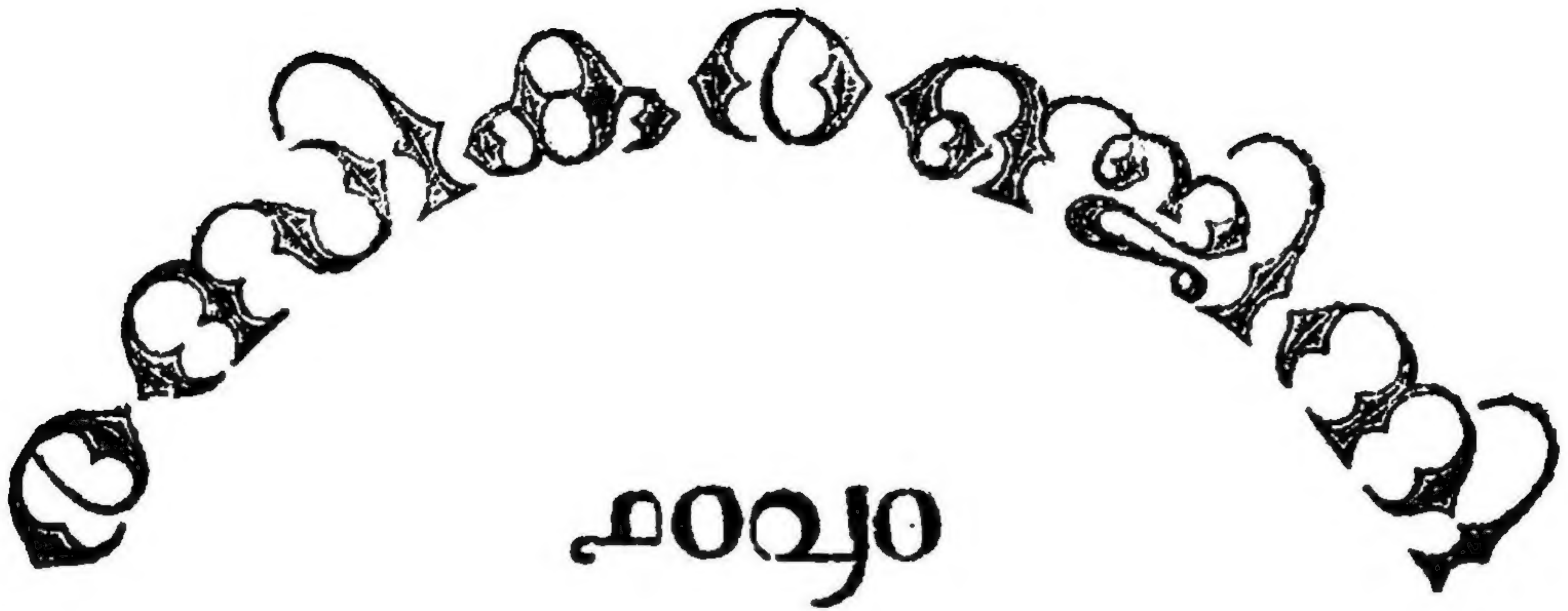

കേരളം

മാസിക

പുസ്തകം നം. ചിങ്ങമംസം ലക്കം ൧.

മംഗളം

വന്ദിക്കുന്നു ചരാചരത്തെ യനിശംകരകുസുരന്മാരെയി-
ന്നെന്നാലെന്തവരാൽ ഫലാവിധി കൃതാതന്നിട്ടു വോരല്ലയൊ
എന്നാലാവിധിയെത്തൊഴാമവനഹോ കർമ്മം നഗ്നം കർമ്മമെ-
ന്തെന്നാലുള്ളൊരു യത്നമാകുമതിനാലെ നന്നേ ജീവിക്കുന്നു ഞാൻ
എ. കൃഷ്ണൻപിള്ളയാണിരി.

പ്രസ്താവന

ബാലികയായ രഞ്ജിനിയെ മനഃപൂർവ്വം സ്നേഹിക്കുന്ന കേരളീ
യ മഹാജനങ്ങളോടു രഞ്ജിനീഭാരവാഹികൾക്കു കൊല്ലത്തോടുമുള്ള
കടപ്പാടു തിര്യക്കേടായ സമയം വന്നിരിക്കുന്നു. രസികരഞ്ജിനി
കേരളകുടുംബത്തിലെ സമുദായ സ്വത്തായിട്ടും പത്രബന്ധുക്കൾ
അതിന്റെ രക്ഷാകർത്താക്കന്മാരായിട്ടും ഉടമസ്ഥനും പത്രാധിപരും
മാനേജരും അതിനെ വേണ്ടപോലെ കൊണ്ടു നടത്തുവാൻ അടുത്ത
ബാല്യസ്ഥാനമായിട്ടുമാണ് ഞങ്ങൾ വിചാരിച്ചു പോരുന്നതാണ്. ആ
യതുകൊണ്ടു രഞ്ജിനിയുടെ മൂന്നാമത്തെ വയസ്സ് ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു

ഈ സന്തോഷാവസ്ഥയിൽ അതിന്റെ കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തെ യോഗക്ഷേമത്തെ കുറിച്ച് സാക്ഷേപമായിട്ടെങ്കിലും ഒരു വിവരണം പത്രസുഹൃത്തുക്കളെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തേണ്ട ചുമതല ഞങ്ങൾക്കുണ്ടെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം. ഈ മഹത്തായ ഭാരം ഞങ്ങളാലാവുന്നതും നിർവ്വഹിക്കുവാനാണ് ഇവിടെ ആരംഭിക്കുന്നത്.

രഞ്ജിനിയുടെ ഭാവിശ്രേയസ്സിനെ ഉദ്ദേശിച്ചു പല മനോരാജ്യങ്ങളും വിചാരിച്ചിട്ടുള്ള കൂട്ടത്തിൽ ഇക്കഴിഞ്ഞ ഒരു കൊല്ലംകൊണ്ട് എത്ര മാത്രം സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് കാത്തുനോക്കുമ്പോൾ ഇപ്പോൾ അതിനും നിരാശയും കാരണം കാണുന്നില്ലെന്നല്ലാതെ തൃപ്തിക്കൊത്തതും പ്രയത്നത്തിനടുത്തതുമായ ഫലപ്രാപ്തിയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാൻ മനസ്സാക്കി ഞങ്ങളെ സമ്മതിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ രണ്ടാം കൊല്ലം ആദിയിൽ മലയാള പണ്ഡിതന്മാരോടു ഞങ്ങൾ ചെയ്ത അപേക്ഷ കേവലം നിഷ്പലമായിത്തീർന്നതെ ഉദാഹരണമെന്നും കേരളഭാഷാബന്ധുള്ളതായ വിദ്യാസമ്പന്നന്മാരിൽ ചിലർ ലേഖനമാലകളെക്കൊണ്ടു രഞ്ജിനിയെ അലങ്കരിച്ചിട്ടുള്ള സംഗതിയോടുകൂടി രഞ്ജിനിയുടെ ഭാഗ്യോദയകാലം സമീപിച്ചുവെന്നും തോന്നുന്നുണ്ട്. അപ്രകാരമുള്ള മഹാനഭാവമാരുടെ ലാളനാവൈചിത്ര്യംകൊണ്ടു രഞ്ജിനിക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള മുഖപ്രസാദവും ഉണ്ടാകാവുന്ന ഗുണങ്ങളും ഇന്നപ്രകാരമെന്നും ഇത്രമാത്രമെന്നും പറഞ്ഞറിയിക്കണമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

രണ്ടാംകൊല്ലത്തിലെ സംഗതിവിവരപ്പട്ടികകൾ പരിശോധിക്കുന്നതായാൽ സാമാന്യേന എല്ലാ ലക്കങ്ങളിലും ഒന്നാം കൊല്ലത്തിലേക്കാൾ വിഷയങ്ങൾ വണ്ണത്തിൽ കൂടാമായിട്ടും എണ്ണത്തിൽ കൂടുതലായിട്ടും കാണാവുന്നതാണ്. ഈ പരിഷ്കാരത്തിനുള്ള ഹേതു പ്രത്യക്ഷമാണല്ലോ. ചതുർവിധമായിട്ടു പരക്കെ സദൃശിക്കുമ്പോൾ പരദേശക്കുറികളും മലയാളക്കുറികളും വേണമെന്നു വച്ചിരിക്കുന്നതു ജനങ്ങളുടെ രുചിഭേദത്തെ കരുതിക്കൊണ്ടാണെന്നിൽ ഞങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശവും വായനക്കു് ശരാശരി രസത്തെയുണ്ടാക്കുവാൻ തന്നെയാണ്. പക്ഷെ ഓരോ ലക്കത്തിൽ പലതരം വിഷയങ്ങൾക്കു

സ്ഥലം കൊടുക്കുവാൻവേണ്ടി ഒരു വിഷയത്തെ പലതവണയായി പ്രസിദ്ധം ചെയ്യേണ്ടിവരുന്നേടത്തു ചിലപ്പോൾ രസഭംഗത്തിന്നു വഴിയായിത്തീരുന്നതാണ്. ഇങ്ങിനെ വരുന്ന സംഗതികളിൽ ലേഖകന്മാർക്കുടി അല്പമൊന്നു സഹായിക്കുന്നതായാൽ വിഷയപ്രതിപാദനത്തിന്നു നൂനത സംഭവിക്കാതെ ഈ ദോഷം ഒരുവിധം പരിഹരിക്കാമെന്നാണ്. ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം. പത്രരംഗത്തിൽ പുതുതായി പ്രവേശിക്കുന്ന വിദ്യാത്മികളോടു ഞങ്ങൾക്കു രണ്ടുവാക്കു പറയാനാണ്. വിഷയത്തെ നല്ലവണ്ണം ഗ്രഹിച്ചു മനോധർമ്മത്തെ വേണ്ടവഴിക്കു തിരിച്ചു ശബ്ദത്തിനുവേണ്ടി അത്മത്തെ ദണ്ഡിപ്പിക്കാതെ ഉപന്യാസമെഴുതുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാൽ അവരവർക്കു മറ്റുള്ളവർക്കു അധികം ഉപകാരമായിത്തീരുന്നതാണ്. ഈ വാസ്തവമറിയാതെ ഉദ്ദിഷ്ടവിഷയത്തെ പോയവഴിക്കു തെളിക്കുമ്പോളാണ് പത്രാധിപന്മാർക്കു കഷ്ടപ്പാടിനും ലേഖകന്മാർക്കു മനസ്സാപത്തിനും ഏടയായിത്തീരുന്നത്.

രഞ്ജിനിയുടെ പ്രകൃതി നന്നാക്കുവാൻ മറ്റൊരു പ്രയത്നം ഞങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു സമ്മാനാ നിശ്ചയിച്ചു ലേഖനമെഴുതുകയാണാണ്. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള ബുദ്ധിക്ഷയം രഞ്ജിനീമുഖേനതന്നെ വായനക്കാരെ അറിയിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് അതിനെ ആവർത്തിക്കുന്നില്ല. മേലിലെങ്കിലും ഇതിന്നു നിവൃത്തിയുണ്ടാകുമെന്നു വിശ്വസിച്ചു സമാധാനപ്പെടുന്നു. രഞ്ജിനിയുടെ ആകൃതിക്ക് മോടിവരുത്തുന്ന കാര്യത്തിലും സംഗതിവശാൽ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നപോലെ ജയപ്രാപ്തിയുണ്ടായിട്ടില്ല. എങ്കിലും അതിന്നുള്ള പരിശ്രമത്തിൽനിന്നു ഭഗ്നശമമായിട്ടു പിൻവലിക്കുവാനുള്ള അവസരവും വന്നിട്ടില്ല. ആകർഷിപ്പോക്കുന്നതായാൽ രഞ്ജിനിക്കു ചില അരിഷ്ടങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും പ്രായത്തിന്നടുത്തു പുഷ്ടിയില്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. ലോകപ്രതിനിധികളായ പത്രങ്ങളുടെ ഉപദേശംകൊണ്ടും ജനങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യംകൊണ്ടും വിദ്യാസമ്പന്നന്മാരുടെ സഹായംകൊണ്ടും 'രസികരഞ്ജിനി' യഥാർത്ഥരസികരഞ്ജിനിയായിത്തീരുന്നവളുന്മുഖം അസാധ്യമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

രഞ്ജിനിയുടെ ഭാവിയെപറ്റി ഇത്രമാത്രമല്ലാതെ മറെറാന്നും പറവാൻ തല്ലാലാ തരമില്ല. ബാല്യംകൊണ്ടു രഞ്ജിനിക്കു പറിട്ടുള്ള വീഴ്ചകളെ ഗണ്യമാക്കാതെ മഹാജനങ്ങൾ അതിനെ കഠത്തരക്കിക്കുവാൻ പ്രജാവത്സലനായ ജഗദീശപരൻ കടാക്ഷിക്കട്ടെ.

ഒരു പറക്കുംകൂത്തു

മലയാളത്തിലെ പല മഹാക്ഷേത്രങ്ങളിലും രാജധാനികളിലും മറ്റും ചാക്യാർ കൂത്തു* നടത്തിവരുന്ന സമ്പ്രദായം പണ്ടും ഇപ്പോഴും നിലനിൽക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ നടന്നുവരുന്ന ചാക്യാന്മാർക്കു പണ്ടത്തേപ്പോലെയുള്ള അഭ്യാസപുത്തിയും നാട്യവൈദഗ്ദ്ധ്യവും ഇപ്പോൾ തീരെ കുറവായിരിക്കുന്നതിനാൽ മലയാളത്തിലെ പൂർവ്വ നടവടികളിൽ പലതിന്നും വന്നിട്ടുള്ളതുപോലെ ഈ ചാക്യാരുകൂത്തിന്നും ഇപ്പോൾ വലുതായ ഒരു ഉടവു തട്ടിയില്ലെന്നില്ല.

കൊല്ലം നാലാലാമണ്ടു ധനുമാസത്തിൽ കർക്കാട്ടിൽനിന്നും തീപ്പെട്ട കൊച്ചി മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ കാലത്ത് അവിടുന്ന് ഒരു പറക്കുംകൂത്തു കഴിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'പറക്കുംകൂത്ത്' എന്നതു നാഗാറനും നാടകത്തിലെ നാലാലാമങ്കത്തിൽ ശംഖചൂഡനം പകരം വല്യചിഹ്നം ധരിച്ചു പറപ്പറത്തു കിടന്ന ജീമൂതവാഹനനെ ഭക്ഷിപ്പാനായി ആകാശത്തുനിന്നു ഭൂമിയിലേക്കു ചുറ്റിപ്പറന്നിറങ്ങി വരുന്ന ഗരുഡന്റെ പ്രവേശമാണ്. ഇതിൽ ഗരുഡവേഷം കെട്ടുന്ന ചാക്യാർ കൂത്തുമാണുപത്തിന്റെ മേൽഭാഗത്തുനിന്നും കീഴോട്ടു, ഗരുഡൻ ആകാശത്തുനിന്നു ഭൂമിയിലേക്കു വരുന്ന പ്രകാരം ചുറ്റിപ്പറന്നു പ്രവേശിക്കണം, എന്നുമാത്രമല്ല, അതിനിടക്ക് ആ

* (ചാക്യാരുകൂത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി ഭാ. പോ. ഏഴാം പുസ്തകം 7, 8, 9, ഈ ലക്കങ്ങളിൽ മിസ്റ്റർ കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി വിസ്മരിച്ചെഴുതിട്ടുള്ളതിനാൽ ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നില്ല).

സമയം ഗതധനങ്ങളാകാവുന്ന രസവികാരങ്ങളെ തന്മയതേപന രംഗവാസിമാരുടെ ബോധിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള ചില പട്ട്യങ്ങളും ചുണ്ണികുകളും ചൊല്ലി അഭിനയിക്കുകയും വേണം. അതിനാൽ ഈ വേഷം കെട്ടുന്ന ചാക്രൻ അസാമാന്യനായിരിക്കേണമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇങ്ങിനെ പറക്കുന്ന സ്ഥിതിയിൽ ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞിറങ്ങി വരുന്നതിന്ന് അന്നത്തെ നടന്മാർ ചെയ്തിരുന്ന ഒരു സൂത്രം വളരെ നല്ലതായിരുന്നു. അതെന്തെന്നാൽ, ഒരോരുത്തൻ തുങ്ങിയായാൽ പൊട്ടിപ്പോകാതിരിക്കത്തക്കവിധം ഉറപ്പും, കൂത്തുമഞ്ചത്തിന്റെ മുകളിൽനിന്നു താഴത്തെത്തുന്നതിന്നു വേണ്ടതിൽ ഇരുട്ടി നീളവും ഉള്ള ഒരു കോടിക്കച്ചയുടെ ഒരു തല വേഷക്കാരന്റെ അരയിൽ കെട്ടുകയും ആ കച്ചയുടെ ബാക്കിയുള്ള ഭാഗം മുഴുവനും നല്ല വണ്ണം പിരിച്ചു കൊടുമ്പിരി കയറുകയും, അതിന്റെ മറ്റേതല മുകളിലുള്ള ഒരു കപ്പിയിൽ കോത്ത് വേറെൊരാൾ പിടിക്കുകയും, ചെയ്യുകൊണ്ടു വേഷക്കാരന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു കുറച്ചു കുറച്ചായി അയച്ചുകൊടുത്തു കൊൾക. ഇങ്ങിനെയായാൽ കച്ചയുടെ ഓരോപിരി അഴിയുന്നതോടും അതിനുമേൽ തുങ്ങിയിരിക്കുന്ന ആൾ അനായാസേന തന്നത്താൻ തിരിയുന്നതാണല്ലോ.

എന്നാൽ ഈ കച്ചയുടെ മരുതല പിടിക്കുന്ന ആൾ തുങ്ങുന്ന ആളെക്കുറിച്ചു നല്ല സ്നേഹവും ബഹുമാനവും അന്യോന്യ വിശ്വാസവും ഉള്ളവനും അവസരോചിത പ്രയോഗിക്കേണ്ട വിശേഷ ബുദ്ധിയും കൗശലവും ധാരാളം ഉള്ളവനും, ആയിരിക്കേണമെന്നു നിസ്സംശയമാണല്ലോ. സാധാരണ ചാക്രന്മാരുടെ നാടകാഭിനയങ്ങൾക്കു വേണ്ടുന്ന ഉപകരണങ്ങൾ തയ്യാറാക്കുവാനും അവരെ സഹായിപ്പാനും ഉള്ള ബാല്യര, നമ്പ്യാക്കുകുന്നു. നമ്പ്യാരുടെ സ്രീയാകുന്നു നങ്ങ്യാർ എന്നു പറയുന്നത്. നങ്ങ്യാന്മാർ പ്രായേണ ചാക്രന്മാരുടെ ഭാര്യന്മാരായിരിക്കും. എന്നുമാത്രമല്ല, കൂത്തിന്നു രംഗത്തിരുന്നു താളംപിടിക്കുകയും നാടകങ്ങളിൽ സ്രീവേഷം കെട്ടുകയും ഇവരുടെ മുറയാകുന്നു. ഒരു നല്ല നങ്ങ്യാർക്കും ചാക്രനെപ്പോലെയും

ലെതന്നെ വാസനാസിദ്ധവും അഭ്യാസ സാദ്ധ്യവുമായ നടനവൈദഗ്ദ്ധ്യം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ഇങ്ങിനെ രംഗോപജീവികളായ മാതാപിതാക്കന്മാരിൽനിന്നു തടവിക്കുന്ന സന്താനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരെ അനുകരിപ്പാൻ ശക്തന്മാരായി തീരുന്നതിന്നു ധാരാളം സംഗതിയുള്ളതാകുന്നു. മേൽപറഞ്ഞ കുറിക്കാട്ടിൽ തീപ്പെട്ട തമ്പുരാൻ നടത്തിയ പരക്കുംകൂർത്തിന്നു ചരട്ട പിടിച്ചതു സാക്ഷാൽ കുഞ്ചൻനമ്പ്യാരാണെന്നും താഴെ എഴുതുന്ന പട്ടും അദ്ദേഹം ഉണ്ടാക്കിട്ടുള്ളതാണെന്നും ഒരൈതിഹ്യം ഉണ്ട്.

‘മഞ്ചൊന്നാനാത്മസമ്പന്നാൽ’ ധ്രുവ, മിത്രമനാനടൻ’

പറന്നനേരം തേരൗദ്രാ-നംഗാ’ഭീതിപരായയുഃ

ഇതിൽ ‘മഞ്ചൊന്നാനാത്മസമ്പന്നാൽ’ എന്നത് അന്നത്തേ കലിസംഖ്യയാണ്. അതിൽനിന്നു ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രപ്രകാരം ക്രിയ ചെയ്താൽ ‘ഇട്ടുമനാ-നടൻ’ എന്ന വാക്യധ്രുവവും തേരൗദ്രാ-നംഗാ’ എന്ന വാക്യവും സിദ്ധിക്കുന്നതാകുന്നു. മേൽപറഞ്ഞ കലിസംഖ്യകൊണ്ടു കണക്കാക്കിയതിൽ ഈ കൂത്തു നടന്നതു കൊല്ലം ഞാളായിരത്തിരുതാമാണ്ടു മേടമാസം ഇരിപത്തിനാലാം തിയ്യതിയാണെന്നും കൊച്ചിയിലെ പൂർവ്വരാജാക്കന്മാരുടെ വാഴ്ചകാലത്തെ കാണിക്കുന്ന റിക്കാട്ടിൽനിന്ന് അന്നു കൊച്ചി രാജകുടുംബത്തിൽ മൂപ്പവാണിരുന്നത്. ന്റ-ൽ കുറിക്കാട്ടിൽ തീപ്പെട്ട തമ്പുരാനായിരുന്നുവെന്നും കാണാവുന്നതാണ്.

എന്നാൽ ഈ ശ്ലോകത്തിൽനിന്നു സിദ്ധിക്കുന്ന കാലത്തിൽ ഒരു പരക്കുംകൂത്തു നടന്നിരിക്കാം; അതിൽ ഒരു ഇട്ടുമനൻ ചാക്യാരു പറന്നിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം എന്നല്ലാതെ അന്നു ചരട്ടപിടിച്ചതും ഈ ശ്ലോകമുണ്ടാക്കിയതും കുഞ്ചൻനമ്പ്യാരാണെന്നോ കൂത്തുനടത്തിച്ചതു കുറിക്കാട്ടിൽ തീപ്പെട്ട തമ്പുരാനാണെന്നോ പറയുന്നതിലേക്കു തക്കതായ ലക്ഷ്യം കിട്ടുന്നില്ലെന്നു പക്ഷേ ഒരക്ഷേപം കൊണ്ടുവന്നു കൂടുന്നില്ല. ആ ആക്ഷേപത്തിന്ന് ഇനിക്കുള്ള സമാധാനം, വൃ

ഭാഗവതപരമ്പരയാ കേട്ടുകേൾവിയുള്ള ഈ ഒരു കഥയും, കുഞ്ചൻനമ്പ്യാരും കുറിക്കാട്ടിൽ തീപ്പെട്ട തമ്പുരാനും അക്കാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്നുവെന്നുള്ള ലക്ഷ്യങ്ങളുടെ സാധാര്യവും മാത്രമാകുന്നുവെന്നു ഇപ്പോൾ തന്നെ പറഞ്ഞേക്കാം. അഥവാ ഇതിൽ പൂർവ്വപക്ഷം കൊടുക്കുന്നവർ അവരുടെ ആക്ഷേപ സാധകങ്ങളായ ലക്ഷ്യങ്ങളെ തെളിവിൽ സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നതുവരെ ഈ മതാതന്നെ സംശയമായിരിപ്പാൻ ന്യായമുള്ളതുമാണല്ലോ.

ഇത്രമാത്രംകൊണ്ട് ഈ കഥ അവസാനിപ്പിക്കാനായിരുന്നു ഞാനാഗ്രാ വിചാരിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ ഈ കൂത്തിൽവെച്ചു ഫലിതനിധിയായ കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാരു പ്രയോഗിച്ചതായ ഒരു പൊടിക്കയ്യിനെ പഴമക്കാർ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുള്ളതുകൂടി ഈ അവസരത്തിൽ പറയുന്നതു വായനക്കാർക്കു രസകരമായിരിക്കുമെന്നു കരുതി അതുകൂടി പറഞ്ഞു കലാശിച്ചേക്കാം.

മേപ്പടി കൂത്തു നടക്കുന്നതിന്നിടക്ക് ഒരു ദിവസം കൂത്തു സമയം കലശലായ ഒരു മഴ പെയ്തു. വേനല്ലാലമായിരുന്നതിനാൽ കൂത്തിനായി കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയിരുന്ന സ്ഥലം വലിയ മഴ തട്ടപ്പാൻ മതിയാകാഞ്ഞതിനാൽ അന്നു എല്ലാവരും നനഞ്ഞു വളരെ മിശ്രമായി തീരുകയും ചെയ്തു.

കൂത്തിന്റെ ക്ഷണപ്രകാരം നമ്മുടെ കുഞ്ചൻനമ്പ്യാർ വന്നു ചേർന്നു അന്നായിരുന്നു. വഴിയത്ര ക്ഷിണംകൊണ്ടും മറ്റും അന്നു പുറത്തിറങ്ങാതെ ഒരുകിടയിൽ ഒതുങ്ങിക്കഴിച്ചുകൂട്ടി. പിററന്നാൾ കാലത്തേ നമ്പ്യാർ തിരുമനസ്സിൽ പോയുള്ള. നമ്പ്യാരെക്കണ്ട ഉടനെ തമ്പുരാൻ 'ആ! കുഞ്ചൻ, നന്നായി! എപ്പോഴാണ് വന്നത്?' എന്നു കല്പിച്ചു ചോദിച്ചതിന്നു നമ്പ്യാർ അടിയൻ ഇന്നലെ നനയാൻ രക്ഷവണ്ണം വിടകൊണ്ടു' എന്നു ക്ഷണത്തിൽ മറുപടി ഉണർത്തിക്കയും ചെയ്തു.

തലേദിവസം മഴ പെയ്തതും എല്ലാവരും നനഞ്ഞതും അറിവുള്ള തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലേക്കു നമ്പ്യാരുടെ ഈ പ്രയോഗത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഫലിതത്തിന്ന് എത്രമാത്രം രസമുണ്ടാകുമെന്ന് എഴുതിക്കാണിപ്പാൻ സംശ്യാമാകുന്നതല്ലല്ലോ.

കെ. പി. യം.

വലയേശ്വരിപഞ്ചകം.

1. ധവലസൽപുകഴ്ന്നുവിളങ്ങിട്ടും
ധവലസൽപുതുമേനിയിലഭംഗമെ!
കവലയേശമനംകവരുംമിഴി-
ക്കുവലയേ! വലയേശ്വരികൈതൊഴാം
2. അമരമാമുനിമാർമുതലായവ-
കമരമായമരന്നൊരഗാത്മജേ!
ഭ്രമരമാകണമെന്നതിനികഥാ
സുമരസേമരസേവ്യപദേശിവേ!
3. ഭവനമായസുഖംകുടികൊണ്ടിട്ടും
ഭവനമായഭവാനിലവൽപദം
ഇവനപായമൊഴിയുന്നമന്നപരം
ഭവനപാവനപാദപയോരൂഹം
4. വലയമായഹിയായവരൻവിഴം
വലയതായവിലോലവിലോചനം
വലയുമെന്നിലണയ്ക്കുഭവാനി! ഭൂ-
വലയമാലയമാമചലാത്മജേ-
5. സരസമെന്നതാർതവവീതമൽ
സരസരോജനതാംശ്രിയിലെത്തുവാൻ
സരസിജാക്ഷിതണയ്ക്കണമീശഹൃൽ
സരസസാരസസാരസസാരസേ!

കുണ്ടൂർ നാരായണമേനോൻ.

സുഖസപ്തമാഗ്നം.

നമ്മുടെ ജീവകാലത്തിലെ പ്രധാനഭാഗം ഉറക്കമായിക്കഴിയുന്നു. ഉറക്കത്തിൽ ചിലപ്പോൾ രസകരവും ചിലപ്പോൾ നീരസം ജനിപ്പിക്കുന്നതും, എന്നുമാത്രമല്ല, ഭയങ്കരവും വ്യസനകരവുമായ സ്വപ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. സ്വപ്നത്തിൽ അനുഭവിക്കുന്നത് ഒരു തോന്നൽ മാത്രമാണെങ്കിലും ജാഗ്രസപ്നങ്ങളിൽ അനുഭവിക്കുന്ന സന്തോഷം സന്തോഷവും, സന്താപം സന്താപവും, തന്നെ. അതുകൊണ്ട് സുഖസപ്തത്തെ അംഗീകരിപ്പാനും ദുഃഖജനകമായതിനെ നിരാകരിപ്പാനുമുള്ള മാഗ്നം ആലോചിക്കുന്നത് അനുചിതമായിരിക്കുമല്ല. സ്വപ്നം കാണാതെ ഉറങ്ങുന്നത് ഉത്തമപക്ഷംതന്നെ. സ്വപ്നം ഉണ്ടാകുന്നതായാൽ സുഖസപ്തമായിരിക്കുന്നതാണ് ഭേദം. സന്തോഷപ്രിയമായ മനുഷ്യജീവികൾക്കു സുഖസപ്തപരമാനന്ദം അനുഭവിക്കുന്നതും ഒരു സന്തോഷം തന്നെയാണല്ലോ.

സുഖസപ്തത്തിനുള്ള ഒന്നാമത്തെ വഴി ക്രമമായ വ്യായാമം കൊണ്ടും മിതമായ ഭക്ഷണംകൊണ്ടും കായബലത്തെ പരിപാലിക്കുകയാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ, ബലഹീനന്മാരുടെ വിചാരശക്തി ഇടറിപ്പോകുന്നതുകൊണ്ടു ചിലപ്പോൾ നിന്ദ്യങ്ങളും പലപ്പോഴും ഭയങ്കരങ്ങളുമായ ദുസ്വപ്നങ്ങൾ അവർക്കു കാണുവാനിടയുണ്ട്. ശരീരായാസം ചെയ്യുന്നതു ഭക്ഷണത്തിന്നു മുമ്പായിരിക്കണം. ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ ഒരിക്കലും വ്യായാമം ചെയ്യരുത്. ഊണിന്നു മുമ്പു ചെയ്യുന്ന വ്യായാമം ദഹനശക്തിയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും, മറെറവിധം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു വിപരിതഫലത്തെ ഉണ്ടാക്കുകയും, ചെയ്യുന്നു. അത്താഴം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ അതിയായി അദ്ധ്വാനിക്കുന്നത് ആർക്കും നല്ലതല്ല. 'അരവയറത്താഴം' എന്ന പഴമൊഴി വളരെ സാരത്തോടുകൂടിയതാകുന്നു. ആയമിട്ട് അത്താഴം കഴിക്കുന്നവർക്കു വേണ്ടമാതിരിയിലുള്ള ദഹനശക്തി ക്ഷണത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്നു; ദേഹത്തിന്നു ലാഭ്യതപവും സ്വഭാവത്തിന്നു പ്രസന്നതയും തോന്നുന്നു; ജീ

വിതസാരസർവ്വസ്വമായ ശരീരത്തിലെ സകല യന്ത്രപ്പണിത്തരങ്ങളായ ധാത്രമാ ചേഷ്ടിക്കുന്നു; ഇതാണ് ആ ചൊല്ലുകൊണ്ടു വന്നുകൂട്ടുന്ന അർത്ഥം. ക്രമമായ വ്യായാമം ചെയ്യുന്നശേഷം മിതഭോജനം കഴിക്കുന്നവൻ നിദ്രാദേവി താനേ പ്രത്യക്ഷമായിവന്ന് രാത്രിസമയം നിബ്ബാധമാക്കിത്തീർക്കാതിരിക്കയില്ല. നേരേമറിച്ച്, ചാലിയാർ പറയുന്നതുപോലെ ആകുണ്ഠാ മാത്രമല്ല, രണ്ടുമൂന്നു പതനങ്ങളുംകൂടികയറി നിൽക്കുന്നതുവരെ തീർപ്പങ്ങളെ ഉള്ളിൽക്കുത്തിനാറിച്ച് ഉറങ്ങാൻ കിടക്കുന്ന ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടിനുണ്ടാകുന്ന ദുസ്വപ്നങ്ങളുടെ ഭയകരതയാ അവാച്യമാകുന്നു. അയാൾ കത്തനെയുള്ള കൊടുമുടിയിൽ നിന്നു ഉരുണ്ടുവീഴുന്നുവെന്നോ, കാട്ടുമൃഗങ്ങളോ, കലപാതകികളോ, പിശാചുക്കളോ നേരിട്ടു വരുന്നുവെന്നോ, വിചാരിച്ച് പ്രാണവേദനകൊണ്ടു നിലവിളിക്കൂട്ടുന്നു. അദ്ധ്വാനവും ആഹാരവും തമ്മിൽ സംബന്ധമുള്ളതുകൊണ്ട് ഒന്നിന്റെ ഏറ്റക്കുറവുപോലേ മറേറതും വേണ്ടതാണെന്നല്ലാതെ അധികം അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവർക്കു അല്പമായ ആഹാരം ഒരിക്കലും മതിയാകുന്നതല്ല. ആയാസക്കുറവും അത്താഴനിറവും പാടില്ലെന്നു സിദ്ധാന്തിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. പാചകവൃത്തി പരിഷ്കൃത രീതിയിലെത്തിയതിനു ശേഷം ജനസമുദായത്തിനു രണ്ടുനേരം ആഹാരമുണ്ടായാൽമതി. എന്നാൽ അമിതമായ അത്താഴം പലപ്പോഴും ദുസ്വപ്നങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുന്നതായി കണ്ടിരിക്കുന്നു. കായബലം കൂടിയവർ ഇതിൽനിന്നു ഒഴിവാകുന്നില്ലെന്നില്ല. ബലഹീനനായ പെരുവയറന്മാർ മുകളോളം ചിലത്തി വെണ്ണയും താങ്ങി വിരിപ്പിൽ ചെന്നു മലർത്തിനുശേഷം ചിലർ കല്പാന്തകാലാവരെ ഉണരാനുള്ള ദീപ്തിവിദ്യ ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി വാർത്താനവത്രങ്ങളിൽ ഘോഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിനുള്ള കാരണം ദിഷ്ഠഗന്ധർവ്വൻ പറയുന്നതു ഭയങ്കരമായ സ്വപ്നം കൊണ്ടാണെന്നാകുന്നു.

തടിമിട്ടുകൊണ്ടുവരുന്ന ഉററാരു മാറ്റം ശയോഗ്രഹത്തിൽ ശുദ്ധവായുവിന്റെ ഒഴിയാതെയുള്ള പ്രചാരമാണ്. ഉറക്കത്തിനു ഭംഗം വരാതിരിപ്പാനായി വാതലുകളെല്ലാം കൊട്ടിത്തുടച്ചു കട്ടിലിനു ചുറ്റും മറശ്ശിലയിട്ട് ഒരു കുടുസ്സായ മുറിയിൽ കിടന്നുറങ്ങു

ന്നതു വളരെ അപകടമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ഉറക്കത്തിൽ പുറത്തു നിന്നു വരുന്ന കാറ്റു തട്ടുന്നതു സുഖക്കേടാണെന്നു വിചാരിക്കുന്ന പക്ഷം ശ്വാസോച്ഛ്വാസംകൊണ്ടു മലിനമാക്കിത്തീർത്ത ഒരു ചെറിയ മുറിയിലെ വായുവിനെതന്നെ വീണ്ടും ശ്വാസിക്കുന്നത് അധികം ഉപദ്രവകരമായിട്ടുള്ളതാണ്. തിളച്ചുമറയുന്ന വെള്ളം ആവിയാക്കി പോകുവാൻ തരമില്ലാത്ത പക്ഷം വീണ്ടും തിളപ്പിക്കുന്നതായാൽ അതിലധികം ചൂടുപാടിക്കുവാൻ നിർമ്മാഹമില്ല. മനുഷ്യദേഹത്തിൽ നിന്ന് മലിനദ്രവ്യങ്ങളെ ഉടൻതന്നെ കളയുന്നതായാൽ ദേഹത്തിന്ന് ഒരിക്കലും കേടുതട്ടുന്നതല്ല. ശ്വാസകോശം വഴിക്കും രോമകൂപങ്ങളിൽ കൂടിയും ദുഷിച്ച സാധനങ്ങളെ പുറത്തുകളയുന്നതിന്നും ശുദ്ധ വായു സഞ്ചരിച്ച് അവയെ ദൂരത്താക്കുന്നതിന്നും പ്രകൃതിതന്നെ വേണ്ടുന്ന ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ വിസൃതം കറഞ്ഞ മുറിയിലെ വായു മനുഷ്യശരീരത്തിൽനിന്നു പൊടിയുന്ന മലിന സാധനങ്ങളോടു കൂടി കലർന്നു ക്രമേണ ദുഷിച്ചുപോകയും ആ വായുവിനെതന്നെ വീണ്ടും ഉൾശ്വാസിക്കേണ്ടി വരുന്നതുകൊണ്ട് മുമ്പു ദേഹത്തിൽനിന്നു വിസർജ്ജനം ചെയ്ത ദ്രവ്യങ്ങൾ പിന്നീട് ആ ദേഹത്തിൽത്തന്നെ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അധികം ജനങ്ങളുള്ള ഒരു ചെറിയ മുറിയിലെ വായു ക്ഷണത്തിൽ ദുഷിച്ചു, കൽക്കട്ടയിലെ ഇരുട്ടറപോലെ, ജീവനാശം വരുത്തുകയും ചെയ്യും. ഒരാൾക്കു ഒരു മിന്നിട്ടുനേരംകൊണ്ട് ഒരു ഗാലൻ തൂക്കം വായുവിനെ അശുദ്ധീകരിക്കുവാൻ കഴിയും. ആ തോതനുസരിച്ച് ഒരു മുറിയിലെ വായു ദുഷിച്ചുപോകുന്നതിന്നു കുറെ മണിക്കൂറുനേരത്തെ താമസം വേണ്ടിവരും. എന്നാലും വായു ക്രമേണ മലിനമായിതീർന്നു പല ഉപദ്രവങ്ങളും ഉണ്ടാക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. ശരീരത്തിൽനിന്നു പൊടിയുന്ന മാലിന്യങ്ങളോടു കലർന്നിട്ടുള്ള വായുവിനെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുകൊണ്ടു ദീനമുണ്ടാകുമെന്നുള്ള മുന്നറിവ് അതു നമുക്കു തരാതെ ഇരിക്കുന്നില്ല. ശ്വാസംകഴിക്കുന്നതിന്നു സ്വല്പം തടവോ, രോമകൂപങ്ങളിൽ ഒരു കിരുകിരുപ്പോ, (ഇന്നതാണെന്നു വിവരപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയാത്തതായ ഒരു സുഖക്കേട്) ഇതിന്റെ സൂചന

യാണ്. ഈ സുഖക്കേട് പലരും അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും കാരണം അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവർ വളരെ ചുരുങ്ങും. നഖശിഖപയ്യുത്തം പൂതച്ച മുടിക്കിടന്നുറങ്ങുമ്പോൾ പെട്ടെന്നുണരുകയും പിന്നീട് ഉറക്കം വരാതെ കുഴങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നതിന്നിടയിൽ തിരിഞ്ഞും മറിഞ്ഞും കിടന്നുനോക്കും. എങ്ങിനെയായാലും സുഖം തോന്നുകയില്ല. ഈ അസ്വാസ്ഥ്യം ഉണ്ടാകുന്നത് രോമകൂപങ്ങളിൽകൂടി പുറത്തേക്കു പുറപ്പെടുന്ന ഭൂഷിച്ച പദാത്മങ്ങളെ ശരീരത്തിൽനിന്നു വിടുവിക്കുന്നതിന്നു വായുവിന്നു ശക്തിയില്ലാതെ അവ ആ ദ്വാരങ്ങളിൽതന്നെ പറ്റിക്കിടക്കുന്നതുകൊണ്ടാകുന്നു. പുറത്തുപോയി കുറെ ലാത്തിവന്ന് വിരപ്പ് തട്ടിക്കടഞ്ഞു വിരിച്ച് വാതൽ തുറന്നിട്ടു കിടക്കുമ്പോൾ സുഖസ്വപ്നപരമാനന്ദമൊ അഥവാ ഗാന്ധർവ്വനിദ്രയൊ പിന്നീട് അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ സംഗതിയെക്കുറിച്ച് ഇനിയും പല പ്രകാരത്തിൽ അനുഭവപ്പെടുത്താമെങ്കിലും ശാസ്ത്രരീതിപിടിച്ചു പോകുന്നവക്ക് ഇത്രയും പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു മതിയാകുന്നതാണ്. ശുദ്ധവായുവിന്റെ പ്രചാരം സുഖസ്വപ്നമൊ സുഷുപ്തിയൊ മാത്രമല്ല, ദീപ്തായുസ്സും, നൽകുന്നതാണെന്ന് അനുഭവംകൊണ്ടു അനുമാനിക്കുവാൻ ശക്തിയില്ലാത്തവർ ഈ പുരാണപ്രോക്തത്തെ വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

അഞ്ഞൂറുകാലം ഇടവിടാതെയുള്ള അഭ്യാസംകൊണ്ടു സിദ്ധി വരുന്നതായ ഒരു യോഗമുറ സൂത്രാവ്യൻ എന്ന ജ്ഞിശ്വരൻ നിർമ്മാണകാലത്തു തന്റെ ശിഷ്യനെ ഉപദേശിച്ചു. ശിഷ്യൻ ഉപദേശപ്രകാരം അഭ്യാസം തുടങ്ങുന്നതിന്നു മുമ്പു പ്രാണായാമം സ്വധീനപ്പെടുത്തി ആയുസ്സു സമ്പാദിക്കേണമെന്നു നിശ്ചയിച്ച് വായു ഭഗവാനെ കുറിച്ച് തപസ്സുചെയ്തു. ശുദ്ധവായു ധാരാളം സഞ്ചരിക്കുന്ന ഒരു വിജനപ്രദേശത്തിൽ വളരെക്കാലം തപസ്സുചെയ്യതിന്റെ ശേഷം വായുഭഗവാൻ അദ്ദേഹത്തിന്നു പ്രത്യക്ഷമായിട്ട്, ഇനിക്കു വളരെ സന്തോഷമായി, എന്തുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ സാധിച്ചു തരേണ്ടത് എന്നു ചോദിച്ചു.

അപ്പോൾ ശിഷ്യൻ അഞ്ഞൂറുകാലം ആയുസ്സു നിലനിൽക്കു

വാനായി പ്രാണായാമം സ്വാധീനപ്പെടുത്തി തരണം' എന്നാണ് വരമപേക്ഷിച്ചത്.

അതിന്നു പ്രതിവചനമായി വായുഭഗവാൻ പറഞ്ഞു: അത്ര യുദ്ധം? ഇത്ര കുറച്ചു കാലം ജീവിച്ചിരിക്കുവാനായിട്ടു പ്രാണായാമം സ്വാധീനപ്പെടേണമെന്നില്ല. എന്റെ ഗതാഗതത്തിന്നു തടസ്സം നേരിടാത്ത സ്ഥലത്തു പതിവായി കിടന്നുറങ്ങിയാൽ മതി'.

എടത്തടവിൽ ഒമ്പതാംകൂറ്

കേശവാഷ്ടകം.

ബ്രജവധൂജവധൂനനദക്ഷ! ഹേ
വിഹഗവാഹ! ഗവാം പതിയോടലം
ഇടയുമാടയുമാ മുറ്റുമെയുമെൻ-
ധിഷണ മോഷണമോദിത! കാണണം

൧

അവനമാ വനമാലി നടത്തുമെ-
ന്നിഹ മുദാഹമുദാര! നിനച്ചു താൻ
ഭവനപാവന! പാക്ടവതെന്നതോ-
ക്കണമിതാണമിതാദരമാശ മേ

൨

ഭരിതമീരിതമീശ! പൊറുത്തു നീ
മഹിത! മേ ഹിതമേകണമേ സദാ;
വിമല! കോമലകോലതനോ! ഭവൽ-
പദമിതാ ദമിതാഹിത! കൈതൊഴാം

൩

ജഗതി മേ ഗതി മേശ! സമച്ചന്നം
തവ; ലയേ വലയേണ്ടിവരാ മുഹൂഃ;
വിഹിതമേ ഹിതമേതിലുമാക; നിൻ-
തുണയിതാണയിതാമരസേക്ഷണ!

൪

ജയ കളായകളാഭ! വണങ്ങിട്ടു-
 നിവനിതാ വനിതാമദന! പ്രഭോ!
 മരണകാരണകാലഭയത്തിൽ നി-
 നുപരമം പരമം തരണം ഹദര!

൧

അഭവ! മേ ഭവമേദൂരസിന്ധുവി-
 ന്നലകളാലകളാത്മക! സങ്കടം;
 അവനതാവനതാന്ത! തുണയ്ക്ക നീ-
 യജിത! ഹേജിതഹേമനവാംബര!

.൩

അമല! മാമലമാതിനെയും വരൻ
 സമരസാമരസാഹ്വയമൊടേ തൊഴും
 സുമഹിമാ മഹിമാനദ! തേ യഥാ-
 സമയമാമയമാകെയൊഴിക്ക മേ

൭

ഇഹ രമാഹരമാകിയ മേനിതൻ-
 നമനമേ മനമേ! തവ ഭവ്യഭം;
 നരകകാരകകാപഥസേവനം
 തൃജ നിജാജനിജാഗരണാനപിതം

൮

കെ. സി. കേശവപിള്ള.

വിക്രമോജ്ഞീയസാരം.

ഗുണനിരൂപണം

ഇനി ഈ നാടകത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതും, കഥാസാരഭാഗത്തിൽ കാണിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ നായകാദികളുടെ വിചാരസംഭാഷണാദികളിൽനിന്നു സൂചിക്കുന്നതും, അവിടവിടെയുള്ള സൗന്ദര്യഭേദങ്ങളേയും മറ്റും മനസ്സിലാക്കി ആലോചിച്ചാൽ തോന്നുന്നതും, ആയി ആദ്യം മുതൽ അവസാനംവരെയുള്ള ഓരോ പാത്രങ്ങളുടെ സ്വഭാവഗുണഭാവങ്ങളേയും അവയെക്കൊണ്ടു സിദ്ധിക്കുന്ന ലോകോപദേശങ്ങളേയും ചുരുക്കത്തിൽ പയ്യാലോചിക്കുന്നു.

നായക ഗുണവിചാരം.

ഈ നാടകത്തിലെ നായകനായ പുത്രരവസ്തു മഹാരാജാവിന്നു ഭൂമിയിൽപോലെ ആകാശത്തിലും സഞ്ചരിപ്പാൻ സാമർത്ഥ്യമുണ്ടു് എന്ന ഗുണത്തെ 'ആദിത്യഭഗവാനെക്കണ്ടു തൊഴുതുവരുന്ന' എന്ന വാക്യവും അഗ്രത്തിൽ 'ബത' എന്ന ശ്ലോകവും കാണിക്കുന്നു. രാജാവു ദേവപക്ഷക്കാരനാണെന്നതിനെ 'ആദിത്യഭഗവാനെക്കണ്ടു തൊഴുതുവരുന്ന' എന്ന വാക്യവും 'ആ വികൃതി' എന്ന അസൂരനെ ഉദ്ദേശിച്ചു പറഞ്ഞ പദവും മറ്റും കാണിക്കുന്നു. ദേവകൾ സ്വഭാവത്താലെതന്നെ ധർമ്മികന്മാരാകയാൽ ദേവപക്ഷക്കാരനായ രാജാവു ധർമ്മിഷ്ഠനാണെന്നു വന്നുകൂടി. രാജാവിന്റെ ഉത്സാഹദൗഗുണങ്ങളെ 'മേതിമത്ര' എന്നു മുതൽ 'പറഞ്ഞാലും' എന്നുവരെയുള്ള വാക്യവും 'എന്നാൽ വിഷാദം കളയൂ. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ സഖിയെ തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരുവാൻ പ്രയത്നം ചെയ്യാം' എന്ന വാക്യവും മറ്റും കാണിക്കുന്നു. അപ്സരസ്ത്രീകളെ സമാധാനപ്പെടുത്തുവാൻ അപികം നല്ലതായ തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരാം' എന്ന പദംവിട്ടു തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരുവാൻ പ്രയത്നം ചെയ്യാം' എന്നു പ്രയോഗിച്ച പദവും 'ജഗത്രയം വഴിക്കുകാക്കുന്ന വലാരിവൈഭവാൽ' എന്ന വാക്യവും 'അതുമിത്രനെഴുന്ന' എന്ന ശ്ലോകവും മറ്റും

ജാവിന്റെ അഗച്ഛത്തേക്കാണിടുന്നു. അപ്സരസ്ത്രീകൾ അദ്ദേഹത്തെക്കണ്ടറികയില്ലെങ്കിലും ധാരാളമായി കേട്ടറിയുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ടു സിദ്ധിച്ച രാജാവിന്റെ കീർത്തി ഗുണത്തെ ചേന്ദ്രപൗത്രനായ അങ്ങേക്ക് ചേരുന്നതുതന്നെയാണിത്' എന്ന വാക്യവും എനിക്കു സംശയംവേണ്ടാ' എന്നു മുതൽ തീർച്ചതന്നെ' എന്നുവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥവും കാണിക്കുന്നു. രാജാവിനെ നോക്കിട്ട് അസുരനിനിക്കു പകാരംതന്നെയാണു് ചെയ്യുത്' എന്നുണ്ടായ ഉർവ്വശിയുടെ വിചാരവും മറ്റും രാജാവിന്റെ സൗന്ദര്യത്തെ കാണിക്കുന്നു. ആ സഖിജനാ എവിടെയായിരിക്കും' എന്ന ഉർവ്വശിയുടെ ചോദ്യത്തിന്നു് രാജാവു് അവർ വലിയ വിഷാദത്തിലിരിക്കുന്നു' എന്നുള്ള ദിക്കിലൊന്നു നിർത്തിയും, അതിനെ ഉർവ്വശിയുടെ സൗന്ദര്യാതിശയംകൊണ്ടു സാധിച്ചു നല്ലവണ്ണം സമാധാനപ്പെടത്തക്ക വിധത്തിൽ മറുപടി പറഞ്ഞതും മറ്റും നോക്കുമ്പോൾ രാജാവിന്റെ വാക്സാമർത്ഥ്യം പ്രത്യക്ഷമായിട്ടുണ്ട്. നേമുക്ക് രണ്ടിഷ്ടവും സാധിച്ചു' എന്നു മുതൽ ഭേദമുണ്ടല്ലോ' എന്നുവരെയും യുദ്ധമടുക്കുമ്പോൾ' എന്നു മുതൽ പേരില്ലാണല്ലോ' എന്നുവരെയും ഉള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടും മറ്റും രാജാവിന്റെ ലോകോത്തരവിക്രമത്തെക്കണ്ടിടുന്നു. അദ്ദേഹം കാര്യം സാധിച്ചല്ലാതെ പിൻതിരിച്ചുവരില്ല തീർച്ചതന്നെ' എന്ന വാക്യംകൊണ്ടു് രാജാവിന്റെ ആ ഫലോദയകർമ്മഗുണത്തെ കാണിക്കുന്നു. സോമദത്തമായ തേർ' എന്നതുകൊണ്ടു് രാജാവിന്റെ ദിവ്യയുദ്ധോപകരണഗുണം സ്പഷ്ടമാണു്. ഇന്ദ്രനെക്കാണുമാനിപ്പോളിടയില്ലല്ലോ' എന്നു രാജാവു ച'ത്രരഥനോടു പറഞ്ഞ വാക്കുകൊണ്ടു് സ്വയംമായ പ്രജാരക്ഷണത്തിലുള്ള രാജാവിന്റെ ജാഗ്രതഗുണം സൂചിക്കുന്നു.

രണ്ടാമങ്കം

രാജാവു ദിവസത്തിൽ അല്പകാലം മാത്രമേ യഥേഷ്ടം വിനോദിക്കുന്നുള്ളു. ശേഷം കാലമെല്ലാം പ്രജാരക്ഷണം ചെയ്തതന്നെയാണു്. അതുകൊണ്ടു പ്രജകൾക്കു യാതൊരു പാപവും ഉണ്ടാകുന്നി

ല്ല എന്നും, ലോകത്തിന്റെ എല്ലാം അധിപതിയാണിദ്ദേഹമെന്നും ഉള്ള അത്ഥമായ 'ലോകാലോക' എന്ന ശ്ലോകംകൊണ്ടു രാജാവിന്റെ വേണ്ടപോലെയുള്ള പ്രജാപാലനഗുണവും, മഹാഭാഗ്യമെന്ന ഗുണവും സ്പഷ്ടമാകുന്നു. 'എന്നാലവൾ ദുർദ്വയല്ലെന്നാണ്' ഞാൻ ഹിക്ഷണത്' എന്ന വിദ്യുഷകന്റെ അഭിപ്രായംകൊണ്ടു രാജാവിന്റെ സൗന്ദര്യം പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു. രാജാവിന്റെ വിദ്വജനവചന വിശ്വാസമെന്ന ഗുണത്തെ ബ്രാഹ്മണ വചനത്തെത്തന്നെ വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളുന്നു' എന്ന വാക്യം കാണിക്കുന്നു. രാജാവിന്റെ നിമിത്തജ്ഞതഗുണത്തെ 'മേരിമുഖീമണി' എന്ന ശ്ലോകംകൊണ്ടു കാണിക്കുന്നു. ഉദ്യോഗിക്കു രാജാവിന്റെ നേരെയുള്ള അനുരാഗം അത്യല്പമാണെന്ന അത്ഥത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതായ 'തോഴി ഉദ്യോഗി' എന്നു മുതൽ 'ഛായ്മവന്നു' എന്നവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു രാജാവിന്റെ സൗന്ദര്യോദി ഗുണങ്ങളെകാണിക്കുന്നു. പ്രതിഷ്ഠാനഗരവും ഉപവനവും സ്വർഗ്ഗം പോലെയും നന്ദനോദ്യാനം പോലെയുമാണെന്ന് ഉദ്യോഗിയും ചിത്രലേഖയും കണ്ട ഉടനെ പറയുകകൊണ്ടു രാജാവിന്നു ദിവ്യബഹുവകരണങ്ങളുണ്ടെന്നു സൂചിക്കുന്നു. രാജാവു പറയുന്നതായ 'പെരുത്തൊരശ്വേ' എന്ന ശ്ലോകവും 'മനോരഥത്തിന്നു പോവാൻ ധർമ്മത്തെ വഴിയില്ലല്ലോ' എന്ന വാക്യവും കൊണ്ടു രാജാവിന്റെ സാദ്ധ്യാസാധ്യവിവേകം സൂചിക്കുന്നു. 'എന്നി ലാനന്ദി' എന്ന ശ്ലോകംകൊണ്ടു രാജാവിന്റെ വാക്യമത്സ്യം സ്പഷ്ടമാകുന്നു. 'ഞാൻ റാങ്ങളുടെ സ്വാമി കല്പിക്കുന്നതിനെ വിരോധിക്കുന്നൊന്നല്ലോ' എന്ന രാജാവിന്റെ വാക്കുകൊണ്ടു സ്വാമിഭക്തിയും ധൈര്യവും പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു. പിന്നെ 'ലേപീദശ്നം' മുതൽ 'ദേവി അനുനയം' സ്വീകരിക്കാതെപോയി എന്നവരെയുള്ള കഥകൊണ്ടു അതിനെപ്പറ്റി രാജാവിന്റെ പരമാത്താപംകൊണ്ടു രാജാവു ഭക്തകവശ്യനാണെന്നുള്ള ഗുണം സ്പഷ്ടമാകുന്നു. നമ്മുടെ ചിവനായ വിദ്യുഷകൻ നേരമ്പോക്കിന്ന് ഏറ്റവും സമത്ഥനാകയാൽ അതത്ര കാര്യങ്ങളിലേക്കു വേണ്ടുന്നവരെ തിരഞ്ഞെടുപ്പാൻ രാജാവിന്നു സാമർത്ഥ്യമുണ്ടെന്നുള്ള ഗുണം സൂചിക്കുന്നു.

മൂന്നാമങ്കം

ലക്ഷ്മീദേവിയുടെ വേഷം കെട്ടിയ ഉർച്ചശീ പുരുഷോത്തമനിൽ' എന്നു പറയേണ്ട സ്ഥലത്തിൽ 'പുത്രരവസ്ഥിൽ' എന്നു പറഞ്ഞുപോയി എന്ന കഥകൊണ്ട്, വളരെക്കലമായിട്ടു കിടക്കുന്ന സ്വാമി ഗുരു. ബഹുമാനശങ്കാദികളെ അതിക്രമിക്കത്തക്കവണ്ണം ശക്തിയുള്ള അനുരാഗത്തെ ഉർച്ചശിക്കു ജനിപ്പിക്കാൻമാത്രം വലിപ്പത്തോടു കൂടിയ സൗന്ദര്യാഭിഗുണങ്ങൾ രാജാവിനുണ്ടെന്നു സൂചിക്കുന്നു.

തനിക്കു രാഗം തോന്നുന്ന സ്ത്രീ മറെറാവനെ അനുരാഗിക്കുന്നതും മറ്റും ഒരു പുരുഷനും സമ്മതമാകുന്നതല്ലല്ലോ. എന്നാൽ സർവ്വലോകസ്വഭാവസിദ്ധമായ ഈ വാസമ്മതയെത്തെയുമുപേക്ഷിച്ച് ദേവേന്ദ്രൻ, ഉർച്ചശിയെ പുത്രരവസ്ഥയാരാജാവിന്റെ സമീപത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇഷ്ടത്തെ അനുസരിച്ചു പ്രവൃത്തിച്ചുകൊണ്ടു താമസിപ്പാൻ സമ്മതിച്ചതിന്നു ഹേതു തനിക്കു രാജാവു ചെയ്തിട്ടുള്ള യുദ്ധസഹായമാണെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു. അതിനാൽ ഇന്ദ്രാദി ദിഗ്വിശാലന്മാർക്കുകൂടി ജയിപ്പാൻ വളരുന്ന അസൂരന്മാരെ ജയിക്കുന്ന സർവ്വനിയന്താവായ ഈ രാജാവിനു മാത്രമേ മുഖമായ ഈശ്വരത്വമുള്ളൂ എന്നു താല്പര്യം. 'ആത്മനാമെന്നിൽ' എന്ന ഗ്ലോകംകൊണ്ട് രാജാവിന്റെ നിമിത്തത്തെപ്പറ്റി സൂചിക്കുന്നു. ദേവി മൂന്നു തിരിച്ചുപോകാവരേയുള്ള വാചകംകൊണ്ടും പ്രവൃത്തികൊണ്ടും രാജാവിനു ദേവിയുടെ നേരേയുള്ള ബഹുമാനാദികൾ നല്ലവണ്ണം സ്പഷ്ടമാകയാൽ രാജാവിന്റെ ഭക്താവശ്യതപ്രകാരം സൂചിക്കുന്നു. ദേവി അതഗുണവതിയാകയാൽ രാജാവിന്റെ സന്തോഷാവതപ്രകാരം സൂചിക്കുന്നു 'അമ്പേട്ടേദേവി' എന്നും 'അച്ചുത്രരശ്മികൾ' എന്നും 'പുരുഷമെന്തിനാൽ' എന്നും 'വൈരമഹലമനോരഥം' എന്നും ഉള്ള ഗ്ലോകങ്ങൾകൊണ്ടു രാജാവിന്റെ ചാക്രമർദ്ദം സൂചിക്കുന്നു.

നാലാമങ്കം

സംഗമനീയമെന്ന ദിവ്യമണി കണ്ടുകിട്ടുവാൻ സംഗതിയായ

താ, വേത്സ! എടുക്ക!' എടുക്ക! എന്നാ മറ്റുമായ സാക്ഷാൽ ശ്രീ പരമേശ്വരന്റെ വാക്കു കേൾപ്പിക്കുകയായതും, കൊണ്ടു രാജാവിന്റെ ദൈവാനുകൂല്യം സൂചിക്കുന്നു. പ്രതിഷ്ഠാനഗരത്തിൽ നിന്നിവിടുന്നു പോന്നിട്ടു വളരെക്കാലമായല്ലോ. പ്രജകൾ എന്റെ പേരിൽ അസൂയ വിചാരിക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് വേത്ര പോവുക' എന്ന ഉദ്യോഗിയുടെ പ്രജാരഞ്ജനാനുകൂല്യവാക്കുകൊണ്ടും മറ്റും അനുരൂപഭാവമെന്ന രാജഗുണം സൂചിക്കുന്നു.

(തുടരും) കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിതമ്പുരാൻ.

കോകണബ്രാഹ്മണർ

ശേണവതു -- ശേണവീ -- ശേണപി.

കോകണബ്രാഹ്മണരെ എന്തിന്നു ഗൗരവസാരസ്വത ബ്രാഹ്മണരെന്നു പറയുന്നു എന്ന സാഗതികളെ കാണിച്ചതിന്റെ ശേഷം 'ശേണവതു' എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം നിർണ്ണയിപ്പാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ബോദ്ധ്യമായി സംസ്ഥാനത്തിലും ഉത്തരദിനസമാനത്തിലും ഈ ശബ്ദത്തിന്നു വളരെ പ്രചാരമുണ്ട്.

ശേണവതു എന്ന ശബ്ദം ശേണവീ എന്നും ശേണപി എന്നുമുള്ള രൂപങ്ങൾ ധരിച്ചു കണ്ണാടകജില്ലയിലും കേരളത്തിലും ശേണായി എന്ന രൂപത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചുവരുന്നു. ഈ ശബ്ദത്തിന്റെ അർത്ഥം തീർച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ ഇപ്പോൾ കേവലം പ്രയാസംതന്നെ. ഈ അർത്ഥത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അഭിപ്രായഭേദങ്ങളെ താഴെ ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

1. തൊണ്ണൂറ്റാറ് എന്നർത്ഥമുള്ള ഷണ്ണവതി എന്ന സംസ്കൃതപദം പ്രാകൃതത്തിൽ ശേണവതു എന്നും, കോകണഭാഷയിൽ ശാണ്ണേവി എന്നും, രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു. തൊണ്ണൂറ്റാറു സംഖ്യയാകയാൽ സാഖ്യയങ്ങളായ ഗ്രാമങ്ങളെ ലക്ഷണയാ പരാമർശിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ശേണവതു എന്നതിന്നു തൊണ്ണൂറ്റാറു ഗ്രാമങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നവർ എന്ന അർത്ഥം സിദ്ധിച്ചു. ശ്രീപരശുരാമൻ കൊടുത്ത 66 ഗ്രാമങ്ങളിൽ നിവസിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇവരെ

സോസഷ്ടിക്കാർ' എന്നും സോഷ്ടിക്കാർ' എന്നും, പേർ വിളിക്കുന്നുവെന്നു മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഈ ഗ്രാമങ്ങളോടു തൊട്ടുകിടക്കുന്ന ഒരുപദീപത്തിനു തീസപാഡി' എന്നായിരുന്നു പേർ* തീസപാഡി എന്നതിന്ന് 30 ഉപഗ്രാമങ്ങൾക്കുടിയ സ്ഥലമെന്നാകുന്നു അർത്ഥം. 66 ഗ്രാമങ്ങളും 30 ഉപഗ്രാമങ്ങളാകൂടി തൊണ്ണൂറററു ഗ്രാമങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നവരാകയാൽ ശോണവതു' എന്നു പേരുണ്ടായി എന്നു ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. ഇതിൽനിന്നുതന്നെ ആകുന്നു ശോണയി—ശോണായി എന്ന കുലനാമവും ഉണ്ടായത് എന്നു മുമ്പു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടും, ഈ കുലനാമം ചിലർക്കു മാത്രം ഉള്ളതുകൊണ്ടും ശോണായി എന്നതും ശോണവതു, (ശോണവീ, ശോണപി) എന്നതും ഒന്നായിരിപ്പാൻ പാടില്ലെന്നാണ് ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. ഈ ആക്ഷേപത്തിനു സമാധാനം ഉപരിഉപപാദിക്കും.

2. പാശ്ചിഭാഷയിൽ ശഹാ എന്നതിന്നു രാജാവെന്നും, നവീസ്' എന്നതിന്നു ലേഖകൻ, (എഴുത്തുകാരൻ, ഗുരുകൻ) എന്നു മർമ്മമാകയാൽ ഇവ രണ്ടു ചേർന്നുണ്ടായ ശഹാനവീസ്' എന്ന ശബ്ദം ദുഷിച്ചു ശോണവതു എന്ന രൂപം ഉണ്ടായി എന്ന അഭിപ്രായം അത്ര ബലവത്തായിക്കാണുന്നില്ല. പാശ്ചിശബ്ദം ഇവരുടെ ഇടയിൽ നടപ്പാവാൻ കാരണമെന്തായിരുന്നു എന്നറിയുന്നില്ല. ഭാമനി രാജ്യത്തിന്റേയും പിന്നെത്തതിൽ ബീജപൂർ രാജ്യത്തിന്റേയും അധികാരത്തിൻകീഴിൽ ഗോവരാജ്യം ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടും, ഈ രാജ്യാധികാരം വഹിച്ചിരുന്ന മുഹമ്മദീയർ സർക്കാര റിക്കാട്ടുകളും മറ്റും പാശ്ചി ഭാഷയിൽ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചതുകൊണ്ടും, പാശ്ചിഭാഷ ഗോവയിലും നടപ്പായിരുന്നു എന്നതു വാസ്തവംതന്നെ. എന്നാൽ ഗുരുകുപ്പണി ഈ ജാതിയിൽ ചിലർ മാത്രം നോക്കിയിരുന്ന സംഗതിയാൽ ജാതിക്കാക്ക് എല്ലാവർക്കും ഈ എഴുത്തുവേല നിമിത്തം ഒരു പേരുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു പറയുന്നത് അത്ര വിശ്വാസ്യമായി വരുന്നില്ല. പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിൽ (1668) ഇന്ത്യയിൽ വന്ന ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ യാത്രാവിവരണത്തിൽ ബോംബായിൽ.

*എഫ്. സി. ഡാൻവർസ് ഉണ്ടാക്കിയ പോർത്തുഗീസരുടെ ഇന്ത്യയിലെ ചരിത്രം എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ ഒന്നാം വാല്യം 312-ാം ഭാഗത്തിലെ ടിപ്പുണും നോക്കുക.

ശേണപി (Shenoi) ബ്രാഹ്മണർ എന്ന ഒരു ക്ഷത്രിയ ബ്രാഹ്മണർ ഉണ്ടായിരുന്നതായി വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, പൊത്തുഗീസുകാർ ഗോവയെ പിടിച്ചടക്കിയതിന്റെ ശേഷം അവരുടെ ഹിംസയെ സഹിപ്പാൻ കഴിയാഞ്ഞിട്ടു കോങ്കണബ്രാഹ്മണർ അവിടുന്ന് പല ഭിക്കുകളിലേക്കും ഓടിപ്പോയതുകൊണ്ടും, ശേണപി എന്ന പേർ ഇവർ ഗോവയെ വിട്ടുപോകുന്നതിന്നു മുമ്പുതന്നെ ഇവർ ഉണ്ടായിരിപ്പാൻ സാഗതിയുണ്ട്. മുഹമ്മദീയർ ഗോവയെ പിടിച്ചടക്കുന്നതിന്നു മുമ്പ് ഇവർ ഈ പേരണ്ടായിരുന്നുവോ എന്നതു നിശ്ചയിപ്പാൻ പ്രയാസമാകുന്നു.

3. മുഹമ്മദീയരുടെ അധീനത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഗോവയെ വിജയനഗരത്തിലെ രാജാവായ ബുക്കരായർ (1343-1379) പിടിച്ചടക്കിയെന്നും ബച്ചണ്ണ ഉഡയയാർ എന്ന ആളെ ഗോവയിലെ ദേശാധിപതിയാക്കി നിശ്ചയിച്ചതായും ബുക്കരായരുടെ ഒരു ശാസനയിൽനിന്നു അറിവു കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഗോവരാജാവിജയനഗരസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ കീഴിൽ ബഹുകാലം ഇരുന്നതിന്റെശേഷം അത് ബീജപൂരിലെ സുൽത്താന്റെ വശത്തായി. 1493-ൽ അതു ബീജപൂർ സുൽത്താൻ യസൂഫ് അദിൽ എന്നവന്റെ അധീനത്തിലായിരുന്നു. 1570-ൽ ബീജപൂരിൽനിന്നു പൊത്തുഗീസരുടെ കൈവശത്തിൽ ആയുധമായ ഇന്നും അവർ തന്നെ അന്നു വെച്ചുവരുന്നു. ഗോവയുടെ പൂർവ്വചരിത്രമെന്ന പേരോടുകൂടി ഒരു പത്യാസം യഥാവാസരം എഴുതിക്കൊള്ളാം.

ഗോവ വിജയനഗര രാജാക്കന്മാരുടെ ആധിപത്യത്തിൻ കീഴിൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ സംസ്ഥാനത്തിലെ ഉദ്യോഗങ്ങൾ പലതും കോങ്കണബ്രാഹ്മണരും അനുഭവിച്ചുവന്നിരുന്നു. 'നോഡുകണ്ണി' 'നോഡുഗവുഡ', പട്ടണശെട്ടി (Provost of the city) മുതലായ കണ്ണാടകസ്ഥാനപ്പേരുകൾ കോങ്കണബ്രാഹ്മണരുടെ ഇടയിൽ നടപ്പായതുപോലെ തന്നെ അംശമേനവൻ (കണക്കപ്പിള്ള) എന്ന അർത്ഥമുള്ള ശാന്തഭവ, ശാന്തഭാഗ, ശാന്തഭോഗ, ശ്യാനഭോഗ, ശ്യാനബാഗ, സാനബോഗ, സേനബോഗ എന്നീ രൂപവികാരങ്ങളോടുകൂടിയ

കണ്ണാടക ശബ്ദത്തിൽനിന്നു ശോണവി'പദം ഉണ്ടായി എന്നു മറ്റു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. വിജയനഗര സംസ്ഥാനത്തിൻ കീഴിൽ ഈ ഉദ്യോഗം മറ്റുജാതിക്കാരാ ഭരിച്ചതുകൊണ്ട് ശോണവ' ശബ്ദത്തിന്റെ അവഭാസമായ ശോണവി'ശബ്ദം കോക്കണശ്ശാഹ ണക്യമാത്രം ഒരു ജാതിവാചകമായിത്തീർന്നുവെന്നു പറയുന്നതിൽ യുക്തിപോരായെന്നുതോന്നുന്നു. മേനവൻ, മേനോൻ, മേനോക്കി എന്നാ' ആദ്യം ലേഖകൻ എന്ന അർത്ഥമുള്ള പദമായിരുന്നുവെന്നും, മേനവന്മാരിൽ പലരും ഏഴുതുപഹിക്കാരാകയാൽ അത് ജാതിനാമമായിത്തീർന്നുവെന്നുമാണ് ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. അതുകൊണ്ട് ഒരു ജാതിയിൽ വളരെ പേരുകൾ ഒരു പേരുപയോഗിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവർ ആ പേർ വരാൻ പാടില്ലെന്ന വാദം നിമ്നലമല്ലെന്നു തെളിയുന്നു. കണക്കപ്പിള്ളി (Accountant) എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ശോണവ' ശബ്ദം കോക്കണശ്ശാഹയിൽ ധാരാളമായിട്ട് ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നുണ്ട്.

4. സേനാപതി' ശബ്ദം മംഗഡിഭാഷയിൽ ശോണാവതു' എന്ന രൂപത്തിൽ പരിണമിക്കും. പ്രാകൃതത്തിൽ സമാസത്തിലെ ഉത്തരപദാന്തത്തിലെ ദീപ്ത്തിന്നു ഹ്രസ്വം വികല്പമായെന്നതുകൊണ്ട് ശോണാവതു' എന്നതു ശോണാവതു' എന്നായിത്തീരും. മഹാരാഷ്ട്രി, സൗരഭസനി, സൗരാഷ്ട്രി, അവന്തിക മുതലായ പ്രാകൃത ഭാഷകളിൽ ശകാരവും കാരവും ഇല്ലെങ്കിലും മംഗഡിയിൽ ശ, ഷ, സ എന്നിവകൾക്കെല്ലാം ശകാരം ആദേശമായിട്ടുണ്ട്. ഷേസോഃ ശഃ' എന്ന പ്രാകൃതപ്രകാശമെന്ന് പേരോടുകൂടി വരരുചി ഉണ്ടാക്കിയ പ്രാകൃത വ്യാകരണത്തിന്റെ പ്രതിരോധം പ്രകാശമെന്നും സൂത്രത്തിൽ ഷസകളുടെ സ്ഥാനത്തു ശകാരം മംഗഡിയിൽ വരുമെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

മംഗഡഭാഷത്തിന്റെ തെക്കേഭാഗമായ ത്രിഹോത്രപുരത്തിൽനിന്നു കോക്കണശ്ശാഹൻ പറന്നവരാകയാൽ ശോണാവതു' എന്ന ശബ്ദം മംഗഡിയിൽനിന്നു വന്നതായിരിക്കാം. ത്രിഹോത്രപുര

ത്തിൽ ക്ഷത്രിയ വൃത്തികൊണ്ടുപജീവനം ചെയ്യുവരുന്ന ബ്രാഹ്മണർക്ക് ബോഭണ്' എന്ന പേരുണ്ടെന്നു സർ വില്യം ഹണ്ടർ (Sir William Hunter) ഉണ്ടാക്കിയ 'ഗജറിയർ ഓഫ് ഇൻഡ്യാ' (Gazetteer of India) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കയാൽ, കോങ്കണബ്രാഹ്മണരും പണ്ടു ക്ഷത്രിയവൃത്തിയാൽ ഉപജീവനംകഴിച്ചുപോന്നവരായിരിക്കാം. പ്രാചീനായ്നാഷ്ട്ര യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിനും ക്ഷത്രിയവൃത്തികൊണ്ടുപജീവിക്കുന്നതിനും യാതൊരു വിരോധവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പരശുരാമൻ, കൃപർ, ദ്രോണർ, അശ്വത്ഥാമാവ് മുതലായ ബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠന്മാർക്ക് ക്ഷത്രിയവൃത്തി നിമിത്തം യാതൊരു ന്യൂനതയും സാരവിചിത്രമില്ല. ആയ്ബ്രാഹ്മണർ കേരളത്തിൽ വന്നുകാലത്ത് സ്വപരക്ഷാത്മമായി പത്തരഗ്രാമങ്ങളിലുള്ള ബ്രാഹ്മണരിൽ നന്നുപേർ ആയുധപാണ്ഡികളായിരുന്നുവെന്നു കേരളോല്പത്തിയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സംഗതി കേവലം ഐതിഹ്യമല്ലെല്ലോ. ഈ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽനിന്നു കോങ്കണബ്രാഹ്മണരും പൂർവ്വകാലങ്ങളിൽ ക്ഷത്രിയവൃത്തി ചെയ്യുവരായിരിപ്പാൻ സംഗതിയുണ്ട് എന്നു വരുന്നു. എന്നാൽ ത്രിശാത്രപുരത്തിലെ ക്ഷത്രിയബ്രാഹ്മണർക്ക് സേനാപതികളെന്ന പേരില്ലാത്തതുകൊണ്ടും, കോങ്കണബ്രാഹ്മണർ ക്ഷത്രിയവൃത്തികൊണ്ടുപജീവനം ചെയ്യുപോന്നവർ എന്നു സമ്മതിക്കുന്ന പക്ഷത്തിലുള്ളി അവർ എല്ലാവരും സേനാനായകന്മാർ ആയിരിപ്പാൻ പാടില്ലാത്തതുകൊണ്ടും, സൈന്യാധിപത്വം ഈ ജാതിയിൽ അടങ്ങിയ എല്ലാവരുടെയും ഉദ്യോഗമായ്താൻ പാടില്ലാത്തതുകൊണ്ടും, സമുദായത്തിന്നു മുഴുവനും ഒന്നി സേനാപതികൾ എന്ന അർത്ഥമുള്ള ശോണവിപദം ജാതിപ്പേരായ്താൻ പാടില്ലെന്നും തെളിയുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഈ അർത്ഥം സ്വീകരിച്ചുകൂട.

5. ശോണാ', ശോണവീ' എന്ന പദങ്ങൾക്ക് ബുദ്ധി, ബുദ്ധിമാൻ എന്ന അർത്ഥമുണ്ടെന്ന് ഡാക്ടർ വിത്സൻ ഉണ്ടാക്കിയ സംസ്കൃതകോശത്തിൽ (Dr. Wilson's Sanskrit English Dictionary) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കോങ്കണബ്രാഹ്മണർ ബുദ്ധിമാന്മാരായാൽ അവർക്ക് ശോണവീ' എന്ന അനർത്ഥനാമധേയം സിദ്ധിച്ചുവെന്നു പറയുന്ന

ത് കേവലം ആത്മപ്രശംസാമാത്രമായിരിക്കും. ഇവർ പ്രായേണ ബുദ്ധിമാന്മാർതന്നെ എന്നു സമ്മതിക്കുന്നതായാലും അന്യന്മാർ ഇവരെ ബുദ്ധിമാന്മാരെന്നു വിളിക്കുന്നത് ഒരു ബുദ്ധിവൈകല്യം. ഈ സമുദായത്തിന്നുണ്ടായിരുന്നവെന്ന് പറയുന്നതിൽ യുക്തിപോരാജ്യാൽ ഈ അർത്ഥവും സ്വീകാർത്ഥമല്ല.

6. ശാകന്തളം അഞ്ചാം അങ്കത്തിൽ ക്രിം ശോഹണേ ബഹുണേത്തി കലിഅ രണ്ണാ പഡിഗ്ഗ ഹേ ദിണ്ണേ' എന്ന മാഗധി വാക്യത്തിലെ ശോഭനാർത്ഥമായ ശോഹണശബ്ദത്തിൽനിന്നു ശോണവി ശബ്ദം ഉണ്ടായി എന്നു പറയുന്നതിലും യുക്തിയില്ല.

7. ഒരു മഹാരാഷ്ട്രപണ്ഡിതൻ കോകണബ്രാഹ്മണരെ അപഹസിപ്പാൻ വേണ്ടി ശോണവി ശബ്ദത്തിന്നു സേന വിണാരേ ലോക്'—ചേണന്തൽ നല്ലുന്ന കൂട്ടർ' എന്നു അർത്ഥം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ പ്രവൃത്തി ഈ സമുദായത്തിന്നു യാതൊരു കാലത്തും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന വാസ്തവം ഇവിടെ പറയേണ്ടതുതന്നെ അനാവശ്യമാകുന്നു.

ഇങ്ങിനെ ഒരു ശബ്ദത്തിന്റെ യഥാർത്ഥമായ അർത്ഥം അറിയാതിരിക്കുമ്പോൾ അതിന്നു ഒരർത്ഥകല്പന എങ്ങിനെയെങ്കിലും ചെയ്തേണമെന്നുറപ്പിച്ചാൽ വക്താവിന്നിഷ്ടമായ അർത്ഥം പറയുന്നതിന്നു യാതൊരു തടസ്സവും വിരോധവും ഇല്ലല്ലോ. നമ്പൂരി പദത്തിന്നു എന്തെല്ലാമാണ് അർത്ഥം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്ന് ആലോചിച്ചാൽ എന്തെങ്കിലും അർത്ഥം കല്പിക്കുന്നതിന്നു യാതൊരു വിഷമവും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. നയമ്പു ഊരി എന്നതുകൊണ്ടു നാ പൂരി എന്നും, നമ്പികളുടെ ശ്രീമാൻ, നമ്പിക്കപ്പെട്ടവൻ, നം (വെദം) പൂരിക്കുന്നവൻ, ശ്രീമാനായനമ്പി, ഇങ്ങിനെ പല ആഭാസങ്ങളായ അർത്ഥങ്ങൾ എല്ലാം കല്പിക്കാറുണ്ട്. നായർ, വീച്ചർ, കണിശൻ, മുതലായ കേരളീയ ജാതികളുടെ നാമങ്ങൾ സംസ്കൃതശബ്ദങ്ങളായി സ്വീകരിക്കുന്ന കേരളീയ വിദ്വാന്മാരുടെ സൂക്ഷ്മാലോചന ദൃഷ്ടിയിൽ ഈ സംസ്കൃതപേരുകൾ വിളിച്ചു നമ്പൂരിക്കുമാത്രം ദ്രാവിഡഭാഷയിൽനിന്ന് ഒരു സ്വനാമധേയം ഉണ്ടാകുവാൻ എന്തായിരുന്നെ

ന്നു ആവശ്യകതയെന്നതു പ്രവേശിക്കുന്നതേഇല്ല. എം പുരാൻ എന്നത് എമ്പ്രാൻ എന്നും തംപുരാൻ എന്നതു തമ്പുരാൻ—തമ്പ്രാൻ എന്നും മാറുന്നതുകൊണ്ട് എം എന്നതു ഞാൻ എന്ന സർവ്വനാമത്തിന്റെ പ്രകൃതിയായ എൻ എന്നും തം എന്നതു താൻ എന്നതിന്റെ പ്രകൃതിയെന്നും ഇവക്കു ബഹുമാനദ്വ്യാതകത്വം ഉണ്ടെന്നും അതുകൊണ്ട് എമ്പ്രാൻ എന്നതിന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട പുരാൻ എന്നും തമ്പ്രാൻ എന്നതിന്നുപൂജ്യനായ പുരാൻ എന്നും അർത്ഥമാകുന്നുവെന്നും കാൾഡെൽ സാജു അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (Dr. Caldwell's Dravidian Grammar). ഇവിടെ പുരാൻ എന്നത് 'പ്ര' എന്ന ഉപസർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുണ്ടായി എന്നും മേപ്പടിസാജു പറയുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ അസാംഗത്വം ഇവിടെ ഇപ്പോൾ ഉപപാദിക്കുന്നില്ല. ഋഗ്വേദത്തിൽ പലേടങ്ങളിലും ഉപയോഗിച്ച ഭൃണി ശബ്ദത്തിൽനിന്നാകുന്നു നംപൂരി ശബ്ദം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത് എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞാൽ പലർക്കും അത് ആശ്ചര്യമായിത്തോന്നും. ഭൃണിശബ്ദത്തിന്നുതുല്യമായ ദ്രാവിഡാ പോറിയാകകൊണ്ടും, ആയതു ബ്രാഹ്മണാഭിധേയമായി ഉപയോഗിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, ഭൃണിശബ്ദത്തിലെ ഉച്ചാരണ വൈഷ്ഠ്യം നീക്കാനും അതേ അർത്ഥം കാണിപ്പാനും ആയിട്ടു സംസ്കൃതഭാഷയോടു വിമുഖനായ തമിഴർ ഭൃണിശബ്ദത്തിന്നു പകരം തദർത്ഥമായ പോറിശബ്ദം ഉപയോഗിച്ചതായിരിക്കാം. ഈ ന്യായം കേരളീയർക്കു സുഗ്രാഹ്യമാണെങ്കിൽ നംപൂരി എന്നതിലെ ആദ്യപദമായ 'നം' എന്നത് നാം എന്ന സർവ്വനാമത്തിന്റെ പ്രാതിപദികംതന്നെ എന്നു വിചാരിക്കാം. ബഹുമാനദ്വ്യാതകമായിട്ടു നം, തം, എം, എന്ന പദങ്ങളെ തമിഴിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് കാൾഡെൽ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. നംപൂരി ശബ്ദാർത്ഥത്തെപ്പറ്റി ഒരുപന്ത്രായം യഥാവസരം എഴുതിക്കൊള്ളാം. ഇപ്പോൾ പ്രകൃതം അനുസരിക്കട്ടെ.

തുടരും

എം. ശേഷഗിരിപ്രഭു, എം. എ.

പാകനാര

1. മറയുടെപൊരുതൊട്ടീമന്നിൽവേണ്ടുന്നതൊട്ടു-
ക്കറിയുമരിയകേമന്മാരിലൊന്നാമനായി
പെരിയൊരുപുകൾപാരിൽപ്പൊങ്ങിട്ടുപാക്കനാരാം
പറയനെയറിയാത്താർപാരിടത്തിൽ ചുരുങ്ങാ-
2. മറയവർകളിൽമുന്മാന്മാരുമേറെപ്പുകഴ്ത്തി
പ്പറയുമവനെഴു വമ്പൊട്ടുത്താൻകേട്ടുപോലെ
പറയുമളവുനാവിൽപാക്കനീതെററതേററം
കുറയുവതിന്നുനീരിത്താർമകൻവേട്ടതായേ!
3. മലയുടെമകൾപെററററമ്പെഴുംകൊമ്പനാന-
ത്തലയൊടമരുമൊററക്കൊമ്പനാംതമ്പുരാനേ!
വലിയപിഴവരാതിന്നൊട്ടുനന്നെന്നതോന്നാം
നിലയതിലിളനില്ലാൻനീകനിഞ്ഞീടവേണം
4. കനിവൊട്ടുതിരുവെള്ളക്കാവിലയുപ്പനാനൽ
പനിമലമകളായോരൂരകത്തമ്മതാനും
മിന്നമിന്നസമിതെന്നായ്ക്കേൾക്കുവേറൊക്കെയോത-
നിനിയിതുകഴിവോളംപാക്കുകെന്നൾക്കുരുണിൽ
5. കേട്ടാലുമെങ്കിലറിവേറിനപാക്കനാർതൻ
കൂട്ടക്കുരുത്തിർകളുത്തിട്ടരാമുന്നാം
വീട്ടിൽതരത്തിലകമൊത്തൊരുപെണ്ണതന്നെ
വേട്ടെത്രയുതെളിവിയന്നഴൽചിട്ടുവാണ്
6. മോശത്തിലാണറികവന്നുകഴിച്ചിൽകയ്യിൽ
കാശെത്രയുങ്കുറയുമെങ്കിലുമാനട്ടപ്പിൽ
വീശത്തിന്നുപിഴവരില്ലിവെന്നെന്നാട്ടാർ
പേശിത്തരത്തിലവനുള്ളൊരുപേരുപൊങ്ങി

7. അന്നന്നവൻമലയിലുള്ളതിൽനല്ലതായി
നിന്നീടുമാമുള്ളമുറിച്ചുപൊളിച്ചുചീന്തി
നന്നായുറപ്പിലൊരുപത്തു മുറങ്ങുതീർക്കും
പിന്നെപ്പതുക്കെയതുവെല്ലുവതിന്നു നോക്കും
8. ചോരുന്നലത്തൊടൊരുവീട്ടിൽമുറങ്ങുകാണി-
ച്ചോരോന്നിനറെവിലചൊല്ലിവഴക്കടിയ്ക്കും
ചീരുന്നതെന്തു മുറമൊമ്പതു മിങ്ങനൽക
ചോരുന്നതല്ലവിലയെന്നുമൊടുക്കുമൊതു
9. ഈവിസ്തൃതന്നമുറമെണ്ണിയതില്ലകയ്ക്ക-
ലാവട്ടെയിങ്ങുവെരുതേമുറമൊന്നിനിസ്ക
പോവട്ടെവെണ്ണമിവനെന്നുടനൊന്നെടുക്ക-
മാവിട്ടുകാരവനുബാക്കിയുടൻകൊടുക്കും
10. ഓരോരുവീട്ടിൽമുറമിങ്ങിനെനൽകുമായാ-
ളോരോന്നൊടുക്കുമതിലൊന്നതുബാക്കിയായാൽ
ആരെന്തുനൽകുമതിനെകലതങ്ങുവാങ്ങി
പ്പോരുംകഴിയ്ക്കുമതിനാൽചിലവന്നുവീട്ടിൽ
11. മുക്കണ്ണനെത്തൊഴുതുപിന്നെമുറയ്ക്കുവേണ്ട
തൊക്കെക്കഴിച്ചുടനുറക്കരിയിൽകടന്നാൽ
ചിടുന്നവേണ്ടാരറിവേകുവതിന്നുതൻറ
മയ്ക്കണ്ണിയൊളൊടുമവൻചിലതൊക്കെയോതും
12. കൊററന്നവേണ്ടതൊഴുകേമുതലിങ്ങുവേണ്ട
ചെററന്നമുക്കഴൽമരത്തിനുവേരതല്ലൊ
തെററന്നതീമിഴിയെഴുന്നൊരവകൽനിന്നു
തെററന്നിതേറെമുതലുള്ളവനുള്ളമെന്നും
13. കള്ളൻകടന്നിതു, വരമ്പുമുറിഞ്ഞുകോളിൽ
വെള്ളംകടന്നു, കുറിവീണിതു, കപ്പൽമുങ്ങി
കൊള്ളാംപൊടുന്നനവെയിങ്ങിനെയാക്കെവന്നി-
ട്ടുള്ളംകിടന്നുഴലുമേമുതലുള്ളവക്ക്

14. കിട്ടുന്നതുകരുതുകിങ്ങിനെതന്നെയൊക്കെ
മൊട്ടുന്നിനച്ചുപടിയല്ലവരുത്താനും
പെട്ടന്നുവേണ്ടമുതലങ്ങിനെയൊക്കിടയ്ക്കും
പൊട്ടുന്ന,തൊട്ടിവെഴുന്നവനില്ലതാനും
15. ആറിനകൻപകലവൻറമകൻതുടങ്ങി
കൂറിനുകൂടിയവരൊക്കെമിഴിച്ചുനില്ലെ
നൂറൊന്നുനൂറുവരെയുറമൊടേറൊരൊറ
കാറിനകൻപറകകൊന്നുമുടിച്ചതില്ലേ?
16. വിണ്ണോരിലുംവിരുതെഴുംപലവമ്പരേയും
കണ്ണിൽപെട്ടുപൊഴുതുകൊന്നുകളിച്ചുകേമൻ
കണ്ണൻറയാമരുമകൻപടയാളിയായി
ഒട്ടണ്ണാഞ്ഞൊരുണ്ണിയൊടുതോറുടൽവിട്ടതില്ലേ?
17. ഒന്നിച്ചൊരിയ്ക്കലൊരുദിക്കിലിരുന്നുവായി-
ച്ചെന്നൊക്കെയുംവിരുതനേടിയവമ്പർപിന്നെ
താന്നിട്ടുമൊട്ടിവുതാനവർമീതെയായി
വന്നിട്ടുമിങ്ങമറിമാൻമിഴി! കാണമതില്ലേ?
18. ഓരോന്നുപാരിലിതുപോലൊരുപാടുകണ്ടു
പോരുന്നനാമതുകളോതുകിലററമുണ്ടോ?
കാരുണനേരമൊരുവൻകരുതുന്നമട്ടായ്
ത്തീരുന്നതല്ലതരമോടിവിടത്തിലൊന്നും
19. പൂമാതൃതൻകളികളാണിതതികൽമുങ്ങി-
പ്പോമേതവന്നമഴൽവിട്ടൊഴിയുന്നതല്ല
ആമരേരിയ്ക്കുകമലഞ്ഞുപലങ്ങിടായ്ക്കാൻ
നാമേതുമേകൊരിയതിൽകരുതായ്ക്കേവേണം
20. എന്തൊക്കിടച്ചതതുപോരുമതിൽകവിഞ്ഞൊ
ന്നൊന്നൊക്കിലുവരുവതിന്നുകൊരിച്ചിടാതെ
പൂന്തെൻതൊഴുംമൊഴി! കഴിയ്ക്കുകനല്ലതാണു-
തൊന്നൊക്കിലും,കൊരിയതിന്നതിരാജകണ്ടു?

21. അക്കണ്ണനണ്ണിമുതൽകൊച്ചുപുഴുക്കളോളം-
മിക്കണ്ടിട്ടുന്നതുകൊക്കെയുമോത്തുകണ്ടാൽ
തീക്കണ്ണനാണു, തുകൾവേണ്ടതുപോലെയാക്കി-
ത്തിക്കുന്നൊരപ്പണിയുമായവനുള്ളതല്ലോ
22. മയ്യണ്ണി! നോക്കുമറനോക്കിനടക്കപിന്നെ
മുക്കണ്ണനൊത്തപടിയൊക്കെയുമൊന്നൊക്കെ
നോക്കി. നപിന്നെയുലങ്ങിനെവന്നുകൂടും?
നോക്കുന്നനേരമിതാൻവഴിമാലൊഴിപ്പാൻ
23. നൽകുന്നതാണ് മുതൽനേടുവതല്ല, ചത്തു-
പോകുന്നനേരമതുകൂടെവരുന്നതുണ്ടോ?
ചാകുന്നതെന്നതുമറിഞ്ഞവരാരുപൂന്തേൻ
തുകുന്നതല്ലമൊഴിമാരണിയുന്നമുത്തേ!
24. ഈവണ്ണമൊക്കെയുവളോടുപറഞ്ഞുപാതി
രാവിന്നറങ്ങുമുണരുംപുലരുമ്പൊഴുക്കും
ആവുന്നവേലതടരുംചിലവുമാകഴിച്ചു
കൈവന്നതൊക്കെയുവേണ്ടവനായ്ക്കൊടുക്കും
25. മുക്കണ്ണനുംമറവിടാത്തനടപ്പമാണ്
വായ്ക്കുന്നതല്ലമുതലെന്നുമറച്ചുകൊണ്ട്
പാക്കുന്നാരായവനിലൊരണിയുന്നവന്റെ
തുകണ്ണതൻകടകടന്നുഴലൊക്കെനീക്കി
26. മുക്കണ്ണനുംകണവനുംശരിയാണുപാരിൽ
മയ്യണ്ണിമാക്കുവരിൽവേണ്ടവണക്കമോടും
പാക്കുന്നതാണുമറയെന്നൊരാപ്പവന്നോ
രക്കുന്നൽനേർമിഴിയുമാടലകനുവാണു

(തുടരും)

കണ്ടൂർ നാരായണമേനോൻ.

പുകയില

ക്രൈസ്തവവർഷം 1492-ൽ കൊളമ്പസ് എന്ന ഒരു യൂറോപ്പ്യ ദേശീയനും കൂട്ടരുകൂടി ഒന്നാമതായി അമേരിക്ക രാജ്യത്തു ചെന്നപ്പോൾ അവിടെ വെച്ചാണ് പുകയില എന്ന പദാർത്ഥത്തെ കണ്ടെത്തിയത്. തദ്ദേശീയന്മാർ അതിനെ ധൂമപാനത്തിനും പൊടിച്ചാക്കി മുക്കിൽ വലിക്കുന്നതിനും മുരുകുന്നതിനും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ഈശ്വരദേശത്തു സർ വാൾട്ടർ റാലി എന്നൊരാളാണ് (ഏകദേശം 1586-ൽ) പുകയില നടപ്പാക്കിയത്. റാലിയെ നാൾ ഒരു ദേശസഞ്ചാരിയായിരുന്നു. അയാൾ ഒരു തവണ അമേരിക്കയിൽപോയി സ്വദേശത്തേക്കു മടങ്ങിയതിന്റെ ശേഷം പുകയില ചുരുട്ടാക്കി വലിച്ചുതുടങ്ങി. അന്നുമുതൽ ചുരുട്ടുവലി അവിടെ ക്രമേണ നടപ്പായി.

ഇന്ത്യാരാജ്യത്തു പോർട്ടുഗീസുകാർ (പറങ്കികൾ) ആണ് ക്രൈസ്തവവർഷം 1605-ൽ ഒന്നാമതായി പുകയില കൊണ്ടുവന്നത്. അതിന്നുമുമ്പു പുകയില ഈ രാജ്യത്തുണ്ടായിരുന്നതായിട്ടു യാതൊരു തെളിവും കാണുന്നില്ല. സംസ്കൃതഭാഷയിലാകട്ടെ തമിഴുമുതലായ ഭാഷകളിലാകട്ടെ അതിന്നു പ്രത്യേകമായിട്ട് ഒരു പദം കാണുന്നില്ല എന്നതുതന്നെ അത് ഈ രാജ്യത്തു മുമ്പുണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നതിലേക്ക് ഒരു പ്രധാന തെളിവാകുന്നു. പുക വലിക്കുന്നതിനായിട്ടാണ് അത് ആദ്യം ഇവിടെ കാണപ്പെട്ടത്. അതിനാൽ ആ ഉപയോഗത്തെ അനുസരിച്ച് 'പുകയില' എന്ന ഒരു പേർ തല്ക്കാലം സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നല്ലാതെ ഇറ്റലിയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന അന്യ കാഷധിവർഗ്ഗങ്ങൾക്കുള്ളപോലെ അതിനും ഒരു പ്രത്യേക നാമധേയമുള്ളതായി നമ്മുടെ ഭാഷയിലാകട്ടെ ഇന്ത്യയിൽ അന്യഭാഷകളിലാകട്ടെ കാണുന്നില്ല.

യൂറോപ്പുരാജ്യത്തും ഇന്ത്യാരാജ്യത്തും മറ്റും പുകയില നടപ്പായപ്പോൾ അത് ഒരു സിദ്ധൗഷധമായിട്ടാണ് ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതെന്നു കരുതുന്നു.

ന്നത്. പിന്നീട് അത് ഒരു ലഹരിപദാർത്ഥമാണെന്നും കൗഷധമായി ഉപയോഗിപ്പാൻ നല്ലതല്ലെന്നും മനസ്സിലായപ്പോൾ ജനങ്ങൾ അതിനെ ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ അതാതു രാജ്യത്തുള്ള രാജാക്കന്മാർ വളരെ വിരോധിച്ചുവെങ്കിലും ആരും അതിനെ ഉപേക്ഷിച്ചില്ല എന്നതന്നെയല്ല സകല ജനങ്ങളും അതിനെ ഒരു വിധത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു വിധത്തിൽ ഉപയോഗിപ്പാനും തുടങ്ങി എന്നുള്ളത് എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്ന സംഗതിയാണല്ലോ.

ഇന്ത്യാരാജ്യത്തെ ആസകലമുള്ള കണക്കു നോക്കുന്നതായാൽ ഏകദേശം ഇരുപതുലക്ഷം ഏക്കറിൽ കുറയാതെയുള്ള സ്ഥലത്തിൽ പുകയില കൃഷിചെയ്യപ്പെടുന്നുണ്ടത്രെ. ഒരു ഏക്കർ ഭൂമിയിൽ (ഏകദേശം 10 പറക്കു നിലത്തിൽ) 500 റാത്തൽ പുകയിലയുണ്ടാകും.

ഇന്ത്യയിൽ മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തു ഗോദാവരി, കൃഷ്ണ, കോയമ്പത്തൂർ, മധുര എന്നീ ജില്ലകളിലും, ബെങ്കാൾസംസ്ഥാനത്തു റങ് പൂർ, ടിർഹൂട്ട് എന്ന ജില്ലകളിലും, ബോംബെസംസ്ഥാനത്തു കെയിറ എന്ന ദിക്കിലും, ആണ് പുകയില ധാരാളമായി കൃഷിചെയ്യപ്പെടുന്നത്. പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട തൃശ്ശിനാപ്പിള്ളി ചുരുട്ടിനുള്ള പുകയില കോയമ്പത്തൂരുനിന്നും മധുരയിൽനിന്നും ആണ് വരുന്നത്.

ശീതോഷ്ണങ്ങളുടെ അവസ്ഥ, മണ്ണിന്റെ സ്വഭാവം, എന്നിവയെ അനുസരിച്ചാണ് പുക നിലകൃഷി സഫലമായി ഭവിക്കുന്നത്. ഉഷ്ണമിതായും വായുവിൽ ജലാംശം ധാരാളമുള്ളതായുമിരിക്കുന്ന പ്രദേശത്താണ് പുകയില നല്ലവണ്ണം പിടിക്കുക. മദ്രാസ്സംസ്ഥാനത്ത് ഇപ്പോൾ മലയാളജില്ലയിൽ കഴിച്ചു മറെറല്ലാ ജില്ലകളിലും പുകയിലകൃഷി തുടങ്ങിട്ടുണ്ട്. നദികളിൽകൂടി വരുന്ന മട്ടു ധാരാളം വീഴുന്നഭൂമിയിലും മണൽ ചേർന്നിട്ടുള്ള മണ്ണിലും അതു കൃഷിചെയ്യുവരുന്നു. ഉണങ്ങിയിരിക്കുന്ന (വെളിംപറമ്പുപോലെയുള്ള) ഭൂമിയിൽ നനച്ചു കൃഷിചെയ്യുണ്ടാകുന്ന പുകയിലാദി വീച്ചും കൂടിയിരിക്കും. പക്ഷെ അതു ചുരുട്ടിന്റെ ഉപയോഗത്തിന്ന് അത്ര നന്നല്ല. വെള്ളംകെ

ടിനില്ക്കുന്ന ഭൂമിയിൽ പുകയില നന്നാവില്ല. പുകയിലച്ചെടി ന
 നച്ചു തയ്യായിരിക്കുന്ന പ്രായത്തു വെള്ളം മുക്കി നനക്കണം. സാ
 ധാരണ ഏരിവെള്ളം തിരിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു നനക്കുന്ന പുകയില
 ക്കു ഗുണം മതിയാകുന്നതല്ല. ആട്ടിൻകൊമ്പ്, കന്നുകാലികളുടെ
 ചാണം, ചാരം, അടിച്ചുവാരിയ ചവറ് ഇവതന്നെയാണ് അതി
 നു വളങ്ങൾ. കൃഷി ആരംഭിക്കുന്നതിനുമുമ്പായി കൃഷി ചെയ്യേ
 ണ്ട സ്ഥലത്തു പല ദിക്കിലുമായി പട്ടികെട്ടി കന്നുകാലികളെ
 മുളക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും. കൃഷിക്കുള്ളകാലം ഓരോ ദേശത്തെ വ
 ഷാദ്യവസ്ഥകളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. പുകയിലവിത്ത് ആദ്യം
 തന്നെ തടത്തിൽ പാവുകയാകുന്നു. സാധാരണയായി എല്ലാ ദി
 ക്കിലും വഷം കഴിഞ്ഞിട്ടാണ് വിത്തു പാവുന്നത്. വിതച്ചിട്ടെട്ടാം
 ദിവസം എല്ലാം മുളക്കുന്നു. പിന്നെ ഒന്നര മാസം കഴിഞ്ഞിട്ടാ
 ണ് അതു വലിച്ചു നടുുന്നത്. അപ്പൊഴുക്കു ചെടിക്ക് ഏകദേശം
 6 ഇഞ്ചു പൊക്കം വെക്കുന്നതാണ്. ഏകദേശം ഒരുമുതൽ മൂന്ന
 ടിവരെ അകലെയായിട്ടാണ് ചെടികൾ പഠിച്ചു വെക്കുന്നത്.
 ചെടികൾ കണ്ണികോരി അതിന്മേൽ നടുുന്നതായിട്ടാ അല്ലെങ്കിൽ
 കണ്ടങ്ങളിൽ നിരത്തി കഴിച്ചിടുന്നതായിട്ടുമുണ്ട്. ചിലദിക്കിൽ വി
 ത്തുപാവായിരിക്കുന്ന തടങ്ങളേയും പിന്നെ മുളച്ചു തയ്യായിട്ടുള്ള
 വരെ തന്നെയും അതിയായ സൂര്യരശ്മി തട്ടാതിരപ്പാൻ വേണ്ടി
 പായകൊണ്ടു മൂടുന്നു. ചെടി വലുതായി വരുമ്പോൾ അതിൽ
 പത്തോ പന്ത്രണ്ടോ ഇലകളൊഴിച്ചു മറ്റതെല്ലാം നുള്ളിക്കള
 യുന്നു. പൂക്കുവോൾ പുച്ചു നുള്ളിക്കളയുന്നു. വിത്തിന്റെ ആവ
 ശ്യത്തിന്നു ചില പൂക്കൾ മാത്രം നിർത്തുന്നു. ചൊക്കി നിർത്തിട്ടുള്ള
 ഇലകൾക്കു കരുതുവെക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് പുച്ചു ശേഷമില
 കളും നുള്ളിക്കളയുന്നത്. ചെടി പഠിച്ചുവെച്ചിട്ടു രണ്ടുമാസത്തിനക
 ത്ത് ഇലകൾ പഴുക്കുവാനാരംഭിക്കുന്നു. (ഓരോ ചെടിയിന്മേലു
 ള്ള) ഒന്നോ രണ്ടോ ഇലകൾ നിറം പകർന്നു കണ്ടാൽ പുകയില
 ആസകലം വെട്ടി ശേഖരിക്കുന്നു. ചില ദിക്കിൽ രണ്ടോടെ വെ
 ടിയെടുക്കുന്നു. എന്നാൽ ശബ്ദം വിശാഖപട്ടണം, തഞ്ചാവൂർ

മുതലായ ദിക്കുകളിൽ 'എകദേശം ധനമാസം കാലത്തു കുറെ ഇലകൾ പഠിച്ചെടുക്കുന്നു. പിന്നെ മേടമാസം കാലത്തു ബാക്കിയുള്ളതെല്ലാം തണ്ടോടുകൂടി വെട്ടിയെടുക്കുന്നു. വെട്ടിശേഖരിച്ചതിന്റെ ശേഷം അവയെ ഉണക്കി വീയം പിടിപ്പിക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തിന് 'കാരൊദേശത്ത്' ഈഷദീഷൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. നെല്ലൂർ ജില്ലയിൽ വെട്ടിശേഖരിച്ച ഇലകളെല്ലാം ഉണക്കുന്നതിനായി രണ്ടു ദിവസം വെയിലത്തു കെട്ടിയിരിക്കുന്നു. പിന്നെ അവയെ അട്ടി-അട്ടിയായി കൂട്ടുന്നു. ഇടക്കിടക്കു മറിച്ചിടുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. ഇങ്ങിനെ ഇരുപതുദിവസം ഇപ്രകാരം ചെയ്യണം. പിന്നെ അവയെ കെട്ടുകളാക്കി വെള്ളത്തിൽ മുക്കിയെടുത്ത് ചക്കരവെള്ളം തളിക്കുന്നു.

സേലം മുതലായ ജില്ലകളിൽ ചെടിയോടുകൂടി വെട്ടിയെടുത്തതിന്റെ ശേഷം എല്ലാം വയലിൽതന്നെ വെയിലും മഞ്ഞും കൊള്ളുന്നതിനുവേണ്ടി കുന്നാക്കിക്കൂട്ടുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഒരാഴ്ച കഴിഞ്ഞാൽ എല്ലാം വയ്ക്കോലിൽ പൊതിഞ്ഞ് ഒരാഴ്ചകാലം മണ്ണിൽ കുഴിച്ചിടുന്നു. അതിന്റെ ശേഷം തണ്ടിന്മേൽനിന്ന് ഇലകളെല്ലാം വേർപെടുത്തി വയ്ക്കോലിൽ അട്ടിയാക്കിവെച്ച് മീതെ ഭാരം വെക്കുന്നു. ഇടക്കിടക്കു ഭാരം ഇറക്കിവെച്ച് ഇലകൾ മറിച്ചിട്ടു പിന്നെയും ഭാരം കേറുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഒന്നരമാസം കഴിഞ്ഞാൽ പുകയില വില്പനയ്ക്കാണ് തയ്യാറായി.

മദ്രാസ് സ്വാസ്ഥാനത്തു ഗോദാവരി, കൃഷ്ണ, എന്നീ ജില്ലകളിലാണ് പുകയിലകൃഷി അധികം മൂല്യം. ഗോദാവരിയിൽ 'ലേക്ക്' പുകയില എന്നൊരു ജാതി കൃഷിചെയ്യുന്നുണ്ട്. അതു യൂറോപ്യന്മാരുടെ ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി ചുരുട്ടുണ്ടാക്കുവാനുപയോഗിക്കുന്നു. ശക്തികൊള്ളുന്നതിനും വാസന നല്ലതാകുന്നതിനും വേണ്ടി ഈ പുകയില ഇളനീരിൽ വെള്ളത്തിൽ കുഴുകമത്രെ.

നിലഗിരിയും പുകയില കൃഷിക്ക് നല്ല പ്രദേശമാണ്. പക്ഷെ അവിടെ ഉരുളൻ കിടങ്ങ് കൃഷി പ്രബലമായി വരികയാൽ ഇതിനു കൃഷിക്കാർ മനസ്സു വെക്കുന്നില്ല. മലയാളജില്ലയിൽ പുകയില കൃഷിയില്ല എങ്കിലും അതുകൊണ്ടുള്ള ഉപയോഗം അതിധാരാളമാകുന്നു.

ഇന്ത്യയിൽ ഉത്തരദേശങ്ങളിൽ പുകയില പല വിധത്തിലും ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. മലയാളികളെപ്പോലെ പുകയില അങ്ങിനെ തന്നെ മുറുകു എന്ന സമ്പ്രദായവുമുണ്ടെങ്കിലും പല സുഗന്ധ ദ്രവ്യങ്ങളെ ചേർത്ത് അരച്ചുരുട്ടിയോ ലേഘ്യമായിട്ടോ മറ്റോ ഉപയോഗിക്കുന്നതാണ് അധികം കാണപ്പെടുന്നത്.

ഇന്ത്യയിൽ, പ്രത്യേകിച്ചു മദ്രാസ് സാമ്പ്രദായത്ത്, ഉണ്ടാക്കുന്ന ചുരുട്ട് ലോകപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. അതിൽ തൃശ്ശിനാപ്പിള്ളിയാണ് കേളികേട്ട സ്ഥലം. അവിടെ ഇപ്പോൾ ചുരുട്ടുണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ പ്രാധാന്യേന ഒമ്പതോളമുണ്ട്. മധുരജില്ലയിൽ ഡിണ്ടിക്കുൾ എന്ന സ്ഥലത്തും ചുരുട്ടു ധാരാളമായി ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്. ഇത്രയും പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട ചുരുട്ടുകൾ എല്ലാം കൈവേലയാകുന്നു. ഒരു ചുരുട്ടുണ്ടാക്കുന്നവന് ഒരു കത്തിയും ഒരു പലകയും മിനുസമുള്ള ഒരു കല്ലും മാത്രമേ ഉപകരണങ്ങളായിട്ടാവശ്യമുള്ളൂ. നല്ല പണിക്കാരൻ, പരീക്ഷിതനായി വേറൊരുവരുമുണ്ടെങ്കിൽ, ഒരുദിവസം 1000 ചുരുട്ടുണ്ടാക്കുന്നതാകുന്നു. ഒന്നാമതത്തിൽ ആയിരം ചുരുട്ടിന് ഏകദേശം മൂന്നര രൂപയോളം കൂലിയും കിട്ടും.

ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ ഇടയിൽ നടപ്പായിവരുന്ന സിഗററ്റ് എന്ന പദാത്ഥം മുൻപ് ഒരു പ്രത്യേകജാതി (ടക്കിങ്ങ്, എന്നും വർജ്ജിനിയൽ എന്നും രണ്ടാറും) പുകയിലകൊണ്ടാണുണ്ടാക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഇപ്പോൾ സ്കല ജാതി പുകയിലയും അതിനായി ഉപയോഗപ്പെട്ടിരുന്നു. ശിമയിലും മറ്റും യന്ത്രത്തിലാണ് ഇതുണ്ടാക്കപ്പെടുന്നത്. ഒരു മിനിറ്റിൽ 250 സിഗററ്റ് വീതം യന്ത്രത്തിലുണ്ടാക്കാമത്രെ.

കൃഷ്ണജില്ലയിൽ മസ്ലിപട്ടാം എന്ന പട്ടണത്തിലാണ് പുകയിലപ്പൊടി ധാരാളമായി ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്നത്. അറബിരാജ്യം, പശ്ചാതാജ്യം മുതലായ ദിക്കുകളിലേക്ക് കച്ചവടത്തിനായി മസ്ലിപട്ടാം എന്ന പട്ടണത്തിൽനിന്നു പൊടി കേറ്റി അയക്കുന്നുണ്ട്. തൃശ്ശിനാപ്പിള്ളിയിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന പൊടിക്കാണ് നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് അധികം പ്രചാരം. ഇയ്യടെ മദ്രാസ് (പട്ടണം) പൊടിയും കുറെ

ശ്ലവനം തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. എല്ലാ പട്ടണങ്ങളിലും ഇപ്പോൾ പുകയില പൊടിയുണ്ടാക്കുവാനാരംഭിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും മസ്ലിപട്ടാം, തൃശ്ശിനം പ്ലിള്ളി, മദ്രാസ്, പഞ്ചാബ് എന്നീ പട്ടണങ്ങളിലെ പൊടിക്കു മാത്രമേ പ്രസിദ്ധിയുള്ളൂ. ഇന്ത്യാരാജ്യത്തു പുകയില കച്ചവടം പ്രബലമായിട്ട് ഏകദേശം 40 സാവന്തരമേ ആയുള്ളൂ. അതിന്നു മുമ്പ് അവിടവിടെ കൃഷി ചെയ്യുന്നുണ്ടായിരുന്നുവെന്നല്ലാതെ പ്രബലമായ കച്ചവടം നടത്തത്തക്കവണ്ണമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഇന്ത്യയിൽനിന്നു അന്യ രാജ്യങ്ങളിലേക്ക് ഏകദേശം നാലു ലക്ഷം റാത്തൽ പുകയില (ഉദ്ദേശം നാലുലക്ഷം രൂപ വിലയ്ക്ക്) ചുരുട്ടായി അയക്കുന്നുണ്ട്. മറോറോ വിധത്തിൽ രണ്ടു ലക്ഷത്തോളം റാത്തലയക്കുന്നുണ്ട്. അതും ഉദ്ദേശം ഇരുപത്തയ്യായിരം രൂപ വിലക്കുണ്ടാകും. പിന്നെ വെറും പുകയിലതന്നെ ഏഴു ലക്ഷം റാത്തലോളം കേററി അയക്കുന്നുണ്ട്. അതിന്ന് ഏകദേശം ഏഴു ലക്ഷം ഉറപ്പികയോളം വില കണക്കാക്കാം.

മലയാളത്തിൽ ആദ്യ കാലങ്ങളിൽ പുകയില പ്രയോഗം വളരെ നിഷിദ്ധമായിരുന്നു. പുകയിലക്കുള്ള പ്രചാരം ഇപ്പോൾ നമ്പൂരിമാരുടെ ഇടയിലുള്ളതുപോലെ അന്യ ജാതിക്കാരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. എങ്കിലും ആദ്യം അതു അതിനികൃഷ്ടമായിട്ടാണ് വിചാരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഇതിന്നൊരു ഇതിഹാസം അവരുടെ ഇടയിൽതന്നെ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരു മുറജപക്കാലത്ത് ഒരു നമ്പൂരി തന്റെ ചെല്ലാ കല്പടയിന്മേൽവെച്ചു പത്മതീർത്ഥത്തിൽ കുളിപ്പാനിറങ്ങി. കുളികഴിഞ്ഞു പോകുമ്പോൾ ചെല്ലാ എടുക്കുവാനുണ്ടായിരുന്ന പുള്ളമാർ ചെല്ലാ കണ്ടെത്തിയെടുത്ത് അടുത്തുവന്നു നമ്പൂരിമാരുടെ ഇടയിൽ തിരക്കിത്തുടങ്ങി. ചെല്ലത്തിൽ കുറെ ദ്രവ്യമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും നിർഭാഗ്യത്താൽ ഒരു പുകയിലക്കണ്ണാകൂടിയു

---

* അശ്വരൂഢ കെല്ലോ കൂട്ടുമ്പോൾ തിരുവനന്തപുരത്തു വെച്ചു നടത്തിവരുന്ന മഹത്തായ ഈ അടിയന്തര മലയാളത്തിൽ എങ്ങു പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.

ണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ഉടമസ്ഥൻ നമ്പൂരിക്ക് അതു തന്റെയൊന്നെ
ൻ പറയാൻ ചെല്ലുമുണ്ടായില്ല. അതിനാൽ അദ്ദേഹം മൗന
മായിരുന്നതേയുള്ളൂ. ഉടമസ്ഥനെ കാണാത്തതാൽ ചെല്ലാ അന്നു
മന്ദായി സൂക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ പിന്നത്തെ മുറജ്വലത്തിന് ഉടമ
സ്ഥൻതന്നെ വന്നു ചെല്ലത്തെ ആവശ്യപ്പെടുവാൻ അശേഷം കൂ
സലില്ലാത്ത കാലമായി. അത്ര വേഗമാണ് പുകയില നമ്പൂരിമ
രുടെ ഇടയിൽ വ്യാപിച്ചത്. മറുത്തു ജ്വരിക്കാരുടെ ഇടയിലെ ക
ഥ പറയാനില്ലല്ലോ.

ശ്രീപാർവ്വതാസ്തോത്രം! ശ! തവശരം
തുണിരത്നാകരാനൽ
ചാപാപൊൻകുന്ന്, സേവൻനിധിപതിരജര
കുണിരിക്കുന്നദേശം
ആപിഡാചന്ദ്രകാന്തതന്വിലണിയുവാൻ
ഭൂതിപിന്നെപ്പരാരേ!
നീപോയിപ്പിച്ചതെന്തെന്നതുതലയിലെഴു
ത്തിന്റെതായാട്ടമല്ലേ?
എസ്സേ! നാരായണൻനമ്പൂരി.

ജാതിനിഷ്ഠയം

കന്യാകുമാരിമുതൽ ഗോകുണ്ഡാവരെ തെക്കുവടക്കു നീളത്തിൽ
കിടപ്പുള്ള ഈ കേരളഭൂമി മുഴുവനും പുരാതന കാലത്തു ശ്രീപരശുരാ
മനാൽ വിരചിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നും അതിൽ ചരദേശത്തുനിന്നും അ
സംഖ്യം മഹാബ്രാഹ്മണരേയും മറ്റു വണ്ണങ്ങളേയും കൊണ്ടുവന്നു
നിവസപ്പിച്ചതനുസരിച്ച് കേരളം സമൃദ്ധിയെ പ്രാപിച്ചതാണെ
ന്നും, മറ്റും ഗ്രഹിക്കാത്തവർ നമ്മുടെ ഇടയിൽ വളരെ ഭല്യമാ
ണെന്നു തോന്നുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഈ കേരളത്തിൽ അസം

പ്രാജാതിമതസ്ഥന്മാരേയും അവരിൽ കാരോരുത്തരും പ്രത്യേകം കാരോ ആചാരങ്ങളെ അനുഷ്ഠിച്ചു പോരുന്നതായും, നാം ദൃഷ്ടാന്തത്തിൽ കണ്ടുവരുന്നു. ഇവരുടെ ഉല്പത്തി പുരുഷവിധമെന്നും, കാരോരുത്തർക്കും വിഹിതകർമ്മങ്ങൾ എന്തെല്ലാമെന്നും മറ്റും സൂക്ഷ്മമായി ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളവർ നമ്മുടെ വർഗ്ഗക്കാരിൽ വളരെ അപൂർവ്വമാണെന്നു തന്നെ പറയാം. നാം ഇദംപ്രഥമമായി ഗ്രഹിക്കേണ്ടത് മുൻപറഞ്ഞ വിഷയങ്ങളെയാണെന്നും നിസ്സംശയമാണല്ലോ. എന്നാൽ ഇവകളെ വിശദീകരിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പോലും ഇക്കാലത്ത് അത്രയും അപൂർവ്വമായിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഇതിന്റെ അത്യാവശ്യകതയെ വിചാരിച്ച് പരിശോധിച്ചതിൽ 'ജാതിനിസ്സംയം' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അല്പഭാഗം (108 ശ്ലോകം) മാത്രം എന്റെ കൈവശം കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. മഹാജനങ്ങളുടെ ഉപയോഗത്തിനുവേണ്ടി കിട്ടിയടത്തേണ്ടതും ഭാഗം ശ്ലോകങ്ങളെയും കേരളീയഭാഷയിൽ അവകളുടെ സാരാത്മങ്ങളെയും പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതിൽ വായനക്കാർക്കു എന്റെ പേരിൽ സന്തോഷം ജനിക്കുന്നതല്ലാതെ ഒരിക്കലും അപ്രീതിയുണ്ടാവുകയില്ല എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഗുരുവിഷ്ണുശവാഗപ്താസദക്ഷിണാമൂർത്തിഷൺമുഖാൻ
നതപാഞ്ചാലപ്രബോധാത്മാക്രിയതേജാതിനിസ്സംയഃ (1)

ഗുരു, വിഷ്ണുശൻ, വാണി, വ്യാസൻ, ദക്ഷിണാമൂർത്തി, സുബ്രഹ്മണ്യൻ, ഇവരെ നമസ്കരിച്ചിട്ട് ബാലന്മാർക്കു അറിവിനുവേണ്ടി എന്നാൽ ജാത്യുപാദായങ്ങളുടെ നിസ്സംയം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

ജാതിനാമമനുഷ്യസ്ഥാജനകർമ്മസമുപദവാ
ബ്രാഹ്മണത്വപാദികാസാചവണ്ണസങ്കരതോദപിധാ (2)

മനുഷ്യരിൽ ഇരിക്കുന്ന ജാതി ജനകർമ്മങ്ങളിൽനിന്നുണ്ടാകുന്നതാണ്. അത് ബ്രാഹ്മണത്വം, ക്ഷത്രിയത്വം, വൈശ്യത്വം, ശൂദ്രത്വം, ഇവകളാകുന്നു. ഈ നാലുജാതീയന്മാർക്കും വണ്ണങ്ങളെ നോക്കുവാൻ പറയുന്നു. വണ്ണങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സാങ്കല്യം നിമിത്തം സങ്കരജാതീയരെന്നു വേറെ ജനിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ലോകത്തിൽ എല്ലാ കൂടി വണ്ണമെന്നും സങ്കരമെന്നും രണ്ടു ജാതീയന്മാരാകുന്നു.

ബ്രഹ്മണാമുഖബാഹുരപജ്ജാവണ്ണശ്ചതുർവിധഃ

ബ്രാഹ്മണഃ ക്ഷത്രിയോ വൈശ്യശ്ച ദ്രുധേരികൃമാൽസുതഃ (3)

ബ്രാഹ്മണൻ, ക്ഷത്രിയൻ, വൈശ്യൻ, ശൂദ്രൻ, ഈ നാലു വണ്ണവും ബ്രഹ്മാവിന്റെ മുഖം, ബാഹുക്കൾ, തടകൾ, പാദങ്ങൾ, ഇവകളിൽനിന്നു യഥാക്രമം ജനിച്ചവരാകുന്നു. ബ്രഹ്മത്തിൽനിന്നുൽഭുതനായിരിക്കുന്ന വിരാട്ട് പുരുഷന്റെ മുഖാഭ്യവയവങ്ങളിൽനിന്നുത്ഭവിച്ചവരാണെന്നും അത്മാന്തരം പ്രകാശിക്കുന്നുണ്ട്.

സവണ്ണദ്വൈതസ്യവണ്ണാസുവിധിനോല്പാദിതഃ പുനഃ

പുത്രപൗത്രാദയസ്സദ്യുവണ്ണാസുഃ ബ്രാഹ്മണാദയഃ (4)

സവണ്ണന്മാരിൽനിന്നു സവണ്ണസ്ത്രീകളിൽ വിധിപോലെ ജനിച്ചു ജാത്യാചാരാനുസരണം വിഹിതകർമ്മങ്ങളെക്കൊണ്ടു സാസ്കൃതന്മാരായിരിക്കുന്ന പുത്രപൗത്രാദികൾ എല്ലാവരും ബ്രഹ്മണാദിവണ്ണങ്ങളായി ഭവിക്കും. അപ്പോൾ ബ്രാഹ്മണൻ ക്ഷത്രിയസ്ത്രീയിങ്കലും ക്ഷത്രിയൻ ബ്രാഹ്മണസ്ത്രീയിങ്കലും ഇങ്ങിനെ അനുലോമപ്രതിലോമജന്മാരായിരിക്കുന്ന മറ്റു വർഗ്ഗക്കാർക്കെല്ലാം സാകരജാതീയന്മാരാണെന്നും അത്മം ലഭിക്കുന്നു.

സപാത്ര്യായോത്ത്വാപനഞ്ചൈവയജനം യാജനന്തഥാ

ദാനം പ്രതിഗ്രഹഞ്ചേതിഷ്ഠകർമ്മാണ്യഗ്രജനനഃ (5)

ഇതിൽ ബ്രാഹ്മണൻ, സപസുത്രാനുരോധേന ഉള്ള വേദത്തെ അഭ്യയനം ചെയ്യുക ചെയ്തിപ്പിക്കുക, യാഗം ചെയ്യുക ചെയ്തിപ്പിക്കുക, ദാനം കൊടുക്കുക വാങ്ങുക, ഇങ്ങിനെ ആറു കർമ്മങ്ങൾ വിഹിതങ്ങളാകുന്നു.

സപാത്ര്യായോയജനം ദാനം പ്രജാരക്ഷണമാചവാഃ

ദണ്ഡനീതിർനാദ്യുദഃ ക്ഷത്രിതന്വേതിവൃത്തയഃ. (6)

ക്ഷത്രിയൻ വേദാഭ്യയനം, യാഗം, ദാനം, പ്രജാരക്ഷണം, യുദ്ധം, ഇവകളും ദണ്ഡനീതി, (ശിക്ഷാനിയമശാസ്ത്രം) ധനുർവ്വേദം, ഇവകളെ അഭ്യസിക്കുകയും, വിഹിതവൃത്തികളാകുന്നു.

സപാത്ര്യായോദിത്രികർമ്മാണി കസിദപശുപാലനം

കൃഷിക്രിയാചാരാണീജ്യാവൈശ്വകർമ്മാണ്യമുനിതു (7)

വൈശ്വനരവേദാഭ്യയനം മുതലായി ക്ഷത്രിയനും വിധിച്ചിട്ടുള്ള മൂന്നുകർമ്മങ്ങളും ധനധാന്യങ്ങളെ കൊടുക്കൽ വാങ്ങൽ ചെയ്യാതാദിവ്യധിയെ ജനിപ്പിക്കുകയും, പശുക്കളെ രക്ഷിക്കുകയും കൃഷി കച്ചവടം ഇവകളും, വിഹിതകർമ്മങ്ങളാകുന്നു.

ശ്രദസ്യദപിജശുശ്രൂഷാപരമോധർമ്മഃ
യദന്യൽക്കരുതേകർമ്മതൽപ്രത്യേഹചനിഷ്ഠലം (8)

ശ്രദസ് ദപിജശുശ്രൂഷാപരമയേരിക്കുന്ന കർമ്മമാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. അതികൽനിന്ന് ഭാഗ്യത്തായിരിക്കുന്ന യാതൊരു കർമ്മം ചെയ്യപ്പെടുന്നുവോ അത് ഇഹലോകത്തിങ്കലും പരലോകത്തിങ്കലും നഷ്ടലഭമാകുന്നു. ഇവിടെ 'ദപിജശുശ്രൂഷാ' എന്ന ദിക്കിൽ ദപിജശബ്ദം പ്രയോഗംകൊണ്ടു ബ്രാഹ്മണൻ, ക്ഷത്രിയൻ, വൈശ്യൻ, ഈ മൂന്നുവർണ്ണങ്ങളുടേയും ശുശ്രൂഷാ എന്നും, ശ്രൂഷാ എന്നതുകൊണ്ട് ദപിജന്മാരുടെ ആജ്ഞാനുസരണം ദ്രവ്യദത്തശ്രീതങ്ങളായിരിക്കുന്ന കൃഷ്യാദികളും മറ്റു പ്രവൃത്തികളും ചെയ്യുന്നതിന്നു വിരോധമില്ലെന്നും അർത്ഥം ജനിക്കുന്നു.

ബ്രാഹ്മണഃക്ഷത്രിയോവൈശ്യസുയോവർണ്ണഃദപിജാതയഃ
ചതുർത്ഥഃപരഃപരഃജാതിസുശ്രൂദാനുസൃതാതുപഞ്ചമഃ (9)

ബ്രാഹ്മണൻ, ക്ഷത്രിയൻ, വൈശ്യൻ, ഈ മൂന്നുവർണ്ണങ്ങളും (ജനനം, ഉപനയനം, ഇങ്ങിനെ) രണ്ടു ജന്മമുള്ളവരാകയാൽ അവർ ദപിജാതികളെന്നും, ശ്രദസ് ഒരു ജന്മമാത്രം ഉള്ളവനാകകൊണ്ട് അവൻ ഏകജാതിഎന്നും നാലാമതു ജനിച്ചതു നിമിത്തം ചതുർത്ഥനെന്നും, സകരൻ അഞ്ചാമത് ഉണ്ടവിച്ചവനാകകൊണ്ടു അവൻ പഞ്ചമനെന്നും, ഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഇതിനാമാന്യതഃപ്രാക്തംചാതുർണ്യസ്യലക്ഷണം
അഥാത്രംകരുതേഹതോജയാലേഭ സു നിരൂപ്യതേ (10)

ഇപ്രകാരം എന്നാൽ സാമാന്യേന നാലുവർണ്ണങ്ങളുടേയും ലക്ഷണം പറയപ്പെട്ടു അനന്തരം ഈ ഭേദജ്ഞതികളുള്ള ജാതികൾ പ്രത്യേകിച്ചു പറയപ്പെടുന്നു.

സംഗ്രാഡാസ്സോപാവിശിഷ്ടശ്ചസാമാന്യോജാതിമന്ത്രകഃ
 സാങ്കേതികശ്ചശ്ചൈവപാപീത്യഷ്ടവിഃധാദിജഃ (11)
 സംഗ്രാട്ട ആസ്സപൻ, വിശിഷ്ടൻ, സാമാന്യൻ, ജാതിമന്ത്രകൻ,
 സാങ്കേതികൻ, ശ്ചൈവൻ, പാപീ, എന്നിങ്ങിനെ കേരളത്തിൽ ബ്രാ
 ഹ്മണർ, എട്ടുവിധമാകുന്നു.

സിദ്ധയോഗീചസർവ്വജ്ഞശ്ചാപാനഗ്രഹശക്തിമാൻ
 സംസിദ്ധബ്രഹ്മസംഗ്രാട്ടോയസ്സസംഗ്രാഡിതിസ്മൃതഃ (12)
 മുൻപറഞ്ഞ എട്ട് ഇനക്കാരിൽ യാതൊരു ബ്രാഹ്മണനാണ്
 യമം, നിയമം, ആസനം, പ്രാണായാമം, പ്രത്യാഹാരം, ധ്യാനം,
 ധാരണ, സമാധി എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അഷ്ടാഗായോഗത്തെ സിദ്ധി
 ചൂവനായും സകല വേദശാസ്ത്രാദികളുടെ അറിവുള്ളവനായും ശാ
 പം, അനുഗ്രഹം, ഇവകൾ ചെയ്തതാകവെണ്ണം തപശ്ശക്തിയുള്ളവ
 നായും ബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠതാ സമ്പാദിച്ചവനായും ഇരിക്കുന്നത് അ
 ദ്രോഹം. സാഗ്രാട്ട് (തബ്രാക്കൾ) ആകുന്നു എന്നിപ്രകാരം ഭാഗ്യവനാൽ
 സ്മരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ആചന്ദ്രതാരാതരപംശോയോവാകോവാഭവിഷ്യതി
 സസംവൃപ്യത്രസാഗ്രാട്ട്സ്പ്രാദേവംഭാഗ്യവശാസനം (13)
 മേല്പറഞ്ഞ സാഗ്രാടിന്റെ വാശത്തിങ്കൽ മേലാൽ ചന്ദ്രനക്ഷ
 ത്രങ്ങളുള്ള കാലാവരെ ആരെല്ലാം ജനിക്കുന്നുണ്ടോ അവർ എല്ലാവ
 രും ഈ കേരളത്തിങ്കൽ സംഗ്രാട്ടായി ഭവിക്കും എന്നാണ് ഭാഗ്യവ
 റന്റെ ആജ്ഞ.

ഭദ്രാസനംസാർവ്വമാന്ത്യാസാഗ്രാജ്യാബ്രഹ്മചർയ്വസം
 ചതപാഞ്ചേതാനിസാഗ്രാജോമുച്യന്മാനാനിഭരഭേ (14)
 കേരളത്തിങ്കൽ സർവ്വജനങ്ങളാലും മാനിക്കപ്പെട്ടവൻ യോഗ്യ
 ഗ്രത, ഏതു സ്വദസ്സിലും അഗ്രാസനം, ബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠതാ, ബ്ര
 ഹ്മതേജോരൂപമായിരിക്കുന്ന ബ്രഹ്മചര്യം (സ്രീവഴ്ജനം), ഈ നാ
 ലു കൂടും സാഗ്രാടിന്റെ വൈലക്ഷണ്യമുള്ള സ്വാനമാനങ്ങളാകുന്നു.

തദന്തം

പാഴ്വർ വടക്കിലുത്ത് ജാതഃവദൻ നന്മുരിപ്പാട്.

പരിശുദ്ധ
വിചാരങ്ങൾ* വടക്കേ ഇന്ത്യയിലെ ഹൈന്ദവ മതം
തൃപ്പൂണിത്തുറ

വിശുദ്ധ കർമ്മങ്ങളെപ്പയ്യ കാലക്ഷേപം ചെയ്യാനിച്ഛിക്കുന്ന യൌവനയുക്തന്മാരായ സ്രീപുരുഷന്മാർ ഭൃഷ്ടവിചാരങ്ങളിൽ പ്രവൃത്തിക്കുന്നത് ഒരിക്കലും ഗുണകരമായി ഭവിക്കുന്നതല്ല. ഭൃഷ്ടവിചാരം നിശ്ചയാത്മികമായ നമ്മുടെ ബുദ്ധിയുടെ ശക്തിക്കു ന്യൂനത വരുത്തുന്നു. മനസ്സാക്ഷി എന്നു സാധാരണ പറയപ്പെടുന്ന അന്തഃകരണവൃത്തിവിശേഷത്തേയും അതു ബലഹീനമാക്കി തീർക്കുന്നു. നീചമായിട്ടുള്ള പ്രവൃത്തികളെപറ്റി നാമെത്രത്തോളം വിചാരിക്കുന്നുവോ, നമ്മുടെ അന്തഃകരണവൃത്തികൾ അശുദ്ധമായിട്ടുള്ള വിഷയങ്ങൾക്കിരിപ്പടമാകുന്നതിന്നു നാം എത്രത്തോളമനുവദിക്കുന്നുവോ, അത്രയും ആ വക നീചപ്രവൃത്തികളേയും അശുദ്ധവിഷയങ്ങളേയും പറ്റി നമുക്കുള്ള ഭിത്തി കുറഞ്ഞുവശാവുകയും, നമ്മുടെ മനസ്സാക്ഷി ക്രമേണ തദധീനമായിത്തീരുകയും, ചെയ്യുന്നു. പാപത്തിന്നു വിപരീതമായിട്ടുള്ള ധർമ്മങ്ങളെ ഇപ്രകാരം ബലഹീനങ്ങളാക്കി തിടയ്ക്കാൽ നാം ക്രമേണ നഷ്ടമാകുകയായി ഭവിക്കുന്നു. ഈ സന്ദർഭത്തിന്ന് ഏകദേശം യോജിക്കുന്നതായ ഒരു കാഹളത്തെ ഭഗവൽഗീതയിൽ നിന്നു രാജ്യ ചേർക്കുന്നു.

ധ്യാനതോ വിഷയാൻ പുംസഃ സംഗസ്യേഷുപജായതേ
 സംഗാൽ സംജായതേ കാമഃ കാമാൽ ക്രോധാഭിജായതേ
 ക്രോധാൽ ഭവതി സമോഹഃ സ്തമോഹാൽ നൃതിവിഭ്രമഃ
 നൃതിഭ്രംശാൽ ബുദ്ധിനാശോ ബുദ്ധിനാശാൽ പ്രണശൃതി

(അ. ൨. ശ്ലോ. ൩൨ ൩൩)

അർത്ഥം. വിഷയങ്ങളെ പറ്റി വിചാരിക്കുന്നവന് അവയിൽ ആസക്തി ജനിക്കുന്നു. ആസക്തിനിമിത്തം കാമവും കാമത്തിൽനിന്നു കോപവുമുണ്ടാകുന്നു. കോപത്തിൽനിന്ന് അവിവേകമു

* 'ഗുഡ് ഹെൽത്ത്' എന്ന ഇംഗ്ലീഷുമാസികയിൽനിന്ന്

ണ്ടാകുന്നു. അവിവേകത്തിൽനിന്ന് ഓർമ്മയില്ലായ്മ. ഓർമ്മതെറ്റിൽ നിന്നു ബുദ്ധിനാശം. ബുദ്ധിനാശം നിമിത്തം ഒരുവൻ മൃതതുല്യനായി ഭവിക്കുന്നു.

ധർമ്മത്തിൽനിന്ന് അധർമ്മത്തിലേക്കുള്ള മാറ്റം ക്രമേണയാകുന്നുവെന്നോർമ്മവെക്കേണ്ടതാകുന്നു. നാശത്തിലേക്കുള്ള മാറ്റം സാവധാനത്തിലുള്ള അധഃപതനമാകുന്നു. ആദ്യത്തെ ദുഷ്ടവിചാരങ്ങൾക്കു നമ്മുടെ അന്തഃകരണത്തിൽ സ്ഥലം കൊടുക്കുന്നു. പിന്നെ നിഷിദ്ധങ്ങളായ വിഷയസുഖങ്ങളെ പറ്റി മനോരാജ്യം വിചാരിക്കുന്നു. ദുഷ്ടന്മാരായി സഹവാസം ചെയ്യുവാൻ താല്പര്യം ജനിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ശീലിച്ചു, ഒടുക്കം നമ്മെ അസാമാന്യമായി മോഹിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ഘട്ടം വരുമ്പോൾ, നാം പെട്ടെന്ന് അതിലേക്കു ചാടുന്നു. അതേവരെ വാസനാത്രപേണ നിറുതിനിറുതി കിടന്നിരുന്നതു പൊട്ടുന്നനവെ പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടു പാപകർമ്മങ്ങളായി പുറത്തേക്കു പ്രകാശിക്കുന്നു.

അതിയായി മോഹിപ്പിച്ചു ദുഷ്ടകർമ്മത്തിലേക്കു നമ്മെ ആകർഷിക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തി എപ്പോഴാണ് നമ്മെ ബാധിക്കുന്നതെന്നു തീർച്ചയായി പറയുവാനസാധ്യമാകുന്നു. അതുഹേതുവായിട്ടു പരിശുദ്ധങ്ങളായ വിചാരങ്ങളെ നാമെപ്പോഴും ശീലിക്കുന്നത എത്രമുഖ്യമാകുന്നുവെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ല. നമ്മുടെകാലക്ഷേപത്തിന്നു പര്യായമായി ഭവിക്കുന്ന എന്തെങ്കിലും ഒരു വ്യാപാരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ, സംഗീതവിഷയമായോ സാഹിത്യവിഷയമായോ എന്തെങ്കിലും ഒരു വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ പരിശ്രമിക്കുകയോ, ചെയ്യുന്നതു മേൽപറഞ്ഞ പരിശുദ്ധവിചാരങ്ങളെ ശീലിക്കുന്നതിന്ന് ഏറ്റവും സഹായമായി ഭവിക്കുന്നതാകുന്നു. സ്വതഃ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒരു പാത്രത്തിൽ പിന്നെ അന്യപദാർത്ഥംകൊള്ളുന്നതല്ല. അതുപോലെ ഉപയോഗകരങ്ങളായ ഓരോ തൊഴിലുകളെ പറ്റിയും വിദ്യാഭ്യാസത്തെപറ്റിയുമുള്ള വിചാരങ്ങൾ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അന്തഃകരണത്തോടു കൂടിയവന്നു പിന്നെ ദുഷ്ടവിചാരങ്ങൾക്കിടയുണ്ടാകുന്നതല്ല.

കെ. എം.

ഇന്ദുമതിയും ചിത്രരഥനും

ബതരായനം എന്ന രാജ്യത്തെ രാജവായിരുന്ന സിംഹളൻ അതി ശക്തിമാനും പ്രജകളെ വേണ്ടപോലെ സാരക്ഷിക്കുന്നതിൽ എപ്പോഴും താല്പയ്ക്കത്തോടുകൂടിയ ഒരാളുമായിരുന്നു. സിംഹളരാജാവിന്റെ പത്നി മൂന്നു സന്താനങ്ങളെ പ്രസവിച്ചതിന്നു ശേഷം പെട്ടെന്നുണ്ടായ ഒരു രോഗത്താൽ മൃതയായി. രാജാവിന്റെ മൂന്നു സന്താനങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തേതു പുത്രിയും മറ്റുള്ള രണ്ടു സന്താനങ്ങൾ പുത്രന്മാരുമായിരുന്നു. തന്റെ പ്രിയ പത്നിയുടെ കഷ്ടമായ മരണത്താൽ ദുഃഖത്തിൽപ്പെട്ട രാജാവിന്റെ വ്യസനം വർദ്ധിപ്പിപ്പാൻ അല്പദിവസത്തിനുള്ളിൽ രാജധാനിയിൽ ഒരു സാഭവമുണ്ടായി. ഒരു ദിവസം രാവിലെ രാജപുത്രന്മാരെ രാജധാനിയിൽ ഒരിടത്തും കാണുന്നില്ലെന്നുള്ള തിരക്കു കേട്ടു. അവർക്ക് എന്താണ് സംഭവിച്ചത് എന്നും, ആരാണ് അവരെ വഞ്ചിച്ചുകൊണ്ടുപോയത് എന്നും, സിംഹളരാജാവ് എത്രതന്നെ അന്വേഷിച്ചിട്ടും അറിവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

സിംഹളൻ തനിക്കു നേരിട്ട വ്യസനത്തെ ഒരു വിധം അടക്കി. തന്റെ പ്രേമപുത്രിയായ ഇന്ദുമതിയെ എപ്പോഴും ലാളിച്ചുകൊണ്ടാണ് സമയം കഴിച്ചുകൂട്ടിയത്. അച്ഛന്റെ ശുശ്രൂഷ എത്രതന്നെ ഉണ്ടായാലും കുട്ടികൾക്ക് അമ്മയുടെ ശുശ്രൂഷകൂടി ഇല്ലാതായാൽ പല ന്യൂനതകളും അവരുടെ സാരക്ഷണയിൽ ഉണ്ടായേക്കാവുന്നതാകുന്നു. ഇന്ദുമതി ഇപ്പോൾ നന്നേ കുട്ടിയാണ്. അമ്മയമലോകപ്രാപ്തയായിരിക്കുന്നുവെന്നു മനസ്സിലായിട്ടില്ല. എനിക്ക് എന്റെ പ്രിയരമനെ കാണുമ്പോൾ ഇനി ഒരു ഭാര്യയൊരുമിച്ചിരിപ്പാനും മനസ്സുവരുന്നില്ല. പിന്നെ ചെയ്യട്ടെ. ഇന്ദുമതിക്കു വേണ്ടി അങ്ങിനെ ചെയ്യാതിരുന്നാലും കാര്യം വൈഷമ്യമാണ്. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതിന്നു കാലതാമസം വരുത്താതിരിക്കുന്നതാണ് ഗുണം. ഇപ്പോൾതന്നെ വിവാഹം കഴിച്ചാൽ ഇന്ദുമതിക്ക് ആ

സ്രീ തന്റെ അമ്മയാണെന്നല്ലാതെ അന്യഥാ ശങ്കിപ്പാൻ അവകാശമില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇനി ഉടനെ വിവാഹം കഴിക്കുകതന്നെ എന്നു സിംഹളൻ ഒരു ദിവസം തീർച്ചയാക്കി. ഉടനെ വിവാഹത്തിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾക്കുട്ടി വിവാഹവും കഴിച്ചു. രാജാവിന്റെ കന്നാമത്തെ ഭാര്യയുടെ സൽഗുണങ്ങളെപ്പറ്റി രാജ്യവാസികൾ ഏപ്പോഴും പ്രശംസിക്കുക പതിവായിരുന്നു. എന്നാൽ രണ്ടാമത്തെ ഭാര്യ രാജാവിന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുടി കെട്ടുക്കുത്തക്കവണ്ണം ദുസ്വഭാവമുള്ള ഒരു സ്ത്രീയായിരുന്നു. ഇന്ദുമതിക്ക് ഇവർ ഒരു നല്ല എളയമ്മയായിരുന്നില്ലെന്നു തീർച്ചയായും പറയാം.

രാജ്ഞിക്ക് ആദ്യം വേറെ ഒരു ഭർത്താവുണ്ടായിരുന്നു. ആ വിവാഹത്താൽ അക്രൂരൻ എന്നു പേരായ ഒരു മകനുണ്ടായി. ഇന്ദുമതിയുടെ നേരെ രാജ്ഞിക്ക് അല്പംപോലും സ്നേഹമുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും തന്റെ പുത്രന് ആ കുട്ടിയെ വിവാഹം കഴിച്ചു കൊടുപ്പിച്ചു. ഇനിമിത്തം ബതരായനരാജ്യം പുത്രനു സിദ്ധിപ്പെടേണ്ടതിന്നു വേണ്ടി മാത്രം ചില പൊടിക്കയ്യകൾ പ്രകടിപ്പിക്കുക പതിവായിരുന്നു. ഇന്ദുമതിക്കു യൗവനം വലിച്ചുവരുന്തോറും രാജ്ഞിയുടെ കണ്ണിതവും വലിച്ചുവന്നു. ഇന്ദുമതിയുടെ പ്രേമം ആരുടെ നേരെയെന്നു പ്രത്യക്ഷമാവുന്നുണ്ടായെന്നു സൂക്ഷിച്ചറിയേണ്ടതിന്നു രാജ്ഞി ഭൂതൃന്മാരോടു പറഞ്ഞെല്ലിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

സിംഹള രാജാവിന്റെ സൈന്യത്താൽ ശ്രവണ്മാവ് എന്നു പേരായി ഒരു യോദ്ധാവുണ്ടായിരുന്നു. സ്വാമിഭക്തി ഇത്ര പൂർത്തിയായി മറ്റൊരാളുടേതിലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു സിംഹളരാജാവ് പലപ്പോഴും ഇദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ശ്രവണ്മാവു തന്റെ രാജാവിന്നുവേണ്ടി പടവെട്ടി മരിക്കുകയാണ് ചെയ്യുത്. അദ്ദേഹത്തിന്നു ചിത്രരഥൻ എന്നുപേരായ ഒരു പുത്രൻ ഉണ്ടായി. ഭർത്താവിന്നു നേരിട്ട ആപത്തിനെ ഓർത്തു വ്യസനിച്ചു ശ്രവണ്മാവിന്റെ ഭാര്യ, ചിത്രരഥൻ ജനിച്ചിട്ട് അല്പദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ യമലോകപ്രാപ്തയായി. അനാഥനായ ചിത്രരഥന്റെ കഷ്ടാവസ്ഥയിൽ സിംഹളരാജാവിന്നു ദയതോന്നുകയാൽ കുട്ടിയെ കോവി

ലകത്തുകൊണ്ടുവന്നു സാരക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നു രാജാവു കല്പന കൊടുത്തു. ചിത്രരഥന്റെ സാരക്ഷണയിലും വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും സിംഹ ഉരാജാവു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധവെച്ചു. ചിത്രരഥൻ ഒരു യോദ്ധാവിന്റെ പുത്രനായിരുന്നുവെങ്കിലും സ്ഥിതികൊണ്ടും പരിപ്പകൊണ്ടും അദ്ദേഹം ഒരു രാജകുമാരൻ തന്നെയായിരുന്നു. ഇന്ദുമതിയും ചിത്രരഥനും ഒരേ ഗൃഹനാഥന്റെ അടുക്കലാണ് വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തത്. അവർ ശൈശവം മുതൽക്കു ഒരുമിച്ചിടവിടാതെ കളിച്ചു വളർന്നു. പ്രകൃത്യാ അവർ തമ്മിൽ സ്നേഹവും ദിനംപ്രതി വർദ്ധിച്ചു. പ്രായമായപ്പോൾ രാജാവിന്റെയും രാജ്ഞിയുടേയും അറിവോ സമ്മതമോ കൂടാതെ അവർ അന്യോന്യം വിവാഹവും കഴിച്ചു.

ഇന്ദുമതിയുടെ പ്രവൃത്തികളെ സൂക്ഷിച്ചറിവാൻ രാജ്ഞി ഭൃത്യന്മാരെ ഏല്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. അവർ ഇന്ദുമതിയും ചിത്രരഥനും ഭാര്യഭർത്താക്കന്മാരായി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നു വിവരം രാജ്ഞിയെ അറിയിച്ചപ്പോൾ കായ്മമെല്ലാം പരങ്ങലായി. താൻ പണിചെയ്യുകൊണ്ടുവന്ന കെട്ടിടത്തിന്റെ അന്ധി വാരം ഇളകിപ്പോയിയെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ രാജ്ഞിക്കു ക്രോധവും വ്യസനവും സഹിപ്പാൻ ശക്തിയില്ലാതായി. ഇന്ദുമതി അക്രൂരന്റെ ഭാര്യയായിക്കഴിഞ്ഞുവെന്നും തന്നിമിത്തം തന്റെ പ്രിയപുത്രനായ അക്രൂരൻ ബതരായന രാജ്യത്തെ അടക്കി അല്പകാലത്തിന്നുള്ളിൽ ഏകമരത്വാധിപതിയായി രാജ്യഭാരം ചെയ്യുന്നതു കാണാമെന്നും ഉറച്ചുയിരുന്നു രാജ്ഞി ഇരുന്നിരുന്നത്. അങ്ങിനെയുള്ള രാജ്ഞിക്ക് ഇപ്പോൾ കേട്ട വർത്തമാനത്തിൽ വലിയ ദേപഷ്യ നടയ്ക്കൽ അതുതപ്പെടുവാനില്ലല്ലോ. രാജ്ഞി ഉടനെ വിവരം രാജാവിന്നു അറിയിച്ചു.

പ്രിയപുത്രനായ ഇന്ദുമതി തന്റെ അറിവുകൂടാതെയും പദവിയെ ആലോചിക്കാതെയും ചിത്രരഥനെ വിവാഹം ചെയ്യുവെന്നു കേട്ടപ്പോൾ രാജാവിന്നു കോപം സഹിപ്പാൻ ശക്തിയില്ലാതെയായിത്തീർന്നു. അനന്തരമായ ചിത്രരഥന്റെ പേരിൽ ദയതോന്നി കോവിലകത്തു കൊണ്ടുവന്നതിന്റെ കഥയില്ലായ്മയെ കണ്ട് വ്യസനിച്ചു.

ഉടനെ ചിത്രരഥനേയും ഇന്ദുമതിയേയും തന്റെമുമ്പിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ രാജാവ് ആജ്ഞാപിച്ചു. രാജശാസന കേട്ടക്ഷണത്തിൽ ഇന്ദുമതിയും ചിത്രരഥനും രാജസന്നിധിയിൽ ഹാജരായി. കാര്യം വാസ്തവമാണെന്നു അവർ രണ്ടുപേരും സമ്മതിച്ചപ്പോൾ ചിത്രരഥനെ ഉടനെ നാടുകടത്തണമെന്നും മേലിൽ അയാൾ നാട്ടിൽ കടന്നാൽ മരണശിക്ഷ പാത്രമാവുന്നതാണെന്നും കല്പിച്ചു.

ചിത്രരഥൻ തന്റെ പ്രിയപത്നിയെ വിട്ടുപോകേണ്ടി വന്നത് ആലോചിച്ചപ്പോൾ വ്യസനാക്രാന്തനായി. രാജകല്പനക്കുകീടങ്ങാതെ കഴിവില്ലല്ലൊയെന്നുവിചാരിച്ച് അദ്ദേഹം രാമപുരം എന്ന രാജ്യത്തേക്കു പോവാനും അവിടെ താമസിപ്പാനും ഉറച്ചു. ഇന്ദുമതി കല്പന കേട്ട ഉടനെ മോഹാലസ്യപ്പെട്ടു. ഇന്ദുമതിയുടെ ഭുവനത്തിൽ താനും പങ്കുകൊള്ളുന്നുണ്ടെന്നു രാജ്ഞി നടിച്ചു. ഭർത്താവു പോകുന്നതിന്നുമുമ്പു ഇന്ദുമതിക്ക് അദ്ദേഹത്തെക്കണ്ടു സംസാരിപ്പാൻ തരമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കണമെന്നു രാജ്ഞി വാഗ്ദത്താചെയ്തു. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് ഇന്ദുമതിക്കു തന്റെ പേരിൽ സ്നേഹം ജനിക്കുമെന്നും, ആ സ്നേഹം നിമിത്തം തന്റെ പിന്മുറകൾക്കൊണ്ട് ആ സ്ത്രീയുടെമനസ്സിലുക്കി അക്രൂരനെ ഭർത്താവായി സ്വീകരിപ്പിക്കാമെന്നുമാണ് രാജ്ഞി വിചാരിച്ചത്.

ഇന്ദുമതിയും ചിത്രരഥനും തമ്മിൽ കാണാൻ രാജ്ഞി സമ്മതം കൊടുത്തു. ആജീവനാന്തം അന്യോന്യം സ്നേഹിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും ആയതിന്ന് എന്തുസംഗതിക്കൊണ്ടും ഭംഗം വരുന്നതല്ലെന്നും രണ്ടുപേരും സത്യംചെയ്യുന്നതാണെന്നും തന്റെ അമ്മയുടെ വകയായി കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു മോതിരം ഇന്ദുമതി ചിത്രരഥന്റെ കൈവീരലിന്മേലിടിച്ചിട്ടുതിന്നുപകരം ഒരു വള ചിത്രരഥൻ ഇന്ദുമതിയുടെ കയ്യിന്മേലിടിച്ചു. രണ്ടുക്കളും അവരവർക്കിടയിൽ പ്രേമസൂചകമായ സമ്മാനത്തെ ഒരിക്കലും കൈവിട്ടു കളയുന്നതല്ലെന്നു ശപഥം ചെയ്ത് അന്യോന്യം പിരിഞ്ഞു.

ഇന്ദുമതി വ്യസനാക്രാന്തനായി രാജധാനിയിൽ താമസിച്ചു. ചിത്രരഥൻ പുറപ്പെട്ട് രാമപുരത്തിൽ എത്തി ഇന്ദുമതിയേയും വി

ചാരിച്ചുകൊണ്ട് അവിടെ പാർത്തുവന്നു. പലരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും രാമപുരത്തു വന്നു ചേർന്നിട്ടുള്ള ചില ചെറുപ്പക്കാരായി ചിത്രരഥൻ സംഭാഷണം ചെയ്യുക പതിവായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം അവരുടെ സംഭാഷണത്തിനുള്ള വിഷയം കാരോരൊ രാജ്യങ്ങളിലെ സ്ത്രീകളുടെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റിയായിരുന്നു. ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ കാരോരുത്തർ അവനവന്റെ രാജ്യത്തെ സ്ത്രീകളെപ്പോലെ സൽഗുണസമ്പന്നകളായ 'സ്ത്രീകൾ മറ്റൊരു രാജ്യത്തും ഉണ്ടാവുന്നതല്ലെന്നു വാദിച്ചു. ചിത്രരഥനും വാദത്തിൽ കുറച്ചില്ല. ചിത്രരഥന്റെ മനസ്സിൽ ഇന്ദുമതിയുടെ കാഴ്ചമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. തന്റെ പ്രിയതമയേക്കാൾ സൽഗുണങ്ങൾ തികഞ്ഞ ഒരു സ്ത്രീയുണ്ടാവാൻ സംഗതിയില്ലെന്നായിരുന്നു ചിത്രരഥന്റെ ദൃഢവിശ്വാസം. അതുകൊണ്ട് ബതരായനത്തിലെ സ്ത്രീകളെപ്പോലെ മറ്റു യാതൊരു രാജ്യത്തും സൽഗുണങ്ങൾ തികഞ്ഞവർ ഉണ്ടാവില്ലെന്നു സിദ്ധാന്തമായി വാദിച്ചു. ഈ വാദം കേട്ടപ്പോൾ അഷ്ടവക്രൻ എന്നു പേരായി അവരുടെ കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്ന രാമപുരക്കാരനും ലേശംപോലും രസിച്ചില്ല. ഇവർ തമ്മിൽ വാദം മുത്തുതുടങ്ങി. അവസാനം ഒരു കാര്യം ചെയ്യാൻ അവർ സമ്മതിച്ചു. അഷ്ടവക്രൻ ബതരായനത്തിൽ പോയി ഇന്ദുമതിയുടെ പ്രേമം സാധാദിച്ചു മടങ്ങിവരുന്ന പക്ഷം ആ സ്ത്രീ തന്റെ കൈവീരലിൽ ഇട്ടുകൊടുത്തിട്ടുള്ള മോതിരം അഷ്ടവക്രന് കൊടുത്തേക്കാമെന്നു ചിത്രരഥനും, അങ്ങിനെ ചെയ്യാൻ സാധിക്കാത്തപക്ഷം അനവധി ദൂരം ചിത്രരഥനും കൊടുത്തേക്കാമെന്ന് അഷ്ടവക്രനും സമ്മതിച്ചു. ഇന്ദുമതിയുടെ തന്റെ നേരെയുള്ള ഗാഢപ്രേമത്തെ ആശങ്കാ ഇളക്കിത്തീർപ്പാൻ കഴികയില്ലെന്നു ചിത്രരഥൻ ഉറപ്പായി വിശ്വസിച്ചിരുന്നതിനാൽ എന്തുതന്നെ വാദത്തും ചെയ്യുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തിന്നു ധൈര്യം ക്ഷയമുണ്ടായില്ല.

അഷ്ടവക്രൻ ഉടനെതന്നെ പുറപ്പെട്ട് ബതരായനത്തിലെത്തി. രാജധാനിയിൽ ചെന്നു. ചിത്രരഥന്റെ സ്നേഹിതനാണെന്നു സ്വകാര്യമായി ഇന്ദുമതിക്കുറിപ്പു കൊടുത്തു. തന്റെ പ്രാണ

പ്രിയന്റെ വിവരത്തെപ്പറ്റി അറിവാൻ സദാ താല്പയ്ക്കത്തോടുകൂടി
യിരുന്ന ഇന്ദുമതി അഷ്ടവക്രൻ എന്തൊക്കെ ഉപചാരങ്ങളാണ്
ചെയ്യേണ്ടത് എന്നുതന്നെ തീച്ചയായാതെ കുഴങ്ങി. എന്തുതന്നെ
ചെയ്യാലും അധികമായിരുന്ന ഇന്ദുമതിക്കു തോന്നുന്നതല്ല. അ
ഷ്ടവക്രൻ ഇന്ദുമതിയുടെ മുമ്പിലെത്തി. ചിത്രരഥനെപ്പറ്റി
യുള്ള വിവരങ്ങളൊക്കെ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞതിന്നു ശേഷം ഉദ്ദേശ്യ
സാദ്ധ്യത്തിനുവേണ്ടി ചില ഉപായങ്ങളെടുത്തു. ചിത്രരഥനിൽ
ഇന്ദുമതിക്കു വെറുപ്പും നിരസവും തോന്നിക്കാനായി അയാൾ കഴി
യുന്നതു ശ്രമിച്ചു. ഇങ്ങിനെയുള്ള സംഭാഷണം തുടങ്ങിയപ്പോൾ
ഇന്ദുമതി ചെവിപൊത്തി. ആ മുറാളന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ഏകദേശം
മനസ്സിലായപ്പോൾ പുറത്തോടുകൂടി തന്റെ മുമ്പാകെനിൽ അ
യാളെ ആട്ടികളകയും ചെയ്തു.

ഇതുകൊണ്ടു അഷ്ടവക്രൻ ഭഗോത്സാഹനായിത്തീർന്നില്ല;
കുറും സാധിക്കാതെ രാമപുരത്തിൽ മടങ്ങിച്ചെല്ലേണ്ടി വന്നാൽ
ഉണ്ടാവുന്ന ദ്രവ്യനഷ്ടവും മാനനഷ്ടവും ആലോചിപ്പുവാൻ എത്ര
വിധമെങ്കിലും ചിത്രരഥനെ പിറട്ടാൻ ചില വിവരങ്ങളൊക്കെ ക
യ്യിലായല്ലാതെ അവിടം വിട്ടുപോവുന്നതല്ലെന്നറച്ചു. താൻ ചി
ത്രരഥന്റെ സ്നേഹിതനാണെന്നും തന്നിമിത്തം ഇന്ദുമതി ആദരവോ
ടുകൂടി എതിരേറുവെന്നും രാജകുമാരിയുടെ ഭൂതൃന്മാർ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട
ല്ലോ. അതുകൊണ്ട് അഷ്ടവക്രനു ഭൂതൃന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഒരു പ്രാ
ധാന്യതക്ക് അവകാശമുണ്ട്. രണ്ടുമൂന്നു ദിവസം ഭൂതൃന്മാരുടെ കൂടെ
കൂടി അവരെ തന്റെ സ്വാധീനത്തിൽ വെച്ചു. അവർക്കു സമ്മാ
നങ്ങൾ കൊടുത്തു രാജകുമാരിയുടെ പള്ളിയറയിൽ ആരു കാണാ
തെ പ്രവേശിപ്പാൻ തരമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുമെന്നു അവരെക്കൊണ്ട്
വാഗ്ദത്തം ചെയ്യിപ്പിച്ചു. ഒരു ദിവസം ഭൂതൃന്മാർ അഷ്ടവക്രനെ
ഒരു വലിയ പെട്ടിക്കുള്ളിൽ ആക്കി പള്ളിയറയിലേക്കു കൊണ്ടുപോ
യി. അയാൾ അനങ്ങാതെ പെട്ടിക്കുള്ളിൽ ഇരുന്നു. രാജകുമാരി
പതിവുപോലെ പള്ളിയറയിലെത്തി ഗാഢനിദ്രയിൽ പെട്ടപ്പോൾ
അഷ്ടവക്രൻ പതുക്കെ പെട്ടിയുടെ പുറത്തു കടന്നു. ഉടനെ വള

ഒരു ശ്രദ്ധയോടുകൂടി പള്ളിയറയിലുള്ള സകല സാമാനങ്ങളും കേരന്നു വെച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങളും സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി തന്റെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ചെറിയ പുസ്തകത്തിൽ കുറിച്ചെടുത്തു. അതിന്റെ ശേഷം രാജകുമാരിയെ ആപാദചൂഡം നല്ലവണ്ണം നോക്കിക്കണ്ടു. കഴുത്തിൽ ഏകദേശം ഒരു പുതിയ പണത്തിന്റെ വലിപ്പത്തിൽ ഒരു കറുത്തപുള്ളി കണ്ടു. അതിനെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരം പുസ്തകത്തിൽ കുറിച്ചെടുത്തു. അതിന്നുശേഷം സാമന്ത്വത്തോടുകൂടി രാജകുമാരിയുടെ കയ്യിനേൽ ചിത്രരഥൻ ഇട്ടതായ വള അറിയാതെ അഴിച്ചെടുത്തു. ഉടനെ പെട്ടിക്കുള്ളിൽ കടന്നുകൂടി. പിറേറുന്നപോൾ ഭൃത്യന്മാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി പള്ളിയറയിൽ നിന്നു പുറത്തുപോന്നു. അപ്പുവക്രൻ ജയഭീരിയോടുകൂടി ഉടനെയൊരുകയായി. രാമപുരത്ത് എത്തിയ ഉടനെ ചിത്രരഥനെ അന്വേഷിച്ചു കണ്ടുപിടിച്ചു. താൻ ബതരായനത്തിൽ പോയി സൽഗുണ സമ്പൂർണ്ണയാണെന്നു വിചാരിക്കപ്പെട്ട ഇന്ദുമതിയെ കണ്ടുവെന്നും, അനായാസേന ആ സ്ത്രീയുടെ പ്രിയരഥനായിത്തീർന്ന് ഒരു ദിവസം രാത്രി പള്ളിയറയിൽ കൂടിയെന്നും പറഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം പള്ളിയറക്കുള്ളിലുള്ള സാമാനങ്ങളേയും അവയൊക്കെ യഥാസ്ഥാനത്തുവെച്ചിരിക്കുന്നതിൽ ആ സ്ത്രീ കാണിച്ചിട്ടുള്ള സാമന്ത്വത്തേയും പറ്റി വണ്ണിപ്പാൻ തുടങ്ങി. ഇന്ദുമതിയുടെ ശയനസ്ഥലത്തിന്റെ തലക്കൽ ചുമരിനേൽ തൂക്കിയിരിക്കുന്ന ശകുന്തളയുടെ ചിത്രം അതിവിശേഷം തന്നെ. അത് പുഴുതിയ എഴുത്തുകാരൻ മഹായോഗ്യൻതന്നെയായിരിക്കണം. അതിന്നുനേരെ അടുത്തു വലത്തുഭാഗത്തായി തിളോത്തമയുടെ ഒരു ചിത്രം കണ്ടു. അതും അതിരമണീയം തന്നെ. വടക്കെ ചുമരിനേലുള്ളതായിൽ വെച്ച് എന്റെ ശ്രദ്ധയെ ഏറ്റവും ആകർഷിച്ചത് സിന്ധുദേയും ശ്രീരഥന്റേയും ചിത്രമാണ്. അത്ര കൗതുകമുള്ള ഒരു ചിത്രം ഞാൻ ഇതുവരെ കണ്ടിട്ടില്ല. എന്നൊക്കെ പലതും അപ്പുവക്രൻ ചിത്രരഥനോടു പറഞ്ഞു.

അപ്പുവക്രൻ ഇങ്ങിനെ കേരന്നു പറവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ

അതു നിങ്ങളോട് ആരാകിലും പറഞ്ഞതായിരിക്കാം എന്നു ചിത്ര രഥൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഇന്ദുമതിയുടെ കഴുത്തിൽ കണ്ടതായ കുറുത്ത പുളിയിലപ്പറ്റി അശ്വവക്ത്രൻ സൂചിപ്പിച്ചു. അതു ആരാകിലും പറഞ്ഞതായിരിക്കാം എന്നു ചിത്രരഥൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ അശ്വവക്ത്രൻ തന്റെ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന വളയെടുത്തുകൊണ്ടിച്ച് അതൊക്കെ പറഞ്ഞുകേട്ടതാവട്ടെ, ഇതോ' എന്നു ചോദിച്ചു. 'ഈ മാല ഏതാ' ഇന്ദുമതി സമ്മതിച്ചതാണ്. അന്നുസമയം ഇത് ഒരു കാലത്ത് എന്റെ പ്രേമസാധനമായിരുന്നു' എന്നും പറയുകയുണ്ടായി' എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ചിത്രരഥൻ വ്യസനം സഹിപ്പാൻ ശക്തിയില്ലാതായി.

തന്റെ പ്രിയതമയാണെന്നും സൽഗുണങ്ങളുടെ ഉരിപ്പിടമാണെന്നും വിചാരിച്ച ഇന്ദുമതി ഒരു കലടയാണെന്നു വിശ്വസിക്കാതെ തരമില്ലെന്നു ചിത്രരഥൻ ഉറച്ചു. കോപഹിതം ഇന്ദുമതിയെ ശോഭിപ്പാൻ തുടങ്ങി. വാഗ്ദത്തപ്രകാരം ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ തരമില്ലല്ലോ എന്നുറച്ച ഇന്ദുമതി കൊടുത്തതായ മോതിരം അഴിച്ച് അശ്വവക്ത്രൻ കൊടുത്തു.

മഹാഹാസിക്കിട വരുത്തിയ ഇന്ദുമതിയുടെ നേരെ ഇനി ചിത്ര രഥൻ ദയയെന്നാൻ അവകാശമില്ലല്ലോ. ബന്ധനത്തിലുള്ള എല്ലാ സ്ത്രീകളിലും വെച്ച് പരിപ്പും സൽഗുണങ്ങളും തികഞ്ഞ ഇന്ദുമതി നാട്ടിനാതന്നെ അപമാനമായിട്ടാണ് വന്നിരിക്കുന്നത്. അങ്ങനെയുള്ളവളെ ഇനി ഒരു ദിവസമെങ്കിലും ജീവിച്ചിരിപ്പാൻ സമ്മതിക്കേണ്ടതല്ലേ തന്റെ ധർമ്മമാണെന്നാണ് ചിത്രരഥൻ ഉറച്ചത്. പക്ഷെ എത്രയും ദൂരത്തിരിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിന് അതിന്നു തല്ലാല, തരവുമില്ല. വളരെ നേരം ആലോചിച്ചപ്പോൾ ഒരു മര്യാദമെന്നു. ചിത്രരഥന്റെ ഏറ്റവും ആശ്രിതനായി രാജകുമാരിയുടെ ഭൃത്യന്മാരിൽ പിശുനൻ എന്നുപേരായി ഒരുളണ്ടായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തെ രാജകുമാരിയുടെ വലിയ വാശിയാണെന്നു, ഉടനെ ചിത്രരഥൻ രാജകുമാരി തന്നോടു കൂടിയ ചരിയേയും അതു നിമിത്തം ഓടിക്കൊണ്ടു വരുന്നതായി അറിഞ്ഞപ്പോൾ അപമാനത്തെയും പറ്റി ലക്ഷ്യം

ഹിതം പിശുനന്ന് എഴുതി അയച്ചു. ഇപ്രകാരമുള്ള അപമാനത്തിന്നിടവരുത്തിയതിനാൽ രാജകുമാരിയെ മിഥിലാപുരത്തെ ദിക്കിൽ കൊണ്ടുപോയി കൊല്ലണമെന്നും പിശുനനോടപേക്ഷിച്ചു. തന്റെ പ്രിയതമയായ ഇന്ദുമതിയെ കാണാതെ ജീവിച്ചിരിപ്പാൻ തന്നെക്കുശകുതിയില്ലെന്നും ഏതു വിധവും കാണാത്തപക്ഷം താൻ മരിച്ചുപോവുന്നതാണെന്നും അതുകൊണ്ടു ഭൃത്യനായ പിശുനൻ ഒരുമിച്ച് ഒരു രാത്രിപുറപ്പെട്ടു മിഥിലാപുരത്തെത്തിയാൽ തന്നെ അവിടെ കാണുമെന്നും രാജകുമാരിയും ചിത്രരഥൻ ഒരു കത്തയച്ചു.

മരണം നേരിടുന്നതിനുമുമ്പു ഭർത്താവിനെ ഒരു നോക്കു കാണാൻ സംഗതിവരണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചും എപ്പോഴും പ്രിയതമന്റെ ക്ഷേമത്തിനുവേണ്ടി ദൈവപ്രാർത്ഥനകൾ ചെയ്തുകൊണ്ടു ദിവസം ബുദ്ധിമുട്ടി കഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന ഇന്ദുമതിക്കു ചിത്രരഥന്റെ എഴുത്തുകിട്ടിയപ്പോൾ തന്റെ കഷ്ടകാലം അവസാനിച്ചുവെന്നുതോന്നി. ഉടനെ പിശുനനെ വിളിച്ചു താൻ ഒരു ദിക്കിലേക്കു പോകേണമെന്നുവിചാരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും സഹായത്തിന്നു പിശുനൻകൂടി പുറപ്പെടണമെന്നും അപേക്ഷിച്ചു. ഇന്ദുമതി എന്തുതന്നെ പറഞ്ഞാലും ഉപേക്ഷിക്കുക എന്നതു പിശുനനു പരമസങ്കടമാണ്. താൻ ഒരുക്കമാണെന്നുമാത്രം മറുപടി പറഞ്ഞു. ഒരു ദിവസം നേരം അല്പം രാത്രിയായപ്പോൾ ഒരു വിധത്തിൽ രണ്ടുപേരുകൂടി പുറപ്പെട്ടു. മിഥിലാപുരത്തെത്തി. ചിത്രരഥൻ കാത്തുനില്പാമെന്നു പറഞ്ഞ ദിക്കിൽ അദ്ദേഹത്തെ കാണുന്നില്ല. രാജകുമാരിസങ്കടത്തിൽപ്പെട്ടു. വിവരമൊക്കെപിശുനനോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഭർത്താവു പിരിഞ്ഞപോയിട്ടു കരകാലമായില്ല. പേക്കുപ്പോഴുണ്ടായിരുന്ന സ്നേഹം ഇപ്പോഴുണ്ടാവുമെന്ന് എങ്ങിനെയാണ് തീർച്ചയാക്കുന്നത്? എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞ് ഒരു വിധം രാജകുമാരിയെ മടക്കിക്കൊണ്ടുപോകാൻ പിശുനൻ ശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും ഫലമൊന്നുമുണ്ടായില്ല. പിശുനൻ ചിത്രരഥന്റെ ആശ്രിതനായിരുന്നുവെങ്കിലും അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടപ്രകാരമുള്ള ക്രൂരകർമ്മം ചെയ്യാൻ ഒരുക്കമില്ലായിരുന്നു. ചിത്രരഥന്റെ കത്തിലുള്ള വിവരം രാജകുമാരിയെ മനസ്സിലാക്കു

തെ തരമില്ലെന്നുറച്ച് ഇന്ദുമതി പ്രിയതമനാണെന്നു വിചാരിക്കുന്ന ചിത്രരഥൻ തന്നോടു ചെയ്തിട്ടുള്ള അപേക്ഷയെപ്പറ്റി വിസ്മരിച്ചു പറഞ്ഞു. തന്റെനേരെ ഗാഢപ്രേമത്തോടുകൂടിയിരിക്കുന്നുവെന്നു താൻ വിചാരിച്ച ചിത്രരഥന്റെ അപേക്ഷയുടെ സ്വഭാവവും അതിനുള്ള കാരണവും പിശുനൻ പറഞ്ഞു കേട്ടപ്പോൾ ഇന്ദുമതി മോഹാലസ്യപ്പെട്ടുവീണു. കുറെനേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പിശുനൻ കാരോന്നു പറഞ്ഞു സമധാനപ്പെട്ടതുവാൻ തുടങ്ങി. താൻ ചെയ്തത് അന്യായമാണെന്നും, കാർത്തിന്റെ വാസ്തവം അറിയാതെ തുകൊണ്ടു കോപിപ്പാനിടയായതാണെന്നും, ദൈവസഹായംകൊണ്ടു ചിത്രരഥനു ബോദ്ധ്യമാവുന്നതുവരെ ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നതാണ് നല്ലത് എന്നും പിശുനൻ ഇന്ദുമതിയെ ഉപദേശിച്ചു. എതുവിധവും രാജധാനിയിലേക്ക് ഇനി താൻ മടങ്ങുതല്ലെന്ന് ഇന്ദുമതി തീർച്ചയായി പറഞ്ഞു. എന്നാൽ വഴിയാത്രയിൽ അപകടം നേരിടാതിരിപ്പാൻ വേണ്ടി ഒരു പുരുഷന്റെ വേഷം ധരിക്കുന്നതു നല്ലതാണെന്നു പിശുനൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ അങ്ങിനെ ചെയ്യാൻ ഇന്ദുമതി സമ്മതിച്ചു. പുരുഷന്റെ വേഷം ധരിച്ച രാമപുരത്തേക്കു ഭർത്താവിനെ തിരഞ്ഞു പുറപ്പെട്ടവനാണ് ഇന്ദുമതി തീർച്ചയാക്കിയത്. ഭർത്താവു തന്നോടു കാട്ടിയ ക്രൂരതയെ അറിഞ്ഞിട്ടാ ഇന്ദുമതിക്കുദ്ദേഹത്തെ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ മനസ്സു വന്നില്ല.

ഇന്ദുമതി വേഷം മാറിയതിന്റെ ശേഷം പിശുനൻ വ്യസനത്തോടുകൂടി യാത്ര പറഞ്ഞു. എന്തുസുഖക്കേടെങ്കിലുമുണ്ടായാൽ വെട്ടെന്നു ഭേദപ്പെടുത്താൻ ശക്തിയുള്ളതാണെന്നു പറഞ്ഞ് രാജാവി ഒരു കപ്പിയിൽ കുറെ മരുന്നു പിശുനന്നു മുമ്പു കൊടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. തൽക്കാലം തന്റെകുടിയുണ്ടായിരുന്ന ആ മരുന്നു രാജകുമാരിക്ക് ഉപയോഗപ്രദമാവുമെന്നു പിശുനന്നു തോന്നിയതിനാൽ അതൊരു സിദ്ധൗഷധമാണെന്നും വഴിയിൽ എന്തെങ്കിലും സുഖക്കേടു തോന്നിയാൽ രണ്ടുനാലു തുള്ളി സേവിച്ചാൽ ദോഷസുഖമുണ്ടാവുമെന്നും പറഞ്ഞ് അതിനെ ഇന്ദുമതിക്കു കൊടുത്തു യാതൊരു അപകടവും നേരിടാതിരിക്കട്ടെയെന്നു ദൈവത്തെ പ്രാർത്ഥിച്ച് അയാൾ വീണ്ടും യാത്ര പറഞ്ഞു പിരിഞ്ഞു.

കെ. അപ്പനമ്പ്യാർ, ബി. എ.

(തുടരും)

പലവക

പുസ്തക പരിശോധന.

പരിഷ്കാരരീതിയിലുള്ള കണ്ടെഴുത്തു കൊണ്ടുപിടിക്കുകയും കൃഷി ശാസ്ത്ര പണ്ഡിതന്മാർ വസ്തുക്കളിലുറങ്ങി മണ്ണിന്റെ തരഭേദാപേരുകളെ വേണ്ടുന്ന വളം ചേർത്തു വിത്തിറക്കി വിളവെടുത്തുണ്ടാക്കിയ തോതെ സംസാരിച്ചു അതുകൊണ്ടു രാജഭരണവും ചുമത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ഇക്കാര്യത്തെ തൊണ്ണൂറ് കരിയും, മുറിഞ്ഞ തൈരെയും, ചാവാലി മുറികളും, രണ്ടുവല്ലിപ്പിച്ചുള്ളതുമായി പുറപ്പെടുന്ന നമ്മുടെ ചില കൃഷിത്തന്ത്രജ്ഞന്മാർ ഒരു കുന്നി ചാണകംകൊണ്ടു സ്ഥലം ശുദ്ധീകരിക്കുന്നതിന്നുപിടി പച്ചിലകളും വിതറി പരിചാരകന്മാരെക്കൊണ്ടു വസ്തുവിൽ ചില രേഖകളും നിർമ്മിച്ചു, വിത്തുവാരാപിടിച്ചു മറ്റിൽ അമർത്തി ധ്വനിച്ചു വാതച്ചു പോരുന്നതു കണ്ടാൽ പ്രകൃതി ദേവിയെ വശീകരിക്കുവാനുള്ള ചില മന്ത്രതന്ത്രങ്ങൾ ചെയ്യുന്നുവെന്നല്ലാതെ കൃഷിപ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നതായി ആരും വിചാരിക്കുകയില്ല. ഈ മാന്ത്രികന്മാർക്കു സ്വേച്ഛാപരമായുള്ള ദക്ഷിണ ചെയ്യേണ്ടുന്ന ചുമതല പാനീടു ഭൂമിദേവിയുടെതാണെന്നും. മറ്റുചില ധനവാന്മാരായ കൃഷിക്കാരുടെ പ്രവൃത്തി വേറെ വിധമാണ്. മുറിക്കുന്തക്കായ വെട്ടുന്മാർ ഭാഗം അറിയാതെ പല മരണകളും കൊടുക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നു ഭരല്ലാ പിടിത്തമുള്ളതായിക്കണ്ടാൽ മരണിന്റെ ഗുരുപ്രകൃതം നോക്കാതെ മാത്രകൂട്ടി പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന വൈഷമ്യം ഈ കൂട്ടം അനുഭവിക്കുന്നു. ദരിദ്രകുടുംബിനി കുട്ടികളെ സദ്യ ഉടുത്തുപോലെ കായകേശവും ഭൃഷിലവും ചെയ്ത് അധിക വളം കത്തിനിറക്കുന്നതുകൊണ്ടും ആശങ്കം ഗണിന്നിടയാകുന്നു. തോഴത്തൊടിയിൽ ഇരുപതും മുപ്പതും വിളവുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു കാരണവന്മാർ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുള്ളതല്ലാതെ എടുത്തു കാലമായിട്ട് അഞ്ചു വിളവിലധികം പഠിച്ച വാദ്യ പതിനൊന്നു നോക്കിട്ടു കിട്ടുന്നില്ല. കാളിപറമ്പിൽ മാസത്തിൽ ആയിരം തേങ്ങ വീണിരുന്നുവത്രെ. ഇപ്പോൾ ഇരുനൂറു കിട്ടുവാൻ കഴിയാത്തതും. ആവശ്യം കഴിച്ചു നൂറും ഇരുനൂറും പറ എളുപ്പം വില്ല

വൻ തക്ക വിളവുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു പറയുന്ന സ്ഥലം കൈ
 വശമുണ്ട്. പക്ഷെ എണ്ണ, വിലക്കു വാങ്ങണം. കറലദോ
 ഷാകൊണ്ടു വരുന്നവെല്ലാം അനുഭവിക്കാതെ താമിട്ടല്ലെല്ലം, നി
 കരിയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ട് കിട്ടുന്നതിൽ പകുതി കൊടുക്കുകയും വേണം.
 ഇങ്ങിനെ കാലത്തിനേയും കലാവല്ലഭനോടേയും ആക്ഷേപിക്കുന്നത
 ല്ലാതെ മുമ്പു ആദായം അധികമുണ്ടായിരുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണെ
 ന്നോ കൗചിത്വമായ പ്രയത്നംകൊണ്ട് അതുപോലേയൊ അതില
 ധികമൊ അനുഭവം എടുപ്പാൻ മാഗ്ഗമുണ്ടോ എന്നോ അവർ ആ
 ലോചിക്കുന്നില്ല. കരിയുടെ വെള്ളം വിതച്ചവന്റെ കൈപ്പൊരു
 ത്തവുമാണ് ഇവർ അധികവിളവിന്നു കാരണമല്ലെന്നത്. പ്ര
 വൃത്തിക്കു ഗുണദോഷമോ, വിത്തിന്റെ തരഭേദമോ, വളത്തിന്റെ
 ഗുണലക്ഷ്യമോ, മണ്ണിന്റെ പ്രകൃതവിത്യാസമോ കാരണമായേ
 കാമെന്ന് അധികം പേർ ധരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അനുവ
 ധികാലം എടുവിടാതെയുള്ള പ്രവൃത്തിഭേദങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഒരു പ്ര
 സ്തേകവസ്തുവിന്റെ ഗുണദോഷജ്ഞാനലേശം ഒരുവന്നുണ്ടായാൽ
 അവൻ സർപ്പജ്ഞനെന്നു വിശ്വസിച്ചു അതാളുടെ ഉപദേശവഴിക്ക്
 പ്രവൃത്തിക്കുന്നവരിൽ ചിലർ ചില ഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നില്ലെ
 ന്നു ഞങ്ങൾ പറയുന്നില്ല. ഇതു വേക്കരിൽ കൊഞ്ഞൻ സർപ്പജ്ഞൻ
 എന്ന മാതിരിയിലാണെന്നു ഞങ്ങൾ സിദ്ധാന്തിക്കുന്നുള്ളു. അതു
 കൊണ്ടു ദരിദ്രന്മാരും ധനവാന്മാരായ കൃഷിക്കാർക്കു ശാസ്ത്രരീതി അ
 അസരിച്ചു പരിഷ്കൃതസമ്പ്രദായത്തിൽ പ്രവൃത്തി എടുത്തു പ്രയത്ന
 ത്തിന്നു തക്കപ്രതിഫലം ഉണ്ടാകുവാനുള്ള മാഗ്ഗോപദേശം ചെയ്തേ
 ണ്ടത് അത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്നു. ഇതിന്നായി അവതരിച്ചതാണ്
 'കൃഷിശാസ്ത്രം ശ്രീമൂലപാഠമഞ്ജരി നാലാം ചുരുക്കം' എന്നു പറയുന്ന
 തായാൽ മൂക്കിന്റെ മിക്ക ഗുണദോഷനിരൂപണവും ഒരുങ്ങി. സേ
 മദായ പരിജ്ഞാനോപക്തമായ കൈ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള അവർകളും
 എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ എം. എ. അവർകളും തൽപ്രവൃത്തക
 ന്മാരാണെന്നും അവരുടെ അശ്രാന്തപരിശ്രമലത ഫലവതിയായി
 ജീവിതംകൊണ്ടുവന്നുമുള്ള സന്തോഷവർത്തമാനം പ്രസ്തുതമൂക്കി
 ന്റെ രണ്ടാംപതിപ്പു പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

കെ. ചിതംബരവാല്യൂർ ബി. എ. അവർകളിൽ എഴുതപ്പെട്ടതും സുബ്ബയ്യം തെന്നാട്ടുവയലിൽ ചിലവിന്മേൽ അച്ചടിക്കപ്പെട്ടതുമായ 'ചെട്ടമ്പിള്ളി' സോവിത്രീ, എന്ന പുതിയ കഥാപുസ്തകങ്ങളും കെ. സി. രാമൻപിള്ള ബി. എ. അവർകൾ ഉണ്ടാക്കിയ 'ഇന്ത്യചരിത്രം' എന്നും രണ്ടാം ഭാഗങ്ങളും ഇപ്പോൾ ഇറക്കിവിട്ടിരിക്കുന്നു. 'ഇന്ത്യചരിത്രം' എന്നും രണ്ടാം ഭാഗവും അടർത്തിവെക്കുന്നതിനുള്ളതു സന്തോഷസമേതം കൈപറ്റിയിരിക്കുന്നു. അഭിപ്രായങ്ങൾ അടുത്ത ലക്കത്തിലേക്കു നീട്ടി.

ര. ര. പ.

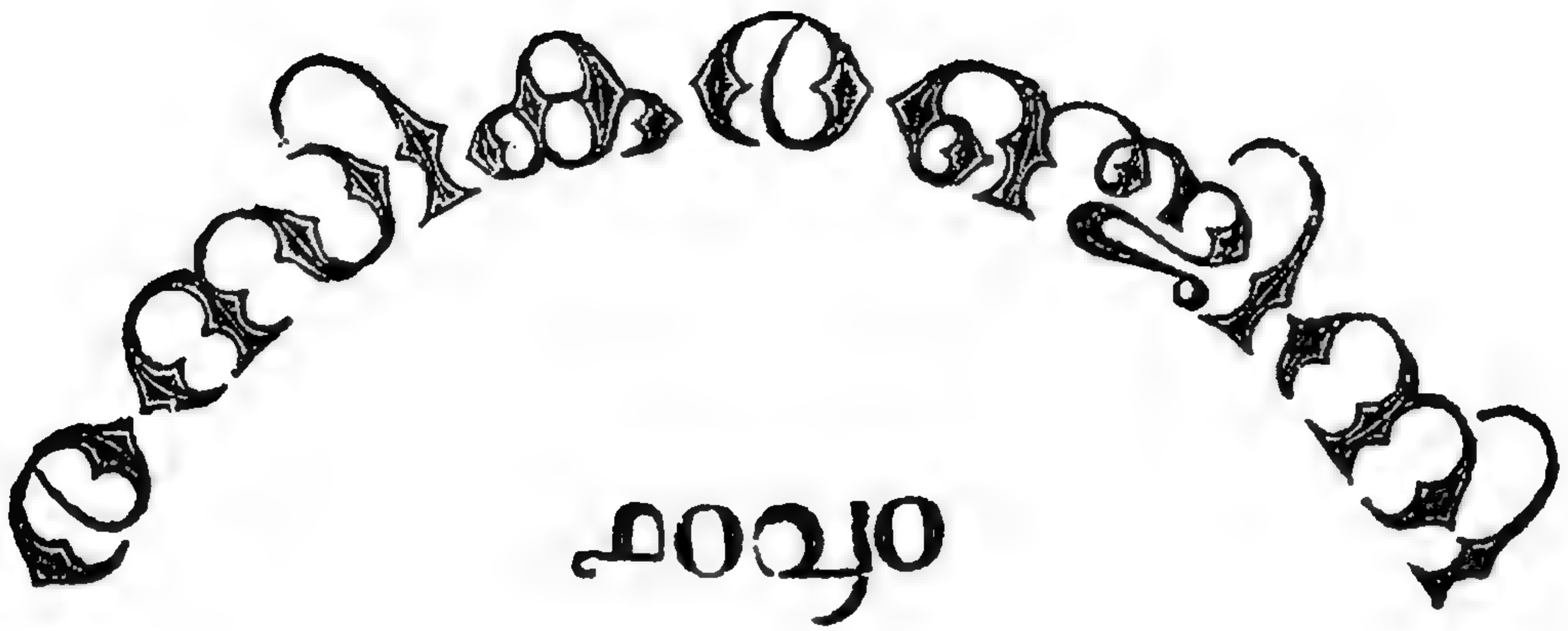
മലയാളമനോരമ പത്രാധിപരായിരുന്ന
വഴീസ്സു മാപ്പിളയെപറ്റിയ ചരമ ശ്ലോകങ്ങൾ.

മന്നിൽസൂര്യപ്രഭാശോഭിതനമലകലാപൂർണ്ണനന്നദഭാരതാ
വെന്നാസച്ചുണ്ണമാന്ത്വൻകവലയസുഖദേവരാജമുദ്രാഭിരാമൻ
ധന്വന്തരപുരോഹിതമേശൻജനതിമിരഹരൻമനമേററിത്തിളങ്ങ
രത്നശ്രീദീപ്രദീപം'കലിയുടെവലയിൽപെട്ടുപായികുടപ്പം

ഈവസ്തുതക്കെഴുതിവന്നളവൊന്നുണ്ടെട്ടി
ബുദ്ധിയിൽപതിച്ചുതിടികൊണ്ടമരംകണക്കെ
അവ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ലാത്തവസ്തുതകൾ
നാവില്ലവൈദഗ്ദ്ധ്യത്തിനീക്കുകനോക്കസാധ്യം

പത്രാധിപന്റെനിലനിസ്തുലകീർത്തിയോമരാ
ഗുരുപ്രകാശമുതലായവഴിയിലൊക്കെ
പരമേശ്വരൻമൊഴിഞ്ഞുവെക്കുന്നതിനെല്ലാം
മോശന്റെപോലെസാധുജനമെത്ര കരഞ്ഞിടുന്നു.

പുസ്തകം ൩.

ക ന്നി മ റ സ റ

ലക്കം ൨.

മ റ ഗ ഉ റ

നാനാപ്രകാരനിലുള്ള ചരാചരങ്ങൾ
താനാത്തിയേതുമണയാതമരംവിധത്തിൽ
ഊനം നികന്നു നിതരാം വിലസുന്ന സച്ചി-
ദാനന്ദമേ സകലകാരണമാശ്രയം മേ.

കൊടുങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ.

അഹിംസ.

അനേകമതക്കാരായ സകലജനങ്ങളും ഐകമത്യത്തോടുകൂടി
ആദരിച്ചും ആലംബിച്ചും ആസ്സദമാക്കിപ്പിടിച്ചുപോരുന്ന ഒരു തത്വ
മാകുന്നു അഹിംസ എന്നു പറയുന്നത്. എന്നാൽ ഇത്രമാഹാത്മ്യ
മുള്ള ഈ മൂന്നക്ഷരത്തിന്റെ അർത്ഥമെന്താണെന്നാണ് ആദ്യമെ
ആലോചിച്ചുനോക്കേണ്ടത്. ഹിംസ എന്ന പദത്തിനു ദുഃഖിപ്പി
ക്കുന്ന പ്രവൃത്തിഎന്നാണ് താൽപര്യം. 'അഹിംസ' എന്ന വാ
ക്കിന്റെ ആരംഭത്തിൽ കാണുന്നതും നഞ്ച് വികാരവുമായ അകാര

ത്തിന്നു നിഷേധമാണ് അത്ത്. എന്നിരിക്കേ അഹിംസാപദത്തിനെ ഹിംസയില്ലാത്ത പ്രവൃത്തിയെന്നും ഹിംസയല്ലാത്ത പ്രവൃത്തിയെന്നും രണ്ടു വിധത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കാവുന്നതാകുന്നു. ആദ്യം ഉപദ്രവംതട്ടാത്ത പ്രവൃത്തിയും ഏവയും സന്തോഷംകൊടുക്കുന്ന പ്രവൃത്തിയും, ഇങ്ങിനെ അഹിംസ രണ്ടു നിലയിലുണ്ടെന്നാണ് ഈ വ്യാഖ്യാനഭേദംകൊണ്ടു സിദ്ധിക്കുന്ന താൽപര്യം. 'പേരയോ പകുതിശ്ലോകമുറിയാൽ ശാസ്ത്രമൊക്കെ ഞാൻ; പരോപകാരമേ പുണ്യം പരപീഡന പാപമാ' എന്നുള്ള തത്ത്വപാദശ്ലോകസാരസംഗ്രഹപദ്യവും ഈ അഹിംസയേ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിട്ടാണ് നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടല്ലോ. ഇതിൽ, പരോപദ്രവമാവാത്ത പ്രവൃത്തിമാത്രമാണ് 'ഹിംസയില്ലാത്തപ്രവൃത്തി' എന്നു പറഞ്ഞത്. ഇതിന്നു പരോപദ്രവംകൂടാതെ കേവലം ഉദാസീനനിലയിൽ വല്ലതും പ്രവൃത്തിയെടുത്തുകൊണ്ടു കഴിച്ചുകൂട്ടിയാലും പോരെന്നില്ല. എന്നാലോ പാപാചെയ്യായ്ക്കു മാത്രമേ ആവൂ. അത് അഹിംസയുടെ ആദ്യത്തെ നിലയെ ആവുകയുള്ളു. പരോപകാരമാവുന്ന പ്രവൃത്തിയായാലേ ഹിംസയല്ലാത്തപ്രവൃത്തി എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള രണ്ടാമത്തെ നിലയിലെ അഹിംസയാകയുള്ളു. ഇതിൽ അഹിംസാപദത്തിന്റെ നാണയം 'അസിതന്ത്ര്യായേന' വിപരീതപരമാകുന്നു. (അസിതം സിതമല്ലാത്തത് [കറുത്തത്] എന്നപോലെ അഹിംസ ഹിംസയല്ലാത്തത് [പ്രീണനം] എന്നു താൽപര്യം) ഈവിധമുള്ള അഹിംസയേ ഏല്പാമതക്കാരോ സ്വമതസിദ്ധാന്തമായി ആദരിച്ചു വരുന്നതിൽ എന്താണാശ്ചര്യം.

അഹിംസ പ്രവൃത്തിരൂപമാണെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നതു മനസ്സുകൊണ്ടോ വാക്കുകൊണ്ടോ ശരീരംകൊണ്ടോ ഇങ്ങിനെ മൂന്നു തരമായിട്ടാകുന്നു. ഇനി ഈ മൂന്നുമാതിരി ഹിംസകളുടേയും സ്വരൂപങ്ങൾ വിവരിച്ചതിന്നുശേഷം അഹിംസയേ സ്ഥൂപിപ്പാൻ പുറപ്പെട്ടാലായിരിക്കും അധികം ദൃഢപ്പെടുത്തുവാനെളുപ്പം. അതുകൊണ്ട് അതിലേക്കു തിരിക്കുന്നു. കാമക്രോധലോഭാദിദോഷങ്ങളേക്കൊണ്ടു കലുഷമായ മനസ്സുകൊണ്ട് മറ്റൊരുവനോ തനി

കുതന്നെയോ ഉപദ്രവം തട്ടത്തക്കവിധം വല്ലതും സങ്കല്പിക്കുകതന്നെയാണ് മാനസികഹിംസ എന്നു പറയപ്പെടുന്നത്. വാക്കുകൾക്കോ ശരീരക്കൊണ്ടോ ഹിംസചെയ്യതെ കഴിച്ചുകൂട്ടാവുന്ന ധീരന്മാർക്കുപോലും മനസ്സുകൊണ്ടു ഹിംസചെയ്യാതിരിപ്പാൻ വളരെ വിഷമമായിരിക്കും. പച്ചതടസ്സങ്ങളിലോ മറ്റോ ഇരുന്നു തപസ്സുചെയ്യുന്നവല്ല യോഗീശ്വരന്മാരുമുണ്ടെങ്കിൽ അവർക്കുമാത്രമേ ഇതു സാധിക്കുമോ എന്നു സംശയമുള്ളു. അവരിൽത്തന്നെ പലരും പലപ്പോഴുകളിലും മനസ്സിനു ക്ഷോഭം തട്ടുകനിമിത്തം സ്വന്തമായ അഹിംസാബ്രത്തിന്നു ഭംഗംവരുത്തിപ്പോയിട്ടുണ്ടെന്നാണ് വസിഷ്ഠവിശ്വാമിത്രാദിചരിത്രങ്ങളേക്കൊണ്ടു പുരാണങ്ങൾ വിളിച്ചുപറയുന്നത്. എന്നിരിക്കെ ലൗകികന്മാരായ സാധാരണജനങ്ങൾക്കു മാനസികഹിംസകൂടാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നു തീർച്ചയെന്നു. എന്നാൽ ഈ വക മനുഷ്യാഭാവസരങ്ങളിലല്ലാതെ വെറുതെത്തന്നെ കല്പിച്ചുകൂട്ടി ഹിംസചെയ്യുന്നതാണ് വലിയകഷ്ടമായിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ ഇങ്ങിനെ വെറുതേയും മാനസികഹിംസചെയ്യുന്നകൂട്ടരിൽ പ്രധാനസ്ഥാനം കല്പിക്കേണ്ടത് നമ്മുടെ ദുർമ്മന്ത്രവാദികൾക്കുമാകുന്നു. ഇവർ കേവലം ലൗകികജനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽത്തന്നെയാണെങ്കിലും യോഗീന്ദ്രന്മാർക്കുള്ള മാനസികവിശേഷശക്തിയുടെ ഛായയുടെ ഛായയുടേയുംകൂടിയുള്ളവരാകയാൽ മനസ്സുകൊണ്ടുമാത്രം ചില സാഹസങ്ങൾ സങ്കല്പിച്ചു പരപീഡനംനടത്തുവാൻ സമർത്ഥന്മാരാണ്. ഈ കൂട്ടർക്കു ഇതൊരുപജീവനവുംകൂടിയാകയാൽ ഈ പ്രവൃത്തി നിയമേന നടത്തിശ്ശുലിച്ചുവരുന്നു. ഇതൊരു പാപകൃത്യമാണെന്നുള്ള വിചാരവോലും അശേഷമില്ല. സിദ്ധമന്ത്രങ്ങൾക്കു ഫലമില്ലെന്നു വാദിക്കുന്ന ചില നവീനപരിഷ്കൃതാഭിമാനികൾ ഇവരുടെ പ്രവൃത്തിക്കു സാഫല്യമില്ലെന്നു ശരിയ്ക്കുമായിരിയ്ക്കും. എങ്കിലും ഇവരുടെ മനസ്സുകളും പാപകരമാണെന്നുള്ള വാസ്തവം അവർ മുൻകൂട്ടിത്തന്നെ സമ്മതിക്കേണ്ടതിരിക്കയില്ല നിശ്ചയംതന്നെ. ഈവിധമുള്ള ദുർമ്മന്ത്രവാദികളേപ്പോലെതന്നെ മറ്റുചിലരും വൃഥാ മനസ്സുകൊണ്ടു പരദ്രോഹംവിചാരിച്ചു പാപം സമ്പാദിയ്ക്കാറുണ്ട്. പ്രേരണി ക

ണ്ടുകൂടാത്തവർ ഈ കൂട്ടത്തിൽ മുന്തിയില്ലാതിരിക്കുകയില്ല. ഇങ്ങിനെ തിരഞ്ഞുനോക്കുന്നതായാൽ മാനസികഹിംസക്കാരെപ്പലരേയും കാണാം.

ഇനി വാക്കുകൊണ്ടുള്ള ഹിംസയെപ്പറ്റി ആലോചിക്കാം. മനസ്സിനു ക്ഷോഭം തട്ടുമ്പോൾ വാക്കുകൊണ്ടും പരപീഡനം ചെയ്യുന്ന സാധാരണ ജനങ്ങളാണ് ലോകത്തിൽ മുക്കലേത്തരക്കാലും, അല്ലാ മുഴുവനും, എന്നുതന്നെ പറയാം. അതിരിക്കട്ടേ, അനാവശ്യമായിട്ടും അകാരണമായിട്ടും വാക്കുകൊണ്ടു പരഹിംസചെയ്യുന്ന കൂട്ടരിൽ പ്രധാനസ്ഥാനം കൊടുക്കേണ്ടത് 'നേസ്യ' പറയുന്ന വിരുതന്മാർക്കാണ്. മുൻപറഞ്ഞ ഭർമ്മന്ത്രവാദികൾക്കെന്നപോലെ ഇവർക്കിതൊരുപജീവനമല്ലെങ്കിലും വലിയ വിനോദമാകയാൽ ഒരുവനേക്കണ്ടാൽ ഈ വാഗ്വൈദ്യം തരുന്നോക്കി പ്രയോഗിക്കാതിരുന്നുകൂടാ. ഭർമ്മന്ത്രവാദികൾ അവർക്കു വല്ലതും ലഭമുണ്ടെങ്കിലല്ലാതെ അവരുടെ പ്രയോഗംചെയ്യാൻ മടിക്കും. ഇവർക്കുമില്ല. മറ്റൊരു പണിയില്ലാത്ത സമയത്തൊക്കെ ഇതാണൊരു വ്യാപാരം. കേട്ടു നില്ക്കുന്നവർക്കുംകൂടി ഇതിന്റെ ഫലം പങ്കിട്ടുകൊടുക്കത്തക്കവണ്ണം അത്ര കൗതൂഹ്യമുള്ളവരാണെന്നു മറ്റൊരു മെച്ചവും ഇവർക്കുണ്ട്. ഈ കൂട്ടരേപ്പോലെയല്ലെങ്കിലും ചില ഭാരാലോചനക്കാരും ഏഷണിക്കാരും മറ്റും ഒട്ടും താന്നവരല്ല. അവർ ഗ്രന്ഥമായി മന്ത്രിക്കുമത്രം ചെയ്യുകൊണ്ടു പലർക്കും പലവിധം ഉപദ്രവം തട്ടിക്കുന്നതു വിചാരിച്ചുനോക്കിയാൽ തന്നെ ആശ്ചര്യത്തോന്നും. ശാപങ്ങൾ ശകാരങ്ങൾ ഈ വകയൊക്കെ വാക്കുകൊണ്ടുള്ള ഹിംസകളാണല്ലോ. ചില അപരിഷ്കൃതനീചജനങ്ങൾ, വിശേഷിച്ച് അവരുടെ സ്ത്രീകൾ, തുച്ഛകാരണങ്ങളിൽവെച്ചു പരസ്പരം പ്രയോഗിക്കുന്ന തെറിവാക്കുകൾ അവർക്കു കേട്ടശീലമാണെങ്കിലും വെറുതെ വഴിപോകുന്നവർക്കു പോലും ഉപദ്രവം തട്ടുന്നവയാണെന്നു പലർക്കും അനുഭവമുണ്ടായിരിക്കാം. വാക്കുകൊണ്ടുള്ള ഹിംസയും വിസ്മരിച്ചാൽ അവസാനിക്കുന്നതല്ല.

ഇനി ശരീരകൊണ്ടുള്ള ഹിംസയെപ്പറ്റി വിചാരിക്കാം. ശ

രീരകൊണ്ടുള്ള ഹിംസയാണ് ഷണത്തിൽ വലിയ ഫലം കാണിക്കുന്നത്. കുട്ടികൾ തമ്മിൽത്തല്ലുന്നതു മുതൽ വലിയ ഭയങ്കരയുദ്ധംവരേയുള്ളതും, കൊതുകടിച്ചാൽ തച്ചുകൊല്ലുന്നതു തുടങ്ങി അനേകം ജന്തുക്കളെ ഹിംസിക്കുന്നതും മറ്റും ഈ ഹിംസയിലുൾപ്പെട്ടതാണല്ലോ. ഇങ്ങിനെ ഹിംസിക്കുന്നവരിൽവെച്ചു പ്രധാനസ്ഥാനം കൊടുക്കേണ്ടതു കേവലം ഹിംസാവിഹാരികളായ നായാട്ടുകാർക്കുണെന്നു തോന്നുന്നു. എന്തിനധികം വിസ്മരിക്കുന്നു. ശരീരകൊണ്ടു ഹിംസചെയ്യാത്തവരും നമ്മുടെ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽ, എന്നുവേണ്ടാ ചരാചരജീവജാലങ്ങളിൽത്തന്നെ, വളരെ ചുരുക്കമേ ഉള്ളൂ എന്നു തന്നെ പറയാം.

ഈവിധം മൂന്നു തരത്തിലുള്ള ഹിംസയും ചെയ്യാതെ കഴിച്ചു കൂട്ടുന്നതാണ് ആദ്യത്തെ നിലയിലുള്ള 'അഹിംസ' എന്നാണ് നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. മറിച്ച്, മനസ്സുകൊണ്ടും വാക്കുകൊണ്ടും ശരീരകൊണ്ടും അന്യന്മാർക്കും തനിക്കും സന്തോഷംകൊടുക്കുകയാകുന്നു രണ്ടാമത്തെ നിലയിലുള്ള അഹിംസ എന്നും ധരിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്.

മനസ്സുകൊണ്ട് എല്ലാവർക്കും സന്തോഷം സിദ്ധിപ്പാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുക, അതിലേക്കുവേണ്ടുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളാലോചിക്കുക, ഐഹികമായും പാരത്രികമായുമുള്ള ആ ആനന്ദാനുഭവത്തിന്നു പ്രതിബന്ധകങ്ങൾക്കു പരിഹാരം പയ്യാലോചിക്കുക ഈവകയാകുന്നു രണ്ടാമത്തെ മാനസികമായ അഹിംസ എന്നു പറയുന്നത്.

സർവ്വസുഖപ്രദങ്ങളായ ആശീർവാദങ്ങൾ, ഉപദേശങ്ങൾ, വ്യസനങ്ങളിൽ സാന്ത്വനവാക്കുകൾ, തത്പജ്ഞാനവിവരണങ്ങൾ, ധർമ്മശാസ്ത്രപദേശങ്ങൾ, സംശയാ വരണേടത്തു തക്കതായ സമാധാനങ്ങൾ ഈവകയാണ് രണ്ടാമത്തെ നിലയിലുള്ള വാചികമായ അഹിംസയുടെ വകഭേദങ്ങൾ.

ഇങ്ങിനെ ശരീരംകൊണ്ടും പരപ്രീതികൊടുക്കുന്ന പ്രവൃത്തികൾ പലതുമുണ്ടല്ലോ. വിശന്നുവലഞ്ഞുവരുന്നവനു ചോരകൊടുക്കുക, എന്നുവേണ്ട സങ്കടപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞുവെക്കു സങ്കടനിവൃത്തി

വരത്തിക്കൊടുക്കുക ഇങ്ങിനെ സുഖപ്രദങ്ങളായ ദൈവികകൃത്യങ്ങൾ മുഴുവനും രണ്ടാംനിലയ്ക്കുള്ള ശാരിരകാഹിംസകളാകുന്നു.

ഇപ്രകാരമുള്ള അഹിംസയാണ് യോഗീശ്വരന്മാർ ആരംഭം മുതൽ അവസാനംവരെ ശീലിച്ചു സിദ്ധാവരത്തുന്നത്. അഹിംസാസിദ്ധി വന്നിട്ടുള്ള മഹായോഗികളുടെ സന്നിധിയിൽച്ചെന്നാൽ വിശേഷജ്ഞാനമില്ലാത്ത ക്രൂരദൃഷ്ടജന്തുക്കൾപോലും സഹജവിരോധമുള്ള മറുജീവികളേക്കൂടി ഉപദ്രവിക്കാതെ കേവലം ശാന്തനിലയിലായിത്തീരുന്നെന്നും മനസ്സിൽ ആനന്ദം അനുഭവിച്ചുകൊള്ളുമെന്നും മറ്റുമത്രേ യോഗശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ യുക്തിയുക്തമാവണം പ്രതിപാദിച്ചു സാധിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിതപസ്വിയായിരുന്ന ആഴ്വാഞ്ചേരി അച്ഛൻ തന്ത്രിയ്ക്കളുടെ തേവാരം കഴിഞ്ഞാൽ ആ നൈവേദ്യച്ചോര പൂച്ചയും എലിയുംകൂടി ഒന്നിച്ചുവന്നു തിന്നിരുന്നു എന്നും മറ്റും വൃദ്ധന്മാർ സ്വാനുഭവത്തോടുകൂടി പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുണ്ട്. അങ്ങിനെ ആ ജന്തുക്കൾക്കും ശാന്തത സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് ആ മഹഷികല്പനായ അച്ഛൻ തന്ത്രിയ്ക്കളുടെ അഹിംസാസിദ്ധിയുടെ മാഹാത്മ്യമാണെന്നു നിസ്സംശയം പറയാവുന്നതാകുന്നു.

എന്നാൽ രണ്ടുവകപ്പായി വേർതിരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവിധം മേൽ പറഞ്ഞ അഹിംസയുടെ പരിപൂർണ്ണനില സാക്ഷാൽ ജഗദീശ്വരനുപോലും സാധിപ്പാൻ അസാദ്ധ്യമാണോ എന്നുകൂടി സംശയിക്കത്തക്ക സ്ഥിതിയിലാണ് ലോകം നിലനിന്നുപോരുന്നത് എന്നത്രെ ലോകതന്ത്രജ്ഞന്മാരായ ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. ആയത് ഏകദേശം വാസ്തവമല്ലെന്നില്ല. ലോകത്തിൽക്കാണുന്ന സകലചരാചരജീവജാലങ്ങളും പരസ്പരം ഹിംസിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഉപജീവിച്ചു പോരുന്നത്. ഒരു ജീവിയുടെ ജീവൻകൊണ്ടല്ലാതെ മറ്റൊരു ജീവി ജീവിക്കയില്ല' എന്നുകൂടി ചില തത്വശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ സിദ്ധാന്തിക്കുന്നു. ഒരു ജന്തു മറ്റൊരു ജന്തുവിനെത്തിന്നുകൊണ്ടു പ്രാണധാരണ ചെയ്യുവരുന്നതു പക്ഷിമൃഗാദിതിയുഗ്ഗോനികളുടെ ഇടയിൽ സർവ്വത്വക്ഷമായ നടപ്പാണല്ലോ. മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിലും മറ്റും സഭിക്കുകയായ ജനങ്ങളാണ് അധികമുള്ളത്. അഹിംസ ശീലി

ഭയന്നവരാണെന്നു ഭാവിക്കുന്ന മറ്റു ചില മുരുകന്മാരുടെ കായ്ക
 വും വാസ്യവത്തിൽ ഹിംസയോടുകൂടിത്തന്നേയാണ് കഴിഞ്ഞുപോ
 ന്നത്. നാം ഭക്ഷിക്കുന്ന അന്നം, നാം കുടിക്കുന്നവെള്ളം, നാം
 ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലം, എന്നുവേണ്ട നാം ശാസിക്കുന്ന വായു എന്നി
 ണിനെ നോക്കിയാൽ സകലപദാർത്ഥങ്ങളിലും അസംഖ്യം അണു
 പ്രായപ്രാണികൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നുണ്ട്. അവയേയെങ്കിലും
 അനുഷ്ഠാനം അനവധി ഹിംസിക്കാതെ ഒരുവൻ ഒരു ക്ഷണസ്വപ്നം
 ജീവിച്ചുകൊള്ളുന്നുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞാൽ കേവലം അഹംഭാവത്തന്നെ
 എന്നേ പറഞ്ഞുകൂട്ട എന്നാണ് മുൻപറഞ്ഞവരുടെ സൂക്ഷ്മമായ
 സിദ്ധാന്തം. ഇങ്ങിനെയിരിക്കേ 'അഹിംസ' യെ ശീലിക്കേണ്ട
 താണെന്നു പറയുന്ന ശാസ്ത്രമുണ്ടെങ്കിൽ അതു കേവലം അസംഭാ
 വ്യവും അന്യായവും ജഗൽകർത്താവായ ഈശ്വരന്റെ അഭിപ്രാ
 യത്തിന്നു തീരെ വിരുദ്ധവുമാണെന്നാകുന്നു മറ്റു ചില പണ്ഡിതാ
 ഭിമാനികളുടെ ബലമായ ആക്ഷേപം. എന്നാൽ അവരോടൊന്നു
 മാത്രമേ സമധാനം പറയാനുള്ളൂ. നിങ്ങൾ പറയുംപ്രകാരമുള്ള
 ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ഹിംസയെ ഒഴിവാക്കിട്ടേ അഹിംസ ശീലിക്കേണമെ
 ന്നു പറയുന്ന വിധിയ്ക്കു താല്പര്യം വിചാരിക്കേണ്ടു. എന്നുതന്നെയ
 ല്ല, കേവലം അന്യന്നു ഗുണവരുത്തുവാനുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തിന്മേൽ അ
 ഹിംസ തല്ലാലം പീഡാകരമായ കൃത്യവും ചെയ്യുന്നതിന്നു വിരോധ
 മില്ല. ഗുരുക്കന്മാരും മാതാപിതാക്കന്മാരും മറ്റും കുട്ടികൾക്കു ഗുണ
 ത്തിന്നുവേണ്ടി അവരെ ശാസിക്കുന്നതും മറ്റും ഹിംസയുടെ കൂട്ട
 ത്തിലാവുന്നതല്ല. പിന്നെ യജ്ഞങ്ങളിൽ ചെയ്യുന്ന പശുഹിംസ
 യും മറ്റും സ്വാർത്ഥമായി പരലോകസിദ്ധിക്കോ ഇഹലോകത്തിൽ
 വല്ല കാര്യാർത്ഥസിദ്ധിക്കോവേണ്ടിയാണെങ്കിലും ആ പശുക്കൾക്കും
 പാശ്ചാത്യർക്കും കാരണമായിത്തീരുന്നതിനാൽ ഹിംസയാവുന്നതല്ലെ
 ന്നു മാത്രമല്ല, മറിച്ച് പുണ്യമായിട്ടുള്ളതാണെന്നാകുന്നു നമ്മുടെ
 വൈദികസിദ്ധാന്തം. ഈ വക യജ്ഞാദികാമ്യകർമ്മങ്ങളുടെ കൂട്ട
 ത്തിൽപ്പെട്ടവയും പരപീഡാകരങ്ങളുമായ പലേ ആഭിചാരകർമ്മ
 ണ്ങൾ വേദത്തിൽ വിധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവകൾ കേവലം ബഹു

ജനക്ഷേമപ്രദങ്ങളല്ലാത്ത ഘട്ടങ്ങളിൽ നികൃഷ്ടങ്ങളാണെന്നാകുന്നു വിധിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ വക ആഭിചാരകർമ്മങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളായ ദർശനവാദങ്ങൾ ഹിംസാവിശേഷങ്ങളാണെന്നു മുമ്പുപറഞ്ഞതും അതുകൊണ്ടാകുന്നു.

ഈ വക ദർശനവാദങ്ങൾ രാജശിക്ഷയ്ക്കു തക്ക കുറ്റങ്ങളാണെന്നത്രേ പണ്ടേതന്നെ യൂറോപ്പുരാജ്യക്കാരുടെ അഭിപ്രായം. ദുഷ്ടന്മാരുടെ നേരെ പ്രയോഗിച്ചാൽ കുറ്റമില്ലെന്നാണ് ഹിന്ദുക്കളുടെ പൂർവ്വസിദ്ധാന്തം. ഭൂമഹാഷി ദക്ഷയാഗം മുടക്കുവാൻ വന്ന ശിവഭൂതങ്ങളുടെ നേരെ ആഭിചാരം പ്രയോഗിച്ചതായി പുരാണങ്ങളിൽ കാണുന്നു. എന്നാൽ പശുഹിംസാപ്രധാനമായ യാഗംതന്നെ പാപമാണെന്നാണ്, 'അഹിംസാ പരമോധർമ്മഃ' എന്നു മാത്രം ദൃഢനിശ്ചയത്തോടുകൂടിയ ബുദ്ധമതക്കാരുടെ വാദം. ആത്മഹത്യ വലിയ പാപമാണല്ലോ. എന്നാൽ അന്ത്യന്റെ പ്രാണരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രാണത്യാഗവും ചെയ്യാമെന്നു ബുദ്ധമതസിദ്ധാന്താനുസാരിയായ ജീമൂതവാഹനൻ പ്രവൃത്തികൊണ്ടു വ്യാഖ്യാനിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. പതിവ്രതകൾക്കു ഭാർത്തവ്യ മരിച്ചാൽ ഭഹിഷ്കര്യം ആ തിര്യയിൽ ചാടിമരിക്കുന്നത് (ഉടന്തടി ചാടുന്നത്) പുണ്യമെന്നത്രേ ഹിന്ദുക്കളുടെ ഇടയിൽ പ്രബലപ്പെട്ടിരുന്ന നടവടി. യോഗ്യരായ യൂറോപ്പുകാരുടെ ആധിപത്യം വന്നതോടുകൂടി ഈ നടപ്പ് ഇന്ത്യയിൽ തീരെ നിന്നുപോയി. നാട്ടുകാരുടെ ക്ഷേമത്തിന്നു കാട്ടുമുഗങ്ങളെ നായാടി ഹിംസിക്കുന്നതു ദോഷമല്ലെന്നല്ലോ രാജധർമ്മം. കേവലം തീറ്റിക്കൊടുക്കു മാംസത്തിന്നും പണ്ടേതന്നെ പലയോഗ്യരും നായാടിയതായിക്കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അതു പാപമാണെന്നു മറുചിലർ പറയുന്നതുണ്ട്. രാജ്യക്ഷേമത്തിന്നും മറുമായി യുദ്ധത്തിൽ ശത്രുക്കളേക്കുലപ്പെടുത്തുന്നതു രാജാക്കന്മാർക്കു യാഗംപോലെ വലുതായ ഒരു പുണ്യകർമ്മമാണെന്നും പറയുന്നു. ബുദ്ധമതപ്രസാധകന്മാരായ രാജാക്കന്മാരും ശത്രുക്കളോടു യുദ്ധംചെയ്യാതിരിയ്ക്കാറുണ്ടെന്നുതോന്നുന്നില്ല. ഈ വക ഹിംസകളെല്ലാം വർജ്ജിക്കേണ്ടവയാണെന്നുറച്ച് വൈഷധികങ്ങളായ സകല കാമങ്ങൾ

ഭേദം പരിത്യജിച്ചു കാട്ടിൽപോയിരുന്നു തപസ്സുചെയ്തു കാലംകഴിഞ്ഞു യോഗികളത്രേ യോഗ്യന്മാർ.

പരപ്രീണനമെന്ന രണ്ടാംതരം അഹിംസയിലും ഇതുപോലെ പലവിധം സിദ്ധാന്തഭേദങ്ങളുണ്ടായിരിക്കും. ഒരുത്തനെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുമ്പോൾ മറെറൊരുവനെ സങ്കടപ്പെടുത്തേണ്ടിവരും. ഈ വിഷയത്തിൽ അധികം ജീവജാലങ്ങൾക്കു സന്തോഷം വരുത്തുകയാണുതന്നെ ചിലർ പറയുന്നു. മറുചിലർ അവിടേയും ദൈധ്യം വരുന്ന ഘട്ടങ്ങളിൽ പൂർ്വ്വചാരംപോലെ, നടക്കേണ്ടതാണെന്നുമാത്രം മൃഗവ്യാധാദിചരിതങ്ങളെ ദൃഷ്ടാന്തപ്പെടുത്തി സ്ഥാപിക്കുന്നു. വേദേ ചില നവീനന്മാർ മനസ്സാക്കിക്കിട്ടു വിരോധമാവാത്തവിധം പ്രവൃത്തിച്ചാൽ ഒരു പാപവും വരില്ലെന്നു ശപഥം ചെയ്യുന്നു. എല്ലാജീവിനോക്കുമ്പോൾ യുധിഷ്ഠിരൻ പറഞ്ഞതുപോലെയുള്ള വഴിക്കാണ് നമ്മൾ നടക്കേണ്ടത്. എന്നു തോന്നുന്നു.

തേക്കുംനിലയ്ക്കും മറയൊക്കെ വേദേ
മഹഷിമാക്കുള്ള മതങ്ങൾ വേദേ
ഗുഹയ്ക്കും വെണ്ണിതു ധർമ്മതപം
മഹാജനം പോവഴിതന്നെ മാഗ്ഗം'

ഒരു പ്രതിദിനപത്രം.

പ്രതിദിനം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിവരുന്ന പത്രങ്ങൾ വായിക്കുന്നവർക്ക് അതുകൾ ഏതുപ്രകാരത്തിലാണ് ഉണ്ടാകുന്നത്, എത്രത്തോളം അദ്ധ്യപനാ കഴിഞ്ഞാരിന്നുശേഷമാണ് വായനക്കാർക്കു കിട്ടുന്നത് എന്നീ സംഗതികളുടെ യഥാർത്ഥജ്ഞാനം ഒരിക്കലും ഉണ്ടാവാറിയില്ല. അഥവാ ഈ ഗൗരവമായ സംഗതിയേപ്പറ്റി ഒരുവൻ ആലോചിക്കുന്നതായാൽതന്നെ ഈ വിഷയത്തിന്റെ ഏകദേശ

മായ ഒരു സ്വരൂപമെങ്കിലും കിട്ടുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. പല ലേഖകന്മാരും അയക്കുന്ന ലേഖനങ്ങളിൽ നല്ലതായി ഒന്നെടുത്ത് മുഖപ്രസംഗ (Leading article) മായും ശേഷമുള്ളവയെ അവിടവിടെയാക്കിയും തരംപോലെ ചേർപ്പാൻ അച്ചടിക്കാരെ ഏല്പിക്കും; അവർ അച്ചടിക്കും; ലേഖനങ്ങൾ ചിലസമയം ഒന്നോ രണ്ടോ വേണ്ടിവന്നാൽമാത്രം താണെഴുതും' ഇതല്ലാതെ പത്രാധിപർക്കുവേറെ യാതൊരു പണിയുമില്ലെന്നതന്നെയല്ല പത്രാധിപസ്ഥാനം എളുപ്പമായി വഹിക്കാവുന്നതാണെന്നു കൂടി ആയിരിക്കും മിക്കവാറും അർത്ഥം. ലേഖകന്മാർ, റിപ്പോർട്ടർമാർ (Reporters) ഉപപത്രാധിപന്മാർ, പത്രാധിപന്മാർ മുതലായവർ സൂക്ഷ്മത്തിൽ പ്രവൃത്തിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ പെരുജ്ഞന്മാർക്കെങ്കിലും അറിവാൻപാടില്ലാത്ത ഒരു രഹസ്യമാണ്. ഈ പത്രവിധാനത്തിൽ അതിയായി നടത്തുന്നപ്രയത്നം ലോകമാസകലം സുഖനിദ്ര പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന സമയത്താണെന്നുള്ള തത്വം അറിഞ്ഞവർക്കു മാത്രമേ അറിഞ്ഞുകൂട്ടൂ.

പ്രകാശമാവുന്നതോടുകൂടി റിപ്പോർട്ടർ (വൃത്താന്തനിവേദകൻ) മാരുടെ പുറപ്പാടായി. കരയിലും സമുദ്രത്തിലും നിവൃത്തിയുണ്ടെങ്കിൽ ആകാശത്തും പാതാളത്തിലുംകൂടി പ്രവേശിച്ചു വർത്തമാനങ്ങൾ സമ്പാദിച്ചുതുടങ്ങും. പത്രത്തിലെ പരസ്യഭാഗത്തെ സംബന്ധിച്ച ചുമതലക്കാർ തങ്ങളുടെ ആപ്പീസിൽ പ്രവേശിക്കുകയും പണസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിൽ ഉദ്യോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉച്ചിരിയുന്നതോടുകൂടി അച്ചടിക്കാരും ഉപപത്രാധിപന്മാരും വന്നുതുടങ്ങും. സായംകാലാസമീപിക്കുമ്പോഴത്തെ കഥ പറവാൻ രണ്ടായിരം നാവുള്ളോരുരഗേന്ദ്രനും' കഴങ്ങും. എഴുത്തുകൾ, പകർപ്പുകൾ, സാധനപത്രങ്ങൾ (Proof sheets) കമ്പിവർത്തമാനങ്ങൾ നിമിഷപ്രതി, ലേഖനങ്ങൾ കൈവഴിക്കും തപാൽവഴിക്കും, എന്നിങ്ങനെ വളരെപറയുന്നു, ഈ സമയത്തെകഥ ആലോചിച്ചാൽ ആകപ്പാടെ ഒരു 'ഭൂകമ്പം'തന്നെ. കുന്നുപോലെകൂടിയിരിക്കുന്ന മേൽപറഞ്ഞ സാധനങ്ങളുടെഇടയിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്ന പത്രം

ധിപര്യത്തേയും കൂട്ടുകാര്യത്തേയും അശ്രാന്തപരിശ്രമാകൊണ്ടും നിരന്തരമായ ഉദ്യോഗംകൊണ്ടും പാതിരാവോടുകൂടി എല്ലാവരും അധികമായി ക്ഷീണിച്ചു. ഇനി തങ്ങൾക്കു ചിപ്പാൻ വയ്ക്കാ, തീരേവയ്ക്കാ, കഴിഞ്ഞി എന്നും മറ്റും അച്ചടിക്കാരുടെ ആവലാതി കേട്ടുതുടങ്ങും. രണ്ടരമണിയോടുകൂടി തങ്ങളുടെ ചുറ്റും വിറഞ്ഞുകിടന്നിരുന്ന കടലാസ്സുകളെ എകദേശം ഒഴിവാക്കി എന്നുള്ള ആശ്വാസത്തോടുകൂടി പത്രാധിപരും കൂട്ടുകാരും വിശ്രമിക്കുക എന്ന നിലയായി. മൂന്നരമണിയായാൽ രാത്രിവേലക്കാർ തങ്ങളുടെ വീടുകളിലേക്ക് എത്തുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ തുടങ്ങി. ഇവർ പോകുന്നതോടുകൂടി മറ്റൊരു വകക്കാരുടെ പുറപ്പെടായി. ഇവർ പത്രം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ ചുമതലപ്പെട്ടവരാണ്. നാലരമണിയോടുകൂടി പത്രങ്ങൾ കെട്ടിപ്പൊതിയുക, മേൽവിലാസങ്ങൾ എഴുതുക, അന്നന്നുതന്നെ കിട്ടത്തക്കവണ്ണമുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ അപ്പപ്പോൾ എത്തത്തക്കവണ്ണം വേണ്ടുന്ന എപ്പോടുകൾ ചെയ്യുക, എന്തിനധികം പറയുന്നു, പ്രഭാതത്തോടുകൂടി പത്രങ്ങൾ മുഴുവനും അയച്ചുകഴിഞ്ഞു.

ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു പത്രനിർമ്മാണത്തിൽ അസാമാന്യമായ അദ്ധ്വാനവും അപകടംപറവുവാൻ എളുപ്പവും ഉള്ളതാണ്. ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി ചുരുക്കത്തിൽ ഒന്നുവിവരിക്കാൻ ശ്രമിക്കാം.

പത്രത്തിൽ സകലതും ഒതുങ്ങണം എന്നാണ് ഉദ്ദേശം. അതു സ്ഥലച്ചുരുക്കത്താൽ സാധിക്കുന്നതല്ല. തന്നിമിത്തം ആ പത്രലോകത്തിൽ നിരന്തരമായ ഒരു ലഹള നടക്കുന്നു. പത്രസംബന്ധികൾ അതി ജാഗ്രതയോടെ ഇരുന്നില്ലെങ്കിൽ നിസ്സാരമായ ഒരു സംഗതി അതിദീർഘമായ വിധത്തിൽ അച്ചടിപ്പാനും, സാരമേറിയ വളരെ സംഗതികൾ എളുപ്പത്തിൽ വിട്ടുപോകാനും എടവരുന്നതാണ്.

പത്രത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കേണ്ട വിഷയങ്ങൾ ഇന്നിന്നവ എന്നും, ഓരോ വിഷയങ്ങൾക്ക് ഇന്നിന്ന സ്ഥാനമെന്നും, ഇത്രയിത്ര വലിപ്പമെന്നും മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. കാലഭേദത്താൽ ഇതുകൂടെ സ്ഥാനവലിപ്പങ്ങൾക്കു പല അന്തരങ്ങളും വര

ത്തേണ്ടിവരും. ഇതിന്നും പുറമെ, യദൃച്ഛാസംഭവങ്ങൾക്കും മറ്റുമായി ഏതാനും സ്ഥലം ഒഴിവാക്കിയിടേണ്ടിയുമാകും.

‘നഗരവാങ്ക്തകൾ’ എന്ന ഭാഗത്തെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുക. ഇതിന്നു പ്രത്യേകമായി ഒരു പത്രാധിപരും അയാൾക്ക് ഒരാപ്പീസ്സും ഉണ്ട്. ഇവിടേയാണ് നഗരസാമ്പന്ധ്യമായ ലേഖനം തയ്യാറാവുന്നത്. ഈ ലേഖനത്തിൽ കച്ചവടകായ്ക്കുങ്ങളും മറ്റു പണ സംബന്ധമായ കായ്ക്കുങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കും. ഈ ലേഖനത്തിന്നൊഴിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥലത്തിന്നു യാതൊരന്തരവും വരുത്തുവാൻ ഒരു ഉപപത്രാധിപർക്കും സാധിക്കയില്ല. ലേൺമെങ്കിലും മാറ്റം ചെയ്യാൻ ലേഖനം മുഴുവനും കൊള്ളരുതാതായി. ഈ ലേഖനം മാനേജർക്കു സന്തോഷകരവും പത്രാധിപന്മാർക്കു പലപ്പോഴും ക്ലേശകാരണവുമായി തീരുന്നു.

ചതുരംഗം മുതലായി കളികളെപ്പറ്റി ദിനപ്രതി എന്തെങ്കിലും ഒന്നെഴുതുവാനുണ്ടായിരിക്കും. പക്ഷേ ഈ ഭാഗത്തെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഭേദഗതികൾ വരുത്തുന്നതിന്നു പത്രാധിപന്മാർക്കു പൂർണ്ണ അധികാരമുണ്ട്. ഇത് ആശ്വാസകരംതന്നെ.

പൊല്ലിമേണ്ടുസഭയെ സംബന്ധിച്ച ലേഖനങ്ങൾക്കു വളരെ പണച്ചിലവും അദ്ധ്വാനവുമുണ്ട്. ഏകകാലത്ത് ഒരു പത്രത്തിന്നു 12 മുതൽ 16 വരെ റിപ്പോർട്ടർമാരുണ്ടാവും. ഇവരുടെ ജോലി സാധാരണയായി ഉച്ചതിരിഞ്ഞ് 3 മണിക്കു തുടങ്ങി രാത്രി 12 മണിയോടുകൂടി അവസാനിക്കുന്നു. കാരോരോ മെമ്പർമാരും ചെയ്യുന്ന പ്രസംഗങ്ങളെ എഴുതിയെടുത്ത് അയച്ചുകൊടുക്കുക മാത്രമാണ് ഇവരുടെ ജോലി. ഈ ലേഖനങ്ങൾ ചുരുക്കുകയോ വിട്ടുകളുകയോ എന്തുതന്നെ പ്രവൃത്തിച്ചാലും റിപ്പോർട്ടർമാർക്കു സന്താപമൊ സന്തോഷമൊ ഉണ്ടാവാറിടയില്ലല്ലോ. പൊല്ലിയമേണ്ടു സഭകൂടാത്ത സമയത്താണ് പത്രാധിപന്മാർക്കു ബുദ്ധിമുട്ടിരട്ടിക്കുന്നത്. എന്തെന്നാൽ, രാജതന്ത്രജ്ഞന്മാരായ എല്ലാതരക്കാരും പട്ടണങ്ങളിൽ കാരോരോ പ്രദേശത്തുചെന്ന് രാജ്യകായ്ക്കുത്തെപ്പറ്റി പല പ്രസംഗങ്ങളുണ്ടാകും. ഇക്കാലത്തു റിപ്പോർട്ടർമാർ അപ്പപ്പോൾ അയക്കുന്ന

കമ്പിവർത്തമാനങ്ങൾ പത്രത്തിന്റെ സ്ഥലകാലങ്ങൾക്കു സാധാരണയോടിച്ചിരിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ അതുകളെ യഥേഷ്ടം ഭേദഗതികൾ വരുത്തുന്നത് എല്ലായ്പ്പോഴും സുകരമായിരിക്കുകയുമില്ല. ഇതിനും പുറമെ, ഒരു പ്രസംഗം മുഴുവനും ഒന്നിച്ചുയപ്പാൻ നിർബ്ബാഹമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു പലകമ്പികളിൽകൂടിയാണ് മുഴുവനും കിട്ടുന്നത്. ഓരോരുത്തരും അവിടവിടെനിന്നുയക്കുന്ന കമ്പികൾ എല്ലാം ശരിപ്പെടുത്തി വേറേവേറെയാക്കി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സമയത്തിന്നകത്ത് അച്ചടിപ്പിക്കുക എന്ന കഥ എത്രത്തോളം എടുപ്പുമായിട്ടുള്ളതാണെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്നുതോന്നുന്നില്ല. ഓരോരോ നീതിന്ത്യായക്കോടതിക്കും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം റിപ്പോർട്ടർമാരുണ്ടായിരിക്കും. പ്രമാണപ്പെട്ട കേസുകളെമാത്രമേ കമ്പിമൂലം അറിയിക്കേണ്ട എന്നു എത്ര നിഷ്കർഷിച്ചാലും ഈ കൂട്ടർ അയക്കുന്നതു വേണ്ടതിലധികമാവാതെ വരികയില്ല. ഉപപത്രാധിപന്മാർ ഈ വിഷയത്തിൽ ജോലി ഇറട്ടിക്കുന്നു.

ഓരോ കയ്യക്ഷരങ്ങളും അച്ചടിക്കുമ്പോൾ പത്രത്തിന്റെ ഇത്ര ഭാഗത്തേക്കുണ്ടാകുമെന്നു നിശ്ചയമില്ലാത്തവരെ അച്ചടിക്കാനല്ലെപ്പോൾ പലപ്പോഴും അപകടം പറാതിരിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ ഈ വിഷയത്തിൽ അതിസാമന്ത്യമുള്ള പത്രാധിപന്മാർ ധാരാളമുണ്ടുതാനും.

‘കോലാവസ്ഥ,’ ‘കുപ്പൽവർത്തമാനം’ ഇതുകളെപ്പറ്റിയുള്ള ലേഖനങ്ങൾ ഭേദഗതിവരുത്തുവാൻ ഒരിക്കലും നിവൃത്തിയില്ലാത്തവയാണ്. കിട്ടിയതു മുഴുവനും അച്ചടിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ തീരെ ഉപേക്ഷിക്കുകയോ അല്ലാതെ വേറെ യാതൊരു നിവൃത്തിയുമില്ല.

‘ഇതരഭേദശവാങ്ക്തകൾ’ എന്നഭാഗത്തെപ്പറ്റിയാണ് ഇനി പറയാനുള്ളത്. ഇതാണ് പത്രത്തിൽ ഒരു മുഖ്യമായ ഭാഗം. ഇതിന്നൊഴിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥലം പലപ്പോഴും ഏറ്റക്കുറച്ചൽ ചെയ്യേണ്ടതായിവരും. ചിലപ്പോൾ ഒന്നോരണ്ടോ ആഴ്ചക്കു യാതൊരു വർത്തമാനങ്ങളും ഉണ്ടായില്ലെന്നും മറുചിലപ്പോൾ ഈ വീഴ്ചക്കുള്ള സമാധാനങ്ങളോടുകൂടി അനവധി വന്നുകൂടി എന്നും വരും. ഈ ലേഖന

നത്തിന്ന് ഒരു പ്രത്യേകഗുണമുണ്ട്. അതെന്തെന്നാൽ, മറ്റുള്ള ലേഖനങ്ങൾ ചുരുക്കീട്ടോ, തീരെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടോ ഇതിനു സ്ഥലം കൊടുക്കാതിരിക്കയില്ല. ഇതരദേശത്തെ കമ്പികൾ കിട്ടുക സാധാരണ അസമയത്തായിരിക്കും. ഇതു കിട്ടുന്നതിനുമുമ്പു പത്രസംബന്ധികൾ സകലപണികളും കഴിഞ്ഞ് ആശ്ചര്യപ്പെടുകയായിരിക്കാം. കിട്ടിയാൽ ഉടനെ എടുത്ത് മിക്കപണികളും വ്യത്യാസമായി. സാധനപത്രങ്ങൾ വെട്ടിത്തരിയ്ക്കുക, അടിച്ചുതീർന്ന് വേണ്ടുന്ന വെക്കുക മുതലായ പണികൾ ആവർത്തിക്കുകയായി. അത്രയും ക്ഷീണിച്ചു ജോലിതീർത്തവന്നു കരുതി വീട്ടിലേക്കു വണ്ടികയറുന്ന ഒരു ഉപപത്രാധിപനെ വീണ്ടു വലിച്ചിറക്കി ഉടനെ ഒരു പുതിയ ലേഖനം തയ്യാറാക്കിക്കേണ്ടിവരുന്നത് അസാധാരണയുമല്ല.

സേദേശവാന്തകളെ സംബന്ധിച്ചും ഇതേമാതിരി ലാഘവ കൂടക്കൂടെ ഉണ്ടാകുന്നില്ലെന്നില്ല. ചിലസമയം ഒരു അതിയോഗ്യനായ പുരുഷൻ പെട്ടെന്നു മരിച്ചുവെന്നു കേൾക്കാം. ആ ചരമവൃത്താന്തത്തിനു സ്ഥലംകൂടാതെ കഴിയില്ലല്ലോ. പ്രായാധിക്യത്താലോ മറ്റോ അത്യന്തം ദീനത്തിൽ കിടക്കുന്ന ഒരു യോഗ്യന്റെ ചരമവൃത്താന്തം കാലേകൂട്ടി എഴുതിവയ്ക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ മേൽ പ്രസ്താവിച്ച തർത്തിലുള്ള മരണങ്ങളാണ് തൽക്കാലം കുഴക്കമുണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്നത്.

ഇന്നത്തെ പത്രത്തിൽ ഇന്നിന്ന വിഷയങ്ങൾ ചേർന്നോ, അതുകൾക്ക് ഇന്നിന്ന വലിപ്പംവേണം എന്നും മറ്റുമുള്ള സംഗതികളെപ്പറ്റി പത്രാധിപർ കാലേകൂട്ടിത്തന്നെ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടാവും. അതുകൂടാതെ ലേഖനങ്ങൾ പ്രധാനപത്രാധിപർ എഴുതുക എന്നതു വളരെ ദുർല്ലഭമായിരിക്കും. അഥവാ എഴുതുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആ പത്രാധിപർ ഒന്നുകിൽ ഒരു വലിയ പണ്ഡിതൻ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പമ്പരവിസ്തരി ഈ രണ്ടിൽ ഏതെങ്കിലുമായിരിക്കും നിശ്ചയം.

ഈവക സംഗതികളാൽ, ശരിയായി നടത്തപ്പെടുന്ന ഒരു പത്രത്തിന്റെ പ്രധാനപത്രാധിപനു ലേഖനം എഴുതുവാൻ ഇടയുണ്ടാവുന്നതല്ലെന്ന് ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്. പത്രത്തിന്റെ ഗുണ

ദോഷം ആ പത്രാധിപരെ അനുസരിച്ചുണിരിക്കുന്നത്. സകലത്തിനും ചുമതലക്കാരൻ അയാൾതന്നെയാണ്. സാധനപത്രങ്ങളുടെ ഓരോ അക്ഷരങ്ങളും സൂക്ഷ്മത്തോടെ വായിച്ചുനോക്കിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ പത്രത്തിന്റെ ഗൗരവത്തിനും നഷ്ടപ്പെടുന്ന വിപരീതമായി പലതും അച്ചടിച്ചുപോയി എന്നും, ഒരിക്കൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ലേഖനം രണ്ടാമതും എഴുതിപ്പോയി എന്നു വരുവാൻ വളരെ എളുപ്പമാണ്.

വാസുവത്തിൽ ഒരു പ്രാപ്തിയുള്ള പത്രാധിപനെ ലോകത്തിൽ ഉള്ള ഒരു അപൂർവ്വമനുഷ്യനെന്നോ, എന്തിനും ത്രാണിയുള്ള ഒരു വൻ എന്നോ പറയേണ്ടതാണ്. ഒരു ചക്രവർത്തിയുടെ മന്ത്രിസ്ഥാനവും, പത്രാധിപതപവുംകൂടി ഒരിക്കലും താരതമ്യപ്പെടുത്തിക്കൂടാ. പത്രാധിപരുടെ ഗ്രഹണശക്തിക്ക് ഏറെ വലിയതും, ഏറെ ചെറിയതും ആയി ഒരു വിഷയവുമാകുന്ന ഉണ്ടാവില്ല. ശരീരബലം ഇരുമ്പിനു തുല്യമായിരിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ അദ്ധ്വാനം അയാളെക്കൊല്ലും. തന്റെ ഭാരമേറിയ ചുമതലയെ അറിഞ്ഞു ഭാരമില്ലെന്നുള്ള നിലയിൽ കൊണ്ടുനടത്താനുള്ള ശക്തിയും അയാൾക്കുണ്ടാകണം. കീഴ്ദ്വോഗസ്ഥന്മാരെ അതിയായി ബുദ്ധിമുട്ടിച്ച് അവരുടെ ശാപമേല്ക്കുക എന്നുള്ളതു വലിയ കഷ്ടമാണ്. ഈ ദോഷവും അയാൾക്കുണ്ടാകരുത്. മേൽപറഞ്ഞവിധത്തിലുള്ള ഒരുവനെ ലോകത്തിലുള്ള ഒരു അപൂർവ്വപുരുഷൻ എന്നു പറയുന്നതിൽ എന്താണ് അർത്ഥം.

ആർ. പി.

മിടുക്.

മഹാദുഃഖമാകാതുമഹോ പാരമെളുപ്പമായ്
ഇഹസാധിക്കുവാനുള്ളബഹുശക്തിമിടുക്കുടോ.
ഏതെല്ലാംവസ്തുവുണ്ടീയുലകിലവകൾതൻ

സൂക്ഷ്മതപംസമസൂം

ഭൂതക്കണ്ണാടകൊണ്ടെന്നതുവിധമഴകിൽ

ബുദ്ധികൊണ്ടോത്തുകണ്ട്

ചാതുയുത്തോടസാദ്ധ്യങ്ങളുമരനിമിഷം

കൊണ്ടുസാധിപ്പവൻതൻ

ചേതസ്സിൽപ്രീതിചേർക്കുന്നവനമറികസാ

ദ്ധ്യംവരുത്താനസാദ്ധ്യം.

(1)

പാരിച്ചീടുന്നമഷംഹൃദിനിറയുമവൻ

വന്മരമ്പോലെന്നിൽക്കും

ശ്രുൻഭൂരപ്പറക്കുംബതബഹുബലവാൻ

ബാലനെപ്പോലെയാകും

സാരംകാണംസമത്വംസപദിസരസമാ

യെന്നസാധിക്കുമത്വം

പാരിൽസാമത്വമെന്നേപരമൊരുഗുണവും

പോരുകാതുംകടപ്പാൻ.

(2)

ഭൂതായങ്ങമിങ്ങുംകഴിയുമൊരുകഥാ

തപമപ്പപ്പൊഴേനീ

ചാരത്തായെന്നപോലോതിടുമതിജവമോ

ടൊത്തുകമ്പിത്തപാലേ

നേരൊത്താരിത്രിലോകേതവജനകനഹോ

മാന്യരാകുന്നമററു

ഉളാരോത്താൽസാദ്ധ്യമാകുംവഴിയിതുകരളിൽ

കാണുവാൻകാണിപോലും

(3)

ധീമാനല്ലെന്നമല്ലീമനജന്മകൈകൃതന്തി-
 ലല്ലൊട്ടുമോത്താൽ
 ക്കാമംജന്തുക്കൾകൊട്ടംപലകഥകളിലേയുള്ള-
 വെന്നുള്ളവനും
 ഉജമൻകാകൻകുറുക്കൻമുതൽപലമൃഗവൃ-
 ണ്തങ്ങളാൽനീതിസാരം
 സാമാന്യാനുകൂല്യപോൽപണ്ടൊരുനിപു-
 ണനതീയാഞ്ചിതംപഞ്ചതന്ത്രം

(4)

മുന്നംനന്ദൻറമന്ത്രപ്രവരതകലരം
 രാക്ഷസൻത്രക്ഷണേനററം
 പിന്നീടാച്ചന്ദ്രഗുപ്തക്ഷിതിപസചിവനം-
 യ്തന്നവെന്നുള്ളതപം
 ഇന്നെല്ലാഭംധരിക്കുന്നിതുധരയിലതിൻ
 കാരണംസാരമോടെ
 മിന്നംചാണക്യസൂത്രംചതുരമിത,തിമ-
 ത്രംവിചിത്രംവിചിത്രം

(5)

പാടേചാടിക്കടന്നാൻകടൽത്വടുതിയഹോ
 ഹാനിയെന്നേഹന്തമാൻ
 ഗാഢംകെട്ടിച്ചമച്ചാണൊരുസരണിയതിൽ
 കേമമായ്രാമചന്ദ്രൻ
 താടിക്കരയിൽപ്രധാനപ്പെട്ടമൊരുപടജൻ
 ഭൂപടംവിട്ടതെല്ലാം
 കൂടിക്കിപ്രംകുടിച്ചാൻകൊടിയൊരുപടുത-
 ജ്ഞേണുചൊൽകന്തമുണ്ടോ?

(6)

കണ്ണിൽകണ്ടാൽപ്രയോഗിച്ചിട്ടുമുടനരിയാം
 പാത്ഥനിൽശക്തിയീഞ്ഞാൻ
 കണ്ണൻതാനെന്നറയ്ക്കുംപുനരതുപലരൊ-
 ഖിച്ചറപ്പിച്ചവയ്ക്കും

എണ്ണിക്കൊണ്ടിപ്രകരംപലകുറിപടയു-
 ണ്ടായിപാഴായികൊയ്തും
 കണ്ണാനിൻകൗശലത്താൽമധുമധനഭവം-
 നക്ഷയാദക്ഷഭാവം

(7)

ദേവാനിഹൃതാദൃഷ്ടദഗപുരമകം
 പുകുചിക്കെന്നാളിടും
 ദേവധീശൻനമിടുംഹരിഹരിഹരിയും
 വന്നുവാനൊക്കെപൊതിടും
 ഏവംദിവ്യപ്രഭാവപലതടയഹരൻ
 തന്നെയുതന്നടിത്താൻ
 സേവിപ്പിക്കുന്നതായേ! ഭഗവതി! ഗിരിജേ!
 കൗശലപ്രഭാവത്തേ

(8)

കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിതമ്പുരാൻ.

വിക്രമോച്ചരിയസാരം

വേദവേദാംഗാദി സകലവിദ്യകളിലും വിശേഷിച്ചു ക്ഷാത്രധർമ്മമായ ധനുർവ്വേദത്തിലും അതിനാപുണതപംവരമാന ച്യവനമഹർഷി അഭ്യസിപ്പിച്ച ആയുസ്സെന്ന പുത്രനെ ലഭിപ്പാനിടയാവുകയാൽ രാജാവിന്റെ സൽപുത്രവത്ഥമെന്ന ഗുണം സ്പഷ്ടമാകുന്നു. രാജാവ് ഉദ്ദേശീവിരഹദുഃഖം സഹിക്കാൻ വയ്ക്കാഞ്ഞിട്ടു പുത്രനിൽ രാജ്യഭാരംചുമത്തി കാട്ടിൽചെന്നു തപസ്സുചെയ്താൻ നിശ്ചയിച്ച ആ ക്ഷണത്തിൽതന്നെ ദേവേന്ദ്രൻ പ്രഭാവംകൊണ്ടിതെല്ലാമറിഞ്ഞു സമീപിച്ചുണ്ടാവാൻ ഭാവിടുന്ന ഭയങ്കരമായ ദേവാസുരയുദ്ധത്തിൽ ദേവകൾക്കു ജയംവരുവാൻവേണ്ടി രാജാവിന്റെ ആയുധസ്ത്രാസത്തെ പരിഹരിപ്പാൻ ജീവിതകാലംവരെ രാജാവിനർപ്പശിയെ കൊടുക്കയും, അതു ശ്രീനാരദമഹർഷിയെ പറഞ്ഞയച്ചറിയിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്ന കഥകൊണ്ടു സാക്ഷാൽ ത്രൈലോക്യനാഥനായ ഇന്ദ്ര

നംകൂടി ആപരോക്ഷത്തിനാലേണ്ടി തന്റെ ഇന്ദ്രിയസുഖങ്ങളെ
 ത്യജിച്ചും പുത്രാവസ്ഥ മഹാരാജാവിനെത്തന്നെ എല്ലാജ്ഞാതമനോപ
 ഷിക്ഷനവെന്ന വലുതായ നായകഗുണം സ്പഷ്ടമാകുന്നു.

മുക്കുലും വിദ്വാനാകു് തന്റെ സമയം മുഴുവനും വിദ്യാശീലനത്തിന്നായിത്തന്നെ ചിലവു ചെയ്യേണ്ടതാകയാൽ മറ്റൊരു പ്രവൃത്തിക്കുമിടകിട്ടാഞ്ഞിട്ടോ, മറ്റൊരിക്കലുംകൊണ്ടു് അനാദരവു വർഷിച്ചിട്ടോ ശ്രീസ്വാധീനയായി വരുന്നില്ല. അതുപോലെതന്നെ സമ്പന്നന്മാകു് വിദ്യ സ്വാധീനയായി കാണുന്നില്ലെന്നുഭവസിദ്ധമാണു്. വിദ്യയോ ശ്രീയോ കുറഞ്ഞാൽ പ്രജകൾക്കു ക്ഷേമവും കുറയും, അതിനാൽ വിദ്യകൊണ്ടു ശ്രീയേയും ശ്രീകൊണ്ടു വിദ്യയേയും വർദ്ധിപ്പിക്കേണമെന്നും, അങ്ങിനെയുള്ള ശ്രീവിദ്യാവർദ്ധനകൾ അവസാനമില്ലാത്തവയാണെന്നും, പ്രവൃത്തിച്ചു ഫലം കണ്ടറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടിട്ടേഹമെന്ന രാജഗുണത്തെ 'തമ്മിലൊന്നിൽ' എന്ന ഭരതവാക്യശ്ലോകം പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നു.

പ്രജകളിൽനിന്നു പിരിച്ചെടുക്കുന്ന ദ്രവ്യംകൊണ്ടു ദേശങ്ങൾ തോരം വിദ്യാശാലകളെവെച്ചു വിദ്യാത്ഥികളെ പഠിപ്പിച്ചും, പഠിച്ച പരീക്ഷകൾ പാസ്സാകുന്നവരെല്ലാം സമ്പത്തിന്ന് അതതുവിദ്യകളുടെ അനുരൂപങ്ങളായ അധികാരങ്ങൾകൊടുത്തും, രാജ്യപരിപാലനംചെയ്യുവരുന്ന ഇംഗ്ലീഷുമഹാരാജാവിന്നു ശ്രീവിദ്യകളുടെ അന്യോന്യവൽനഫലത്തിന്റെ സുമധുരമായ രസം അറിവാൻ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു ഞാൻ ഹരിക്കുന്നു.

മന്നിൽപോലംബരത്തിങ്കലുമധികജവാൽ

സഞ്ചരിപ്പാൻ പറ്റാത്ത,

ധന്യശ്രീധർമ്മപക്ഷം, വിമദത, കനിവു,

സ്വാഹ, മുൽകൃഷ്ടകീർത്തി

മാന്ത്രികമായിത്തീർന്നുപോയ

കുറവുണ്ടെന്നു പ്രയത്നം,

സൗന്ദര്യം, ദിവ്യയുദ്ധോപകരണവിഭവം,

വിക്രമം, വാക് പട്ടാഭം

പാരിന്നൊക്കെപ്പതിതപം, പ്രജകളെവിരവിൽ
 കാക്കുവാൻവയ്സു, വിദപാ-
 ന്മാരണ്ണിശപാസ, മോറംശകനമരിക, ധൈ-
 യ്യം, മഹാസപാമിഭക്തി
 പാരംഭൈപ്രിയതപം, സകലപുരുഷക-
 മ്മാദിതതപജ്ഞഭാവം,
 നേരായേരീശപരതപം, ബഹുഗുണവതിയം
 ഭായ്യം, ദൈവാനുകൂല്യം
 അത്യന്തംചേർച്ചകൂടുംപ്രണയിനി, ഗുണവാൻ
 പുത്ര, നാപത്തകത്താൻ
 നിത്യംതന്നെത്തിരഞ്ഞീടിനസുരപതിചെ
 യ്ക്കുന്നസാമാന്യമാനം
 ഹൃദ്യതപംപൂണ്ടനാനാഗുണഗണമുലകിൽ
 ചേർക്കുവാൻതക്കകൂടും
 വിദ്യാലക്ഷ്മീവിലാസങ്ങളെമഹിമവരും
 മട്ടിണക്കൻപട്ടതപം
 സാരസൽഗുണമിവണ്ണമൊത്തിട്ട-
 നോരുമിപതിനായകുന്നഹോ
 ഖീരരാജഹിതമായവിക്രമം
 പാരമീഗുണഗണത്തിലുല്കൃഷ്ടം

ഇനി രാജാവിന്നു മേൽപറഞ്ഞ ഇരുപത്തേഴുഗുണങ്ങളിൽ
 ചെച്ച് അധികം പ്രബലമായ ഗുണം വിക്രമമാണെന്നതിനുള്ള
 സംഗതികളെ വിക്രമപദാർത്ഥത്തെ വെളിവാക്കി പറഞ്ഞുകൊണ്ടെ
 ഴുന്നു.

ശത്രുജയഹേതുവായീയും അത്യുല്കൃഷ്ടബലാത്മകമായീയും ഇരി
 കുന്ന വിക്രമമില്ലെങ്കിൽ എല്ലാവരേയും നിയമിപ്പാനുള്ള ശക്തിയാ
 കുന്ന ഈശ്വരതപഗുണവും, ഇന്ദ്രമുഗ്ധതപഗുണവും ദിവ്യയുദ്ധോപ
 കരണവും, അതുകൊണ്ടുണ്ടായ ആകാശഗമൻസാമർത്ഥ്യവും, സ്വ
 ദ്ദൃശ്യശാസ്ത്ര നഗരവും, നന്ദനോദ്യാനതുല്യമായ പൂങ്കാവു, പ്രജാ

രക്ഷാസാമന്ത്രിയും സർവ്വലോകനാഥതപവും സിദ്ധിക്കുന്നതല്ലായ്കൊണ്ടും, ധർമ്മിഷ്ഠതപം, ഉത്സാഹം, ഭയം, വാക്സാമന്ത്രിയും, ആഹാരലോഭയകർമ്മം, വിഭജനവിശ്വാസം, സ്വാമിഭക്തി, ധൈര്യം, ആഭിജ്ഞാനമറിവ്, ശ്രീവിദ്യാസ്തോത്രയോജകതപം, ഇന്ദ്രിയനേയുള്ള ശ്ലാഘ്യങ്ങളായ ഗുണങ്ങൾ തക്കതായ ഫലങ്ങളെചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതല്ലായ്കൊണ്ടും, സൗന്ദര്യംകൊണ്ടുകിട്ടിയ സൽഭായ്യയേയും, അതിലുണ്ടായ സൽപുത്രനേയും, രക്ഷിപ്പാൻ കഴിയാത്തതല്ലായ്കൊണ്ടും ഭക്തവശ്യതപവും അഗർവ്വവും മറ്റും അതിശയിക്കത്തക്കവിധത്തിലാവായ്കൊണ്ടും, ഈ പറഞ്ഞ മാതിരിയിലുള്ള കീർത്തി പ്രകാശിക്കാത്തതല്ലായ്കൊണ്ടുമാകുന്നു വിക്രമത്തിന്നു ഗുണപ്രാധാന്യം സിദ്ധിച്ചത്. ഈ മാതിരിയിൽ ആലോചിച്ചാൽ ശേഷമുള്ള ഗുണങ്ങളിൽ ഇന്നീനത്തിന്നു പ്രാബല്യം ഏകമെന്നതു ധാരാളമായി അറിയാവുന്നതല്ലായ്കൊണ്ടും അതിവിസ്മയാഭയംകൊണ്ടും പ്രത്യേകിച്ചു ഗുണങ്ങളുടെ ഉല്ക്കൃഷ്ടകർമ്മവിചാരത്തെ ഇവിടെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

ഇനി ഈ രാജഗുണങ്ങളെല്ലാം ദേശകാലങ്ങൾകൊണ്ടു മറവിലായ്കയാൽ അത്യുല്ക്കടങ്ങളാകുന്നുവെന്നു പറയുന്നു.

താളം ശ്രുതി മുതലായവ ചേരാതെയാണെങ്കിലും ചിലപദങ്ങളും കീർത്തനങ്ങളും കൃതികളും ജാവളികളും പാടുന്നവൻ കുഗ്രാമത്തിൽ ഭാഗവതരും നഗരത്തിൽ പരിഹാസപാത്രവും ആകുന്നതും, വർഷകാലത്തെ കൃഷ്ണപക്ഷരാത്രികളിൽ സ്പഷ്ടമായ പ്രകാശത്തോടു കൂടിയ മിന്നാമിനുക്കുകൾ, സൂര്യശോഭ വിളങ്ങുന്ന വകൽ ഉച്ചനേരത്തിൽ ഒട്ടും പ്രകാശമില്ലാതെയായിത്തീരുന്നതും അനുഭവസിദ്ധമാണല്ലോ. ഈ രാജാവിന്റെ വിക്രമസൗന്ദര്യാദിഗുണങ്ങളെല്ലാം ത്രിലോകങ്ങളിലുൽകൃഷ്ടമായ സർവ്വലോകത്തിലും ആ കൃതയുഗം മുതൽ ഈ കലിയുഗംവരേയുള്ള സമസ്തകാലത്തിലും പല പ്രകാരേണ കവികൾ വർണ്ണിച്ചും മറ്റും നല്ലവണ്ണം പ്രകാശിക്കയാൽ ഏറ്റവും വലിപ്പമുള്ളവയാകുന്നുവെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു. രാജാവും ഉപശിര്യം ദിവ്യസ്ഥലങ്ങളിൽചെന്നു ക്രീഡിച്ച കാലങ്ങളിൽ മന്ത്രികൾ ചെയ്ത രാജരക്ഷകൊണ്ടു പ്രജകൾക്കു യാതൊരു സുഖക്കേടും വന്നു

തായി പ്രസ്താവിക്കാത്തതായാൽ രാജാവിന്റെ സമ്പന്നത്വമെന്നും, ഇതുപോലെതന്നെ ഓരോ കഥകൾക്കൊണ്ടു ഭാഷിണ്യമെന്നും, സൗഭാഗ്യമെന്നും, മുതലായ പലപല ഗുണങ്ങളും സൂചിക്കുന്നുണ്ട്. അവയെല്ലാം ഉദാഹരണങ്ങളാക്കി വേറേ വേറേ എടുത്തുപറയാതിരുന്നതു ഗ്രന്ഥവിസ്മയംകൊണ്ടും, ഞാൻ മുൻപറഞ്ഞ വഴി പിടിച്ചാലോചിച്ചാൽ ജനങ്ങൾക്കു ശേഷം ഗുണങ്ങളേയും സുഖമായി കാണുമാറായിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും, ഗുണങ്ങളെ മുഴുവനും പറയുന്നതാണ് അസാധ്യമാകുകൊണ്ടും ആകുന്നു. വിക്രമഗുണം ശേഷം ഗുണങ്ങളേക്കുറിച്ചു പ്രബലമാണെന്നു പറഞ്ഞ യുക്തികൊണ്ടു ഗുണങ്ങളുടെ ഉല്പാദനകർമ്മങ്ങളെപ്പറ്റി വിചാരിപ്പാനുള്ള വഴി ഒരുവിധം ജനങ്ങൾക്കറിയാറായിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതുപോലെതന്നെ ഗുണസാമ്യത്തെപ്പറ്റി ആലോചിപ്പാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിന്നു് ഒരു ഉദാഹരണത്തെ പറയുന്നു.

ഇഷ്ടസ്വഖിയായ ഉദ്യോഗിയെ കേൾവി ബലാൽക്കാരേണപിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയതിനാൽ ഉണ്ടായ അപ്രസാദങ്ങളുടെ അത്യുല്പാദനം ഭൂതകാലം സംഭവിച്ച രാജാവിന്റെ വലുതായ ദയാഗുണം ഉടനെ അപ്രസാദങ്ങളെ സമാധാനപ്പെടുത്താതിരിക്കുന്നതല്ല. സമാധാനപ്പെടുത്തുക എന്ന കർമ്മത്തിന്നു വേണ്ടുന്ന ഉചിതമായ വാക്ക് വേണ്ടാതെ കളയും; നിങ്ങളുടെ സഖിയെ അതിവേഗത്തിൽ ഞാൻ തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരാം നിശ്ചയംതന്നെ' എന്നാണല്ലോ. സൂക്ഷ്മത്തോളം ആലോചിക്കുമ്പോൾ ഒരു ഗുണത്തിന്നും ലോകത്തിൽ അവസാനം കാണുന്നില്ലായെന്നുള്ള ജ്ഞാനംകൊണ്ടു തന്നിലുള്ള വിക്രമഗുണം അത്യുല്പാദനം ദുഷ്കരിച്ചയമുള്ള രാജാവിന്നു സ്ഥിരമായിരിക്കുന്ന അഗർഭം സമാധാനോചിതമായ ആ വാക്കിനേപറവാൻ ഒരിക്കലും സമ്മതിക്കയില്ലല്ലോ. ഇങ്ങിനെ രാജാവിന്റെ ദയാഗുണവും, അഗർഭഗുണവും തമ്മിൽ (സമാധാനപ്പെടുത്തുക എന്ന കർമ്മത്തിൽവെച്ച്) ഉണ്ടായ യുദ്ധത്തിൽ രണ്ടുപേരും ഒട്ടു മടങ്ങിയപ്പോലേയും ഒട്ടുജയിച്ചപ്പോലേയും തോന്നത്തക്കവിധം വേണ്ടാതെ കളയും; ഞാൻ നിങ്ങളുടെ സഖിയെ തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരാം

വാൻ യത്നം ചെയ്യാം? എന്നുള്ള വാക്കു പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് ഈ രണ്ടു ഗുണങ്ങളും തുല്യബലങ്ങളാണെന്ന് ഊഹിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ഇങ്ങിനെ നായകഗുണവിചാരം മതിയെന്നുവെച്ച് ഇനി നായികാഗുണവിചാരത്തെ ആരംഭിക്കുന്നു.

ഉദ്യോഗിയെ കേശി പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി എന്നു രാജാവിനോടു രാജു പറയുന്ന ഘട്ടത്തിൽ ഉദ്യോഗിക്കു കൊടുത്തിട്ടുള്ള നാലു വിശേഷണങ്ങൾകൊണ്ടുസമ്പൂർണ്ണസകല സ്ത്രീഗുണങ്ങളും, വിശേഷിച്ചു സൗന്ദര്യവും, സർവ്വസുഖമയിതപവും, അതിസ്ഥിരസൗശീല്യവും സ്പഷ്ടമാകുന്നു. നരകം സർവ്വദുഃഖമയമാകുന്നതുപോലെ സ്വർഗ്ഗം സർവ്വസുഖമയമാണെന്നും, സ്ത്രീകൾക്കു സ്ത്രീകളുടെ നേരേ പ്രീതിയുണ്ടാവാനുള്ള മുഖ്യകാരണം സൗശീല്യമാണെന്നും പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ഉദ്യോഗിക്കു സൗകുമാര്യാതിശയമുണ്ടെന്നു പ്രവേശം കൊണ്ടുതന്നെ സ്പഷ്ടമാകുന്നുവെന്നു കഥാസാരവണ്ണനഭാഗത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. 'നാരായണമഹാഷി'യെന്ന മുതൽ 'തേനിച്ചുകേമോ' എന്നുവരേയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു ദിവ്യ സ്ത്രീകൾക്കില്ലാത്ത സൗന്ദര്യപാവണ്യാദിഗുണങ്ങൾ ഉദ്യോഗിക്കുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. (ഇനിയും ഈ ഗുണങ്ങളെത്തന്നെ ആവർത്തിക്കുന്നത് ഉദാഹരിക്കുന്നില്ല). 'ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ' എന്ന മുതൽ 'എന്താണത്തൂതം' എന്നുവരേയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ട് ഉദ്യോഗിയുടെ ഗുണജ്ഞാതപഗുണം സ്പഷ്ടമാകുന്നു. 'സേഖീജനം' എന്ന മറുവടികൊണ്ടു സ്പഷ്ടമായിപ്പോയ തന്റെ അനുരാഗത്തെ ഉടനെ ഉദ്യോഗി മറച്ചതിനാൽ വൈദഗ്ദ്ധ്യഗുണം തോന്നുന്നു. 'സ്തോമഭിഭൂഷയതിസ്രിയസ്രുപൈവ' എന്ന മാഘകവിമതപ്രകാരം ഗുണമായ ഉദ്യോഗിയുടെ ഉചിതലജ്ജാവതപം രാജപ്രഥമസ്തോദിഘട്ടങ്ങളിൽ സ്പഷ്ടമാകുന്നു. പിന്നെ 'ചേരട്ടേ' എന്നുമുതൽ 'അങ്ങനുമങ്ങിനെ' എന്നുവരേയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ട് അപ്സരസ്ത്രീകൾക്കും ദേവേന്ദ്രനും ഉദ്യോഗി വളരെ ഇഷ്ടയാണെന്നു വരികയാൽ സൗഭാഗ്യഗുണം സൂചിക്കുന്നു. ഉദ്യോഗി സ്വർഗ്ഗയാത്രാവസരത്തിൽ ചിത്രലേഖാമുഖേന രാജാവിനോടു യാത്രപറഞ്ഞതുകൊണ്ട് ഔചിത്ര്യഗുണം തോ

ന്നു. 'പൊങ്ങുന്നതിന്' എന്നമുതൽ 'മറക്കരുതേ' എന്നുവരെ ഗ്രന്ഥംകൊണ്ട് അതാതു കാലങ്ങളിൽ സ്വമനോരഥസിദ്ധിക്കും വേണ്ടുന്ന ഉപായജ്ഞാനം സൂചിക്കുന്നു. പിന്നെ (രണ്ടാമകം) 'മേതികളുത്തു തെളിഞ്ഞു വരുന്നുമേ' എന്നുവരേയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു രാജാവിന്റെ മനസ്സിനെ ഉൾക്കൊണ്ടു ബലാൽക്കാരേണ ആകർഷിച്ചു എന്ന കഥ സ്പഷ്ടമാകയാൽ സകലസ്രീഗുണസമൃദ്ധിയല്ലാതെ വിശേഷിച്ചൊന്നും തോന്നുന്നില്ല. 'ഇദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിക്കുകൊണ്ടു കൃതാർത്ഥമായ പെണ്ണ് എന്താണ്,' 'ഡെയ്യുമില്ലാത്ത മനസ്സേ,' 'മനസ്സിനു തൃപ്തിയായില്ല,' 'ഇപ്പോളെന്താണാവോ പറവാൻ ഭാവിക്കുന്നതെന്ന്' എന്നും മറ്റുമുള്ള ഉൾക്കൊണ്ടു വാക്കുകളാൽ സ്പഷ്ടമായ സ്വഗുണവിശ്വാസംകൊണ്ടു വിനയം തോന്നുന്നു. ഉൾക്കൊണ്ടു രാജാവിന്റെ കാരണശ്ലാഘയെ പല ഭിക്ഷകളിലും ചെയ്യുന്നതിനാൽ കൃതജ്ഞതപ്രകാശം തോന്നുന്നു. 'ചിത്രലേഖ' എന്ന മുതൽ 'കോത്തിട്ടനു' എന്നുവരേയുള്ള ദേവദൂതന്റെ വാക്കുകൊണ്ട് ഉൾക്കൊണ്ടു നാട്ടു വിദ്യാപാടവം തോന്നുന്നു.

മൂന്നാമകം

'തന്നെത്തൻ നോക്കിട്ട്' എന്ന മുതൽ 'ആഗ്രഹിക്കുന്നു' എന്നുവരേയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു ശോഭനവേഷഭംഗി സൂചിക്കുന്നു. 'ഇവൾ' എന്ന മുതൽ 'പറഞ്ഞത്' എന്നുവരേയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ട് അസൂയയില്ലായ്മ എന്ന ഗുണം തോന്നുന്നു. 'ദേവി മഹാരാജാവിനെ' എന്ന മുതൽ 'വിചാരിക്കരുത്' എന്നുവരേയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു തന്റെ ദോഷത്തെ പരിഹരിക്കുന്നുവെന്ന് വ്യാജത്താലെ രാജാവിന്റെ ഭായ്യബലഹീനത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ ഉൾക്കൊണ്ടു വാക്സാമർത്ഥ്യം തോന്നുന്നു. 'ചിത്രലേഖ' സഖീഗുണങ്ങൾ തിരഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനാൽ ഉത്തമസ്വഭാവതീതപരമഗുണം സൂചിക്കുന്നു.

നാലാമകം

'ഉൾക്കൊണ്ടു പുത്രവസ്ത്രത്തെ ഉപേക്ഷിച്ച്' കുറിക്കലും സമുദ്രാനുസാരിണിയായിത്തീരുന്നതല്ല എന്ന രാജാവിന്റെ വിചാരംകൊണ്ടു ഉ

വംശിയുടെ സ്ഥിരാനുരാഗംതോന്നുന്നു. 'പറയാം' എന്നു മുതൽ 'ക്കൈയാക്കീല്ലെ' എന്നുവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു സ്വദൃഷ്ടകർമ്മപശ്ചാത്താപം എന്നുഗുണം തോന്നുന്നു. ഉവംശി മണിയെ തലയിൽ വെച്ചു വന്ദിക്കുകൊണ്ടു ശ്രീപാവന്തീഭക്തി തോന്നുന്നു. പ്രതിഷ്ഠാ നഗരത്തിൽനിന്ന്' എന്നു മുതൽ 'പോവുക' എന്നുവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു നീതിജ്ഞാതപവും ഭാഷിണ്യവും സൂചിക്കുന്നു.

അഞ്ചാമങ്കം

ഉവംശി പുത്രനുണ്ടായപ്പോൾതന്നെ രാജാവു കാണാതെ അവനെ ചുവനാശ്രമത്തിങ്കലേക്കു വിദ്യാഭ്യാസാദിപുഷ്ടിക്കും താൻ രാജാവിനോടു വേർപിരിയാതിരിക്കുവാനും വേണ്ടി അയച്ചുവെന്നതുകൊണ്ട് ഉചിതകായ്ക്കാരിണീതപഗുണം സ്പഷ്ടം. കാണുന്നതിനു മുമ്പിൽതന്നെ ഉവംശിയുടെ ഗുണചരിത്രങ്ങളെ രാജാവും മററും കേട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് ഈ നാടകത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനാൽ യശസ്സെന്ന ഗുണം സിദ്ധമായിരിക്കുന്നു.

എല്ലാസ്മിഗുണവും,തെളിഞ്ഞതിൽവിശേഷ-

ഷിച്ഛിട്ടസൗന്ദര്യവും,

ചൊല്ലേറാസകലേന്ദ്രിയോത്തമസുഖം

നൽകീടുകെന്നുള്ളതും

കല്യാണാമലശീലവും,മൃദുതയും,

ലാവണ്യവും,സൽഗുണം

മെല്ലെന്നൊക്കെയെഥാർത്ഥമായരികയും,

വൈദഗ്ദ്ധ്യംവെചിത്ര്യവും

൧

അർത്ഥശ്രീശുഭവജ്ജയും,വിപുലമാ

യിടാനസൗഭാഗ്യവും,

കായ്ക്കനോടുമുപായമിങ്ങരികയും,

താഴാത്തനൽത്താഴ്ചയും,

വീഴ്ചത്താൽനിജരക്ഷചെയ്യുവാൻ

കന്നിച്ചിട്ടുവന്ദിയും,

ഭൃത്യന്മാനവിശേഷവേഷവദിവു,
നാട്ടുത്തിൽപ്പെടുണുവു

൨

സത്തായോരനസൂയയാസരസവാ
കിന്നുള്ളസാമത്വവും,
ചിത്താചേന്ദ്രഗുണങ്ങളുള്ളസഖിയും,
സൈന്ധവപെട്ടൊരാഗവും,
അത്യന്താപായായതൻക്രിയകളിൽ
പിന്നെപ്പെട്ടാതാവുവു,
പുതുമ്പിടുത്തനയാപദപ്രണയവും,
നന്നായ്നയജ്ഞാനവും,

൩

നല്ലോരുദാക്ഷിണ്യവു, മാശുഭരി
കല്യാണകായ്ക്രിയതന്നിൽവെപ്പും,
ഉല്ലാസമേരനയശസ്സു, മേവ-
മല്ലോവരനായികതൻഗുണൗഘം

൪

ഇങ്ങിനെ വെച്ചേറെ ഉദാഹരണങ്ങളോടുകൂടിക്കാണിച്ചു ഇരു പത്തുനാലു നായികാഗുണങ്ങളിൽ വെച്ചു (നയനാനന്ദകരമായ ആ കൃതി വിശേഷാതന്നെയാകുന്നു) രൂപലാവണ്യഗുണത്തിന്നാകുന്നു പ്രാബല്യം. എല്ലാ ഇന്ദ്രിയങ്ങളേയും ജയിച്ചു തപസ്സുചെയ്യുന്ന മഹാത്മാരുടെ മനസ്സിലുദയവാനം സൗന്ദര്യഗവിതയായ സാക്ഷാൽ ശ്രീഭഗവതിയുടെ ഗർഭ് കളവാനം അതിധീരനായ പുത്രാവസ്സമ ഹാരാജാവിന്റെ മനസ്സിനെ ഉടൻതന്നെ ബലത്താലെ അപഹരി പ്പാനും ശക്തിയുള്ളതാണ് ഉദ്യമിയുടെ രൂപലാവണ്യമെന്നും മറ്റു മായ ഈ ഗുണപ്രശാസയെ പ്രകൃതനാടകത്തിൽ ശേഷം ഗുണപ്ര ശാസയേക്കാൾ അധികം ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചു പലരും ചെയ്തിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടാകുന്നു രൂപലാവണ്യം മറ്റുഗുണങ്ങളേക്കാൾ പ്രബലമാണെന്നു പറഞ്ഞത്. രാജാവിന്റെ ഗുണങ്ങൾപോലെതന്നെ ഉദ്യമിഗുണങ്ങളും ദേശകാലങ്ങൾക്കൊണ്ടു മറയാജ്ഞാൽ വലിപ്പമു

ജ്ഞാപനം. ഈ പരഞ്ഞെടുപ്പുകളിൽ പുറമെ ഇവർക്കു താൽ
 പാടിയിട്ടുള്ളതെന്തെന്നും മറ്റുമുള്ള സംഗതികളെല്ലാം നായകഗു-
 ണവിവരണപട്ടത്തിലേപ്പോലെതന്നെയാകയാൽ ഇവിടെ വിസ്മ-
 രിക്കുന്നില്ല.

(തുടരും)

കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിതമ്പുരാൻ.

പാക്കനാ

27. മാൽകത്താരൊഴുമുള്ളിലിങ്ങിനെമലക്കുഞ്ഞിൻമണാളന്റെരതു-
 കാൽകൂത്താടുമവകലുറക്കനിവെഴുംമഞ്ഞാമലപ്പെതലഃ
 വേർകുത്തിക്കളയാത്തതെന്തുവകയില്ലാഞ്ഞിട്ടിവന്നുള്ളമാ-
 ലാകെത്തിമിഴിയുള്ളതൻകണവനെ' നോന്താടൽ തേടിടിനാൾ
28. പരഞ്ഞാൾപിന്നെത്തൻകണവനൊടു കാൽത്താർതൊഴുതുമാൽ
 നിറഞ്ഞുളളാരുള്ളത്തൊടുപനിമലപ്പെതലൊരനാൾ
 അറിഞ്ഞീലേതുംഞാൻകണവകനിവെന്തിപ്പറയനിൽ
 കുറഞ്ഞീടാനാരിന്നവനുശരിയാജ്ഞാരിലൊരുവൻ
29. നിക്ഷലെന്നേകൊതിയൊ-
 നിക്ഷലുമവനില്ലതെല്ലമെന്നിട്ടും
 എങ്കണവചൊല്ലുകേതും
 നിക്ഷനിവവനിൽപ്പെടാത്തതെന്തയ്യോ
30. അന്നനുവേലചെയ്യാ-
 ലന്നത്തേച്ചിലവുകഴിയുമീവണ്ണം
 എന്നുമിവൻവലകെന്നോ?
 നന്നിതുനിക്ഷാൽതൊഴുന്നവഷേന്താൽ

31. കൊടുക്കണംമുതലിവിടുന്നവന്നുമാൽ
കെട്ടുക്കണംചെറുതുമൊത്തമെന്നിയെ
കടക്കണംകുറിവുകൾക്കുരുന്നതിൽ
കിടക്കണംകരുതുകതുംവിടാതിനി
32. ഈവണ്ണമോതുംമലമകുതൻപൊല്
പൂവന്നുവാഴ്ത്തുംപുതുതുമെപ്പുണൻ
കൈവന്നിടുംമാൽകളവാൻപറഞ്ഞാ-
നാവിണ്ണവന്മാരടികൂപ്പിടുന്നോൻ
33. മഞ്ഞാറാടുംപെരുമലയതിൻപൈതലേ! കാശിനുണ്ടോ
പഞ്ഞംപാത്താലിവിടെയതുഞാൻവേണ്ടുവോളംകൊടുക്കാം
പിത്തംറൗക്കിത്തുകമതിലൊതുങ്ങാത്തപോർകൊക്കയാളേ!
നഞ്ഞാണല്ലോമുതലവനതിന്നെന്നതുഞാൻചെയ്തിടേണ്ടു
34. പുല്ലിന്നൊക്കുംമുതലറികുറീപാക്കനൊക്കായതില്ലാ
ഞ്ഞില്ലിന്നൊക്കുംപൊഴുതഴലുപൂവമ്പനുള്ളോരുവമ്പേ!
തെല്ലുന്നല്ലാരണിയുമലരേ! കള്ളമോതുന്നതല്ലി-
ന്നല്ലിന്നെല്ലാമഴലതുവളർന്നവാർകൂന്തലാളേ!
35. നേരല്ലെന്നായിതു, തലയിളക്കുന്നതെന്താണിതെന്നും
തീരില്ലെന്നോപറകിടയിളക്കുന്നിനക്കോമലാളേ!
പോരില്ലെന്നുംകരുതിതിലവൻറള്ളറിഞ്ഞീടുവാൻനീ
പോരില്ലെന്നോപുതുമലരണിക്കാരൊളികൂന്തലാളേ!
36. ഇടയിളക്കമിതിങ്ങിനെയുള്ളില-
ങ്ങിടയിലൊക്കെവരാതെയിരിയ്ക്കുവാൻ
ഞൊടിയിലുറക്കുനിവാൽമുതലേകുവാ-
നടയലാക്കതെടുപ്പനെണീക്കുനീ
37. കള്ളമറിതുപറഞ്ഞുകൊണ്ടുതൻ
പുള്ളിമാൻമിഴിയൊടൊത്തണീറുടൻ

വെള്ളമത്തലയിലുള്ളതമ്പുരാൻ
വെള്ളിമാമലയെവിട്ടിറങ്ങിനാൻ

38. ചെപ്പൊടൊക്കുംമുലപ്പന്താൾ
ചൊല്ലിക്കുള്ളതമ്പുരാൻ
അപ്പടിയ്ക്കലയംപാരാം
ചെപ്പടിക്കളികണ്ടുതെ.

39. ഒന്നായ്നില്പോൻമറയിൽമറയംതമ്പുരാൻതമ്പകിട്ടാൽ
മന്നീമാനംപുഴപകലവൻകാറുവയ്ക്കാട്ടിലെല്ലാം
ചെന്നായ്ക്കൂട്ടാകരടിമുതലോരോന്നുനാട്ടികലാൾക്കൊ- [ഞ്ഞാൻ
രെന്നായ്ത്തോന്നിപ്പൊരുപണികൾകണ്ടാറണിഞ്ഞാൻപറ

40. നേരമ്പോകണ്ടറിവതിനുവയ്യാത്തപരാംപകിട്ടി
നേരമ്പൊയെന്നതുകരുതിടാതേവരംപാരിതികൾ
നേരമ്പോക്കുന്നടവുവടിവിൽകാണുകുന്നിൻറകുത്തേ!
നേരമ്പോക്കിന്നിതിനൊടെതിരായിന്നമറെറാന്നമില്ലേ

41. ഞാനീമെയുണിതെൻകുട്ടികളിവരെവള-
ത്തീടണംവേണ്ടപേലൻ
മറനേലുംകണ്ണിയാൾക്കുൾത്തളിരതുതെളിവൻ
പണ്ടുമുണ്ടാക്കിടേണം
ഞാനിപ്പോഴേതുചെയ്തവളരമുതലുനേ-
ടേണമെന്നൊക്കെയോക്കു-
നോന്നയോചത്തിടുന്നകൊതിപലതുമക-
ക്കാമ്പിൽമുക്കുമ്പൊഴേക്കും

42. കാണുന്നണ്ടന്നമിങ്ങാളുകൾപലരുടെയും
ചാക്കതിങ്ങത്രയോനാൾ
വാണെന്നാലുംപിറന്നാലവനമരമരു-
ന്നില്ലചാകേണമല്ലോ

കേണെന്നാൽപന്തിയല്ലെന്നറിവതെവനമു
 ണ്ടെങ്കിലുംതാനുമമ-
 ടാണെന്നോക്കില്ലൊരാളുംപണിയിതുപണതൊ-
 പ്പിച്ചവൻവമ്പനല്ലോ

43. പാരമ്പാട്ടിപ്പൊഴിയുമഴകാൻള്ളനല്ലാർകളെല്ലാം
 പേരുമ്പാട്ടിൽക്കഴലിണതൊഴുംമമലപ്പെതലാളേ!
 നേരമ്പോകുപറകിലിതിനിപ്പാക്കുനാംപാക്കുനാരെ-
 ത്താരമ്പൻതാൻതരമൊടുതൊടുക്കുന്നവമ്പേരമമ്പേ!

44. മലമകളൊടിവണ്ണംചൊല്ലിമെല്ലനപാരിൽ
 പൊലിമകലരുമോരോന്നൊക്കെയുംനോക്കിനോക്കി
 നലമകമലർചേർന്നുപൊക്കുനാരന്നചെല്ലം
 മലമകളിലണഞ്ഞാൻമെയ്യരിൽപാമ്പണിഞ്ഞാൻ

45. മുക്കണ്ണൻനലമോടുപിന്നെയവിട-
 ത്തിൽപാക്കുനാർവെട്ടുവാൻ
 നില്ക്കുന്നല്ലമുള്ളകത്തുമുഴുവൻ
 കമ്പൊക്കെനീക്കീട്ടുടൻ
 വില്ലാശുംപവനംവിളങ്ങിവിലവേ
 റില്ലാതെഴുംകല്ലുമായ്
 തിക്കിക്കുത്തിനിറച്ചുനിന്നിതൊളിവിൽ
 തമ്പെക്കൊടിത്തയ്ക്കാടും

46. അന്നാമുന്മുള്ളമട്ടായകതളിർതെളിയുംപാക്കുനാരങ്ങുകാട്ടിൽ
 ചെന്നുചിക്കുന്നവെട്ടീമുള്ളയതുമഴുവില്ലാശതിൽചെന്നുതട്ടി
 പിന്നെത്തെല്ലുകൂട്ടിപ്പൊരുമുള്ളമുറിയുംമാറൊരഞ്ചാരവെട്ടീട്ടിൽ
 നന്നായില്ലാശുതൊട്ടുള്ളൊരുമുതൽമുഴുവൻചാൻചേർത്തുചുവ

47. പൊന്നാമ്പിറങ്ങുപലതായ്കവില്ലിനൊത്തു
 മിന്നുന്നകല്ലുകളുമെന്നൊരുക്കുന്നപോലെ

വന്നങ്ങവീഴുവതു കണ്ടൊരുപാക്കനാരു
നിന്നാൻ പകച്ചിളകിടാതെ കുറച്ചു നേരം

48. കാൽനവൻ പിന്നെയിതെത്തുപണ്ടു
പാർത്തതിൽ കേട്ടറിവില്ലിവണ്ണം
ഉറത്താരിനിങ്ങളെക്കാരുപ്പകാണാ-
നായ്ത്തന്നെ ചൊന്നിതു തോലുടുപ്പോൻ

49. ആളേക്കൊല്ലിയിതാത്തീ-
യാളുംകണ്ണൻ നലത്തൊടിയനൽകാൻ
ആളെക്കണ്ടതുകൊള്ളാ-
മാളല്ലിത്തൊന്നെടുപ്പതിന്നിപ്പോൾ

50. എന്തിന്നു ഞാൻ പലതുമോർത്തിവിടത്തിൽ നില്പു-
തെന്താകിലും മുതലിനിഞ്ഞ് കാശുവേണ്ടാ
വെന്തിട്ടുമുള്ളമിതുകാണമവകുട്ടുടെ
ഞാൻതല്ലവെമ്പിയതിനാലിവിടം വിടേണം

51. എന്നാവമ്പൻ നിനച്ചു മുതൽകൊതിയരെടു
ത്തോട്ടെവന്നെന്നുവെച്ചു
നിന്നീടാതേതിരിച്ചു മഴുവലിയതിട്ടു-
ക്കത്തിനാലങ്ങുവെച്ചു
അന്നല്ലാമാൽമുളച്ചു മുതലുകൾഴലി-
ന്നുള്ളവരെന്നുറച്ചു
പൊന്നെന്നപ്പോറച്ചു പെരിയൊരുമലയും
വിട്ടുടൻവെച്ചുടിച്ചു

52. പോയൊട്ടു ചെല്ലമളവായവനങ്ങുരണ്ടു
നായടുകാരെയുടനേറെയടുത്തുകണ്ടു
നീയൊട്ടുപേടിയൊട്ടുമോട്ടുവതെത്തുചാൽകെ
നായിട്ടുത്തവരുമായവനോടൊച്ചു

53. ചൊല്ലിടാമീവഴിയേ

ചെല്ലുമ്പോഴേറേയകലെയല്ലാതെ

കില്ലില്ലകാണമോളേ

ക്കൊല്ലിയെയെന്നവനമവരൊടുചെയ്തു

54. നന്നായിച്ചാളുറച്ചുള്ളതുപുലി, കരുതീടേണമിന്നെന്നറച്ചു

നിന്നീടാതേനിറച്ചു നലമൊടിരിവരുതോക്കുവാളൊന്നുതേച്ചു

മുന്നിൽതാൻകണ്ണയച്ചു വഴിയിലിലയനങ്ങാതുടൻകാലുവെച്ചു

പിന്നെക്കണ്ണുതുടച്ചാമുതലവരവിടെക്കണ്ടതിൽകയ്യുവെച്ചു

55. ഒട്ടല്ലകണ്ടമുതലായതുരണ്ടുപേർപ-

കിട്ടീടിലെത്തുവകുവേണ്ടതുരണ്ടുപേർക്കും

കിട്ടീടുമെങ്കിലുമവർക്കിരവർക്കുമെന്ന-

തൊട്ടുക്കിട്ടുവതിനാണൊരിവന്നുകൂടി

56. കാട്ടിലേതുപുറത്തേയ്ക്കുവരതൊരുമതോന്നിച്ചുടൻതമ്മിലൊത്തു

വിട്ടീടാതേപകുത്തുമുതലിരിവരുമോരോരുപകന്നെടുത്തു

കെട്ടിത്തോളത്തുചേർത്തുചുമടുവലിയതായ്ക്കേതുതേറ്ററംവിയർത്തു

കാട്ടിൻററത്തടുത്തുകൊടിയചതിയതിന്നുള്ളതഞ്ചങ്ങോളാത്തു

57. രാവായിടാതെപച്ചപ്പകൽമുതലിതുകൊണ്ടങ്ങുനാംപോകിലിങ്ങു

ണ്ടാവമല്ലോതരക്കേടിയതഴുകിൽവെച്ചുണ്ടുനാമൊട്ടിരുന്ന്

ഈവകാടുംവെടിഞ്ഞിട്ടിരവിലഴലുവിട്ടെത്തിടാംവീട്ടിലെന്നാ

യാവകനാരുച്ചു ചുമടവിടെയിറക്കീടുടൻചോരവെച്ചു

58. വെച്ചുരച്ചോറിൽനഞ്ഞിട്ടൊരുവനതുവിളമ്പീതിരിഞ്ഞപ്പൊഴു

വെച്ചിട്ടാമറവൻതാനവനുടയപുറത്തേയ്ക്കുടൻതോക്കൊഴിച്ചു[ന്നും

അച്ചോറുണ്ടിട്ടൊരാളുംകൊടിയൊരുവെടികൊണ്ടിട്ടുടൻമററയാളും

പിച്ചല്ലേവീണചത്തുപനിമലമകരെന്നാറുകുരുന്തുംകളുത്തു

(തുടരും)

കുണ്ടൂർ നാരായണമേനോൻ.

ജാതിനിഷ്ഠത

തപസ്വിനസ്സമുദ്ധാത്മാ യജ്ഞൈരിഷ്ടാ സ്പരേശപരാഃ
വിദാംസഃ കൃതകൃത്യാശ്ച യേതത്ത്വം ഇതി സ്മൃതഃ (15)
യാവചിലർ തപോരൂപമായിരിക്കുന്ന അഷ്ടാംഗയോഗത്തെ
പരിശീലിക്കുന്നവരായും, ദ്രവ്യപുഷ്ടിയുള്ളവരായും, ജ്യോതിഷ്ഠാമാ
ദി യോഗങ്ങളെക്കൊണ്ടു സുരന്മാരെ തൃപ്തമാരാക്കിയവരായും, വേ
ദം, വേദാംഗങ്ങളായിരിക്കുന്ന ജ്യോതിഷം, വ്യാകരണം, കല്പം, ശി
ക്ഷാ, നിരൂപണം, ഛന്ദസ്സ്, ഇവകളെ ഗ്രഹിച്ചവരായും, കൃതാത്മ
ന്മാരായും ഭവിക്കുന്നുവോ അവരാകുന്നു (അഷ്ടഗുഹത്തിൽ) ആശ്വ
ന്മാർ എന്നിപ്രകാരം സ്മരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ആചന്ദ്രതര മാശ്വാനാം ഭവിഷ്യന്ത്യനപയേഷ യേ
തേ പാശ്വം ഇതി വിജ്ഞേയാ ശ്വൈവം ഭാഗ്വശാസനം(16)
ചന്ദ്രനക്ഷത്രങ്ങളുള്ള കാലംവരെ മുൻപറഞ്ഞ ആശ്വന്മാരു
ടെ വംശത്തിൽ ആരെല്ലാം ജനിക്കുന്നുവോ അവർ എല്ലാവരും
ആശ്വന്മാരെന്നെന്ന് അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം എന്നാണ് ഭാഗ്വ
ന്റെ ആജ്ഞ.

തപോ വേദാംഗവൈദിഷ്ഠം പ്രഭുതപാ ധർമ്മശീലതാ
ചതപഃശ്വേതാനി ഖല്പാശ്ചദിജസ്ഥാനാനി കേരളേ (17)
തപസ്സ്, വേദവേദാംഗങ്ങളിൽ പാണ്ഡിത്യം, പ്രഭുതപം, ധർ
മ്മശീലതപം, ഈ നാലു കൂട്ടം കേരളത്തിലുള്ള ആശ്വബ്രാഹ്മണരുടെ
സ്ഥാനമാനങ്ങളാകുന്നു.

ആചന്ദ്രതര മാസന്തത്വത്ര യേ യജ്ഞതല്പരാഃ
ഷഡ്കർമ്മസ്ഥാശ്ചാന്തദാന്താസു വിശിഷ്ടാ ഇതി സ്മൃതഃ (18)
ഈ കേരളത്തിൽ ചന്ദ്രനക്ഷത്രങ്ങളുള്ള കാലംവരെ യാവചി
ല വംശജന്മാർ സന്തതിതോരം യോഗത്തിൽ തല്പരന്മാരായും, അ
ദ്ധ്യയനാദ്ധ്യാപനാദി ഷഡ്കർമ്മങ്ങളിൽ നിരതന്മാരായും, ശമം (ബ
ഹിരിന്ദ്രിയനിഗ്രഹരൂപമാകുന്ന ക്ഷമ), ദമം (അന്തരിന്ദ്രിയനിഗ്രഹ

രൂപമാകുന്ന മനസ്സിന്റെ അചഞ്ചലത്വം) ഇവകളോടുകൂടിയവരായും ഇരിക്കുന്നുവോ അവർ വിശിഷ്ടബ്രാഹ്മണരാകുന്നു. (ആസ്ത്വൻ ഭട്ടതിരി, ആസ്ത്വൻഭട്ടതിരി, അഗ്നിഹോത്രി എന്നിവരാകുന്നു.)

അഗ്നിഹോത്രം ഭട്ടവൃത്തി സ്തോത്രം ദപിജയാജനം

ചതപശ്യേതന്നാ ശേഷാപ്യ ദപിജസ്ഥാനാനി കേരളേ (19)

അഗ്നിഹോത്രം, ഭട്ടവൃത്തി, സ്തോത്രം, ദപിജന്മാരെക്കൊണ്ടു യോഗംചെയ്യിപ്പിക്കുക ഈ നാലുക്കൂട്ടം മേൽപറഞ്ഞ വിശിഷ്ട ബ്രാഹ്മണക്കുളള സ്ഥാനമാനങ്ങളാകുന്നു.

സ്വാഭ്യായാതിത്വസക്തായേ പഞ്ചയജ്ഞാദൃതാശ്ച യേ

ജപാച്ഛനന്തായേ ച തേ സാമാന്ത്യാ ഇതി സ്മൃതഃ (20)

യാവചിലർ വേദാഭ്യായനം, അതിഥിസല്ക്കാരം ഇവകളിൽ തല്പരന്മാരായും, ബ്രഹ്മയജ്ഞം, പിതൃയജ്ഞം, ദേവയജ്ഞം, ഭൂതയജ്ഞം, ധൃയജ്ഞം, എന്നിപ്രകാരമുള്ള പഞ്ചയജ്ഞങ്ങളിൽ ആദരവോടുകൂടിയവരായും മന്ത്രജപം, പൂജ, ഇവകളിൽ നിത്യശ്രദ്ധന്മാരായും ഭവിക്കുന്നുവോ അവർ സാമാന്ത്യബ്രാഹ്മണർ (മന്ത്രവാദി, അന്ത്രി മുതലായവർ) ആകുന്നു.

ഇവിടെ സ്വാഭ്യായാതിത്വസക്തായേ പഞ്ചയജ്ഞാദൃതാശ്ച യേ' (യാവചിലർ സ്വാഭ്യായാതിത്വസക്തന്മാരായും പഞ്ചയജ്ഞാദൃതന്മാരായും ഭവിക്കുന്നുവോ) എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു സ്വാഭ്യായാതിത്വങ്ങളും പഞ്ചയജ്ഞങ്ങളും ഭിന്നഭിന്നങ്ങളാണെന്നു ചിലർ ശങ്കിച്ചുപോകുന്നു. എന്നാൽ വാസ്തവത്തിൽ സ്വാഭ്യായാതിത്വങ്ങളും പഞ്ചയജ്ഞങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ടവകളാണെങ്കിലും അധികാരി ഭേദേന രണ്ടുവിധമായി പറയപ്പെട്ടതായിരിക്കാം. പഞ്ചയജ്ഞങ്ങളും വൈശേഷദേവത്തിന്റെ കരംഗമാകുകൊണ്ടു 'പഞ്ചയജ്ഞാദൃതന്മാർ' എന്നത് ഗൃഹസ്ഥന്മാരെ ഉദ്ദേശിച്ചും, ബ്രഹ്മയജ്ഞം ധൃയജ്ഞം ഇവകൾ വൈശേഷദേവത്തിന്നു നിബന്ധമില്ലാത്ത സ്നാതകന്മാരേയും സംബന്ധിക്കുന്നതാകയാൽ 'സ്വാഭ്യായാതിത്വസക്തന്മാർ' എന്നതു സ്നാതകന്മാരെ ഉദ്ദേശിച്ചും, പ്രതിപാദിച്ചതാണെന്ന് ഊഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

വേദാദ്യഭ്യയനം ഭിക്ഷാ മാന്ത്രികം താന്ത്രികം തഥാ
ചതപാദ്യേതാനി സാമാന്യദ്രവിജസ്ഥാനാനി കേരളേ (21)
വേദവേദാഗങ്ങളെ അഭ്യയനം ചെയ്യുക, ഭിക്ഷയെടുക്കുക,
മന്ത്രവാദം, തന്ത്രം മുതലായ മന്ത്രതന്ത്രകർമ്മങ്ങളെ പ്രവൃത്തിക്കുക,
ഈ നാലു കൂട്ടം സാമാന്യബ്രാഹ്മണങ്ങളുള്ള സ്ഥാനമാനങ്ങളാകുന്നു.

യേ ഭാഗ്ഗ്വോക്ത്വാ രോഗാന്താ നായുദ്യേദ മധീത്യ വൈ
ചികിത്സയാ ജീവന്തതി തേ വിപ്രാ ജാതിമാത്രകാഃ (22)
യാവചിലർ പരശുരാമന്റെ ആജ്ഞ ഹേതുവായിട്ട് ആയുർവ്വേ
ദത്തെ അഭ്യസിച്ച രോഗപീഡിതന്മാരായിരിക്കുന്ന ജനങ്ങളെ ചികി
ത്സകൊണ്ടു ജീവിപ്പിക്കുന്നുവോ ആ ബ്രാഹ്മണർ ജാതിമാത്രകന്മാർ
(അഷ്ടവൈദ്യന്മാർ) ആകുന്നു.

തഥാ ദ്വിജേന്ദ്രസമയാൽ സായുധൈ ഹതകണ്ടകൈഃ
യൈ റിദം കേരളം ത്രാതാ തേ സ്മതാ ജാതിമാത്രകാഃ (23)
യാവചിലർ ഞങ്ങൾ കേരളത്തെ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളാം'മെന്നു
ബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠന്മാരോടുചെയ്തു സത്വംനിമിത്തം ആയുധപാണി
കളായി ശത്രുനിഗ്രഹംചെയ്ത് ഈ കേരളത്തെ രക്ഷിച്ചുപോന്നുവോ
അവരും ജാതിമാത്രകന്മാർ (ശാസ്ത്രസമ്പൂർണ്ണന്മാർ) ആകുന്നു.

മഹാദാരിദ്ര്യരോഗാദിപീഡിതാ വൃത്തികരിതാഃ
യയാകയാപി ജീവന്ത സ്പേവ വൈ ജാതിമാത്ര കാഃ (24)
യാവചിലർ മഹാദാരിദ്ര്യം, രോഗം, മുതലായവകളെക്കൊണ്ടു
പീഡിതന്മാരായി സന്ധ്യാവന്ദനാദി നിത്യകർമ്മങ്ങൾക്കു ലോപം
സാഭവിച്ചവരായിട്ട് എന്തുപ്രവൃത്തികൊണ്ടെങ്കിലും കാലക്ഷേപം
കഴിക്കുന്നുവോ അവർ എല്ലാവരും ജാതിമാത്രകന്മാരാകുന്നു.

രോഗദോഷാദിദുഷ്ടാന്തഃകരണാ ലുപ്തധർമ്മകാഃ
വൃശ്ചന്ദ്രം കൃതവേഷായേ തേപി സ്വ ജ്ഞാതിമാത്രകാഃ (25)
യാവചിലർ രോഗദോഷാദികളെക്കൊണ്ടു ദുഷ്ടബുദ്ധികളായി
സ്വധർമ്മങ്ങളെ തൃജിച്ച് അഹോവൃത്തിയ്ക്കു മാത്രംവേണ്ടി ബ്രാഹ്മണ
വേഷം ധരിച്ചവരായി ഭവിക്കുന്നുവോ അവരും ജാതിമാത്രകന്മാരാ
കുന്നു.

സ്താനഘട്ട സുജഗ്ധിശ്ച രംഗസ്ഥാനം മഹാനസഃ
 ചതപര്യേതാനി ശാസ്ത്രാംഗഭിജസ്ഥാനാനി കേരളേ (26)
 ഉത്തമബ്രാഹ്മണരോടുകൂടി ഒരു കടവിൽ ഇറങ്ങുക, ഒരു പന്തി
 യിൽ ഇരുന്നു ഭക്ഷിക്കുക, ശാസ്ത്രാംഗത്തിങ്കൽ രംഗസ്ഥാനം, അടുക്ക
 ലയിൽ ദേഹണ്ണം, ഈ നാലുകൂട്ടം ശാസ്ത്രാംഗബ്രാഹ്മണക്കുള്ള സ്ഥാ
 നമാനങ്ങളാകുന്നു.

ശാസ്ത്രാംഗഭിജശബ്ദേന ജാതിമാത്രഭിജം ഇഹ
 ചതുർവിധശ്ച ഗൃഹ്യന്തേ പൂർ്വാകേതഭ്യോ വരാഃ പരേ (27)
 പൂർ്വ്വോക്തതികലുള്ള ശാസ്ത്രാംഗഭിജശബ്ദപ്രയോഗംകൊ
 ണ്ടു കേരളത്തിങ്കൽ ജാതിമാത്രകബ്രാഹ്മണർ നാലുവിധമാണെ
 ന്നു ഗ്രഹിക്കപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ, ഇതിൽ ഒടുവിൽ ഒടുവിൽ പര
 ണ്തിട്ടുള്ളവർ ആദ്യംപറഞ്ഞവരേക്കാൾ ക്രമേണ അപക്വഷുന്മാരാ
 കുന്നു.

പുരാ കേരളഭൂഖണ്ഡം സുഷ്ടാ യേഭ്യ സ്ത ഭാഗ്ഗവഃ
 ദതാ തത്ര സ്ഥിരം സ്ഥിതാ ട്ടുഖാൽ സന്ത്യക്തകേരളാഃ(28)
 യയുഃ സ്വദേശം താൻ ദുഷ്ടാ ഭാഗ്ഗവഃ വിന്നമനസഃ
 ഹേബ്രാഹ്മണാമാഗച്ഛധ്വപ മിതി സമൃങ്ന്യവാരയൽ (29)
 പണ്ടു ശ്രീപരശുരാമൻ കേരളഭൂമിയെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ട് അതിനെ
 ആക്കാതിരിക്കൊണ്ടു ദാനം ചെയ്യുവോ അവർ അവിടെ അല്പകാലം
 സ്ഥിരമായി സ്ഥിതിചെയ്യതിന്റെശേഷം കേരളവാസത്തിലുള്ള
 ട്ടുഖാതിമിത്തം കേരളത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു സ്വദേശത്തേയ്ക്കുതന്നെ
 യാത്രപുറപ്പെട്ടു. അതുകണ്ടിട്ടു ഭാഗ്ഗവൻ ട്ടുഖസമേതനായി അല്പ
 യോ ബ്രാഹ്മണരെ! നിങ്ങൾ പോകരുത്' എന്നിങ്ങനെ വഴിപോ
 ലെ നിവാരണംചെയ്തു.

കേരളേ ട്ടുഖബാഹുല്യാൽ സ്ഥാതു നൈവ മനോരതിഃ
 ഗച്ഛാമഃ കേരളം താവ ദന്ത്യേഭ്യഃ പ്രതിദീയതാം' (30)
 ഇത്യക്തപര തേഷു യതേഷു ഭാഗ്ഗവോ ന്യാൻഭിജോത്തമാൻ
 കേരളേ സ്വഗ്ഗ്സൗഖ്യേന സ്ഥാപയിഷ്യാമി വോ ധ്രുവഃ'

ഇത്യാദി ശപഥം കൃതം നീയേര ക്തവദേവ താൻ
സ്ഥാപയാമാസ ധർമാചാരാദിദേദനപൂർവ്കം (32)

കേരളത്തിങ്കൽ ഉള്ള ഭൂഖണ്ഡിപ്പും നിമിത്തം ഞങ്ങൾക്ക് ഇവിടെ താമസിപ്പാനായിക്കൊണ്ടു മനസ്സിലു. ഞങ്ങൾ പോകുന്നു. കേരളം അന്യന്മാർക്കായിക്കൊണ്ടു ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടാലും' എന്നിപ്രകാരം പറഞ്ഞ് അവർ പോയതിന്റെ രശേഷം ഭാഗ്യവൽ അന്യന്മാരായിരിക്കുന്ന ബ്രാഹ്മണോത്തമന്മാരോടു നിങ്ങൾ കേരളത്തിങ്കലേക്കു പോരണം. നിങ്ങളെ ഞാൻ സ്വർഗ്ഗസുഖത്തോടുകൂടി ഇരത്തിക്കൊള്ളാം' എന്നിങ്ങിനെ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്ന് അവരെ ധർമാചാരാദിദേദത്തോടുകൂടി മുൻപറഞ്ഞതുപോലെത്തന്നെ കേരളത്തിങ്കൽ സൌഖ്യമായി ഇരത്തി.

ദേവാലയേഷു രാമേണ ദേവതാ ശ്ച പ്രതിഷ്ഠിതാഃ
നാനാദേശേഷു വൈശ്വാദൈവ്യാ വാണിജ്യാദിപ്രസാരിതം (33)

അതിന്റെ രശേഷം പരശുരാമൻ കേരളത്തിങ്കൽ പല ദേവാലയങ്ങളും നിർമ്മിച്ച് അവകളിൽ ദേവന്മാരെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും വൈശ്വാദികളെ കൊണ്ടുവന്നു പല ദേശങ്ങളിലും കുച്ചവടം മുതലായു നടത്തിയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

ശ്രദാശ്ച പരിചയ്ക്കാത്ഥം ശില്പിന ശ്ചണ്യകർമ്മസു
സ്വഗ്താ ദുഷ്പരസ ശ്ചൈവ സുധാഷ്ടരമാസവഷ്കം (34)

പരശുരാമൻ അന്യദേശങ്ങളിൽനിന്നു ബ്രാഹ്മണപരിചയ്ക്കായിക്കൊണ്ടു ശ്രദരേയും, കാലോചിതംപോലെ നടത്തേണ്ടതായ മറ്റുപണികൾക്കായി ആശാരി മുതലായവരേയും സ്വഗ്ഗ്ത്തിങ്കൽനിന്ന് അസ്സരസ്ട്രീകളേയും കൊണ്ടുവരികയും, കേരളത്തിങ്കൽ അമൃതവഷ്ടവും ഷരമാസവഷ്ടവും കല്പിയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

ബഹുനാത്ര കിമുക്തേന കേരളം സ്വഗ്ഗ്വൽ കൃതം
തദാനീം പൂർവ്വിപ്രാസുൽ ശ്രുതം ത്രാശ്ശസമാഗതാഃ (35)
എന്തിനു വളരെ പറയുന്നു, രാമനാൽ കേരളം സ്വഗ്ഗ്വൽ മാക്കപ്പെട്ടു. തൽസമയം ആദ്യം കേരളത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചുപോയ

വിപ്രന്മാർ ആ വർത്തമാനത്തെക്കേട്ടിട്ടു വീണ്ടും കേരളത്തിങ്കലേയ്ക്കു തന്നെ വന്നു,

(തുടരും)

പാഴ് വടക്കിലുത്ത് ജാതവേദൻനമ്പൂരിപ്പാട്

ഉറുളൻകിഴങ്ങ്

ഉറുളൻകിഴങ്ങ് എന്ന പദാർത്ഥം മലയാളത്തിൽ ഇയ്യടയിൽ ധാരാളമായി ഉപയോഗിച്ചുകാണുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അതിന്റെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റിയും കൃഷിചെയ്യുന്ന സമ്പ്രദായത്തെപ്പറ്റിയും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളവർ വളരെ ചുരുക്കമാകുന്നു. ഉറുളൻകിഴങ്ങ് ഒരു ലതയിന്മേൽ കാക്കുന്ന കായയാണെന്നു വിചാരിച്ചിട്ടുള്ളവർ അനേകം പേരുണ്ട്. കായയാണെന്നു വാദിക്കുന്ന ചിലരോട് അതിൽ 'കിഴങ്ങ്' ശബ്ദം എങ്ങിനെ വന്നുവെന്നു ചോദിച്ചപ്പോഴെ അവർ അതിനെപ്പറ്റി ശങ്കിപ്പാൻതന്നെ തുടങ്ങിയുള്ളു. ഇങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് അതിനെപ്പറ്റി കുറച്ചൊന്നു പറയുന്നതു യുക്തമായിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

യൂറോപ്യന്മാർ അമേരിക്കാരാജ്യം കണ്ടുപിടിച്ചപ്പോൾ അവിടെയാണ് ഈ സാധനത്തെ ആദ്യമായി കണ്ടെത്തിയത്. അമേരിക്കക്കാർ അതിനെ കൃഷിചെയ്ത് ഭക്ഷണപദാർത്ഥമായി ഉപയോഗിച്ചുവന്നിരുന്നു. എങ്കിലും യൂറോപ്യന്മാർ അവിടെ ചെന്നതിനു ശേഷമാണ് ഉറുളൻകിഴങ്ങ്കൃഷി വളരെ പ്രചാരമായിവന്നത്. ക്രൈസ്തവവർഷം 1535—1585 ഇക്കാലത്തു യൂറോപ്പുഖണ്ഡത്തിൽ സ്പെയിൻ രാജ്യത്തേക്കാണ് ഈ കിഴങ്ങ് ഒന്നാമതായികൊണ്ടുവരപ്പെട്ടത്. അവിടെനിന്ന് ആ കൃഷി ക്രമേണ പോർട്ടുഗൽ, ഇറ്റലി, ഫ്രാൻസ്, ജർമ്മനി, ബൽജിയം എന്നീരാജ്യങ്ങളിലേക്കു വ്യാപിച്ചു. അയർലാണ്ടു രാജ്യത്തേക്കു സർ. വാൾട്ടർ റാലി എന്നാളാണ് ആദ്യമായി കൊണ്ടുവന്നത്. പിന്നീട് അയർലാണ്ടിൽ അതു

ഒരു പ്രധാന കൃഷിയായിത്തീർന്നു. എന്നതന്നെയല്ല, അതിപ്പോൾ തദ്ദേശീയന്മാർക്ക് പ്രധാന ഭക്ഷണവുമാകുന്നു.

ഉറുളൻകിഴങ്ങ് പണ്ട് ഇന്ത്യയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അത് ആദ്യം കൊണ്ടുവന്നു നടപ്പാക്കിയത് ആരെന്നെന്നോ എന്നാണെന്നോ തീർച്ചപറവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. എങ്കിലും ഏകദേശം 300 സംവത്സരം മുമ്പ് അതിവിടെ കൃഷിചെയ്തു തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിലേക്കു ലക്ഷ്യങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ട്. ക്രിസ്റ്റാബ്ബും 17-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തിൽ സ്പെയിൻരാജ്യക്കാർ കൊണ്ടുവന്നതായിരിക്കണം എന്തായിപ്പോന്നാണ് വഴിയുള്ളത്.

ഇന്ത്യയിൽ ഇപ്പോൾ മിക്കപ്രദേശങ്ങളിലും ഉറുളൻകിഴങ്ങ് ധാരാളമായി കൃഷിചെയ്യുവരുന്നുണ്ട്. അവയിൽവെച്ചു ബെങ്കാൾ സംസ്ഥാനത്ത് ഫ്രൂറ്റി ബഡ് പാൺ എന്നീ ജില്ലകളിലും, ആസ്സാം രാജ്യത്ത് പ്രാസ്യ എന്ന മലയിലും, ഹിമാവാൻ പർവ്വതത്തിന്റെ താഴ്വരയിൽ പല പ്രദേശങ്ങളിലും, പഞ്ചാബിൽ ലാഹോർ നഗരത്തിന്റെ ചുറ്റുമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലും പിന്നെ മലപ്രദേശങ്ങളിലും, ബെംഗാൾ സംസ്ഥാനത്ത് പൂന, അഹമദ് നഗർ, അഹമദാബാദ്, സറാറ, കൈധിറ എന്നീ ജില്ലകളിലും, മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്ത് നീലഗിരിജില്ലയിലും, ബെർഹാമ്പൂർ കോൺ എന്ന മലപ്രദേശത്തും, ആണ് അതു മുഖ്യമായി കൃഷിചെയ്യപ്പെടുന്നത്.

ചെളിയും തരിശുപ്പുകുറഞ്ഞ മണലും കൂടിചേർന്ന മണ്ണിൽ ഉറുളൻകിഴങ്ങ് നല്ലവണ്ണം പിടിക്കുന്നു. അതിനു കുറച്ചു ഉപ്പുരസവും കൂടി ഉണ്ടായിരിക്കണം.

ഈ കൃഷിക്ക് പെയ്ത്തുവെള്ളത്തോളം ആശ്രയിക്കുന്നതിനേക്കാൾ വെള്ളം തിരിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു നനയ്ക്കുന്നതാണ് ഉത്തമം. അതിനാൽ ബെങ്കാളത്തും മറ്റുമുള്ള കൃഷിക്കാർ കിണറ്റ് തോട് ഏരി മുതലായവയിൽനിന്നു വെള്ളം സൗകര്യംപോലെ തിരിച്ചു കൊണ്ടുപോകുവാൻ തരമുള്ള പ്രദേശങ്ങളിലാണ് അതു കൃഷിചെയ്യുന്നത്.

ഉറുളൻകിഴങ്ങിൽത്തന്നെ പല ജാതികളുണ്ട്. എന്നാൽ

സാധാരണയായി കൃഷിക്കാർ നല്ലജാതി തിരിഞ്ഞെടുത്തു കൃഷിചെയ്യുന്നതിൽ അത്ര ശ്രദ്ധവെക്കുന്നില്ല എന്നാണ് കൃഷിയിൽ നിപുണന്മാരായ വെള്ളക്കാരുടെ അഭിപ്രായം. നല്ലവിത്തു തിരഞ്ഞെടുത്തു പാവുന്നതിലും അവർ വളരെ ഉദാസീനതയെ കാണിക്കുന്നുണ്ടത്രെ. സാധാരണയായി കൃഷിക്കാർ ഉള്ളതിൽ ചെറിയ കിഴങ്ങാണ് വിത്തിനുപയോഗിക്കുന്നത്. എന്നാൽ വലിപ്പത്തിൽ ഏകദേശം മദ്ധ്യപ്രായമായിട്ടുള്ളതാണ് വിത്തിന് അധികം നല്ലത് എന്ന് ഇപ്പോൾ ബോദ്ധ്യമായി തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. വിത്തു സൂക്ഷിക്കുന്നതിൽ കൃഷിക്കാർ വളരെ ശ്രദ്ധവെക്കുന്നുണ്ട്. വിത്തിനുള്ള കിഴങ്ങ് അവർ വെയിലത്തു നല്ലവണ്ണം ഉണക്കിയതിന്റെ ശേഷം അവയെ പുരക്കെത്ത് പരമ്പിൽ നല്ലവണ്ണം പരത്തിയിടുന്നു. കിഴങ്ങ് കുന്നാക്കി കൂട്ടിയിടരുത്. സ്ഥലം ധാരാളമുണ്ടെങ്കിൽ വിത്തുകൾ തമ്മിൽ ഒന്നിനോടൊന്നു തൊടാതെ പരത്തിയിടുന്നതാണ് ഉത്തമം.

ഉറുളൻകിഴങ്ങിനായി ഒഴിച്ചിട്ടുള്ള കണ്ടങ്ങളിൽ അതുതന്നെ കൊല്ലത്തോടും കൃഷിചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു വലിയ ദോഷമില്ല. പക്ഷെ സ്വതേതന്നെ വളം കുറഞ്ഞ മണ്ണാണെങ്കിൽ കാലാന്തരത്തിലേക്കു വിളവിന്നു ദോഷം വന്നേക്കാം. ബൈകാളത്തും മറ്റും നെല്ലുകൊയ്യെടുത്തിട്ടുള്ള കണ്ടങ്ങളിലും അതു കൃഷിചെയ്യാറുണ്ട്.

കൃഷിക്കുള്ള കാലാദേശാവസ്ഥകളെ അനുസരിച്ചു ഭേദപ്പെടുന്നതാകുന്നു.

മലപ്രദേശങ്ങളിൽ കൃഷി ചെയ്യുന്ന ഉറുളൻകിഴങ്ങും, നാട്ടിൽ കൃഷിചെയ്യുന്നതും, രണ്ടും രണ്ടുജാതിതന്നെയൊകുന്നു. അതിനാൽ അവയെ നട്ടുന്നകാലവും ഭേദപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഉത്തരദേശത്ത് സാധാരണയായി മലപ്രദേശങ്ങളിൽ കർക്കടകം ചിങ്ങം എന്നീമാസങ്ങളിലും, നാട്ടിൽ കന്നി തുലാം എന്നീമാസങ്ങളിലുമാണ് നട്ടുവാനാരുദിക്കുക. എന്നാൽ നീലഗിരിയിൽ മീനമാസം കാലത്താണ് നട്ടുന്നത്. തുലാത്തിൽ പഠിക്കുകയും ചെയ്യും. അതിനുമുമ്പു ഭൂമി ഉഴുതുപൊടിക്കുന്നതിൽ വളരെ നിഷ്ഠയുണ്ടെങ്കിൽ, ഇവിടങ്ങളിൽ എുള്ള വിതക്കുന്നതിനുള്ള ഭൂമി എത്രത്തോ

ഈ ശേഷം ചെയ്യണമെന്നാണ് പഴമക്കാർ പറഞ്ഞുവരാറുള്ളത് അതിലും ഒന്നുകൂടി മിനുസപ്പെടുത്തേണ്ടതാകുന്നു. നല്ലവണ്ണം ഉഴുതുപൊടിച്ച ഭൂമി സമനിരപ്പാക്കിയതിന്റെശേഷം തടങ്ങൾ കോറുന്നു. തടങ്ങളുടെ ഇടയിൽകൂടി വെള്ളം സൗകര്യംപോലെ തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നതിന്നു ചാലുകൾകീറുന്നു. പിന്നെ പിണ്ണാക്കു നല്ലവണ്ണംപൊടിച്ചു തടങ്ങളിൽ വിതറുന്നു. അതിന്റെശേഷം വിത്തു കഴിച്ചിടുക. കൈകൊണ്ടാണ് കഴിച്ചിടേണ്ടത്. സൂര്യരശ്മി തട്ടി വിത്തു കെട്ടുപോകാതെയിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ആഴത്തിൽ കഴിച്ചിടണം. കഴിച്ചിടുന്നതിന്നുമുമ്പായിട്ടുതന്നെ വിത്തിനുള്ള ചില കീഴ്ക്കിന്നു രണ്ടോ മൂന്നോ ഇഞ്ചു നീളത്തിൽ മുളവന്നിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ കഴിച്ചിടുന്നസമയം ആവക മുളകൾ പൊട്ടാതെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ബോമ്പാസംസ്ഥാനത്ത് സാധാരണയായി വിത്തിനുള്ള കീഴ്ക്കു മുള വന്നിട്ടുള്ളതിന്റെ അവസ്ഥപോലെ രണ്ടോ മൂന്നോ കണ്ണുമാക്കിട്ടാണ് നട്ടുന്നത്. എന്നാൽ രണ്ടാക്കിഭാഗിച്ചു നട്ടുന്നതായാലേ ചെടിക്കു കരുത്തുവെക്കുകയുള്ളൂ. വളരെ മുളകൾ പൊട്ടിട്ടുള്ള വിത്തിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന ചെടി കരുത്തുവെക്കുന്നതല്ല. ഏകദേശം ഏഴേഴ് ഇഞ്ചുകലെ വരിവരിയായിട്ടാണ് അതു നട്ടുന്നത്.

സാധാരണയായി നാട്ടിൽ കൃഷിചെയ്യുന്നതു കൊഴുയോട്ടുകൂടി മുളക്കുന്നു. ബോമ്പയിൽ കൃഷിചെയ്യുന്നതു മുളക്കുന്നതിന്നു കുറച്ചുകൂടി കാലാവേണം. വേണ്ടസമയത്തു മുളച്ചില്ലെങ്കിൽ അോടുകീറിട്ടുള്ളതിൽകൂടി വെള്ളം തിരിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു പാത്രംകൊണ്ടു മുക്കി തടങ്ങളിൽ പാററണം. എന്നാൽ നനയ്ക്കാതെതന്നെ മുളയ്ക്കുന്നവയാണ് അധികം കരുത്തോടുകൂടി വളരുക. ഇങ്ങിനെ ഇടയ്ക്കുകുറേല്ലെ വെള്ളം പാററി എല്ലാം മുളച്ച് ചെടി ആരോ ഏഴോ ഇഞ്ചുപൊക്കമായാൽ അവയ്ക്കു കുറച്ചു മണ്ണിട്ടുകൊടുക്കാം. പിന്നെ ഏകദേശം ഒരുമാസംകഴിഞ്ഞാൽ പിണ്ണാക്കുപൊടിച്ചതും വെണ്ണീരും കൂട്ടിച്ചേർത്തിട്ടു ഒരു മണ്ണുകൂടി ഇടണം. പിന്നെ പ്രയത്നം വേറെ

ചിലത്തേങ്ങത്തൊന്നുമില്ല. എട്ടോ പത്തോ ദിവസം കൂടുമ്പോൾ നന്നാകുമെന്നു വേണം.

പഴുകിയചാണം, ചാരം, അവണക്കുംകുരുവിൽനിന്നു (എണ്ണ എടുത്തതിന്റെശേഷം) ഉണ്ടാകുന്ന പിണ്ണാക്ക്, എന്നിവയാകുന്നു അതിനുള്ള പ്രധാന വളങ്ങൾ. അവയിൽ അവണക്കുകൊട്ടപിണ്ണാക്കാണ് പ്രധാനമായിട്ടുള്ളത്. ചാണം വിത്തു കുഴിച്ചിടുന്നതിന്നു വളരെ മുമ്പുതന്നെ കണ്ടത്തിൽ ചേർക്കുന്നതാണ്. പിണ്ണാക്കി ചെടി കിഴങ്ങു നടുമ്പോഴു പിന്നെ എല്ലാം മുളച്ചു തയ്യാഴത്തിന്റെ ശേഷം രണ്ടാംപ്രാവശ്യം മണ്ണിടുമ്പോഴു ചേർക്കുന്നു.

ഉരുളൻകിഴങ്ങിന്റെചെടി ഏകദേശം രണ്ടടിയോളമേ പൊക്കം വെക്കുകയുള്ളൂ. ചെടി കുറേക്കൂടി പഴുത്തുതുടങ്ങുമ്പോഴാണ് അതു പറക്കേണ്ടകാലം. പഠിച്ചാൽ വലിയകിഴങ്ങുകൾ വിൽക്കുന്നു. ചെറിയവയിൽ നല്ലതെല്ലാം വിത്തിനു ശേഖരിച്ചു ബാക്കിയുള്ളത് സ്വന്താവശ്യത്തിനുപയോഗിക്കുന്നു.

ഉരുളൻകിഴങ്ങു കൂടിയുടെ ഒരു വകഭേദമാണെന്നു കഴിച്ചുപറയാം. പക്ഷെ ചെടിക്കും കിഴങ്ങിന്നും വലിപ്പം കൂടേക്കൂടെ അധികമുണ്ടായിരിക്കും.

ഉരുളൻകിഴങ്ങുകൃഷിക്ക് സംധാരണയായി രണ്ടുനൂതനരം കേടുകൾ പറയാം. ചെടി തട്ടിത്തകത്തു വളന്നുവരുമ്പോൾ അതിന്റെ വേരിന്മേൽ ഒരു പഴുപ്പുകേടും. അതോടുകൂടി ചെടി ഉണങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ കേടനിമിത്തം കൃഷിക്ക് വളരെ നാശം സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ കേട് അതിവഷാതകൊണ്ടോ വഷ്ടിമൂലമോയൊണ്ടോ വരുന്നതാണ്. ഇനി ഒരുജാതി കേടുണ്ട്. വളരെ ആരോഗ്യത്തോടുകൂടി വളരുന്ന ചെടിയുടെ ഇലകൾ പെട്ടെന്നു ചുരുണ്ടുവശാവുന്നു. അപ്പോൾ ചെടിയുടെ വളച്ചു തീരെ നിൽക്കുകയും വളരെ താമസിയാതെ ചെടി ഉണങ്ങിപ്പോവുകയും ചെയ്യുന്നു. പിന്നെ ചില പ്രാണികളുടെ ഉപദ്രവമാണുണ്ടാകുന്നത്. ചില ഭൂമിയിൽ കൃഷിചെയ്യാൽ പ്രാണികൾ അധികം കാണുന്നുണ്ട്. പച്ചച്ചാണകളുപയോഗിച്ചാലും പ്രാണികൾക്കുണ്ടാകും.

ഇന്ത്യയിലുള്ള സകലജാതി ജനങ്ങളും ഉറുളൻകിഴങ്ങ് ഭക്ഷണ പദാർത്ഥങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചു തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഉത്തരഭാരതത്തിൽ ബ്രാഹ്മണർ ധാന്യഭക്ഷണം വിശേഷമായിട്ടുള്ള ചില വൃതാനുഷ്ഠാനദിവസങ്ങളിൽ ഉറുളൻകിഴങ്ങാണ് ഇപ്പോൾ ഭക്ഷിച്ചുവരുന്നത്. ബോമ്പായം സ്ഥാനത്തു അവിടുന്നു വടക്കോട്ടുള്ള രാജ്യങ്ങളിലുമാണ് ഇതിന്നധികം പ്രചാരം. ബോമ്പായം സ്ഥാനത്തുതന്നെ ഏകദേശം പത്തിരായിരം ഏക്കർ ഭൂമിയിൽ ഈ കിഴങ്ങ് കൃഷി ചെയ്യുന്നു.

കുറച്ചുകാലമായി മലയാളികളും ഈ കിഴങ്ങ് ധാരാളം ഉപയോഗിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഉറുളൻകിഴങ്ങുകൊണ്ടുള്ള തോരനും ചൊടിത്തുറുപ്പും വളരെ വിശേഷമാണ്. ചേമ്പുവരുന്നതുപോലെ കനാകുറച്ചു നരക്കി വരുന്നതിനും നല്ലതാകുന്നു. മെഴുക്കു പുരട്ടിക്കും അതു വളരെ യോജിക്കുന്നു. ഉറുളൻകിഴങ്ങും ചെറുപയറിൻ പരിപ്പും (അല്ലെങ്കിൽ ഉമരപ്പരിപ്പും) കൂടിയുള്ള മുളകുപ്പുവും ബഹു സ്വാദുള്ളതാകുന്നു. ഇത് ഇവിടങ്ങളിൽ വളരെ പ്രചാരമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ആ യോഗംകൊണ്ടുതന്നെ എരിശ്ശേരി വെച്ചാലും വളരെ നല്ലതായിരിക്കും. ഈ കിഴങ്ങ് പരിപ്പിലേക്കു വളരെ യോജിച്ചുള്ള ഒരു പദാർത്ഥമാണ്. അതിനാൽ അതു സാമ്പാറിൽ ഒരു കണ്ണുമായി ചേർത്തുവരാം. നേന്ത്രക്കായയും (ചേനക്കു പകരം) ഉറുളൻകിഴങ്ങുംകൂടി മോരൾഴിച്ചു കാളൻ വെച്ചാലും വളരെ വിശേഷമായിരിക്കും. പുരുഷത്തിൽ പാശുകയാണെങ്കിൽ, മിശ്കേരികൾക്കും ഈ കിഴങ്ങ് യോജിക്കുന്നതാകുന്നു. മാംസംകൊണ്ടുള്ള പല കറികൾക്കും ഇതു വളരെ യോജിക്കുമത്രെ. സ്വാദിനെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം കിഴങ്ങ്വർഗ്ഗത്തിൽ ചേനകുഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഇതിന്നു രണ്ടാകിട കൊടുക്കാമെന്നാണ് എന്റെ പക്ഷം. ചേനയേപ്പോലെ ഇതു വയറിനു നല്ലതാകുന്നു. ഇവിടങ്ങളിൽ ലഭ്യമായിരിക്കുന്ന കാലത്ത് ഇതിന്നു രാത്രിയിൽ അര അണ വിലയുണ്ട്. അപൂർവ്വമായിരിക്കുമ്പോൾ ഒന്നേകാല്, ഒന്നര അണവരെ വില കയറുന്നതാണ്. ഇത്രയും വിലയുള്ള ഈ സാധനത്തെ ഇ

വിടങ്ങളിൽ കൃഷിക്കാർ പരിക്ഷിച്ചുനോക്കാത്തതു വിസ്തൃതമാകുന്നു. നീലഗിരിയിലും മലയാളത്തിലും വഷം ഒരു പോലെയാകുകൊണ്ട് അവിടെ കൃഷിചെയ്യുന്നതുപോലെ ഇവിടെയും നോക്കിയാൽ ഫലിക്കുമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

നമ്മുടെ ഈ ചുമന്നമണ്ണിൽ ഇതു നല്ലവണ്ണം പിടിക്കും. ഇലാവഷം പോകുന്നതോടുകൂടി ഭൂമി നല്ലവണ്ണം ഉഴുതിട്ടേക്കണം. പിന്നെ മീനമാസത്തിൽ മഴപെയ്യാൽ രണ്ടാമതും നല്ലവണ്ണം ഉഴുതു കട്ടകളെല്ലാം വെടിപ്പായി പൊടിച്ചു മേൽപറഞ്ഞ മാതിരി കൃഷി ആരംഭിക്കണം. * അത്യുഷ്ണനിമിത്തം വിത്തുകൾ കെട്ടുപോകാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി നട്ട ഉടനെ തോലുവെട്ടിച്ചു പൊതയിടേണ്ടിവരും. വളത്തിനു പിണ്ണാക്കിനു പകരം നമുക്കു ചാണപ്പൊടിയും ചാരവും ചേർത്താൽ ധാരാളം മതി. വഷാവരെ ഇടക്കിടക്കു നന്നാക്കേണ്ടിവരും. മീനത്തിൽ നടുന്നതായാൽ വഷമാകുമ്പോഴേക്കും എല്ലാം കരുത്തുള്ള ചെടികളായിത്തീരുന്നതാകയാൽ അതിവഷംകൊണ്ടുള്ള കേടു വളരെ ബാധിക്കുകയില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. ഇപ്രകാരം ചെയ്ത് കൃഷി ഫലിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ചേമ്പു, കിഴങ്ങ്, കൂർക്കുമുതലായവയെ പഠിയ്ക്കുന്നതോടുകൂടി (അല്ലെങ്കിൽ അതിന്നു കുറച്ചുമുപ്പുതന്നെ) അതും പഠിയ്ക്കാനാകും.

കുറുപ്പുവലി

രാത്രി കിടക്കുന്ന മുറിയിൽ അതികലശലായി കുറുപ്പുവലിക്കുന്ന ഒരാളും കൂടി വാണവശായാൽ അന്നത്തെ കാത്രി കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതിനുള്ള പ്രയത്നം ഇന്നപ്രകാരമെന്ന് അനുഭവിച്ചവർ മാത്രമേ അറിഞ്ഞുകൂട്ടൂ. അസാമാന്യമായി ശരീരം സ്ഥൂലിച്ചിട്ടുള്ള ചില പന്നിത്തടിയന്മാർ അത്താഴം ആകട്ടെ—ആനാ

* നീലഗിരിയിൽ ബോട്ടാനിക്കൽ ഗാർഡൻ സൂപ്രണ്ടിനെഴുതിയാൽ വിത്തിന്നു നല്ലകിടപ്പു ആവാമെന്നുപോലെ കിട്ടുന്നതാണ്.

സം- (പോരാ) ശിരസ്സുവരെതന്നെ സാപ്പാട് കഴിച്ച് അരയിൽനിന്നു കിഴിഞ്ഞുപോകുന്ന നനമുണ്ടിനെ ഇടത്തെ കൈകൊണ്ടുതാങ്ങി വലത്തെ കൈകൊണ്ടു സംതൃപ്തനായി കുറുക്കും തലോടി ഭയംകുറമാകുവണ്ണം ചില തേട്ടലും മറുചെയ്യുകൊണ്ടുവന്നു മലച്ച് (കുറുക്കുവാനുംകൂടി ഇടയില്ലാതെ) കൈകാലുകളുപർത്തി കിടന്നു വലി മുറക്കുങ്ങാട്ടാരംഭിച്ചാൽ പിന്നെ ഇവന്റെ കഥ മഹാകവ്യംതന്നെ! ചിലക്ക് വരവും ചിലവും സമം. ചിലക്ക് വരവു ജംബി. ചിലവു മോശം. ചിലക്ക് തദപിപരീതം. ഇങ്ങിനെ അവരവരുടെ സ്വഭാവത്തെ അനുസരിച്ചു കൊണ്ടുപിടിക്കുന്നു. ഇവന്റെ ഉറക്കം പറപറന്നു. മനസ്സു കുറുക്കുവലിയിൽതന്നെയായി. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ കുറെ ഭേദമാകുമെന്നുവെച്ചു സമാധാനപ്പെട്ടുകിടക്കുന്നു; ഇങ്ങിനെ കുറെ കഴിയുമ്പോൾ വലിക്കാരൻ ഒന്നു ചെറിഞ്ഞുകിടക്കുന്നു. അപ്പോൾ അരമിന്നിട്ടുനേരത്തേക്ക് അസാരം കുറവുണ്ടാകുന്നു. ആവു, ഇനി കുറച്ചുറങ്ങുവാൻ ശ്രമിക്കട്ടെ എന്നു വിചാരിക്കുമ്പോഴേക്കുംഇതാ കുർ—ർ—ർ—ട സ്. കാര്യം വിഷമത്തിലായി. ഇപ്രകാരം രണ്ടോ മൂന്നോ കുറി ഈ എഴുത്തുകാരൻ അബദ്ധത്തിൽ പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സ്വതേ ബലഹീനനും ഒരു ഉദാരോഗിയുമാകയാൽ നിശ്ശബ്ദമായിരുന്നാലെ ഉറക്കം വരികയുള്ളൂ. നല്ലവണ്ണം ഉറങ്ങിയാലെ ദീപനവും സുഖമാവുകയുള്ളൂ. ഒരു ദിവസം കിടക്കുന്ന മുറിയിൽ മേൽവിവരിച്ചപ്രകാരമുള്ള ഒരു വിദ്വാൻ ചാടിവീണു. വലിയും തുടങ്ങി. വരവും ചിലവും ഒപ്പം. രണ്ടുമൂന്നു മണിക്കൂറോളം സാരിച്ചു. ഇയ്യള്ളവന് ഉറക്കത്തിന്റെ ലേശമുണ്ടായില്ല. ശുണികലശലായി. ഒടുക്കം അത് കുറച്ചുലായി പരിണമിച്ചു. വലിക്കാരനെ വലിച്ചിഴച്ചു പുറത്തിട്ടെങ്കിലൊയെന്നു വിചാരിച്ചു. പക്ഷെ മയ്യാദക്കു വാരോധമാകയാൽ അപ്രകാരം ചെയ്യാനാദ്യമായില്ല. വേണമെന്നുണ്ടായിരുന്നാൽ തന്നെ തത്സമയം സാധിക്കുന്ന കാര്യവും സംശയം. മുറിയിൽ വേറെ ആരുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇയ്യള്ളവനെപ്പോലെ അയ്യമ്പതുപേരുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അരയിൽ കയറിത് എല്ലാവരുംകൂടി ഒത്തുപിടിച്ചാൽ ഇളകുന്ന കാര്യം കഷ്ടി.

പുളി അങ്ങിനത്തേതായിരുന്നു. എന്തിനധികം വിസ്മരിക്കുന്നു, വളരെ ദുഃഖത്തോടുകൂടി തന്നെ വെള്ളപ്പാൻ കാലാവരെ കഴിച്ചുകൂട്ടി എന്നു പറഞ്ഞാൽ മതിയല്ലോ. വെള്ളപ്പാൻകാലത്തു തണുപ്പു വീണപ്പോൾ കുറച്ചൊന്നുറങ്ങി.

അന്യനുപദ്രവകരമായ ഇപ്രകാരമുള്ള കഷ്ടതകൾക്കു മരു നില്ലെങ്കിലും, വലിക്കാരൻ കിടക്കുമ്പോൾ കുറച്ചൊന്നു മനസ്സിൽ ത്തിയാൽ വളരെ ഭേദപ്പെടുത്താവുന്നതാകുന്നു. മുക്കിൽ എന്തെങ്കിലും തടസ്സം, സുഖമല്ലാത്ത കിടപ്പ് ജീവ രണ്ടു ഇട്ടമാണ് കുറക്കുവലിക്കു സാധാരണയായിട്ടുള്ള രോഗം. മലർന്നു കിടക്കുന്നതു ചീത്തയാകുന്നു. അതിനാൽ ആ ശീലം കഴിയുന്നതുമില്ലാതാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാവശ്യമാകുന്നു. തലയിണവെച്ചുറങ്ങുന്നതായാൽ കുറക്കുവലിക്കു കുറെ ഭേദമുണ്ടാകും. അത്താഴം ആനാസംവരെയും മറ്റും ചിലത്താതെ മിതമായി ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതിൽ വളരെ മനസ്സിൽ തന്നെ. നീരിളക്കം നിമിത്തമൊ മറ്റൊരു മുക്കിടപ്പ്, ചുമ, കഠിനത്തിന്റെ ഉപദ്രവം മുതലായതുണ്ടായാൽ ഉടനെ ചികിത്സചെയ്യ, അവയെ ഭേദമാക്കണം. ഉറങ്ങുമ്പോൾ വായ തുറന്നു കിടക്കുന്നതും മറ്റാരുപകടമായിട്ടുള്ള (ഗേഹം? എന്തെഴുതുന്നതുപോലെ ചുള്ളി) കിടപ്പും കുറക്കു വലിക്കു ഹേതുക്കളായി ഭവിക്കുന്നു. അതിനാൽ വലിക്കാരൻ ആ വക ദുഷ്ശീലങ്ങളെയും തൃജിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ഒക്ക, എം.

ഇന്ദുമതിയും ചിത്രാമനും

ചിത്രനൻ ഇന്ദുമതിയുടെ മുഖ്യസേവനായതുകൊണ്ടു രാജതിക്ക് അയാളുടെനേരെ ദോഷമുണ്ടായിരുന്നു. പല്ലു ജന്തുക്കൾക്കു കൊടുത്തുനോക്കി അതിന്റെ ശക്തി പരീക്ഷിച്ചറിയേണ്ടതിന്നാണെന്നു പറഞ്ഞു രാജതി ഒരുദിവസം തന്റെ വൈദ്യനോടു കുറെ വിഷം വേണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടു. ആവശ്യപ്പെട്ടപ്രകാരം വൈദ്യൻ ഒരു കു

പ്പിയിൽ കുറെ മരുന്നുകൊണ്ടുപോയി കൊടുത്തു. മരുന്നു രാജ്ഞി പിശുനന്നു കൊടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആ മരുന്നാണു പിശുനൻ ഇന്ദുമതിക്കു കൊടുത്തത്.

ശൈശവത്തിൽ രാജധാനിയിൽനിന്നു കാണാതെയായ രണ്ടു രാജകുമാരന്മാർ ഒരു വനത്തിൽ ഒരു ഗുഹയിൽ താമസിച്ചുവന്നു. അവർ വസിക്കുന്ന ഗുഹയുടെ മുമ്പിലാണ് ഇന്ദുമതി ദൈവഗത്യാ ചെന്നെത്തിയത്. ബലരാമൻ എന്നുപേരായ ബതരായനത്തിലുള്ള ഒരു സ്ഥാനധിപതി രാജദ്രോഹാചെയ്യുവെന്ന ഒരു കളവായ കുറുഞ്ഞെ സിംഹഭാരാജാവു വിശ്വസിച്ചു അദ്ദേഹത്തെ നാടുകടത്തുവാൻ വിധിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഈ പകനിമിത്തം ബലരാമനാണ് രാജകുമാരന്മാരെ കോവിലകത്തുനിന്നു വഞ്ചിച്ചുകൊണ്ടുപോയത്. ശത്രുവിന്റെ പുത്രന്മാരെന്നെങ്കിലും ബലരാമൻ കുട്ടികളെ വേണ്ട പോലെ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവന്നു. അവർക്കു വേണ്ടുന്ന വിദ്യകളെല്ലാം ഉപദേശിച്ചു സൗഖ്യമായി ഗുഹയിൽ പഠിപ്പിച്ചു. രാജപുത്രന്മാർ ദുഃസ്വഭാവന്മാരായി സൗഖ്യത്തോടുകൂടി വളർന്നു. വേട്ടയാടിക്കിട്ടിയ മാംസവും ഫലമൂലങ്ങളുമായിരുന്നു ഇവരുടെ ഭക്ഷണം. ഒരുദിവസം ഇവർ വേട്ടയാടാൻപോയ സമയത്താണ് ഇന്ദുമതി ഗുഹയിൽ എത്തിയത്. ഇന്ദുമതി വഴിനടന്നു ക്ഷീണിച്ചു. ക്ഷീണവും വിശപ്പും സഹിപ്പാൻ ശക്തിയില്ലാതായിട്ടു വല്ലതും ഭക്ഷിപ്പാൻ കിട്ടുമൊയെന്നറിവാൻ വഴിവിട്ടലഞ്ഞുനടക്കുമ്പോഴാണ് ഈ ഗുഹയുടെ മുമ്പിൽ എത്തിയത്. ഗുഹ കണ്ടപ്പോൾ അതിനുള്ളിൽ വല്ലവരുമുണ്ടാവുമെന്നും അവരോടു ഭക്ഷണം ചോദിച്ചുവാങ്ങാമെന്നും ഉറച്ചു അകത്തേക്കുകടന്നു. ഗുഹക്കുള്ളിൽ ആരേയും കണ്ടില്ല. എന്നാൽ ഒരുഭാഗത്തു കുറെ മാംസം ഭക്ഷണത്തിന്നൊരുക്കിച്ചെച്ചിരിക്കുന്നത് ഇന്ദുമതി കണ്ടു. സമ്മതം ചോദിച്ചു വാങ്ങിഭക്ഷിക്കുന്നതിന്നു താമസിപ്പാൻ വിശപ്പു സമ്മതിച്ചില്ല. ജീവഹാനി വരുന്നതിനേക്കാൾ മിതെയല്ലല്ലോ എന്നുറച്ചു മാംസം എടുത്തു ഭക്ഷിപ്പാൻ തുടങ്ങി. കുറെ ഭക്ഷിച്ചു വിശപ്പു ശമിച്ചപ്പോൾ ഹോ! പുരുഷന്മാരുടെ കയ്യാപ്പാടുകൾ ഇപ്പോഴെ എനിക്കു മനസ്സിലായുള്ളു. ഞാൻ എത്ര ക്ഷീണിച്ചിരി

കുന്നു; രണ്ടുദിവസമായിട്ടു ഉണക്കപ്പല്ലിലാണ് ഞാൻ കിടന്നത്. ഇത്രയും പറഞ്ഞപ്പോഴേക്ക് ഇന്ദുമതിക്കു ഭർത്താവിന്റെ കാമംവന്നു ഉടനെതന്നെ എന്റെ പ്രാണപ്രിയനായ ചിത്രരഥാ! അങ്ങയുടെ പ്രേമത്തിന്നു ഇത്ര വേഗത്തിൽ ഭംഗാവനുവല്ലോ. അങ്ങയുടെ മനസ്സിന്ന് ഇത്ര കാഠിന്യമുണ്ടെന്നു ഞാൻ ധരിച്ചില്ലല്ലോ. ഇതിന്നെന്നത്താണ് കാരണം' എന്നു പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഗുഹാദൂരത്തിൽനിന്നു ഒരു ശബ്ദം കേട്ടു. നായാട്ടിനുപോയിരുന്ന രാജകുമാരന്മാരും ബലരാമനും മടങ്ങിപ്പോയി. ബലരാമൻ ഗുഹയിലേക്കു കടന്നുവന്നു കിട്ടികളോടു 'നീല്ലൂവിൻ ഗുഹയിൽനിന്നു ഒരു ശബ്ദം കേൾക്കുന്നുണ്ട്' എന്നു പറഞ്ഞു പുറത്തേക്കു കടന്നു. ഇന്ദുമതി ഉടനെ ഗുഹയുടെ പുറത്തേക്കു വന്നപ്പോൾ ദീപ്തകായന്മാരായ മൂന്നു യോഗ്യപുരുഷന്മാർ നില്ക്കുന്നതുകണ്ടു ഭയപ്പെട്ട് അവരോടൊന്നിനെ പറവാൻ തുടങ്ങി.

ഇന്ദുമതി— എന്നെ ഉപദ്രവിക്കരുതെ. വിശപ്പുകൊണ്ടു കഴിഞ്ഞിപ്പോയതിനാൽചെയ്യ അപരധം ക്ഷമിക്കണം. ഞാൻ ഗുഹക്കുള്ളിലേക്കു കടന്നപ്പോൾ വിലതന്നിട്ടോ ഇരുന്നിട്ടോ വല്ലതും വാങ്ങി ഭക്ഷിച്ചു ജീവനെ രക്ഷിക്കണമെന്നു വിചാരിച്ചിരുന്നുള്ളു. ഭക്ഷണഭവ്യമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഞാൻ മോഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല. കളവു ഞാൻ ശീലിച്ചിട്ടില്ല. ഞാൻ ഭക്ഷിച്ച മാംസത്തിന്റെ വില ഇതാ എടുക്കാം. ഭക്ഷണംകഴിഞ്ഞിട്ടും നിങ്ങളെ കാണാത്തപക്ഷം പണം പാത്രത്തിന്നടുക്കുവെച്ചു എന്റെ ജീവനെ രക്ഷിച്ചു നിങ്ങൾക്കു ക്ഷേമം വരുത്തേണമെന്നു : പ്രാർത്ഥിച്ചുപോവാനാണ് ഞാനുറച്ചിരുന്നത്. ഇപ്പോൾ നിങ്ങളെക്കണ്ടുവല്ലോ. ഞാൻ നന്ദിപറയുന്നു.

ബലരാമൻ— ഞങ്ങൾക്കു പണം ആവശ്യമില്ല.

ഇന്ദുമതി— എന്നാൽ എന്റെനേരെ നിങ്ങൾക്കു കോപം തോന്നുന്നുണ്ടായിരിക്കാം. എന്റെ തെറ്റിന്നു നിങ്ങളെന്നു കലപെയ്താൽ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ എനിക്കുശേഷവും വ്യസനമില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഞാൻ ഈ തെറ്റു ചെയ്തുകൊടുത്തതുകൊണ്ടുവെ

ങ്കിൽ എൻ്റേ മരണം പെട്ടെന്നു നേരിട്ടുമയ്യിരുന്നുവെന്നു എൻ്റേക്കു ബോധമുണ്ട്.

ബലരാമൻ—നിങ്ങൾ എവിടേക്കാണ് പോവുന്നത് നിങ്ങളുടെ പേരെന്താണ്?

ഇന്ദുമതി— എൻ്റെ പേര മാധവൻ എന്നാണ്. ഇന്ദ്രദേശത്ത് എൻ്റെ ഒരു സ്നേഹിതനാണ്. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ കാണാൻ പോവുകയാണ്. വഴിക്കു വിശപ്പു സഹിപ്പാൻ ശക്തിയില്ലാത്തപ്പോൾ ഭക്ഷണത്തിനുള്ള മാഗ്ഗവും അന്വേഷിച്ച് ഇവിടെ എത്തിയെന്നേയുള്ളൂ.

ബലരാമൻ— സ്നേഹിത! ഞങ്ങൾ കാടന്മാരാണെന്നു ധരിക്കേണ്ട. ഞങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലം കണ്ടിട്ടു ഞങ്ങളുടെ സ്ഥിതി കണക്കാക്കേണ്ട. യഥാശക്തി വലഞ്ഞവരെ രക്ഷിപ്പാൻ ഞങ്ങൾ എപ്പോഴും ഒരുക്കമുള്ളവരാണ്. നേരം അസൂമിച്ചു. നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ പോകേണ്ട. വഴിനടന്നു ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ. ഇന്ന് ഇവിടെ താമസിച്ചു സുഖമായി ഭക്ഷണം കഴിച്ചു ക്ഷീണം മാറ്റിയതിനുശേഷം പുറപ്പെടാം. കുട്ടികളെ, അദ്ദേഹത്തോടു സ്വാഗതം പറഞ്ഞു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരുവിൻ.

ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു ബലരാമൻ ഗുഹയിലേക്കുപോയി. രാജകുമാരന്മാരും ഇന്ദുമതിയും അല്പനേരം സംസാരിച്ചുനിന്നു. കണ്ടിട്ടു അല്പനേരം മാത്രമേ ആയിട്ടുള്ളുവെങ്കിലും ഇപ്പോൾ അവരുടെ അന്യോന്യമുള്ള വേഴ്ച കണ്ടാൽ അവർ ജനിച്ചതിനുശേഷം വിട്ടുപിരിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നുതോന്നും. ഒരു ഉദരത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചവരായ ഇവർക്കു പരസ്പരം സ്നേഹാതോന്നിയതിൽ വളരെ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടവരായില്ലല്ലോ.

രാജകുമാരന്മാർ അവരുടെ സഹോദരിയായ ഇന്ദുമതിയോടു സ്വാഗതം പറഞ്ഞു ഗുഹയിലേക്ക് ആ സ്ത്രീയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. കുറെനേരം ഇരുന്നു നേരമ്പോക്കുകൾ പറഞ്ഞതിനുശേഷം അവർ മൂന്നുപേരുംകൂടി അത്താഴത്തിനുള്ള വട്ടംകൂട്ടാൻ പുറപ്പെട്ടു. അന്നത്തെ ശ്രമം മിക്കതും ഇന്ദുമതിയുടെ വകയായിരുന്നു. ഇയ്യ

യേിൽ ജനിച്ച സ്രീകൾ വാചകവൃത്തിയെ വളരെ നിസ്സാരമായി
 ടാണ് ഗണിച്ചവരുന്നതെങ്കിലും മുൻകാലങ്ങളിൽ സ്രീകൾ എത്ര
 ഉയർന്ന കലത്തിൽ ജനിച്ചവരായാലും വിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞാൽ
 പിന്നെ അവരുടെ മുഖ്യമായ പ്രവൃത്തി പാചകവൃത്തി പരിചരിക്കുകയായിരുന്നു.
 ഇന്ദുമതിക്കു പ്രത്യേകിച്ചും ഈ പ്രവൃത്തിയിൽ ആശ്ചര്യകരമായ ഒന്നുപുണ്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

മധ്യവൻ ചിരിക്കുകയും മറുക്കളവരെക്കൊണ്ടിട്ടു നേരമ്പോക്കു
 കൾ പറകയും ചെയ്തിരുന്നവെങ്കിലും മനസ്സിൽ അതിയായ കുളി
 തയും അതുനിമിത്തം മുഖത്തിന്നു വാട്ടവുമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ സം
 ഗതി രാജകുമാരന്മാർക്കു മനസ്സിലാവാതിരുന്നില്ല. എന്നാൽ വഴി
 യാത്രയുടെ ക്ഷീണാകെണ്ടായിരിക്കാം അങ്ങിനെ വരുവാനുള്ള സം
 ഗതി എന്നു സമാധാനം വിചാരിച്ച് അതിനെപ്പറ്റി അധികമൊ
 ന്നും രാജകുമാരിയോടു ചോദിച്ചില്ല.

ഇന്ദുമതിക്കു രാജകുമാരന്മാരെക്കൊണ്ടിട്ടു താമസിക്കുന്നതിൽ വ
 ലിയ സന്തോഷമുണ്ടായിരുന്നവെങ്കിലും തന്റെ പ്രാണപ്രിയന്റെ
 കാൽക്കൽ മനസ്സിലോർമ്മ വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ അന്വേഷിച്ചു പൂ
 റപ്പെടുവാൻ തിരക്കായി. ക്ഷീണാർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ
 അപ്പോൾതന്നെ പുറപ്പെടുന്നതിന്നു ധൈര്യമുണ്ടായില്ല. രാജകുമാ
 രന്മാർ കേട്ടുകി താമസിക്കുന്നത് ചോദ്യം ചെയ്തപ്പോൾ ഇന്ദുമതിയോടു
 പ്രത്യേകം അപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ ക്ഷീണം അല്ലാ ആശ്ചര്യസമാവുന്ന
 തുവരെ താമസിക്കണമെന്നു രാജകുമാരി സമ്മതിച്ചു.

ഗൃഹയിലുണ്ടായിരുന്ന ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങളെല്ലാം അവസാനി
 ച്ചുവെന്നു കണ്ടപ്പോൾ ബലരാമനും രാജകുമാരന്മാരും നായാട്ടിന്നു
 പുറപ്പെട്ടു. ഇന്ദുമതിക്ക് ഒരുമിച്ചു പോവാൻ താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്നു
 വെങ്കിലും ക്ഷീണാനിമിത്തം പോയില്ല. ദേഹത്തിന്നും മനസ്സിന്നും
 ഇന്ദുമതിക്കു സുഖമേകട്ടെ. ഗൃഹയിൽ ഏകാകിയായിരുന്നപ്പോൾ
 പിശുനൻ കൊടുത്തിട്ടുള്ള ഭക്ഷണത്തിന്റെ കാൽക്കൽ കാമംവന്നു. ആ
 സിദ്ധൗഷധമെടുത്ത അതിൽനിന്നു അല്പം സേവിച്ചു. സേവിച്ച
 ഉടനെ ഗാഢനിദ്രയിൽപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഈ ഭക്ഷണം പിശു

നന്നു രാജ്ഞിക്കൊടുത്തതാണെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. രാജ്ഞി വിഷാ
വേണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ വൈദ്യൻ കൊണ്ടുവന്നുകൊടുത്തതാ
ണെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. രാജ്ഞിയുടെ മനസ്സിന്റെ കാര്യവും
ശ്രീരതയും വൈദ്യനു അല്പമണ്ണ വിവരമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ വി
ഷാ ആ സ്ത്രീയുടെ കൈവശം എല്പിപ്പാൻ നല്ല ഒരു വസ്തുവല്ലെന്നു
റച്ചു. വിഷമാണെന്നു പറഞ്ഞു കുറ്റിയിലെ മരുന്നുകൊണ്ടുവന്നു
കൊടുത്തു. ഈ മരുന്നു സേവിച്ചാൽ കുറെ നേരത്തേക്കു ഗാഢനി
ദ്രയിൽപ്പെട്ടെന്നല്ലാതെ യാതൊരു അപകടവും ആൾക്കു സംഭവി
ക്കുന്നതല്ല. ബലരാമനും രാജകുമാരന്മാരും നായാട്ടുകുഴിഞ്ഞു ഗുഹ
യിൽ എത്തിയപ്പോൾ ഇന്ദുമതി ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു. ഉറക്കം സു
ഖമാവുന്നതിന്നു മുമ്പെ ഉപദ്രവിതരണ്ടെ എന്നറച്ച അവർ ഭക്ഷ
ണം തെയ്യറാക്കുൻ പുറപ്പെട്ടു. ഭക്ഷണം ഒരുക്കുമായിട്ടു ഇന്ദുമതി
ഉറക്കമുണർന്നിട്ടില്ല. രാജകുമാരന്മാർ അടുത്തു ചെന്നു് ഉണർത്തുവാൻ
തുടങ്ങി. അവരുടെ ശ്രമം നിഷ്പലമെന്നു കണ്ടു ബലരാമനെ വിളി
ച്ചു. ബലരാമൻ ഇന്ദുമതിയെ ഉണർത്താൻ ശ്രമിച്ചിട്ടു പരാജിതാ
യായപ്പോൾ അത് അവസാനമാക്കി ഉറക്കമാണെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി.
രാജകുമാരന്മാരും ബലരാമനും വളരെ കുഞ്ഞിരുപ്പട്ടു പിന്നേയും കു
റെനേരം കൂടി. യാതൊരു ചലനാപോലും കാണുന്നില്ല. അയാ
ളുടെ യോഗത്തെപ്പറ്റി വ്യസനിച്ച ശവം വേഗത്തിൽ മറവുചെയ്യ
ന്നതു രണ്ടുളുടെ മുറയാണെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി അതിന്നു ഒരുക്കങ്ങൾ
തുടങ്ങി. മൂന്നുപേരുംകൂടി ശവം എടുത്തു ഗുഹയുടെ പുറത്തുകൊ
ണ്ടുപോയി ഉണങ്ങിയ പുല്ലിന്മേൽ വെച്ചു. ഇലകളും പലതരം പൂ
ക്കളും അറുത്തു ശവം മുഴുവൻ മൂടി, മരിച്ചുപോയ ഇന്ദുമതിയുടെ
സൂക്തത്തിന്നുവേണ്ടി മൂന്നുപേരും ദൈവത്തെ പ്രാർത്ഥിച്ചു വ്യസന
ത്തോടുകൂടി ഗുഹയിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോന്നു.

ഇന്ദുമതി ഈ നിലയിൽ അധികനേരം കിടക്കുന്നതിന്നു മ
ുമ്പായിട്ട് ഔഷധത്തിന്റെ ശക്തി തീന്നു് ഉടനെ ഉറക്കം ഉണന്നു,
ദേഹത്തിലുണ്ടായിരുന്ന പൂക്കളും ഇലകളും എടുത്തുകുളുഞ്ഞ് എ
ഴുനീറ്റിരുന്നിട്ട് ഞാൻ ഗുഹയിലല്ലെ ആയിരുന്നതു്, അവിടെ ഉ

ണ്ടായിരുന്നവർ മയ്യാദക്കാണുന്നല്ലെ ഞാൻ വിചാരിച്ചത് പിന്നെ ഞാൻ ഈ നിലയിൽ എത്തിയതെങ്ങിനെ? എല്ലാം വിസ്മയം എന്നുപറഞ്ഞു.

ഗുഹയിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി കായ്ക്കളുടെ വാസുവും അറിവാൻ ഇന്ദുമതിക്ക് ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും, വഴി വിവരമില്ലാത്തതുകൊണ്ടും ഭർത്താവിനെ അന്വേഷിച്ചു പുറപ്പെട്ടവൻ ബദ്ധപ്പാടായതുകൊണ്ടും ഉടനെ രാമപുരത്തേക്കായി പുറപ്പെട്ടു.

ഇന്ദുമതി തന്റെ അച്ഛന്റെ രാജധാനിയിൽനിന്നു പോന്നതിന്റെശേഷം രാജ്യത്തിൽ നടക്കുന്ന കായ്ക്കളൊന്നും അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. ബതരായനരാജ്യവും രാമപുരവും തമ്മിൽ ഒരു ഭയങ്കരയുദ്ധം ആരംഭിച്ചിട്ടു കറെ ദിവസമായി. ബതരായനരാജ്യത്തെ ആക്രമിപ്പാനായി ഒരു സൈന്യം രാമപുരത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട് ഇന്ദുമതി സഞ്ചരിക്കുന്ന കോട്ടിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ സൈന്യം ലക്ഷ്യം എന്ന സൈന്യാധിപന്റെ കീഴിലായിരുന്നു. ചിത്രരഥനും ഒരു യോദ്ധാവായി ഈ സൈന്യമൊരുമിച്ചു പുറപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

ഇന്ദുമതിയെ കല ചെയ്യേണ്ടതിന്നു പിശുനന്നു ചിത്രരഥൻ ഏഴുതീട്ടുണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ. അതുപ്രകാരം രാജകുമാരിയെ പിശുനൻ യമലോകത്തേക്ക് അയച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം തീർച്ചപ്പെടുത്തി. രാജകുമാരി തന്നെ ചരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നുതന്നെയാണ് ചിത്രരഥന്റെ പൂർണ്ണമായ വിശ്വാസം എങ്കിലും തന്നെ കർദ്ദിവസമെങ്കിലും സ്നേഹിച്ചവളെ കല ചെയ്യിച്ചതോർത്തു പിന്നെയുസനംതോന്നി. വല്ല സാഹസവും ചെയ്തു ജീവപരിത്യാഗം ചെയ്യുന്നതാണ് നല്ലതെന്നു പലപ്പോഴും തോന്നി. അങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോഴാണ് ഈ യുദ്ധം ആരംഭിച്ചത്. ഇതു നല്ല ഒരു അവസരമെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി. സൈന്യമൊന്നിച്ചു പുറപ്പെട്ടാൽ യുദ്ധത്തിൽ മരിക്കാത്തപക്ഷം രാജകുലനക്ഷ വിരോധമായി രാജ്യത്തിൽ കടന്നതിന്നു മരണശിക്ഷ കിട്ടുമല്ലോ എന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തിട്ടാണ് ബതരായനത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടത്. ബതരായനത്തിൽ ചെന്നതിനുശേഷം അവിടുത്തെ സൈന്യത്തോടുചേർന്നു രാമപുരക്കാർക്കു വിരോധമായി

യുദ്ധം ചെയ്യണമെന്നാണ് ചിത്രരഥൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തിത്തന്നിരുന്നത്.

ഇന്ദുമതിയെ വഴിക്കുവെച്ചു സൈന്യധിപനായ ലക്ഷ്മൻ കണ്ടു. ഉടനെ തന്റെ ഭൃത്യനാക്കി കൂടെകൊണ്ടുപോയി.

സിംഹളന്റെ ഒരു സൈന്യം ശത്രുവിന്റെ മാർഗ്ഗവിരുദ്ധം ചെയ്യാൻ പുറപ്പെട്ടു. വനത്തിലെത്തിയപ്പോൾ ബലരാമനും രാജകുമാരന്മാരും ആ സൈന്യത്തിൽ ചേർന്നു. രണ്ടു സൈന്യങ്ങളും തമ്മിൽ ഭയങ്കരമായ യുദ്ധമുണ്ടായി. ചിത്രരഥൻ സിംഹളരാജാവിന്റെ സൈന്യത്തിൽ കൂടി. യുദ്ധത്തിൽ ബതായനരാജ്യം തോറ്റു പോകുമെന്നു തന്നിയെങ്കിലും അല്പനേരത്തിനുള്ളിൽ ബലരാമനും ചിത്രരഥനും രാജകുമാരന്മാരും കാണിച്ച അതിശയമായ യുദ്ധസാമർത്ഥ്യത്താൽ രാമപുരക്കാരുടെ സൈന്യം തോറ്റുപോയി. രാമപുരക്കാർ തടവുകാരായിത്തീർന്നു. യുദ്ധം അവസാനിച്ചപ്പോൾ ചിത്രരഥൻ തന്റെ യഥാർത്ഥസ്ഥിതി ചൊല്ലിപ്പെടുത്തി താൻ നാടുകടത്തപ്പെട്ട ചിത്രരഥനാണെന്നും നാട്ടിൽ തിരിയെ എത്തിയതിന്നു തനിക്കു വിധിച്ചിട്ടുള്ളതായ മരണശിക്ഷ അനുഭവിപ്പാൻ താൻ ഒരുക്കമാണെന്നും സിംഹളരാജാവിന്റെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടു പറഞ്ഞു.

തടവുകാരായി പിടിക്കപ്പെട്ട ലക്ഷ്മൻ, ഇന്ദുമതി, അഷ്ടവക്രൻ മുതലായവരെ രാജസന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുവന്ന സമയത്തു ചിത്രരഥനും മരണശിക്ഷകൊടുപ്പാൻവേണ്ടിയും ബലരാമനേയും രാജകുമാരന്മാരേയും അവർ ചെയ്ത ഉപകാരത്തിന്നു സമ്മാനം കൊടുപ്പിപ്പാൻവേണ്ടിയും അവിടെ കൊണ്ടുവന്നു. ഇന്ദുമതിയുടെ ഭൃത്യനായ പിശുനനും അപ്പോൾ അവിടെ ഹാജരായിരുന്നു.

ഇന്ദുമതിക്കു ചിത്രരഥനെ കണ്ടപ്പോൾ ഉടനെ മനസ്സിലായി. ഇന്ദുമതി പുരുഷന്റെ വേഷം ധരിച്ചിരുന്നതിനാൽ ചിത്രരഥൻ ആ സ്ത്രീയെ മനസ്സിലായില്ല. ഇന്ദുമതിക്ക് അഷ്ടവക്രനെ കണ്ടപ്പോൾ മനസ്സിലായി. താൻ ചിത്രരഥനും കൊടുത്ത മോതിരം അഷ്ടവക്രന്റെ കൈവിരലിന്മേൽ കിടക്കുന്നത് ആ സ്ത്രീ കണ്ടു.

തനിക്കുവന്ന അനന്തത്തിന്നൊക്കെ അയാളാണ് കാരണഭൂതനെന്ന് ഇന്ദുമതിക്കു മനസ്സിലായിട്ടില്ല.

പിശുനൻ ഇന്ദുമതിയെ കണ്ടപ്പോൾ അറിഞ്ഞു. ബലാമൻ ഇന്ദുമതിയെ കണ്ടിട്ട് ഈ കുട്ടിയല്ലെ നമ്മുടെ ഗൃഹയിൽ കിടന്നു മരിച്ച മാധവൻ' എന്നു രാജകുമാരന്മാരോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ കോഴ്ചയിൽ അങ്ങിനെ തോന്നുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതിന്നു സംഗതിയുണ്ടോ' എന്നു അവർ മറുപടി പറഞ്ഞു. എല്ലാവരും അറിയില്ലെന്നു പറഞ്ഞ് ലാക്ഷൻ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു.

ലാക്ഷൻ— മഹാരാജാവേ! യുദ്ധത്തിൽ തടവുകാരാക്കിപ്പിടിച്ചവർക്ക് അഭയം കൊടുക്കുന്ന പതിവ് അങ്ങക്കില്ലെന്നാണ് ഞാൻ അറിയുന്നത്. ഞാൻ മരിപ്പാൻ ഒരുക്കവുമാണ്. എന്നിൽ ഭാപേക്ഷ എന്നിങ്ങനെ ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. ഈ കുട്ടി (ഇന്ദുമതി) ബന്ധുക്കളായവനാണെന്ന്, അവന്ന് അഭയം കൊടുത്താൽ കൊള്ളാം. അവനെ ഞാൻ പിടിച്ച് എന്റെ ഭൃത്യനാക്കിയതാണ്. അവൻ നിങ്ങളുടെ രാജ്യത്തിന്നു യാതൊരു ഭ്രാന്തയും ചെയ്തിട്ടില്ല. മാത്രമേയും രക്ഷിക്കണമെന്ന് എനിക്കുപേക്ഷയില്ല.

സിംഹളരാജാവ് ഇന്ദുമതിയുടെ മുഖത്ത് അല്പനേരം നൃക്കിച്ചുനോക്കി. അദ്ദേഹത്തിന്നു മകളെ തിരിച്ചറിവാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിലും ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു.

സിംഹളൻ— ഈ കുട്ടിയെ ഞാൻ തിരിച്ചറിയുക കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അവന്റെ മുഖം എനിക്കു നന്നേ പരിചയമുള്ളതായി തോന്നുന്നുണ്ട്. എവിടെനിന്നാണ് കണ്ടിട്ടുള്ളത എന്നോ എപ്പോഴാണെന്നോ ഞാൻ കാണുന്നില്ല. കുട്ടി, നിന്റെ ജീവനെ ഞാൻ രക്ഷിക്കുന്നു. എന്നുതന്നെയല്ല, നിനക്കു വേറെ എന്ത് അഭിഷ്ഠമുണ്ടോ അതു സാധിപ്പിച്ചുതരുവാൻകൂടി ഞാൻ ഒരുക്കമാണ്. എന്തെങ്കിലും ഒരു കാര്യം ആവശ്യപ്പെടാം. ഒരുത്തന്റെ ജീവനെക്കൂടി വേണമെങ്കിൽ ചോദിപ്പാൻ മടിക്കേണ്ട.

ഇന്ദുമതി— മഹാരാജാവേ! ഞാൻ അങ്ങയുടെ തൃക്കാരന്റെ നന്മയ്ക്കു വരുന്നതാണ്.

രാജാവിനോട് ഇന്ദുമതി എന്തപേക്ഷയാണ് ചെയ്യുന്നത് എന്നറിവാൻ എല്ലാവരും ശ്രദ്ധയോടുകൂടി നിന്നു. ഇന്ദുമതി എന്താണ് ആവശ്യപ്പെടുക എന്നതിനെപ്പറ്റി ലാക്ഷനും സംശയമുണ്ടായിരുന്നില്ല. തന്റെ ജീവനെ രക്ഷിക്കണമെന്നല്ലാതെ ഇന്ദുമതിക്കുപേക്ഷയുണ്ടാവാൻ തരമില്ലെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസം. അതിനാൽ അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു.

ലാക്ഷൻ— കുട്ടീ! എന്റെ ജീവനെ രക്ഷിക്കണമെന്നു എനിക്കാവശ്യമില്ല. നീ അതിന്നാണ് അപേക്ഷിപ്പാൻ ഭാവം എന്നു എനിക്കറിയാം.

ഇന്ദുമതി— നിങ്ങളുടെ ജീവനെ രക്ഷിക്കുന്നതിനേക്കാൾ വലിയ കാര്യം എനിക്കു വേറെയുണ്ട്.

ഈ വാക്കുകേട്ടപ്പോൾ എല്ലാവരും ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. തന്റെ ജീവനെ രക്ഷിച്ചവനായ ലാക്ഷന്റെ ജീവനെ രക്ഷിക്കുന്നതിനേക്കാൾ വലിയകാര്യം എന്താണ് ഇന്ദുമതിക്കുള്ളത് എന്നാണ് അവർക്കു തോന്നിയത്.

ഇന്ദുമതി അല്പനേരം അഷ്ടവക്ത്രനെ നോക്കിയതിനുശേഷം അയാളുടെ ഓകവിരലിന്മേൽ കിടക്കുന്ന മോതിരം അയാൾക്ക് എവിടെ നിന്നാണ് കിട്ടിയതു എന്നു പറയിണമെന്നാകുന്നു എന്റെ അപേക്ഷ എന്നു രാജാവിനെ അറിയിച്ചു.

സിംഹജരാജാവ് അങ്ങിനെ ചെയ്യാമെന്നു പറഞ്ഞു. സ്ത്രീകൾക്കു മാത്രമേ ഉടലെടുത്ത പക്ഷലേലിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞ് അഷ്ടവക്ത്രനെ രാജാവു ഭയപ്പെടുത്തി. നിവൃത്തിയില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ അഷ്ടവക്ത്രൻ വാസുദമൊക്കെ പറഞ്ഞു.

ഈ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ ചിത്രരഥനുമായ വ്യസനം അവാമ്യമാണ്. അദ്ദേഹം ഉടനെ രാജാവിന്റെ അടുക്കച്ചെന്നു താൻ പിടുന്നതായ കത്തിനെപ്പറ്റിയും അയാളോടു ചെയ്യ അപേക്ഷയെപ്പറ്റിയും വിസ്മയിച്ചു പറഞ്ഞു. ഉടനെ ഇന്ദുമതിയുടെ പേർ വിളിച്ചു നിലവിളിപ്പാൻ തുടങ്ങി.

ഭർത്താവിന്റെ സങ്കടാവസ്ഥകണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ അധി

കനേരം ആ നിലയിൽ നിൽപ്പാൻ ഇന്ദുമതിക്കു ശക്തിയില്ലാതായി. ഉടനെ തന്റെ യഥാർത്ഥസ്ഥിതി വെളിപ്പെടുത്തി. ചിത്രരഥന്നു സന്തോഷംകൊണ്ടു സംസാരിപ്പാൻകൂടി വയ്ക്കാതായി. അപ്പോഴായ പുത്രിയെ തിരിയെ കിട്ടിയെന്നറിഞ്ഞു സിംഹജരാജാവു സന്തോഷത്തിൽ മുങ്ങി. ഇന്ദുമതിയെ അരികെ വിളിച്ചിരുത്തി ഗാഢാലിംഗനം ചെയ്തു.

അൻ ചെയ്ത കുറ്റം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള തക്കസമയം ഇതുതന്നെയെന്നു ബലരാമനും തീർച്ചപ്പെടുത്തി. ഉടനെ രാജാപുത്രന്മാരുടെ കയ്യോ പിടിച്ചു രാജാവിന്റെ അരികെചെന്നു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു.

ബലരാമൻ— മഹാരാജാവേ! രാജധാനിയിൽനിന്നു കാണാതായ അങ്ങയുടെ പുത്രന്മാരാണ് ഇവർ. ഇവരെ വഞ്ചിച്ചുകൊണ്ടുപോയവൻ ഞാനാണ്. രാജദ്രോഹം ചെയ്തവനെ കുറ്റം ചുമത്തി സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കി നാടുകടത്തപ്പെട്ട ബലരാമനാണ് ഞാൻ. രാജദ്രോഹം അന്ന് ഞാൻ ചെയ്തില്ല. ഇപ്പോൾ ചെയ്യുന്ന രാജദ്രോഹമാണ്. അതിന്നു ഞാൻ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുമെങ്കിലും പുത്രിയെ തിരിച്ചുകിട്ടിയതിൽ സന്തോഷത്തിൽ മുങ്ങിയിരിക്കുന്ന അങ്ങയുടെ സന്തോഷം ഇവർ പൂർത്തിയാക്കുമല്ലോ.

സിംഹജരാജാവിനാണായ സന്തോഷം തീരെ അവസ്തംഗീയമാകുന്നു. രാജാവു ബലരാമന്നു മാപ്പുകൊടുത്തു അദ്രോഹത്തെ മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന പദവിയിൽ ഇരുത്തി.

രാജ്യത്തൊക്കെയും കുറെദിവസത്തിന്നു മഹോത്സവം തന്നെയായിരുന്നു.

ലാക്ഷ്ണൈകൂടി രക്ഷിക്കണമെന്ന ഇന്ദുമതി രാജാവിനോടപേക്ഷിച്ചു. രാജാവ അതുപ്രകാരം ചെയ്തു. ലാക്ഷന്റെ ഉത്സാഹത്താൽ രണ്ടു രാജ്യവും തമ്മിൽ ഒരു സഖ്യവുമായി.

സിംഹജരാജാവിന്റെ ഭൃഷ്ടയായരാജ്ഞി തന്റെ ആഗ്രഹം സാധിക്കില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ നിരാശപ്പെട്ടു അൻ ചെയ്ത ക്രൂരകൃത്യങ്ങളെ കാൽതു വൃസനിച്ചു മരിച്ചുപോയ വിവരവും മരണത്തി

നമുവുതന്നെ അവരുടെ ഏകസന്താനമായ മറ്റൊരു അക്രൂരൻ ചിലരായിട്ടുണ്ടായ ഒരു ലഹളയിൽ കൊല്ലപ്പെട്ട വിവരവും വെളിപ്പെട്ട് മംഗളമായി പത്മവസാനിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ കഥയെ ദുഃഖപ്രദമാക്കിത്തീർക്കുതിരിക്കുന്നതാണല്ലോ നല്ലത്. ഭാഗ്യം എല്ലാവരേയും സഹായിച്ചുവെന്നു പറഞ്ഞാൽ മതിയല്ലോ. ചതിയനായ അഷ്ടവക്രനെക്കൂടി അവൻ ദുഷ്ടനാണെങ്കിലും ദുഷ്ടത ഫലിച്ചില്ലല്ലോയെന്ന് കാത്തു സിംഹളരാജാവു കലപ്പെടുത്തിയില്ല.

സിംഹളരാജാവു രാജ്യസംരക്ഷണം ചെയ്തു പുത്രനാരോടും, ഭർത്താവിനോടുകൂടിയ പുത്രിയോടും കൂടി സുഖിച്ചു പിന്നെയും വളരെക്കാലം വസിച്ചു.

കെ. അപ്പനമ്പ്യാർ, ബി. എ.

പലവക

പുസ്തകപരിശോധന

ബക്കൻപ്രസംഗങ്ങൾ:—അടുത്ത ചില കാലത്തിനകത്തു മലയാളസാഹിത്യ ഭൂമിയിൽ അനവധി പരദേശ വിത്തുകൾ കൃഷി കിറക്കിത്തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ അപൂർവ്വം ചിലതല്ലാതെ മറ്റു സകലവും മുളയിൽതന്നെ കരിഞ്ഞും ചിഞ്ഞും കാണാറുണ്ട്. ഇതു കർമ്മദോഷമാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. പ്രവൃത്തിക്കാവുന്നവന്റെ പ്രവൃത്തിക്ക് അനുഭവം കാണാതിരിക്കയില്ല. വിത്തിന്റെ ഗുണവും സ്ഥലത്തിന്റെ പ്രകൃതവും അയാൾ കാലേകൂട്ടി കണ്ടുവെക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഗുണദോഷജ്ഞന്മാരിൽ ഒരാളാണ് മാർ ദിവന്നാസ്സോസ് സിമ്മനാരി ഹെഡ്മാസ്റ്റർ കെ. സി. മാമ്മൻ മാപ്പിള അവർകൾ ബി. എ. എന്നു പറയുന്നതിൽ ഞങ്ങൾക്ക് അശേഷം സംശയമില്ല. പ്രകൃത പുസ്തകത്തിന്റെ മൂലത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ ശേഖരിച്ചിട്ടുള്ള വസ്തുക്കളൊന്നും ഒരിക്കലും കേടുസംഭവിക്കുന്നവയല്ലെന്ന് ഉള്ളതിന്ന് ആക്ഷേപമില്ല. അവ

യുടെ സാരാംശങ്ങളെല്ലാം പ്രസ്തുത പുസ്തകത്തിൽ കഴിയുന്നവിധം ഗ്രന്ഥകർത്താവു വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതും തീർച്ചതന്നെ. ഈ ചെറിയ പുസ്തകത്തിൽ സത്യാതൊട്ടു വരവുചിലവുവരെ പത്തൊമ്പതു വിലയേറിയ വിഷയങ്ങളെ കുറിച്ചുള്ള പ്രസംഗങ്ങൾ ഉണ്ട്. അവ ഒന്നോടൊന്നു കിടമത്സരികളായും ഇരിക്കുന്നു. ഒരു പ്രവൃത്തിയുടെ ഫലം പൊതുജനങ്ങൾ സന്തോഷത്തോടുകൂടി അനുഭവിക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ പ്രവൃത്തിച്ചവനാണെന്നു ചാരിതാത്പര്യമാണ് ചാരിതാത്പര്യം. അതു മാമ്മൻമാപ്പിള അവർകളും അനുഭവിക്കുമെന്ന് ഞങ്ങളെപ്പോലെതന്നെ ഈ പ്രസംഗങ്ങൾ വായിക്കുന്നവരെല്ലാവരും സമ്മതിക്കുമെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം.

ഇന്ത്യാചരിത്രം ഒന്നാം രണ്ടാം ഭാഗങ്ങൾ:— മാമ്മൻമാപ്പിള അവർകൾ മലയാള സാഹിത്യ കഡുംബത്തിലേക്കു ചെയ്തിട്ടുള്ള മറ്റൊരു സഹായമാണിത്. 'രസികരഞ്ജിനി' യുടെ പരിപാടിയിൽ 130 ഭാഗങ്ങളുള്ള ഈ രണ്ടു പുസ്തകങ്ങളിൽ ഹിന്ദുക്കളുടെ പ്രാബല്യകാലം മുതൽ മഹാരാഷ്ട്രന്മാരുടെ നാശകാലാവരേയുള്ള ചരിത്രം ഒതുങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഓരോ രാജാക്കന്മാരുടെ വംശപാരമ്പര്യപട്ടികകളും രണ്ടാം ഭാഗത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ വിസ്മരിച്ചെഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഈ ചരിത്രങ്ങളിൽനിന്നു ചില വിശേഷ സംഗതികൾ ഗ്രഹിക്കാനുണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾ പ്രത്യേകം പറയാതിരിക്കുന്നില്ല.

മേൽപറഞ്ഞ പുസ്തകങ്ങളിൽ അച്ചടിപ്പിശാചുകളുടെ ബാധയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും മലയാളമനോരമാ അച്ചുകൂടത്തിൽ വൃത്തിയായി അച്ചടിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് അവയെ ഒരു ഭംഗി വിശേഷാൽ കൂടിയിട്ടുണ്ട്.

കഥാമഞ്ജരി ബോലബന്ധു:— നാഡുക്കളായ ഗ്രന്ഥകർത്താക്കന്മാരെ സഹായിച്ചു ധനം . . . . . അപേക്ഷിച്ചു എസ്സ്. ടി. റസ്താർ അവർകൾ മലയാള ചരിത്രവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി പരിശ്രമിക്കുന്നതിന്നു കയ്യും കണക്കുമില്ല. 'കഥാമഞ്ജരി' രണ്ടാമതു പറഞ്ഞ തരത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു ചെറിയപുസ്തകമാണ്. വളരെ കൗതുകമുണ്ട്. ഈ പുസ്തകം ബോലന്മാർ കണ്ടാൽ കയ്യിൽനിന്നു രാവിലെക്കു

മെന്നു തോന്നുന്നില്ല. വിപര്യയം ചുരുക്കം. ഇതിന്റെ മൂലം 'സ്റ്റേഡ്' എന്ന പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട പത്രാധിപന്റെ രസവത്തുള്ളൊരു ചെറിയ കഥകളാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാചകരീതിയും ഫലിതവും സർവ്വജനസമ്മതമായിട്ടുള്ളതാണല്ലോ. പ്രകൃതപുസ്തകത്തിന്റെ തർജ്ജമക്കാരൻ കെ. പരമപിള്ള. എം. എ. അവർകളാണെന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ മലയാളഭാഷാപോഷണത്തിന്ന് ഇത് ഒരു വലിയ സഹായമായി എന്നു വിശ്വസിക്കാത്തവർ ചുരുങ്ങും. ഈ തരത്തിലുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ ചെറിയവയാണെങ്കിലും അച്ചടിക്കുമ്പോൾ ചില വ്യക്തികൾ എന്നുള്ളതിന്നു റഡ്ക്ലാർ അവർകളും ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ അദ്ധ്വാനത്തിന്ന് എത്രത്തോളം പ്രതിഫലം മോഹിക്കാമെന്നുള്ളതിന്നു വായനക്കാരും സാക്ഷികളാണെന്നല്ലാതെ ഞങ്ങൾ അധികം വിസ്മരിക്കുന്നില്ല.

സംവിത്രി:— കെ. ചിതമ്പരവാദ്യോർ അവർകൾ എഴുതിയതും റഡ്ക്ലാർ അവർകൾ അവകാശം വാങ്ങിട്ടുള്ളതുമായ ഈ പുസ്തകം ഞങ്ങൾ മുഴുവനും വായിച്ചു. ഇത് ഒരു പുതിയകഥയാണ്. പുസ്തകം വായിച്ച് ഏതു മറിക്കുമ്പോൾ ഇതിനെപ്പറ്റി വിസ്മയമായി ഗുണഭോജനിരൂപണം ചെയ്യേണമെന്നുള്ള മോഹവും വർദ്ധിച്ചു തുടങ്ങി. എന്നാൽ ഇതിൽ ഒരു പ്രത്യേകഘട്ടത്തിലുള്ള ഗ്ലോക്കം ഞങ്ങളെ വീണ്ടും ആകർഷിച്ചതുകൊണ്ടു മനസ്സിൽ സ്ഥായിയായി നിന്നിരുന്ന രസത്തെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾ വ്യാഖ്യാനിച്ചില്ല. ഗ്ലോക്കം.

“നളിനീദളഗതജലമതിതരളം

തതപഞ്ജീവിതമതിശയം പലം

വിദ്ധിപ്രാധിപ്യാളഗ്രന്ഥം

ലോകംശോകഹതത്വസമസ്തം”

ഗ്രന്ഥവിഷയത്തിൽ വ്യയംചെയ്യുന്ന പണത്തിന്റെ ഭവിഷ്യത്തിനെക്കുറിച്ച് റഡ്ക്ലാർ അവർകൾ ആലോചിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിവിശേഷംകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ അനുമാനിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതു ഞങ്ങൾക്കു സഹോദരപ്രഭുവും സന്താപകരവുമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു.

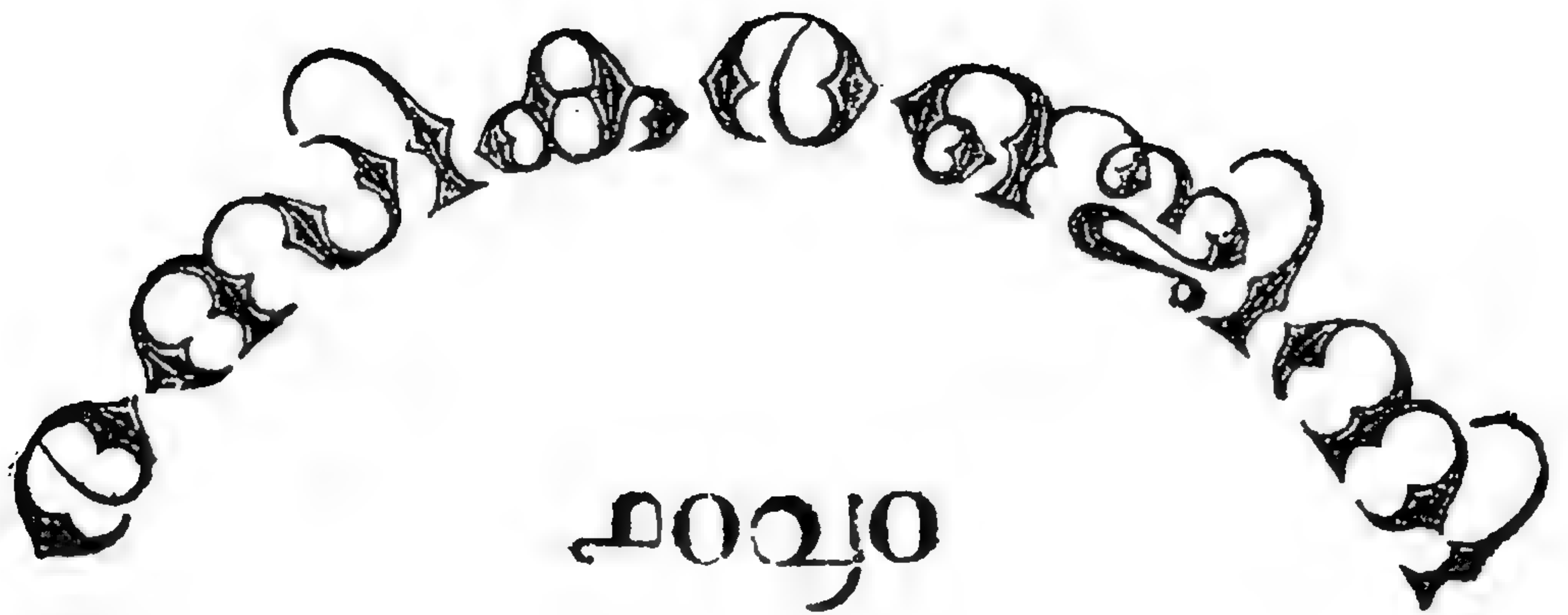

സംഗതിവിവരം.

---

1. ശുചീനത്തു കൈമുക്കൽ	117
2. ലണ്ടൻനഗരത്തിലെ ചില അതിശയങ്ങൾ— ലണ്ടൻ വിദ്യാത്ഥി, ബി. എ.	124
3. കരനന്തിരവന്റെ ആവലാതി(മച്ചമലയാളം)—പി. ജി. രാമയ്യൻ, ബി. എ. ബി. എൽ.	129
4. വിക്രമോദ്യോഗീയസാരം— കൊ. കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ	132
5. പാക്കനാർ— കുണ്ടൂർ നാരായണമേനോൻ, ബി. എ.	137
6. യവം	142
7. ജാതിനിണ്ണയാ— പാഴൂർ വടക്കിലുത്ത ജാതവേദൻ നമ്പൂരിപ്പാട്	146
8. ഒരു ലേഖകന്റെ അനുഭവങ്ങൾ	150
9. അമ്മാ—കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ	152
10. ശരീരം— കൊ. എം.	154
11. അപ്പുണ്ണി മൂപ്പിൽനായർ	157
12. ചെറുകുട്ടി	170

പുസ്തകം ന.

തുലാമാസം

ലക്കം ന.

മംഗളം.

നിത്യൻനിരീഹൻനിരപാധിമായാ
കൃത്യത്തിൽവിശ്വാസമുണ്ടാക്കിശ്രീ
പ്രത്യക്ഷമായിട്ടുതിരിച്ചുകാട്ടാ
സത്യസപരൂപൻതുണചെയ്യിടട്ടേ.

ശുചിദ്രുത കൈമുക്കൽ.

പഴമക്കാർ ഓരോ വഷയത്തെപ്പറ്റി കക്കിപിടിച്ച സംസാരിക്കുന്നതിനിടക്ക് 'ഇതുസത്യമാണ്'; 'വേണമെങ്കിൽ നെയ്യുതിളപ്പിച്ചു കയ്യമുക്കാം' എന്നു പറയുന്നതു പലരും കേട്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. എന്നാൽ ഈ വാചകത്തിന്റെ ഉത്ഭവം അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവരോ അന്വേഷിച്ചറിവാൻ ശ്രമിക്കുന്നവരോ വളരെ ചുരുക്കം. കേവലം 'ഗോതന്മാനാതികന്യായേന' പറഞ്ഞുവരാറുള്ള ഈ വാചകത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായ പ്രവൃത്തിവിശേഷത്തെക്കുറിച്ച് അറിവു

ജേടത്തോളം വിവരിക്കുന്നതു കേവലം വ്യത്ഥമാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

കേരളത്തിലുള്ള നമ്പൂരിമാരുടെയിടയിൽ അന്തഃജനങ്ങൾക്കു വ്യഭിചാരശങ്കയുണ്ടായാൽ 'ദോഷവിചാരം' ചെയ്യുന്ന സമ്പ്രദായം പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ആ വിചാരത്തിൽ സ്വാധന(സ്ത്രീ)മുഖത്തിൽനിന്നു കേട്ട പുരുഷന്മാരോടുകൂടി ആ സ്വാധനത്തെ സ്വജാതിയിൽനിന്നു വഴ്ത്തിച്ചു നിൽക്കുന്ന പതിവ് ഇന്നും നടന്നുവരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ കേവലം സ്ത്രീ പറഞ്ഞതിനെമാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കി പുരുഷന്മാർക്കു ജാതിഭ്രഷ്ട് കല്പിക്കുന്നതു വലിയ അന്യായമാണെന്നു പറയുന്ന നവീനന്മാർ ഇപ്പോൾ ഒട്ടും അപൂർവ്വമല്ല. ഇതിൽ സ്ത്രീയുടെ ജാതിഭ്രാശനത്തോടുകൂടി ഭ്രഷ്ടനാണെന്നു സമ്മതിച്ച് ഒഴിയുന്നവനെപ്പറ്റി ആർക്കും തർക്കത്തിന്നിടയില്ല. ഞാൻ വ്യഭിചരിച്ചിട്ടില്ല' എന്നു വാദിക്കുന്ന പുരുഷന്മാരെപ്പറ്റി മാത്രമേ ഇവിടെ ആലോചിക്കുന്നുള്ളൂ. അവർക്കു വ്യഭിചാരിയല്ലെന്നുള്ള തെളിവു കൊടുക്കേണ്ടുന്ന ചുമതലയുണ്ട്. പക്ഷെ വ്യഭിചരിച്ചുവെന്നു പറയുന്ന സ്ത്രീ വിചാരംകഴിക്കുന്ന സ്മാർത്തമീമാംസാകാദിബ്രാഹ്മണരുടെ യോഗത്തിൽവെച്ചു മഹാജനങ്ങളെ തെളിവോടുകൂടി ബോധ്യപ്പെടുത്തിട്ടുള്ളതും വിവിക്തസ്ഥലത്തു സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ തനിച്ചു നടത്തിയതായിരിക്കാൻമാത്രമിടയുള്ളതുമായ ആ നിഗ്രഹകൃത്യം, ഒരുവൻ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു പറയുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം ആ പുരുഷൻ നിദ്ദോഷിയെന്നു ജനബോധ്യം വരുവാനും തരമില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഘട്ടത്തിൽപ്പെട്ട പുരുഷനു 'സത്യപ്രഖ്യാപനം' ചെയ്തല്ലോ തെ മറെറൊരാൾ നിവൃത്തിയാണുള്ളത്? 'സത്യപ്രഖ്യാപനം' പലവിധത്തിലും പൂർവ്വാചാര്യന്മാർ വിധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ കൂട്ടത്തിലൊന്നാണ്, 'നൈയ്യതിഉപിച്ചു കയ്യമുക്കുക' എന്നു മുൻപ പറഞ്ഞ കൃത്യം. ശുചീന്ദ്രമെന്ന മഹാക്ഷേത്രത്തിൽ ചന്ദ്രശേഖരസ്വാമിസന്നിധിയിൽവെച്ച് ഈ മഹാകർമ്മം പണ്ട് ചെയ്തുവന്നിരുന്നു. ഈ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ മഹാത്മ്യത്തെപ്പറ്റി ശുകസന്ദേശകാവ്യത്തിൽ താഴെ കാണുന്നപ്രകാരം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്:—

ഇത്രയും ശുദ്ധിവന്നോരിടമരിയ ശുചീന്ദ്രപ്രയോദം പ്രസിദ്ധം ചന്ദ്രചീനേന്ദ്രമീശൻ തിരുവടിയരുളും ക്ഷേത്രമങ്ങയ്ക്കുകാണാം മൂന്നാം സൂക്ഷ്മത്തിലാണെങ്കിലുമൊരു ഗുണമോദോഷമോ ചെയ്തിരുന്നാലിന്നും പോകുന്നതിന്നുള്ളൊരു ഫലമിവിടെക്കയ്യിലായ്ക്കാണമല്ലോ.

പൊല്ലവർഷം ചിറപ്പു ചിറപ്പൻ, ഈ കാലം വരെ ഈ അത്ഭുതകർമ്മം നിലനിന്നു പോന്നിട്ടുണ്ട്. ആ കാലങ്ങളിൽ കൈമുക്കിയതിൽ നിദ്ദോഷികളായ രണ്ടു നമ്പൂരിമാരുടെ കൈ പൊള്ളിയില്ല. ഇതു കൂടെ നിന്നുകണ്ടിട്ടുള്ള ഒരു മഹാവൃദ്ധനായ സ്വാമിയരുടെ തിരുമുഖത്തിൽനിന്നു ഞങ്ങൾ തന്നെ കേട്ടിട്ടുണ്ട്.

കൈമുക്കലിന്റെ നടവടികൃമത്തെപ്പറ്റിയും കുറച്ചൊന്നു പറയാം. ദോഷവിചാരത്തിൽ 'സോധനം' ദോഷപ്പെടുത്തി എന്നു പറയുന്ന പുരുഷൻ താൻ നിദ്ദോഷിയാണെന്നു വാദിക്കുന്നതായാൽ ആ പുരുഷനു പമ്പുകൊടുക്കുക എന്നൊരു സമ്പ്രദായമുണ്ട്. 'പേമ്പ്' എന്നുവെച്ചാൽ 'സേത്വപ്രഖ്യാപന'ത്തിനുള്ള അനുവാദം റിപ്പാകുന്നു. ഇതു ദോഷവിചാരത്തിൽ പ്രഥമപുരുഷനായി തെളിഞ്ഞിട്ടുള്ള ആൾക്കുമാത്രം കൊടുക്കുക പതിവില്ലാത്തതു. പമ്പുകൊടുക്കുന്നത്, ദോഷവിചാരം ചെയ്യുവരുടെ സമ്മതത്തോടുകൂടി, രാജ്യത്തെ രാജാവാകുന്നു. പമ്പുവാങ്ങുന്ന പുരുഷൻ ദിജനാണെങ്കിൽ മാത്രമേ ശുചീന്ദ്രൻ കൈമുക്കുവാൻ സമ്മതിക്കുകയുള്ളൂ. താണജാതിക്കാരനാണെങ്കിൽ, കാത്തിരുത്തിക്കിട്ടാത്ത ഏതോ ഒരു ക്ഷേത്രത്തിൽ വെച്ചാണ് കൈമുക്കുക പണ്ടു നടത്തി പോന്നിരുന്നത്. ഇങ്ങിനെ പമ്പുവാങ്ങിച്ച ബ്രാഹ്മണൻ ശുചീന്ദ്രക്ഷേത്രത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥനും രാജാധിപതിയുമായ തിരുവിതാംകൂറ് മഹാരാജാവിന്റെ തിരുമുമ്പാകെ ഈ പമ്പോടുകൂടി വിവരം : ബോധിപ്പിക്കണം. അപ്പോൾ ജ്ഞാതികളും ഇണങ്ങരുതെ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു മുറയാകുന്നു. തിരുവിതാംകൂർ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു കല്പിച്ച തീട്ടയച്ചാൽ അതുപ്രകാരം ശുചീന്ദ്രൻ മഹാക്ഷേത്രത്തിൽ കൈമുക്കലിനുള്ള ഒരുക്കം കൂട്ടുകയായി. 'സേത്വപ്രഖ്യാപനം' ചെയ്യുവാനുള്ള നമ്പൂരിയും സഹായികളും ശുചീന്ദ്രൻ ചെന്നു ചന്ദ്ര

ശേഖരസ്വാമിയെ ഭജിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

കൈമുക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള ദിവസത്തിന്റെ തലേനാൾതന്നെ പല ക്രിയകളും നടത്തുവാനുണ്ട്. അന്നു കൈമുക്കുവാനുള്ള പുരുഷൻ നിരാഹാരനായി സ്ഥലോപവാസം ചെയ്യണം. ശുദ്ധോപവാസം ചെയ്യുവാനശക്തനാണെങ്കിൽ പാലും പഴവും മാത്രം ഒരു കുറി ഉപയോഗിക്കാറില്ലെന്നില്ല. അസ്മനത്തിന്നു മുമ്പായി അദ്ദേഹം കുളിച്ചുവന്നാൽ അമ്പലത്തിൽ ബലിക്കൽപ്പരയ്ക്കുത്ത് നവഗ്രഹങ്ങളെ പൂജിക്കുകയായി. അതിന്നു നവഗ്രഹസ്ഥാനത്ത് കമ്പതു പോറ്റികളാണ് പൂജ്യന്മാരായി വന്നുകൂടുക.

നവഗ്രഹപൂജകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ സ്വാമിസന്നിധാനത്തിൽ ചെന്നു സത്യം ചെയ്യുകയായി. ആ സമയത്തു ചന്ദ്രശേഖരസ്വാമിയുടെ പിന്നിൽ മണിപ്രകാശിക്കുന്ന ഒരു വിളക്കുമാത്രമല്ലാതെ അമ്പലത്തിന്നകത്തു വെളിച്ചത്തിന്റെ ലേശാപോലും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. ദോഷശങ്കയുള്ള നമ്പൂരി സത്യാചെയ്യുന്നതിന്നായി ക്ഷേത്രത്തിലേക്കു കടക്കുമ്പോൾ നല്ല ഉറപ്പുണ്ടെങ്കിലെ കടക്കാവു എന്നും മറ്റും ക്ഷേത്രാധികാരികളിൽ പ്രധാനിയായ മുത്തത് ഉപദേശിക്കും. പിന്നെ അകത്തേക്കു കടക്കുകയായി. ആ പ്രവേശത്തിൽതന്നെ കായ്ക്കും ശുഭമായിട്ടോ അശുഭമായിട്ടോ പരിണമിക്കാൻ പോകുന്നത് എന്ന് ഒരുമാതിരി തീച്ചയാക്കുവാനുള്ള ചില ലക്ഷണങ്ങൾ മുത്തതു കണ്ടുവെച്ചിരിക്കും. സ്വാമിസന്നിധാനത്തിൽ ചെന്നാൽ സത്യാചെയ്യുകയായി. സത്യവാചകം മുത്തതുതന്നെയാണ് ചൊല്ലിക്കൊടുക്കുവാൻ. ആ ശാന്തഗംഭീരദാരുണമായ സമയത്തു ഭഗവാന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു സത്യാചെയ്യുന്നതിന്നാരംഭിക്കുമ്പോൾ ഒന്നു നടുങ്ങി നെഞ്ചുപിടക്കുകയും ഒച്ചയിടുകയും ചെയ്യാതെ ആത്മതന്നെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. മുത്തതു ചൊല്ലിക്കൊടുക്കുന്ന സത്യവാചകത്തിൽ ആദ്യം ചൊല്ലുവാനുള്ളത് താഴെ എഴുതുന്ന ശ്ലോകമാകുന്നു:—

ആദിത്യചന്ദ്രാവനിലോനലശ്വ
 ദ്രൗട്ടമിരാപോഹൃദയായമശ്വ
 അഹശ്വരാത്രിശ്വഉദേചസന്ധ്യ
 ധർമ്മശ്വജാനാതിനരസ്യവൃത്തം

പിന്നെ പ്രകൃതകായ്വും വൃക്കുമായി പറഞ്ഞിരിക്കും. നാ
 ത്വംചെയ്യുകഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം മാത്രമെ വിളക്കുകൾ കൊളു
 ത്തുകയും കൊട്ടാ കഴലും ദീപാരാധനയും മറ്റും പതിവുള്ളൂ. അ
 ന്നത്തെ കൃത്യം ഇത്രമാത്രമെ പറയത്തക്കതായിട്ടുള്ളൂ.

പിററന്നാൾ ഉദയത്തോടുകൂടി കൈമുക്കൽ കാണുവാനുള്ള
 ജനങ്ങൾ വന്നുകൂടി തുടങ്ങും. അപ്പോഴത്തെ തിരക്കും തിരക്കും എ
 ത്രമാത്രമുണ്ടാവുമെന്നു വായനക്കാർക്ക് ആലോചിച്ചുനോക്കിയാൽ
 അറിയാവുന്നതാണല്ലോ. തലേന്നാൾ രാത്രി മുത്തതും മറ്റും പ
 റഞ്ഞുകൊടുത്ത ഉപദേശങ്ങൾ കേട്ടു തനിയെ പലതുമലോചി
 ച്ചു ഹൃദയത്തിൽ ആകപ്പാടെ ഒരു കിടുകിടപ്പോടുകൂടി നില്ക്കു
 മ്പോൾ കൈമുക്കുന്ന നമ്പൂരിയോടുകൂടിക്കാൻ പോകാം എന്നു മു
 ത്തതു പറയും. 'പ്രജ്ഞാതീത്ഥം' എന്ന പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട കളത്തി
 ന്റെ വിജയമായ ഒരു മൂലയ്ക്കുള്ള കടവിലാണ് അദ്ദേഹം കളി
 ക്കേണ്ടത്. കളിച്ചവനാൽ പിന്നെ കൈമുക്കുതിരിപ്പാൻ നിവൃ
 ത്തിയില്ല. അതുകൊണ്ട്, കളിപ്പാൻ പോകുന്നതോടുകൂടി ഭയമു
 ള്ളപക്ഷം വേണമെങ്കിൽ കളിച്ചുപാടിപ്പോകുന്നതിന്നാണത്രെ വിജ
 നസ്ഥലത്തു കളി എന്നു വെച്ചിട്ടുള്ളത്. കളിച്ചു മാറുടുത്തു വരു
 മ്പോഴും ധ്വജത്തിന്റേയും വൃക്ഷത്തിന്റേയും ഇടയിലായിട്ട് ഗ
 ണപതിയുടെ മുമ്പിൽ അപ്പക്കാരയുടെ ആകൃതിയിലുള്ള ഒരു ഇരി
 വുപാത്രത്തിൽ നെയ്യു തിളപ്പിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കും. ഇന്നസമയം
 മുതൽ ഇത്രപൊതുവിട്ടു കത്തിച്ചു നൈ തിളപ്പിക്കേണമെന്നും നി
 ശ്ചയമുണ്ട്. കൈമുക്കുന്നവൻ കളികഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ മൗന
 പ്രതമനഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. കളിച്ചെത്തിയാൽ തലേന്നാളു
 ണ്ണെ സത്യവാചകം എഴുതിയ കാല അദ്ദേഹത്തിന്റെ അരയിൽ

മുത്തതു തിരുകിക്കൊടുക്കും. ആ മുത്തതുതന്നെ പൊതിഞ്ഞുകൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ഒരു സുവർണ്ണവൃഷഭവഗ്രഹം തിളച്ചുമറിയുന്ന നെയ്യിലിടും. വെണ്മാടമായ മേപ്പുരയിലുള്ള സുഷിരത്തിൽകൂടി സൂര്യൻ നെയ്യിൽകിടന്നു തിളച്ചുമറിയുന്ന ആ വൃഷഭത്തിന്മേൽ തട്ടുന്ന സമയത്താണ് കൈമുക്കുക എന്ന കർമ്മം ചെയ്യേണ്ടത്. അപ്പോഴും നവഗ്രഹപൂജാദികൃത്യങ്ങളൊക്കെ സമാപിച്ചിരിക്കും. പന്തിരടി പ്രസന്നപൂജക്കു നടതുറന്ന് ചന്ദ്രശേഖരസ്വാമിയും പ്രത്യക്ഷമായി പ്രകാശിക്കും. സത്യരൂപനായ ഭഗവാന്റെ സന്നിധാനത്തിൽ അസംഖ്യംജനം നോക്കിനില്ക്കേ സത്യപ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്ന ബ്രാഹ്മണൻ തിളച്ചുമറിയുന്ന നെയ്യിൽ കയ്യമുക്കി ആ വൃഷഭത്തെ എടുത്ത് മുമ്പിൽ വെച്ചിട്ടുള്ള തുശനിലയിലേക്കിടണം. ഇലയിലിട്ടാൽ ഉടനൊതന്നെ ആ വൃഷഭത്തെ ചാണകംകൊണ്ടു മുട്ടുവാൻ ഒരുവകാശിയുണ്ട്. അയാൾക്കു രണ്ടുപണം പ്രതിഫലമാണ്. കൈമുക്കി കഴിഞ്ഞാൽ ആ കയ്യുമയത്തിപിടിച്ചുകൊണ്ട് ക്ഷേത്രത്തിന്നൊരു പ്രദക്ഷിണം വെയ്ക്കണം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആ പ്രദക്ഷിണത്തിന് അനേകം അനുയാത്രക്കാരുണ്ടാവുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. സ്വാമിയുടെ നടയിലെത്തിയാൽ മുത്തതു കയ്യമുക്കിക്കെട്ടും. പിന്നെ മൂന്നുദിവസം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാസം മുത്തിതിന്റെ ഇല്ലത്താണ്. ഭക്ഷണം കൊടുപ്പാനുംകൂടി മുത്തതുതന്നെയാണ്. ഇതാണ് ശുചീന്ദ്രത്തു മുത്തതിന്നൊരു പ്രാശസ്ത്വം. കൈപൊള്ളിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും അന്നു കൈ നീറിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അതിന്നു വ്യത്യാസമില്ല. നേരത്തോടുനേരം കഴിഞ്ഞാൽനീറൽ നില്ക്കും. പിന്നെ കൈ പൊള്ളിട്ടുണ്ടോ എന്നു മുത്തത് സ്വകാര്യമായി പരീക്ഷിച്ചു നോക്കും. പൊള്ളിട്ടുള്ളപക്ഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ രക്ഷാധികാരിയായ മുത്തത് ഒളിച്ചുചാടി പൊയ്ക്കൊള്ളുന്നതിന്നനുവാദം കൊടുക്കുകയാണ്. ആളെ കാണാതായാൽ മുത്തതു പതിനാലു പണം പിഴചെയ്യാൽ മതി. ചാടിപ്പോയില്ലെങ്കിൽ ക്ഷേത്രത്തിൽ നാലായിരം പണം ചിലവുണ്ട്. മഹാഘോഷമായിട്ടുള്ള ശുദ്ധിമുതലായതു കഴിക്കണം, ദോഷപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു തീച്ചുവന്നിട്ടുള്ള ആളെ മുപ്പത്തിര

ണ്ടു ദാസിമാരുടെ ഡമാജ്ജിനീസംഭാവനയോടുകൂടി പുഴയ്ക്കുക്കര കിടന്നുകയറിയുപോയെന്നും.

കൈ പൊള്ളിയില്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചാരിതാത്മ്യവും, അത്ഭുതവും ജനങ്ങളുടെ സന്തോഷവും, മഹോത്സവവും, പറയാനില്ല. മൂന്നാംദിവസമേ കളിയുളളു. അന്നു കളിച്ചവന്നു ക്ഷേത്രത്തിൽ പ്രദക്ഷിണമായിചെന്നു വിഷ്ണുഭഗവാന്റെ നടയിലെത്തിയാൽ കയ്യു മുടികെട്ടിയതഴിച്ചുകളയും. പിന്നെ അദ്ദേഹം അമ്പലത്തിൽതന്നെ ഒരു സ്ഥലത്ത് എവടും കയ്യു കാണത്തക്കവിധത്തിൽ ഉച്ചപ്പൂജാരം ജപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. പലപ്രകാരത്തിലും പലരും കൈ പൊള്ളിട്ടുണ്ടോ എന്നു പരീക്ഷിച്ചുനോക്കും. സേത്വേസർവ്വം പ്രതിഷ്ഠിതം എന്നുണ്ടല്ലോ. സത്യമുണ്ടെങ്കിൽ പൊള്ളിട്ടുണ്ടാവില്ല നിശ്ചയംതന്നെ. ഉച്ചപ്പൂജക്കു നമസ്കാരത്തിന്നു ബ്രാഹ്മണക്ക് കേടിക്കുനീർ വീഴ്ത്തുവാൻ അന്നദ്ദേഹംതന്നെയാണ്. ആ ബ്രാഹ്മണപണ്ഡിതരിൽ ഇരുന്ന് അദ്ദേഹം ഉണ്ണുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങിനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശുദ്ധഭോജനവും കഴിഞ്ഞു. പിന്നെ അദ്ദേഹത്തിനെ വളരെ ബഹുമാനിച്ചു വാഹനത്തിൽകയറ്റി ഒരു പട്ടണപ്രവേശം കഴിപ്പിക്കും. തിരിയെ തിരുവനന്തപുരത്ത് എത്തിയാൽ മഹാരാജാവു ബഹുമാനിച്ചു രണ്ടുകൈക്കും വീരശ്താവലയും മററും കൊടുക്കും. അദ്ദേഹം സകലബ്രാഹ്മണയോഗങ്ങളിലും മാന്യസ്ഥാനത്തിന്നർഹനായുംഭവിക്കും.

ഈ 'ശുചീന്ദ്രത്തു കൈമുക്കൽ' എത്രകാലത്തു തുടങ്ങി എന്നുള്ളത് ഇപ്പോൾ ആരും നിശ്ചയമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഫാഫൻ-മാണ്ടാണ് ഇതിന്റെ അവസാനകാലം. പിന്നെ ഒരുക്കുറി തിളപ്പിക്കാത്ത നെയ്യിൽ കൈമുക്കുക എന്നൊരു ഗോഷ്ഠി കാണിച്ചില്ലെന്നില്ല. പക്ഷെ അതു ജനസമുദായത്തിന്നു തൃപ്തിക്കും അത്ഭുതത്തിന്നും മതിയായില്ല. ഈ പ്രയോഗത്തിൽ സത്യമുള്ളവന്റെ കൈ പൊള്ളും എന്നായിരുന്നു നിശ്ചയിച്ചിരുന്നത് എങ്കിൽ ഒരു വിധം സമാധാനമാകുമായിരുന്നു. ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെണ്ടിലെ ഒരു ഉപദേശംകൊണ്ടോ, നിബ്ബന്ധംകൊണ്ടോ, ശാസ്ത്രംകൊണ്ടോ, എന്തുതന്നെ

ണ്ടെങ്കിലും, മലയാളികൾക്ക് ഈ അത്യുത്തമമായ സത്യാപ്രഖ്യാപനമാണ് അടഞ്ഞുപോയതു കഷ്ടവും നഷ്ടവുമാണെന്നു പൂർവ്വചരിത്ര അന്വേഷം പറയാതിരിക്കയില്ല നിശ്ചയംതന്നെ.

ലണ്ടൻനഗരത്തിലെ

ചില അതിശയങ്ങൾ

ശീമയിലെ അത്ഭുതങ്ങൾക്ക് അവസാനമില്ല. അവിടെ പൊള്ളയല്ലാത്ത സ്ഥലം എവിടെയാണെന്ന് അറിയാനാണ് ഞങ്ങൾ. ഭൂമിയുടെ അടിയിലുള്ള ഒരു തീവണ്ടിസ്റ്റേഷനിൽനിന്നു പുറത്തുവന്നാൽ (St. P. Churchyard) എന്ന സ്ഥലത്തിന്നു സമീപം എങ്ങാണ്ടോ ചെന്നു ചേരും. ഇവിടെ വഴി നടുവിലായിട്ടു വൃത്താകാരത്തിൽ സ്റ്റുടികംകൊണ്ടുള്ള ഒരു സ്ഥലം കാണാം. അത് ഒരു പലഹാരക്കച്ചവടസ്ഥലത്തിന്റെ മേപ്പുറയാകുന്നു. ഈ വിശ്രമസ്ഥലം ഒരു അന്തർഗൃഹമാണ്. ഫ്ലീറ്റ് സ്ട്രീറ്റ് (Fleet street) എന്ന തെരുവിൽകൂടി നാം ദിവസംപ്രതി നടക്കുന്നതായാലും ഒരു നദീതീരത്ത് എത്തി എന്നോ, അതിന്റെ ഒഴുക്ക് അനുസരിച്ചു നടക്കുന്നുവെന്നോ, വിലങ്ങിട്ടു കടന്നുപോകുന്നുവെന്നോ, നമുക്ക് അറിയുവാൻ തരമില്ല. നദി ഭൂമിയുടെ ഉള്ളിൽ ഒളിച്ചുകിടക്കുന്നു. അതാണു സൂര്യരശ്മി തട്ടാത്ത വെള്ളമുള്ളതെന്നു ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ (Fleet River) നദി. പിന്നെ റായൽ എക്സ്ചേഞ്ച് (Royal Exchange) എന്ന സ്ഥലത്തിന്റെ മുൻഭാഗത്തായി. കച്ചവടബഹളം ഇത്ര അധികമുള്ളസ്ഥലം ലണ്ടനിൽ മറെറുണ്ടുമില്ല. ദിനസരി അവിടെകൂട്ടുന്ന ജനസംഖ്യ ഏതും ആയിരവും മറ്റുമല്ല അനേകലക്ഷാവിതം കണക്കാക്കേണ്ടതാകുന്നു. പക്ഷെ അവരിൽ കുറച്ചുപേർ മാത്രമേ ഒരു മൂന്നുനിലമാളികയുടെ തട്ടിൻപുറത്തുകൂടി നടക്കുകയാണെന്ന് അറിയുന്നുള്ളൂ. എന്തെന്നാൽ, അവരുടെ കാലടികൾക്കു നേരെ താഴെ ഒരു തീവണ്ടിസ്റ്റേഷൻ

ഷനില്പുള്ള സാമാനം തുടങ്ങുന്ന ആപ്പീസ്സാണ്. അതിന്നു ശരിക്കു ചോട്ടിൽ പട്ടണത്തിലെ പ്രധാനവെള്ളക്കുഴലും ഗാസ് കുഴലും ശേഖരപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള ഒരു വിശാലമായ സ്ഥലമുണ്ട്; എല്ലാറ്റിലും താഴത്തുകൂടി വിദ്യുച്ഛക്തികൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന വണ്ടി വഴിയാത്രക്കാരെ കയറ്റി പോകുകയും ചെയ്യുന്നു. സമഭൂമിയിൽനിന്ന് എഴുപതും, ചിലപ്പോൾ നൂറ്റിമുപ്പതും, അടി ആഴമുള്ള പാതാളത്തിൽകൂടിയാണ് ആവിവണ്ടിയുടെ യാത്ര. കുറച്ചുമുമ്പിൽ നാം ഉറച്ച ഭൂമിയിൽനിന്നിരുന്നവെന്നു വിചാരിക്കാം; പക്ഷെ നമ്മുടെ കാലടിക്കു താഴെ ഒരു നദി ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മറ്റൊരുസ്ഥലത്ത് വിദ്യയൊന്നും ഇല്ലെന്നു തോന്നാം; അവിടെ തലക്കുമ്മിതെയാണ് നദിയുടെ ഒഴുക്കു. തെക്കെ ലണ്ടനിലെ ഒരു വൈദ്യുതവണ്ടി റേഡിയോയിലുള്ള പ്ലാറ്റ്ഫോമിൽ ചെന്നു നില്ക്കുന്നവരുടെ തലക്കുമ്മിതെ തെംസ്നദി ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. തലക്കുമ്മിതെ നദി, അടിക്കുതാഴെ നദി, അത്തുതനഗരികളിൽ വെച്ചുതൂങ്ങുതമായ ലണ്ടൻപട്ടണത്തിൽ എന്താണ് അസാധാര്യമായിട്ടുള്ളത! ഭൂമിയുടെ അന്തർഭാഗത്തുള്ള നദിയിൽ സ്നാനംചെയ്യാം; അന്തർഗൃഹങ്ങളിൽ പചിക്കാം; അന്തരാലയങ്ങളിൽ ഇരുന്നു ഭക്ഷിക്കാം; ഗർഭമന്ദിരങ്ങളിൽ ഇടനേരം കഴിക്കാം; ഭൂമിക്കുതാഴെ ചെന്നു നേരമ്പോക്കും ചെലത്താം. വർത്തമാനക്കുടലാസ്സും അവിടെ കിട്ടാം; ഉണ്ണുകാലത്തു ശൈത്യസുഖം അനുഭവിപ്പാനായി ഹോമമന്ദിരങ്ങളും അന്തർഭാഗത്തിലുണ്ട്; പിന്നെ വേണമെങ്കിൽ മണ്ണിൻചുവട്ടിൽ തന്നെ കിടക്കുകയും ചെയ്യാം. ചാവറൻ പറയുന്നതല്ല.

ക്ഷണനേരംകൊണ്ട് എല്ലാം പ്രവൃത്തിക്കേണമെന്നാണ് ഇംഗ്ലീഷുകാരന്റെ ശാസ്ത്രം. നിശ്ചയിച്ച സമയംകൊണ്ടു കാര്യം കലാശിച്ചാൽ ഭാഗ്യമായി എന്നാണ് മനുഷ്യക്കാരുടെ വിചാരം. ഒട്ടും സമയംകൂടാതെ ഒരു പ്രവൃത്തിചെയ്യാൻ വസ്തുത പ്രയാസംതന്നെ. എന്നാൽ വെള്ളക്കാരന്റെ പ്രവൃത്തികൾക്കു സമയംതന്നെ വേണ്ട; അതിലും എളുപ്പത്തിൽ പണി നടത്തുവാനാണ് അവരുടെ ഉത്സാഹം. കാലദേശങ്ങളെ ഇല്ലായ്മചെയ്യാനാണ് വെള്ളക്കാരന്റെ ശ്ര

മം എന്നുള്ള വാക്കിൽ മനസ്സിലത്തേണ്ടതാകുന്നു. വർത്തമാനപത്രങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിലും, വണ്ടി കാടിക്കുന്നതിലും, തപാൽ എടുപെട്ടുകാഴ്ചത്തിലും, കമ്പി അടിക്കുന്നതിലും, അവരുടെ താല്പര്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഒരു മണിക്കൂറുസമയം നൂറു മിനിറ്റുകൊണ്ടാണല്ലോ അവസാനിക്കുക. എന്നാൽ വണ്ടി കാടിക്കുന്നവർ ആ സമയം ഒരു മിനിറ്റുകൊണ്ടു അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ നോക്കും. അതി വേഗത്തിൽ പായുന്ന വണ്ടികൾക്കു ചില്ലറ താവളങ്ങളിൽ നില്പുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഇതിനിടക്കു തപാൽക്കൊടുത്തു വാങ്ങാതെ തരവുമില്ല. സമയം പിശുക്കുപിടിക്കുവാനായി ഒരു കൈക്കാരൻ ഇതിലേക്കും ഉപായം കണ്ടുപിടിച്ചു. സ്പെഷന്റെ മുൻഭാഗത്ത് വഴിയോരത്തായി ഒരു കുന്തക്കോലിൽ തപാൽസഞ്ചി കെട്ടി തൂക്കിടുണ്ടായിരിക്കും. വണ്ടി കാടിച്ചുപോകുന്നവഴിക്കു തൂണികിടക്കുന്ന സഞ്ചി അകത്തേക്കും അകത്തുള്ളസഞ്ചി പുറത്തേക്കും വലിച്ചിട്ടേച്ചുപോകും. ഈ വക എപ്പാടുകളെ കുറിച്ചുലോചിക്കുമ്പോൾ ലണ്ടനിൽനിന്ന് 'എഡിമ്പറോ' വിലെക്കൊ 'ഡബ്ളിൻ' പട്ടണത്തിലേക്കൊ ഒരു ചാട്ടത്തിന്ന് എത്തിക്കളയുമെന്നുകൂടി തോന്നാം.

വിസ്മയനീയമായ വേഗത്തിൽ കാഴ്ചകളെ ഒരുക്കുകയുണ്ടാകുന്നതിലുള്ള 'തീക്കെടുത്തി' യന്ത്രം (Fire Engine) ഒരു നല്ല ഉദാഹരണമാണ്. പൊല്യീസ്സുകാരന്റെ സർവ്വശക്തിയുള്ള കൈ ഒരു വണ്ടിയുടെ 'നേരെമാത്രം' പെറങ്ങുകയില്ല. അതിന്റെ ഗതി നിരോധത്തിനായി അയാൾ ശ്രമിക്കുന്നതുമല്ല. ആ വണ്ടി മഹാജനസഭയിലെ സഭാനായകന്റെ വണ്ടിയല്ല. പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ വണ്ടിയും അല്ല. മഹത്തായ ഇംഗ്ലീഷുപള്ളിയുടെ പ്രധാനമെത്രാന്റെയൊ, 'ലോഡ്'മെയർ' എന്ന മഹാപുരുഷന്റെയൊ വണ്ടികളും അല്ല. ചക്രവർത്തിയുടെ വണ്ടിക്കാ ഈ അവസ്ഥയില്ല. അതാ ഒരു ഭയങ്കരശബ്ദം കേൾക്കുന്നു. അതി തേജസ്സോടുകൂടിയതും ദൂതഗതിയിൽ പായുന്നതുമായ ആ വരുന്ന വണ്ടിയിലുള്ള അഞ്ചര ജീവികളുടെ കണ്ണുലുപനിയാണ് കേൾക്കുന്നത്. കുതിരകളുടെ ചാട്ടം ശക്തപ്പെടുന്ന വേഗത്തിലാണ്. ആളുകൾ ലഹളകൂട്ടുന്നു. കവചങ്ങൾ

മിന്നൽപോലെ പ്രകാശിക്കുന്നു, മറുവണ്ടികളും ജനങ്ങളും ബദ്ധപ്പെട്ടു വഴിയോരത്തേക്ക് ഒതുങ്ങുന്നു. പൊല്പീസ്സുകാരനുംകൂടി ബഹുമാനപൂർണ്ണരും വഴി വിട്ടുമാറി നില്ക്കുന്നു. ഇതു തീക്കെടുത്തി എന്തുത്തിന്റെ പുറപ്പാടാണ്. ശീമയിൽ അഗ്നിബാധ ശമിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള വേഗത അതിശയിക്കത്തക്കതുതന്നെ. ഒരു പുര തീപ്പിടിക്കുമ്പോൾ വല്ലവരും കാടിച്ചെന്ന് അടുത്തുള്ള ആപൽസൂചനസൂചകത്തിന്റെ ഒരു ചില്ലുപൊട്ടിച്ച് ഒരു മൊട്ടാണി പിടിച്ചുവലിക്കും. ഉടനെ യന്ത്രശാലയിൽ മണിയടിക്കുന്നതു കേൾക്കാം. അറിവു കൊടുത്ത സ്ഥലത്തിന്റെ പേർ എഴുതിട്ടുള്ള ഒരു കർിമാനവും യന്ത്രശാലയിൽ കിട്ടും. അറിവു കിട്ടിട്ടു ൪൦ നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ യന്ത്രം പുറപ്പെട്ടു. മണിയുടെ ശബ്ദംകേട്ട ക്ഷണത്തിൽ ഇരുപതുപേർ അവരവരുടെ പ്രവൃത്തിക്കു ചാടി പുറപ്പെട്ടു. രണ്ടുപേർ ചെന്നു സഭാ ഭദ്രമാക്കി നിർത്തിട്ടുള്ള രണ്ടു കുതിരകളെ കൊണ്ടുവന്നു യന്ത്രവണ്ടിയോടു ജോടിച്ചു; രണ്ടുപേർ വാരുവലിച്ചുകെട്ടി; രണ്ടുപേർ കടിഞ്ഞാൺ വെച്ചു; രണ്ടുപേർ വാരെടുത്തു കാലെകൂട്ടി സ്ഥലംപിടിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള കുതിരക്കാരന്റെ കയ്യിൽകൊടുത്തു. വാറ് കയ്യിൽകിട്ടിയവർ അയാൾ വണ്ടിവിട്ടു. കാടുന്നതിനിടയിൽ മറുക്കുവർ അതിൽ ചാടിവീണു. ഉദ്ദേശിച്ചസ്ഥലത്ത് എത്തുന്നതുവരെ വഴിക്കുള്ള പ്രതീബന്ധങ്ങൾ ഒന്നും വകവെക്കാതെ വണ്ടി പാഞ്ഞുപടി പറയും. സ്ഥലത്തെത്തിയാൽ ആളുകൾ താഴത്തുചാടി തീയുംകെടുത്തി.

തീവണ്ടിക്കും തീക്കെടുത്തിയത്രത്തിന്നും ഉള്ള വേഗതപോലെതന്നെ കമ്പിത്തപാലാപ്പീസ്സുകളിൽ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികൾക്കും വേഗതയുണ്ട്. അവയുടെ ബ്രാഞ്ചാപ്പീസ്സുകൾ ശീമയിൽ അസാധ്യമാണ്. എന്നാൽ എല്ലാകമ്പിവത്തമാനങ്ങളും ഹോഡാപ്പീസ്സിൽ അറിവു കൊടുക്കുകയും വേണം. കമ്പിമാഗ്നം ഈ അറിവുകൊടുക്കുന്നത്. കമ്പി എഴുതി എടുത്തിട്ടുള്ള കടലാസ്സ് ഒരു പൊള്ളക്കുഴലിലിട്ടാൽ വായുഭഗവാൻ ഞൊടിയിടകൊണ്ട് അതിനെ ഹോഡാപ്പീസ്സിൽ എത്തിച്ചു കൊടുക്കും. അതിന്റെ ചുമതലക്കാരൻ വായുവാണ്, എല്ലാ ആപ്പീസ്സുകളും ഇങ്ങിനെയുള്ള ക

സ്വീകരിക്കുകയോണ്ടു സംബന്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ലണ്ടനിൽ നൂറു നാഴികനീളം ഇത്തരം കുഴലുകൾ എപ്പോഴായിട്ടുണ്ട്. ദൂരം കുറയ്ക്കുവാനുള്ള വിദ്യയാണിത്. കായ്നടപ്പിലുള്ള സൗകര്യം കാണുമ്പോൾ എല്ലാ ബ്രഹ്മാപ്പിസ്തുകളും ഹോഡാപ്പിസ്റ്റിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണോ എന്നുതോന്നാം. വസ്തുത അവ ആ ആപ്പിസ്റ്റിലുള്ള ഒരോ മുറികളാണെങ്കിൽകൂടി ഇത്ര എളുപ്പമുണ്ടാകുന്നതല്ല. 'ടൈംസ്' എന്ന പ്രസിദ്ധവർത്തമാനപത്രത്തിന്റെ ആപ്പിസ്റ്റിലേക്കു പാർളിമെണ്ടിലെ പ്രസംഗങ്ങൾ അയക്കുന്നതിന്നും ഈ വിദ്യതന്നെ ഉപയോഗിക്കുന്നു. പ്രസംഗം കുറിച്ചെടുത്തുകടലാസ്സു ചുരുട്ടിക്കെട്ടി കുഴലിൽ ഇടും. അല്ലാതെ കൊട്ടക്കാരും മറ്റും ആവശ്യമില്ല. ഇങ്ങനെ കാലദേശങ്ങളെ ഇല്ലായ്മചെയ്യുന്നു. സഭയിൽ പ്രസംഗിച്ച ആൾ പുറത്തുവരുന്നതിന്നു മുമ്പു സഭയിൽ പറഞ്ഞതെല്ലാം അച്ചടിച്ചു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കയ്യിൽ കൊടുക്കുവാൻ പത്രങ്ങൾക്കു സാധിക്കുന്നതും ഈ വഴിക്കാണ്. ക്ലബ്ബുകളിലും നാടകശാലകളിലും കമ്പികൾ എഴുതി എടുക്കുന്നതിന്നും യന്ത്രങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഒന്നിനു പിമ്പു മറെറാന്നായി തുടർച്ചയായ വർത്തമാനങ്ങളെല്ലാം മുറക്കുകടലാസ്സിൽ പകർത്തി പുറത്തേക്കു തള്ളുവാനായി ഒരു യന്ത്രം ഉണ്ട്. ഇതിന്ന് അഹോരാത്രം അനന്യായംകൂടാത്ത ജോലിയാണ്. എന്നാൽ അനന്യായം തീരെ ഇല്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. അസമയങ്ങളിൽ ചിലപ്പോൾ ഒന്നുണ്ടു നിമിഷനേരത്തെ സ്വസ്ഥത ഇവർക്കു കിട്ടാറില്ലെന്നില്ല. ഇതുകൊണ്ടു കമ്പിവർത്തമാനം കുറിച്ചെടുപ്പുന്നതുള്ള സമയവും വേണ്ടെന്നുവെച്ചു. ലണ്ടനിൽ സമയംകൂടാതെ വേല എടുക്കാമെന്നുള്ളതിലേക്കു പോസ്റ്റാപ്പിസ്റ്റ് ഒരു നല്ല ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. മദ്രാസ്സിലുള്ള എല്ലാതപാപ്പാപ്പിസ്തുകളിലും ചെയ്യുന്ന ഒരു ദിപസത്തെ പണി അവിടെ ഒരു ആപ്പിസ്റ്റിൽ രണ്ടു മണിക്കൂറിടകൊണ്ട് അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. തപാലിൽ കാലത്തു കത്തുകൾ ലക്ഷത്തിൽപുറം കാണാം. വൈകുന്നേരത്തെ തുക ചില ലക്ഷമാകുന്നു. ഉച്ചക്കു നാലുലക്ഷത്തിനാലുതിനായിരം. നൂറു ലക്ഷം അർദ്ധരാത്രിയിലും. ചിലർ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ കാലത്തെ പണിക്കായി എപ്പോഴും

ടുത്തിട്ടുണ്ട്. സന്ധ്യക്കുള്ള തുക ഫഹിറ ആകുന്നു. ഉച്ചക്കു ഫഹിറ പേരും, അലുരാത്രയിൽ റഹ് പേരും ജോലിനോക്കുന്നു. ഇവർ കത്തുകൾ എല്ലാം ആപ്പീസ്സുമാക്കു എന്നാ തിരിച്ചു മുദ്രകത്തി സഞ്ചിയിലാക്കി മുദ്രവച്ച മെയിൽ വണ്ടിയിൽ എത്തിക്കുന്നതിന്നു് ആവശ്യപ്പെടുന്ന സമയം രണ്ടുമണിക്കൂറു മാത്രം. ലണ്ടനിൽ സാധിക്കാത്ത കാര്യമില്ല. റയിൽവേ സ്റ്റേഷൻ ഭരം. ഭൂമിയിലെ നാനാഭാഗങ്ങളിലേക്കും ലക്ഷോപിലക്ഷാ എഴുത്തുകളും കയറി ഒരു സ്റ്റേഷനിൽകൂടി പോകുന്ന വണ്ടികളുടെ തുക ഫഹിറ. മദ്രാസ്സിൽ മൂന്നു റയിൽവേ സ്റ്റേഷനും ദിവസത്തിൽ മൂന്നുനേരം ചിലവുള്ള തപാലാപ്പീസ്സുകളും കണ്ടു തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു സാഹ്സികനായ (?) മലയാളി ഈ വക കോലാഹലങ്ങളെല്ലാം കണ്ടു കൈകളയത്തി അത്യന്തതന്ത്ര സൂചിപ്പിക്കുവാനുള്ള വാക്കുപോലും കിട്ടാതെ കിടന്നു കഴങ്ങുമ്പോൾ പുറപ്പെടുന്നത്—അനിവ്ചനീയം, ഭർഗ്രഹ്യം, ദുരൂഹം.

ലണ്ടൻ വിദ്വാത്മി, ബി. എ.

ഒന്നന്തിരവന്റെ ആവലാതി

(പച്ചമലയാളം)

പാരെല്ലാപുകൾപൂണ്ടിട്ടുന്നതറവാടാണെന്റെവീടെന്നതല്ലാറെല്ലാമുറപോലെകാരണവരെക്കുറുപ്പുതാണങ്ങിനെ പേരെല്ലാംവെച്ചതാണുനന്തിരവരാഞ്ഞെങ്ങൾക്കുസാപ്പാട്ടിനും നേരെല്ലാംപറയുന്നതാകിലിവിടെക്കിട്ടുന്നതില്ലൊട്ടുമേ.

൧

മുററുമുത്തുപഴുത്തനെല്ലുതിർവിളങ്ങിട്ടുന്നപാടങ്ങളും ചുററുതെങ്ങുകുടുങ്ങുമാവിവകളാൽമിന്നുന്നതോട്ടങ്ങളും എററുചന്തമൊട്ടുപടന്നുമുളകുധാരാളമുണ്ടെങ്കിലും പററുന്നില്ലിതുകൊണ്ടുമുപ്പിനുക്കടംകൊള്ളേണ്ടമട്ടായിപോൽ

൨

പാട്ടംകൊണ്ടുകുറച്ചിലേതുമിയലാതെല്ലാക്കുമുണ്ണാംകുടി-
 പ്പാട്ടംകൊണ്ടു മുറക്കുമേഞ്ചിലവിനും മുട്ടില്ലതെല്ലെങ്കിലും
 നേട്ടംവേണ്ടതുബാക്കിയുള്ളമുതലാൽനേടാംകടംകൊള്ളുവാൻ
 വട്ടംകൂട്ടിവരുന്നവീടുമുടിയുംമട്ടാണിതെന്തൊതിടാം. ന.

മുപ്പക്കിങ്ങിനെവീട്ടുകാർചിലരിരിരുപ്പണ്ടെന്നുമെല്ലാക്കുമി-
 ങ്ങൊപ്പംനാൾകഴിയേണ്ടതാണിവിടെവെച്ചെന്നുംകുറച്ചെങ്കിലും
 ഉൾപൂവിങ്കലൊരോർമ്മയില്ലമുഴുവൻമക്കൾക്കൊതുക്കേണമെ-
 ന്നപ്പോഴുംകരുതുന്നുണ്ടെങ്കിലിനിമേൽചെയ്യേണ്ടതെന്താണിതിൽ ര

ആരാണങ്ങുകടന്നുചെന്നിതുപറഞ്ഞീടാൻപറഞ്ഞാലുടൻ
 നേരാക്കാൻനിരുപിക്കുമോനെയരിച്ചോറുംചുരുക്കീടുമോ
 നേരാക്കില്ലതെളിഞ്ഞിടില്ലെവിയാണോതന്നതെന്നോതിടും
 നേരാറാണറിയുന്നവൻവഴിപിഴച്ചിട്ടാണ്മട്ടൊക്കെയും ഉ

പത്തായപ്പുറപുത്തനായ്നിയണംകുമാരയമിട്ടീടണം
 പത്താക്കെന്നുചമക്കണംപുതിയതായ്ഞാഞ്ഞാന്നുതീർത്തിടണം
 മെത്തക്കോപ്പുപുതുക്കിടാതെകഴിയില്ലെന്നാക്കെയോരോന്നുതാ
 റൊത്തമ്മായിപറഞ്ഞുമുപ്പരെമയക്കുന്നുകണക്കെന്നിയേ ന

കാപ്പില്ലാതൊരുചന്തമില്ലചിരുതേവിക്കുഞ്ഞിനൊന്നങ്ങിനി-
 ത്തിപ്പിച്ചുകണമെടുപതുപവനുണ്ടായെങ്കിലൊപ്പിച്ചിടാം
 അപ്പക്കുട്ടനുവെള്ളിനൂലുപഴകിപ്പോയൊന്നുപൊന്നാലിനി-
 ത്തിപ്പിച്ചിടണമെന്നുരച്ചവൾമുടിക്കുന്നുകണക്കെന്നിയേ ഉ

തേയ്ക്കാനുംതെളിവോടുക്കുവതിനുംസാപ്പാട്ടിനുംവേണ്ടത-
 ങ്ങൊക്കെത്തൊഴുവരതെകണ്ടവളെടുക്കട്ടേവഴക്കില്ലതിൽ
 താക്കോലുംതറവാട്ടുപെട്ടിയുമവൾക്കെന്തിന്നുനല്ലുനവി-
 ച്ചക്കായ്ഞങ്ങൾനടന്നിടേണ്ടനിലയാമിത്തോതിൽവൈകാതിനി വ

തേക്കിൻകാടുമുറിച്ചുവിററരിരുപത്തയ്യായിരംരൂപയും
മേൽക്കാണ്ണങ്ങൾകൊടുത്തെടുത്തവകയുംമറുക്കുനേട്ടങ്ങളും
നില്പാതൊക്കെയുമപ്പൊഴുപ്പൊഴുടനേനാണിങ്ങുതൃക്കാശ്ശയാ-
യ്ക്കൊന്നുമുപുഷ്ടിച്ചുത്തങ്ങൾതടയാൻപോയെങ്കിലുണ്പൊക്കമാൻ

ഈവീട്ടിൽപ്പലനാളടിച്ചതളിയയ്ക്കുന്നോരുപണ്ണാണവൾ
ക്കീവണ്ണനിലമാറിവീട്ടിനടമക്കാരത്തിയായ്ക്കുനേപോയ്
താവുംമാലൊടുത്തങ്ങുളിമുതൽമുടിഞ്ഞീടുന്നതുംകണ്ടുക-
ണ്ടീവണ്ണവലയുന്നതോത്തവൾത്തെളിഞ്ഞീടുന്നുകേടെന്നിയേ. ൧൦

വീട്ടിൽക്കുട്ടികൾതാലികെട്ടുകഴിയത്തുണ്ടത്രയേതെല്ലമുൾ-
ത്തട്ടിൽക്കാരണവർത്തിന്റെനിനവില്ലെന്നല്ലതന്മക്കളെ
നാട്ടിൽക്കേട്ടവർവാഴ്ത്തിടുന്നപടിയായ്ക്കുട്ടിച്ചതാനോന്നിയാം
മട്ടിൽക്കാട്ടിവരുന്നമുത്തകഴുതക്കോമാളിയാമാളവൻ ൧൧

കാണത്തിന്നൊരുമുണ്ടുനല്ലവതിനുംകാശില്ലപോൽവീട്ടിലെ-
ന്നാണങ്ങോരുള്ളുന്നതെന്തുപായാമുപ്പുക്കുമുപ്പില്ലയോ
കാണംവിററുമൊരേടവുംപിഴവരാതോണംകഴിക്കേണമെ-
ന്നാണല്ലോമൊഴിയുള്ളതായതുപഴംചൊല്ലായ്നമുക്കൊക്കയും ൧൨

പാടത്തിങ്ങിനെമാടുമേച്ചുപകലൊട്ടുകൊക്കഴിച്ചുന്തിയാ-
യ്ക്കീടെത്തുന്നകിടാങ്ങളെക്കുശപിശച്ചൊല്ലിടുതല്ലുന്നതും
കേടത്തൊതെചിരിച്ചതന്റെമകനെക്കൊണ്ടാടിമേവുന്നതും
നാടൊക്കെപ്പറയുന്നൊന്നതുപറഞ്ഞീടേണ്ടതില്ലേതുമേ. ൧൩

പൊയ്ക്കല്ലാപുരമേഞ്ഞിടതെമഴവീണോതംപിടിച്ചീനിലം
വയ്യയ്യോപറവാൻനടക്കുവതിനുംകൊള്ളത്തൊരിമട്ടിലായ്
മയ്യേലുംമിഴിയൊത്തുകാരണവരങ്ങോടിട്ടമേടക്കുമേ-
ലിയ്യുള്ളൊരെന്നിനച്ചിടാതെമരുവീടുന്നതെളിഞ്ഞങ്ങിനെ ൧൪

കാരോരോനണയുപറഞ്ഞിവിടെയുളളൊരെപ്പഴിച്ചുററവും
നേരോതുന്നവനെന്നവെച്ചുതെളിയുംപിച്ചാണ്ടിയാപട്ടരും
ആരോടീയഴലോതിടേണ്ടതവളുംകൂടിട്ടുചെയ്യിച്ചിട്ടു-
ന്നോരോകേടുകുളോർത്തകത്തളിരെരിഞ്ഞീടുന്നമാൽത്തീയ്യിനാൽ ഹൃ

എട്ടുറണ്ടുമറിഞ്ഞിടാത്തവഷളൻപിച്ചാണ്ടിയോനാണിയോ
വട്ടത്തിൽത്തിരിയുന്നകാരണവരോചാവാതിരിക്കുംവരേ
കട്ടുന്നവരില്ലവീട്ടിനവരെക്കാലാൻപുറപ്പെട്ടുത്താൻ
പെട്ടാലുംശരിവീട്ടുകാർപൊറതികെട്ടീടാതിരുന്നീടുമേ ഹൃ

തൂക്കിക്കൊന്നിടുമെന്നൊത്താൻകലയിലേപ്പെട്ടെങ്കിൽത്താൻചാകി
നോക്കില്ലിത്തറവാട്ടുകാരെയിനിവന്നിടുന്നൊരാമുപ്പരും [ലോ
മുക്കററനിലവിട്ടുകുളുകുടിയാൽവല്ലാതിളക്കംകല-
ന്നോക്കോത്താൽശ്ശരിയായ് നടക്കുവതിനായാവില്ലപോലുഴിയിൽഹൃ

എല്ലാക്കുംപൊതുവായിടുന്നമുതലങ്ങാക്കാനുമേകീട്ടുടൻ
വല്ലാതെതെളിയുന്നകാരണവരെച്ചിക്കെന്നനീക്കീടുവാൻ
എല്ലാരുപറയുന്നുകോടതികളിൽക്കേറണമെന്നായതി
നില്ലാകാശൊരുപെണ്ണയുചിലവഴിക്കാതൊന്നുമായിട്ടുമോ ഹൃ

തുടരും

പി. ജി. രാമയ്യൻ, ബി. എ. ബി. എൽ.

വിക്രമോച്ചരീയസാരം

ദേവി, തന്റെ ഭർത്താവായ രാജാവിന്ന് ആദിത്യഭഗവാനെ
ക്കണ്ടു തൊഴുവാൻ പോയിവന്നതിന്റെ ശേഷം എന്തോ കരു വി
ചാരമുണ്ടെന്നും, ഇഷ്ടനായ മാണവകബ്രാഹ്മണനോട് അതിനെ
പറയാതിരിക്കയില്ലെന്നും ഊഹിക്കയും, ആബ്രാഹ്മണനേക്കൊണ്ടു
പറയിച്ച രാജാവിന്റെ വിചാരകാരണമെല്ലാം അറിവാൻ നിപു

ണികയെന്ന ചേടിയെ അയക്കയും കായ്മല്ലാം ഫലിക്കയും ചെ
 ജ്ജയാൽ ദേവിയുടെ ഊഹശക്തിഗുണവും ആളുന്തരവുമറിക എന്ന
 ഗുണവും തോന്നുന്നു. താൻ എന്തിനെ അറിവാനായിട്ടാകുന്നുവോ
 ഉത്സാഹിച്ചു പുറപ്പെട്ടത് ആ കായ്മല്ലാം തെക്കൻകാറ്റുകൊണ്ടു
 പറന്നുവന്നു തന്റെ ചിലമ്പിന്മേൽ പററിയ ഭൂജപത്രംകൊണ്ടു
 ദേവികു വേഗത്തിലെഴുപ്പുമായി അറിവാൻ ദൈവഗത്യാ സംഗതി
 യാകയാൽ ദൈവാനുകൂല്യഗുണം സൂചിക്കുന്നു. ഈ പത്രമല്ലാ
 ഞാനിവിടെ അന്വേഷിച്ചത്; വേറൊന്നൊന്നാണെന്നു രാജാവു പ
 ണ്ഞത്തിന്ന്, ദേവി, തന്റെ അനുരാഗം മറയ്ക്കുവാനുള്ളത്, അല്ലേ?
 എന്നു മറുപടി പറഞ്ഞതും മററുകൊണ്ടു വാക്യമതും സൂചിക്കു
 ന്നു. എന്നാൽ ദാക്ഷിണ്യംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന പശ്ചാത്താപത്തെ
 യാണിനിക്കു ചേടി' എന്ന ദേവിയുടെ വാക്കുകൊണ്ടു ദാക്ഷിണ്യം
 സൂചിക്കുന്നു. ദേവി പോയതിന്റെശേഷം ഭക്ഷണയാത്രാപ്രസംഗം
 വരെ രാജാവും വിദൂഷകനും തമ്മിൽ ചെയ്യു സല്ലാപംകൊണ്ടു ഭ
 ത്തുബ്ധമതാപഗുണം തോന്നുന്നു. മൂന്നാമകത്തിൽ രാജാവിനെ
 ദേവി തന്റെ അപ്രിയത്തെ സഹിച്ചുകൊണ്ടും ഭർതൃശരീസുഖ
 ത്തിന്നായി ഉദ്യമിക്കു കൊടുത്തുവെന്നു പറകയാൽ ധൈര്യവും ദാ
 ക്ഷിണ്യപുത്തിയും ഭർതൃസ്നേഹവും തോന്നുന്നു. രോഹിണിയോടു കൂ
 ടിയ ചന്ദ്രൻ ദേവിയോടു കൂടിയ രാജാവിനെപ്പോലെ ശോഭാവിശേഷ
 ഷഃത്താടു ചേർന്നിരിക്കുന്നുവെന്നു നിപുണിക പറകയാൽ സൗന്ദ
 ര്യഗുണം സൂചിക്കുന്നു. ദേവീശബ്ദാഹ്യാണിവാദം എന്നുദ്യമി പ
 റകയാൽ സാമുദികാശാസ്യപ്രകാരം അംഗോപാംഗങ്ങൾക്കെല്ലാം
 സാർവ്വഭൗമപട്ടമഹിഷീശുഭലക്ഷണങ്ങൾ തോന്നുന്നു. സുപാ
 ണി' എന്ന ശ്ലോകംകൊണ്ടു സൗകുമാര്യം സൂചിക്കുന്നു. വ്രതാനു
 ഷ്ഠാനാദികൊണ്ടു ധർമ്മശ്രദ്ധാഗുണം തോന്നുന്നു. 'മഹാപ്രഭാവ'
 എന്നുമുതൽ 'ദേവികു' എന്നുവരേയുള്ള ചിത്രലേഖാവാക്കുകൊണ്ടു
 ദേവിയുടെ പാതിവ്രത്യവും അതുകൊണ്ടും മററുമുണ്ടായ മഹാപ്രഭാ
 വവും തോന്നുന്നു. 'ആയുപുത്ര! നിയമം ഞാനിതുവരെ തെറ്റി
 ചിട്ടില്ല' എന്ന ദേവിയുടെ വാക്കുകൊണ്ടു തപശ്ശക്തിതോന്നുന്നു.

ഉഹിപ്പാൻവയ്പു, മാളാതവുമറികയും,
 ഭാഗ്യവും, ചൊൽമിടക്കും,
 സ്നേഹംഭർത്താവിലേററംപെടുകയും, മഴകും,
 മാദ്വാപുണ്ടമെയ്യും,
 ദേഹംസാമുദ്രികാലക്ഷണശുഭമേയമാ
 ണെന്നതാനല്ലറപ്പും,
 മാഹാത്മ്യോചേൻദാക്ഷിണ്യവും, മമിതതപ
 ശ്ശക്തിയും, വ്യക്തമായി
 അത്യന്തധർമ്മരചിയും, തികവുള്ളപാതി-
 പ്രത്യാഖ്യമുഖ്യഗുണവും, പുനരിഗുണത്താൽ
 എത്താപ്രഭാവഗുണപുഷ്ടിയും, മിങ്ങദേവി-
 ക്കിത്ഥാതെളിഞ്ഞുവിലസുന്നഗുണങ്ങൾഭംഗ്യം

ദേവിക്കിങ്ങിനെയുള്ള പതിന്നാലു ഗുണങ്ങളിൽവെച്ചു ദാക്ഷി
 ണ്യഗുണത്തിന്നു ശക്തികൂട്ടമെന്നു ഈ കഥകൊണ്ടു സ്പഷ്ടമാ
 ണല്ലോ.

ഇവി നായകന്റെ സഖിയായ വിദൂഷകനുള്ള ഗുണങ്ങളെ
 ഗണിക്കുന്നു. വിദൂഷകന്റെ പ്രായേണ എല്ലാവിചാരങ്ങളും, വാ
 ക്കളും, പ്രവൃത്തികളും, ഹാസ്യകരങ്ങളാകയാൽ അതിസ്പഷ്ടമായ
 നർമ്മസാമർത്ഥ്യമെന്ന ഗുണത്തിനുള്ള ഉദാഹരണത്തെ പ്രത്യേകമാ
 യി കാണിക്കുന്നില്ല. ഒരുത്തനെ ഹിംസിക്കുകയെന്ന വലുതായ
 ദോഷത്തെ ഈ ദോഷനാശത്തിന്നുതന്നെ വേണ്ടി ഗുണമാക്കിക്കല്പി
 ച്ചു സ്വീകരിച്ചു കലക്കറക്കാരനെ തൂക്കിക്കൊല്ലുന്നതു നാട്ടിലെല്ലാം
 നടപ്പാകയാൽ ചിലപ്പോൾ ദോഷങ്ങൾ ഗുണങ്ങളായിത്തീരമെന്നു
 സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. അതുപോലെ പ്രകൃതത്തിൽ ഇഹലോകസകല
 പുരുഷാർത്ഥസാധകമായ രാജസേവാഗുണത്തിന്റെ മുഖ്യമുഖമായ
 വിദൂഷകന്റെ നർമ്മസാമർത്ഥ്യത്തിനുള്ള കാരണങ്ങളായ അംഗ
 വൈരൂപ്യാദി ദോഷങ്ങൾ ഗുണങ്ങളായി തീരുന്നു. ഭക്ഷണത്തി
 നുള്ള കഷ്ടകിട്ടിയാൽ നാവൊതുക്കിപ്പിടിപ്പാൻ തെരക്കുതന്നെ
 എന്നതുകൊണ്ടു ഭക്ഷണത്തിലത്യാർത്തി എന്ന ഗുണം സൂചിക്കുന്നു.

ഈ ഗുണം ഇനിയും പലവാക്കുകളിലും വിചാരങ്ങളിലും സ്പഷ്ടമാണ്. രാജാവിന്റെ രഹസ്യകാര്യം കിട്ടിയതും വെച്ചുകൊണ്ടു നാ വൊതുക്കാൻ ഞ്ഞെക്കു' എന്നതുകൊണ്ടു തൊറസത്താ (ആകാരാദി ഗുപ്തിശക്ത്യഭാവം) എന്ന ഗുണം തോന്നുന്നു. 'എന്നാൽ പുല്ലിന്റെ തലക്കല്ലുള്ള മഞ്ഞിൻതുളളിപോലെ; ആ വിദ്വാന്റെ മനസ്സിലുള്ള രാജരഹസ്യകാര്യം വളരെ നേരം നില്ക്കില്ല' എന്നു നിപുണിക പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം, ഏറ്റവും ബലാകുറഞ്ഞ പുല്ലിൻ തലക്കല്ലുള്ള വെള്ളത്തുള്ളി കാരുകൊണ്ടു തെറിച്ച് പോകുകയോ ചെറുതാകയാൽ വേഗത്തിൽ വറിപ്പോകുകയോ ചെയ്യുന്നതുപോലെ ധൈര്യശക്തി കുറഞ്ഞ വിദ്വാകന്റെ മനസ്സിലുള്ള രാജരഹസ്യം അന്യപ്രശ്നാദികൊണ്ടു പുറത്തുപോകുകയോ തീരെ മറന്നുപോകുകയോ ചെയ്യുമെന്നാകയാൽ അന്ധാളിത്തമെന്ന ഗുണമധികം തോന്നുന്നു. 'ആ! ഇതാ അയാളൊരു ചിത്രത്തിലെ കുരുന്നെപ്പോലെ' എന്ന നിപുണികയുടെ വാക്കുകൊണ്ടു വിദ്വാകനു വാനരപ്പോലായാണെന്നു വരികയാൽ അംഗവൈരൂപ്യഗുണം തോന്നുന്നു. 'അല്ലാ!' എന്നുമുതൽ 'ഉണർത്തിച്ചോളൂ' എന്നുവരേയുള്ള ഗ്രന്ഥാകൊണ്ടു ആളുന്തരവുമറികയില്ലെന്ന ഗുണംതോന്നുന്നു. 'ആപാവമായ കാശിരാജപുത്രികു വലിയ ഉപദ്രവംതന്നെയായിത്തീർന്നുവല്ലോ' എന്ന വിചാരത്താൽ സജ്ജനപക്ഷാ സ്പഷ്ടം. പിന്നെ വിദ്വാകൻ തനിക്കു പററിയ വിസ്തൃതിത്തത്ത രാജാവിനെ ധരിപ്പിക്കാതേയും, അസത്യമാവാതെയും രാജാവിന്റെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം പറകയാൽ നമ്ബവൈദഗ്ദ്ധ്യവും, സത്യനിഷ്ഠയും തോന്നുന്നു. 'എന്നാലവൾ ഭുല്യഭയല്ലെന്നാണ് ഞ്ഞെക്കിക്കുന്നത്' എന്ന വാക്കുകൊണ്ടു ഊഹശക്തി വേളിവാകുന്നു. പക്ഷാന്തരത്തിൽ ഇത്ര അധികം സൗന്ദര്യോദിഗ്ദ്ധഗുണങ്ങളുള്ള ആകൃതി കണ്ടാൽ ഉവ്ശിക്കുന്നരാഗമുണ്ടാകാതെയിരിക്കയില്ല. അതുകൊണ്ടുവശീസംഗമസുഖം സാധിപ്പാൻ സംഗതിവരും, എന്നിങ്ങിനെ ഈ കാര്യം ഊഹിപ്പാനൊരു വഴി കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും 'ആവലാതി പറഞ്ഞതുമതി, താമസംകൂടാതെ കാമദേവൻ ഇഷ്ടസിദ്ധിവരുത്തി അങ്ങയ്ക്കു സഹം

യിരായിത്തന്നെ തീരാ' എന്നും, 'എന്നാൽ തത്രഭവതി ഉവ്ശി ഇവിടുത്തെ ആവലാധികേട്ടിട്ടു രാഗസൂചകമായ എഴുത്തയച്ചതായിരിക്കും' എന്നും മറ്റും വിദൂഷകൻ യാതൊരു വഴിയുംകൂടാതെ കാരോ കാര്യം ഉഘരിക്കയും കരുട്ടഭാഗ്യാത്താൽ ആ ഉഘരം ചിലപ്പോൾ ക്ഷേപകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ ഈ ഉഘരവും ഒത്തതു വിടുവിസ്സിയായ ഇയ്യാളുടെ കരുട്ടഭാഗ്യാകെണ്ടാണെന്നു വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമുള്ളു. അല്ലാതെ ബുദ്ധിശക്തികൊണ്ടാണെന്ന് ഒരിക്കലും വിചാരിപ്പാൻ പാടില്ല. തത്രഭവതി ഉവ്ശിയുടെ സൗന്ദര്യംകൊണ്ട് ഞാനും താണ്ടുപോകുമെന്നുണ്ടോ' എന്ന ചോദ്യംകൊണ്ടു വിസ്ഫുരിതവും ആത്മപ്രശംസയും അയ്യോ! അയ്യോ! എന്താണിതേ പാമ്പിന്റെ ഉറപോലെ നേരിട്ടുവരുന്നത്?' എന്ന ചോദ്യംകൊണ്ട് അതിഭീരുത്വവും സൂചിക്കുന്നു. അല്ല ഇതുവ്ശിയല്ലേ? എന്ന വിചാരത്താലല്ലതാ തോന്നുന്നു. മഹാരാജാവിന്റെ ഇഷ്ടനായ ബ്രാഹ്മണനെ വന്ദിക്കാതെ എന്തിരിപ്പാണിത്?' എന്ന ചോദ്യംകൊണ്ട് ആത്മപ്രശംസയിൽ നില്ക്കുന്നതാ—ഈ ഗുണം ഇനിയും പ്രത്യക്ഷമായി കാണാം. 'എന്നാൽ ഭൂജ' എന്നുമുതൽ 'തീരയുന്ന' എന്നുവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു വിസ്ഫുരിതംകൊണ്ടുള്ള അസ്ഥിഭിത്തം, തോഴരെക്കണ്ടുവാധിച്ച പിശാച് ഒഴിഞ്ഞുപോകുന്നില്ല' എന്ന വാക്കുകൊണ്ടു ഭീരുവിന്റെപോലെ പക്ഷാമാനം. ഇങ്ങിനെയും മറ്റും പല ദിക്കുകളിലും പ്രത്യക്ഷമാകുന്ന വിസ്ഫുരിതം മൂലമായ ബഹുഗുണങ്ങൾകൊണ്ടു, കാര്യംലോചനാദികളാലധികസമയവും ബുദ്ധിമുട്ടുന്ന രാജാക്കന്മാരെ വിനോദിപ്പിച്ചു സന്തോഷിപ്പിപ്പാൻ സാമർത്ഥ്യമുള്ള ഇത്തരം വിദൂഷകനർത്ഥചിവന്മാർ നാടകോപയോഗികളാണെന്നു വിശേഷിച്ചു പറയാനില്ലല്ലോ.

പൃഥ്വിഭൂതേവ, നർമ്മത്തിനുപടുത, സദാ

ഭോജനാത്യാന്തിയന്ധം.

ഭിത്തം, വൈരൂപ്യമുള്ളാകൃതി, ബഹുതുറസ-

ത്തം, വിശേഷിച്ചുസത്യം,

ചിത്തേതസൽപക്ഷപാതം, പലതരമുള്ളവാം

മേനി, ന'ല്ലജലാവം,

നിത്യാവിസ്തൃത, മാളന്തരവുമറികയി-

ല്ലാത്ത, ഭീരുസപഭാവം,

നന്മട്ടുചേരുന്നവിദൂഷകന്ത-

നിന്മട്ടിലാകുന്നഗുണങ്ങൾതന്നിൽ

ചെന്മേമഹീനായകസേവനല്ലം

നന്മത്തിൽവയമ്പണധികംപ്രധാനം

കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണി തമ്പുരാൻ.

പാക്കനാര

59. പാക്കുവോരമിവനെതുപറ്റിയെ-

ന്നോക്കുമനഴലിയന്നുകൊണ്ടുടൻ.

പാക്കനാരവിടെനിന്നുപോന്നതാൻ

പാക്കുവോരരിയവീട്ടിലെത്തിനാൻ

60. ഇന്നെന്തിവണ്ണമഴലൊന്നുളവായപോലെ

തോന്നുന്നതിന്നടയമട്ടിതുകണ്ടിടുമ്പോൾ

ചൊന്നാലുമെന്നുപറയുന്നപാച്ചിയോടു

ചൊന്നാൻപതുക്കെനെടുവീപ്പൊടുപാക്കനാരോ

61. ഞാനാളെക്കൊല്ലിയെക്കണ്ടിതുമലയതിൽവെ-

ച്ചെത്തുമാറ്റിത്തമാണെൻ

മാനേലാകുന്നിയാളേമഴുവുമവിടെമാൽ

വാച്ചുത്താൻവെച്ചുപോന്നു.

ഊണിന്നോപൊങ്ങിപോട്ടേമഴുമലയിലിനി-

ച്ചെന്നുനോക്കുന്നനേരം

കാണുന്നില്ലെങ്കിൽനാളെച്ചിലവിനുവകയു-

ണ്ടാക്കുവാനുംഞെരുക്കം

62. മാറിത്തമേരുന്നൊരനാളിതിനു
കൊറ്റിനുകിട്ടാഞ്ഞതുമല്ലതായി
പറ്റില്ലചേരിന്നിനിയാരചൂടും
പോറ്റിയൊഴുംതൃക്കഴലോത്തിരിയ്ക്കാം
63. എന്നുംപറഞ്ഞന്നഴലാൻകണ്ണു
മൂന്നുള്ളവൻതന്നുടെകാലുരണ്ടാ
തന്നുള്ളിലാക്കിത്തളിവൊട്ടുവന്നു
ചേൻമുള്ളൊരുള്ളത്തൊട്ടുവാണവീട്ടിൽ
64. വമ്പേറ്റിടുന്നൊരവനുള്ളപറമ്പുതൊട്ടു
നമ്പൂരിതന്നുടെയൊരില്ലമതുണ്ടതിങ്കൽ
പെണ്ണെതലുണ്ടൊരുവരവേളികഴിഞ്ഞിടാത-
ത്തേമ്പെയ്യിടുംമൊഴിയിൽനന്നകളുംവളൻ
65. മറുള്ളവകുടയമാലുകൾകണ്ടുവെന്നാൽ
തെറ്റുന്നകത്തളിരവൾക്കുതളിനിടുന്നു
കൊറ്റൊന്നുവേണ്ടകഴിവുള്ളതനൽകുമാമാൽ
മാറുന്നതിന്നുമടിയില്ലതിനായവൾക്കു
66. ചെയ്യുന്നിതെന്നുവരുന്നല്ലതുചൊല്ലെഴുമാൻ
കയ്യെന്നഴാകഴലുള്ളിൽനിനച്ചിടുന്നു
മെയ്യിന്നെഴുന്നൊരഴകൊക്കുമൊയ്ക്കുമാഴ്ക്കാൻ
വയ്യിന്നല്ലതലയായിരമുള്ളവനും
67. ഉണ്ടാനേരത്തുടക്കുതളിരൊടമരടിയ്ക്കുംചൊടിയ്ക്കുംചൊടിയ്ക്കും
കൊണ്ടല്ലേറെക്കടുക്കുന്നഴകുമൊരുമിടക്കുംമുടിയ്ക്കുംമുടിയ്ക്കും
കണ്ടാലുൾക്കാമ്പിടിയ്ക്കുന്നഴലുകിടപിടിയ്ക്കുംപിടിയ്ക്കുംപിടിയ്ക്കും
കൊണ്ടോടേണ്ടനടയ്ക്കുംമുടിയഴിയുമിടയ്ക്കൊന്നടിയ്ക്കുന്നടിയ്ക്കും

68. വളയംപുരികക്കൊടിയും
 വളയംകാപ്പംകലൻകയ്യിണയും
 നിലയംനന്നരയാലി-
 നിലയംവാഴ്ത്തുന്നവയറിനുള്ളഴകും
69. മുലയംകാണമവക്കുക-
 മുലയംവണ്ണവളൻകാണമ്പോരം
 മലയംവാഴ്ത്തോറിട്ട
 മലയംപുരികത്തിനുള്ളകളികണ്ടാൽ
70. പൊട്ടംകരളേവനമ-
 പൊട്ടംതൊട്ടുള്ളനെറിയതുകണ്ടാൽ
 മട്ടംമട്ടംമൊഴിയുടെ
 മട്ടംമറയ്ക്കവക്കുകിട്ടിട്ട്തോ
71. നെഞ്ചരിയുംപടിപൊഴിയും
 പുഞ്ചിരിയുംപല്ലമോക്കിലുള്ളലിയും
 തേഞ്ചാരിയുംമൊഴിയൽകിളി
 തഞ്ചിരിയുംനടവതില്ലതെല്ലിയും
72. കരിയുംകരളൊടുകരം
 കരിയുംകൂപ്പുന്നകുന്തൽകണ്ടെന്നാൽ
 കരയുംവണ്ടുകുരയും
 കരയുളളാരോടേചൻകരപകവരം
73. വണ്ണൻവാഴകളടയും
 വിണ്ണനയ്യടയതുന്വിയതിനടയും
 വന്നണയുംവിരുതടയും
 വണ്ണമെഴുംവണ്ണമുള്ളൊരിരുതടയും

74. പീടയുപേദിച്ചുന-

പീടയുമവരുകുളനല്ലനടയോത്താൽ
പിടിയാനകരനടയുവില്
പിടിയാതായ്യിൻപോകമതു കണ്ടാൽ

75. മുട്ടമ്പോമിനസമതിൻ

മട്ടമ്പോടോക്കിലതിനൊരതിരണ്ടോ
മൊട്ടമ്പന്തൻചെപ്പതു
മുട്ടമ്പോഴതിനൊടൊട്ടുശരിയാക്കാം

76. അഴലണയരതഴകണയും

കഴലണിയാതേയുമകഴുത്തിന്ന
കഴലിണയുംകെട്ടഴിയും
കഴലണിയുംപുച്ചുവണ്ടിനെപ്പോലേ

77. ഈവണ്ണമേറന്നൊരനന്മതിങ്ങാ

വാർവിണ്ണവപ്പെണ്ണവരപാക്കനൊര
ആവന്നമട്ടങ്ങിനെകണ്ടുടൻമാൽ
കൈവന്നൊരുള്ളോടവനോടൊച്ചു

78. എന്താണിങ്ങിനെപാക്കനൊക്കൊഴലുണ്ടായിട്ടുവാൻനെല്ലുക-

ഞ്ഞെന്തില്ലാത്തതുവീട്ടിലിന്നപുകകാണുന്നിലവെയ്യില്ലയോ
എന്തെന്നാകിലുമോതുകെന്നോടരിനൽകീടാംകറച്ചാലുമീ-
യേന്തുംമാലിടനേരമുണ്ണവതിനിങ്ങുള്ളോരുചാരംതരാം

79. എന്നോതുംപെൺകിടാവിനടയകനിവുതൊ

ട്ടുള്ളൊരാണന്മയെല്ലാം
നന്നായിക്കണ്ടുതേടുംതെളിവൊടുമുടനേ
പാക്കനൊരുപറഞ്ഞാൻ

ഇന്നാളെക്കൊല്ലിയെക്കണ്ടുഴമഴലതിനാ
 ലുണ്ണവാൻവയുചോറി-
 ഞെന്നാലുതമ്പുരാട്ടിയ്ക്കുടയകനിവുക
 ളിട്ടുമാലൊട്ടുവിട്ടു

80. അതുകേട്ടുപറഞ്ഞുപെങ്കിടാവി-

നതപോട്ടേതരമല്ലുചോറതെന്നാൽ
 ഇതുകേട്ടിട്ടുകൊട്ടുപാൽകുടിയ്ക്കാ-
 മതിനൊട്ടാമടികാട്ടിടാക്കുടോനീ

81. എന്നോതുമായവളിലുള്ളൊരുനന്മകണ്ടി-

ട്ടന്നേററമുൾത്തളിർതെളിഞ്ഞൊരുപാക്കനാരാ
 ചൊന്നാൻകുടിപ്പനതനൽകുകതമ്പുരാട്ടി
 നന്നാക്കിനാളിതടിയന്നഴലൊക്കെനീക്കി

82. എന്നോതിക്കലമൊന്നെടുത്തുനന്മതൻറേചിത്തുകത്തേക്കുവൻ

നന്നായ്ക്കുചകലേക്കുമാറിയതുകണ്ടത്തൻചൊഴിത്തയ്യലാൾ
 നിന്നിടാതെതിരിച്ചുകാച്ചിയനാംപാലൊട്ടെടുത്തക്കല
 തന്നിൽകൊണ്ടതൊഴിച്ചുനിന്നിതുകരൾത്താരാകുളുത്തങ്ങിനെ

83. നോക്കിനില്ലുമൊരുനല്ലരികഴലിയാൾപുറമക്കരൾകുളുക്കുമാ-

റക്കലത്തിലവളാക്കിയെച്ചൊരുബാക്കിയെന്നിയെമുഴക്കനെ
 പാക്കനാർകവിൾനിറയ്ക്കുമ്പ്പടിയാറക്കമിങ്ങിനെമുറയ്ക്കുക- [മേ
 ത്താക്കമപ്പൊഴുതുപാക്കുവോക്കുപതിവില്ലവിഞ്ചകൊതിയാക്കു

84. പാലൊക്കയിങ്ങിനെകുടിച്ചൊരുപാക്കനാക്കു

മാലൊക്കമാറിമടവെട്ടുമുടിമത്തുതകൽ
 മേലേക്കുമേലവളരതെളിവാൻവേണ്ട
 പോലക്കരികഴലിയോട്ടുപറഞ്ഞുപിന്നെ

കുണ്ടൂര നാരായണമേനോൻ, ബി. എ.

(തുടരും)

യ വ ങ്ങ

‘കാഷധീനാമഹം യവഃ’

‘ധാനങ്ങളിൽവെച്ചു ഞാൻ യവമാകുന്നു’ എന്നിങ്ങനെ ഭഗവാൻ എകാദശത്തിൽ വിഭൃതിഭാഗ്യായത്തിൽ ഉദ്ധവക്ഷപദേശിക്കുന്നു. ഇതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ പൂർവ്വന്മാർ സകല ധാന്യങ്ങളിലും വെച്ചു പ്രാധാന്യം യവത്തിന്നാണ് കല്പിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു. ഇതിലേക്കു തെളിവുകൾ ഇനിയും ധാരാളമുണ്ട്. വേദത്തിൽ ഈ ധാന്യത്തെ വളരെ പ്രധാനമായി പറയുന്നുണ്ട്. പിന്നെ, ബ്രാഹ്മണരുടെ ഇടയിൽ ശ്രാദ്ധാദികർമ്മങ്ങൾക്കും, ചില യജ്ഞകർമ്മങ്ങൾക്കും യവാ അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ള ഒരു പദാർത്ഥമാകുന്നു. അങ്ങിനെയെല്ലാമാണെങ്കിലും മലയാളികൾക്ക് ഈ ധാന്യത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി വളരെ കുറച്ചുമാത്രമേ അറിഞ്ഞുകൂട്ടൂ. ഇതിന്നു തക്കതായിട്ടുള്ള കാരണവുമുണ്ട്. യവം മലയാളത്തിലും സമീപമുള്ള മിക്ക പരദേശരാജ്യങ്ങളിലും കൃഷി ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഒരു ധാന്യമല്ല. ഈവക പ്രദേശങ്ങളിൽ ഇത് ഒരു ഭക്ഷണപദാർത്ഥമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതുമില്ല. പിന്നെ, മേൽപറഞ്ഞ ചില ക്രിയകൾക്കാവശ്യമായി അങ്ങാടിയിൽ ചെന്നുപോയിക്കുറേമ്പോൾ പീടികക്കാർ അങ്ങാടിമരുന്നുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ കുറച്ചുമാത്രം വൽക്കുവാൻ വെച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. അതിൽനിന്നു രണ്ടോനാലോ മണി വാങ്ങിച്ചു ക്രിയയും നടത്തും. അപ്പോൾ പിന്നെ പൊതുജനങ്ങൾക്ക് അതിനെപ്പറ്റി ജ്ഞാനമുണ്ടാവാൻ തരമില്ലല്ലോ. എന്നാൽ ഈ അറിവില്ലായ്മ മലയാളികളിൽ അടച്ചു വൂപ്പിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു പറയാൻ പാടില്ല. എന്തെന്നാൽ, വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിലും യവധാന്യത്തെ വളരെ പ്രധാനമായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ മലയാളവൈദ്യന്മാർക്ക് ഇതിന്റെ വ്യുല്പത്തി കുറച്ചൊന്നുണ്ടാവാനിടയുണ്ട്. എന്നാലും അതിന്റെ കൃഷിയുടെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റിയും മറ്റും അവർക്ക് അറിവുണ്ടോ എന്നു നാം ശയമാണ്.

അതിനാൽ കൃഷിസംബന്ധമായി മലയാളത്തിലേക്ക് അപൂർവ്വമായിട്ടുള്ള പദാർത്ഥങ്ങളിൽ ഈ മാസത്തെ രണ്ടിനിക്കുള്ള വിഷയം യവം എന്ന ധാന്യമാകട്ടെ.

യവം അല്ലെങ്കിൽ ഇംഗ്ലീഷിൽ ബാർളി എന്നു പറയുന്ന പദാർത്ഥം ഭൂഗോളത്തിൽ മിക്കപ്രദേശങ്ങളിലും കൃഷിചെയ്യപ്പെടുന്ന ഒരു സാധനമാകുന്നു. അതു മഹാ പുരാതനമായിട്ടുള്ള ഒരു കൃഷിയുമാകുന്നു. യവധാന്യം പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽ ഗോതമ്പിനെപ്പോലെ തന്നെയാണെന്നു തോന്നുന്നു. പക്ഷെ ഒരു വിത്ത് കയ്യിലെടുത്തു സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ, കറുപ്പിക്കരുവിനുള്ളതുപോലെ, ഉടനീളം മഹാലഘുവായിട്ടൊരു തോടു കാണാവുന്നതാണ്. അതു രേഖമാത്രമേയുള്ളൂ. കാഴ്ചക്കു യവത്തിന്നു ഗോതമ്പിൽനിന്ന് ഇങ്ങിനെ ഒരു വ്യത്യാസമാണ്. മുഖ്യമായിട്ടുള്ളത്. ഉമിക്കും മറ്റും ഗോതമ്പിന്റെ ഉമിയുടെ മറയതെന്നതാണ്.

ഇന്ത്യയിൽ (ബൊമ്പനഗരത്തിനപ്പുറമുള്ള) ഉത്തരദേശങ്ങളിലാണ് യവം ധാരാളമായി കൃഷി ചെയ്യപ്പെടുന്നത്. ബെങ്കൾ സാസ്ഥാനത്ത് ഈ കൃഷി ഇല്ലെന്നതന്നെ പറയാം. ബർമ്മയിൽ അപൂർവ്വമായിട്ടുണ്ട്. മദ്രാസ് സാസ്ഥാനത്തു പഴനിമലയിലും നിലഗിരിമലയിലും യവകൃഷി സാമാന്യമുണ്ട് എന്നതന്നെ പറയാം. ബൊമ്പാസംസ്ഥാനത്ത് ഗുജറാറ്റ് എന്ന ജില്ലയിലാണ്. എന്നാൽ ഈ കൃഷി ഏറ്റവും പ്രധാനമായിട്ടുള്ളത് കാശി, പ്രയാഗ, ആഗ്ര, രജപുട്ട് രാജ്യം, അയോദ്ധ്യ, എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിലാകുന്നു. ഇന്ത്യയിലാസകുലം നോക്കുന്നതായാൽ എഴുപതുലക്ഷം ഏക്കർഭൂമിയിൽ യവം കൃഷിചെയ്യുന്നുണ്ട്. (Dic. of Econ. Products of India)

ഉത്തരദേശങ്ങളിൽ യവം സാധാരണയായി കന്നി, ഇലാം എന്നീ മാസങ്ങളിൽ വിതച്ച് മീനം, മേടം ഈ മാസങ്ങളിൽ കൊയ്യുന്നു. യവം, ഗോതമ്പ് മുതിര മുതലായ അന്യധാന്യങ്ങളോടുകൂടിയാണ് ആ ദിക്കുകളിൽ സാധാരണ വിതക്കുന്നത്. കൂടുവിതക്കു നെല്ലും ചിലജാതി പയറുംകൂടി ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. യവം തന്നെ വിതക്കുന്നതിനേക്കാൾ അന്യധാന്യങ്ങൾ കൂട്ടിവിതച്ചാലോ

ണ് അധികം വിളയുക എന്നാണ് അവിടങ്ങളിലുള്ള കൃഷിക്കാരുടെ പക്ഷം.

വിതക്കുന്നതിനുമുമ്പു കണ്ടും നാലോ അഞ്ചോ (ചില പ്രദേശങ്ങളിൽ അതിലധികമോ) പ്രാവശ്യം ഉഴുതു തയ്യാറാക്കണം. പൂഴവെള്ളം തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരുവാൻ തരമുണ്ടെങ്കിൽ ഉത്തമമായി. എങ്കിലും നെൽകൃഷിക്കുവേണ്ടതുപോലെ ഈ കൃഷിക്കു വെള്ളം അത്ര ധാരാളമാവശ്യമില്ല. വിതച്ചതിന്റെ രണ്ടോ ഇടമഴ പെയ്യുമെന്നു നിശ്ചയമുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ പിന്നെ വെള്ളം തിരിച്ചിട്ടാവശ്യമില്ല. അതില്ലാത്ത പ്രദേശങ്ങളിൽ ഇടക്കു കുറേയ്ക്കു വെള്ളം തിരിച്ചു വിടേണ്ടിവരും. വളവും വളരെ ചേർക്കേണ്ടെന്നില്ല. പിന്നെ കോയ്ത്തുവരെ വിശേഷിച്ചൊന്നും ചെയ്യേണ്ടതില്ല. ഒരു പരവിത്തുപാടു സ്ഥലത്തു യവം ഏകദേശം അരപ്പറയോളം മാത്രമേ വിതപ്പാൻ പാടുള്ളൂ. കോയ്യാറായാൽ നെല്ലു കൊയ്യുന്നതുപോലെത്തന്നെ വയ്ക്കോലോടുകൂടി കൊയ്യേണ്ടതു കററയാക്കി കൃഷിസ്ഥലത്തു കൊണ്ടുവരുന്നു. പിന്നെ രണ്ടുദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ മാത്രമേ മെതി ആരംഭിക്കുന്നുള്ളൂ. മെതിച്ചു നെല്ലു നല്ലവണ്ണം ഉണക്കിയതിന്റെ രണ്ടോ ചാരംകൂട്ടി വെറികി പത്തായത്തിലിട്ടു സൂക്ഷിക്കുന്നു. യവം ഉറക്കത്തുവാനെടുപ്പാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഈ ഉപായമെടുക്കുന്നത്. വയ്ക്കാൽ കന്നുകാലികൾക്കു തീറ്റക്കും ഉപകരിക്കുന്നു.

യവം, കാശി, അയോദ്ധ്യ, പഞ്ചാബ് എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലെ മിക്കജനങ്ങളുടേയും (പ്രത്യേകിച്ച് ദരിദ്രന്മാരുടെ) ഭക്ഷണസാധനമാകുന്നു. യവാ കുത്തി ഉമികളുത്തു തിരുകല്ലിലിട്ടുപൊടിച്ച് ആ പൊടികൊണ്ടു 'ചപ്പട്ടി' എന്നൊരു പലഹാരമുണ്ടാക്കി ഭക്ഷിക്കുന്നു. ഈ പലഹാരമുണ്ടാക്കുന്നതിന്നു യവപ്പൊടിയോടുകൂടി ഗോതമ്പു പൊടിയോ മുതിരപ്പൊടിയോകൂടി ചിലപ്പോൾ ചേർക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ, യവപ്പൊടികുറക്കി ഉപ്പും മുളകും മററുചേർത്ത് ഒരുമാതിരി പാകംചെയ്യും കഴിക്കുന്നു.

യവധാന്യം ക്ഷണത്തിൽ ദീപനംവരുന്ന ഒരു സാധനമെങ്കിലും

ന്നു. അതിന്നു മറുളള ധാന്യങ്ങളേക്കാൾ വിരോധനശക്തി വിശേഷിച്ചുമുണ്ട്. അതിനാൽ നമ്മുടെ വൈദ്യക്കാരും ഇംഗ്ലീഷു ഡാക്ടർമാരും അതിനെ വൈദ്യവിഷയമായി ധാരാളം ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. വയറിൽ വേദനയുള്ള ഉദരരോഗികൾക്കും മറും യവപ്പെടിയിട്ടു കഠിനമായിട്ടു കൊടുക്കാറുണ്ട്. ഷാപ്പുകളിൽ കുപ്പിയിലാക്കി വിൽക്കുവാൻവരുന്ന 'മാൽട്ട് എക്സ്ട്രാക്ട്' എന്ന ഇംഗ്ലീഷു മരുന്ന് യവത്തിൽനിന്നെടുക്കുന്ന സത്താകുന്നു. ആ മരുന്ന് ദീപനത്തിന്നും ശോധനക്കും വളരെ നല്ലതാകയാൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്തുള്ള അപ്പാത്തിക്കരിമാർ വളരെ രോഗികൾക്ക് അതു കൊടുത്തുവരുന്നുണ്ട്. പാട്നാരാജ്യത്ത് യവത്തിന്റെ ഇല (കാല) ചുട്ട ഭസ്മംകൊണ്ടു തണുപ്പുള്ള ഒരുജാതി സബ്ബത്തുണ്ടാക്കാറുണ്ടത്രെ. പഞ്ചാബ് രാജ്യത്തു തദ്ദേശീയന്മാർ അതിന്റെ തണ്ടുചുട്ട ഭസ്മം അഗ്നിമാന്ദ്യത്തിന്നു കൊടുത്തുവരാറുണ്ടുപോൽ. മലയാളവൈദ്യക്കാരും ഇതിനെ പലവിധത്തിലുമുപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. ദീപനക്ഷയം, ശോധനക്കുറവ് എന്നിങ്ങിനെയുള്ള രോഗങ്ങൾക്കാണ് അത് അധികം പ്രയോഗിക്കുക. അഗസ്ത്രസായനമുണ്ടാക്കുന്നതിന്നു യവം അത്യാവശ്യമാകുന്നു. പിന്നേയും അനേകം വിധത്തിൽ അതുപയോഗപ്പെടുത്താറുണ്ട്. മലയാളത്തിൽ വൈദ്യന്മാർ കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഈ ലേഖകനോളം യവത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി നിശ്ചയമുണ്ടായിട്ടു വളരെപേർ ഉണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഈ എഴുത്തുകാരൻ അശോരോഗത്താൽ പീഡിതനായിരുന്നകാലത്ത് (ഏകദേശം എട്ടുകൊല്ലം മുമ്പ്) മഹാഗാഭീരനായിരിക്കുന്ന ഒരു വൈദ്യന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം ഒരു കൊല്ലത്തോളം യവം ചോറാക്കി ഭക്ഷിക്കുകയുണ്ടായി. അതിനിടക്ക് അതിന്റെ സ്വഭാവം മിക്കതും ധരിപ്പാനുമിടയായി. യവം കുത്തി അരിയാക്കുവാൻ മഹാ പ്രയാസമാകുന്നു. അരി അടപ്പത്തിട്ടാൽ അതു വേവുന്നതിന്ന് സാധാരണ അരിക്കുവേണ്ടതിൽ മൂന്നിരട്ടി സമയവും വേണം. എത്രതന്നെ വെള്ളംവെച്ചിട്ടാണെങ്കിലും ചോറു കഞ്ഞിതട്ടാതെ വാഞ്ഞെടുപ്പാൻ മഹാ ഞെരുക്കം. യവം അത്ര പശയുള്ള ഒരു ധാന്യമാകുന്നു. ഇതെല്ലാം നേരെയോ

യാലും ചോരാക്കി ഭക്ഷിപ്പാൻ രുചിയും കുറയും. പിന്നെ അതു കൊണ്ടു (പറകിയപ്പം എന്നു പറയപ്പെടുന്ന) ഗോതമ്പുരൊട്ടിപോലെ ഉണ്ടാക്കിനോക്കി. അതും അത്ര നേരെയായില്ല. വേറെ വിധത്തിലും പലഹാരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി നോക്കിയെങ്കിലും അവയും രുചികരമായി തോന്നിയില്ല. അതുകൊണ്ടു പ്രയോഗിപ്പാനുള്ള ശീലം പോരാഞ്ഞിട്ടുതന്നെയായിരിക്കും. എങ്കിലും പലഹാരമായിട്ടല്ലാതെ ചോരാക്കി ഉപയോഗിപ്പാൻ അതു കൊള്ളുകയില്ല എന്ന് അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എല്ലാവരിലും വൈഷ്യം യവത്തെ സൂക്ഷിപ്പാനാകുന്നു. ഈ ലേഖകൻ യവാ കാശിയിൽനിന്നാണ് വരുത്തിയത്. ഒരുതവണ പത്തു പറ ഒന്നിച്ചു വരുത്തി. തീവണ്ടിച്ചാഴ്ത്തുപ്പടെ ഒരു പറക്കു ഒന്നിച്ചിലപാനം രൂപവീതമേ വിലയായുള്ളൂ. ഇവിടെ വന്നിട്ടു പത്തുദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും കുത്തു പിടിച്ചു തുടങ്ങി. പിന്നെ കാരം വെയിലും മഞ്ഞും ധാരാളം കൊള്ളുന്ന സ്ഥലത്തിട്ടപ്പോൾ കുറെ ഭേദമുണ്ടായി. നെല്ലുപുഴുങ്ങി ഉണക്കിയപ്പോഴാണ് ഉള്ളതിൽ ഭേദം. യവാ ഭക്ഷിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ രോഗത്തിന്നു വളരെ ശാന്തിവന്നുവെങ്കിലും അകത്തേക്കു കടത്തിവിടുവാനുള്ള ദുഃഖം നിമിത്തം ഒരു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അതു നിർത്തി പിന്നെ അതിന്റെ ഏകദേശം തുല്യഫലത്തോടുകൂടിയ ഗോതമ്പു ശീലിപ്പാൻ തുടങ്ങി.

യവധ്യാന്യത്തിൽനിന്നു പലവിധ മദ്യങ്ങളും എടുക്കപ്പെടുന്നു. നീലഗരിയിൽ യവത്തിൽ നിന്നു ബിയർ എന്നൊരു മദ്യ വിശേഷമെടുക്കുന്നുണ്ട്. അതിപ്പോൾ മലയാളത്തിൽ പലദിക്കിലും വരുത്തി വിൽക്കുന്നതുമാണ്.

ജാതിനിർണയം

ഭാഗ്യാന്തികമാസാദ്യ കേരളാവാസമത്സരം
ഹൈന്ദവമണയഷ്ടദശൈവാനുവിപ്രാഷ്പ്രതിഷ്ഠിതാഃ (36)

നൈതേ ത്യാജ്യാ ഭവന്തോപി നത്യാജ്യാഃ കഥമുച്യതാം
തപം വിഷ്ണോരവതാരോ ഹി സ്വയഞ്ചൈവ മഹാമുനിഃ (37)

തപയാ പ്രാക്കേരളം സൃഷ്ടമസൃട്ടം പ്രതിപദിതം
നൈവന്തദാനീം സമ്പന്നം തസ്മാദസ്മാഭിരുജ്ജ്വലിതം (38)

ഇദാനീം സ്വഗ്വവജ്ജാതം തസ്മാദപയമിഹാഗതഃ
തപന്തം ഹി കരിഷ്യാമോ നൈവ ത്യാജ്യാ വയന്തപയാ (39)

അതിന്റെശേഷം അവർ ഭാഗ്വന്റെ സമീപത്തെ പ്രാപിച്ച് 'ഞങ്ങളെ കേരളത്തിൽ വസിപ്പിച്ചാൽ കൊള്ളാം' എന്നു യാചിച്ചപ്പോൾ ഭാഗ്വൻ അല്പയൊ ബ്രാഹ്മണർ! നിങ്ങളുടെ വാക്കു ഹേതുവായിട്ടുതന്നെയാണ് ഞാൻ അന്യവിപ്രന്മാരെക്കൊണ്ടുവന്നു പ്രതിഷ്ഠിച്ചത്. ഇവരെ തൃജിക്കുവാൻ പാടില്ല. നിങ്ങളേയും തൃജിക്കുവാൻ പാടില്ല. എങ്കിൽ ഞാൻ എങ്ങിനെ ചെയ്യേണമെന്നു പറഞ്ഞാലോ? അല്പയൊ ഭാഗ്വൻ! അങ്ങന്ന് സാക്ഷാൽ മഹാവിഷ്ണുവിന്റെ അവതാരഭൂതനായിരിക്കുന്ന മുനിശ്രേഷ്ഠനാകുന്നു. ഭവാനാൽ പൂർവ്വം കേരളം സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുകയും, ഞങ്ങൾക്കായി കൊണ്ടു വന്നാചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. തൽസമയാ കേരളം ഇതുപോലെ സമൃദ്ധിയെ പ്രാപിച്ചിരുന്നില്ല. അതുഹേതുവായിട്ട് ഞങ്ങളാൽ തൃജിക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു. ഇപ്പോൾ കേരളം സ്വഗ്വതുല്യമായി. അതുനിമിത്തം ഞങ്ങൾ ഇവിടെ ആഗതന്മാരായിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ അങ്ങയുടെ ഇഷ്ടത്തെ ചെയ്യുകൊള്ളാം. ഭവാനു ഞങ്ങളെ ഉപേക്ഷിക്കരുത്.'

ഇതി തൈഃ പ്രാത്ഥിതോ രാമോപ്യർദ്ധഭേദിതധർമ്മകാൻ
കണ്ണാഭേ തൌളവേ പ്യേതാൻ പോത്രിംശൽഗ്രാമഭേദതഃ (40)

ശൈവവൈഷ്ണവതന്ത്രോക്തധർമ്മാനുഷ്ഠാനതല്പരാൻ
ഹെബ്രാഹ്മണാച്യാൻ ക്ഷേത്ര ദേവാച്യനാഭൗ നൃവേദയൽ (41)

ഇപ്രകാരം അവർ ഭാഗ്വനോടു യാചിച്ചപ്പോൾ രാമൻ ഉത്തരകേരളത്തിൽ കണ്ണാടഭേശത്തും തുളഭേശത്തുംകൂടി നൂറു ഗ്രാമമാക്കി കല്പിച്ച് പകുതിഭാഗം മലയാളാചാരവും, പകുതിഭാഗം പരദേശാചാരവും ഇങ്ങിനെ ഭിന്നാഭിന്നാചാരങ്ങളോടുകൂടിയ

വരായും, ശൈവമതത്തേയും വൈഷ്ണവമതത്തേയും അനുസരിച്ചവരായും, 'ഹൈബ്രാഹ്മണൻ' എന്നുള്ള പേരോടുകൂടിയും, ഇരിക്കുന്ന ഇവരെ ക്ഷേത്രത്തിൽ പുജാദികൾക്കായിക്കൊണ്ടു കല്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

ത ഏവ ദക്ഷിണേപ്യന്തിൻ ദ്വാത്രിംശൽഗ്രാമമണ്ഡിതേ
കോളേ ക്ഷേത്രപൂജാത്ഥം പ്രായോനീതാദിജാദിഭിഃ (42)
൩൨ ഗ്രാമമുള്ള ഈ ദക്ഷിണകോളത്തിങ്കലും ക്ഷേത്രപൂജാദികൾക്കായിക്കൊണ്ടു എന്തദ്ദേശീയരായിരിയ്ക്കുന്ന ബ്രാഹ്മണർ അവരെതന്നെകൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്ന് നിയമിയ്ക്കുകയും ചെയ്യും.

ഹൈബ്രാഹ്മണാഭ്നാമാനോഭിന്നാഭിന്നാദികർമ്മകാഃ
സാങ്കേതികദിജാഃ പ്രോക്താഃ ഷോഡാ തേ ദേശഭേദതഃ (43)
'ഹൈ ബ്രാഹ്മണൻ' എന്നുള്ളതിന്റെ അർത്ഥം നാമമുള്ളവരായും* ഭിന്നമായും അഭിന്നമായും ഉള്ള രണ്ട് ആചാരങ്ങളോടുകൂടിയവരായും ഇരിക്കുന്നവർ സാങ്കേതികദിജന്മാരാണെന്നു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവർ ദേശഭേദംഹേതുവായിട്ട് നൂറു ഇനക്കാരായി പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നു.

ശ്രീവല്ലഭാഖ്യദേശസ്ഥാ ശ്രീഭൂഷണ്യധിവസീതാഃ
പാരസ്ഥാ അപ്യപാരസ്ഥാഃ കണ്ഠാടാസ്മുഖമുഖേഷ് (44)
തിരുവല്ലഭേശികൾ, തൃപ്പൂണിത്തുറദേശികൾ, അക്കരദേശികൾ, ഇക്കരദേശികൾ, കണ്ഠാടന്മാർ, തെരുവന്മാർ, ആറ് ഇനക്കാർ ഇപ്രകാരമാകുന്നു.

ശ്രീവല്ലഭാഖ്യദേശസ്ഥാഃ പൂർ്വ്വം കോലമഹീഭൂജാ
ആനീതാ ഭേദിതാചരാഃ കോലരാശ്ട്രേ പ്രതിഷ്ഠിതാഃ (45)
ഇതിൽ തിരുവല്ലാദേശികൾ, പണ്ടു കോലത്തുനാട്ടുരാജാവിനാൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുത്തപ്പെട്ടവരായും, ഭേദപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ആചാരങ്ങ

* ഹൈബ്രാഹ്മണാഃ എന്നു പരത്തുരാമൻ പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം 'ഹൈബ്ര' എന്ന രണ്ടു അക്ഷരങ്ങൾ അവയുടെ നാമമാക്കി കല്പിച്ച അർത്ഥം ഉച്ചർപ്പം യോന്നതിൽ ഉണ്ടായ ലോപം നിമിത്തം ഈ ഇനക്കാർ 'ഹൈബ്രാൻ' എന്നുള്ള നാമം സ്വീകരിച്ചതായിരിക്കാം.

ജോടുക്കൂടിയവരായും, കോലാശ്രത്തിങ്കൽ (കോലത്തുനാട്ടുരാജാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ) താമസിച്ചുവരുന്നവരായും, ഭവിയ്ക്കുന്നു.

ശ്രീഭൂഷണ്യോച്ചദേശസ്ഥാ മാടഭൂപാലമൗലിനാ
ആനീതാഃ പൌഷികാചാരാഃ ശ്രീഭൂഷണ്യധിവാസിതാഃ (46)

തൃപ്പൂണിത്തുറദേശികൾ, തൃപ്പൂണിത്തുറ രാജാവിനാൽ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടവരായും, ആചാരപുഷ്ടിവരുത്തപ്പെട്ടവരായും, തൃപ്പൂണിത്തുറ രാജാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ അധിവസിപ്പിക്കപ്പെട്ടവരായും ഭവിയ്ക്കുന്നു.

പാരസ്ഥാ അപ്യപാരസ്ഥാഃ കലശേഖരഭൂതാ
കേരളക്ഷോണിമദ്ധ്യസ്ഥനദ്രാ ഉഭയകൂലതഃ (47)

ഭിന്നാഭിന്നസമാചാരാസ്സസങ്കേതം പ്രതിഷ്ഠിതാഃ
കണ്ഠാടസ്മൗളവാശ്ചൈവ ദേശകാലാനുസാരതഃ (48)

അനാഹൃതാ സ്വയംപ്രാപ്താ യാതായാതാ വസന്തിച
ഇതി സംക്ഷേപതഃ പ്രോക്തം സങ്കേതവിജലക്ഷണം (49)

മലയാളഭൂമിയുടെ മദ്ധ്യത്തിങ്കലുള്ള നദിയുടെ (ചന്ദ്രഗിരി കരണിരോട്ടുപുഴ) രണ്ടു കരകളിലും സംകേതത്തോടുകൂടുംവണ്ണം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടവരായിരിക്കുന്നു. അക്കരദേശികളും, ഇക്കരദേശികളും, തിരുവനന്തപുരത്തുരാജാവിനാൽ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടവരായും, ആചാരപുഷ്ടി വരുത്തപ്പെട്ടവരായും, തിരുവനന്തപുരത്തുരാജാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ അധിവസിപ്പിക്കപ്പെട്ടവരായും, ഭവിയ്ക്കുന്നു. കണ്ഠാടന്മാരും, തൌളവന്മാരും, ആരും കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരാതെ തന്നത്താൻ വന്നവരാകുന്നു. ഇവർ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും പോയും വന്നാ ഇരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇപ്രകാരം എന്നാൽ സംകേതികവിജന്മാരുടെ ലക്ഷണം സംക്ഷേപേണ പറയപ്പെട്ടു.

(തുടരും)

പാഴ്വർ വടക്കിലുത്ത് ജാതവേദൻ നമ്പൂരിപ്പാട്.

ഒരുമേലവകന്റെ

അർപ്പണം

കേടറാറല്ലകവിതാനടികൾക്കുനൃത്ത-
മാടീടുവാൻകവികളൊത്തുചമച്ചുഭംഗി-
കൂടുന്നതദ്രസികരഞ്ജിനിയായാഗ-
മീടാൻയൻവിലാസീടണമന്മമെന്നും
ചൊല്ലേറിടാരസികരഞ്ജിനിനിൻഗുണങ്ങൾ
ചൊല്ലേമീക്ഷിതിയിലുള്ളകവീന്ദ്രവക്ത്രം
ചൊല്ലിഗ്രഹിച്ചിടുകകൊണ്ടുനമുക്കുനിനി-
ലല്ലാസവുമാത്രമുണ്ടുനന്ദിപ്പേരും
അതുകൊണ്ടിനിമേലിലുള്ളകാലം
ശ്രുതികൊണ്ടീടിനനിൻപ്രകീർത്തിവാക്യം
കൊതിപൂണ്ടൊരുത്താനമിന്നുനിനിൽ
പതിയുന്നുണ്ടുകവീന്ദ്രസാരവാണി

അല്ലയോ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്യപ്രിയ പത്രാധിപരെ! വളരെ യോഗ്യതയുള്ള ഒരു കവിതാനടികളുടെ പുറപ്പാടിന്റെ മേലാക്ഷങ്ങളേക്കണ്ടു ബാലയായ എന്റെ കവിതാനടിയും ക്ഷമയില്ലാതെ ചാടിപ്പറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അരിയോഗ്യതയും, പ്രാസഭംഗിയാകുന്ന സൗന്ദര്യവും ചമൽക്കാമാകുന്ന രസികതപവും, അത്ഥപൂർണ്ണിയാകുന്ന യൗവനവും, സുവൃത്തമാകുന്ന അടക്കവും, കണ്ണാനന്ദപ്രദമാകുന്ന സൗശീല്യവും ഉള്ള ശബ്ദാലാകൃതകളായ കവിതാനടികളുടെ കൂട്ടത്തിലേക്കാണ് ആദ്യത്തെപ്പുറപ്പാട്. കൂട്ടത്തിൽ കൂടാറായില്ല; വാദ്യേ; ക്ഷമിയ്ക്കൂ; എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞുനോക്കിട്ടു കൂട്ടാക്കാൻ ഭാവാകാണുനില്ല. തെളിച്ചവഴിയ്ക്കു നടന്നില്ലെങ്കിൽ നടന്നവഴിയ്ക്കു തെളിയ്ക്കുക എന്നുണ്ടല്ലോ. അതിനാൽ ഇവർ ബാലയായതുകൊണ്ട് ഒരു സമയം കഥയില്ലാതെ വല്ലതും പ്രവൃത്തിച്ചല്ലോ, അവരെക്കൂടും നാകളുടെ അധീനത്തിലിരിക്കുന്നവ

രാകുകൊണ്ട് തമ്മിൽത്തല്ലാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടുമല്ലോ. വിശേഷിച്ച് കവി
 തക്കന്റെ വേഷംകെട്ടിക്കൊണ്ടു വെളിയിൽപ്പറപ്പെട്ടാൽ എന്തോ
 എന്തോ എന്നുള്ള പരിഭ്രമംകൊണ്ട് അണിയറയിലിരുന്നു ബുദ്ധിമുട്ടി
 കാലാകഴിച്ചുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുമ്പോൾ കെട്ടിയവേഷത്തിന്റെ ഗുണഭോ
 ഷാവാണുള്ളതിടക്കം നടത്തേപരിഭ്രമത്തിന്നു ശത്രുവായിപ്പരിണ
 മിയ്ക്കയാൽ, വരുന്നതുവരട്ടേ എന്നൊവെച്ച് കവിജനവദനവിനിസൃ
 തകളായിരിയ്ക്കുന്ന കവിതാനടികളുടെ രംഗസ്ഥലമായ രസികര
 ഞ്ജനീവനിതാരത്നത്തിന്റെ സദേശത്തിൽ തിരനീക്കി പ്രവേശി
 പ്പാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയ ഒരു സാഹസകക്ഷിയുടെ തിരപ്പറപ്പാടി
 ന്റെ ഘോഷമാണിത്. നിങ്ങളുടെ സമയം വളരെ വിലപിടിച്ച
 താണെങ്കിലും കാൽക്കണമെങ്കിലും ഈ ഘോഷത്തിൽ ശ്രദ്ധവെച്ച്
 ആ രസികരഞ്ജനീരംഗത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്ത് ഈ നടിയേക്കൂടി
 കുററാതീർത്തു വേണ്ടതുപോലെ രംഗപ്രവേശനംചെയ്യിച്ച് അയ
 പ്പാൻ അപേക്ഷ. രഞ്ജനിയുടെ ലേഖകന്മാരിൽ ഒരുവനായിട്ട് എ
 ന്നേക്കൂടി വിചാരിച്ച് രഞ്ജനിയുടെ ഒരുപ്രതി ഇനിയ്ക്കും അയച്ചുതര
 ന്നതു വളരെ സന്തോഷമാണ്. ഈ ലേഖനം രഞ്ജനിയ്ക്കു സപ്തകാ
 രയോഗ്രമല്ലാത്തപക്ഷം മടക്കി അയച്ചുതരുവാൻ അരയണയുടെ ഒരു
 സ്ഥാനം ഇതോടുകൂടി അയച്ചിരിയ്ക്കുന്നു.'

ഇങ്ങിനെ ഒരു ലേഖകന്റെ അനുഭവം ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടി
 യിരിക്കുന്നു. ഈ ലേഖനത്തിന്നു രഞ്ജനിയുടെ സ്ഥലം അനുവദി
 ച്ചത്, ഗദ്യപദ്യങ്ങളുടെ ഭംഗി കണ്ടിട്ടില്ലെന്നു വായനക്കാർക്കറിയാമ
 ല്ലോ. രണ്ടുവാക്കുകൊണ്ടു പറഞ്ഞുതീർക്കാവുന്ന കാര്യം ഒരാസപാ
 ദ്രതയുടേതാതെ ഇത്രയൊക്കെ വളച്ചുകെട്ടി വലിച്ചുനീട്ടി എഴുതികൂട്ട
 ന്ന ബാലകവികളുടെ ഭവിഷ്യത്തോർത്തിട്ടുള്ള വ്യസനംകൊണ്ടുമാത്രമാ
 ണ്. എന്നാൽ ഇതിലെ സംസ്കൃതപദപ്രയോഗകോലാഹലകണ്ടു
 വോചകത്തിന്നു നല്ല ഗൗരവമുണ്ട്' എന്നുവെച്ചു രസിയ്ക്കുന്ന ചി
 ല വകക്കാരുടെങ്കിൽ അവരെങ്കിലും രസിച്ചുകൊള്ളട്ടേ.

ഈ ലേഖനം അയച്ചുതന്ന ലേഖകന്റെ പേർ ഞങ്ങളി
 േപ്പാൾ പുറത്താക്കുന്നില്ല. ര. ര. വ.

അമർഷം

അമർഷാനന്തരചയോലുപമന്ദീഭാവമവരിയെ

അമർഷാനന്തരനിയമംഭാവമക്ഷമിതിനിശ്ചയം

1

കത്തിക്കാളുന്നപന്തത്തിനടയതലകീ

ശാസ്വദിക്കാജിടിച്ചു-

ലഘുഗ്രജപാലമാലാവലിയതുപൊഴുതും

കാണിയുംതാണിഭാവം

ചിത്താമഷാസഹിക്കാഞ്ഞാരുവിധമുടനെ

ത്തന്നെതന്നെപ്പിടിക്കും

ഹസ്തത്തെചുട്ടെറിപ്പാനതിബലമൊടു

മേൽപ്പോട്ടുപൊങ്ങുന്നവല്ലോ

2

പാരമന്ദിച്ചുകത്തുന്നൊരുദഹനനഹൊ

കൊള്ളിനന്നായിളക്ക-

നോപാരിച്ചശക്ത്യാപരിചിനൊടെരിയ

നില്പയൊനല്ലവണ്ണം

പാരംഗീളാപെരുത്തുള്ളടൽകിമപിച്ചു

ട്ടിക്കിടക്കുന്നസപ്പു

സൈപരക്കേടങ്ങുചെത്താൽകൊടിയപടമെടു

ക്കാതവാക്കുന്നതാണോ?

3

കീഴോട്ടാക്കുന്നമിപ്പോളിതിനെനിയതമെ

ന്നുള്ളിലോക്കുന്നമട്ടിൽ

കെല്ലോടെപന്തടിക്കുന്നിതുപലജനവും

പന്തിടക്കൊകമരിൽ

ക്ഷിപ്രംതാടിക്കുതട്ടീടണമിവരുടെയെ-

ന്നോത്തുചാട്ടംപ്രകാരം

മേൽപ്പോട്ടെക്കൊണ്ടുപൊങ്ങുന്നിതുപുതുമയെഴും

കുന്നകംകാൺകമഷം

4

മേദിച്ചാലാമുളക്കുംഭൂവിതരണികരം
 കൂടിമെല്ലെന്നമന്താൻ
 പാദത്താലചവിട്ടീടിനപൊടിയുമുടൻ
 പൊങ്ങിമുഖംവിലേരും
 സാദവിദ്യാരമഞ്ചഗുണമിഹഭവനെ
 പാംസുവൃക്ഷാദികൾക്കും
 വാദവിട്ടുണ്ട് ശുദ്ധംശവസമമിതതെ
 ജ്ഞാനമില്ലാത്തമന്ത്രിൻ

5

ഘോരതപാപുണ്ടവിഷ്ണാദികൾവരികിലൊതു
 ണ്ടീടുവൊക്കെറമെന്നു
 ശ്രാതപാശൗരിയേക്കാൾപടുതഗജഡനെ
 ഞ്ഞീടുവൊക്കെറമെന്നു
 നേരൊത്തിടാതിവണ്ണംഗുണമണ്യുകിലും
 സാജ്ഞതംസാധ്യമുണ്ടോ
 സാരതപാപുണ്ടമഞ്ചഗുണഗണശിവിതൻ
 കാരപോലുറമിത്രം

6

ചിത്തമട്ടാതെവിഷ്ണുബഹുവിധമുളവാ
 യുന്നതൊക്കെക്കടന്നി
 ദൃത്യന്തമേയ്ത്തുന്നിൽപലതരമറിവിൻ
 പാടവംപാശകത്യാ
 ഹസ്തപാശവിറച്ചിട്ടൊരുവനെഴുതുവാൻ
 വേഗമില്ലാഞ്ഞൊടുക്കം
 വ്യത്ഥംതോറാൻപരീക്ഷക്കുവിലഗുണഫല
 പ്രാപ്തിവേഗത്തിനല്ലെ
 കോട്ടേത്തുറുപ്പിശപരൻതൻഗുരുവടവുപിടിച്ച
 കമാടാൻമിടുക്കൻ
 കോട്ടംവിദ്യാരനന്യുതിരിയൊരുക്കുറിത-
 നായുധംകയ്യിലേന്തി

7

കാട്ടിൽ കൂടി ഗമിക്കുന്നൊരു പാശ്വരായൻ
 നേർത്തടുത്തൊന്നു പാശ്വരായൻ
 ഞെട്ടിപ്പൊട്ടുന്നവീണാൻ ഭയമിതുവരമൊ
 ശ്രാനായോരവൻ.

8

കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണി തമ്പുരാൻ.

ശരീരം

ഇദം ശരീരം കൗതുകേയ ക്ഷേത്രമിത്യഭിധീയതേ
 ഏതദ്യോ വേത്തി തം പ്രാഹുഃ ക്ഷേത്രജ്ഞ ഇതി രദപിദഃ

(ഭ. ഗീ. അ. മന്ദ ശ്ലോ. ൧)

അല്ലയോ അജ്ഞാൻ! ഈ ശരീരം ക്ഷേത്രമെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഇതിനെ ആർ അറിയുന്നുവോ അവനെ ക്ഷേത്രജ്ഞനെന്നു അവയെ (ക്ഷേത്രക്ഷേത്രജ്ഞാമാരെ) അറിഞ്ഞവർ പറയുന്നു. ക്ഷേത്ര ശബ്ദത്തിന്നു വിളഭ്യമെന്നു അർത്ഥമുണ്ട്; അതിനാൽ, സകല കർമ്മങ്ങളുടേയും ഫലങ്ങളാകുന്ന സമാധാനപ്രാപ്തികളുടെ ഉല്പത്തിസ്ഥാനമാകയാൽ ഈ ശരീരം ക്ഷേത്രമെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ, സംസാരാത്മകമായിരിക്കുന്ന അനന്തത്തിൽനിന്നു ശമാദിയുക്തനായ പുരുഷനെ രക്ഷിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഈ ശരീരം ക്ഷേത്രമെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. മേൽക്കാണിച്ച ക്ഷേത്രപദത്തിന്റെ നിഷ്പത്തികൊണ്ടു സകല പുരുഷാത്മസിദ്ധിക്കും നമുക്കവലംബം ഈ ശരീരമാകുന്നുവെന്നു സിദ്ധമാകുന്നുണ്ട്. അപ്രകാരമുള്ള ക്ഷേത്രത്തെ ആപദാദമുദ്ധം ആർ തന്റെ ജ്ഞാനത്തിന്നു വിഷയമാക്കുന്നുവോ അവനാകുന്നു ക്ഷേത്രജ്ഞൻ. ബുദ്ധിമുതൽ സ്ഥൂലദേഹവരെയുള്ള സകല ദൃശ്യപദാർത്ഥങ്ങളിൽനിന്നു ഭിന്നമാണ് താൻ എന്നറിയുന്ന ആത്മാ എന്നർത്ഥം. ബ്രഹ്മാമുതൽ തുണുവരെയുള്ള സകലശരീരങ്ങളിലും പ്രത്യഗാത്മാവായി ക്ഷേത്രജ്ഞരൂപേണ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ആത്മാ ഏകനാകുന്നു. അറിവില്ലായ്മ ഹേതുവായിട്ടു ഫലാകാശംപോലെ ദേഹപ്രതി ആത്മാ വേറെ വേറെയായി തോ

നപ്പെടുത്തുവെങ്കിലും പരമാർത്ഥത്തിൽ ആത്മം ഒന്നുതന്നെയാകുന്നു. അദ്ദേഹം പരിപൂർണ്ണനാകുന്നു; ആകാശം പോലെ ആകാരരഹിതനാകുന്നു. അദ്ദേഹം നിർവ്വികാരൻ, നിർജ്ജനൻ, കടസ്ഥൻ, ചിദ്രൂപൻ. ക്ഷേത്രജ്ഞത്രുപേണയിരിക്കുന്ന ഈ ആത്മം നിവിശേഷമായിരിക്കുന്ന പരബ്രഹ്മാതന്നെയാകുന്നു. ഇതിന്നു പ്രമാണമായി ഈ ആത്മം ബ്രഹ്മമാകുന്നു; ഞാൻ ബ്രഹ്മമാകുന്നു; അതുതന്നെയാണ് നീ; എന്തിനെന്നു അനേകം ശ്രുതിവാക്യങ്ങളുമുണ്ട്. ഇപ്രകാരമിരിക്കുന്ന നിവിശേഷബ്രഹ്മാതന്നെയാണ് അനന്തകോടി ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളുമടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഈ പ്രപഞ്ചമാസകലത്തിന്നും അന്തർയ്യാമിയായി ക്ഷേത്രജ്ഞനായിരിക്കുന്നത്. നിഗ്ഗുണബ്രഹ്മത്തിന്റെ ഇപ്രകാരമുള്ള ക്ഷേത്രജ്ഞത്രുപാവസ്ഥാനമാകുന്നു — ഉപാധിയോടുകൂടിയവൻ എന്നപോലെയുള്ള ഈ അവസ്ഥയാകുന്നു — ഈശ്വരൻ എന്നു പറയപ്പെടുന്ന തത്വം. അപ്പോൾ, എവിടെവിടെ ചൈതന്യം കാണപ്പെടുന്നുവോ അവിടെയെല്ലാം ഈശ്വരസ്തൂത്തിയുണ്ടെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു. ഈശ്വരൻ മൃഗരൂപേണ പ്രകാശിക്കുന്നു; പക്ഷിരൂപേണ പ്രകാശിക്കുന്നു; വൃക്ഷരൂപേണ പ്രകാശിക്കുന്നു; ഫലരൂപേണ പ്രകാശിക്കുന്നു; പുഷ്പരൂപേണ പ്രകാശിക്കുന്നു. ഭയകരമായ ഇടി, മിന്നൽ, കൊടുങ്കാറ്റ്, സമുദ്രത്തിൽ കോളിളക്കം, ഭൂകമ്പം എന്നിവയിലും ആ ഏകശക്തിതന്നെയാണ് തത്ത്വരൂപമായി പ്രകാശിച്ചുകാണുന്നത്. പുല്ലുകളുടെ ഇടയിൽ നാം അതിഭംഗിയുള്ള ഒരു പുഷ്പത്തെ കാണുമ്പോൾ അതിനെ ചവിട്ടുതെ വളരെ സൂക്ഷിച്ചുമാറുന്നു; ഈശ്വരന്റെ പുഷ്പരൂപേണയുള്ള സ്തൂത്തിയെ കണ്ടിട്ടു നമുക്ക് സന്തോഷവും ആനന്ദവുമുണ്ടാകുന്നു. അപ്രകാരംതന്നെ തത്ത്വതാദികളിലും പക്ഷിമൃഗാദികളിലും മറ്റുമുള്ള ഈശ്വരസ്തൂത്തിയെ കണ്ടിട്ടു നാം വളരെ സന്തോഷത്തോടും വാത്സല്യത്തോടുംകൂടി വയെ പോറ്റിവളർത്തുകയും സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെ പ്രകൃതിയിൽ നമുക്കു ചുറ്റും വിവിധങ്ങളായി പ്രകാശിക്കുന്ന ഈശ്വരതത്ത്വത്തെ കണ്ടിട്ട് നാം ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നു; ഭയപ്പെടുന്നു; പൂജിക്കുന്നു; നമസ്കരിക്കുന്നു; സ്നേഹിക്കുന്നു; വാത്സല്യിക്കുന്നു.

എന്നാൽ മനുഷ്യരൂപേണയാണ് ഈശ്വരൻ ഉള്ളതിൽ അധികം പ്രകാശിക്കുന്നത്. ഒരു ക്ഷേത്രത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ട ദേവൻ എന്നപോലെ ഈശ്വരൻ നമ്മളിൽ പ്രത്യഗാത്ഥമായി, സാക്ഷിയായി, ക്ഷേത്രജ്ഞനായി സദാപ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. അനുസന്ധാനാകൊണ്ടു ഈശ്വരഭാവത്തെ പ്രാപിപ്പാൻ മനുഷ്യനല്ലാതെ വേറെ ഒരു പ്രാണിക്കും കഴിയുന്നതല്ല. ഈശ്വരസ്തുതി മനുഷ്യനിൽ എല്ലാറ്റിലുമധികമുണ്ട് എന്നതിന്നു അതുതന്നെ ഒരു കാരണമാകുന്നു. അങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന മനുഷ്യശരീരത്തോടു കൂടിയ നാം നമ്മെ സംബന്ധിച്ച് എന്താണ് പ്രവൃത്തിക്കുന്നതെന്നു നോക്കുക. ജഗദാത്ഥമായിരിക്കുന്ന സാക്ഷാൽ പരമേശ്വരൻ ക്ഷേത്രജ്ഞരൂപേണ അധിവസിക്കുന്നതും, നമ്മുടെ സകല പുരുഷാത്മസിദ്ധിക്കുമാശ്രയമായിരിക്കുന്നതുമായ ഈ ക്ഷേത്രത്തെ, ഈ ശരീരത്തെ, നാം ലവലേശം ഗണ്യമാക്കി വിചാരിക്കുന്നില്ല. വിഷയകളായിട്ടുള്ളവർ അതിയായ വിഷയസേവകൊണ്ട് ഈ ദേഹത്തെ ക്രമേണ നശിപ്പിക്കുന്നു; വേറെചില മതഭ്രാന്തന്മാരും മൂഢവിശ്വാസികളുമായവർ ഈശ്വരപ്രീതിക്കായിക്കൊണ്ട് എന്നുന്ധാളിച്ച് വ്രതാദികളെക്കൊണ്ട് ദേഹത്തെ അതിയായി ക്ലേശിപ്പിച്ച് ശോഷിപ്പിക്കുന്നു. 'ജന്തുനാനാരജന്മഭൂലോകം' എന്നിങ്ങിനെ ആചാര്യസ്വാമികൾ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നപ്രകാരം ഇത്രയും ഭൂലോകമായിട്ടു സിദ്ധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും, മേൽപറഞ്ഞപ്രകാരം മഹാപരിശുദ്ധമായതുമായ ഈ ദേഹത്തെ നാം സാത്വികമായും മിതമായുമുള്ള ആഹാരങ്ങളെക്കൊണ്ടു പോറ്റിരിക്കിച്ചു സൂക്ഷിക്കേണ്ടതല്ലയോ? നമ്മളിൽ ഈശ്വരൻ അധിവസിക്കുന്നുവെന്നു നാമറിയുമ്പോൾ ഈ ദേഹത്തെ, അതിയായ വിഷയസേവകളെക്കൊണ്ടു കാജസ്സിനെ ക്ഷയിപ്പിക്കാതെ അത്യാദരവോടും ബഹുമാനത്തോടുകൂടി ആരോഗ്യാവസ്ഥയിൽവെച്ചു കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമല്ലയോ?

കെ. എം.

അപ്പൂണി മുപ്പിൽനായർ.

മകളേ! നമ്മളുടെ നിർഭാഗ്യത്തിന്റെ ശക്തി എന്നല്ലാതെ എന്തുപറയാം. നൊമ്മടെ തറവാട്ടിൽ അധികം ആളുകളൊന്നും മുമ്പും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അന്നും ആ മഹാപാപികൾക്കു നമ്മോടു ബഹു വൈരമായിരുന്നു. പക്ഷേ അവരോടാരോടും ഒന്നും പറിയില്ല. അത്രയ്ക്കു കേമനായിരുന്നു നമ്മുടെ വലിയമ്മാമനാരെല്ലാം. ആ മഹാപാപികളുടെ കൈകൊണ്ടു മരിച്ച നിന്റെ ഈ അമ്മാമനും അവരിൽനിന്ന് ഒട്ടും കുറഞ്ഞാളല്ലായിരുന്നു. ഞാൻ നിന്നെ പ്രസവിയ്ക്കുന്ന ദിവസം വലിയ ഒരു യുദ്ധമുണ്ടായി. അവർ നൊമ്മടെ വക ഒരു കുളം കയ്യേറി. എനിക്ക് പ്രസവവേദന കലശലായിരുന്നു, അപ്പോഴാണ് വിവരം അറിഞ്ഞത്. ഉടപ്പിറന്നവളുടെ ഈ സ്ഥിതിയിൽ എങ്ങിനെയാണ് ഇവിടെനിന്നുപോക എന്നു പറഞ്ഞ് കുറച്ചു താമസിച്ചുവെങ്കിലും, ഒടുവിൽ ഇവിടെ രണ്ടു ഭടന്മാരേ കാവലുനിർത്തി ബാക്കിയുള്ളവരോടുകൂടിപോയി. അന്ന് അവരിനെ ഒക്കെ തോല്പിച്ചു കാലുപിടിപ്പിച്ചു. ഇങ്ങിനെ പലകുറിയും കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ഇങ്ങിനെവന്നു. നൊമ്മടെ തലയിലെഴുത്തിന്റെ വൈഭവാതന്നെ. അവരെ വളരെ പ്രാവശ്യം തോല്പിച്ച അദ്ദേഹത്തെ അവർ കുലചെയ്തു. എന്നാൽ പുച്ചൻപഴംപോലെ യിരിയ്ക്കുന്ന ആ കുട്ടിയെക്കൂടി കൊന്നത് എന്തിനുവേണ്ടിയാണ്. അവൻ ഈ ഭൂഷ്ടന്മാർക്കു യാതൊരുപറ്റുവവും ചെയ്തിട്ടില്ലല്ലോ. നോക്കി നി ആണായ ഒരു കുട്ടിയുടെ മുഖംപോലും നൊമ്മടെ എന്നുവെച്ചു കാണാനില്ലല്ലോ. അയ്യോ! എന്റെ കുട്ടി, നിയ്യെന്തിനു കരയുന്നു. ഈശ്വരൻ വെച്ചതുപോലെ എല്ലാം വരും. കഷ്ടമേ! നമ്മൾക്കിങ്ങിനെ പറകിടമാങ്ങ മാത്രം തിന്നു കിടക്കുറായല്ലോ. ഈശ്വരൻ! ഇങ്ങിനെ ഇനിയും എത്രകാലം കഴിയ്ക്കേണ്ടിവരും. നിന്റെ ഉടപ്പിറന്നവൻ ഇപ്പോഴുണ്ടെങ്കിൽ അവനു പതിനാറു വയസ്സായേനേ. ഒന്നി

നാം ഗതിയില്ലെങ്കിലും അവന്റെ മുഖാകണ്ടുകൊണ്ടു കിടക്കാമായിരുന്നല്ലോ. ഭാഗ്യമില്ലെങ്കിൽ ഒന്നിനും തരമാവില്ല. അല്ലെങ്കിൽ നിനക്കിപ്പോൾ പത്തിരിവതുവയസ്സായില്ലേ നല്ല ഒരു സംബന്ധക്കാരൻ വന്നുചേർന്നെങ്കിൽ നമ്മളിങ്ങിനെ കഷ്ടപ്പെടേണ്ടമോ? അതൊക്കെ എന്തിനു പറയുന്നു. അന്നു വ്യസനം സഹിക്കവയ്ക്കാതെ അങ്ങിനെ യൊക്കെ തലയിട്ടു തച്ചുനോക്കിപ്പോ പ്രാണൻപോയില്ലല്ലോ. ഈശ്വരാ! ആരുമില്ലാത്ത ഈ പെണ്ണങ്ങളെ ഇങ്ങിനെയിട്ടു കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്ന ആമഹാപാപികൾക്ക് അതിന്റെ ഫലമനുഭവിപ്പിക്കൂണേ'

ഇപ്രകാരം ഓരോന്നു വിലപിച്ചുകൊണ്ടു തന്റെ മകളൊന്നിച്ചുകിടക്കുന്ന 'കല്ലേക്കാട്ട്' കല്യാണിനേശ്വരൻ, എത്രയോ വലിയ പദവിയിൽ കഴിഞ്ഞ ആ കാലത്തേയും, ഒരുനരം കഞ്ഞിക്കൂട്ടിവകയില്ലാത്ത ഈ കാലത്തേയ്ക്കുകൂടി വിചാരിച്ചപ്പോൾ ഭൂഖം സഹിക്കുവയ്ക്കാതെ കുറെനേരം വല്ലാതെ കരഞ്ഞുപോയി.

നാട്ടുരാജാക്കന്മാരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യശക്തികൾ അസൂമിതമായും, ബ്രിട്ടീഷ് രാജഭരണം അവ്യവസ്ഥിതമായും, ഇരിക്കുന്ന കാലത്തു 'കയ്യുക്കളളവൻ കായ്ക്കാരൻ' എന്ന മട്ടിലായിത്തീർന്നു. തങ്ങൾക്ക് അഹിതമായി എന്തെങ്കിലും പറകയോ, പ്രവൃത്തിക്കയോ, ചെയ്യാൽ ആയാളെ കലചെയ്യാൻകൂടി ആർക്കു മടിയില്ലാത്തായി; അങ്ങിനെ ചെയ്യാൽ ചോദിപ്പാനാരുമില്ലാതെയുമായി. മിക്ക ജനങ്ങളും ആയുധാഭ്യാസപരിശീലനതല്പരന്മാരും യുദ്ധവൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ളവരുമായിത്തീർന്നു.

ആ കാലത്തു കല്ലേക്കാട്ട് എന്നും, കാമഞ്ചേരി എന്നും, പ്രസിദ്ധമായ രണ്ടു നാട്ടുവാഴിത്തറവാടുകളുണ്ടായിരുന്നു. സ്വത്തുകൊണ്ടും, സ്ഥാനമാനങ്ങൾകൊണ്ടും, കല്ലേക്കാട്ടുകാർക്കായിരുന്നു അധികപ്രാബല്യം. എന്നാൽ, ആളുകളുടെ സാഖ്യ അധികം മറവുക്കായിരുന്നു. ആയുധാഭ്യാസംകൊണ്ടു വിശ്വവിശ്രുതനായ കല്ലേക്കാട്ടു കഞ്ഞുണ്ണിമുപ്പിൽ നായർ ഒരുദിവസം തന്റെ മരുമകനൊന്നിച്ചു എവിടെയോ പോയിരുന്നു; മടങ്ങുമ്പോൾ രാത്രിയായി. പണ്ടുപണ്ടു വൈരികളായ കാമഞ്ചേരി വീട്ടുകാരിൽ കയ്യുക്ക

കൊണ്ടു പ്രധാനിയായ കണാരൻ നമ്പ്യാർ പത്തുപന്ത്രണ്ടു ഭടന്മാരോടുകൂടി വഴിയിൽവെച്ച് അദ്ദേഹത്തെ തടുത്തു. ഭയം എന്നുള്ള രണ്ടക്ഷരത്തിന്നു ജനിച്ചതു മുതൽ ഇതേവരെ തന്റെ മനസ്സിൽ സ്ഥലം കൊടുക്കാത്ത മുപ്പിൽനായർ യാതൊരു കൂസലും കൂടാതെ ഉടനെ അറവാളുരിപ്പിടിച്ചു. താൻ നിസ്സഹായനാണെന്നും മറുഭാഗ്യാൽ അദ്ദേഹം ഭാഗിനേയനെ പിന്നിൽ നിർത്തി ധൈര്യത്തോടുകൂടി നമ്പ്യാരോടും ഭടന്മാരോടും ഒരുപോലെ നിന്നു പൊരുതി; വിക്രമാശിയായ നായർ ഭടന്മാരിൽ രണ്ടുമൂന്നു പേരെ വെട്ടിവിട്ടുകൊന്നു ചെയ്തു. കുറെനേരം അല്പാപോലും പരാജയം തട്ടാതെ നിന്നു യുദ്ധം ചെയ്തുവെങ്കിലും ഒടുവിൽ ശത്രുക്കളുടെ കടുത്ത ചതിപ്രയോഗത്താൽ നമ്മുടെ നായരവർകൾ പ്രാണവേദനയോടുകൂടി നിലത്തു പരിച്ചു. ഇതുകണ്ടു പരിഭ്രമത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഗിനേയനായ ആ ബാലൻ എങ്ങോട്ടെക്കെന്നില്ലാതെ അവിടെ നിന്ന് ഓടി. പിന്നാലെ മൂന്നുനാലു ഭടന്മാരും പാഞ്ഞു. ഒടുവിൽ ആ കുട്ടിയെ കിട്ടിയോ, കൊന്നോ, എന്തൊന്നും ആർക്കും അറിവാൻ ഇടയായില്ല. എന്തെന്നാൽ, കുട്ടിയെ പിന്തുടന്ന് ഭടന്മാർ മടങ്ങിവന്നില്ല. എന്നാൽ, കരുമല്ലന്മാരായ മൂന്നോ നാലോ ഭടന്മാർ ഒരു കുട്ടിയെ നിഗ്രഹിക്കണമെന്നുള്ള അത്യുൽകണ്ഠയോടുകൂടി പിന്നാലെ ഓടിയാൽ അവരുടെ ആഗ്രഹം നിറവേറിട്ടുണ്ടാകുമെന്നല്ലെ വിചാരിക്കേണ്ടത്. അതുകൊണ്ടു ബാലൻ ഇവരാൽ വധിക്കപ്പെട്ടു എന്നുതന്നെ ഇപ്പോൾ വിചാരിക്കുക. ഭടന്മാർ മടങ്ങിവരാത്തതിന്റേയും മറ്റും വാസ്തവം എങ്ങിനെയൊന്നെന്നു വഴിയേ അറിയാവുന്നതാണ്.

ഈ സാഭവാ നടന്നിട്ട് ഇപ്പോൾ കൊല്ലം നാലു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; എങ്കിലും തറവാട്ടിന്റെ മാനത്തേയും മറ്റും രക്ഷിച്ചുപോരുന്ന ഉടപ്പിന്നവന്റേയും ഭാവിശ്രേയസ്സിന്നു കാരണമായ പുത്രന്റേയും മരണം, ഇപ്പോളുണ്ടവിച്ചുപോരുന്ന ദാരിദ്ര്യം, തന്നിമിത്തമുണ്ടാകുന്ന അപമാനം, ഇവയെല്ലാംകൂടി വിചാരിച്ചപ്പോൾ കല്യാണിനേശ്വരൻ ഇന്നും കരഞ്ഞുപോയി എന്നേയുള്ളൂ. ഇപ്രകാരം ഒരു

വ്യസനം സംഭവിക്കുന്നതായാൽ അതു സാധാരണനാക്ക് മരണപത്ത്യാ മനോവേദനയെ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും എന്നുള്ളതു പറയേണമോ?

കണാരൻനമ്പ്യാരും ശേഷിച്ചഭടന്മാരുംകൂടി കണ്ണുണ്ണിമുപ്പിൽ നായരേയും മരുമകനേയ്ക്കൊക്കുന്ന വിവരം നാടെല്ലാം പരസ്യമാക്കി. ഈ നമ്പ്യാർ പടയിൽ പരിചയവും കൈമിടുക്കും ധാരാളം ഉള്ള ആളാണെങ്കിലും, ദാമികരപാ, ക്രൗഞ്ചം, ചാപലും, എന്നിവയുടെ ഒരു സങ്കേതമുമാണ്. നമ്പ്യാരുടെ കാരണവന്മാരും, അനന്തിരവന്മാരും അഭ്യാസികൾതന്നെയാണെങ്കിലും അവർക്കും കണാരൻനമ്പ്യാർ എന്നുകേട്ടാൽ ബഹുപേടിയാണ്. ഇതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശക്തി, തറവാട്ടിലും നാട്ടിലും ഒരുപോലെ നടക്കുന്നു. ക്രൂരനായ ആ നമ്പ്യാർ കല്ലേക്കാട്ടുകാരുടെ സ്വത്തുക്കളും അവകാശങ്ങളും പിടിച്ചടക്കി. അതോടുകൂടി അവരുടെ വക ഭടന്മാരെയെല്ലാം കീഴടക്കുകയും ചെയ്തു. അതുമുതൽ ജനങ്ങളെല്ലാം കണാരൻ നമ്പ്യാരെപ്പറ്റി പ്രസിദ്ധനായ കല്ലേക്കാട്ടു കണ്ണുണ്ണിമുപ്പിൽനായരെ യുദ്ധത്തിൽ നിഗ്രഹിച്ച വീരപുരുഷൻ' എന്നു പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. ഇങ്ങിനെ ജനങ്ങളെല്ലാം ഞ്ഞലിക്കുന്നതു കേട്ടു നമ്മുടെ നമ്പ്യാർ പന്തിയല്ലാതെ ഒന്നു തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഇപ്രകാരം ജനങ്ങളുടെ അഭിനന്ദനത്തിന്നു വിഷയമായ കണാരൻ നമ്പ്യാരിൽ, ഒരു വലിയ തറവാടായ മോവിൻ തോട്ടത്തിൽ' മധ്യവിഷദി എന്ന യുവതീരത്നത്തിന്ന് അനുരാഗം ദിനം പ്രതി വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. സ്ത്രീകളായാൽ ഭർത്തൃസുഖമാണ് വേണ്ടത്. അതില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ഇരുന്നിട്ടു ഫലമില്ല. ആരെങ്കിലും ഒരുവൻ ഭർത്താവായാൽ മതിയോ? എന്നിങ്ങനതാണ് ഫലം. അവനവന്റെ മനസ്സിനു പിടിച്ച ആളായിരിക്കണം. അതുകൊണ്ട് എന്റെ ഭർത്താവ് അദ്ദേഹംതന്നെയാണ്. എന്തുപൗരുഷമാണ് അദ്ദേഹത്തിലിരിക്കുന്നത്. വരുന്നവരും പോകുന്നവരും എല്ലാം അദ്ദേഹത്തെ സ്തുതിക്കുന്നതന്നെ ചെയ്യുന്നുള്ളു. ആകൃതിയിലും വളരെ വിശേഷമുണ്ടെന്നാണ് കേൾവി. ആരായും ജയിക്കപ്പെടുവാൻ ക

ദിയാത്ത ആ പ്രസിദ്ധനായ കണ്ണങ്ങിമുപ്പിൽനായർ നിഗ്രഹിച്ച അദ്ദേഹം എത്ര ശ്രാനാണ്. അങ്ങിനെയിരിക്കേണ്ട പുരുഷന്മാർ. ഇങ്ങിനെയൊക്കെയുള്ള ഇദ്ദേഹത്തിന് എന്നേക്കാൾ ഗുണമേറിയ വേറെയൊരു സ്ത്രീയിലാണ് അനുരാഗം എന്നുവെച്ചാൽ എന്റെ ഈ ഉറപ്പ് എന്തിനുകൊള്ളാം. അദ്ദേഹത്തിന് ഇവിടെ സാബന്ധം തുടങ്ങിയാൽ കൊള്ളാമെന്നൊരു മോഹമുണ്ടെന്നു കൂടി യാതൊരു വിധത്തിലും ഞാനറിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇവിടെ അമ്മയോടോ മറ്റോ ആലോചിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും വിചാരിക്കുകയു. ഉണ്ടെങ്കിൽ എങ്ങിനെയെങ്കിലും ഞാനറിയേണ്ടതായിരുന്നു. ആയവസ്ഥക്ക് ഇപ്പോൾ ഒന്നും തീർച്ചപ്പെടുത്തുകയു. ഈശ്വരൻ എന്റെ മനോരാജ്യംപോലെ സാധിപ്പിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ എനിക്കു വേറെ ഭർത്താവില്ല നിശ്ചയം' എന്നൊക്കെയായിരിക്കുന്നു മാധവിക്കുട്ടിയമ്മയുടെ വിചാരം.

എന്നാൽ, ആ സ്ത്രീക്കു തന്റെ ആഗ്രഹം വിഫലമായെങ്കിലോ എന്നിങ്ങിനെ വിചാരിച്ച് അധികം ദിവസം മനസ്സിനെ പൂണ്ണാക്കേണ്ടിവന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ, വളരെ താമസമായതെന്തെന്നുവരുടെ സാബന്ധത്തിനുള്ള ആലോചന അവിടെ എത്തി. തന്റെ ബന്ധുക്കളിൽ ഒരാൾ ഈ കാര്യം ആലോചിപ്പാൻ പോയതിനുശേഷം നമ്പ്യാർ വെറുതെ ഇരുന്നില്ല. ഇങ്ങിനെ കാശോ മനോരാജ്യം തുടങ്ങി. പോയ ആൾ എങ്ങിനെ വരുമോ ആവോ. കാര്യം നേടാതെ വന്നാൽ ഞാൻ ഭാഗ്യഹീനൻതന്നെ. ആ സ്ത്രീയുടെ സൗന്ദര്യത്തിനും പ്രകൃതിയ്ക്കും അതുതപ്പെടുത്തുക ഗുണമുണ്ടെന്നാണെല്ലോ കാശോരുത്തർ പറയുന്നത്. ഇങ്ങിനെയുള്ള ആതരണീരത്നത്തിന്റെ സൗന്ദര്യവിലാസചേഷ്ടിതങ്ങളെ സദാപി കണ്ടാനന്ദിപ്പതിനുള്ള ഭാഗ്യം അന്യപുരുഷനായി വന്നാൽ എന്റെ ഈ ജന്മത്തിന് എന്തൊരു കൃതാർത്ഥതയാണുള്ളത്. ആ സുന്ദരി എന്നെ കേട്ടറിവുണ്ടെങ്കിലാവട്ടെ ഇല്ലെങ്കിലാവട്ടെ മറ്റൊരാളിൽ അനുരക്തയായിട്ടുണ്ടെങ്കിലോ. ഞാനെന്തിനിത്ര പരിഭ്രമിക്കുന്നു. പോയ ആൾ വന്നാൽ വിവരമെല്ലാമറിയാമല്ലോ. ക

വേള, എന്റെ ഈ ആലോചനയിൽ ആ തറവാട്ടുകാർ അനുവദിച്ചില്ലെന്നിരിക്കട്ടെ, ആ സ്രീകുമാരനെ ഇഷ്ടമില്ലെന്നുവരട്ടെ, അഥവാ ഭർത്തൃസ്ഥാനത്തേക്കു മറ്റൊരു പുരുഷൻ വന്നുകൊള്ളട്ടെ, എന്നാലെന്താണ്. ആ സ്രീയെ ഞാൻ കയ്യിലാക്കാതെ വിട്ടുമാ. എന്നോടൊന്നു നേരിട്ടുനില്പാൻ ഇന്നു ഭൂമിയിലാരുണ്ടെന്ന് ഒന്നുകാണട്ടെ' ഇപ്രകാരം ആദിയിൽ മന്ദമായും, ഒടുവിൽ ഗംഭീരമായും ഓരോന്നു വിചാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

കണാരൻ നമ്പ്യാരാൽ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ആൾ ആദിയിൽ അവിടെയുള്ള പുരുഷന്മാരുടെ അടുത്താണ് ആലോചന നടത്തിയത്. അവർക്കാകട്ടെ യാതൊരു വിരോധമില്ലെന്നും, അകത്തുപോയി ആലോചിക്കണമെന്നും, പറകയാൽ, തന്റെ തലയിലുണ്ടായിരുന്ന വലിയ ഒരു ഭാരത്തിൽ പകുതിയും പോയി എന്നു വിചാരിച്ച് കുറെ ഒന്നാശപസിച്ച് തിന്ന ശേഷമാണ് ആയാളുടെ അകായിലേക്കുള്ള പുറപ്പാടുണ്ടായത്. എന്നാൽ അകായിൽ എത്തിയപ്പോൾ ആ ഭൂതൻ മാധവിക്കുട്ടിയമ്മയെ കാണാൻ അത്ഭുതപ്പെട്ടോടുകൂടി നാലു പാടും നോക്കിത്തുടങ്ങി. ഈ നിലയിൽ ആയാൾക്ക് അധികകഷ്ടപ്പാടുള്ളതെ സാധിച്ചു. എന്തെന്നാൽ, മാധവിക്കുട്ടിയമ്മയുടെ പെറ്റമ്മയായ ഇത്തുകുട്ടിയമ്മ ആയാളെ തന്റെ മകളുടെ അറയിലേക്കുതന്നെയാണ് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയത്. താരുണ്യത്തിന്റെ തളിച്ചയാൽ പ്രത്യാഗം പരിപൂർണ്ണമായ മിന്നിക്കളിക്കുന്ന ഓരോ വിലാസങ്ങളും, പൂർണ്ണചന്ദ്രനെ കൂടി നാണിപ്പിക്കുന്ന ആ അകേരുന്ന വരനും, കാർമ്മേഘങ്ങളുടെ ഗർഭത്തെ തിരസ്ക്കരിക്കുന്നതിൽ സമത്വമായ ആ വനിതാരത്നത്തിന്റെ ചികരഭാരവും കൂടി കണ്ടപ്പോൾ ആ മനുഷ്യൻ യാതൊന്നും പറയുന്നതിനും പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിനും ശക്തനല്ലാതെ അല്പനേരം ഇടിവെട്ടിയ മരപോലെ, ആ സുന്ദരിയിൽതന്നെ കണ്ണുകൾപ്പിച്ച് നിന്നുപോയി. കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്ന നമ്പ്യാരുടെ അപ്രകാരമുള്ള ബലത്തേയും വിക്രമത്തേയും വിചാരിക്കാതെ മാധവിക്കുട്ടിയമ്മയെ താൻതന്നെ കയ്യിലാക്കി നടന്നുപോ എന്ന് ആ മനുഷ്യന്റെ മനസ്സിൽ പലപ്രാവശ്യവും

തോന്നുകയുണ്ടായി. ഒടുവിൽ അയാൾ ഇത്തുക്കുട്ടിയമ്മയാൽ സൽക്കരിക്കപ്പെട്ട പുല്ലുപായിൽ ഇരുന്നു. തന്റെ വംശധാടിയാൽ മധ്യവിക്കുട്ടിയമ്മയേയും മറ്റും ഒന്നു പകിട്ടേണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ആയാൾ കാലിന്മേൽക്കാലും കയറ്റിയിരുന്നു ഫലിതങ്ങളെ കൊണ്ടു പൊടിപ്പും തൊണ്ടലും വെച്ചു സംസാരിപ്പാൻ തുടങ്ങി. വിവാഹദൂതനായ ആയാൾക്ക് ആദിയിൽ മധ്യവിക്കുട്ടിയമ്മയുടെ ചരിത്രത്തെ അറിയാനാണ് കൗതുകമുണ്ടായത്. അതിനവേണ്ടി 'മകൾക്കിപ്പോൾ എത്ര വയസ്സായി' എന്ന് ഇത്തുക്കുട്ടിയമ്മയോടായി ചോദിച്ചു.

ഇത്തുക്കുട്ടിയമ്മ— വയസ്സിപ്പോൾ പതിനെട്ടായി.

ദൂതൻ— ഓ ഹോ. എന്നാൽ സംബന്ധം തുടങ്ങിയപ്പോൾ വൈകി. പെൺകുട്ടികൾക്കു സംബന്ധം തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഇത്ര അധികം കാലം താമസിയില്ലേ. അവർ വല്ല തമ്പിളാത്തരത്തിലും ചെന്നുചാടുവാൻ എളുപ്പമുണ്ട് എന്നു പറഞ്ഞ് മധ്യവിക്കുട്ടിയമ്മയുടെ മുഖത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി പുഞ്ചിരിയാൽ ധവളിതമായ ഒരു കടാക്ഷത്തെ വിട്ടു. അതിനുശേഷം, 'ഇതേവരെ ആരും സംബന്ധമല്ലാത്തതായിട്ടില്ലേ' എന്നു ചോദിച്ചു.

മധ്യവിക്കുട്ടിയമ്മ ലജ്ജയുടെ ആവിർഭാവം ഹേതുവാൽ ആ സ്ഥലം വിട്ടുപോയി.

ഇത്തുക്കുട്ടിയമ്മ— ഒന്നരണ്ടു പേരെല്ലാം ചോദിച്ചു. പക്ഷേ, അവർക്കു പിടിക്കാത്തതിട്ടോ എന്തോ, വേണ്ടെന്നു പറകയാൽ തുടങ്ങിയപ്പോൾ തരമായില്ല.

മധ്യവിക്കുട്ടിയമ്മയുടെ അസാന്നിദ്ധ്യം ആയാൾക്കു രസകരമായിരുന്നു ഹേതുവായെങ്കിലും, ആ തലക്കുപിടിച്ച ലഹരിയൊന്നിറങ്ങി താൻ വന്നുകാഴ്ച പറവാൻ തുടങ്ങി.

ദൂതൻ— എന്നാൽ ഞാൻ ഇപ്പോൾ ഒരു സംബന്ധം ആലോചിക്കാനാണ് വന്നിരിക്കുന്നത്. അതും പിടിക്കാതെ വരുമോ എന്നാൽ ഞാൻ തോറും.

ഇത്തുക്കുട്ടിയമ്മ— എല്ലാം അങ്ങിനെ വേണമെന്നില്ലല്ലോ! ആളെ കേൾക്കട്ടെ.

ഭൂതൻ— നിങ്ങളെല്ലാവരും അറിവാൻ ഇടയുണ്ട്. നാടെല്ലാം പ്രസിദ്ധനായ കാമഞ്ചേരി കണാരൻനമ്പ്യാർ, അറിയില്ലേ?

ഇത്തുക്കുട്ടിയമ്മ— ധാരാളം കേട്ടറിയും. വളരെ കേമനാണ് അല്ലേ? അദ്ദേഹത്തെ പിടിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഈ ഭൂമിയിലാരേയും ഇനി പിടിക്കാൻ തരമില്ല.

ഭൂതൻ— യോഗ്യതയുടെ കാര്യമൊന്നും പറയേണ്ടതില്ല. ഞാൻ നടന്നദിക്കിലെങ്ങും ഇത്ര കേമനായ ഒരാളെ കണ്ടിട്ടില്ല. ആദ്യം പിടിക്കുമോ എന്നൊന്നറിയാണ്ടോ? ഇങ്ങോട്ടൊന്നുവിളിച്ചു ചോദിക്കൂവിൻ.

‘മാധവിക്കുട്ടി മാധവിക്കുട്ടി’ എന്ന് അവിടെ ഇരുന്നു മൂന്നു നാലുപ്രാവശ്യം വിളിച്ചുവെങ്കിലും ആ സ്ത്രീ വരാത്തതിനാൽ അവൾ ഒരു നാണക്കങ്ങളായി. വിളിച്ചാൽ വരുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഞാൻ പോയി ചോദിച്ചുവരാം എന്നു പറഞ്ഞ് ഇത്തുക്കുട്ടിയമ്മ അവിടെനിന്നുപോയി. കുറച്ചുകഴിഞ്ഞു വന്നിട്ട് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു.

ഇത്തുക്കുട്ടിയമ്മ— അവൾക്ക് വളരെ സമ്മതമാണ്. അവൾ ഇദ്ദേഹത്തെമാത്രം കാത്തിട്ടാണിരിക്കുന്നതെന്നു, അതുകൊണ്ടിനിദിവസം നിശ്ചയിച്ചാൽമതി.

ഭൂതൻ— എല്ലാം ഇവിടെനിന്നുതന്നെ നിശ്ചയിച്ചാൽമതി. അവിടെ ഇന്നെങ്കിലിന്നു ഹാജരാണ്.

ഇത്തുക്കുട്ടിയമ്മ— ഓ. കാരണവന്മാരോടും മറ്റും ആലോചിച്ചോ.

ഭൂതൻ— അതെല്ലാം കഴിഞ്ഞിട്ടാണ് ഇങ്ങോട്ടുപോന്നത്. അവൾക്കു് ല്ലാം വളരെ സന്തോഷമാണ്. എത്രയോ കേമനായ ഒരാൾ ഒരു തറവാട്ടിൽ സാബന്ധം ആലോചിക്കുമ്പോൾ ആരാണ് സമ്മതിക്കാതിരിക്കുക.

ഇത്തുക്കുട്ടിയമ്മ— എന്നാലിനി കളിയും ഊണും കഴിയട്ടെ; ദിവസം നിശ്ചയിക്കുക പോകുവാൻ കാലത്തുമതിയല്ലോ.

ഇത്തരക്കുട്ടിയമ്മയുടെ ഇപ്രകാരമുള്ള സൽക്കാരവാചകത്തെ കേട്ട് ആ മനുഷ്യൻ ഒരു കൃതാർത്ഥതയോടുകൂടി കുളിർക്കുവാൻപോയി. തന്റെ മകൾക്കു എത്രയും അനുരൂപനാ, വളരെ പ്രസിദ്ധനും, നാട്ടിൽ പ്രമാണിയും ആയ ഒരു യോഗ്യപുരുഷനെ കൊണ്ടുവന്നു കൊടുത്ത ദേഹത്തെ എങ്ങിനെയെല്ലാം സ്നേഹിക്കുകയും, ബഹുമാനിക്കുകയും, സൽക്കരിക്കുകയും ചെയ്യേണമോ, ഇത്തരക്കുട്ടിയമ്മ അപ്രകാരമെല്ലാം ചെയ്യു എന്ന് ഇവിടെ പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

മാധവിക്കുട്ടിയമ്മയുടെ ഇപ്പോഴത്തെ സന്തോഷാതിരേകത്തെ എങ്ങിനെയൊണ് വർണ്ണിക്കുക. ഞാൻ മുമ്പുതന്നെ എത്രയും ശ്രദ്ധയോടുകൂടി വിചാരിച്ചുപോന്നിരുന്ന അദ്ദേഹത്തെത്തന്നെ അനായാസേന തന്നെ സംബന്ധിച്ചുള്ളവയെല്ലാം ഒരുപോലെ സമ്മതത്തോടും സന്തോഷത്തോടുംകൂടി കിട്ടിയിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിയ്ക്ക് ഞാൻ എത്ര ഭാഗ്യവതിയാണ്. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു ഭാഗ്യം ആർക്കെങ്കിലും കിട്ടാവുന്നതാണോ? ഈയാളുടെ ഈ ആലോചന മോഹിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രമാണോ എന്നുകൂടി സാശയംതോന്നുന്നുണ്ട്. ഈശ്വരൻ അനുക്രൂപനായാൽ വരാൻ വയ്യാത്ത ഏതൊരു കാര്യമെങ്കിലുമുണ്ടോ, എന്നാൽ, ഒരു വേനൽക്ക് ഒരു വർഷം എന്നു പറയുമ്പോലെ, അത്യന്ത സന്തോഷഹേതുകമായ ഈ കാര്യം എന്തോ കൊപത്തിനുള്ള മാഗ്ഗമാണെന്നു തോന്നും.' ഇപ്രകാരമെല്ലാം വിചാരിച്ചാണ് മാധവിക്കുട്ടിയമ്മ ഇരിക്കുന്നത്. കണാരൻനമ്പ്യാരുടെ ഭൂതനായ ആ മനുഷ്യൻ അവിടെയുള്ള പുരുഷന്മാരുടേയും മറ്റും ബോദ്ധ്യപ്രകാരം സംബന്ധത്തിന് അധികം അകലെയല്ലാത്ത ഒരു ദിവസം നിശ്ചയിച്ച് അന്നുതന്നെ മടങ്ങിപ്പോയി.

ഈ വർത്തമാനമറിഞ്ഞതിനുശേഷം നമ്പ്യാർക്ക് ഈ വിധത്തിൽ തന്നെ കുറച്ചുദിവസംകൂടി കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടത് എങ്ങിനെയൊണെന്നു നിശ്ചയിച്ചുതന്നു. ആ കാലകൾ കാണുന്നവരോടെല്ലാം സരസമായി സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നു. കല്പിക്കാത്തവിധമുള്ള ആ സ്ത്രീകളായാലും വേണ്ടതില്ല, ഇപ്പോൾ ചെന്ന് നമ്പ്യാർവർകളോടു സംബന്ധകാഴ്ചയെപ്പറ്റി രസമായിപറയുന്നതായാൽ പൂർണ്ണവരത്തെ

മറന്ന് അവനെ സ്നേഹത്തോടുകൂടി കൊണ്ടുടാതിരിയ്ക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിന് അത്രയും ആർത്ഥവന്നിട്ടുണ്ട്. കണ്ണാർന്നപ്പൊക്കു സൂക്ഷ്മാനുഭവം വലിയ കരുതനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ദിനപ്രതി നാല്, മൂന്ന്, രണ്ട്, എന്നിങ്ങനെ ചോട്ടി ലേക്ക് എണ്ണി തന്റെ സംബന്ധദിവസത്തെ അടുപ്പിക്കുന്നു. ഇടക്കിടക്ക് താൻ ചിട്ടിക്കുന്ന ഭൂതനെയും, മാവിൻ തോട്ടത്തിൽ തറവാട്ടുകാരുടെയും സ്ഥിതി എങ്ങിനെയാണെന്നും, തന്റെ ഭാര്യയോടൊന്നു പോകുന്ന മാധവിക്കുട്ടിയമ്മയുടെ സൗന്ദര്യത്താൽ എത്ര കണ്ടു വിശേഷമുണ്ടെന്നും, അവിടെചെന്ന് ആദിയിൽ ഈ കാഴ്ച എങ്ങിനെയാണ് പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയതെന്നും, ആ തരണീരത്നം എന്തൊക്കെ പറഞ്ഞുവെന്നും, മറ്റുള്ളവരുടെ വാക്കുകൾതന്നെ എത്രകണ്ടു; പ്രശംസിച്ചിട്ടായിരുന്നു എന്നും, മറ്റും ചോദിച്ചു നേരം കളകയും സാധാരണയായിരിക്കുന്നു. കണ്ണാർന്നപ്പൊക്കു പ്രഭാതമായാൽ സന്ധ്യയാകാനും സന്ധ്യയായാൽ പ്രഭാതമാകാനും ബഹു തിടുക്കമായിരിക്കുന്നു. എന്തെങ്കിലും ഇപ്രകാരമുള്ള പല തൊഴിലുകളെക്കൊണ്ടു തനിക്കു സംബന്ധാനിശ്ചയിച്ചുവെച്ച ആ പുണ്യദിവസം പ്രഭാതമായി. കണ്ണാർന്നപ്പൊക്കു വിവാഹദിവസമായ ഇന്ന് ഈ സമയത്തു കിടന്നുറങ്ങുന്നതു യൗതമല്ല എഴുന്നേല്പിൻ എഴുന്നേല്പിൻ' എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭടന്മാരോടൊന്നും പറയുകയോ എന്നു തോന്നുമാറ് പക്ഷികൾ ശബ്ദിച്ചു തുടങ്ങി. ഇന്നു പകൽസമയത്തെ കോലാഹലങ്ങളാണെന്നും കണ്ടുറസിപ്പാൻ തരമില്ലെല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ച് വ്യസനിച്ചോ എന്നു തോന്നുമാറ് നക്ഷത്രങ്ങളെല്ലാം മന്ദപ്രഭങ്ങളായി. തന്റെ അംഗത്തിലുള്ള കളങ്കം മൂലം നമ്പ്യാരുടെ വിവാഹയാത്രയിൽ കാന്തി മങ്ങിപ്പോയാൽ താൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കോപത്തിന് ഇരയാകുമെന്നു ഭയപ്പെട്ട് അതിനെ കഴുകിക്കളവാണോ എന്നുതോന്നുമാറ് ചന്ദ്രൻ പശ്ചാത്തമ്യത്തിൽ ചെന്നുചാടി. കണ്ണാർന്നപ്പൊക്കു ഇന്നേത്തെ പരിഭവം കാണുവാനുള്ള ഉത്സാഹംകൊണ്ടോ എന്നു തോന്നുവാനും ആദിത്യൻ കിഴക്കുവന്ന് ഉദിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സമയത്ത് നമ്മു

ടെ നമ്പ്യാർ ബലപ്പെട്ടെഴുന്നേറ്റു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്നേത്തെ നില എന്താണെന്നെന്നോ പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. താമസലാഭിത്രയത്തെ കൊണ്ടുവരുവാനായി ചിലരെ എപ്പിച്ചുയച്ചു. ചായം കയറിയ പുതിയ മേനാവുതന്നെ ശട്ടാകെട്ടുവാൻ വേറെചിലരോടു കല്പിച്ചു. ദീപ്തിമുതലായവ തെയ്യാറാക്കുവാൻ മറുചിലരെ നിയോഗിച്ചു. 'വഴി ഇവിടെനിന്നു പതിനാറുനാഴികയുണ്ട്'. നേരത്തേ അവിടെ എത്തണം; അതിനു തക്കവണ്ണം പുറപ്പെടണം; എല്ലാവരും എല്ലാം ശരിയാക്കി നേരത്തെ കരുണിക്കൊള്ളുവാൻ' എന്ന് സകലരോടും ആജ്ഞാപിക്കുകയുണ്ടായു. നേരം ഉച്ചതിരിഞ്ഞു; വൈലിന്റെറച്ചു കറെ ഒന്നാറി. കണാരൻനമ്പ്യാർ ക്ഷൗരംകഴിച്ചു തൈലാഭ്യാഗവുചെയ്തു മൈരേയമായുള്ള മദ്യവുസേവിച്ചു' മേനാവിൽ കയറി പരിവാരങ്ങളോടുകൂടി വിവാഹത്തിന്നു യാത്രയാവുകയുചെയ്തു.

മാവിൻതോട്ടത്തിലെ കഥ വായനക്കാർക്ക് ഊഹിക്കാവുന്നതാണല്ലോ. അവിടെ ചിലരെല്ലാംകൂടി പൊടിപൂരമായ സദ്യയ്ക്കു ശ്രമിക്കുന്നു. മറു ചിലർ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തിട്ടുള്ളവരെ യഥായോഗ്യം സൽക്കരിച്ചിരുന്നു. വേറെചിലർ കണാരൻനമ്പ്യാരുടെ ശൌര്യാഭിഗുണങ്ങളെവെച്ചു വാഴ്ത്തുന്നു. പിന്നെ, ചില മുത്തശ്ശിമാർ മാധവിക്കുട്ടിയമ്മയെ ആഭരണങ്ങളണിയിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം മാധവിക്കുട്ടിയമ്മ മുന്തിയും സമവസ്ത്രകളായ ചിലതനപാഗികൾ പുറകിലുമായി ക്ഷേത്രത്തിൽ തൊഴുവാൻ പോകുന്നതിനുവേണ്ടി താഴത്തേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. രണ്ടാമത്തെ കോണിപ്പടിയിൽ ചവുട്ടി. ഹാ! കഷ്ടം! ഇനിയത്തെ കഥ എങ്ങിനെ പറയുന്നു. സന്തോഷാതിരേകം ഹേതുവായിട്ടു മനസ്സിന്നും ശരീരത്തിന്നും ഉണ്ടായ ചലനം നിമിത്തമോ, ആ കോണിപ്പടിയ്ക്കുണ്ടായിരുന്ന ഇളക്കം നിമിത്തമോ, ഈ സംബന്ധമൂലമുള്ള സന്തോഷം അനുഭവിയ്ക്കേണ്ടുന്നവരുടെ തിർഗ്ഗുത്താലോ, ഭവിതവൃത്തയുടെ അനിവായ്യതയാലോ, എന്തോ മാധവിക്കുട്ടിയമ്മ അവിടെനിന്നു താഴത്തേക്കുവീണു. ഉട

ഹെ പിന്നാലെയുണ്ടായിരുന്നവരെല്ലാംകൂടി 'അയ്യോ' എന്നു നില
 ജിവിച്ചു താഴ്ത്തിറങ്ങി. ഇതുകേട്ട് അവിടെയുണ്ടായിരുന്നവരെല്ലാം
 കൂടി ഓടിവന്നു. ഇത്തുക്കുട്ടിയമ്മയും ഉച്ചുസപാത്തിൽ നിലവിളി
 ച്ചുകൊണ്ട് അവിടെ എത്തി. ചിലരെല്ലാംകൂടി സൂക്ഷിച്ചു നോ
 കിയതിൽ ആ സ്ത്രീക്കു തന്റേടമില്ലുന്നറിഞ്ഞു. എന്തായാലും അ
 വിടെനിന്ന് എടുത്തു ധാരാളം വായുസഞ്ചാരമുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തു
 കൊണ്ടുപോയിക്കിടത്തി. പിന്നെ അവിടെ ഉണ്ടായ കോലാഹ
 ലം യാതൊരാളുടേയും വാക്കുകൾക്കു വിഷയമല്ലായിരുന്നു. ഇത്തു
 കുട്ടിയമ്മ പുത്രിയുടെ അധികിൽത്തന്നെ വീണ് കരോന്നു പുലമ്പി
 കരയുവാൻ തുടങ്ങി. 'അയ്യോ! എന്റെ കുട്ടിക്കു സംബന്ധവും ഒ
 ന്നും വേണ്ടിയിരുന്നില്ലല്ലോ. കണ്ണുമിഴിച്ചു കുറച്ചുകഞ്ഞി കുടിച്ച്
 'അമ്മേ!' എന്നൊന്നു വിളിക്കുന്നതു കേട്ടാൽ മതിയായിരുന്നല്ലോ.
 അമ്മേ!, ഈശ്വര! എന്റെ കുട്ടിയുടെ ശരീരത്തിനെല്ലാം കുഴിച്ചിൽ
 ബാധിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ. ദൈവത്തിനു ഞങ്ങളുടെപേരിൽ ഇ
 ത്ര കരുണയില്ലാത്തതോ!'. അവൾക്കിതു മനസ്സു്നു വളരെ പിടി
 ച്ച ഒരു സംബന്ധമായിരുന്നല്ലോ. ഇവരു രണ്ടുപേരുംകൂടി ചേന്ന്
 ഒരു ദിവസമെങ്കിലും കണ്ടാനന്ദിപ്പാൻ സാഗതിയായില്ലല്ലോ. അ
 പ്പോഴേക്കും ഇങ്ങിനെയല്ലേ വന്നത്. ഇന്ന് അമ്പലത്തിൽ വിള
 ക്കും, മാലയും, പായസവും മറ്റും വഴിവാടുകഴിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. എ
 ന്നിട്ടും ഇങ്ങിനെ വരുവാനൊത്താണ് കരണം. എന്റെ കുട്ടിയു
 ടെ മോഹാലസ്യം തീർന്നാൽ നാളെത്തന്നെ അമ്പലത്തിൽ ഒരു ചി
 റവിലൂടെ കഴിക്കാം. ഭഗവതി! രക്ഷിക്കണം. അരനാഴികക്കു
 ള്ളിൽ എന്റെ കുട്ടിക്കു ബോധമുണ്ടാക്കി തരണം. ഞാനെന്റെ
 മകളുടെ ഇപ്രകാരമുള്ള മൂലം കണ്ടുകൊണ്ടെങ്ങിനെ ജീവിച്ചിരിക്കു
 ന്നു. വൈദ്യന്മാരെ! നിങ്ങളെല്ലാവരുംകൂടി എന്റെ കുട്ടിയുടെ
 ബോധക്കേട് വേഗത്തിൽ മാറ്റിത്തരണം.' ഇങ്ങിനെയെല്ലാം
 പറഞ്ഞു മാറത്തടിച്ചു നില്പിലൂടെന്ന ഇത്തുക്കുട്ടിയമ്മയെ വാത്സ
 ല്യത്തോടുകൂടി പിടിച്ചുമെന്തി ചില മുത്തശ്ശിമാർ, ധാരയായൊഴുകുന്ന
 അശ്രുക്കളോടുകൂടി, വീണുകിടക്കുന്ന ആ യുവതിയുടെ അടുത്തുവെ

ന്ന് ഓരോ അംഗങ്ങളെ തൊട്ടുതലോടി ഗൽഗദാക്ഷരങ്ങളായി മോഡലിപ്പിച്ചു മാഡലിപ്പിച്ചു' എന്നിങ്ങനെ വിളിച്ചു. എന്നാൽ ആ സുന്ദരിയുടെ അംഗങ്ങൾക്ക് ഒരു ചലനമോ കണ്ണുകൾക്കു മിഴിവോ ഉണ്ടായില്ല. ഈ നരകം കാണുവാൻ ഇന്ന് ഈയാളുകളെ കൂടി ഇവിടെ വലിച്ചുകൊണ്ടുവന്നിട്ടുവല്ലോ ഈശ്വരൻ' എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞ് അവൾക്കു ലഹളകൂട്ടി. മറുഭാഗത്തു ഇനി എന്താണ് വേണ്ടത് എന്നു നിശ്ചയമില്ലാതെ പരിഭ്രമിച്ചുവശായി.

ഈ ലഹളയിലാണ് നമ്മുടെ കണാൻനമ്പ്യാരുടേയും പരിവാരങ്ങളുടേയും ആഗമനമുണ്ടായത്. ഈ സ്ഥിതിയിൽ നമ്പ്യാരുടെ അവസ്ഥ എന്തായിരിക്കും എന്നു വായനക്കാർ ഊഹിക്കുകയല്ലാതെ, പറഞ്ഞറിയിപ്പാൻ എന്നാലസാഭ്യമാണ്. അദ്ദേഹം അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടതുമുതൽ പ്രിയതമാസമ്മേളനസൗഖ്യമാകുന്ന ഒന്നിൽതന്നെ മനസ്സിനെ സ്ഥിരമായി ഉറപ്പിച്ചു പരമാനന്ദത്തിൽ ലയിച്ച് ചുറ്റുമുള്ള വസ്തുക്കളെ അറിയാതായിരിക്കുന്നു. ഈ നിലയിൽതന്നെ ഇവിടെ എത്തി, അപ്രകാരം ദൃഢപ്രേമത്തിനു പാത്രീഭവിച്ചിട്ടുള്ള ആ തനപുറിയുടെ ചരമഗതിയ്ക്കടുത്തതായ ആയവസ്യയെ കണ്ടപ്പോൾ നമ്പ്യാരുടെ പ്രാണനാഡികൾ കിടന്നിളകിത്തുടങ്ങിയതിൽ എന്താണുതൂതമുള്ളത്.

പരമയോഗ്യനായ നമ്മുടെ നമ്പ്യാർക്കു നേരിട്ട അസഹനീയമായ ഈ വ്യസനം എന്തായിരിക്കും. മുജ്ജന്മാജ്ജിതമായ മഹാപാപമായിരിക്കുമോ, അതോ, മന്യസ്ഥിതിയിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്ന കല്ലേക്കാട്ട് കണ്ണുണിമുപ്പിൽ നായരേയോ, മന്ദമകനേയോ, കുലചെയ്യ അവിടെയുള്ള സ്ത്രീകളെ ദാരിദ്ര്യവ്യസനങ്ങൾക്ക് അടിമപ്പെടുത്തിയതിനാൽ സർവ്വസാക്ഷിയായ ദൈവം തന്റെ ശക്തിയെ കണിയുന്നതിനുവേണ്ടി കൊടുത്ത ഒരു ശിക്ഷയായിരിക്കുമോ. അഥവാ, പ്രായേണ സാമഗ്രവിധൗ ഗുണനാം പരാങ്മുഖീ വിശ്വസൃജപ്രവൃത്തിഃ' എന്ന ആപ്തവാക്യത്തിന്റെ മഹിമയായിരിക്കും. എന്തായാലും അദ്ദേഹം വലിയ ഇച്ഛാഭോഗത്തിൽ പെട്ടവനു പറയണമെന്നില്ലല്ലോ.

മധ്യവിഷ്ടിയമ്മയ്ക്ക് കുറെ കുഴിഞ്ഞപ്പോൾ ബോധംവീണു. അപ്പോൾ, മുമ്പത്തെ കിടപ്പായിരുന്നു ഇതിലും ഭേദമായിരുന്നത് എന്ന് ജനങ്ങൾക്കു തോന്നിപ്പോയി. അതികഠിനമായ വേദനയാൽ ആ സ്ത്രീയുടെ ദേഹത്തിലെങ്ങും തൊട്ടുകൂട. വെള്ളം കുടിക്കുമ്പോൾക്കൂടി നെഞ്ഞിലുള്ള വേദന സഹിക്കുവയ്യ. അവയവങ്ങൾ ക്ഷണനീനും ഒട്ടും ശക്തിയില്ലാതായിരിയ്ക്കുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള ഉപദ്രവങ്ങളെ സഹിക്കുവാൻ ശക്തിയില്ലായ്മയാൽ സൗന്ദര്യസാരസം പൂർണ്ണമായ ആ വധൂരതത്തിന്റെ മുഖം അശ്രുക്കളാൽ വ്യാപ്തമായിരിക്കുന്നു.

മേൽവിവരിച്ച വിധമുള്ള ഉപദ്രവങ്ങളെ കണ്ടുകയാൽ വൈദ്യന്മാർക്കുതന്നെ മടുപ്പുണ്ടായെങ്കിലും കണാരൻനമ്പ്യാരുടെ ചിലവിന്മേൽതന്നെ ചികിത്സ തുടങ്ങി. ഇത്തുക്കുട്ടിയമ്മ തന്റെ അറിവിൽ പെട്ടേടത്തോളം ഉള്ള അമ്പലങ്ങളിലെയ്ക്കല്ലാം നേർന്നു ശിവടിനാൽ ഉണ്ടായ ഈശ്വരന്മാരുടെ പ്രസാദവും, വൈദ്യന്മാർക്കു നമ്പാരിൽ ഉള്ള ഭയഭക്തിബഹുമാനങ്ങളാൽ ചികിത്സയിൽ ഒട്ടും വീഴ്ചവരത്ത നിഷ്കഷ്ഠയും, അവരുടെ ചികിത്സാവിഷയത്തിലുള്ള സാമർത്ഥ്യവുമായിട്ടു കത്തുവന്നതിനാൽ മേൽപറഞ്ഞ ഉപദ്രവങ്ങൾ രണ്ടുമുണ്ടാവാതെ സംതൃപ്തം ക്രമേണഭേദപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ഒരു കുറ (ചുമ) തുടർച്ചയായിരുന്നതിനാൽ അത് ഒടുവിൽ ക്ഷതകാസമെന്നു വൈദ്യന്മാർ തീർച്ചയാക്കുകയും അതിനുവേണ്ട ചികിത്സകൾ ശീലിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു.

(തുടരും)

കുറിപ്പറത്ത് കിട്ടുന്നിനായർ.

പലവക

മിസ്റ്റർ സി. എം. മായവകുറപ്പ്.

കൊട്ടം ചവിട്ടം ധൂപദീപാദികളും ആരാധനാവിധികളും കൂടാതെ മായാത്രപാത്ര പ്രത്യക്ഷമാക്കി അഭിഷ്ഠാ സാധിക്കുവാനുള്ള മാഗ്നങ്ങളെയാണ് വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉപദേശിക്കുന്നത്. ഡിടക്ടറീവ് എന്ന കഥാപുസ്തകത്തിലെ സാരോപദേശവും ഇതുതന്നെയാണ്. ദുഷപദേശംവാങ്ങി ശക്തിപൂജകൊണ്ടു ലക്ഷ്മീദേവിയെ സ്വാധീനമാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നവനും, കന്യരികേട്ടു കണ്ടവനെ പിടിച്ചിടിച്ചു കളവു തെളിയിക്കാൻ പുറപ്പെടുന്നവനും, തമ്മിൽ വലിയ അന്തരമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. കട്ടവനും കെട്ടവനും ഇക്കാലത്തു പൂജ്യന്മാരാണ്. എന്നാൽ ചിലരുടെ സന്ധിബന്ധങ്ങൾ വേർപെടുത്തി എന്നും, കെട്ടിപ്പുകച്ചുവെന്നും, മലിനദ്രവ്യങ്ങളെ നിവേദിപ്പിച്ചുവെന്നും, പലരും പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടും ചിലർ ദുഷ്ടാന്തവും ഉണ്ടായിരിക്കാം. ഈ സാഹസകൃത്യങ്ങൾ അനുഭവിച്ചവൻ അവസാനം നിരപരാധിയാണെന്നു വന്നാലത്തെ കഥ വിചാരിക്കുവോലും വയ്യ. അതുകൊണ്ടു ദേഹശക്തിയെക്കാളധികം മനശ്ശക്തിയെയാണ് കളവുകാർക്കു് തന്നും ഉപയോഗിക്കേണ്ടത് എന്നുള്ള പരിഷ്കൃത രാജ്യതന്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ സിദ്ധാന്തത്തെ കഥാത്രപേണു പൊതുജനങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് എം. കേശവകുറപ്പ് അവർകളുടെ 'മായവകുറപ്പ്' എന്ന പ്രകൃത പുസ്തകം.

പുസ്തകം കൌതുകമുള്ളതാണ്. കഥക്ക് ഒരുവിധം ചമൽക്കാരവും ഉണ്ട്. ഇതിൽ കളവുചെയ്ത പുള്ളിക്ക് അധികം സാമത്വമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു കുറപ്പിന്നു കട്ടവനെ കണ്ടുപിടിക്കുക മാത്രമേ വേണ്ടിവന്നിട്ടുള്ളൂ. എന്നാൽ കളവു മുതലിന്റെ വൈഷമ്യം കുറച്ചു മാത്രമല്ല. ഹിന്ദു മാനുള്ള സ്വർണ്ണംകൊണ്ടാണ് പതക്കത്തിന്റെ കൂട്. നോവലുകളിൽ അതിശയോക്തി പ്രയോഗിക്കുന്നത് ചമൽക്കാരത്തിന്നു കുറവാണെന്ന് ഗ്രന്ഥകർത്താവു ധരിച്ചിട്ടില്ലായിരിക്കാം. ൧൦,൦൦൦ ഉറപ്പികയുടെ കുററു നോട്ടു ബാങ്കുകാരൻ പ

ണയക്കാരന്റെ വശം കൊടുത്ത വർത്തമാനം ഗവർണ്മണ്ട് അറിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. അറിഞ്ഞാൽ കള്ളനോട്ട് ഉണ്ടാക്കിയ കുറ്റത്തിന്നു ചാഴ്ജ്ജനിയ്ക്കും. അസംഭവ്യാവസ്ഥകളെ കഴിയുന്നതും ചുരുക്കേണ്ടതാണ്. മരുമകൾ ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയെ പററിയുള്ള അമ്മാമന്റെ വണ്ണന അപ്രകൃതവും ലോകരീതിക്കു ചേരാത്തതുമാണ്. ലക്ഷ്മിക്കുട്ടിയുടെ ആകൃതിയും പ്രകൃതിയും തരക്കേടില്ലെന്നാണ് ഈ കഥയുടെ ആദ്യവസാനംകൊണ്ട് അനുമാനിക്കേണ്ടത്. എന്നാൽ ഞാൻ ഈ സ്ത്രീയെ വീട്ടിൽവെച്ചു കണ്ടപ്പോൾ അവളുടെ മുഖം സാമാന്യത്തിലധികം വെളുത്തതിന്നു. അവളുടെ അധരവും അച്ചുണ്ണമായിരുന്നു എന്നു വണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ വിരൂപത്തിനുള്ള കാരണം ഞാൻ എന്നാളുടെ കണ്ണിന്റെ സൂക്ഷ്മക്കാര്യം ആ സ്ത്രീക്കു പൊട്ടുന്നനവെ പിടിപെട്ട പാണ്ഡുരോഗമോ ആയിരിക്കാം. അല്ലാതെ അധരത്തിന്നു ധാവളം സൗന്ദര്യമായി ആരും വിചരിക്കാറില്ല. ഭയഭയങ്ങളെക്കൊണ്ടും ചുണ്ടു കുറുകുവാനല്ലാതെ വെളുക്കുവാനിടയില്ല. ഇങ്ങിനെ ചില സ്വലിതങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല ചില അപൂർവ്വപ്രയോഗങ്ങളും കാണാനുണ്ട്. 'സൂക്ഷ്മദൃഷ്ടികണ്ണാടി,' 'ദുഃഖാസ്പഷ്ടനായി സുഖിക്കുക,' 'കൂട്ടപങ്കുകാരൻ' ഈ വക പ്രയോഗങ്ങൾക്കാണ് മഹാനാർ പുനരുജ്ജീവിതം കല്പിക്കുന്നത്. ഇതിന്നും പുറമെ 'കിണ്ടിയിടുക' 'ഏറിട്ടുനോക്കുക'. ഈ പദങ്ങളുടെ അർത്ഥം ഗ്രഹിക്കുവാനായി ഞങ്ങളെ നിവണ്ഡുവും കൂടി സഹായിക്കുന്നില്ല. ഈ കഥയുടെ പാത്രങ്ങളെല്ലാം സംസ്കൃതത്തിൽ ധാരാളം പാർച്ചിച്ചവരാണ് അവരുടെ സംസാരം കൊണ്ട് അനുമാനിക്കാം. അച്ഛൻ മകനോടും മരുമകൾ അമ്മാമനോടും സ്വധാരണ വീട്ടിൽ വെച്ചു സംസാരിക്കുമ്പോഴും സംസ്കൃതവാക്യങ്ങൾ തുടരെ പുറപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഇത് അത്ര ആവശ്യമുള്ളതായി ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല. സ്വഭാവസ്യത്തിന്നു കുറവായെന്നും പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ചില ന്യൂനതകൾ പ്രകൃതപുസ്തകത്തിൽ ഉണ്ടെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതു താമസിയാതെ ഇതിന്റെ അവശേഷവുംകൂടി കാണുവാനാഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഞങ്ങൾക്ക് ഇതിലും രസത്തോടുകൂടി അതു വായിക്കുവാൻ സംഗതിയാക്കേണമെന്നുള്ള മോഹം കൊണ്ടാണെന്നു പ്രത്യേകം പറയുന്നു.

P. SUBBAROY'S

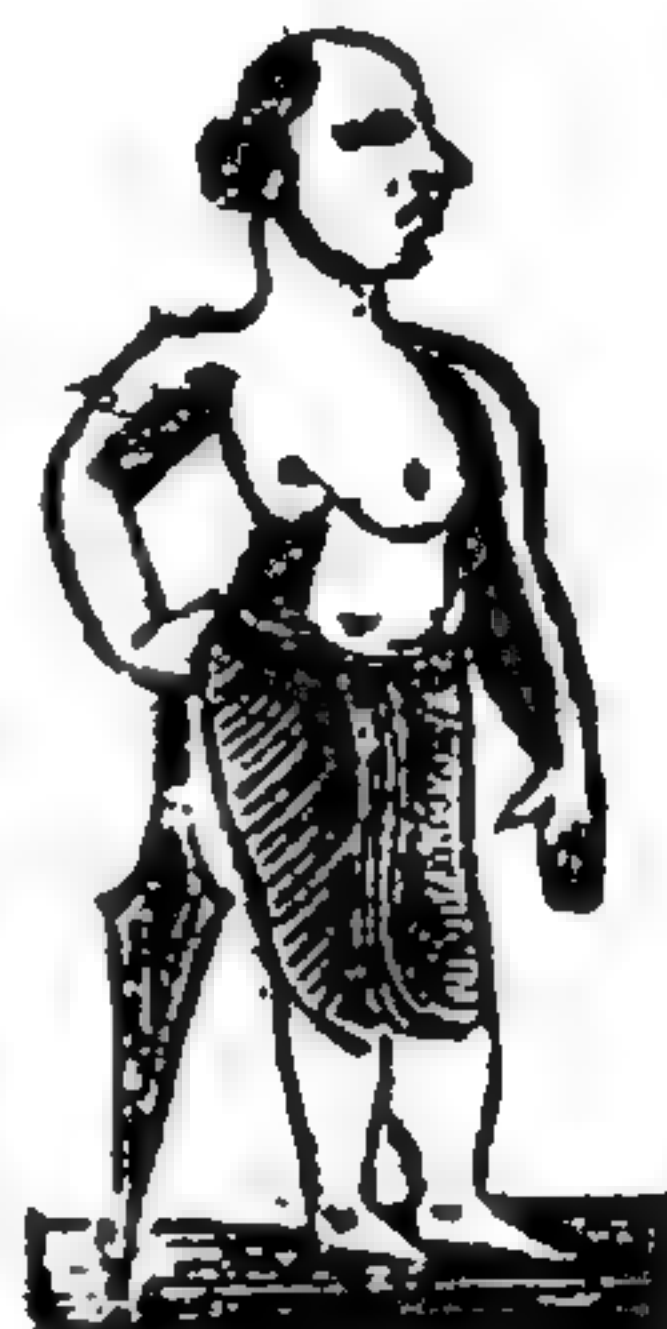
World-renowned and most efficacious Ayurvedic medicines.

മരുന്ന സേവിച്ചതിൽ മുഖ്യ.

പി. സുബ്ബരായിയുടെ ലോകപ്രസിദ്ധങ്ങളും ഏറ്റവും ഫലവത്തുക്കളും ആയ ആയുർവ്വേദകൗഷധാലയം.

എ. ലോകപ്രസിദ്ധമായ ധാതുപുഷ്ടികാരി ധാതു നഷ്ടം, ബലഹീനത, ലക്ഷണമില്ലായ്മ, വിശപ്പില്ലായ്മ, നേത്രം, കൈ, കാൽ മുതലായവയുടെ നീറൽ, നീരാഴിവു, മധുമേഹം, കല്പടപ്പു (മൂത്രപാതം) മുതലായ പലവിധ വസ്തിരോഗങ്ങളെ ക്ഷണേന പരിഹരിച്ചു രക്ഷപ്പെടുത്തും.

മരുന്ന സേവിച്ചതിൽ മുഖ്യ.

ഡപ്പി ഒന്നു: വില രൂപ ൨. തപാൽ ചിലവു വകയ്ക്കു അണ ൭ വേറെ.

൨. പ്രമേഹനിവാർണ്ണി.

സിരാമോഹം, ഇടുപ്പുവലി, മൂത്രമധികമായും തടഞ്ഞും പോകുക, മേന്മ, പുകച്ചൽ, രക്തമോഹം മുതലായ വ്യാധികളിൽനിന്നു സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ നിവർത്തിപ്പിക്കാം. ഇതുകാലത്തിൽ രക്തം അധികമായി സ്രവിക്കുന്നതിനേയും ശമിപ്പിക്കും. കപ്പി ൧ ക്കു വില രൂപ ൧. മൂന്നു കപ്പികൾ വരെയുള്ള ബക്കിക്കു തപാൽ ചിലവു അണ ൫.

൩. സർവ്വവേദനസംഹാരി.

ഇത് തൈലം അല്ലെങ്കിൽ പീരട്ടിയുൽ കൈ കാൽ മുതലായ അംഗങ്ങളിൽ കത്തിനോവുക, വീക്കം, മുടക്കുവാതം, നെഞ്ചുനോവു, തലവേദന, ഒരു ഭാഗത്തുണ്ടാകുന്ന ശുല, ഇടുപ്പുവേദന, പാർപ്പവായു, മോഹവായു, തിമിരവായു മുതലായ പല വ്യാധികൾ ഭേദപ്പെടും. കപ്പി ഒന്നു വില രൂപ ൧. തപാൽ ചിലവു അണ ൫.

൪. മണ്ഡലക്ഷുസംഹാരി.

മണ്ഡലക്ഷു, പൂക്കടി, തഴുതണം, നറുങ്ങാണി എന്നീ പേരുകളുള്ള രോഗത്തിനു സിദ്ധൗഷധം. തപശ്ശോഗങ്ങൾ പലതും മാറും. തേമൽ മേഹകഷ്ടം മുതലായവയെ നശിപ്പിക്കും. വില കപ്പി ഒന്നിനു ൪-ണ. തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കപ്പിവരെ ൫ ണ വേറെ.

പി. സുബ്ബരായി, പാക്കിസ്താൻ, തെക്കേ ആഫ്ഗാൻ ഹിസ്ത.

ഒ. ലക്ഷ്മീകര കസ്തുരിഗുളികകൾ

താംബൂലം ഉപയോഗിക്കണവർ ഏപ്പാഴും സത്രം ഉപയോഗിക്കേണ്ട വിലയേറിയ സാധനം. ഭന്തവേദന, വായ്നാരം, അജീർണ്ണം, പിത്തവായു ഇവയെ ശമിപ്പിക്കും.

തനിച്ചൊ താംബൂലത്തോടുകൂടിയൊ ഉപയോഗിക്കാം. ആഹാരത്തോടുകൂടി രണ്ടു ഗുളികകളെ ഉപയോഗിച്ചാൽ ഏതു ഗുരുവൃത്തിയും ജീർണ്ണപ്പെടുന്നു. പ്രസവകാലത്തു താംബൂലത്തോടുകൂടി ഉപയോഗിച്ചാൽ സന്നി അടുക്കയില്ല. അപായകരമായ യാതൊരു ലഹരിസാധനങ്ങളും ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടില്ല. കാശ് മീരത്തുനിന്നു വരുത്തിയ കസ്തുരി പച്ചക്കുപ്പാരം മുതലായ അനേകം വിലയേറിയ സാധനങ്ങൾ ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ചളി, കാസശ്ചം, ജപരം മുതലായ രോഗങ്ങൾ വയസ്സിന്റെ ഏറ്റക്കുറച്ചിലിലെല്ലാം ഒന്നുമുതൽ ൪ വരെ ഗുളികകൾ വെററിലച്ചുവെററിൽ കൊടുത്താൽ മതി. ൨൦൦ ഗുളികകൾ ഉള്ള കുപ്പി ൧-ക്കു വില ൪. ൧ മുതൽ ൧൨ വരെ കുപ്പികൾ അടങ്ങിയമ്പകി ൧-ക്കു തപാൽകൂലി ൫ ണ.

൬. ഭന്തചൂർണ്ണം.

സുഗന്ധമായുള്ളതു. ഏപ്പാമാതിരി ഭന്തരോഗങ്ങളേയും നീക്കും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൩- ണ. തപാൽ ചിലവു ൨ കുപ്പിവരെ ൫ ണ വേറെ.

൭. ജപരസംഹാരി.

കുളിപ്പനി, മുറപ്പനി, വാതപ്പനി, പിത്തജപരം, കഫജപരം, അസ്ഥിജപരം മുതലായവയ്ക്കു നന്നു. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൧ ക. തപാൽ ചിലവു ൭ ണ വേറെ.

൮. ലോകപ്രസിദ്ധമായ സുഗന്ധകന്തളതൈലം.

ഈ തൈലം പീരട്ടിയാൽ തലമുടി മീശ് ഇവ ഇവ ബുദ്ധി പുഷ്ടിയും ഞെരുക്കുമായും കറുപ്പായും വളരും. കണ്ണിനു കളർച്ചയുണ്ടാക്കും. സകല കണ്ഠനോവകളും തലവേദനകളും നീങ്ങും. ചെമ്പിച്ച രോമം കറുക്കും. രോമം പൊഴിയാതിരിക്കും. കണ്ണിനു നല്ല തെളിച്ചമുണ്ടാക്കും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൮ ണ. തപാൽ ചിലവു ൫ ണ വേറെ.

൯. രോമസംഹാരി.

രോമം ഏവിടെ വേണ്ടാതാക്കണമൊ അവിടെ ഈ മരുന്നു പീരട്ടിയാൽ യാതൊരു വേദനയുമുണ്ടാക്കാതെ രോമത്തെ മാറും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൪ ണ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ ൫ ണ വേറെ.

പി. സുബ്ബറായി, പാക്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ അറബ്ബ് ജില്ല.

പിന്ന. തേവവിഷത്തിന്ന സിദ്ധൗഷധം.

തേവകുടിച്ച സ്ഥലത്തു രണ്ടുതളി കുഴിച്ചാൽ പൊട്ടുന്നനെ ആശ്വാസം കാണും. ഒരു കുഡുംബത്തിലേകിലും ഈ മരുന്ന ഒരു കുപ്പി കരുതി വെക്കാതെ ഇരിക്കരുത. വില കുപ്പി ൧-൯ ൧ ക ര ണ. ൧൨ കുപ്പിയിൽ കുറയാതെ ഒന്നിച്ചു വാങ്ങുന്നവർ ഡസൻ ൧ ക ൨ ക. വു ണ. ഉള്ളവിലയിൽ കുറച്ചു മാത്രമ വില ചുമത്തുന്നുള്ളു. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൫ ണ പുറമ. ഇൻഡ്യയിലും ബർമ്മയിലും ൧൨ കുപ്പിവരെ വി. പി. കമ്മീഷൻ ൫ ണ. സിലോൺ ടി ണ.

പി. പ്രണവീരോപണ തൈലം.

ഈ കഴവു പിത്തപ്പിണ്ണു മുതലായ എല്ലാവിധ പ്രണങ്ങൾക്കും കൈകൾക്കും ഔഷധമാകുന്നു. ഇതു സകല ക്ലമികളേയും നശിപ്പിച്ചു എല്ലാ പ്രണങ്ങളേയും വിശുദ്ധീകരിച്ചു വളരെ വേഗത്തിൽ ഉണക്കുന്നതാകുന്നു. വില വു ണ. മൂന്നു കുപ്പിവരെ വി. പി. കമ്മീഷൻ ൫ ണ മാത്രം.

പു. കണ്ണശുദ്ധിഗുളിക.

ഇതു കണ്ണും തെളിഞ്ഞു ശാശീരം നന്നാവുന്നതിന്ന അതി വിശേഷമായ ഔഷധമാകുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചു സംഗീതക്കാർക്കും, പ്രസംഗക്കാർക്കും, പാതിരിമാർക്കും, രാജ്യാവയവങ്ങൾക്കുണ്ടു അത്യായാസം ചെയ്യേണ്ടവരായ മറ്റൊല്ലാവർക്കും വളരെ ഉപായോഗമുള്ളതുമാകുന്നു. വില വു ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ കുപ്പിവരെ ൩ ണ.

പിൻ. സ്നാനചൂണ്ണം.

ഈ പൊടി തേച്ചുകുളിക്കുന്നതിന്ന വിലയേറിയ സോപ്പിനേക്കാൾ വളരെ വിശേഷം. ഇത ദേഹത്തിലെ അഴുക്കും ദുർഗ്ഗന്ധവും കളഞ്ഞു, മൃദുതയും പ്രകാശവും സുഗന്ധവും ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇതിന്നും പുറമ ദേഹത്തിന്ന ശൈത്യവും സൂര്യവും എല്ലാപ്പോഴും തോന്നിക്കും. ഇത ഇന്ത്യയിലുള്ള എല്ലാവർക്കും വേണ്ടതാകുന്നു. വില വു ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ ണ.

൨൦. സഞ്ജീവഗുളിക.

കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്ന പനി, ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അർസസ്, ഉറക്കമില്ലായ്മ ഇവയ്ക്കും ആന്ത്രവായു മുതലായി എല്ലാ ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും ഈ ഗുളിക വളരെ ഉപയോഗമുള്ള ഔഷധമാകുന്നു. ഇതു മദ്ധ്യവയസ്സന്മാർക്കും ഒരു പോലെ ഉപകരിക്കാവുന്നതാകുന്നു. വില ൧൦ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ കുപ്പിവരെ ൫ ണ.

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആർക്കാട്ട് ജില്ല.

൧൨. ഒന്നാംതരം ഗോരോചന ഗുളിക.

ഏല്പാവിധ പനികൾക്കും അതു സംബന്ധമായി പ്ലീഹ, കരള ഇതുകളിൽ ഉണ്ടാവുന്ന ഉപരോഗങ്ങൾക്കും ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അർശസ്, ഉറക്കമില്ലായ്മ, ആന്ത്രവായു മുതലായ ഏല്പാ ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും അതി വിശേഷമായ ഭക്ഷണമാകുന്നു. വില ൫ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ന കച്ചിവരെ ൫ ണ.

൨൨. തപഗ്രോഗപരിഹാരി.

ഈ ഭക്ഷണം കരപ്പൻ, ചുണങ്ങ, ചൊരി, പ്പോളൻ, ചുട, പുഴുക്കടി, തരണം, ഒട്ടവട്ട മുതലായ കടിയും ചൊരിയും ഉള്ള ഏല്പാ തപഗ്രോഗങ്ങൾക്കും ഏറ്റവും നല്ല ഭക്ഷണമാകുന്നു. ഇതു ദേഹത്തിന്റെ പുറമെ മാത്രം ഉപയോഗിച്ചാൽ മതി. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൫ ണ.

മേത്തരം ഗോരോചനം തോല ൧-ക്ക വില ൫ ക. മേത്തരം കങ്കമകേസരം തോല ൧-ക്ക വില ൧ ക. മേത്തരം പച്ചക്കപ്പം. തോല ൧-ക്ക വില ൨ ക. മേത്തരം രോജാ അത്തർ, മല്ലിപ്പു അത്തർ, വെട്ടിവേർ, താഴമ്പു, മരിക്കുളന്തു, ജാതിമല്ലി, സുഹാഗ, ഹന, മഗിഡമ്പു, അത്തർ മുതലായതുകൾ ഏല്പാഴം തയ്യാറുണ്ട്. ഇവ ഒരു തോല തുക്കുന്നതിന്നു ക. ൧-വ. തപാൽക്കൂലിപുറമെ.

ക. ണ. സ.

ഒന്നാംതരം ഗോരോചനം തുചാത്തുക്കും	൧-ക്ക	൫	൦	൦
ടി മഞ്ഞൾ	ടി ൧-ക്ക	൧	൦	൦
ടി പച്ചക്കപ്പം	ടി ൧-ക്ക	൧	൦	൦

മേൽവിവരങ്ങൾ തമിഴിലെ ജാഗ്രീഷിലെ നിഗമമായി എഴുതണം.

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആക്കാട്ട് ജില്ല.

പ്രവഹാര ചിന്താമണി

ഐല്യം ഇംഗ്ലീഷ് മാസവും ൩൦-ാം നം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന
ഒരു വിശേഷണിയമമാസിക.

പത്രാധിപർ

ചെങ്കളത്ത കരുണാകരമേനോൻ, ബി. എ.

മലബാർ, കൊച്ചി, തിരുവിതാംകൂറു ഒരുപോലെ പ്രചാരം.

വരിസംഖ്യ-എപ്പോഴും മുക്കും.

ഒരു കൊല്ലത്തേക്കു ൪-൦-൦
ആറു മാസത്തേക്കു ൨-൦-൦

വി. പി. ഒരു കൊല്ലത്തേക്കു ൪-൨-൦
ആറുമാസത്തേക്കു ൨-൨-൦

വിധികൾ

മദിരാശി
കൽക്കത്താ
അലഹബാദ
ബോമ്പേ
കൊച്ചി
തിരുവിതാംകൂർ

ഹൈക്കോട്ട് ലേഖനം
ഒന്നാതരം ക്ക്ലാസ്സു
മേത്തരം അച്ചടി
യോഗ്യതയോടുകൂടിയവർക്ക്
യോഗ്യതയോടുകൂടിയവർക്ക്
വിശേഷപത്രാധിപകർപ്പുകൾ

ഭാഗംതന്നെ മാസം

പത്രാധിപാഭിപ്രായങ്ങൾ.

കേരളസഞ്ചാരി. നിയമകാര്യത്തിൽ ഉപദേശ്യയൻ.

മ. മനോരമ. മേനോന്റെ പുതിയ സൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ചുള്ള വേറെ ഒരു പത്രത്തിന്നു ചിലവില്ല.

മനോരമ. സകല മുതൽക്കാരും വാങ്ങേണ്ടതാണ്.

കേരളപത്രിക. കക്ഷിപരം അത്യുപകാരം.

കൊച്ചിവിധികളുടെ പോക്കറിമാൻ 'ചിന്താമണി' ഏകമാറ്റം.

കൊച്ചിവിധികൾ ൭-ാം നമ്പ്ര മുതൽക്കും, തിരുവിതാംകൂർ വിധികൾ ൩-ാം നമ്പ്ര മുതൽക്കും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ചിന്താമണി കണ്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽ താങ്ങാക്കുവാൻ ഒരു ബ്രിട്ടീഷ് പോസ്റ്റുകാർഡ് അയച്ചാൽ മടക്കത്തപാലിൽ സെക്കന്റായി നിങ്ങൾക്കു ഒരു പ്രതി അയച്ചുതരും. ലോകവ്യാപ്തിയുണ്ടാവാൻ കൂടാതെ 'ചിന്താമണി' പാരായണം ചെയ്യുന്നത ഒഴിച്ച അന്യമാറ്റം ഇല്ല.

എന്ന പ്രവഹാരചിന്താമണി മാനേജർ,

ചള്ളുവനാട്, മലബാർ.

കവനോദയം

വൈദ്യം, ജ്യോതിഷം, കിളിപ്പാട്ട്, തുളു, നോവൽ, നാടകം മുതലായി വിശേഷപ്പെട്ട അനേകം കൃതികൾ ഇതിൽ ചേർത്തുവരുന്നു. കൊല്ലത്തിൽ സമ്പ്രദായ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഈ പുസ്തകമാലയിൽ ഓരോ കുറിപ്പാട് ഭാഗങ്ങളിൽ കൂടി കൃതികളിൽ കുറയാതെ ഉണ്ടായിരിക്കും. കൊല്ലത്തിൽ ൪ ഉറപ്പിക വരി അടച്ചാൽ മതി. തപാൽക്കൂലി പുറമെ വേണ്ട. വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുണ്ടാകാൻ മുൻകൂറു ഒന്നര ഉറപ്പിക തന്നാൽ മതിയെന്നു ഒരു പുതിയ നിശ്ചയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ പുസ്തകമാലയിൽ ഉൾപ്പെട്ടതും അല്ലാത്തതുമായ അനേക പുസ്തകങ്ങൾ ഇവിടെ വില്പനയുണ്ട്. ചിലതിന്റെ വിവരം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

ജ്യോത്സികവിഷയവായ്ക്കു ഈ പുസ്തകം കൈവശം ഉണ്ടായിരുന്നാൽ പാവപ്പെട്ട ഉടനെ വൈദ്യന്റെ അടുക്കൽ ഓടേണ്ടിവരികയില്ല. വില ൧൨ അണ്.

സമുദായമാലിക മലയാളത്തിലുള്ള വൃത്തങ്ങളുടെ എല്ലാ സ്വഭാവങ്ങളും അറിവാൻ ഈ പുസ്തകം മാത്രമേയുള്ളൂ. വില ൮ അണ്.

ജാനകീപരിണയം. കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി ഉണ്ടാക്കിയ ഒരു രസികനാടകമാണിത്. മന്നാടിയാരുടേതല്ല. വായിപ്പാൻ ബഹുരസമുണ്ട്. വില ൧ ക. മാത്രം

പുസ്തകലക്ഷണദീപിക ഈ പുസ്തകം കൈവശമുണ്ടെങ്കിൽ കഥകളിയെ ഈ മക്കളിയെന്നു പറയാനിടവരികയില്ല. വില ൪ അണ്.

*കുചശതകം ഇതൊന്നു വായിച്ചുനോക്കുവിൻ വില ൨ അണ്.

*ചക്കീചരക്കരനാടകം ചിരിക്കാതെ ഇതു വായിപ്പാൻ പ്രയാസം. വില ൩ അണ്.

ഇവകൾക്കു തപാൽക്കൂലി പുറമെ *ഈ അടയ്ക്കും വെച്ചുവ ഒഴികെ ശേഷമെല്ലാം അച്ചടി അതിമനോഹരം. കടലാസ്സു എല്ലാം ഒരുപോലെ ബഹുവിശേഷം. താഴെ കാണുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളും വി. പി. ആയി അയച്ചുകൊടുക്കും.

കെ. കുണ്ണൻനമ്പ്യാർ,
കവനോദയം മാനേജർ,
നാലാപുറം.

നോട്ടീസ

മേത്തരം സാമാനങ്ങൾ !

വില വളരെ സഹായം !!

കൊച്ചി വലിയ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ ഡൽഹിഡർബാർ പടം വലിയ സൈന്യ വില ക. ഒ. ആവശ്യമുള്ളവർ ഉടനെ ഏഴുതി അയക്കണം.

ബോമ്പായി മുതലായ വ്യാപാരസ്ഥലങ്ങളിലുള്ള പ്രധാന ക്ഷാപ്തകളിൽനിന്നു നേരിട്ടു വരുന്നതും താഴെ വിവരം പറയുന്നതും വേറായും അനേകം സാമാനങ്ങൾ തൊക്കപ്പടിയായും ചിലവായും വളരെ സഹായവിലയ്ക്കു വില്ക്കുന്നതാണ്.

പലതരത്തിലുള്ള പ്ലാനൽ ശീലുകൾ, ടീഡുകൾ, ചെങ്കുളനികൾ, വളരെ ഭംഗിയുള്ള ചീട്ടികൾ, പട്ടുകൾ, ബ്രാങ്കെറ്റുകൾ, തൊപ്പികൾ, സഞ്ചുകൾ, മല്ല, ജനനാഥൻ മുതലായ തുണിച്ചരക്കുകൾ, എന്നാൽപാത്രങ്ങൾ, പല തരത്തിലുള്ള ഞാമ്പുകൾ, നാഴികമണികൾ, വാച്ചുകൾ, വിളക്കുകൾ, കണ്ണാടികൾ, കുത്തികൾ, ഗുളോപ്പുകൾ, രവിവർപ്പടങ്ങൾ, കൊടകൾ, ഇരിമ്പുപട്ടികൾ, ഇരിമ്പു അലമാരികൾ, ഇരിമ്പു അടുപ്പുകൾ, അനേകവിധം സോപ്പുകൾ, ബ്രാണ്ടി, വിസ്കി, മുതലായ ലഹരി സാധനങ്ങൾ, മുത്തുച്ചിപ്പികൊണ്ടുള്ള അനേകവിധ പാത്രങ്ങൾ, ഇവകളും മെലിൻ സ്കൂഡ, കൊക്കോ, കാപ്പി പ്ലാടി, ടീ, ബിസ്കോത്ത മുതലായ വേറായും അനേകവിധ സാമാനങ്ങൾ വളരെ സഹായവിലയ്ക്കു വില്ക്കുന്നു.

ആവശ്യപ്പെടുന്നവർക്ക് സാമാനങ്ങൾ വി. പി. ആയി അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്.

എ. ടി. എസ്. മേനോൻ,

ജനറൽ മെമ്പർ,

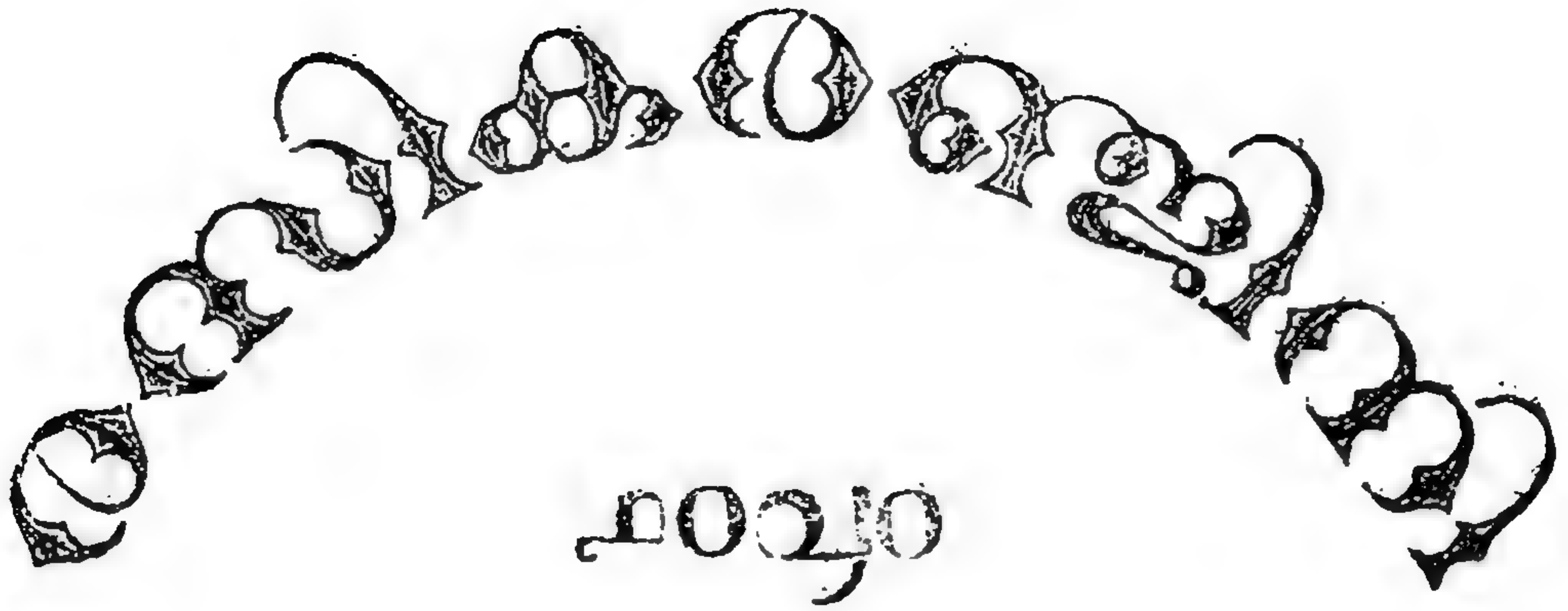
ചിറമ്പൻ.

സംഗതിവിവരം.

1. മല്യയുദ്ധം	...	...	...	...	...	...	...	...	173
2. വിവേകാനന്ദസ്വാമികളുടെ ഒരഴ്ചത്ത—	കെ. എം.	...	...	...	...	...	...	...	180
3. അനന്തിരവന്റെ ആവലാതി—	പി. ജി. രാമയ്യൻ,	...	...	...	...	...	...	...	190
ബി. എ.	...	...	...	...	...	...	...	...	...
4. വിക്രമോദ്യോഗീയസാരം—	കൊടുങ്ങല്ലൂർ	കൊച്ചുണ്ണി	...	...	...	...	...	...	...
തമ്പുരാൻ	...	...	...	...	...	...	...	...	...
5. പാക്കനാര—	കണ്ടൂർ	നാരായണമനോൻ,	ബി. എ.	...	...	...	...	...	...
6. പച്ചമലയാളം—	ഉള്ളൂർ	എസ്സ്.	പരമേശ്വരയ്യൻ.	...	...	...	...	...	...
എ., ബി. എൽ., എം.	ആർ. എ.	എസ്സ്.	...	...	...	...	...	...	...
7. കേശവണ്ണന (ദേവീസ്തോത്രം)—	കൊടുങ്ങല്ലൂർ	ചെറിയ	...	...	...	...	...	...	...
കൊച്ചുണ്ണി തമ്പുരാൻ	...	...	...	...	...	...	...	...	211
8. ജാതിനിർണ്ണയം—	പാഴൂർ	വടക്കില്ലത്ത	ജാതവേദൻ	...	...	...	...	...	...
നമ്പൂരിപ്പാട്	...	...	...	...	...	...	...	...	215
9. അപ്പുണ്ണി മൂപ്പിൽനായർ—	കുറിപ്പാത്ത	കിട്ടുണ്ണിമേ	...	...	...	...	...	...	...
നോൻ	...	...	...	...	...	...	...	...	218
10. പലവക	...	...	...	...	...	...	...	...	227

പുസ്തകം നം.

വൃത്തി ക മ ണ ങ്ങ

ലക്കം ൪.

മ ണ ങ്ങ

പ്രപഞ്ചത്തിലിരുന്നതന്നെതെളിയിച്ചുമാത്രമല്ല
പ്രപഞ്ചംകുറിക്കുകയുംവെറുംപുരുഷനായിത്തീർന്നുവെന്നു
നമ്മുടെചിന്തയെപ്പറ്റിയൊരുതെളിവുതന്നെ
മനസ്സിലാക്കിയെടുക്കുകയുംചെയ്യേണ്ടതാണ്

മറ്റു കൃതികൾ

മലയാളത്തിൽ നാട്ടുരാജാക്കന്മാരുടെ ഭടന്മാരും കുലപരമ്പ
രത്താൽ വളർന്നുവന്നിരുന്ന നായന്മാരുടെ ഇടയിൽ പഴയമാതി
രി ആയുധാഭിയാസവും ശരീരയോഗവും മറ്റുമുണ്ടായിരുന്നത് ഇന്ത്യ
മുഴുവൻ ഇളക്കിമറിച്ചിട്ടുള്ള മഹമ്മദീയരുടെ ആക്രമണകാല
ത്താൽ നശിച്ചുപോയതായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽമറ്റു, മറിച്ചു മഹമ്മദീയരു
ടെ അഭിമാനത്തിന്റെയോടുകൂടിയാണ് ഇതുകുറിക്കുകയും ഈ
വിദ്യയ്ക്ക് അഭിവൃദ്ധി വരുവാനേ ഇടവന്നിട്ടുള്ളൂ.

എന്നാൽ ഇപ്പോൾ തോക്കുമുതലായ യന്ത്രങ്ങളുടെ മഹാത്മ്യം

ത്താൽ ആഗ്നേയാസ്രകൃത്യംപോലും നിർവ്വഹിക്കുന്ന പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരത്തിന്റെ ഉദയത്തോടുകൂടിയാണ് നമ്മുടെ പഴയ ആയുധാഭ്യാസരീതിയും, അതിനെ പിന്തുടൻ നിന്നിരുന്ന ശരീരായാസസംപ്രദായവും അന്ധകാരത്തിൽ പെട്ടത്. അതോടുകൂടിത്തന്നെ ശരീരശാസ്ത്രം സാമ്പന്ധിച്ചിട്ടുള്ള ചില ജ്ഞാനരഹസ്യങ്ങളും മറഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ട്. ദേശത്തോടും കളരിപ്പണിക്കന്മാരും കുറുപ്പന്മാരും നടത്തിപ്പോന്നിരുന്ന കുച്ചകെട്ടും, ഉഴിച്ചിലും, മല്ലിടത്തവും, തല്ലും അടവും, തല്ലും തടവും, കയ്യും കണക്കും, മററും കേവലം കഥാശേഷമായിപ്പോയി. എന്നുമാത്രമല്ല, ആവക പ്രയോഗരീതികൾ എഴുതിവെച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അപൂർവ്വമായി ചിലരുടെ ഗ്രന്ഥപ്പെട്ടികളിലുണ്ടായിരുന്നതുപോലും പുഴുക്കൾക്കാഹാരമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. മുൻകാലങ്ങളിൽ വിനോദങ്ങളായ കാണത്തല്ലുമുതലായ ചിലപരീക്ഷകളിൽപോലും പരസ്യമായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ഈ വിദ്യ കേഷ്ടമേ വാഷ്ടമിപ്പോൾ എന്നായിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു ഗ്രന്ഥവിനാശത്തേപ്പറ്റി വ്യസനിച്ചിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ആവക പ്രയോഗങ്ങളിൽ മല്ലയുദ്ധത്തിന്റെ കൈകളേപ്പറ്റി ചിലതെഴുതിവെച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പഴയ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പുഴുസ്സുദ്വയുടെ വന്ദനിയായി ഒട്ടോക്കെ ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടിയിട്ടുള്ളത് ഒളിച്ചവെക്കാതെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാനാണ് ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നത്.

എന്നാൽ മല്ലയുദ്ധഭ്രാന്തനായ മൂഢമുട്ടാളന്മാർ പുസ്തകത്തിൽ കണ്ടതുമാത്രംകൊണ്ടു വിദഗ്ദ്ധരായി എന്നു മാറിദ്ധരിച്ചു ഗുരുപദേശവും പരിചയവും കൂടാതെ വല്ല സാഹസവും പ്രവൃത്തിച്ചാൽ വരാവുന്ന ഭവിഷ്യത്ത് അത്യാപൽക്കരമാണെന്നുള്ളത് അവർ പ്രത്യേകം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണെന്നു പറയേണ്ടതായ ഞങ്ങളുടെ ഭാരത്തെ തീർത്തുകൊണ്ടു പ്രകൃതഗ്രന്ഥത്തെ ആരംഭിക്കുന്നു.

ഒരു ശരീരത്തിന്മേൽ തൊണ്ണൂറോളം മർമ്മമുണ്ട്. അതിൽ കുലാഭ്യാസമായുള്ള വർമ്മം അകത്തു നാല്. തൊണ്ണൂറു മുഴക്കുമീതെ നേക്കത്രംനോക്കി' എന്നൊരു വർമ്മമുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ച കൈ തട്ടത്തു വലത്തേ കൈ മാറാന്റെ പുറത്തുമാറി എടുത്തു

കൈകൊണ്ടു വെട്ടിയാൽ അവിടെ വീഴും. എന്നാൽ അച്ചുവപ്പിൽ അങ്ങേപ്പറത്തു പറയുകയുള്ള നടുവേ നോക്കുകയില്ല' എന്നു വർത്തു വെട്ടി തല നേരേ നിൽക്കുക. തൊണ്ണൂറു താഴെ കഴിഞ്ഞു വേ ചുമ' എന്നൊരു വർത്തമുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ചുകൊ തടുത്ത് വലത്തേക്കൊ മാറ്റാൻ വലത്തുവെട്ടിച്ച് മാറ്റാൻ വലത്തേക്കൊക്കൊണ്ടു വെട്ടിച്ച് പെരുവിരൽക്കൊണ്ട് ഊന്നിയാൽ അവിടെ വീഴും. എന്നാൽ അച്ചുവപ്പിൽ അങ്ങേപ്പറത്തു പറയുകയുള്ള ആവിരൽ താഴെ വെട്ടി ചുമ നിൽക്കുക. മുലയണിനും നടുവേ ക്രോക്കപ്പുഷ്പ' എന്നൊരു വർത്തമുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ചുകൊ തടുത്തു വലത്തേക്കൊ മാറ്റാൻ വലത്തുവെട്ടിച്ച് മാറ്റാൻ പുറത്തുമാറി വലത്തേക്കൊ മുട്ടുകൊണ്ടിടിച്ചാൽ വീണു ബോധംകെടും. എന്നാൽ അച്ചുവപ്പിൽ അങ്ങേപ്പറത്തു പറയുകയുള്ള രണ്ടിനും നടുവേ ഇടിച്ചു ബോധം വീഴിക്കൊ. വാലയവിരൽ നടുവേ തെളുകഴി' എന്നൊരു വർത്തമുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ചുകൊ തടുത്തു വലത്തേക്കൊ മാറ്റാൻ വലത്തുവെട്ടിച്ച് എടുത്തേക്കൊണ്ടിടിച്ചാൽ ബോധംകെട്ടുവീഴും. എന്നാൽ അച്ചുവപ്പിൽ അങ്ങേപ്പറത്തു തണ്ടല്ലിനും നടുവേ ഇടിച്ചു ബോധം വീഴിപ്പിക്കൊ. പൊക്കളിനും നാലുവിരൽ മീതെ തെളുകഴിക്ക് ആവിരൽ താഴെ 'ജലവർത്തം' എന്നൊരു വർത്തമുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ചുകൊ തടുത്തു വലത്തേക്കൊക്കൊണ്ടു അവിടെ വെട്ടിയാൽ ബോധംകെട്ടുവീഴും. ജലംകഴിയും. എന്നാൽ അച്ചുവപ്പിൽ അങ്ങേപ്പറത്തു കാലിളക്ക രണ്ടിനും അവിരൽ മീതെ തണ്ടല്ലിനും നടുവേ ഇടിച്ചു ബോധം വീഴിപ്പിക്കൊ. ചെറുനീർ നിന്നില്ലായെന്നുവരികിൽ വൃത്തിയാക്കുനടുവേ ഊന്നി നിൽക്കുക. പൊക്കളിനും മുവിരൽതാഴെ 'മലവർത്തം' എന്നൊരു വർത്തമുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ചുകൊ തടുത്തു വലത്തേക്കൊക്കൊണ്ടു തടുത്ത് മാറ്റാൻ അകത്തുവെട്ടിച്ച് പുറത്തുമാറി എടുത്തേക്കൊക്കൊണ്ടു അവിടെ വെട്ടിയാൽ മലമൊഴിഞ്ഞു വീണു ബോധംകെടും. എന്നാൽ അച്ചുവപ്പിൽ അങ്ങേപ്പറത്തു കാലിളക്ക രണ്ടിനും നടുവേ ഇടിച്ചു ബോധം വീഴിപ്പിക്കൊ. ജലപണ്ടം, മലപണ്ടം, എന്നു

ഒരു വർത്തനം താഴെ വാരിക്കുകത്ത് 'ഉരുമണി' എന്നൊരു വർമ്മുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ചുകൊ തടുത്തു വലത്തേക്കാൽകൊണ്ടു തെഴിച്ചാൽ മണിരണ്ടും ഉരുണ്ടുകയറിയാൽ അച്ചൊപ്പിൽ മൂലത്തിന്നു മീതെ വരിക്കുതാഴെ കാലിന്റെ പെരുവിരൽകൊണ്ടു ഉന്നി മണി നിർത്തുക. അല്ലെങ്കിൽ മണി ഉരുണ്ടുകയറി വലുതായി പൊക്കി ഉന്നി മീതെ കയറും നിശ്ചയം. അതിന്നകത്തു തിരുമ്മി വരിക്കുകത്താക്കി ലിംഗത്തിന്നുമീതെ പെരുവിരൽകൊണ്ടുനി മണി നിർത്തുക.

മുലക്കു മുവിരൽമീതെ മുലക്കു മുവിരൽതാഴെ 'രേക്കത്തുറമ്പി' എന്നൊരു വർമ്മുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ചുകൊ തടുത്തു വലത്തു കൊക്കൊണ്ടിടിച്ചാൽ ബോധംകെട്ടുവീഴും. എന്നാൽ അച്ചൊപ്പിൽ അങ്ങേപ്പറത്ത തണ്ടെല്ലിന്നുനടുവേ വാമനോക്കി വെലി ഉരുളിന്നു ഇടിച്ചു ബോധംവീഴിപ്പിക്കാം. പൂണെല്ലിന്നു ഇരുവിരൽ താഴെ 'രോഹിത'മെന്നൊരു വർമ്മുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ചുകൊ തടുത്ത് വലത്തേക്കൊക്കൊണ്ടിടിച്ചാൽ ബോധംകെട്ടുവീഴും. എന്നാൽ അച്ചൊപ്പിൽ അങ്ങേപ്പറത്ത വാമനോക്കി കൈയിലൂക്കു രണ്ടിന്നും മീതെ ഇളക്കിന്നുചേരെ അടുത്തെന്ന വർമ്മത്തിടിച്ചു ബോധം വീഴിപ്പിക്കാം. ചെവിക്ക് നാൽവിരൽ താഴെ 'കിറികോട്ടൻ' എന്നൊരു വർമ്മുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ചുകൊ തടുത്തു വലത്തേക്കൊക്കൊണ്ടു വെട്ടിയാൽ കിറി വലിഞ്ഞുകയറും. എന്നാൽ അച്ചൊപ്പിൽ അങ്ങേപ്പറത്ത ചെവിക്ക് നാൽ വിരൽക്കു വെട്ടി ബോധം വീഴിപ്പിക്കാം. കിറിചൊച്ചുവരുത്തുക. ചെവിക്ക് ഒരു വിരൽതാഴെ താടിക്കരികെ 'മുരട്ടനാക്കി' എന്നൊരു വർമ്മുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ചുകൊ തടുത്തു വലത്തുക്കൊക്കൊണ്ടു വെട്ടിവിണാൽ എഴുന്നീറ്റിരുന്നു മുരട്ടനാക്കും; എന്നാൽ അച്ചൊപ്പിൽ അങ്ങേപ്പറത്ത ചെവിക്ക് ഒരുവിരൽതാഴെ വെട്ടി മുരട്ടനാക്കു നീർത്തുക. താട രണ്ടിന്നും നടുവേ 'നാക്കുതരിപ്പൻ' എന്നൊരു വർമ്മുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ചുകൊ തടുത്തു വലത്തേക്കൊക്കൊണ്ടു മുഖമടച്ചുപിടിച്ചു പെരുവിരൽകൊണ്ടുനിയാൽ നാക്കുതരിച്ചു പറവാൻ വയ്ക്കാതെ

ഇരിക്കും. എന്നാൽ അച്ചൊവ്വിൽ അങ്ങേപ്പറഞ്ഞു പിൻകുഴക്ക് ഇരുവിരൽമീതെ വെട്ടി നാക്കുതരിപ്പു നിത്തുക. ചെവിക്ക് ഇരു വിരൽമുന്നിൽ കണ്ണിന്നിരുവിരൽ പുറകെ ക്രിരിശ്രമ' എന്നൊരു വർമ്മമുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ചുകൊ തടുത്തു വലത്തേക്കെക്കൊണ്ടു ഇടിക്ക. എടുത്തേക്കെക്കൊണ്ടു പിടിച്ചാലും കണ്ണറിയാതെ ഇരിക്കും. എന്നാൽ അച്ചൊവ്വിൽ അങ്ങേപ്പറഞ്ഞു ചെവിക്കിരുവിരൽ മുന്നിൽ കണ്ണിന്നിരുവിരൽ പുറകേ ഇതുപോലെ ഇടിച്ചു തലതരിപ്പു നിത്തുക. തോളു് രണ്ടിന്നകത്തു പൂണെല്ലിന്നു രണ്ടുവിരൽ മീതെ ക്രുഷ്ടത്തുകോച്ചി' എന്നൊരു വർമ്മമുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ചുകൊ തടുത്തു വലത്തേക്കെക്കൊണ്ടു കഴുത്തടച്ചുപിടിച്ചു പെരുവിരൽകൊണ്ടുനുക. കഴുത്തു ചായും. എന്നാൽ അതിന്നിരുവിരൽ മീതെ ഇതുപോലെ പിടിച്ചു തല നേരേനിത്തുക. കക്ഷക്കുഴിക്കു നടുവേ ഘണ' എന്നൊരു വർമ്മമുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ചുകൊ തടുത്തു വലത്തേക്കെടുക്കൊണ്ടു ഇടിച്ചാലും വലത്തുകൊക്കൊണ്ടു കുത്തിയാലും മതി. എന്നാൽ അച്ചൊവ്വിൽ അങ്ങേപ്പറഞ്ഞു കക്ഷക്കുഴിക്കു നടുവേ ഇടിച്ചു ബോധം വീഴിപ്പിക്കാം. ബോധം വീണില്ലെങ്കിൽ കയ്യുടെ പത്തികൊണ്ടു് അടച്ചുവെട്ടി ബോധം വീഴിപ്പിക്കാം. രക്തം ചെട്ടിച്ചുവെങ്കിൽ തൊണ്ണൂക്കുഴൽ രണ്ടുവിരൽ താഴെ വെട്ടി രക്തം നിത്തുക. കക്ഷക്കുഴിക്കു താഴെ മൂലക്കു ചൊവ്വിൽ ശോധം അടപ്പൻ' എന്നൊരു വർമ്മമുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ചുകൊ തടുത്തു വലത്തുകൊക്കൊണ്ടു് അടച്ചു പിടിച്ചാൽ ബോധംകെട്ടു വീഴും. അച്ചൊവ്വിൽ അങ്ങേപ്പറഞ്ഞു കക്ഷക്കുഴിക്കു നാൽവിരൽ താഴെ മൂലക്കു ചൊവ്വിൽ ഇടിച്ചു ബോധം വീഴിപ്പിക്കാം. മൂലക്ക് അറുവിരൽ താഴെ വരിവയറാന്നരികെ തേരിപ്പൻ' എന്നൊരു വർമ്മമുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ചു കൊ തടുത്ത് എടുത്തുകൊക്കൊണ്ടു് ഇടിച്ചിട്ടും വെട്ടിയും ബോധംകെട്ടാൽ അച്ചൊവ്വിൽ അങ്ങേപ്പറഞ്ഞു മൂലക്ക് അറുവിരൽ താഴെ ഇടിച്ചു ബോധം വീഴിപ്പിക്കാം. കക്ഷക്കുഴിക്കു താഴെ തുണിക്കുത്തിന്നു പരിവാരിവളവിന്നകത്തു കൊണ്ടുകൊല്ലി' എന്നൊരു വർമ്മമുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ചു കൊ തടുത്തു വല

തേ കൈകൊണ്ടു വെട്ടി കാടിയാൽ കൂടെച്ചെന്നു പിടിച്ചു വീഴും. കയ്യിളക്കുന്നകുത്ത് 'കാട്ടുത്തരമ്പ്' എന്നൊരു വർമ്മമുണ്ട്. അവിടെ വെട്ടി കാടുന്നതു നിൽക്കുക. കാലു വലിക്കയും നടപ്പാൻ മേലാതെ വരികയും ചെയ്തിൽ അങ്ങേപ്പറത്തിടിച്ചു നടത്തുക. മുട്ടിനു മീതെ കാലിളക്കുന്നു താഴെ മുലമുഴക്കു 'നടതരിപ്പൻ' എന്നൊരു വർമ്മമുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ചു കൈതടുത്തു വലത്തേ കൈകൊണ്ടു മാറാന്റെ വലത്തഴിച്ചു എടത്തേക്കൈകൊണ്ടടിച്ചു നടതരിപ്പു നിൽക്കുക. പൊക്കളിന്ന് അറവിരൽ താഴെ ഇടിച്ചു ബോധം വീഴിപ്പിക്കാം. കണ്ണിന്റെ പുരികം രണ്ടിന്നും നടുവേ 'ശലഹുത്ത്' എന്നൊരു വർമ്മമുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ചു കൈതടുത്തു വലത്തേ കൈചുരുട്ടിപ്പിടിച്ച് ഇടിച്ചാൽ ബോധം കെട്ടുവീഴും. എന്നാൽ അച്ചൊച്ചിൽ അങ്ങേപ്പറത്തു പിൻകഴിക്കു നടുവേ ഇടിച്ചു ബോധം പിടിപ്പിക്കാം. കൺപുരികം രണ്ടിന്നും താഴെ മൂക്കരികെ 'മൂക്കടപ്പൻ' എന്നൊരു വർമ്മമുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ചു കൈതടുത്തു വലത്തേ കൈകൊണ്ടു മാറാന്റെ വലത്തഴിച്ചു പുറത്തുമാറി എടത്തുകൈകൊണ്ടു വെട്ടിയാൽ വീണു ബോധംകെടും. എന്നാൽ ആ മൂക്കു കൂർമ്മത്തിന്നു താഴെ അതിനുമണ്ണു വെട്ടി ബോധം വീഴിപ്പിക്കാം. മുമ്പിൽ ചൊല്ലിയ വർമ്മത്തിന്നകത്തു കൺപുരികത്തിന്നു താഴെ മൂക്കിന്നു നേരെ 'കണ്ണൊന്നി' എന്നൊരു വർമ്മമുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ചു കൈതടുത്തു മൂക്കടച്ചുപിടിച്ചു പെരുവിരൽകൊണ്ടു നീയാൽ കണ്ണറിയാതെ ഇരിക്കും. കണ്ണുതെറിച്ച് വരിഞ്ഞാൽ കണ്ണു തിരുമ്മി ഊന്നി മിഴി നിൽക്കുക. കവറുകത്തിന്നു നടുവേ 'വായുറപ്പൻ' എന്നൊരു വർമ്മമുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ചു കൈതടുത്തു മുഖമടച്ചു പിടിച്ചു പെരുവിരൽകൊണ്ടുനുക. വായുറന്നാൽ മൂക്കു കൂർച്ചത്തിന്നുതാഴെ തടക്കുകൂടെ രണ്ടുകക്കത്തിന്നകത്തു കാലിളക്കുന്ന റികെ 'കെട്ടുവലി' എന്നൊരു വർമ്മമുണ്ട്. അതിന്നു രണ്ടുപുറത്തോടോ വർമ്മമുണ്ട്. അതിൽ നടുവേ ഉള്ള വർമ്മത്തു പിടിചെങ്കിൽ കെട്ടുവലിക്കും. അതിന്നു രണ്ടുപുറത്തു പിടിചെങ്കിൽ കാലിന്റെ പെരുവിരൽ വലിക്കും. കാലുവലിഞ്ഞു മടങ്ങിയിരിക്കും മുമ്പിൽ

കാലിന്റെ പെരുവിരലിനേൽ പിടിച്ചുവലിയും. കരുട്ടിനീതെ എളക്കി നടുവിൽ ദേശമ്ത്തു വെട്ടി നിൽക്കുക. മുന്നനടിക്കുക അത് ഒടുനേരെ വലിയ്ക്കും. മെലിയും. കയ്യുമുട്ടിനുമീതെ കക്ഷക്കുഴി കുത്താഴെ 'കയ്യുതളപ്പൻ' എന്നൊരു വർമ്മമുണ്ട്. തോളു രണ്ടിന്നു താഴെ മുലക്കുമീതെ 'തലവലിപ്പൻ' എന്നൊരു വർമ്മമുണ്ട്. അതിന്നകത്തു 'കക്ഷത്തിപ്പക്കരി' എന്നൊരു വർമ്മമുണ്ട്. അതു മൂന്നു വർമ്മത്ത് അടിച്ചു കയ്യുതടുത്തു പിടിച്ചാൽ അകത്തെ ഏഴി എങ്കിൽ ചുമക്കും. പൂണൽ ഭാഷയിൽ എങ്കിൽ അങ്ങിനെ ഇരിക്കും. കയ്യ് അങ്ങേപ്പറത്തു കയ്യുളക്കുന്നകത്തു തണ്ടലിന്നരികേ ഇടിച്ചു ബോധം വീഴ്ത്തുക. കാലിളക്കിന്നു താഴെ കാലുമുട്ടിന്നു മീതെ തുടക്കു നടുവേ 'ഇരിപ്പൻ' എന്നൊരു വർമ്മമുണ്ട്. അവിടെ ഇടിച്ചു കൈ തടുത്തു പുറത്തുമാറി എടുത്തെ കൈകൊണ്ടിടിച്ചാൽ ഇരിക്കും. എന്നാൽ അച്ചൊപ്പിൽ അങ്ങേപ്പറത്തിടിച്ചു ബോധം വീഴ്ത്തിപ്പിക്കാം. പിടിച്ചെന്തിപ്പാൻ തോളോരത്തിന്നു താഴെ 'കൊത്തൻ' എന്നൊരു വർമ്മമുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ചു കൈതടുത്തു പുറത്തു വെട്ടിയാൽ ഞരമ്പു നീക്കം. മണിക്കെട്ടിനുമീതെ കൈമുട്ടിന്നു താഴെ 'നോടിപത്തി' എന്നൊരു വർമ്മമുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ചു കൈതടുത്ത് അവിടെ വെട്ടിയാൽ ഞരമ്പു തളരും. എന്നാൽ അച്ചൊപ്പിൽ അങ്ങേപ്പറത്തു വെട്ടി നിൽക്കുക. കൈമുട്ടിന്നകത്തു കണ്ണുകൂട്ടുത്തിന്നു താഴെ 'കൈതളപ്പൻ' എന്നൊരു വർമ്മമുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ചു കൈതടുത്ത് എടുത്തുകൈകൊണ്ടു പിടിച്ചു വലത്തു കൈകൊണ്ട് ഊന്നുക. കൈ തളന്ന് ആയുധംപോയിനില്ക്കും. എന്നാൽ അച്ചൊപ്പിൽ അങ്ങേപ്പറത്തു കൈമടക്കുന്നകത്തു കുടിയിൽ എന്ന മർമ്മത്തിൽ ഊന്നി കൈകുഴപ്പു നിൽക്കുക. കൈപത്തികുറ്റിന്നു പുറത്തു ചൂണ്ടാണിയോടടുത്തു 'വിലലൂന്നി' എന്ന രണ്ടു വർമ്മമുണ്ട്. അവിടെ അടിച്ചു കൈതടുത്തു പത്തിക്കു പിടിച്ചു പെരുവിരൽകൊണ്ടുനുക. എന്നാൽ കൈതളരും. എന്നാൽ അച്ചൊപ്പിൽ അങ്ങേപ്പറത്ത് ഉള്ളകൈക്കു നടുവേ ഊന്നി തളപ്പു നിൽക്കുക. തലകൂട്ടുത്തിന്നു നടുവേ 'വായച്ചിന്ന' എന്നൊരു വർമ്മമുണ്ട്.

ണ്ട്. അവിടെ അടിച്ച കൈതടുത്തു കൈചുരുട്ടിപ്പിടിച്ചാൽ ശ്വാസം അടയ്ക്കും വായു തെരുതെരെ ഒഴിയും. പിങ്കഴിക്കു നടുവേ രണ്ടു പുറത്തു സൂനരോഗമെന്ന ഞരമ്പിന്മേൽ വെട്ടിനിത്തുക. കാലിനും കൈക്കും ഒരുപോലെ വർമ്മം. ഗുരുസ്താണയാൽ ഗ്രഹിച്ചു കൊൾക. നോക്കി സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക. പിഴയില്ലാ. റിപുകുളോടേ ചെച്ചുവൂ. ശ്രീഗുരുജ്യോതമഃ

ശുഭമസ്തു.

വിവേകാനന്ദസ്വാമികളുടെ

ഒരേഴുത്ത

വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ പതിനൊന്നു സംവത്സരമുറപ്പു ജപ്പാൻ രാജ്യത്തേക്കു പോയപ്പോൾ അവിടെനിന്ന് അദ്ദേഹം ഇന്ത്യയിലേക്കു തന്റെ ഒരു സ്റ്റാഫിതന്ന് (ഇംഗ്ലീഷിൽ) ഒരേഴുത്തയക്കുകയുണ്ടായി. ആ എഴുത്ത് ഇന്ത്യക്കാരെ ആസകലം സംബന്ധിക്കുന്നതും അവർക്കു രസകരമായി ഭവിക്കുന്നതുമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തിന്മേൽ 'ബ്രഹ്മവാദിൻ' എന്ന മാസിക അതിനെ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ മലയാളിവാചനക്കാർക്കുംകൂടി വായിച്ചുറസിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഞാനതിനെ ഭാഷാന്തരം ചെയ്തു താഴെ ചേർക്കുന്നു.

ജപ്പാൻ, യെക്കൈറാമ

ഹവുൻന ജൂലൈ ഹ-റാൻ-

അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടതിന്റെശേഷം അതാതുദിക്കുകളിൽ എത്തിട്ടുള്ള വിവരങ്ങൾക്കു വിചാരിച്ചപോലെ എഴുതി അയപ്പാൻ തരമാകാത്തതിനാൽ വ്യസനിക്കുന്നു. ഒരുവൻ വലിയതായ ഒരു വഴിയാത്ര ചെയ്യുമ്പോൾ അവന്നുനിത്യാ കലശലായ ജോലിയുണ്ടാകുന്നതാണ്. എനിക്കു പ്രത്യേകിച്ചും. ഓരോ പദാർത്ഥങ്ങളെ സമ്പാദിക്കുക, അവയെ സൂക്ഷിക്കുക എന്നിങ്ങിനെയുള്ള കാലക്ഷേ

പാ അശേഷം പരിചയമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അതിപ്പേരും എനിക്കു മഹാ ഭരമമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു.

ബോമ്പ വിട്ടിട്ട് ഒരാഴ്ചക്കകത്ത് ഞങ്ങൾ കൊളമ്പിബത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ കപ്പൽ ഒരു ദിവസം മുഴുവൻ തുറമുഖത്തു കിടന്നു. ആ ലാക്കിൽ ഞങ്ങൾ കരക്കിറങ്ങി പട്ടണമെല്ലാം കണ്ടു. ഞങ്ങൾ പലതെരുവുകളിൽ കൂടി സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവിടെ ഒരു കാണേണ്ടതായിട്ടുള്ളത് ശ്രീബുദ്ധഭഗവാന്റെ ഒരു ക്ഷേത്രമാണ്. അതിനകത്ത് ഭഗവൻ ബുദ്ധമഹർഷി കിടന്നുകൊണ്ടു നിൽക്കുന്നതെ പ്രാപിക്കുന്നതായിട്ടു വലിയതായ ഒരു ബിംബമുണ്ട്. അവിടെയുള്ള ബുദ്ധസന്യാസികളോടു സാസാരിപ്പാൻ ഞാനുത്സാഹിച്ചു. പക്ഷെ അവർക്കു സിംഹളഭാഷയല്ലാതെ വേറെ ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ. അതിനാൽ ആ ശ്രമാ നിഷ്പലമെന്നു കരുതി ഉപേക്ഷിച്ചു. കൊളമ്പിൽനിന്നു വ്യാ മൈസ് റൂറു കണ്ടി എന്നൊരു നഗരമുണ്ട്. സിലോണിൽ ബുദ്ധമതത്തിന്റെ പ്രധാനസ്ഥാനം അവിടെയുണ്ടെന്നു. പക്ഷെ എനിക്കവിടെ പോകുന്നതിന്നു സമയമുണ്ടായില്ല. ഈ രാജ്യത്തു ബുദ്ധമതത്തെ അനുവർത്തിക്കുന്ന സാധാരണ ജനങ്ങൾ മത്സ്യമാംസങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കുന്നു. സന്യാസികൾ മാത്രമേ മാംസം ഭക്ഷിക്കാതെകൊണ്ടുള്ളൂ. ചിങ്ങളന്മാർ (സിംഹളന്മാർ) കണ്ടാൽ മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തുള്ളവരെപ്പോലെത്തന്നെയാകുന്നു. അവർക്കു സ്വഭാഷയല്ലാതെ വേറെ ഒന്നും സാസാരിപ്പാൻ വശമില്ല. അവരുടെ ഉച്ചാരണംകൊണ്ടു ചിങ്ങളഭാഷ തമിഴ്ഭാഷയോട് അടുത്തതാകുന്നുവെന്നു തോന്നുന്നുണ്ട്.

അവിടുന്നു കപ്പൽ കയറി പിന്നെ ചെന്നടുത്തത് പിന്നാങ്ങു എന്നൊരു രാജ്യത്താണ്. പിന്നാങ്ങു എന്നത് മലയരാജ്യത്തുള്ള (Malaya Peninsula) ഒരു ചെറിയ പട്ടണമാകുന്നു. പട്ടണം വളരെ വൃത്തിയായിരിക്കുന്നുണ്ട്. മലയന്മാർ എല്ലാവരും മഹമ്മദീയന്മാരെന്നു. പണ്ടുകാലങ്ങളിൽ അവർ വലിയ കടൽക്കളനാറായിരുന്നു. കച്ചവടക്കപ്പലക്കാടി അവരെ വളരെ ഭയമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഭയങ്കരങ്ങളായ വലിയതോക്കുകളോടുകൂടിയ പ

കുപ്പുകൾക്കുള്ള ഈ കാലത്തു കൈകൾ മയ്യാദയോടുകൂടിയ വേറെ വല്ല ജോലിയോ നോക്കുന്നതാണ് നല്ലത് എന്ന് അച്ഛൻ തോന്നിത്തുടങ്ങി.

പിന്നാൽ വിട്ടാൽ സിംഗപ്പൂർ എന്ന രാജ്യമായി. കുപ്പൽ യാത്ര ചെയ്യുന്നവഴിക്കു സുദൃഢ എന്ന ദ്വീപിലെ അത്യുന്നതങ്ങളായ പർവ്വതശിഖരങ്ങളെ ഞങ്ങളുടെ കുപ്പിത്താൻ ഞങ്ങൾക്കു കാണിച്ചുതന്നു. പണ്ടു കടൽക്കള്ളന്മാരുടെ വാസസ്ഥാനങ്ങളായിരുന്ന പല സ്ഥലങ്ങളും കുപ്പിത്താൻ കാണിച്ചുതന്നിരുന്നു. സിംഗപ്പൂർ എന്ന നഗരം സ്ട്രോം സെറാൽമേൻസ് എന്ന രാജ്യത്തെ തലസ്ഥാനമാകുന്നു. ഇവിടെ വിശേഷമായ കരുതരം പറയുന്നുണ്ട്. കുപ്പലാവും ധാരാളം കാണുന്നുണ്ട്. മക്രൈസ്റ്റീൻ എന്നൊരു ജാതി പഴം അനവധിയുണ്ടാകുന്നു. പക്ഷെ മറ്റു വളരെ അപൂർവ്വം. ശീതോഷ്ണങ്ങളെ സാമ്പന്ധിച്ചുടത്തോളം മദ്രാസും, സിംഗപ്പൂരും ഒരുപോലെയാണ്; എങ്കിലും തദ്ദേശീയന്മാർ മദ്രാസിക്കാരോളം കറുത്തിരിക്കുന്നില്ല. കുളുകടി ഇവിടെ ധാരാളമുണ്ടു്. എന്തെന്നാൽ തുറമുഖമുള്ള എല്ലാ നഗരങ്ങളിലും തദ്ദേശീയന്മാരായ കുപ്പക്കാർ വന്നാൽ അവിടെ ഒന്നാമത്തെ ജോലി കിട്ടി നടപ്പാക്കുകയാകുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി ഇനിയൊരിക്കൽ വിസ്തരിച്ചുകൊള്ളാം. ഇപ്പോൾ പ്രകൃതത്തിലേക്കുതന്നെ വരട്ടെ. സിംഗപ്പൂർ വിട്ടാൽ ഹോങ്ങ്കോങ്ങു് എന്ന രാജ്യമായി. സിംഗപ്പൂർ മുതൽക്കുതന്നെ ചീനരാജ്യമായിരുന്നു തോന്നിത്തുടങ്ങൂ. എന്തെന്നാൽ ചീനന്മാർ സിംഗപ്പൂരിൽതന്നെ ധാരാളമുണ്ടു്. സകലവ്യാപാരങ്ങളിലും ചീനനെയായു് പ്രധാനമായി കാണുന്നത്. ഹോങ്ങ്കോങ്ങു് എന്ന രാജ്യത്തെത്തിയപ്പോഴേ സാക്ഷാൽ ചീനരാജ്യമായുള്ളു. കുപ്പൽ തുറമുഖത്തെത്തിയപ്പോഴേക്കും തദ്ദേശീയന്മാർ അനവധി പണികളാകൊണ്ടു ഞങ്ങളെ കരക്കിറക്കുന്നതിന്നു കുപ്പലിന്റെ നാലുപുറവും ഹാജരായി. ഈ തോണികൾക്കു ഒരു വിശേഷമുണ്ടു്. ഇവക്കു രണ്ടു ചുക്കുന്നുണ്ടു്. തോണിക്കാരൻ കഡുംബസ റിതാ അരിൽതന്നെയാണ് സ്ഥിരമായി താമസിക്കുന്നത്. സര

ധാരണയായി അമരം പിടിക്കുന്നതു വഞ്ചിക്കാരന്റെ ഭ്രാന്തയായിരിക്കും. അവർ ഒരു ചുക്കാൻ കൈകൊണ്ടു മറ്റൊരു കാലുകൊണ്ടു പിടിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ സ്ത്രീകൾ അമരം പിടിക്കുന്ന സമയത്ത് അവർ തങ്ങളുടെ ശിശുക്കളെ ഒരു ജാതി സഞ്ചിയിലാക്കി പുറത്തുകെട്ടിയിടുന്നു. അമ്മ അമരം പിടിക്കുകയോ, സാമാനം ചോക്കുകയോ, വഞ്ചികളെ തള്ളിനീക്കുകയോ, ഒരു വഞ്ചിയിൽനിന്നു മറ്റൊരുവഞ്ചിയിലേക്കു ചാടിക്കയറുകയോ മറ്റൊരു ചെയ്യുമ്പോൾ അവളുടെ പുറത്തു സഞ്ചിയിൽ കിടക്കുന്ന ചീനൻ യാതൊരു പരിഭ്രമവും കൂടാതെ സന്തുഷ്ടനായിരിക്കുന്നതു കാണാൻ നല്ല നേരവോക്കുണ്ട്. അനവധി വഞ്ചികൾ, അനവധി തീബോട്ടുകൾ, അങ്ങോട്ടു പോകുന്നു, ഇങ്ങോട്ടുവരുന്നു. ലഹളമയം, തത്സമയത്തു സഞ്ചിയിൽ അതി ഗൗരവത്തോടുകൂടിയിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ ചീനന്റെ തലയും പോക്ക്വാലുപോലെയുള്ള കുടുമയും എല്ലാം ചമ്മന്തിയാവാൻ ഒരു പ്രയാസവുമില്ല. എന്നാൽ അയാൾക്ക് അതെല്ലാം നിസ്സാരം. അത്യുത്സാഹത്തോടുകൂടിയ ഉപ്രകാരമുള്ള കാലക്ഷേപം സഞ്ചിയിലിരിക്കുന്ന ചീനന് അത്ര മനോഹരമായി തോന്നുന്നില്ല. കലശലായ ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്ന തന്റെ അമ്മ ഇടക്കു കൊടുക്കുന്ന ഒന്നോ രണ്ടോ അപ്പത്തിന്റെ സൃഷ്ടിവിശേഷത്തെ കണ്ടിട്ടും രസനേന്ദ്രിയംകൊണ്ടുഭവിച്ചിട്ടുമുണ്ടാകുന്ന ആനന്ദംകൊണ്ട് അവൻ മറ്റൊരു പുഷ്പനായി ഭവിക്കുന്നു.

ഹോങ്ങ്ക്ക്കോങ്ങ് വളരെ ഭംഗിയുള്ള ഒരു പട്ടണമാകുന്നു. പച്ചതങ്ങളുടെ താഴ്വരകളിലാണ് ആ പട്ടണം പണിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ആ പച്ചതങ്ങളുടെ ശിഖരങ്ങൾ തണുത്തുള്ള പ്രദേശങ്ങളാകയാൽ ധനവാന്മാരായിട്ടുള്ളവർ അവിടെ ഭവനങ്ങൾ കെട്ടിതാമസിച്ചു വരുന്നുണ്ട്. പട്ടണത്തിൽനിന്നു മുകളിലേക്കു ഒരു ട്രാ വണ്ടി കാടിക്കുന്നുണ്ട്. ഞങ്ങൾ അവിടെ മൂന്നുദിവസം താമസിച്ചു. പിന്നെ അവിടെനിന്നു കാൻടൺ എന്ന നഗരത്തിലേക്കുപോയി. കാൻടൺ അവിടുന്നു പുഴവഴിക്കു വ്യാപാരമെന്തെല്ലാം ഉണ്ടാകുന്നു. യാത്ര ചെയ്യാനുള്ള നദി അതികൂറ്റനാരയ തീക്കപ്പലുകൾക്കു ധാരാളം സഞ്ചരിക്കത്തക്കവണ്ണം ആഴവും വിസ്താരവുമുള്ളതാകുന്നു. ഹോ

അങ്ങനെയൊക്കെ എന്ന പട്ടണത്തിൽനിന്ന് ഒരു ദിവസം അന്യമിച്ചു ഞങ്ങൾ കപ്പൽകയറി പിറന്നാൾ കാലത്തു കാൻടണിൽ എത്തി. അവിടെ എന്തൊരു കോലാഹലമാകുന്നു! എത്ര തോണികളാണ്, എത്ര പത്തേമാരികളാണ്, എത്ര കപ്പലുകളാണ്! സാമനങ്ങളേയും ആളുകളേയും മറ്റും അങ്ങാട്ടുമിങ്ങാട്ടാ കൊണ്ടു പോകുന്നതിന്നു മാത്രമല്ല ഇവിടെ വഞ്ചികളും ബോട്ടുകളും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നുള്ളു. അനവധി ജനങ്ങൾക്കു സ്ഥിരവാസം തന്നെ ബോട്ടിലാകുന്നു. എന്നാൽ അവയെ കേവലം ബോട്ടുകൾ എന്നോ വഞ്ചികൾ എന്നോ പറയാൻ പാടില്ല. വാസ്യവത്തിൽ അവ, രണ്ടും മൂന്നും നിലയിൽ പണിചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും നാലുപുറത്തും വ്രാന്തയോടുകൂടിയതുമായ വലിയ വലിയ കെട്ടിടങ്ങളാകുന്നു. അവ വളരെ ഭാഗിയായിരിക്കുന്നതുമാണ്. പക്ഷെ എല്ലാം വെള്ളത്തിൽ പൊന്തിക്കിട്ടുണ്ടാകുന്നു.

ചിനരാജാവ് ഇതാദേശീയന്മാർക്കു താമസിപ്പാനായി ഇവിടെ പ്രത്യേകം ഒരു പ്രദേശം നിയമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഞങ്ങൾ അവിടെയാണ് ചെന്നിറങ്ങിയത്. നദിക്കു രണ്ടു വശത്തുമായിട്ടാണ് അതിവിശ്വാരമായിരിക്കുന്ന ആ നഗരത്തിന്റെ കിടപ്പ്. അവിടത്തെ ജനബാഹുല്യം ഇത്രയെന്നു വെണ്ണിപ്പാൻ പ്രയാസം. സമുദ്രത്തിലുള്ള തിരമാലകൾ മിതക്കുറിയെ വന്ന് അതിഗംഭീരശബ്ദത്തോടുകൂടി കാര്യലയ്യകയും പിന്നെ കീഴ്പോട്ടിറങ്ങുകയും, പിന്നെയും കേറി അലയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് എപ്രകാരമോ ഏകദേശം അതുപോലെയാണ് അവിടത്തെ തിരക്ക് എന്നു പറയാം. എന്നാൽ ഇത്ര വൃത്തിയില്ലാത്ത പട്ടണം ഞാൻ വേറെ എങ്ങും കണ്ടിട്ടില്ല. ഇന്ത്യയിലുള്ള നഗരങ്ങളെപ്പോലെ ഗട്ടറിൽക്കൂടി ദുർഗ്ഗന്ധപദാർത്ഥങ്ങൾ സദാ ഒലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നല്ല ഞാൻ പറഞ്ഞതിന്റെ താല്പര്യം. തദ്ദേശീയന്മാരുടെ ദേഹത്തിൽനിന്നു വരുന്ന നാററം സഹിപ്പാൻ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. ചിനൻ കളിക്കുകയില്ല എന്ന വ്രതത്തെ നല്ലവണ്ണം അനുഷ്ഠിക്കുന്നവനാകുന്നു. അവിടത്തെ എല്ലാ ഭവനങ്ങളും കച്ചവടസ്ഥലങ്ങളാകുന്നു. താഴെത്തു കച്ചവടം ചെയ്യു

കയും മുകളിലെ നിലയിൽ കഡുംബക്കർ വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തെരുവുകൾക്കു വിസ്താരം വളരെ കുറവാകുന്നു. എല്ലാ തെരുവുകളിലും പത്തടിവെക്കുന്നതിന്നു മുമ്പായി ഒരു കശാപ്പു കട കാണാം. പൂച്ചയുടേയും പട്ടിയുടേയും മാംസം വില്ക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളും ധാരാളം കാണാം. ചീനക്കാരിൽ ദരിദ്രന്മാരായിട്ടുള്ളവർ മാത്രമേ പട്ടിയുടേയും പൂച്ചയുടേയും മാംസം ഭക്ഷിക്കുകയുള്ളൂ. ചീനരാജ്യത്തു കരെ ദേദമായിട്ടുള്ള സ്ത്രീകളെ ഒരിക്കലും പുറത്തു കാണുന്നതല്ല. ആ കായ്കത്തിൽ ഇവരും ഉത്തരദേശീയന്മാരായ ഹിന്ദുസ്ത്രീകളെപ്പോലെയാകുന്നു. കൂലിവേല ചെയ്യുന്ന സ്ത്രീകളെ മാത്രമേ പുറത്തു കാണുകയുള്ളൂ. ഇവരിൽത്തന്നെ ചിലരുടെ കാലടി നമ്മളുടെ കൊച്ചുകുട്ടികളുടെ അടിയോളമേ ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ. അതിനാൽ അവർ നടപ്പാൻ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ട്. ചെറിയ കാലടി സ്ത്രീകളുടെ ബൗദ്ധമ്യത്തിന്റെ ഒരു ലക്ഷണമാണത്രെ. ആ നഗരത്തിലുള്ള ചീനക്കാരുടെ വേഷ ക്ഷേത്രങ്ങളും ഞാൻ കണ്ടു. ചീനരാജ്യത്ത് ഒന്നാമതായി ബുദ്ധമതത്തിൽ ചേർന്ന ചക്രവർത്തിയുടേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാരാ ശിഷ്യരുടേയും കാർമ്മക്കായി പണി ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ക്ഷേത്രമാണ് അറയിൽ ഏറ്റവും വലിയത്. അതിനകത്തുള്ള പ്രധാനബിംബം ബുദ്ധന്റെതന്നെ. അതിന്റെ താഴെയായി ആ ചക്രവർത്തിയുടേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാരാ ശിഷ്യന്മാരുടേയും രൂപങ്ങളും മായകൊണ്ട് അതിഭംഗിയായി കൊത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. കാൻടണിൽനിന്നു പിന്നെയും ഹോങ്ങ്കോങ്ങിലേക്കുതന്നെ തിരിച്ചു. അവിടെനിന്നു ജപ്പാനിലേക്കുപോയി. അവിടെ നാഗസാക്കി എന്ന തുറമുഖത്താണ് ആദ്യം ചെന്നടുത്തത്. ഞങ്ങൾ ഉടനെ കരക്കിറങ്ങി രണ്ടു മൂന്നു മണിക്കൂറു നേരം ആ പട്ടണത്തിലെ തെരുവുകളിൽകൂടി സഞ്ചരി ചെയ്തു. എന്തൊരു വ്യത്യാസമാണ്! ജപ്പാൻകാരോളം ശുചിയുള്ള ജനങ്ങൾ ലോകത്തിൽ അപൂർവ്വമാകുന്നു. അവിടെ എല്ലാം വളരെ ശുചിയായിരിക്കുന്നു. വളരെ വൃത്തിയായിരിക്കുന്നു. തെരുവുകളെല്ലാം ഇരുവശവും കെട്ടിച്ചും എല്ലാം ചൊവ്വായ്മിരിക്കുന്നു. വളരെ ഭംഗിയിൽ പണിചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അവരുടെ

ചെറിയ ചെറിയ വീടുകൾ, ജപ്പാനിലെ മിക്ക പട്ടണങ്ങളുടേയും പിൻഭാഗത്തായി കാണപ്പെടുന്ന മനോഹരങ്ങളായ പാവങ്ങൾ, പൊക്കം കുറഞ്ഞു വെള്ളത്തു നല്ല ഉടുപ്പുകളോടുകൂടിയ ജപ്പാൻകാരൻ, അവന്റെ ഗതിവിശേഷം, ആഗ്രങ്ങൾ, സ്വഭാവവിശേഷം, ഇവയെല്ലാം വളരെ ഭംഗിയാകുന്നു. ജപ്പാൻ രാജ്യമാസകലം തന്നെ അതിഭംഗിയുള്ള ഒരു രാജ്യമാകുന്നു. എല്ലാ വീടുകളിലും ഒരു രോ തോട്ടമുണ്ടാകും. പുൽക്കുട്ടികൾ, വിശേഷമായ ചെടികൾ, കൃത്രിമമായ നദികൾ, പാലങ്ങൾ, എന്നിവയെക്കൊണ്ട് അതിനെ വളരെ മനോഹരമാക്കിത്തീർക്കുന്നു.

നാഗസാക്കിയിൽനിന്നു കോബ് എന്ന പട്ടണത്തേക്കു പോയി. ജപ്പാൻരാജ്യം നല്ലവണ്ണം കാണുന്നതിനുവേണ്ടി ഇവിടെ നിന്നു പിന്നെ കരക്കാണ് യാത്രയെല്ലാമുണ്ടായത്. കോബിൽ നിന്നു യൊക്കഹാമയിൽ എത്തി. ജപ്പാൻ രാജ്യത്തിന്റെ ഉള്ളിലായി ഞാൻ ഗംഭീരങ്ങളായിട്ടു മൂന്നു നഗരങ്ങൾ കണ്ടു. ഹ. കൈത്തൊഴിലുവേലകൾ സമൃദ്ധിയായിട്ടുള്ള ഒരു നഗരം, ന. ജപ്പാനിലെ പഴയ തലസ്ഥാനമായ കിയോട്ടോ എന്ന നഗരം, റ. ഇപ്പോഴത്തെ തലസ്ഥാനമായ ടോക്കിയോ എന്ന നഗരം. ടോക്കിയോ കൽക്കട്ട നഗരത്തിനേക്കാൾ ഇരട്ടി വലിപ്പമുള്ളതാകുന്നു. അവിടത്തെ ജനസംഖ്യയും ഇരട്ടിയുണ്ട്. പാസ്സകൂടാതെ യാത്രചെയ്യുന്നതിന്ന് ഉൾരാജ്യങ്ങളിൽ ഇതരദേശീയന്മാരെ അനുവദിക്കുന്നതല്ല.

കാലത്തെ അനുസരിച്ചുള്ള ഭേദഗതികൾ ജനസമുദായത്തിൽ വരുത്തേണ്ട കാര്യത്തിൽ ജപ്പാക്കാർ വളരെ ജാഗ്രതയോടുകൂടിയിരിക്കുന്നവരാകുന്നു. അവർ അവരുടെ പട്ടാളങ്ങളെ പുതിയസമ്പ്രദായത്തെ അനുസരിച്ചു ക്രമപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. വിശേഷമായ ഒരു ജാതി വലിയതോക്ക് അവരുടെ സേനാനായകന്മാരിൽ ഒരാൾ കണ്ടു പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത് ഇപ്പോൾ പാശ്ചാത്യന്മാരുടെ ഇടയിൽ നടപ്പുള്ള വലിയതോക്കുകളിൽ ഒന്നിന്റേയും താഴെ പോകുന്നതല്ല. അവർ തങ്ങളുടെ കപ്പൽസൈന്യത്തെയും പുതിയ രീതിയിൽ

കൃമേണ വധിപ്പിച്ചുവരുന്നുണ്ട്*. ജപ്പാകർന്നായ ഒരു ഇഞ്ചിനീ
റിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷത്തിൽ ഒരു മൈൽ ദൂരം തുരന്നിരിക്കുന്ന ഒരു തു
രവു ഞാൻ കാണുകയുണ്ടായി. അവിടെ തീപ്പെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്നതി
നുള്ള യന്ത്രശാല കാണേണ്ടതാണ്. അവർക്കാവശ്യമുള്ള സകല
പദാർത്ഥങ്ങളും അവർതന്നെ ഉണ്ടാക്കണമെന്നാണ് അവരുടെ സി
ദ്ധാന്തം. ജപ്പാനിൽനിന്നു ചീനരാജ്യത്തേക്കു ഗതാഗതം ചെയ്യുന്ന
ജപ്പാൻ കപ്പലുകൾ അനവധിയുണ്ട്. യൊക്കഹാമ (ജപ്പാൻ
താമ്രവാ) യിൽനിന്നു ബൊമ്പയിലേക്കു പതിവായി ഓടിക്കുന്നതി
ന്നു കപ്പലുകൾ അധികം താമസിയാതെ തയ്യാറാകുന്നതാണ്. ഞാ
നവിടെ അനവധി ക്ഷേത്രങ്ങൾ കണ്ടു. എല്ലാ ക്ഷേത്രങ്ങളിലും സം
സ്കൃതത്തിൽ ചില മന്ത്രങ്ങൾ എഴുതിയിരിക്കുന്നതും കാണുകയുണ്ടാ
യി. ക്ഷേത്രത്തിൽ പെരുമാറുന്ന സന്ന്യാസിമാരിൽ അപൂർവ്വം ചില
ക്കുമാത്രം സാസ്കൃതഭാഷ അറിയാം. എങ്കിലും അവരെല്ലാവരും ബു
ദ്ധിശാലികളുണ്ടെന്നുള്ളതിന്നു വാദമില്ല. അവരുടെ ഇടയിലും കൂ
ടി പുതിയ പരിഷ്കാരഭാവം വ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജപ്പാകാരെപ്പറ്റിയ
ുള്ള എന്റെ അഭിപ്രായം മുഴുവനും ഒരു ചെറിയ എഴുത്തിൽ കാ
ണിക്കുവാനസാധ്യമാകുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ പറയുന്നതായാൽ നമ്മു
ടെ ചെറുപ്പക്കാരായ എല്ലാ പുരുഷന്മാരും വർണ്ണമോ ചീനരാജ്യ
വും ജപ്പാൻ രാജ്യവും കാണേണ്ടതാണ് എന്നാണ് ഞാൻ ഉപദേശി
ക്കുന്നത്. പ്രത്യേകിച്ചു ജപ്പാൻ രാജ്യം. ജപ്പാൻകൾക്കു ഇന്ത്യരും
ജ്യോതി വളരെ ബഹുമാനമാകുന്നു. ഉൽകൃഷ്ടമായും നല്ലതായുമു
ള്ള സകലതും ഇന്ത്യയിൽനിന്നാണുതട്ടിപ്പോകുന്നത് എന്നാണ് അ
വർ ഇപ്പോഴും വിചാരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ നാങ്ങളോ—നാങ്ങളു
ടെ കഥ എന്താകുന്നു? ജീവകാലം മുഴുവനും ധാടിയൊക്കുകൾ മറ

* സ്വാമികൾ പതിനൊന്നു പൊല്ലം മൂലാണ് ഇതെഴുതിയിരിക്കുന്നത്. ഇപ്പോ
ൾ അവരുടെ കപ്പൽ സൈന്യത്തിന് മിക്ക യൂറോപ്യ സൈന്യത്തോടും തുല്യ
യ്ക്കു യുദ്ധം ചെയ്യാനുള്ള സാമർത്ഥ്യം സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നത് അനുഭവസാക്ഷ്യം
യിട്ടുണ്ടല്ലോ

ത്രാ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മൂഢന്മാരാകുന്നു. വൃഥാ കണ്ഠക്ഷോഭം ചെയ്യുന്ന കൂട്ടരാകുന്നു. നിങ്ങളുടെ സ്ഥിതി എപ്രകാരമാണ് എന്ന് ഇനിയും സാശയമുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ ഇവരെ (ജപ്പാകാരെ) ഒന്നു വന്നു കാണുക. അതിന്റെ ശേഷം സലജ്ജാ തലയും താഴ്ന്നിപ്പോ ജ്ഞാതുക. നിങ്ങളെപ്പോലെ ബലഹീനന്മാരോ ക്ഷീണബുദ്ധികളുമായി ലോകത്തിൽ ഇനി ഒരു വകക്കാരുണ്ടോ? ഇതരദേശങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചാൽ ജാതി പോകുമത്രെ!! കുപ്പൽ യാത്ര ചെയ്യാൽ ഭ്രഷ്ടനാകുമത്രെ!!! ആയിരം സാവസരമായിട്ടു പരമ്പരയായി സംഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടു കൂട്ടിപിടിച്ചു കിടക്കുന്ന മൂഢവിശ്വാസത്തെ നിങ്ങൾ തലയിൽ ഏറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയല്ലേ? ആയിരം സാവസരമായിട്ട് ഇതു ഭക്ഷിക്കുമോ, അതുഭക്ഷിക്കുമോ, ഇതു തൊടാമെന്നു, അതുതൊടാമോ, എന്നിങ്ങനെയുള്ള നിസ്സാരവിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി ഗൗരവമായി വാദിച്ചു പ്രയത്നം നിഷ്പലമാക്കിക്കളയുകയല്ലേ നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്? മഹാമൂഢന്മാരായ വൈദികന്മാരുടെ ഗോഷ്ടികളെക്കണ്ടു ഭ്രമിക്കുന്നവരല്ലേ നിങ്ങൾ? അജ്ഞാനാന്ധകാരത്തിൽ തപ്പിത്തടഞ്ഞു നടക്കുന്ന ആ മൂഢന്മാരുടെ ആജ്ഞക്ക് അധീനന്മാരല്ലേ നിങ്ങൾ. അതാതു കാലത്തു സംഭവിക്കുമായിട്ടു മഹാകുറിനങ്ങളായ ഓരോ നിയമങ്ങളെ ഏറ്റെടുത്തുകൊണ്ടു കീഴ്പ്പോട്ടു കീഴ്പ്പോട്ടുള്ള ജാതിക്കാരെ നിർദ്യമംകൊണ്ടു ഇടിക്കുകയും ചെയ്തയാൽ ഭയപ്പെടുന്ന ഉൽകൃഷ്ടഗുണം നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ തീരെ ശൂന്യമായി ഭവിച്ചിട്ടില്ലേ? നിങ്ങളുടെ അവസ്ഥ എന്താകുന്നുവെന്നോ? നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ എന്തു ചെയ്യുന്നു? പുസ്തകങ്ങളും കക്ഷത്തിൽവെച്ച് കാറുകൊള്ളുവാനെന്ന നാട്ടുത്തിൽ കടൽക്കരയിൽ തെളിഞ്ഞു നടക്കുന്ന മഹാമൂഢന്മാരാകുന്നു നിങ്ങൾ. പാശ്ചാത്യപണ്ഡിതന്മാർ തലകടഞ്ഞുണ്ടാക്കിട്ടുള്ള ഓരോ കൃതികളുടെ ഓരോ വാക്ക് അത്ഥം മനസ്സിലാക്കാതെ ഉരുവിട്ടു പഠിച്ച് ഭവിക്കാതെ അവയെ അങ്ങിനെതന്നെ ചർച്ചിക്കും. അതിന്റെശേഷം പത്തോ മുപ്പതോ രൂപ ശമ്പളത്തിൽ ഒരു ഗുരൂസ്തന്റെപണി കിട്ടുന്നതിന്നു അതി കുറിയായി പ്രയത്നം ചെയ്യും; അതല്ലെങ്കിൽ പിന്നെത്തെ ശ്രമം മഹാ കപടനായ ഒരു വകിലോ

യിത്തീരുന്നതിന്നാകുന്നു. ഇതാണ് ഇന്ത്യയിലുള്ള ഇപ്പോഴത്തെ ചെറുപ്പക്കാരുടെ പരമമനോധമം. നിങ്ങളുടെ പുസ്തകങ്ങളും, പരീക്ഷിച്ചുകിട്ടിയിട്ടുള്ള കോട്ടകളും സട്ടിഫിക്കറുകളും മറ്റും കെട്ടിത്താങ്ങുവാൻ സമുദ്രത്തിൽ വെള്ളം മതിയാകില്ലെന്നുണ്ടോ?

അതിനാൽ പുരുഷന്മാരാകുവാൻ ശ്രമിക്കുക — ആദ്യം തന്നെ മഹാ മൂഢന്മാരായിരിക്കുന്ന വൈദികന്മാരേയും പുരോഹിതന്മാരേയും തള്ളിക്കളയുക. എന്തെന്നാൽ തലച്ചോറില്ലാത്ത മൃഗപ്രായന്മാരായ ഇവർ ഒരിക്കലും നേരെയാവുകയില്ല. അവരുടെ അനുഭവങ്ങളിൽ പൂജ്യമല്ലാതെ വേറെ ഒന്നുമില്ല. ശ്രദ്ധമെങ്ങിനെയെന്ന് പരിശീലിക്കുന്നത്? ശ്രദ്ധത്തിന്നു വലുതാവാൻ വയ്ക്കുമോ? അനവധി ഞററാണ്ടായി സംഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മൂഢവിശ്വാസവും, ജനോപദ്രവവുമാകട്ടെ ചേർന്നിട്ടുള്ള യോഗത്തിൽനിന്നുണ്ടവിചാരിക്കുന്നു അവർ — ആദ്യം തന്നെ അവരുടെ ഉന്മൂലനം വരുത്തുക. നിങ്ങൾ വരുവിൻ; പുരുഷന്മാരാകുവിൻ; ഇരുട്ടുമയമായിരിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ അളകളിൽനിന്നു പുറത്തു വെളിച്ചത്തേക്കു വരിക; നാലുപുറവും നോക്കുക; ഓരോ രാജ്യത്തുള്ള ഭാഗങ്ങൾ എന്തെല്ലാം ജാതി അഭിപ്രായത്തെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു കണ്ണുമിഴിച്ചുനോക്കുക. നിങ്ങൾ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ? നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ രാജ്യത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ? ഉപ്പ് എങ്കിൽ വരു; നമുക്ക് ഇപ്പോഴത്തെക്കാൾ കർമ്മപദ്ധതിയും നല്ലതായുള്ള കാര്യങ്ങളെ പ്രാപിക്കുന്നതിനായി പ്രയത്നംചെയ്യുക. വരു; പിന്നാക്കം നോക്കരുത്; മുമ്പാക്കം തന്നെ നടന്നുവരിക.

ഇന്ത്യരാജ്യം നന്നാവണമെങ്കിൽ ആദ്യം തന്നെ ചെറുപ്പക്കാരായ ആയിരം പുരുഷന്മാരെ ബലി ചെയ്യണം — യൌവനയുക്തന്മാരായ മനുഷ്യരാണ്, മൃഗങ്ങളല്ല; അതോർമ്മവെക്കണം. ഈ ശ്വാസനഗ്രഹംകൊണ്ടാണ് നമുക്ക് ഇംഗ്ലീഷ് രാജ്യഭാരത്തിന്റെ കീഴിൽ വെടിപ്പാൻ സാഗതിവുന്നത്. അന്ധപരമ്പരയാ കട്ടിപിടിച്ചു കിടക്കുന്ന മൗഢ്യത്തെ തല്ലിയടക്കുന്നതിനായിട്ട് ഈശ്വരൻ നമുക്കു തന്നിട്ടുള്ളതാകുന്നു ഈ രാജ്യഭാരം. ഇതിന്റെ ഫലം മ

ദ്രാശീയിലുള്ളവർക്കാണ് മുഖിൽ സിദ്ധിച്ചത്. അവിടെ സ്വാതന്ത്ര്യം ഹിതനാശം ഉദാരശീലനാശമായ അനവധി മഹാമാർ ദരിദ്രന്മാരോടു വളരെ അനുകമ്പ കാണിക്കുന്നു. അവർക്ക് അന്നവസ്ത്രാദികളെക്കൊടുത്ത് അവരുടെ ദാരിദ്ര്യഭ്രഷ്ടത്തിന്നു നിവൃത്തി വരുത്തുന്നു. പൊതുജനങ്ങൾക്കു വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടു അറിവു വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും നിങ്ങളുടെ മുത്തച്ഛന്മാരുടെ ദ്രോഹംനിമിത്തം മൃഗപ്രായന്മാരായവരെ മനുഷ്യരാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെ ആ മഹാമാർ സ്വാതന്ത്ര്യമായി യാതൊരു ലാഭത്തെയുമില്ലാതെ തങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരെ ഉദ്ധരിപ്പിക്കുന്നതിന്നുവേണ്ടി അതിയായി യത്നം ചെയ്യുന്നു.

കെ. എം.

അനന്തര പര്യന്തം ആവലാതി

ഡീക്കോടുംവടിവീശിപ്പീശിയടുകോടെത്തന്നുപാത്തിടുവാൻ വക്കീൽനമ്മുടെശാമുമേനവനിതാത്താകണ്ടുമാലോതി ഓം ഉറക്കൊള്ളാകുന്നിവോടുവല്ലവഴിയുംകാണാതിരിക്കില്ലപാ-
രൊക്കെപ്പേർപുകഴ്ന്നുകേമനിവനെന്നോതുന്നിതെല്ലാവരും. ൧൯

അല്ലാപോരികനമ്മൾതമ്മിലൊരുങ്ങാണ്ടായികണ്ടിട്ടുതാൻ വല്ലാതിങ്ങിനെമാലിയന്നപടിയാപ്പാടുന്നതെന്നോക്കുകിൽ എല്ലാത്തരവാട്ടിലമ്പൊടുകലമ്പീടാതിരിക്കുന്നുവോ? ചൊല്ലാളെന്നൊരുമുപ്പൻനല്ലനിവൊടുംപോറുന്നുവോനിങ്ങളേ' ൨൦

ഒട്ടുഞങ്ങൾപെടുന്നപാടുകളറിഞ്ഞിടാഞ്ഞൊരാളെന്നൊരി മട്ടിൽത്തട്ടിവിടുന്നതെന്തകമറിഞ്ഞിടാന്നൊരുകോക്കയോ വീട്ടിൽക്കഞ്ഞികടലാഴ്വാനമിനിമേൽകിട്ടില്ലൊരാണ്ടാവുകിൽ പിട്ടല്ലാവളരുകടത്തിൽമുഴുകിക്കൊടേറിവീടാകവേ. ൨൧

‘ആക്കാണീത്തറവാട്ടിലുള്ളമുതലാമറാം?’ കടക്കാക്ടമാ-
വർത്തറെറേരു ചട്ടയായിമരുവാനാണിടമൊണൊക്കെയും
‘നോക്കിക്കൊണ്ടുവരുന്നതെന്തു?’ തുണയില്ലാതാപണംനല്ലിയ-
ലിക്കൊണെന്നൊരുനാട്ടിലെത്രവിരുതന്മാരുണ്ടുനോക്കുവൻ?’ ൨൨

ഇല്ലല്ലോപണമെന്തുചെയ്യതു? കടംകൊണ്ടിടുവിൻനിങ്ങളും’
തെല്ലല്ലോപണിപൈസ്സുകിട്ടുവതിനീത്തൈടുകുഞ്ഞാൻതന്നിടം
അല്ലെങ്കിൽത്തരുവിച്ചിടാപലിശയൊട്ടേറെക്കൊടുക്കണമെ-
ന്നല്ലാതില്ലൊരുകുറ്റവും’ ശരിയുറപ്പുണ്ടാകിലുണ്ടാംപണം’ ൨൩

നേരംപോക്കരുളുന്നവോകണിശമായ്ചൊല്ലുന്നവോ? യിസ്തീ! ഞാ-
നേരംപോക്കുപറഞ്ഞിടുന്നൊരുവനോ? നീക്കീടുമോമുപ്പരെ? [ൻ
‘നോക്കാം. 1൨. തുണമുക്കുതെളിവുണ്ടാക്കാപണംവീശിയ-
ലാരാണീയുലകത്തിൽവേണ്ടതുപറഞ്ഞീടുന്നൊരുങ്ങാത്തവൻ?’ ൨൪

കുക്കില്ലേകളവാതൊക്കിയപണംകൂട്ടിൽകരേറിട്ടവൻ
നില്ലില്ലേതലച്ചുറിവിണവഷളാവില്ലേകണക്കെന്നിയേ
വെക്കില്ലേവടിമണ്ടയിൽക്കഴുതയെച്ചമ്മൺചുമപ്പിക്കുമാ-
റാക്കില്ലേതടവില്ലതെല്ലമിതിൽഞാനേപ്പെട്ടിറങ്ങിടുകിൽ’ ൨൫

എപ്പോളെന്തുതരേണമെത്രചിലവുണ്ടെന്നുള്ളതെല്ലാമുറ-
ച്ചിപ്പോൾതന്നെയുരക്കിൽത്തണ്ടുളതിനായ്പട്ടങ്ങൾകൂട്ടാമുടൻ
‘ഇപ്പോൾത്രപയൊരായിരമതിയുണ്ടാക്കാമടിക്കാതെത്ത-
ന്നെപ്പോളാണുതരേണ്ടതെന്നുവഴിയേതീച്ചുപ്പെടുത്താമെടോ’ ൨൬

എന്നാലങ്ങിനെയൊട്ടെന്നാളെയവിടെപ്പോരാം? എനിക്കുള്ളത-
ങ്ങാന്നായിട്ടൊടുവിൽത്തെളിഞ്ഞുതരുമെന്നറീടുമോവാട്ടുകാർ
തന്നാലാശരിതന്നിടാക്കിലുമിതിൽകില്ലില്ലപാവങ്ങൾമേൽ
നന്നായാൽമതിയെന്നുചിതിലിറങ്ങുന്നമടങ്ങാതെത്താൻ ൨൭

അത്താഴത്തിന്നുനേരമായിനിനടക്കട്ടേ' വെളുക്കുമ്പോൾവ. [ലാ']
 നെത്താത്താൻ ശരിതോല്പന്നാക്കണയുമെന്നോക്കേണ്ടതല്ലെങ്കി
 ഉത്താരിൽക്കുറിപ്പോടുകൂടിയിതിന്നിവണ്ണാപുറപ്പെട്ടതൊ
 ന്നോത്താടല്ലിടയില്ല ചെന്നതൊഴുവിൻകുന്നിൻകിടാവിൻറകാൽ

നോക്കാമീവഴിതോറുപോയിടുകിലാചേതവരാനില്ലിതിൽ
 തോല്പാഞ്ഞാൽകടമൊക്കെവിട്ടിവളരെക്കേമമായ്യാണിടാ
 മൂക്കാലാതറവാട്ടുകാരിതിനൊരുങ്ങീടാമടിക്കാതെക-
 ണ്ടാക്കാണാക്കഴുവേരിമൂപ്പരെന്നിനച്ചുറക്കാമ്പിലമ്പോക്കുകിൽ ൨൯

മൂപ്പാമുറിനല്ലിമൂപ്പരുടെയാപ്പൊണ്ണാത്തുപാത്തിടമാ
 മൂപ്പാകുടികൊണ്ടുകണ്ണിണതുടത്താറുക്കുടിപ്പിക്കാജ്ജിലും
 ഇപ്പോൾമറിവിടത്തിലുള്ളവരിൽകൂടാപെരുത്തോരുമാ-
 ലൊപ്പാഞ്ഞാങ്ങാറൊരുതൂകൊണ്ടുവളരെക്കണ്ണിച്ചിടുന്നില്ലയോ ൩൦

കൂറിലാഞ്ഞാരുമൂപ്പർമാറിടുകിലോവേണ്ടോളമുണ്ടീടുവാൻ
 ചോറിലാതെവരില്ലകണ്ടവർചിരിച്ചിടുന്നമട്ടിങ്ങിനെ
 നാറിലാതറവാട്ടുപേർമുതൽമുടിഞ്ഞീടില്ലതെല്ലാംകടാ
 ചേരില്ലാചിടയിൽപ്പെരുപുഴയണിഞ്ഞുളോൻതുണച്ചിടണം ൩൧

ചെമ്മേമാമലപെററുത്തമകളേതുക്കാലിണക്കൊയ്യാഴു-
 നെനേൽതെല്ലുകനിഞ്ഞുവീടുമുടിയാതാക്കാൻതുണക്കേണമേ
 അമ്മേനിൻറകിടാങ്ങാകമിവരെപ്പുവമ്പനെക്കൊന്നവൻ
 തന്നേനിക്കുതിരിട്ടുപകിയൊരുനീയമ്പോടുകാത്തിടണം ൩൨

പി. ജി. രാമയ്യൻ. ബി. എ.

(തുടരും)

വിക്രമോച്ചശീയസാരം.

ഇനി ഉവ്ശിയുടെ പ്രധാനസവിധായ ചിത്രലേഖയുടെ ഗുണങ്ങളെ ഗണിക്കുന്നു. ചിത്രലേഖക്ക്, ഉത്തമസഖീതപത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഉവ്ശിയിലുള്ള അതിദൃഢഃസ്ഥിരം പ്രായേണ എല്ലാ വാക്കുകൾക്കൊണ്ടും പ്രവൃത്തികൾക്കൊണ്ടും സ്പഷ്ടമാകുന്നതിനാൽ പ്രത്യേകമായി ഉദാഹരിക്കുന്നില്ല. 'എന്താണ് നോക്കുന്നത്', 'എ! എത്', (പുഞ്ചിരിയോടുകൂടി) 'ഇനിക്കുവയ്', 'നല്ലവണ്ണം പിണഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ', 'വിടുവിപ്പാൻ വയെന്നാണിനിക്കു തോന്നുന്നത്' എന്നും മറ്റുമുള്ള ചിത്രലേഖയുടെ വാക്കുകൊണ്ട് ആകാരോഗിതാജ്ഞാതപം, 'ആർ ആരെയാണുപേക്ഷിക്കുന്നതെന്നു താമസിയാതെ അറിയാറാകും', 'തോഴരോടുകൂടിച്ചേർന്നു നിന്നോടു ഞാനാണിങ്ങിനെ പറയേണ്ടത്' എന്നും മറ്റുമുള്ള വാക്കുകൾക്കൊണ്ടു വാക്യാമർത്ഥം സൂചിക്കുന്നു. അഭയാതന്ന രാജാവിന്നറിയാം, 'ഇവളും ഉപവാസംകൊണ്ടു ചടച്ച് ഒരു വ്രതമുള്ളതുപോലെയിരിക്കുന്നു. വളരെ നേരം ഇവിടെ നില്ക്കില്ല നിശ്ചയം', 'നീനക്കു ഭർത്തൃസമാഗമം വിഷ്ണുക്കൂടാതെ ഭവിക്കും' എന്നും മറ്റുമുള്ള വാക്കുകൊണ്ട് ഉപഹാസാമർത്ഥം തോന്നുന്നു. ഉവ്ശി രാജാവിന്റെ കണ്ണുപൊത്തിയപ്പോൾ ചിത്രലേഖ കൈക്കൊണ്ട് ആഗ്യാകാട്ടി ഇന്നാളെന്നു മിണ്ടരുതെന്നു വിദ്വേഷകന്നരിവുകൊടുത്തതുകൊണ്ടു വിദ്വേഷകന്റെ തൊറസത്തസ്വഭാവവും അങ്ങനേ ദാസനാകയാൽ അവൾക്കു സ്വർഗ്ഗസുഖമെന്നുതന്നെയല്ലാ അന്ത്യസ്വസുഖവും നിസ്സാരമാണെന്നർത്ഥമായി രാജാവിനോട് 'അനുഗ്രഹമായി ഇനിക്കു' എന്നു ചിത്രലേഖ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു രാജാവിന്റെ സകല ദിവ്യഗുണപ്രഭാവവും ചിത്രലേഖക്കറിയാമെന്നു സൂചിക്കുന്നതിനാൽ ആളുന്തരവുമരിക എന്ന ഗുണം തോന്നുന്നു. 'ആട്ടേ ഇവളെക്കൊണ്ട്' എന്നു മുതൽ പെട്ടിരിക്കുന്നത് എന്നവരെയുള്ള ഗ്രന്ഥംകൊണ്ട് ഉചിതനർത്ഥപ്രയോഗസാമർത്ഥം തോന്നുന്നു. അല്ലാ, ഇതുവ്ശിയല്ലേ? തത്രഭവതിയുടെ ഇഷ്ടതോഴി

യായിരിക്കണം' എന്നുള്ള വിദ്യകന്റെ വിചാരംകൊണ്ടു ചിത്രലേഖക്ക് ഉൾശീസദൃശസൗന്ദര്യം സൂചിക്കുന്നു. 'തോഴി! അവർ തമ്മിൽ ചേരുവാൻ വല്ല ഉപായവുമുണ്ടോ?' എന്ന സഹജന്യ ചോദിക്കയും ശ്രീപാവ്തിയുടെ ചരണരാഗത്തിൽനിന്നുണ്ടായ സംഗമനീയമെന്ന മണി കൂടാതെ എന്താണവർക്കു സംഗമോപായമെന്നു ചിത്രലേഖ മറുവി പറയും ചെയ്യതുകൊണ്ട് സാധാരണ ദിവ്യസ്ത്രീകളേക്കാൾതന്നെയും ജ്ഞാനശക്തി ചിത്രലേഖക്കു കൂടുമെന്നു സൂചിക്കുന്നു.

ശക്തിപ്പെട്ടീടുമോമത്സവിതയു, മധികം
 ഭംഗിയായിട്ടുപോ-
 നൊക്കുംസാമത്ത്വവും, കാര്യമൊരുതരമു-
 ഹിച്ചെടുപ്പാൻമിടക്കും,
 യുക്ത്യാകണ്ടുറമാളുതരവുമറികയും,
 ദേഹസൗന്ദര്യവും, നൽ-
 തക്കംപോലുള്ളനമുങ്ങളിൽനിപുണതയും,
 ദിവ്യവിജ്ഞാനവയ്വും,
 ചിത്രലേഖക്കിതിന്മട്ടി-
 ലൊത്തീടുംസൽഗുണങ്ങളിൽ
 ചിത്രമായസവിതപാതാ
 നെത്രയുംപ്രബലംദൃഢം

ഇനി ദേവിയുടെ ചേടിയായ നിപുണികയുടെ ഗുണങ്ങളെ ഗണിക്കുന്നു. നിപുണിക തന്റെ ഉള്ളിലുള്ള വിചാരങ്ങളെ ഒട്ടാകുന്നതാക്കാതെ വിദ്യകനെക്കൊണ്ട് ഉള്ളിലുള്ളതെല്ലാം പറയിച്ചു എന്നു കഥകൊണ്ട് നിപുണികയുടെ നൈപുണ്യം സൂചിക്കുന്നു. ദേവി ഇങ്ങിനെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ നിപുണികയെ അയച്ചതുകൊണ്ട് ദേവീവിശ്വാസം തോന്നുന്നു.

ഏവംഭുവ്ദകായ്
 കൈവരവാനുള്ളകമ്നൈപുണ്യം,

ദേവീവിശ്വാസം, പുന-

രാവോളംനിപുണികൾക്കുണ്ടുഗുണം

ഉദ്യോഗത്തെ കേൾവി പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയപ്പോൾ ഒരു രക്ഷിതാവിനേയും കാണാനില്ലെങ്കിലും ഇന്നിന്ന ഗുണങ്ങളുള്ളവൻ രക്ഷിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു കരഞ്ഞുകൊണ്ടും മറ്റും അവസാനംവരെ നില്ക്കുന്ന സഖീസ്നേഹവും ഉത്സാഹവും തോന്നുന്നതു കൂടാതെ രാജ, സഹജന്മ, മേനക, ഇവർക്കു മറ്റൊരു ഗുണവും പറയത്തക്കതായിട്ടില്ല.

സ്നേഹംസഖികളിൽ, കാഴ്ച-

സ്നേഹമറ്റൊന്നുമില്ല

സഹജന്മപ്രാദുർഭാവം-

മിഥുനാഭിമുഖംഗുണം

ഇന്ദ്രന്റെ കല്പനകൊണ്ട് അസുരന്മാരെ ജയിക്കുവാൻ പുറപ്പെട്ടതിനാൽ ചിത്രരഥൻ പരാക്രമശാലിയും, രാജാവിന്റെ വിക്രമത്തേയും അഗവിനേയും ഉചിതമായി ഞ്ഞാലിച്ചതിനാൽ ഗുണജ്ഞനും, വാക്മിയും ആണെന്നു തോന്നുന്നു.

ഗുണജ്ഞഭാവം, വാക്മിത്വം,

രണത്തിലതിവിക്രമം,

ഗുണംചിത്രരഥനേവ-

മിഥുനാഭിമുഖം

രാജാവിന്റെ അടുക്കൽചെന്നു ദേവിയുടെ വാക്കുപറകു' എന്ന പ്രവൃത്തിചെയ്യാൻ എണ്ണിററുനടപ്പാൻ ശേഷിയുള്ളവർക്കൊക്കെ പ്രയാസമില്ലല്ലോ. പ്രകൃതനാടകത്തിലെ ഹരിക്കാരൻ ഈ പ്രവൃത്തിയും അതിവാൽകൃത്താൽ ഞ്ഞാലിക്കുമായിരിക്കുന്നുവെന്നുവരികയാൽ അതിക്ഷീണവും, അതുകൊണ്ടു വളരെ സ്രീകൾ പെരുമാറുന്ന അന്തഃപുരത്തിലേക്കു യോഗ്യതയും സൂചിക്കുന്നു.

പുരസ്രീകളെഴുന്നന്ത-

പുരവാസോചിതത്വവും

ജരയാൽക്ഷീണവുമാണ്ടു

ഹരിക്കാരണഹോഗുണം

ആയുസ്സ് അമ്മതന്നെ എന്നു വിചാരിക്കുന്ന താപസി, തന്റെ പ്രവൃത്തി കഴിഞ്ഞ ഉടൻതന്നെ തപസ്സിനു പോകയാൽ കുട്ടികളെ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരുവാൻ സമർത്ഥയാണെന്നും തപസ്സിൽ നിഷ്ഠയുള്ളവളാണെന്നും സൂചിക്കുന്നു.

സൈപാർവ്വതാലകരക്ഷകു

ചേരുന്നോരുപദുതപവു,

പാരംതപോനിഷ്ഠയാ, ര-

ണ്ടാരോമൽതാപസീഗുണം

അങ്ങിനെതന്നെ. ഇവിടുത്തെ ഛായയുണ്ട്' എന്ന് വിദ്വാകന്റെ വാക്കുകൊണ്ടും, കേ! പറയത്തന്നെ അറിയുന്നുണ്ട്, ഈ രാജ്ഞിയുടെയും ആയുസ്സിന്റെയും കൗരസമായ സംബന്ധം' എന്നു താപസിയുടെ വിചാരംകൊണ്ടും, രാജകുമാരന് സൗന്ദര്യമുതലായ ആകൃതിഗുണങ്ങൾ തോന്നുന്നു. പിന്നെ വിദ്വാദ്വാസവും കഴിപ്പിച്ചിട്ട് ധനുർവ്വദവും അഭ്യസിപ്പിച്ചു' എന്ന താപസിയുടെ വാക്കുകൊണ്ട് ആയുസ്സിനു സകല വിദ്യാസാമർത്ഥ്യവും വിശേഷിച്ച് ധനുർവ്വദനൈപുണ്യവും സൂചിക്കുന്നു. ലോതപ്ലവ! എന്റെ വാക്കായി മന്ത്രിമാരോടു കുമാരന്റെ രാജ്യാഭിഷേകോത്സവത്തിനു വേണ്ട വട്ടങ്ങളൊക്കെ തയ്യാറാക്കാൻ പറയൂ' എന്നും മറ്റുമായ രാജാവിന്റെ വാക്കുകൊണ്ടും ഇന്ദ്രൻ സംഭരിച്ച സാമാനങ്ങൾകൊണ്ട് നാരദമഹർഷി ആയുസ്സിന്റെ അഭിഷേകം നടത്തിച്ചതിനാലും ത്രൈവയുസ്സിൻ്റെയെഴുവരാജ്യനവശ്രീയോർമ്മതന്നുമേ ദേവേന്ദ്രൻ യുവരാജാവായ്ക്കുവിച്ചോരു കുമാരനെ' എന്ന് അരുളിച്ചെയ്തതിനാലും, ആയുസ്സിനു രാജ്യപരിപാലനസാമർത്ഥ്യം സൂചിക്കുന്നു. അഹ്! വലിയകാളയെടുത്തിരുന്ന ഭാരമെടുപ്പാൻ വത്സനെ വെക്കുന്നതു ശരിയല്ല' എന്ന വാക്കുകൊണ്ട് ആയുസ്സിന്റെ വിനയം സൂചിക്കുന്നു.

ആയുസ്സിന്നിഹവിദ്യയും, വിനയവും,

സൗഖ്യാഭവിഷ്ണുവിധം

നൃപായത്തിൽക്കിരിമണ്ഡലംമുഴുവനും
കാക്കാൻമിട്ടുകൊമ്പും,
കായത്തിൻഗുണവും, ഹൃദയോപാധിയും
ദേഹത്തിൽനിന്നുപുണ്യവും,
മായംവിട്ടുഗുണങ്ങളുഞ്ചിവവിള
ങ്ങിടുന്നുകേടെന്നിയേ

നാരദന്റെ പ്രകാരം എല്ലാവരുടേയും കണ്ണുകൾ മഞ്ഞ
ഉച്ചപ്പോയെന്നു പറയാൻ നാരദൻ അത്യുജ്വലതേജസ്സുണ്ടെന്നു
സൂചിക്കുന്നു. ശ്രീനാരദമഹർഷിയെക്കണ്ടിട്ട് പ്രാരിതചരിക്കുമൊ
രു കല്പകമെന്നപോലെ എന്നു രാജാവു പറയാൻ നാരദൻ സ
വാഭീഷ്ടപ്രദാനശക്തിയുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. ദേവതികൾ പരി
യാതെ ഇരിക്കട്ടെ എന്ന അനുഗ്രഹംകൊണ്ടു അങ്ങക്കിന്ദ്രൻ എ
ന്ന ശ്ലോകംകൊണ്ടു, നാരദന്റെ വാങ്മാധുര്യം തോന്നുന്നു. ഇ
ങ്ങിനെ ഭവാനനുഗ്രഹിച്ച ഇവൻ എങ്ങിനെ അയോഗ്യനായി ഭ
വിക്കും എന്നു രാജാവു നാരദനോടു പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് അത്ഭു
തത്തെ ബലാൽക്കാരേണ ആകർഷിപ്പാൻമാത്രം ശക്തിയുള്ള വാക്പ്ര
ഭാവം തോന്നുന്നു.

വാക്കിൻമധുരത, ചൊല്ലു
ന്നൊക്കെയുമൊക്കൊൻപ്രഭാവ, മതിശോഭ,
ചിഹ്നമഖിലവുമേകാൻ
ശക്തി, സുരക്ഷിതാനാലിഗുണങ്ങൾ

ഭരതമഹർഷിയുടെ ശിഷ്യനായ പേലവന്റെയും ഗംഭീര
ന്റെയും, രാജാവിന്റെയും ദേവിയുടേയും, പേരു പറയാത്ത പരി
ജനങ്ങളുടേയും, കഞ്ചുകിയുടേയും, കിരാരിയുടേയും, യവനികയുടേ
യും, ഗുണങ്ങൾ പറയത്തക്കവല്ലാത്തതാൽ ഈ ഗുണവിവരണ
ത്തെ ഇവിടെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണി തമ്പുരാൻ.

91. ഏറക്കയത്തുപതിവുള്ളൊരുമടുവിട്ടു
മാറിക്കരികഴലിനീമരുവുമ്പോഴുംതാൻ
ചിരിക്കുറച്ചുമഴലക്കണവന്നുതട്ടാ
മാറോക്കനിയ്യചെരുതെന്നൊഴിച്ചെയ്യിടല്ലേ.
92. വേണ്ടുന്നനന്മമുതൽമെയ്യഴകുന്നിതെല്ലാ
മുണ്ടെന്നുകണ്ടുനിലവിട്ടുതളിഞ്ഞിടല്ലേ
ഉണ്ടിന്നുവേണ്ടമുതലിങ്ങൊരുവന്നുപിച്ചു
തെണ്ടുന്നനാളെയവനിങ്ങിനെകാണമതില്ലേ.
93. നന്നായകായനിറയുന്നമരങ്ങളാണീർ
ചേന്നാരകാർമുകിലുമെങ്ങിനെതാനിടുന്നു
ഇന്നക്കണക്കുമുതലെത്രവളന്നിതെന്നാൽ
താനീടുമത്രതെളിവാൻറിവേറിടുനോൻ.
94. കാരോടിടുംകഴലിനീകണമൻറവേല
കാരോടിടഞ്ഞിടയിടയ്ക്കുകലമ്പിടല്ലേ
കൂറോടുകാക്കകവരെക്കുറിവാണനല്ല
താരോടുമെന്നതകതാരിലറിഞ്ഞിടേണം.
95. പാരായിടുന്നൊരുപകിട്ടിതിനൊക്കനല്ല
വേരായിടുന്നവിരുതേറിയതമ്പുരാൻതാൻ
നേരായതെന്നമറയോരുചെയ്തുകൊണ്ടു
നേരായനല്ലവഴിനോക്കിനടക്കേടോനീ.
96. എന്തെങ്കിലുംവലിയൊരുല്ലലിയന്നകത്താർ
വെന്തെങ്കിലുന്നിവനെയോക്കുകനീയുമെന്നാൽ
വെന്തികൾമൂടുമവനാണഴലാറുവൻത്താൻ
ചന്തകലൻമടവാർമുടിചേന്നുമുത്തേ.

97. എന്നോതിനിന്നുളവുകെട്ടിയവരക്കിതേക
കെന്നൊട്ടുപാലവനു പിന്നെയുമങ്ങനൽകി
വന്നീടുമുൾത്തളിവൊടായവരോപായികുട്ടി
നന്നെന്നുമുൾത്തളിരിലേർത്തിതുചാക്കുന്നൊരും.
98. മിന്നുന്നമിന്നലൊളിമെയ്യുഴുമായവരക്ക
പിന്നെപ്പാഞ്ഞപടിനന്മകളൊത്തൊരുത്തൻ
നന്നായനോമതിൽനല്ലൊരുതാലികെട്ടി
മുന്നേതിലൊത്തളിവവരക്കതുകൊണ്ടുകിട്ടി.
99. ഉള്ളൊത്തൊരക്കണവനൊത്തവനുള്ളനല്ലോ
രില്ലത്തുപാക്കുവതിനായവരോപായിപിന്നെ
വല്ലൊത്തൊരുക്കുകലതാമലരമ്പനമ്പും
വില്ലിൽത്തൊടുത്തുതന്നയായിനടന്നുമവിൽ.
100. പെരുമഴകുകൊണ്ടുപേരിടാനനകൊണ്ടും
വിരവൊടുമുതൽപേണ്ടുവണ്ണമുണ്ടാകകൊണ്ടും
ഇരിവരുമഴൽകൊണ്ടുള്ളൊടിവാടാതകണ്ട
ഇരിയൊരുതളിവാണ്ടുകൊണ്ടുതാൻവാണകൊണ്ടുൻ
101. താരമ്പനുതളിവേരും
മാറമ്പൊടുണ്ടുപേരുമൊരുമിച്ച്
താരമ്പക്കളിരൂടിയ-
താരമ്പാരാപുകഴ്ത്തിയൊപ്പിപ്പാൻ.

[ഒരു

102. തെങ്ങിതൻറപഴമോടുചേർന്നുപവിഴങ്ങുമിന്നലിനുകൈക
ക്കൊണ്ടുകെട്ടിവരിയുന്നനേരമുളവായിവനുതളിവേററവും
രണ്ടുപുറമലയമങ്ങിതകനിറമാണ്ടനല്ലചെടികോരമയിത്രേ
ക്കൊണ്ടുകൊണ്ടുതളിവണ്ടുമിന്നലൊടുചേർന്നിന്നതടവെന്നി

103. അമ്പിളിജ്ഞാപവിരിഞ്ഞതണ്ടലിലായിരിപ്പരിയെന്നതൻ
തുമ്പിലാക്കിലഴകൊത്തവാഴയൊടടുത്തുകൂടിയഴലെന്നിയേ [ൻ
മുമ്പിലാക്കെയൊഴിയാതിരുന്നവലിയോരനാണമതുമാട്ടതാ
പിമ്പിലാക്കിമറവൊക്കനീക്കിവിടയറമിന്നൽവിളയാടിതേ

104. പാടിത്തലഴകേറീടുന്നതളിരിൽചുവപ്പുതെളിവാൻനൽ
കൂരിരുട്ടിനാടുക്കുമമ്പിളിയതിന്മലൊക്കെയുമണഞ്ഞുടൻ
കൂറൊടൊത്തുകളിയാടിക്കുന്നമുതലായദി ങ്ങകളിലമ്പതായ്
ത്തൊടുത്തവിരുതൻറചെപ്പടികളൊക്കയാക്ഷപറയാവതു.

105. ചാഞ്ഞുകുന്നകളിലഞ്ഞുകെട്ടുടനഴഞ്ഞുകൂരിരു-
ളഴിഞ്ഞിതാ-
രഞ്ഞുവണ്ടുകളണഞ്ഞിടുംമലർപൊഴിഞ്ഞുകാർമണ-
മണിഞ്ഞുടൻ
പഞ്ഞമെന്നിയെവിളഞ്ഞമുത്തുകൾതെളിഞ്ഞുതികളിൽ
നിറഞ്ഞുതേ
തേഞ്ഞതൊണ്ടിടാർകുറിഞ്ഞുചോപ്പുതുകറഞ്ഞമട്ടു
മറിഞ്ഞുചോൽ.

106. തികളിൻറനടുവികലുള്ളകരിമീങ്കളിച്ചകമതികല-
ളുള്ളകലഞ്ഞുകളിയിങ്കലുള്ളവിരുതുകുഞ്ഞുനിലവായിതേ
പൊക്കുടങ്ങുപെരുമ്പരക്കിലൊരുപകൊടുങ്ങുമരുവീകയിൽ
പെങ്കിടാങ്ങുടയൊച്ചുപോയ്ക്കുകുകുടങ്ങിമലർമ്പനം.

107. വയ്പേറിടുന്നവിരുതൻമലമ്പനുള്ള
വയ്പോരിൽമെയ്യുതളൻകതാർതെളിഞ്ഞ
അയ്പേറുമായവർകഴിച്ചുകറച്ചുനാളാ
നമ്പൂരിതന്നെയൊരുപാമ്പുകടിച്ചുപിന്നെ

103. വയ്ക്കത്തപ്പൻറവെണ്ണീർവിരവിനൊടുകല
 കിടക്കിപ്പിച്ചുപാമ്പു
 മേയ്ക്കുതില്ലത്തനമ്പൂതിരിമുതൽവളരെ
 പ്പേരെയുംകാട്ടിനോക്കി
 കക്കിലാപാമ്പുവല്ലാത്തതിരിതിനമരു
 നില്ലനോക്കേണ്ടനാമെ
 ന്നാറക്കൊള്ളുമാലൊടെല്ലാവരുമതുപൊഴുതിൽ
 പയ്യവേകയൊഴിച്ചു

109. പട്ടകുട്ടിച്ചുടുവാൻ
 പെട്ടിടുമഴലോടുവെച്ചിതുടലെന്ന്
 കേട്ടുടനേകയിൽമൊഴിയാൾ
 കാട്ടിടുമഴലിന്റെറമട്ടുപറയാമോ

110. തേങ്ങിത്തേങ്ങിക്കരഞ്ഞുംതെളിവകതളിരിൽ
 തെല്ലുമില്ലാതൊഴിഞ്ഞും
 തിങ്ങിടുംമാലെറിഞ്ഞുംതെരുതെരയളവി-
 ല്ലാതെകണ്ണീർചൊരിഞ്ഞും
 വീങ്ങിക്കണ്ണൊട്ടടഞ്ഞുംചൊടിയിണനൊടുവീ-
 ല്ലാലൊവാടിക്കുറിഞ്ഞും
 പൊങ്ങിടുംമൗൽപൊറാഞ്ഞപ്പൊടിയിലവളരു
 ണ്ടിടുചാവാണ്തുനിഞ്ഞാൾ

111. മാലേറിമാറിടമടിച്ചുപൊളിച്ചുകണ്ണി
 രാലേകളിച്ചുതറയിട്ടിടുമയവൾക്ക്-
 പാലേകിയന്നുകനിവാണൊരുപാക്കനൊരു
 ചാലേപറഞ്ഞമൊഴിയൊക്കെയുമോർമ്മവന്നു

112. ആരേമല്ലലിതുമാറുമിനിയ്ക്കുപാക്ക
 നാരേകനിഞ്ഞിവളൊടുപറഞ്ഞതെല്ലാം

നേരെങ്കിലിപ്പൊഴുകാട്ടുവതിന്നുനന്നായ്
നേരേവരേണമുടനെന്നവളേംതിപിന്നെ

113. കത്തിടുമുള്ളൊടുടനിങ്ങിനെതന്നെമിന്ന-
ലൊത്തിടുമായവരനിനച്ചുതറിഞ്ഞനേരം
എത്തിടീനാനവിടെയമ്പൊടുപാക്കനാരു
മുറത്തേടുമല്ലലതുവെക്കമവരുകുനിക്കാൻ

114. കാടിക്കിതച്ചുടലതൊടുവിയത്തുനന്നെ
വാടിങ്ങുത്തുകനിവേറിയപാക്കനാരും
തേടിക്കനക്കുമഴലോടുതിരക്കിനുള്ളിൽ
കൂടിക്കടന്നരായപട്ടടനോടടുത്തു

115. തീണ്ടീടൊലാപറയപോടപുത്തുതല്ല
കൊണ്ടീടുമെന്നപലരുംപറയുമ്പോഴൊന്നും
മിണ്ടീലപട്ടടയൊടേറമടുത്തുകയ്ക്ക
കൊണ്ടക്കിടക്കുമുടൽതൊടുപറഞ്ഞുപിന്നെ

116. മുറിക്കുത്തനാരതന്നിരിക്കുമാണ്ടുമുപ്പതും
മുറയ്ക്കുതീൻപോയിതെന്നിരിക്കിലുംതെളിഞ്ഞിനി
തിരക്കിനനമേചെന്റാരിത്തിരിയ്ക്കുമാടൽതേടിടം-
തിരിക്കുകാണ്ടുനൂറുതൊന്നുയൊലേണീയ്ക്കനീ.

117. മുമ്പത്തെന്നൊഴിച്ചൊയ്യതോത്തുമവളിൽ
ചേന്നീടുമൊന്നതൻ
വമ്പോത്തുംതെളിവേററമുറത്തളിലൊ-
ന്നാപ്പാക്കനാരിങ്ങിനെ
അമ്പൊത്തൊതിടുമപ്പൊഴുമിഴിമിഴി-
ച്ചുകൊണ്ടുനമ്പൂരിയുറ
കാമ്പിൽതിങ്ങിര. ഉന്നീടുതെളിവിയ-
ന്നിട്ടെന്നഴുന്നേറുപോൽ

118. താനെന്നോതെല്ലുപാലേകിയതകമതിലോ-
 ത്തിന്നിതപ്പാക്കനാർചെ-
 യ്യാനെന്നാനന്നിതെന്നോതെഴുമൊരുതെളിവാൽ
 കണ്ണനീരാപൊഴിച്ചു
 മാനെന്നുംതോറുമണ്ടാമിഴികളടയൊര-
 പ്പെങ്കിടാവുവണങ്ങി
 ഓന്നന്നപ്പാക്കനാർതന്നടെയരികിലണ-
 ണ്ണിടിനാളാടലെന്നു
119. ചെന്നാളപ്പാക്കനാരെത്തൊഴുതവളിതന-
 നന്നുത്താൻതന്നപാലാൽ
 കുന്നോളംപൊന്നിനാൽകൈവരുവതിനെളുത-
 ല്ലാത്തതായൊന്നുകിട്ടി
 നിന്നോളംവമ്പുമമ്പുംകലരുമൊരുവനി-
 ല്ലെന്തിതിന്നൊന്നുചെയ്താ-
 നെന്നാലാകുന്നതിങ്ങുള്ളതുമഴുവനുമേ-
 കീടിലാപോയല്ലോ
120. ഈവണ്ണമോതുമവതന്നടെമട്ടുകണ്ടു
 പ്പുവിന്നടൻതെളിവുതുടിയവൻപറഞ്ഞാൻ
 കൈവന്നുനിന്നടയനമകളാലിതെന്നാ-
 ലാവുന്നതല്ലിതിനിമറൊരിടത്തിലായാൽ
121. ചാകുന്നനാറുവരയുമിങ്ങിനെനന്മതിങ്ങി
 വാഴ്കെന്നുമുറഞ്ഞളിവിനില്ലതുകൊണ്ടുകിട്ടാ
 പോകുന്നുത്താനമിനിമേലിൽനിനക്കുമാപു-
 ണ്ടാകുന്നതല്ലവളുതെളിവുറക്കരുണിൽ
122. എന്നീവണ്ണകനിഞ്ഞുറഞ്ഞളിവുവളരുമ-
 പ്പാക്കനാർതാൻപറഞ്ഞു
 നിന്നീടാതേരിരിഞ്ഞുനലമൊടുമവിടം
 വിട്ടുതൻവാടണഞ്ഞു

ചെന്നോരൊക്കെപ്പിരിഞ്ഞുചിതമാടുവളരും
 മലതെല്ലാമൊഴിഞ്ഞു
 കന്നൽക്കണ്ണാൾതെളിഞ്ഞുകണവന മവൾതൻ
 നന്മനന്നായറിഞ്ഞു

123. നല്ലമലയാളമിതിലെ-
 നല്ലറിവെഴുതാപരത്തിയതിനാലേ
 ചൊല്ലേറിപ്പറയരണി
 കല്ലൊയൊരുപാക്കനാർനടക്കട്ടെ.

ഇക്കേ ഇളമന ഹരി
 ഉപ്പുണിത്തു

124. കാക്കഴലിക്കൈതൊഴാതെ-
 കല്ലേകുനിഞ്ഞെന്നയൂരകത്തമ്മേ
 കായ്ക്കുകനിവൊടുപാരിതു
 കാക്കൊരുക്കൺകടയ്ക്കലാക്കാക്കൂ.

സമാപ്തം.

കുണ്ടൂർ നാരായണമേനോൻ, ബി. എ.

പച്ചമലയാളം

കേരളത്തിലെ പുരാതന ഭാഷാഗാനങ്ങളിൽ സംസ്കൃതശബ്ദങ്ങളുടെ പ്രയോഗം അധികം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. തമിഴ്, തെലുങ്ക് മുതലായ ഇതരദ്രാവിഡഭാഷകളിലെ പ്രാചീനസാഹിത്യത്തിനും സംസ്കൃതത്തോടുള്ള സംബന്ധം ഏറെയും കുറവാകുന്നു. മണിപ്രവാളകവിയുടെ ആവിർഭാവത്തോടുകൂടി പണ്ഡിതന്മാർക്കു ഗിവാണ ഭാഷാപദങ്ങളിൽ അഭിരുചി അധികമാവുകയും, തന്നിമിത്തം അതിനുമുമ്പു ഭാഷാകൃതികളിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാതെയിരുന്ന അനേകം സംസ്കൃതവാക്കുകൾ ആദ്യം തത്ത്വങ്ങളോടും പിന്നീട് അത്ഭുതങ്ങളായും, സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പുനത്തിൽ നമ്പൂരിയുടേയും കണ്ണശ്ശപ്പണിക്കരുടേയും കവിതകളിൽ സംസ്കൃതപദങ്ങൾ കുറവാണെന്ന് പറഞ്ഞുകൂടാ. കേൾവാലീനിയ കഷായ

പടാവൃതകുടിതടശോഭിതനായ വാമാസ' എന്ന് ആശ്വകാ
 ണ്യത്തിൽ പണിക്കർ രചനയെ വർണ്ണിക്കുന്ന ഭാഗവും മറ്റും
 സംസ്കൃതപദങ്ങളെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ ഈ ക
 വികൾ പല സംസ്കൃതപദങ്ങളേയും തദ്ഭാവരൂപത്തിൽ മാത്രം
 സ്വീകരിക്കുകയും, ഭാഷാപദങ്ങളെ നിസ്സാരങ്ങളെന്നു വിചാരിക്കാ
 തെ അവയ്ക്കു ഒരു മാനുഷസ്ഥാനം തങ്ങളുടെ കൃതികളിൽ കൊടുക്കു
 കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഏഴുത്തച്ചന്റെ കാലമായപ്പോഴേയ്ക്ക് ഈ പ
 ദങ്ങളിൽ പലതും നഷ്ടപ്രായങ്ങളായിത്തീർന്നു. എന്നാൽ സംസ്കൃ
 തഭാഷയോട് ആ മഹാകവിക്ക് എത്രതന്നെ പ്രതിപത്തിയുണ്ടായി
 രുന്നുവെങ്കിലും അതിലുള്ള അപ്രസിദ്ധപദങ്ങളെ മലയാളത്തിലെ
 കൂട കടത്തി വിടേണമെന്നോ സംസ്കൃതപ്രത്യയങ്ങളെ നിഷേധ
 മായി ഭാഷയിൽ പ്രയോഗിക്കണമെന്നോ അദ്ദേഹം ആലോചിച്ചി
 ല്ല. ഭാരതം സംഭവപർവ്വത്തിലേയും ഭാഗവതം ഭാഗമണ്ഡ്യത്തി
 ലേയും മണിപ്രവാളത്തിൽ അച്ചുതമേനോൻ അവർകൾക്കു കൂടി
 യും കുറവും കണ്ടു പിടിക്കുന്നതിന്നു പ്രയാസമായി തന്നെയിരിക്കും.

എന്നാൽ ദ്രാവിഡരീതിയിൽ നിർമ്മിതങ്ങളായ ഭാഷാഗാനങ്ങ
 ലിൽ സംസ്കൃതത്തിന്റെ പ്രയോഗത്തിന്ന് അതിരട്ട കവികൾത
 ന്നെ സംസ്കൃതരീതിക്കുള്ള പദ്യകൃതികളിൽ അങ്ങിനെ ഒരു സീമ അ
 നാവശ്യമെന്നു വിചാരിച്ചുവന്നു. ഭാഷാനൈഷധചമ്പു, ചന്ദ്രോത്സ
 വം, ഉത്തരാരാമായണചമ്പു, മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ സംസ്കൃത
 പദങ്ങൾക്കുള്ള പ്രാധാന്യം സുപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.

കോശാവദാതചമരവ്യജനാവധൂത

കേശാഞ്ചലംകമനി! കാണപരംനരേന്ദ്രം

ആശീവിഷോപമഭുജാപരിപോലാമഹാത്മാ

കശീശനേഷകമലായുധതുല്യധർമ്മാ'

എന്നും

ഇത്ഥമാഭ്യർത്ഥിയോഗാത്തദനുഗ്രഹവതം

മഗ്രഗണ്യംകുമാരം

മുശലാധർമ്മാവോച്ഛാജഗതിവിരതൈഃ

ഷത്രുധർമ്മകലോലം

സ്തോത്രാശീലാ പിശാസാരിയുമഥശതകം

പുത്രകാണാപ്രപേദേ

മദ്ധ്യോദ്ധായോർമ്മഹേന്ദ്രാഭപിയദുതനയാ

പിന്നേലേഭേകമാശ്വേ.

എന്നാ മറുമുള്ള ശ്ലോകങ്ങളെ ഭാഷാ ശ്ലോകങ്ങളെന്നു പറയുന്നതു കുറെ ആലോചിച്ചിട്ടു വേണ്ടതാണ്. അന്യസംസ്കൃതഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നും സ്വയമായും അനേകം ശ്ലോകങ്ങൾ ഭാഷാസമ്പർക്കം അശേഷം കൂടാതെ ഇവയിൽ എടുത്ത് എഴുതി ചേർക്കപ്പെട്ടു കുന്നുണ്ടു്. ഇത്തരംകൃതികൾ തമിഴിൽ ഒരിക്കലും ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

ആട്ടക്കഥകളിൽ ശ്ലോകങ്ങൾ ഭാഷാസംബന്ധാകൂടാതെ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ അതു കവിയുടെ പാണ്ഡിത്യത്തിന്നും നടന്നാരുടെ ഗൗരവത്തിന്നും പോരെന്നുള്ള ഒരു വിചാരം ഏകദേശം ഇക്കാലത്തിൽതന്നെ അങ്കിച്ച്. വിരരസം ശരിയാക്കണമെങ്കിൽ ഭാഷാശ്ലോകംകൊണ്ടു മരിയാവുകയില്ലെന്നു ചിലപ്പോൾ പറയാമെങ്കിലും അന്യരസങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം സംസ്കൃതപദ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഭാഷാകൃതികളിൽ എന്തുപയോഗമാണെന്നുള്ളതു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ പ്രസിദ്ധനായ ഭക്ഷാനാട്ടുപ്രബന്ധകർത്താക്കന്മാർ—അരയത്, കോട്ടയത്തു രാജാവ്, അശപതിതിരുനാൾ മഹാരാജാവ്, ഇരയിമ്മൻതമ്പി—ഇവർ മൂന്നുപേരും അവരുടെ ശബ്ദാത്മവൈചിത്ര്യങ്ങളെ മിക്കവാറും സംസ്കൃതശ്ലോകങ്ങളിലാണു വരുത്തിട്ടുള്ളതെന്നു നമുക്കറിയാമല്ലോ. ഉണ്ണായിവാരിയരുടെ മട്ടം ഒരു വിധിലിന്റേതാണ്. അവിടെ എല്ലാംചേരും അവനെ ചെന്നായൊ ബന്ധു ഭവനെ ചെന്നായൊ ഭീരു! എന്നു കാരണത്തോടുകൂടിയും, ഭവനശമനവരുണൈരമം എന്നു കാരണം കൂടാതെയും, സംസ്കൃതമലയാളപദങ്ങളേയും, പ്രസിദ്ധാപൂർവ്വപദങ്ങളേയും, മോരും നെയ്യുംപോലെ, കലർത്തി ഒരു വിശേഷമണിപ്രവാളരീതി ഗാനഭാഗത്തിൽ കൂടിയും വരുത്തുവാൻ ഈ ഒരു കവിക്കു സാധിച്ചിട്ടുള്ളു.

ഈ രീതിക്കു വരോധമായി കവികലസാവ്ഭൗമനായ കഞ്ചൻനമ്പ്യാർ ഒരാൾക്കു മാത്രമേ ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണം ചെയ്യുന്നതി

നും താല്പര്യം തോന്നിയുള്ളു. അദ്ദേഹം ഭാഷാഗാനങ്ങളാണ് പ്രധാനമായെഴുതിട്ടുള്ളത് അവയിൽ സാമ്പ്രകൃതപദപ്രയോഗം ഒഴിക്കാവുന്നതാണെന്നു ചാപുകർത്താക്കന്മാർ കൂടി സമ്മതിച്ചിരുന്നതിനാൽ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ അഭിരുചിക്ക് പല അനുകൂലങ്ങളായിത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നു. കേനലിൽ ചുട്ടെടുത്തൊരു കനകച്ചുണ്ടല പോലെ എന്നു തുടങ്ങിയുള്ള കൃഷ്ണചീവയിലെ രാത്രി വണ്ണനയിലും വെയിലുതട്ടിശ്ശീരങ്ങൾ കോലപോലെ മെലിഞ്ഞങ്ങു തോച്ച ചുക്കിച്ചുളഞ്ഞിട്ടും ഭാവമേതു പകർന്നില്ല എന്നും മറ്റുമുള്ള ത്രിപുരദഹനത്തിലെ തഃപാചണ്ഠനത്തിലും നമ്പ്യാർ എത്ര സാമ്പ്രകൃത വാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു? അവയുടെ കുറവുകൊണ്ട് ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കു വല്ല സ്തൂനതയുമുണ്ടോ? ശിവ! ശിവ! കഞ്ചൻ നമ്പ്യാക്കൊപ്പം, അതാതു രസങ്ങളെയും, സ്നേഹങ്ങളെയും വണ്ണിച്ചൊപ്പിച്ചിട്ടുള്ള കവികൾ ദക്ഷിണഇന്ത്യയിൽ പത്തു പേർ തികച്ചില്ല എന്നുള്ളതു സുപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ഇതൊക്കെയും അദ്ദേഹം എങ്കിലും പച്ചമലയാളമെന്നു തന്നെ പറയാവുന്ന ഒരു വക മണിപ്രവാളരീതികൊണ്ടല്ലയോ കഴിച്ചിട്ടുള്ളത്? കേവിയിലാണ് ശക്തി, കരുവില്പല്ല എന്നീ ആംഗലഗദ്യകർത്താക്കന്മാരിൽ അഗ്രഗണ്യനായ കാളൈൽ പറയുന്നത് എത്ര വാസ്തവമായിരിക്കുന്നു.

കായ്കാ ഇങ്ങിനെയെല്ലാമാണെങ്കിലും കഞ്ചൻനമ്പ്യാരെ അനുകരിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനന്തരകാലത്തിൽ വളരെ പേർ ഉണ്ടായില്ല. കഥകളിപ്പാട്ടുകൾ എഴുതുവാനുള്ള ഭ്രമംകൊണ്ടു പണ്ഡിതന്മാർ മറ്റൊന്നിലും മനസ്സു തന്നെ വെച്ചില്ല. എന്നാൽ ഇള്ളത് എഴുതിയാൽ അതു നമ്പ്യാരുടെ ഭാഷയിൽ തന്നെ വേണ്ടതാണെന്നു കേരളീയ കവികൾ ധരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു കിളിമാനൂർ വിദ്വാൻ കോയിത്തമ്പുരാന്റെ സന്യാനഗോപാലത്തിൽനിന്നു നമുക്ക് അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്.

കേരളപ്രകാശാശ്രാമമുഖഹൃതമഃ

കാളകൂടംകരാഗ്രൈ

പ്രാലയംശൗനിപീയേരസിനിഹിത
 പദേനീലകണ്ഠാപംതേ
 കൽഹാരോദ്യന്മധുളീപരിമളപവനാ
 മോദിനോപാന്തജ്വലൈ
 രേമേരമാസമേതസ്സരതജ്ജടിപാ
 രാമദേശേശനേശം”

എന്നും മറ്റും രാവണ വിജയത്തിൽ പൊടിപൊടിക്കുന്ന കവി
 ക്ക് “പേണ്ടുള്ള പാട്ടന്റെ തേട്ടമില്ലോക്കൻ!” എന്നും “വീരലും ന
 ന്ന നന്നെന്നു പിരളാതെ മനക്കാമ്പെ!” എന്നും മറ്റും എഴുതും
 ന് കഴിയുമെന്ന് ആർ വിചാരിക്കും?

പുതിയമണിപ്രവാളരിതി പൂന്തോട്ടത്തു നമ്പൂരിയുടേയും, വെ
 ണമണി അച്ഛൻനമ്പൂരിപ്പാട്ടിലേയും കററശ്ശോകങ്ങളിൽനിന്നുത്ഭവി
 ച്ചതാകുന്നു.

തോരിത്തനപീകടാക്ഷാബലമധുപകലാ
 രാമ! രാമാജനാനന്ദം
 നിരിത്താബ്ബാണ! വൈരീജനാനികരതമോ
 മണ്ഡലീചണ്ഡഭാനോ!”

എന്നു പുനറു മറ്റും “കററശ്ശോകങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയതുപോലെ
 പൂന്തോട്ടവും പച്ചമലയാളത്തിൽ

മുടില്ലാത്തൊരുമുണ്ടുകൊണ്ടുമുടിയുംമുടി
 ട്ടവൻകാരയും
 മുടിക്കൊണ്ടുവാരംപുറത്തുരിങ്കി
 പ്രാബലിക്കിതച്ചങ്ങനെ
 നാടൻകച്ചയടുത്തുമേനിമുഴുവൻ
 ചേരംപുരണ്ടിപ്പോഴി.
 പ്പാടത്തിന്നുവരുന്നനിൻവരവുകണ്ടേ
 റെക്കൊതിക്കുന്നുത്താൻ”

എന്നങ്ങിനെയുള്ള ശ്ലോകങ്ങൾ എഴുതിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ മലയാള
 ത്തിൽ കാവ്യരചനയുടെ മട്ടൊന്നു മാറി എന്നു തന്നെ പറ

യാം. അച്ഛൻനമ്പൂരിപ്പാട്ടിലേയും മകൻ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലേയും ഒറ്റശ്ലോകങ്ങളും കവിതകളുംകൂടി ഈ രീതിയെ സ്വീകരിച്ചു. 'നവീനസമ്പ്രദായം' എന്നുവെച്ചാൽ എന്താണെന്നു സകലകവികളും ഇപ്പോൾ അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആഗലഭാഷാപ്രചാരവും, അതിൽനിന്നു ജനങ്ങൾക്കു സിദ്ധിക്കുന്ന അറിവും അധികമാകുന്നതോടു കൂടി ഈ രീതിയുടെ രസികത്വം മുമ്പേത്തേക്കാൾ അധികം അവർക്കു ബോധപ്പെടുന്നുമുണ്ട്.

എന്നാൽ പച്ചമലയാളത്തിൽ, അതായത് സാസ്കൃത പദങ്ങളുടെ സംബന്ധം അശേഷം കൂടാതെ, ഒരു കാവ്യ ഭാഷയിൽ എഴുതുവാൻ ആദ്യമായി ആലോചിച്ചതു കഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ അവർകളാകുന്നു. അവിടുന്നു മുമ്പു 'വിദ്യാവിനോദിനി' പത്രാധിപരായിരുന്ന സഹൃദയാഗ്രേസരനായ അച്യുതമേനോൻ അവർകളുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം 'നല്ലഭാഷ' എന്നൊരു ഗ്രന്ഥം എഴുതുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അത് ആ മാസിക പുസ്തകത്തിൽ തന്നെ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിന്നു മുമ്പു പുത്തോട്ടത്തു നമ്പൂരി, പെരുനെല്ലി കൃഷ്ണൻ വൈദ്യൻ, മുതലായ ചിലരുടെ ഒറ്റ ശ്ലോകങ്ങൾ മാത്രമെ പച്ചഭാഷയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. തമ്പുരാൻ അവർകളുടെ കാവ്യം സാമാന്യരോടൊക്കെ നന്നായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവിടുന്നു കുറെക്കൂടി മനസ്സിലുരുത്തിയാൽ അത് അതിലധികം നന്നാകുമായിരുന്നു എന്നാണ് അന്നു പലരും വിചാരിച്ചത്. വെണ്മണി മഹൻ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ ചില പച്ചമലയാള ശ്ലോകങ്ങൾ ടി. കെ. കൃഷ്ണമേനോനവർകൾ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളുടെ മൂന്നാം ഭാഗത്തിൽ എടുത്തു ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. അവയോ വളരെ നന്നായിട്ടുണ്ട് എന്നു പറയാൻ പാടില്ല. ഇരുവനാട്ട് നാരായണൻ നമ്പ്യാർ അവർകൾ ഉദയാലങ്കാരത്തിൽ പച്ചഭാഷയ്ക്കു രണ്ടുദാഹരണശ്ലോകങ്ങൾ എഴുതിട്ടുള്ളതു നന്നായിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ 'മനസ്സ്', 'സമ്മതം' എന്നീ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകൂടാതെ കഴിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ആകപ്പാടെ നോക്കിയാൽ കണ്ടൂർ നാരായണമേനോൻ, ബി. എ. അവർകൾ 'കോമപ്പൻ' എന്ന മലയാളകാവ്യം

എഴുതി രസികരഞ്ജിതിയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതുവരെ സംസ്കൃതത്തെ തൊടിയിക്കാതെ ഇത്രയൊക്കെ ഭാഷയിൽ കഴിക്കുമെന്ന ആശയത്തെ വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞാൽ അത് അശേഷം അതിശയോക്തിയാവുകയില്ലെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം.

ഉള്ളർ. എസ്സ് പാദമശപരയൻ, എം. എ., ബി. എൽ.,
എം. ആർ. എ. എസ്സ്.

കേശവണ്ണ

(ഭേദീസ്തോത്രം)

പത്മിദപദപാദചാരിഞ്ഞീടിനവിമലജലത്തിങ്ക-

പുറപ്പെടുന്നതുകൈ

പത്മത്തിൽപത്മമേന്തിപ്പരിമളമിളകും

പത്മസത്മാന്തരത്തിൽ

മരത്മാവിട്ടല്ലസിക്കുംഭവതിയുടെമഹാ-

നന്ദസാന്ദ്രസ്വപത്രപം

പദേന്ദ! മൽചിത്തപദേന്ദവിലസണമനിശം

പത്മനാഭാത്മനാഥം

ധന്യതപാപാങ്കിലെന്തോവിഷമനയനനേ-

നൂണൊരാജാഹവികേൻ

കന്യാശാസ്തലലക്ഷ്മീഭഗവതിതലയിൽ

ചേർത്തുചാർത്തുന്നനിത്യം

എന്നേവന്നിൻകചാകണ്ടുകൊടുമകളെ-

ന്നോർത്തലാളിപ്പുവാനായ്

വന്നാൻപേലമിന്നുന്നിതുകാലിരമുണി-

ത്തകമാനികിരിടം

അന്ധതപാസുപ്തലോകത്തിനുമതിദ്രവ്യമായ്
 ചേർത്തിട്ടാകൂറിട്ടിൻ
 ബന്ധുതപാപുണ്ടതെന്നോപദനമദമരീ-
 ചക്രമേ! വെട്ടുമെന്നോ
 സിന്ധുശ്രീപുത്ര! ചിന്തിച്ചുവിലഖലഹരൻ
 തപൽപ്രിയൻചിഷ്ടപുമാൻതാൻ
 ബന്ധിക്കുംബന്ധുരംനിൻതിരുവടിയുടെവാർ
 കൂന്തളംതാൻതൊഴുന്നേൻ

എന്നെകെട്ടിടുവാറൊത്തരിനുപകരമാ-
 യങ്ങയുപാങ്ങിലെന്തും
 നന്നാക്കെട്ടിടുവൻതാൻകുറിനമിഹാവരി-
 ണ്ണിട്ടുപെട്ടെന്നുകരക്ക
 എന്നുറംകോശമുക്തനിച്ചിട്ടു്കിൽനിജഗുണം
 കൊണ്ടുകാർകൊണ്ടുവണ്ണൻ
 തന്നെകെട്ടുന്നനിൻപൂങ്കുഴലിനുസമമാ
 കേരക്കിലേവംപ്രഭാവം

മല്ലപ്രദേഷിദേവൻതവതിരുമുടിയിൽ
 ദേവിമിന്നുന്നകേശം
 മെല്ലെക്കണ്ടിട്ടുചേർത്താനഴകിലൊരു മയിൽ
 പീലിതൻമൗലീതന്നിൽ
 മല്ലപ്പനാട്ടുമോടപ്പോഴുതുചിരികൾ
 കാട്ടുന്നനിൻപൂങ്കുഴൽകെ-
 ടുല്ലാസത്തോടുചെയ്യിടണമധികമിനി-
 ക്കിഷ്ടദാനംനിദാനം

താരിൻമാതെ! തരത്തിൽതവതലമുടി-
 തൻചരായയുണ്ടായമൂലം

പാരിൽധാന്യങ്ങൾതിങ്ങാപടിമഴകൾപൊഴി-

ച്ചമ്പൊടേഭോദജാലാ

ദേവിദ്രുക്കേടുതീർക്കുന്നിതുഗുണമഹിമാവീ

വിധംദേവിനന്നായ്

ചേരാനിൻകേശഭാരാമമകളയണ

മുന്നദ്രുദാരിദ്ര്യദോഷം

5

നിൻകേശംജീവനാണെന്നഴകൊടുഹരി-

ലാളിച്ചിടുന്നുണ്ടുനിത്യം

വൻകാരങ്ങാശ്രയിക്കുന്നിതുമധുമധനൻ

തമ്പുരാൻതൻപദത്തെ

പങ്കുചേർക്കുന്നതിൻപൂക്കൾമിതജലാകെണ്ട

കാർകൊണ്ടൽമന്നിൽ

പങ്കുചേർക്കുന്നമേഘത്തിനതവകചമോടിമ്മിയും

സാമ്യമുണ്ടോ?

6

ധന്വേ! രത്നാകരത്തിൻപ്രണയിനി! നദികാളിനി

കാളുന്നഭീത്യാ

മിന്നിടാപത്മരാഗപ്പൊടിനിരനിരയാ-

യ്ക്കച്ചിതോകശ്ലേഷായി

എന്നേവാസംശയത്തെജ്ജനമനസിജനി

റ്റിച്ചിടുന്നുണ്ടോരാനിൻ

കുന്നൽക്കാർകുന്തളത്തിനടിപെടുമഴകേ-

റുന്നസീമന്തരേഖാ

7

ശ്രീമൽസൂര്യാംശുതന്നിൽഭയമൊടനുദിനം

ഗഹപരത്തിൽപതങ്ങും

ശ്രാമലോപാന്തപ്രജത്തെഭവതിഹതനമൽ

ക്ഷേശമേ! ക്ഷേശമാക്കി

പുനരേകേസികരിച്ചപ്പൊഴേതു മുതലാദോ
 സാന്ദ്രസിന്ദു ചൈതന്യം
 സീമന്തവ്യാജമേകേതവരവികിരണം
 ദേവി! സേവിച്ചിടുന്നു

8

കുന്നൽക്കാർക്കാന്തിഭേദം ചേരതരരിമിം
 കൂട്ടമോടൊട്ടിണാങ്ങി
 ള്ളന്നുനശ്രീവിപാസത്തൊടുവിലസിടുമി
 സ്സന്ധ്യയെച്ചുരുട്ടേ
 ധന്യന്മാർകണ്ടുലക്ഷ്മീഭഗവതിതവനൽ
 കേശമയേചേർന്നുപാരം
 മിന്നാസീമന്തരോഖാഭമുരൊടുകിൽന-
 ളിച്ചുവന്ദിച്ചിടുന്നു

9

കട്ടല്ലാത്തുള്ളഗോപപ്രദകർപതിനാ-
 റായിത്തൊട്ടുപിന്നെ
 ചുട്ടറീടുന്നഭൂമിപതിസുതകളിവ
 കൊക്കനെൽകാന്തനായി
 കോട്ടാവിട്ടത്രരൂപാതടവിയപതിയെ-
 പ്ലാട്ടിൽനില്ക്കുന്നതൊട്ടി
 കൂട്ടാപോലെവളഞ്ഞെങ്ങിനെഭവഭുക
 ശ്രേണികാണുന്നഭംഗ്യാ

10

കൊടുങ്ങല്ലൂർ ചെറിയ കൊച്ചുണ്ണി തമ്പുരാൻ

ജാതിനിർണ്ണയം

വേദപാഠശാസ്ത്രവിജ്ഞാൻ പരികർമ്മ
 ചതപാഠശാസ്ത്രവിജ്ഞാൻ സങ്കേതവിജ്ഞാൻ കേരളേ (50)
 വേദാധ്യയനം, ക്ഷേത്രങ്ങളിൽശാസ്ത്രം, നമസ്കാരം കേരളം,
 ഉത്സവം കലശം മുതലായവകൾക്കു തന്ത്രിപരികർമ്മം, ഈ നാ
 ലുളള സങ്കേതവിജ്ഞാന്റെ സ്ഥാനമാറാളാകുന്നു.

ശൈവായുർവ്വേദശാസ്ത്രം ശൈവശാസ്ത്രം ചൈവശാസ്ത്രം
 ശാസ്ത്രം ഹി റിയുജ്ഞാനോ നരഃ പതനമച്ഛതി (51)
 ശൈവശാസ്ത്രം പതനം ധർമ്മശാസ്ത്രം തല്പരൻ" എ
 നതുകൊണ്ടു മുൻപാഞ്ഞ സങ്കേതവിജ്ഞാൻ ശൈവമതക്കാ
 രും ചൈവമതക്കാരും ഇങ്ങിനെ രണ്ട് ഉന്നമനമെന്നു വന്നിട്ടു
 ണ്ടല്ലോ. അതിൽ ശൈവമതക്കാരെ വിജ്ഞാശാസ്ത്രത്തിലും ചൈ
 വമതക്കാരെ ശാസ്ത്രത്തിലും ശാസ്ത്രമായിക്കൊണ്ട് ആരെ
 കിലും നിയമിക്കുന്നുവോ അയാൾ പതിതനായി ഭവിക്കുന്നതാകുന്നു.

ദക്ഷിണേ കേരളേ യദൃത്ഥസ്തിൻ സ്ഥാനചതുഷ്ടയേ
 ദക്ഷിണാത്യൈരസാധ്യം സ്ഥാനം സങ്കേതിനാം സ്തതാ (52)

ദക്ഷിണകേരളത്തിൽ മുൻപാഞ്ഞ നാലുസ്ഥാനങ്ങളെ നട
 തുന്നതിന്നു ദക്ഷിണാത്യന്മാരായിരിക്കുന്ന ബ്രാഹ്മണരെക്കൊണ്ട്
 അസാധ്യമാണെന്നു വിചാരിച്ചിട്ട് അയാൾ ഈ നാലു സ്ഥാനങ്ങ
 ളും സങ്കേതവിജ്ഞാൻായിക്കൊണ്ട് അനാചാര്യപ്പെട്ടു.

പ്രോക്തവൽ കേരളം സർവ്വം സ്വർഗ്ഗസാമ്രാജ്യസൗഖ്യം
 വിധായാത്രൈവ സുചാർയോഃ കേരളേ മധ്യധരേ (53)

ഉഷിതപാ പരദേശേഭ്യഃ കേരളാചാര്യദക്ഷിണാം
 അസംസ്രവ്യൈഃ കേരളീയ ബ്രാഹ്മണ്യസമ്പദേ (54)

യജ്ഞവാഹനരൂപതം ശ്രൗതസ്താർക്കവിലേശപരം
 ഭഗവന്തം മഹാവിഷ്ണു പ്രസാദ്യാനീയ സുകരേ (55)

മഹാക്ഷേത്ര പ്രതിഷ്ഠാപ്യ കൃതകൃത്യ ഇവ സ്വയം
ചതുഷ്ഠിതമാൻ ഗ്രാമാൻ ദ്വിജാനാമത്ര ഭാഗ്യാഃ (56)

സാക്ഷാച്ഛിവപുരക്ഷേത്ര ശ്രീമൂലസ്ഥാനമാഗതഃ
തത്ര സർവ്വസ്സമാസീത ഇത്യുവാച സഭാസഭഃ (57)

പരശുരാമൻ മേല്പറഞ്ഞതുപോലെ കേരളത്തെ സ്വർഗ്ഗതുല്യമാക്കിച്ചെയ്ത വളരെക്കാലം അവിടത്തന്നെ ഇരുന്നതിന്റെശേഷം മലയാളികളുടെ യോഗക്ഷേമത്തിൽ അത്യാസക്തിയോടുകൂടിയവനായിട്ട് കേരളംചാരത്തെ ഭക്ഷിക്കുന്നവരായ പരദേശികൾ അവിടെനിന്നും മലയാളത്തിലേക്കു കടക്കാരിരിപ്പാനും, മലയാളത്തിൽ താൻ പുതുതായി കല്പിച്ചിട്ടുള്ള ആചാരങ്ങളെ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിൽ ബ്രാഹ്മണക്കുടുംബയിട്ടുള്ള ബ്രഹ്മതേജസ്സിനെ എന്നേക്കും നിലനിർത്തുന്നതിനും, വേണ്ടി മഹാവിഷ്ണുവിനെ പ്രസാദിപ്പിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവതാരഭൂതനായും ശ്രൗതസ്തോത്തകർമ്മങ്ങളുടെ സാക്ഷാത്ഭുതമായും യജ്ഞസ്വരൂപിയായും ഇരിക്കുന്ന വരാഹമുന്തിയെക്കൊണ്ടുവന്നു കേരളത്തിൽ പമ്പൂർ ഗ്രാമത്തിൽ *മഹത്തായ ക്ഷേത്രം നിർമ്മിച്ച് അവിടെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ട്, താൻ കൃതാർത്ഥൻ എന്ന നിലയിൽ അരപത്തി നാലു ഗ്രാമവാസികളായ എല്ലാബ്രാഹ്മണരോടും കൂടി സാക്ഷാൽ തൃശ്ശിവപേരൂർ ക്ഷേത്രത്തിൽ ശ്രീമൂലസ്ഥാനത്തെ പ്രാപിച്ചിട്ട്, അവിടെ എല്ലാവരും ഒരുമിച്ച് ഇരുന്ന്, ആ സഭയിൽവെച്ച് അദ്ദേഹം സഭാവാസികളോട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു.

തപസേനാ ഗമിഷ്യാമി സ്വർഗ്ഗതുല്യേത്ര കേരളേ
മൽ പ്രതിഷ്ഠിതധർമ്മാചാരാദീനാമവരോധിഭിഃ (58)

മാനവാദിപ്രമാണൈശ്വ സേതിഹാസപുരാണകൈഃ
അഗൈരപാഗൈരന്യൈശ്വ മീമാംസഭിശ്ച ഭൂസുതഃ (59)

വേദാർത്ഥമഖിലാ ജ്ഞാതാ നിഷിദ്ധത്യാഗപൂർവ്കം
നിത്യനൈമിത്തികപ്രായശ്ചിത്തേന്മാപാസനകർമ്മണാം (60)

* പമ്പൂർഗ്രാമവും വരാഹമുന്തിക്ഷേത്രവും ബ്രട്ടീഷ് ശീമ പൊന്നാനി താലൂക്കിൽ കരരിപ്പറത്ത് റൈൽവേസ്റ്റേഷന്റെ തെക്കുകിഴക്കു ഭാഗമായി ഉദ്ദേശം നാലു നൂറ്റാണ്ടു മുമ്പായി കാണപ്പെടുന്നതെന്നും.

ശ്രോതസ്താൽമതസ്ഥാനം മന്ത്രേഷാമപി കർമ്മണാം
ഫലാഭി സന്ധിരഹിതൈരീശപരോപ്പണഭാവൈതഃ (61)

അനുഷ്ഠാനൈശ്ചതുഭിസു സമ്പന്നാ നിർമ്മലാശയഃ
ദീപ്തായുഷോ നിരാബാധാഃ പുത്രപൗത്രാദി ബന്ധുഭിഃ (62)

അകുതോദയമാത്രപേച്ഛജാനാഭോഗമുത്തമം
ഗുവ്ഗുതോ ബ്രഹ്മചാരി കൃതവേദാദി പാഠഃ (63)

ഗൃഹേ ഗൃഹസ്ഥാചാതഗൃഹവൈതാനികാദിഭിഃ
ക്ഷേത്രേഷു സ്നാതകാരണ്ഡ തപഃ കൃച്ഛാദി കർമ്മഭിഃ (64)

മരേ പരമഹംസാരണ്ഡാന്ത്യാശ്രമ വിധാനകൈഃ
സർവ്വത്ര ശുഭ്രാ ചരിത ബഹുശുശ്രൂഷണൈരപി (65)

സുപ്രസന്നേശപര പ്രോദ്യൽ സധർമ്മലസമ്പദഃ
ഭവന്തോത്രൈവ വർത്തന്താമാകല്പാന്താ യഥാ സുഖം (66)

അഹന്തപാപസുഷുഷ്ഠാഭിസ്സംസ്കൃതസ്കൽക്ഷണാൽ സ്വയം
ആഗത്യാപദമുൻമുഖ്യ സ്ഥാപയിഷ്യാമി പൂർവ്വവൽ (67)

അല്ലയോ ഭൂസുരന്മാരെ! ഇനി ഞാൻ തപസ്സിനായിക്കൊണ്ടു പോകുന്നു. നിങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗതുല്യമായിരിക്കുന്ന ഈ കേരളത്തിൽ എന്നാൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ധർമ്മചാരങ്ങൾക്കു വിപരീതങ്ങളല്ലാത്ത മനോഭിസ്തീകൾ, വേദാഗങ്ങൾ, ഉപാഗങ്ങൾ, മറ്റു മിമാംസാമതലായചകൾ ഇപ്രകാരമുള്ള പ്രമാണങ്ങളെയെല്ലാം വഴിപോലെ ഗ്രഹിച്ചു വേദാർത്ഥം മുഴുവനും അറിഞ്ഞ് നിഷിദ്ധകർമ്മങ്ങളെ ത്യജിച്ചുകൊണ്ടു ഫലേപരയോടുകൂടാതെയും, എല്ലാ ഈശ്വരോപരോപ്പണമായി സങ്കല്പിച്ചും, നിത്യാ നൈമിത്തികം, പ്രായശ്ചിത്തം, ഉപാസനാ ഇങ്ങിനെ നാലുവിധമായ കർമ്മങ്ങളുടേയും ശ്രോതസ്താൽമതാനുസാരേണ ഉള്ള അന്യകർമ്മങ്ങളുടേയും അനുഷ്ഠാനങ്ങളെക്കൊണ്ടു സർവ്വസമ്പൽസ്ഥുലിയോടുകൂടിയവരായും, യാതൊരു ബാധയോടുകൂടാതെയും, പുത്രപൗത്രാദിബന്ധുക്കളോടുകൂടിയവരായും, ആരിൽനിന്നും ഭയപ്പെടാതെ തൃപ്തിവരുന്നതുവരെ ഉത്തമസുഖങ്ങളെ അനുഭവിച്ചും, ബ്രഹ്മചാരി, ഗൃഹസ്ഥൻ, വാനപ്രസ്ഥൻ, അന്യാസീ ഇങ്ങിനെ നാല് ആശ്രമികളുള്ളതിൽ ബ്രഹ്മചാരി ഇരുപിണ്ഡം സ

ന്നിധിയിൽ ഇരുന്നു വേദപാഠം ചെയ്തു, ഗൃഹസ്ഥൻ ഗൃഹത്തിങ്കൽ ഇരുന്ന് തദേശമാധീനങ്ങളായ അഗ്നിഹോത്രം, ദക്ഷിണാ, പഞ്ചയജ്ഞം മുതലായവകളെ ചെയ്തു, വിവാഹം ചെയ്തതെ വന്നെ പ്രസ്ഥൻറസ്ഥാനത്തു ഇരിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾക്കു ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഇരുന്നു തപസ്സ്, ചാന്ദ്രായണം, കൃഷ്ണം മുതലായവകളെ അനുഷ്ഠിച്ചു, ബ്രഹ്മദർ, കുടീരൻ, ഹാസൻ, പാമരഹാസൻ ഇങ്ങിനെയുള്ള സമ്പ്രദായങ്ങൾ മഠങ്ങളിൽ ഇരുന്നു കൊണ്ട് അന്താശ്രമകർമ്മങ്ങളെ വഴിപോലെ നടത്തിയും, മേൽപറഞ്ഞ നാലു ആശ്രമികളും പുറത്തു ശ്രമം ചെയ്യുന്ന ശുശ്രൂഷകളെ വെണ്ടുവണ്ണം സ്വീകരിച്ചു, ഈ ശപരണെ വഴിപോലെ പ്രസാദിപ്പിച്ച് ആ പ്രസാദത്തിങ്കൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന ധർമ്മഫലസമ്പന്നതകളോടുകൂടിയവരായിട്ട് പരമസുഖത്തോടുകൂടി പ്രളയകാലാവരെ ഇവിടത്തന്നെ വസിച്ചാലും. നിങ്ങൾക്കു വല്ല ആപത്തും വരുമ്പോൾ എന്നെ സ്മരിച്ചാൽ തൽക്ഷണം അതിൽ ഞാൻ വന്നു ആപത്തുകളെ പരിഹരിച്ചു പൂർണ്ണസ്ഥിതിയിൽത്തന്നെ സ്ഥാപിച്ചുകൊള്ളാം.

പാശ്വർ വടക്കിലുത്ത് ജാതവേദൻ നമ്പൂരിപ്പാട്.

അ പ്ല ണ്ണി

മേൽനായര.

ഇനി കല്പേക്കാട്ടുകാരടെ സ്ഥിതി എന്താണെന്നു നോക്കുക. രണ്ടു ബ്രഹ്മാസ്രങ്ങൾ കൂടി ചേർന്നാൽ ലോകം നശിക്കും എന്നാണല്ലോ നമ്മുടെ പുരാണകർത്താമാർ ഉൽഘോഷിക്കുന്നത്. ദാരിദ്ര്യവും മഹാപ്രാധിയും ബ്രഹ്മാസ്രത്തെപ്പോലെ ശക്തിയുള്ള രണ്ടവസ്ഥകളാണെന്നുള്ളതിലേയ്ക്കു പരമമുണ്ടോ. ഇതു രണ്ടും കൂടി ഒരു തരവാട്ടിൽ തന്നെ വന്നുചേർന്നാൽ ആ തരവാട്ടിന്റെ സ്ഥിതി പിന്നെ എന്തായിരിയ്ക്കും എന്ന് ഇനി പറയേണ്ടാവശ്യമില്ലല്ലോ. എന്നാൽ കല്പേക്കാട്ടു തരവാട്ടിൽ ഇപ്പോൾ അപ്രകാരം ശക്തിയുള്ള ഭാരി

ദ്രോഹം, മഹാപാപിയും, ഒരുപോലെ കടന്നു കൂടിയിരിക്കുന്നു. കല്യാണിനേശ്വരൻ എല്ലാജ്ഞാഴ്ച പുത്രിയുടെ അരികിൽ തന്നെ കേണുനീരാ കയ്യുമായി' ഇരുന്നു കഴിച്ചു കൂട്ടുന്നു. മകളെ താങ്ങി എഴുന്നേല്പിക്കുന്നതിനുപോലും ആ സ്ത്രീക്കു ശക്തിയില്ലാതായിരിക്കുന്നു. ഒരു വൈദ്യനെ കൊണ്ടുവന്നു കാട്ടി വേണ്ടപോലെ ചികിത്സിപ്പാൻ കഴിയാല്ലെങ്കിലും വേണ്ടപ്പോൾ നശി കണതിക്കൊടുത്താൽ മതിയായിരുന്നു. അതിനാൽകൂടി നാവുത്തിയില്ലല്ലോ. ഉടപ്പുറന്നവന്റേയും പുത്രന്റേയും മരണംകൊണ്ടുള്ള ദുഃഖം അനുഭവിച്ചാൽ പോരെന്നു വിചാരിച്ചിട്ടായിരിക്കും ഒരു മകളുണ്ടായിരുന്നതിനെ ഈശ്വരൻ ഈ നിലക്കുക്കിയിട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇതിനെയെങ്കിലും കണ്ട് എന്റെ കണ്ണുനീരൊഴുതാൻ തരമാകാതിരിക്കുമോ ഈശ്വരൻ! ഞാനെന്നു മഹാപാപം ചെയ്തു. ഈശ്വരൻ ഇത്ര കണ്ണു കണ്ടുകൂടയോ? എന്നിങ്ങിനെ വിചിന്തിക്കുമ്പോൾ അയൽവാക്കത്തുള്ളവർ ഓരോന്നു പറഞ്ഞു സമാധാനപ്പെടുത്തുകയും അവരവരായ് കഴിയുന്നതു സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ, അതെല്ലാം അവരുടെ മനുഷ്വഭാവാനുഭവത്തിനും ലൗകികത്തന്നെ ഉതകുന്നതല്ലാതെ, കല്യാണിനേശ്വരൻ സാബന്ധിച്ചേടത്തോളം വിഫലമായിത്തന്നെയായിരിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. കാണികൾക്കെല്ലാം കല്യാണിനേശ്വരനോ മകളോ ആദിയിൽ കഴിയുക എന്നു സംശയം ധാരാളം ജനിക്കത്തവണ്ണം അത്ര പരുങ്ങലിലായിരിക്കുന്നു അവരുടെ സ്ഥിതി. ഈ കഠിനബോധവീട്ടുകാർ എത്ര ദുഷ്ടന്മാരാണ്. ഈ പെണ്ണങ്ങൾക്ക് ഒരു നേരം കഞ്ഞിക്കുള്ള വകയെങ്കിലും വിട്ടുകൊടുക്കാതെ ഇവരുടെ മുതൽ മുഴുവൻ അടക്കിയിരിക്കുന്നല്ലോ.' എന്നു ചിലരും, കോയ്മ ശരിയാണെങ്കിലും ഒന്നാ മിണ്ടേണ്ട. ഇതെങ്ങനെയെന്നു വല്ലവരും കേട്ട് അവിടെച്ചെന്നു കൊള്ളത്തിക്കൊടുത്താൽ നമ്പൂർ ഇപ്പോൾ ഓടിവരും. പിന്നെ നമ്മൾക്കും ഗതി ഇതുതന്നെ' എന്നു വേറെ ചിലരും, പതുക്കെ പറയുന്നു. ഏതായാലും ഇപ്പോൾ കല്യാണിനേശ്വരന്റെ ആകുപ്പായുള്ള സ്ഥിതി ഒന്നുവിചാരിച്ചു നോക്കിയാൽ എത്രകുറിയ ഏതെന്നും കണ്ണിൽ നിന്നു വെള്ളം പൊട്ടാതരിയ്ക്കില്ല.

മാവിൻതോട്ടത്തിൽ മാധവിക്കുട്ടിയമ്മയുടെ രോഗം രണ്ടാണ്ടു കൊല്ലംകൊണ്ടു തീരെ ഭേദപ്പെട്ടു. ശരീരപുഷ്ടിയുമാനന്ദം മുൻസ്ഥിതിയിൽ തന്നെയെത്തിയിരിക്കുന്നു. അപ്പോഴേക്കു നമ്മുടെ നമ്പ്യാരുടെ സംബന്ധം നിശ്ചയിച്ചു എന്നു പറയേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ മാധവിക്കുട്ടിയമ്മയുടെ രോഗമുതൽ നമ്പ്യാരുടെ മുന്നേ നാലോ സംബന്ധം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആ മനസ്ഥിനിയുടെ സൗന്ദര്യോദിഗുണങ്ങളാൽ ഭ്രമം മുമ്പാ ഇപ്പോഴും അവടെത്തന്നെയാണ് നില്ക്കുന്നത്. ഇനി മുമ്പിലത്തെപ്പോലെ യാതൊരാപത്തും വരാതിരിപ്പാൻ ഇതുക്കുട്ടിയമ്മ, താൻ പ്രാർത്ഥിച്ചുകിടപ്പുണ്ടായിരുന്നതിനുപുറമെ പല വഴിപാടുകളും കഴിച്ചു. കണാരൻ നമ്പ്യാർ നിശ്ചയിച്ച ദിവസം പരിവാരസമേതനായി വിവാഹത്തിനു യാത്രയായി. കണാരൻ നമ്പ്യാർ വല്ല ആപത്താ പറ്റുന്നതായാൽ അതിനു സാക്ഷിയാകാൻ തന്നെക്കൊണ്ടു സധിക്കുന്നതല്ലെന്നു വിചാരിച്ചിട്ടോ എന്നു തോന്നുമാറു സൂര്യൻ മേഘപടലങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ മറഞ്ഞിരുന്നു. നമ്പ്യാരുടെ പേര്യാദ്രകുന്തിന്റെ ചീറ്റമോ എന്നു തോന്നുമാറ് കൊടുങ്കാറ്റ് അതി കഠിനമായി അടിച്ചുതുടങ്ങി. ആകും കണാരൻ വയുത്തതായ ഒരു കാഴ്ച അടുത്ത അവസരത്തിൽ ഉണ്ടാകുമെന്നുള്ളതു സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് രജകണങ്ങൾ എല്ലാടത്തും പാന്നു ജനങ്ങളുടെ നയനങ്ങളെ ആഹ്ലാദനം ചെയ്തു. ഈ അവസരത്തിലാണ് നമ്പ്യാരവർകളുടെ യാത്രയുണ്ടായത്. കടുപകുതി വഴിയിലെത്തിയപ്പോൾ കണ്ടാലതിസുഭഗനാവ ഒരു യുവാവു വഴിയെ ഒരു ഭൂതനുമായി വരുന്നതു കണ്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രമണീയമായ ആ ആകൃതി കാണികൾക്കു കൗതുകത്തെ ജനിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു. തലമുടി വളർത്തി കഴുത്തിനു ശരിയായി ഭാഗിയിൽ വെട്ടിനിർത്തിയിരിക്കുന്നു. മുഖത്തിന്റെ കാന്തി ഇന്നപ്രകാരമെന്നു വണ്ണിക്കു അശക്തമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. മദ്ധ്യത്തിന്റെ കൃശതയാ വർഷപ്രദേശത്തിന്റെ ചിസ്താരം, അംഗങ്ങളുടെ ദാർഢ്യം ഇവയെല്ലാംകൂടി കാണുന്നതായാൽ ആളെ ഒരു ചിലുറക്കെന്നല്ലെന്നും, എന്തോ കുറച്ചൊരു വിശേഷമുണ്ടെന്നും, കാഴ്ചയിൽ എ

ല്ലാവർക്കും ബോദ്ധ്യപ്പെടുന്നതാണ്. മുഖത്ത് സ്വതന്ത്രയുള്ള രസം ഗാഭീജ്യാണ്. സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയാൽ എന്തോ സംഗതിയുൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയും. വ്യസനമുള്ളതായി ഇപ്പോൾ കോപവും സ്മരിക്കുന്നുണ്ട്. വാളാ പാലിയും രണ്ടുപേരുടെ കയ്യിലുണ്ട്. ഇവർ വഴിയിൽനിന്നു അല്പവും തെറ്റാതെ നേരിട്ടു വരുന്നതുകണ്ടപ്പോൾ, കണ്ണാൻ നമ്പ്യാരെ ഒഴിച്ചു ഭൂമിയിൽ ആരെയും പേടിയില്ലാത്ത അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭൂതൻ വേഴിമാരെടം എഴുമാൻ വരുന്ന കണ്ടില്ലെ? എന്നു പറഞ്ഞു.

യുവാവ്—എന്തെങ്കിലും നന്നെടാ?

ഭൂതൻ—കാമഞ്ചേരി കണ്ണാൻ നമ്പ്യാരെങ്കൽ, നീയുറീല്ലേടം.

യുവാവ്—ഇവിടെ എന്തെങ്കിലും നന്നാണ്, ആവശ്യമുള്ളവർ വഴിമാറി പൊയ്ക്കൊള്ളണം.

ഇതു കേട്ടപ്പോൾ ആരെടാ അവിടെ ആ അധിക പ്രസംഗിയെ കഴുത്തിൽ പിടിച്ചു തള്ളി നിൽത്ത് എന്നിങ്ങിനെ കണ്ണാൻ നമ്പ്യാർ മേനാവിൽ ഇരുന്നിട്ടുതന്നെ കല്പിച്ചു. കരമല്ലനായ ഭൂതൻ ക്രോധത്തോടുകൂടി ആ യുവാവിനെ തള്ളിപ്പോക്കിയെങ്കിലും, അദ്ദേഹം നിന്നിരുന്ന ദിക്കിൽനിന്ന് ലേശംപോലും ഇളകിയില്ല. ഇതു കണ്ട് എല്ലാവരും അസൂയയോടും അതൃപ്തത്തോടുകൂടി നില്ക്കുമ്പോൾ ആ യുവാവ്, തന്റെ കയ്യിലുള്ള പൊൻ പിടിയോടുകൂടിയ വാളിന്റെ മൂച്ചയെ കണ്ടു പരിക്കിപ്പോന്നോ എന്നു തോന്നുമാറ് ആ മല്ലന്റെ കണ്ണത്തിൽ കണ്ടു മയക്കി. ഇതു കണ്ടപ്പോൾ മറുളള ഭടന്മാർ ആ യുവാവിനോടു അടുത്തു. എന്നാൽ അവരിൽ രണ്ടുവരും മനോഹരന്റെ മറുപടിയെ കേൾക്കുന്നതിനായി പരിചകൊണ്ടു തടുത്തു. ഇതു കണ്ടപ്പോൾ നമ്പ്യാർ കോപാ സഹിക്ക വയ്ക്കാതെയായി, ഏടം, കല്ലേക്കുട്ടു കണ്ണാണിമൂപ്പിൽനായർ പോരിൽ കലവെയ്ക്കു കാമഞ്ചേരി ക

ണാരനെ നിശ്ചിയില്ലായിരിക്കും, ഇന്നു കണ്ടെ- നിന്റെ തലയി
പ്പോൾ താഴെ വീഴും, തടവെനിക്കൊന്നു കാണണമല്ലോ' എന്നു പ
റഞ്ഞ് ഒന്നു വെട്ടി. ആ യുവകേസരി അതിനെയും തടുത്തു. അ
തിനു ശേഷം നമ്പ്യാർ കുറെ കരുതി പോരു തുടങ്ങി. പിന്നത്തെ
കഥയെന്നും പറയേണ്ടതില്ല. നമ്മുടെ നമ്പ്യാരും യുവാവുമാകട്ടെ
കണ്ണാഴ്ചനന്മാരുടെ മാതിരി തമ്മിൽ പിണങ്ങിയും, വിരവാദം പ
റഞ്ഞും, കടകം കാതിരും എന്നിങ്ങനെ കാരണമുണ്ടാകട്ടെ, അ
തിതരസാധാരണമായ സാമന്ത്രിത്തോടുകൂടി കറേനേരം പോർ
ചെയ്യുന്നിന്നു. നമ്പ്യാർ പഠിച്ച വിദ്യയൊക്കെ നോക്കിട്ട് ആ യു
വകേസരിയോട് ഒന്നു പറയുന്നില്ല. ഒടുവിൽ അധികനേരം ഇ
ങ്ങിനെ നില്ക്കുവാനിടകൊടുക്കാതെ, സ്പ്പ്ലിപ്പുപോലെ മിന്നിക്ക
ളിക്കുന്ന ആ യുവാവിന്റെ വാൾ, വിവഹത്തിനായി പുറപ്പെട്ടി
രിക്കുന്ന കണാരൻ നമ്പ്യാരെ മനുഷ്യൻ അപ്രാപ്യകളായിരിക്കു
ന്ന ദേവസുന്ദരികളോടു ചേർത്തു. നായകനായ നമ്പ്യാർ വീണതു
കണ്ട ഭടന്മാരെല്ലാം ഭയപലായിത്തന്നെയായി. തന്റെ ഭൃത്യനൊന്നി
ച്ച് ആ യുവാവ് അവിടെനിന്നു പോകയും ചെയ്തു.

മേൽപറഞ്ഞ ഭടന്മാർ കാര്യമെന്തെങ്കിലും, മാവിൻതോട്ടത്തി
ലും ഈ സംഗതി ഉടനേ അറിവുകൊടുത്തു. വർത്തമാനം അറിഞ്ഞ
ഉടൻ മധ്യവിഷദിയമ്മ മോഹിച്ചുവീണു. എന്തുകൊണ്ട്! തമ്മിൽ ആ
നരപുരുഷൻ അനുരാഗവും ഉള്ള സ്ത്രീപുരുഷന്മാർതന്നെ വളരെ ദൂർ
ഭം. അഥവാ ആയിരത്തിലൊന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഈശ്വരൻ അവരെ
ദുഃഖത്തിന്നു പാത്രമാക്കുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങിനെയെല്ലാം കാണു
മ്പോഴല്ലേ ഈശ്വരൻ എന്നൊന്നില്ല എന്നും, ഉണ്ടെങ്കിൽതന്നെ
പ്രപഞ്ചപരിപാലനം ഉത്തമരീതിയിലല്ലെന്നും, പറയേണ്ടത്.
ആദിയിൽ കണാരൻനമ്പ്യാർ അത്യന്തം ഭയപ്പെട്ടുത്തോടുകൂടി വി
വാഹത്തിന്നു ചെന്ന ദിവസം പ്രണയിനിയായ മധ്യവിഷദിയമ്മയ്ക്കു
നേരിട്ട അത്യാപത്തിൽ അപരമായ വ്യസനത്തോടും, ഇച്ഛാഭംഗ
ത്തോടുകൂടി മടങ്ങിപ്പോരേണ്ടിവന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്നു കുറച്ചൊര
ശയ്ക്കുകിലും വഴിയുണ്ടായിരുന്നു. ആ ആപത്തിൽനിന്നു ക്രമേണ

മോചനം സിദ്ധിച്ചതുകൊണ്ട് രണ്ടുപേരും മുമ്പിലത്തേതിലും അധികം നരാഗത്തോടും, എത്രയും ദുരിദ്യനായ ഒരുവന് കാക്കയെക്കൊന്നിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു നാടികിട്ടിയായുണ്ടാകുന്ന സന്തോഷത്തോടുകൂടി, തങ്ങളുടെ വിവാഹത്തെ തന്നെ എല്ലാജോഴും മനസ്സിൽ വിചാരിച്ചും, അതിനായി ഉടൻ സാഗതി വരുത്തുവാൻ ഈശ്വരനെ പ്രാർത്ഥിച്ചും, കഴിച്ചുകൂട്ടി. പൂണ്ണസുഖം കിട്ടിയപ്പോൾ കാലവിളാബം സഹിക്കാതെ ബന്ധുജനങ്ങളും തങ്ങളും ഒരുപോലെ ഉത്സാഹിച്ച് ആ മംഗളകർമ്മം നടത്തുവാൻ രണ്ടാമതും ഒരുദിവസം നിശ്ചയിച്ചു. ആ ദിവസം ഇതാ മാധവിക്കുട്ടിയമ്മയ്ക്ക് ഇനി എന്തൊരു കാലത്തും ഈ ആശയം വഴികൊടുക്കത്തേ ഈശ്വരൻ കണാൻ നമ്പ്യാരെ മറച്ചുവെച്ചു. കഷ്ടം! കഷ്ടം! ആ സുന്ദരിക്ക് ഇനി ഈ ജന്മത്തിൽ എന്തൊരു സുഖമാണുള്ളത്. അന്ത്യപുരുഷനെ സ്വീകിക്കുവേണ്ട ചെറിയൊരു നൂറ്റാണ്ടിനിടെ പരഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ തരണീരത്നത്തിന്റെ സൗന്ദര്യം 'കോനാചാഗ്രികാ' സമാനമായിത്തീർന്നുവെന്നു പറയേണ്ടതുളളു. അല്പനേരംകൊണ്ടു മഹാപാപശക്തിയോടുകൂടി മാധവിക്കുട്ടിയമ്മയ്ക്ക് ബോധം വീണു. അതിസുന്ദരിയായ ഒരു തരണീരത്നത്തിന്നു എത്രയും, യുവാവും, പ്രസിദ്ധനും ആയ ഒരു പുരുഷശ്രേഷ്ഠൻ, സകല്പരതിക്കല്ലാതെ, സാക്ഷാൽ സാഗമസല്ലാപങ്ങൾക്ക് ഒരു ദിവസമെങ്കിലും ഇടവരാതെ പരലോകപ്രാപ്തനായാൽ ആ യുവതിയ്ക്ക് എന്തെല്ലാം വികാരങ്ങളുണ്ടാകുന്നുവോ അവയെല്ലാം നമ്മുടെ മാധവിക്കുട്ടിയമ്മയ്ക്കു ഉണ്ടായി എന്നു പറയുന്നതല്ലതെ, ശരിയായി വർണ്ണിക്കുക എന്ന അസാദ്ധ്യമായ ഈ വിഷയത്തിൽ ഞാനിറങ്ങുന്നില്ല.

കാമഞ്ചേരിയിൽ ഈ വിവരം അറിഞ്ഞ ഉടൻ അവിടെയുള്ള വരുംല്ലാം വളരെ ഭടന്മാരോടുകൂടി തങ്ങളുടെ തറവാട്ടിന്റെ എണ്ണിയായ കണാൻനമ്പ്യാരെ കുലചെയ്യുവാനെ ഇപ്പോൾ കൊന്നുകളയാം എന്നുള്ള ഉറപ്പോടുകൂടി ആ യുവാവിനെ തിരക്കി പുറപ്പെട്ടു. അധികം ആയാസപ്പെടാതെ അവർ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടുമുട്ടി. ഭടന്മാരിൽ ചിലർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭൃത്യനേയും മറ്റുള്ളവരെല്ലാം

കൂടി ആ വീരപുരുഷനേയും വളഞ്ഞു. പിന്നെ അവിടെ ഉണ്ടായ പേര് വളരെ അത്ഭുതപ്പെടത്തക്കതായിരുന്നു. ആ യുവാവിന്റെ തിരിഞ്ഞും മറിഞ്ഞുമുള്ള വാഹവീശലിൽ ആർക്കും അടുക്കുവാൻ ധൈര്യം വരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപ്രകാരമുള്ള പരാക്രമം കാണുകയാൽ ശത്രുക്കൾക്ക്, അദ്ദേഹം പുരാതനനായ വല്ല വില്ലാളികളുടേയും അവതാരമോ എന്നു തോന്നിപ്പോയി. ഒടുവിൽ തന്റെ ഭൃത്യനോടുകൂടി ആ യുവാവു ചില വെട്ടും മുറികളും ഏറ്റു വൈരികളുടെ ഭടന്മാരിൽ പലരേയും കൊന്നപ്പോൾ പ്രതിപക്ഷികൾ ശാബ്ദം പ്രാപിച്ചു. ആശ്രിതവാത്സല്യമുള്ള അദ്ദേഹം അപ്പോഴും ക്ഷല്പം അഭയം കൊടുക്കയും ചെയ്തു.

കുല്പക്കാട്ട് കല്യാണി നേശ്വരർ ഇപ്പോൾ, മകളുടെ ദീനത്തിന്നു ശമനം വരുത്തിയ ഒരു സന്ത്യാസിയേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൗശലത്തെയും സ്മരിച്ചുകൊണ്ടും, പുത്രിയുടെ ആ ചടച്ച ദേഹത്തെ മുട്ടുവായി തലോടിക്കൊണ്ടും, പണ്ടുകഴിഞ്ഞ കാര്യം സുഖാനുഭവങ്ങളേയും ഇപ്പോൾ അനുഭവിക്കുന്ന കഷ്ടതകളേയും ഈശ്വരനായാ വിശ്വസത്തെയും പറ്റി ഒരോന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടും, മകളൊന്നിച്ചു കിടക്കുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ പുറത്തുനിന്ന് അമ്മ അമ്മേ' എന്നു വിളിക്കുന്നതു കേട്ടു. നേരം അസമയമായിരുന്നതിനാലും, ഈ പദം ഉപയോഗിച്ചു തന്നെ ആരും വിളിക്കുന്നില്ലല്ലോ എന്നുള്ള ദുഃഖവിശ്വാസത്താലും, കുറെ പേടിയോടുകൂടി ഇതു കേട്ടുപരിഭ്രമിച്ചു കിടക്കുന്ന മകളേ മുറുകെ അമർത്തു കിടന്നു. അകത്തുനിന്ന് പ്രതിശബ്ദം കേൾക്കുകയാൽ ആ മാതിരി പിന്നെയും വിളിച്ച് വേദിയിൽ തുറക്കു' എന്നു പറയുന്നതുകേട്ടു. സ്വപ്നത്തിനുകൂടി പരിചരമില്ലാതിരുന്നതിനാൽ ഒന്നുകൂടി മടിച്ചുവെങ്കിലും വേരുന്നതു വരുടെ' എന്നുവെച്ച് 'അതാണത്' എന്നു ചോദിച്ചു. 'ഇതു ഞാൻ തന്നെയമ്മേ, അപ്പണ്ണി' എന്നു കേട്ടപ്പോൾ ഉദ്വേഗത്തോടുകൂടി, ഇതു വിശ്വസിക്കുവയ്യല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ച് അവിടെ തന്നെ കിടന്നു. 'ഇത് അപ്പണ്ണി മൂപ്പിൽ നായരെജമാൻ തന്നെയാണു' വേദിയിൽ തുറക്കിൻ' എന്നു വേദം ഒരൊച്ച കേട്ടപ്പോൾ എന്തെങ്കി

ലമാവട്ടെ' എന്നു വെച്ചു തിയ്യ തിങ്ങിപ്പോയിപ്പോയി തട്ടാത്തതുള്ള ഒരു കോലുവിളക്കിൽ എണ്ണക്കീടനിൽ ഇട്ടുപൊട്ടിയ ഒരു തിരി കത്തിച്ചു വെച്ചു കല്യാണിനേശ്വരൻ വാതിൽ തുറന്നു.

പ്രായം ശരിയായിരിക്കുന്നു. മുഖത്തിനും വളരെ ചായയുണ്ട്. എങ്കിലും പ്രകൃതത്തിനു വളരെ മാറ്റം വന്നിരിക്കുന്നു. അതു പ്രായത്തിനെ അനുസരിച്ചു വന്നതായിരിക്കും. എന്നാലും കലചെയ്യുവാൻ തന്നെ പാശ്ചാത്യരായ സംഗതി മറിച്ചുവിചാരിച്ച് ഈ നില്ക്കുന്ന കോമളനായ വിരഹരഞ്ജന എന്റെ പുത്രനാണെന്നെങ്ങിനെയാണ് വിചാരിക്കേണ്ടത്? എന്നൊക്കെ വിചാരിച്ചു ആ പുരുഷന്റെ പാദാഭിഷേകപരിശോധന ചെയ്യുകയുണ്ടി. എന്നാൽ, ഈ പരിശോധനയിൽ ചില ഭാഗം വരുമ്പോൾ പ്രത്യേക ലക്ഷണങ്ങളുള്ളതു പോലെ ആ സ്ത്രീ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുന്നുണ്ട്. ഇത് അവസാനിച്ചതോടു കൂടി 'അയ്യോ' എന്നു പറഞ്ഞ് ആ സ്ത്രീ വീട് തുടങ്ങിയപ്പോൾ കല്യാണിനേശ്വരന്റെ മകനായ അപ്പണ്ണി മുപ്പിൽ നായർ' തന്റെ അമ്മയെ രണ്ടുകൈകൊണ്ടും താങ്ങി മടിയിൽ തലവെച്ചു കിടത്തി. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ സ്ത്രീ എഴുന്നേറ്റു ഒരു വിലാപം കഴിഞ്ഞതിനു ശേഷം അയ്യോ എന്റെ കൂട്ടി നീ ഇതുവരെ ഞങ്ങളെ ഇങ്ങിനെയിട്ടു കഷ്ടപ്പെടുത്തിയല്ലോ. ഇവിടെ എന്തെല്ലാം കഴിഞ്ഞു. കാമഞ്ചേരിക്കാർ നമ്മുടെ വക മുതലുകളെല്ലാം പിടിച്ചുകയ്യിരിക്കുന്നു' എന്നു പറഞ്ഞു.

ഭൃത്യൻ— ഇനി അവരുടെ മുതലൊക്കെ റോക്കു പിടിച്ചുകൊൾ.

കല്യാണിനേശ്വരൻ— അയ്യോ! അതിനൊന്നിന്നും പോകരുതേ- ഞങ്ങൾക്കിവിടെ കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നാൽ മതി.

ഭൃത്യൻ— അതെല്ലാം കഴിഞ്ഞു- ഇപ്പോൾ വലിയ ഒരു യുദ്ധം കഴിഞ്ഞിട്ടാണ് വരുന്നത്- അവരെക്കൊണ്ട് തോറ്റു കാലു പിടിച്ചു.

കല്യാണിനേശ്വരൻ— ചതിച്ചല്ലോ- അവരിനി എപ്പോഴാതരം എന്നു നോക്കുന്നില്ലേ? നിന്റെ അമ്മാമനെന്നൊക്കെ ആ ഭൃത്യൻ വന്നാൽ പിന്നെ ആരെക്കൊണ്ടെങ്കിലും നിവൃത്തിയുണ്ടോ- ഈ ശവം! ഏന്തിയ്ക്ക് ഇറിയും ഭൂമനുമെവിടേക്കുണ്ടിവരുമോ?

അപ്പണ്ണിമുപ്പിൽനായർ— അമ്മ പേടിത്തോന്നുന്നു- ആ മഹാപാപിയെ കൊല്ലുകതന്നെ ചെയ്യൂ. മറവരേക്കൊണ്ട് 'കേല്പേക്കാട്ടോട്' യാ തൊരുപദ്രവവും ചെയ്യില്ല' എന്നു സത്യവും ചെയ്യിച്ചിട്ടുണ്ട്- ഇതി അവരെന്നിന്നും വരില്ല.

കല്യാണി— ആയോ! എനിക്ക്തോന്നുന്നുമറിഞ്ഞുകൂട- ദൈവമേ രക്ഷിക്കൂ- അപ്പണ്ണി! നിയ്യത്രകാലം എവിടെയായിരുന്നു.

അപ്പണ്ണി— ഞാൻ ഇതുവരെ ഒരു ഗുരുക്കളുടെ അരികത്തായിരുന്നു. അദ്ദേഹമാണ് എന്നെ രക്ഷിച്ചതും ഇന്ന് ഇവറ്റിനോടുന്ന യുദ്ധം ചെയ്യാറാക്കിയതും ഇതിനെല്ലാം കാരണമാക്കിയതും.

കല്യാണി— അദ്ദേഹത്തിനെ എവിടെനിന്നാണ് കണ്ടുകിട്ടിയത്?

അപ്പണ്ണി— അമ്മാമൻ വീണുടൻ ഞാൻ അവിടെനിന്ന് കാടികുറെവഴി പോയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെകണ്ടു കാല്ല്യൽചെന്നു വീണു. അദ്ദേഹം എങ്ങോട്ടോപോയി മടങ്ങുകയായിരുന്നു.

കല്യാണി— ഇവനേതാണ്.

ഭൃത്യൻ— ഞാൻ ഈ എജമാനനെ കൊല്ലാൻ കാടിയവരിൽ ഒരാളാണ്- വേറെ മൂന്നുപേരുമുണ്ടായിരുന്നു- നല്ല ആളുകളോടു വല്ലതും പറയുമോ- അവരെെയല്ലാം ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുരുനാഥൻ കെന്നപ്പോൾ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലുപിടിച്ചു- അപ്പോൾ എന്നേയും അദ്ദേഹം രക്ഷിച്ചു. ഇവിടേക്ക് എന്റെമേൽ മുഷിച്ചിൽ തോന്നരുതേ.

കല്യാണി— നീ അന്ന് ചോറിന്റെ കൂറുകാണിച്ചു അത്രതന്നെ- അതിനു വല്ലതും തോന്നാനുണ്ടോ.

അപ്പണ്ണി— ഇവനെക്കൊണ്ട് പിന്നെ എനിക്ക് വളരെ ഉപകാരമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

ഭൃത്യൻ— ഈ എജമാനന് എവിടെപ്പോയാലും ഇനി ദോഷംവരില്ല- ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുരുനാഥന്റെ ഒരു ശത്രുവിനെ ജയിച്ചിട്ടാണ് ഇങ്ങോട്ടുപോന്നത്- പോരുമ്പോൾ അദ്ദേഹം നീ എല്ലാദിക്കിലും ജയിക്കട്ടെ' എന്നു പറഞ്ഞിട്ടാണ് ഈ വാളും പരിചയും ഇദ്ദേഹത്തിനു കൊടുത്തത്.

കലാണി— ഈശ്വരൻ കടംകുറിച്ചാൽ കൈ നേരെയായും.

ഇപ്രകാരം ഓരോ സംഭവങ്ങളെക്കൊണ്ട് ആ ദിവസം കഴിച്ചു. പിറ്റേദിവസം കാമഞ്ചേരിക്കാർ കല്ലേക്കുട്ടവക എല്ലാ സ്വത്തുകളും അവകാശങ്ങളും കഴിഞ്ഞുകൊടുത്തതിന്നു പുറമേ പല കാഴ്ചകളും അപ്പണ്ണിമുപ്പിൽനായരുടെ മുമ്പിൽവെച്ചു തൊഴുതു. ഇപ്രകാരം പല ജനങ്ങളുടേയും ബഹുമാനത്തിന്നു പാത്രമായിതിന്നു ഉത്തമയുവാവായ ആ അപ്പണ്ണിമുപ്പിൽനായർ കാരണവന്മാരുടെ ചട്ടപ്രകാരം തറവാടിനെ മാന്യനിലയിൽ സംരക്ഷിച്ച് ഉത്തരോത്തരം സർക്കിത്തി സമ്പാദിച്ച് ഒരുത്തമരീതിയിൽ കാലക്ഷേപം ചെയ്തു. *

കുറിപ്പുറത്ത് കിട്ടുന്നിനായർ

പലവക

പുസ്തകപരിശോധന

അമൃതവല്ലി.

ഈയിടെ ചില നാടകസംഘക്കാർ ഇളകിപ്പറപ്പിട്ടിട്ടുണ്ട്. അവർ സരസമധുരങ്ങളായ സംഗീതതാളമേളങ്ങളെക്കൊണ്ടും ആശ്ചര്യകരങ്ങളായ രംഗപ്രദർശനങ്ങളെക്കൊണ്ടും സഭാവാസികളുടെ ചിത്തവും വിത്തവും അറിയാതെ ആകർഷിക്കുവാൻ തക്ക വൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ളവരാകുന്നു. എന്നാൽ അഭിനയശാസ്ത്രത്താൽ അവർക്കു വലിയ സാമർത്ഥ്യമെന്നുമുണ്ടാവാനിടവന്നിരിക്കില്ല. അ

* കഴിഞ്ഞ മകരത്തിലെ രണ്ടിനിയിൽ ഞങ്ങൾ ഒരു സമ്മാനത്തെപ്പറ്റി പരസ്യം ചെയ്തതിനെ അനുസരിച്ചു പലരും അനേകം സ്വയംകൃത കെട്ടുകഥകളെ അയച്ചുതന്നിട്ടുള്ളവയിൽ എലാംറാലുംറാച്ചു നല്ലതാകുന്നു ഈ കഥ. പക്ഷേ ചില ന്യൂനതകൾനിമിത്തം അതു സമ്മാനമായി ഭവിച്ചില്ല. കഴിഞ്ഞ ഏടവത്തിലെ രണ്ടിനിയിൽ 'സമ്മാനം' എന്ന ലേഖനത്തെ ഒന്നുകൂടി നോക്കിയാൽ കാരണം സ്പഷ്ടമാകുന്നതാകുന്നു.

മ. ര. ചന്ദ്രാമിപ്പർ.

ഭിന്നയിക്കുവാനുള്ള കഥകളുടെ ബന്ധനങ്ങളും പ്രായേണ അത്ര നന്നായിരിക്കയില്ല. എങ്കിലും പാട്ടാ കൊട്ടം വേഷവും തെരശ്ശീലകളാമറയ്ക്ക സദ്യന്മാരുടെ മതിമയക്കത്തക്ക നിലയിലാകയാൽ ഈ കോട്ടാ ആളുകളെത്ര കണ്ടുപിടിക്കയില്ലായിരിക്കാം. ഇങ്ങിനെയുള്ള നാടകയോഗക്കാട് അഭിനയിപ്പാൻ ധാരാളം ഉപയോഗപ്പെടുത്താവുന്നതാണ് 'അമൃതവല്ലി' എന്ന കഥ. ഇതിലെ വാചകരീതിയും സാദാർണസമ്പ്രദായവും പോകുരിക്കിണങ്ങിയതല്ലെങ്കിലും ഈവക നാടകക്കാർക്ക് യോജിക്കുന്ന മട്ടിലാണ്. ഉദാഹരണത്തിനുവേണ്ടി അമൃതവല്ലിചരിത്രഭാഗസാദാർണത്തിൽനിന്നു രണ്ടു സംബോധനമാത്രം എടുത്തുകാണിക്കാം. 'അമൃതവല്ലി'വാഹനഗമനേ' സേകളകനായിരിക്കുന്ന ചന്ദ്രനോടു ഉപമിപ്പാനെന്നപോലെ വിടിലപ്രദേശത്തിങ്കൽ വിളങ്ങുന്ന തിലകമാകുന്ന കളങ്കത്തോടു കൂടിയ പൂണ്ണപത്രവദന!' ഇതുകൊണ്ടൊന്നും തൃപ്തിപോകെങ്കിൽ വായനക്കാർതന്നെ പുസ്തകം വാങ്ങി വായിച്ചുകൊൾവിൻ. ഗ്രന്ഥകർത്താവായ കെ. വി. റെരിഫറയ്ക്കർ മുഖവുരയിൽപ്പറഞ്ഞപ്രകാരം മലയാളഭാഷയിൽ ഗ്രന്ഥദ്രൗല്യം തീർക്കുവാനുദ്യമിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിയ്ക്കു ഭാഷാ പഠത്തെ ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്ന് ഉത്സാഹഭംഗം വരുത്തുവാൻ ഇടയാക്കുന്നതു മഹത്തമങ്ങളുടെ ധർമ്മശ്ലാഘയാൽ' ഞങ്ങൾ പാട്ടുകേൾക്കുമ്പോളെന്തപോലെ ബലേ ഭേഷ് എന്നു ഭാഷങ്ങളേയും ശ്രദ്ധിച്ചു കൊടുത്തതൊക്കാം.

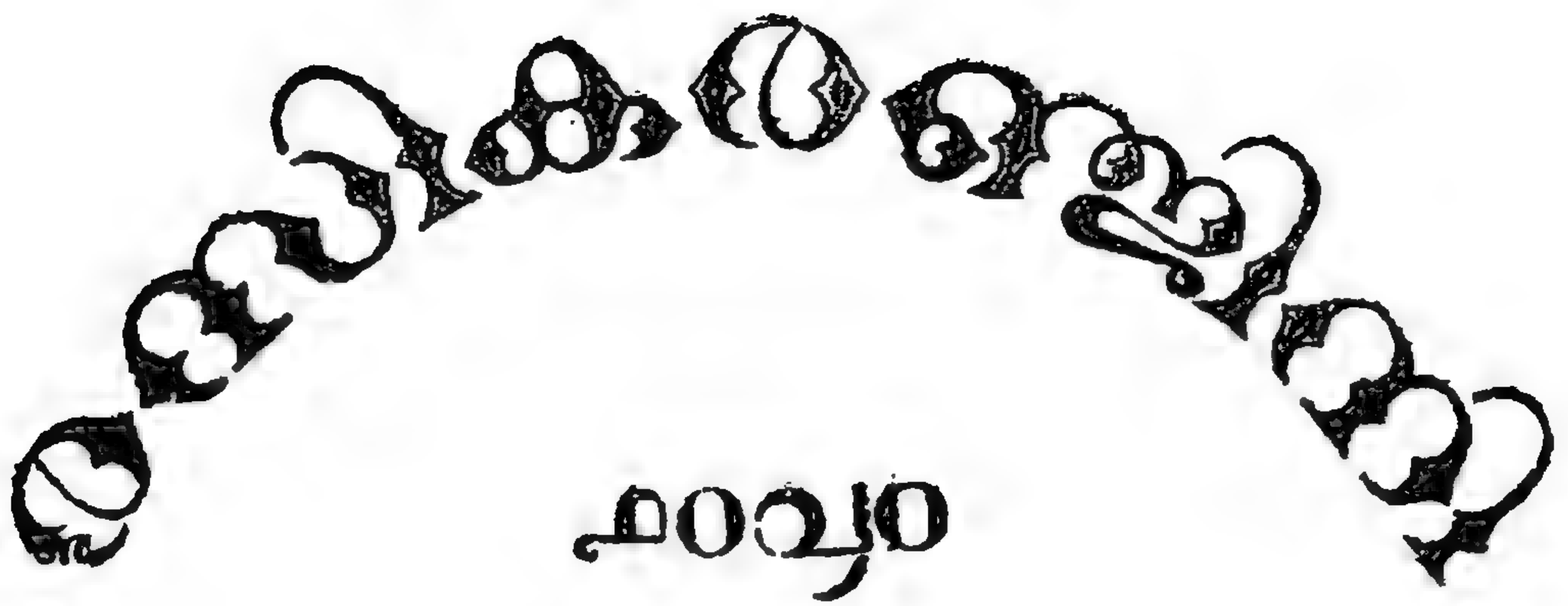
ചട്ടമ്പിത്തലവൻ

മലയാളഭാഷയിൽ ഒരു ഗ്രന്ഥം നിർമ്മിക്കുന്നതായാൽ ഇപ്പോഴത്തെ സമിതിക്കു സർവ്വസമ്മതമാകുന്നതു വളരെ അസാദ്ധ്യമാണെന്നു പ്രത്യേകിച്ചു ശ്രദ്ധിക്കാവുന്നതായാൽ സംശയമില്ല. ചിലർക്ക് ആവുന്നതും രാജ്യ മലയാളവാക്കുകളെത്തന്നെ ഉപയോഗിച്ചാലേ ബോധ്യപ്പെട്ടു. മറെറാചിലർ സാസ്കൃതപദങ്ങളിടയ്ക്കിടെയ്ക്കു പ്രയോഗിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഗൗരവം മതിയായില്ലെന്നു പറഞ്ഞുതുടങ്ങും. വേറെ ചിലരെ അസിപ്പിള്ളേണമെങ്കിൽ നീട്ടി വലിച്ചുവിട്ട വാചകങ്ങളായിരിക്കും

നം. മറുചില വകക്കാർ ചെറിയ ചെറിയ വാക്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു
 പൊതു തൃപ്തിപ്പെട്ടില്ല. ചില സഹൃദയന്മാർമാത്രം ഈ വകയ്ക്കു വി
 ശ്വസനമേഖലയായി അഭിമാനമെന്നു മനസ്സിലാക്കിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അ
 വകക്കിങ്ങിനെയാലൊക്കെ ആഹ്ലാദമുണ്ടാകുമല്ലോ. ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങൾ
 അവർക്കു ബഹുമാനമുള്ള യോഗ്യരുടെ വാചകരീതിയെ ആസ്പ
 ദിച്ചുനിൽക്കുന്നതു സാധാരണയാണല്ലോ. സർവ്വസമ്മതമായ മഹാപണ്ഡി
 തന്മാർ വിശ്വസനമേഖലയായോ സ്വഭാവമേഖലയോ അഭിമാനമേഖലയോ വ
 ലംഗിച്ചുപോകും. സാംസ്കൃതികപരമായോ ഗവേഷണമേഖലയായി വലുതും എഴുതി
 തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതിനെത്തന്നെ അനുകരിച്ച് അനൗപ
 മാകളായ ചില 'മുറിക്കുത്തക്കാർ' ആ രീതി പിടിച്ചു ഗീർവാണഭാഷാപ
 രങ്ങൾ കണ്ടും കേട്ടും പറക്കിയെടുത്ത് അത്ഭുതപോലും നോക്കു
 നെ കത്തിക്കിറച്ചുവിടുന്ന സമ്പ്രദായം ഇപ്പോൾ ഒട്ടും അപൂർവ്വമല്ല.
 ഈ ഒരു മായാബാധ നമ്മുടെ ചട്ടവിധിത്തലവന്മാർ ചിലേടത്തു പ
 റിപ്പോയിട്ടില്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. ആശ്രിതനായ കൊച്ചുണ്ണി എന്ന
 വിശ്വപണ്ഡിതന്മാർ മാത്രം വളരെക്കാലം പിരിഞ്ഞിരുന്നതിന്റെശേഷം ക
 ണ്ടെത്തിത്തന്റെ കാക്കൽ വന്നു നമസ്കരിച്ചപ്പോൾ 'റാബിൻഹുഡ്'
 എന്ന ചട്ടവിധിത്തലവൻ പോലാതനായ അവനെ നോക്കി പ്രശ്നം
 ചോദനം ചെയ്യുന്നതിന്നു ശക്തനായില്ല എന്നും മറു പ്രയോഗി
 ച്ചിട്ടുണ്ട്. 'പ്രശ്നചോദനം' നിരംകരണമെന്നാണ് സാധാരണയായി
 അർത്ഥമുള്ളത്. ഇവിടെ അതു യോജിക്കുമൊ എന്നു സംശയമാണ്.
 കൊച്ചുണ്ണി എന്നുള്ള പേരു കല്പിച്ചതും ശേഷം പേരുടെ പേരിന്നു
 അർത്ഥമില്ല. ഇങ്ങിനെ ചില വീഴ്ചകൾ അപൂർവ്വമായിച്ചില സ്ഥല
 ങ്ങളിലുണ്ടായിരിക്കാം. അതു നിസ്സാരമെന്നു വെട്ടാനേ ഉള്ളൂ. ആക
 ള്ചൊക്കെ റാബിൻഹുഡിന്റെ ജീവചരിത്രം മലയാളഭാഷയിൽക്കൊ
 ണ്ടുവന്നതിൽ, കെ. ചിദംബരവാദ്യോർ ബി. എ. അവർകളെ ഞ
 ങ്ങൾ സർവ്വാത്മനാ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. പിന്നിൽക്കടമയും കേരളഭാഷാ
 പാഠശാലയിൽ മുന്നിൽക്കടമയും കൂടിയവർ വളരെച്ചുരുക്കം പേ
 ളാ ഉള്ളൂ. എങ്കിലും അതിലേപ്പെട്ടു കാണുന്ന ഈ കൂട്ടർ എണ്ണം
 പറഞ്ഞു പേരുനേടുന്നവരാണെന്നു കാണുന്നതിൽ ഞങ്ങൾക്കു വള
 രേ കൃതാർത്ഥതയും കൃതജ്ഞതയുമുണ്ട്.

പുസ്തകം നം.

മകരമാസം

ലക്കം ൩൦

മംഗളം

നോക്കുമ്പോൾ പശു, പക്ഷി, തെന്കുളിരജനം കഴിഞ്ഞിട്ടിതര
നോക്കിപ്പോൾ നരജനമായി, ഭഗവത്സേവയ്ക്കു നാം പാത്രമായ്,
ചാക്കെന്നാണു, തുമില്ല നിശ്ചയ, മിനിസ്സുസാരബന്ധം വര-
താക്കാനോക്കുക ചിത്സപത്രപമനിശം മങ്ങാതെ മഠലോകരേ!

നടുവത്ത് അച്ഛൻനമ്പൂതിരി.

ജ്ഞാനം

മാനുഷജനത്തെ കുറിച്ച് എറൈക്കറെ ആലോചിച്ചു നോക്കു-
ത്തവർ മാനുഷവർഗ്ഗത്തിൽ അധികം ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. നമ്മുടെ
'ജീവൻ' എന്താണ്, അതിന്റെ ഗതി എങ്ങേട്ട്, ഈ ജനം എന്തു
മുമ്പും പിമ്പും ഉണ്ടോ, ഇതൊക്കെയാണ് എല്ലാമതത്ത് ചിട്ട വെട്ട
ആലോചനാശക്തി ഉള്ളവർ തങ്ങളുടെ വിചാരങ്ങൾക്കും പിള്ള
മാക്കുന്ന സംഗതി. തങ്ങളുടെ ബുദ്ധിഭം, വാസനയ്ക്കും, പ്രിയയ്ക്കും
എത്തുന്നവിധം കരോരുത്തരും ഈ സംഗതിയ്ക്കു ഒരു 'മാധാനം'
ഉണ്ടാക്കി വെക്കുന്നു. കരുവൻ, ഹേ! ഇതെല്ലാം രൂപപ്പെട്ടതാണ്,
ആരോ നമ്മെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നു വേഷം കെട്ടിയെടുക്കുന്നു, താ

ഉത്തിന്നു ചവുട്ടാതിരിക്കാൻ നമുക്കു കഴിയുന്നില്ല, എന്നു വിശ്വസിച്ചു അമ്മനെയോ, പൂതത്താണെയോ, അഥവാ കുളിയെയോ, ശാസ്താവിനെയോ, ശിവനെയോ, മറുവല്ല ശക്തിയെയോ പേരു പറഞ്ഞുവിളിച്ച് സമസ്തകായ്കയും അവരെ എല്ലിച്ചും, ഭാഗ്യവശസ്ഥോ അതര സന്തോഷിപ്പിക്കാൻ കൊടിയോ, വഴുവാടോ, മറ്റൊന്നു കഴിച്ചും, ദുഃഖംവശസ്ഥോ കാരോത്തരത്തിൽ പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്തും, ജീവിതനാടകത്തെ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നു. മറ്റൊരുത്തൻ കോടതികളിൽ കേറിച്ചെല്ലുന്ന കക്ഷിക്കാരനെപ്പോലെ, തന്റെ ആത്മസുഖത്തെ നേടുന്നതിന്നു, ഈശ്വരന്റെ സന്നിധാനത്തിൽചെന്നു തന്നിക്കുവേണ്ടി വക്കാലത്തുപിടിച്ചു വാദാനുഷ്ഠാനത്തിന്നു ചില വക്കീലന്മാരുടെ സാഹായ്യത്തെ അപേക്ഷിച്ചു കാലംകഴിച്ചുകൂട്ടുന്നു. ദീർഘദൂഷികൾ, മതസ്ഥപകന്മാർ, രക്ഷാധികാരികൾ, ഉപദേവതകൾ, ഇവരുടെ സഹായത്തെ ആവശ്യപ്പെടുന്ന ജനങ്ങൾ, ഇവരെ ഒരുതരം ഉയന്നു ദിവ്യവക്കീലന്മാരെപ്പോലെ ഗണിച്ചുവരുന്നു. ഇനി വേറെ ഒരുതരം ആളുകൾ ഉണ്ട്. അവർക്കു ഒരിക്കലും സംശയംതീരുകയില്ല. അവർക്കു ദൈവവിശ്വാസം ഉണ്ടെന്നോ ഇല്ലെന്നോ, അവർക്കും വേറെയാർക്കും തീരുമാനിക്കാൻ വിഷമം. ഈ കൂട്ടരിൽ ഒരാളാണ് മരണസമയം ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. 'ദൈവം എന്നൊരാൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ, ഒ! ദൈവമേ! ആത്മവെന്നൊന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം!'

കാട്ടാളർ മൃഗവൃക്ഷാദികളേയും, അപരിഷ്കൃതജനങ്ങൾ പ്രകൃതി സാമ്പത്ത്യങ്ങളേയും, ചാവുകളേയും, മറ്റുള്ളവർ ദേവതകളേയും, അപൂർവ്വതയോടു സമീപനമുണ്ടായും, അഭയം പ്രാപിക്കുന്നതിന്റെ ഉപാധിയായി നോക്കുമ്പോൾ ഒന്നുതന്നെ. ദേഹത്തിൽ കൈ, കാൽ, പാദം പക്ഷി കൂട്ടിൽ എന്നുപോലെ അധിവാസം ചെയ്യുന്ന ജീവൻ. അതെന്നു ആർക്കും നിശ്ചയമില്ല. കാരണത്താൽ അതിന്റെ നാശത്തെയും ഗതിയേയുംപറ്റി ഓരോവിധം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു, ഓരോ വിശ്വാസങ്ങളെ കൈക്കൊണ്ട്, അവയ്ക്കൊപ്പിച്ച് അവരുടെ ഐഹികവൃത്തിയെ പരിപാലിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ജന

ങ്ങൾക്കു തീച്ചയായി അറിയാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു വസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി അവർ കൂട്ടിച്ചേർത്തു വെക്കുന്ന വിശ്വാസങ്ങളുടെ സമൂഹത്തെയാണ് 'ജ്ഞാനം' എന്നു മനുഷ്യർ ഗണിച്ചുവരുന്നത്. ഈ ജ്ഞാനസമ്പ്രദായങ്ങൾ പ്രായേണ ദശനങ്ങളും മതങ്ങളും ആയി പരിണമിക്കുന്നു. ശാശ്വതമായ സത്യത്തെയും, സനാതനധർമ്മത്തെയും, ആരംഭത്തെറിയുന്നതിന്ന് ബുദ്ധിവികാസം വർദ്ധിക്കുന്നതോടും വിചാരശീലന്മാർ ശ്രമിക്കുന്നു.

സത്യം ഇന്നതാണെന്നു അറിഞ്ഞതിന്റെശേഷമേ വിശ്വാസത്തെ കൈക്കൊൾക വേണ്ടു. ഈ സമാധാനവചനം എത്ര ആശ്വാസകരം! സത്യത്തിനു ആരുടെയും സംക്ഷീകരണം ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല.

മൂന്നാലു മതങ്ങളുടെ ഉത്ഭവസ്ഥാനമായ ഇൻഡ്യദേശത്തിൽ, കഴിഞ്ഞ പത്തിരുപതു സംവത്സരമായി ഇംഗ്ലീഷു പഠിച്ചിട്ടുള്ള ഹിന്ദുക്കൾക്കും, ഹിന്ദുസ്താനികളായ ചില പശ്ചാത്യന്മാർക്കും, ആലോചനയ്ക്കും ബഹുമാനത്തിനും വിഷയമായി ഭവിച്ചിട്ടുള്ളത്, ശ്രീരാമകൃഷ്ണപരമഹംസനാൽ പുനഃജീവിപ്പിക്കപ്പെട്ടതും, വിവേകാനന്ദഭടാനന്ദാദിസ്വാമികളുടെ പ്രസംഗങ്ങളാൽ പ്രചാരം ചെയ്യപ്പെട്ടതും, ആയ പഴയരത്നമായ വേദാന്തമുള്ള കുന്നു. പഞ്ഞി, ചകരി, കൈപ്ര മുതലായ സാമാനങ്ങൾ, ശീനിക്കപ്പെട്ട് പോയി, രൂപഭേദത്തോടുകൂടി തിരിച്ചു നമ്മുടെ രാജ്യത്തേക്കു വരുമ്പോൾ അവയ്ക്കു മേനാശ്വമിനുസവും, ജാത്യവും, വിലയും, വർദ്ധിക്കുന്നില്ല. മുററത്തെ മുല്ലയ്ക്കു മണമില്ല. മുല്ലയുടെ സത്ത് അത്തരായി സ്തംഭിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളിൽ അച്ചു തോൽകെട്ടി 'പശു' പിടിച്ചുവരുമ്പോൾ അതിനെ ആക്കാണ് വേണ്ടാത്തത്? ഈ ആധുനികപ്രമാണം അനുസരിച്ചു വേദാന്തവും വിദേശയാത്ര കഴിഞ്ഞു ചില സട്ടിഫിക്കറുകളും പിന്തുടർച്ചക്കാരും ആയി നമ്മുടെ ദേശത്തു വീണ്ടും വന്നുചേർന്നപ്പോൾ അതിനും ഒരു ഗൗരവം ഉണ്ടായി. ഭാരതരാജ്യത്തിന്റെ സുകൃതമാണെന്നു. ഹിന്ദുക്കളുടെ ഭാഗ്യം.

ശ്രീരാമകൃഷ്ണപരമഹംസന്റെ ജീവചരിത്രത്തിൽ പണ്ഡി

തർ മേൽമുള്ളർ വേദാന്തദർശനത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു. വേദത്തെ പുരാതനകാലം മുതൽക്കേ, വേദാന്തതത്വങ്ങൾ ഹിന്ദുക്കളുടെ ശ്രദ്ധയേ ആകർഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. വ്യാഖ്യാനം കൊണ്ടും, വ്യാഖ്യാനാഭാസംകൊണ്ടും അതിന്റെ ചില വിധികൾ, ഐരോപ്യന്മാർക്കു അർത്ഥപരമായി വന്നിരിക്കാമെങ്കിലും, ശ്രദ്ധവേദാന്തത്തിൽ സത്യവും സാരവും ഉണ്ടെന്നു ഇപ്പോൾ സമ്മതിക്കുതെ കഴികയില്ല. വേദാന്തത്തെപ്പറ്റി ഒരു അറിവു സമ്പാദിക്കുന്നതിനുമുമ്പെ അതിനെ ആക്ഷേപിക്കുകയോ പരിഷ്കരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിന്നു കരുമ്പെടുന്നതു സാഹസംതന്നെ. ഐരോ, അരിസ്റ്റോട്ടിൽ, ഫ്ലൈനബർഗ്, കറൻ, മുതലായ തത്വപ്രദർശകന്മാരുടെ കൃതികളെ നാം പഠിക്കുന്നത് അവയിൽ സത്യമെല്ലാം ഉറച്ചു മിന്നുകൾ വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കരുതി അല്ല, സത്യത്തേ അറിയുന്നതിന്നു നമ്മെ അവ സഹായിക്കുമെന്നുള്ള ബോധത്തോടുകൂടി മാത്രമാണ്.

ഈ ലോകത്തിൽ നേർക്കു നൽകത്തക്കതല്ലാ കാരണ കഷ്ടതയിൽനിന്നും ഒഴിയാനും സുഖത്തെ സമ്പാദിക്കാനും നാം എല്ലാവരും ആഗ്രഹിക്കുന്നവരാണ്. ദുഷ്ടന്റെ അകറ്റി വെക്കുവാൻ മാർഗ്ഗമെന്തെന്ന് നാം അന്വേഷിച്ചുപോന്നു. ഒരു ഉത്തമമാർഗ്ഗത്തെ വേദാന്തം നമുക്കു കാണിച്ചു തന്നു. അതേതന്നെ സപ്തനേരം ചിന്തിക്കുന്നതെന്നു. ലോകം നമ്മുടെ നന്മയെന്നും തിന്മയെന്നും തോന്നിപ്പറക്കുന്ന വസ്തുക്കൾക്കു യഥാർത്ഥതയില്ല. ഒക്കെ മനസ്സിന്റെ വട്ടം കറക്കലാണ് എന്നും മഹാകവിഷേകസ്സിയറും, മനസ്സു സ്വപ്നമാണെന്നതിനാൽ സപ്തം നാലുമാകാം നാലു സപ്തമാകാം എന്നു ആശ്ചര്യ വർത്തിക്കിയും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ മനസ്സ് എന്താണ്? നാശമില്ലാത്ത വസ്തുവാണ് ഈ മനസ്സ്. അതിനെ അറിയുക. സ്വതഃ ശ്രദ്ധയും പൂർണ്ണവും ആയിട്ടുള്ള ഈ മനസ്സ് എന്താണെന്ന് അറിഞ്ഞവർക്കു സുഖവും സമാധാനവും ഉണ്ടാകുന്നു. ശമദമാദി ആനന്ദങ്ങളെ നല്ലൊരു വേറെ ഒന്നിന്നും കഴിയുന്നില്ല.

മാനസികസാസ്ത്രം ചെയ്ത് അനല്പമായ ആനന്ദത്തെ സ്വന്തമാക്കുന്നതിനുള്ള ഉപായങ്ങൾ വേദാന്തദർശനത്തിൽ പ്രതി

പാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. യഥാർത്ഥജ്ഞാനം ഉണ്ടാകണമെന്നു സർവ്വം തന്നെ ഇച്ഛിക്കുന്നവർക്ക് വേദാന്താഭ്യാസം ഒരു പേരുവഴിയായിരിക്കുകയും, ആത്മപരിഷ്കരണത്തിന്ന് ഉതകുന്ന വിദ്യയത്രേ സർവ്വത്രേയമായ വിദ്യ.

അമേരിക്കയിൽ ന്യൂയോർക്ക് നഗരത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന വേദാന്തസംഘത്തിൽനിന്നു പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു പുസ്തകത്തിൽ വേദാന്തത്തെപ്പറ്റി ഇങ്ങിനെ ഒരു ഭാഗം കാണുന്നുണ്ട്. 'യേശുക്രിസ്തുവും, മററവതാരമുന്തികളും അരുളിയിട്ടുള്ള തത്വങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിച്ചു വിസ്മരിക്കയും, അജ്ഞാനാന്ധകാരത്തെ ജ്ഞാനദീപത്താൽ അകറ്റുകയും, സർവ്വമതങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മവിധികളെ സ്ഥാപിക്കയും ചെയ്യുന്നു വേദാന്തം. ആത്മാവിന്റെ ദിവ്യത്വത്തെ വേദാന്തം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ആത്മാവിന്നു ജാതിവ്യത്യാസമോ, മതവ്യത്യാസമോ, ലിംഗവ്യത്യാസമോ ഇല്ല. വേദാന്തം പ്രത്യേകം ഒരു സ്ഥാപകനെയോ, ഗ്രന്ഥത്തെയോ, ആശ്രയിക്കുന്നില്ല. ദൂരലോകത്തുള്ള സകലവേദപുസ്തകങ്ങളിലെയും, സാരതത്വങ്ങളെ, അതു സ്വീകരിക്കുന്നു. ശാസ്ത്രീകങ്ങളായി അറിയപ്പെടുന്നവയായ എല്ലാ പ്രമാണങ്ങളും വേദാന്തതത്വങ്ങളെ ബലപ്പെടുത്തുന്നു. ആത്മീകമായും മാനസികമായും ഉള്ള അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിക്കുന്നതിന്നു അത് എല്ലാവർക്കും വഴികാണിക്കുന്നു.'

മതസംഘങ്ങളെ എപ്പോഴൊക്കെയും ഇതരന്മാരെ ഈ വേദത്തിൽ ചേർക്കുവാനോ വേദാന്തം യത്നിക്കുന്നില്ല. തർക്കശ്യായവിധികളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി, മാനുഷജീവിതത്തെ നയിക്കുന്ന ആത്മീകശാസ്ത്രവിധികളെ വ്യാഖ്യാനിക്കാനും ഈ വിധികൾ നവീനശാസ്ത്രത്തിനോ ദർശനങ്ങൾക്കോ വിപരീതങ്ങളായവയല്ലെന്നു തെളിയിക്കാനും മഹാത്മാക്കളായ മതസ്ഥാപകന്മാരുടെ സത്യവേദത്തെ സർവ്വത്ര പ്രചാരം ചെയ്യിപ്പിക്കാനും ആത്മീകമായും സന്മാർഗ്ഗികമായും മാനസികമായും ശാരീരികമായും മനുഷ്യകുടുംബവുമായ ആവശ്യങ്ങളെ വേദാന്തവിധിപ്രകാരം നിറവേറ്റുന്നതിന്നു അവരെ അഭ്യസിപ്പിക്കാനും ആണ് വേദാന്തമതം സർവ്വമാശ്രമി

ക്കുന്നത്.' വേദാന്തമതപ്രകാരം സത്യവേദത്തിന്റെ ഏകനിഷ്ഠ വിശ്വാസിയായ മനുഷ്യനു സ്വഭാവമെന്നെങ്കിലും ഉണ്ടാക്കുന്നതിലാണ് ഇരിക്കുന്നത്. രാമകൃഷ്ണഗുരുവിന്റെ ശിഷ്യനും, വിവേകാനന്ദസ്വാമിയുടെ സഹചാരനും ആയ സ്വാമി അഭേദാനന്ദൻ മതത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ഇപ്രകാരമാണെന്ന് വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. 'ആത്മാവിന്റെ ദിവ്യസ്വരൂപത്തെ വികസിപ്പിക്കുക, ആത്മീകഘട്ടത്തിൽ ഉപജീവനം ചെയ്യുന്നതിനു മനുഷ്യനെ ശക്തനാക്കുക, ഇതത്രെ ഉത്തമമതത്തിന്റെ ഉത്തമോദ്ദേശ്യം. ശാശ്വതമായ സത്യത്തെ അറിയുക, നിത്യകർമ്മാനുഷ്ഠാനത്തിൽ ദിവ്യത്വത്തെ പ്രദർശിപ്പിക്കുക, ഇതത്രെ മതാഭ്യസേത്തിന്റെ ഉത്തമഫലം'.

മേല്പറഞ്ഞ അവസ്ഥയെ പ്രാപിക്കുവാൻ ചെയ്യുന്ന യത്നം പലവിധമായിട്ട് ഏർപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വിരഹിയും സഞ്ജാസിയും ആയാൽ മാത്രമെ ഈ സർഗ്ഗതി ലഭിക്കൂ എന്നു ശങ്കിക്കേണ്ട, ലോകത്തിൽ ഇരുന്നും ഈ ഉത്തമപദവിയെ അടയ്ക്കുന്നതിനു ആർക്കും സാധിക്കാത്തതല്ല. മതവിശ്വാസം നാലു വിധത്തിൽ മനുഷ്യർക്കുണ്ടാകുന്നുണ്ട്, അവ ഭക്തി, കർമ്മ, രാജ, ജ്ഞാനയോഗങ്ങൾ എന്നവയാകുന്നു. നാലു വഴികളുടേയും അവസാനം ആത്മബോധംതന്നെ. വേദാന്തവിധികളെ സവിസ്മരം പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉപനിഷത്തുകൾ ആകുന്നു.

വലിയപട്ടണങ്ങളിൽ ശ്വാസം വിടാൻപോലും നേരമില്ലാതെ അലഞ്ഞു കാലക്ഷേപം ചെയ്യുന്ന ജനങ്ങൾക്കു സ്വല്പം വേദാന്തജ്ഞാനം എത്ര ഉപകാരമായിട്ടുള്ളതെന്നു പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ പ്രയാസം. ആത്മബോധം സർവ്വവൃത്തികളും വേണ്ടപോലെ ചെയ്യുന്നതിനു മനുഷ്യനെ സഹായിക്കുന്നു.

ലോകോപദേഷ്ടാക്കൾ സർവ്വകലങ്ങളിലും സർവ്വദേശങ്ങളിലും പ്രസംഗിച്ചിട്ടുള്ള മതസംബന്ധമായ തത്വം ഒന്നുതന്നെയെന്നു സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുന്നവർക്കു മനസ്സിലാകുന്നു. 'ഞാനും എന്റെ അച്ഛനും ഒന്നുതന്നെ' എന്നു യേശുക്രിസ്തുവും 'ഇഹശാശ്വതാനന്തത്തിൽ ഞാൻ ലയിച്ചു ശാന്തിയെ പ്രാപിച്ചവന്റെ ഹൃദയത്തിലേ ദിവ്യദ

ശ്വം ഉണ്ടാവൂ' എന്നു. ശ്രീരാമകൃഷ്ണഗുരുവും തന്നെത്താൻ അറിഞ്ഞു, ആത്മാനുഭവനാപശ്യ' എന്നു മറിച്ചും തിരിച്ചും എല്ലാ മതങ്ങളും വിളിച്ചു പറയുന്നു. സ്വാത്മജ്ഞാനം സ്വാത്മഭക്തി സ്വാത്മസ്വായമനം ഇവ ഉത്ഥമശക്തി മനുഷ്യനിൽ ജനിപ്പിക്കുന്നു. ആത്മാവിനെ അറിഞ്ഞാൽ ദൈവത്തിനെ അറിയും. വിഷയശക്തി ചരങ്ങളായ വസ്തുക്കൾ മിഥ്യകളെന്നും ശാശ്വതമായതു മാത്രമേ അറിയത്തക്കതെന്നും ഐഹികാസക്തി സർവ്വശ്രേഷ്ഠമായ സത്യഗ്രഹണത്തിനു വിരോധിയെന്നും ഒരുത്തൻ അറിഞ്ഞുകൂടുമ്പോൾ അവന്നു ദിവ്യതജ്ഞസ്സു ഉണ്ടാകുന്നു. ഈ ദിവ്യസമ്പത്തു് ആരും അപ്രാപ്യമല്ല.

തെളിവ് ഇല്ലാതെ വിശ്വാസത്തെമാത്രം അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി സ്ഥാപിക്കുന്ന ഒരു മതത്തിനും സാർവ്വത്രികമായ പ്രബലതയുണ്ടാകയില്ല. വേദാന്തമതാനുമാർത്തികൾ, യാവരോടും പറയുന്നതു എന്ത്? നീങ്ങു, നോക്കുവിൻ, അഭ്യസിക്കിൻ, നിങ്ങൾക്കുതന്നെ സത്യം ക്രമേണ ബോദ്ധ്യപ്പെടും. ഇല്ലെങ്കിൽ ഉപേക്ഷിക്കുവിൻ' എന്നത്രെ.

വേദാന്താഭ്യൂസത്തിൽ ഒരു രഹസ്യവും ഇല്ല. ഇന്നാൾക്കുമാത്രമേ ഈ വിദ്യ അഭ്യസിക്കുവാൻ പാടുള്ളു എന്നുള്ള നിബ്ബന്ധം ഒട്ടും തന്നെയില്ല. സകല മതങ്ങളുടെ പരമവിധി മുക്തിയായിരിക്കുന്നു. മുക്തിയെന്നത് ഐഹികദുഃഖവിമോചനംതന്നെ. ലോകം ദുഃഖമയം, സ്വർഗ്ഗം സുഖകരം എന്നാണ് സർവ്വമതങ്ങളും സിദ്ധാന്തിക്കുന്നത്. സാധാരണ വിധിപ്രകാരം സ്വർഗ്ഗം എന്നത് എന്താണ്? ജീവൻ ജഡത്തെ ത്യജിച്ചതിന്റെശേഷം ചെന്നുചേരുന്ന ഒരു സ്ഥലം. അവിടെ ദൈവം സ്നേഹവും സുഖവും നിത്യമായി ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. ദേവന്മാർ അവിടെ ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ ഇരുന്നു നിത്യംതന്നെ അനുഭവിക്കുന്നു. നല്ല കർമ്മങ്ങളെ ചെയ്യുന്ന ധർമ്മം അവിടെ പ്രവേശിച്ച് ഈശ്വരസംന്നിധ്യത്തെ അണയുന്നു, ഇപ്രകാരമാണ് സ്വർഗ്ഗത്തെപ്പറ്റി സാധാരണ മതങ്ങൾ ഘോഷിക്കുന്നത്.

ജീവൻ ചെന്നു ചേരുന്നതിന്നു വേറെചില സ്ഥലങ്ങളും സ്വ

ഗ്ലം ഒഴിച്ചു, ഉണ്ടെന്നു വിധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പാപികൾ നരകത്തിലേക്കു പോകുന്നു. നന്മ അധികവും തിന്മ കുറച്ചും ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ കർമ്മത്തിരി സത്രമായ ത്രിശങ്കസ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നു. ഈ വിധികൾ സർവ്വസമ്മതമാകാൻ പ്രയാസംതന്നെ. വേറെ ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾക്കു ഒന്നിലും വിശ്വാസം ഇല്ല. 'ഈ ജന്മംതന്നെ എല്ലാം വേറെ ഉണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നു ആരറിഞ്ഞു? ഈ ഉള്ളതുതന്നെ വിഷമം' എന്നു അവർ വിചാരിക്കുന്നു. ഇത്രത്തോളം വിഷമിക്കുന്നവർ, കയ്യിൽ വന്നതിനെ തുലയ്ക്കയും, അല്ലെങ്കിൽ അന്വേഷിച്ചു പുറപ്പെടുകയും ചെയ്യാത്തതെന്താണെന്ന് ആർക്കു തോന്നിപ്പോകുന്നു. വൈദാന്തികമായ നിശ്ചിതസ്ഥാനം സർവ്വജനപ്രാപ്യമായതല്ല; അതു ശാസ്ത്രത്തിന്നും അനുഭവത്തിന്നും വിരുദ്ധമായതല്ല. ചെയ്യുന്ന വേലയ്ക്കുള്ള കൂലി വേദാന്തം ആർക്കു കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. സ്വർഗ്ഗം എന്നത് സുഖമെന്നല്ലെ പറയുന്നത്? ശരി! ഈ സ്വർഗ്ഗം ഈ ലോകത്തിൽ ഈ ജന്മത്തിൽതന്നെ ഉണ്ടാകാൻ പാടില്ലാത്തതല്ല. മരണത്തിന്നുപുറമേ സ്വർഗ്ഗസുഖം ആർക്കു ഉള്ളവകൂടവെന്നു വിചാരിക്കേണ്ട. വേദാന്തവിധികൾക്കു ശരിയായി നടക്കുന്നവർക്കു മരണം ഭൂലകരമായ ഒരു സാഭവമെന്നോ, ആനന്ദം തദന്തരം ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു ഭാഗ്യസിദ്ധിയെന്നോ, വിചാരം ഇല്ല. മരണത്തേപ്പുററിയുള്ള ഭയത്തിനെ നീക്കുന്ന സകല പ്രമാണങ്ങളും സർവ്വങ്ങളുണ്ടെന്നു ആരുംതന്നെ സമ്മതിക്കയില്ല.

മനുഷ്യരുടെ ഇഹലോകവാസം സാർവത്രികമായി ഏതുവിധം കാണപ്പെടുന്നു? എല്ലാം ശരി, പണംതന്നെ കായ്ക്കും, പണം ഉണ്ടെങ്കിൽ എന്തും ഉണ്ടാകും. എങ്ങനെയും പണം സമ്പാദിക്കണം. പണംതന്നെ ഈശ്വരൻ, എന്നു പറയാത്തവർ വളരെ വളരെ ചുരുക്കം. കേരത്തന്ന് ഈ ഭൂലോകമാസകലം ലഭിച്ചു എന്നിരിക്കട്ടെ. അതിനാലുള്ള കൃതാർത്ഥതയെന്തെ? അവന്റെ ആത്മാവു നശിച്ചുപോയെങ്കിൽ പ്രാഭവംകൊണ്ടു സാദ്ധ്യംഎന്തെ? എന്ന് ഈശ്വരനായ ക്രിസ്തു ചോദിച്ചിട്ടുണ്ട്. പണമല്ല മനുഷ്യനു മോക്ഷത്തെ നൽകുന്നതെന്നു ഗുണമാണ്, എന്നറിയുന്നവർ അത്രെ ദൈവജ്ഞന്മാർ.

വൈഷ്ണികസുചത്യാജ്ഞാതനെന്നു സർവ്വശ്രേഷ്ഠമായ യാഗമെന്ന് അനുഭവത്തിൽ ദൃഷ്ടാന്തപ്പെടുത്തുന്നവർ ദൈവജ്ഞരാണെന്നു വേദാന്തം തെളിയിക്കുന്നു. ഭാരദ്വാതന്നെ പുരുഷലക്ഷണത്തെ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട്. ആത്മീകബോധധനം ഉള്ളവന്നു അചൈതന്യ ലൗഹികദ്രവ്യത്തിൽ ആസക്തി ഉണ്ടാകുന്നില്ല.

മനുഷ്യരെല്ലാം ഒരു സംഗതി ധരിക്കണം, ദോഷം (ലൗകികമായത്) ഗർഹണീയമായതല്ല. ധനഗ്രഹണയന്തം സൂത്രനീയമല്ല. ആവശ്യത്തിനും ധൂത്തിനും തമ്മിൽ വളരെ വ്യത്യാസം ഉണ്ട്. ആധുനികപരിഷ്കാരത്തിന്റെ ഒരു ശോചനീയമായ ന്യൂനത ദോഷത്തെപ്പറ്റി പഠിച്ചുചുറ്റിയ സമുദായാധാരണമായ ഭയം ആകുന്നു' എന്ന് അമേരിക്കയിലേ മുഖ്യകലാശാലയിലെ പണ്ഡിതരായ വില്ല്യം ജെയിംസ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് എല്ലാവരുടെയും ആലോചനയ്ക്കു വിഷയീകൃതമാകേണ്ടതുതന്നെ.

അടുത്തു കിടക്കുന്ന കായ്കളെ അറിയാത്തവരാണ് മനുഷ്യർ. സഞ്ചിദാനന്ദത്തേ പ്രാപിക്കാൻ കഴിയാത്തവർ ആരും ഇല്ല. വഴി കണ്ടവർ കുറയും. മരണാനന്തരമുള്ള അവസ്ഥയെ അറിയാത്തവർ പൂഥാ ജീവികൾ' എന്ന തത്വത്തെ അടിക്കടി പ്രശ്നീകരിക്കുന്ന ദർശനമാണ് വേദാന്തം.

കെ. പരമുവിള്ള, എം. എ.

ഇക്കാരണനചരചരംമുഴുവനംകല്പാന്തകാലങ്ങളിൽ
 ത്തിക്കാരേജരത്തിലംകിയവനംചെയ്തംജഗന്നാഥനെ
 ഉൾക്കൊമ്പികൽനിന്നച്ചുകൊള്ളുകസദാസംസാരബന്ധംവിടം-
 നിക്കലത്തിതുപോലെനല്ലൊരുമരുന്നില്ലെൻറമാലോകരേ!

നടുവത്ത് അച്ഛൻനമ്പൂരി.

ചമ്പത്തിൽ

ചാത്തുക്കുട്ടിമന്നാടിയാർ

(1032 മീനം 5-ാം നം- ജനിച്ചു; 1080 വൃശ്ചികം 14-ാം നം- മരിച്ചു)

അത്ഥത്തിന്നു ഭേദാവരാനെയും കവിതാഭംഗി കുറയാതെയും ഭാഷയെന്ന പേരിൽ മുക്കാലും സംസ്കൃതപദാതന്നെ പ്രയോഗിക്കുകയും ചെയ്യാതെയും ഒരു സംസ്കൃതഗ്രന്ഥത്തെ ഭാഷപ്പെടുത്തുക ശക്യമാണെന്നു നമുക്ക് ഇതിന്നു മുമ്പിൽ വിചാരിപ്പാനിടവന്നിട്ടില്ല' എന്ന ഒരു പ്രശംസ നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ വലിയതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ പക്കൽനിന്ന് അപഹരിച്ചു, ജാനകീപരിണയം ഭാഷാനാടകത്തിന്റെയും, ആസപാദ്യതകൊണ്ട് എഴുത്തച്ഛന്റെ കൃതികൾക്ക് ഒട്ടും താണുനില്ക്കാത്ത ശ്രീഹരലാസ്യമഹാത്മ്യം കിളിപ്പാട്ടിന്റെയും, ഭാഷാന്തരീകരണാധിഷ്ഠിതത്തിൽ തഴ്ജമക്കാരന്റെ സ്വാമത്വവും മലയാളഭാഷയുടെ ശക്തതയും ഒരുപോലെ പരമകാഷ്ഠയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഉത്തരരാമചരിതാ ഭാഷാനാടകത്തിന്റെയും കർത്താവായ, ആ മഹാന്റെ വ്യയോഗം കേരളഭാഷയുടെ ഒരു വലിയ ഓട്ടുശാപരിണാമമെന്നല്ലാതെ മറ്റൊരു പറയട്ടെ. ഈ സംഭവം ഇത്ര ക്ഷണത്തിൽ ഉണ്ടാകുമെന്ന് ആർ വിചാരിച്ചു. മലയാളഭാഷക്ക് ഇതുനിമിത്തം നേരിട്ട നഷ്ടത്തിന്ന് ഒരു പരിമാണം നിശ്ചയിക്കുന്നത് എങ്ങിനെ? മലയാളഭാഷക്ക് അപ്രതിവിധേയമായ ഒരു നഷ്ടം സംഭവിച്ചു എന്നല്ലാതെ മറ്റൊരു പറയാനാണ്ട്.

ഈ അവസരത്തിലെഴുതുന്ന ഒരു ലേഖനത്തിൽ പ്രത്യേകമായിട്ട് നിരൂപണം ചെയ്യാനുള്ളതു കേരളഭാഷാപോഷകന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ എന്തൊരുസ്ഥാനത്തിന്നാണ് മന്നാടിയാർ അഹത സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ളത് എന്ന സംഗതിയാകുന്നു. മന്നാടിയാർക്ക് കേരളഭാഷാപോഷകസദസ്സിൽ ഒരു സ്ഥാനംകൊടുക്കുന്നതിന്ന് ആർക്കും വിരോധമില്ലെങ്കിലും ആ സദസ്സിലെ കവിമഞ്ചത്തിൽ ഒരു സ്ഥാനം കൊ

കൂടുന്ന കായ്ത്തരിൽ ചിലർ അവിചാരികമായി വിരോധാഭിപ്രായം സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ഈ ലേഖകന് അറിവുണ്ട്. ഇടവന്നിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ സ്ത്രീയും എന്തെന്നാൽ: ഒരാൾക്ക് ഒരു കവിസ്ഥാനം കൊടുക്കണമെങ്കിൽ ആയാൾ തന്റെ കല്പനാശക്തി ഉപയോഗിച്ച് എന്തെങ്കിലും കവിതയുണ്ടാക്കിയിരിക്കണം, അതല്ലതെ ഒരു ഭാഷയിൽ മറുഭാഷയ്ക്ക് ഉണ്ടാക്കിത്തന്ന കൃതികളെ മറ്റൊരു ഭാഷയിൽ തർജ്ജമമാത്രം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് ഒരു തർജ്ജമക്കാരൻ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പദ്യകൃത്ത് എന്നല്ലാതെ കവിശബ്ദത്തിന് അർഹനായി വരുന്നതല്ലെന്നാകുന്നു. ഈ അഭിപ്രായം ചിലരുടെ കായ്ത്തരിൽ ശരിയായും മറുചിലരുടെ കായ്ത്തരിൽ തെറ്റായും വരും എന്നാകുന്നു എന്റെ അഭിപ്രായം. കവിഹൃദയം മെന്റലിറ്റിയുടെ കഴിഞ്ഞ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ തർജ്ജമചെയ്യുന്ന ചില പദ്യകൃത്തുക്കളുടെ കായ്ത്തരിൽ ഈ അഭിപ്രായം ശരിയാകുന്നു. ഈ വകക്കാരന്റെ വകയായും അനേകം പുസ്തകങ്ങൾ നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ കവിഹൃദയം വിടാതെയും ഭാവപൂർവ്വ കരയത്തേയും മൂലത്തിന്റെ ജീവൻ കളയാതെയും ഒരാൾ ഒരു കവിയുടെ ഗ്രന്ഥത്തെ തർജ്ജമചെയ്തു തന്റെ സഹൃദയന്മാർക്ക് വിളിപ്പെടുത്തുവാൻ ഉണ്ടെങ്കിൽ ആയാൾക്ക് സജ്ജതയോടുകൂടി നിവൃത്തിയുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ലേഖനദൈർഘ്യത്തെ ഭയപ്പെട്ട് ഒരു ഉദാഹരണം മാത്രമേ ഇവിടെ ചേർക്കുന്നുള്ളൂ. ഉത്തരവാദിത്തത്തിലെ ഈ മൂലശ്ലോകവും തർജ്ജമയും വായിച്ചുനോക്കുക:—

മൂലം.

ലോലോല്ലോലക്ഷുഭിതകരണോജ്ജ്വലേനസംഭോധനം
യോയോ യത്നപ്രതിജ്ഞിമയാ ധീയതെ തന്തമന്തഃ
ഭിതപാഭിതപാ പ്രസരതിബലാൽ കേദാപി ചേതോവികാര
സ്തോയസ്തേ വാ പ്രതിഹതരയസ്സൈകതം സേതുരോഘട്

തജ്ജമ

തള്ളിത്തിങ്ങിക്കലങ്ങിപ്പെരുമഴലിനെ
 ഞ്ഞല്ലൊതുക്കുന്നതിനായ്
 ഉള്ളത്തിൽ തൽക്ഷണം ഞാൻ പലവിധ
 മിഹചെയ്യുന്നതെന്തെയല്ലാം
 വെള്ളത്തിൻ ചേഗമേറാ ഗതിമണലണയെ-
 ത്തിട്ടിനിക്കുന്നപോലെ
 തള്ളിത്തള്ളിപ്പറക്കുന്നിതു ബത വലുതായുള്ള
 ചേരോവികാരം.

ഈവിധം ഭവഭൂതിയെ തജ്ജമചെയ്യ മന്നാടിയാർ ഭാഷാപോഷകസദസ്സിലെ കവിമഞ്ചത്തിൽതന്നെ ഒരു സ്ഥാനം സമ്പാദിച്ചു എന്നുമാത്രമല്ല തന്റെ കവിതയുടെ അനന്യസാധാരണമായ ആ സ്വാഭാവികതയിലൂടെ ആ മഞ്ചത്തിലെ അത്യുന്നതസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഒന്നിനെതന്നെ സർവ്വം കയ്യാലാക്കി എന്നുകൂടി പറയുന്നതിന് എന്താണ് സംശയിക്കാനുള്ളത്. ഈ കവി തന്റെ പ്രഥമകൃതിയാൽ ജാനകീപരിണയംകൊണ്ടുതന്നെ ഈ സ്ഥാനം സമ്പാദിച്ചു കഴിഞ്ഞു. പിന്നീട്, തന്റെ ഹാലാസ്യമഹാത്മ്യവും ഉത്തരരാമചരിതവുംകൊണ്ട് അതിനെ താൻ ദൃഢീകരിക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. വിശേഷിച്ചു, സമാനകൃതികളായി ജാനകീപരിണയവും ഉത്തരരാമചരിതവും രണ്ടുള്ളതിൽ ഉത്തരരാമചരിതം തജ്ജമ മറേറതിനേക്കാൾ എത്രയോ അധികം മാറുകൂടി നില്ക്കുന്നതാണെന്നു സർവ്വസമ്മതമായിരിക്കെ ഈ കവിയുടെ പേർ അധികവും ജാനകീപരിണയത്തെ ആശ്രയിച്ചാണ് ഇപ്പോഴും നമ്മുടെ മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞുകിടക്കുന്നത്. ഇങ്ങിനെ വരേണമെങ്കിൽ ജാനകീപരിണയം നിമിത്തം മന്നാടിയാർ എന്തോ അഭൂതപൂർവ്വമായ ഒരു സാമർത്ഥ്യം വെളിപ്പെടുത്തി മലയാളഭാഷയ്ക്കു മഹാരാജ്യം ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ലാത്ത ഒരു ഗുണം ചെയ്തിരിക്കണം എന്നതു തീർച്ചതന്നെ. ഈ അഭൂതപൂർവ്വമായ സാമർത്ഥ്യത്തെത്തന്നെയാണ് ഈ ലേഖനത്തിന്റെ

തുടക്കത്തിൽ ചേർത്ത സട്ടിഫിക്കേറ്ററിലെ വാചകംകൊണ്ട് നമ്മുടെ വചിയതന്ത്രം തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് പ്രസംഗിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

ഓരോസന്ദർഭങ്ങളിൽ ഉണ്ടാക്കിയ ചില്ലറ ശ്ലോകങ്ങളായി മന്നാടിയാരുടെ ചില കല്പിതകൃതികൾ മലയാളഭാഷയിൽ ഇല്ലെന്നു പറയാൻ പാടില്ല. ആവകയായി ഉള്ള ശ്ലോകങ്ങൾ മന്നാടിയാരുടെ കവിതാശക്തി ധാരാളം കാണിക്കുന്നവകളാ ആകുന്നു. നമ്മുടെ വചിയതന്ത്രം തിരുമനസ്സിലേക്ക് ഒരിക്കൽ സമർപ്പിച്ച ചില മാഗളശ്ലോകങ്ങളിൽ ഒന്ന് താഴെ ചേർക്കുന്നു.

ധീരശ്രീഘപതേ! ഭവാനെൻ ഗുണമൊലാബിച്ചുകൊണ്ടെപ്പൊഴും പാരിൽ തിങ്ങിവിളങ്ങിടും വിമലമംഗം സൽകീർത്തിനന്തതിനെ ഊർന്നു ചിലർ കൈക്കലാക്കുവതിനായാക്കും ലഭിക്കില്ലതിൻ സാരം ഞാൻ പറയാം ഗുണത്തിനു വിഭോ! തുമ്പില്ലവക്കും തഥാ.

ഈ ശ്ലോകം ഉണ്ടാക്കിയ കവിക്ക് കവിതാശക്തിയില്ലെന്നു എങ്ങിനെ പറയുന്നു. ഈ കവി ഒരു കല്പിതഗ്രന്ഥം നിർമ്മിക്കാത്തതു മലയാളഭാഷയുടെ ഗ്രഹപ്പിഴയെന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നും പറയാനില്ല.

എന്തെങ്കിലും ഒരു കല്പിതഗ്രന്ഥം നിർമ്മിക്കണമെന്ന് ഈ വിധോടു പല അവസരങ്ങളിലും ഈ ലേഖകൻ താല്പര്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അപ്പോഴൊക്കെയും അതിന്നു സമാധാനമായി പറയാറുള്ളത് എന്തെന്നാൽ:— കോളിദാസൻ ഭവഭൂതി മുതലായവരുടെ കൃതികൾ വായിച്ചിട്ട് എങ്ങിനെയൊണ് ഒരു കല്പിതഗ്രന്ഥം നിർമ്മിക്കുന്നത് എന്നാണ്. കോളിദാസൻ ഭവഭൂതി ഇവരെപ്പോലെ കൃതികൾ നിർമ്മിപ്പാൻ കഴിയുമ്പോൾ മാത്രമേ സ്വന്തമായി വല്ലതും പ്രവൃത്തിക്കുകയുള്ളൂ എന്ന് എല്ലാ കവികളും വിചാരിച്ചാൽ നമ്മുടെ ഭാഷയുടെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കും എന്നു ഞാൻ ഒരിക്കൽ ചെയ്ത ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരമായി പറഞ്ഞത്:— സംസ്കൃത ഭാഷയിൽ ഉൽകൃഷ്ട ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വളരെ ഉണ്ടല്ലോ, അവയെല്ലാം കഴിയുന്നേടത്തോളം മലയാളികൾക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയതിന്റെ ശേഷമല്ലേ വേണമെങ്കിൽ തന്നെയും സ്വന്തമായി വല്ലതും പ്രവൃത്തിപ്പാൻ

സ്വാഹിക്കേണ്ടത്' എന്നാണ്. എന്നാൽ ഉത്തരാരാമചരിതത്തിനു ശേഷം ഒന്നാം തർജ്ജമ ചെയ്തില്ലല്ലോ' എന്നു ഞാൻ ഒരിക്കൽ ആക്ഷേപിക്കുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ പറഞ്ഞ സമാധാനം: — ഒരു ഗ്രന്ഥം തർജ്ജമ ചെയ്യാൻ പുറപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പ് അതിന്റെ കിട്ടം വന്നടത്തുള്ള വ്യാഖ്യാനങ്ങളോടുകൂടി അത് നാലു പ്രാവശ്യം മെകിലും പഠിക്കണം; പിന്നെ അത് നാലു പ്രാവശ്യം മെകിലും വായിച്ച് നല്ലപണ്ണം ആലോചിച്ച് കവിന്റെയും ശിഷ്യന്മാരുടേതുമായ മനസ്സിലാക്കണം; എന്നതിന്റെ ശേഷം വേണം തർജ്ജമ ചെയ്യാൻ പുറപ്പെടാൻ' എന്നാണ്. ഇത്രയും മനസ്സിൽ പ്രയത്നം ചെയ്തിട്ടാണ് നമ്മുടെ കവി ഒരു ഗ്രന്ഥം തർജ്ജമ ചെയ്യാൻ പുറപ്പെടുന്നത് എന്നത് ഉത്തരാരാമ ചരിതത്തെപ്പറ്റി പല സ്ഥലങ്ങളിലും ഈ ലേഖകനോടായിട്ടുണ്ടായിട്ടുള്ള സംഭാഷണങ്ങളിൽ നമ്മുടെ കവി തന്റെ തർജ്ജമയിൽ ഓരോരോ വാക്കുകൾ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതിനും ചില വാക്കുകൾ ഗ്ലോസുകളുടെ ഓരോരോ ദിക്കിൽ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതിനും ഇന്നിന്ന ന്യായങ്ങളാണെന്നു പറഞ്ഞു ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തിട്ടുള്ളതിൽനിന്നു വിശ്വാസ്യമാണ് സംഗതിയായിട്ടുണ്ട്. കവി ആയുണ്ടാക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ താൻതന്നെ ആലോചിച്ച് എറ്റെടുത്തിട്ടുള്ളതും നന്നായി തർജ്ജമ ചെയ്യണമെങ്കിൽ ആവശ്യമുള്ളതും ആയ ഈ വക നിബന്ധനകളുടെ കർശത നിമിത്തമാണ് അധികം കൃതികൾ ഈ കവിയുടെ വകയായി ഉണ്ടായില്ലാത്തത്. ഇതിനിൽ ക്ലേശിച്ച് പ്രയത്നം ചെയ്യുന്നതു കവിതാവിഷയത്തിലെന്നുവെണ്ട മനോഹീനമാണ് എറ്റെടുത്തതോ ഏല്പുന്നതോ ആയ എല്ലാ കാർഷ്വത്തിലും ഉള്ളതാണെന്നു അദ്ദേഹമായിട്ടു പരിചയമുള്ള എല്ലാ ആളുകൾക്കും അറിവാൻ ഇടയുണ്ടായിരിക്കണം. തന്റെ കാലയാപനത്തിന്നു മരണംവരെ താൻ സ്വീകരിച്ചുവന്ന ഉദ്യോഗം ഒരു വക്കീലുദ്യോഗമായിരിക്കുകയും അതിൽ ഒരുമിധം മരിയായ കേസ്സുകളും സമ്പാദ്യവും ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന അവസ്ഥക്ക് ഈ കവി നമ്മുടെ ഭാഷക്ക് മുമ്പ് ഉത്തമഗ്രന്ഥങ്ങളെ ഭരണം ചെയ്തത് ഓക്സഫോർഡ് മൂനിലധികം കിട്ടിയില്ലല്ലോ എന്നു വ്യസനം

ക്കാരെ ഉള്ളത് നല്ലതായി കിട്ടിയല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ച് സന്തോഷിപ്പാനും മതിയായ കാരണമുണ്ട്.

ഇനി മന്നാടിയാരുടെ ജീവചരിത്രത്തെപ്പറ്റിക്കൂടി ചുരുക്കമായി പ്രസ്താവിച്ച് ഈ ലേഖനം അവസാനിപ്പിക്കാം. മന്നാടിയാർ 1032-ാമാണ്ട് ലീനമാസം 5-ാംനാൾ കൊച്ചിശ്ശിമ കിഴക്കൻചിററിൽ ഒരു വലിയ ജന്മിയാ ഒരു നാടുവലിയും ആയ ചമ്പത്തിൽ വീട്ടിൽ ജനിച്ചു. ചെറുപ്പത്തിൽ ഒരു ഭാഗ്യപിഡിതനായിരുന്നു. ആ കാലത്ത് തന്റെ ഭവനത്തിലെ കുട്ടികളെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തുവന്നിരുന്ന ആളും ചമ്പത്തിലെ 'അപ്പാഴ്ത്തശ്ശൻ' എന്ന് ഇപ്പോഴും ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ പ്രാരിയുള്ള ആളും ഒരു ഗുരുതമുള്ള ജ്യോത്സ്യനും വിദ്വാനും ഹാലാസ്വമാഹാര്യത്തിൽ

കേരണാഞ്ചിയാ രാമഗുരുനാഥന്റെ ദിവ്യ-
ചരണംബുജപയം ശരണം സഭാ മമ
സ്മരണം യസ്യ ശാസ്ത്രവരണഃപയങ്ങളെ
തരണം ചെയ്തതിന്നു തരണിയായിടുന്നു
വരണം ചെയ്യാൻ താനേ വരണം കവിതയാ
തരണിയതിന്നു മേ തരണം ഗുരുകൃപാം'

എന്ന് പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആളാ ആയ ചിററർ ഭക്തരായ രാമൻനായരുടെ കീഴിലാണ് മന്നാടിയാർ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ആ ഭണ്ഡം പിടിച്ചു ശേഷിക്കെട്ടിരിക്കുന്നവൻ ഇപ്പോൾ കണ്ടാൽ സാരമില്ല; അവനാണ് പഠിപ്പിക്കേണ്ട യോഗ്യതയും പേരും സമ്പാദിക്കുന്നവൻ' എന്നു നമ്മുടെ കവിയെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച് അപ്പാഴ്ത്തശ്ശൻ പലപ്പോഴും പറയരുണ്ടായിരുന്നു എന്നു ചമ്പത്തിലുള്ളവർ പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുണ്ട്. ആ കാലത്ത് അപ്പാഴ്ത്തശ്ശന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം തിരുവിതാംകൂർ വക്കീൽപാർക്കു പഠിച്ചു ജയിച്ചു. അതിന്നുശേഷം കുറെക്കാലം മുച്ചാറുപുഴ വക്കീലായിരുന്നു. പിന്നീട് കൊച്ചിവക്കീൽപറിക്കുയിലും ജയിച്ച് അപ്പിൽകോട്ട് വക്കീലിന്റെ സന്നദ്ധത വാങ്ങി തൃശ്ശിവപേരൂർ സ്ഥി

രമായി. താമസിച്ച് വക്കീൽപ്രവൃത്തി നേരക്കിവരികയും ചെയ്തു. ആ കാലത്ത് ഒരിക്കൽ തൃശ്ശിവപേരൂർ 1063-ൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കേരളനന്ദിനി എന്ന പത്രത്തിന്റെ പ്രഥമപത്രാധിപസ്ഥാനം രണ്ടോ മൂന്നോ മാസത്തോളം വഹിച്ചു പ്രവൃത്തി നടത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ജാനകീപരിണയവും ഹാലാസ്വരാഹാരവും ഉത്തരരഥചരിതവും ഈ കാലത്തിനുശേഷമുള്ള കൃതികളാകുന്നു. 'പുഷ്പഗിരീശസ്തോത്രം' എന്ന് ശ്രീരാമപരമായി തത്പജ്ഞാനദർശിനിയായ ഒരു ആയുർശതകം സംസ്കൃതത്തിലുണ്ടാക്കി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ഒരു പുസ്തകം കൂടി മന്നാടിയരുടെ വകയായിട്ടുണ്ട്.

മരിക്കുന്നതിനു രണ്ടുമൂന്നുകൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പുതടങ്ങി പ്രമേഹസംബന്ധമായ ഉപദ്രവങ്ങൾ കൂടെക്കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒടുവിൽ ടി. രോഗം അധികമായി തൃശ്ശിവപേരൂർവെച്ച് 1080 വൃശ്ചികം 14-ാം നു പരലോകം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ അവസരത്തിൽ കേരളഭാഷാബന്ധുക്കളായവർക്കും അവരിൽ പ്രത്യേകിച്ചും മന്നാടിയാരായിട്ടുള്ള അടുത്തുപരിചയംകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബുദ്ധിശക്തിയും സ്വഭാവഗുണവും അറിവാൻ ഇടയുണ്ടായിട്ടുള്ള അസൂദാദികൾക്കും സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള വ്യസനത്തിന്ന് താഴെ പറയുന്ന ഭഗവദ്പാത്രത്തിലെ സമാധാനമല്ലാതെ മറെറാന്നും ഇല്ല—

ജാതസ്യ ഹി ധ്രുവോ മൃത്യുഃ
ധ്രുവം ജന്മമൃതസ്യ ച
തസ്മാദപരിഹാരയ്ക്കേതേ
നതപം ശോചിതമഹസി.

(ഭഗവൽഗീത)

സി. എസ്സ്. ഗോപാലപ്പണിക്കർ, ബി. എ

ആത്മഭരണം

മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽ ലൗകികന്മാരായിട്ടുള്ളവർക്ക് പരോപദ്രവം ചെയ്യാതെകൂടും പരന്മാരിൽനിന്ന് ഉപദ്രവം അനുഭവിക്കാതെകൂടും ഏകദേശമെങ്കിലും പരസമ്മതനായോ ലോകത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടണമെങ്കിൽ മൂന്നു പ്രധാനഗുണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ആയവ പ്രാധാന്യക്രമേണ ആത്മഭരണം, ആത്മാവബോധം, ആത്മബഹുമാനി എന്നിവയാകുന്നു. ഇവിടെ ആത്മബഹുമാനി എന്നതിന്നു ഭരണിമാനമെന്നോ അനുവശ്യമായ തോൽ പ്രമാണിത്ത്'മെന്നോ അത്മാ തെറിമാരിച്ചുപോകരുത്. യാതൊരുവസ്തുതരങ്ങളിലും തന്റെ വിചാരം, വാക്ക്, പ്രവൃത്തി ഇതുകളെ നീചമാർഗ്ഗത്തിൽകൂടി സഞ്ചരിക്കുവാൻ അനുവദിക്കാതിരിക്കുന്നതിന്നു വേണ്ട ശക്തി തന്നിൽതന്നെയുണ്ടെന്ന വിശ്വാസംമൂലം അവനവനെക്കുറിച്ചുണ്ടാകേണ്ട ബഹുമാനമെന്നാണ് മേൽപറഞ്ഞ പദത്തിന്റെ താല്പര്യം. ഈ ആത്മബഹുമാനിതന്നെയാണ് ഉൽകൃഷ്ടപദവിയിലേക്കു മാർഗ്ഗദർശിയായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ മൂലവും. ആത്മാവബോധമെന്നതെന്നാൽ, സ്വസ്വാഭാവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സൂക്ഷ്മതത്വജ്ഞാനംതന്നെ. അതായത് അവനവനുള്ള ഗുണഭോജങ്ങളെ അവനവനുതന്നെ വഴിപോലെ അറിയാറാവുക. ആത്മഭരണമെന്നതു കർമ്മക്രമപോലോടോഹാദികളിൽനിന്ന് അനായാസേന മനസ്സിനെ പിൻവലിക്കുവാനുള്ള ശക്തി. ഈ ഗുണത്രയത്തിൽ സർവ്വാൽക്കഷേണ വർത്തിക്കുന്ന ആത്മഭരണമെന്ന ഗുണത്തെയാണ് പ്രകൃതമായിട്ടു സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്.

മദോന്മത്തനായിരിക്കുന്ന ശജത്തിന്ന് അകുശമെന്നപോലെയും, ഒതുക്കവും വണക്കവുമില്ലാത്ത കുതിരക്കു കടിഞ്ഞാണെന്നപോലെയും, കോളിലകപ്പെട്ടുലുന്ന തോണിക്ക് കുരിക്കലും തെറ്റാത്ത അമരംപോലെയും രാഗദോഷാദിചിത്തവൃത്തികൾക്കു പരാധീനനായ മനുഷ്യക്ക് ആത്മഭരണം കേവലമൊരു ഗുണമെന്നു മാത്രം പ

റഞ്ഞാൽ പോൾ അതിന്റെ അഭാവം ഏറ്റവും ആപൽക്കരമെന്നതന്നെ പറയണം. മറ്റൊന്നു ഗവേഷനായ കൊലകൊമ്പനെ ഒരുക്കിനിർത്താൻ ആയുധമില്ലെന്നവന്നാൽ അന്യന്മാർക്കുണ്ടാകാവുന്ന കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾക്ക് കയ്യും കണക്കുമില്ലാത്തതാണ്. ഏറ്റവും ചൊടിയോടുകൂടി യഥേഷ്ടം പാഞ്ഞുനടക്കുന്ന കുതിര ഉപകരിക്കത്തക്കതാകേണമെങ്കിൽ അതിനെ വേണ്ടവഴിക്കു കൊണ്ടുനടത്തുവാനാണ്. ആയതിന്നു കടിഞ്ഞാണിന്റെ സഹായംകൂടാതെ സാധിക്കുന്നതല്ല. അനേകം ദുഃഖങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഭുസ്കരമായ മഹാജ്വലത്തിൽകൂടി തോണിയെ ഉദ്ദിഷ്ടസ്ഥാനത്തേക്കു വഴി തിരിക്കണമെങ്കിൽ അമരത്തിന്റെ ബലംകൊണ്ടല്ലാതെ മറ്റൊന്നുകൊണ്ടും ഫലിക്കുന്നതല്ല. അപ്രകാരംതന്നെ അവനവന്റെ മനോവൃത്തികളെ വഴിക്കുവഴി നിയമനം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് സാമാന്യേന മൂന്നു വിധത്തിലുള്ള പ്രയോജനമുണ്ട്. അപാകതകൊണ്ട് അന്യനു ശല്യമായിത്തീരരുത്; തന്റെ ജീവകാശം പരോപകാരത്തിനായി ഭവിക്കുക; അസത്തുക്കൾ ചെയ്യുന്ന ഉപദ്രവത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുക. ഇപ്രകാരം ഗുണമുഖിയായ ആത്മദമനത്തിന്റെ ഫലമാകുന്നു ശക്തന്മാർക്കും അശക്തന്മാർക്കും ഒരുപോലെ ഭൂഷണമായ ക്ഷമാബലം.

അദ്വൈതംകൊണ്ടു സിദ്ധിക്കുന്നതല്ലാതെ ക്ഷമാഗുണം ക്ഷണസാധ്യമായിട്ടുള്ളതല്ല. അല്പമാകട്ടെ അനല്പമാകട്ടെ സകലസംഗതികളിലും ഒരുപോലെ ക്ഷമ ശീലിച്ചെങ്കിലേ ഈ ഗുണം സ്വഭാവത്തോടുകൂടി ഇണങ്ങുകയുള്ളൂ. അറിഞ്ഞിട്ടും അറിയതെകണ്ടും നിരവധി ക്ഷമ ശീലിക്കുന്നവരാണ് മിക്ക ജനങ്ങളും. യുക്തിയും മനസ്സാക്ഷിയും ഒരുവിധം ചെയ്യേണമെന്ന നമ്മളോടുപദേശിക്കുമ്പോൾ മറ്റൊരു വിധത്തിലായാ മേഘം നമ്മളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്. ദിനസരി ജോലികൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിൽ ഇഷ്ടമില്ലാത്തതന്നാലും പലവിധത്തിലുള്ള നിബന്ധനകളെക്കൊണ്ടു സ്വേച്ഛപോലെ നടക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ അതതു ജോലികളെ നിർവ്വഹിച്ചുപോരുന്നുണ്ട്. നട്ടുച്ചവൈലത്തു ചുട്ടുപഴുത്തുകിടക്കുന്ന പം

ടത്തുനിന്ന് കിളക്കുവാൻ യാതൊരുവനും ആഗ്രഹമുണ്ടാവുന്നതല്ല. എന്നാൽ ഈവക ഭണ്ഡങ്ങൾ അനുഭവിച്ച് ഉപജവനത്തിനുവേണ്ടി അദ്ധ്വാനിക്കുന്നതും സഹനശക്തി ശീലിക്കുന്നതിൽ ഒരു വക ഭേദമാണ്. അനേകം സംഗതികളിൽ എത്രക്കുവാൻ ശക്തിയില്ലാഞ്ഞിട്ട് അടങ്ങേണ്ടിവരുന്നുണ്ട്. അതും ക്ഷമാബലത്തിന്റെ വൈഭവാതന്നെയാണ്. എന്നാൽ അടക്കവും കരുക്കവും അറിഞ്ഞു ശീലിച്ചെങ്കിലേ ആയവക്കു സ്വൈര്യവും ദാർപ്പ്യവും മതിയാവുകയുള്ളൂ. അറിഞ്ഞു പ്രവൃത്തിക്കുവാൻ അറിവുള്ളവർക്ക് സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഇതുതന്നെയാണ് വിദ്വാന്മാരുടെ ക്ഷമയും മൂഢന്മാരുടെ ക്ഷമയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം.

ആത്മഭരണത്തിന്റെ ഉപാധങ്ങളായ വിനയവും വിവേകവും മൂഢന്മാർക്ക് ചില സമയങ്ങളിൽ ഉണ്ടായേക്കാമെങ്കിലും ആയവ അവരിൽ സ്ഥിരമായിട്ടു പ്രകാശിക്കുന്ന ഗുണങ്ങളല്ല. വിദ്വാന്മാർക്കുവേണ്ടി വേണമെങ്കിൽ ആയവക്കു ഹാനിവാദത്തെ സൂക്ഷിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. മദ്യപാനികളെന്നെന്നു പൂണ്ണബോധമുണ്ടെങ്കിലും അവരുടെ ശകാരവാക്കുകൾ കേട്ടു പരിഭവിച്ച് മാനനഷ്ടത്തിന്നു കോടതികയറുന്നതും മലകളിലൂടെയും മഹാജനങ്ങൾക്കു ഇളക്കം തട്ടാത്തതും ഈ വിവേകത്തിന്റെ പ്രകാരഭേദംകൊണ്ടുതന്നെയാണ്. അതുഹേതുവായിട്ടു സകലഗുണങ്ങളുടേയും മേക്കോയ്ക്കു സ്ഥാനം വഹിക്കുന്ന ആത്മഭരണത്തെ സകലജനങ്ങളും സദാസമയത്തും യഥാശക്തി ലാഭിച്ചു പോഷിപ്പിക്കേണ്ടതാണെന്ന് യുക്തിയും അനുഭവവും ഒരുപോലെ നമ്മെ ശാസിക്കുന്നതാണ്.

ആർ. വി.

കോമുമേനോൻ

(പദ്യമലയാളം)

ചൊല്ലാതെകണ്ടുകഴിയില്ല വിടല്ല ഞ്ഞെ-
 ഉല്ലാതെ മറെറാരുവരില്ല തുടങ്ങിയൊലാ'
 എല്ലാരുമിങ്ങിനെ തിരക്കുകിൽ വല്ലതും ഞാൻ
 ചൊല്ലാമറിഞ്ഞുപടി കാതു തുടച്ചു കേൾപ്പിൻ.

ഫ

ഉണ്ടായിരുന്നു മലയഞ്ഞാടിയെന്ന വീട്ടിൽ-
 കൊണ്ടാടിനന്മകളിണങ്ങിയ കോമുമേനോൻ
 കണ്ടാൽക്കുലുക്കമലമ്പനമുള്ളിലേററ-
 മുണ്ടാമുടല്ലവനെഴുന്നഴുകത്രുകേമം

ഭ

ഇല്ലെന്നൊരിക്കലുമൊരാളൊടുമൊന്നിനും താൻ
 ചൊല്ലുന്നതല്ലതുവുമല്ല പണം നിനച്ചാൽ
 പുല്ലെന്നറച്ചതു പുളിങ്കുരുപോലടുത്തു
 ചെല്ലുന്നവർക്കു മടിവിട്ടു കൊടുത്തുവന്നു

ന

പൊന്നുള്ളതിങ്ങിനെ പൊടുകുലൊടുക്കുമെന്ത-
 മെന്നുള്ള മുക്കരുതലേതുവിയന്നിടാതെ
 തന്നുള്ളലിത്ത മുതലത്തലിയന്നിരുന്ന-
 വന്നുള്ളവർക്കു വഴിപോലെ കൊടുത്തു മേനോൻ

ര

താരൊത്തമേനികളവന്നടിമപ്പെടാനുൾ-
 ത്താരൊത്തിട്ടാ കൊതിമുഴുത്തു കഴിച്ചു നാട്ടിൽ
 നേരൊത്തമേനവനെയൊന്നരികത്തുകാണും-
 നേരത്തു കണ്ണിണ കുളുത്തിതവർക്കു പരം.

മ

മേനോനെനിക്കു മുറിനല്ലണമെന്നു പേട-
 മാനോടിടഞ്ഞമിഴിമാർ മലമകയാളെ
 താനോത്തു രാപ്പകൽ വണങ്ങിയ മറ്റുക്കൊൻ
 ഞാനോക്കിലായിടുകയില്ല നിനച്ചുകൊൾവിൻ

ന

എന്നാലിളക്കമതുകൊണ്ടു കുറച്ചുമുളളിൽ
തോന്നാതെകണ്ടു പലനാളുവനും കഴിച്ചു
നന്നായുറപ്പുകലത്തന്ന ചരോടെതത്തു
നിന്നാൽ മലക്കുണകലൻവനും മടങ്ങും

൭

കൂരില്ല മേനവനും തെല്ലമകക്കുരുത്തിൽ
മാരില്ല മട്ടു മലരമ്പനും കെൽപുമില്ല
ചേരില്ല നമ്മളൊടിവൻ കുളർമേനിമാരെ-
യോരില്ല നമ്മുടെ നന്മകൾ പറുകില്ല

൮

ഈ മേനവന്റെ നിനവൊക്ക മറന്നു മേലാൽ
നാമേതുമാടലിയലാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടാം'
പൂമേനിമാർ കുരളിലിങ്ങിനെയോത്തുറച്ചും
പൂമേനി വാടി മലരാൽ മലർ വാട്ടുമാണം.

൯

നല്ലാരിലുള്ളമലിയാത്തവനല്ല മേനോൻ
കല്ലാണവന്റെ മനമെന്നു നിനച്ചിടേണ്ട
എല്ലാരുമിങ്ങിനെ കൊതിക്കുകിലെത്തുമെ-
മെല്ലാക്കുമിമ്പമുളവാക്കുവതാക്കു :വയ്ക്കും.

൧൦

നാണവെടിഞ്ഞു വഷളത്തമൊടൊത്തു നാട്ടിൽ-
ക്കാണുന്ന തേങ്ങമാഴികളെക്കളവാൻ മധക്കാൻ
ആണങ്ങളോക്കുതൊരിക്കലുമെന്നിവണ്ണ-
മാണങ്ങു മേനവനറച്ചതു നന്മയോടേ.

൧൧

അഞ്ചാറു നാഴികയകുന്നൊരു കാവിൽ വേല-
യഞ്ചാതെ കാണമതിനു തോഴരൊടൊത്തു മേനോൻ
നെഞ്ചാളിടുന്ന കൊതിയോടൊരു നാൾ നടന്നു
ചാഞ്ചാടിയെങ്ങുമവിടെപ്പല കുഴികണ്ടു

൧൨

മേനേൽ തിരക്കിയവിടെപ്പലരത്തിയൊഴി
യിനേൽ തിരക്കിയയന്മാർ തിരയെന്നപോലെ
അമ്മേ തൊഴുന്നു കഴലെന്നു വണങ്ങിനിന്നാ-
രമ്മേനവൻ മുഴുവനും പിഴയൊതെകണ്ടു.

൧൩

വാഴ്ത്തും തിരക്കിൽ വെയിലത്തു നടന്നുമെയി-
ലൊക്കും വിയപ്പു പൊടിയെന്നിവയൊക്കെ നിക്കുറൻ
തക്കം നിനച്ചു തനിയേ ചളിയറവെള്ളം
നില്ക്കും കളം തിരയുവാൻ നടക്കേണ്ട മേനോൻ പര

നീരാഴവും മലർമണി കലരുന്ന കുറുമാ
ധാരാളമുള്ള ചെറുപൊയ്യയണഞ്ഞതിങ്കൽ
നീരടുവാൻ തുനിയവേ മലരമ്പെടുത്തു.
നേരായ്ത്തൊടുത്തു തരമൊത്തു കരിമ്പുവില്ലൻ പര

നീണ്ടാചുരുണ്ടുമഴക്കുറുപ്പിവണ്ടു തോറ
മണ്ടാ കരിങ്കുലഴിച്ചതിലെണ്ണ തേക്കുറൻ
വീണ്ടാ പുതുത്തളിർ തെഴുന്നൊരു കയ്യയർത്തി.
ക്കൊണ്ടുള്ള പെൺകൊടിയെ മേനവനൊന്നുകണ്ടു പ.ന

അക്കയ്യമാമുടിയുമാമുടിചെന്നടിക്കു-
മക്കൾമാമലർതൊഴു പടിയുള്ള മയ്യം
ക്കൈത്തരത്തിലലരമ്പനു തോഴരായി
നില്ക്കുന്നൊരു തരമെന്നവനൊന്നു പൊങ്ങി പര

കുറിന്നിടയ്ക്കു മിഴിച്ചിന്നിടുമാറ മിന്നൽ
ചായുന്നമട്ടു കഴലിൽക്കളർമേനി തൻ കൈ
പാരം നിറഞ്ഞൊഴുകോട്ടു നടന്നു കണ്ടു
പോരെന്നു കണ്ണിണയെ മേനവനങ്ങയച്ചു. പ.വ
പി. ജി. രാമയ്യൻ, ബി. എ. ബി. എൽ.

ജീവികളുടെ ശ്രവണശക്തി

ബുദ്ധിയിലുള്ള അധികജീവികൾക്കും ശ്രവണേന്ദ്രിയങ്ങളു
ണ്ട്. അവയുടെ സ്വരനവും, ആകൃതിയും, വലിപ്പവും പലജന്തുക്ക
ളിലും വ്യത്യാസപ്പെട്ടുമാണ് കാണുന്നത്. വസ്തുക്കളുടെ അണ
ക്കൾ അതിവേഗത്തിൽ ഇളകുമ്പോൾ ശബ്ദമുണ്ടാവുകയും അതു

വായുവിൽത്തട്ടി വായുമാറ്റുന്ന ചെവികളിൽ ചെന്നുചേരുന്നേരം നാം കേൾക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ശബ്ദമുണ്ടാവുന്നത് എങ്ങിനെയെന്നും അതു നാം കേൾക്കുന്നത് എങ്ങിനെയെന്നും മറ്റും ഈ ഉപന്യാസത്തിൽ വിസ്മരിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

ചില ജന്തുക്കൾക്കു പുറഞ്ചെവി ഉള്ളതായും ചിലതിന് ഇല്ലാതെയും കാണാറുണ്ട്. മനുഷ്യന്റെയും ആനയുടെയും കരങ്ങന്റെയും പുറഞ്ചെവികൾ പെരികൾ പിൻഭാഗത്തെക്കു ചാഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ

മുതലായ ജന്തുക്കളുടെ പുറഞ്ചെവികളുടെ സ്വഭാവം തള്ളി.

ചെവികൾ മുൻഭാഗത്തെക്കു തള്ളിനില്ക്കുന്നതിനാൽ ആ ജന്തുക്കൾക്കു പുരോഭാഗത്തുനിന്നു വരുന്ന ശബ്ദം പിന്നിൽനിന്നു വരുന്ന ശബ്ദത്തേക്കാൾ എളുപ്പത്തിലും സ്പഷ്ടമായും കേൾക്കുവാൻ കഴിയും. ആനകൾ ചെവി വെട്ടുപിടിക്കുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശവും ഇതുതന്നെയാണ്. ചെവി വെട്ടുപിടിക്കുന്നതുകൊണ്ടു മുമ്പിൽനിന്നു വരുന്ന ശബ്ദത്തെ തടയുവാനും എളുപ്പത്തിൽ ഗ്രഹിപ്പാനും സാധിക്കുന്നു. വാവലുകളുടെ പുറഞ്ചെവികൾക്ക് അസംവരണയായ വലിപ്പമുണ്ട്. ചില വാവലുകളുടെ പുറഞ്ചെവികൾ ഉടലിനോളം നീളമുള്ളതായിക്കാണാറുണ്ട്.

പ്രാണികളുടെ ചെവികൾ തലയിലും വയററത്തും കയ്യിനേലും ഇങ്ങിനെ പല അംഗങ്ങളിലുമായി ഭേദപ്പെട്ടുകാണുന്നു. പച്ചപ്പച്ചിന്റെ (പച്ചക്കുതിര) ചെവികൾ വയററത്താണത്രെ. വണ്ടുകളുടെ ശ്രവണേന്ദ്രിയങ്ങൾ അവയ്ക്കുള്ള കയ്യികളാകുന്ന കൊമ്പുകളിനേലാണ്. എരുഭാഗത്തുനിന്നെങ്കിലും ശബ്ദം കേട്ടാൽ വണ്ടുകൾ ആ ഭാഗത്തെക്കു തിരിഞ്ഞു കയ്യികൾ ഗീട്ടി കിടക്കുന്നതു കാണാം. പച്ചപ്പച്ച, ചീട് മുതലായ പ്രാണികൾ കണ്ണുകൾക്കുമായ ശബ്ദങ്ങൾ സന്ധ്യസമയത്തും രാത്രിയിലും പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതു പലരും കേട്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. ഈ ഗാനം ഇണയെ ആകർഷിക്കുവാൻവേണ്ടി ചെയ്യുന്നതാണ്. പ്രാണികൾ ശബ്ദിക്കുന്നതു മനുഷ്യവുമായും കാൽസരലും ഉദ്ദേശിച്ചുമാണെന്നുള്ളതിന്ന് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം പൂ

റയാ. ഒരു ആൺവണ്ടിനെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു വീതിയുള്ള ഒരു പെട്ടിയുടെ കരറത്തു അതിന്റെ ഇണയെക്കൊണ്ടുവന്നു പലകയുടെ മറ്റേ അറ്റത്തു ഇട്ടു. കുറച്ചുനേരത്തെക്കു രണ്ടുപേരും നിശ്ശബ്ദമായി കിടന്നു. അല്പം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പെൺവണ്ട് മുരണ്ടു തുടങ്ങി. ആൺവണ്ട് ഈ ശബ്ദം കേട്ട് കയ്യുകൾ നീന്തി തപ്പി തപ്പി ഇണയുടെ അടുത്തു ചെന്നുചേർന്നു. രണ്ടുപേരും അടുത്തു കൂടിയപ്പോൾ പെൺവണ്ട് പിന്നീട് ആൺവണ്ടിനെ എടുത്തു മുറിച്ചുകളഞ്ഞു പണ്ടത്തെപ്പോലെ പലകയുടെ അറ്റത്തു ഇട്ടു. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും പെൺവണ്ട് രണ്ടാമതും സാഗിതാ ആരംഭിച്ചു. എന്നാൽ കയ്യുകൾ മുറിഞ്ഞുപോയ ആൺവണ്ടിനു ചെവികളും വേറിട്ടതുകൊണ്ടു ശബ്ദം കേൾപ്പാനൊ പതീസംയോഗത്തിന്നൊ സംഗതി വന്നില്ല.

വികാരഭേദങ്ങളനുസരിച്ച പ്രാണികളുടെ ശബ്ദങ്ങൾക്കും വ്യത്യാസം കാണാനുണ്ട്. കവിതനായ ഒരു തേനീച്ചയുടെയും വണ്ടിന്റെയും വേട്ടാളന്റെയും സ്വഭാവം പ്രണയവിവശനായിരിക്കുമ്പോഴോ പണി എടുക്കുമ്പോഴോ പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന മൂളിച്ചുപോലെയല്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നതിനായി എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. ഇതുപോലെതന്നെ ഭയാവഹമായ ദീനസ്വരവും പ്രയാസംകൂടാതെ തിരിച്ചറിയാം. കൊതുവീനു രോമങ്ങൾകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കൊമ്പുകൾ ഉണ്ട്. ഓരോ ഘനത്തിലുള്ള ശബ്ദം കേൾക്കുമ്പോൾ ഇവയിൽ ഓരോ രോമങ്ങൾ ഇളകുന്നതാണത്രെ. ശബ്ദങ്ങളുടെ ഘനവ്യത്യാസം അണക്കളുടെ ചലനവേഗത്തിന്റെ വ്യത്യാസംകൊണ്ടു ഉണ്ടാവുന്നതാണ്. ഈച്ചകൾക്കും എരുമ്പുകൾക്കും ചെവികളുണ്ടോ എന്ന് ഇതുവരയും സൂക്ഷ്മമായി അറിവായിട്ടില്ല. ഉണ്ടെങ്കിൽതന്നെ അവയുടെ ശ്രവണേന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു മനുഷ്യരുടെ ചെവികളെപ്പോലെ ശ്രവണശക്തിയില്ലെന്നു തീച്ചയാണ്. എന്തെന്നാൽ, ഈ പ്രാണികൾക്കു വീണയുടെയും തംബുരുവിന്റെയും ശബ്ദങ്ങൾ കൂടി കേൾപ്പാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. പരസ്പരം ഗ്രഹിക്കാ

വുന്നവിധത്തിൽ എറുമ്പുകൾ സംസാരിക്കുന്നുണ്ടെന്നു വിചാരിപ്പാൻ മതിയായ കാരണങ്ങളുണ്ട്. ഏതായാലും ആവക ശബ്ദങ്ങളൊന്നും നമുക്കു കേൾക്കുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. തേനിച്ചയുടെ ശബ്ദത്തിന് ഈച്ചയുടെ മുളലിനേക്കാൾ ചെറുതാണ്.

എട്ടുകാലികൾക്കു വളരെ തണുത്തപ്പോഴും കൂടി കേൾപ്പാൻ കഴിയും. ഉഗ്രവർണ്ണം കേൾക്കുമ്പോൾ അവ വലയിൽനിന്നു കീഴോട്ട് പേടിച്ചു ചാടുകയും ദീനസ്വരങ്ങൾ കേട്ടാൽ (വലയിൽ വല്ല പ്രാണിയും വീണിര. ചാരിച്ചു) കുറുകയും പേർക്കു കയ്യകളും ഉയർന്നു തല്ലുകയും ചെയ്യും.

തേളിനു മനുഷ്യരുടെ ശ്രവണശക്തിയെക്കാൾ ഗോചരമല്ലാത്ത ശബ്ദം കൂടി കേൾപ്പാൻ കഴിയുന്നതാകുന്നു. തേളിന്റെ ചെവി മറയ്ക്കണമെന്നും കൊമ്പിന്റേലാണെന്നും അഭിപ്രായഭേദമുണ്ട്.

മത്സ്യങ്ങൾക്കും ഇഴജന്തുക്കൾക്കും മറ്റുജന്തുക്കളെപ്പോലെതന്നെ ശ്രവണശക്തിയുണ്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അവയ്ക്ക് എന്തെല്ലാം സ്വരങ്ങൾ കേൾക്കുമെന്നു നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ല. പാമ്പ് ചർമ്മശ്രവണശക്തിയുള്ളതല്ല. കുറവന്മാർ (പാമ്പാടികൾ) പാമ്പുകളെ കഴുത്തിൽ സാധാരണ പിടിക്കാറുണ്ട്. കഴുത്തിന്റെ ശബ്ദം പാമ്പിനു കണ്ണാമ്പുനടകരമായിട്ടുള്ളതാകയാൽ അതു കേൾക്കുമ്പോൾ പാമ്പുകൾ മറ്റു സകലജന്തുക്കളും മറ്റും നിശ്ചേഷ്ടരായി പരമാനന്ദം അനുഭവിച്ചുകിടക്കുന്നു. അങ്ങിനെ ലയിച്ചുകിടക്കുമ്പോഴാണ് കുറവന്മാർ അവയെ പിടിക്കുന്നത്. വീണയുടെയും ഫിഡിലിന്റെയും ശബ്ദത്തിൽ പാമ്പിന് ഇത്ര രസമുള്ളതായി കാണുന്നില്ല.

കുന്നുകാലികൾക്കും മാനിനും ഗോനരസം അനുഭവിപ്പാൻ കഴിയും. വനാന്തരങ്ങളിൽവെച്ചു ഗാനംകേട്ട്, പശു, മൺ മുതലായ ജന്തുക്കൾ ഗായകന്റെ ചുറ്റും വളഞ്ഞു എന്നും മറ്റും കട്ടിക്കാലത്തു നമുക്കു കഥപറഞ്ഞു തന്നിട്ടുള്ളതു ശരിയായിരിപ്പാൻ വിശ്വസിക്കുക. മന്ദാ ചെങ്ങി ലയംകലൻ മുരളീനാദം മുദ്ര കേട്ടു വൈ വന്നിട്ടങ്ങിനെ' നക്കിയിരിപ്പാനും സംഗതിയുണ്ട്. കുട്ടുമുഗങ്ങളിൽ

എത്രക്കുറുപ്പു പല നായാട്ടുകാരും തോൽക്കുകൊണ്ടു പ്രയോജനമുണ്ടാവാതെ ഗാനത്തിന്റെ മിടുക്കുകൊണ്ടു രക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. മതഭൂമികളിൽ കൂടി യാത്രചെയ്യുമ്പോൾ വഴിനടന്നു ക്ഷിണിച്ച ഒട്ടകങ്ങൾക്കു കൂടി പുറത്തിരിക്കുന്നവന്റെ പാട്ടുകൊണ്ട് ആശ്വാസവുമുണ്ടാവാം എന്നു ജനിക്കുന്നുണ്ടത്രെ.

പക്ഷികളുടെ ശ്രവണേന്ദ്രിയം വളരെ കൃത്യതയുള്ളതാകുന്നു. പക്ഷികൾക്കു പരസ്പരം സാദാശ്വസം ചെയ്യാൻ മരത്രമല്ല, അന്യജീവികളുടെ ശബ്ദപാലെ സാധിക്കുന്നതാണ്.

നീനും പ്രസിദ്ധിയുണ്ട്. രാജ്യത്ത് അധികമിട്ടു. താഴെപ്പടി മക്കളെ ചുറ്റും ഇരുത്തി പാട്ടു ചൊല്ലിക്കൊടുക്കുന്നതും ആ ചെറിയ പക്ഷികൾ കുറച്ചു കുറച്ചായി പരം പഠിക്കുന്നതും, ആവർത്തിച്ച് അഭ്യസിക്കുന്നതും അമേരിക്കരോജ്യത്തു സാധാരണയാണത്രെ. തത്തകൾ പലരുടെയും സാസനം കേട്ടു പഠിച്ചു സംസാരിക്കുന്നത് നമ്മുടെ നിത്യപരിചയങ്ങളിലൊന്നാണ്ല്ലോ. ഹിന്ദുസ്ഥാനിലുള്ള ചെറിയ പാട്ടുകൾ അതിവിശേഷമായി പഠാവുന്ന തത്തകൾ വടക്കു ഇന്ത്യയിൽ പലേടങ്ങളിലുമുണ്ട്.

സാധാരണയായി സ്ത്രീകൾക്കു പുരുഷന്മാരേക്കാൾ ശ്രവണശക്തി കൂടിയിരിക്കും. മനുഷ്യരേക്കാൾ ചെവിക്ക് കൃത്യതയുള്ള അനവധി ജന്തുക്കളുണ്ട്. പൂച്ചകൾ തമ്മിൽ കളിക്കുമ്പോൾ സന്തോഷംകൊണ്ട് ഉച്ചരിക്കുന്ന ചില ശബ്ദങ്ങൾ യന്ത്രസഹായത്താലല്ലാതെ നമുക്കു കേൾപ്പാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. ഇതിന്റെ കാരണം ശബ്ദത്തിന്നു കാരണഭൂതമായിട്ടുള്ള അണുക്കളുടെ ഇളക്കം നമ്മുടെ ചെവികൾക്ക് ഗ്രഹിപ്പാൻ പാടില്ലാത്തവിധം അതിസാവധാനത്തിലോ അതിവേഗത്തിലോ ഉണ്ടാവുന്നതുകൊണ്ടാണ്. ബഹുജനങ്ങൾ കൂടിനില്ക്കുന്ന ഒരു സ്ഥലത്തുവെച്ച് അത്യുച്ചത്തിൽ ശബ്ദം പൊങ്ങുന്നതായ ഒരു കഠഹളം വിളിച്ചാൽ ശബ്ദം അധികമായി ഉച്ചത്തിലാവുമ്പോൾ അതു കേൾക്കാവുന്നവരുടെ സംഖ്യ കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു വരും. അത്യുച്ചത്തിൽ ഊതിയാൽ ആ കൂട്ടത്തിൽ ആർക്കുതന്നെ അതിന്റെ ശബ്ദം കേൾപ്പാൻ സാധിക്കാതെയും

വരും. നമുക്ക് അനുഭവിപ്പൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത മനോഹരഗാ
നാകൊണ്ടു ഭൂമി മുഴുവനും മുഴങ്ങുന്നുണ്ടായിരിക്കാം. അതെന്നും ന
മ്മുടെ വെറും ചെവികൾക്കൊണ്ട് ഇപ്പോൾ കേൾപ്പാൻ സാധിക്ക
ുന്നില്ലെങ്കിലും കാലക്രമംകൊണ്ട് യന്ത്രസഹായത്താലോ മറ്റൊ
ശ്രവിപ്പാൻ സാധിച്ചേക്കാം. ശാസ്ത്രീയമായ അറിവു വർദ്ധിക്ക
ത്തോറും സൃഷ്ടിയിലുള്ള രഹസ്യങ്ങൾ ഒരോന്നായി നമുക്കു മനസ്സി
ലാവുന്നതോടുകൂടി സൃഷ്ടിയുടെ യോഗ്യതയെപ്പറ്റി നമുക്കുള്ള വിസ്മ
യവും ഉപയുക്തപരിയ്യയി വർദ്ധിച്ചു വരുന്നതാകുന്നു.

എ. ശങ്കരപ്പള്ളവാൾ, ബി. എ. ബി. എൽ.

സാരോപദേശശങ്കരം

1. പയ്യീച്ച, പൂച്ച, പുലി, വണ്ടലി, ഞണ്ടു, പച്ച-
പ്പയ്യെന്നുതൊട്ടു, പലമാതിരിയായ ജന്മം
പയ്യെക്കഴിഞ്ഞു പുനരീപ്പരുഷാകൃതിതപം
കയ്യിൽ കിടച്ചവർ കളഞ്ഞു കളിച്ചിടൊല്ലെ.
2. ഇന്നുണ്ടു ജോലി, ഭഗവൽസ്തുതി, നാളെയൊവാ-
മെന്നോത്തു പോകരുതു മാനുഷനായിരുന്നാൽ
എന്നോ നമുക്കു മരണം, മൃതിപെട്ടുപോയാൽ
പ്പിന്നെപ്പിറക്കുവതുമെന്തൊരു ജന്തുചായോ?
3. ഹേമാംഗനാദി വിഷയാബുധിയിൽ പതിച്ചു
കാമോദി ചൈരിവശരാജ്ഞിയിടൊതെ
നമീ പ്രപഞ്ചപരമാത്മമറിഞ്ഞു ചുമ്മാ-
നാമം ജപിജ്ജിലിനിമേൽ ജനിയാതിരിയ്ക്കാം.

4. നോക്കുള്ള കർമ്മചയനാറവഴി, ചിത്രഗുപ്തൻ
പേർക്കുന്ന ബുക്കിലൊരു നാമപദം പരിഞ്ഞാൽ
ലാക്കായ് നമുക്കു പുനരാപ്പുരുഷന്റെ നേരെ
നോക്കുന്നതിന്നു യമനില്ലവകാശലേശം.
5. കർലാരിതൻ കഥ മറന്നു കളത്രപുത്ര-
ജാലം, പുലത്തുവതിനായ്നിചെയ്തുന്നാൽ
കാലൻ കയർന്നു കയറിട്ടു വലിച്ചിഴയ്ക്കും
കടന്നു തടവാണൊരു ബന്ധുവാരോ?
6. ഭായാദിപുത്രഗൃഹഭൃത്യധനാഭിമാന-
ജായാദിയിൽ കൊതിവളർക്കുമെരീ പ്രപഞ്ചം
മായാവിലാസമയമെന്നു മനസ്സിദ്ധായി-
പ്പോയൊക്കഴിഞ്ഞു പുനരായവ പുല്ലുപോയി.
7. തിയാളിടുന്നതു തനിക്കൊരു തീറ്റയെന്നോ-
ത്തിയാനതിൽ ബന്ധു പതിച്ചു പെട്ടെന്നുപോലെ
ഇയ്യള്ളനാം വിഷയവൻകടലിൽ പതിച്ചി-
ട്ടയ്യോ കിടന്നു കഷണിച്ചു നശിച്ചിടുന്നു.
8. സാരം തിരക്കുകിലോഹോ ബാഹു തുച്ഛമിസ്സ-
സാരം, സമസ്യമൊരു ശുദ്ധമഹേന്ദ്രജാലം
ചാരം ധരിച്ചു തിരമേറിയിൽ നാം മനസ്സ-
ഞ്ചാരം തുടങ്ങിലതു പെട്ടപൊളിഞ്ഞു കാണാം.
9. മുട്ടന്തകളുടെ ഭഗവദ്സ്മരണേ, മനസ്സു-
മുട്ടന്തകളുടെ കഴിയുന്നൊരു മത്സ്യജന്മം
പൊട്ടിച്ചിടത്തെയൊരു തേങ്ങ, കർലംകരങ്ങിൻ-
കട്ടിക്കു കിട്ടിയതുപോലെ കഴിഞ്ഞിടുന്നു.

10. സൂരിവൃജത്തൊടിക്കെട്ടിത്തരുന്നബന്ധം

ദൂരക്കുഞ്ഞു, ദൂരഹൃദയത്തെയും
തീരെയെഴിച്ചു, തിരുന്നമലയാളം ജപിച്ചാൽ
തീരം നമുക്കു ജനനീജാപ്രവേശം

എസ്സ്. നാൽക്കണ്ണൻ നമ്പൂരി.

ലാറിപ്പോട്ട്

പരശുരാമന്റെ കൂടെ വന്നവരാണ്ല്ലോ, നമ്മുടെ കാരണവ
ന്മാർ. അവരിൽ വെച്ചു കാരണവരായിരുന്നു മലനാട്ട് കാരണവ
ർ. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ തറവാട്ടിൽ പരമ്പരയായി പച്ചമലയാളാ
ചാരങ്ങളെയാണ് അനുഷ്ഠിച്ചു പോന്നിട്ടുള്ളത്. പശ്ചാത്യ പരി
ഷ്കാരങ്ങളോ, പരദേശാചാരങ്ങളോ ഈ തറവാട്ടിന്റെ പടിയിൽ
വരെയെങ്കിലും വന്നിട്ടില്ല. ഈ തറവാട്ടിൽ ജനിച്ച വളരെ കുറേ
ഉണ്ട് നമ്മുടെ ജഡിയി. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് ശ്രീമദേശ്വര
കൃഷ്ണനാരായണനാമകരണകരന് എന്നാണ്. ഇദ്ദേഹം കീഴ്
നടപ്പിനെ വിട്ട് ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ തിരുവനന്തപുരം കോളേ
ജിൽ ചേന്ന്, ബി. എ. പരീക്ഷയിൽ വളരെ ഉന്നതസ്ഥാനത്തെ
കൈക്കൊണ്ടു ജയിച്ചു. അതിൽപിന്നെ, യൂറോപ്പ്, അമേരിക്ക, ജാ
പ്പാൻ മുതലായ ദിക്കുകളിൽ ആരോഗ്യ കൊല്ലത്തോളം സഞ്ചരിക്കുക
യും അവിടങ്ങളിൽ ഉള്ള വിവിധജനസമുദായങ്ങളെയും അവയു
ടെ മതങ്ങളെയും ആചാരങ്ങളെയും നല്ലവണ്ണം പഠിക്കുകയും അ
വയുടെ ഗുണദോഷങ്ങളെപ്പറ്റി അഗാധമായി ആലോചിക്കുകയും
അവയെപ്പറ്റി തന്റെ സ്വന്തമായ ചില അഭിപ്രായങ്ങളെ വർത്ത
മാനക്കടലാസ്സുകളിൽ അടിച്ചുവിടുകയും ചെയ്തു. ഒടുവിൽ മലയാളാ
ചാരസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങൾ തീർച്ചപ്പെടുത്താൻവേണ്ടി കൊ
ച്ചി, തിരുവിതാംകൂർ, ബ്രിട്ടീഷ് ഈസ്റ്റേൺ ഗവണ്മെന്റുകൾക്കിടയിൽ ഇദ്ദേ
ഹത്തെ ഒരു കമ്മീഷണർ ആയി നിയമിക്കുകയും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ

അധികാരങ്ങൾക്ക് ഗോകുണ്ഠാമൃതൽ കന്യാകുമാരിവരെ വിസ്മയം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. കോടതി തിരുനാവായിൽ ആണ് സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളത്. വിധികർത്താവായതു നടത്തുന്നത് അതാതു ജില്ലയിലെ ഡിസ്ട്രിക്ട് മജിസ്ട്രേട്ടാണ്. വിധി കഴിഞ്ഞാൽ ജഡിജി മേണ്ട ഡിസ്ട്രിക്ട് മജിസ്ട്രേട്ടുകോടതിക്കയച്ചു കൊടുക്കും. ഇതാണ് നിയമം.

കേസ്സ്. ഫ്.

ഹാജർ.

മ. രാ. രാ. ശ്രീഗോപാലകൃഷ്ണനാരായണൻ ശങ്കരൻശങ്കരൻ അചർകൾ എം. എ. (കാക്കൂൺ), എൽ. എൽ. ഡി. (ലണ്ടൺ), പി.എഫ്.ഡി. (ഫിലഡെൽഫിയ) തതലായ ലിപിമാലകളെല്ലാം,

മലനാട്ടു കാരണവപ്പാട്.

നടയ്ക്കൽ പറമ്പ്— പുളിഞ്ചേട്ടിൽ കേളനായർ. അന്ത്യം.

വക്കീൽ— പോങ്ങല്ലൂരമനേൻ. (ഫ. ബ. ഭ. ഞ. ഞ. റ.)

ശേഖരമനേൻ..... പ്രതി.

വക്കീൽ— ശങ്കുവള്ളയൻ. (ക. ച. ട. ത. പ.)

പ്രതി നായരല്ലെന്നു പേര് മാറ്റി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണെന്നു കരുതുന്നതിനാലാണെന്നു തോന്നുന്നുവെന്നു തലമുട്ടയടിച്ചു, കാര്യം കത്താതെയും, മുഖക്കുറും ചെയ്തിച്ചു, കൈമുറിക്കുപ്പായം ഇട്ടും, അമ്പലത്തിൽ കേറിയവരികുന്നുവെന്നു ആകുന്നു ഈ കേസ്സ്.

താൻ നായരാണെന്നു, പേര് മാറ്റി പറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു നാട്ടുകൃഷ്ണനിയല്ലെന്നു, തല മുട്ടയടിച്ചിട്ടുള്ളത് ഇപ്പോഴത്തെ ഫോക്കൻ അനുസരിച്ചാണെന്നു, കാര്യം ചെറുപ്പത്തിൽ കത്തിട്ടുണ്ടെന്നും, ദ്വാരം അടഞ്ഞതാണെന്നും, മുഖക്കുറും ചെയ്തിച്ചതു മീശയുടെ ഉപദ്രവംകൊണ്ടാണെന്നു, ബനിയൻ പരിഷ്കാരത്തെ അനുസരിച്ചിട്ടുതന്നെ ആണ് പ്രതിയുടെ വാദം.

പ്രതിയോടു ചില പ്രധാന ചോദ്യങ്ങൾ കോടതിതന്നെ ചോദിച്ചതിൽനിന്നു അയാളുടെ യഥാർത്ഥസ്ഥിതികൾ വെളിപ്പെട്ടു. ചെറുപ്പ

ത്തിൽ ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളിന്റെ പടിക്കൽകൂടി കടന്നു പോയിട്ടുണ്ടെന്നല്ലാതെ ആശ്ശേരേലോക്കുപറിക്കുകയോ ഉയർന്നതരം പരീക്ഷകൾ ജയിക്കുകയോ നമ്മുടെ പ്രതി ഉണ്ടായിട്ടില്ല. കുറെക്കാലം ഒരു വക്കിൽ ഗുരുസ്ഥനായി കോഴിക്കോട്ട് താമസിച്ച കാലത്താണ് കടുമുരിച്ചത് എന്നും, മുഖക്കുഴരം മീശമുളയ്ക്കുന്നതിന്നു മുമ്പുതന്നെ തുടങ്ങിട്ടുണ്ടെന്നും മറ്റും വിസ്മാരത്താൽ വിശദപ്പെട്ടു. പ്രതി പറഞ്ഞതെല്ലാം വാസ്തവമാണെന്നു തെളികയും വക്കീലന്മാർ രണ്ടു പേരും വളരെ കണ്ണുക്കുടം ചെയ്തും ചെയ്തുവെങ്കിലും പ്രതി തീരുമാനം നിർദ്ദോഷിയല്ല എന്നാണ് കോടതി തീർച്ചപ്പെടുത്തിയത്. എന്നുതന്നെയല്ല ജഡിജിമേണ്ടിൽ കടുമുരിക്കൽ മുഖക്കുഴരംചെയ്യിക്കൽ ഇത്രാടി നമ്മുടെ യുവാക്കളിൽ കണ്ടുവരുന്ന വ്യാപാരങ്ങളെപ്പറ്റി കുറെച്ചൊന്നു വിസ്മരിച്ചിട്ടു ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഈ വക പ്രവൃത്തികൾ നമ്മുടെ ചില ആധുനിക ബി. എ. ക്ക്കാരിലും വിദ്യാർത്ഥികളിലും നാം പ്രായേണ കാണുന്നുണ്ട്. സൂക്ഷ്മത്തോളം വിചാരിക്കുന്നതായാൽ ശിവാചാരമോ മുഖമുണ്ഡനമോ ഒരു കുറ്റമെന്നു വിചാരിച്ചുകൂട. പക്ഷെ, കാലദേശാവസ്ഥാഭിമുഖം അനുചരിക്കണമെന്നുള്ള ശാസ്ത്രവിധിയെ എല്ലാവരും സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും, സ്വകീയമായ ജാതിധർമ്മത്തെയും ജാത്യാചാരങ്ങളെയും അനുഷ്ഠിക്കുന്നത് ശ്ലാഘനീയമാണെന്നുള്ള ഒരു ബോധ്യം നാം സകലജാതിക്കാരിലും മിക്കവാറും പ്രബലമായി കണ്ടുവരുന്നതുകൊണ്ടും, ആ ബോധ്യപ്രകാരം നടക്കുൻ അവർ സ്വദേശാചാരകന്മാരായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, ജാത്യാചാരങ്ങൾ കേവലം നിരർത്ഥകം എന്നു വിചാരിച്ചുകൂട. മലയാളികളുടെ പൂർവ്വിക കണ്ടു ഭരിച്ച് മുൻകടുമവച്ച് ഒരു യൂറോപ്യൻ നടന്നാൽ അയാൾ യൂറോപ്യന്മാരുടെയും മലയാളികളുടെയും തുല്യപരിഹാസത്തിന് ഏകാധികാരിയായി ഭവിക്കുമെന്നുള്ളത് രൂഢമാണല്ലോ. ഇപ്രകാരംതന്നെയാണ് യൂറോപ്യരിലുള്ള ആശ്രയിക്കുന്ന നമ്മുടെയും സ്ഥിതി. ഹിന്ദുക്കൾ ഹൈന്ദവചാരങ്ങളെ വിട്ട് യൂറോപ്യന്മാരുടെയുള്ള അവലംബിക്കുന്നത് വെറും ഗോഷ്ടിയാണെന്നു പല മാന്യന്മാരും

ഔരോപ്യന്മാരും ഈ കോടതിമുമ്പാകെ മെഴികെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ വക കാരണങ്ങളാൽ ഈ കേസ്സിനു വിഷയിഭവിച്ചിട്ടുള്ള പ്രവൃത്തികൾ ഹിന്ദുക്കൾ ചെയ്യുന്നത് വിഹിതമല്ല. ആയതുകൊണ്ട് തക്കതായ കാരണാക്രമം കടുമുറിച്ചുകളകയും മറു ചൊല്ലുന്നത് 'സാമുദായികനിയമ'പ്രകാരം നോക്കുമ്പോൾ ഒരുതരം കുറ്റം എന്നാണ് കാണുന്നത്. എന്നാൽ പണ്ഡിതന്മാരിലും മഹത്തുക്കളിലും ചിലർ ഈ കുറ്റം ചെയ്യുന്നത് മിക്കവാറും തക്ക കാരണത്താലാണെന്നു കാണുന്നതുകൊണ്ട് ആയവർ ശിക്ഷാർഹന്മാരാണെന്നു വിചാരിക്കാവുന്നതല്ല. പ്രസ്തുത കേസ്സിന്റെ 5ആം പണ്ഡിതനെന്നും മഹാനെന്നും തെളിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടു കിഞ്ചിത്തനായ ഇവനേയും ഇവന്റെ തരത്തിൽ ഇവനെപ്പോലെ വേഷംകെട്ടി നടക്കുന്നവരേയും ചില വിദാർത്ഥികളേയും ക്രമപ്രകാരം ശിക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ ഈവകക്കാർ സാധാരണയായി ചെറുപ്പക്കാരാണെന്നറിയുന്നതുകൊണ്ട് ഇവരെ കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുന്നതും വിഹിതമല്ല. ആദ്യം ഒരു താക്കീതുചെയ്തു വിടുമ്പോൾ ഉത്തമപക്ഷം എങ്കിലും ശിഖശുശ്രൂക്കൾ ഉണ്ടായി ഇവർ പൂർവ്വസ്ഥിതിപ്പോലെയായേണ്ടത് അത്യാവശ്യമായതുകൊണ്ട്, ഇവരെയെല്ലാവരേയും വാറണ്ടുചുമ്പരുത്തി കോട്ടുചിലവിന്മേൽ ക്ഷേത്രംചെയ്യിക്കുകയും, കടുമവസ്തിക്കുകയും, കടുക്കുനിടിക്കുകയും, മറു ചൊല്ലുണ്ടതാ മേലിൽ ഈവക യാതൊരാചാരങ്ങളും തുടങ്ങുകയില്ലെന്ന് ഇവരെക്കൊണ്ടു സത്യംചെയ്യിക്കേണ്ടതും പഴിപ്പെടാത്തവരുടെ തലയിലും മുഖത്തിലും പുറകുത്തിന്മേലും 'രോമസംഹാരിതൈലം' തേപ്പിച്ച് രോമനാശംവരുത്തി വിട്ടയക്കേണ്ടതും ആകുന്നു.

എന്ന ശുഭഗോപാലകൃഷ്ണനാരായണരുശങ്കരരുശങ്കരരു. (ഒപ്പ്)

പി. ജി., ബി. എ.

പൂർവ്വകം

(നക്ഷത്രമാല)

തങ്ങളും പനിനീർപ്പും തമ്മിലിടയേടുകയും
ഉണ്ടായുള്ളതാ സംവാദമുതലോടുകൂടും.

ശ്രീ വിങ്ങിടുന്നൊഴുകെത്രയുമൊളിജാത്രി-
മീ വൻഗുണങ്ങൾ വിലസുന്നതു കൊണ്ടു നിത്യം
പൂവിന്റെ വംശമതിലിന്നധീരജനാർ
മേവുനും, ഞാനതിന്നു സംശയമില്ല തെല്ലും. 1

എന്നോടു തുല്യമഴകില്ല സഖേ! നിനക്കി-
ങ്ങെന്നല്ല, പാക്കിൽ നന്മി ജാതിവലിപ്പവും തേ;
ചിന്നുന്ന ഗർഭമൊടിവണ്ണമഹോ! ഞെളിഞ്ഞാൽ
മന്നികലുള്ള ജനമൊക്കെ ഹസിക്കുമല്ലോ. 2

ശ്രീകാളിദാസമുഖരാം കവികൾക്കു പണ്ടേ-
യേകാന്തബന്ധുത കലൻ വസിക്കുമീ ഞാൻ
മൗഢ്കതയെക്കുസ്മരജ്യമതിന്റെ നല്ലേ-
രേകാധിപത്വമോടു വാഴ്ത്തു യുക്തമല്ലോ. 3

ഷേക്സ്പിയറാദികവിമൗലികൾ പണ്ടുപണ്ടു
വായ്ക്കുന്നൊരെന്നടയ വണ്ണഗുണത്തെയത്രേ
നീക്കം വെടിഞ്ഞധികമായ് സൂതിചെയ്യതെന്നു
കേൾക്കുന്നതിന്നിഹ നിനക്കിടയായതില്ലേ? 4

ഇക്കണ്ട ലോകമഖിലം ഖേത! സൂഷ്മചെയ്യ
ചൊൽക്കൊണ്ടിടുന്ന വിധിയെന്നുടെ പുത്രനല്ലോ;
ഇക്കണ്ണുമൊന്നു നിരപിക്കുകിലെൻമഹത്വം
മെക്കാലവും കരയുകില്ലതിനില്ല വാദം. 5

സൃഷ്ടിപ്പതിന്നു വിധിതന്നെ, രജോഗുണത്താൽ
സൃഷ്ടിച്ചു വിഷ്ണുവിതിലൊതു ഭവാനു ബന്ധം?
പിട്ടേവമെന്തിനരുളുന്നു? നിനക്കു രാജ്യം
കിട്ടേണ്ടതിന്നു വഴിയില്ല വിവാദമില്ല.

6

കഷ്ടം ഭവാനെൻ മൊഴി, യെങ്കിലുമൊന്നു ചെല്ലാം
പുഷ്പപ്രഭാവമെഴുമെന്നുടെ കാന്തി കണ്ടാൽ
ശിഷ്ടക്കു നല്ല ബഹുമാനവുമുള്ളിലേറും
തുഷ്ടിപ്രസാദവുമുദാരമുദിക്കുമല്ലോ.

7

പൂവിന്നു വേണ്ട ഗുണമത്ര മനോഹരത്വം
തരുന്ന നല്ലമണമെന്നതു സിദ്ധമത്രേ
ആ വൻഗുണം കരുതിടുമ്പൊഴുതെന്നൊടൊപ്പ-
മരുന്നതെങ്ങനെ ഭവാനയി സംധുബുദ്ധേ!

8

കൊള്ളുമെടോ തവ മണം തവ പാപ്പിടത്തി-
ന്നുള്ളിൽ കടന്നിടണമെങ്കിലഹോ ജനങ്ങൾ
മുള്ളത്ര കൊള്ളണമതോക്ടുകിൽ വേണ്ടയെന്നു
തള്ളിടുമാരുമയിതേ മണമൊക്കെ ഏനം.

9

വെള്ളത്തിനുള്ളിൽ മരുവുന്നതിനാൽ നിനക്കു
മുള്ളുള്ള വാത്തയറിയുന്നവരില്ലയെന്നോ?
മുള്ളുള്ള നിന്നരികിലെത്തിടുവാൻ തുനിഞ്ഞാൽ
വെള്ളത്തിൽ വീണു മുതിയും നിയതം ഭവിക്കും.

10

ധാരാമുള്ള മമ ശുദ്ധി നിനച്ചു ഭക്ത-
ന്മാരായിടുന്ന ജനമനപഹമാത്തമോദാ
പേരാണൊരെന്നെ നലുമറിന മാലയാക്കി-
പ്പരമമീശപരൻ ചാത്തിവരുന്നതില്ലേ?

11

തളിച്ചയ്ക്കുവരെയോശ്ച വരിഞ്ഞു കെട്ടി-
ക്കൊള്ളിച്ചിടുന്നതു ചിതം, വലിയോർക്കു മുൻപിൽ
ഉള്ളതിലോർക്കുക മഹാജനമെന്നെ മൗലി-
ക്കുള്ളിൽ തരത്തിലണിയുന്നിതമന്ദമോദം.

12

വണ്ടാനിഷ്ടലിമാരുടെ ചാരുനേത്രം
കൊണ്ടാടിക്കണ്ട വദനം, പദമെന്നുവേണ്ടാ
കണ്ടാൽ മനോഹരതരം കരമെന്നിവയ്ക്കി-
ത്തണ്ടാറിനാണു സദൃശതപമതോമ്മയില്ലേ?

13

(തുടരും)

കെ. സി. കേശവപിള്ള

ഭക്തിയോഗം

ഒരു തത്ത്വമയുടെ ഗുണഭോജനത്തെക്കുറിച്ച് പയ്യംലോചകു
ന്മാരും മൂലഗ്രന്ഥവിഷയത്തെപ്പറ്റി വിചാരിക്കേണ്ട അവകാശ
മില്ലെന്നു ചിലരുടെ വാദമുണ്ട്. മൂലത്തിൽ എന്തുതന്നെ പറ
ഞ്ഞിരുന്നാലും, അതു ഭാഷാന്തരപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ആ ഭാഷക്കടുത്തു
വേഷപ്പകച്ചുയോടുകൂടി മൂലത്തിലുള്ളതെല്ലാം തത്ത്വമയിൽ വരുത്തിട്ടു
ണ്ടോ എന്നു പരിശോധിക്കേണ്ട ഭാരം മാത്രമേ പരിശോധകനു
ള്ളുവെന്നാണ് ഇവരുടെ സിദ്ധാന്തം. ഇതു ഞങ്ങളത്ര ശരിവക്കു
ന്നില്ല. ഗ്രന്ഥരമഞ്ജരി അമ്മായിശ്ലോകമായിട്ട് വേഷംമാറുകയോ,
പ്രൺഡൻ രാജധാനിയിലെ രഹസ്യങ്ങൾ എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് നോ
വൽ പിറന്നപടി മലയാളത്തിൽ ചാടിവെട്ടുകയോ ചെയ്താൽ, അ
ത്, കണ്ടുകൊണ്ടോടവൻ പരിഭാഷകനെപ്പോലെ വിഷയസങ്കരമാ
കുന്നു, ജഗദ്ഗുപ്തവഴിക്കു വൈരാഗ്യമന്ത്രപ്രദമാകുന്നവരോ അല്ലാതെ, മ
റ്റൊരാളുമുണ്ടാകുമെന്നു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. കൂടാതെ

നാൽ കൊള്ളാമെന്നു പ്രാർത്ഥനയുണ്ടു്. ഇനി ഗ്രന്ഥകാരന്റെ ഗുണങ്ങൾ ഒരിക്കലും ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രതിബിംബിക്കാതിരിപ്പായില്ല എന്നൊരു പക്ഷംകൊണ്ടു്. അതിലും അർദ്ധസ്ഥാനങ്ങളുണ്ടെന്നു ഞ്ഞങ്ങളുടെ അനുഭവം. എന്നാൽ ദ്രവ്യപുരഷനായ വിവേകാനന്ദസ്വാമികളുടെ ഗുണങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിരന്തരമായി പ്രതിഫലിച്ചു പ്രകാശിക്കുന്നുണ്ടെന്നു ലോകപ്രസിദ്ധമാണ്. അതുകൊണ്ടു്, സ്വാമികളുടെ ഏതൊരു പുസ്തകവും ഭാഷപ്പെടുത്തുന്നതു ഉപകാരപ്രദമാകാതിരിക്കയില്ല. അതിലും വിശേഷിച്ചു, കെ. എം., എന്ന ഗുരുന്നാമധേയനായ പരിഭാഷകൻ ആദ്യം കൈവച്ച കർമ്മയോഗവും പ്രകൃതമായ ഭക്തിയോഗവും തത്ത്വമെന്തെന്നു കണ്ടാൽ കൊള്ളാമെന്നു ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്ന രാജയോഗവും സ്വാമികളുടെ അപാരമായ ബുദ്ധി കടഞ്ഞെടുത്തു രത്നങ്ങളെന്നുതന്നെ പറയണം.

തത്ത്വമയുടെ വിശേഷംകൊണ്ടു് ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാനിജ്ഞാനമുള്ള കേരളീയർക്കു് കർമ്മയോഗം മുഖേന വിവേകാനന്ദസ്വാമികളിൽ ബഹുമാനം ജനിപ്പിച്ചതിന്റെശേഷം ഭക്തിയോഗം തത്ത്വമയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിസ്താരമായ ജീവചരിത്രം പടഞ്ഞാട്ടുകൂടി പരിഭാഷകൻ ചേർത്തിട്ടുള്ളതു വളരെ ഉചിതമായിരിക്കുന്നു. മഹാഭക്തനും, ജ്ഞാനിയും, ജീവനുഷ്ണമായ ശ്രീരമേശ്വരപരമഹംസൻ നരേന്ദ്രനാഥൻ (വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ സന്യസിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പുള്ള പേര്) ആത്മജ്ഞാനത്തെ ഉപദേശിച്ചു. അപ്രകാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള മഹാശക്തിയാണ് പിന്നീടു ലോകം മുഴുവൻ വ്യാപിക്കുകയും എല്ലാവരിലും ആശ്ചര്യത്തെ ജനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു് എന്നു്. ഈ ജീവചരിത്രത്തിൽ കണ്ഠസ്ഥനായ ആ മഹാവിശിഷ്ടനായ ഗുരുവിനെക്കുറിച്ചും ചിലതൊക്കെ അറിവു് ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായപോലെ വായനക്കാർക്കും മോഹം ജനിപ്പിക്കാം. എന്നാൽ ഭക്തിയോഗപരിശോധനയുടെ ഘട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിനെക്കുറിച്ചു വിസ്തരിക്കുന്നത് അപ്രകൃതവും അന്യപത്രക്കാർ ചിലർ ആയതിന്നുദ്യമിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ രഞ്ജിനി മേലിൽ അതിന്നു ശ്രമിക്കുന്നത് അനുവശ്യവും

ആകയാൽ സമാധിയിൽ ഇരിക്കുന്നതായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു പടമാത്രം ചേർത്തു ഞങ്ങൾ തുച്ഛപ്പെടുന്നു.

കെ. എം. എന്ന മഹാനാഭാവൻ തഴ്ജമുള്ള നൈപുണ്യം കർമ്മയോഗതഴ്ജമകൊണ്ടുതന്നെ പ്രത്യക്ഷമായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഭക്തിയോഗതഴ്ജമത്തിനെ കണ്ടുകൂടി ദൃഢീകരിക്കുന്നുണ്ട്. വ്യാസസ്വരൂപ ശങ്കരാചാര്യഭാഷ്യം മുതലായ അദ്വൈതമതസ്ഥാപകഗ്രന്ഥങ്ങളെയും, മദ്ധ്വാചാര്യഭാഷ്യം, രാമാനുജാചാര്യഭാഷ്യം, മുതലായ ദ്വൈതമതസ്ഥാപകഗ്രന്ഥങ്ങളെയും വഴിപോലെ പഠിച്ച്, കേരളഭാഷയിൽ തപജ്ഞനായ ഒരു മഹാൻ സ്വന്തമായിട്ടു നിർമ്മിച്ചതാണോ എന്നു തോന്നത്തക്കവിധത്തിൽ ഈ തഴ്ജമക്ക് തന്മയത്വം വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാൻ ഞങ്ങൾ ഒട്ടും മടിക്കുന്നില്ല.

ഇങ്ങിനെയുള്ളൊരു ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണംകൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനമെന്തെന്നാൽ പരോപകാരംതന്നെ. പരന്മാരിൽ ഇതെങ്ങിനെ ഉപകരിക്കുന്നുവെന്നും, എത്രത്തോളം ഉപകരിക്കുമെന്നും, പയ്യാലോചിക്കുന്നതായാൽ അതും സ്പഷ്ടമാവുന്നതാണ്. ആദ്യംതന്നെ ഭക്തിഭാഷാത്മം ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളവരെ നോക്കുക. ദേഹാദി സകലപ്രപഞ്ചങ്ങളും നശിച്ചു സച്ചിദാനന്ദബ്രഹ്മരൂപമായി ഇരിക്കുന്ന അർത്ഥസ്ഥയാകുന്നു വിദ്വേദമുക്തി. നോട്ടക്കരം ക്ഷീയതൈകമ് കല്പകോടി ശതൈരപി' എന്നുള്ള മഹാഭാരതവചനസിദ്ധമായ പ്രാബല്യകർമ്മ ക്ഷയത്തിനായി ദേഹാദിപ്രപഞ്ചത്തോടുകൂടിത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നുവെങ്കിലും, മിഥ്യാവാസനകൾ നശിക്കയാൽ സർവ്വജനങ്ങളിലും സർവ്വമുത്ത പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നോരവസ്ഥയാകുന്നു ജീവമുക്തി. ഇപ്രകാരം സ്വതഃകാമ്യമായ രണ്ടുതരം മുക്തിക്കും അടുത്ത പ്രധാനകാരണങ്ങൾ ശ്രവണം, മനനം, നിദിദ്ധ്യാസനം, സമാധി ഇതുകളാകുന്നു. ശാസ്ത്രതല്പയ്ക്കനിശ്ചയസമ്പാദനമാകുന്നു ശ്രവണം. ശാസ്ത്രാത്മം സത്യമെന്ന നിശ്ചയസമ്പാദനമായ യുക്തിവിചാരമാണ് മനനം. ഇങ്ങിനെയുള്ള ശ്രവണമനനങ്ങളെ പിന്നെയും പിന്നെയും ആവർത്തിച്ചുകിലെ, തത്പയ്ക്കനിശ്ചയമെന്നശ്രവണഫലത്തെയും, അസംഭാവനാനിവൃത്തി എന്ന മനനഫലത്തെയും സമാധി

പ്പാൻ കഴിയുള്ള. ഫലസിദ്ധിപയ്ക്കുന്ന ശ്രമണദികളെ ആവർത്തി
 കേണമെന്ന ഭഗവാൻ ശ്രീശങ്കരചാര്യസ്വാമികൾ ആവൃത്തിര
 സകൃദുപദേശാൽ' എന്നുള്ള അധികാരത്തിൽ ധ്യാനം പിടിച്ചിരിക്കു
 ന്നു. അതുകൊണ്ട് വേദാന്താത്മം, ഗ്രഹിച്ചാൽ, ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ
 ആസപദിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. വേദാന്തതത്വം, ഗ്രഹിക്കാത്തവരും ജി
 ജ്ഞാസുക്കളുമായിട്ടുള്ളവരുടെ കാര്യം, പ്രത്യേകിച്ചു ലോചിക്കേണ്ടതു
 മില്ല. ലൌകികഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പോലും വായിക്കയാൽ വേദാന്തതത്വം
 ണ്ടും അറിവാൻ ആഗ്രഹമില്ലാത്തവർക്കും ഈ വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥമുണ
 ണ്ണെ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവർ ഘോഷിക്കുന്നതു് കട്ട് എപ്പോഴെങ്കിലും അ
 തിൽ പ്രവൃത്തിയുണ്ടായാൽ ഗ്രന്ഥാന്തരാചലോകനംകൊണ്ട് സാര
 ഗ്രഹണശക്തി സ്വപാദിച്ചിട്ടുള്ള ഈ കൂട്ടർ യുക്തിയുക്തവും സർവ്വ
 വുമായ ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ വായിച്ചു രസിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. അതിമു
 ഡ്ധന്മാരും കഷ്ടാവസ്ഥകളിൽ അകപ്പെട്ടപ്പോൾ സമാധാനത്തിന്നു
 യി വേദാന്തതത്വചിന്തയിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ ഉത്സാഹിക്കുന്ന
 ഉ പതിവാണ്. അവർക്കും അങ്ങിനെയുള്ള അവസരങ്ങളിൽ ഇ
 പ്രകാരമുള്ള ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ സഹായംകൊണ്ട് കാലക്രമേണ സ
 ക്തഗതി ഉണ്ടായേക്കാം.

അപൂർവ്വമായ വിജയത്തെപ്പറ്റി ഒരു പുതിയഗ്രന്ഥം നിർമ്മി
 ച്ചാവകിൽ അതിന് ഉല്പത്തിക്കാര്യത്തന്നെ പൂർണ്ണപ്രചാരമുണ്ടാ
 യില്ലെങ്കിലും, കാലക്രമേണ പ്രചാരം വർദ്ധിച്ച ജനങ്ങൾക്കു അറിവി
 നെ കൊടുക്കുമെന്നുള്ളതിന്നു നമ്മുടെ പൂർ്വ്വചാര്യന്മാരുടെ പ്രയത്നം
 തന്നെ പ്രധാനോദാഹരണമാണല്ലോ. ശ്രൗതമതോദ്ധാരത്തിന്നുവേ
 ങ്ങി വേദപ്രാമാണ്യവും ആസ്തിക്യവും സാധിച്ച ഉദയനാചാര്യർ ഹ
 ഷ്മിശ്രൻ മുതലായവരുടെയും വേദപ്രാമാണ്യത്തെ സാധിച്ച കർമ്മാ
 ന്ശ്വാതത്തെ നടപ്പാക്കിയ ഭട്ടപാദാചാര്യൻ, ഗുരുമണ്ഡനമിശ്രൻ
 മുതലായവരുടെയും അദ്വൈതമതസ്ഥാപകനായ ആചാര്യസ്വാ
 മികളുടെയും മറ്റും മതങ്ങൾക്കു കാലക്രമേണ പ്രചാരം വർദ്ധിച്ചു
 തന്നെയുണ്ടല്ലോ കണന്നത്. ഈ സംഗതി നാടകാദിലൌകീ
 കഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ മലയാളികൾക്കു പൊതുവിൽ അനു

വേവുമാണല്ലോ. ഗ്രന്ഥത്തിന്നു അസാമാന്യഗുണമുണ്ടെങ്കിൽ തൽക്കലാതന്നെ പ്രചാരം സിദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യും.

ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രയോജനം ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണത്തിങ്കലുള്ള ഉദ്ദേശത്തെയും, വായനക്കാരുടെ വായിക്കുവാനാരംഭിക്കുമ്പോഴുള്ള ഉദ്ദേശത്തെയും, ആശ്രയിച്ചുപിടിച്ചിരിക്കുന്നത്. മഹാഫലമുള്ളതായ കായ്ത്തിൽ നിസ്സാരഫലത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ആരെങ്കിലും പ്രവർത്തിച്ചാൽ അവന്നു മഹാഫലമാണ് സിദ്ധിക്കുക എന്ന ശ്രീമൽഭാഷ്യത്തിൽ സമനപയാദ്ധ്യായത്തിൽ ആചാര്യസ്വാമികൾ ഘോഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. മേൽക്കും പരമചുരുക്കം ത്വമകകൊണ്ടും, ഭക്തിയോഗം വഴി മേൽക്കും സുഖസാധ്യമാകകൊണ്ടും, ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഫലം മഹാഫലമാണെന്ന് വിശദമാകുന്നു.

ശാസ്ത്രസാങ്കേതികങ്ങളായ മലയാളപദങ്ങൾ ഒല്ലഭാഗത്തു അവിടെ സംസ്കൃതപദപ്രയോഗം ഒരു ദോഷമായിട്ടു വിചാരിച്ചു കൂട. എന്നാൽ കർത്തൃകർമ്മക്രിയകളുടെ തെറ്റായ ഉപയോഗിക്കുകയും വേണ്ടടിക്കിൽ ചിലേടത്ത് ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതു ന്യൂനതതന്നെ. ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണത്തിങ്കൽ സാമാന്യമായിട്ടു വാക്യദോഷം മുതലായ ദോഷങ്ങൾ വരാതെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. വിശേഷിച്ചു വിഷയത്തിന്ന് കാർണ്യവും കൂടിയുള്ളപ്പോൾ വാക്യശുദ്ധിക്ക് പ്രത്യേകം മനസ്സിലുത്തണം.

അവ്യക്തത, ചുരുക്കം, ക്രമവ്യത്യാസം, ഉപപാദിക്കാത്ത മുതലായി വാക്യദോഷങ്ങൾ പല പ്രകാരത്തിലുണ്ട്. പ്രകൃതഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇതിൽ ചില ദോഷങ്ങൾ ചിലേടത്തു പററിപ്പോയിട്ടുണ്ട്.

'ഗുരുവിന്റെയും ശിഷ്യന്റെയും യോഗ്യതകൾ' എന്ന ഘട്ടത്തിൽ, ഗുരുവിന്ന് അകല്പിച്ചെന്നയോഗ്യത രണ്ടാമതു വേണ്ടതാണെന്നുപറയിക്കുന്ന പ്രകൃതത്തിൽ മനശ്ശുദ്ധിയില്ലാതെ ഈശ്വരസ്വർഷാൽക്കാരം സാധിക്കയില്ല. ആ സ്വർഷാൽക്കാരമില്ലാത്തവൻ ഉപദോഷാവാധി ഭവിക്കയില്ല. അതുകൊണ്ട് ഗുരുവിനു മനശ്ശുദ്ധി

ജ്ഞാതാഭിരീകരണം, എന്നു മാത്രം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ 'മേനശ്ശദ്ധി' എന്നുവെച്ചാൽ എന്ത്, ഈശ്വരസാക്ഷാൽക്കാരത്തെപ്പറ്റി എന്ത്, മനശ്ശദ്ധിക്ക് ഈശ്വരസാക്ഷാൽക്കാരത്തെക്കുറിച്ചു എങ്ങിനെയാണ് ഉപയോഗം, സാക്ഷാത്തായിട്ടും പരമ്പരയായിട്ടും, എന്നുള്ള കഥകളെപ്പറ്റി യാതൊന്നും പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. പിന്നെ ശിഷ്യന് ഗുരുവികൾ ഭക്തി, വിശ്വാസം, വണക്കം ഈ വക ഗുണങ്ങളുണ്ടായിരിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞിട്ട്, അല്ലെങ്കിൽ ആത്മജ്ഞാനമുണ്ടാവില്ല എന്നും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവിടെയും അതുകൂടെ സ്വഭാവോദികളെപ്പറ്റി ഒന്നും പറഞ്ഞുകാണാറില്ല.

ലൌകികസ്നേഹവിഷയമായ ഉദാഹരണങ്ങളെ പറയുന്ന ഘട്ടത്തിൽ 'സേവ്യം' എന്നുള്ള സ്നേഹത്തെ വിവരിച്ച 'ലോകവത്തു ലീലാകൈവല്യം' എന്നുള്ള അധികരണസിദ്ധാന്തത്തെ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ആ അധികരണത്തിൽ ജനങ്ങൾ കാരോ സാധനങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുന്നതുപോലെ കേവലം ക്രീഡക്കായി നിത്യതൃപ്തനായ ഈശ്വരൻ പ്രപഞ്ചത്തെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നാണ് സിദ്ധാന്തിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവിടെ ചില യുക്തിഭംഗങ്ങൾ തോന്നുന്നുണ്ട്. സുന്ദരികളായ സ്ത്രീകൾ മുതലായ വസ്തുക്കളിൽ ആഗ്രഹമുണ്ട്; അനുഭവിച്ചു തൃപ്തിപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല; അങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോൾ ആ ഇഷ്ടത്തെ സംധിപ്പാൻ വേണ്ടി ശ്രമിക്കാറുണ്ട്. അതുപോലെ ഈശ്വരൻ എന്തെങ്കിലും ആഗ്രഹമുണ്ട്, അതിൽ തൃപ്തി വന്നിട്ടില്ലതാനും; എന്നു വന്നാൽ അദ്ദേഹം ഇഷ്ടസിദ്ധിക്കായി ശ്രമിച്ചുവെന്നുവരാം. ഈശ്വരൻ നിത്യതൃപ്തനായാൽ ക്രീഡയിലും ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നു പറയാൻ പ്രയാസപ്പെടും. അപ്പോൾ അതിനായി സൃഷ്ടിക്കുന്നുവെന്നതു ശരിയായിത്തോന്നുന്നില്ല. "...തൽഭോഗായേശ്വരാജായ വിയൽപവനതേജാംബുഭുവോ ഭൂതാനി ജജ്ഞിരേ" എന്ന പഞ്ചദശിയിൽ പറഞ്ഞപ്രകാരം ജീവന്റെ പ്രാരബ്ധകർമ്മങ്ങളുടെ ഫലാനുഭവത്തിനായി ഈശ്വരൻ പ്രപഞ്ചത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. സാധനങ്ങളില്ലാത്തതാൽ സുഖഭുഖാദിരൂപഫലാനുഭവം സിദ്ധിപ്പാൻ ജീവനു തരമാവുകയില്ല, എന്ന യുക്തിയും

യുക്തമായിത്തോന്നുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ ജീവനെ സൃഷ്ടിച്ചതിന്റെ ശേഷമെ ജീവനു പ്രാർത്ഥന കർമ്മങ്ങൾ ഉണ്ടാവാൻതന്നെ താമുളു. അതിന്റെ ശേഷമല്ലാതെ കർമ്മം നടവത്തിന്നു പ്രസക്തിയുമില്ല. അങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോൾ ആദ്യസൃഷ്ടിക്കു യാതൊരുദോഷവും ഇഷ്ടപരന്നുണ്ടാകുവാൻ തരമില്ലല്ലോ. ശ്രുതിയിൽ പറയപ്പെട്ട ഫലപ്രദമായൊന്നാണ് ക്രിഡയും, സുഖദുഃഖാനുഭവരൂപമായ ഭോഗവും എങ്കിലും ഈ യുക്തിഭംഗം ആ ശ്രുതിക്കും ബാധിക്കുന്നതാണ്.

സർവ്വകലാശാലാ

പ്രമേയങ്ങൾ.

ഈ വിഷയപ്രസ്താവം തുടങ്ങുന്നതിന്നുമുമ്പായി അതിന്നൊരു പൂർവ്വികയുടെ ആവശ്യം മനസ്സിൽ സ്മരിക്കുവാൻ ആയത് ആദ്യം കഴിച്ചശേഷം വിഷയപ്രവേശം ചെയ്യാമെന്നും വിചാരിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ, ഈ വിഷയത്തിലെ തത്വങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു പറയുമ്പോൾ ചില മഹാത്മാക്കുണ്ടാകേണ്ടുന്ന സന്തോഷം കാലവൈപരീത്യത്താൽ സംഭവിക്കുമായി ഭവിക്കുമോ എന്നു ശങ്കിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ ഈ വിഷയത്തിൽ വല്ലാത്താ എന്റെ നേരെ നിരസം തോന്നിയാലും കൂടി ഞാൻ ഈവക ചെയ്യുന്നതു ഭാഷാപരമ്പരണത്തിന്നായിട്ടല്ലാതെ ഭാഷാപരമ്പരണത്തിന്നായിട്ടല്ലെന്ന് ഇതു സമധാനത്തിന്മേൽ ഇതിനെ എന്റെ ഒരു ക്ഷമയാചനയായി വിചാരിച്ചു മപ്പേചെയ്യുന്നതിന്നുപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഞാൻ ചെയ്യുന്നതിന്നു പ്രതിവിധി ആ മഹാത്മാക്കും സുകരമായിചെയ്താമല്ലോ. എങ്ങിനെയെന്നാൽ—ഞാനും ചില ഉപന്യാസങ്ങളും ഗദ്യപദ്യഗ്രന്ഥങ്ങളും രചിച്ചിട്ടുള്ളതും, അവയിൽ പ്രബോധചക്രോദയം എന്ന മലയാളനാടകഗ്രന്ഥം 1904-ലെ എം. എ. പരീക്ഷാപ്രമേയങ്ങളിൽ ഒന്നായിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ആവകയിലും വല്ലതും ആക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ടാകേകിൽ ആയതും കഴിച്ചാൽ പിന്നെ ര

ഞ്ഞവഴിക്കുരുടെ പ്രവൃത്തിയിൽനിന്നുമുണ്ടാകുന്ന ശരിയായ ഒരു പ്രതിവിധി മലയാളഭാഷാഭിരുചിക്കും വ്യവസ്ഥക്കും ഹേതുവായിത്തീരുന്നതാണല്ലോ. എന്നാൽ ഇത്രയും ആക്ഷേപസമധാനങ്ങളോടുകൂടി ഈവക തുടങ്ങുന്നത് എന്തിനെന്ന് ചിലർ ചോദിക്കുമായിരിക്കാം. ഒരു മഹാപാശാലയിലെ പ്രധാനമലയാളപണ്ഡിതരായ ഞാൻ അനുഭവിച്ചുവരുന്ന ചില ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്ക് ഈവക തത്പ്രകടനത്താൽ വല്ല നിവൃത്തിയുണ്ടാകുമൊ എന്ന എന്റെ ആശംസയാകുന്നു ഈ വിഷയത്തിൽ എന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്. കമ്പർ, രാജമാനവർ, മുതലായ തമിഴുകവികളും മറ്റും വർത്തിച്ചിരുന്ന ഈ തമിഴുനാട്ടിൽ ചിലർ മലയാളഭാഷയെ വളരെ പുച്ഛിച്ചുവരുന്നതു സാധാരണയായിരിക്കെ അതിന്നനുരൂപമായി ചില മലയാളഗ്രന്ഥങ്ങൾ സർവ്വകലാശാലാപ്രമേയങ്ങളായി വെച്ചു കാണുന്നതിൽ മലയാളഭാഷക്കു വ്യവസ്ഥയില്ലെന്നു തോന്നത്തക്ക പല അംശങ്ങളും കാണാമുള്ളതു വലിയ മനസ്സാപത്തിന്നു ഹേതുവായി തിരുന്നവെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. മലയാളഭാഷ എന്നത് പ്രത്യേകം ഒരു ഭാഷയായി എടുപ്പാൻതന്നെ യോഗ്യതയില്ലാത്തതാണെന്നും തമിഴും സംസ്കൃതവും പരിചയമുള്ള ഒരവർക്കു മലയാളം അക്ഷരമാലമാത്രം പഠിച്ചാൽ അതുകൊണ്ട് ഒരു മഹാപാശാലയിലെ പ്രധാനമലയാളപണ്ഡിതരായിരിപ്പാൻ കഴിയുന്നതാണെന്നും മറ്റുമാകുന്നു ഈ തമിഴുനാട്ടിലുള്ള ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. ഇതിനെ അനുസരിച്ച് ഇയ്യുടെ ഉണ്ടായ ഇവിടത്തേ ഒരു തമിഴുപ്രസംഗത്തിൽ ഒരു വിദ്വാൻ മലയാളഭാഷക്കു വ്യവസ്ഥിതമായ വ്യാകരണമെന്നയില്ലെന്നും മറ്റും പ്രസ്താവിച്ചുകേട്ടപ്പോൾ എനിക്കുണ്ടായ മനസ്സാപം പറയാവുന്നതല്ല. ഇങ്ങിനെ ആക്ഷേപിക്കത്തക്ക സ്ഥിതികൾ മലയാളഭാഷക്ക് ഇല്ലാതായി വരേണമെങ്കിൽ വളരെ ആളുകൾ കൈപ്പുറത്തോടും പഠിപ്പാനിടവരുന്നവയായ സർവ്വകലാശാലാപ്രമേയഗ്രന്ഥങ്ങൾ എങ്കിലും ഭാഷാവൈശിഷ്ട്യം കാണിക്കുന്നവയായിരിക്കേണ്ടതു മുഖ്യ ആവശ്യമാകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, 'മഹാജനോ യേന ഗതസ്സുപന്ഥാഃ' എന്ന

പോലെ ലോകം ഗ്രന്ഥാശാസിക'മാണല്ലോ. അങ്ങനെയുള്ള ലോകം ഭാഷാമാതൃകകളായിരിക്കേണ്ടുന്ന പരീക്ഷാപ്രമേയഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ചിലതു ഭാഷാഘാതകങ്ങളായിരുന്നാൽ കഷ്ടമല്ലേ? എന്നുമാത്രമല്ല, ആ വക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഈ തമിഴ് നാട്ടുകാർക്കും മറ്റും മലയാളഭാഷയ്ക്കു ന്യൂനത കല്പിപ്പാൻ അവകാശവും കൊടുക്കുന്നു. എന്നാൽ ശുദ്ധമലയാളം, തമിഴ്നാട്ടുകാർക്കു പന്തീരാണ്ടു പഠിച്ചാലും വരുന്നതല്ല. ആ ഭാഷയിലെ ചില പ്രത്യേക അക്ഷരോച്ചാരണങ്ങളും, മറ്റുചില വിശേഷ രീതികളും ഒരു തമിഴ് വിദഗ്ദ്ധൻ എത്രകൊല്ലം പഠിച്ചാലും ഒരു കേരളീയവിദഗ്ദ്ധനെപ്പോലെ ഉച്ചരിപ്പാനും മറ്റും ശക്തമാകുന്നതല്ല. ഏതാദൃശമായ കേരളഭാഷയിൽ ചില അപ്രവചനീയശാബ്ദങ്ങൾ അന്ധപരമ്പരയായി കണ്ടുവരുന്നവയെ മാത്രം വ്യവസ്ഥിതങ്ങളാക്കി പരിഷ്കരിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ മലയാളം അതിരമണീയമായിരിക്കുന്നതുമാണ്. എന്നാൽ ഈ പരിഷ്കരണം സർവ്വകലാശാലാഗ്രന്ഥങ്ങൾമൂലം വരുത്താവുന്നതല്ലാതെ വേറെ വഴിക്കത്ര സുകരമാകുന്നതല്ല. ആ വിധം ചെയ്താൽ കുറെക്കാലം മുമ്പെ മലയാളഭാഷയിൽ ഗ്രന്ഥഭേദമില്ലാ എന്നൊരു വൈഷമ്യമുണ്ടായിരുന്നതും ഇയ്യടെ നീങ്ങിവരുന്നുണ്ട്. തമിഴ്, സംസ്കൃതം, മുതലായ ചില ഭാഷകളിൽ പണ്ടുണ്ടായിട്ടുള്ള വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥങ്ങൾ പോലെയുള്ളവ നിർമ്മിക്കത്തക്ക മഹാത്മാർ ഈയിടെ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരില്ല. മലയാളത്തിലാകട്ടെ നേരെമറിച്ചും കാണുന്നു. പ്രാചീനഗ്രന്ഥങ്ങളേക്കാൾ അർച്ചാചീനങ്ങളും, അർച്ചാചീനങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ച് നവീനങ്ങളും എത്രയോ വിശിഷ്ടങ്ങളായിരിക്കുന്നു. ആ വിധമിരിക്കെ ചർച്ചിതചർച്ചണന്ത്രായമായും മറ്റും ചില പ്രാചീനാർച്ചാചീനഗ്രന്ഥങ്ങളെ തുടച്ചുയായും, നവീനങ്ങളിൽ ഭാഷാഘാതകങ്ങളായി കാണുന്ന ചിലതിനേയും, പ്രമേയങ്ങളായി വെച്ചു കാണുന്നതിന്റെ കാരണം മനസ്സിലാകുന്നില്ല. മലയാളഭാഷയുടെ ഗൃഹപിഴതന്നെയെന്നല്ലാതെ പറയാവതെന്ത്? പ്രമേയഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഭാഷാവൈചിത്ര്യം, വിഷയശ്രേഷ്ഠ്യം, മുതലായ ഗുണങ്ങൾ മുഖ്യാവാശ്യം തന്നെ. അതിൽവെച്ചു വിഷയവിശേഷത്തേ

ക്കാൾ ഭാഷാവിശേഷമന്യോപശ്യാമാകുന്നു. എന്നാൽ പ്രമേയങ്ങൾ വെച്ചു വരുന്ന രീതിനോക്കുമ്പോൾ വിഷയം മുഖ്യതയായി വിചാരിക്കപ്പെടുന്നപ്രകാരം തോന്നുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഗ്രന്ഥനാമം വേദാന്തസംബന്ധമായിട്ടുള്ളതിനെ ഏ. എ. പരീക്ഷക്കു മുമ്പാകെ വെക്കുന്നതല്ലതെ മറ്റൊന്നിന്നു വെച്ചു കാണുന്നില്ല. പ്രത്യേക ഇംഗ്ലീഷിൽ ഫിലാസഫി, ബി. എ. പരീക്ഷക്കു ഒരു ഐച്ഛിക വിഷയമായിത്തന്നെ എടുത്തിരിക്കുന്നു. എന്നതന്നെയല്ല ഈ യാണ്ടത്തേ എഫ്. എ. ടെക്സ്റ്റായി വെച്ചിരിക്കുന്ന പ്രബന്ധമതു കൂടെ' എന്ന ഗ്രന്ഥനാമം വേദാന്തസംബന്ധമായി കാണുന്നില്ലെങ്കിലും ഗ്രന്ഥവിഷയം വേദാന്തക്കതലായിരിക്കുന്നു. എന്നല്ല ഇതുവരെ സാധാരണ ഏ. എ. ക്കു വെച്ചിരുന്ന ഭാഗവതം ഇപ്പോൾ വേറെ പരീക്ഷക്കും വെച്ചുകാണുന്നുണ്ട്. ഈ ഭേദഗതി ഗുണകരംതന്നെ. ഭാഗവതത്തിൽ വേദാന്തസംബന്ധമായ ചില അംശങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും മുഴുവൻ ആ വിധമല്ലല്ലോ. ഇതുപോലെ ചില ഗ്രന്ഥനാമങ്ങൾ വേദാന്തസൂചകമായിരുന്നാലും വിഷയം സൂചഗ്രാഹ്യമായിരുന്നാൽ വെക്കുന്നതിന്നു വിരോധമില്ലല്ലോ. ആ കപ്പാടെ പൊതുവിൽ പ്രമേയഗ്രന്ഥം വിഷയത്തെപ്പറ്റി ഇത്രയും പ്രസ്താവിച്ചതിൽതന്നെ സേകല്പത്തിൽ പുണ്യകാലം കഴിക' എന്ന കൂട്ടത്തിലാലോ എന്നു ശങ്കിച്ചിവിടെ വിരമിക്കുന്നു. ഇനി കർവ്വകർമ്മരഭോ, അതാവിത്, ഓരോ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ഗുണദോഷങ്ങളെ കുറിച്ചുള്ള പ്രസ്താവം വഴിയെ തുടങ്ങാം.

കവീശ ഏ. നാണവയുശാസ്ത്രി.

ഭൂവണ്മന

(ദേവീസ്തോത്രം)

ചൊല്ലേറാ നിൻമിഴിക്കുള്ളുക കരണയ്ക്കൽ
തന്നെയാണാക്കുമാപ-

ത്തില്ലെന്നാൽ പിന്നെയെന്തൊ കരുണ കലുഷമി-
ല്ലാത്തൊരപത്തു നന്മി

എല്ലാമേവാ വിചാരമുടിയനിലതിയ-
ളാപമുണ്ടാകമൂലം

മെല്ലെ തുക്കൺപത് ചീടുക പരമശക്തി-
നായി നന്നായിദാനീം

തുകണ്ണിൽതിങ്ങിവിങ്ങിട്ടൊഴുകിനകരണം-
സിന്ധു തൻ ബന്ധുരശ്മി

വക്കത്തായല്ലസിമുങ്ങിനെ സുലളിതമാ-
യിടുമാറാടിയാടി

ഭക്തന്മാക്കൊക്കെ വേണ്ടുന്നൊരു ഫലമഖിലം
വാരിവെച്ചിട്ടു ഭംഗ്യാ

നിൽക്കും നിൻ ഭൂലതസ്സേവനമിവൻ രമേ!
നരകണം നാളിൽ നാളിൽ

വന്ദ്യശ്രീ ലക്ഷ്മി! ശാങ്ഗാ വിജയമുഗവാ
ഗംഭിരവാകാളപുഷ്പം

നന്നായ് ചാപങ്ങളുവാ തുജഗതി പലതും
ണ്ടൊക്കെ നന്നാക്കിലേററം

എന്നാൽ സ്സമ്പത്തു നരകാനിവർക്കൾ പടകളിൽ
ക്രൂരകർമ്മങ്ങൾചെയ്തും

തന്ത്രം സമ്പത്തുനരകന്നിതു ഭയയെടുനിൻ
ചില്ലിവില്ലല്ലലെന്നേ

ചെന്താരിത്തനപിയംഗെ! തവ നയനയുഗ-
 ത്തിൽപരാ തിങ്ങിവിങ്ങി-
 ട്തനംകൂടാരെ വലിച്ചെന്ത ഗുരുകുരണാ-
 കരരണാകരത്തിൽ
 ചന്തംചിന്തിട്ടമറങ്ങിളകിന തിരയാ-
 കുന്ന നിൻ ചില്ലിരണ്ടും
 സന്തപം തീർത്തിടേണം പദനമദമരീ-
 സത്തമേ! സ്വതപരം മേ

സാരം കാണാൻമിട്ടുക്കുള്ളൊരു സകലമഹാ-
 ലോകർ സേവിക്കുമമ്മേ!
 പാരംഭംഗ്യാ വളഞ്ഞങ്ങിനെ വിലസിന നിൻ
 ഭൂക്കളെപ്പാക്കുമപ്പോൾ
 ഘോരപത്തായമത്തുദിപവരനെയൊട്ടു
 കീട്ടവാനുചന്ദ്രാ-
 കരത്തിൽ തീർത്ത നൽത്തൊട്ടികളിവദ്രഥമെ-
 ന്നേവനും ദേവി! തോന്നാം

അല്ലൽപ്പെട്ടാൽതീരേട്ടുന്നിതു സകലജഗ-
 ത്തികലുംസവ്ലോകം
 വല്ലാത്തേനസ്സതിൻകാരണമഹമതു
 തിക്ക്കുന്നതുണ്ടെന്നുറച്ച്
 നില്ലാതെകണ്ടു പാപങ്ങളുടെ ഗളമര-
 ത്തിട്ടവാനായിളക്കും
 ശല്യംപാലുല്ലസിക്കുന്നിതു തവ കമലേ!
 ചൊല്ലെഴുംചില്ലിരണ്ടും

കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ.

ഒരു യോഗവിചാരം

ഒരുവൻ മനഃക്ലേശം ചെയ്തു സമ്പാദിക്കപ്പെട്ട അത്ഥത്തെ സജ്ജനങ്ങൾ ബഹുമാനപൂർവ്വം കൊണ്ടാടുകയും യഥാവസരം സദുപദേശമായി മറുതുവരെ ധരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നു കേൾച്ചവൻ അറിയുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന ചാരിതാർത്ഥ്യംപോലെ ലോകത്തിൽ മഹാനന്ദംതന്നെ ഇല്ല. ഇത് എത്രത്തോളം സാധ്യമാണെന്നു വഴിയെ അറിയാവുന്നതാണ്. പൂർവ്വപാപങ്ങളുടെ ലേലസ്ഥാനമായ ഒരു തുറമുഖത്ത് ഒരു പാലം പണിയിക്കുന്നതായ അനവധി ചെറുപ്പക്കാർ ആദായവിലക്കു സാമാനം ലേലംകൊള്ളുവാൻ മോഹിച്ചു വന്നുകൂടിയിരുന്നു. സമയം സമീപിക്കാത്തതുകൊണ്ട് അവർ പലവിഷയങ്ങളെയും പറ്റി തൊട്ടുതൊടാതെയുള്ള ആക്ഷേപങ്ങളും ചെയ്ത് കണ്ടെഴുത്തു നികുതിയും എന്ന വിഷയത്തിലെത്തി. രാജാവിന്റെ ഈ പ്രവൃത്തി ആക്ഷേപിക്കത്തക്കതാണെന്നും, ഇതു കാലക്കേടുകൊണ്ടുണ്ടായതാണെന്നും ചിലവു നികുതിയാൽ ഈ സംഖ്യകൊടുപ്പാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നും, സയുക്തികമെന്ന നിലയിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നതിടയ്ക്ക് ഒരു വയോധികനായ വഴിപോക്കൻ വരുന്നതു കണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആന്തരം അറിവാനായി നിശ്ചയിച്ചു. രാജാവിന്റെ ദുരാഗ്രഹങ്ങൾക്കു വഴിപ്പെടാതിരിപ്പാൻ കഴിയുന്ന ശ്രമം ചെയ്യുന്നതിന്നു വഴിതിരിച്ചു കൊടുപ്പാനായി വൃദ്ധനെ യോഗത്തിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു. വൃദ്ധൻ കുറച്ചാലോചിച്ചതിന്റെ ശേഷം പന്തിരായിരം വാക്കു പാമരന്മാരോടു പറഞ്ഞാലുണ്ടാകുന്ന ഫലം പാതിവാക്കു പണ്ഡിതന്മാരോടു പറഞ്ഞാലുണ്ടാകും എന്നു പറഞ്ഞു. കൂട്ടർ ഞെളിഞ്ഞു വൃദ്ധന്റെ ചുറ്റും കൂടിയതു കണ്ടു വയോധികൻ ഉപദേശിച്ചു തുടങ്ങി.

നികുതി കടുപ്പാതന്നെ. അതു രാജാവിന്നുമാത്രം കൊടുത്താൽ പോരും. ഇനിയും പല നികുതികളും നമുക്കു കൊടുപ്പാൻണ്ട്. ആ സംഖ്യ ഒരിക്കലും കുറയ്ക്കുകയോ കാലതാമസം വരുത്തു

കയൊ ചെല്ലാൻ പാടുള്ളതല്ല. ആവക നികുതികൾ നമ്മളിൽ ചിലർ വളരെ വേദനപ്പെട്ടിട്ടാണ് ഇപ്പോൾ തീർത്തുവരുന്നത്. രാജഭാഗത്തിൽ ഇരട്ടി നികുതി മടിയുടെ വടനാവിൽ കടക്കണം. ആധാരം ക്ഷേമത്തിൽ അധികം വേണ്ടാകാൻ വാങ്ങുന്നതുമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കൊള്ളയടിച്ചതെല്ലാം അടിയടിക്കാൻ ഒന്നുകൂടി എടുത്തിട്ടുണ്ട്. വസൂ വിട്ടുകൊടുത്താൽ രാജഭാഗം കൊടുക്കാതെ കഴിക്കാം. മനുഷ്യജാതിക്കു വഴിപാടായതെന്തിനിപ്പോൾ നമുക്കൊക്കെ ചെയ്യേണ്ടതല്ല. അവരുടെ കഷ്ടതയ്ക്ക് ദിനശ്രമം ഉണ്ടായി കൊണ്ടു ഇരിക്കുന്നു. എന്തായാലും തന്നെത്തന്നെ സഹായിക്കുന്നവർ ദൈവസഹായം ഉണ്ടാകാ എന്നുള്ള വൃദ്ധാർത്തിയെ വിശ്വസിക്കുകതന്നെ.

രാജ്യക്ഷേമത്തിനുവേണ്ടി പത്തിനൊന്നു കരാപിരിക്കുന്നതു കഠിനമാണെന്നു നാം വിചാരിക്കുന്നു. മടി അപഹരിക്കുന്ന തുക എത്രയാണെന്നു നാം കണ്ടിട്ടില്ല. മാത്രം മഹാരോഗത്തെ അയച്ചു വസൂലാക്കുന്നതു ഗുണമുള്ളതല്ല, മഹത്തരമായ നമ്മുടെ ആയുസ്സിന്റെ അംശങ്ങളെയാണ് എന്ന് ആലോചിച്ചാൽ അറിയാം. തൊഴിൽക്കേടിലും വേഗം തുരമ്പുകൂടിന്ന് എന്നുള്ളത് ആലോചിക്കേണ്ടതല്ല. ജീവനിൽ കൊരിയുള്ളവൻ വൃഥാ കാലം കളയരുത്. കോലമാകുന്ന രീക്ഷാലത്തിനുള്ളിലും എന്നുള്ളതു സമ്മതിക്കാതെ കഴിയില്ല. ഉറക്കവും അമനസ്സു കൂടി ഒരു മക്കാൽഭാഗം ആയുസ്സു കൈയ്ക്കുലാക്കും. ഉറങ്ങി കാലം കഴിക്കുന്നവർ ഒന്നാലോചിക്കണം. ദീപ്തിനിദ്രാസ്ഥാനം ശൂന്യം എന്നും കേൾക്കേണ്ടതും കഷ്ടതയോടെ എന്നും ഉള്ള പഴമൊഴി പഴയതല്ല.

കോലത്തിന്നു കാപ്പുചസ്യ വിശേഷമുണ്ടെങ്കിൽ വൃദ്ധകാല യാപനം വിലവേറില്ലാത്ത ദ്രവ്യമാണ്. മറിഞ്ഞകാലം തിരിഞ്ഞു വരാ എന്നതു വേദവാക്യംതന്നെ. അതുകൊണ്ട് നാം ഉണർന്നു പ്രവൃത്തിക്കണം. പ്രവൃത്തി ഉദ്ദേശം വ്യവസ്ഥയായിരിക്കണം. പ്രഭാതജാഗരണം പ്രയാസഭൂതികരണം എന്ന ആപ്തവാക്യം മറക്കരുതല്ല. ആദായം ഉണ്ടാവാനുള്ള അത്യാശ അല്പകാലവിജ്ഞാനം

സഹിക്കുന്നില്ല. ആഴ്ചയിൽ ഒരു പ്രാവശ്യമേ ഈ ലേലം ഉള്ളൂ. അതിന്നു കാത്തിരുന്നു കഴിക്കുന്ന ബാക്കികൾ, വല്ല ആദായവും ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു നാ ആലോചിക്കുന്നില്ല. ഒരു വസ്തുവിൽ തന്നെ അധിക പേർക്കു താല്പര്യം ജനിക്കാവുന്നതുകൊണ്ട് ആദായ വിലക്കു സാധനങ്ങൾ കിട്ടുന്ന കാര്യവും സാധ്യമാണ്. ലേലത്തിന്നു നിയമിച്ച സമയ കഴിഞ്ഞതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് എല്ലാവർക്കും നി.സാ ജനിച്ചിരിക്കുന്നു. മറ്റൊരരൾ നിശ്ചയിച്ച പ്രവൃത്തി തക്ക സമയത്തു ചെയ്യാത്തതുകൊണ്ടാണ് ഈ രസ്യക്കേട്. നാ ചെല്ലേണ്ടതായ കാര്യങ്ങളിൽ വല്ലതും ആ സമയത്തുതന്നെ ചെയ്യുന്നുണ്ടോ എന്നു നോക്കുന്നില്ല. വരുവാനുള്ള കാലം കണണുന്നതിന്ന് ആരും ആശിക്കരുത്. കിട്ടുന്നസമയം വേണ്ടതുപോലെ കഴിക്കുകയാണ് പുരുഷധർമ്മം. അദ്ധ്വാനശീലൻ അസ്ത്രഗ്രഹത്തിന്നിടകൊടുക്കുകയാല്ല. ദാശക്കു് അടിമപ്പെട്ടവൻ ഉപവാസിച്ചുരിക്കും എന്നാണ് വൃദ്ധവചനം. ഊനു പത്തു കരുത് പട്ട് എടുക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കു ശക്തിയുണ്ട്. നാളെ ഒത്തു പ്രയത്നിച്ചാൽ കത്തുന്ന ക്ഷുത്തകപ്രവാൻ അശാന്തമാരാകരുത്. ആ യുവാക്കൾക്കു് ആദായം ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. നിങ്ങൾ രാജാവിനെ ഭക്ഷിക്കേണ്ട. നികുതിയില്ലാത്തതല്ല നിങ്ങളുടെ കൈവശമുണ്ട്. അതിന്നു കാലക്കൂട്ടം ഇല്ല ആ ഭൂമി തരിശിടുന്നതുകൊണ്ട് അനവധി നഷ്ടം നിങ്ങൾക്കു വേരിടുന്നുണ്ട്. ആ ഭൂമിയുടെ ഉടമസ്ഥൻ നിങ്ങൾതന്നെയാണ്. ആലശീലം കാലക്കേടില്ലാത്ത കൃഷിയാണ്. ആ വയലിൽ ഊർങ്ങി വഴിപിടിച്ചു വലചെയ്യാൽ ആദായം തനിക്കു അയൽവക്കക്കാർക്കു, അനുഭവിക്കും. രാജഭംഗം കൊടുക്കാനെയും കഴിക്കും. ആ യൗസശീലന്ന് അത്താഴപട്ടിണി വരുന്നതല്ല. ധനികനായ യുവാക്കന്മാരെ! ലേലത്തിന്റെ കാലതാമസം കാണുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് അത്താഴപ്പട്ടിണികൂടി പറക്കുമോ എന്ന് ഇനിക്കു സാധ്യമുണ്ട്. ആ യൗസശീലന്ന് അത്താഴപ്പട്ടിണിയില്ല. ക്ഷുർപ്പിശാച് അവനെ ബാധിക്കുന്നതല്ല. പൂർണ്ണപത്തു കൈമുതലും തക്കസമയത്ത് ഉപകരിച്ചില്ലെന്നുവരാം. ഉത്സാഹശീലം എന്ന് എന്റെ പുത്രിയുടെ പം

ണിപ്ര ഹണമഹോത്സവത്തിന്നു നിങ്ങളെ ക്ഷണിപ്പാനായിട്ടു ഞാൻ നാടുവിട്ടിട്ടു നല്ല ദിവസമായി'.

ഇത്രയും പറഞ്ഞപ്പോൾ അരിവേഗത്തോടുകൂടി കുതിരകളെ കാടിച്ചുകൊണ്ടു ചില അശ്വപാത്രസ്ഥന്മാർ ആ ലഹളയിലേക്ക് കടന്നു വന്നു. അവർ വൃദ്ധന്റെ അടുത്തു ചെന്നു വാളുരിപ്പിടിച്ച് ആചാരം ചെയ്തു. 'മഹാരാജാവേ! കപ്പൽ തടഞ്ഞു നിർത്തിട്ടുണ്ട്' എന്നു റിയിച്ചു. യുവാക്കന്മാർ മുഖത്തോടു മൂലം നോക്കിത്തുടങ്ങി. യോഗത്തിൽനിന്നു ഊർച്ചാടുന്നവരെ ആജ്ഞാകാരികളായ സൈന്യങ്ങൾ തടഞ്ഞു നിർത്തി ഓരോരുത്തരുടെ ഊതാ പേരും ചോദിക്കുന്നുണ്ട്. കടൽക്കളുത്തുമാരോടുള്ള ഐക്യം അപജയമാണെന്ന് അവിടേ തോന്നിത്തുടങ്ങി. ധീരവീരന്മാരായ യുവാക്കളുടെ ശിഷ്യകൾ രാജപാടങ്ങളെ ചൊല്ലുതുടങ്ങി. രാജാവിന്റെ ശല്യഗുണം കൊണ്ടു യോഗക്കൽ സമാധാനമുണ്ടായി എങ്കിലും കടൽക്കളുത്തുമാരുടെ സങ്കേതസ്ഥാനമായ ആ സമുദ്രത്തു പ്രദൂഷണമാരുടെ യുവാക്കന്മാർ പ്രത്യേകമായി ഒരു നിബ്ബന്ധവിദ്യാലയം ഏറ്റെടുത്തുകൊണ്ടു ചെയ്തു.

കൃഷ്ണപുരത്തുശാസ്ത്രി.

ധനങ്ങളു യ പിളയം

കുമാരൻ—എന്താണിതിലും വലിയ ഒരു സാഹസം?

നായകൻ—ഇവിടെ നോക്കൂ. (വന്ദിച്ചുകൊണ്ടു)

37. ദിനകരകാക്കതിയേന്തിട്ടും കാ-

ഞ്ചനവാരദിമഖപ്രസക്തികാട്ടി

അനാലനിഗമശോഭചേർപ്പർവ്വം-

ങ്ങിനമരിമാനിയവാശദേശികൻ മേ

കുമാരൻ—ഇത്രയും ഒരു മഹാനഭാവൻതന്നെ.

നായകൻ—ഇവ'ടെ നോക്കൂ.

33. പേത്താലലാടമുരസിപ്പതരം കടുമ്മ
ചാത്തുപടിയ്ക്കുടയവൻ പുനരുഗ്രൂപൻ
മുത്തായുധംഗമനിലയ്ക്കരികൾക്കുസഹ്യൻ
പാത്താലമിശ്രസുതൻമമതോടനല്ലോ

കുമാരൻ—ഇനിയും പറഞ്ഞുതത്ര

നായകൻ—

39. തകൊടിവടിവൊടുകലശത്തികൾശംസ്രംഗമംവഹിച്ചമഹാൻ
പൊകിണ്ടികൊടിമരത്തിൽ തങ്കിടുമിദ്ദേഹമെൻറയഥാപ്തൻ
കുമാരൻ—ഓട്ടുധനൻറ അടുക്കൽ സമരാത്മി എന്നപേരലെ നി
ല്ക്കുന്ന ഇദ്ദേഹം ആരാണ്?

നായകൻ—(അമർഷത്തോടുകൂടി)

40. അക്കൗരവേന്ദ്രനുടെഭർത്തവ്യമലമാം ക-
യ്യുക്കുള്ളവൻ, പരശുരാമനുഗ്രവശേഷ്യൻ,
ശക്രൻതെളിഞ്ഞരിയശക്തികൊടുത്തുജാതി-
യ്ക്കൊക്കാത്തഗർവ്വടയസുതജനിന്നിവൻതാൻ

കുമാരൻ—(പരിഹാസത്തോടുകൂടി) ഇവന്റെ യോഗ്യത ഫലംപയ്യെ
ത്രയിലറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഈ കൊടി ഏതാണ്?

നായകൻ—(വണങ്ങിക്കൊണ്ട്)

41. അന്യംഗനാവിമുഖനെന്നുതെളിഞ്ഞുകീർത്തി
ചൊന്നാശുചന്ദനരയെന്നുനടിച്ചിരിപ്പോൻ
ദ്രവപാഹവേപരശുരരമനെയെന്നഭീഷ്മ-
രെന്നാമഹാനിതപുകഴ്ന്നപിതാമഹൻമേ

സുത! കുതിരകളെ വേഗം കാഴ്ചിക്കൂ.

(അണിയറയിൽ)

42. ഈമാനത്തിത നിന്മോദ കുഞ്ചനൈത്തിധനഞ്ജയ!
വൈമാനികന്മാർ, കയ്യുക്കു നീമന്നത്തൊടുകാട്ടുക
(പിന്നെ വിദ്യാധരനോടുകൂടിയ ഇന്ദ്രനും പ്രതിഹാരിയും പ്രവേശിക്കുന്നു)

ഇന്ദ്രൻ—(ആശ്ചര്യത്തോടുകൂടി)

43. വാക്കാലുപണിപലരെടു

വക്കാനാവമ്പനകനബലരെടു

ഉമാനാൻ ചർക്കടുശാമൊടെ-

തുകാൻ പലർവരികിലെത്തുകഥ പിന്നെ

(പിന്നെയും അതു തുടർത്താത്തോടുകൂടി)

44. ഭൂതാർത്ഥിത്രസുത മുഖ്യരിപുക്കൾപാരാ

സാമത്വമുള്ളവർ പോരിനൊരങ്ങിനില്ക്കി

ഹാമത്തന്ത്ര മനയെന്നു തനിച്ചുപേർ

കേമത്തമറിയവർക്കുകയില്ലപരയാ

കുമാരൻ— (മുമ്പിൽ നോക്കിട്ട്) ഭൂതാധനൻ തന്നെ വരുന്നു.

നായകൻ— എന്നാൽ നോക്കിട്ട് സാധിച്ചു.

(പിന്നെ തേരിൽ കയറി ഭൂതാധനൻ പ്രവേശിക്കുന്നു.)

ഭൂതാധനൻ— (നായകനെ നോക്കി അമർഷത്തോടുകൂടി)

45. കാട്ടുവാണു കഴുങ്ങിച്ചുതീടുവാണാതറിച്ചുവീ

പേടിവിട്ടെത്തിയൊപ്പോടൊന്നെമരടുവാൻ?

നായകൻ— (പരിഹാസത്തോടുകൂടി)

46. നോക്കിയാതെ ചേർന്നു കൂടെ കലശലായ-

നൊക്കെയിച്ചിട്ടു, സുദൃഢയെന്താൻ പറിച്ചു

തീരെക്കൊച്ചിതലവാണു ചവുതന്നിച്ചു

പോരാനുമൊടെലിലിവിഴിപ്പുത്താല്ല

ഭൂതാധനൻ— പരിഹാസം മതി. വിജ്ഞാന്റെ മാറുരണ്ടുവാ

നുള്ള കല്ലായ യുദ്ധം അടുത്തു.

നായകൻ— (ഹസിച്ചുകൊണ്ട്)

47. കുരുതിലക! തിരിച്ചു കൂട്ടിയദാസിയാക്കി-

ചെറുതവചതിചേര പൂതമേവൊഴുപ്പോ

പെരുമിഷ്ടാലാകാക്കുണ്ടാൽഗെപ്പാടിങ്ങ-

ഉള്ളാരുളിവിരുദ്ധം കൂട്ടിയഭൂതമത്രെ

ഭൂതാധനൻ— (അമർഷത്തോടുകൂടി)

43. മത്തകരിദന്തപള കൈ ചേർത്തധികാകാലമയ്യധർവിട്ട്
പാർത്തവോൻ പായ്ചേരുക നന്തനനിലമടലുവീരനാണല്ലോ
കുമാരൻ— (ഉൽക്കണ്ഠയാടുകൂടി) ആയ്! അധികകാലം ആയ്യധർ
വിട്ടു എന്ന അങ്ങ പറയുന്നതു യുക്താതന്നെയാണ്.

44. ഇന്ദ്രാജ്ഞകൊണ്ടരിയചേചാർകെട്ടിയിട്ട
നിന്നിൽക്കുനിഞ്ഞനിഷ്പൂർച്ചവാക്കിനാലെ
അന്നജ്ജനൻപന്നിതൊരശ്ശരകൂടഭംഗി
ഖിന്നതപമാണൊരുഭവാനറിവാപ്തയല്ലോ
വിദ്വാധരൻ— ഈ വത്സൻ പ്രൗഢൻതന്നെ.
ഇന്ദ്രൻ— ഇദ്ദേഹം രാജപുത്രനാണല്ലോ.
ഭദ്രോദ്ധനൻ— സൂത! ബ്രാഹ്മണകുടുംബത്തായ വാക്കലഹംകൊ
ണ്ടുള്ളതുമതി. ഈ നില നിറപ്പില്ലാത്തതാണ്. തേരോടിപ്പാൻ
നല്ല സ്ഥലത്തേക്കു പോക.

നായകൻ— കരുപതിയുടെ ഇഷ്ടപോലെ. (എന്നരണ്ടുളോപോയി.)
വിദ്വാധരൻ— (നായകന്റെ ഭംഗത്തേ കാണിച്ച്)

50. തപന്നന്ദനത്തേർക്കുതിരക്കുളമ്പേ
ററിനത്രപൊങ്ങുപൊടിയാപതാക
ഇന്ദ്രാരിവക്ഷോഭനെയെക്കടഞ്ഞേ
റുന്നാച്ചൊടിത്തീപ്പുകയെന്നതോന്നോ
ഇന്ദ്രൻ— ഭദ്ര! അങ്ങ് മഹാകവിതന്നെ.
വദ്യോ— ദേവ! അജ്ജനൻ അടുത്തപ്പോൾ കരുക്കളുടെ ഇടയിൽ
കോലാഹലം തുടങ്ങി.

* * * * *

പ്രതിഹാരി— കോലാഹലം മരവിപ്പു യുദ്ധവൃത്തം. നോട്ടമെല്ല
ന്ന അങ്ങയുടെ പുത്രനോടു കരുതെന്തു ചെയ്യുന്നു, ദേവ! നോ
ക്കൂ, ചെവ്വരെ വലിച്ചു അജ്ജനന്റെ മില്ലിപ്പനിനരചരുന്ന ശ
രങ്ങളാൽ കരുതെന്തുതിൽ ചിലരുടെ ശരീരം കീറിയും, ചില
രുടെ മില്ല മുറിഞ്ഞും, ചിലരുടെ തലയററും, ചിലരുടെ കണ്ണു
പോയും, ചിലരുടെ കയ്യോടിഞ്ഞും, ചിലരുടെ മാറുപിളർന്നും,
ഇങ്ങിനെ കാണുന്നു.

ഇതുൻ—(സതോഷത്തോടുകൂടി) ഈ വത്സൻ സമർത്ഥൻതന്നെ
വിദ്വാ—ദേവ! നോക്കൂ, നോക്കൂ.

52. കടുംഭാനാബുപെയ്തുകരികൾമുക്തിലൊടാ
വില്ലുവൃത്രംവിവില്ല-
നോക്കും കൂണാത്തിട്ടു വെൺകടകളശനിയെ-
പ്പോലെന്നാരാചാലാ,
ഊക്കളുസ്രുങ്ങൾമട്ടിച്ചിതറിയ കനൽമി-
ന്നാമിനങ്ങെന്നതോന്നാ,
പാക്കുവേൾപോക്കളത്തിൽപടയി-
രിഹനസ്ത്രോദ്ധ്യമാസാഭമല്ലോ
അത്രയല്ലാ

53. നിമ്പുത്രനെയുമിടിയൊത്തശംഭങ്ങൾകൈത-
തമ്പുത്തനാമലർതൊഴുതദനാകടയ്ക്കൽ
വമ്പുററുത്തു, മദനീർഭയമൊന്നാവിരി
വീമ്പുംവെടിഞ്ഞുകരിയേപിടിയൊത്തിതിപ്പോൾ

ഇതുൻ— (തോഷത്തോടുകൂടി)

5 . കലാകുന്ദാരിയിക്കാലകാല രിന്ദൻമരിപ്രിയൻ
ലീലയാകുതസമ്പ്രാപ്തനാലുയമാനമന്തതിൽ?

പ്രതിഹാരി— ദേവൻ നോക്കൂ.

55. ദന്തയ്ക്കുബാണനിരകേരിമുറിഞ്ഞുകുറുത്താ
ഗ്രന്ധയ്ക്കുലസ്സുകളിൽപ്പെരുവായവെച്ച്
പന്തിയ്ക്കുചോചിരലട്ടിട്ടമിപ്പിശാചു
മോന്തിക്കഴുത്തുവരെയിന്നുകുടിച്ചിടുന്നു

വിദ്വാധരൻ— ദേവ! നോക്കൂ

56. ആനക്കരവെലച്ചയൊന്നാരുമയിൽപ്പീലിക്കൊടിശ്രേണിചേ-
ന്നാനെകൂട്ടമിതാ ഭവത്സുതശരംകൊണ്ടിന്നുമണ്ടുന്നതെ
പിനക്രോധമെടങ്ങിറിഞ്ഞാരുമഹാവജ്രാതറയ്ക്കുതിരി-
പ്പാനകുന്നുകൾപണ്ടുമണ്ടിയതിനോടൊക്കുന്നിതിക്കല്ലേയ്യ

ഇതുൻ— (ഹർഷത്തോടുകൂടി നോക്കുന്നു)

പ്രതി— ദോ! നോക്കൂ, ഇടവിടാതെ എഴുന്ന ബാണഗണങ്ങളാൽ മുറിവേററ ആനകളുടെയും മനുഷ്യരുടെയും ചോരകുടിച്ചു വയറുനിറഞ്ഞ യാതുധാനങ്ങളാഗിനികൾ സാധുവാദാചെയ്ത് അങ്ങയുടെ പുത്രന്റെ ജയത്തെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു.

ഇന്ദ്രൻ— എന്നാൽ ജയംതന്നെ. അവർ സത്യാംഗിസ്സുകളാണ്.

വിദ്വാ— (ആലോചിച്ചിട്ട്) ദോ! യുദ്ധം കേമമായിരിക്കുന്നു. നോക്കൂ, നോക്കൂ,

57. പട്ടുടരുടെമണ്ടത്തൊണ്ടിലേററംനിറച്ചും
ച്ചുടകുടിണമാനത്തുവിയിട്ടേറുമോന്തി
പെട്ടമുരുസമാളംയോഗിനുള്ളമോ പെര-
ക്കിടുമിരുകരമോടാപാത്ഥനാശിസ്സനൽകി
അത്രയല്ല.

58. പൊട്ടുമട്ടധരാകുടിച്ചു, കുടിലഭൂഷണം, ഘർമ്മാബുവാൽ
പൊട്ടാമാഞ്ഞു. മറ്റീശകാട്ടി, മറ്റിയ രോഷാൽ കലങ്ങിട്ടിതാ
ചുട്ടുജ്ജ്വനബാണമറർകുലുവിട്ടേറത്തൊരിച്ചെണ്ണയും
വാട്ടുച്ചിപ്പടയാളിമാർതലനിറഞ്ഞുല്ലാനഭോമണ്ഡല
(പിന്നെയും അത്തുരുത്തോടുകൂടി നോക്കിട്ട്) നോക്കൂ, നോക്കൂ,

59. ഘണ്ഡിച്ചമെഴലയെഴുംകനിതാതെളിഞ്ഞു
കണ്ണിൽകരഭിനയമൊത്തൊരുചഷുകാട്ടി
വിണ്ണിൽസുഃഖണികൾറുപുലത്തൊടുറ്റത്തമാടി
വണ്ണിയുമാറനീജയോഗ്യതകാട്ടിടുന്നു

ഇന്ദ്രൻ— (നന്തോഷത്തോടുകൂടെ) എന്താണ് ഞാൻ നോക്കേണ്ടത്? എന്റെ മനസ്സു കിടന്നാടുന്നു.

60. മായാകലനകരുസനയിൽനിസ്സഹായ
നായങ്ങളെത്തടലിടാമമപുത്രനേയോ?
ഈയജ്ജനാരികളിൽവീരനിനിയ്ക്കിനിഞ്ഞ്
നായസ്സരാംഗനകൾചേർത്തതിരക്കിനേയോ?

കണ്ടൂർ അരയണമേനോൻ ഡി. എ.

പലവക

ശോഭ' എന്നുപേരായ മാസികയെ കണ്ണൂരിയചിവാമ്പോലാ ഞങ്ങൾ ഇതുവരെ ശബ്ദിച്ചില്ലെന്നുള്ളത് സൂക്ഷ്മമൂടെ പരിഷ്കാരവർത്തിലുള്ള അനന്യമലകളാണെന്ന താഴെക്കണ്ണുയാലൂന്ന വിശ്വസിക്കുന്നു. മൂന്നു സ്ട്രീകർകൂടി നടത്തിപ്പോരുന്ന ഈ മാസിക കരുമാതിരി നന്നായിവരുന്നുണ്ട്. ഇരിട്ട് കാലക്രമാകെണ്ടെ സൂക്ഷ്മമൂടെ ലേഖനങ്ങൾമാത്രമായി കാണുവാനും മേൽക്കുമേൽ അഭിപ്രായവരുവാനും ഞങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

ഭഗവൽഗീത' മാർക്കമംസിക ഞങ്ങൾ നന്ദിപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു. കർമ്മയോഗവും ഭക്തിയോഗവും ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്നു ഭാഷപ്പെടുത്തിയും, ജ്ഞാനയോഗം ഭാഷപ്പെടുത്തുവാൻ ആശിച്ചിരിക്കുന്നു. കെ. എം. എന്ന വിദ്വാൻ ഭഗവദ്ഗീതയ്ക്കു പ്രൗഢമായ ഒരു ഭാഷാന്താരവുമായും ചെയ്തു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഈ മാസികയെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ഒന്നും അഭിപ്രായപറയുവാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഒരുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞ് പുസ്തകം മുഴുവനാക്കുതിന്റെശേഷം മുറയ്ക്കാരഭിപ്രായം പറയുന്നതായിരിക്കും ഉചിതമെന്നു വിചാരിച്ചാണ് ഒന്നാം ലിങ്ക് അയച്ചത്.

എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മകേന്ദ്രിത്തവുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് എം. എ. കല്പിച്ചുണ്ടാക്കിയ 'വൃത്തജ്ഞി' എന്ന മനോഹര സൂക്ഷ്മവും കിട! അതിനെപ്പറ്റി അഭിപ്രായം വഴിയേ.

കൂടിക്കാടാക്കിടക്കുമറകൾമുഴുവനും

നാലുപകിട്ടതിങ്കൽ

കൂടിക്കാണപൊരുൾക്കൊണ്ടാരുവിവരണമായ്

സൽപുരാണതിഹാസം

ധാടിക്കായ്ക്കോകമാക്കിത്തുരുതയെഴുതി

കൂട്ടിവിട്ടോരുമുത്തൻ

താടിക്കാരൻറനാവിനടയകിരുകിര

പിന്നിരുക്കൈതെഴുന്നൻ

P. SUBBAROY'S

World-renowned and most efficacious Ayurvedic medicines.

മരുന്നേ സേവിച്ചതിനു മുമ്പ്

പി. സുബ്ബറായിയുടെ ലോകപ്രസിദ്ധങ്ങളും ഏറ്റവും ഫലവത്തുങ്ങളും ആയ ആയുർവ്വേദഔഷധാലയം.

൧. ലോകപ്രസിദ്ധമായ ധാതുവുഷ്ടികാരി ധാതു നഷ്ടം, ബലഹീനത, പക്ഷണമില്ലായ്മ, വിശപ്പില്ലായ്മ, നോത്രം, കൈ, കാൽ മുതലായവയുടെ നീറൽ, നിരോശിപ്പം, മധുമേഹം, രക്തപ്പി (മുത്രപ്രസാരം) മുതലായ പലവിധ വസ്തിരോഗങ്ങളെ ക്ഷണേന പരിഹരിച്ചു രക്ഷപ്പെടുത്തും.

മരുന്നേ സേവിച്ചതിൽ പിന്നീട്

ഡപ്പി ഒന്നുക്കു വില രൂപ ൨. തപാൽ ചിലവു വകയ്ക്കു അണ ൭ വേറെ.

൨. പ്രമേഹനിവാരണി.

സിരമേഹം, ഇടുപ്പുവലി, മുത്രാധികമായും തടർത്തും പോകുക, മേശ്രം, പുകച്ചൽ, രക്തമേഹം മുതലായ രോഗികളിൽനിന്നു സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ നിയന്ത്രിപ്പിക്കും. ഇതുകാലത്തിൽ കേരം അധിമയ്ക്കി സ്രവിക്കുന്നതിനേയും ശമിപ്പിക്കും. കപ്പി ൧ ക്കു വില രൂപ ൧. മൂന്നു കപ്പികൾ വരുത്തേണ്ട ബക്കിക്ക് തപാൽ ചിലവു അണ ൫.

൩. സർവ്വവേദനസംഹാരി.

ഈ തൈലം അല്പം പിരട്ടിയാൽ കൈ കാൽ മുതലായ അംഗങ്ങളിൽ കത്തിനോവുക, വീക്കം, മുടക്കുവാതം, നെഞ്ചുനോവു, തലവേദന, ഒരു ഭാഗത്തുണ്ടാകുന്ന ശുല, ഇടുപ്പുവേദന, പാർവവായു, മേഹവായു, തിമിരവായു മുതലായ പല വ്യാധികൾ ഭേദപ്പെടും. കപ്പി ഒന്നുക്കു വില രൂപ ൧. തപാൽ ചിലവു അണ ൫.

൪. മണ്ഡലകഷ്ടസംഹാരി.

മണ്ഡലകഷ്ടം, പൂഴക്കടി, തഴുതണം, നറുങ്ങാണി എന്നീ വേദകളുള്ള രോഗത്തിനു സിദ്ധൗഷധം. തപശ്രോഗങ്ങൾ പലതും മാറും. രേമൽ മേഹകഷ്ടം മുതലായവയെ നശിപ്പിക്കും. വില കപ്പി ഒന്നിനു ൪-ണ. തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കപ്പിവരെ ൫ ണ വേറെ.

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആർക്കട് ജില്ല.

ഭ. ലക്ഷ്മികര കസ്തുരിഗുളികകൾ

താമരപ്പൂവ് ഉപയോഗിക്കുന്നവർ എപ്പോഴും സൗഖ്യം ഉപയോഗിക്കേണ്ട വിലയേറിയ സാധനം. ഭക്തവേദന, വായ്പനരോ, അജീർണ്ണം, പിത്തവായു ഇവയെ ശമിപ്പിക്കും.

തനിമുള്ള താമരപ്പൂവ് താമരപ്പൂവ് ഉപയോഗിക്കും. ആഹാരം തോടുകൂടി ഭണ്ട ഗുളികകളെ ഉപയോഗിച്ചാൽ ഏതു ഗുരുവുണ്ടായാലും ജീർണ്ണപ്പെടും. പ്രസവകാലത്തു താമരപ്പൂവ് തോടുകൂടി ഉപയോഗിച്ചാൽ സന്നി അടുക്കയില്ല. അപായകരമായ യാതൊരു ലഹരിസാധനങ്ങളും ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടില്ല. കഠിനമൂർത്തന്റിനു വരുത്തിയ കസ്തുരി പച്ചക്കുപ്പും മുതലായ അനേകം വിലയേറിയ സാധനങ്ങൾ ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ചളി, ക്ഷയരോഗം, ജ്വരം മുതലായ രോഗങ്ങൾ വയസ്സിന്റെ ഏറ്റവും ഉയർച്ചയിൽപ്പോലും ഒന്നുമുതൽ രണ്ടു വരെ ഗുളികകൾ ദിവസം രണ്ടു തവണ കൊടുത്താൽ മതി. ൨൦൦ ഗുളികകൾ ഉള്ള കുപ്പി ൧-൯ വിലയുണ്ട്. ൧ മുതൽ ൧൨ വരെ കുപ്പികൾ അടങ്ങിയ ബക്സി ൧-൯ തപാൽക്കൂലി ഉണ്ട്.

ന. ദന്തചൂണ്ണം.

സുഗന്ധമുള്ളതു. എപ്പോഴും ദന്തരോഗങ്ങളെയും നീക്കും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൩-൯. തപാൽ ചിലവു ൨ കുപ്പി വരെ ഉണ്ട് വേറെ.

ഭ. ജ്വരസാഹാരി.

കുളിപ്പനി, മരച്ചനി, വാതച്ചനി, പിത്തജ്വരം, കഫജ്വരം, - അസ്ഥിജ്വരം മുതലായവയ്ക്കു നന്നു. വില ഡപ്പി ഒന്നിനു ൧ ക. തപാൽ ചിലവു ൭ ൯ വേറെ.

വ. ലോകപ്രസിദ്ധമായ സുഗന്ധകുന്തളതൈലം.

ഈ തൈലം പിരട്ടിയാൽ തലമുടി മീശ ഇവ ഇവ ബഹു പുഷ്പിയായും തൈരു കുമ്പായും കറുപ്പായും വളരും. കണ്ണിനു കളർച്ചയുണ്ടാക്കും. സകല കണ്ണുനോവുകളും തലവേദനകളും നീക്കും. ചെമ്പിച്ച രോഗം കറുക്കും. രോഗം പൊഴിയാതിരിക്കും. കണ്ണിനു നല്ല തെളിച്ചമുണ്ടാക്കും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൨ ൯. തപാൽ ചിലവു ൭ ൯ വേറെ.

ന. രോഗസംഹാരി.

രോഗം ഏവിടെ വേണ്ടതാക്കണമോ അവിടെ ഈ മരുന്നു പിരട്ടിയാൽ യാതൊരു വേദനയുമുണ്ടാക്കാതെ രോഗത്തെ മാറ്റും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൪ ൯ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾ വരെ ൭ ൯ വേറെ.

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ അറക്കുട്ട് ജില്ല.

൧൦. അഗ്നിമാന്ദ്യസംഹാരി.

ഘനമില്ലായ്മ, പൂജിച്ചു തികട്ടുക, നെഞ്ചുകലിക്കുക, മൂലബന്ധം, വയറുനോവ, വായനാരോഗം, അജീർണ്ണം, വയറുവീർത്തുകയറുക, നിദ്രാഭംഗം മുതലായ പിഞ്ചെ പദവങ്ങളെ നീക്കി സുഖപ്പെടുത്തും. ഡപ്പി ഒന്നു കണക്കു അണ വ. തപാൽകൂലി അണ രൂപം വേറെ.

൧൧. കുണ്ഡബിന്ദു.

ചീക്കാര, ചെവികത്തു, ചെവിയടപ്പ, ഊച്ചിൽ മുതലായ കുണ്ഡലരോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. ശ്രവണസൂക്ഷ്മതയുണ്ടാക്കും. വില കുപ്പി ൧൦൦ വ. തപാൽ ചിലവ മൂന്നു കുപ്പികൾ വരെ രൂപം വേറെ.

൧൨. സുഖഭേദിഗുളികകൾ.

ഭേദി ശരിപ്പെടുത്തും. അജീർണ്ണം, പിത്തോപദ്രവങ്ങൾ, വായു, മലം പിടിത്തം, അഗ്നിമാന്ദ്യം, വാതം മുതലായ പല രോഗങ്ങളെയും ശമിപ്പിക്കും. വില ഡപ്പി ഒന്നു വ. തപാൽ ചിലവ ൧ മുതൽ ൪ വരെ ഡപ്പികൾക്കു രൂപം വേറെ.

൧൩. നേത്രബിന്ദു.

കണ്ഠനോവ, കണ്ഠകത്തു, കൂച്ചം, നീണ്ടുപ്പു, മിന്നൽ, മാലക്കണ്ണ, പീടകെട്ടു, ഭ്രൂവുളച്ചു, പൂവു, ചെറുപ്പു, ഹരിച്ചിൽ, ഉമ, പുറം ഉവയുടെ വലിവു പകച്ചിൽ ഉണ്ടാകുന്നതുള്ള രോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. വില കുപ്പി ഒന്നു വ. തപാൽ ചിലവ മൂന്നു കുപ്പികൾ വരെ രൂപം വേറെ.

൧൪. സഖലിതരക്ഷണി.

ബലഹീനതയാലും അശുഷ്ണതയാലും ഉണ്ടാകുന്ന ഇന്ദ്രിയ സഖലിതാത്ത നീക്കം. വില ഡപ്പി ഒന്നു വ. തപാൽ ചിലവ രൂപം വേറെ.

൧൫. മൃഗകസ്തുരി.

കാഷ്ടിരീതിനിന്നും വരുന്നതുള്ള ഒന്നാത്തം കസ്തുരി ഏപ്പാഴും ആപ്പിസിൽ ഉണ്ടു. രൂപാന്തരത്തിന്നു രണ്ടു വില. ഒരു രൂപാമുതൽക്കുള്ള ഏതു സംഖ്യക്കും ചിട്ടയായിട്ടും കൊടുക്കപ്പെടും. തപാൽ ചിലവ രൂപം, എഴുത്തുകത്തുകൾ ഏപ്പാഴും ഉണ്ടായിട്ടാലും തമിഴിലും ആയിരിക്കണം.

പി. സുബ്ബറായി, പറകിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആക്കാട്ട് ജില്ല.

൧൬. തെറവിയണത്തിന്നു സിദ്ധൗഷധം.

തെറവിയെടുത്തു സ്ഥലത്തു രണ്ടുതുള്ളി ഒഴിച്ചാൽ പൊട്ടുന്നതെ ആശ്വാസം കാണും. ഒരു കഡംബത്തിലങ്കിലും ഈ മരുന്ന ഒരു കുപ്പി കൗതി വെക്കുന്നത ഇരിക്കുന്നു. വില കുപ്പി ൧-൯൨ ക. ൪ ണ. ൧൨ കുപ്പിയിൽ കറയാതെ കന്നിച്ചു വെക്കുന്നവർക്കു ഡസൻ ൧൯൨ ക. വു ണ. ഉള്ളിലയിൽ കറച്ചു മാത്രമേ വില ചുമത്തുന്നുള്ളൂ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൫ ണ. പുറമ. ഇൻഡ്യയിലും ബർമ്മയിലും ൧൨ കുപ്പിവരെ വി. പി. കമ്മീഷൻ ൫ ണ. സിലോൺ ടി ണ.

൧൭. പ്രണവീരോപണ തൈലം.

ഈ കഴമ്പു പിത്തപ്പിണ്ണ മുതലായ എല്ലാവിധ നുണങ്ങൾക്കും കൈകൾക്കും ഔഷധമാകുന്നു. ഇതു സങ്കല കൃതികളെയും നശിപ്പിച്ചു എല്ലാ നുണങ്ങളേയും വിശുദ്ധീകരിച്ചു വളരെ വേഗത്തിൽ ഉണക്കുന്നതാകുന്നു. വില വു ണ. മൂന്നു കുപ്പിവരെ വി. പി. കമ്മീഷൻ ൫ ണ മാത്രം.

൧൮. കുഞ്ഞുശ്ലിഗ്നളിക.

ഈ കുഞ്ഞു തെളിഞ്ഞു ശാലിം നന്നാവുന്നതിന്നു അതി വിശേഷമായ ഔഷധമാകുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചു സംശീതക്കാക്കും, പ്രസംഗക്കാക്കും, പാതിരിമാക്കും, ശാപ്പാവയവംകാണ്ടു അത്യാധാസം ചെയ്യേണ്ടവരായ മർദ്ദപ്താവക്കും വളരെ ഉപയോഗമുള്ളതുമാകുന്നു. വില വു ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ കുപ്പിവരെ ൩ ണ.

൧൯. സ്നാനമുണ്ണം.

ഈ പൊടി രേച്ചുകുടിക്കുന്നതിന്നു വിലയേറിയ-സോപ്പിനേക്കാൾ വളരെ വിശേഷം. ഇത രോഗത്തിലെ അഴക്കം ഭഗ്ഗന്ധവും കളഞ്ഞു, മുദൃതവും പ്രകാശവും സുഗന്ധവും ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇതിന്നും പുറമേ രോഗത്തിന്നു ശൈത്യവും സൂര്യവും എല്ലാപ്പോഴും ശോണിപ്പം. ഇത ഇന്ത്യയിലുള്ള എല്ലാവർക്കും വേണ്ടതാകുന്നു. വില വു ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ ണ.

൨൦. സഞ്ജീവഗുളിക.

കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്ന പനി, ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, കഠിനം, ഉറക്കമില്ലായ്മ ഇവയ്ക്കും ആന്ത്രവായു മുതലായി എല്ലാ ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും ഇതു ഗുളിക വളരെ ഉപയോഗമുള്ള ഔഷധമാകുന്നു. ഇതു മദ്ധ്യവയസ്സുമാർക്കും ഒരു ശാഖ ഉപകരിക്കാവുന്നതാകുന്നു. വില ൧൦ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ കുപ്പിവരെ ൫ ണ.

പി. സുബ്ബറായി, പുറകിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആക്കോട്ട് ജില്ല

൨൧. ഒന്നാംതരം ഗോരോചന ഗുളിക.

ഏല്പാവിധ ഔഷധങ്ങളും അതു സംബന്ധമായി പ്ലീംഗ്, കറുപ്പ്, ഇതുകളിൽ ഉണ്ടാവുന്ന ഉപാധങ്ങളുടെയും ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അർശസ്, മറ്റുമില്ലാത്ത, ആന്ത്രവായു മുതലായ ഏല്പാ ഉദരരോഗങ്ങളുടെ അതി വിശേഷമായ ഭക്ഷണമാകുന്നു. വില ൫ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ആ കമ്മീഷൻ ൫ ണ.

൨൨. തപഗ്രോഹപരിഹാരി.

ഈ ഭക്ഷണ കരപ്പൻ, ചുണ്ണ, ചെരീ, പെരളൻ, മുട്ട്, പുഴുക്കുടി, തരണ, ഒടുവട്ട മുതലായ കുടിയും ചെറിയും ഉള്ള ഏല്പാ തപഗ്രോഹങ്ങളുടെ ഏറ്റവും നല്ല ഭക്ഷണമാകുന്നു. ഇതു ഭേദത്തിനാൽ പൂർവ്വമായ പര്യായം കിട്ടാത്ത മതി. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൫ ണ.

മേത്തരം ഗോരോചനം തോല ൧-ക്കു വില ൫ ക. മേത്തരം കമ്മിമകേസരം തോല ൧-ക്കു വില ൧ ക. മേത്തരം പച്ചക്കുപ്പൂരം, തോല ൧-ക്കു വില ൨ ക. മേത്തരം രോജ അത്തർ, മല്ലിപ്പ അത്തർ, വെട്ടിവേർ, താഴവ, മരിക്കുളള, അതിരില്ലി, സുന്ദര, ഹനു, മഗിഡവ, അത്തർ മുതലായതുകൾ ഏല്പാഴ് തയ്യാറാണു. ഇവ ഒരു തോല തുടങ്ങുന്ന ൧. ൧-വ. ത്വർക്കുകുലിപ്പുവെ.

ക. ണ. സ.			
ഒന്നാംതരം ഗോരോചനം ത്രയാതൃക്കം	൧-ക്കു	൫	൦ ൦
ടി മഞ്ഞൾ	ടി ൧-ക്കു	൧	൦ ൦
ടി പച്ചക്കുപ്പൂര	ടി ൧-ക്കു	൧	൦ ൦

മേൽവിലാസം തമിഴിലെ ഇംഗ്ലീഷിലെ വിശദമായി എഴുതണം.

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആക്കട്ട് ജില്ല.

വ്യവഹാര ചിന്താമണി

ഏല്പാ ഇംഗ്ലീഷ് മാസവും ൩൦-൦൦ നു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു വിശേഷനിയമമാസിക.

പത്രാധിപർ

ചെങ്കളത്തു കരുണാകരമേനോൻ, ബി. എ.

മലബാർ, കൊച്ചി, തിരുവിതാംകൂറു ഒരുപോലെ പ്രചാരം.

വരിസംഖ്യ ഏപ്പാഴും മുക്തം.

ഒരു കൊല്ലത്തേക്കു ൪-൦-൦
ആറു മാസത്തേക്കു ൨-൦-൦

വി. പി. ഒരു കൊല്ലത്തേക്കു ൪-൧-൦
ആറു മാസത്തേക്കു ൨-൧-൦

വീഡികൾ

മദിരാശി
കൽക്കത്താ
അലഹബാദ്
ബോംബേ
കൊച്ചി
തിരുവിതാംകൂർ

ഹൈക്കോട്ട് ലേഖനം
ഒന്നാംതരം കടലാസ്സു
മേത്തറ അച്ചടി
യോഗ്യതയോടുകൂടിയ പട്രോ
യോഗ്യതയോടുകൂടിയ പട്രോ
വിശേഷപത്രാധിപകർ പ്രകടം

മാസം തുടങ്ങുന്നതിനുള്ള

പത്രാധിപരിപ്രായങ്ങൾ.

കേരളസഞ്ചാരി. നിയമകാര്യത്തിൽ ഉപാദ്ധ്യായൻ.

മ. മനോരമ. മനോരമൻ പുതിയ സൂത്രനുകരണത്തോടു ചേർന്നു ഒരു പത്രത്തിന്നു ചിലവില്ല.

മനോരമ. സകല മുതൽക്കാരും വാങ്ങേണ്ടതാണ്.

കേരളപത്രിക. കക്ഷികൾക്കു അനുപകാരം.

കൊച്ചിവിധികളുടെ പോക്കറിവാൻ ചിന്താമണി' എഴുതാമ്കാ.

കൊച്ചിവിധികൾ ഞാൻ നമ്പ്ര മുതൽക്കും, തിരുവിതാംകൂർ വിധികൾ ൩൦ നമ്പ്ര മുതൽക്കും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ചിന്താമണി കണ്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽ തന്നെക്കുവാൻ ഒരു ബ്രിട്ടീഷ് പോസ്റ്റ് കാർഡ അയച്ചാൽ മടക്കത്തപാലിൽ സെക്കന്റായി നിങ്ങൾക്കു ഒരു പ്രതി അയച്ചു തരും. ലോകപ്രസിദ്ധതയുണ്ടാവാൻ കൂടാതെ 'ചിന്താമണി' പാരായണം ചെയ്യുന്നത ഒഴിച്ചു അന്യമാർക്കും ഇല്ല.

എന്ന വ്യവഹാരചിന്താമണി മാനേജർ,

വള്ളുവനാട, മലബാർ.

കവനോദയം

വൈദ്യ, ജ്യോതിഷം, കിളിപ്പാട്ട്, തുള്ളൽ, നോവൽ, നാടകം മുതലായി വിശേഷപ്പെട്ട അനേകം കൃതികൾ ഇതിൽ ചേർത്തുവരുന്നു. കൊല്ലത്തിൽ ആ പ്രാവശ്യം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഈ പുസ്തകമാലയിൽ ഓരോ കവിതയുടെ ഭാഗങ്ങളിൽക്കൂടി കൃതികളിൽ കറമാത്ര ഉണ്ടായിരിക്കും. കൊല്ലത്തിൽ ൪ ഉറപ്പിക വരി അടച്ചാൽ മതി. തപാൽകൂലി പറ്റാമെന്നും. വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുണ്ടാകാൻ ഉത്തമമായ ഉറപ്പിക തന്നാൽ മതിയെന്നും ഒരു പുതിയ നിശ്ചയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ പുസ്തകമാലയിൽ ഉൾപ്പെട്ടതും അല്ലാത്തതുമായ അനേക പുസ്തകങ്ങൾ ഇവിടെ വില്പനയുണ്ട്. ചില തിരക്കുവിവരങ്ങൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

ജ്യോതിഷവിദ്യാരവേലം ൧൯൫൪-൫൫ കൈവശം ഉണ്ടായിരുന്നാൽ പാവപ്പെട്ട ഉടനെ വില്പനയ്ക്കു കാര്യമില്ല. വില ൧൨ അണ്.

സംസ്കൃതമാലിക മലയാളത്തിലുള്ള വൃത്തങ്ങളുടെ എല്ലാ സ്വഭാവങ്ങളും അറിവാൻ ഈ പുസ്തകം മാത്രമുള്ളത്. വില ൧൦ അണ്.

ജാനകിപിണ്ഡം. കൊട്ടാരത്തിൽ രാജാജി ഉണ്ടാക്കിയ ഒരു രസികനാടകമാണിത്. മന്നാടിയാടേണ്ടത്. വായിപ്പാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ട്. വില ൧ ക. മാത്രം

* ഹസ്തലക്ഷണരീതികൾ ഈ പുസ്തകം കൈവശമാണെങ്കിൽ കഥകളിയെ ഉൾക്കൊള്ളിയെന്നു പറയാനിടവരികയില്ല. വില ൪ അണ്.

* കച്ചവടം ഇതാണ് വായിച്ചു നോക്കുവിൻ വില ൨ അണ്.

* ചക്കിചരക്കുനാടകം ചിരിക്കാതെ ഇതു വായിപ്പാൻ പ്രയാസം. വില ൩ അണ്.

ഇവകൾക്കു തപാൽകൂലി പറ്റാമ. * ഈ അടയാളം വെച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നവർക്കു പ്ലാം അച്ചടി അതിമനോഹരം. കടലാസ്സു എല്ലാം ഒരു പൊതു ബഹുവിശേഷം. താഴെ കാണുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളും വി. പി. ആയി അയച്ചുകൊടുക്കും.

കെ. കണ്ണൻനമ്പ്യാർ,
കവനോദയം മാനേജർ,
നാദോപുരം.

നോട്ടീസ

മേത്തരം സാമാനങ്ങൾ !

വില വളരെ സഹായം !!

കേരള വലിയ തയ്യരൻ കിരമനസ്സിലെ ഡൽഹിഡർബാർ പടം വലിയ സൈന്യ വിപ്ലവ ക. കെ. ആവശ്യമുള്ളവർ ഉടാന ഏഴതി അയക്കണം.

ബോമ്പായി മുതലായ വ്യാപാരസ്ഥലങ്ങളിലുള്ള പ്രധാന ഷാപ്പുകളിൽനിന്നു നേരിട്ടു വരുന്നതും താഴെ വിവരം പറയുന്നതും വേദരയും അനേകം സാമാനങ്ങൾ തൊക്കപ്പടിയായും ചിലയ്ക്കയും വളരെ സഹായവിലയ്ക്കു വില്ക്കുന്നതാണ്.

പലതരത്തിലുള്ള പ്ലാനൽ ശീലുകൾ, ടീഡുകൾ, ചെപ്പുതൂണികൾ, വളരെ ഭംഗിയുള്ള ചീട്ടികൾ, പട്ടുകൾ, ബ്ലൗസുകൾ, തൊപ്പികൾ, സർട്ടുകൾ, മല്ല, ജനറാമൻ മുതലായ തൂണിച്ചരക്കുകൾ, എന്നാൽപാത്രങ്ങൾ, പലതരത്തിലുള്ള ട്രൗസുകൾ, നാഴികമണികൾ, വാച്ചുകൾ, വിളക്കുകൾ, കണ്ണാടികൾ, കത്തികൾ, ഗ്ലോബുകൾ, രവിവർമ്മപ്പടങ്ങൾ, കൊടുകൾ, ഇരിമ്പുപെട്ടികൾ, ഇരിമ്പു അലമാറികൾ, ഇരിയ്ക്ക അടുപ്പുകൾ, അനേകവിധ സോപ്പുകൾ, ബ്രാണി, വിസ്കി, മുതലായ ലഹരി സാധനങ്ങൾ, മുത്തുച്ചിപ്പികൊണ്ടുള്ള അനേകവിധ പാത്രങ്ങൾ, ഇവകളും മെലിൻ സ്കൂഡ, കൊക്കോ, കാപ്പിപ്പൊടി, ടി, ബിസ്കോട്ട് മുതലായ വേദരയും അനേകവിധ സാമാനങ്ങൾ വളരെ സഹായവിലയ്ക്കു വില്ക്കുന്നു.

ആവശ്യപ്പെടുന്നവർക്ക് സാമാനങ്ങൾ വി. പി. ദ്രവയി അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്.

എ. ടി. എസ്സ്. മേനോൻ,
ജനറൽ മച്ച്മൻ,
ചിററൂർ.

ലകംപേരലെ തൃശ്ശിവപേരൂർ മതിലകവും പ്രസിദ്ധമാകണമെന്നു
 വെച്ചു് കൊണ്ടാദ്യം ചെയ്താണിപ്പോൾ എന്ന മഹാപുരുഷൻ വടക്കു
 നാലുക്കര പുഷ്പവർത്തി; അങ്ങിങ്ങു ശിഥിലമായിക്കിടന്നിരുന്ന
 കേരളപിജവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നു മറ്റൊരു പ്രധാനയോഗസ്ഥൻ
 നമുണ്ടാക്കി; പണ്ടത്തെപ്പോലെ ഐക്യമത്സ്യ വർത്തനമെന്നുള്ള
 വിചാരം യോഗാതിരിപ്പാട്ടിലുണ്ടായി. 'വൃന്ദഗിരി', എന്ന ക
 ന്നിന്റെ മുക്കിൽ വടക്കു നാലുക്കരയും അന്നത്തെ കാട്ടുപാസ്സു
 യ പടിഞ്ഞാറു ചുറ്റവക്കുള്ള നിരത്തിപ്പിടിച്ച മൂന്നു സന്യാസിമ
 ങ്ങളാ ഉള്ള അമ്പലമുക്ക് പൊതുവിൽ ഒരു മഹാബ്രാഹ്മണയോഗ
 സ്ഥാനവുമായി അവിടെ ഉണ്ടായശ്ശ ഇതലധർമ്മം പുഷ്പവർത്ത
 നുള്ള മഹാനാമിപ്പോൾ അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു. വടക്കു ചുറ്റവക്ക
 ത്തു ഭക്തപ്രിയ എന്ന ക്ഷേത്രത്തിൽ മേൽപറഞ്ഞ യോഗത്തിന്നു
 ഒരു സ്ഥാനം കല്പിച്ചു് ആ മഹാനാമിവാൻ തന്നെയാണ് ആ ക്ഷേ
 ത്രത്തിലെ സ്വപത്ത് യോഗത്തിൽ വന്നു് പാ
 ടെ നിത്യവൃത്തിക്കായി ചു. മലയർച്ചുപാലം മുന്നു
 വേദക്കൊണ്ടു ഈ യോഗം പ്രവേശം തുല്യമായിരുന്നു. എങ്കി
 ല്ല യോഗത്തിൽ പ്രവേശം ചെയ്താൽ വരുന്നത് എത്ര വേദക്കര
 നാണോ ആ വേദക്കർമ്മം കർമ്മധർമ്മം സൗകര്യവും തന്മൂലം സ്വപ
 തന്ത്രവും ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം. ഭൂഗോപദിയയെ ചെച്ചുത്തക്ക
 രൻ ചോങ്ങലിടേക്കുന്നവർ യോഗത്തിൽ വാല്യനായിരുന്ന
 വേണ്ടവണ്ണം വേദാഭ്യാസം നടന്നു ചു യോഗക്കരയെ യോഗക്ഷേ
 മം അനുപമിച്ചു വന്നിരുന്നു.

വടക്കു ചുറ്റവക്കിൽ നാലായിരം തന്റെ ശിഷ്യനായിരുന്ന ഒരു
 തുളനാട്ടു എമ്പ്രാണിയിലെ സന്ന്യാസം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആ
 മഠത്തിൽ ഒരു എമ്പ്രാണിയിലെ സ്വപതിയാരുമാത്രമായി ശേഷിച്ചു. എ
 മ്പ്രാണാട് സന്ന്യാസം വാങ്ങുന്നതിന്നു നമ്പൂരിമാർക്കുള്ള വൈമന
 സ്യവും അതിന്നു കാരണമായിരിക്കാം. എന്തെങ്കിലും ആ സ്വപതി
 യാക്കു 'പിഷാടകം' (ശിഷ്യർ) ആരും ഉണ്ടായില്ല. ഇതിന്നു മ
 ഹാനമു കാരണവുമായിട്ടുണ്ട്. എമ്പ്രാണിയിലെ സ്വപതിയാർ പൈതൃ

നടപ്പ്' വൈദികന്റെ ഇല്ലത്തു ഒരു ദിവസം ഭിക്ഷക്കു എഴുന്നള്ളി. അന്നു അവിടെ ഒരു ശ്രദ്ധവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ശ്രദ്ധത്തിന്നു കാലുകഴിക്കുമ്പോൾ സ്വാമിയായൊരും കാലുകഴിച്ചു ഒന്നിച്ചുതന്നെ ഭിക്ഷാഭാരമേറത്തു വേണം എന്നുണ്ടല്ലോ നിയമം. ഈ സ്വാമിയർ എന്തുനോക്കുവാൻ ഒന്നിച്ചു കാലുകഴിപ്പാൻ പാടുണ്ടോ എന്നു വൈദികൻ നമ്പൂരിക്കും സംശയമായി. അവസാനം ഭിക്ഷ ഒരുമിച്ചുണ്ടായില്ല. അതിൽ സ്വാമിയർ കോപിച്ച് 'ഈ ഇല്ലത്തു സന്തതിയില്ലാതെകണ്ടാവട്ടെ' എന്നു ശപിച്ചു. ആചാരലംഘനം എന്ന അധർമ്മത്തെ ഭയപ്പെട്ട് പൂർവ്വാചാരപ്രകാരം തന്റെ മൊയ്ത കർമ്മത്തിൽ തെറ്റുകുല്പിച്ചു തന്നെ ശപിച്ചതുകൊണ്ടു നമ്പൂരിക്കും കേരപമുണ്ടായി. അതിരവസപ്പിയായ നമ്പൂരി അങ്ങയ്ക്കും സന്തതി (ശിഷ്യൻ) ഇല്ലാതെകണ്ടാവട്ടെ' എന്നു പ്രതിശഠപാ കൊടുത്തു. ശഠപം ഇരുവർക്കും നല്ലവണ്ണം ഫലിച്ചു. വൈദികൻ നമ്പൂരി ഭത്താക്കൊണ്ടു പുത്രനെ സ്വന്തമാക്കിയവകിലും ഇന്നും ആ ഇല്ലത്തു സന്തതിക്കു ഭത്ത് കൂടക്കൂടെ കൂടിയേ കഴിയൂ എന്നായിരിക്കുന്നു. തുളുനാട്ടിൽ ചെന്ന് എന്തെങ്കിലും ഒരു എന്ത്രാത്ത് സമ്പ്രദായം കൊടുക്കണമെന്നുകരുതി സ്വാമിയർ വടക്കുത്തട്ടുനുള്ളി. അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ വേറെ ഒരു ഭൂമിയിലായിട്ട് പാറകൾ ഉണ്ടായത്. അവിടുത്തെ അമ്മ ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അൻപതു കൊല്ലമായി ഏകപുത്രവിയോഗം കൊണ്ടു സകടപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വൃദ്ധയായ അമ്മ അപേക്ഷിച്ചതിനെ സാധിപ്പിക്കണമെന്നു സ്വാമിയരെക്കൊണ്ടു സാമഗ്രാമംതൊട്ടു സ്വത്വം ചെയ്യിപ്പിച്ചു. ഏണെപ്പോലെ ഇനി മറെറൊരുവിയേക്കു പുത്രവിയോഗമുണ്ടാകാ അനുഭവിപ്പാൻ സംഗതിവരുത്തരുത്, ഇവിടെനിന്നു അങ്ങയും സമ്പ്രദായിപ്പിക്കരുത്' എന്നു തീരുമാനമുണ്ടായി. സ്വാമിയർ തിരികെ തൃശ്ശിവപേരൂർക്ക് എഴുന്നള്ളി. വടക്കുമാവക സകലസ്വത്തുക്കളും അധികാരങ്ങളും ഭക്തപ്രിയത്തുയോഗത്തിലേക്കായി ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടു വാല്യനായ ചാങ്ങലിയോ നമ്പൂരിയെ എല്പിച്ചു യോഗിശ്രേഷ്ഠനായ സ്വാമിയർ സ്വഗൃഹം തിരിച്ചുവന്നു. ഇങ്ങനെ ഭക്തപ്രിയ

യതുയോഗം എന്നുള്ള പേരു മറഞ്ഞു തൃശ്ശിവപേരൂർ യോഗമെന്ന പേരോടുകൂടി ക്രമേണ പുഷ്പിയെ പ്രാപിക്കുകയും മലയോളംബ്രംഹണൻ്റെ ആ യോഗം ഒരു പ്രത്യേകസ്ഥാനമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

ഭട്ടി'ഗൃഹത്തിൽ 'പുത്തില്ലം' എന്നുപേരായ ഒരു ഉണ്ണിനമ്പൂരിയെ 'പൊറക്കൊടിഞ്ഞം' എന്നാ മറെറായ ഉണ്ണിനമ്പൂരി എന്തോ ഒരു കലഹത്തിൽ പ്രഹരിച്ചു. അടികൊണ്ട നമ്പൂരി യോഗത്തിൽ ചെന്ന് വാല്യനോടു സങ്കടം ബോധിപ്പിച്ചു. ആ നമ്പൂരിയുടെ ഭാഗക്കരായ മറുചിലർ ബ്രഹ്മണനെ അടിച്ചതിന്നു പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യിക്കേണമെന്ന് വ്യവഹരിച്ചുനോക്കി. പക്ഷെ വാല്യാൻ ഇതു കട്ടികളുടെ തമ്മിത്തല്ലിന്റെ കൂട്ടത്തിൽ കണക്കക്കിയതേയുള്ളു. അന്നുതന്നെ ഈ പുത്തില്ലത്ത് നമ്പൂരിയും വേറെ നാലു ബാല്യംകൂടി ലഹളകൂടി പടിഞ്ഞാറെച്ചിറ നീന്തി അക്കര കടന്നുവത്രെ. ഉണ്ണിനമ്പൂരിമാരുടെ കലശൽ നിത്തുവാൻവേണ്ടി പലനിശ്ചയങ്ങളും ചെയ്തിട്ടുള്ള കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നായിരുന്നു ചിറനീന്തിക്കടന്നാൽ പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യണമെന്നുള്ള നിയമം. അതുപ്രകാരം ഈ ആറു പേരും പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യണമെന്നായി. തന്നെ അടിച്ചവനെക്കൊണ്ടു പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യിച്ചതുമില്ല. താനും തന്റെ കൂട്ടരും പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്തയുപേണം' എന്നു വന്നപ്പോൾ പുത്തില്ലത്തു നമ്പൂരി വലിയ കണ്ണിത്തലായി. അവർ പരസ്പരം ആലോചിച്ചിട്ട് ഈ പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യുന്നതിൽ ഭേദം മര്യാദയില്ലാത്ത യോഗത്തിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുപോകുന്നതാണ് എന്നു തീർച്ചയാക്കി വിവരം വാല്യാനോട് നോട്ടു പറഞ്ഞു. അവർ യോഗത്തിൽ നിന്നിറങ്ങുകയുംചെയ്തു. പുത്തില്ലപ്പഷ്ടന്മാർ എന്നാണ് മറുളവർ ഇവരെ പിന്നീട് പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നത്. വാഴിയും, നൈരാശ്രവും, ഉത്സാഹവും ഉള്ള ഈ യോഗ്യർ അന്നുതന്നെ മുളകുന്നത്തു കരവിൽ ചെന്നിട്ടാണ് ഉണ്ടത്. ആ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ഊരളന്മാരായിരുന്ന നമ്പിടിമരോടു നമ്പൂരിമാർ നടന്ന വിവരമൊക്കെ പറഞ്ഞു. നീങ്ങളിവിടെ ഒരു വേദവേദാംഗപാഠത്തിന്റെ വട്ടം തുടങ്ങിക്കൊള്ളവിൻ. ചിലവിനുവേണ്ടതൊക്കെ ഈ ക്ഷേത്രത്തിൽ

നിന്നുതരാം' എന്നു ഉറപ്പുള്ളതാൽ മറുവടി പറഞ്ഞതു കേട്ട് ആ നമ്പൂരിമാർ മുളകുന്നത്തുകാവിലെത്തുമ്പോൾ എന്തൊരു വാഗ്ദാനം ആവിടെ ആരാഭിച്ചു. പുത്തില്ലത്തു നമ്പൂരിയുടെ വാല്യോപദേശത്തിലുള്ള ഇല്ലങ്ങൾ വളരെയുണ്ട്. അവരും അവരുടെ ശിഷ്യവർഗ്ഗങ്ങളും മറ്റുള്ള അഞ്ചില്ലക്കാരുടെ ശിഷ്യസന്തതികളും ക്രമേണ ഈ യോഗത്തിൽ ചേർന്നുതുടങ്ങി. അധികം കാലതാമസംകൂടാതെ ഈ യോഗവും തടിച്ചുവശായി. വെട്ടത്തുനാട്, അച്ചിപ്പറ മുതലായ ആറു ദേശങ്ങളിൽ ഈ യോഗത്തിൽ ചേർന്നവരെയുള്ളു എന്നു ഭിക്കായി. അതുകൊണ്ടു ഷഷ്ഠന്മാർ എന്നുള്ള പേർ യഥാർത്ഥപ്പെട്ടു. പിന്നെ ഷഡ്യാഗവേദഭ്യേയനാകൊണ്ടു അവർ ഷഷ്ഠഭാവം സഫലമാക്കിവന്നിരുന്നു. അതിഥികളാകുകൊണ്ടും, യോഗത്തിൽ നില്ക്കുന്നവരുകൊണ്ടും, തൃശ്ശിവപേരൂർയോഗക്കാരെ ഇവർ യോഗം എന്നു വിളിച്ചു ആദരിച്ചു വന്നു. അതുപോലെ അവർ ഇവരെയും യോഗം എന്നു പറഞ്ഞു മാന്ദിച്ചുപോന്നിരുന്നു. ഈ ഇരു യോഗക്കാരും തമ്മിൽ അന്യോന്യം വേദാഭിവിദ്യാപരീക്ഷകളും നടത്തിത്തുടങ്ങി. എത്രകഷ്ടിക്കാതാകൂടി സമ്മതിക്കുന്ന വിദ്യാപരീക്ഷാത്തരത്തിന്നു പ്രശസ്തി അധികം ഉണ്ടാവുന്നതാണല്ലോ. എന്നാൽ മുളകുന്നത്തുകാവിലേയോഗക്കാർ വേദാഭിവിദ്യാപരീക്ഷകളിൽ സമക്ഷത്ത് മററവരേക്കാൾ താണുപോയോരുന്നു. അതിന്നു വടക്കുന്നഥന്റെ കാര്യം കാരണമാക്കി കല്പിച്ചു. അടുക്കെയിരുന്നിട്ടു ഈ യോഗക്കാർ മതിലകത്തുപോയി സേവിക്കഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വിചാരം ചില പ്രമാണികളെ ബാധിച്ചു. യോഗം ഭരിച്ചിരുന്ന നമ്പൂരിമാരുടെ സ്വത്തിന്നു ഇടിച്ചു തട്ടിത്തുടങ്ങി. അവിടം വിട്ടു മറ്റൊരു മഹാക്ഷേത്രത്തിൽ ചെന്നുകൂടുകയാണ് ഉത്തമമെന്നു യോഗക്കാരിലുള്ള പ്രമാണികൾ ആലോചിച്ചു തീർച്ചപ്പെടുത്തി. അന്ന് ഈ യോഗത്തിൽ വാല്യോനായിരുന്നത് എക്കരമ്പുറം മന്ദിരം വാശത്തിലുള്ള അച്ചിപ്പറ എക്കരമ്പുരിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹവും മറ്റുള്ള ചില പടെ രാജന്മാരോടുകൂടി കോടിക്കേട്ടു ചെന്നു സംമൂതിരിപ്പാടു മഹാരാജാവിനെക്കണ്ട് ഈ വിവരം അറി

യിച്ചു. ഈ കാഴ്ചത്തിന്നും യോഗത്തിന്റെ മറ്റു പല ഗുണങ്ങൾക്കും കൊണ്ടുപിടിച്ചു ശ്രമിച്ചിരുന്നത് പാണ്ഡവനുമ്പത്തു ഭട്ടതിരിപ്പാടായിരുന്നു. ആ ഇല്ലക്കുക്ക് ഇന്നും ഈ യോഗത്തിൽ ഒരു മാനുഷസ്ഥാനമുണ്ട്. സാമൂതിരിപ്പാട് അവരെ യഥേഷ്ടം ആദരിച്ചു. എന്നതെന്നെയല്ല, യോഗത്തിനെ തന്റേതായി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ കാലത്തു തിരുനാവായെ പാവട്ടിനമ്പൂരിയുടെ വാല്യാപ്രവൃത്തിയിൽ ഒരു ചെറിയ വേദാഭ്യയനശാലയും അതിനതക്കു സ്വത്തും ഉണ്ടായിരുന്നത് അന്നുപ്രദേശത്തിൽ കിടന്നിരുന്നു. കേരളത്തിൽ മഹാപ്രധാനമായ ഭാരതപ്പുഴവക്കത്തു മോമങ്കമഹേശ്വരം നടന്നു വരുന്ന ആ പുണ്യസ്ഥലത്താണ് ഈ യോഗം സ്ഥാപിച്ചത്. പഴയവക സ്വത്തിന്റെ ആദായം ഈ യോഗത്തിന്നു രണ്ടുമാസത്തെ സംസ്കാദിന മാത്രമെ മതിയായിരുന്നുള്ളൂ. ശേഷം പത്തുമാസത്തെക്കുള്ള സകലചിലവും സാമൂതിരിപ്പാട്ടിലെ വക വഴിവരമായി കഴിപ്പാൻ ഫസ്തു നീക്കിവച്ചു. തൃശ്ശൂർവേലായുധേശ്വരയോഗം കൊച്ചിരാജാവിന്റെ രക്ഷയിൻകീഴിൽ ചൊവ്വരൂർകൂറായിട്ടാണല്ലോ നടന്നുവരുന്നത്. ഈ തിരുനാവായയോഗം സാമൂതിരിപ്പാട്ടിലെ അഭ്യക്ഷതയിൽ പന്നിയൂർകൂറായിട്ടു നടക്കുവാനും തീർച്ചപ്പെടുത്തി. മുൻപ്രകാരം ഈ യോഗങ്ങൾ തമ്മിൽ അന്യോന്യം പരീക്ഷയും മറ്റും നടന്നുവന്നിരുന്നതുകൊണ്ടു രണ്ടു യോഗക്കാരെടയിടയിലും വളരെ ഗുണം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. തിരുനാവായയോഗക്കാർ ശാസ്ത്രപാണ്ഡിത്യത്തിൽ തൃശ്ശൂർവേലായുധേശ്വരക്കാരെക്കാൾ അധികം പ്രസിദ്ധി സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതിൽതന്നെ വെട്ടത്തുനാട്ടുകാർ ജോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ചു ഒരു മെച്ചമുണ്ടെന്നാണ് പറയേണ്ടത — ഈ ശാസ്ത്രത്തിൽ പ്രസിദ്ധഗ്രന്ഥകാരന്മാരും വെട്ടത്തുനാട്ടുകാരായ തലകുളത്തുർഭട്ടതിരി, കാക്കശ്ശേരിഭട്ടതിരി, മുന്തലത്തു സേദമയാച്ചി എന്നുവേണ്ട മേധാവിസഭാധ്യക്ഷകളായ പയ്യൂർ ഭട്ടതിരിമംഗലഭട്ടതിരിപിള്ളാലിപിങ്കാരനായ കുഞ്ഞുനമ്പൂരി, തന്ത്രസമുച്ചയഗ്രന്ഥകാരനായ പെരിങ്ങിരിചെന്നാസ്സു നാരായണൻ നമ്പൂരിപ്പാട്, പ്ര

സിദ്ധകവിയും പ്രതിയസവ്സപകരനായ മേപ്പത്തൂരനാരായണ ഭട്ടതിരി, ഇവരും മറ്റുപല പണ്ഡിതന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്ന തിരുനാവായയോഗത്തിന്നു ശാസ്ത്രവിഷയത്തിൽ മറ്റൊരു നില്ക്കുതെ വരുന്നതാണോ? ഇങ്ങിനെയുള്ള യോഗരോടു കിടപിടിപ്പാൻ തക്കവരായി സ്വസ്താഡ്യന്മാർ, പാഴ് ഗുഹക്കാർ, ഐരണികളും, മേക്കുട്ടഗുഹക്കാർ, വിലപമങ്ങൾ തുടങ്ങിയ വെള്ളാങ്ങല്ലൂരഗുഹക്കാർ, തരണനെല്ലൂര ഗുഹക്കാർ, മുതലായി തൃശ്ശിപേരൂർ യോഗക്കരയിൽ മഹാപണ്ഡിതന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ അന്നത്തെ മലയാളബ്രാഹ്മണരുടെ പാണ്ഡിത്യത്തെപ്പറ്റി വിശേഷിച്ചൊന്നും പറയേണ്ടതില്ല. ഈവണ്ണമുള്ള വിദ്യാഭിവിദ്യക്കു കേഴിക്കേട്ടു തളിയിൽത്തന്നെ ഒരു പരീക്ഷാസ്ഥാനമായിരുന്നു.

നൂറു-മണ്ടിലെ കലാപകാലത്തു ഈ നിലയ്ക്കുതെ മറ്റും സംഭവിച്ചു. ആ പടയോട്ടക്കാലത്ത് അത്യഭാരനായ തിരുവിതാംകൂർ രാജാവായ മഹാരാജാവ് തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ഈ രണ്ടുയോഗക്കാരെയും യഥായോഗ്യം രക്ഷിക്കുകയും ഇരുയോഗക്കാരും മങ്ങളും ചിലവിന്നു വകയും കല്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യത്തിന്റെ പ്രതിഷ്ഠാപകനായ മാർത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാരാജാവായിട്ടുതന്നെ ഈ യോഗങ്ങളെ മുറുപുപരിചരിച്ചുവരുത്തപ്പെട്ടു. വളരെ കാലമായിട്ടു ജഗപദികളുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ നിന്നിരുന്നതുകൊണ്ട്, യജുർവേദികൾക്കും സാമവേദികൾക്കും ഈ യോഗങ്ങളിൽ അഴിച്ചിലുണ്ടോ എന്നുതന്നെ സംശയമായിരുന്നു. ആ വക വ്യത്യാസങ്ങളെല്ലാം ഇല്ലാതാക്കി വേദാധികാരികളായ സകലകേരളബ്രാഹ്മണക്കും ഈ യോഗങ്ങളിൽ എതിലൊരിക്കലും ഒന്നിൽ പ്രവേശം തീച്ചുപ്പെടുത്തി ഇരുയോഗങ്ങൾക്കുംകൂടി പൊതുവിൽ ഉള്ളതായ തൃക്കണാമതിലകയോഗമെന്ന പദപേരിന്ന് ഒരു ജ്ഞിസ്തോദ്ധാരണം ചെയ്യുവിധംകൂട്ടിച്ചേർത്ത അതിൽ താനും ഒരു അംഗസ്ഥനായ നിലക്ക് കലശേഖരപ്പെരുമാൾ എന്ന തന്റെ സ്ഥാനമയത്തുന്ന് യഥാർത്ഥതവരുത്തിയ മഹാരാജാവ് അവിടുന്നാണ്. അതവെദ്യവസ്ഥക്കും കലാപകാലത്തു കേരളമൊട്ടുക്ക് താൻ രക്തം

സ്ഥക്കും രാമവർമ്മമഹാരാജാവിന്റെ മേൽ പറഞ്ഞ ഒരുദായ്ക്കും തന്റെ മഹത്തരമായ കലാധർമ്മനിഷ്ഠയുടേയും ഭാഗ്യപത്തിന്റെയും ഒരു അംശമെന്നു മാത്രമേ പറയാനുള്ളൂ. എന്നാൽ ആ മഹാശയനമരരായ തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാർക്ക് നേമുടേ വാദ്യോന്നം തൃശ്ശിവപേരൂർ വാദ്യോന്നം എന്നിങ്ങനെയുള്ള ചേരമേള എന്നുള്ളിപ്പെയ്യത്തക്കവണ്ണം തിരുനാവായ യോഗത്തിനെപ്പറ്റി കുറച്ചധികം പ്രതിപത്തിയുണ്ടായിരുന്നു എന്നു ഊഹിച്ചാൽ പല ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ട്.

ഇന്നും തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാരെഴുന്നള്ളിയിരിയ്ക്കുന്നേടത് ഈ യോഗങ്ങൾ രണ്ടും ഒന്നിച്ചുണ്ടായിരിക്കണമെന്നാണ് നിശ്ചയം. യോഗങ്ങളിൽനിന്നു തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നവർക്കു അവിടെ ഭാനങ്ങൾ കൊടുക്കുക പതിവുള്ളൂ. അതിലേയ്ക്ക് രണ്ടു വാദ്യോന്നമരും അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ പ്രതിനിധിവാദ്യോന്നമരും എപ്പോഴും ഒപ്പമുണ്ടായിരിയ്ക്കുന്നതാണ്.

ഇന്നും ഈ യോഗക്കാരുടെ അഭിപ്രായപരീക്ഷ നിമിത്തം വേദാഭ്യയനത്തിനും മറ്റും പലഗുണങ്ങൾ കിട്ടിവരുന്നുണ്ട്. പരസ്പരം തിരക്കുണ്ടാവത്തക്കവണ്ണം ഇരുകക്ഷിക്കൾക്കും ജയപജയങ്ങൾ മാറിമാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു വരുന്നു.

ഇങ്ങിനെ ശ്രീകൃഷ്ണൻ വടക്കുന്നാഥനും പരദേവതയായിട്ടുള്ള തൃശ്ശിവപേരൂർ യോഗക്കാരോട് കിടപിടിച്ചുകൊണ്ട്, തിരുനാവായ വിഷ്ണുവും, ചന്ദ്രവട്ടത്ത അയ്യപ്പനും പരദേവതയായ തിരുനാവായ യോഗവും പ്രശസ്തസ്ഥിതിയിൽ നിലനിന്നു പോരുന്നു.

ത്യാഗരാജൻ

തഞ്ചാവൂരിനുസമീപം കാവേരിനദീതീരത്തുള്ള തിരുവിതർപ്പകൽ തിരുവാടി എന്ന സ്ഥലം ആരു സംവത്സരങ്ങൾക്കുമുന്പു നൂറുനൂറ്റാണ്ടിലെ പ്രധാനനഗരങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്നു. സംഭാഷണങ്ങളും വേദാഭ്യയനം മറ്റും അവിടെ അക്കാ

ശ്ലാഘാ ഈശ്വരവിഷയമായി പ്രയോഗിക്കാൻ സംഗതിവരുട്ടെ' എന്ന് അദ്ദേഹത്തെ അനുഗ്രഹം ചെയ്യതിന്നു ഭർഷമാണ് രാമബ്രഹ്മാ ഇഹലോകത്തെ വെടിഞ്ഞത്. ഈ അനുഗ്രഹം എത്രത്തോളം ഫലവത്തായി എന്നു നമുക്ക് ഇപ്പോൾ അറിയാൻ വരൂ.

കവിത, സംഗീതം, ചിത്രമെഴുത്ത് ഈ മൂന്നു കൂട്ടത്തിലും നൈപുണ്യം നേടുന്നതു വാസനകൂടാതെ കേവലം അജ്ഞാതബലം കൊണ്ടു മാത്രം സാധ്യമല്ലെന്നു പറക്കെ സമ്മതിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നാൽ ഒരുവന്റെ വാസനാശക്തി പുറത്തേക്കു പ്രകാശിപ്പാൻ തക്കതായ അവസരങ്ങളില്ലാതെ പോയാൽ കാലക്രമംകൊണ്ട് കെട്ടുപോകുമെന്നുള്ളതും ഓർക്കേണ്ടതാണ്. ത്രാഗരാജനു സംഗീതവിഷയത്തിൽ ഇത്ര പ്രാതിസന്ധാദിക്കുന്നതിന്നു കാരണമായി ഒരു കഥ പറഞ്ഞുവരുന്നുണ്ട്. ഇദ്ദേഹം പതിന്നാലാമത്തെ വയസ്സിൽ ഒരു ദിവസം പതിവുപോലെ അച്ഛന്റെ ഗൃഹത്തിൽ വേദോച്ചാരണം ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, അങ്ങേ ഭാഗത്ത് ആരോ അതിഭംഗിയായി വീണവായിക്കുന്നതു കേട്ടു. അവിടെ പ്രസിദ്ധവീണവായനക്കാരനായ ജന്തിവെങ്കിട്ടരാമയ്യനാൽ നടത്തപ്പെട്ട ഒരു സംഗീതവിദ്യാശാലയുണ്ടായിരുന്നു. ആ സമയത്ത് അദ്ദേഹം തന്റെ ശിഷ്യരെ വീണവായന അഭ്യസിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. ത്രാഗരാജന്റെ മനസ്സു മുഴുവനും വന്നവായനയിൽത്തന്നെ പതിഞ്ഞു. വായന കഴിയുന്നതുവരെ അവിടെത്തന്നെ അതു ശ്രദ്ധയോടെ കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. സംഗീത ചിത്ര അഭ്യസിക്കണമെന്നുള്ള മോഹം അപ്പോഴാണ് അദ്ദേഹത്തിന്നുണ്ടായത്. ക്രമേണ അതിലേക്കുള്ള മോഹം വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. ഭാഗവതർ പതിവായി ശിഷ്യർക്കു ചൊല്ലിക്കൊടുക്കാറുള്ള ഒരു പാട്ട് ഒരു ദിവസം ത്രാഗരാജൻ തന്നെത്താൻ ചൊല്ലിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. മറഞ്ഞുനിന്നു കേട്ടിരുന്ന, വെങ്കിട്ടരാമയ്യൻ കുട്ടിയുടെ വാസനാശക്തിയെ കണ്ട് വളരെ സന്തോഷിച്ചു രാമബ്രഹ്മനോട് ത്രാഗരാജനെ തന്റെ ശിഷ്യനാക്കാൻ അനുവദിക്കുമെങ്കിൽ അതിലധികം വലുതായ ഉപകാരം അദ്ദേഹം ചെയ്യേണ്ടതില്ലെന്നു പറഞ്ഞു. രാമബ്രഹ്മൻ അപ്രകാരംതന്നെ അ

നാസരികളെയും ചെയ്തു. എന്നതിനു വളരെ പഠയുണ്ടാ, മൂന്നു മാസത്തിനകം ത്യാഗരാജൻ ഭാഗവതത്തെ അടുക്കുന്നിന്നു ഗ്രാമീകളോടു അടുത്തല്ലോ ഗ്രാമിച്ചു കഴിഞ്ഞു.

ത്യാഗരാജൻ ഇത്ര വലിയ ഒരു ഭക്തനും സംഗീതവിദ്വാനും ആയിരുന്നതിന്നു കാരണമായി പറഞ്ഞുവരുന്ന രണ്ടു കഥകൾ ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നത് അസാധ്യമായിരിക്കയില്ല. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞ് ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു തെലുങ്ക് ബ്രാഹ്മണൻ തിരുവടയിൽ വന്ന് ഇദ്ദേഹത്തിന്ന് ഒരു മന്ത്രം ഉപദേശിച്ചു. ഈ മന്ത്രം ദിവസത്തിൽ രണ്ടു ലക്ഷം ഉരുവിതാ കപ്പകൾക്കും മുട്ടത്തെ ജപിക്കണമെന്നും അതിന്റെ ശേഷം സാക്ഷാൽ സരസ്വതി പ്രത്യക്ഷമായി അദ്ദേഹത്തിന്നു വേണ്ട വാങ്ങൽ തരുന്നതാണെന്നും ആ ബ്രാഹ്മണൻ പറഞ്ഞുവെച്ചപ്പോൾ. ഈ കഥയുടെ യഥാർത്ഥ്യത്തെപ്പറ്റി വാദമുണ്ടായിരിക്കുമെങ്കിലും, ത്യാഗരാജന്റെ വിദ്യാഭ്യാസം പതിനാലാമത്തെ വയസ്സിൽ പൂർത്തിയായിട്ടും അദ്ദേഹം വളരെ വയസ്സുവരെ യാതൊരു കൃതികളും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ലെന്നുള്ള സംഗതി വാസ്തവമാണെന്നു തോന്നുന്നു. തന്റെ ബുദ്ധി വൈശിഷ്ട്യത്തെയും വാസനാ വൈഭവത്തെയും കണ്ടു സന്തോഷിച്ച് സാക്ഷാൽ നാരദമഹർഷി 'സ്വപരമേശ്വര' എന്ന ഒരു സംഗീതഗ്രന്ഥം ത്യാഗരാജന്നു സമ്മാനം കൊടുത്തിട്ടുള്ളതായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു കൃതിയിൽ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ ഒരു ഗ്രന്ഥം ഇപ്പോൾ എങ്ങും ഉള്ളതായി അറിയുന്നില്ല. ഒരു കാര്യത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും എന്നും വിവരമില്ല.

ത്യാഗരാജൻ വളരെ വയസ്സിലാണ് വിവാഹം ചെയ്തത്. വിവാഹം കഴിഞ്ഞ് അഞ്ചുകൊല്ലം കഴിയുന്നതിന്നു മുമ്പാ രാമബ്രഹ്മ പരമേശ്വരപ്രാർത്ഥനയിൽ. ഇതിനിടക്ക് അപ്പോൾ പലപ്രകാരത്തിലും പീഡിപ്പിച്ചിരുന്ന ഭൂഷണമാരായ രണ്ടു മൂന്നു പുത്രന്മാരും തങ്ങൾക്കുള്ള സ്വന്തം ഭാഗിച്ചുകിട്ടേണ്ടതിലേക്ക് ത്യാഗരാജനെ നിബുന്ധിപ്പാൻ തുടങ്ങി. ഐഹികമായ സമ്പത്തെയും തൃണസമൃദ്ധമായി ശേഖരിച്ചിരുന്ന നമ്മുടെ ഭക്തൻ തനിക്ക് ശ്രീരാമ

ന്റെ പട്ടാഭിഷേകത്തെ കുറിക്കുന്നതായ ഒരു വിഗ്രഹമല്ലാതെ വേറെ യാതൊന്നും ആവശ്യമില്ലെന്നു പറഞ്ഞ് മറെറല്ലാസ്വത്തുക്കളും അവർക്കായി കൊടുത്തു. ബുദ്ധികൊണ്ടും അറിവുകൊണ്ടും ഇദ്ദേഹത്തെ പോലെയുള്ളവർ ലോകത്തിൽ ഇപ്പോഴും ധാരാളമുണ്ടായിരിക്കുമെങ്കിലും, സ്വഭാവവൈശിഷ്ട്യം ഇത്രത്തോളമുള്ളവർ വളരെ അപൂർവ്വമാണെന്നുള്ളതിലേക്കു വല്ല സംശയവും ഉണ്ടോ?

൨൫-ാം വയസ്സുമുതൽ മരണംവരെയും അദ്ദേഹം കീർത്തനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ൩൦-ാമത്തെ വയസ്സോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീർത്തി എല്ലാദിക്കിലും പരന്നു. ദുഃദേശങ്ങളിൽനിന്നും അനവധിജനങ്ങൾ ഇദ്ദേഹത്തെ കാണുവാൻ വന്നതുടങ്ങി. കശിയിൽനിന്നും ഒരു വൃദ്ധനായ ബ്രാഹ്മണൻ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പാട്ട് ഒരിക്കൽ കേട്ട് മരിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നുള്ള താല്പര്യത്തോടുകൂടിക്കാൽനടയായിവന്നു തന്റെ ആഗ്രഹനിവർത്തിവരുത്തിയതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. പ്രഭുക്കന്മാരും ധനികന്മാരായ അനവധി പേർ ഇദ്ദേഹത്തിന് വേണ്ട ധനസഹായംചെയ്യാൻ ഒരുക്കമായിരുന്നു. എന്നാൽ തന്റെ ഉപജീവനത്തിനു വേണ്ടതിലധികമായി ഒരു പൈപോലും ത്യാഗരാജൻ ആരുടെ പക്കൽനിന്നും വാങ്ങിച്ചിരുന്നില്ല. തഞ്ച ' രാജാവായ ശ്രദ്ധോജി' തന്നെപ്പറ്റി സ്മൃതിയായി ഒരു കീർത്തനം ഉണ്ടാക്കിയാൽ അനവധി ദ്രവ്യം കൊടുക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു. പെട്ടെന്നു ത്യാഗരാജൻ ഉണ്ടാക്കിയ പാട്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും വിശേഷമായതായി ഗണിക്കപ്പെട്ടു വരുന്നു.

കല്യാണിരംഗം—ചാപ്പതാളം

പല്ലവി

ഇതിസാലാസുഖമാ- രാമുനിസ

നിധിസാലാസുഖമാ

അനുപല്ലവി

നിജമുക്തബൽക്കമീമനസാ—

(ഇതി)

ചരണങ്ങൾ

൧. ദധിനവനീതക്ഷീര മുഖരചൊ
ദേശരഥീപ്രാനഭജനസുധാരസമുഖരചൊ— (ഇതി)

൨. ദേശമനനഗംഗാസ്താനമുസുഖമാ
കുടുംഭവിഷയകൂപസ്താനമുസുഖമാ— (ഇതി)

൩. മമതബന്ധനയുതമുഖസ്തുതിസുഖമാ
സുമതിത്യാഗരാജനതീകീർത്തനസുഖമാ— (ഇതി)

ഇതിന്റെ താല്പര്യം അഹംഭാവിയും ഗർവ്വിയും ദുർവൃത്തനും ആയ ഒരു രാജാവിനെക്കുറിച്ച് സ്മൃതിയായി ഒരു പാട്ട് താൻ ഒരു കാലത്തും ഉണ്ടാക്കിയില്ലെന്നും മറുമാണ്. രാജാവിനുണ്ടായ കോപം ഇത്രയെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. വേറെ ഒരിക്കൽ ത്യാഗരാജൻ ശിഷ്യരോടുകൂടി നദീതീരത്തു പാട്ടുപാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ശരഭോപജാപം. ആരംഭംകൊണ്ടു ഒരു വൃക്ഷത്തിന്റെ മറവിൽ പാട്ടുവിളിച്ചുവെച്ചു. രാജാവിന്റെ നിഴൽ കണ്ടുവെച്ചു പാട്ടു നിർത്തി ശിഷ്യരോടുകൂടി അവിടുത്തെഴുന്നിറുപോയി.

അരപതാമത്തെ വയസ്സിൽ അദ്ദേഹം തീർത്ഥയാത്രക്കൊരുങ്ങി ചിതംബരം, കാഞ്ചീപുരം, തൃപ്പൂതി, കാളഹസ്തി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം സഞ്ചരിച്ചു. മദ്രാസിൽവെച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാനശിഷ്യനായ മുത്തുസ്വാമിദീക്ഷിതർ അദ്ദേഹമായി ഇടഞ്ഞു. ത്യാഗരാജകീർത്തനങ്ങളൊന്നും ചൊല്ലിപ്പോകരുതെന്നു തന്റെ ശിഷ്യരെക്കൊണ്ട് ദീക്ഷിതർ സത്യംചെയ്യിച്ചു. ഹൈന്ദവമതത്തിൽ സ്വദേശത്തേക്കു മടങ്ങി. അവിടെവെച്ചു സന്യസിച്ചു. അക്കാലംതന്നെ സ്വഗൃഹത്തിൽവെച്ചു മരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ത്യാഗരാജന്റെ യോഗ്യത നിസ്സംശയിക്കേണ്ടതല്ല. അദ്ദേഹത്തിനുമുമ്പു ഗാനയോഗ്യങ്ങളായ യാതൊരു കൃതികളും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നുള്ള സംഗതി കർഷണമല്ല. തെലുങ്കുഭാഷ സംഗീതത്തിന്നു എത്രത്തോളം യോജിച്ചതാണെന്നു ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കീർത്തനങ്ങളാണ് ആദ്യമായി പ്രത്യക്ഷമാക്കിയത്. മറ്റു കൊല്ലത്തിനിടെ.

ഇദ്ദേഹം ചററ കൃതികളോളം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ചററ കൃതികൾ ഇദ്ദേഹം ശേഖരിക്കാറുണ്ടെന്നതാണ്. മൂന്നു മാത്രമേ ഇവിടങ്ങളിൽ ചെല്ലിയിരുന്നുള്ളൂ. ബാക്കി ഞാൻ ഇപ്പോഴും ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരുടെ കൈവശമുണ്ടെന്ന് അറിയുന്നു. ത്രാഗരാജന് ഇരുപതു ശിഷ്യന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. പ്രധാനശിഷ്യൻ മുൻപറഞ്ഞ മുത്തുസ്വാമിദീക്ഷിതൻതന്നെ. ത്രാഗരാജകൃതികൾ കഴിഞ്ഞാൽ ഇവിടങ്ങളിൽ അധികം പ്രചാരം ദീക്ഷിതരുടെ കൃതികൾക്കാണ്. ത്രാഗരാജൻ തന്റെ ഇരുപതു ശിഷ്യന്മാരെ പത്തുതരക്കാരായി തിരിച്ച്, ഒരോ തരക്കാരെ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം കീർത്തിനങ്ങളാണ് പഠിപ്പിച്ചിരുന്നത് എന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ട്.

മനോഹരങ്ങളായ ആശയങ്ങൾ മധ്യജ്ഞങ്ങളെക്കൊണ്ടു തന്നത്രപരമായ രീതിയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതുപോലെ, ഒരു കൃതി ഗാനയോഗ്യമായി തീരുന്നത് എന്നാണ് വിചാരിച്ച് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. ഇങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ ത്രാഗരാജകീർത്തനങ്ങൾ പ്രഥമഗണനീയങ്ങളാണെന്നുള്ളതിലേക്കു ധാരാളം ആക്ഷേപവും ഉദ്വേഗവും ത്രാഗരാജകീർത്തനങ്ങൾക്കു വേറെ ഒരു വിശിഷ്ടത കൂടിയുണ്ട്. എന്നാൽ രത്നികൾ വളരെ ആയാസപ്പെട്ടു തീർത്തിട്ടുള്ള കൃതികളുപോലും സ്വാഭാവികമായി ഉണ്ടാവാൻ താമില്ല. നോക്കുമ്പോൾ ഞാൻ ഇദ്ദേഹത്തെ കരുതാതെ, ജന്മസിദ്ധമായ വാസനയോടു കൂടിയവർ തങ്ങളുടെ മനോവികാരങ്ങൾ കുറിതാക്കേണ്ട പ്രദർശിപ്പിക്കുമ്പോൾ ആയതിന്നു ഒരു പ്രത്യേകതസ്ഥിതി ഉണ്ടെന്നുള്ളതിലേക്കു സംശയമില്ല. ത്രാഗരാജനെ ഈ കടുവിൽ പറഞ്ഞവരുടെ കൂട്ടത്തിലാണ് ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടത്. കൃതികൾ ഉണ്ടാക്കി യശസ്സ് സ്വാദിതമാണെന്നുള്ള മോഹം അദ്ദേഹത്തിന്നു ലോകപോലുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. മുഖ്യമായി അദ്ദേഹത്തെ നാം ഒരു ഭഗവാൻഭക്തനായിട്ടാണ് വിചാരിക്കേണ്ടത്. ഭഗവന്നാമങ്ങളെ ഭക്തിപുരസ്സരം പാദപാദപാദങ്ങളായി തന്റെ കൃതികൾ ഉപകരിക്കണമെന്നു മാത്രമേ അദ്ദേഹത്തിന്നു വിചാരമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

ത്രാഗരാജന്റെ കൃതികൾ അധികവും ശ്രീരാമനെ കുറിച്ചാണ്

ണ്. ഉപദേശപ്രകാരം അദ്ദേഹം ഉച്ചരിച്ചിരുന്ന മന്ത്രം രാമനെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരുന്നതിനാലായിരിക്കാം ഇതിനു കാരണം എന്നു ചിലർ പറയുന്നു. എന്നാൽ സരസ്വതി, വിഷ്ണു, ബ്രഹ്മാവ് മുതലായ വരെക്കുറിച്ചും ഗാനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ലെന്നില്ല. എല്ലാ പ്രധാനരാഗങ്ങളിൽ എന്നുമാത്രമല്ല, മിക്ക അപൂർവ്വരാഗങ്ങളിലും ഇദ്ദേഹം കീർത്തനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നാണ് കേട്ടിട്ടുള്ളത്. ഹംസധ്വനിയിൽ ത്രാഗരാജകൃതിയില്ലെന്ന് ഇതിനുമുമ്പെ ഒരു ലേഖകൻ പ്രസ്താവിച്ചതു ശരിയല്ല. ഹംസധ്വനിയിൽ 'ശ്രീരാമകവ' എന്ന ത്രാഗരാജകൃതി വളരെ പ്രസിദ്ധമായിട്ടുള്ളതാണ്. എല്ലാ കൃതികളിലും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മുദ്രയുണ്ടെന്നുള്ളതും പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.

ത്രാഗരാജനെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള ഒരു ചുരുക്കമായ വിവരണം ഇതാകുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്താനക്കായി ദക്ഷിണഇന്ത്യയിൽ പലപ്പോഴും സംഗീതവിദ്യാഭ്യാസകർമ്മം എടുത്തുവന്നതു വളരെ ഉചിതമായിരിക്കുമെന്നുള്ള ചില മഹാനുഭവങ്ങളെ അഭിപ്രായത്തോടുകൂടി ഞാനും സർവ്വതനന്ദനായോജിക്കുന്നു എന്നുമാത്രം പറഞ്ഞു തൽക്കരലം ലേഖനം ഉപസാഹരിക്കുന്നു.

വി. കെ. രാമൻമേനോൻ, ബി. എ.

എന്റെ ആദ്യത്തെ മരണം

അതെ, എന്റെ ആദ്യത്തെ മരണം. ഇനി വരാൻപോകുന്നതല്ല. ഞാൻ ഉന്മത്തനല്ല, ചെങ്കുത്താനല്ല, ഭീരുവുമാകുകയല്ല. തോന്നലല്ല നമ്മുടെ എല്ലാ അറിവുകൾക്കും ആസ്സദഃ? 'ഒരിക്കൽ ഞാൻ മരിച്ചുവെന്ന്' എന്നിങ്ങനെ തോന്നി. അതു യഥാർത്ഥമാണ്. അതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഇവിടെ അല്പം വിവരിക്കാൻ പോകുന്നത്.

ഇയിടെയിൽ ഇവിടെ ഒരിക്കൽ ഒരു വലിയ സദ്യയുണ്ടായി. അപ്പോഴാണ് ഞാനുണ്ടായത്. ഏതൊരു സദ്യയെങ്കിലും (അതോടുകൂടി)

ച്ചവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ മാത്രം) ഉള്ള എനിക്കും ക്ഷണം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഞാനുണ്ണുവണിക്കുന്ന പന്തിയിൽ എന്റെ കൂട്ടുകാരനായി ഒരു പെരുവയറൻകൂടിയുണ്ടായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ മത്സരിച്ചു. സാപ്പുട്ടിലെങ്കിലും മറെറൊരളോടു തോല്ക്കരുതെന്നു ഞാനും ഊച്ചു. ഒടുവിൽ ഭാഗവു, സാഭ്രമവു, ഈ ലേഖനത്തിനു വിഷയീഭവിച്ചിട്ടുള്ള മരണവു, ആകുന്നു എനിക്കുണ്ടായ അനുഭവം. മറെറൊരുളുടെ അനുഭവം എന്താണൊവോ, അയാളെ ഞാൻ അതിൽപിന്നെ കണ്ടില്ല. സാമാന്യം ക്ഷണിച്ചിട്ടുണ്ടാവണം. അത്ര മാത്രം അകത്തേക്കു കടത്തിവിട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

സംഭ്രമത്തോടുകൂടി ഒരു പുല്ലുപായിന്മേൽ കിടന്ന് ഉരുണ്ടുണ്ടാണു് ഞാൻ മരിച്ചത്. അല്ല, മരിച്ച എന്ന് എനിക്കു തോന്നിയത്. മോഹിക്കുന്ന മനസ്സിൽ കളമൊഴി!.....മുടലും ചേർന്നിട്ടുണ്ടു് എന്നാണു് എനിക്കു തോന്നിയത്. കുറെനേരം ഇങ്ങിനെ പാരവശ്യത്തോടുകൂടി കിടന്നുരുണ്ടുപ്പാൾ ഞാൻ മരിക്കാൻ പോകുന്നുവെന്നുള്ള ധാരണ എനിക്കുണ്ടായി. മരണാനന്തരം എന്താണു് എന്നറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം വളരെ കാലമായി എന്റെ മനസ്സിൽ വേരുപിടിച്ചു കിടന്നിരുന്നതുകൊണ്ടു ഭീരുക്കൾക്കു മരണത്തിൽ സാധാരണ തോന്നുന്ന ഭയം യാതൊന്നും എനിക്കു തോന്നിയില്ല; എങ്കിലും പലകയ്യുണ്ടും ഒട്ടേടമൊക്കെ വച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്ന എനിക്കു തല്ലുപാ മരിക്കാൻ അത്ര സമ്മതമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും ദൈവഗതിക്കഥവാ ഭുവനേന്ദ്രിൻ നൈവ കവാടനിരോധമൊരേടം' എന്നും മറെറുമുള്ള പ്രമാണങ്ങളെയെല്ലാം കേൾക്കു് യാത്രപുറപ്പെട്ടു.

മരിച്ച ഉടനെതന്നെ ഒരു തീവണ്ടിയുടെ മുന്നാകൂസ്സ് മുറിയിലാണു് ഞാൻ ചെന്നുചേർന്നത്. പുല്ലുപായിൽനിന്നു തീവണ്ടിയുടെ മുറിയിലേക്കു് എങ്ങിനെ പോയിയെന്നു് എനിക്കറിഞ്ഞുകൂട. ആ മുറിയിൽ ആളുകൾ തിങ്ങിയിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പോട്ടാത്തർ, മഞ്ചുറിയ ഈ ദിക്കുകളിൽനിന്നു വരുന്നവരായിരുന്നു അവരിൽ വിശേഷം. സഹോദരന്മാരേക്കാൾ സ്നേഹമായിട്ടാണു് ആ മുറിയിൽ

ൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ജപ്പാൻകന്മാരും റഷ്യന്മാരും. പെരുമുറിയിരുന്നത്. വണ്ടിയുടെ വേഗം അത്യന്തമായിരുന്നതുകൊണ്ട് കടന്നുപോന്ന ദിക്കുകളുടെ സ്വഭാവം അറിവാൻ ഞങ്ങൾക്ക് സാധിച്ചില്ല. വണ്ടിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഞങ്ങൾക്കു പരസ്പരം കാണുന്നതിനും സംസാരിക്കുന്നതിനും യാതൊരു വിഘാതവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലാത്തതുകൊണ്ട് വണ്ടിയല്ല മുമ്പോട്ട് കാടിയിരുന്നത് എന്നും, ഭൂമിയാണ് പിന്നാക്കം തിരിഞ്ഞിരുന്നത് എന്നും ഞാൻ അനുമാനിച്ചു. ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നു മറെറൊരു സ്ഥലത്തേയ്ക്കുവാൻ വണ്ടി കാടിയിലും ഭൂമി കാടിയിലും കണക്കൊക്കെ ശരിതന്നെ. ഇത്രവളരെ വേഗത്തിൽ പോകുന്ന ഒരു വണ്ടിയെപ്പറ്റി ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരു മിന്നിട്ടിൽ ആവലക്ഷത്തിഎണ്ണത്തൊറവതിനായിരത്തിനാൽപ്പതിൽ ചിലപാനം നാഴികവീതം കൂടുതൽ ഈ വണ്ടി. വിചാരിച്ചതിൽ അതിൽ വല്ലതും ഒന്നാം അനന്തരം അല്ലാതെ അധികം കുറയുമെന്നു തോന്നിയില്ല. ഒരിക്കൽ ഒരു പാലത്തിന്മേൽകൂടി പോയപ്പോൾ എന്റെ വായ് ഒന്നു കത്തി. തൽക്ഷണം മകുപട്ടണത്തെ കാഴ്ച. അഭയത്തെ മരണം അടുത്തുവെന്നുകൂടി തോന്നിപ്പോയി. ഇതാണത്രെ പുറംനോട്ടത്തിൽ ഘോഷിച്ചിട്ടുള്ള നൽപാലം. എന്റെ അടുക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്ന റഷ്യൻ അതു അത്ര വിശ്വാസമായില്ല. അയാൾ വേദപ്രാസനൊപ്പാറി കേട്ടിട്ടില്ലെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ എന്റെ ഇടത്തുചുറ്റത്തിരുന്നിരുന്ന ഒരു വയോധികനായ മുതലിയാർ അയാളുടെ ഭാഷ്യത്തിൽനിന്നു ഒരു പഴയതമിഴു ഗ്രന്ഥം എടുത്ത് 'ഇതെപ്പോരുകൊ- അയ്യ!' എന്നു പറഞ്ഞ് വേദപ്രാസൻ എന്ന് അതിൽ ഒരേടിന്മേൽ എഴുതിട്ടുണ്ടായിരുന്നതിനെ അയാൾക്കു കാണിച്ചു കൊടുത്തു. അപ്പോൾ റഷ്യൻ തലകുലുക്കി. ഇടയ്ക്കു സ്റ്റേഷൻ ഒന്നും ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. വണ്ടിയെങ്ങാറിനില്ല. നമ്മുടെ സാമാനവണ്ടി (Goods train) ഇങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ എത്രനന്നായിരിക്കുമെന്ന്, എനിക്കു തോന്നി. ഞങ്ങളുടെ വണ്ടിയിലെ ഗാഡ് വണ്ടിയുടെ പാർപ്പങ്ങളിലുള്ള ഇടനാഴികളിൽ കൂടി ഇടക്കിടക്കു കടന്നുപോകയും വരികയും ഞങ്ങളുടെ യോഗം

ക്ഷേമത്തെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കുകയും മറ്റും ചെയ്യുപ്പോൾ അയാൾ ഒരു ചട്ടക്കാരനാണെന്നുള്ള സംശയിതാൻ മറന്നു. എങ്കിലും, കൂടുതലുള്ള ഒരു രാജ്യന്റെ വായിൽനിന്നുതന്നെ ഒരു വലിയ ചുരുട്ടു വാങ്ങി വലിച്ചുപ്പോൾ എന്റെ മറവി തീർന്നു.

ഒടുവിൽ വണ്ടി കൊടുത്തുചെന്നപ്പോൾ ചുളവിളിച്ചു. കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ നിന്നു. ആവു, ഇനി വല്ല പാലത്തിന്റെ ചുവട്ടിലും വീണ്ടു മരിക്കണ്ടല്ലോ എന്നു എനിക്ക് തോന്നിപ്പോയി. അപ്പോൾതന്നെ മരിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നുള്ള ഓർമ്മ എനിക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവിടെ നിശ്ശബ്ദമായിരുന്നു. മൃത്യുവശംഗതനുമായ സകലജന്തുക്കളും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈശ്വരൻമാത്രം അവിടെ ഇല്ലെന്നാണ് അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നവർ എന്നോടു പറഞ്ഞത്. അത് അദ്ദേഹത്തിനു മരണമില്ലാത്തതുകൊണ്ടായിരിക്കാം. ഈശ്വരൻ സർവ്വവ്യാപിയെന്നും സർവ്വചരമാസ്മനാണെന്നും മറ്റും പരാമർശിച്ച പ്രാസംഗിക്കുന്ന വിധത്തിലൊക്കെ ഞാൻ പ്രസംഗിച്ചിട്ടു. 'ഐശ്വര്യം സർവ്വഭൂതാനാം ബീജം തദഹമജ്ജന', 'യോ മം പശ്യതി സർവ്വം സർവ്വം ച മയി ചശ്രുതി' ഇത്യാദി ഗീതാശ്ലോകങ്ങളെ മൂഴുവൻ കാണാപ്പോൾ ചൊല്ലിയിട്ടു ഈശ്വരൻ എന്നൊരളെ അവിടെ കീഴ്ത്തുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും 'ഈശ്വരഭാസ്', 'ഈച്ചരമനോർ', 'ഈച്ചാർനായക്', 'ഈച്ചരവിള' എന്നിങ്ങനെ ചിലർ അവിടെ പണ്ടുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും വെറും ഈശ്വരനെന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ ജഗദീശ്വരനെന്ന് ഒരൾ അവിടെ അതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും സർവ്വേശ്വരൻ എന്നൊരൾ ഉണ്ടെന്നും മറ്റാണ് അവർ എന്നോടു പറഞ്ഞത്. ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ സർവ്വേശ്വരൻ എന്നൊൾ അവിടത്തെ സർവ്വസുപ്രഭുവുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എനിക്ക് മനസ്സിലായി. എന്തായാലും നിരീശ്വരമതക്കൊടു സ്ഥിരമായി താമസിപ്പാൻ അതൊരു നല്ലദിക്കാണെന്നു എനിക്ക് തോന്നി.

വിനീത ഞാൻ പോയതു റിമണ്ടിലേക്കാണ്. ജാമ്യംനില്ക്കാൻ എന്നു അറിയുന്നവരായി ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവിടത്തെ

വാഡ്റെ പണ്ട് എവിടെയോ വെച്ചു കണ്ടിട്ടുള്ളതുപോലെ വളരെ നേരം തോന്നി. ഒടുവിൽ തിരുവിതാംകൂർ പൊലീസ് സെന്ററിയിലെ ഒരു ഇൻസ്പെക്ടറായിരുന്നു അയാൾ എന്നു എനിക്ക് ഓർമ്മയുണ്ടായി. വലിയ ഒരു സംസ്ഥാനത്തെ ഒരു പൊലീസ് ഡിവിഷനിയിലെ ഇൻസ്പെക്ടറായിരുന്ന ഒരു ഡോക്ടർ ഇവിടെ എറിവന്നാൽ ഒരു വാഡ്റപണിയെ കിട്ടുകയുള്ളൂ. പക്ഷെ അതിനശി ശിപാശിപ്പോലെ. ഇപ്പോൾ എനിക്ക് ബാല്യത്തിൽ കണ്ടു പരിചയമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് അല്ല സൗഹൃദം പ്രദർശിപ്പിക്കേണ്ടതു മറ്റൊരുകാരായിരിക്കുമെന്നു കരുതി ഞാൻ അയാൾക്കു വലിച്ചൊരു സലാം കൊടുത്തു. അയാൾ സലാം തിരിച്ചുതന്നതും പിന്നത്തെ മാത്രയിൽ എന്റെ കൈ പിടിച്ചു കലുക്കമെന്നും മറുപടി ഉദ്ദേശിച്ചുനിന്നിരുന്ന എന്റെ പുറത്ത് അയാൾ ഒരു താഡനത്തെയാണ് തന്നത്. എനിക്ക് കാരണം മനസ്സിലായില്ല. സലാം ചെയ്യുന്നതു ഇവിടെയൊരു വിനയവും പാപവും ആയിട്ടുണ്ടത്രെ വിചാരിച്ചുപോരുന്നതാണ്. തന്നിരിക്കുന്ന അനവധി പട്ടണികൾക്കും ധാരാളം ശീട്ടുകളിക്കും മറുപടി പ്രഹരസമ്പാദ്യം ധാരാളം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് എഴുന്നള്ളാൻ സംശ്ലിസ്സുള്ള ഒരു റിമാണ്ടുപുള്ളി പറഞ്ഞു. ഈയവസ്ഥക്കു തമ്മിൽ തമ്മിൽ സലാം വെയ്ക്കുന്നതു മുഴുവൻ കൊള്ളാൻ പോകുന്ന തല്ലിന്നു ഒരു കണക്കുവച്ചാൽ നന്നായിരിക്കും. റിമാണ്ടിലിരുന്ന കലോത്ത സുഖക്കുറുത്തു ഞങ്ങൾക്കൊല്ലാവർക്കും കിട്ടിയിരുന്നു. വേണമെങ്കിൽ കള്ളു വെച്ചു കൊടുത്തു ഞങ്ങളെ പീഡിപ്പിച്ചു വാഡ്റത്തെയുതൽ പേക്കു വളരെ പണം സമ്പാദിക്കാം. പക്ഷെ അയാൾ ആ വകയിൽപ്പെട്ടവരല്ലായിരുന്നു.

റിമാണ്ടിൽനിന്നുള്ള പോക്ക് കോടതിയിലേക്കായിരുന്നു. റിമാണ്ടുപുള്ളികളെ കൊണ്ടുനടക്കുന്നതിന്നു വണ്ടികൾ വെച്ചിട്ടുണ്ട്. പോകുന്നവഴിക്കു വലിയ മരമത്തുകൾ പലതും നടക്കുന്നതെല്ലാം ഞാൻ കണ്ടു. മരം അനവധി. കല്ല് അസംഖ്യം. കൂലിവേലക്കാർ ലക്ഷോപലക്ഷം. അനേകിച്ചതിൽ ഭൂരിയിൽ എവിടെയോ ഘോരയുദ്ധം നടക്കുന്നതുനിമിത്തം കേസുകൾ വളരെ അധികമാ

ണെന്നും, പുളിക്കരരെ പാപ്പിക്കൻ സ്ഥലം ചുരുക്കമാണെന്നും, അതിനെ പരിഹരിപ്പാൻവേണ്ടി പുതിയ കെട്ടിടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയാണെന്നും മറ്റും ഞാൻ കേട്ടു. അവിടെ ഒരു കരറൊ കീഴ്ക്കരറൊ എടുത്താൽ കൊള്ളാമെന്ന് എനിക്കു തോന്നിയത് വിത്തേറ പാഴ്ജനരക്തികൊണ്ടായിരിക്കാം. ബീലുകളിൽ എത്ര സാഖ്യ കുമ്പുലും എത്ര കഷ്ടമായി ചെക്ക്മെഷർചെയ്താലും (സൂപ്രവൈ സർമുതലായവർ അളവെടുത്താലും) ദോഷം വരികയില്ലെന്നു കണക്കുകൾ പരിശോധിച്ച ശീലമുണ്ടായിരുന്ന എനിക്കു തോന്നി. പ്രഹരഭയംകൊണ്ടു പുറത്തേക്കു പറഞ്ഞില്ല.

ഒടുവിൽ കേടേതിയിൽ എത്തി. എന്നെയും മറ്റുചിലരെയും കൂടി ഒരു കൂട്ടിലാണ് ഇരുത്തിയിരുന്നത്. അവിടെനിന്നു നോക്കിയാൽ കോടതിമുഴുവൻ കാണാമായിരുന്നു. കക്ഷികളേയും സാക്ഷികളേയും മറ്റും കയറ്റിനിർത്തി വിസ്മരിക്കാനുള്ള കൂട് വേറെയായിരുന്നു. അതിന്റെ സമീപത്തിൽ നിന്നിരുന്ന ആൾ ആരെന്നെന്നോപിച്ചതിൽ തീർത്ഥശാസ്ത്രിയെന്നും പണ്ട് ആനയുടെ വയറ്റിൽ ഉരുട്ടുപണിയായിരുന്ന സ്വാമിയുടെ അമ്മാളിയാണെന്നും ഞാനറിഞ്ഞു. വക്കീലന്മാരും അവരുടെ ഗുമസ്തന്മാരും ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. പിസ്തു കിട്ടുന്നവർ അവിടെയും ചുരുക്കമെന്നാണ് കേട്ടത്. അടുത്തജന്മത്തിലോ, അതിന്റെ ശേഷമോ, ആവാശ്യപ്പെടുമ്പോൾ തന്നെത്തീർത്തുകൊള്ളാമെന്നു ശീട്ടെഴുതി വാങ്ങി രശ്മിത കൊടുക്കുകയാണത്രെ ഇവരുടെ ഇടയിലുള്ള നടവടി. തോല്ക്കുന്ന ഭാഗം വക്കീലിന്നു കൊടുക്കുന്ന പിസ്തുകൾ എല്ലാം ഈവക ശീട്ടുകൾ പിടിച്ചാണ് കണക്കിൽ കക്ഷികൾ ചിലവെഴുതേണ്ടത് എന്ന് ഒരു കണക്കുസംബന്ധമായ യുക്തി എനിക്ക് അപ്പോൾ തോന്നി.

ഉടനെ ഒരു ഘണഘണഘോഷത്തിന് എന്റെ കണ്ണുപുടങ്ങൾ വിധേയങ്ങളായി. കോടതിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നവരിൽ വളരെപ്പേരും ഉത്ഥാനം ചെയ്തു. കൂട്ടത്തിൽ ഞാനും. ജഡ്ജിയുടെ പുറപ്പാടാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വണ്ടിക്കു കെട്ടിയിരുന്ന മാറിഷന്മാരുടെ

ടെ പീനങ്ങളായും വർത്തുളങ്ങളായും ഉള്ള സ്തന്ധങ്ങളെ അലങ്കരിച്ചിരുന്ന വിംളബികളായ ഘണ്ടാവലികളുടെ ആലാപമായിരുന്നു ആ കേട്ടത്. ഇദ്ദേഹമാണ് യഥാർത്ഥരാജാവ് അല്ലെങ്കിൽ മിസ്റ്റർ കാലൻ. സാസ്ത്ര് ആയതുകൊണ്ടാണ് 'മിസ്റ്റർ' എന്നു പറഞ്ഞത്. കേൾപ്പാത്തകാലോൽക്കടപവനലുറുപുഷ്പാവർത്തകാകാരനായി ക്രൂരദംശ്രാദികളാലും ഖരനഖരമുഖങ്ങളാലും മറ്റും ബീഭത്സനായി തമിഴുനാടകക്കാരരുടെ സ്റ്റേജിന്റേതാൽ (രംഗത്തുന്റേതാൽ) വരാനുള്ള കലാപ്പാണ്ടിയായ കാലൻ എവിടെ? ഇദ്ദേഹം എവിടെ? ഇദ്ദേഹം നല്ല യൂറോപ്യൻ. 'വേലുള്ളവെള്ള' എന്ന് ഇദ്ദേഹത്തെയാണ് പറയേണ്ടത്. ഇൻഡ്യൻ സിവിൽ സർവ്വീസിലുള്ള ഒരു പ്രലിയ ഡേവർ'യെ സ്റ്റോലെയ്യിരിക്കുന്ന ഇദ്ദേഹം തത് അപകീർത്തിപ്പെടുത്തിയ തമിഴുനാടകക്കാരെ മാജ്ജന്യാഗ്രാകൊണ്ടു തല്ലിയാൽ മതിയെന്ന് അവരെ വിസ്മരിക്കുന്നതും ശിക്ഷിക്കുന്നതും കണ്ടു രസിക്കാൻവെണ്ടിയെങ്കിലും കുറെക്കാലം അവിടെ താമസിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്ന് എനിക്കു തോന്നി.

ജഡ്ജി ആസനാധിത്രഡനായപ്പോൾ ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും ഇരുന്നു. ഉടനെതന്നെ ഹാജർശിപായി ഹജ്ജിക്കാരെ വിളിപ്പാൻ തുടങ്ങി. അയാളുടെ സ്വരവും യതിഭംഗങ്ങളും നമ്മുടെ കോടതികളിലും ചിലപ്പോൾ ഉണ്ടാവാറുണ്ട്. പട്ടുകീഴ്വനായ ഇയ്യംൾ തലവിറച്ചുകൊണ്ട് ഹാജർ വിളിക്കുന്നതു കേട്ടാൽ ആർക്കും ചിരിവരും. അരി-ജിക്കര-രഹാ-ജന്തണ്ടോ-ജിക്കാര-റഹാ-ജന്തണ്ടോ-റഹാ-ജന്തണ്ടോ എന്നിങ്ങനെ ക്രമേണ അക്ഷരക്കുരുത്തോടുകൂടിയാണ് അയാൾ അയാളുടെ ക്രിയ നടത്തിയത്. കോടതിയെ അലക്ഷ്യമാക്കുതെ ഒരു ചുമയുടെ ഉള്ളിൽക്കൂടിയാണ് ഞാൻ ചിരിച്ചത്. പിന്നെ ഒരു വിളികൂടി വിളിച്ചുവെങ്കിൽ 'ഉണ്ടോ' എന്നു മാത്രമായി സ്റ്റോകമായിരുന്നു. ഹജ്ജിക്കാർ വളരെ പേർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആദ്യം അവർ എല്ലാവരുംകൂടി ഒരു ആട്ടിൻകൂട്ടംപോലെ കോടതിയിൽ കടന്നുവന്നു തിരക്കുകൂടി. അപ്പോൾ ജഡ്ജി സാസ്ത്ര് ദേവച്ചുപ്പെട്ട് ശിപായിയോടു ഡോംപൂർ എന്ന ഇംഗ്ലീഷിലും, ഹജ്ജിക്കാരെ വേക

തിരിവില്ലാത്ത ഇരപ്പാളികളെ' എന്നു മലയാളത്തിലും പച്ചയായി ചിളിച്ചു. പിന്നീട് അവരോട് ഓരോരുത്തരായി വരുവാൻ കല്പിച്ചു. കപാട്ടറിന്റെ അവസാനമായതുകൊണ്ടായിരിക്കാം സായുധർകൾ ധർമ്മികൾ ഒന്നും വാങ്ങാതെ അവയെ കൊണ്ടുവന്നവരുടെ നേരെ ദേഷ്യപ്പെട്ട് അവാരിൽ ഓരോരുത്തനും അവസ്ഥാനുസരണം പിടിച്ചു ശകാരം കൊടുത്തുവിട്ടത്.

ഈ ഘട്ടത്തിൽവെച്ചാണെന്നു തോന്നുന്നു എന്റെ ഇടത്തുഭാഗത്തുണ്ടായിരുന്ന ജനാലയുടെ സമീപത്തു നിന്ന് ഒരു വൃദ്ധകാകൻ കുണ്ഠാരുത്തുമായി കു, കാ, രവത്തെ പുറപ്പെടുവിച്ചു എന്നെ യമലോകത്തിൽനിന്നു തരിയെ പുല്ലുപായിലേക്കുതന്നെ കൊണ്ടുപോകുന്നത്. യമലോകത്തിലെ കാക്കയെ എനിക്കു സ്വർഗ്ഗത്തിലെ കളഭുമ്പിരൊപ്പോലെയാണ് തോന്നിയത്.

നേരച്ച കാക്കകളുടെയും രോമം പാടെ
ചിരച്ചു വട്ടിടണം...

എന്ന പണ്ടു പഞ്ചതന്ത്രക്കാരൻ പറഞ്ഞത് ഒട്ടും സാഹസമല്ല.

പുത്തേഴത്തു ഗോവിന്ദമേനോൻ, ബി. എ.

കോമുദനോൻ

(തുടച്ചു)

നൊമ്പനിവാകുമ്പോൾ തോററിടുമാറു നല്ല
പൊന്മനിയുള്ളവർ തൊഴുന്നൊരു പെണ്ണിടാവാൽ
അമ്മേനവന്നകമുലഞ്ഞു പെരുക്കുമമ്പു
പെമ്മേ നിറഞ്ഞു നിലവിട്ടു വളർന്നുവന്നു.

എൻ

ഉൾത്താരിലാത്തളിർതൊഴും കുളർമേനിയൊള-
യോത്തൊടലേററവുമിയന്നു വലഞ്ഞു മേനോൻ
പൊൽത്താരിനുള്ളിലിളകുന്നൊരു തേൻ കഴിക്കും-
നോത്തൊടലാൻ വലയുന്നൊരു വണ്ടുപോലെ.

൨൦

പെട്ടെന്നു മറന്നിഴി തിരിഞ്ഞളവായവൾക്കു
മട്ടൊന്നുമറി, തലാത്തൊന്നവൾ നന്നേമറന്നു
പെട്ടെന്നു രഞ്ചമിതു കണ്ടിരുവക്കുമുള്ളും
പൊട്ടുന്ന രണ്ടു കണ്യാമലാസ്വനെയ്യു.

൨൧

രണ്ടാൾക്കുമുള്ളിലക, മേനികളങ്ങുമിങ്ങും
കണ്ടൊടലൊട്ടകലുവാൻ കൊതിവന്നു വീത്തു
രണ്ടാൾക്കു മറക്കൊതിയിലും വലുതായനാണ-
മുണ്ടായി, കണ്ണിണകൾ മുട്ടിയകന്നു വീണ്ടും.

൨൨

അത്തകമൊക്കുമുടലൊളടനെ കുളിക്കും-
നോത്തൊടലൊടവുവിട്ടുകോടിറങ്ങി
അത്തവിലായവൾ തൊടുനൊരു നീരിലിറുപ്പ-
മൊത്തങ്ങു ചാടിയവനമ്പൊടകം കളുത്തു.

൨൩

ആരാവിലായവൾ മണലുഴിയെന്നു നാട്ടിൽ
പേരൻ വീട്ടിലാമരുന്നൊരു മകയെന്നും
ധാരാളമുണ്ടു മുതൽ കാരണവത്തി താൻ താൻ
നേരയ്ക്കു നടക്കുമവളെന്നു മറിഞ്ഞു മേനോൻ.

൨൪

മെത്തുന്ന മോടിയിൊട്ടു രാവിലെഴുന്നഴുന്ന-
ള്ളത്തൊന്നു കരഞ്ഞിനവൻ പുറമേ വരത്തെ
കത്തുന്നൊരുള്ളൊട്ടു കഴിച്ചു മലക്കുണത്തി.
കത്തുന്നവന്നു നിനവെപ്പൊഴുതമെന്നുതന്നേ.

൨൫

പാരെനാരവിലെ യുറക്കമിളച്ചു കണ്ണിൽ
പറന്ന മങ്ങലൊടു തോഴരെ വിട്ടുവീട്ടിൽ
തെറെന്നു മേനവനാണത്തു, വിടാതെ കൂടെ-
ത്തെറെന്നിയേ പുതുമലകുണയും തുടൻ,

൨൩

അപ്പൊക്കൊടിക്കടയ നന്മകളോത്തു രവിൽ
കെല്ലെന്നിയേ മിഴികൾ പോളകൾ തൊട്ടിടാതെ
ഉൾപ്പാറിടുന്നൊരഭോഭവമെന്തു ചെയ്യാൻ
കണ്ണുറമെന്നു പുലരുംവരെയോത്തു പറയ്തു.

൨൪

ചൊല്ലാൻ ചുണ്ടു വരളും റൊട്ടുവീപ്പറക്ക-
മില്ലാതെ മങ്ങലിയലി മിഴി പൂക്കണത്തി
വല്ലതെ വാട്ടുമുടലെന്നിവ കോമുമേനോ-
ന്നല്ലോ തികഞ്ഞു മലരമ്പിനൊഴും കരുത്താൽ.

൨൫

ചങ്ങാതിമാരെക്കൊണ്ടിട്ടു ചിരിച്ചു തെല്ലും
മങ്ങാതുടൻ വെടി തകപ്പെട്ടാരു കോമുമേനോൻ
പിങ്ങാൻ പോയതു പുറത്തു വരതെയെന്നു
ചങ്ങാതിമാർ പെട്ടെന്നോത്തു മലച്ചിരുന്നു.

൨൬

ഈണില്ല, രാവില്ലൊരുനാളുമുറക്കമില്ല,
കാണില്ല താനകമിണങ്ങിയ തോഴരേയും
കാണില്ല മേനവനെയൊട്ടുപുറത്തിത്തെന്തെ-
ന്നാണില്ലൊരൾക്കുമറിവിങ്ങിനെയായി മേനോൻ.

൨൭

ഈ മട്ടു തോഴനകമാടി വലഞ്ഞു പണ്ടു-
ളൊമട്ടു മറിവരുവാൻ വഴിയെന്തു പാത്താൻ
നാമൊട്ടുതോർത്തറിയണം മടിയതെകണ്ടു-
ന്നീമട്ടു തകരളിൽ മങ്ങിപ്പിറയുവോത്തു,

൨൮

ആ രാജനായരുടെ നന്മ പറഞ്ഞു തീർത്ത-
നാരാജ്യമായിട്ടുകയില്ലവില്ല പാത്താൽ
നോരായി മേനവനൊടിത്ര കൊഴുത്ത തോഴ-
ന്മാരാരാമിപ്പുടലുണ്ടായിരുന്നതന്നെ

൩൨

വണ്ടുറണിപ്പുഴലിയുള്ള യക്ഷമുരുന്നിൽ
കൊണ്ടാടി മാറു നിനവറെറാരു മെത്തയിനേൽ
മിണ്ടാതെ താടിയതിൽ വെച്ചൊരു കയ്യൊടൊത്തു
കൊണ്ടാണിരുന്നതപ്പേറിയ കോമുമേനോൻ

൩൩

തന്ത്രോഴനെത്തിയതു തെല്ലുമറിഞ്ഞിടത്തേ
യെന്നോ മലച്ചുപടി മേനവനാങ്ങിരിക്കെ
ഏന്താണിതെന്തു നിലയാണപ്പലാന്നുമട്ടി-
ങ്ങെന്താണിതെ'ന്നരുളിയമ്പൊടു രാജനായർ

൩൪

അല്ലാ, വത്ര, വളരെ നാളിടയായി കണ്ടി-
ട്ടില്ലാ പെരുത്തൊഴുപ്പുകിലുമുണ്ടു ചൊല്ലാൻ
വല്ലാത്ത നാണമുളവായി വരുന്നു ചൊല്ലാ-
നില്ലാ കരുത്തു കുറുമാടിയെറിഞ്ഞിടുന്നു'.

൩൫

ഈ നാണമെന്തിന്നു ഇറന്നു പറഞ്ഞുവെന്നു.
ലീനാമതിന്നു വഴി വല്ലതുതോളതു കടന്നാ-
താനായ് നിനച്ചു തലകൊണ്ടു തളന്നിടങ്ങാ
ത്താനായവണ്ണമുണ്ടുവരാതിന്നൊരുങ്ങാം'.

൩൬

കോരോതരം പാവമുണ്ടു നമുക്കു തോഴ-
ന്മാരോടിലെങ്കിലുതെ ഓളമിവണ്ണമില്ല
നേരോതിടാം കല്ലെരിച്ചിട്ടു അതർ വേറി-
ട്ടുരോടു ഞാൻ പറയുമങ്ങവയ വിട്ടു, കേൾക്കു'.

൩൭

തേക്കുന്ന മലകമിണങ്ങിയ തോടൊത്തു
പങ്കുന്നതാകിൽ പുളയെഴുറവകമല്ലേ
എൻ കട്ട ചൊല്ലുക മലക്കുണ പൂണ്ടവൻറ
കുക്കുട്ടിതെന്നു പറയാൻ വഴിയുണ്ടുനോ?

൩൮

നേരാണ്, പൂക്കണകളേററവുമേററു വാക്കു-
നേരംതലോൻ കരവോടി വരണ്ടിടുന്നു
ആരവുതെറ്റിതുവരയ്ക്കു മുറക്കുമേതും
ചേരതെ വാട്ടുമുടലാ തളരുന്നു പരരം

൩൯

അക്കാവുതൊട്ടൊരു മണല്പുഴി വീട്ടിലുളളും-
രിപ്പൊവൊടൊത്തമരുവാൻ തരമയിടാഞ്ഞതൽ
റില്ലാതെത്താനയിരുവിട്ടിടുമിഷ്യാരത്തൽ
തീക്കാനിനിമു തുണയോക്കുകിൽ നിങ്ങരതന്നെ?

൪൦

അത്തല്ലേടേണ്ട പിഴ്ത്താതിതു നേരെയൊക്കെ-
നരത്തട്ടിലോളം വഴികണ്ടു പിടിച്ചിടാ ഞാൻ
താഴ്ത്തൻ തെല്ലേ ന ചൊഴിയട്ടെടു ചേൻ തോടൻ
പാർത്തിടുമുറ പണിചെയ്യവനില്ലമാന്തം.

൪൧

ഇത്തൂപ്പു നടക്കൊണ്ടുവിടുന്നു രാജ
തന്മുത്തി നാണിയൊടു ചൊന്നറിയിച്ചിതെല്ലാം
താഴ്മനാൻ പല നാമകളാളാളു മുത്തി-
യമ്മയ്ക്കു കൂറവനിചോറവുമുണ്ടു പണ്ടു.

൪൨

പി. ജി. രാമയ്യൻ, ബി. എ. ബി. എൽ.

വിക്രമോദ്യശീയസാരം

വികാരമേതെ സരി വിക്രിയുന്ത യേഷാ ന ചേതാ സി
 ത ഏവ ധീരഃ' എന്നു കാളീഭാസൻ പറഞ്ഞതിനെ ഈ പ്രസംഗ
 ത്തിലോർത്താൽ നന്നായിരിക്കും. പതിമൂന്ന്, തന്റെ ഭക്തന്മാരായ
 സ്വാമിക്ക് ഭക്തികൊണ്ടു പ്രസംഗിച്ചു അഭക്തികൊണ്ടു കേവ
 ലം ഉണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ടു സ്വാമിഭക്തൻ ഇഹാപരലോകങ്ങളിൽ
 സമസ്തനും അഭക്തൻ അസമസ്തനും ആകുമെന്നു, എല്ലാവ
 രും സ്വാമിഭക്തന്മാരായിത്തന്നെ ഉൾക്കൊള്ളണം. പതിനാലു, പ്ര
 ഭുക്കന്മാരുടെ കാഴ്ചത്തിന്നുപോലി സർവ്വസ്വവും പ്രണയം ഉപേ
 ക്ഷിപ്പാൻ മടിച്ചില്ലാത്ത ഭക്തന്മാരെ ധീരന്മാരെന്നു പ്രഭുക്കന്മാർക്കു വ
 ലുതായ ഭക്തിയെക്കൊണ്ടു അനന്തവും സാമ്രാജ്യത്തെയും പറ്റുമുള്ളതാകയാൽ
 പ്രഭുക്കന്മാരെല്ലാം ഭക്തപ്രിയന്മാരായിത്തന്നെയിരിക്കേണം. പതി
 നഞ്ചു, സൂക്ഷ്മത്തോളമോലോചിക്കുമ്പോൾ ഒരു വസ്തുവും നിഷ്പലമു
 യിട്ടില്ല. മലിനമാകുന്നതുകൊണ്ടു, ദേഹപ്രണോപദ്രവങ്ങളെല്ലെ
 യുന്നതുകൊണ്ടും, സർവ്വനങ്ങളും വർജ്ജിക്കുന്ന ചളിയും, മുളയും, സ
 വിഷദ്രവ്യങ്ങളും, മറ്റും വളരുന്നിന്നു വേലിക്കും ഭരണിന്നും നാം
 ഉപയോഗിച്ചവയുണ്ടല്ലോ. അതുപോലെതന്നെ എല്ലാ കർമ്മങ്ങളു
 ടേയും എല്ലാ പുരുഷന്മാരുടേയും സ്വഭാവം സൂക്ഷ്മമായി ആലോചി
 ക്കുമ്പോൾ ഒരു പുരുഷനും എന്തെങ്കിലും ഒരു കർമ്മത്തിൽ യോഗ്യനാ
 വാതിരിക്കയില്ല. അതു കണ്ടുപിടിപ്പാൻ പ്രയാസമെന്നു മാത്രമേ
 യുള്ളു. അതിനാൽ ആജ്ഞാപിക്കുന്നവരെല്ലാം കർമ്മസിദ്ധിഭാവേ
 ണ്ടി അതതു കർമ്മങ്ങളുടെയും, പുരുഷന്മാരുടെയും തത്വം അറിഞ്ഞി
 രിക്കേണം. ജഗദ്യോഗമെന്നു ധ്വനം ന കിഞ്ചിദപിദ്വതേ ദ്രവ്യം
 എന്ന വാചസ്പത്യഭാഷ്യമേയും, അമന്ത്രമക്ഷരം നാസ്തി നാസ്തിമൂല
 മെന്നു ധ്വനം അയോഗ്യം പുരുഷോ നാസ്തി യോജകസൂത്ര ഭൂമിഭൂമി
 എന്ന ശുക്രമഹർഷിയുടേയും, വാക്കുകളെ കാർത്താൽ നന്നായിരിക്കും.
 സത്യമായ ഈശ്വരത്വത്തിന്റെ മൂലം സർവ്വബലോല്ക്കാരവും ഫലം

സർവ്വസുഖവുമാണെന്നു പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. അതിനാൽ ജനങ്ങൾ ഈശ്വരപരത്തെ യഥാസ്ഥാനത്തിലാക്കുവാൻ പ്രയത്നംചെയ്യണം. സകലജനങ്ങളും ഭാഷ്യം ആവുന്നതോടുകൂടി ഗുണങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുകയും ദോഷങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുവാൻ പ്രയത്നം ചെയ്യുകയും തീരെ ഭക്തിയോടെ ശ്രീകൃഷ്ണ പീഠത്തിൽനിന്നു വേണം. ഈ പലതരത്തിൽ, തന്റെ ഭക്തിയായ സത്യമാത്രം ഉപയോഗത്തിൽനിന്നു രക്ഷിച്ചു സർവ്വവിദ്യയുടെ മാഹാത്മ്യംതന്നെയും, അന്യോന്യമായ അംബയെ സ്ഥിരമാക്കിയിട്ടുള്ളവർക്കു അതിപരമാർത്ഥമായി ജ്ഞാനം പോവുകയും തന്റെ ആചാര്യനായ നക്ഷത്രം ശ്രീപരശുരാമൻ ഹൃദിനിമിത്തം യുദ്ധംചെയ്തു ഭക്തിയുടെ ചരിത്രത്തെയും

ശാസ്ത്രം വേണ്ടി വിവിധവിധത്തിൽ
വിദ്യയും സർവ്വവിധി ജ്ഞാനം
വിശ്വപ്രദിതമാകുന്ന ചന്ദ്രപുരം
ദേവീവിശ്വതാകില കാശിരാജം.

എന്ന വാചാവിശിഷ്ടതയോടുകൂടിയ മഹാമഹാഭാരതമാണ്, പതിനാൽ, ദൈവമെന്നൊരു വസ്തുവുണ്ടെന്നു നാം വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു കാരണത്തെയും മറ്റും ഒരുവിധം ചുരുക്കി കഥാസാരവിവരണപലതരത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇവിടെ ദൈവാനുഭൂതിയെന്ന ഗുണത്തിന്റെ ഹേതുവായ ദൈവവിശ്വാസത്തെ ഉപയോഗിക്കേണ്ടുന്ന സമ്പ്രദായം കാണിക്കുന്നു. ഒരു വകതിരിവില്ലാതെ വർദ്ധിച്ച ദൈവവിശ്വാസംകൊണ്ടു ദൈവമെന്നതെന്ന നമുക്കു ശുഭശുഭലാഭം തരുന്നു. പുരുഷപ്രയത്നമെല്ലാം നിഷ്പലമാകുന്ന എന്നറച്ച് ഉടനേ പലപ്രയത്നങ്ങളായ വിദ്യാഭ്യാസം, കൃഷി, കച്ചേടം തുടങ്ങിയ കർമ്മങ്ങളെ ആകാം ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടത്. പലപ്രാപ്തിക്കെളുപ്പവും മറ്റുമുണ്ടാകുന്നത് 'ഇപ്പോഴുണ്ടായതായി പ്രവർത്തിക്കണം' എന്നു പലക്കും പലപ്രാപ്തിയുണ്ടാകുന്ന ബുദ്ധിയെ തടുക്കുകയാകുന്നു ദൈവവിശ്വാസം. അതിനാൽ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടത്. അതിനാൽ ഞാനിപ്പോൾ അന്യായമായി ചെയ്താൽ അപവാദാദിദോഷങ്ങൾ മാത്രമുണ്ടാകയും

ഫലം സിദ്ധിക്കുമതെ അവാസനിക്കുയും ചെയ്തു എന്നു വരാം. അതു കൊണ്ടു ഞാനൊരിക്കലും അന്യായമായി പ്രവർത്തിക്കുകയില്ല എന്നു ബുദ്ധിയെയാണ് ദൈവവിശ്വാസംകൊണ്ടു നമുക്കുണ്ടാകേണ്ടത്, ഇതിനെത്തന്നെ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടാകുന്നു ഭർത്താവിനെ പ്രിയപ്പെട്ടവനാലും പോ യാലും ചേണ്ടില്ല ധീരന്മാർ ന്യായമംഗ്ഗത്തിങ്കൽനിന്നിളകിപ്പോകുന്ന ത്വമമായ

നീന്ദന നീതി നിപുണായ ദിവംസുവത്തു
ലക്ഷ്മീസ്തമാവിശതു ഗച്ഛതു ഷാ യഥേഷ്ടം
അദ്വൈത വാ മരണമസ്യ യുഗാന്തരേ വാ
ന്യായാൽ പഥഃ പ്രവിചലന്തി പദാ ന ധീരഃ

എന്ന ശ്ലോകത്തിന്റെ ശേഷാതന്നെ ദൈവപ്രകാരത്തെ ആരംഭി ച്ചത്. അതുകൊണ്ട് ദൈവാനുഗ്രഹമെന്ന വലുതായ ഗുണത്തെ സമ്പാദിപ്പാൻ വേണ്ടി എല്ലാവരും അപ്രവൃത്തിയേയും ഭിഷ്ടവൃത്തി യേയും തീരെ ത്യജിച്ച് സർവ്വവൃത്തിയെ ചെടയുണമെന്നാകുന്നു എല്ലാകൊണ്ടും വന്നുതുടിയത്. പതിനാഴ്, ലോകത്തിലാകും സ ന്തതിയില്ലെങ്കിലും സന്തതിക്കു ഗുണങ്ങളൊന്നുമില്ലെങ്കിലും പോകും മുഴുവനും നശിച്ചുതുടങ്ങിയിട്ടായിത്തീരുന്നതെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അ തിനാൽ സർവ്വനങ്ങളും നല്ല സന്തതിയെ സമ്പാദിപ്പാൻ ശ്രമിക്കു ണം. പതിനെട്ട്, ന്യായമായ പരോപകാരികളുടെ തല്ലാലാതന്നെ കൃതകൃത്യതപസുചവും പരലോകസുഖസാധകമായ വലിയ പുണ്യ വൃത്തങ്ങളാകുന്നതിനു പുറമേ ഇഹലോകത്തിൽ സർവ്വനങ്ങളും പുത്ര രവസ്സുരാജാവിന്ന് ഇന്ദ്രാദികൾ എന്നുപോലെ ബന്ധുക്കളായിത്തീ രാം. അതുകൊണ്ട് ആവുന്നതേന്താളും ന്യായമായി പരോപകാരം ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഒക്കുച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരൻ.

വൃത്തമംജരി

അന്യഥാർത്ഥം കൂടാതെ വീടു കെട്ടുന്നതുപോലെയാണ് വൃത്തമംജരി കൂടാതെ ഗ്രന്ഥനാമം ചെയ്യുന്നത്. എന്നാൽ കേരളത്തിൽ കുറെക്കുറേ ഇതിന്റെ അപകൃഷ്ടംതന്നെ ഭാഷാശില്പികൾ പണിപ്പുടക്കം ചെയ്യുന്നതാണ്. മുദ്രാകുന്തക്കുരുടെ വികല്പ യോഗവർദ്ധിപ്പിച്ചതിന്നുള്ളതായിരിക്കുമെങ്കിലും കലാന്തരത്തിൽ അതിവർദ്ധിപ്പിച്ചതായിപ്പോലെ അന്യഥാർത്ഥമല്ലാത്തതായി കേരള ഭാഷാഭാഷാധികാരികൾ നല്ലവണ്ണം അറിയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ശില്പപ്രായങ്ങളായി കിടക്കുന്ന മലമംജരികൾ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ചിലതുണ്ടെങ്കിലും കേരളപാണിനിയത്തിന്റെ ആവർദ്ധനയോടു കൂടിയാണ് ഭാഷാ വൃത്തമംജരി ശാസ്ത്രീയമായിത്തീർന്നത്. അതുപോലെതന്നെ, നാലക്കരങ്ങളിൽ പ്രകടത്തിൽ കുറഞ്ഞുവരുന്ന ഇക്കാര്യം ഭാഷാഭാഷാധികാരികൾ മാത്രമാണ് കേരളസംസ്കൃതത്തിന് ഒരു ഭാഷാഭാഷാധികാരികൾ തിരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ രണ്ടു ഗ്രന്ഥങ്ങളും നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള മഹാപണ്ഡിതൻ വൃത്തശാസ്ത്രത്തിൽ കൈവെള്ളപ്പാൻ ഭാഷാഭാഷാധികാരികൾ കേട്ടുപോകുന്നതെങ്ങനെയെന്ന് സമാധാനമായി. വൃത്തമംജരി പുറത്തുവന്നപ്പോൾ ആഗ്രഹത്തിനടുത്ത തൃപ്തിയുണ്ടായി എന്നല്ല, വിചാരിച്ചതിലധികം നന്മയായതാണ്.

ഇതിൽ കേരളപാണിനിയത്തിലെപ്പോലെ ശ്രവണമാത്രത്തിൽ ഭർഗ്ഗാപ്രകാരമുള്ളതേന്നൊന്ന സൂത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടല്ല ലക്ഷണങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഭാഷാഭാഷാധികാരികൾ ലളിതങ്ങളായ കാലകാലാഭാഷാധികാരികൾക്കൊണ്ടാണ്. ഉദാഹരണശ്ലോകങ്ങൾ ഭാഷാഭാഷാധികാരികൾക്കൊപ്പം സമാധാനങ്ങളും, വ്യത്യസ്തത്തിലെ വാചകരീതികളിലും ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. പാണിനിയത്തിലെ വാചകത്തിന്റെ കല്പനയും ഭാഷാധികാരികളിലെ വാചകത്തിന്റെ ഗാഭീയവും, ഭാഷാധികാരികളിലെ വാചകത്തിന്റെ മറ്റേവയും വായിച്ചു നോക്കുന്നവർക്കിടയിലാണ് മാത്രമേ ഞങ്ങളിപ്പോൾ പറയുന്നുള്ളൂ. രാജരാജ

വർമ്മകേയിന്ദുവുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ ഗദ്യങ്ങൾക്കു പദ്യങ്ങളെ
 "പ്ലാലെ സൗകര്യമില്ലെന്നു പറയുന്നവരുണ്ടെങ്കിൽ അവർ മഞ്ജ
 റികളാൽ തൃപ്തിപ്പെടാതിരിക്കയില്ല.

ഈ മഞ്ജരി, പരിഭാഷാപ്രകരണം, സമവൃത്തപ്രകരണം എന്നു
 തുടങ്ങി ഒരുപതു പ്രകരണങ്ങളായി വേർതിരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
 പരിഭാഷാപ്രകരണത്തിൽ വൃത്തമെന്നാലിന്നതെന്നാ ഛന്ദസ്സെന്നാ
 ലിന്നതെന്നാ ഉദാ, അപ്സര, മുതലായ ഛന്ദസ്സുകളുടെ പേരുക
 ളും, അക്ഷരങ്ങൾ, മാത്രകൾ, ഗുരുലഘുക്കൾ, ഗണങ്ങൾ, ഇവയു
 ടെ സ്വരൂപങ്ങളും കൊടുത്തിട്ടുള്ളതിന്നു പുറമെ സ്വസ്കൃതത്തിൽ
 നിന്നു വ്യത്യസ്തമായിട്ടു ഭാഷയിൽ ചില ഗുരുലഘുനിയമങ്ങളുള്ളത്
 എടുത്തു കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചിലകളും (അതായത്: ത്, ഹ, റ്, റ്,
 ന്, ണ്.) കൂട്ടക്ഷരങ്ങളും പരമായി നില്ക്കുന്ന ഹ്രസ്വത്തിന്നു ഗുരു
 സ്വരം മേൽപറഞ്ഞവയ്ക്കു തീവ്രയന്ത്രോച്ചാരണമുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ

ഉള്ളു എന്നാകുന്നു വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഉറപ്പിക്കാതെ ശ്ലീ
 ലമായി ഉച്ചരിക്കുന്ന ദിക്കുകളിൽ ഹ്രസ്വ ലഘുവായിത്തന്നെയി
 രിക്കുള്ളു എന്നു താല്പര്യം. ഈ വിഷയത്തിൽ ചിലകളെ സംബ
 ധിച്ചുചേർത്താലോ തീവ്രയന്ത്രോച്ചാരണത്തിന്നു വ്യവസ്ഥചെയ്തിട്ടു
 ള്ളതു കേരളപാണിനിയത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ടാണു്, ആ
 വ്യവസ്ഥയിൽ ഞങ്ങൾക്കു് അഭിപ്രായഭേദമുണ്ട്. മേടലർ, ശര
 മക്കിയ മാർന്നെ എന്നു ഏതാളാബ്ജിതവൃത്തത്തിൽ പ്രയോഗിക്കു
 ന്നതായാൽ ലർ, ര എന്നീ ദിക്കിൽ തീവ്രയന്ത്രോച്ചാരണം കൂ
 ടെ കഴിയില്ല. അതു ഭംഗിയെന്നു വിചാരിച്ചാൽ, വജ്ര, എന്നാ
 ണു് ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം. ഭാഷാഭൂമിയിൽ ഈ ഗുണകര
 രാർത്തന്നു ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തോടു കൂടി ചോദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശ
 ണ്ടുപയോഗം എന്ന പ്രയോഗത്തിൽ പ്രേ എന്നാൽ മുമ്പിൽ
 നില്ക്കുന്ന ചേക്കാത്തതിന്നു പൂർവ്വപാ കൊടുക്കുന്നതു കർണാപരം
 നെറ്റി മുളിക്കുന്ന ചിലകൾക്കു് യോഗം. അവരുടെ ആ ദൈവ
 സ്വം ഭാഷാസ്വരൂപജ്ഞാനം പേരോത്തട്ടുതന്നെയെന്നാണു് ഞ
 ങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നതു്. സകലപ്രാകൃതഭാഷകളിലും ചിലപ്പോ

ഈ സംസ്കൃതത്തിൽതന്നെയും ഈ ശിഥിലപ്രയത്നോച്ചാരണംകൊണ്ടു ലഘുലവം കിട്ടുന്നതു ഭാഷാസ്വഭാവമെന്നെന്നു മനസ്സുവെച്ചുനോക്കിയാൽ നിഷ്പക്ഷപാതികൾക്കറിയാവുന്നതാണ്.

ഈപതി-ജയിക്ക- യശസ്വീ-

ഭാസുര-താരണ്യ-രംഗവൻ-സതതം

മാലന്യ-എന്നുമുറ-

ക്കെട്ടുഗണത്തിന്നു മത്രദൃഷ്ടാന്തം.

ഇങ്ങിനെ ഭംഗിയിൽ ഒരു പദ്യംകൊണ്ട് ഗണങ്ങളുടെ പേരും സ്വരൂപവും കാണിച്ചിരിക്കുന്നതു വളരെ നന്നായിരിക്കുന്നു. ഈ ലഘുക്കളെ തിരിച്ചറിവാനുള്ള ചിഹ്നങ്ങൾ കൊടുത്താട്ടുള്ളതും ഉചിതമായിട്ടുണ്ട്.

പോത്തതിടേ നററക്കുറവോ നിയമങ്ങൾക്കു ഭേദമോ

വരുന്ന മാറു വൃത്തങ്ങളെല്ലാം ഗാഥയിലുൾപ്പെടും.

ഈ ഗാഥാവൃത്താ മലയാളഭാഷയിൽ അപൂർവ്വമാണെങ്കിലും വേദപുരാണങ്ങളിൽ സാധാരണയാണ്. സംസ്കൃതത്തിനും മലയാളത്തിനും സാമാന്യമായ വൃത്തങ്ങളെ വാചിച്ചിട്ടുള്ള പ്രകരണങ്ങളിൽകൂടി രസമാകാംവണ്ണം സഞ്ചരിച്ചു മലയാളവൃത്തപ്രകരണത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോഴാണ് ഈ വൃത്തശാസ്ത്രപണ്ഡിതന്റെ അറിവും പ്രയത്നവും ഏറ്റവും പ്രകാശിച്ചു കണ്ടുന്നത്.

പ്രായേണ ഭാഷാവൃത്തങ്ങൾ തമിഴിന്റെ വഴിക്കുതാൻ

അതിനാൽ ഗാനരീതിക്കു ചേരുമീരടിയാണിഹ

അടികൾക്കു കണക്കില്ല നില്ലയും വേണ്ടദോരടവും

വ്യവസ്ഥയെല്ലാം ശിഥിലം പ്രമാണം ഗാനരീതിതാൻ

മാത്രക്കു നിയമം കാണം ഗാനം താളത്തിനൊക്കുകിൽ

ഇല്ലെങ്കിൽവണ്ണംസംഖ്യക്കു നിയമം മിക്ക ദിക്കിലും

ഗുരുവാക്കുമിച്ഛപോലെ പാടിനീട്ടി ലഘുക്കളെ

അതുപോലിഹ ഭീഷ്മത്തെ കരക്കുന്നതപൂർവ്വമേ

ഇങ്ങിനെ പരിഭാഷയോടുകൂടി ആരംഭിക്കുന്ന പ്രകരണത്തിൽ മലയാളഭാഷാവൃത്തങ്ങൾക്കൊരു ധനുശ്ശാസ്ത്രം കല്പിക്കുന്നതിലാണ്

നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥകാരൻ പൂവ്വുത്തശാസ്ത്രകാരനാറെ അതിശയിച്ചു നില്ക്കുന്നത്. മലയാളവൃത്തഭേദങ്ങൾ സകലതും തേടി കണ്ടുപിടിച്ച് അതിനെല്ലാം ലക്ഷണസമന്വയം ചെയ്തിട്ടുള്ളതോട്സ്പോൾ മലയാളികൾക്ക് അവിടത്തോടുള്ള കടപ്പാട് ഇത്രമത്രമെന്നു നിണ്ണയിച്ചുകൂടാം.

വൃത്തങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യലക്ഷണങ്ങൾ, കന്നിച്ചുമ്പേത്ത് ഉദാഹരിച്ചിട്ടുള്ള ശ്ലോകങ്ങളിൽ അംതിരുചിരം' വൃത്തത്തിന്റെ ഉദാഹരണം;

സേരസപതിന്യതി രചിരാംഗി ഭംസുരേ
സുരസുരപ്രവരകിരീടകോടിയിൽ
'ഉരുമ്മിടുതവ' കഴൽ രണ്ടു മാദരാൽ
'സ്മരിച്ചുഞാനിഹ' ദിവസേന കൈതൊഴാം.'

എന്നൊ മറ്റൊ വേണ്ടതായിരിക്കെ ഉത്തരാംഭം;

ഉരസുന്ന നിന്റെ കഴൽ രണ്ടുമാദരാൽ
ശിരസം നമിച്ചു ദിവസേന കൈതൊഴാം.

എന്നു മംജുഭാഷിണിയിൽ ആയിപ്പോയിട്ടുള്ള ലേഖകപ്രമോദാ വരംപതിപ്പിൽ തീർത്തുകൊണ്ടുവാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

പൂ വഴക്ക്

നല്ലൊരു ഗണ്ഡാധരങ്ങളിവററിനോടു
തുല്യതപമുണ്ടു മമ നീയതു കേട്ടതില്ലേ?
ചൊല്ലുന്നിടുന്ന വദനത്തിനു താഴെ ഞാനോ
ചെല്ലുന്നതില്ല സമതക്കു നിന്ദ്രമല്ലോ.

14

അൻപാളന്മാരികൾ വിലസീടുകിലന്ന നിന്റെ
വൻപാകവേ തളരുമാശു നശിച്ചിടം നീ,
ഇമ്പം കലൻ വിലസീടലസതെ ഞാനോ
കൂമ്പുനു വീണ്ടുമതുപോൽ പലനാൾ വസിക്കും.

15

ശിലാ സദാ ചപലമായ ജനങ്ങളെ -
 കാലം വാസിക്കുകിലുമായതു നിന്ദിതമത്ര;
 ശിലത്തിൽ നിശ്ചലതയുള്ളവരല്ലമാത്രം
 കാലം വാസിക്കിലുമതാണഭിനന്ദനീയം. 16

പാലാഴിതന്നിലമരം ജഗദീശാനന്ദം
 ലീലാരസം കരുതിയെന്നയമന്ദശോഭം
 ചേലാൻ പാണിയതിൽ വച്ചലമോമനിച്ഛേൻ.
 ശ്രീ ലാളനേ കയ്യുകിയായ് മരുവന്നുവല്ലോ. 17

കൈകമെന്നെ നുവരതേ കരുതേണ്ട തെല്ലും,
 നിൻകേളിയൊക്കെ വഴിപാലറിയുന്നു ഞാനും;
 പക്ഷേ ജനിച്ച് ഉന്മിത്തമഹോ! നിനക്കു
 പശ്യേതുമഹാപ്ര ജനമിങ്ങരുളുന്നതില്ലേ? 18

ഉണ്ടായിട്ടു വലുതായ ഗുണങ്ങളെന്നും-
 ലുണ്ടായ ദിക്കു തിരയുന്നതയുക്തമത്ര;
 ഉണ്ടായി ധീവരമഹേളയിലെന്നമൂലം
 മുണ്ടാകുമോ മറ പകുത്ത മുനിക്കു ദോഷം? 19

എന്നൊക്കിലാ നിയതകാരണധർമ്മമോത്തൽ
 നന്നായി നില്ക്കുമിഹ കായ്മതികൾ ഞാനും;
 മന്നിൽ ജലാശയസമുത്ഭവനാം നിനക്കു
 ചിന്നുന്ന നീചഗതിയെങ്ങിനെ വിട്ടുമാറും? 20

ലോകാവലിക്കുണ്ടു വിളക്കിനു തുല്യമായി-
 ട്ടുകാശദേശമതിൽ വാണരുളുന്ന സൂര്യൻ
 ഏകാന്തമേ പ്രണയമെന്നൊരു ബന്ധുവായി-
 ട്ടുകുന്നു സന്ദർശനമിഷ്ട കരഞ്ഞ നിത്യം. 21

ചെന്താർശരദരിഭഗവാന്റെ ശിരസ്സിലേറി,
 ചുന്താ കലാൻ മരുവു ശശി വൈരമോടെ
 അന്തിക്കണെത്ത സുതരാ കരതാഡനത്താൽ
 സന്താപമങ്ങരുളിടുന്നതുമേരുകണം നീ.

22

ദേവരയിതേഷണി, യവനദയ വരന്യാധാർ
 ദോഷാഗമം കരുതി ഞാനിഹ കണ്ണടയ്ക്കൂ;
 ദോഷാകരൻ ജളനകത്തു കളങ്കമുള്ളാൻ
 തോഷാലുദിപ്പതു ജഗത്തിനു ദോഷമല്ലോ.

23

ആമോദമേറാമരുളുന്ന മദീയമായോ-
 രാമോദമുള്ള ഹിമവാരിയണിഞ്ഞ മെയിൽ
 കരമം നിജം സഹലമെന്നു തെളിഞ്ഞ ലോക-
 ദസ്യമം നിരന്തരസുഖം കലരുന്നുവല്ലോ.

24

ഇല്ലാതെയറക്കിയിഹ ചൂട്ട, തണുപ്പു ദോഹ-
 ഞെല്ലാടവു സപദി ചേർത്തു മനസ്സിൽ മോഹം
 വല്ലാതെ നൽകിട്ടൊരപ്പനാനീരതിക-
 ലല്ലാസമുള്ളവരഹോ ബഹുഃപ്രായാശ്രമേ.

25

നല്ലത്ഥമുള്ളൊരു പദത്തെച്ചെടുത്തരികൾ
 പൊല്ലാത്തൊരത്ഥമുള്ളവരക്കി ഹസിപ്പതേതും
 കല്പതപമല്ലചിതമാം പൊരുളോർത്തുകണ്ടാൻ
 തുല്യതപമില്ല ദുഃഖമെന്നൊടു തേ ഗുണത്തിൽ.

26

ശ്രീവാസുദേവന്റെ നാഭിയിലുരുവിച്ചോ-
 രീ വാരിജത്തിനു ദുഃഖം സുമരാജഭാവം;
 നീ വാശിയെന്തിനു പിടിച്ചുലുന്നിവണ്ണാ?
 ദേവശാസനഭവതയങ്ങിഹ രാജചിഹ്നം.

27

കെ. സി. കേശവപിള്ള.

സുഷ്ഠിവിശേഷങ്ങൾ

(മംസഭാജികളായ ചെടികൾ)

ജീവികളെക്കൊണ്ടുള്ള ഉപജീവനം പലജാതി ജംഗമങ്ങൾക്കുണ്ടെന്നല്ലാതെ കേവലം സ്ഥാവരങ്ങളിൽപ്പെട്ട വൃക്ഷലതാദികൾക്കുമുണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുത ഇവിടങ്ങളിൽ ആരുതന്നെ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നാ? ലോകത്തുപരമ്പരപരിചിതരായ ഇങ്ങിനെ ചില സസ്യവിശേഷങ്ങളുണ്ടെന്നു പറയുകമാത്രമല്ല, അവയുടെ ആകൃതിയേയും പ്രകൃതിയേയും പറ്റിയുള്ള പൂർണ്ണവിവരണങ്ങളെക്കൊണ്ടു ദൃഷ്ടാന്തപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നത് എങ്ങിനെ സമ്മതിക്കേണ്ടിരിക്കും?

ഡൺസ്റ്റൻ (Dunstan) എന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞൻ 'നീക്കരംഗപാ' എന്ന രാജാക്കന്തിന്റെ തീരത്തു ലാത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന സമയം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിന്നാലെ നടന്നിരുന്ന നായ വേദനപ്പെട്ട് നിലവിളിക്കുന്നതു കേട്ടു. തിരിഞ്ഞുനോക്കിയപ്പോൾ അത് ഒരു ചെടിയുടെയിടയിൽ കുടുങ്ങി കിടക്കുന്നതു കണ്ടു. അതിന്റെ തണ്ടുകളെക്കൊണ്ടു നായയെ കെട്ടിവരിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല മോരയും പൊടിയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം നായയെ തൽക്ഷണം വേർപെടുത്തിട്ടില്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ അതിന്റെ കഥ അപ്പോൾതന്നെ കലാശിച്ചിരുന്നേനെ. ഈ ചെടി വടക്കെ അമേരിക്കാരാജ്യത്തുണ്ട്. വലിപ്പം അധികമില്ല. കഷ്ടിച്ച് ആറടി പൊക്കമുണ്ടാകാം. മേമ്പിൻതണ്ടുകൾപോലെ കിഴങ്ങിൽനിന്നു പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടുന്ന ഏഴെട്ടു തണ്ടുകൾ മാത്രമാണ് അതിന്റെ ശാഖോപശാഖകൾ. ഇല നാസ്തി. കറുത്ത രോമങ്ങളെക്കൊണ്ടു മൂടിയിരിക്കുന്ന മാർദ്ദവമുള്ള ആ തണ്ടുകൾ എളുപ്പത്തിൽ വളയും. ക്ഷണത്തിൽ ഒടിക്കുമില്ല. ഭക്ഷിക്കാവുന്ന വല്ല ജന്തുക്കളേയും അടുത്തു കിട്ടിയാൽ തണ്ടുകൾ പിടികൂടുകയായി. അതോടുകൂടി രോമങ്ങൾ ദേഹത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് രക്തപാനവും തുടങ്ങും. ചെടിയുടെ ആകൃതിയെയുള്ള സമ്പ്രദായം 'ചൊരിഞ്ഞനം' (കഞ്ഞിപ്പോത്ത്) എന്നൊരു ജ

ലജ്ജുവിനെപ്പോലെ ആകെകണ്ഠ അതിന് അദ്ദേഹം കേരചര റിഞ്ഞനം' എന്നാണ് പേർപറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ഇതിന്റെ ക്രൗഞ്ചം തിരേകമായ ചേഷ്ടാങ്ങളെ ആലോചിച്ച് അതുതഭയാക്രാന്തനായി നിന്നുപോയി എന്ന് അദ്ദേഹത്തെ ഒരു മാസികയിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ഇനി മറ്റൊരു ചെടിയെപ്പറ്റി പറയാം. മദ്ധ്യ ഭൂപ്രദേശം, ആന്ധ്രപ്രദേശ് ഈ രാജ്യങ്ങളിലാണ് ഇവയെ ധാരാളമായി കാണുന്നത്. സൗരഭ്യമേറിയ ഇവയുടെ പുഷ്പങ്ങൾ അടുത്തുപെരുമാറുന്ന പ്രാണികളെ ആകർഷിക്കുന്നു. മധുപനും ഉദ്ദേശിച്ച് പുഷ്പവർത്തികൾ ചെന്നുകൂടുന്ന പ്രാണികൾ അന്തർഗതത്തിലുള്ള മധുവിനെ സ്വർഗ്ഗിപ്പാൻ സാധിക്കാഞ്ഞിട്ട്, ഉള്ളിലേക്ക് ഇറങ്ങി ചെല്ലുന്നതോടുകൂടി ഇരുഭാഗത്തായുള്ള രണ്ടുകൂത്തുള്ളകൾ അവയുടെ മേൽ കുത്തിക്കൊക്കുന്നു. ഉടനെതന്നെ പുഷ്പവും കൂടുന്നു. അവിടെനിന്നുരക്ഷപ്പെടുക എന്ന കാര്യം പ്രാണികൾക്ക് അസാദ്ധ്യം. മധുപാനത്തിൽ അത്യന്തം ആസക്തനായി ഭവിക്കുന്നവരുടെ ഭാവപ്രാവസ്ഥയെ ഇപ്രകാരം കരുണാനിധിയായ ജഗദീശ്വരൻ നമുക്കു ദൃഷ്ടാന്തപ്പെടുത്തിത്തരികയെന്നോ എന്നുതന്നോ. എങ്കിലും ചില പ്രാണികൾക്ക് ഈ കഥ നിശ്ചയമുള്ളതിനാൽ അവ ഈ പുഷ്പങ്ങളുടെ സ്ഥിരം സഞ്ചരിക്കാറില്ലത്രെ.

'സുമിത്ര' എന്ന ദ്വീപിൽ ഇംഗ്ലീഷ് ലിലി (Lily) എന്ന പുഷ്പത്തിന്റെ ആകൃതിയിൽ ഒരുതരം ചെടിയുണ്ടെന്നു കേൾക്കുന്നു. ചെടിയുടെ തണ്ടിന് ആറടിയും, ഇടക്കു പത്തുപന്ത്രണ്ടടിയും നീളമുണ്ട്. ഒരു ചെടി ഏകദേശം അറുപതു ചുറ്റളവുള്ള സ്ഥലം മുഴുവൻ പടർന്നുകിടക്കും. ഇതിൽ തട്ടി വരുന്നവായു വിഷകരമാണ്. സൂര്യോസ്തമനസമയത്തു സൂര്യോദയത്തിന് ഒരു മണിക്കൂറ മുമ്പു ആണ് ആ വായു അത്ര കഠിനമായി പുറത്തേക്കു വീശുന്നത്. ഈ ചെടിക്കടുത്ത് രാത്രിസമയങ്ങളിൽ നായ്ക്കളെപ്പോലെയോ, കന്നുകാലികളെയോ കെട്ടിനിർത്തിയാൽ നേരം പുലരുന്നതിനുമുമ്പ് അവ ചത്തുപോകുന്നു. ഇതു തീരെ അസംഭവ്യമാണെന്നു

ചെയ്യുന്നു. രണ്ടാമത്തേതിൽ രോമങ്ങൾ എണ്ണീറ പ്രാണിയെ
പിടിപ്പാൻ ഉത്സാഹിക്കുന്നു. മൂന്നാമത്തേതിൽ പ്രാണിയെ വരി
ഞ്ഞുകെട്ടിയിട്ടിരിക്കുന്നു. പിന്നത്തേതിൽ പ്രാണിയുടെ കൊണ്ടുമാ
ത്രമായി ശേഷിച്ച മൃതശരീരം രോമങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നു കാറു
കൊണ്ടു പറന്നുപോകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ മറായുകളിൽനിന്ന്
ഒരു പ്രാണിയെ ഹിംസിച്ച് അതിന്റെ സാരശ്ശെല്ലാം ഗ്രസിക്ക
ുന്നതിന്നു ചെടിക്കു മൂന്നു ദിവസം വേണമെന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടി
യിരിക്കുന്നു. മൂന്നുദിവസം കഴിഞ്ഞതിന്റെശേഷം രോമങ്ങൾ അ
ഗ്രസ്മിതിയിൽ നില്ക്കുന്നതെപ്പോഴാണു പ്രാണിയുടെ ദേഹാവശിഷ്ടം
കാററത്തു പറന്നുപോകുന്നതു. ഇതു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെയും രോമ
ങ്ങളിൽനിന്നു വെള്ളം സ്റ്റരിച്ചുതുടങ്ങും. എന്നാൽ രണ്ടാമതും ക
ണിവെക്കുകയായി. ഇപ്രകാരം സസ്യവർഗ്ഗങ്ങളും ഹിംസയ്ക്കു ഒരു
ങ്ങുന്നെന്നുള്ള കാര്യം, ദൃഷ്ടജനങ്ങളുടെയും, മൃഗങ്ങളുടെയും ഹിം
സകൊണ്ട് അത്യന്തം പീഡിതന്മാരായിരിക്കുന്ന സാധുജനങ്ങളുടെ
മനസ്സിന് എത്രത്തോളം അസ്വാസ്ഥ്യം വരുത്തുമെന്നു പറവാനു
ണ്ടോ? എന്നാൽ അവ അചരങ്ങളാണല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ചു ക
റച്ചൊന്നു സമാധാനപ്പെടാം. സൃഷ്ടിയിൽ എന്തെല്ലാം വിശേഷ
ങ്ങളുണ്ടെന്ന് ആകർഷണ നിർണ്ണയിക്കാം? എസ്സ്. വി.

തിരുമിഴി

(ദേവീസ്തോത്രം)

പത്മേ, നിൻ ചാരുശോഭാഞ്ചിതമിഴിയിൻ തനു

മറയ്ക്കുണ്ടായ മൂലം

പത്മം കണ്ണാക്കിവെച്ചുനഖിലഖലകല

ദ്ധപാസനൻ കംസഖൈരി

പത്മത്തിൽതന്നെ ധാഴുന്നിതു പകലിരവ്യം

നന്മയിൽ ബ്രഹ്മദേവൻ

പതമത്തെബുന്ധുവാക്കിപ്പരിചിന്തെടു വാട-
ത്തുന്നതുണ്ടിന്നു മകൻ

മ

ശൂന്യം മറയ്ക്ക ദിക്കൊക്കെയുമിതി മതിനാ-
കീടുമൊല്ലുസിക്കും
ധന്വജ്ജട്ടം, ധനൈഃഘം, കനകമണി, ഗജ-
ശാപങ്ങൾ, തുംഗാലയങ്ങൾ,
മുഹൂർത്തം, സേവകന്മാർ പലരുമരികിലെ-
ന്നൊക്കെയുണ്ടായ്ക്കുന്നിൻ
മാൻനേർകണ്ണുപ്പനേരം പതിയുകിലവന-
ബേരമംഭോധികന്യേ!

വ

മിന്നം നല്ലോരു സമ്പത്തുകൾ, കനകമണി
ക്ഷോണി ചക്രദിയെല്ലാം
നിന്നുള്ളിൽ ദേവിവിശ്വാഭരമഹിഷി! കീട-
പ്പുള്ളതിന്നന്തമെന്നോ?
ഇന്നും നീ പണ്ടുപണ്ടെന്നതുവിധമവയെ-
ക്കോടിവാരിച്ചൊരിഞ്ഞീ-
ടുന്നല്ലോ, ഭക്തലോകങ്ങളിൽ നയനയുഗാ-
കൊണ്ടു തണ്ടാരിൽ മാതെ!

൩

സമ്പത്തില്ലാത്ത നാൾകാതിഹ ചിലർ കരയു-
ന്നുണ്ടു കാരണശക്തം
സമ്പത്തുണ്ടോ? ചിലർക്കില്ലാത്തവരുമതിനാൽ
കായ്മൗദാത്യനാശം
സമ്പത്തായുള്ള സമ്പത്തുകൾ മുഴുവനുമൻ-
പായൊരമ്പൊക്കെയുംചേ-
ന്നിമ്പം പൂണ്ടുല്ലസിക്കും തവ മിഴി മമ സ-
മ്പത്തു നൽകാത്തതെന്തെ?

൪

നിൻ കണ്ണിൻ കരന്തിയൊട്ടൊട്ടയ മിഴികളു-
ണ്ടെന്നു ഭാഗ്യം വിചിന്തം

വകുട്ടിൽ പൂക്കു പാക്കും മുനികളിഹ വള-
 ത്തുന്ന തന്മൺകലത്തെ
 അങ്കത്തിങ്കൽ ധരിക്കുന്നിതു തുഹിനകരൻ
 മാനിനെ ജ്ഞാനമേറും
 തികൾക്കീർപ്പുധനേത്തുന്നിതു പരമൊരുമൻ
 തയ്യലൈക്കയ്യിലെന്നും

൫

മല്ലാരതിഷ്ടയേ! നവരസുവിലസൽ
 സിന്ധു തന്നുള്ളിൽ മുങ്ങി
 കല്യാണശ്രീവിലാസത്തെടു ബഹു കളിയാ-
 ടുന്നനിൻ കണ്ണു രണ്ടും
 ഉല്ലാസാൽ കണ്ടതിൻ കാന്തിയിലതികതുകം
 പൂണ്ടു മത്സ്യങ്ങളെല്ലാം-
 മെല്ലാപ്പോഴും സമുദ്രാദികളുടെനടുവിൽ-
 ത്താണതാൻ വാണിടുന്നു

൬

ചാരത്തായിട്ടു ചില്ലിമധുപയുഗമിണ-
 ണ്ണന്ന നിന്നീക്കണത്തിൻ
 ചാരതപാ കണ്ടതിങ്കൽ പെരുകിന കൊതിയാൽ
 ദേവി രാജീവാജാലം
 നേരായ്ഭൂസാമ മേറ്റും ഭ്രമനനിരകളെ-
 ക്കൊണ്ടു വന്നീടുവാനായ്
 ഭൂക്കരെയിട്ടയങ്ങുന്നിതു പരിമളമൊ-
 ഭൂതനെ പ്രീതിയോടെ

പൂമങ്കേ! നിൻ മിഴിത്തെല്ലെവിടെയെവിടെയൊ
 ചെന്നു ചേരുന്നു സർപ്പ്
 ശ്രീമങ്ങീടത്തെകണ്ടിട്ടവിടെയവിടെ വ-
 നല്ലസിങ്ങുന്നതെല്ലാം
 കാമൻ നിൻ നന്ദനൻ കണ്ടാല തവ നയനം
 പോലെയുള്ളൊരു മത്സ്യം

പ്രേമത്താൽ കേതുവിൽച്ചേർത്തിതു സകലജയ-
ശ്രീയുടൻ കയ്യിലാവാൻ

വ

ദേവൻ ശ്രീവാസുദേവൻ തിരുവടി നിജമാ
മാവ്വിടത്തിങ്കലെന്നും

മേവം നിൻ ചരമസ്തോപമനയനയുഗം
കണ്ടറോ പണ്ടൊരുന്നാൾ

അത്ഭുതം കൈതുകാ പൂണ്ടുകിലൊരു മഹാ
മീനമായിച്ചമഞ്ഞാ-

നേവം സൗഭാഗ്യലക്ഷ്മീ വിലസിതമധിക
സ്തിതമായേതിനുള്ളൂ?

ൻ

പാരവാരതമജേ! നിൻ തിരുമിഴിയിണത-
ന്നന്തമറേറേചന്താ

പാരതൊട്ടെടുചോരാ കുവലയനികരം
കണ്ടുകൊണ്ടാടിയേററം

തിരതുളളൊരു കാമത്തൊടു കുവലയനി
കാന്തനായാൻകലേശൻ

തരാജാലത്രിയാമാ സരസ കണവനാ-
ണെങ്കിലും ശങ്കയെന്യേ

മം

കൊടുങ്ങല്ലൂർ ചെറിയ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരൻ

ജാതിനിഷ്ഠയം

കൃതകൃത്യാ സ്വമരത്മാനം മതപാ ചിരഗതെ സതി

തൽസന്നിധൗ ശീണ്ണതനുശ്ചരമശ്ചാസകാലതഃ.

85

പുത്രീഭൂതന സംക്ഷാൽ ശ്രീവിശേഷശേന യഥാ വിധി

കൃതൈഃ ബ്രഹ്മാപദേശാദ്യൈഃ ബ്രഹ്മസംയജ്യമാപ്തവൻ, 86

അതിന്റെശേഷം പിതാവു പുത്രോല്പത്തിനിമിത്തം തന്റെ

ആത്മാവിനെ കൃതാത്മതയോടുകൂടി വിചാരിച്ച് അല്പകാലം ഈ നന്തിനുശേഷം പ്രായാധിക്യത്താൽ ക്ഷീണശരീരനായി മരണത്തോട് ആസന്നനായപ്പോൾ പുത്രനായി ഭവിച്ചിരിയ്ക്കുന്ന സാക്ഷാൽ ത്രൈലോക്യനാഥൻ പിതൃസന്നിധിയിൽ ധ്വജന ബ്രഹ്മരൂപദേശം ലഭിക്കെ ചെയ്യുകയും അതുനിമിത്തം പിതാവ് ബ്രഹ്മസായുജ്യത്തെ (മോക്ഷത്തെ) പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

ബന്ധുഭിഃ പോഷ്യമാണസ്സനുപനീതോ മഹാമതിഃ
സാംഗോപാംഗം സ മീമാംസംസേതിഹാസപുരാണകം. 87

സാഗമം സരഹസ്വഞ്ച സശിരസ്തം ഗുരോർമുഖാൽ
ചതുർണ്ണാമപി വേദാനാമത്മജ്ഞാനസമനപിതം. 88

സ്വാഭാത്മ്യം കൃതവാംസേന സർവ്വജ്ഞാൻ ഭൂത സ ശങ്കരഃ
ബ്രഹ്മചര്യം പ്രവൃജിതമുദ്യുക്തം മാതൃസമ്മതിം. 89

അലബ്ധപാബാ നദിമദ്ധ്യേ ഗ്രാഹഗ്രന്ത ഇവ സ്വയം
മായയോത്തദാവിതം ദൃഷ്ട്വാ വിന്നായാമതരഞ്ജനം. 90

സ്വപദഗൈപചിത്ര്യലബ്ധൗപത്യാസാനുമതിഃ പുനഃ
ഗ്രഹാമുക്ത ഇവോത്തിയു നിബ്ബന്ധാജ്ജനാനീകൃതാൽ 91

സങ്കടേ സ്മൃതമാത്രോഹം പ്രാപ്യ ബ്രഹ്മരൂപദേശതഃ
പരം കൈവല്യസംസിദ്ധിമൗല്യം ദൈവികകർമ്മ ച 92

സന്ത്യക്തസർവ്വകർമ്മാപി കരിഷ്യേ സത്യമിത്യപി
ആശംസ്യ മതരം ഭൂയഃ മാതൃലേ സന്നിധൗ ച. 93

കുശ്യം പരമഹംസായ് ഭഗോവിന്ദസ്വാമിസന്നിധൗ
സാപ്രാപ്യ കൃതസന്യാസസ്മൽപ്രാപ്തജ്ഞാനയോഗതഃ. 94

ജീവന്മുക്തപദം പ്രാപ്യ ലോകാനുഗ്രഹകാമ്യയാ
ബദ്ധ്യോശ്രമമതിഷ്ഠൽ സംസാരധ്വാനതമോചകം. 95

അദ്വൈതാനുഭവോപേതശ്രുതിയുക്ത്യാശുഭോസ്വാഭാ
ശ്രീമൽഭാഷ സഹസ്രാംശം പ്രത്യക്ഷാ സമുദയൈൽ 96

തേന ഭൂതീകൃതാശേഷതമോഭാസപട്ടിഗന്തരം
ത്രൈലോക്യാ സർവ്വമുജീവ്യ ബ്രഹ്മാനന്ദരസാത്മകം. 97

കുഞ്ചൻ വ്യാസംഗമൊട്ടേയ്യ സുരംഗാം പുഷ്പവൃഷ്ടിഭിഃ

ഭൂശം പ്രസന്നചിത്തേതാഭൂതഭാഗം മന്ത്രാ ച സംസ്കൃതഃ. 98

പിതാവു ബ്രഹ്മസംയുക്താ പ്രാപിച്ചതിന്റെശേഷം പുത്രനെ മാതാവും മറ്റു ബന്ധുക്കളും കൂടി രക്ഷിച്ചുപോന്നു സപ്തമവയസ്സികുലപനയനം കഴിപ്പിക്കുകയും പുത്രൻ വേദാംഗങ്ങൾ, ഉപാംഗങ്ങൾ, മീമംസാ, ഇതിഹാസപുരാണം ഇവകളോടും അത്ഭുതാനന്തോടും കൂടി ഹൃദയങ്ങളെയും ഔഗുജസ്സംഗമമർച്ചണരൂപങ്ങളായും ഇരിക്കുന്ന നാലുവേദങ്ങളേയും ആദ്യം മുതൽ അവസാനം വരെ ഗുരുമുഖത്തിൽനിന്ന് അല്പകാലംകൊണ്ടു ഗ്രഹിക്കുകയും അതുനിമിത്തം ലോകപ്രസിദ്ധനായ ആ ശങ്കരൻ (ശങ്കരാചാര്യസ്വാമികൾ) സർവ്വജ്ഞനായി ഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം അദ്ദേഹം ബ്രഹ്മചാര്യശ്രമത്തിൽനിന്നു സന്യാസശ്രമത്തെ സ്വീകരിപ്പാനായിക്കൊണ്ട് ഉദ്യമിച്ചതിൽ തന്റെ പിതൃകർമ്മങ്ങൾക്കു ലോപവും, കലശാശവും വരുമെന്നുള്ള സങ്കടത്താൽ മാതാവ് അതിനെ അനുവദിച്ചില്ല. എന്നാൽ ഇനി മാതാവിന്റെ സമ്മതം വാങ്ങുന്നതിന്ന് ഒരു ഉപായമുണ്ടാക്കണമെന്നു കരുതി അദ്ദേഹം നദിയിൽ (കാലടിപ്പുഴയിൽ) സ്നാനത്തിനായിക്കൊണ്ട് ഇറങ്ങുകയും മുങ്ങാക്കുളിയിട്ട് മദ്ധ്യത്തിൽ ചെന്നുപോങ്ങുകയും ചെയ്യുശേഷം അയ്യോ! എന്നു മുതലു പിടിച്ചു. ഞാൻ ഇപ്പോൾ മരിച്ചുപോകും! ഇപ്പോൾ ഇവിടെ വെച്ച് മനസ്സന്യാസം കഴിച്ചുവെങ്കിൽ തന്റെലാ മരണത്തിൽനിന്നു നിവൃത്തിക്കുമായിരുന്നു എന്നും മറ്റും മാതാവിന്നു വളിച്ചു വ്യാജമായും വിചിത്രതരമായും ഉള്ള വാക്കുകളെ പറഞ്ഞതിൽ മാതാവ് എത്രയും ഖേദത്തോടുകൂടി, മരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ സന്യസിക്കുന്നതുതന്നെയാണ് നല്ലതെന്നുറച്ച് ആപന്നിവൃത്തിയായി സന്യസിച്ചു കൊള്ളുന്നതിന്ന് അനുവാദം കൊടുക്കുകയും സ്വാമികൾ ഉടനെ അവിടെവെച്ച് മനസ്സന്യാസം കഴിക്കുകയും നക്രത്തിന്റെ വായിൽനിന്നു മോചിപ്പിച്ചപ്പോഴുപോലെ നീന്തിവന്ന് ഉടൻ ഇക്കരപറകയും ചെയ്തു. അനന്തരം അദ്ദേഹം ദേശസഞ്ചാരത്തിനായിക്കൊണ്ടു യാത്രപുറപ്പെട്ടു. തത്സമ

യം മൗതവ്യ സഖേദം നിബ്ബന്ധിജ്ജകനിമിത്തം മൗതവിനു വാസ്തവ്യവശാൽ വല്ല സങ്കടവും നേരിടുന്നപക്ഷം തൽക്ഷണത്തിങ്കൽ എന്നെ സ്മരിച്ചാൽ ഉടനെ ഞാൻ വന്നു ബ്രഹ്മാപദേശം ചെയ്ത് ബ്രഹ്മസംയജ്യത്തെ പ്രാപിപ്പിക്കുകയും ഞാൻ സർവ്വകർമ്മങ്ങളേയും ത്യജിച്ച ഒരു സന്യാസിയാണെന്നകിലും മൗതവിന്റെ പ്രേത സംസ്കാരാദി സകലകർമ്മങ്ങളേയും ചെയ്യുകൊള്ളാമെന്നും മറ്റും ശപഥം ചെയ്ത് ആശ്വസിപ്പിച്ച് മൗതവിനെ മാതൃഗൃഹത്തിങ്കൽ* കൊണ്ടുചെന്ന് മേതുലനെ ഭരമേല്പിച്ച് അവിടെ താമസിപ്പിച്ചിട്ട് ഉടനെ അവാടെനിന്നും പുറപ്പെട്ട്, കാശിയിങ്കൽ ചെന്ന് തത്രസ്ഥനായും പരമഹംസനായും, ശ്രേഷ്ഠനായും, ഇരിയ്ക്കുന്ന ശോവിന്ദസ്വപഥി എന്ന യോഗീശ്വരന്റെ അടുക്കൽനിന്നും ക്രമപ്രകാരം സ്വന്തം സംവാങ്ങിജ്ജകയും, അദ്ദേഹത്തിങ്കൽനിന്നു സിദ്ധമായ ബ്രഹ്മജ്ഞാനപരിപാകംകൊണ്ട് ജീവന്മുക്തന്റെ സ്ഥാനത്തെ പ്രാപിജ്ജകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും ലോകോപകാരത്തിനുവേണ്ടി സംസാരദ്ധ്വജപാതനശകമായിരിക്കുന്ന ബദയ്യാശ്രമത്തിങ്കൽ ചെന്നിരുന്നുവെന്നു കൊണ്ട് തങ്കലുള്ള അദിപിതീയബ്രഹ്മജ്ഞാനത്തിങ്കൽനിന്നു ലബ്ധങ്ങളായും വേദപ്രതിപാദ്യങ്ങളായും ഉള്ള യുക്തികളാകുന്ന ശ്ലോകങ്ങളെക്കൊണ്ട് പ്രകാശമാനനായിരിയ്ക്കുന്ന ശ്രീമൽഭാഷ്യസഹസ്രാംശുവിനെ പ്രത്യക്ഷമാകുവണ്ണം ഉദിപ്പിച്ചു (വേദാന്തത്തിന്ന് അദ്വൈതമതാനുസാരേണ ഒരു ഭാഷ്യം നിർമ്മിച്ചു). ആ സഹസ്രാംശുതമോഗുണരൂപങ്ങളായിരിയ്ക്കുന്ന സകല അന്ധകാരങ്ങളേയും നശിപ്പിച്ച് എടുദിക്കുകയും ശോഭായമാനമാക്കിച്ചെയ്തിട്ട് ത്രൈലോക്യവാസികളായ എല്ലാ ജനങ്ങളേയും ബ്രഹ്മാനന്ദരസംസ്ഥാനത്തിങ്കൽ സമത്വമനുരൂപിതീകരിക്കുകയും ചെയ്തു (മേല്പറഞ്ഞ ഭാഷ്യം സകലജനങ്ങൾക്കും ബ്രഹ്മജ്ഞാനത്തിങ്കലേയ്ക്കുള്ള ഒരു മഹാമാഗ്ഗമായി പരി

* ആചാര്യസ്വാമികളുടെ മാതൃഗൃഹം കൊച്ചിശ്ശീമ കണയന്നൂർ പ്രാബുത്തിയിൽ വെളിയനാട്ടു മുറിയിൽ മൂലാലാഴ്വര നമ്പൂരിയുടെ ഇല്ലമാണെന്നു പറയുന്നതു വാസ്തവമാണെന്നുള്ളതിലേക്ക് പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും ഉണ്ട്.

ണമിത്തുകളും ചെയ്യും). അനന്തരം വേദവ്യാസമഹർഷി ആചാര്യ സ്വാമികളുടെ അടുക്കൽ വരികയും ഭാഷ്യാന്തർഗ്ഗതങ്ങളായ ചില വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി പൂർവ്വപക്ഷസമാധാനരൂപേണ പരസ്പരം ചില സംവാദങ്ങൾ ചെയ്തും മഹർഷി തന്മതത്തെ അത്യന്തം അനുകരിയ്ക്കുകയും ദേവകൾ ഈ അമരണാശനായ ആചാര്യസ്വാമികളെ പുഷ്പവൃഷ്ടി ചെയ്തും അദ്ദേഹം ഏറ്റവും പ്രസന്നചിത്തനായി ഭവിയ്ക്കുകയും തൽസമയം മരതാവിനാൽ സ്മരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

പാഴ് വടക്കിലുത്ത് ജാതവേദൻ നന്മുരിപ്പാട്.

പക്ഷിആസ്ത്രതി

(ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് മാസികയിൽനിന്നു എടുത്തത്)

ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമായ ലണ്ടൻപട്ടണത്തിൽ ചേമ്പ്സ് നോർവുഡ് എന്ന പ്രദേശത്തു പോയാൽ നമുക്കു ലോകത്തിൽ മറ്റൊവിടെ പോയാലും കാണാൻ സാധിക്കാത്ത ഒരു പുതിയ കാഴ്ചകാണാം. ഇത് ഒരു പക്ഷിആസ്ത്രതിയാണ്. ലോകത്തിൽ ദീനക്കരയായ മനുഷ്യരെ കിടത്തി ചികിത്സിപ്പാൻ ആസ്ത്രതികൾ അവശ്യം വേണ്ടതായ എത്ര ദേശങ്ങളിലാണ് മരുന്നുകൾ മരുന്നുകൊടുക്കുന്ന ഡിസ്പെൻസറികൾപോലും ഇല്ലാത്തത്? ഈ സ്ഥിതിക്കു ലണ്ടൻപട്ടണത്തിൽ പക്ഷികൾക്കുള്ള ഒരു ആസ്ത്രതിയുണ്ടെന്നു പറയുന്നത് ആ പട്ടണത്തിന്റെ അവാച്യമായ ഐശ്വര്യത്തെയും മഹിമയേയും ചുരുക്കത്തിൽ പ്രശംസിക്കുന്നതുപോലെതന്നെയാകുന്നു.

പ്രസ്തുത ആസ്ത്രതിയുടെ സംസ്ഥാപകനും ഉടമസ്ഥനും അഡിപനും ഡാക്ടർ, ഡബ്ബ്ളിയു. വെയിൽ, (Dr. W. Vale) എന്ന ഒരു ഇംഗ്ലീഷുകാരനാകുന്നു. ആസ്ത്രതിയിൽ പ്രാവുകൾ, കിളികൾ, കോഴികൾ, തറാവുകൾ, മൈനാപ്പക്ഷികൾ, മയിലുകൾ മുതലായി ദീനംപിടിച്ചു കിടക്കുന്ന അസംഖ്യം പക്ഷികൾ പലവിധം ചികി

സ്വയിൽ പെട്ട് ഒരോ മുറികളിലും കൂടുകളിലും കിടക്കുന്നതും ചില പക്ഷികൾ രോഗം മറിയതിന്നുശേഷം പൂർവ്വസ്ഥിതിയിലായി ആസ്ത്രത്തിൽനിന്നു പിരിച്ചുയക്കപ്പെടുന്നതിന്നു മുമ്പായുള്ള കാലത്തോടടുത്തൽ അവിടവിടെ പ്രാത്തിസഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും പക്ഷിഡാക്ടർ പക്ഷിരോഗികളുടെ ശരീരസ്ഥിതികൾ കൂടക്കൂടെ പരിശോധിക്കുന്നതും, അതിസ്സേഹത്തോടെ തന്റെ രോഗികളെ എടുത്തു മടിയിൽവെച്ചു കൊക്കുകൾ പൊളിച്ച് അതാതിന്നുള്ള മരുന്നുകൾ കൊടുക്കുന്നതും ആസ്ത്രത്തിലെ ഉപവൈദ്യന്മാരും ശമ്പളക്കരരും രോഗികൾക്കു വേണ്ടുന്ന ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ, മരുന്നുകൾ മുതലായതു വിധികു തക്കവണ്ണം പാകംചെയ്തു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള സമയങ്ങളിൽ കൊണ്ടുപോയി കൊടുക്കുന്നതും മറ്റും കൌതുകകരമായ കാഴ്ചകളാണ്. ഈ ആസ്ത്രത്തിയുടെ ഉത്ഭവം ഇപ്രകാരമാകുന്നു. ഡാക്ടർ വെയിൽ ആദ്യം മനുഷ്യചികിത്സകൻതന്നെയായിരുന്നു. ആ കാലത്ത് അയാൾ കോഴികളെ വളർത്തിയിരുന്നതിനാൽ കോഴികൾക്കു സാധാരണയായി ഉണ്ടാകുന്ന ചില രോഗങ്ങളെ (തന്റെ കോഴികൾക്കും ഉണ്ടായിരുന്നവയെ) പരിശോധിച്ചു തന്റെ മനോധർമ്മപ്രകാരം ചില പുതിയഔഷധങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി പ്രയോഗിച്ചു രോഗങ്ങൾ മററുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഒരിക്കൽ തന്റെ സ്വന്തം സ്റ്റേഹിതന്മാരിൽ ഒരുവന്റെ ചില കോഴികളുടെ രോഗങ്ങൾ തന്റെ ഔഷധങ്ങൾ കൊടുത്തു മററി. കാലക്രമേണ ഈ ഔഷധങ്ങളുടെ ഗുണങ്ങൾ കേട്ടുകേൾപ്പിച്ച് പക്ഷികളെ വളർത്തുന്ന അനേകം ആളുകൾക്കു മനസ്സിലായി. സമീപത്തുള്ളവർ തങ്ങളുടെ പക്ഷികളെ (ഡാക്ടർക്കു അടുക്കൽ) കൊണ്ടുപോയി കൺനിച്ച് ഈ ഔഷധങ്ങൾ മേടിക്കുകയും ദൂരത്തുള്ളവർ എഴുത്തുമൂലമായി പക്ഷികളുടെ ദീനസ്വഭാവം ഡാക്ടർക്കു എഴുതിയറിയിച്ചു മരുന്നുകളും ഉപദേശങ്ങളും തപാൽവഴി വരുത്തുകയും ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. കണ്ണാദീനം, കൊക്കദീനം, ചിറകദീനം, കൽദീനം, പൂടക്കൊഴിച്ചിൽ, അതിസാരം, പനി, വന്ധൂരി മുതലായ ദീനങ്ങൾ ഉള്ള അനേകപക്ഷികളുടെ ഉടമസ്ഥന്മാർ വേണ്ടപോലെ ചികിത്സി

ചു ഭേദാവരത്തി അയച്ചുതന്നാൽ കൊള്ളാ'മെന്നുള്ള അപേക്ഷയോ
 ട്ടുകൂടി പക്ഷികളെ ഡാക്ടർക്ക് അയച്ചുകൊടുക്കയും ഡാക്ടർ അ
 പ്രകാരം പക്ഷികളെ ചികിത്സിച്ചു സുഖപ്പെടുത്തി അയക്കുകയും
 അതിനുള്ള ചിലവുകൾ ബീലയച്ച് വസൂലാക്കുകയും ചെയ്യുവാനി
 രുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറയുന്നതായാൽ, നമ്മുടെ ഡാക്ടർ പക്ഷിഡാക്
 ടർ എന്ന പേർ സ്വാദിച്ചു എന്നു മാത്രമല്ല, മനുഷ്യവൈദ്യം തീ
 റെ നിൽപ്പി പക്ഷിവൈദ്യം മാത്രം ചെയ്യാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കേണ്ടിവ
 രുകയും ചെയ്യും. ഏറെക്കാലം താമസിക്കാതെ ഒരു പ്രത്യേക ആ
 സ്സത്രിയും അതോടു ചേർന്നു ഭൗഷധങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഒരു യന്ത്ര
 ശാലയും എടുപ്പടുത്താതെയിരിപ്പാൻ നിവർത്തിയില്ലാതെയും വന്നു.
 ആസ്സത്രിയിൽ കിടക്കുന്ന രോഗക്കാർതന്നെ എപ്പോഴും ധാരാളമു
 ണ്ട്. ദിവസവും ആസ്സത്രിയിൽ ഡാക്ടറെ കാണിച്ചു മരുന്നുകൾ
 മേടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി ഉപയോഗിക്കുന്ന രോഗക്കാർ അതിൽ എ
 ത്രയും ഹൃദിയുണ്ട്. അതിലും എത്രയും ഹൃദിയാണ് ഡാക്ടർ
 കാണാതെ ഡാക്ടറുടെ ചികിത്സയിലിരിക്കുന്ന ദുരദേശത്തുള്ള രോഗ
 ഗികൾ. മരിക്കാനായനിലയിൽ ആസ്സത്രിയിലെത്തി അരോഗദുരഗ
 ഗാത്രങ്ങളായി തിരിയെ ഉടമസ്ഥന്മാരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നിട്ടുള്ള പ
 ക്ഷികൾ അനേകായിരം കാണമത്രെ. പക്ഷിഡാക്ടറുടെ ദിവസ
 നായുള്ള തപാൽ നമുക്ക് അത്യാശ്ചര്യത്തെ ഉണ്ടാക്കും. ഡാക്ടറുടെ
 തപാൽ അമേരിക്ക, കനഡ, ആഫ്രിക്ക, ആസ്ട്രേലിയ, ജപ്പാൻ മു
 തലായി ലോകത്തിൽ മാക്കിടക്കുകളിൽനിന്നും ഉണ്ടു. ഈ വക
 ഭിക്ഷകളിൽനിന്നു വരുന്ന എഴുത്തുകൾക്കു മറുപടി അയക്കുന്ന രാ
 യസം ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടിലും ഓരോ ഭിക്ഷകളിലെക്കു മരുന്നുകൾ കൈ
 ട്ടി അയക്കുന്ന ബങ്കി ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടിലും എല്ലാദിവസവും പിടിപ്പു
 തു വേലയുണ്ട്. ഗുളികകൾ, ലേഹങ്ങൾ, പൊടികൾ, ലേപന
 ങ്ങൾ മുതലായി അനേകവിധം ഭൗഷധങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന തന്റെ
 യന്ത്രശാലയിൽ സാമാന്യം എല്ലാദിവസങ്ങളിലും യന്ത്രങ്ങൾ പ്ര
 വൃത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമത്രെ. യന്ത്രശാലയിൽ മേലനേപക്കണത്തി
 നു ഒരു പ്രത്യേക അസിസ്റ്റാണ്ടും ഉണ്ട്. ആഫ്രിക്കയിൽ ഈ ക

ഴിഞ്ഞ ബുദ്ധർയുദ്ധം നടന്നിരുന്ന കാലത്തു നമ്മുടെ പക്ഷിഡാകർ വളരെ വ്യസനത്തോടുകൂടി ഒരു സ്നേഹിതനോടു കേട്ടു! ഈ യുദ്ധത്തിന്റെ കലാപം നിമിത്തം എന്റെ മരണാകാശം സമയത്തിന്നെത്താതെ എത്ര സംധൂഷിക്കുകയാണ് തെക്കെ ആഫ്രിക്കയിലും ട്രാൻസ്വാളിലും മരിച്ചുപോകാനിടയുള്ളത്' എന്നു പറഞ്ഞുവത്രെ. ഇപ്പോൾ രാജ്യവും ജന്മപ്പണം തമ്മിൽ നടക്കുന്ന യുദ്ധത്തിൽ മൗരീയായിലെ മലവൃക്ഷങ്ങളിൽ പാർപ്പു വെടിവെച്ചു, പട്ടിണികിടന്നും, ദാഹിച്ചു രോഗാക്രാന്തനായും കൂട്ടംകൂട്ടമായി മരിക്കുന്ന മനുഷ്യരെക്കുറിച്ചല്ല, ഈ യുദ്ധം നിമിത്തം ജപ്പാൻ, ചൈന, രാജ്യ ഈ രാജ്യങ്ങളിലേക്കു താൻ അയക്കുന്ന മരണാകാശം തക്കസമയത്തിന്നു കിട്ടാതെ മരിച്ചുപോകാവുന്ന സംധൂഷിക്കുകയ്ക്കു കഠിനമായിട്ടും നമ്മുടെ പക്ഷിഡാകർക്കു അധികം വിചാരം എന്നു പറഞ്ഞാൽ അധികം തെറ്റിപ്പോകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

സി. എസ്. ഗോപാലപ്പണിക്കർ, ബി. എ.

ചണ്ഡാളൻ

രണ്ടാം അദ്ധ്യായം

ചക്രവർത്തി തന്റെ കീഴിൽക്കയറിയ മുതൽക്കു പറയന്റെ കുടുംബം അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിച്ചു. ചക്രവർത്തിയുടെ സൗജന്യമായ പണംകൊണ്ട് അവൻ കുന്നുകാലികളെവാങ്ങി കാട്ടിൽനിന്നു കൊണ്ടുവന്ന പുല്ലുകൊണ്ടു അവയെ തീറ്റി രക്ഷിച്ചു. അവയെ ആദായത്തിൽവിറ്റു രണ്ടാമിന്നു പൊന്നുവെട്ടികയെ അവൻ ക്ഷണം വലിപ്പിച്ചു. കുറച്ചുകാലത്തിനുള്ളിൽ ജാഗ്രതയോടുകൂടിയ പ്രവൃത്തിക്കാൽ പറയൻ ഒരു ധനിക്കനായിത്തീർന്നു. യാഹിയ എന്നു പേരായ അവന്റെ പുത്രി യൗവ്വനാവസ്ഥയെ പ്രാപിച്ചു. നാട്ടുകാരെല്ലാം അവളുടെ സൗന്ദര്യംതീശയെത്തേക്കുറിച്ചു വളരെ പ്രശംസിച്ചു പറഞ്ഞു എങ്കിലും അവളുടെ ജാതിഹീനതനിമിത്തം ആരുംതന്നെ അവളെ വിവാഹംചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിച്ചില്ല. അതിനാൽ യൗവ്വന

കൌമാരവസ്ഥയിൽതന്നെ ഇരിക്കേണ്ടിവന്നു. ഹിന്ദുസ്ത്രീകൾക്കു കൌമാരവസ്ഥപോലെ ആ വലുതായ ടുടാ വേറെ ഒന്നാണെന്നു ഇല്ല. അവരുടെ ജാതിക്കുൾ ഭരിത്രനാരു നീചനാരുമായിരുന്നു. അവരിൽ ആരെ എങ്കിലും വിവാഹംചെയ്താൽ അവൾക്കു കുട്ടാതന്നെ മനസ്സുണ്ടായിരുന്നില്ല. ശ്രേഷ്ഠജാതിയിലുള്ള ഒരുളെ വിവാഹംകഴിക്കേണമെന്നായിരുന്നു യാഹിലയുടെ മുഖ്യമായ ആഗ്രഹം. എന്നാൽ ഈ ആഗ്രഹം എത്ര അസംഭവ്യമായിരുന്നു എന്ന് യാഹിലക്കുതന്നെ അറിവുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു തന്റെ നിർദ്ദഗ്ദ്ധസ്ഥിതിയെപ്പറ്റി അവൾ വളരെ വ്യസനിച്ചു.

മകളുടെ വ്യസനാകുണ്ട്, അച്ഛനും നന്നെ വ്യസനിച്ചു. എന്നാൽ ആ ടുടാശാന്തിക്കുള്ള ഉപായം ആയാൾ കണ്ടില്ല. മനുഷ്യജീവിതമാകുന്ന തന്തുസന്തതി സമീപശ്രമനയോടുകൂടിയതും സമഗ്രമാകാവല്ലും ഉൾഗ്രാമിയല്ലാത്തതും ആണെന്നു പറയുൻ ഗ്രഹിച്ചു. സമാനപദസ്ഥനാരേക്കാൾ ഉന്നതസ്ഥിതിയിലാക്കിയ തന്റെ ധനം, ക്രമേണ പുഷ്ടിച്ചു പരാപകപങ്ങളായ ഫലങ്ങളായി പരിണമിക്കുന്ന തന്റെ നിർദ്ദഗ്ദ്ധത്തിന്റെ ബീജത്തേയും അങ്കുരിപ്പിച്ചു. ആ പൽകാലങ്ങളിൽ മരത്രമല്ല, സമ്പത്സമൃദ്ധിയുള്ളകാലത്തും ഒരുവൻ തന്റെ ചിത്തശാന്തി നശിച്ചു, അതിടുടാവിതനായേക്കും എന്നു പറയുന്ന് അനുഭവസിദ്ധമായി. അവൻ ഒരു ധനികനായിത്തീർന്നു എങ്കിലും ആ ധനാതന്നെ അവനെ സമാനപദസ്ഥനാരേക്കാൾ ഉന്നതസ്ഥിതിയിൽ ആക്കുകയും തന്നിമിത്തം അവൻ അവരിൽനിന്നും ഒരു വിവിക്തവാസിയായി തീരുകയും ചെയ്തു. ദൈവസൃഷ്ടികൾക്കെല്ലാം പൈതൃകമായി സാദ്ധിച്ചതായ പരസ്സരനരംഗബന്ധത്തോടുകൂടിയ റ്റുടയസമഗ്രമാകുന്ന ആ അനുഗ്രഹം സിദ്ധിക്കുൻ അയാന്റെ പുത്രക്കു ആയാളുടെ ധനാതന്നെ പ്രതിബന്ധമായിത്തീർന്നു. പ്രഗത്ഭമായും മൃദുലമായുമുള്ള തന്റെ മനസ്സിന്നു തീരെ വിരോധമായ വിവാഹംകൊണ്ടല്ലതെ സകലഹിന്ദുക്കൾക്കും മോക്ഷപ്രാപ്തിക്കു ഹേതുവായ സ്വവംശപ്രതിഷ്ഠക്ക് അവൾക്കു വേറെ മറ്റും ഇല്ലായിരുന്നു.

കേരളഗാത്രിയായ യാഹിലയുടെ പ്രേമം ലഭിക്കാൻവേണ്ടി അനേകം പറയച്ചവരെ വൃതമായി കാക്കിച്ചുപോന്നു. എന്നാൽ കേവലം ബുദ്ധിശൂന്യനായ മൃഗപ്രായനായ മനുഷ്യാത്മത്തിന്നു ഭൂഷണാവഹങ്ങളായ നടവടിയോടുകൂടിപ്പോകും ആയ പറയച്ചവരുടെ പ്രത്ഥനയെ സ്വീകരിപ്പാൻ യാഹിലക്കു നിച്ഛംമുണ്ടായിരുന്നില്ല. മേന്മാവല്ലീമരം ഭക്ഷിക്കുന്ന, ധന്യരെന്നെങ്കൽക്കൊന്ന കാക്കയെക്കൂടിയോ യാഹിലയുടെ ഈ കഷ്ടതയെ കേവലം അനുചിതമായിരുന്നു എന്നു പറയാൻ പാടില്ല. അവരുടെ ശോചനീയാവസ്ഥയെപ്പറ്റി അവൾക്ക് അവരുടെ നേരെ അനുകമ്പതോന്നിയെങ്കിലും അവരുടെമേൽ അവൾക്കു പ്രേമമുണ്ടായില്ല. സമ്പൽസമൃദ്ധികൊണ്ട് അവൾ അവരെക്കാൾ എത്രയേ മീതെയായിരുന്നു. കാട്ടുമൃഗങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കുന്ന ഉച്ഛിഷ്ട ഭക്ഷിക്കുകയും കാടരെപ്പോലെ കാട്ടിൽ വസിക്കുന്നവരും ഹിംസ, പ്രാണിദ്രോഹം മുതലായ നിഷ്ഠൂരകൃത്യങ്ങളിൽ തല്പരന്മാരും ആയ അവരോടുള്ള വിവരബന്ധത്തിന്നു അവൾക്ക് അശേഷം മനസ്സുണ്ടായിരുന്നില്ല.

യാഹിലയെ വേളികഴിക്കുന്നവന്നു വളരെ സ്ത്രീധനം കൊടുപ്പാൻ അവളുടെ അച്ഛൻ കഴിവുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും കാണികൾക്കു വിസ്മയത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതും ധർമ്മാവിന്റെ വൃഷ്ടിവിധനം വൈചിത്ര്യത്തിന്റെ പരമകാഷ്ട്യം അതിമനോജ്ഞയായ ഈ സ്ത്രീക്കുതന്നെ പാണിഗ്രഹണം ചെയ്യാൻ അവരുടെ സജാതിയൊഴിച്ചു വേറെ ആരുമെന്നു ഒരുങ്ങിയില്ല. അതുനിമിത്തം സൗന്ദര്യയായ യാഹില ഭഗ്നാശയായിട്ട് കേണ്ണിനും കയ്യടയ്ക്കിയെന്നു വിചാസം കഴിച്ചുകൂട്ടി.

ഗൌരമൻ എന്ന ഒരു പറയച്ചവർ യാഹിലയുടെ കാലുകൾക്കൽ ഒരുവനായിരുന്നു. യാഹിലയുടെ പ്രേമം ലഭിക്കാൻ വേണ്ടി ഗൌരമൻ ഭഗിരഥപ്രയത്നം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ അവളുടെ സാചീകൃതമായ നേത്രവും സങ്കുചിതമായ അധരവും അവന്റെ നേരെയുള്ള വിരക്തിയെ സ്പഷ്ടമായി കാണിച്ചു. അവൻ കഷ്ടയിൽ സുമുഖനും തന്റെ ജാതിയിലുള്ള മിക്കവരേക്കാൾ എത്രയേ സ്വ

ഭാവശുദ്ധിയും ചിത്തസമുന്നതിയും ഉള്ളവൻ ആയിരുന്നിട്ടും യാഹി ലക്ക് അവനിൽ പ്രേമം ജനിച്ചില്ല. 'ഭിന്നരചിഹ്നിലാകു' എന്ന പറവാൻ കാണ്മുള്ളു. യാഹിലക്കു വേണ്ടി തന്റെ ജീവനെ കള വാൻകൂടി ഗൗതമൻ ഒരുക്കമായിരുന്നു. അവൾക്കു തന്റെ നേരേ യുള്ള വിമുഖതയെ നിശ്ചരിക്കാൻ ഗൗതമൻ സർവ്വാത്മനാ പ്രയ ത്തിച്ചു. അവൾ എപ്പോഴെങ്കിലും വീട്ടിൽനിന്നു പുറത്തേക്കു ഇറങ്ങി യാൽ തന്റെ പ്രണയസൂചകമായ എന്തെങ്കിലും ഒരു ഉപഹാര തേതാട്ടുകൂടി ഗൗതമൻ അവൾ ചോരുന്നവഴിയിൽ നില്ക്കും. എ ന്നാൽ യാഹില ഗൗതമനാൽ അർപ്പിതമായ ഉപഹാരത്തെ ഒരിക്ക ലും സ്വീകരിച്ചതുമില്ല.

ഒരു ദിവസം ഗൗതമൻ ചോദിച്ചു: യാഹിലേ! നിങ്ങൾ എ ണ്താണ് എന്നു അന്വദിക്കുന്നത്? യാഹില ഉത്തരം പറഞ്ഞു: ഞാ ന് നിങ്ങളെ ഒരിക്കലും അന്വദിക്കുന്നില്ല. ഒരാളെ സ്നേഹിക്കാത്ത ഇതുകൊണ്ട് അയാളെ അന്വദിക്കുക എന്നത് മനോഹരമോ? അന്വദാദികളായ മനോവികാരങ്ങൾ നമ്മുടെ വശവാർത്തികളല്ലെന്ന് നി ങ്ങൾക്ക് അറിയാമല്ലോ.

“എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നതിന്നു എന്താണ് വിരോധം? വിവാഹം ചെയ്യാതെ ജന്മം കഴിച്ചുകൂട്ടാൻ നിങ്ങൾ വി ചാരിക്കുന്നില്ലല്ലോ. നിങ്ങൾ പറയനെ വിവാഹം ചെയ്തില്ലെ ന്നു വാശിപിടിച്ചിരുന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു എവിടുന്നാണ് ഒരു ഭർത്താ വ് ഉണ്ടാകുന്നത്?”

“വിവാഹം ചെയ്യേണമെന്നു എനിക്ക് ആഗ്രഹമുള്ളത് വാസ്ത വമാണ്. എന്നാൽ എനിക്ക് പ്രേമലാജനമായ ഒരു ഭർത്താവിനെ ക ണ്ടുകിട്ടാത്തപക്ഷം ഞാൻ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതല്ല. അങ്ങിനെ ഒരാ ളെ കിട്ടാത്തപക്ഷം ഹിന്ദുമായ കൌമരവസ്ഥയിലിരുന്നു കൊണ്ടു കാലംകഴിച്ചുകൊള്ളാം. എന്റെ ഹൃദയത്തെ വശീകരിക്കാൻ കഴിയാത്തതായ ഒരുവന്റെ ഭാര്യയായിരിപ്പാൻ എനിക്ക് ഒട്ടുംതന്നെ മനസ്സില്ല.”

ഒരു. കണ്ഠശ്ശിനായർ, ബി. എ.

ധനഞ്ജയവിജയം

വിദ്വാ—അതങ്ങിനെതന്നെ. (മറ്റൊരുദിക്കിൽ നോക്കിട്ട്) ദേവ!
നോക്കൂ, നോക്കൂ,

61. അംഗാരജപാലനേരിട്ടപരശരമേരി-

ചെത്തിയശപത്തെയത്തൽ-

സ്തംഗാതകാൽഭ്രമിപ്പിച്ചുരമണനരോ

വ്യംകലതപഃവളത്തി

ഗംഗാപുത്രൻപ്രയോഗിച്ചൊരുമഹിതഹൃതം-

ശാശ്വഗംഭോകനാശം.

ഇതംഗാപത്തെയത്തെയനേരിട്ടമടവിലിതം-

കത്തിയെത്തിവിയത്തിൽ

പ്രതിഹാരി—ദേവ! ഈ ഭയാനകമായ അഗ്നി നമ്മുടെ അടുക്കലേ
ക്കെത്തി.

വിദ്വാ—ഭദ്ര! പേടിക്കേണ്ട. ഇതു കിരീടിന്റെ സാരമാണ്. നോ-
ക്കൂ, നോക്കൂ,

62. നീലച്ചുള്ളഞ്ജനത്തോടെതിരിട്ടമിരളം-

ലാബരംമുടിവിദ്യ-

നാലയ്ക്കുള്ളാഭകാണുങ്ങനടനൈവെളു.

പ്പിച്ചുകിടക്കുകമനം

സ്ഥൂലാരാവത്തൊടൊത്തക്കളഭനിഭമിര-

ണ്ടാശ്വവർദ്ധിച്ചധരം-

ജാലത്താൽവാണസ്രുപ്രസൃതഘനഘനം

തീയശേഷാകെടുത്തി

ഇന്ദ്രൻ—ഈ വത്സൻ മഹാനഭാവൻതന്നെ.

പ്രതിഹാരി—ദേവ! കണ്ണനിതം നാഗാസ്രമയച്ചു. ഇളകുന്ന ജീഹ്വ
യുഗളങ്ങളാൽ ഭയകരമായ മുഖത്തുനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന വിഷധൂ
മലേഖ തട്ടിയ പടത്തിനേലുള്ള അണങ്ങളാൽ മഴവില്ലിന്റെ

ശോഭയുണ്ടാക്കിയവയും, പുത്ഥപിവലയം ആസുകലം പരവശം
മാക്കിത്തിത്തവയും, നോട്ടംകൊണ്ടുതന്നെ കരിച്ചതായ വലിയ
വൃക്ഷങ്ങളോടു കൂടിയവയും ആയ സസ്തങ്ങൾ നിറയുന്നു.

വിദ്വാൻ—63. നീണ്ടാസജനസഖ്യമടു ചലചി-

ത്തപോലഹരകൃഷിയും,
വേണ്ടാസപന്ധികമാന്ദയംഗികൾകണ-
ക്കിന്നംബരകേറിയും,
വീണ്ടാരതാകരഭകൊണ്ടുനവമ-
ട്ടായ്ഭേഗിയായ്നാഗിമ-
ട്ടുണ്ടാ, കണ്ണശാരത്ഥിതാഹികളഹോ
തിങ്ങുന്നിതെങ്ങാപരം

ഇന്ദ്രൻ— ഖാണ്ഡവദാഹത്തിൽ വൈരം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളവർ കടിയ്ക്കു
മോ?

വിദ്വാൻ—വിഷദാവേണ്ട, അജ്ഞാൻ ഗർഭധാത്വം പ്രയോഗിച്ചു,
നേരക്കു, നേരക്കു,

64. പക്ഷാവിശിപ്പരക്കുംകൊടുപവനനടൻ

പവ്തൈഃപരിച്ചും
സർക്കാൽസൂയ്നടത്താവലിയൊരഹികളെ
ക്കൊത്തിയക്കൊക്കുചേത്തും
ത്രക്ഷതപാപുണ്ടരികുജാരമണമഥനമോ-
ത്തത്രയുമന്തരായും
ലക്ഷത്തിൽകൂട്ടുമപക്ഷികളിതരഭേദം
ദ്രോണനാസാരഥിയും

ഇന്ദ്രൻ—(സന്തോഷിച്ച്) പിന്നെ, പിന്നെ.

പ്രതിഹാരി—ഇതാ ഭയ്യോധനൻ മുളുപറഞ്ഞിട്ടു ദ്രോണര അങ്ങ
ടെ പുത്രന്റെ നേരെ വാണാത്മ്യം പ്രയോഗിച്ചു.

65. ചോറ്റാൽചിത്തൂരമൊക്കുംതല, ഘനപടലം

കേരളിടുംകൊമ്പു, ലീലം.

വഞ്ചാൽപൊക്കുന്നതുമ്പിക്കരപവനനൃത-
 കുന്നനക്ഷത്രവർഗ്ഗം
 അപ്പാദാവെച്ചിടുമ്പോളിലകിയകലശൈ-
 ലാഞ്ചിത്യാദിയോരോ-
 കേരപ്പായ്‌വോവിൽപരന്നുഗജവദനശരോൽ-
 ഭൂതമത്തേഭവുനം

ഇന്ദ്രൻ—പിന്നെ, പിന്നെ.

വിദ്വാന്ധരൻ—പാതമൻ സിംഹാസനം അയച്ചു. നോക്ക, നോക്ക.

66. കരയ്ക്കോടൊഴുപ്പുതിനഭസിചേർത്ത, സ്പാദീമമായി-
 പ്പോക്കുംവാലാൻ, ഗഗനമുഴക്കുമഹാനാദമോടും
 വഞ്ചാപിററപ്പടനഖമുഖംകൊണ്ടുകിറിക്കടിക്കും
 തൽക്കണ്ഡേന്ദ്രാപരമിതിഭയംപോയിതെങ്ങോഗജങ്ങൾ

ഇന്ദ്രൻ—ഇനി ജയത്തിന്നു കുറച്ചേവേണ്ടു.

വിദ്വാ—ദേവ! അങ്ങനെയല്ലാ ജയം മുഴുവനുമായി.

67. കന്നായ്‌ഭീഷ്മരഥശപമോടുഗുരുവാം
 ദ്രോണമെഴുംസുതനെ-
 കൊന്നാ, കണ്ണരഥാപൊടിച്ചു, കൃപരെ-
 ബ്ബോധംകെടുത്തി, ജജവാൽ
 നന്നായ്‌ദ്രോണജവിൽമുറിച്ചു, തുകഴി-
 ച്ചുളളരെയോടിച്ചിതം
 ചെന്നാൻപന്നഗകേതുപേടിയൊടുമോ-
 ടീടുംവഴിയ്ക്കുജ്ജനൻ

പ്രതിഹാരി—ഭയംധനനു വലിയ ആപത്തായി.

വിദ്വാന്ധരൻ— ഇല്ല.

68. അണയംസുരവരസുതനുടെ
 കണയംടലോലോമവനിമൊരുനാളും
 മണിമകടമതിഹവിഴ്ത്തി
 ഹണികേതനനൊട്ടുയർത്തികോപംഗി
 (അണിയറയിൽ)

ഭോ! ഭോ! കണ്ണന്റെ ചങ്ങാതിയായ ഭൂയ്യന്!

69. ഡാബാലിതസ്വരിഭവാൽതവകൾലോടിപ്പാ-
 ഡാബാലിമനുസസ്യമതില്ലയെങ്കിൽ
 നിബാൽപൊന്നുകടമശ്ശെപ്പൊടിപ്പൊന്നാൽ
 നൊഞ്ചാലൊന്നിന്നലയറത്തിട്ടുമായിരുന്നു.

കെ. നാരായണമേനോൻ, ബി. എ.

പലവക

ഭരണപോഷണി സഭയുടെ ഉണ്ണിയിൽ ചിങ്ങം ചിങ്ങം
 പൊന്നു ഭരണവിലാസം അച്ചുട്ടത്തിന്റെ പ്രഭുഭാദിരസം
 തൃശ്ശിവപേരൂർ വെച്ചുട്ടിയ കവിതയേഴത്തിൽ ഭരണി വാളയാളിട്ടു
 ഇ ഫലമാണ് ഭരണവിലാസം മണിപ്രവാളശതകം എന്ന ചെ-
 റിയ പുസ്തകം. ഇതിൽ രഞ്ജിനി കൈപ്പൊളിച്ചുള്ളത് കേവലം ഒരു
 കാവ്യചരിത്രാധനയുടെ നിലയിലല്ല. പ്രസ്തുത അച്ചുട്ടം കേരള
 കവികളുടെ സങ്കേതസ്ഥാനമായിട്ട് വിചാരിക്കുവാൻ അവകാശമു-
 ള്ളതുകൊണ്ട് ഭരണവിലാസത്തിന്റെ മാഗളാശംസയിൽ പങ്കു
 കൊള്ളുന്നത് കേരളഭരണയുടെ ക്ഷേമത്തെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനോടു
 യുക്തമെന്ന വിചാരംകൊണ്ടു മന്ത്രമാകുന്നു.

* *

*

ഭരണി എന്ന മാസികയുടെ റദ്ദാലക്കം കൈപ്പറ്റി. സ-
 ന്നാലിവി മേല്ക്കുമേൽ അഭിവൃദ്ധിയോടുകൂടി ചിരകലം വർത്തിക്കുവാൻ
 പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

* *

*

വ്യാകരണമിത്രം രണ്ടാലോഹം സസ്യനന്ദനം സ്വീകരിച്ചു.
 അഭിപ്രായം അടുത്തതിൽ.

P. SUBBAROY'S

World-renowned and most efficacious Ayurvedic medicines

മരുന്നേ സേവിച്ചതിനു ശേഷം

പി. സുബ്ബറായിയുടെ ലോകപ്രസിദ്ധങ്ങളും ഏറ്റവും ഫലവത്തുക്കളും ആയ ആയുർവ്വേദകൗശഡംപരം.

എ. ലോകപ്രസിദ്ധമായ ധാതുപുഷ്ടികാരി ധാതു നഷ്ടം, ബലഹീനത, ലക്ഷണമില്ലായ്മ, വിശപ്പില്ലായ്മ, നേത്രം, കൈ, കാൽ മുതലായവയുടെ നീർപ്പൽ, നീർശിഖ, മധുമേഹം, കല്ലടപ്പു (മുത്രശ്വാതം) മുതലായ പലവിധ വൃഷ്ടിരോഗങ്ങളെ ക്ഷണേന പരിഹരിച്ചു രക്ഷപ്പെടുത്തും.

മരുന്നേ സേവിച്ചതിനു ശേഷം

ഡപ്പി ഒന്നു വിള രൂപ ൨. തപാൽ ചിലവു വകയ്ക്കു അണ ൭ വേറെ.

൨. പ്രമേഹനിവാരണി.

സിരാരോഗം, ഇടുപ്പുവലി, മുത്രമധികമായും തടഞ്ഞും പോകുക, മേശ്രം, പുകച്ചൽ, രക്തമോഹം മുതലായ വ്യാധികളിൽനിന്നു സ്രീപുരുഷനാരെ നിവർത്തിപ്പിക്കും. ഇതുകാലത്തിൽ രക്തം അധികമായി സ്രവിക്കുന്നതിനേയും ശമിപ്പിക്കും. കപ്പി ൧ ക്കു വിള രൂപ ൧. മൂന്നു കപ്പികൾ വരെയുള്ള ബക്കിയ തപാൽ ചിലവു അണ ൫.

൩. സർവ്വവേദനസംഹാരി.

ഈ തൈലം അല്പം ചിരട്ടിയാൽ കൈ കാൽ മുതലായ അംഗങ്ങളിൽ കത്തിനോവുക, വീക്കം, മുടക്കുവാതം, നെഞ്ചുനോവു, തലവേദന, ഒരു ഭാഗത്തുണ്ടാകുന്ന ശുല, ഇടുപ്പുവേദന, പാർശ്വവായു, മേഹവായു, തിമിരവായു മുതലായ പല വ്യാധികൾ ഭേദപ്പെടും. കപ്പി ഒന്നു വിള രൂപ ൧. തപാൽ ചിലവു അണ ൫.

൪. മണ്ഡലകുഷ്ഠസംഹാരി.

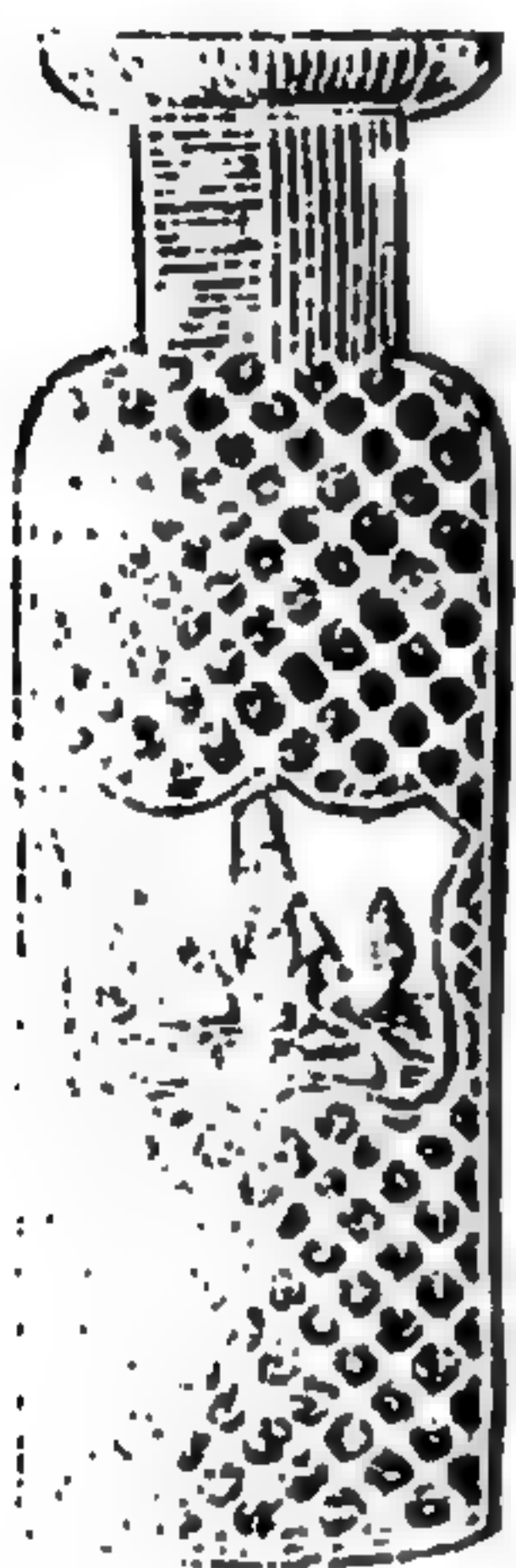
മണ്ഡലകുഷ്ഠം, ചുഴുക്കടി, തഴുതണം, നറുങ്ങാണി എന്നീ വേരുകളുള്ള രോഗത്തിനു സിദ്ധൗഷധം. തപശ്ശാഗങ്ങൾ പലതും മാറും. തേമൽ മേഹകുഷ്ഠം മുതലായവയെ നശിപ്പിക്കും. വിള കപ്പി ഒന്നിനു ൪-ണ. തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കപ്പിവരെ ൫ ണ വേറെ.

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആംഗ്ലോ ജില്ല.

൫. ലക്ഷ്മീകര കസ്തൂരിഗുളികകൾ

താമ്രബലം ഉപയോഗിക്കുന്നവർ എപ്പോഴും സത്രലാ ഉപയോഗിക്കേണ്ട വിചര്യേറിയ സാധനം. ഭന്തവേദന, വായ്നാറ്റം, അജീർണ്ണം, പിത്തവായു ഇവ ഹൃദയ ശക്തിപ്പെടും.

തന്മിശ്ച താമ്രബലത്തോടുകൂടിയൊ ഉപയോഗിക്കാം. ആഹാരത്തോടുകൂടി രണ്ടു ഗുളികകളെ ഉപയോഗിച്ചാൽ ഏതു ഗുരുവൃത്തേയും ജീർണ്ണപ്പെടുത്തും. പ്രസവകാലത്തു താമ്രബലത്തോടുകൂടി ഉപയോഗിച്ചാൽ സന്നി അടുക്കയില്ല. അപായകരമായ യാതൊരു ലഹരിസാധനങ്ങളും ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടില്ല. കാശ് മീരത്തുനിന്നു വരുത്തിയ കസ്തൂരി പച്ചക്കപ്പുരം മുതലായ അനേക വിചര്യേറിയ സാധനങ്ങൾ ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ചളി, കാസശ്വാസം, ജ്വരം മുതലായ രോഗങ്ങൾ വയസ്സിന്റെ ഏകദേശത്തിൽപോലെ ഒന്നുമുതൽ ൪ വരെ ഗുളികകൾ വെററിലച്ചാററിൽ കൊടുത്താൽ മതി. ൨൦൦ ഗുളികകൾ ഉള്ള കുപ്പി ൧-ക്കു വില ൩ രൂ. ൧ മുതൽ ൧൨ വരെ കുപ്പികൾ അടങ്ങിയ ബുക്കി ൧-ക്കു തപാൽകൂലി ൫ രൂ. ൧൦.

൬. ദന്തമൃഗ്ഗം.

സുഗന്ധമായുള്ളതു. എല്ലാമാതിരി ഭന്തരോഗങ്ങളെയും നീക്കും. വിചകുപ്പി ഒന്നിനു ൩ രൂ. തപാൽ ചിലവു ൨ കുപ്പിവരെ ൫ രൂ. ൧൦ വരെ.

൭. ജ്വരസംഹാരി.

കുളിപ്പനി, മുറപ്പനി, വാതപ്പനി, പിത്തജ്വരം, കഫജ്വരം, അസ്ഥിജ്വരം മുതലായവയ്ക്കു നന്നു. വിച ഡപ്പി ഒന്നിനു ൧ രൂ. തപാൽ ചിലവു ൧ രൂ. ൧൦ വരെ.

൮. ലോകപ്രസിദ്ധമായ സുഗന്ധകന്തളതൈലം.

ഈ തൈലം പിരട്ടിയാൽ തലമുടി മീശ ഇവ ഇവ ബഹു പുഷ്ടിയായും നൈരക്തമായും കറുപ്പായും വളരും. കണ്ണിനു കളുപ്പുണ്ടാക്കും. സകല കൺനോവുകൾ നവവേദനകളും നീക്കും. ചെമ്പിച്ച രോഗം കറുക്കും. രോഗം പൊഴിയാതിരിക്കാം. കണ്ണിനു നല്ല തെളിച്ചമുണ്ടാക്കും. വിച കുപ്പി ഒന്നിനു ൧ രൂ. ൧൦ തപാൽ ചിലവു ൫ രൂ. ൧൦ വരെ.

൯. രോഗസംഹാരി.

രോഗം എവിടെ വേണ്ടതാക്കണമോ അവിടെ ഈ മരുന്നു പിരട്ടിയാൽ യോഗ്യ വേദനയുണ്ടാക്കാതെ രോഗത്തെ മാറ്റും. വിച കുപ്പി ഒന്നിനു ൪ രൂ. ൧൦ തപാൽ ചിലവു ൫ രൂ. ൧൦ വരെ.

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആർക്കട് ജില്ല.

ഫറ. അഗ്നിമാന്ദ്യസംഹാരി.

ഭരണമില്ലായ്മ, ചുളിച്ചുനീക്കുക, നെഞ്ചുകുലിക്കുക, മൂലബന്ധം, വയറുനേര്യം, വായനാരോഗം, അജീർണ്ണം, വയറുവീർത്തുകയറുക, നിദ്രാഭാഗം മുതലായ പിത്തോപദ്രവങ്ങളെ നീക്കി സുഖപ്പെടുത്തും. ഡപ്പി ഒന്നു അണ വൃ. തപാൽകൂലി അണ വൃ വേറെ.

ഫഹ. കണ്ണുബിന്ദു.

ചീക്കാര, ചെവികത്തു, ചെവിയടപ്പ, ഇറച്ചിൽ മുതലായ കണ്ണുരോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. ശ്രവണസൂക്ഷ്മതയുണ്ടാക്കും. വില കുപ്പി. ഫക്ക വൃ ണ. തപാൽ ചിലവ മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ വൃ ണ വേറെ.

ഫറ. സുഖഭേദിഗുളികകൾ.

ഭേദി ശരിപ്പെടുത്തും. അജീർണ്ണം, പിത്തോപദ്രവങ്ങൾ, വായു, മലാവിടത്തം, അഗ്നിമാന്ദ്യം, ദാഹം മുതലായ പല രോഗങ്ങളെയും ശമിപ്പിക്കും. വില ഡപ്പി ഒന്നു വൃ ണ. തപാൽ ചിലവ മൂന്നു കുപ്പികൾ വരെ ഡപ്പികൾക്കു വൃ ണ. വേറെ.

ഫന. നേത്രബിന്ദു.

കണ്ണുനോവു, കണ്ണുകത്തു, കൂച്ചം, നീരെടുപ്പു, മിന്നൽ, മാലക്കണ്ണു, വീളെക്കുട്ട, ദശവളുപ്പ്, പൂവു, ചെറുപ്പു, ഹരിച്ചിൽ, ഇമ, വൃകം ഇവയുടെ വലിവു പുക്കച്ചിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള രോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. വില കുപ്പി ഒന്നു വൃ ണ. തപാൽ ചിലവ മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ വൃ ണ വേറെ.

ഫദ്. സ്ഖലിതരക്ഷണി.

ഖലാറിനതയാലും അർച്ചുഷ്ണത്താലും മറ്റും ഉണ്ടാകുന്ന ഇന്ദ്രിയ സ്ഖലിതത്തെ നീക്കും. വില ഡപ്പി ഒന്നു വൃ ണ. തപാൽ ചിലവ വൃ വരെ ഡപ്പികൾക്കു വൃ ണ വേറെ.

ഫദ. മുഗകസ്തുരി.

കുഷ്മീരിൽനിന്നും വരുത്തിട്ടുള്ള ഒന്നാന്തരം കസ്തുരി എപ്പോഴും ആപ്പിസിൽ ഉണ്ടു. ശുദ്ധത്തക്കത്തിന്നു ദ്രവ ക വില. ഒരു ശുദ്ധമുതൽക്കുള്ള ഒരു സമ്പ്രക്കം ചിലവയായിട്ടും കൊടുക്കപ്പെടും. തപാൽചിലവ പൂർവ്വം, ഏഴത്തുകത്തുകൾക്കു ഹുല്ലാം ഇംഗ്ലീഷിലോ തമിഴിലോ ആയിരിക്കണം.

ഫി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആക്കാട്ട് ജില്ല.

എൻ. തേരവിഷത്തിനു സിലെത്തുഷധം.

തേരുകിട്ടിച്ച സ്ഥലത്തു രണ്ടുതളി ഒഴിച്ചാൽ പൊട്ടുന്നനെ ആശ്വാസം കാണും. ഒരു കയ്യമ്പത്തിലേക്കിലും ഈ മരുന്ന ഒരു കുപ്പി കയ്യി വെക്കരുതെ ഇരിക്കരുത. വില കുപ്പി ൧൨ ക ൧൪ ണ. ൧൨ കുപ്പിയിൽ കുറയാതെ ഒന്നിച്ചു വരേണ്ടുന്നവർക്ക് ഡബ്ബൽ ൧൨ ക ൨൦ ണ. ഉള്ളിലയിൽ കുറച്ചുമാത്രമേ വില ചുമത്തുന്നുള്ളൂ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൫ ണ പുറമ. ഇൻഡ്യയിലും ബംഗളിലും ൧൨ കുപ്പിവരെ വി. പി. കമ്മീഷൻ ൫ ണ. സിലോൺ ടി ണ.

എ. പ്രണവീരോപണ തൈലം.

ഈ കഴമ്പു പിത്തപ്പിണ്ണ മുതലായ എല്ലാവിധ പ്രണങ്ങൾക്കും കൈകൾക്കും ഉപയോഗമാകുന്നു. ഇതു സകല ക്ലികകളേയും നശിപ്പിച്ചു എല്ലാ പ്രണങ്ങളേയും വിട്ടു ഒഴിക്കുക വളരെ വേഗത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്നതാകുന്നു. വില ൧൦ ണ. മൂന്നു കുപ്പിവരെ വി. പി. കമ്മീഷൻ ൫ ണ മാത്രം.

എ. കണ്ണശുദ്ധിഗുളിക.

ഈ കണ്ണാ തെളിഞ്ഞു ശാഭിക്കു നന്നാവുന്നതിന്നു അതി വിശേഷമായ ഉപയോഗമാകുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചു സംഗീതക്കാർക്കും, പ്രസംഗക്കാർക്കും, പാതിരിമാർക്കും, എല്ലാവരെയുംകൊണ്ടു അത്യായാസം ചെയ്യേണ്ടവരായ മറ്റൊല്ലാവർക്കും വളരെ ഉപയോഗമുള്ളതുമാകുന്നു. വില ൧൦ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ നാലു കുപ്പിവരെ ൧൦ ണ.

എൻ. സ്നാനമുണ്ണം.

ഈ പൊടി തേച്ചുകുളിക്കുന്നതിന്നു വിലയേറിയ സോപ്പിനേക്കാൾ വളരെ വിശേഷം. ഇത രോഗത്തിലെ അഴുക്കും ദുർഗ്ഗന്ധവും കളഞ്ഞു, മൃദുതയും പ്രകാശവും സുഗന്ധവും ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇതിന്നും പുറമേ രോഗത്തിന്നു ശൈത്യവും സൂര്യവും എല്ലാ രോഗങ്ങളും തോന്നിക്കും. ഇത ഇന്ത്യയിലുള്ള എല്ലാവർക്കും വേണ്ടതാകുന്നു. വില ൧൦ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ ണ.

൨൦. സഞ്ജീവഗുളിക.

കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്ന പനി, ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം അർശസ്, ഉറക്കമില്ലായ്മ ഇവയ്ക്കും ആന്ത്രവായു മുതലായി എല്ലാ ഉദരാദാഗങ്ങളും ഈ ഗുളിക വളരെ ഉപയോഗമുള്ള ഉപയോഗമുള്ള ഉപയോഗമാകുന്നു. ഇതു മദ്ധ്യവയസ്സുമാർക്കും ഒരു പൊലെ ഉപകരിക്കാവുന്നതാകുന്നു. വില ൧൦ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ നാലു കുപ്പിവരെ ൧൦ ണ.

വി. സുബ്ബറാമി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആർക്കട് ജില്ല.

൨൧. ഒന്നാംതരം ഗോരോചന ഗുളിക.

ഏല്യാവില പനികൾക്കും അതു സംബന്ധമായി പ്ലീഹ, കരള ഇതുകളിൽ ഉണ്ടാവുന്ന ഉപരോഗങ്ങൾക്കും ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസന്ധം, അർശസ്സ്, ഉറക്കമില്ലായ്മ, ആന്ത്രവായു മുതലായ ഏല്യാ ഉപരോഗങ്ങൾക്കും അതി വിശേഷമായ ഭക്ഷ്യമാകുന്നു. വില ൫ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ നു കപ്പിവരെ ൫ ണ.

൨൨. തപഗ്രോഗപരിഹാരി,

ഈ ഭക്ഷ്യം കരപ്പൻ, മുണങ്ങ, ചൊരി, പോളൻ, ചൂട, പുഴുക്കുടീ, താരണം, ഒടുവട്ട മുതലായ കടിയും ചൊരിയും ഉള്ള ഏല്യാ തപഗ്രോഗങ്ങൾക്കും ഏറ്റവും നല്ല ഭക്ഷ്യമാകുന്നു. ഇതു ദേഹത്തിന്റെ പുറം മന്ത്രാലയമായിച്ചാൽ മതി. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൫ ണ.

മേത്തരം ഗോരോചനം തോല ൧-ക്കു വില ൫ ക. മേത്തരം കർമ്മകേസരം തോല ൧-ക്കു വില ൧ ക. മേത്തരം പച്ചക്കുപ്പൂരം, തോല ൧-ക്കു വില ൨ ക. മേത്തരം രോജാ അത്തർ, മല്ലിപ്പൂ അത്തർ, വെട്ടിവേർ, താഴമ്പു, മരിക്കുളത്തു, ജാതിമല്ലി, സുഹാഗ, ഹന, മഗിഡമ്പു, അത്തർ മുതലായതുകൾ ഏല്പാഴും തയ്യാറാക്കൂ. ഇവ ഒരു തോല. തൂക്കത്തിന്നു ക. ൧-പ്പു തപാൽകൂലിപുറമെ.

ക. ണ. സ്.

ഒന്നാംതരം ഗോരോചനം	രൂപത്തുക	൧-ക്കു
ടി	മഞ്ഞൾ	ടി ൧-ക്കു
ടി	പച്ചക്കുപ്പൂര	ടി ൧-ക്കു

൫	൦	൦
൧	൦	൦
൧	൦	൦

മേൽവിലാസം തമിഴിലെ ഇംഗ്ലീഷിലെ വിശദമായി ഏഴുതന്നെ.

പി: സുബ്ബറാജി, പാർക്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ അർക്കാട്ട് ജില്ല.

വ്യവഹാര ചിന്താണി

ഏറ്റവും ഉയർന്ന മാനുവൽ നമ്പർ ൩-൦-൦൦ ന- പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന
ഒരു വിശേഷണിയമമാസിക.

പത്രാധിപർ

ചൈതന്യ കരുണാകരമേനോൻ, ബി. എ.

മലബാർ, കൊച്ചി, തിരുവിതാംകൂർ ഔദ്യോഗിക പ്രമാണം.

വർഷം ൧൯൫൫-൫൬ മുതൽ.

കുറേ കൈപ്പത്രങ്ങൾ	൪-൦-൦	വി. പി. കുറേ കൈപ്പത്രങ്ങൾ	൪-൫-൦
അറ്റം മാനുവൽ	൨-൦-൦	അറ്റം മാനുവൽ	൨-൫-൦
ചിത്രങ്ങൾ		കൈപ്പത്രങ്ങൾ	
കൈപ്പത്രങ്ങൾ		കൈപ്പത്രങ്ങൾ	
അറ്റം മാനുവൽ		അറ്റം മാനുവൽ	
ബോർഡ്		ബോർഡ്	
കൈപ്പത്രങ്ങൾ		കൈപ്പത്രങ്ങൾ	
തിരുവിതാംകൂർ		തിരുവിതാംകൂർ	

പത്രാധിപർ പ്രിയങ്ങൾ.

കൈപ്പത്രങ്ങൾ, നിയമകമ്മിറ്റിയിൽ ഉപയോഗിക്കും.

൧. മനോരമ. മനോരമൻ പുതിയ സൂചനകൾ അനുസരിച്ച് വേഗം ഒരു പത്രം
പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തും.

മനോരമ, സകല മുതൽക്കാരും വാങ്ങേണ്ടതാണ്.

കൈപ്പത്രങ്ങൾ, കൈപ്പത്രങ്ങൾ അനുസരിച്ച്.

കൈപ്പത്രങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന 'ചിന്താമണി' എഴുതാൻ.

കൈപ്പത്രങ്ങൾ ഒരു നവ്യ മുതൽക്കാരും, തിരുവിതാംകൂർ ദിനികൾ നമ്പർ ൩-൦-൦൦ ന-
പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനായി
പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനായി
പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനായി
പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനായി

എന്ന വ്യവഹാരചിന്താമണി മാനേജർ,

വള്ളുവനാട്, മലബാർ.

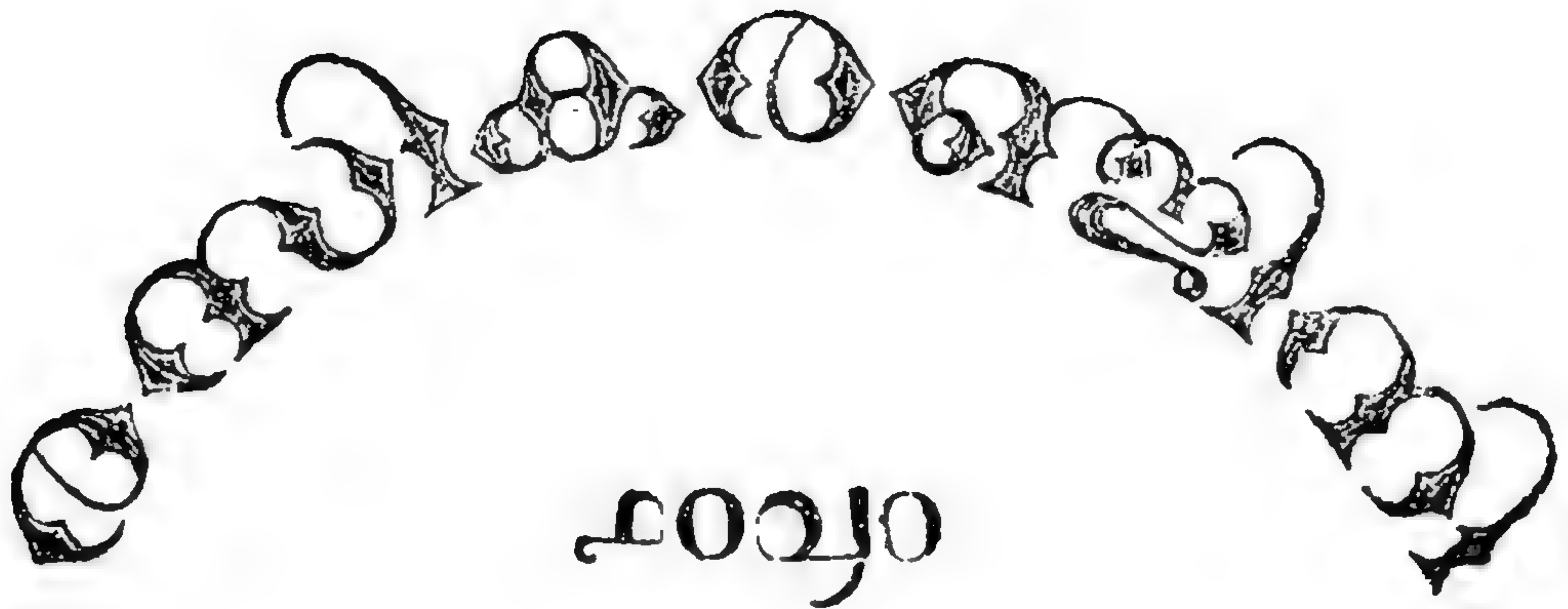
പണം അടച്ചവരുടെ പേരു വിവരം.

ബഹുമാനപ്പെട്ട തിരുവിതാംകൂർ സർക്കാർ (ബാങ്കി ഉൾപ്പെടെ)			൯	൦	൦
മ. രാ. രാ.	ടി. റി. ആദിനാരായണയ്യൻ, ബി. എ.	അവർകൾക്ക്	൧	൦	൦
"	സി. വി. കൃഷ്ണയ്യൻ	"	൩	൦	൦
"	ടി. എ. മഹാദേവയ്യൻ	"	൩	൦	൦
"	തെങ്ങാക്കാട്ടിൽ എം. വാസീസ് മാപ്പിള	"	൨	൦	൦
"	കെ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള	"	൧	൮	൦
"	മഞ്ഞളാവിൽ കൊച്ചപ്പൻ നായർ	"	൩	൦	൦
"	അമ്പാട്ട ചാത്തുമേനോൻ (കുടിശ്ശിക ഉൾപ്പെടെ)	"	൩	൪	൦
"	കെ. ഇ. കുരിയൻ	"	൧	൦	൦
"	പണിക്കുവീട്ടിൽ ഗോവിന്ദമേനോൻ, ബി. എ.	"	൩	൦	൦
"	പി. കെ. നാരായണൻ നമ്പ്യാട്ടൻ	"	൧	൮	൦
"	പരയ്യൂർ ദാമോദരമേനോൻ ബി. എ.	"	൩	൦	൦
"	കാട്ടൂർ കൃഷ്ണപിഷാരടി	"	൩	൦	൦
"	കണ്ടൂർ നാരായണമേനോൻ, ബി. എ.	"	൩	൦	൦
"	പി. ശങ്കുണ്ണിമേനോൻ, (പേക്കൂർ), ബി. എ.	"	൩	൦	൦
"	സി. മത്തായി ബി. എ	"	൩	൦	൦
"	കോഴിക്കോട്ട അച്ഛനമേനോൻ	"	൩	൦	൦
"	പി. എ. സ്റ്റീഫൻ ബി. എ.	"	൩	൦	൦
"	യു. ഗോവിന്ദൻ നായർ	"	൧	൮	൦
"	ഉണ്ണിരമമേനോൻ (ബാങ്കി)	"	൩	൦	൦
"	ആന്ദ്രമോളി രാമുണ്ണിവൈദ്യൻ	"	൩	൦	൦
"	സി. കേളപ്പൻകിടവ് (ബാങ്കി ഉൾപ്പെടെ)	"	൩	൦	൦
"	എം. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള (കുടിശ്ശിക)	"	൧	൨൨	൦
"	കെ. ഗോപാല മേനോൻ	"	൩	൦	൦
"	എ. വി. രാമുണ്ണിവൈദ്യൻ	"	൩	൦	൦
"	പി. ചാത്തു	"	൨	൦	൦
"	ടി. എം. അപ്പനെടുങ്ങാടി ബി. എ. ബി. എ.	"	൧		൦
"	പി. ശങ്കുണ്ണിമേനോൻ	"	൧	൪	൦
"	ഇ, രാമവാരിയർ ഡാക്ടർ	"	൩	൦	൦
"	കക്കാട്ട പൂമഠത്തിൽ ശങ്കരൻവൈദ്യൻ (കുടിശ്ശിക)	"	൪	൦	൦

മ. രാ. രാ.	ചാരയ്ക്കോട്ട ശങ്കണ്ണിമേനോൻ ബി. ഏ. ബി. എൽ. അവർകൾ	൩	൦	൦	
"	പാട്ടത്തിൽ നാരായണമേനോൻ ഐ. എ. ബി. എൽ.	"	൩	൦	൦
"	പള്ളിയാണിപ്പേരു കയ്യൂർ (ബാക്കി)	"	൩	൦	൦
സാമൂതിരിപ്പാട്	തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്	൩	൦	൦	
ഏകപ്രാർത്ഥനാ തമ്പുരാൻ		"	൩	൦	൦
വി. കെ. കുഞ്ഞുട്ടൻ തമ്പുരാൻ		"	൩	൦	൦
കെ. സി. വിരോധൻ രാജാ		"	൩	൦	൦
മ. രാ. രാ.	കണ്യാത്ത് ശിവരാമമേനോൻ (കുടിശ്ശിക) അവർകൾ	൩	൦	൦	
"	വി. കെ. ശങ്കരമേനോൻ ബി. ഏ.	"	൩	൦	൦
"	പാട്ടയിൽ നാരായണമേനോൻ	"	൩	൦	൦
ബ്രഹ്മശ്രീ	തളിയിൽ നമ്പൂരിപ്പാട്	"	൩	൦	൦
"	ചെങ്ങഴിനല്ലൂർ നമ്പൂരി	"	൩	൦	൦
"	മല്ലിശ്ശേരി മാധവൻ നമ്പൂരി	"	൩	൦	൦
ശ്രീമതി	തെക്കേക്കരപ്പുത്ത നാലുകെട്ടിൽ കുഞ്ഞമ്മ	"	൩	൦	൦
"	മുടവക്കാട്ടു മാധവി അമ്മ	"	൩	൦	൦
"	തോട്ടയ്ക്കോട്ട ഇപ്പിക്കാവമ്മ	"	൩	൦	൦
മ. രാ. രാ.	വികടാരിയം മോളെ പ്രൻസിപ്പൽ	"	൩	൦	൦

പുസ്തകം ന. മി ന മ ര സ ഓ ലക്കം വ.

മ ങ്ങ ല

ദേഹത്തിൽപ്പെരുമുറമിട്ടിയഗണം: ജ്ഞാനം മനസ്സെന്നായി.
വ്യക്തിത്വം അകത്തുശക്തിയുണ്ടെന്നാലതെന്നെന്തിനേ
ഈ ഹൃത്തിനുമഹോപാധിയിലായ് സർവ്വത്തിനും മൂലമായ്
സ്നേഹത്തിന്നൊക്കെകാരുണ്യം വിതയ്ക്കാൻ വന്ദിപ്പനാത്മാവിനേ.

ആത്മനിരൂപണം*

മനുഷ്യസ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ച് ഏറ്റവും പ്രാചീനവും സാമാന്യമായ സങ്കല്പം മനുഷ്യനിൽ രണ്ടു ഭാഗങ്ങൾ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നാകുന്നു. ആത്മവും ശരീരവും; ആത്മാവ് താൻതന്നെ; ശരീരം തന്നെ സാബ്ദിച്ചത്. ആത്മാവിന്റെ നിലയിൽ താൻ സ്വതന്ത്രനാകുന്നു. ശരീരത്തിൽ വസിക്കുന്ന ആത്മാവിന്റെ നിലയിൽ താൻ ബദ്ധനാകുന്നു. ശരീരം ആത്മാവിനെ പരിചരിക്ക

* Materialism and Athiesm refuted by James Freeman Clarke.

കയ്യും സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആത്മാവ് പരമേശ്വരനെ ലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ടു ശരീരബന്ധം വിട്ടുപോകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ശരീരം അതിനെ ഇഹലോകത്തിലേക്ക് ആകർഷിക്കുന്നു. ഇതാണ് ചീനക്കാർ, പാരസികന്മാർ, ഹിന്ദുക്കൾ, റോമക്കാർ, യവന്മാർ, ഇവരുടെ എല്ലാവരുടേയും സാധാരണയായ വിശ്വാസം.

മനുഷ്യനിൽ അഭൂതാത്മകമായ ഒരു ഭാഗമുണ്ടെന്നു മിക്കജനങ്ങളും പ്രകൃത്യാതന്നെ വിശ്വസിച്ചു പോരുന്നു. ആ ഭാഗം കണ്ടുവാനും കേൾക്കുവാനും സ്പർശിക്കുവാനും മറ്റൊരു വയ്യാത്തതും ജ്ഞാനത്തിന്നു മാത്രം പ്രത്യക്ഷമായിട്ടുള്ളതും ഭൂതാത്മകമായ ആവരണം നശിച്ചു വേർപെട്ടുപോകുമ്പോൾ ശേഷിക്കുന്നതുമായ എന്തൊന്നെന്നാകുന്നു. ഈ സർവ്വമതമായ അഭിപ്രായത്തിനുള്ള ലക്ഷ്യം ഭൂതപ്രേതങ്ങളെക്കുറിച്ചു കാലദേശച്യുത്യാസക്തരെ പൊതുജനങ്ങളിൽ കണ്ടുവരുന്ന വിശ്വാസംതന്നെ. മനുഷ്യനിൽ ശരീരമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഇല്ലെങ്കിൽ ശരീരം നശിച്ചാൽ മറ്റൊന്നും ശേഷിക്കുവാൻ തരമുള്ളതല്ല. അതുകൊണ്ടു ഭൂതപ്രേതങ്ങളിൽ ഒരുവന് വിശ്വസമുണ്ടെങ്കിൽ അവന് ആത്മാവിലും വിശ്വാസമുണ്ടായിരിക്കണം. പഴയ തത്വജ്ഞാനികളിൽ പ്രസിദ്ധനായ ഹിന്ദുക്കളും മറ്റുമതക്കാരുടേ ആത്മാവ് ശരീരത്തിൽനിന്നു വിഭിന്നമായും ശരീരത്തിന്നു കാരണമായും ഉള്ളതാണെന്നാണ് ഉപദേശിച്ചിട്ടുള്ളത്. ആത്മാവിന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചു പല അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും ഏതെങ്കിലും ഒരുവിധത്തിൽ എല്ലാവരും അതിനെ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശരീരംതന്നെ സ്ഥൂലവസ്തുക്കളിൽനിന്ന് അതിക്രമിച്ചിട്ടുള്ള ഒന്നാകുന്നു. അതിന്റെ അംശങ്ങൾ എങ്ങിനെതന്നെയോജിച്ചാലും തന്നെത്താൻ ഒരു ജീവനുള്ള ശരീരമായിത്തീരുന്നില്ല. ചേതനയുള്ള ശരീരത്തിന്നു ബീജമായിട്ടുള്ള ജീവൻ ഉള്ളേടത്തോളം ശരീരാംശങ്ങൾക്ക് സംയോഗത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതായ ആത്മാവും ഉണ്ടായിരിക്കണം.

മനുഷ്യശരീരത്തിലുള്ള സ്ഥൂലവസ്തുവിന്റെ പരമഭാഗങ്ങൾ വന്നുകൊണ്ടും പോയിക്കൊണ്ടും ഇരിക്കും. മുമ്പു ശരീരത്തിലുണ്ടായി

രുന്ന പരമാണുക്കളൊന്നും ഇപ്പോൾ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. എന്നാൽ ശരീരാംശങ്ങൾക്ക് എങ്ങിനെയാണ് സംയോഗം ഉള്ളതായിക്കാണുന്നത്? അതിനുള്ള കാരണം പ്രത്യക്ഷമല്ല. ശബ്ദവൈദ്യന്റെ കത്തികൊണ്ടു പരിശോധിച്ചാൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതുമല്ല. രസതന്ത്രപ്രകാരമുള്ള അതിസൂക്ഷ്മമായ പരിശോധനക്കു വിഷയമായിട്ടുള്ളതുമല്ല. ശരീരത്തിന്റെ പരമാണുരൂപങ്ങളായ അംശങ്ങളെ സംഭരിച്ചുകൊണ്ടു കരുപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു മാറിക്കൊണ്ടു എന്നേക്കു ഒരു ശക്തി അവിടെ ഉണ്ടെന്നുമാത്രം നമ്മൾക്കറിയാം.

ആത്മാവിന്റെ സൽഭാവത്തെക്കുറിച്ച് ഏറ്റവും പ്രത്യക്ഷമായ തെളിവും ആത്മാവിൽ സർവ്വവ്യാപ്തമായ വിശ്വാസത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള ഹേതുവും ജീവികളുടെ ശരീരാംശങ്ങൾക്കുള്ള യോജിപ്പുതന്നെയാകുന്നു. എന്നാൽ അംശങ്ങൾ വന്നുപെടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും ആകൃതിക്കുമാറ്റാവാനുള്ളതുമായ ചില വസ്തുക്കളുണ്ട്. അങ്ങിനെയുള്ള വസ്തുക്കളിൽ ആത്മാവുണ്ടെന്നു നമ്മൾ ശങ്കിക്കാറില്ല. മലയുടെ കൊടുമുടിയിൽ തണിനിൽക്കുന്ന മേഘരൂപമായ നീരാവിയുടെ അംശങ്ങൾ ഒരു ഭാഗത്തുനിന്നു പോയിക്കൊണ്ടു മറുഭാഗത്തു വന്നുകൂടിക്കൊണ്ടു ഇരിക്കുന്നുണ്ട്. ആകൃതിക്കു വ്യത്യാസം വരുന്നതുമില്ല. മേഘത്തിന്റെ ആകൃതിക്കു മാറ്റാവാനുള്ളതല്ല പ്രത്യക്ഷങ്ങളും ബാഹ്യങ്ങളുമായ കാരണങ്ങളാലാകുകൊണ്ടാണ് ഇവിടെ ആത്മാവുണ്ടെന്നു ശങ്കിക്കാത്തത്. നീരാവി മലയുടെ ഒരു വശത്തുകൂടി ഉയർന്ന് കൊടുമുടിയ്ക്കടുത്തുവേഗം അപ്രത്യക്ഷമായ ആവി തണുപ്പുതട്ടി പ്രത്യക്ഷങ്ങളായ ജലകണങ്ങളായിത്തീർന്ന് മേഘരൂപത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു. അപ്പോൾ മറുവശത്തുള്ള ജലകണങ്ങൾ സമനാളിൽ കൂടി സഞ്ചരിച്ചു ചൂടുതട്ടുമ്പോൾ വീണ്ടും ആവിയായിത്തീരുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഒരു വശത്തു നീരാവി വെള്ളമായി ശിഖരങ്ങളിൽ തങ്ങുകയും മറുവശത്തു ജലകണങ്ങൾ നീരാവിയായി അതിൽനിന്നു വേർതിരികയും ചെയ്യുകൊണ്ട് മേഘരൂപത്തിന്നു ഭേദം വരതെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. എന്നാൽ ശരീരാംശങ്ങളുടെ സംയോഗത്തിനുള്ള കാരണം ആന്തരവും അപ്രത്യക്ഷവുമാകുന്നു.

പ്രത്യക്ഷാ പ്രമാണമെന്നു വാദിക്കുന്ന ലോകായതികന്മാർ അല്ലെങ്കിൽ ചാവകമതക്കാർ ആത്മാവ് എന്നെന്നിനെ അംഗീകരിച്ചിട്ടു പ്രയോജനമില്ലെന്നു സിദ്ധാന്തിക്കുന്നു. ഇന്ദ്രിയഗോചരങ്ങളായ സ്ഥൂലവസ്തുക്കളുടെ കാര്യകാരണഭാവത്തിൽനിന്നു മനുഷ്യനെ അന്വയിച്ച സകല സംഗതികളും സാധിക്കാമെന്നാണ് അവരുടെ വാദം. ശരീരം നമ്മൾ കണ്ടുണ്ടു് ആത്മാവിനെ നമ്മൾ കാണുന്നില്ല അതുകൊണ്ടു് അങ്ങിനെ ഒന്നുണ്ടെന്നു പറയുന്നത് അസംബന്ധമാകുന്നു. രക്തത്തിൽനിന്നു അസ്ഥിയും മാംസവും ഉണ്ടാകാമെങ്കിൽ അതിന്നുതന്നെ വികാരത്തേയും വിചാരത്തേയും ജനിപ്പിക്കുവാനുള്ള ശക്തി ഉണ്ടാകരുതേ? യകൃത്തിന്നു പിത്തത്തെ ഉത്പാദിപ്പിക്കുവാനുള്ള ശക്തിയുണ്ടെങ്കിൽ തലച്ചോറിന്നു സകലങ്ങളെ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുവാൻ ശക്തിയുണ്ടാകരുതേ? ശരീരത്തിന്നു ചെയ്യുവാൻ കഴിയുന്നതു മുഴുവനും അറിയുന്നതിന്നുമുമ്പു ശരീരത്തിൽനിന്നു ഭിന്നമായിട്ടൊന്നുണ്ടെന്നു വിചാരിക്കുവാൻ അവകാശമെന്താകുന്നു?

ഈ ചാവകമതത്തെ അനുഭവപ്പെടുത്തുന്നതായ ചില കാരണങ്ങളും ഇല്ലെന്നില്ല. ശരീരത്തിന്നു് അസംബന്ധം സംഭവിക്കുമ്പോൾ മനസ്സിന്നും ക്ഷീണം തട്ടുന്നുണ്ടു്. ഒരു കല്പ തലയിൽ വീണു് തലയോടിന്നു ചതവുതട്ടി ആ ചതവു തലച്ചോറിനെ ബാധിക്കുമ്പോൾ വിചാരശക്തി നശിക്കുന്നുണ്ടു്. ആ അമച്ചു മറന്നു് പോൾ വിചാരങ്ങളും പൂർണ്ണസ്ഥിതിയിൽ പ്രവൃത്തിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് എല്ലാം ശരീരത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണെന്നല്ലതെളിയുന്നത്. ഭരിക്കലുമല്ല എന്നാകുന്നു വിരോധപക്ഷക്കാർ പറയുന്നത്. ആയുധങ്ങൾ കൂടാതെ ആശാരിയ്ക്കു പണിയെടുപ്പാൻ പാടില്ലെന്നുവെച്ചു് ആശാരി ആയുധങ്ങളുടെ ഫലമാണെന്നു ആരെങ്കിലും വിചാരിക്കാറുണ്ടാ? ശിരസ്സിൽ രക്തം അധികം ആയുധം വിചാരം മങ്ങുന്നില്ലേ? ശരി; ഒരു ജ്യോതിഷി ചീനക്കണ്ണാടിയിൽ കൂടി നക്ഷത്രങ്ങളെ പരിശോധിക്കുകയാണെന്നിരിക്കട്ടെ; കണ്ണാടിക്കു മുമ്പു് തട്ടിയൊരു നക്ഷത്രങ്ങൾ കണ്ടുതരുകുന്നുണ്ടു്. എ

ന്നു വിചാരിച്ചു ജ്യോതിഷി ചീനക്കണ്ണാടിയുടെ ഫലമെന്നെന്നു കരുതാറുണ്ടോ? ആശാരിക്കും ജ്യോതിഷിക്കും പ്രവൃത്തിപ്പുറം ആയ ധങ്ങൂടെ സഹായം വേണ്ടിവരും. അതുപോലെതന്നെ ആത്മാവിന്നും ശരീരത്തിന്റെ സഹായം വേണമെന്നെയുള്ളു. ആശാരിയും ജ്യോതിഷിയും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ഉള്ളവരും ആത്മാവ് അപ്രത്യക്ഷവും അല്ലെ? എന്നാണെങ്കിൽ ഈ ഉദാഹരണം ആത്മാവുണ്ടെന്നു സാധിപ്പാൻവേണ്ടി കൊടുത്തിട്ടുള്ളതല്ല. ഒരു വസ്തുവിന്നു മറ്റൊരു വസ്തുവിന്റെ അപേക്ഷയുണ്ടെന്നുവെച്ച് ഒന്നു മറ്റൊന്നിന്റെ ഫലമായി വരുന്നില്ലെന്നു കാണിപ്പാൻവേണ്ടി മാത്രമാകുന്നു.

വീണ വായിക്കുന്ന ഒരു ഭാഗവതരേഖപ്പോലെയാണ് ആത്മാവ്. യന്ത്രത്തിന്നു ശുദ്ധിയുള്ള കാലത്താളം അതിൽനിന്ന് ഭാഗവതർ അതിമധുരങ്ങളായ നാദങ്ങളെ പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. കമ്പികൾക്ക് പഴക്കം ചെല്ലുന്തോറും നാദത്തിന്നു കുറവു വരുന്നു. ഒടുവിൽ യന്ത്രം ജീർണ്ണപ്പെടുന്നതാടുകൂടി നാദവും നശിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ നാദം നശിക്കുന്നതിൽനിന്നു ഭാഗവതർ നശിച്ചുവെന്ന് ആരെങ്കിലും അനുമാനിക്കാറുണ്ടോ? ഒരു പുതിയ വീണ ഭാഗവതക്കു കൊടുത്തു നോക്കൂ. ഭാഗവതരുടെ പാടവത്തിന്നു ഒരു കുറവും വന്നിട്ടില്ലെന്നു കാണാം. അതുപോലെതന്നെ ശരീരത്തിന്നു വാല്യക്യാ ചെല്ലുന്തോറും തലച്ചോറിന്നു ക്ഷീണം ബാധിക്കുന്നു. കാമ് നിൽക്കാതാകുന്നു. വിചാർശക്തി കുറയുന്നു. ഏതുകൊണ്ടെന്നാൽ വിചാരാദികളെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്ന ആ ഉപകരണം നശിക്കുന്നു, അത്രമാത്രമേയുള്ളൂ. അവയുടെ ഉല്പാദകൻ നശിച്ചിട്ടില്ല.

ശരീരമുണ്ടെന്ന് അനുഭവമുണ്ട്. ആത്മാവിനെക്കുറിച്ച് അനുഭവമില്ല എന്നു പറയുന്നതുതന്നെ ശരിയല്ല. ആത്മാവിനെപ്പറ്റി നമുക്ക് എത്രത്തോളം അറിവുണ്ടോ അതിലധികം നമുക്ക് ശരീരത്തെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞുകൂടാ.

നമുക്ക് ശരീരത്തെപ്പറ്റി അറിവുള്ളതെല്ലാം അതിന്റെ ഗുണങ്ങളാണ്. അത് കുറിനമോ മൃദുവോ, നീണ്ടോ, ചുരുങ്ങു മധുര

മറയ്ക്കുതോ കൈപ്പള്ളതോ, കരത്തോ, വെളുത്തോ, സുഗന്ധി
യോ, ദുർഗന്ധിയോ, രചിയുള്ളതോ, ഇല്ലാത്തതോ എന്നൊക്കെ
യാണ് നമുക്ക് അതിനെക്കുറിച്ചറിയാവുന്നത്. ഇത്രത്തോളമൊ
ക്കെ ആത്മവിനെപറിയും നമുക്കുറിവുണ്ട്. കാമം, വിചാരം,
ആഗ്രഹം, സ്നേഹം, വൈരാ മുതലായ ഗുണങ്ങളോടുകൂടിയതാകു
ന്ന ആത്മാവ്. സ്പർശിക്കുന്നു, രചിക്കുന്നു എന്നു അറിയുന്നതുപോ
ലെതന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു, വിചാരിക്കുന്നു, എന്നു തുടങ്ങിയുള്ളതും
തമ്മൾ അറിയുന്നുണ്ട്. നമുക്ക് ഉപലബ്ധി എത്രമത്രം അനുഭവ
മുണ്ടാകുന്നുവോ അത്രമത്രം ചിന്തയും അനുഭവമാകുന്നു. ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ
കൊണ്ട് അനുഭവപ്പെടാവുന്നതു യാതൊന്നും അതാകുന്നു സ്ഥൂല
വസ്തു. എന്നാൽ വിചാരം മുതലായത് പദബ്രഹ്മവസ്തുക്കൾ ഗോ
ചരമല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ആയത സ്ഥൂലവസ്തുവാകുന്നില്ല. അതിജനി
ന്നു അതിക്രമിച്ചിട്ട് എന്തോ കനാകുന്നു. സ്ഥൂലവസ്തുവിനെപ്പറ്റി
നമുക്ക് അറിവുള്ളതോളം അതിനെപ്പറ്റിയും നമുക്കുറിവുണ്ട്.

അത്രമത്രംകൊണ്ടു പോര, ആത്മാവ് ദേഹത്തേക്കാൾ അ
ധികം പ്രത്യക്ഷമാകുന്നു എന്നുതന്നെ പറയാം. നമ്മുടെ കണ്ണി
ന്നുനേരെ ഒരു മറമ്പഴമിരിപ്പുണ്ടെന്നിരിക്കട്ടെ. അത് നമ്മുടെ ഇ
ന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു വിഷയമായി ഭവിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ എങ്ങിനെ
യാണ് വിഷയമാകുന്നത്? ഉരുണ്ടു, നിറമുള്ളതും, സുഗന്ധിയും, ര
ചിയുള്ളതും ആയ ഒരു വസ്തുവാണ് അനുഭവപ്പെടുന്നത് എന്നു പ
റയുമായിരിക്കാം. വാസുവത്തിൽ അതല്ല. രൂപരസഗന്ധാദി
കളുടെ ഉപലബ്ധിയാണ് നമുക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്നത്. ഉപലബ്ധി
വസ്തുവാകുന്നില്ല. ഉപലബ്ധിയിൽനിന്നു വസ്തുവിനെ നാം ഉപരി
ക്കയാണ് ചെയ്യുന്നത്. നമ്മുടെ മനസ്സിലുള്ള അഭൂതാത്മകമായ
ഉപലബ്ധി ഉപലബ്ധിയിൽനിന്ന് ഉപഹൃതമായ വസ്തുവിനെക്കാൾ അ
ധികം വിശ്വസിക്കത്തക്കതാകുന്നു. ഉപലബ്ധി അനുഭവവും വസ്തു
സൽഭാവം ഉപഹൃതവുമാണെന്നു വരുമ്പോൾ പ്രകൃതാദാഹരണ
ത്തിൽ മറമ്പഴം ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നത് എന്നല്ലാതെ വാസുവത്തിലു
ണ്ടെന്ന് പറയാനാണ് സംശയിക്കേണ്ടത്. രൂപസ്വർഗാദികളെ

ക്കൊണ്ടു ശരീരത്തെ ഊഹിക്കുന്നതുപോലെ മനസ്സിലുള്ള വികാരദികളിൽനിന്ന് ആത്മാവിനേയും ഊഹിക്കുന്നു.

ആത്മാവ് ശരീരസ്ഥിതിയെ അനുസരിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ശരീരസ്ഥിതി ആത്മാവിനേയും അനുസരിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരുവൻ ശരീരസൗഖ്യത്തോടുകൂടി ഇരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അവൻ ഒരു ഏഴുത്ത് കിട്ടുന്നു. . അവൻ അത് പൊട്ടിച്ചു വായിക്കുന്നു. ഉടനെ ചത്തശവംപോലെ തന്റേടമില്ലാതെ ഭൂമിയിൽ പതിക്കുന്നു. മനസ്സിലുദിച്ച വിചാരംനിമിത്തം ശരീരത്തിൽനിന്നു രക്തം ഹൃദയത്തിലേക്കു വലിയുന്നു. ഇതിൽനിന്നു ശരീരം ആത്മാവിനെ ബാധിക്കുന്നതുപോലെ ആത്മാവു ശരീരത്തേയും ബാധിക്കുന്നുണ്ട് എന്ന് പ്രത്യക്ഷമാകുന്നില്ലെ? ഭൂതാത്മകമായ ശരീരം ആത്മാവിനെ ബാധിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ആത്മാവ് 'ഭൂതാത്മകം' എന്നു പറയുന്നു എങ്കിൽ അഭൂതാത്മകമായ ആത്മാവ് ശരീരത്തേയും ബാധിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ശരീരം 'അഭൂതാത്മകം' എന്നു തക്കിക്കാവുന്നതാണ്.

സ്ഥൂലവസ്തുവിന്റെ മുഖഗുണങ്ങൾ വ്യാപനവും, വിഭാജ്യതയും മൂകുന്നു. 'ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു', 'ഞാൻ അനുഭവിക്കുന്നു', 'ഞാൻ ഭുജിക്കുന്നു', 'ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നു', എന്നു പറയുമ്പോൾ 'ഞാൻ' എന്നതിൽ അന്തർവിച്ചിരിക്കുന്ന അതിന്ന് വിഭാജ്യതയും വ്യാപനവും ഉണ്ടാവുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ട് അത് സ്ഥൂലവസ്തുവാകുവാൻ പാടുള്ളതല്ല. ഇങ്ങിനെ അഭൂതാത്മകവും, 'ഞാൻ', 'നീ' ഇതുകളിൽ അന്തർവിച്ചുകിടക്കുന്നതും ആയ ഒന്നിനെയാണ് 'ആത്മാവ്' എന്നു പറയുന്നത്.

ആത്മാവുണ്ടെന്നും ഇല്ലെന്നും തർക്കിച്ചിട്ട് എന്തുഫലമാണുള്ളത്? മനുഷ്യന്റെ സ്വരൂപജ്ഞാനത്തെപ്പറ്റി എന്തുതന്നെ വാദമുണ്ടായിരുന്നാലും 'മനുഷ്യൻ' 'മനുഷ്യ'നല്ലതാകുമോ, എന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഈ വാദം ഒരിക്കലും 'വ്യഥാ കണ്ഠഃക്ഷാഭം' ആകുന്നതല്ല. നമ്മെപ്പറ്റിയുള്ള വിശ്വാസം എതുപ്രകാരമോകുന്നുവോ അതിനെ അനുസരിച്ചിരിക്കും നമ്മുടെ പ്രവൃത്തിയും. മനുഷ്യൻ മൃഗങ്ങളെക്കാൾ അല്പം ഉൽകൃഷ്ടതയേറിയ ജീവിവർഗ്ഗത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാ

ഞാനെന്നോ സന്യാസികൾ വളരുകയും നശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു പോലെ നമ്മളും വളരുകയും നശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നൊ, നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കു നാം ഉത്തരവാദികളല്ലെന്നൊ മറെറാ വിശ്വസിക്കുകയാണെങ്കിൽ, വിശേഷബുദ്ധിയില്ലാത്ത പക്ഷിമൃഗം തികളെപ്പോലെ തന്നെയായിരിക്കും നമ്മുടേയും കാലക്ഷേപം. അതല്ല കാമക്രോധലോഭമോഹാദികളെ ജയിക്കുവാനും മനസ്സാക്ഷിക്കും യുക്തിക്കും യോജിച്ചു പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നതിന്നും പാരത്രികവിഷയങ്ങളിൽ നമ്മുടെ ബുദ്ധിയെ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതിന്നും തക്കതായ ഒരു ശക്തി നമുക്കുണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കുകയാണെങ്കിൽ നമ്മുടെ പ്രവൃത്തി ആ വിശ്വാസത്തെ അനുസരിച്ചിരിക്കുന്നതും മനുഷ്യക്ക് ഏതത്രത്തോളം ഉൽകൃഷ്ടനിലയിൽ എത്തുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണൊ, ആ നിലയിൽ എത്തുവാൻ നമുക്ക് ഇടയുള്ളതും ആകുന്നു.

മണ്ണുംവെള്ളവുമഗ്നിയുംപവനനുംവിണ്ണുംമനോബുദ്ധിയെ-
ന്നെണ്ണുന്നോരഹ്മെന്നതുപ്രകൃതിയായെന്നുപെട്ടെന്നെട്ടിലും
കണ്ണായ്നിന്നുസമസൂക്ഷ്മത്തിടുണെണ്ണങ്ങളാക്കിച്ചമ-
ച്ചുണ്ണാതുണ്ണമൊരുതപ്രകൃതിയാകണ്ണന്റെറകണ്ണുതുണ.

എ. കൃഷ്ണൻ എമ്പ്രാന്തിരി.

അമ്മായിപഞ്ചതന്ത്രം

തന്ത്രപ്രവേശം.

അമ്മായി അമ്മയെ അമ്മിമേൽ വെച്ചിട്ടു
നല്ലോരുകല്ലോണ്ട്, നാരായണ'

ഏന്റെറ തറവാട്ടിൽ കുട്ടിതൊട്ട് കുന്തിട്ടു നടക്കുന്ന മുതുമുത്ത ശ്ലീവരെ നിരന്തരഗാനം ചെയ്യുവരുന്ന സാമവചനമാണ് മേൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. വാക്കുകളുടെ വക്കുംമുക്കും മാത്രം പറഞ്ഞ് പ്രവർത്തിക്കുന്ന പച്ചക്കുട്ടികളോടുകൂടി സ്വർണ്ണവരത്തെ പാടിക്കൊണ്ടു ന

ടക്കത്തക്കവണ്ണം സട്ടിഫിക്കേററ് സമ്പാദിച്ച അമ്മായിഅമ്മ എ
താണെന്നിനെയും സംശയം തീരാത്തവരനവധിയുണ്ട്. എന്റെ ത
റവാട് കട്ടിച്ചേരായതു മരുമക്കത്തായത്തിനു സ്വതസ്സിദ്ധമായ
കേടുകൊണ്ടാണെന്നു അച്ചിക്കൊതിയന്മാരായ ചിലരും അമ്മാമനും
പറയുന്നുണ്ട്. സേഖ്യവും വിവരഹവഃ വ്യവഹാരവും തനിക്കൊക്ക
മൊട്ടാഭിജാത്യമെന്നവരോടുവേണം' എന്നു പറഞ്ഞ് എന്റെ വീ
ട്ടിലെ ചില കട്ടികളുടെ നേരെ കടക്കണ്ണറിയുന്നവരുമില്ലെന്നില്ല.
അനന്തിരവന്മാരെ ആശാരിക്കേല്പ് അഞ്ചുകോൽ ദൂരത്തു നിൽക്കി
കരിമുഖമാത്രം കണ്ടിടുന്നതുകൊണ്ടാണെന്ന് അനന്തിരവന്മാർ
മിക്കവരും പറയുന്നുണ്ട്. പെള്ളിയിലെകൊയ്തും അള്ളാനറിയും
എന്നു പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ എന്റെ തറവാട്ടിൽ ഭദ്രം വീഴാനുള്ള
കാരണം അമ്മായിപഞ്ചതന്ത്രത്തിന്റേയും തലെണ്ണമന്ത്രത്തിന്റേ
യും ഉള്ളിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്നതാണെന്നു എനിക്കും അമ്മായിഅമ്മ
ക്കും മാത്രമേ അറിയൂ.

മേൽപറഞ്ഞ ശ്രുതിവാക്യം അധികം 'നൈടു' ചെയ്താൽ
വൻ ഞാൻ മാത്രമേ ഉള്ളൂ. ഇതിനുള്ള കാരണം അമ്മാമന്റെ
പുത്രിയും സാക്ഷാൽ കള്ളിയുമായ 'മേറ്റു'ത്തിനെ അമ്മ എന്റെ
കഴുത്തിൽ കെട്ടിത്തൂക്കിയതുകൊണ്ടാണെന്നു വീട്ടിലുള്ളവർ പറയ
ുന്നുണ്ട്. അമ്മായിഅമ്മയുടെ മധുരവാക്കിലും പലഹാരത്തിലും
പെട്ടുമയങ്ങിട്ടാണെന്നും കിംവദന്തിയുണ്ട്. അവന്റെ കുപ്പായ
ത്തിനും പപ്പാസിന്നും കംശൂതട്ടിക്കാൻ കുറുക്കന്റെ കൗശലമാ
ണെന്നു കൃഷ്ണാച്ചട്ടനും പറയുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ കാരോരുത്തർ പ
റയുന്നതിനെ ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നില്ല. എല്ലാവരുംകൂടി പറയുന്ന
തിനെ നിഷേധിക്കുന്നതുമില്ല. എന്നാൽ ഒന്നുമാത്രം പറയാം. എ
ന്റെ മേറ്റു 'ശുദ്ധമേറ്റു'മാണ്.

പ്രധാനമായ മിക്ക സംഭവങ്ങൾക്കും ഹേതുവായി തിരശ്ശീല
ക്കുപ്പറമെങ്കിലുമൊരുപെണ്ണുണ്ടാകുമെന്നുള്ളതു വിശ്വസിച്ചു പ്രവൃ
ത്തിച്ചാൽ വളരെ പിഴക്കില്ല. എന്റെ തറവാട്ടിന്റെ ധൂസരായ
സ്ഥയെ സംബന്ധിച്ച് ഞാൻ ചെയ്ത അന്വേഷണത്തിൽ എന്തി

ക്കു ശരിയായി വഴികാണിച്ചുതന്നിട്ടുള്ളതും ഈ വിശ്വാസമാണെന്നു നിസ്സംശയം പറയാം. ഈ അനേകജ്ഞത്തിന്റെ ഫലപ്രാപ്തിയാണ് അമ്മായി അമ്മയുടെ അഞ്ചു തന്ത്രങ്ങളും ഒരു മന്ത്രവും. ആനുകണ്ഠങ്ങൾ പൂക്കാൽ മന്ത്രവും ഭേദിച്ചിട്ട് മെന്ന പ്രമാണമുള്ള വസ്ഥക്കു ആനുകണ്ഠകാണുന്ന രസികരഞ്ജിനിയിൽ ആ മന്ത്രത്തിനെ വെളിപ്പെടുത്താൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. അഞ്ചു തന്ത്രങ്ങളുടെയും പേരടങ്ങിയ ഒരു ഗ്ലോക്കം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

മേയക്കം മറിമായഞ്ച മോഷണം നാരദക്രിയാ
അഞ്ചാംപുരക്കണ്ഠിവാമഞ്ചുണ്ടിങ്ങിനെ തന്ത്രവും'

— അ. ച. മ. മമ.

ഒന്നാംതന്ത്രം.

മയക്കം

മേയക്കിക്കുള്ളി' ബ്രഹ്മമയങ്ങി' എന്നും മറകം നരം സാധരണയായി കേൾക്കാറുള്ള അത്ഥത്തിലാണ് മയക്കമെന്ന പേർ ഈ തന്ത്രത്തിന്നു കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. കൊങ്ങർ വിചാരിച്ചുവരുന്നമാതിരിയിൽ ഈ പ്രയാഗം മന്ത്രം ചൊല്ലിയോ മരുന്നുകൊടുത്തിട്ടോ അല്ല. കേരളത്തിലെ സ്ത്രീകൾക്കുമാത്രം അറിവുള്ളതുമാത്രമല്ല. നീതിശാസ്ത്രങ്ങളിൽ കലാപതികൾ ആചരിക്കേണ്ടതായി വിധിച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്നുമാത്രമല്ല പാസ്സിപ്പാത്ത പുരസ്കാരാർക്കു വലിയ സർക്കാരുദ്യോഗം കിട്ടാൻ ഇതിൽപരമാരു തന്ത്രമില്ലെന്നു എനിക്ക് അനുഭവമാണ്. നീതിശാസ്ത്രത്തിൽ ഇതിന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള അടവുകൾ ആറാണ് അതായത്:

1. കായ്യേഷുമന്ത്രി	4. ക്ഷമയാധരിത്രി
2. കരണേഷുദാസി	5. സ്നേഹേഷുമാതാ
3. രൂപേഷുലക്ഷ്മി	6. ശയനേഷുവേശ്വ

1. കായ്യേഷുമന്ത്രി—ഏല്പാവിദ്യയും ഗുരുമുഖേന സമ്പാദിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ളതിന്ന് ഒരുദാഹരണമാണ് കായ്യേഷുമന്ത്രി' എന്ന ഒന്നാമത്തെ അടവ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഈ കായ്യത്തിൽ

ആശംത്തിയായി വരിക്കാവുന്ന എന്റെ അമ്മായിഅമ്മയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ കായ്ക്കങ്ങളിൽ മന്ത്രിയെപ്പോലെ ആചരിക്കേ എന്നുള്ളത്, പെൺകിടാങ്ങൾ ഒരിക്കലും ആദ്യമായി ചെയ്യാൻ തുനിയരുത്. സാമാന്യം കാലപ്പഴക്കം വന്നു പലതും കാണേ ഒന്നിച്ചിരിക്കുന്ന സമന്വേശം സംസാരിക്കുമ്പോലെ അന്യന്മാർ കേൾക്കെ സംസാരിക്കാനും തുടങ്ങി രണ്ടുകൂട്ടികൾ ഉണ്ടായതിന്നു ശേഷമേ പാടുള്ളൂ എന്നാണ്. എല്ലാ വിദ്യയിലും 'പാദംശിഷ്യസ്വമേധയം' എന്നുണ്ടല്ലോ. ആ കൂട്ടത്തിൽ അമ്മായിഅമ്മയുടെ സ്വബുദ്ധിക്കൊണ്ട് ഈ അടവിന് അനന്തരം ഭേദഗതിവരുത്തിട്ടുണ്ട്. അതായതു ഭർത്താവിനോളം വിദ്യാഭ്യാസം ഭായ്ക്കുകില്ലാത്തതായ ഈ കലേത്തു ഭായ്ക്കു പറയുന്നതു കായ്ക്കമായാലും ഭർത്താവ് അതിനത്ര വിലവെക്കുന്നതല്ലായ്കയാലും അവനവന്റെ ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യംകൊണ്ടു കണ്ടുപിടിച്ചു എന്നു വരുന്തുപ്രായേണ മനുഷ്യന്റെ സകലമായിട്ടുള്ളതാകകൊണ്ടും സന്ദർഭങ്ങളേയും സംഭവങ്ങളേയും തബ്ബത്തിൽ തിരിച്ച് ഒന്നും പറയാതെ ഭർത്താവിനെക്കൊണ്ടു വേണ്ടതു ചെയ്യിക്കുന്നതാണ്. തനിക്കു വല്ല അഭിപ്രായവുമുണ്ടെന്നു ഭർത്താവിനെ ഗ്രഹിപ്പിക്കരുതെന്നു മാത്രമല്ല തനിക്കു യാതൊരുഭിപ്രായവുമില്ലെന്നു കഴിയുന്നതും ഭർത്താവിനെ ധരിപ്പിക്കുകയുമാവേണം. ഇനി വിവരിക്കാൻ പോകുന്ന അടവുകളുടെ ഉദാഹരണങ്ങളിൽനിന്ന് ഈ പ്രയോഗം ഉപ്പോൾ പറഞ്ഞതിലും വ്യക്തമാകും.

2. കാരണേഷുഭാസി— ഭർത്താവിന്നു വേണ്ടുന്ന പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നതിൽ ദാസിയിെപ്പോലെ ആചരിക്കേണമെന്നാണ്. കുളിച്ചു തൊഴുവാൻ ഭൂമിയിൽ ക്ഷേത്രത്തിലേക്കു മെയ്ക്കരണങ്ങളേയും കസവുള്ള വസ്ത്രങ്ങളേയും ധരിച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്നതിന്നോ ക്ഷേത്രത്തിൽ പോയി ദേവനെ തൊഴുതെ തന്റെ തരക്കാർ കെട്ടിയിരിക്കുന്ന ആഭരണങ്ങളുടേയും മറ്റും തരം നോക്കി മനസ്സിലാക്കുന്നതിന്നോ വിരോധമില്ല. വീട്ടിനുള്ളിൽ വന്നാൽ റോട്ടിപ്പനടന്ന അന്നനടയും ആനനടയും രലയെടുപ്പും വിട്ട് ഇട്ടിച്ചിരിചെയ്യുന്ന മാതിരിയിൽ പണിഎടുക്കണം. എടുക്കുന്നതിലധികം പണി എടു

കുറുപ്പു എന്നു നടിക്കുന്നു; സകടം പറകയുമരുത്. താൻ എടുക്കുന്ന പണികളെല്ലാം തന്റെവിനെ അറിയിക്കണം. അറിയിക്കാതിരിക്കുന്നതാണെങ്കിൽ അസംബന്ധമായത് വല്ലതും ചെയ്തിട്ടുള്ളതിനെ മാത്രമേ പാടുള്ളൂ. ഈ അടവിൽ അമ്മായിഅമ്മക്കു അധികം അഭ്യാസം വേണ്ടിവന്നിട്ടില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ജന്മനാ ജായതെ ഭാസി കമ്മണാ ക്രിയതെ പ്രായാ' എന്നാണ് അമ്മായിഅമ്മക്കുള്ള ശരിയായ മനസ്സു. ഗ്രാമത്തിൽ അടിച്ചുതളിക്കാൻ പോയതിൽ ആനപ്പട്ടർ സംബന്ധമായി പറഞ്ഞാൽ എന്ന ഒരു പുത്രൻ ജനിച്ചതോടുകൂടി പട്ടഭം ചത്തു. അതിൽ പിന്നെയാണ് വീട്ടിൽ അടിച്ചുതളിക്കാൻ വന്നതും ചാരിത്രശുദ്ധികൾ അമ്മാമൻ കൃഷ്ണകയററം കൊടുത്തതും.

3. രൂപേഷ്വലക്ഷി— തലമുടിയില്ലെങ്കിൽ കരംകുതിരവാലൊ ചമരിവാലൊ വാങ്ങി കെട്ടണം. നിറം നന്നല്ലെങ്കിൽ റവിക്കുകൊണ്ടോ പുതിയപരിഷ്കാരപ്പാവാടക്കുപ്പായംകൊണ്ടോ ആവരണം ചെയ്യണം. നിറത്തിന്നു ചേച്ചയായ കല്ലവെച്ചാഭരണമെ വാങ്ങാവൂ. ആ ടുഷ്ടബ്രഹ്മാവ് ഹൃദയവും വിഗ്രഹവും സൃഷ്ടിച്ചതു ബ്ലാക്ക് വാസ്തീഷുകൊണ്ടാണെങ്കിലും പല്ലം നഖവും വെള്ളത്തിരിക്കുമെല്ലാം. അതുകളെക്കൊണ്ട് കണ്ടു സംസാരിക്കുന്നവരുടെ ശ്രദ്ധ ചിന്നിച്ചിതറി പാക്കാതെ നിൽക്കണം. വെള്ളത്തേടനു രണ്ടു രൂപിക അധികം കൊടുത്താലും മന്ത്രി മുഖിഞ്ഞിരിക്കരുത്. ചുണ്ടു കുറയുന്നതിനെ മറച്ചു മോടിവരുത്താൻ ഇപ്പോൾ പലമതിരി ചുവന്നമുഖി അങ്ങാടിയിൽ കിട്ടും.

4. ക്ഷമയാധരിത്രീ— എന്തുപദവും ഏറ്റാലും ഭൂമീദേവിയെപ്പോലെ ക്ഷമവേണമെന്നാണിതിന്റെ തീർപ്പു. തന്നെ വല്ലവരും ഉപദ്രവിച്ചാൽ ഉറക്കത്തിൽകൂടി മറക്കത്തക്കതാണ് അമ്മായിഅമ്മയുടെ സ്വഭാവം. എന്നാൽ തനിക്കു കറയുള്ളതു പ്രതിവിധിക്കുള്ള സ്വേദം ശത്രുവിന്നു മാത്രം അറിയാമെന്നല്ലാതെ മറ്റാരും അറിയില്ല. ഉള്ളിലുള്ള ക്ഷോഭം എത്രയെങ്കിലും അടക്കിവെക്കാൻ അമ്മായിഅമ്മക്കു ശക്തിയുണ്ട്. 'ഉപശീശാപമുപകരം' എന്ന കൂട്ട

ത്തിൽ കരലോഭമവൻ അമ്മായിഅമ്മയെ സ്രേഷ്ടിച്ച മണ്ണിലധികം മഷികൂട്ടി'യതു മുഖത്തുണ്ടാകുന്ന രക്തക്ഷോഭം മറെക്കുന്നതിന്നു വളരെ ഉപകാരമായിട്ടാണ് വരാനുള്ളത്.

അമ്മായിഅമ്മയുടെ ക്ഷമാബലം പറഞ്ഞോടൻ കായ്ത്തതിൽ ദിനന്തോടും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുണ്ട്. അമ്മായിഅമ്മയുടെ ഇം സന്തതിക്ക് അമ്മാമന്റെ കണക്കായി വേണ്ടതിന്നും വേണ്ടത്തതിന്നും ചെയ്യു കുറഞ്ഞതിന്നും ചെയ്യാൻപോകുന്ന കുറഞ്ഞതിന്നും വേറെ ആരെങ്കിലും ചെയ്യ കുറഞ്ഞതിന്നും മുട്ടാതെ പ്രഹരവും, വീട്ടിലുള്ള സ്ത്രീകളുടെ വകയായി തരം കിട്ടുമ്പോഴൊക്കെയും തലക്കു ചൊട്ടും കിട്ടിവരുന്നുണ്ട്. ഇതിനെല്ലാം പുത്രനെ വിളിച്ചു നല്ലവർക്കു പറയുന്നതല്ലാതെ ആരോടെങ്കിലും ലവലേശം പരിഭവം കാണിക്കയില്ല. ഒരിക്കൽ അർദ്ധരാത്രി സമയത്തു പറഞ്ഞോടൻ ഗാഢനിദ്രയിലിരിക്കുമ്പോൾ വിളിച്ചുണർത്തി അമ്മാമൻ പ്രഹരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിന്നുശേഷം അവൻ മുകളിൽ കിടക്കാൻ പോകാറില്ല എന്നല്ലാതെ അമ്മായിഅമ്മ അതിന്നും മിണ്ടിയിട്ടില്ല.

8. സ്നേഹേഷുമാതാ—ഭർത്താവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നതിൽ പെറ്റ അമ്മയെപ്പോലെ ആചരിക്കേണമെന്നാണിതിന്റെ താല്പര്യം. അമ്മായിഅമ്മക്ക് അമ്മാമന്റെ പരിഗ്രഹപദവിലഭിച്ചതിന്നു ശേഷം ഒരു ദിവസമെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഊണിന്നൊ തേച്ചുകുടിക്കൊ സമയം തെറ്റിയിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്നു മസ്കരിദീനമുണ്ടായതിൽ നിന്നു ജീവിച്ചുവന്നത് അമ്മായിഅമ്മയുടെ ശുശ്രൂഷകൊണ്ടാണെന്നു പരബോധ്യമാണ്. അമ്മായിഅമ്മക്കു മസ്കരിദീനം ഉണ്ടായിട്ടില്ലാതിരിക്കെ നിർഭയമായി രാവു പകലും തൊട്ടിരുന്നു ശുശ്രൂഷ ചെയ്തിനെപ്പറ്റിവല്ലവരും യഥാസംഗതിയായി പറഞ്ഞാൽ തൽക്ഷണം അമ്മാമന്റെ നേത്രങ്ങളിൽനിന്ന് അശ്രുക്കൾ ഒഴുകുന്നതു കാണാം. ഒരു ദിവസം അമ്മാമൻ മുകളിൽ കിടന്നുറങ്ങുമ്പോൾ അമ്മായിഅമ്മയും മറ്റു സ്ത്രീകളുംകൂടി അത്താഴത്തിന്നിരിക്കുകയായിരുന്നു. (പുതിയ പരിച്ഛാരം വന്നതിന്നു ശേഷമെ ഒപ്പം ഉണ്ണുന്നതും മുമ്പിലുണ്ണുന്നതും നടപ്പായിട്ടുള്ള) നാട്ടിലുള്ളവരുടെ ഗുണ

ഭോഷങ്ങളും പറഞ്ഞു ഉണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ അതിഘോരമായി ഒരു കാരാ മഴയും വന്നു. കാരറിന്റെ ശക്തികൊണ്ട് മഴത്തുള്ളികൾ അകത്തുകടന്ന് അമ്മാമൻ ജലഭോഷം പിടിച്ചാലോ എന്നു പറഞ്ഞു ഉടനെ ചെന്ന് അമ്മാമൻ ഉണരാതെ ജനൽവാതിലുകൾ അടച്ചു തിരിയെ വന്ന് ഊണു മുഴുവനാക്കി. രാത്രി മഴയുണ്ടായ വർഷാനം, അമ്മാമൻ ഉണർപ്പോൾ ജനലടച്ചതാണെന്നു ചോദിച്ചതിൽ അറിവു കിട്ടി. ഇങ്ങിനെ വേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങളിലെല്ലാം സ്നേഹമുള്ളവർ ചെയ്യുവരുന്ന പ്രവൃത്തികൾ നടന്നുവരുന്നതുകൊണ്ട് അമ്മായിഅമ്മക്കു വാസുവത്തിൽ സ്നേഹമുണ്ടോ എന്നുനേപിക്കുന്നത് അനുവശ്യമാണെന്നു കരുതി ഞാൻ അനേപിച്ചിട്ടില്ല. ഒരു ദിവസം പ്ലാഗ്ഗൂരിയിലെ പാറക്കുട്ടിഅമ്മ ഞങ്ങളെ വീട്ടിൽവന്നു. അവരെ സൽക്കരിക്കുന്നതിന്നു അമ്മായിഅമ്മ വെറിലിച്ചെല്ലും എടുത്തപ്പോൾ അതു ശബ്ദപ്പെട്ടു. അമ്മാമൻ ചതുരംഗവെക്കുന്നതിന്നിടയിൽ ചെല്ലപ്പെട്ടിയുടെ ശബ്ദം കേട്ടപ്പോൾ 'എത്രനേരമായൊന്നു മുറക്കിട്ട്!' എന്നു ചതുരംഗക്കുളിയിൽനിന്നു കണ്ണെടുക്കാതെ പറഞ്ഞു. 'അതിനതന്നെയാണ് ചെല്ലമെടുത്തത്' എന്നമ്മായിഅമ്മ മറുപടി പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു. ഒരുദിവസം പ്രാദേശിയായതുകൊണ്ട് അമ്മായിഅമ്മ വളരെ വിശപ്പോടുകൂടി കുളിച്ച് അടുക്കളയിൽ ചെന്നപ്പോൾ ഊണ് തെയ്യാറായിരുന്നില്ല. ക്ഷുത്തടക്കുന്നതിന്ന് അസ്വാരം കാറ്റുപിടിച്ചുണ്ടാക്കി. ചൂടാറുന്നതിന്നു മുമ്പ് അമ്മാമനും കുളിച്ചുവന്നു. ഉടനെതന്നെ കാറ്റിയെ അമ്മാമനു കൊണ്ടുപോയിക്കൊടുത്ത് ഊണിപ്പോൾ കാലാക്കാം അരി തിട്ടച്ചുപായി' എന്നു പറഞ്ഞു മറ്റൊന്നും പറയാതെ തിരിയെ അടുക്കളക്കെത്തി. അമ്മയെപ്പോലെ സ്നേഹം ആർക്കുമുണ്ടാകില്ലെന്നു പറയുന്നതു വെറുതെ. ആ കിഴുത്തുള്ളക്കിത്ര ആലോചനയോ ശ്രദ്ധയോ എത്തില്ലെല്ലോ.' എന്നു കീഴ്ന്നപരത്തിൽ പിറുപിറുത്ത് അമ്മാമൻ മുകളിലേക്കു പോകയുംചെയ്തു. മേൽപറഞ്ഞ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ ഞാൻ യത്നിക്കാതെ എന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെട്ടതാണ്.

6. ശയനേഷുവേശ്യ— കിടപ്പിന്റെറവട്ടം തേവടിമട്ടയിരിക്കണം. സന്ധ്യകഴിഞ്ഞാൽ അകത്തു മട്ടിപ്പാലൊ ചന്ദനത്തിരിയൊ പുകച്ചു ചുളുക്കില്ലാതെ ധൂളിമെത്ത വിരിച്ചു മുറുക്കി മേൽകഴുകി മുഖംമിനുക്കി തല ചീന്തിപ്പൂച്ചൂടി പൊട്ടുതെട്ടു വില്ല തേച്ചു... ശേഷം മഹത്ഭിഷിന്ത്യം.

പ്രഥമതന്ത്രം സമാപ്തം.

രണ്ടാംതന്ത്രം.

മറിമായം.

തറവാട്ടുകാച്ചുത്തെപ്പാറി എന്നു മാത്രമല്ല തറവാട്ടുകാരെപ്പാറി യാതൊന്നും ഭർത്താവിനോടു പറയാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടേണമെന്നാണ് അമ്മായിഅമ്മയുടെ ദൃഢനിശ്ചയം. ഇതു മനസ്സിലാക്കുന്നതിന്നു മുമ്പ് കഡ്ഡാബഭാണസംബന്ധമായി പലതും ഭായ്യയോട് അമ്മാമൻ സംസാരിച്ചതിന്ന് ഒരു മൂലക്കുകുടി കിട്ടാതെ കണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരിക്കൽ അതൊക്കെ പുരുഷന്മാരുടെ കായ്കാണ് എന്തിക്കുതിനെപ്പാറി പറവാൻ അവകാശവും ആഗ്രഹവുമില്ല എന്ന് അമ്മായിഅമ്മ പറഞ്ഞതിനുശേഷം അമ്മാമൻ ഒന്നും പറയാറില്ല. ആ വിഷയത്തെപ്പാറി തന്റെ ഭായ്യ തന്നോടൊന്നും പറയില്ലെന്നുള്ള ഭർത്താവിന്റെ ബോധ്യത്തിനെ അന്ധിവാദമാക്കി ഒക്കട്ടെ ഉയർത്തിയതാണ് മറിമായമെന്ന മണിമാളിക.

സ്ഥലച്ചുരുക്കത്താൽ രണ്ടു ശെപ്പടിവിദ്യമാത്രമെ ഇവിടെ പറയുന്നുള്ളു.

ഞങ്ങളുടെ നാലുകെട്ടും ശ്രാമ്പിയുംകൂടി യോജിപ്പിച്ചു കയ്യാൾക്കു തെക്കോട്ടൊരു വാതിലുണ്ട്. ഒരു ദിവസം സന്ധ്യനേരത്ത് ഭേഹപ്രക്ഷാളനത്തിനുള്ള സോപ്പമുതലയെ കോപ്പുകളെ ഒരു കയ്യിൽ പിടിച്ചും വേണ്ടപോലെ ദേഹം മറക്കുന്നതിന്നു മറ്റൊരു കൈകൊണ്ടു വാതിലിൽ പിടിച്ചും അമ്മായിഅമ്മ ആരോടൊ സംസാരിച്ചു

കൊണ്ടു നില്ക്കുന്ന മദ്ധ്യ യഥാസംഗതിയായി തിരിഞ്ഞു നോക്കി യപ്പോൾ അമ്മാമൻ പടിഞ്ഞാറെ പടിപ്പരയുടെ നട ഇറങ്ങുന്നതു കണ്ടു. അമ്മായിഅമ്മ നോക്കിയത് അമ്മാമൻ കണ്ടതുമില്ല. അമ്മായിഅമ്മയുടെ ശിരഃകമ്പവും കയ്യിൽ സേപ്പും മററുമുള്ളതു കൊണ്ടു വ്യക്തമല്ലാത്ത കൈമുദ്രയും മാത്രമല്ലാതെ സാമാന്യം സമീപത്തെത്തുന്നതുവരെ സംസാരിക്കുന്നത് എന്താണെന്ന് അമ്മാമൻ കേട്ടില്ല. ഏകദേശം ഒരു ചോവൻ; തീണ്ടാപ്പാട് സമീപത്തെത്തിയപ്പോൾ കൃഷി കയ്യിലാക്കാനീ സൂത്രൊന്നു വേണന്നില്ല. വേണെങ്കിൽ കായ്ക്കും മുഴുവൻ അദ്ദേഹം ഒഴിഞ്ഞു കൊടുക്കും. സൂത്രംകൊണ്ടു ചെന്നാലറിയാൻ മാത്രം അദ്ദേഹത്തിനു ബുദ്ധിയില്ലെന്നും വിചാരിക്കണ്ടു' എന്നു അമ്മായിഅമ്മ പറയുന്നതു കേട്ടു. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ അമ്മാമൻ ശ്രംഭിയുടെ നട പകുതി കയറിയത് അവിടെ നിൽക്കി. പിന്നെ വല്ലതും പറയുന്നുണ്ടോ എന്നു ശ്രദ്ധവെച്ചുനിന്നു. കുറച്ചുനേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ ഇതുവരെ അദ്ദേഹത്തിനോടു തറവാട്ടു കായ്ക്കത്തെപ്പറ്റിയോ തറവാട്ടിലുള്ളവരുടെ ഗുണദോഷത്തെപ്പറ്റിയോ യാതൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. പറയാനിടവരുത്താതെ കഴിക്കുന്നേനു ദൈവത്തിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതുമാണു്'. പിന്നെയും കുറെനേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആരും വേണന്നില്ല. അദ്ദേഹം സത്യവാനും ശുദ്ധനുമാണു്. വേണ്ടതുചെയ്യാൻ ആരും പറഞ്ഞു കൊടുത്തില്ലെങ്കിലും ദൈവം അദ്ദേഹത്തിനു ശരിയായി തോന്നിക്കും' ഇങ്ങിനെയും കേട്ടു.

കൃഷ്ണചൂട്ടനു കൃഷികിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്നു തലേദിവസം പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വിഷയമാണെന്നും മറവിൽ നില്ക്കുന്നാളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ അതിൽ ചില ഭൂഷ്യങ്ങളുണ്ടെന്നും മറവിലുള്ളാൾ തനിക്കു വേണ്ടത്തക്കവാനാണെന്നും എന്നാൽ നേരിട്ടു കായ്ക്കും സംസാരിപ്പാൻ മടിക്കുന്നവനാണെന്നും അമ്മാമനു മനസ്സിലായി. ഗുണദോഷത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ആലോചന ഇപ്പോൾതന്നെ അയച്ചായി നേരിട്ടു ചെയ്യാമെന്നു കൊതിയോടുകൂടി 'ആരോത്?' എന്നു ചോദിച്ചു. അമ്മായിഅമ്മ— ആത്രല്ല. ഇവിടെ എപ്പു വന്നു?

അമ്മാമൻ— ഇതാ വന്നു ഉള്ളു. ആരാണ്?

അമ്മായിഅമ്മ— ആതുല്ല അതെ! —മേൽകുഴക്കാൻ നേരം—

അമ്മാമൻ— (കുറുമ്പിട്ടായി) ആരോടും സംസാരിച്ചിരുന്നത് പറയൂ.

അമ്മായിഅമ്മ— ഇത്രൊക്കു പൊങ്ങാനിപ്പോയാ പറഞ്ഞത്? അമ്മാമൻ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ആരെന്നു നോക്കാൻ ബദ്ധപ്പെട്ടു ചെയ്യുന്നു. അപ്പോഴാണ്—

അമ്മായിഅമ്മ— പിന്നെ കു, ഇവിടുത്തെ കച്ച കെട്ടിട്ടു ചെന്നു ചോദിക്കട്ടെ എന്നുവെച്ചുട്ടവിടെ നില്ക്കില്ലേ കുറെ?

അമ്മാമൻ— ചെന്നു നോക്കി ആരെയും കാണാതായപ്പോൾ ആരെന്നു പറയില്ലേ?

അമ്മായിഅമ്മ— ഇവിടെ വർത്തമാനം പറയണ്ട നേരമല്ല ഇപ്പോൾ എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് കളത്തിലേക്കുപോയി. അമ്മാമൻ പിന്നെ മുകളിലേക്കുപോയി. പിറേറ ദിവസം അമ്മാമന്റെ പ്രകൃതം മാറിക്കണ്ടു കൃഷ്ണാചട്ടൻ കൃഷിക്കത്തായി.

മറവിലുണ്ടായിരുന്ന അമ്മായിഅമ്മ പിന്നെയും പിന്നെയും പറഞ്ഞതിനെ വിശ്വസിക്കാതെ പിന്നെപ്പോയത് അമ്മാമന്റെ പേരിൽ തെറ്റാണ്. അമ്മായിഅമ്മ പറഞ്ഞതു പരമാർത്ഥമാണ്.

എന്റെ വീട്ടിൽ സാധാരണയായി രാത്രി പടി അടയ്ക്കുന്നത് വാലിയക്കാരാണ്. ഒരിക്കൽ അമ്മായിഅമ്മ താൻതന്നെ വായി പടിഞ്ഞാറെ പടിപ്പുറവാതിൽ അടയ്ക്കുന്നത് അമ്മാമൻ കണ്ടു. വാലിയക്കാരടക്കില്ല എന്നു അമ്മാമൻ ചോദിച്ചതിന്നു എല്ലാ പണിയും മറയ്ക്കുവാൻ ചെയ്യുന്നതിനേക്കാൾ താൻതന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ് നല്ലതെന്നു മറുപടി പറഞ്ഞതിൽ അമ്മാമൻ തൃപ്തിപ്പെട്ടു. പിന്നീട് ഏതാനും ദിവസം കഴിഞ്ഞതിനു ശേഷം ശ്രാമ്പിയുടെ മുകളിൽവെച്ച് അമ്മാമൻ വീട്ടിലേക്കു വരുന്നതറിഞ്ഞ്, കെട്ടുന്നതായെന്നു എന്നു എന്റെ മരുമകളോട് സംസാരിച്ചു ചെയ്യരുതെന്ന് എന്റെ 'മേട്ട'ത്തിനോട് അമ്മായിഅമ്മ ഗൗരവമായി ഉപ

ദേശിച്ചു. അമ്മ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നതിന്നു കാരണമെന്താണെന്നും മറുപടി മകൾ കറെ നോക്കി തിരിച്ചു. മറുപടി പറഞ്ഞതിനെ ആശങ്കിച്ച് എടുത്തു നോക്കിയാൽ ആദ്യം അത്ര താല്പര്യം അയക്കുന്നു. ചങ്ങാതിമാരെക്കൊണ്ടാണു നാട്ടുകാർ തന്റെ സ്വഭാവം ഉറപ്പിക്കുക എന്നാ മറുപടി പൊതുവായ രത്നപത്മം പറ്റാതെ കൊച്ചുനാരായണിന്റെ വല്ല ഭൂമിയും പ്രത്യേകിച്ചുള്ളതായി പറഞ്ഞില്ല. അമ്മയും മകളും കൂടി മുക്കുലിജനപ്രകാരം സംസാരിക്കുന്നതിനെ എത്രയും കേട്ടു ബാക്കി കേൾക്കാതെയും അമ്മാമൻ മുക്കുലിപേക്ഷ കയറിച്ചെന്നു.

അമ്മാമൻ—എന്താണമ്മയും മകളുംകൂടി മന്ത്രിക്കുന്നത്?

അമ്മായിഅമ്മ—ഞങ്ങൾളോടൊ വർത്തനവും പറഞ്ഞോണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

അമ്മാമൻ—എന്താ അമ്മക്കുട്ടി അമ്മ പറഞ്ഞത്?

അമ്മക്കുട്ടി—നാരായണി: ചുമ്മയോടു സംസാരിച്ചു ചെയ്തതും—

ഈ മറുപടി പറവാൻ തുറിച്ചുനന്നായിരുന്നെങ്കിൽ അമ്മക്കുട്ടി അമ്മായിഅമ്മയുടെ മുഖത്തുനോക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ മറുപടി ശ്രദ്ധാർഹമായിത്തന്നെ കലാശിക്കുമായിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇത്രത്തോളം പറയുമ്പോഴേക്കു അമ്മായിഅമ്മ മുറുകെക്കെട്ടിക്കുന്ന പല്ലുകളുടെ കറ കറ ശബ്ദം:ത്താടിക്കലർന്നു. അതുകളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു പറയാവുന്ന ഇടയിൽകൂടി തിരിഞ്ഞിരിക്കുക കഷ്ടമാണെന്ന് ചതവുതട്ടി ചില അക്ഷാഭാസം പുറത്തേക്കു ചാടിയതിനെക്കേട്ട് അമ്മക്കുട്ടി തിരിഞ്ഞുനോക്കിയപ്പോൾ കണ്ട കല്ലിൽ ഉണ്ടായ പേടിക്കു ഒരു ബലികഴിച്ചാൽ മതിയാകില്ല. കേൾക്കില്ലാതെ എന്തൊ മറ്റൊരു ആണ് കേട്ടത്.

അമ്മാമൻ—കുട്ടി പേടിച്ചു. എന്താ ഇത്?

അമ്മായിഅമ്മ—(ഉടനെ എഴുന്നിറ്റ് കാലുപിടിച്ചു) കുട്ടികൾക്കു

മുഖം ആഘാതം ബലിയല്ല. വായിലെ നാവ് കരബലം പ്രയോഗിച്ചാൽ ആയുസ്സും ഐശ്വര്യവും പോകാൻ അതു മതി. എന്നെ സ്നേഹമുണ്ടെങ്കിൽ ഇനി അവളോടു യാതൊ

ന്നു: ചോദിക്കരുത്. ഇവിടേക്കുറിയേണ്ടതും എനിക്കു പറയാവുന്നതുമായ കാര്യം ഞാൻ തീർച്ചയായും പറയുമെന്നു ബോധ്യം ഇനിയും വന്നിട്ടില്ലെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട് ഞാൻ യോഗ്യത ഇല്ല.

അമ്മാമൻ — പഠത്തിക്കിഷ്ടമല്ലെന്നറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ ഇത്ര കൂടി ചോദിക്കുകയല്ലായിരുന്നു. പിന്നെ ഞാററിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതറിയിക്കുമാമെന്നാൽ അതു നമുക്കിതാ എനിക്കുണ്ടാകുന്ന ദോഷം പഠത്തിക്കു പാറില്ലെ. അതുകൊണ്ടു പറഞ്ഞാൽ കേൾക്കാം. ഇല്ലെങ്കിൽ വേണ്ടതെന്നും.

പിറററന്ന് രാത്രി ശ്രാദ്ധിയുടെ മുകളിൽ കിഴക്കെ ജനലിന്റെ കൊളുത്തു അമ്മായി അമ്മ ബന്ധുവായ്ക്കായി കയറിട്ടു കെട്ടുന്നതു അമ്മാമൻ കണ്ടു. രാപേദി വസന്തെ സാധോ കാൽ എന്തിനാണെന്നു ചോദിക്കാൻ ചെയ്തു. ത കയറാതെ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. അമ്മാമൻ — പഠത്തിക്കു കാരാന്റെററോം പുറത്തു ഇത്ര ദേഷ്യം ഉണ്ടല്ലോ. ധാരാളം ഉണ്ടെന്നും.

അമ്മായി അമ്മ — ഞാൻ വിശിതപ്പെടുന്നതോടെ നിന്നു കിട്ടുന്ന സേവ്യം മൂടുക അല്ല ചെയ്യുന്നത് അവനോന്റെററം നോക്കുണ്ടെ?

അമ്മാമൻ — അത്രന്നെ അറിഞ്ഞുട്ടു? എന്നാലും വെറുതെ കൊളുത്തിവെച്ചാൽ പോലെ? കയറട്ടെക്കൂട്ടേന്നു?

അമ്മായി അമ്മ — എഴുപ്പത്തിലാണു തുറന്നിട്ടു വിരിക്കുണ്ടു. ഈ സമാധാനങ്ങൾക്കൊണ്ടു അമ്മാമൻ തൃപ്തിപ്പെട്ടില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ പറയുന്നതാണെങ്കിൽ ജനാർത്തനാമം സോമനാമിനാ അമ്മാമനുണ്ടായ ഉല്ലാസംകൊണ്ടു ഉറക്കം വരാതെ കിടന്നതാ കിട്ടുന്നതിന്നുശേഷം അമ്മായി അമ്മക്കു ഉറക്കം പിടിച്ചു തരുന്നോക്കി എഴുന്നീറ്റു ശബ്ദം കേൾക്കാതെ ജനാർത്തനാമം തെക്കേറ്റു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. കുറെ നേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വിട്ടുവളപ്പിന്റെ തെക്കേ ചേലി പാളിഞ്ഞു വഴിയായ് കിടക്കുന്നതിന്നു കൂടി കാരം കടന്നുവന്നു കൊച്ചുനാരായണിയുടെ അറയിലേക്കുപോയി. വര

രിപ്പി തുടങ്ങുന്നതും അടങ്ങുന്നതും കേട്ടു താൻ കേൾക്കുവാൻ സ്നേഹിച്ചു വളർത്തിയ പെണ്ണിന്റെ ചവിത്രാ ഇടനെയായതിലും സ്വന്തം തറവാട്ടിനെയും എത്രയും പണംപ്പെട്ട് അമ്മാമൻ സമ്പാദിച്ച ഒരു സാമ്പന്ധക്കാരനായ കരളിത്തോട്ടത്തിൽ എളയനായർ എജമനനേയും കരുപേലൈ ചളിചാറ്റിക്കൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഈ പെണ്ണിന്റെ നടവടിയോട് അമ്മാമൻ അന്നു രാത്രി ഉറക്കമുണ്ടായില്ല. പിറ്റേ ദിവസം കൊച്ചുനാരായണിയെ കരളിത്തോട്ടത്തിലേക്ക് വണ്ടി കയറ്റി അയപ്പിച്ചു. ഈ സംഭവത്തിന്നു ശേഷം 'കൊച്ചുനാരായണി' എന്ന ശബ്ദം അമ്മാമന്റെ റവിയർനിന്നു പുറപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

കരളിത്തോട്ടക്കാരെ ഊരുകൾ പെരിയവരും സ്ഥാനികളും അഭിമാനികളും രണ്ടുതന്നെ പ്രിറിനാൽകേസ്സു നിമിത്തം ധനബഹുമാനാദികൾക്ക് ഇടിച്ചിൽ തട്ടിയവരുമാണ്. ആ പ്രദേശം മുഴുവനും കമ്പിനിശ്ശിമയൽ പെട്ടമുതൽ ബ്രട്ടീഷു പരിഷ്കാരവശവും സമഭാവനയും വലിച്ചു നിമിത്തം പപ്പടക്കാരൻ ചങ്കു മൂത്തുവളഞ്ഞു ശങ്കരമേനോനായതും ഞങ്ങളെയെല്ലാം വെറും പരുവിലിച്ചിരുന്ന കരളിത്തോട്ടക്കാരന് നേരിട്ടു സംസാരിക്കുമ്പോൾ 'പണംക്കൾ' നോയർ മേനോൻ' എന്നു കൂട്ടി വിളിക്കാൻ തുടങ്ങിയതും എന്റെ കാർമ്മയിൽ പെട്ടിട്ടുള്ള മാറ്റങ്ങളാണ്. എന്നാൽ കാലത്തിന്റെ ഗതി കരളിത്തോട്ടക്കാരുടെ ജലപ്രഭുത്വത്തിന്നു വിപരീതമായി വരുന്തോറും അവിടെ നമ്പൂരിസംബന്ധമേ പാടുള്ളൂ എന്നും പട്ടം വെച്ചുവെല അവർക്കുണ്ടു കൂട്ടം എന്നും എന്റെപ്പിന്നെ പുറമെ അവിടെയുള്ള മുത്ത വാലിയക്കാർ 'മേസ്സന്തി' 'മേതളപിടി' 'വിചാരിപ്പി' എന്നുള്ള പേരുകളും രേഖകളിൽ പെടുത്തി. ഇപ്രകാരത്തിലും എജമനൻ എന്നു വിളിക്കുകയോ കണ്ടാലെണിക്കുകയോ ചെയ്യാത്തവരോട് മിണ്ടാട്ടവും കൊണ്ടാട്ടവുമില്ലാതെയുമാണിവർ അഭിമാനം രക്ഷിച്ചുവരുന്നത്.

എന്റെ 'മേറ്റള'ത്തിന്നു പ്രായാതികഞ്ഞപ്പോൾ എളയനായർ എജമനന്റെ കഴുത്തിലേക്കാണ് അമ്മായിഅമ്മ ആദ്യം കണ്ണു

യെച്ചത്. ആ കഷ്ടത്തെപ്പറ്റി അമ്മാനോടു തലെണ്ണത്തോ
ജപിക്കുന്നതിന്നു കരുക്കൂട്ടിയതിൽനിന്നു വിരമിച്ചതിന്നു കാരണം
എന്റെ വീട്ടിൽ അറിച്ചുതളി എന്ന ഉണ്യാത കാലത്തെ പ്രവൃത്തി
കഴിഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നതിൽ കണ്ടെടുപോയി വെച്ചിരിക്കുന്ന രണ്ടു
ശാന്നാറെ കണ്ടിട്ടാണ്. ഇങ്ങനെ പൂർണ്ണമായി വരികകൊണ്ടാണ്
കാട്ടിൽ കിടക്കുന്ന കിളിയെ പിടിക്കാൻ ഉണ്ടായത് വിട്ടു വാട്ടിൽ
കിടക്കുന്ന കരകന് ഒട്ടുകോൽവെച്ചതും ഈ സാധു പെട്ടതും. മേട്ട
ളത്തിന്ന് എളയനായര എജമാനനെ കിട്ടാത്തതിനെക്കുറിച്ചു കൊ
ച്ചനാരായണിനു കിട്ടിയതിലാണമ്മായി അമ്മക്കു സങ്കടം. നോരി
ക്കുതന്നെപ്പോലെ മറ്റൊരാളായി കണ്ടാൽ പാരിക്കും പരിഭവം
എന്നുള്ളതു പഴയ ചൊല്ലായതുകൊണ്ടു കൊച്ചനാരായണി മേട്ടള
ത്തിനെ കവിഞ്ഞു നടക്കുന്നതിൽ അമ്മായി അമ്മക്കു മുന്നെറിയാ
ക്കുന്നതിലൊത്തതല്ലതെ?

ഇതിന്നു പുറമെ അമ്മായി അമ്മയുടെ മറ്റെ മോദിക്കുന്നതാ
യി ഒരു സംഭവമുണ്ടായി. കള്ളിത്തോട്ടത്തിൽ കൊച്ചനാരായണി
യുടെ പ്രഥമപ്രവേശദിവസം എന്റെ മേട്ടളവു കൂടി പോയിരുന്നു.
മേട്ടളത്തിനെ കൊച്ചനാരായണിയുടെ ഭാസിയാണെന്നു വിചാരി
ച്ച് അവിടുത്തെ ഭാസിയായ ഇട്ടിച്ചിര മാടിവിളിച്ചു. ഭാഗ്യവശാൽ
ആ വിളി വേറെ ആരും കണ്ടില്ല. അതിന്നുശേഷം കള്ളിത്തോട്ട
ത്തിൽ കാരാരുത്തർ കൊച്ചനാരായണിയോടു കശലപ്രശ്നത്തിന്നു
തുനിഞ്ഞപ്പോഴല്ലോ എന്റെ മേട്ടളം നാരായണിച്ചേച്ചി എന്ന്
ഒരിക്കലാകിലും തൊട്ടു വിളിക്കാതെത്തന്നിട്ടില്ല.

ഇതിന്നെല്ലാം പ്രതിവിധിയായി എളയനായര എജമാനൻ
വീട്ടിൽവന്നാൽ അമ്മയ്ക്കു അമ്മ സമീപത്തുപോയിരുന്നു മറക്കു
നാലു തവണയെങ്കിലും എളയനായരെ എന്നു വിളിക്കാതെ പോ
യി കിടക്കാറില്ല. വളരെ സ്നേഹനടിച്ചു സംസാരിക്കുന്നതുകൊ
ണ്ട് അമ്മായി അമ്മ തന്നെത്താൻ എഴുന്നീറ്റുപോകുന്നതുവരെ ഇതു
കൊണ്ടുള്ള സുഖദുഃഖമനുഭവിക്ക പതിവായിരുന്നു. കേവലം ഭൃത്യ
ഹമായപ്പോൾ നേർത്ത സാമന്ധ്യത്തിന്നു വരുവുന്നതിന്നി. അപ്പോൾ

ഓൺ അമ്മായിത്തമ്മ പടി അടുത്തുണ്ടായതും അദ്ദേഹം വേലി പൊളിഞ്ഞതിൽകൂടി വന്നതും അമ്മമ്മൻ ജനലിൽകൂടി കണ്ട് തെറ്റി ധരിച്ചതും.

പ്രിയതമം

സമാപ്തം.

കരോട്ട് അച്യുതമനോൻ ബി. എ. ബി. എൽ.

സൗന്ദര്യഭംഗം

(ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് മാസികയ്ക്കു നിന്നെടുത്തത്.)

മനുഷ്യരുടെ മനസ്സിന് ആഹ്ലാദകരമായ വിഷയങ്ങൾ പലതും ഉണ്ടെല്ലോ. അതിൽപ്പോലും ഉത്തമസ്വഭാവം ഹരിക്കുന്നത് സ്വപ്ന സൗന്ദര്യജ്ഞാനമാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ അസാധാരണ അവിവേകമായിപ്പോയി എന്നു ചിലർ സംശയിക്കുമായിരിക്കാം. എന്നാൽ അതു വാസ്തവമാണെന്നു തെളിയിക്കാവുന്നതാണ്. നാം ദിന പ്രതി പല വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റിയും മനോരാജ്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നുണ്ടല്ലോ. അറിഞ്ഞിട്ടും അറിയാതെകണ്ടോ എതുവിധേനയോ അധികൃതരും മനോരാജ്യങ്ങൾക്കു വിഷയമാകുന്നതു സ്വപ്നസൗന്ദര്യഭംഗം ക്ഷണകൂലിക്കുന്നവയായിരിക്കാം. മനോരാജ്യങ്ങൾക്കു വിഷയങ്ങളായ ആകാശം, ആഗ്രഹം, മനസ്സ്, പാ, ധർമ്മം, ദയ, തുടങ്ങിയുള്ളവയെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുക. ഈ വിഷയങ്ങൾ മനോരാജ്യം ചെയ്തു കളയുന്ന സമയവും, 'കളി, ഉടുപ്പ്', മറ്റുവിധമഹാശുദ്ധി വരുത്തൽ, ഇതുകളിൽ നിഷ്കർഷിച്ചു മറ്റു കളയുന്ന സമയവും കൂടി റോക്കിയൽ രണ്ടാമത്തെതിന്നു ചേണ്ടിവരുന്നസമയം നിശ്ചയമായും അധികരാജ്യകാണുന്നതാണ്. എന്തെന്നാൽ ഇവ ഉഭയ

ത്തോടുകൂടി നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിലെ പരത്രരവുകയും, പിന്നീടുള്ള നമ്മുടെ
 എല്ലാ പ്രവൃത്തികളിലും ഇടവിടത്തെ നമ്മെ ബന്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
 എങ്ങിനെയെന്നാൽ നാം ഇരിക്കുമ്പോഴും, നില്ക്കുമ്പോഴും,
 സംസാരിക്കുമ്പോഴും എന്നുവേണ്ട സ്വപ്നാകാശവേദംകൂടിയും
 ഈ വിഷയം മുന്നിട്ടു നില്ക്കുന്നില്ലേയെന്ന് ആലോചിച്ചാൽ അറിയാം.
 അനന്തമായ വിഷയങ്ങളിൽ നമ്മുടെ മനസ്സ് പ്രവൃത്തിക്കുന്നതു നല്ലതല്ലെന്നു തീർച്ചയെന്നു. അപ്രകാരമായ വിഷയമൊന്നെങ്കിലും ഇതു ദോഷത്തെ ചെയ്യുന്നതല്ലെല്ലോ എന്നു കരുതിയിരിക്കുക മാത്രമെ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. ഇനിക്കു ശൗഹൃദം ദീക്ഷിക്കൽ പുച്ഛമാണ് എന്നോ, ഞാൻ സുഖമല്ലെന്ന് ഇനിക്കുതന്നെ ബോദ്ധ്യമാണ് എന്നോ പലതും പലപ്പോഴും പറഞ്ഞുവന്നുണ്ടു്. ഇരോട് ഇഷ്ടം! നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നതിലധികം സമയാ ശൗഹൃദദീക്ഷയിൽ ആയിരിക്കുമെന്നും നിങ്ങൾക്കു സൗന്ദര്യമില്ലെന്നു ബോദ്ധ്യമുള്ളതുകൊണ്ടു് ആ വിഷയത്തിൽ 'നിങ്ങൾ അധികം മനസ്സിയ്ക്കൂ' എന്നോ, മാത്രമെ മറുവടി പറവാൻ ഞങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നുള്ളൂ. തനിക്കു ശൗഹൃദം ദീക്ഷിക്കൽ ഇല്ലെന്നോ അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നവരെ പുച്ഛമെന്നെന്നോ, പറയുന്നവർക്കു മാനുഷമനസ്സിന്റെ സൃഷ്ടിക്കടിസ്ഥാനമായതു് എന്താണെന്നറിഞ്ഞുകൂടാ നിശ്ചയംതന്നെ. അല്ലെങ്കിൽ പറയുന്നതു തിരെ കളവായിരിക്കണം. സൗന്ദര്യം എന്തിനാണ്? മുഖങ്ങൾ വൃക്കങ്ങളുടെ ഇലകൾപോലെയോ പുല്ലുകളുടെ സമ്പ്രദായത്തിലോ ആണെങ്കിൽ മനുഷ്യരോ എങ്ങിനെ തിരിച്ചറിയും? കുമ്പളോലംദികൾ ഉണ്ടാകുന്നത് എങ്ങിനെ? നമ്മുടെ ഉദ്ദേശങ്ങൾ എവിടെ? മനുഷ്യമനസ്സുകൊണ്ടു് ഉദ്ദേശമോ പ്രതിഫലമോ കൂടാതെ പ്രവൃത്തിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ഗർഭിണിയായ യന്ത്രമാണ് ലോകം എന്നല്ലാതെ എന്താണ് പറയേണ്ടതു്? പരമേശ്വരത്തിൽ ലോകത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടേണ്ടതായ മഗ്ഗങ്ങൾക്കു ജീവൻകൊടുക്കുന്നത് ആകൃതിതന്നെയാണ്. അഹമഹമിക, അഹാകാരം, ഉദകഷം, പ്രശാസ തുടങ്ങിയുള്ള ഭാവങ്ങൾ ജനിക്കുന്നതിന്നു് ഒന്നാമതായ വിഷയം സൗന്ദര്യം തന്നെയാണ്. അതു

സ്വപക്ഷമേവേണി പ്രകൃതിയാൽ നിബന്ധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു നിയമം എന്നുതന്നെ പറയണം. ഒരു സ്ത്രീയാകട്ടെ പുരുഷനാകട്ടെ (സ്ത്രീയും പുരുഷനും ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം വ്യത്യാസമില്ല) തന്റെ ചങ്ങാതിയോടുകൂടി കൈകൊള്ളുപിടിച്ച് ഒരു വലിയകണ്ണാടിയുടെ സമീപത്തു യദൃച്ഛയായി ചെല്ലട്ടെ. ആ സ്ത്രീയോ പുരുഷനോ കണ്ണാടിയിൽ ആരുടെ സ്വരൂപത്തെയാണ് ആദ്യം നോക്കുക? ചങ്ങാതിയുടെ സ്വരൂപത്തെയല്ലോ, നിശ്ചയംതന്നെ. പെരുവഴിയിൽകൂടി ഒരു സ്ത്രീ നടക്കുന്നതു സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുക. അപ്പോൾ എത്രപ്രാമശ്ചര്യമേ! പിന്നോട്ടുതിരിഞ്ഞും, ചാഞ്ഞും, മററും തന്റെ ആകൃതിയെതന്നെ നോക്കുന്നത്? തരം കിട്ടുമ്പോൾ കൈയൊന്നല്ലാതെ സൂക്ഷ്മ പാപൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. എത്രതവണ നോക്കിയൊലും പുതുത പോകുന്നതല്ല. തന്റെ സൗന്ദര്യത്തിനുള്ള വശ്യം ഒരിക്കലും ഇല്ലാതാകുന്നതുമല്ല. അസംഖ്യം വെള്ളക്കണ്ണാടികൾ വെച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മുറിക്കകത്ത് ഒരു സ്ത്രീ പ്രവേശിക്കട്ടെ. അവൾ ആദ്യം വലത്തുഭാഗത്തുവെച്ചിട്ടുള്ള കണ്ണാടിയിൽ ഒന്നുനോക്കും. തിരിഞ്ഞ് ഇടത്തുഭാഗത്തുവെച്ചിരിക്കുന്നതിലും നോക്കും. ഒരു പുതിയമാതിരി വസ്ത്രാധരിച്ചാ, ഒരു പുതിയ സമ്പ്രദായത്തിലോ ഒരുവൾ മററൊരുത്തിയെക്കാണട്ടെ. എന്നാൽ അവൾക്കു ആദ്യം ജനിക്കുന്ന വിചാരം 'ആ വസ്ത്രം, സമ്പ്രദായം ഞാൻ അധികരിച്ചാൽ ഞാനെങ്ങിനെയായിരിക്കും?' എന്നാണ്. ഇതുകൾ തന്നെയാണ് എങ്ങിനെ കിട്ടിയത്. എന്നുള്ള ആലോചന ഉടനെ പരമം. ഈ ആലോചനകൾകൊണ്ടായി ചങ്ങാതിയുടെ വിചാരം 'എന്ത്, ഇനിക്കു ഞാൻ വിചരിക്കുന്നതിലധികം സൗന്ദര്യമുണ്ട്.' എന്നല്ല ഇവൾ ഇത്ര ആലോചിക്കുന്നത്. എനിക്കു ശരി ആരാണെന്ന്, എന്നായിരിക്കും.

ഈവക വിചാരങ്ങൾ തങ്ങളുടെ മനസ്സിന്റെ വഷളതയെന്നെന്ന് കരുതി ആരുംതന്നെ വ്യസനിപ്പാനില്ല. ഇത് എല്ലാപ്രാണികൾക്കും ഉള്ളതാണ്. തനിക്കു സൗന്ദര്യമുണ്ടെന്നു വിചാരിച്ച് മോടി കൂട്ടാതിരിക്കുന്നവരും, സൗന്ദര്യമില്ലാത്തതിനാൽ എങ്ങിനെ മോ

ദി കൂട്ടുന്നു എന്നു വിചാരിക്കുന്നവരും ലോകത്തിൽ ആരും ഇല്ല. സുന്ദരമുഖനായ ഒരുവന്റെ സമ്പ്രദായങ്ങൾക്ക് ഒരു വശം കേമമാണ്. ആ സമ്പ്രദായങ്ങൾ ട്രമുഖനാക്കു തപസ്സിക്കുന്നാൽപോലും കിട്ടുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. പ്രയത്നിച്ചിട്ടു ഫലവും ഇല്ല. അവ വിലക്കു കിട്ടുമെങ്കിൽ ഒരു പ്രത്യേക കടക്കേമൊ, പുഞ്ചിരിയൊ, എങ്കിലും വാങ്ങാത്തവർ ലോകത്തിൽ ഭരിദ്യന്മാരിൽപോലും ഉണ്ടാകുമില്ല.

സൗന്ദര്യം വശ്യവസ്തുവെന്നെന്നു സമ്മതിക്കയും, അതുളളവരെപ്പറ്റി അസൂയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതിന്നും ദോഷഭാഗങ്ങൾ വളരെയുണ്ട്. ട്രമുഖന്മാർ സുമുഖനാക്കു വച്ചിട്ടുള്ള വലകളിൽ ചാടുന്നില്ല.

സൗന്ദര്യമില്ലെന്നു നിരക്കരിക്കപ്പെട്ടവർ അവരുടെ ജീവകാലം മറവിധത്തിൽ സുഖമായി കഴിപ്പാനുള്ള മൗഢങ്ങളെപ്പറ്റി ആലോചിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. സുന്ദരഗണത്തിൽ ചേരുവാൻ അവർക്കു ഈ ജന്മം സാധിക്കുകയില്ല. ഒരു നല്ല പേരുകൂടി സമ്പാദിപ്പാനും ഇവർക്കു നിവൃത്തിയില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ കൂട്ടർ അതിന്നു ശ്രോഹിക്കുപോലും വേണ്ട.

കാലാന്തരത്തിൽ നശിച്ചുപോകുന്നതായ ഇതിനേക്കൾ എത്രയോയോഗ്യതയും, സമാധാനവും ഉള്ള ഇതരഭാവങ്ങൾ വളരെ സുലഭമായിട്ടുണ്ട്. അതിബുദ്ധി പ്രതാപത്തോടുകൂടിത്തന്നെ ജനിച്ചിട്ടുള്ളവർ നമ്മുടെയിടയിൽ വളരെപ്പേർ ഉണ്ടെന്നു വിചാരിക്കേണ്ട. ഈ പദവി സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ളവർ അധികവും സൗന്ദര്യം കുറഞ്ഞവരാണെന്നു പക്ഷെ പറയാൻ അത്ര വിരോധമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. കേവലം നിസ്പേഷനും അംഗവിഹീനനും ആയ ഒരുവൻ ലോകമൊട്ടുക്കു പ്രശംസകൾനായിവരുന്നതിലും കഷ്ടമില്ല.

ജനനത്താൽ യാദൃച്ഛികമായി കിട്ടാത്തതും എല്ലാവർക്കും പ്രാപിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതും ആയ ഒരു സൗന്ദര്യമുണ്ട്. അതെന്തിനെയാണ് പ്രാപിക്കുക എന്നതു വളരെ ശോച്യമാണ്. ഈ

രഹസ്യാ എന്തെന്ന് അവർവർതന്നെ ആരാഞ്ഞറിയേണ്ടതുമാണ്. അത് അതിദുർല്ലഭവും, അതിസൗന്ദര്യവും, ഉള്ള ഒന്നാണ്. അപ്രകാരമുള്ള സുന്ദരമുഖം നമ്മുടെ ജീവകാലത്ത് ഒരിക്കലേങ്കിലും കാണാൻ പക്ഷെ സാധിച്ചേക്കാം. ജരകളോടുകൂടിയ വൃദ്ധമുഖമുമാകാം എളുപ്പം. അതു കണ്ണുകളെ മാത്രമല്ല മനസ്സിനെക്കൂടി ആകർഷിക്കും. അതായത്, പുണ്യപരമാർത്ഥതയെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന നിർമ്മലവദനംതന്നെ.

എ. ശങ്കരപുതുവാൾ ബി. എ. ബി. എൽ.

കോമുദേനോൻ

ഇക്കാര്യമല്ലാതെകിടാവിവനോടുകൂടി-
 പാർക്കുന്നൊരുമിതല്ലാതെവെഴുതുക.
 നോക്കാമതിന്നുവഴിത്തന്നവളോടുചൊന്നാൽ
 കേൾക്കാതിരുന്നിടകയില്ലവളെൻറകട്ടെ.

ര.ന.

അഞ്ചാറനാൾ കിടവിചിന്തനമല്ലെഴിക്ക
 തേഞ്ചാടിടുന്നൊഴിയാളോടുവേണ്ടപോലെ
 അഞ്ചാതെമനാചനഴുപലനമൊഴി
 നെഞ്ചാട്ടിയമ്പൊടുകിടക്കുന്നതിച്ചുതാക്കി.

ര.ര.

മുത്തശ്ശിയമ്മയുടെനന്മനിനച്ചുമനോ-
 ന്നൊത്തട്ടലഞ്ഞവളൊഴിവണങ്ങിനിന്നാൻ
 മെത്തുന്നകുറൊടുമിണങ്ങുവിനെ'ന്നവൾക്കു
 വാഴുന്നതിന്നുതടവായിടനെത്തുപൊട്ടി.

ര.ര.

കിടക്കറക്കളൊരുവട്ടമെല്ലാം
 മുടക്കമില്ലാതെകോടൊരുക്കി
 തടിക്കുമിമ്പത്തൊട്ടുവാണിരിക്കാ
 വുടല്ലുചേരുന്നൊരുമോടികൂട്ടി.

ര.ന.

തളിപ്പുതാഴ്ത്തൊരുമയൊടൊത്തു
കുളുക്കുളുക്കുതൊടിതന്നുകൊൾവാൻ
ഇളക്കമില്ലെന്നുനിനച്ചുതന്നാൾ-
തളിപ്പുകുത്തിൽതളിവാൻമേനോൻ

രമ

പെരുത്തവസ്ത്രാങ്കുണിനായർ
കരുത്തുചേരുന്നൊരുനാടുവാഴി
തരത്തിലാപ്പെണ്കൊടിയൊത്തിരിക്കൻ
കരുത്തിടംവൻകൊതിപൂണ്ടിരുന്നു.

രവ

ഇക്കാവമ്മക്കുമേനോൻകൊടുമുറിന-
ല്ലന്നതാണെന്നിവണ്ണം
കേൾക്കുവാനാട്ടിലെല്ലാമൊരുവിനതുപര-
ഞ്ഞീടിനാൻനായരോടൊ
ഉൾക്കാളംശണ്ണകണ്ണൊണ്ടിതുപുതുമനമു-
ക്കോ'ത്തതിൽച്ചെന്നുതക്കെ
വെക്കുമോകോമുവെന്ന്വാൻതവനരിശുമെഴും
പല്ലിറക്കിക്കിട്ടു

രൻ

അമ്പമ്പോമേനവനൊരുടെനിലയുമവ-
കുളുവമ്പുംകുറമ്പും
തൊമ്പട്ടെന്നൊക്കെമൊറാമതിനുകഴിവിനി-
ക്കണ്ടുകണ്ടോട്ടെന്നാക്കൂൾ
അമ്പൻമെത്തയേറാത്തളിവൊട്ടുകുളിയ-
കേണ്ടപൂമേനിമേനോൻ
തമ്പാട്ടിൽപെട്ടുവെന്നാൽവേദിയകുറവുത-
തന്നെക്കൊന്നോൻതേരയാക്കും

ര

ഈമാതിരിയവനോത്തു
പൂർവ്വാനിയമയുദ്ധിക്വചകൃതകാതിവിത്തു
കേരളചിലരിശാചിത്തു
കേരളാത്തൊരാവിലഴൽമുത്തു.

൧൧

തീക്കനൽചൊരിയുപോലെ
പൂക്കണതുടരൊത്താച്ചതന്മേല
ഉറക്കത്തിട്ടമഴലാലേ
നില്പാൻകഴിയാതുഴന്നുമനേലേ.

൧൨

കുരിമുകിലഴലാകഴലാ
കുരിമീനൊളിയും മിഴിക്കെഴുന്നൊളിയും
കരുതിക്കരുതിത്തന്നുടെ
കരളിൽത്തരിരളുന്നൊരിണലതുപൂണ്ടു.

൧൩

ഏറാമാലൊട്ടതികൾ-
കീറാമാരുന്നനൊറിയും, പൂർത്തൻ
ഉറാമലരുംമലരും
മറയ്ക്കൊരുവായുരോത്തഴൽമുഴുത്തു.

൧൪

തിരയുപൊരുതിമടങ്ങി-
ത്തിരിയുപുരികക്കാടിക്കെഴുംകളിയും
ചൊരിയുതേന്മാഴിയുംകരൾ
കരിയുപകവിളംനിനച്ചുമാലാൻ.

൧൫

തൊണ്ടിപ്പഴവുപവിട-
ത്തുണ്ടാമണ്ടുന്നച്ചുണ്ടുരണ്ടുമവൻ
ഇണ്ടലൊട്ടുന്നകുറാനാ-
തൊണ്ടകൊതിച്ചുണ്ടാക്കിവിവിട്ടു.

൧൬

വിരിയം ചൂണ്ടിനിടയ്ക്കും-
 യിരിയം വരിയൊത്തനല്ല പല്ലകളും
 അരിയനിലാവെതിരാംപു-
 ബിരിയം കരുതിട്ടവന്നു കരളാടി

കെ

ഇടയൊരു ഹൃദയം
 കിടയൊരിടയുന്നപോർമുലകൾ പൂർണ്ണ
 ഇടയുണ്ടാകണമെന്നാ-
 യിടയൊരു കരളോടു ചേർന്നു വന്നിരുന്നു

പെ

തളിരും തെല്ലുമടങ്ങി-
 തളിരും കളർമേനിയിൽ മിന്നുമിന്നും
 വളരും ചന്ദ്രവുമോത്തുൾ
 തളിരും തളിർ പൂലാൻ നിതവനേറും.

കെ

പിടയം പിടിയും പാറം
 പിടയം പടിയുളള മകുതൻ നടയം
 അടിയും വഴികൾ തോല്പും
 പടിയും തടയം നിനച്ചു കിഴയുളളം.

നാ

ഏല്പാം നിനയ്ക്കിലവളെന്നു പൊട്ടിലാവം-
 നല്ലൊരു വെറയൊരു ജോലിയുമിന്നി വേണോ
 വല്ലാതിവണ്ണമവനുളളിലുറച്ചു, മുല്ല-
 വില്ലാളിതൻ വിരുതു പാക്കുകിലെത്ര കേമം!

നാ

ചേക്കാലിയെന്ന കടിയൊന്ന വരുത്തി നായർ
 നില്ക്കുന്നതെങ്ങു ചിലതൊക്കെയും മൃതമൃത
 കക്കാനുമുള്ളിളകിടൊന്ന ചതിച്ചുകൊന്നു
 തീക്കുന്നമിത്രവിരുതുളള വന്നങ്ങുമില്ല,

നാ

ഏറ്ററംകുറത്തുപനയൊത്തൊരുമനിനീന്തി
 ഉററൻകനല്ലൊരിയതിപ്പെറ്റാരുക്കുണ്ണുരട്ടി
 തെററതെപാഞ്ഞപരമാനിലകണ്ടുപടി
 പരറതെകണ്ടൊരുവനില്ലുചിടത്തിലൊങ്ങാ.

നൃപ

പ്രേരിച്ചിടാംപുടമുറിക്കുമുടക്കുമൊക്കെ-
 ഞെറിച്ചിടാംകഴുതകോമുവിളിഭൃനംകം
 കററക്കരികുഴലിയെന്നുടൊപ്പടുമെത്ത
 പരറിക്കിടന്നിടണമിന്നുമുതല്ലുമേലാൽ

നൃപ

എന്നോത്തുറച്ചു തെളിവോടുകൂടുന്നായര
 കന്നോടിടഞ്ഞകുളർകൊക്കകളോത്തുപാത്തു
 ഞന്നോമലാൾക്കുമുറിനല്ലവതിന്നതോഴർ
 തന്നോടുചേർന്നടകൊണ്ടിതുകോമുമേനോൻ

നൃപ

പി. ജി. രാമയ്യൻ, ബി. എ. ബി. എൽ.

മെനനം

യവനോരുത്തനാകുന്നുവാ അറിവുള്ളവൻ അവനാകുന്നു മു-
 നി. മുനിയുടെ ഭാവമാകുന്നു മൗനം. ജ്ഞാനികൾ മിതഭാഷിക-
 ു മുഷന്മാർ വാചാലക്കളും ആകുന്നുവെന്നത് സാധാരണ നിയ-
 മമെന്നല്ലാതെ അതിന്റെ വിപരീതം നരലോകത്തിൽ അപൂ-
 ുപ്പു പിന്നുപാഞ്ഞുകൂട. ജ്ഞാനമൗനം ക്ഷമാശങ്കോത്സാഹശ്ലോ-
 ഷവിപര്യയം എന്ന കാളദാസവചനത്തിൽ വാസ്യവുണ്ട്.
 പക്ഷെ വായാടികളായ പണ്ഡിതന്മാരും ഊമകളായ പാമരന്മാരും
 ഉണ്ടാവില്ലെന്ന് ആക്കെങ്കിലും പറയാൻ ധൈര്യം ഉണ്ടോ? മറെറ-
 ള്ളാറിനുമുള്ളതുപോലെ ഗുണഭോജങ്ങൾ മൗനത്തിനുമുണ്ട്. ഏ-
 ഞാൽ നന്മതിന്മകളുടെ ഏറ്റക്കുറവിനെ അനുസരിച്ചാണല്ലോ

വസ്തുക്കൾ നല്ലതെന്നും ചീത്തയെന്നും വ്യവഹരിച്ചുവരുന്നത്. മുളയ്ക്കണമെന്നുവെച്ച് പനിനീർ പിച്ചുകത്തിനു ദോഷം കല്പിക്കാറില്ല. വിദ്വേഷമെന്നുവെച്ച് വികടന്മാരെ കൊണ്ടടുക്കയും പതിവില്ല. മൗനത്തിനുള്ള ഗുണദോഷങ്ങളുടെ ഗുണലാപതപത്തെ തൂക്കിനോക്കിയാൽ ഗുണദോഷം കനംതൂങ്ങുന്നഭാവമായിട്ടു കാണാവുന്നതാണ്. വിശിഷ്ടമായ വാഗ്ഗൈപദവത്തേക്കു ചില സമയങ്ങളിൽ മൗനത്തിനായിരിക്കും ഉൽകൃഷ്ടത. ശബ്ദമല്ല അതിന്റെ അഭാവമാണ് അത്ഭുതമായിരിക്കുക. മഹാശയന്മാരുടെ ലക്ഷണമായ ഘനഭാവം മൗനഭാവംതന്നെയാകുന്നു.

സ്മരനങ്ങളെ ഉച്ചരിച്ച് ഈശ്വരഭ്യാനം ചെയ്യുന്ന ഒരു ഭക്തന്റെ മനസ്സ് സമാധിയിൽ ഉറച്ചു പാമാത്മാവിൽ ലയിക്കുമ്പോൾ നാമസങ്കീർത്തനം നിശ്ശബ്ദതയിൽ മയങ്ങുന്നുണ്ട്. മനോഹരങ്ങളായ പാട്ടുകളുടെ മദ്ധ്യത്തിലുള്ള വിരാമങ്ങൾക്കല്ലേ മാധുര്യംകൂട്ടുക എന്നു സംശയിക്കുന്നു. വാക്കുകളെക്കൊണ്ടു വിശദമാക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ചില മനോവികാരങ്ങളുണ്ട്. ആയവ മൗനം കൊണ്ടാണ് പ്രകാശിച്ചു കാണുന്നത്. പറഞ്ഞുതീർക്കുന്ന വ്യസനം ഹൃദയത്തിൽ വേരറച്ചതായിരിക്കുകയില്ല. അതിസ്സേഹവും അതിക്രോധവും വാക്കുകൾക്കു ഗോചരങ്ങളല്ല. വികാരങ്ങളും വിചാരങ്ങളും അറിവും ഉള്ള മനസ്സു തുളുമ്പുന്നില്ല. ഈ കാരണത്താലാണ് വിവേകികൾ മിതഭാഷികളായിക്കാണുന്നത്. മിതഭാഷിതമാണല്ലോ മൗനത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ പരതനം.

പുലമ്പികളുടെ വാശോഷം അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവരോടു മൗനത്തിന്റെ ഗുണം വിസ്മരിക്കേണമെന്നില്ല. വശ്യാദികൊണ്ടുണ്ടാകാവുന്ന യോഗ്യതയ്ക്കു ഭൂമിച്ച് മണൽത്തരി മലയാകിപ്പറയുന്ന പരമശുദ്ധന്മാർക്കു രണ്ടു ക്ഷാമംകൊണ്ടു പറഞ്ഞുതീർക്കാവുന്ന കാര്യം എച്ചുകെട്ടി വളച്ചുനീട്ടി അമ്പത്തൊന്നും പെരുപ്പവും കീഴ്മേൽ മറിയുന്ന സാധുക്കൾക്കു മേനിപറഞ്ഞു മാനാകേറി മറിയുന്ന മുഖന്മാർക്കു ഈ ഭണ്ട് അനുനാസികങ്ങളുടെ ഗുണം അറിയാമായി

രീന്ദവകിൽ സ്വാത്ഥവും പരത്ഥവും ഈശ്വരത്ഥവും കൂടി യോജിച്ചുവെന്നു.

നന്നായുജ്ജ്വലകാരവൃതകല-

വെടിഞ്ഞത്ഥമെല്ലാമുപേക്ഷി

ചൊന്നായ്പാകാദിക്കെവിട്ടിഹ

പരമപദാചേദവൻമോഹമൻ

ഇനീകാണുന്നഭാഷാകവികലമഖിലം

താപസപ്രായമക-

നെന്നാൽമൗനവ്രതാതാനിനിയിവർ

ഇടരുന്നാകിൽ നന്നായിരിക്കും

ഏകദേശ മഹാകവി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽ ഒടുവിലെ ഭാഗം മേൽപറഞ്ഞ കൂട്ടർ സ്വീകരിക്കുന്നതായാൽ ഉപകാരമായിരുന്നു. വ്രതാദികളിൽ മാത്രമല്ല ലൗകികവിഷയങ്ങളിലും മൗനം വിധിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്.

ഉച്ചരേമൈഥുനേചൈവപ്രസുവദന്തധാവനേ

സ്താനേഭോജനകാലേച ഷട്സുമൗനംസമാചരേൽ.

ഈ നിയമം കലികാലം മുഴക്കുന്നതിന്നു മുമ്പ് ഉണ്ടാക്കിയതുകൊണ്ടാണ് അവശ്യം പറയേണ്ട പല സംഗതികളും അതിൽ ഉൾപ്പെടാതെ കാണുന്നത്.

കൊക്കിൻകൂട്ടത്തിൽ മണ്ഡുകരജാവ് മൗനവ്രതം അനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടു വളരെക്കാലം രാജ്യഭാരം ചെയ്തും ഒടുവിൽ വായ തുറന്നപ്പോൾ പ്രജകൾക്ക് ആഹാരമായി ഭവച്ചതും എല്ലാവരും കേട്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. ഇത് ഒരു പേക്ഷമയംണെങ്കിലും സാരമില്ലാത്തതല്ല. മണ്ഡുകതുല്യനാരായ എത്രയൊ ആളുകൾ വ്യാജഗൗരവം നട്ടിച്ച് അല്പകാലമെങ്കിലും മന്ത്രിപദവി അനുഭവിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. ഇതും മൗനത്തിന്റെ മഹത്വംതന്നെല്ലെ? ധാരാളം ആലോചിക്കുന്നതായാൽ മധുരവാക്കുകൊണ്ടു മതിമയക്കുന്നതിനേക്കാൾ കണ്ണുകൾക്കുറങ്ങളായ ദുരാക്ഷേപവാക്കുകൾക്കു പ്രത്യുത്തരം പറയാത്ത ക്ഷമാശീലന്മാരൊണ് ഇനിക്കു ബഹുമാനം.

അനീതിക്കൊരപ്പാദനമായ മൗനാനുവാദവും മൗനികളെ
ന്ന പ്രസിദ്ധനായ ഒരുവക മിണ്ടാട്ടവും ചൊല്ലുവിളിയുമില്ലാ
ത്ത ഭൃത്യന്മാരും മറ്റും മൗനദോഷപലങ്ങളാണെങ്കിലും മഹാകവി
ഭർതൃഹരി പറയുന്നതുപോലെ മൗനം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ ആവ
ശ്യം വേറെയാണ്.

സ്വായാത്മമകാന്തഗുണംവിധാത്രം
വിനിർമ്മിതാപ്താദനമജ്ഞനായാഃ
വിശേഷതസ്സർവ്വവിഭാസശാജ
വിഭജനംമൗനമപണ്ഡിതാനാം.

മുനി.

ജാതിനിഷ്ഠയം

തർക്കജ്ഞാദേവസമ്പ്രദായോ മതരം പ്രണനാമ ച
പുനർമാതുശ്ച മോക്ഷാർത്ഥം യത്കൃത്യാ തദശേഷതഃ   ന്ൻ
വിധായ സാക്ഷാൽ സ്വാ രൂപം സത്യജ്ഞാനാദി ലക്ഷണം
ചരമശ്വാസവേലായാ മർത്ത്യ സത്യം പ്രഭൃത് ച   മറം
സത്തുഷ്ടായംകൃതാർത്ഥായാ ലീനായാ ബ്രഹ്മധാമനി.
പ്രീതിപ്രതിജ്ഞാനവന്മാരു ഔദ്യംപദൈഹികകർമ്മണേ ഹംഹ
കൃതാർത്ഥം ഭർമ്മതിഭിശ്ചൈശ്വര്യാദൈന്യമഹീസുരൈഃ
അനേകധം കൃതപ്രത്യുഹാര്യന്തക്ഷഭിതോപിസൻ   ഹംഹ
യേഷാഃകേഷാഞ്ച സാഹായ്യാൽ സ്വായമേവൗദ്യംപദൈഹികം
സ്വദക്ഷിണകരോല്പന്ന ഹർദ്യവാഹന ദീപിത   ഹംഹ
കണ്ഠേപ്രതാഹുതിം പശ്യകൃതപാദതേപാദകാദികം
ആസ്താന്താവദിയം പ്രസൂതിസമയേ ദുർവാരശ്രവ്യമാ
നൈരൂപ്യ തനു ശോഷണം മലയീശയ്യാ ച സാംവത്സരീ
ഏകസ്യാപി ന ഗർഭഭരണക്ഷേമസ്യ യസാഃ ക്ഷമോ

ഭാര്യ നിഷ്ഠിതമെന്നതോപി തനയസുസൈ ജനന്തേനമഃ
ഇതി പ്രണമ്യ നിശ്ചിത്തം മനശ്ചക്ര പുനശ്ശ്വൈഃ ൧൦൪

മാതാവിനാൽ സൂരിക്കുപ്പെട്ട ഉടനെതന്നെ സ്വാമികൾ മാ
തൃസന്നിധിയെ പ്രാപിയ്ക്കുകയും ദർശനമാത്രത്തിൽ അദ്വൈതത്തെ
നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം മാതാവിന്നു മോക്ഷത്തിന്നാ
യിക്കേണ്ടത് എന്തെല്ലാം കൃത്യങ്ങൾ ചെയ്യാനുണ്ടോ അതെല്ലാം
ചെയ്യിട്ട് മരണകാലത്തിൽ* സത്യജ്ഞാനാനന്ദാത്മകമായിരിക്കു
ന്ന തന്റെ സാക്ഷാൽ രൂപത്തെ (പരബ്രഹ്മസ്വരൂപത്തെ) വഴി
പോലെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുശേഷം മാതാവ് ഏറ്റവും
സത്തുഷ്ടയായും കൃതാർത്ഥയായും ബ്രാഹ്മണികൽ ലയിച്ചവളായും ഭ
വിച്ചു. അനന്തരം സ്വാമികൾ മാതാവിനോടു മുമ്പുചെയ്ത പ്ര
തിജ്ഞയെ അനുസരിച്ച പ്രേതസംസ്കാരാദികൾക്കുള്ള ചെയ്യുന്നതി
ന്നായി ആരംഭിച്ച സമയം സമീപസ്ഥനായും സമ്പൽസമൃദ്ധികൊ
ണ്ടു ഗവിഷ്ഠനായും ഭൃംശുലികളുമായ ചില ബ്രാഹ്മണരൽ അതിന്ന്
അനേകം തടസ്സങ്ങൾ ചെയ്യപ്പെടുകയും സ്വാമികൾ അതിനെ വെ
ച്ച് അവരുടെ നേരെ ഏറ്റവും കോപിഷ്ഠനായി ഭവിയ്ക്കുകയും ചെ
യ്തു. എങ്കിലും പിന്നീട് ചിലരെ കൂട്ടിച്ചേർത്തു താൻതന്നെ ഒരുവി
ധം തന്റെ വലത്തേക്കരികിൽ സ്വതസ്സിദ്ധമായി ഉള്ള അഗ്നിയെ
ജപലാപിച്ചിട്ട് ആ അഗ്നികൊണ്ടു വർദ്ധിപ്പിച്ച് ഉണ്ടാക്കിയ അഗ്നി
കണ്ഡത്തിൽ മാതൃസംസ്കാരവും വഴിപോലെ ഉദകക്രിയാദികളും
ചെയ്തു. അതെല്ലാം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം ആസ്വാന്താവദിയായ്
എന്ന ശ്ലോകം നാമ്മിച്ച് അതുകൊണ്ടു മാതാവിനെ നമസ്കരിച്ചിട്ട്
രണ്ടാമതും പൂർവാശ്രമത്തിൽക്കേൾക്കുന്ന ഗമിപ്പാനായിക്കേണ്ടത്
ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

---

* ആചാര്യസ്വാമികളുടെ മാതൃസംസ്കാരസ്ഥലം കോലടിപ്പുഴയുടെ തീരത്തിൽ
ഇന്നും പ്രധാനമായി തിരിച്ചിട്ടു കാണുന്നതുകൊണ്ടു മാതാവിന്റെ മരണകാലത്തു മാ
തൃഗൃഹത്തിൽനിന്നു സ്വഗൃഹത്തിൽക്കേൾക്കുന്ന കൊണ്ടുപോയതായി വിചാരി
ക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

[ഏന്റെ കൈവശം കിട്ടിയ ശ്ലോകങ്ങളിൽ ഇനി നാലു ശ്ലോകം മാത്രം ബാക്കിയുണ്ട്. ഈ നാലു ശ്ലോകമാകാം അനപയാ അവസാനിച്ചു കാണാത്തതിനാൽ അവകളെ ഈ പംക്തിയിൽ ചേർക്കുന്നില്ല. അതുമാത്രമല്ല പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പാഠപരമ്പരയെ ശ്ലോകം മുതൽ ഇതേവരെ ഒരേടത്തും കണ്ടുകിട്ടാത്തതുകൊണ്ട് മുഖ്യവർണ്ണന നാലുശ്ലോകംകൂടി ഏഴുതിച്ചേൽത്താലും ഗ്രന്ഥസമാപ്തി വരുന്നതുമല്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ഇനി അവസരത്തിൽ ഗ്രന്ഥം മുഴുവനും കൈവശപ്പെടുന്നതായാൽ തത്സമയം പാഠപരമ്പരയെ ശ്ലോകം മുതൽ ഏഴുതിച്ചേൽത്ത പരിസമാപ്തി വരുത്തിക്കൊള്ളാമെന്നു വെച്ചു ഇപ്പോൾ ഇവിടെ വിരമിക്കുന്നു.]

പാഴ്വർ വടക്കിലുത്ത് ജാതവേദൻനമ്പൂരിപ്പാട്

തിരുമിഴി

(ദേവീസ്തോത്രം)

മിന്നാഭിന്നാഞ്ജനത്തിൻരുചിരരുചിയെവെ-

ല്ലുന്നശോഭാവിശേഷം

ചിന്നാകാന്തന്റെമെയ്യിൽ ബഹുരസമുരസി-

ക്കൊണ്ടുകൊണ്ടാടിയേറ്റം

എന്നാനിന്നിട്ടിവണ്ണംഹരിമഹിഷികു-

ത്തോരുനിൻദൃഷ്ടിയുമാ

നന്നായിത്തന്നിടട്ടേമമഗുരുകരുണാ-

രാഗമേമാഗളത്തെ

എ

മാലോകകെക്കൈമാലേകിട്ടമൊരുകുടാ-

രിദ്ര്യരക്ഷാഗണത്തെ

ചാലേകത്തുനമുലാതവരുധിരകുണാ-

സിക്തമായ് രക്തമായി

മംലിന്ദ്രംവിട്ടുമിന്നംതവമിഴിമുനകൾ-

ക്കെന്റെദാരിദ്ര്യദുഃഖം

പാലാഴിപ്പെകിടാവേ! ജവമൊട്ടുകളവാൻ

ഹന്തചൊല്ലേന്തയ്ക്കത്തം

ഉ

ഞാഞ്ചെല്ലുംദിക്കിലല്ലാതെരിടവുമധുനാ
 രക്ഷകാണായ്തമലം
 ചാഞ്ചാടിസ്സുവ്സംരക്ഷണമനവരതം
 ചെയ്യിടുംചക്രപാണി
 ഞഞ്ചാതെന്നെപ്പിരിഞ്ഞിട്ടുംനിമിഷമിരി-
 കുന്നതില്ലെന്നുമുഖ്യം
 കിഞ്ചിൽകിഞ്ചിൽചിരിക്കുംതവമിഴിയിൽവെളു-
 പ്പണ്ടിതാകണ്ടിടുന്നു

൩

കുന്നൽകാവുണ്ണോടൊത്തതിരസമന്ദം
 ശ്രീമഹാലക്ഷ്മി!തമ്മിൽ
 ഭിന്നിച്ചിട്ടാണുകാണുന്നതുജഗതികര-
 പ്പുംവെളുപ്പുംചുവപ്പും
 അന്യോന്യംശ്രീചളക്കുന്നിതുതവമിഴിയോ-
 ടൊത്തനേരത്തതെല്ലാം
 നിന്നേന്മൽചേച്ചയുളളാക്കുവിലമതിശുഭം
 തന്നെമററുന്നുമില്ല.

൪

അക്ഷീണസ്തോഭാരത്തൊടുഭവനതലം
 സർവ്വസർവ്വകാലം
 രക്ഷിച്ചിടാനുതിന്നോരവിലജനനി!ഹേ
 ലക്ഷ്മി!ദാക്ഷിണ്യശീലേ
 രക്ഷിപ്പാനുള്ളക്കാണമതിരുന്നില്ലേലോ-
 കത്തിലുംശിശ്രുതമെത്താൻ
 പക്ഷുവ്യാജാൽധരിക്കുന്നിതുപരമഭക്തി
 പക്ഷമക്ഷിഭവത്തെ.

൫

കാരുണ്യക്കാരനാകട്ടെടനടനയരും
 നികടാക്കുവേലമാകും

നാരേണുനീലമേഘപ്രകരമഘമഹാ
ഘമ്നിമൂലനാശം
നേരായിച്ചെയ്യനാരായണമഹിഷി! ജഗൽ
തുഷ്ടിപുഷ്ടിക്കുവേണ്ടി
ധാരാകരേണവചിക്കണമിഹധനമാം
വാരിധാരാജമായി.

ന

കന്നൽകാവണ്ണജായേ! ഭഗവതി! വിഭവാ-
യിട്ടനന്താവ്യനായി
ധന്യശ്രീഖേചരമാക്കരിയൊരയനമായ്
സ്തിധനീലാഭനായി
അന്യനംകൌസുഭാക്ദ്യുതിവിലസിതനായ്
നിന്നിടംമധവഭൂമി
തന്നിൽതിങ്ങുന്നഭംഗ്യാതവമഹിതകടാ-
ക്ഷങ്ങപമേഘങ്ങപാപാലൈ.

൭

പാരാക്ഷീരംമലിക്ടംപശുപതതികളിൽ-
ചെന്നുചേരുന്നിതല്ലൊ
ചാരാക്ഷീരാത്മിലോകംപരമഴകെഴുമീ-
സ്സമ്പ്രദായംപിടിച്ചു
പാരാതെനിൻകടാക്ഷഭ്രമരനിരമധു-
സ്സോമകരമംനിമിത്തം
സൈപരംചേരുന്നനിത്യംമധുമഥനനിചെ-
ന്നേവനുംദേവി! തോന്നും.

൮

നിത്യംരസ്രുങ്ങളിൽപുക്കഴൽവിഷമധികം
തുകിലോകമുടിക്കു-
ന്നത്യാപൽഘോരസ്പ്പ്രകരമുടനശി-
ച്ചുപുളച്ചുരസിച്ച്

ചിന്തിപ്പുന്നിൻകടാക്ഷോജലമയിൽനിവഹം

കൃഷ്ണമഹേഷണത്താൽ

കൂത്താടിപ്പന്നകൂട്ടംകുതുകഭരമൊടു-

ങ്ങാതെമങ്ങാതെഭംഗ്യാ.

ൻ

വന്ദുളളംഭോധികന്യേ! പരമപകടമായ്

ഭക്തിയില്ലാതെശുദ്ധം

കമ്പംമുത്തിട്ടുണൊഞ്ചൊല്ലുകിലതുവകവെ-

ക്കില്ലനീതെല്ലമെന്നാൽ

എന്തുവന്മൗർജ്ജിച്ചിടനകമകന്ദരീ-

ട്ടെങ്കിലുംശകകൂടാ-

തമ്പെന്നിൻചെയ്യടൻനിൻഗുണകഥാ മിനി-

ക്കേകണ്ഠലോകതായേ!

ഹം

.കൊടുങ്ങല്ലൂർ ചെറിയകൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ.

ചണ്ഡാളൻ

(തുടച്ചു)

നിങ്ങളുടെ ജാതിക്കാരെ സകലരേയും തിരസ്കരിക്കുന്നപക്ഷം നിങ്ങൾ പറയുപ്രകാരമുള്ള ഒരു ഭർത്താവിനെ എവിടുന്നുണ് നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്നത്?

ശ്രേഷ്ഠജാതിയിലുള്ള ഒരാളെ ഭർത്താവായി ലഭിക്കാത്തപക്ഷം ഞാൻ ഒരിക്കലും വിവാഹം കഴിക്കുന്നതല്ലെന്നു നിങ്ങളോടു നിവ്വാ ജമായി ഞാൻ പറയുന്നു.

ഹാ കഷ്ടം! യാഹിലെ! അത്യന്തം അലഭ്യമായ ഒരു മനോരഥ സൃഷ്ടിയായ വസ്തുവിനെ കാംക്ഷിച്ചു, നിങ്ങൾ നടക്കുന്ന ഭൂമിയെക്കൂടി ആശ്വസിക്കുന്ന എന്നെ നിങ്ങൾ തിരസ്കരിക്കുന്നുവെല്ലോ. ഒരു

വൻ ബ്രാഹ്മണകുലജാതനാണെന്ന ഏകസംഗതികൊണ്ടുമാത്രം നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ വേൾക്കുമോ?

എന്റെ പ്രേമലഭിക്കാത്ത ഒരുവൻ ബ്രാഹ്മണനായിരുന്നാലും ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിക്കുന്നതല്ല. പറയജാതിയുടെ അപകൃഷ്ടസ്ഥിതിനിമിത്തം എനിക്കു ഒരു പറയനെ സ്നേഹിക്കാൻ കഴിയാതെ വന്നിരിക്കുന്നു.

നിങ്ങൾ ഒരു പറയനെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നാൽ ആയാളെ വേൾക്കാതിരിക്കുമോ?

പറയനെ സ്നേഹിച്ചാൽ ഞാൻ ഒരിക്കലും ആയാളെ വേൾക്കാതിരിക്കുന്നതല്ല. എന്നാൽ ഒരു പറയനെ എനിക്കു ഒരിക്കലും സ്നേഹിക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല, പറയജാതിയിൽ ആരെ എങ്കിലും എനിക്കു സ്നേഹിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നു എങ്കിൽ, നിങ്ങൾ നിശ്ചയമായും എന്റെ പ്രേമഭാജനമാകുമായിരുന്നു. പക്ഷെ എന്റെ പ്രേമം ഒരു പറയനിൽ ചെല്ലുന്നില്ല. പറയൻ എന്ന ശബ്ദാതന്നെ എനിക്കു കണ്ഠശ്രൂലമായി തോന്നുന്നു. നാം ഹിനജാതിക്കാരാണ് എങ്കിലും ശ്രേഷ്ഠജാതിയിലുള്ള ഒരുവനെ വിവാഹം ചെയ്ത് ഒരു ഉയന്നജാതിയിലെ അംഗമാവാൻ ഞാൻ ഉറച്ചിരിക്കുന്നു.

കഷ്ടം! നിനക്കും നിന്നോടു യോജിച്ചാൽ എന്തു നിർഭാഗ്യവും സന്തോഷത്തോടുകൂടി സഹിപ്പാൻ ഒരുങ്ങിയവനായ എനിക്കും, മേലിൽ ദുർച്ചാരമായ നിർഭാഗ്യഭാരത്തെ നിങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്നുവെല്ലോ. നമുക്കു രണ്ടുപേക്കും മേലിൽ അശുഭമല്ലാതെ ഒന്നും ഞാൻ കാണുന്നില്ല. നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും എനിക്ക് ആശക്ക് എടുതരില്ലേ?

എനിക്ക് ഒരിക്കലും നിങ്ങളുടെ ഭാര്യയായിരിക്കാൻ മനസ്സില്ലാത്തസ്ഥിതിക്കു ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ആശക്ക് എടുത്തെന്നതു ഒരു വഞ്ചനയായിതീരും. നമ്മൾ തമ്മിൽ ദുസ്കരമായ ഒരു പ്രതിബന്ധത്തെ ദൈവം നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്.

യാഹിലെ, ദൈവമല്ല തടസ്ഥകാരണം. സ്രീയുടെ ദുരഭിമാനമാണ്.

എന്നാൽ അങ്ങനെയുവടെ ഏതുവിധത്തിലും, തടസ്ഥം നി

മ്മിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതു നീക്കിയാൽ നീങ്ങുന്നതുമല്ല. നിങ്ങൾ എ
ന്നേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠരായ ഒരുവളെ ഭാര്യയാക്കാൻ ശ്രമിച്ചാലും.

തങ്ങളുടെ പുത്രിയെ വിവാഹം ചെയ്യുകൊടുക്കാതെ അവളു
ടെ മാതാപിതാക്കൾക്ക് അശേഷം സമാധാനമുണ്ടായിരുന്നില്ല.
യാഹ്വിലകു പതിനാലു വയസ്സായിട്ടും അവൾ അപരിണീതതന്നെ
ആയിരുന്നു. അവൾ ഏകപുത്രിയായിരുന്നതിനാൽ അച്ഛനമ്മ
മാർ അവളെ വളരെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. ശ്രേഷ്ഠജാതിയിലുള്ള ഒരാൾ
ക്കുതന്നെ പുത്രിയെ വിവാഹം ചെയ്യുകൊടുക്കണം എന്നായിരുന്നു,
അവളുടെ അച്ഛന്റെയും താല്പര്യം. എങ്കിലും പുത്രിയെ ജന്മമുഴുവ
നും അപരിണീതയായി കാണുന്നതിനേക്കാൾ, അവൾ ഒരു പറ
യന്റെ ഭാര്യയാവുന്നതാണ് നല്ലത് എന്ന് ആയത്ഭുതമെന്നി. ഹി
ന്ദുസ്ത്രീകളുടെ ഇടയിൽ കെഴാരിഭാവാപോലെ വലുതായ ദുഷണം
വെറെ ഒന്നും ഇല്ല.

‘ജാതൈവഹിപരസ്യാതേമ കന്യകാനാമരക്ഷ്യതെ
ബാല്യാദതൈവിനാഭേതു കീദൃക്തസ്യാഃ പിതൃഗൃഹം
ഋതമത്യാഹികന്യായാംബാധവായാന്ത്യധോഗതി
വൃഷലീസാവരശ്വാസ്യാഃവൃഷലീപതിരച്യതേ’

എന്നു പുരാണാദികൾ ഘോഷിക്കുന്നുണ്ട്. ജനിച്ച മുതൽക്ക്
അന്യനു കൊടുപ്പാൻവേണ്ടിയാണ് കന്യകമാരെ അച്ഛനമ്മമാർ
രക്ഷിച്ചു വളർത്തുന്നത്. ബാല്യം കഴിഞ്ഞാൽ ഭർത്താവിനെകൂടാതെ
കന്യകമാർ അച്ഛന്റെ ഗൃഹത്തിൽ താമസിക്കുന്നതു കേവലം
നിന്ദ്യമാണ്. വിവാഹത്തിനുമുമ്പു ഋതവാകുന്ന കന്യകയുടെ ബ
ന്ധുക്കൾ അധോഗതിയെ പ്രാപിക്കുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ളവളെ വൃ
ഷലീ എന്നും അവളുടെ ഭർത്താവിനെ വൃഷലീപതി എന്നും വിളി
ക്കപ്പെടുന്നു എന്നു മേലെഴുതിയ ശ്ലോകങ്ങളുടെ താല്പര്യം. ശ്ര
ഷ്ഠജാതിയിലുള്ള ഒരുവന്റെ ഭാര്യയാവാൻ കഴിയാത്തപക്ഷം കുമാ
രിയായിത്തന്നെ ഇരിപ്പാൻ യാഹ്വില നിശ്ചയിച്ചു.

യാഹ്വിലയുടെ പ്രേമം ലഭിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ച ഗൌതമൻ ഒ
രു സുശീലനായിരുന്നു. എന്നാൽ ദാരിദ്ര്യം നിമിത്തം ഏറെയും ജു

ഇപ്പോൾ വരണ്ടുളായ പണികളെ തന്റെ ഉദരപുറത്തുനിന്നുവേണ്ടി അവൻ എടുക്കണ്ടിവന്നു. അവന്റെ സാധാരണ ജോലി സമീപത്തുള്ള ഒരു തെരുവിലെ കുറ്റു വരകളെയും സാധുക്കളായവരുടെ വീട്ടിൽ നിലം മെഴുകാനും മറ്റും ചാണകം ശേഖരിച്ചു കൊടുക്കുകയും ശവം ഭരിപ്പിക്കുന്നതിന്നു മേണ്ട ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്തതും മറ്റും നികൃഷ്ടങ്ങളായ ജോലികളും ആയിരുന്നു. ഗൌതമന്റെ പ്രേമഭരണമായ ആ യുവതി ഗൌതമന്റെ സുശീലതയെപ്പറ്റി അഭിനന്ദിക്കുകയും കൂടുകൂടെ അയാളെ തന്റെ മുമ്പിൽ വരാൻ സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു എങ്കിലും അയാൾക്കുമായിട്ടുള്ള വിവാഹത്തെ കുറിച്ച് അവൾ ഏറ്റവും വിരക്തിയോടുകൂടെ വിചാരിച്ചുപോന്നു. ഗൌതമന്റെ നേരെയുള്ള തന്റെ മനോവികാരങ്ങളെപ്പറ്റി യാഹില ലജ്ജയോടുകൂടെ വിചാരിച്ചുപോന്നു എങ്കിലും അതുകളെ അടക്കുവാൻ അവൾക്കു സാധിച്ചില്ല. യാഹിലയുടെ വിരക്തി അവളാൽ തിരസ്കൃതനായ ഗൌതമന്റെ ഹൃദയം പിളർന്നു എന്നേ പറയേണ്ടതുളളൂ.

യാഹിലയുടെ അമ്മക്കു ഗൌതമന്റെമേൽ ദയതോന്നി പൂരിച്ചു ഗൌതമനിൽ അനിവാര്യമായ വൈമുഖ്യം ഇല്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ അവളെ ഗൌതമനു വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുപ്പാൻ അമ്മക്കു പൂർണ്ണസമ്മതമായിരുന്നു. ഈ വിരക്തി കണ്ടിട്ടു യാഹിലയോട് അവളോട അമ്മ, സൗമ്യമായിട്ട് ചില നിവർത്തനവചനങ്ങളെ പറഞ്ഞിരുന്നു.

യാഹിലയുടെ അമ്മ ഒരു ദിവസം അവളോടു പറഞ്ഞു: മകളേ! നീ എന്താണ് ഗൌതമന്റെ നേരെ ഇത്ര വൈമുഖ്യം ഭാവിക്കുന്നത്. അവനു നിന്നിൽ വളരെ പ്രേമം ഉണ്ട്. ഒരു പുരുഷനെ സ്ത്രീയുടെ ഹൃദയത്തിന്നു പ്രീതിപാത്രമാക്കിത്തീർക്കാൻ അതു പോരെ?

യാഹില ഉത്തരം പറഞ്ഞു: അതു പോര. നമ്മുടെ മനോവൃത്തികളുടെ പ്രവഹത്തിനുള്ള പ്രണാളിയെ നിർമ്മിക്കാൻ നമ്മ

ജാൽ സാധിക്കുന്നതല്ല. അവക്കു യഥാർത്ഥമായ മാർഗ്ഗത്തിൽ കൂടെ അവ പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കും. നമുക്ക് അവയെ സ്വാധീനപ്പെടുത്താൻ കഴിയുമെങ്കിലും അവയെ അന്യഥാ കരണചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. അവ നമ്മുടെ ഇച്ഛയെ അനുസരിച്ചു നില്ക്കുന്നതല്ല. എന്നിങ്ങനെ ഗൗതമന്റെ മേൽ പ്രേമം ഇല്ല. ഒരു പറയണെന്ന് ഒരിക്കലും വിവരണം ചെയ്യുന്നതുമല്ല. ഈ ലോകത്തിൽ സുഖം ഭുജിക്കുമാണെന്നു വരികിലും ദുഃഖങ്ങളെ നമ്മുടെ ഇഷ്ടപ്രകാരം തിരഞ്ഞെടുക്കാവുന്നതാണ്. ഒരിക്കലും സുഖാവഹമല്ലാത്ത വിവാഹം നിമിത്തമുള്ള ദുഃഖത്തിന്നു പകരം കൗമാരാവസ്ഥയിലുണ്ടാവുന്ന ദുഃഖത്തെ ഞാൻ അനുഭവിച്ചുകൊള്ളാം.

നീ ജനിച്ചു വളർന്ന ജാതിയേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠജാതിയിലാവാൻ എന്നിനാണ് നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്?

നമ്മുടെ ജാതിയുടെ സർവ്വസമ്മതമായ നികൃഷ്ടതകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഞാൻ അതിലും ശ്രേഷ്ഠജാതിയിലാവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. ജനനവശാൽ ആകാതെന്ന നികൃഷ്ടതല്ല. ലൗകികപക്ഷപാതത്താൽ നിയുക്തങ്ങളായ ദുഷണങ്ങളെ എന്നെന്നേക്കും നിലനിൽക്കുന്നതിന്നു ഞാൻ ഒരിക്കലും സമ്മതിക്കുന്നതല്ല. ഈ ഹീനജാതിയിൽനിന്നും ഒരു ശ്രേഷ്ഠജാതിയിലേക്കു കയറുവാൻ ഞാൻ ശ്രമിക്കുന്നതാണ്. എല്ലാവരുടെ ഹൃദയത്തിലും കുടികൊള്ളുന്ന ആത്മാവിനുള്ള സഹജമായ മാഹാത്മ്യം എന്റെ ആത്മാവിനും ഉണ്ട്. എന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ നികൃഷ്ടസ്ഥിതിയിൽനിന്നും ഒരു ഉന്നതസ്ഥിതിയിലെത്തുവാൻ ഉള്ള യോഗം എനിക്ക് ഉണ്ടെന്നു ഞാൻ ഉറപ്പായി വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ട്.

മകളേ! ഈ മാതിരി സിദ്ധാന്തങ്ങളെ നിന്റെ മനസ്സിൽ വളരൻ സമ്മതിക്കുന്നതായാൽ നിനക്കു മേലിൽ വ്യസനത്തിന്ന് ഇടയുണ്ടെന്നതാണ്.

അമ്മ ഒരു വേനൽക്ക് ഒരു വർഷം ഇല്ലേ. കഠിനമായ വ്യസനങ്ങളിൽ നിന്നുതന്നെയാണ് അതിയായ സന്തോഷവും ഉണ്ടാ

വുന്നത്. ദുഃഖാനുഭവത്തിന്നു ശേഷമുണ്ടാകുന്ന സുഖാനുഭവത്തിന്നു് അധികം വിലയുണ്ടു്. നന്നെ വെയിൽകൊണ്ടു ബുദ്ധിമുട്ടി തന്നത്താ; ഒരു മരത്തണലിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ അധികം സുഖം തോന്നുന്നതല്ലെ. ഞാൻ ഇപ്പോൾ അനുഭവിക്കുന്ന ദുഃഖം ഇനി മേലിൽ ഞാൻ അനുഭവിക്കാൻ പോകുന്ന സുഖത്തെ അധികം മധുരമാക്കുന്നതാണു്.

മകൾക്കു തീരെ വിരോധമായ ഈ വിചാരത്തിന്നു യാഹിലയുടെ അമ്മ അവളെ അധികം നിബ്ബന്ധിച്ചില്ല. എങ്കിലും അമ്മയുടെ ആശങ്കകൾ കലശലായിരുന്നു. അച്ഛനും മകളുടെ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി വളരെ പരിതപിച്ചു എങ്കിലും മകളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ യുക്തമാണെന്നു കണ്ടിട്ടു് അവയെ മാറ്റാൻ അവൻ ശ്രമിച്ചില്ല. മകളുടെ മനസ്സാക്ഷിയെ അനുസരിച്ചു് അവൾ നടക്കുന്നതിന്നു യാതൊരു വിരോധവും അയലും കണ്ടില്ല. അതിനാൽ യാഹിലയുടെ ഇഷ്ടപ്രകാരം നടക്കുന്നതിൽ ആരും അവളെ വിരോധിച്ചില്ല.

ഒരു ദിവസം തന്റെ ദാസിയോടും കൂടി, യാഹില നദിയിൽ കുളിക്കുകയായിരുന്നു. അവൾ വെള്ളത്തിലിറങ്ങി തല കലുമ്പിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അടുത്തു നിന്നിരുന്ന ദാസിയുടെ നിലവിളികേട്ടു തലപൊക്കി നോക്കിയപ്പോൾ അത്ഭുതകരമായ ഒരു ജന്തുവെന്നെണ്ണു തന്റെ മുമ്പിൽ ദർശിച്ചത്. ഒരു വലിയ മുതല വായുവേഗത്തോടുകൂടി അവളുടെ അടുക്കലേക്കു ചെല്ലുകയായിരുന്നു. അവൾ ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു കണ്ണടച്ചു് ഒരു നിമിഷത്തിനുള്ളിൽ തന്റെ സമീപത്തു് ആരോ വെള്ളത്തിൽ ചാടുന്ന ഒരു കേട്ടു് അവൾ കണ്ണുതുറന്നു നോക്കുകയും അപ്പോൾ ദുർഗന്ധമായ ഗൌതമനെ നശിപ്പിച്ചു നശിപ്പിച്ചു കണ്ടുകയും ചെയ്തു. യാഹിലെ, ഞാൻ നിന്നെ രക്ഷപ്പെടുത്തി എന്ന് ഗൌതമൻ ദീനാസ്വപ്നത്തിൽ പറഞ്ഞു. ഉടനെ തന്നെ ആ നശിപ്പിച്ച ജലത്തിൽ മഴജനം ചെയ്തു തിരോളുതനാകയും ചെയ്തു. ജലത്തിന്റെ പുഷ്പഭാഗം രക്തംകൊണ്ടു് അല്പം ശുദ്ധിതമാകയും അല്പം ചില നരകർ പെങ്ങളുകയും ചെയ്തു.

ഇവ ജലത്തിന്റെ അന്തർഗതത്തിൽ നടന്ന കൃത്യത്തിന്റെ ചിഹ്നങ്ങളായിരുന്നു.

സുന്ദരിയായ യാഹിലെന്ന പണിപ്പെട്ട നദിയുടെ തീരത്തെത്തി. അവൾ അവിടെ മോഹാലസ്യപ്പെട്ടുവീണു. അവളുടെ ദാസി ഗൌതമന്റെ ഔദാര്യപൂർവ്വമായ കൃത്യത്തിന്റെ സാക്ഷിയായിരുന്നു. ഉഗ്രമായ ആ നദി യാഹിലയുടെ നേരെ പാഞ്ഞെത്തുന്ന ആ ക്ഷണത്തെക്കണ്ട ഗൌതമൻ അതിലെ കടന്നുപോകയും യാഹിലയുടെ അപായസ്ഥിതിയെക്കണ്ട് അവൻ തൽക്ഷണം വെള്ളത്തിൽ ചാടി, തന്റെ ജീവനെ ഉപേക്ഷിച്ച് അവളുടെ ജീവനെ രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

യാഹില കണ്ണിൽ വെള്ളംനിറച്ചു വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങി. ഇത്രയും ഔദാര്യമുള്ള മനുഷ്യൻ ഇതിലും എത്രയൊ ശ്രേഷ്ഠമായ ഗതിക്ക് അർഹനായിരുന്നു എന്ന് അവൾ വിചാരിച്ചു. ഗൌതമൻ ഒരു പറയ്നല്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ അവനെ താൻ സ്നേഹിക്കുമായിരുന്നു എന്ന് അവൾക്കു തോന്നി. അവന്റെ ശോചനീയമായ മരണം അവളുടെ മനസ്സിൽ അചിന്താശമിക്കാത്തതായ വിഷാദത്തെ ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു. തന്റെ പ്രാണപരിത്യാഗത്താൽ പ്രദർശിതമായ ഗൌതമന്റെ അനുഗാഹതിശയം യാഹിലയുടെ ഹൃദയത്തിൽ അതി സുകരമായ അനുരൂപയെ ഉജ്ജ്വലിപ്പിച്ചു. എങ്കിലും ഗൌതമൻ മരിച്ചില്ലായിരുന്നു എങ്കിൽകൂടി അവനാൽ അപരിഹാസ്യമായും സർവ്വനപരിഹാസകരണവുമായ അവന്റെ അപക്വജന്മത്തിനിമിത്തം താൻ അവനെ വിവാഹം ചെയ്തയില്ലായിരുന്നു എന്ന സംഗതി തന്റെ മനസ്സിൽനിന്നു മാച്ചുവെപ്പാൻ യാഹിലക്കു കഴിഞ്ഞില്ല.

കാലം കടന്നു അതിക്രമിച്ചു. എന്നിട്ടും യാഹിലയുടെ സ്ഥിതിക്കു യാതൊരു മാറ്റവും ഉണ്ടായല്ല. പറയന്റെ ഗുഹാ ഭദ്രപാത്രാന്തമായിരുന്നു. അവന്റെ ധനം ഒരു അനുഗ്രഹമായി നിലനില്ക്കുന്നു. അവൻ വ്യഗ്രഹങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വൃഥാ നമസ്കരിച്ചുപോന്നു. അ

വന്റെ പ്രാർത്ഥനകൾ നിഷ്പലങ്ങളായി ഭവിച്ചു. അവൻ തന്റെ തൊഴിൽ നടത്തിപ്പോന്നു. അവന്റെ ധനം ഭവസംപ്രതി വർദ്ധിച്ചുവന്നു എങ്കിലും അവന്നു ഒട്ടാ മനസ്സമാധാനമുണ്ടായില്ല. തന്റെ പ്രിയപുത്രി, അവിവാഹിതയായിരുന്നു. അവളുടെ ഇഷ്ടിതാർത്ഥസിദ്ധിക്ക് അവന്റെ ധനാകെണ്ടത് ഒരു പ്രയാജനവും ഇല്ലാതെ വന്നു.

ഗൌതമന്റെ ഗുണാൽകങ്കാകൊണ്ട് പറയൻ അവനെ സബഹുമാനം വിചക്ഷിച്ചുപോന്നിരുന്നു. ഗൌതമന്റെ മരണം പറയന്റെ ചിത്തശാന്തിക്ക് ഒരു പ്രതിബന്ധമായി തീർന്നു. ഗൌതമൻ അപ്പുരുഷയെ ടു കൂടി ജീവത്യാഗം ചെയ്തില്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ, സമുപത്തയും സുന്ദരിയുമായ മകളുടെ വിധോഗത്തെപ്പറ്റി ഏറ്റവും ദുഃഖാനന്ദപാർ പറയന് എടവരുമായിരുന്നു. പറയൻ, ഗൌതമന്റെ കഠിനബ്രഹ്മചര്യം അവർക്ക് വളരെക്കാലം സുഖമായി കഴിയാത്ത ഒരു സൗജന്യമായിക്കൊടുത്തു. എങ്കിലും ഇത് അവരുടെ പ്രിയപുത്രനായിട്ടുള്ള വിപ്രയോഗത്തിന് ഒട്ടാതെന്ന പ്രതിഫലമായിത്തീർന്നില്ല.

ഒരുദിവസം രാത്രി യാഹില കട്ടിലിന്മേൽകയറി കിടന്നപ്പോൾ തലേണ്ണയിന്മേൽ ചുരുണ്ടുടഞ്ഞുകിടന്നിരുന്ന ഒരു വലിയ സപ്തത്തിന്റെമേൽ തലവെച്ചു. ശീതളവും സ്തംഭവുമായ പാമ്പിന്റെ സ്പർശനത്താൽ, യാഹില പെട്ടെന്ന് എഴുന്നീറ്റു. സപ്തം അതിന്റെ ബീഭത്സമായ പടത്തെ വിരത്തി അവളുടെ കഴുത്തിൽ മൂറ്റായി ചുറ്റി. അവൾ അവിടെ ദുഃഖബന്ധമായിട്ടു നിശ്ചേഷ്ടയായിനിന്നു. അവളുടെ മനസ്സിലൊക്കെല്ലാം ദുഃഖതയെ പ്രാപിച്ചു. കണ്ണുമുഴുവനും ആ സപ്തത്തിന്റെ ആഘാതത്തിൽ അകപ്പെട്ടപ്പോൾ അവൾക്കു പ്രാണാഭയങ്ങളായ സകലാഗ്രാപനങ്ങളും സുബ്ബമായിത്തീർന്നു. അവൾ ഭരണത്തിയില്ല അവൾക്കു ശ്വാസംമുട്ടിത്തുടങ്ങി. തരക്കണനം സപ്തം അവളുടെ ചുമലിൽകൂടെ കയ്യിലേക്ക് ഇറങ്ങുകയും അവിടെനിന്നു കട്ടിലിലേക്ക് ഇറങ്ങി ഉടനെ

കാണാത്തവകയും ചെയ്തു. യാഹിലെക്ക് യാതൊരു അപകടവും പററിയില്ല. എങ്കിലും മനസ്സുപാസ്യം ലഭിക്കാൻ കുറെനേരം വേണ്ടിവന്നു. അവൾ ദാസിമാരെ വരുത്തി ആ മുറിമുഴുവൻ പരിശോധിപ്പിച്ചിട്ടും പമ്പിനെ കണ്ടില്ല.

പിന്നെ അവൾ കിടന്ന് ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റി പയ്യംലോചന ചെയ്തു. തന്റെ ജാതിക്കാരടെ ഇടയിൽ ചിരപ്രവൃത്തങ്ങളായ മൃഗവിശ്വാസങ്ങളെ ഇവളും വിശ്വസിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് ഈ സംഭവം അവളുടെ മനസ്സിൽ ഗാഢമായി പതിഞ്ഞു. അടുത്ത കാലത്തിനുള്ളിൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യം കഠിനമായ ദുർമ്മരണങ്ങളിൽനിന്നും അവൾ രക്ഷപ്പെട്ടു. അവളുടേയും അച്ഛനേറേയും പ്രാർത്ഥനകളെ അവരുടെ കലദൈവങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു എന്നും അവരാൽ, ഭാവിയിൽ ഒരു നന്മപദവിയിലേക്കു താൻ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവളാണെന്നും അവൾ വിശ്വസിച്ചു. അവളുടെ ചിത്തസംക്ഷോഭം നിമിത്തം അവളുടെ നാഡീസ്തംഭം ഉപമയത്തെ പ്രാപിച്ചു. അവൾക്ക് ഉറക്കം വന്നില്ല എങ്കിലും ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്ക് സാമാന്യം സുവൃത്തഗോചരങ്ങളായ സ്വപ്നങ്ങൾ അവൾക്കുണ്ടായി. അവൾ പ്രബുദ്ധയായിരുന്നു എങ്കിലും സ്വപ്നഭരിതങ്ങളായ വസ്തുക്കൾ ഇന്ദ്രിയജ്ഞേയമായ ഉപലബ്ധിക്കുള്ള സുവൃത്തതയോടും യഥാർത്ഥ്യത്തോടുകൂടി കാണപ്പെട്ടു.

പുലരുന്നുള്ളപ്പോൾ അവൾ കുറച്ച് ഉറങ്ങി. അവളുടെ സ്വപ്നങ്ങൾ ഉറങ്ങുന്നതിനു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന അവളുടെ വിചാരങ്ങൾക്ക് അനുരൂപമായിരുന്നു. ഒരു രാജധാനിയിലെ ആഡംബരങ്ങളാൽ പരിവൃതയായും, അനേകം സമസ്താജ്ഞാർ തന്നെ വന്ദിക്കുന്നതായും അവൾ സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ടു. തന്റെ ഹീനതയിൽനിന്നു വിമുക്തയായിട്ട് ഒരു വിശ്രുതയായ സകല ജനനരധിതയും ആയിട്ട് അവൾ സ്വപ്നംകണ്ടു. സ്വപ്നജന്യമായ ചിത്തചിക്ഷോഭത്താൽ അവൾ ഉണർന്ന ശയ്യയിൽനിന്നും എഴുന്നീറ്റു പുറത്തു വന്നപ്പോൾ ഉദയോന്മുഖനായ സൂര്യനെ വീക്ഷിച്ചു. പ്രതാപനിധിയായ ആ ഭാനുമാനാവട്ടെ, മനുഷ്യന്റെ ശരകത്തെ ഉപഹസിക്ക

യൊ എന്നു തേന്നുമാറ് നഭോമദ്ധ്യത്തിലേക്കു പ്രയാണം ചെയ്യും. ആ തേജോമണ്ഡലം കണ്ടിട്ട് അവളുടെ ഹൃദയപങ്കജം വികസിക്കുകയും, അതിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെ തുണിഭാവത്തോടുകൂടി അവൾ അനുരൂപിക്കുകയും ചെയ്യും.

രണ്ടാമദ്ധ്യായം സമാപ്തം.

കെ. കുഞ്ഞുണ്ണിനായർ, ബി. എ. ബി. എൽ.

വിക്രമോർച്ചീയസാരം

പത്തൊമ്പത്. ബഹുവിധധാന്യപശുപദി സമൃദ്ധിയെ ശ്രീയെന്നും, വാക്കിന്റെ സഹായത്തോടെ സാധിക്കാവുന്ന സകല കർമ്മങ്ങൾതന്നെയൊക്കുന്ന കലാവിദ്യകളേയും വാക്കുതോടെ സാധിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത കർമ്മങ്ങൾതന്നെയൊക്കുന്ന വിദ്യകളേയും സരസ്വതിയെന്നും ജനങ്ങൾ പറഞ്ഞുവരുന്നു. സകല ജനങ്ങളുടേയും സ്ഥിതിയും മറ്റും ഇങ്ങിനെയുള്ള ശ്രീകൊണ്ടാണെന്നും ശ്രീയുടെ ഉല്പത്തിയും മറ്റും ജനങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങളായ കൃഷ്ണാദി കലാവിദ്യകൾകൊണ്ടാണെന്നും, കലാവിദ്യകളെ വേണ്ടവിധം ഉപയോഗിക്കുവാകുന്നതു വേദോപവേദവേദാംഗാദിവിദ്യകൾകൊണ്ടാണെന്നും, എല്ലാവർക്കും അനുഭവസിദ്ധമാണല്ലോ. ശരീരബാധാകരങ്ങളായ വിശപ്പ് ദാഹം മുതലായവ ഒഴിയാത്തവർക്കു വിദ്യകളുടേയും കലാവിദ്യകളുടേയും ഉല്പത്തിയും പുഷ്ടിയും സംഭവിക്കില്ലെന്നു നിശ്ചയവും, ക്ഷുത്തുണ്ണാദികളെ നശിപ്പിപ്പാൻ അന്നപാനങ്ങളും അവകളെ സമ്പാദിപ്പാൻ ധനധാന്യാദിസമൃദ്ധിയായ ശ്രീയും വേണ്ടിവരുന്നു എന്നു സ്പഷ്ടവുമാണല്ലോ. യാതൊരു വിദ്യയേയും യാതൊരു വിധേനയും സ്വഹായിക്കാത്ത ശ്രീയും, അതുപോലെതന്നെ ശ്രീയെ സഹായിക്കാത്ത കലാവിദ്യയും, കലാവിദ്യയെ സഹായിക്കാത്ത വിദ്യയും, ഇഹലോകത്തിൽ നിന്ദാസ്തഭങ്ങളായിത്ത

ന്നെ തീർന്നു. ശ്രീകൊണ്ടു വിദ്യകളും കലാവിദ്യകളും, വിദ്യാ കലാവിദ്യകൾകൊണ്ടു ശ്രീയു, വേണ്ടതുപോലെ വർദ്ധിക്കുന്നുവെങ്കിൽ സകലജനസമുദായംകൊണ്ടുവരുന്ന ആ വർദ്ധനവ് അററം ഉദ്ധരിപ്പാൻകൂടി ആരു കഴിയുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ടല്ലോ വരുമാനം മടിയും അനാദായം ഉപജ്ഞിച്ചു ശ്രീകൊണ്ടു വിദ്യകളെയും വിദ്യകൾകൊണ്ടു ശ്രീയെയും വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നു താല്പര്യം.

ഇരിപത്. ശ്രീസരസ്വതികളുടെ അവിരോധപ്രാപ്തിനായാൽ സൂചിക്കുന്ന ഉദ്യേശഭാവമാരുടെ അവിരോധപ്രാപ്തികൊണ്ടു സംപത്യാകലനം അതിഭേദകരമായാൽ വർദ്ധമാണെന്നും ഉപലക്ഷണമായ ഇതുകൊണ്ടു സർവ്വകലാമാർഗ്ഗം ഇതുപോലെ തന്നെ പരിഹരിക്കേണ്ടതാണെന്നും വന്നുകൂടി.

കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരൻ.

കൊടുങ്ങല്ലൂർ

ശംഭോശങ്കരതാണ്ഡവതവശാശോലകാരസപ്പാവലി
താണ്ഡവശാപസനേനതീവ്രമരുതകത്തുനന്നേനാഗ്നിനാ-
വെൺതികൾക്കലേമൽവിയത്തുപൊഴിയുപീയുഷമേറററററിൻ
കണ്ഠാപുണ്ടജമുണ്ഡമാലനിഗമംഗായന്തിചൊല്ലുരോ.

ചേലപ്പറമ്പനമ്പൂരി.

ദുഷ്ടാലാപപരകിദ്രിദ്യതവളെന്തുന്നസത്തുക്കളെ
ത്തല്ലാലോപരിരക്ഷചെയ്യവിലസു: ശ്രീഭൈരവീപതെ!
തപസ്സാർണ്യകടാക്ഷഭാഗപടലിക്കുദ്യോനമാ: യചന്താ-
നിക്കാലത്തുഭവിക്കിലെൻഭവനപ്പേരത്രയുംസാത്ഥമാ.

പൂന്തോട്ടത്തനമ്പൂരി.

ചായക്കുള്ള

ഭോഷണം

ചായയും കറുപ്പിയും കഴിക്കാത്ത ആളുകളെ യോഗ്യൻ്റെ കൂട്ടത്തിൽ ഗണിക്കാറില്ലാത്ത ഇഷ്ടാഭാത്ത് അതുകൊണ്ട് കുട്ടികൾക്കകൂടി സുചിന്തമായി സംധാരണ കൊടുക്കാത്തവർ ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടോ എന്നു സാശയമാണ്. ചായ പരമത്വത്തിൽ ഒരു ഭക്ഷ്യധരമാണെന്നും കേവലം ഭക്ഷണ സാധനങ്ങളിൽ പെട്ടതല്ലെന്നും ഉള്ള തത്വം ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളവർ വളരെ പേരെണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അതിൽ തെയിൻ (Theine) എന്ന ഒരു വിഷമുണ്ട്. ഈ വിഷം വാതത്തെ കോപിപ്പിക്കുകയും അഗ്നിമന്ദ്യം വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ചായ കഴിച്ച ഉടനെ കഠിനസംഹവം ബലവത്താണെന്നും. ഈ ഉത്സാഹം തോന്നിക്കുന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ അത് ഒരു വാതകോപിയാണെന്നു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നുണ്ട്. ആശയത്തിലെ വായുവിനെ ക്ഷോഭിപ്പിക്കുകയും തൽക്ഷണം ആ സ്കോളം ശിരസ്സിലെത്തി താല്ക്കാലികമായ ഒരു ലഹരി തോന്നിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ തൽക്കാലികോല്പാസം ചായ കഴിച്ച ഉടനെതന്നെ പ്രത്യക്ഷമാവുന്നതുകൊണ്ട് ഇത് ഒരു ഭക്ഷണദ്രവ്യത്തിന്റെ ഗുണമാണെന്നു വിചാരിച്ചുകൂടാ. എന്നെന്നാൽ അവയുടെ ഗുണം ഭിന്നം വന്നതിനു ശേഷം മാത്രമേ അനുഭവത്തിൽ വരുന്നുള്ളൂ. ഇവിടെ ഫലം കാണുന്നത് കഴിച്ച ഉടനെതന്നെയായതുകൊണ്ട് ദിവസാവസരം എന്നു ഊഹിപ്പാൻ ന്യായവും പോര. പെട്ടെന്നുണ്ടാവുന്ന ഈ ഉന്മേഷം തീരെ കൃത്രിമവും ഇതുകൊണ്ട് ശരീരത്തിന് ലേശമെങ്കിലും ബലം സിദ്ധിക്കാത്തതുമാകുന്നു. ഒരു ക്ഷീണിച്ച കുതിരക്കു ചാട്ടുകൊണ്ടുള്ള ഞടി എതുപ്രകാരത്തിൽ ഓട്ടത്തിന് ഉത്സാഹത്തെ കൊടുക്കുന്നുവോ അതുപോലെയാണത്രെ സ്ഥിരമായാ സ്വാഭാവികമായുള്ള കായബലം ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള ശക്തി ഈ സംധനത്തിനു ലേശമെങ്കിലുമില്ല. ബലഹീനനായ കുതിര

ക്ക് അടികൊണ്ടുണ്ടാവുന്ന ഉത്സാഹം പിന്നീട് അതിനെ എഴുതി ക്ഷീണിപ്പിക്കുന്നതുപോലെതന്നെയാണ് ചായകൊണ്ടു ദേഹത്തിന്നുണ്ടാവുന്ന ഭാവിഫലവും.

ദീപനക്ഷൗ, ഉഷ്ണമിച്ഛ, തലഃവദന, ശോധനക്കുറവു മുതലായ ദോഷങ്ങൾ ക്രമേണ കണ്ടു തുടങ്ങും. ചായയിൽ നൂറ്റിൽ ഇരുപത് അംശം ടാനിക് ആസിഡ് (Tannic Acid) എന്ന സംധനമാണ്. ഇതു ദീപനത്തിന്നു പ്രതിബന്ധവും മലത്തിന്റെ ഗതിക്കു തടസ്സവും ചെയ്യുന്നു. 'തെയിൻ' എന്ന മുൻപറഞ്ഞിട്ടുള്ള വിഷം നൂറ്റിൽ നാല് അംശം വീതം ചായയിലുണ്ട്. ഈ സംധനം സ്വപ്നമെങ്കിലും അകത്തു ചെന്നാൽ മൃഗങ്ങളെക്കൂടി സാമാന്യമായി ക്ഷീണിപ്പിക്കും. അതുകൊണ്ട് അതിയായ മന്ദത അവയെ ബാധിക്കുകയും ഹൃദയം തുടിക്കുകയും, ദേഹം ആസകലം വിശക്കുകയും ചെയ്യും. അധികമായാൽ കണ്ണു മഞ്ഞളിക്കുകയും ചെവി മുട്ടുകയും, മൂത്രം അധികം പോകുകയും, ദേഹം വിറക്കുകയും, സ്വപ്നമായ പന്യായാഭാവവും ദുസ്വപ്നങ്ങൾ കണ്ടുകയും ഹൃദയം ക്രമേണയെ അടിക്കുകയും ചെയ്യും. സ്വപ്നാകൂടി അധികരിച്ചാൽ ബോധാതീതം വീഴുകയും അപസ്മാരഗോഷ്ടികൾ പോലെ ചില ചേഷ്ടകൾ കാണിക്കുകയും ഒടുവിൽ മരണം സാഭവിപ്പാൻ ഇടയാവുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

അസാധാരണമായി ചായകഴിക്കുന്നവൻ അതിന്നധീനപ്പെട്ട് ഒടുവിൽ മദ്യപാനിയായി പരിണമിക്കുവാനും അഥവാ, ത്രിദോഷങ്ങൾ കോപിച്ച് അകാലമരണം വരുവാനും ഇടയാവുന്നതാണ്. കേവലം അപസ്മര മാത്രമായി ഇച്ചിടയിൽ ഉപയോഗിച്ചു തുടങ്ങിയിട്ടുള്ളതും പുതിയ പരീഷ്കാരത്തിന്റെ പൂർവാഗമമായി വിചാരിച്ചു വരുന്നതുമായ ചായക്കു കീഴടങ്ങാതെയുള്ള അപരിഷ്കൃതനിലയാണ് ഗുണകരമായിട്ടുള്ളതെന്നു കരുതി മാതാപിതാക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ എങ്കിലും ചായകൊടുത്തു ശീലിക്കരുതെന്നു വളർത്തിക്കൊണ്ടു വന്നാൽ വളരെ നന്നായിരുന്നു.

ധനഞ്ജയവിജയം

പ്രതിമം—ദേവ! കേട്ടില്ലെ അങ്ങയുടെ പുത്രന്റെ വാക്ക്.

ഇന്ദ്രൻ—(വിസ്മയത്തോടുകൂടി)

70. ദൈവാനുകൂല്യമുണ്ടെന്നായ്ക്കൊണ്ടു സർവ്വവ്യാജയംതന്നെ
അവായുതനയസത്യവ്യാമവംകരുപതിയെയിനൊക്കിച്ചു
വിദ്വാധരൻ—ദേവ! ദുഷ്ടാധനന്റെ കിരീടം കളഞ്ഞതുകണ്ടു കോ
പിച്ചു കണ്ണുപുറസ്സാമായ കരുക്കൾ അജ്ഞനനെ വളഞ്ഞു.

ഇന്ദ്രൻ—(ശങ്കയോടുകൂടെ) എന്നിട്ട്

വിദ്വാധരൻ—ദേവ! അങ്ങയുടെ പുത്രൻ പ്രസാധനാശ്രം പ്രയോ
ഗിച്ചു.

71. അക്കണ്ണുണ്ടുമുടനാട്ടുമടച്ചുപിന്നെ
കൂടുംവലിച്ചുകരുതെസന്യാശചമിപ്പേറ്റം
തൽക്കാലമുണ്ടുളളകോടികവിതാതടത്തിൽ
ചിക്ഷനുംചത്തുബന്ധനമേപാലാങ്ങി

ഇന്ദ്രൻ—ഔലത്തിൽ തളിർവെക്കിയചിതംതന്നെ. പിന്നെ പിന്നെ.

വിദ്വാ—72. തുണ്ണാഭീഷ്ടനായെഴുകെ
പ്ലാസ്യവനമന്തരശക്തിനിഖിലരെയും
കണ്ണുതടച്ചുവർപിന്നെ
ത്തിണ്ണമുണർന്നതോതിരിച്ചോടി

അത്രയല്ല

73. കൗരവ്യസേനയതുവെന്തിടയകുടൻപോ-
യോരപ്പശുക്കളെയുമേകിരസംവദുത്തി
പരമ്പരന്നപൊടികണ്ണിലണഞ്ഞുപൗര-
ന്മാരങ്ങനോക്കിയെതിരേറവരുന്നപരമൻ

ഇന്ദ്രൻ—(നോക്കിട്ട്) കാണണ്ടതുകണ്ടു.

(പിന്നെതേരിൽ കയറി നായകനും സുതനും പ്രവേശിക്കുന്നു)

നായകൻ—(സുതനെ നോക്കിട്ട്) കുമാര!

74. അരിയോരസാപാരിലരിയോടിയതെങ്കിലും
 മുറിവങ്ങയ്ക്കു പറഞ്ഞതരികിങ്ങതിലാരസം
 സുതൻ—അങ്ങ് രക്ഷിക്കാനുള്ളപ്പോൾ എന്താണ് അസാധ്യമായിട്ടു
 ഉള്ളത്?

ഇന്ദ്രൻ—(സന്തോഷത്തോടുകൂടി) കാണണ്ട കാഴ്ചതന്നെയണിക്കു
 ണ്ടത്. (എന്നു പോയി)

നായകൻ—(സന്തോഷത്തോടുകൂടി)

75. പാഞ്ചാലപുത്രിയുടെ പുത്തുകിൽ പുഞ്ചിരിക്കുകൊ
 ണ്ടഞ്ചാതഴിച്ചുകരോജനടുത്തതമ്പി
 ഞാഞ്ചാലെയിന്നതിനറങ്ങുമവൻറസേന
 തഞ്ചാരുവസ്രമടൽതന്നിലെടുത്തിതൊക്കെ
 സുതൻ—പ്രതികൂിയ കൈയായി

76. അടലിൽമുറിവേറെറ്റുംമം-

ലുടയൊരുമുതിമാനികൾക്കു സുഖമേറും
 കൊടിയൊരുശല്യമവർക്കു
 ത്താമതിനിഹമാനഭംഗമാണെന്നും

നായകൻ—(മുമ്പിൽനോക്കിട്ട) അല്ല! അനുജന്മാരോടുകൂടിയ ആ
 യും ആയുവീരടനും ഇങ്ങോട്ടുതന്നെ വരുന്നു.

(പിന്നെ പറഞ്ഞപോലെ യുധിഷ്ഠിരഭീമനകുലസഹദേവനും
 രാം സപരിവാരനായ വിരടനും പ്രവേശിക്കുന്നു)

യുധിഷ്ഠിരൻ—മത്സ്യരാജ! നോക്കൂ നോക്കൂ

77. പൊടിയിൽമുഴുകിമങ്ങാമീശ, ചുറ്റും ശ്രമത്താൽ
 പൊടിയൊരുമവിയപ്പി, മട്ടെഴുപാത്ഥവക്ത്രം
 കൊടിയൊരസമയുദ്ധക്ലാന്ത, മെന്നാൽജയശ്രീ
 വടിവൊടണകമൂലാകാന്തിയേന്തുനിതേറും

വിരടൻ— 78. അറിവാരണനഴക, വനിപ
 നരിയജയശ്രീ, ധനത്തിനദ്രാഹം
 ശരിയായലജസൽക്കല
 ചരിതമെഴുംനല്ലനല്ലാക്കും

നായകൻ — (സംഭ്രമത്തോടുകൂടെ) അല്ല! ആയുനോ? (തേരിട് നിന്നിറങ്ങിട്ടു വേണ്ടപോലെ അഭിവാദ്യം ചെയ്യുന്നു).

എല്ലാവരും — (അഭിവാദിക്കുന്നു).

79. താദാഹരൻപ്രിപുരമാശ്രയിച്ചു, രാമൻ
താനെവ ചെല്ലെമ്പെയ്യിച്ചു, ജയിച്ചുനീയും
താനെകുതകുടിച്ചു, ഞാനെളിതുപോലെമററോ-
താനെതുക്ക്കണ്ണിനിവില്ലെചെയ്തീജ്ജമില്ലാ

നായകൻ — അത് നിങ്ങളുടെ അനുഗ്രഹംതന്നെയാണ്.

വിരടൻ — (അണിയിച്ചിട്ടുള്ള നോക്കിട്ട്) രാജപുത്ര! നോക്കു നോക്കു!

80. വത്സാലോകത്താൽപുരക്കംസുനത്തോ-
ടുത്സാഹാൽപയ്യുഴിപരൽകൊണ്ടുമുക്കി
മത്സ്യോപസ്രമയോടെനമുള്ള
അപത്സാഗ്രശ്രീകീർത്തിയേമുത്തയാക്കി
(അച്ഛനോടൊപ്പം)

81. സദസ്സിൽവെച്ചുശുദ്ധലിച്ഛിതദ്രോ-
പദിഞ്ജയോദ്ധാർമുദിപരത്യാശ്രൻ
അതിന്നവൻതൻമുക്കടകളുത്ത-
നിതാഭവാനപ്പകുപോക്കിയല്ലാ

ഭീമൻ — (അതു കേട്ട് അമർഷത്തോടുകൂടി) അല്ലയോ രാജാവ! അതു വക പോകലായില്ല, എന്തെന്നാൽ

82. ഭഗ്യാസനൻറഹൃദയംഗഭയംകവിളൻ
നല്ലുകുമാരമുട്ടുചാരകുടിച്ചുപിന്നെ
അഗ്യാണിരംബുതടവീട്ടിവനാശ്വദവീ
കൈഗ്രന്ഥയിപ്പകകെട്ടു പടികെട്ടിടേണം

യുധിഷ്ഠിരൻ — വത്സ! അങ്ങനെയൊണ് അസാധ്യമായിട്ടുള്ളത്?

93. കുളിയായ്ക്കുമ്പോഴൊന്നെടൈപാൻ
നളിയചനശ്രീമുടിമുനിപിന്നെ

കളിയൊക്കെയൊന്നുഹിഡിംബനെ

വിളികൊണ്ടുഭവല്ലഭത്തിനെതിരണ്ടോ

ഭീമൻ—(കേട്ടിട്ട് അനുലയത്തോടുകൂടി) ആയ്കൻ കേട്ടാലും. ഞാൻ ഇനി ക്ഷമിക്കില്ല.

യുധിഷ്ഠിരൻ—ക്ഷമയുടെ കാലം കഴിഞ്ഞു. വിക്രമത്തിനുള്ള കം ലം വന്നു. അതുകൊണ്ട് അനന്തരം ഇനി ആവശ്യമില്ല.

വിരടൻ—(യുധിഷ്ഠിരനോട്)

84. മൂരിയല്ലാത്തവേലയ്ക്കും
മൂരിയൊത്താക്കിനിങ്ങളെ
അരിയൊത്തതുതെറ്റല്ലെ
ന്നരിയെന്നിപൊരുകണം

നായകൻ—

85. ചേരാത്തവേലത്തെയും
ക്കാരാലങ്ങുകിടാക്കിലീനൃപനോ
നേരായനജരൊടൊത്തു-
മേളാരാമൂരിയൊത്തിരിപ്പസാധ്യംതാൻ

വിരടൻ—(നായകനോട്) രാജപുത്ര!

86. സാപ്തപദിനം സഖ്യമ-
തോത്തേൻസ്തേഹംഭവൻസഹിക്കേണം
പ്രാത്ഥിക്കുന്നെന്നൊന്നിനി
യുത്തരതവപുത്രഭാര്യയായെ

നായകൻ—അവിടത്തെ ഇഷ്ടംപോലെ.

87. ഏവനൊരുവിസ്തരിവിട്ടിൽ
ശ്രീവരമളവവളെയൊദരിയ്ക്കാത്തോൻ
ദൈവാനുകൂല്യമൂലം
കൈവന്നിതഭീഷ്മമോശ്രമിയ്ക്കതെ

വിരടൻ— ഇനിയും അങ്ങയ്ക്കുതാണ് ഞാൻ ഉപകാരം ചെയ്യു
ണ്ടത്?

നായകൻ—

88. തീർത്തനജ്ഞാതവാസം, രവിസുതനൊടുമ-

ക്കൗവേനാരൈവന്നേൻ,

താർത്തൻനേർവാണിയാംതപസുതമമസുതനും

കാന്തയായിട്ടുകിട്ടി,

നേർത്തവകൊണ്ടുപോന്നേൻ പശുക്ലമയിനീ

ശ്യാപ്യനാംബന്ധുവായി

നോന്തേടത്തോളമൊന്നും പുനരിവനുലഭി

യ്ക്കുണ്ടതയ്ക്കുണ്ടതില്ലാ

എന്നല്ലോ ഇങ്ങിനെ ഭവിക്കട്ടെ—

89. പാരംസൗജന്യമാന്മാപരവിതമതിനാ

യ്യിരക്തപ്രാതുടനും

പേരാതൻനന്മചൊല്ലാതിഹപരഗുണമൊ-

ട്ടോതുവാൻപ്രീതിചേർന്നും

ധീരതപഃപുണ്ടുമാപത്തതിലരിയൊരുസ-

മ്പത്തിനർത്ഥഗർവ്വകനും

ചേരട്ടേസജ്ജനംഭുജനവചനവിഷ-

ത്താൽമുഖാമാഴ്കിടാതെ

അത്രയല്ല

90. സാരസ്വതാക്ഷികവിമാർകരളിൽതെളിഞ്ഞു

ചേരട്ടെ, മന്ദസരമതക്കവികൾക്കുപോട്ടെ

എറട്ടെഴുപനരസംകവിസൂക്ഷിതന്നിൽ

മറട്ടെമണ്ഡലകവിപ്രിയമാശയത്തിൽ

വീരാടൻ— അങ്ങിനെയൊട്ടെ. (എന്നു എല്ലാവരും പോയി)

ശ്രീകാഞ്ചനരചാർച്ചുണ്ടാക്കിയ ധനഞ്ജയവിജയം പൂർത്തം

സമാപ്തം.

കെ. നാരായണമേനോൻ, ബി. എ.

പലവക

കേരളവർമ്മശതകം മണിപ്രവാളം.

ഇത് വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ അച്ചിപ്പുതി സ്തോത്രമായി കേരളത്തിൽ ശക്തസ്തി അവർകൾ ഉണ്ടായിട്ടു ചെയ്തിയകാര്യമാകുന്നു. തിരുമനസ്സിലെ സംക്ഷേപമായ ഒരു ജീവചരിത്രമാകുന്നു ഇതിലെ വിഷയം. അവിടുത്തെ ജീവചരിത്രം ഇതിന്നുമുമ്പുതന്നെ പല മഹാത്മാക്കൾ എഴുതിട്ടുള്ളതായാൽ ഇതിൽനിന്നു പുതുതായി യാതൊന്നും ഗ്രഹിക്കുന്നില്ലായിരിക്കാം. എങ്കിലും അഭിനവകുളിദംഗനെന്നും സർവ്വജ്ഞാസമന്തനായ കോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെക്കുറിച്ച് എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു കാവ്യത്തിൽ ജനങ്ങൾക്ക് ഒരിക്കലും അഭിരുചി കുറഞ്ഞുപോകുന്നതല്ല. പ്രസ്തുതകർത്താവ് ശക്തസ്തി അവർകളാണെന്നു പറഞ്ഞാൽതന്നെ കവിതയുടെ ഗുണങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണെന്നു പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതക്ക് സ്ഥൂലമായുള്ള അക്ഷിപ്ത പ്രസ്തുത കാവ്യത്തിലെ മിക്ക ശ്ലോകങ്ങൾക്കുമുണ്ട്. എങ്കിലും ശുദ്ധമലയാളപദങ്ങളെക്കൊണ്ട് കലച്ചുതുടങ്ങുന്ന ചില ഭാഗങ്ങളിൽ അപ്രസിദ്ധങ്ങളായ ചില സാഹിത്യപദങ്ങളും ചില ഇംഗ്ലീഷ് പദങ്ങളും വലിച്ചിഴച്ചുപോണ്ടുപറന്നു ചേർത്ത് അഭംഗിയായെന്നു പറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ശക്തസ്തി അവർകളുടെ കൃതിയെക്കൊണ്ടാണ് ഈ ദോഷം ഞങ്ങൾ പ്രത്യേകിച്ചു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്.

കോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് മലയാളഭാഷയെ ചെയ്തിട്ടുള്ള അവസ്ഥനീയങ്ങളായ ഗുണങ്ങളെക്കുറിച്ച് കെ. സി. മാമ്മൻ മഠപ്പിള്ള അവർകൾ പ്രശസ്തീതിയിൽ എഴുതിട്ടുള്ള ആമുഖോപന്യാസവും ഇതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

ഞങ്ങൾ കയ്യറു്തിട്ടുള്ള മറ്റു പുസ്തകങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അഭിപ്രായം സ്ഥലച്ചുരുക്കത്താൽ നിർത്തിവെക്കേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നു.

P. SUBBAROY'S

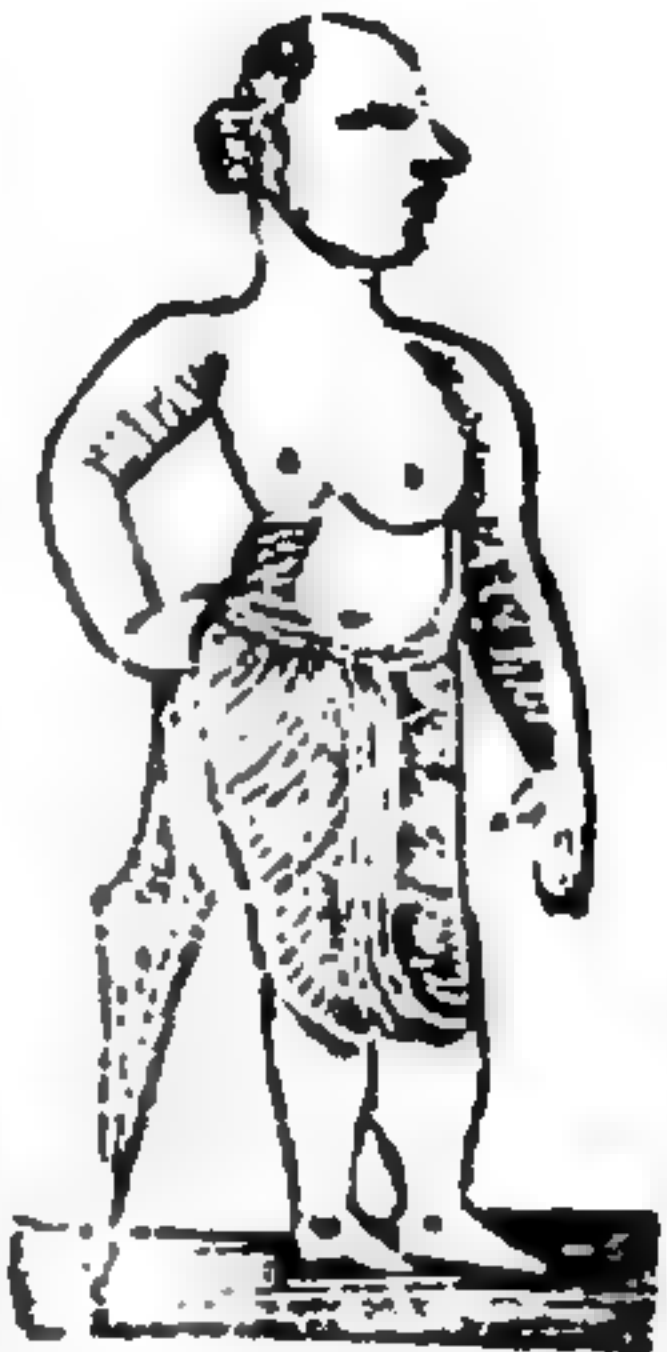
World-renowned and most efficacious Ayurvedic medicines

മനുസംസ്കൃതിയുടെ മുമ്പ്.

പി. സുബ്ബരായിയുടെ ലോകപ്രസിദ്ധങ്ങളും ഏറ്റവും ഫലവത്തുമാകുന്ന ആയുർവ്വേദശാസ്ത്രം.

പി. ലോകപ്രസിദ്ധമായ ധാതുപുഷ്ടികാരി ധാതു നഷ്ടം, ബലഹീനത, ലക്ഷണമില്ലായ്മ, വിശപ്പില്ലായ്മ, നേത്രം, കൈ, കാൽ മുതലായവയുടെ നീറ്റൽ, നീർനശിപ്പം, ദുഃഖം, കഷ്ടപ്പാട് (മുതലായ പലവിധ വസ്തിരോഗങ്ങളെ ക്ഷണേന ചികിത്സിച്ചു രക്ഷപ്പെടുത്തും.

മനുസംസ്കൃതിയുടെ പിന്നീട്.

ഡബ്ലി കന്നട വില്പന രൂപ ൨. തപാൽ ചിലവു വകയ്ക്കു അണ ൭ വേറെ.

൨. പ്രമേഹനിവാരണി.

സിരാമേഹം, ഇടുപ്പിറപ്പി, മുതലായവയുടെ തടയുവാൻ വേദിക, മേന്ദ്രം, പുകച്ചൽ, കേതമേഹം മുതലായ വ്യാധികളിൽനിന്നു സ്രീപുഷ്പമേഹം നിവർത്തിപ്പിക്കും. ഇതുപ്രകാരത്തിൽ കേതം അധികമായി സ്രവിക്കുന്നതിനേയും ശമിപ്പിക്കും. കപ്പി ൧ കെ വില്പന രൂപ ൧. മൂന്നു കപ്പികൾ വേണ്ടുള്ള ബക്കിങ് തപാൽ ചിലവു അണ ൫.

൩. സർവ്വവേദന സംഹാരി.

ഈ തൈലം അല്പം ചിരട്ടിയാൽ കൈ കാൽ മുതലായ അംഗങ്ങളിൽ കത്തിനോവുക, വീക്കം, മുടക്കുവാതം, നെഞ്ചുനോവു, തലവേദന, ഒരു ഭാഗത്തുണ്ടാകുന്ന ശുല, ഇടുപ്പുവേദന, പാർവ്വവായു, മേഹവായു, തിമിരവായു മുതലായ പല വ്യാധികൾ ഭേദപ്പെടും. കപ്പി കന്നട വില്പന രൂപ ൧. തപാൽ ചിലവു അണ ൫.

൪. മണ്ഡലകഷയസാഹാരി.

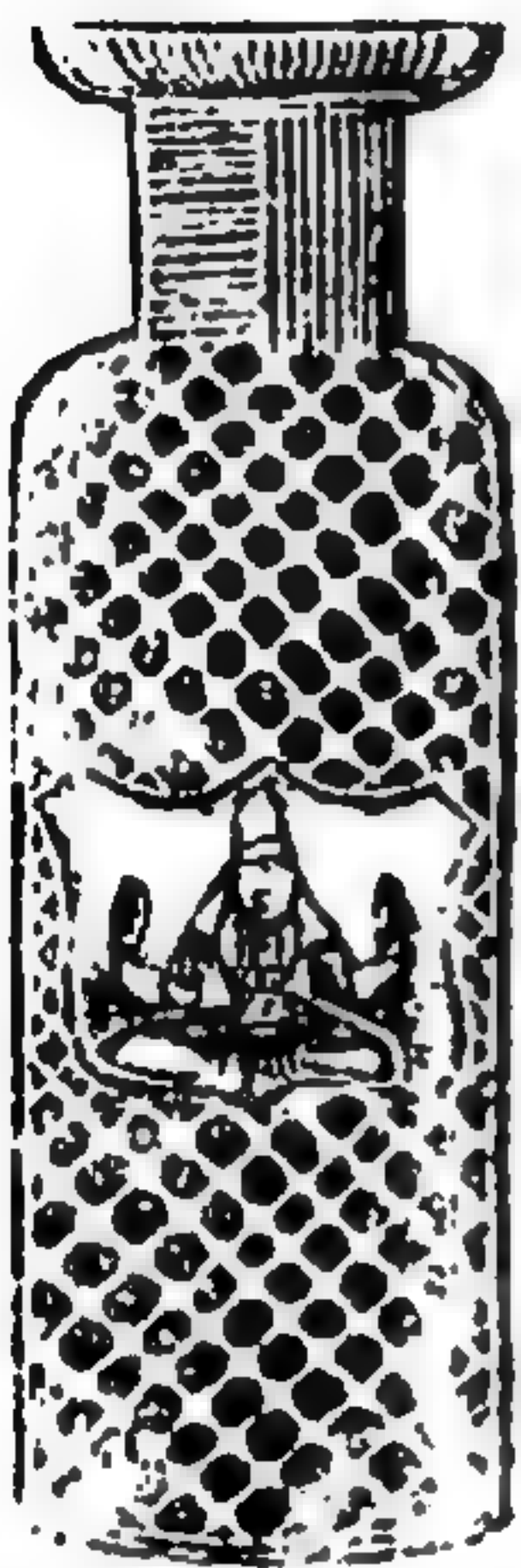
മണ്ഡലകഷയം, പൂക്കുടി, തഴുതണം, നറുങ്ങാണി എന്നീ പേരുകളുള്ള രോഗത്തിന്നു സിദ്ധൗഷധം. തപശ്ശാശ്വരം പലതും മാറും. തേമൽ മേഹകഷയം മുതലായവയെ നശിപ്പിക്കും. വില്പന കപ്പി കന്നിനു ൪-൩. തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കപ്പി വരെ ൫ അ വേറെ.

പി. സുബ്ബരായി, പാർക്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആർക്കാട്ട് ജില്ല.

൫. ലക്ഷ്മീകര കസ്തുരിഗുളികകൾ

താംബൂലം ഉപയോഗിക്കുന്നവർ ഏപ്പാഴും സമൃദ്ധം ഉപയോഗിക്കേണ്ട വിലയേറിയ സാധനം. ദന്തവേദന, വായ്നാറ്റം, അജീർണ്ണം, പിത്തവായു ഇവയെ ശമിപ്പിക്കും.

തനിച്ചോ താംബൂലത്തോടുകൂടിയോ ഉപയോഗിക്കാം. ആഹാരത്തോടുകൂടി രണ്ടു ഗുളികകളെ ഉപയോഗിച്ചാൽ ഏതു ഗുരുവൃത്തേയും ജീർണ്ണപ്പെടുത്തും. പ്രസവകാലത്തു താംബൂലത്തോടുകൂടി ഉപയോഗിച്ചാൽ സന്നി അടുക്കയില്ല. അപായകരമായ യാതൊരു ലഹരിസാധനങ്ങളും ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടില്ല. കാശ്ചീരത്തുനിന്നു വരുന്നതിയ കസ്തുരി പച്ചക്കപ്പുരം മുതലായ അനേകം വിലയേറിയ സാധനങ്ങൾ ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ചളി, ക്വാസാകാസം, ജ്വരം മുതലായ രോഗങ്ങൾ വയസ്സിന്റെ ഏറ്റക്കുറച്ചിൽപോലെ ഒന്നുമുതൽ ൪ വരെ ഗുളികകൾ ദൈനംദിനമായി കൊടുത്താൽ മതി. ൨൦൦ ഗുളികകൾ ഉള്ള കപ്പി ൧-ക്കു വില ൯ രൂ. ൧ മുതൽ ൧൨ വരെ കപ്പികൾ അടങ്ങിയ ബക്കി ൧-ക്കു തപാൽകൂലി ഉണ്ട്.

൬. ദന്തചൂണ്ണം.

സുഗന്ധമുള്ളതു. ഏപ്പാമാതിരി ദന്തരോഗങ്ങളെയും നീക്കും. വില കപ്പി ഒന്നിനു ൩-൯. തപാൽ ചിലവു ൨ കപ്പിവരെ ഉണ്ട് വേറെ.

൭. ജ്വരസംഹാരി.

കളിപ്പനി, മറപ്പനി, താതപ്പനി, പിത്തജ്വരം, കഫജ്വരം, അസ്ഥിജ്വരം മുതലായവയ്ക്കു നന്നു. വില ഡപ്പി ഒന്നിനു ൧-൫. തപാൽ ചിലവു ൭-൯. വേറെ.

൮. ലോകപ്രസിദ്ധമായ സുഗന്ധകന്തളതൈലം.

ഈ തൈലം ചിരട്ടിയാൽ തലമുടി മീശ ഇവ ബഹു പുഷ്പായുധം തൈക്കുമായും കറുപ്പായും വളരും. കണ്ണിന്നു കളുന്മയുണ്ടാക്കും. സകല കൺറോവുകളും തലവേദനകളും നീക്കും. ചെമ്പിച്ച രോമം കറുക്കും. രോമം പൊഴിയാതിരിക്കും. കണ്ണിന്നു നല്ല തെളിച്ചമുണ്ടാക്കും. വില കപ്പി ഒന്നിനു ൮-൯. തപാൽ ചിലവു ൫-൯ വേറെ.

൯. രോമസംഹാരി.

രോമം എവിടെ വേണ്ടതാക്കണമോ അവിടെ ഈ മരുന്നു ചിരട്ടിയാൽ യാതൊരു വേദനയുമുണ്ടാക്കാതെ രോമത്തെ മാറ്റും. വില കപ്പി ഒന്നിനു ൪-൯ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കപ്പികൾവരെ ഉണ്ട് വേറെ.

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പുട്ടേ, തെക്കേ അറക്കുട്ട് ജില്ല.

൧൦. അഗ്നിമാന്ദ്യസംഹാരി.

ഹേനമില്ലായ്മ, പുളിച്ചുതികട്ടുക, നെഞ്ചുകലിക്കുക, മൂലബന്ധം, വയറുനേരവു, വായനാശം, അജീർണ്ണം, വയറുവീത്തുകയറുക, നിദ്രാഭംഗം മുതലായ പിത്തോപദ്രവങ്ങളെ നീക്കി സുഖപ്പെടുത്തും. ഡപ്പി ഒന്നു അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടു തവണ തവണകൂടി അല്ലെങ്കിൽ വേറെ.

൧൧. കണ്ണബിന്ദു.

ചീക്കാര, ചെവികത്തു, ചെവിയടപ്പ, ഇരച്ചിൽ മുതലായ കണ്ണരോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. പ്രവണസൂക്ഷ്മതയുണ്ടാക്കും. വില കുപ്പി ൧൦൦ വു ണ. തവണ ചിലവ മുൻ കുപ്പികൾവരെ ഉ ണ വേറെ.

൧൨. സുഖഭേദിഗുളികകൾ.

ഭേദി ശ്ലിഷ്ടപ്പെടുത്തും. അജീർണ്ണം, പിത്തോപദ്രവങ്ങൾ, വായു, മലം പിടിത്തം, അഗ്നിമാന്ദ്യം, വാതം മുതലായ പല രോഗങ്ങളെയും ശമിപ്പിക്കും. വില ഡപ്പി ഒന്നു വു ണ. തവണ ചിലവ ൧ മുതൽ ൪ വരെ ഡപ്പികൾക്കു ഉ ണ വേറെ.

൧൩. നേത്രബിന്ദു.

കണ്ഠനോവു, കണ്ഠകത്തു, ക്രുച്ഛം, നീരടപ്പ, മിന്നൽ, മാലക്കണ്ണ, പീളക്കെട്ട്, ദശവളുപ്പ്, പൂവു, ചെറുപ്പ, ഹരിച്ചിൽ, ഇമ, പുരികം ഇവയുടെ വലിവു പകച്ചിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള രോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. വില കുപ്പി ഒന്നു വു ണ തവണ ചിലവ മുൻ കുപ്പികൾവരെ ഉ ണ വേറെ.

൧൪. സ്ഖലിതരക്ഷണി.

ബലഹീനതയാലും അസ്വസ്ഥതയാലും മരം ഉണ്ടാകുന്ന ഇന്ദ്രിയ സ്ഖലിതത്തെ നീക്കും. വില ഡപ്പി ഒന്നു വു ണ. തവണ ചിലവ ൫ വരെ ഡപ്പികൾക്കു ഉ ണ വേറെ.

൧൫. മൃഗകസ്തുരി.

കാഷ്ടിരിൽനിന്നു വരുന്നതിട്ടുള്ള ഒന്നാന്തരം കസ്തുരി എപ്പോഴും ആപ്പീസിൽ ഉണ്ടു. രൂപാന്തരത്തിന്നു ൪ വു ക. വില. ഒരു രൂപാമുതൽക്കുള്ള ഏതു സംഖ്യക്കും ചില്ലറയായിട്ടും കൊടുക്കപ്പെടും. തവണച്ചിലവു പുറമെ, ഏഴുതുക്കത്തുകൾ എല്ലാ ഇംഗ്ലീഷിലും തമിഴിലും ആയിരിക്കണം.

പി. സുബ്ബറായി, പാറകിപ്പേട്ട, തേക്കേ ആക്കാട്ട് ജില്ല.

൧൬. തേറുവിഷത്തിന്നു സിദ്ധൗഷധം.

തേറുകടിച്ച സ്ഥലത്തു രണ്ടുതുള്ളി ഒഴിച്ചാൽ പൊട്ടുന്നനെ ആശ്വാസം കാണും. ഒരു കഡംബത്തിലെങ്കിലും ഈ മരുന്ന ഒരു കപ്പി കരുതി വെക്കാതെ ഇരിക്കരുത. വില കപ്പി ൧-൯ ൧ ക ൪ ണ. ൧൨ കപ്പിയിൽ കുറയാതെ ഒന്നിച്ചു വാങ്ങുന്നവർക്ക് ഡസൻ ൧ ക ൨ ക. വു ണ. ഉള്ളവിലയിൽ കുറച്ചുമാത്രമേ വില ചുമത്തുന്നുള്ളൂ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ഓ ണ പുറമേ. ഇൻഡ്യയിലും ബർമ്മയിലും ൧൨ ക. കപ്പിവരെ വി. പി. കമ്മീഷൻ ഓ ണ. സിലോൺ ടി ഓ ണ.

൧൭. വ്രണവിരോധണ തൈലം.

ഈ കഴമ്പു പിത്തപ്പിണ്ണ മുതലായ എല്ലാവിധ വ്രണങ്ങൾക്കും കൈകണ്ട ഭക്ഷ്യമാകുന്നു. ഇതു സകല കൃമികളേയും നശിപ്പിച്ചു എല്ലാ വ്രണങ്ങളേയും വീഴ്ത്തു മ്പീകരിച്ചു വളരെ വേഗത്തിൽ ഉണക്കുന്നതാകുന്നു. വില വു ണ. മൂന്നു കപ്പിവരെ വി. പി. കമ്മീഷൻ ഓ ണ മാത്രം.

൧൮. കണ്ണശുദ്ധിഗുളിക.

ഈ കണ്ണം തെളിഞ്ഞു ശാഭീരം നന്നാവുന്നതിന്നു അതി വിശേഷമായ ഭക്ഷ്യമാകുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചു സംഗീതക്കാർക്കും, പ്രസംഗക്കാർക്കും, പാതിരിമാർക്കും, ശബ്ദാവയവംകൊണ്ടു അത്യായാസം ചെയ്യേണ്ടവരായ മറ്റൊല്ലാവർക്കും വളരെ ഉപയോഗമുള്ളതുമാകുന്നു. വില വു ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ നൂ കപ്പിവരെ നു ണ.

൧൯. സ്നാനമുണ്ണം.

ഈ പൊടി തേച്ചുകുളിക്കുന്നതിന്നു വിലയേറിയ സോപ്പിനേക്കാൾ വളരെ വിശേഷം. ഇത ദേഹത്തിലെ അഴുക്കും ദുർഗ്ഗന്ധവും കളഞ്ഞു, മുദൃതപവും പ്രകാശവും സുഗന്ധവും ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇതിന്നും പുറമേ ദേഹത്തിന്നു ശൈത്യവും സുഖവും എല്ലായ്പ്പോഴും തോന്നിപ്പോകും. ഇത ഇന്ത്യയിലുള്ള എല്ലാവർക്കും വേണ്ടതാകുന്നു. വില വു ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ ണ.

൨൦. സഞ്ജീവഗുളിക.

കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്ന പനി, ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം അർശസ്സു, ഉറക്കമില്ലായ്മ ഇവയ്ക്കും ആന്ത്രവായു മുതലായി എല്ലാ ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും ഈ ഗുളിക വളരെ ഉപയോഗമുള്ള ഭക്ഷ്യമാകുന്നു. ഇതു മദ്ധ്യവയസ്സുനാർക്കും ഒരു പോലെ ഉപകരിക്കാവുന്നതാകുന്നു. വില ൧൦ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ നൂ കപ്പിവരെ ഓ ണ.

പി. സുബ്ബറായി, പാറക്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആർക്കട് ജില്ല.

൨൧. ഒന്നാംതരം ഗോരോചന ഗുളിക.

ഏല്പാവിധ പനികൾക്കും അതു സംബന്ധമായി ജീഹ്വ, കരള ഇതുകളിൽ ഉണ്ടാവുന്ന ഉപരോഗങ്ങൾക്കും ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അർശ്വ, ഉറക്കമില്ലായ്മ, ആന്ത്രവായു മുതലായ ഏല്പാ ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും അതി വിശേഷമായ ഭക്ഷ്യമാകുന്നു. വില ൫ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ന്ന കപ്പിവരെ ൫ ണ.

൨൨. തപശ്ശോഗപരിഹാരി.

ഈ ഭക്ഷ്യം കരപ്പൻ, ചുണങ്ങ, ചൊരി, പോളൻ, ചൂട, പുഴുക്കടി, താരണാ, ഒടുവട്ട മുതലായ കടിയും ചൊരിയും ഉള്ള ഏല്പാ തപശ്ശോഗങ്ങൾക്കും ഏറവും നല്ല ഭക്ഷ്യമാകുന്നു. ഇതു ദേഹത്തിന്റെ പുറമെ മാത്രം ഉപയോഗിച്ചാൽ മതി. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൫ ണ.

മേത്തരം ഗോരോചനം തോല ൧-ക്കു വില ൫ ക. മേത്തരം കർമ്മകന്യാരം തോല ൧-ക്കു വില ൧ ക. മേത്തരം പച്ചക്കുപ്പൂരം, തോല ൧-ക്കു വില ൨ ക. മേത്തരം രോജാ അത്തർ, മല്ലിപ്പ അത്തർ, വെട്ടിവേർ, താഴമ്പു, മരിക്കളന്തു, അതിമല്ലി, സുഹാഗ, ഹന, മഗിഡമ്പു, അത്തർ മുതലായതുകൾ ഏല്പാഴും തയ്യാറുണ്ട്. ഇവ കൽ തോല. തൂക്കത്തിന്നു ക. ൧-വു തപാൽക്കൂലിവുറാമ.

ക. ണ. സ.

ഒന്നാംതരം ഗോരോചനം രൂപാന്തരങ്ങൾ ൧-ക്കു				൫	൦	൦
ടി	മഞ്ഞൾ	ടി	൧-ക്കു	൧	൦	൦
ടി	പച്ചക്കുപ്പൂര	ടി	൧-ക്കു	൧	൦	൦

മേൽവിലാസം തമിഴിലൊ ഇംഗ്ലീഷിലൊ വിശദമായി എഴുതണം.

പി. സുബ്ബറായി, പാറകിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആർക്കാട്ട് ജില്ല.

പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ.

പ്രിയവിലാപം—

പള്ളിക്കൂടം മദ്ധ്യാരഞ്ചു ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടർ എം. രാജരാജവർമ്മ എം .എ. തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു രചിക്കപ്പെട്ട പുസ്തകം ഒന്നു വില അണ ൫.

കഥാമഞ്ജരി, കർടകന്റെ വിക്രമങ്ങൾ —

കൊല്ലം ഇംഗ്ലീഷു ഹൈസ്കൂൾ ഹോഡമാസ്റ്റർ കെ. പരമപിള്ള എം. എ. അവർകളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതും വളരെ രസകരമായതും ആയ പുതിയ പുസ്തകം ൧൯ വില അണ ൧ പൈ ൩,

സംവിത്രി—

ഹജൂർ ഹോഡടാൻസ്റ്റാട്ടർ കെ. ചിരഞ്ചിവംശ്യാൻ ബി. എ. അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട രസകരമായ ഒരു കഥാ പുസ്തകം ൧൯ വില അണ ൩.

മധവനിദാനം—

സക്കർ വൈദ്യൻ പരവൂർ വി. കേശവനാരായണവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട, 'സ്മരചന്ദ്രിക' ഭാഷാവ്യാഖ്യാനം. വില രൂപ ൧.

പുതിയ മൂന്നാം പാഠനോട്ടു മുഴുവൻ—

വി. എൻ. ഗോവിന്ദപിള്ള അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട, (പദാന്തരം, ചോദ്യങ്ങൾ, സാരം ഇവ അടങ്ങിയ) പുസ്തകം ഒന്നിനു വില പണം ൧.

കീർത്തികേസരി—

സി. കൃഷ്ണപിള്ള അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടതും സി. എൻ. എ. രാമയ്ക്കു ശാസ്ത്രികൾ ബി. എ. അവർകളാൽ ൧-ാം ഭാഗം പരിശോധിക്കപ്പെട്ടതുമായ, ൧-ാം ഭാഗം അടങ്ങിയ പുസ്തകം ഒന്നു വില അണ ൧൪.

മനോരമ—

പൈലാ പാൾ ബി. എ. അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട രസകരമായ ഒരു പുതിയ കഥ വില അണ ൫.

പഴഞ്ചൊല്ലു—

ടി. യാദവ് ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടത, പുസ്തകം ഒന്നു വില അണ ൮.

ഉദ്യോഗിഹൽഗുണം —

കേരളമംഗലം കെ. ആർ. കൃഷ്ണപിള്ളയാൽ എഴുതപ്പെട്ട സംഗീതഭാഷാനാടകം. വില അണ ൨. പൈ ൩.

രസാലരാജൻ കഥ—

റി. കെ. പി. അവർകൾ എഴുതിയ പുസ്തകം. വില അണ ൨.

സോമസുന്ദരൻ—

മിസ്റ്റർ പത്മനാഭൻ എഴുതിയ ഒരു കഥ ഒന്നു അണ ൨ പൈ ൩.

ഭരമുനി—

മിസ്റ്റർ വി. മമ്മു എഴുതിയ ഒരു പുതിയ കഥ ഒന്നുണ്ട് അത് ഇ.

ലീലാവതി—

മിസ്റ്റർ ചക്കുണ്ണൻപിള്ള എഴുതിയ അതിവിശേഷമായ നോവൽ വില ഇ.

കൈവല്യശതകം—

മിസ്റ്റർ പാമുപിള്ള എഴുതിയത്. ചക്ക അത് ച.

സന്താനവല്ലി—

മിസ്റ്റർ രാമമേനോൻ എഴുതിയ കഥ ചക്ക വില അത് ച.

ശാകരകൃതി—

അ. മുൻസിപ്പായിരുന്ന മിസ്റ്റർ ശങ്കരപ്പിള്ള അദ്ദേഹം ഭാരതസമയങ്ങളിൽ ഉണ്ടാക്കിയ കവിതകളെല്ലാം ചേർത്തു സംഗീതമായും തുളുക്കഥയായും അച്ചടി ചിട്ടുള്ളത പുസ്തകം ചക്ക ര അത്.

മിസ്റ്റർ സി. എം. മാധവക്കുറുപ്പ്—

മിസ്റ്റർ കേശവക്കുറുപ്പ് എഴുതിയ ഒരു ഡിക്റ്ററീവ നോവൽ. വില അത് ച.

അവതാരത്രയചരിതം—

സെഷാഗുവതി ഇങ്ങനെയൊരു ദേവകി അമ്മയായ എഴുതപ്പെട്ട പുതിയ പദ്യപുസ്തകം. വില അത് ഒന്നര.

അദ്ധ്യാത്മരാമായണം—

കെ. സാംബശിവശാസ്ത്രി മഹോപാധ്യായനവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയത്. വായനക്കാരുടെ സൗകര്യത്തോടുകൂടി ഭാരത കാവ്യങ്ങൾ പ്രത്യേകമായി അച്ചടിച്ചുവരുന്നു. ഇതിൽ പടങ്ങളുടെ വിവരണമായ അർത്ഥഭാരത ശീലകളോടുകൂടി സാരം ഇവകൾ അടങ്ങിയിരിക്കും. പുസ്തകം എല്ലാം കാവ്യങ്ങളും ഒന്നരയും ഖണ്ഡ ചൊയ്യ വില്ക്കപ്പെടും.

മയൂരസന്ദേശം മണിപ്രവാളം—

കോളവർമ്മ സി. സ്റ്റ. ഐ. എം. എം. യു. എം. ആർ. എ. എസ്സ് എം. ആർ. എച്ച്. എസ്സ്. വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ അവർകളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടത്. എം. ആർ. രാജരാജവർമ്മ എം. ഏ. എം ആർ. എ. എസ്സ്. കോയിത്തമ്പുരാൻ അവർകളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട മഹാപ്രകാശം എന്ന വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടി തിരുമനസ്സിലെ അനുവാദം വാങ്ങി അച്ചടിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഉയർന്നതരം കടലാസ്സിൽ അച്ചടിച്ചതാണ് ചക്ക അത് താണതരത്തിലുള്ളതിന വിലയും വിലയാകുന്നു.

ദാക്ഷാിണി—

കോമത്തു കണ്ണുപ്പണിക്കർ അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടത വിലഅത് ച.

കാൽവീയുജ്ജനവിജയം തുളുക്കഥ—

മലയാളം ഹൈസ്കൂൾ ഹോഡമാസ്റ്റർ കെ. ആർ. കൃഷ്ണപിള്ള ബി. എ. അവർ

കളാൽ എഴുതപ്പെട്ട വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയ പുസ്തകം ഒന്നുക്കു വില അണ ൨.
താതോപദേശം—

വി. കെ. കേശവനവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട ഒരു പുതിയ മണിപ്രവാളകൃതി.
പുസ്തകം ഒന്നുക്കു വില അണ ഒന്നര.

കർത്താപദേശം—

തിനവിളവി. രാമൻവൈദ്യ അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടത. വില ൭ പൈ
മനുസരി—

കെ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള അവർകളാൽ 'ഭാവപ്രകാശം' എന്ന വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടി
എഴുതപ്പെട്ട പുസ്തകം ഒന്നുക്കു വില രൂപ ൨.

വിക്രമാദിത്യൻകഥ—

ടി യാശാൽ എഴുതപ്പെട്ട മൂന്നാം പതിപ്പു പരിഷ്കരിച്ച വിദ്യാഭിവാദിനി അച്ചു
കൂടത്തിൽ അച്ചടിക്കപ്പെട്ടതു. വില ൧൨ അണ.

മദനകാമരാജൻ കഥ—

ടി യാശാൽ എഴുതപ്പെട്ട, മൂന്നാം പതിപ്പു. വിദ്യാഭിവാദിനി അച്ചുകൂടത്തിൽ അ
ച്ചടിക്കപ്പെട്ടത. വില ൭ ണ. ടി. അബയിൻ പുസ്തകം ൧ക്കു വില ൮ ണ.

കഥാസരിത്സാഗരം—

ടി യാശാൽ എഴുതപ്പെട്ട, പുസ്തകം ഒന്നുക്കു വില അണ ൭.

സതാരം—

ടി യാശാൽ എഴുതപ്പെട്ട, പുസ്തകം ഒന്നുക്കു വില അണ ൪.

അതുഭൂതകവിമക—

വി. ജി. ലക്ഷ്മണൻപിള്ള അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട പുതിയ കഥ വില ൪ ണ.
വക്ത്രസ്ഥലമാഹാരത്വം—

കണ്ണമ്പള്ളിൽരാമൻപിള്ള ആശാനവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടത. വില ൧൦ ണ.

എനിക്കുപററിയ അപകടങ്ങൾ—

വില അണ ൩.

ഭൂലോക വിനോദ കഥകൾ—

കണ്ടിയൂർ മഹാദേവയ്യവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടത. വില അണ ൫.

ചട്ടമ്പിത്തലവൻ—

കെ. ചിദംബരവാദ്ധ്യൻ. ബി. എ. അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട, ഒരു വിനോ
ദകഥ. ഒന്നുക്കു വില അണ ൪.

ഡയറി—

ബയൻറചെയ്തതു. ഒന്നുക്കു വില അണ ൪

മറ്റും പല പുസ്തകങ്ങൾ ഇവിടെ വില്പാൻ തയ്യാറുണ്ട്. തപാൽകൂലി പൂർവ്വം.
എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളുടേയും പേരും വിലയും അറിഞ്ഞു പുസ്തകങ്ങൾ വരുത്തേ
ണമെന്നു ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ അങ്ങയ്ക്കു സ്താനു അയക്കണം.

എസ്. റി. റെഡ്ഡർ വിദ്യാഭിവാദിനി ഉടമസ്ഥൻ, കൊല്ലം, തിരുവിതാംകൂർ.

സംഗതിവിവരം.

---

1. കാളിദാസരുടെ കവ്യദോഷം— കൊടുങ്ങല്ലൂർ ചെറിയ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരൻ	457
2. അമ്മായിപഞ്ചതന്ത്രം— കരോട്ട് അച്യുതമേനോൻ, ബി. എ. ബി. എൽ.	464
3. അന്തരിക്ഷം— രാമകൃഷ്ണപിള്ള	472
4. കാലനില്പാത്തകാലം	477
5. നന്നഭ-ലെ ഒരു എഴുത്ത്	483
6. കോമമേനോൻ— പി. ജി. രാമയ്യൻ, ബി. എ. ബി. എൽ.	486
7. ധ്രുവദീപ്തി— ആർ. വി.	490
8. തിരനാസിക— കൊ. ചെറിയ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരൻ	496
9. കൂട്ടിവായന	498
10. ഖാൻബഹദൂർഖോർലാലാ— പുത്തേഴുത്തു ഗോവിന്ദമേനോൻ, ബി. എ.	506
11. പലവക	516

പുസ്തകം ന.

മേടമാസം

ലക്കം ന.

മംഗളം.

കണ്ഠനിർത്താനരിയ ഗുണവും ദോഷവും പാർത്തിടത്തേ-
കണ്ടുവാ ഹാ കിമപി പിഴയായ് ദോഷമോതിടുമെന്നെ
കണ്ഠ കാളപ്രിയതനയയരയ്ക്കേടിലിംഗത്തിൽ വാഴും
കണ്ഠ കാളീ! ഭഗവതി കടാക്ഷിച്ചു രക്ഷിച്ചിടേണം.

കാളിദാസരുടെ

കാവ്യദോഷം

കാളിദാസകൃതികളെ ഞാൻ മനസ്സിലുത്തി പല ആവർത്തി
വായിച്ചതിൽ കാവ്യഗുണങ്ങൾക്കൊണ്ട് അവ സമാന്യത്തിലധി-
കം എന്റെ മനസ്സിനെ ഹരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ പലസ്ഥലങ്ങ-
ളിലും ഇനിക്കു ചില ദോഷങ്ങളും തോന്നിയിട്ടില്ലെന്നില്ല. സരസ്വ-
തിയുടെ പുരുഷാവതാരമായ ശ്രീകാളിദാസരുടെ കൃതിയിൽ ഇനി-
ക്കു തോന്നിയിട്ടുള്ള ദോഷം സത്യവസ്ഥയിൽ ഉള്ളതായിരിക്കുമെന്നു
ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. സീതാദേവിയ്ക്കു ദോഷമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞ
ജനത്തെയും കാളിദാസകൃതിക്കു ദോഷം ഉണ്ടെന്നു പറയുന്ന എ

നേയും ഒരുപോലെ ഗണിക്കേണ്ടതായിരിക്കും. അങ്ങിനെയൊന്നെങ്കിൽ പണ്ടു വാണീകിമഹാഷി മുതലായവർ സീതദേവിയുടെ ശുദ്ധിയെ തെളിയിച്ചുകൊടുത്തതുപോലെ മഹാജനങ്ങൾ കാളിദാസകൃതിയുടെ ശുദ്ധിയെ ഇനിക്കും കാണിച്ചുതന്നാൽ കൊള്ളാമെന്ന പ്രത്ഥനയോടുകൂടി ഒരു സ്ഥലത്തുള്ള ഭോഷങ്ങളെ കുറഞ്ഞൊന്നു പറയും.

വിക്രമോംശീയം ഒന്നാം അങ്കത്തിൽ പുത്രവസ്സുമഹാരാജാവ് ഉംശിയുടെ രൂപലാവണ്യത്തെക്കുറിച്ച് അതിശയിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ അഥവാ ഇവളൊരു തപസ്വി സൃഷ്ടിച്ചുവളാവൻ പാടില്ലെന്നും തോന്നുന്നുണ്ട്.

ഭംഗ്യാഭംസുരഗാത്രിയാകുമിവളെസൃഷ്ടിച്ചതാരായ്ക്കും
ശ്യാഗാരിസ്മരനേസിതാംശുഭഗവന്താനോവസന്താഖ്യനോ
മങ്ങാതൊത്തുമുഷിഞ്ഞിരുന്നു കഴിച്ചാഗന്ധമില്ലാത്തൊരും
ചുങ്ങാതിക്കിഴവനുനിക്കഴകിലീരുപരചിക്കാവതോ?

എന്നു ശങ്കിക്കുന്നു. ഇതിൽനിന്നു തപസ്സിന്റേയും തപസ്വി യുടേയും പ്രഭാവം രാജാവിന്നു ഒട്ടും അറിയാല്ലെന്നാണ് വിചാരിക്കേണ്ടത്. സകലരാജാക്കന്മാർക്കും സകലവസ്തുക്കളുടേയും ഗുണഭോഷസൂക്ഷ്മജ്ഞാനം അത്യാവശ്യമാകയാൽ തപഃപ്രഭാവത്തെക്കുറിച്ചു വഴിപോലെ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണല്ലോ. ശുക്രനിതി ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ,

തപസാതേജഃആദത്തശാസ്ത്രാപതാചരഞ്ജകഃ
ഈവസപ്രാപ്തനാഭത്തെതപസ്വാചമഹീമിമം.

എന്നും ഭംഗവതം ദ്വിതീയസ്കന്ധത്തിൽ

യേദൃഷ്ണരായദുരാപായദുഗ്ധായശ്ചദൃസ്മരം

തത്സർവ്വംതപസാപ്രാപ്തവേഹിദുരതിക്രമം.

എന്നും മറ്റും തപസ്സിന്റെ പ്രഭാവത്തെക്കുറിച്ച് ഘോഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഹിരണ്യകശിപുമുതലായ അസുരന്മാരുടേയും, രാവണൻ മുതലായ രാക്ഷസന്മാരുടേയും, വിശ്വപ്രഭൻ മുതലായ മഹാഷിമാരുടേയും, ഭഗീരഥൻ മുതലായ രാജാക്കന്മാരുടേയും അതുതചരിത്ര

ങ്ങൾകൊണ്ടും തപസ്സിന്റെ പ്രഭാവം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതുമാണ്. ഇങ്ങിനെ സർവ്വാത്മസംസാധകമായ തപസ്സിന്റെ പ്രഭാവം രാജാവിന് അറിവുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഉദ്ദേശിച്ച കണ്ട സമയം ഇവളോര തപസ്വി സൃഷ്ടിച്ചുവളാവാൻ പാടില്ലെന്നു തോന്നുന്നുണ്ട് എന്നു കാമതന്ത്രങ്ങളെ മാത്രം അറിയുന്ന അല്പജ്ഞന്മാരായ വിടന്മാരെപ്പോലെ അദ്ദേഹം വിചാരിക്കയില്ലായിരുന്നു എന്നു നിശ്ചയമാണ്.

ആലേലോമളകാവലീംവിലളിതാംബിഭൂചലൽകണ്ഡലം
കിഞ്ചിൻമൃഷ്ടവിശേഷകന്തന്തരൈസേപദാംഭസാംജാലകൈഃ
തനപ്രായൽസുരതാന്തതാന്തനയനംവക്രൂരതിവൃത്യേ
തതപാപമുചിരായകിംഹരിഹരബ്രഹ്മാദിഭിദ്ദൈവതൈ
എന്നിങ്ങിനെ ഒരു സുന്ദരിമുഖവിശേഷത്തെ വർണ്ണിക്കുമ്പോൾ സകല തപഃഫലദാതാക്കന്മാരായ ത്രിമുർത്തികൾ മുതലായ ദേവന്മാരെക്കൊണ്ടു യാതൊരു ഫലവുമില്ലെന്ന് സംക്ഷാൽ ഭഗവാൻ ശ്രീശങ്കരാചാര്യസ്വാമികൾതന്നെ അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു സമാധാനം പറയുന്നുവെങ്കിൽ അതു സാധ്യവല്ല. എന്തെന്നാൽ ഒന്നാമത്, ശ്രീകാളിദാസരാകട്ടെ പുത്രാവസ്ഥ മഹാരാജാവകളെ പ്രമാണീകനല്ലെന്നുള്ള വിചാരംകൊണ്ടല്ല ഭോഷമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞത്. മുൻപറഞ്ഞ ചില കാരണങ്ങളാൽ മാത്രമാകുന്നു. ആ കാരണങ്ങളെ നശിപ്പിച്ചല്ലാതെ വേറൊരൊരു പ്രമാണികന്റേയും ഇതുപോലെതന്നെയുള്ള വാക്കുകൊണ്ടോ വിചാരംകൊണ്ടോ മാത്രം സമാധാനമാകുന്നതല്ല. രണ്ടാമത്, ആചാര്യസ്വാമികൾ ഒരുവസരത്തിൽ പരകായപ്രവേശം ചെയ്ത് ആ സരസപുരുഷനെ അനുകരിച്ച് തനിക്കു കാമശാസ്ത്രത്തിലുള്ള സാമർത്ഥ്യത്തെ പ്രകാശിപ്പാൻ വേണ്ടിമാത്രം ഉണ്ടാക്കിയ ഋഗ്ഗോകമാണത്. വിശേഷിച്ചു കാമശാസ്ത്രസിദ്ധാന്തപ്രകാരം നല്ല സ്ത്രീകൾ ഉത്തമകാമക്രീഡയിൽ മോക്ഷാനന്ദത്തെത്തരുന്നതാണെന്നുള്ള സംഗതി ആലോചിക്കുമ്പോൾ തനപിയുടെ മുഖം രക്ഷിക്കട്ടെ ഹരിഹരബ്രഹ്മാദിദേവന്മാരെക്കൊണ്ട് എന്തുതരും എന്നു പറഞ്ഞത് ഒരു ഭോഷമായിട്ടു വിചാരിച്ചു

കൂട. മൂന്നാമത്, ആ ശ്ലോകത്തിൽ ബ്രഹ്മാദിഭേദവന്മാർക്ക് മോക്ഷ ലാഭശക്തിയില്ലെന്നു പറഞ്ഞിട്ടില്ല, പ്രകൃതസുന്ദരിമുഖത്തിന്ന് ആ ശക്തിയുണ്ടെന്നു മാത്രമേ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. പ്രകൃതനാടകപ്രകരണത്തിലാകട്ടെ നാരായണമഹാഷിക്ക് ഉദ്യംശീത്രപം സൃഷ്ടിക്കുവാനുള്ള ശക്തിയില്ലെന്നുതന്നെയാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അതു കൊണ്ട് 'തപസ്വീപ്രഭാവസൂക്ഷ്മജ്ഞാനാഭാവം' എന്ന ദോഷം ആ ചാതുസ്വാമികൾക്കില്ലെന്നു പുത്രരവസ്ത്വ മഹാരാജാവിനുണ്ടെന്നു സ്പഷ്ടമാണല്ലോ.

അതിബുദ്ധിമന്ദം അതിഗംഭീരം ആയ പുത്രരവസ്ത്വ മഹാരാജാവു കൂടി മനോഹരമായ ഉദ്യംശീത്രപം കണ്ടപ്പോൾ തന്റെ സഹജങ്ങളായ സ്വഭാവങ്ങൾ ഇല്ലാതാകയാൽ ശുദ്ധമേ വിടപ്രായമായിപ്പോയിരുന്നെന്നും, ഉദ്യംശീത്രപഗുണം അത്രമാത്രമുണ്ടെന്നു സിദ്ധാന്തിപ്പാനാണ് കവി ഇപ്രകാരം വർണ്ണിച്ചത് എന്ന് പറയുന്നവെങ്കിൽ, ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ദോഷം ഏതെന്നും ഇവർ സമ്മതിക്കുകയാണല്ലോ ചെയ്യുന്നത്.

എന്നാൽ തപസ്വികൾക്കു വാസുവത്തിലുള്ള പ്രഭാവത്തെയില്ലാതാക്കിക്കൊണ്ടു രാജാക്കന്മാർക്കു വശ്യമായ ഗുണം തത് കാലം പൊഴുത്തുപോയിരുന്നെന്ന് സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു മല്ല ഗ്രന്ഥം നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ ഉദ്യംശീത്രപഗുണോൽക്കർഷാ ഇത്ര നല്ലവണ്ണം സിദ്ധിക്കുന്നതല്ലെന്ന ഈ പക്ഷക്കാരുടെ അഭിപ്രായത്തോട് ഞാൻ യോജിക്കുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ,

ഇങ്ങാരോതുകയാൽപ്പെരുത്തുതപമുണ്ടുണ്ടാക്കിയോപമകൻ
ശ്രംഗാരംപെരുകുന്നതെന്നൽമതിപൂമംസാഗജന്മാദിയെ
അങ്ങാവിശ്വവിചിത്രരൂപിഭവൻനാരായണൻതീർത്തി.

---

*യസ്യപ്രഭുണാചിരായതപതാസൃഷ്ടാഇമേവധസാ
പ്രാപ്തയാനിലമാധവേരുമദനാലോകൈകത്രംഗശിഞ്ജ
തസ്മാദതുളതവിശ്വപഞ്ചവിഭവസ്ഥാനസ്ത നാരായണ
ജ്ഞാതംത്രപമിദൈകമനനകരസ്യഭാരകൂടാകരാൽ
ഏതേ മുഖശ്ലോകത്തെ പരിഭാഷകൻ തമ്മിമ ചെയ്തിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

ശ്യാംഗരാകൃതി, പൊന്നുപിച്ചുവിളക്കുണ്ടെങ്കിലുണ്ടാകുമോ' എന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ

ഇവൾ ഭഗവാനായ നാരായണന്റെ സൃഷ്ടിയാണെന്നുള്ളത സത്യാതന്നെ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ

ഇങ്ങനേതുകയാൽപെരുത്തുതപമണ്ടുണ്ടാക്കിയേപൂമകൻ

*

*

*

നാരായണമഹർഷിയുടെ തപസ്സിളക്കുന്ന അപ്പാസ്മികളെല്ലാവരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമീപത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ഇവകളെക്കണ്ടുട്ട് ലജ്ജിച്ചുവെന്നതു ശരിതന്നെ' എന്നു മറെറാ വാക്യവും ശ്ലോകവും ചേർത്താൽ മേൽപറഞ്ഞ രാജഭാഷം തീരുകയും ഉദ്യേശീരൂപമുണ്ടാകുകയും അധികം നന്നായിത്തോന്നുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

ഇനി ഭംഗ്യാഭാസുരഗാത്രി.....' എന്ന ശ്ലോകംകൊണ്ട് സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഗുണങ്ങൾ ധാരാളമായി 'ഇങ്ങനേതുകയാൽ.....' എന്ന ശ്ലോകംകൊണ്ട് ഉദ്യേശിക്കു സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കണ്ടിപ്പിന്നേ ചേണ്ട! ഈ ശ്ലോകത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു.

യാതൊരാളുടെ ഉപദേശപ്രകാരമാകുന്നുവോ ബ്രഹ്മവു മ'ള രെക്കൊലം തപസ്സുചെയ്ത് മലയാനിലൻ, വാസന്തം, ചന്ദ്രൻ, കന്ത ദേവൻ, മുതലായ ലോകൈകശ്വഗൗരികളെ സൃഷ്ടിച്ചത് ആ ആളാണ് അത്തുതന്നെയും മനോഹരങ്ങളായും ഉള്ള എല്ലാ പദാർത്ഥങ്ങളുടേയും സ്ഥാനമായ നാരായണമഹർഷി. അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നാണ് ഈ ഉദ്യേശീരൂപം ജനിച്ചത്, പിന്നെ വിളയുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നു പൊന്നുണ്ടാകുന്നതെങ്ങിനെ? എന്നാകുന്നു ഇതിന്റെ വാക്യാർത്ഥം. ഈ അർത്ഥംകൊണ്ട് ചന്ദ്രാദികൾ പിന്നെ പാലയാണെന്നും ഉദ്യേശി പൊന്നുപോലെയെന്നും ഇവർ തമ്മിൽ ഈ അന്തരത്തിനുള്ള കാരണം ഇവരുടെ ഈ സൃഷ്ടികർത്താക്കന്മാരുടെ മാഹാത്മ്യത്തിന്റെ അന്തരമാണെന്നും ആ അന്തരം കല്പനകൾക്കെന്നവനും കല്പിക്കുന്നവനും തമ്മിൽ എത്രയുണ്ടോ അത്രയുണ്ടെന്നും സൂചിക്കുന്നു.

ഭംഗ്യാഭാസുരഗാത്രി.....' എന്ന ശ്ലോകത്തിൽ ചന്ദ്രാദികൾ

ക്കുള്ളതുപോലെ കാന്ത്യാദിഗുണങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു മാത്രമേ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് ഈ ശ്ലോകത്തേക്കാൾ 'ഇങ്ങനെയോരോരുത്തരോട്.....' എന്ന ശ്ലോകംകൊണ്ട് ഉൾക്കൊള്ളണമെന്ന് അധികം സിദ്ധിക്കുന്നതാണെന്നു തെളിയുന്നുണ്ടല്ലോ. ഇങ്ങനെ ഭേദഗതി വരുത്തുന്നതുകൊണ്ട് 'തപഃപ്രഭാവജ്ഞാനാഭാവം' എന്ന രാജഭോഷം നശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ബ്രഹ്മാവിനു പ്രപഞ്ചസൃഷ്ടിശക്തിയുണ്ടായത് തപസ്സുചെയ്തിട്ടാണെന്നും അങ്ങനെ തപസ്സുചെയ്ത് നാരായണമഹാഷിയുടെ ഉപദേശപ്രകാരമാണെന്നും ഉള്ളതിന്നു 'സോയംവിശ്വവിസർഗ്ഗഭക്തഃ ഹൃദയഃ', 'മൃത്തിന്ദ്രിയമ്ഗൃഹണീ...' എന്നു മുതലായി പല പ്രമാണങ്ങളും ഉണ്ട്.

മഹാനാരായണയുദ്ധകാലം ചെറുതായൊരു ഭോഷം ഒരു ഭോഷത്തിന്റെ കൂട്ടത്തിൽ ഗണിക്കത്തക്കതല്ലെന്നു പറയുന്നതും ശരിയല്ല. അല്പമായ ധർമ്മസ്ഥലിതം വരുന്ന ഘട്ടങ്ങളിൽ ലക്ഷ്മണൻ, ഭീമസേനൻ മുതലായവരേയും ബാലിവധം ദ്രോണവധം * എന്നീ ഘട്ടങ്ങളിൽ ധർമ്മത്തിൽതന്നെ ഉറച്ചിരിപ്പാൻമാത്രം സ്വഭാവസിദ്ധഗുണപ്രഭാവമുള്ള ശ്രീരാമയുധിഷ്ഠിരാദികളേയും ഭൂഷിച്ചുപോരുന്ന അവസ്ഥക്ക് പുത്രാവസ്ഥ മഹാരാജാവുചെയ്ത ഈ തപസ്സിനിന്നും അഭേദത്തിന്റെ ഒരു ഭോഷമാണെന്നു സമ്മതിക്കതെ തരമില്ലല്ലോ.

ഉൾക്കൊള്ളുന്ന തപസ്സിന്റെ സൃഷ്ടിയല്ലെന്നുള്ള പുത്രാവസ്ഥയുടെ വിചാരം നേരമ്പോക്കിന്റെകൂട്ടത്തിൽ ഗണിക്കുവാനും തരമില്ല. നേരമ്പോക്കിന്റെ മുഖ്യഘലം അന്യചിത്താദിവികാസമാകയാൽ ജനങ്ങളുടേതിനെ സാധാരണ വാക്കു മുതലായവകൊണ്ട് പുറത്തു കണക്കാക്കുന്നതല്ലാതെ വിചാരംകൊണ്ടുമാത്രം ഉള്ളിലൊതുക്കി വെക്കുകപതിവല്ല. വിശേഷിച്ചു മഹാമാർ നേരമ്പോക്കായിട്ടുകൂടി 'അന്യനിന്ദാപരിഹാസാദി' ഭോഷങ്ങളെച്ചെയ്തമാറില്ല. പുത്ര

* മഹാഭാരതം ദ്രോണപർവ്വം ൧൯-ാം അദ്ധ്യായം 'ഉപചിണ്ണാഗ്നഃ' ഇത്യാദി ശ്ലോകം നോക്കുക.

വസ്സമഹാരാജാവിന്ന് ഈ ഭാഷം വരരുതെന്നാണ് കവിയുടെ ഉദ്ദേശമെന്നുള്ളതിന്ന് ഇതാ ഖണ്ഡമോദകംപോലെയുള്ള ചന്ദ്രനാദി ചുകഴിഞ്ഞു' എന്ന മുതൽ അതിഭാസതാം' എന്ന ശ്ലോകംവരെയുള്ള രാജവിദ്യകസംവാദംതന്നെ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാണ്.

ഉദ്യേശിയെക്കണ്ടപ്പോഴുണ്ടായ അനന്തരാഗതിശയംകൊണ്ട് രാജാവിന്നുണ്ടായതപഃപ്രഭാവജ്ഞാനാഭാവമോ, തപസ്വിനിനമൊതാൽക്കാലികമാകയാൽ ഈ ഭാഷം രാജാവിന്റെ സൽപ്പരഷതപത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നില്ലെന്ന ചിലർ പറയുമായിരിക്കാം. ഈ വാദത്തോടു ഞാൻ മുകൾപോ യോജിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ,

രക്തഭാവമപഹായചന്ദ്രമാ-
ജാതന്ദ്രഷപരിശുദ്ധമണ്ഡലഃ
വിക്രിയനഖലുകാലഭാഷജം-
നിർമ്മലപ്രകൃതിഷ്ഠമിരോദയം.

വടക്കെ ഇന്ത്യൻ ഹൈന്ദവ മതത്തിന്റെ

എന്നും മറ്റുമുള്ള കവ്യങ്ങൾകൊണ്ട് കാളിദാസാദികൾ നല്ലവരുടെ ഭാഷങ്ങൾക്കുള്ള അസ്വൈര്യത്തെ സ്പഷ്ടമാക്കിത്തുറുപോലെ രാജാവിനുള്ള ഈ ഭാഷത്തിന്റെ അസ്വൈര്യത്തേയും ഉടൻ പ്രകാശിപ്പിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അധികം നന്നാകുമായിരുന്നു. രാജാവിന്ന് ഉദ്യേശിക്കുറിച്ച് ബഹുമാനാദികൾ ഉണ്ടായതുപോലെ ഉദ്യേശിക്കുറിയായ നാരായണമഹർഷിയെക്കുറിച്ചും ബഹുമാനാദികൾ ഉണ്ടാകുന്നതായിരിക്കും ശ്രാഗാരസത്തിന്ന അധികം യോജിക്കുന്നത്. അല്ലെങ്കിൽ ഉദ്യേശിക്കുന്നതിൽ ബഹുമാനമില്ലാത്തതൊക്കെ രാജാവിനും, അതിനെ അറിയുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന വൈമനസ്സും നിമിത്തം ഉദ്യേശിക്കും ശ്രാഗാരസത്തിന്നു കുറവു സംഭവിപ്പാനിടയുള്ളതാകുന്നു. ഈ സംഗതി ദാഹവതത്തിൽ ദക്ഷയാഗഘട്ടത്തിൽ ഗോത്രംതപദീയം' ഇത്യാദിശ്ലോകവും അതിന്റെ ശ്രീധരിയ'വ്യാഖ്യാനവും നോക്കിയാൽ സ്പഷ്ടമാകും.

എന്തിനാണിതെ അധികം പറയുന്നു. രാജാവിന്റെ ഈ ഭാഷയും തന്നിമിത്തം കവ്യത്തിനും കവിக்கும் ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഭാഷയും ലഘുവാണെങ്കിലും നല്ലവണ്ണം പരിഹരിക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള

സമാധാനം എത്രതന്നെ ആഘോഷിച്ചിട്ടും ഇനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. ഇനിയും ഇതുപോലെ രാജാവിന്റെ വിചാരമായ 'ഭോഗ്യാഭാസുര ശാത്രി' എന്നതിന്റെ മൂലമായ 'അസ്യസ്സർഗ്ഗവിധൗ' എന്ന ശ്ലോകത്തിൽ 'വേദോല്യാസജഡഃ' 'വിഷയവ്യവൃത്തകൗതുഹല' എന്ന വിശേഷണങ്ങൾകൊണ്ടു 'വേദപ്രഭാവജ്ഞാനാഭാവമോ' 'വേദവിനിന്ദനമോ' ആയ ഭോഷവും 'ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹപ്രഭാവജ്ഞാനാഭാവമോ' 'ജിതേന്ദ്രിയനിന്ദനമോ' ആയ ഭോഷവും രാജാവിനുണ്ടെന്നുതോന്നുന്നു. ഇവിടെയും വളരെ ആക്ഷേപസമാധാനങ്ങളുണ്ട്. അവയെ അതി വിസ്മാരഭയത്താൽ ഇവിടെ ചേർക്കുന്നില്ല. തപസ്സിന്റെ സ്ഥാനത്ത് വേദത്തെയും ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹത്തെയും തപസ്യയുടെ സ്ഥാനത്ത് വേദവിത്തിനേയും, ജിതേന്ദ്രിയനേയും, സങ്കല്പിച്ച് മുൻപറഞ്ഞ യുക്തികളെ അനുസരിച്ചാലോചിക്കുന്നതായാൽ രാജാവിനുള്ള ഈ ഭോഷങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തെയും അറിയുവാനാകുന്നു.

ഭോഷജ്ഞാസകലമാദരവോടുകൂടും
ഭോഷാകരഭരണനന്ദിനിദേവിക്കാളി
ഭോഷതപമരമടിയാൻതവഭാസകാവ്യ-
ഭോഷാകഥിച്ചതുപൊരുത്തമുളണമമ്മേ!

കൊടുങ്ങല്ലൂർ ചെറിയകൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ.

അമ്മായിചഞ്ചതന്ത്രം

മൂന്നാംതന്ത്രം.

മോഷണം.

ഭൂമിയിലുള്ള സാധനങ്ങൾ 'എന്റെ' 'നീന്റെ' എന്നുള്ള ഭാവന ഇടങ്ങിയമുറപ്പു പരധനമടക്കുന്നതു പാടില്ലാത്ത പ്രവൃത്തിയാണെന്നു വിദഗ്ദ്ധരിൽപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും മോഷ്ടിക്കുന്നതിനും സ്വത്തിനെ മോഷണത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുന്നതിനും ഇന്നേവരെ മനുഷ്യരും

പയോഗിച്ചിട്ടുള്ള യുക്തിവിശേഷം നോക്കുമ്പോൾ ഈ നിയമം ജ
 ഈസ്ഥപഭാവത്തിന്നു സഹിക്കവയ്ക്കാത്തവിധം വിരുദ്ധമായിട്ടുള്ളതാ
 എന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നുണ്ട്. മോഷണം ഇത്രത്തോളം മനുഷ്യ
 സ്വഭാവത്തിന്നു സഹജമായിരിക്കെ ആ പ്രവൃത്തിയെ മലയാളത്ത
 റൊട്ടു ഭിന്നിപ്പിക്കുന്നതിൽ അമ്മായിഅമ്മ ഒരു തന്ത്രമായി സ്വീക
 രിച്ചതിൽ വളരെ ആശ്ചര്യമൊ പുതുമയോ ഭാവിക്കാനില്ല. ഈ
 പ്രവൃത്തി നിന്ദ്യമായിട്ടുള്ളതാണെന്നു സർവ്വനസമ്മതമാണെങ്കിലും
 മോഷ്ടിക്കുന്നവന്റെയും മോഷ്ടിക്കപ്പെടുന്ന സാധനത്തിന്റെയും
 അവസ്ഥപോലെ മോഷണം ചെയ്യതായി കേൾക്കുമ്പോൾ നമ്മു
 ടെ മനസ്സിലുണ്ടാകുന്ന സ്മോഭത്തിന്നു ഭേദം വരാം. ശ്രീകൃഷ്ണൻ
 വെണ്ണയും പാലും കളവുചെയ്യതായി പൂരണങ്ങളിൽ വായിക്കു
 മ്പോൾ കൌതുകത്തോന്നി പുഞ്ചിരിതൂകുന്നതല്ലാതെ പിടിച്ച് പൊ
 ല്ലിസ്സിൽ എല്ലിക്കേണമെന്നു വല്ല മജിസ്ട്രേറ്റിന്നും തോന്നാറുണ്ടോ?
 അതുകൊണ്ട് അമ്മായിഅമ്മ മോഷ്ടിച്ചതായി അമ്മാമൻ അറി
 ണ്താൽതന്നെ ഒരു നോമ്പോക്ക് അല്ലെങ്കിൽ ഓർമ്മകേട എന്ന
 തോന്നാൻ വഴിയുള്ളൂ എന്ന് അമ്മായിഅമ്മയ്ക്കു ബോദ്ധ്യമുണ്ടെങ്കി
 ലും അവരെ സംശയിക്കാൻ വഴിയില്ലാത്ത വിധത്തിലും അന്യനെ
 സംശയിക്കാനുള്ള തരത്തിലും മാത്രമെ മോഷണം നടന്നിട്ടുള്ളൂ.
 ആകപ്പാടെയുള്ള ഫലംകൊണ്ടു മോഷണം അമ്മായി അമ്മയുടെ
 തന്ത്രമാണെന്ന് ഊഹിക്കയല്ലാതെ അവരെ കുറ്റം ചുമത്തുന്നതി
 ന് ഇതുവരെ തെളിവുണ്ടായിട്ടില്ല.

വല്ലസാധനവും കളവുപോയതായി ആക്ഷേപം വരുമ്പോ
 ളെല്ലാം അമ്മാമനും തറവാട്ടുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ ഒരു കയറഴിയും,
 അങ്ങോരും ഭായ്യയുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ ഒരു കയർ കൂടും. കളവു
 മുതൽ കണ്ടുകിട്ടിയാലും ഇതുതന്നെ ഫലം. എന്നുമാത്രമല്ല കട്ട
 എന്ന സംശയിക്കപ്പെടുന്നാൾ അമ്മാമനായിട്ടകലുന്നത് അമ്മായി
 അമ്മയ്ക്കു ഗുണമായിട്ടും വരും. ഇതെല്ലാം കാണുമ്പോൾ അമ്മായി
 അമ്മയുടെ ഏതാണ്ട് ചില തന്ത്രമുണ്ടെന്നല്ലെ വിചാരിക്കേണ്ടത്?
 ഇനിയും സംശയമുണ്ടെങ്കിൽ അന്യന്റെ യുക്തിയും അറിവും ത

നേറതാണെന്നു ഭർത്താവിനെ ധരിപ്പിച്ചു ഒരു പുഞ്ചിരിയൊ ശിരഃകുന്ദമൊ വാങ്ങിയതായി തെളിവുണ്ട്. യുക്തിമോഷണത്തിന്ന് ശിക്ഷിച്ചു കണ്ടാത്തതു നിയമത്തിന്നു വ്യാപ്തി പോരത്തതുകൊണ്ടാണെന്നല്ലാതെ അതൊരു മോഷണമല്ലെന്നെങ്ങിനെയാണ് പറയുക?

മേൽപറഞ്ഞതുകൊണ്ട് ഈ തന്ത്രത്തിലെ വിഷയം യുക്തിമോഷണവും വിത്തമോഷണവുമാണെന്നു സ്പഷ്ടം. വിത്തമോഷണം:—എന്റെ അനന്തിരവൻ കരുണാകരൻ പിശുക്കനാണെന്നു കണ്ട് തറവാട്ടു ചിലവുനടത്താൻ അമ്മാമൻ അവനെയാണ് ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ ആവശ്യത്തിന്നു കരുണാകരൻ അമ്മാമന്റെ പണപ്പെട്ടി തുറക്കുന്നതും വരവുചിലവിനെപ്പറ്റി ഒരു ശില്പിയോളം തിട്ടമായി കരുണാകരനു കാമ്യയുള്ളതും അമ്മായിഅമ്മയ്ക്ക് ഒരു മുളയായിത്തീർന്നു. പെട്ടിയിൽനിന്നു ഒന്നും രണ്ടും ഉറപ്പിക കാണാതായിത്തുടങ്ങി. ആക്ഷേപത്തിൽ വന്നപ്പോൾ 'ഞാൻതന്നെ വല്ലപ്പഴം ചിലവാക്കിട്ടുണ്ടാകും. അല്ലാണ്ടാറെടുക്കണം?' എന്നു അമ്മായിഅമ്മ പാഞ്ഞുവെങ്കിലും രണ്ടു ദിവാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ 'എന്റെ കുഞ്ചാൽ ചിലവായിട്ടില്ല. ഇത അമ്മാമനൊ മരമകനൊ വിട്ടുപോയതാണ്' എന്നു പറഞ്ഞു പിന്നെ കരുണാകരന്റെ കയ്യിൽ താക്കോല് കൊടുത്തിട്ടില്ല.

അമ്മാമനു തലക്കെണ്ണ കാച്ചുന്നതിന്നു പഴയ പശുവാൻ നെയ്യ് ഈട്ടാകൂട്ടിവെക്കേണ്ട ചുമതല കല്യാണിയമ്മക്കാണ്. എണ്ണക്ക് മറുജുളപ്പാടുകൾചെയ്തു ഭരണിനോക്കിയപ്പോൾ അതിൽ നെയ്യ് വളരെ കുറഞ്ഞു കണ്ടു. എങ്ങിനെയൊ കളവു പോയതായിരിക്കുമെന്നു കല്യാണിയമ്മ പറഞ്ഞു. കലവറത്താക്കേൽ അവരുടെ കയ്യിലിരിക്കെ ഈ കാരണം അമ്മാമന പ്രശം തൃപ്തിയായില്ല. എന്നുമാത്രമല്ല തന്റെ ദേഹരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടുന്ന കായ്ത്തിൽ കല്യാണിയമ്മക്കിത്രയും ശ്രദ്ധയില്ലാതെവന്നോ എന്ന് പറകയും അന്ധാരം ശബ്ദമുണ്ടെന്നു ചെയ്തു. അതു കണ്ടപ്പോൾ കല്യാണിയമ്മക്കു ശുണിയും വ്യസനവുമായി. കലവറക്കയ്ക്കും മതിയെന്നു പറഞ്ഞു താക്കോൽ വെപ്പിച്ചു. അമ്മായിഅമ്മയെ ഏല്പിച്ചു. അതിൽപിന്നെ

രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു ഭരണിയിൽ ധാരാളം പഴയന്നെ
യ്ക്ക് കണ്ടുകിട്ടിയതായി അമ്മായിഅമ്മ അമ്മാമനോടു പറകയും എ
ടുത്തുകാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. മറന്നുപോയതായിരിക്കുമെന്ന്
അമ്മായിഅമ്മ പറഞ്ഞുവെങ്കിലും ആ ഭരണി പത്തു ദിവസം മുമ്പു
മാത്രം വാങ്ങിടുള്ളതാകയാൽ അമ്മാമന് ബോദ്ധ്യമായില്ല.

യുക്തിമോക്ഷണം.

വളരെക്കാലമായി പറാവു ജേലിനടത്തി വാലുകൂപ്പും സം
ഭവിച്ച് രോഗങ്ങളും പിടിപെട്ടു വലയുന്ന ഞങ്ങളെ പട്ടി കിടപ്പിന്നു
വട്ടംകൂട്ടിടുള്ളത് അമ്മാമൻ സംധാരണയായി ഇരിക്കുന്നതും ശ്രാ
ന്വിയുടെ ഇറയത്തിട്ടിരിക്കുന്നതുമായ ചരകസേരയിലാണ്. ഇ
ങ്ങിനെ ഒട്ടനാൾ കഴിഞ്ഞതിന്നുശേഷം മാത്രമേ ഈ വൃത്താന്തം അ
മ്മാമന് മനസ്സിലായുള്ളൂ. ഒരു ദിവസം കാലത്തു പട്ടി കിടക്കുന്ന
ത് അമ്മാമൻ കണ്ടെത്തുകയും അടുത്തത്തിന്റെ കയ്യിലുണ്ടായിര
ുന്ന വടികൊണ്ട് ഒരു വിധം സമ്മാനിക്കുകയും ചെയ്തു. തന്നെത്ത
ല്ലിയതു വയസ്സായതിന്നും രോഗം പിടിച്ചുതീരുമായിരിക്കുമെന്നു വി
ചാരിച്ചിട്ടൊ എന്തൊ പട്ടി പിന്നേയും കസേരയിൽ തന്നെയാണ്
കിടപ്പ്. പിറെ ദിവസവും അമ്മാമൻ പ്രഹരംകൂട്ടി. തുടന്ന്
രണ്ടു ദിവസം ഇങ്ങിനെ സഭവിച്ചപ്പോൾ ഈ വർത്തമാനം അ
ത്താഴക്കോടതിയിൽ എത്തി. അത്താഴക്കോടതി എന്നതു സാ
ധാരണ എല്ലാ വീട്ടിലും ഉള്ളുപോലെ അയൽവക്കത്തുള്ളവരുടെ
നടവടിയെപ്പറ്റി അപ്പീലില്ലാത്ത വിധി കല്പിക്കുന്നതിന്ന് അത്താ
ഴത്തിന്നുശേഷം എന്റെ വീട്ടിലെ പെണ്ണുങ്ങൾ വിളക്കിന്നു ചുറ്റും
കൂടുന്ന ഒരു സഭയാണ്. അമ്മാമൻ പട്ടിയെ തല്ലിയ കേസ്സ് ആ
സഭയിൽ വിചാരണക്കു വന്നതു ചേശാപോലാ മുൻ കരുതലില്ലാ
തെയാണ്. കൊച്ചുനാരായണി പട്ടിക്കു ചോരകൊടുത്തപ്പോൾ
തിന്നാത്തതിനാൽ ആ വർത്തമാനം കല്യാണിയമ്മയോടിങ്ങിനെ
പറഞ്ഞു.

കൊച്ചുനാരായണി—അമ്മ അമ്മാമൻ തല്ലിയതിനുപട്ടി പിണങ്ങി
യിരിക്കയാണെന്നു തോന്നുന്നു. ചോരതിന്നുന്നില്ല.

കല്യാണിയമ്മ—കാരണവരെന്തിനീ പട്ടിയെത്തല്ലി പല്ലിളി കറുപ്പാണെന്ന്?

അമ്മായിഅമ്മ—പുഴുത്തപട്ടി കസേരയിൽ കിടന്നാലാറെകിലും തല്ലാതിരിക്കുമോ?

കല്യാണിയമ്മ—ആ പാവത്തിനെന്തെങ്കിലും അറിയാമോ? കാരണവരിരിക്കുന്നത് കാണാത്തപ്പോൾ അതു കേറിക്കിടന്നു.

അമ്മായിഅമ്മ—അറിയാത്തതിനു തല്ലൂ. അറിയുന്നതിനു ചൊല്ലൂ.

ഇത്രത്തോളം സംഭാഷണം കഴിഞ്ഞുടനെ അമ്മായിഅമ്മ സഭയിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞുപോയി.

മുമ്പാരിക്കൽ പറങ്ങോടൻ ഉറക്കത്തിൽ തല്ലുകൊണ്ടതിന്നു ശേഷം അവൻ താഴ്ത്തിറയത്താണ് കിടക്കാൻ തുടങ്ങിയത് എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. അമ്മായിഅമ്മ മുകളിലേക്കു പോകുന്നതിന്ന് മുമ്പുതന്നെ പട്ടി കസേരയിൽ കിടക്കാതെ ജാഗ്രതയോടെ നോക്കണമെന്ന് അമ്മാമൻ പറങ്ങോടനെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇപ്രകാരം എല്പിക്കാൻ അമ്മാമനു തോന്നിയത് അവന്റെ കഷ്ടകാലത്തിന്റെ മുമ്പ് എന്നു പറയാനുള്ളു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഉറക്കം വരുന്നതുവരെ അവൻ പട്ടിയെ ആട്ടിക്കളഞ്ഞു. അവനുറങ്ങിയപ്പോൾ പട്ടി പിന്നെയും കയറിക്കിടന്നു. പിന്നെ പട്ടി കിടക്കാതിരിക്കാൻ അച്ഛൻതന്നെ കസേരയിൽ കിടന്നു. പിന്നെ ദിവസം അമ്മാമൻ വന്നു നോക്കുമ്പോൾ പറങ്ങോടൻ കിടക്കുന്നതു കണ്ട് ക്രോധിച്ച് 'അതിൽ കിടക്കാൻ നിന്നെക്കാൾ യോഗ്യത പട്ടിക്കില്ലേ?' എന്നു പറഞ്ഞ് അനവധി പ്രഹരിച്ചു. അടി തുടക്കുന്നതിന്നിടയിൽ കൂടി, ഉണ്ടായ സംഗതി മുഴുവൻ പറങ്ങോടൻ പറഞ്ഞു. ഇതു കണ്ടുകേട്ടു നിന്നിരുന്ന

അമ്മായിഅമ്മ—കല്യാണിയമ്മ ഇന്നലെ പറഞ്ഞ കൂട്ടത്തിൽ താ നിരിക്കേണ്ടതതു താനിരിക്കേണ്ടതാൽ പിന്നെ തന്റെ നിലയിൽ നായിരിക്കുമെന്നതു ശരിയായി. ഇനി പട്ടി കിടക്കാതിരിക്കാൻ രാത്രി മുഴുവനും ഇവിടുത്തന്നെ ഇരിക്ക.

അമ്മാമൻ—ചെണ്ണങ്ങൾ പാറാ പരിപ്പിക്കുന്നതും തുടങ്ങിയൊ?

അമ്മായിഅമ്മ—ആപത്തേ! ഞാനൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. ഇനി അതിനെന്റേനറെ എത്തിത്തുടങ്ങും. ഇത്തിരി മിണ്ടാതിരിക്കാൻ ഒരു നമസ്കാരം.

ഈ സാഭാഷണം കല്യാണിയമ്മ കേട്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ ഒരുമതിരി ആപത്തായി കലാശിക്കുമായിരുന്നു. ഭാഗ്യവശാലവിടെ ആരു ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കല്യാണിയമ്മയെപ്പറ്റി താൻ പറഞ്ഞതു ഭർത്താവിന്റെ നാവിൽനിന്നു പുറത്തു വരാതിക്കുന്നതും പറഞ്ഞോടൻ തല്ലുകൊള്ളാതിരിക്കുന്നതും ഇനി ഒരു നിമിഷംകളയാതെ പട്ടികസേരയിൽ കിടക്കാതിരിക്കാനുള്ള വഴികണ്ടുപിടിക്കേണ്ടമെന്ന് അമ്മായിഅമ്മ ശ്രമിച്ചു തുടങ്ങി. അമ്മാമൻ കായ്കാദികൾ നടത്തുന്നത് അവിടെ ഇരുന്നായതുകൊണ്ടു മാറ്റി ഇടയ്ക്കു തരവുമില്ല. സ്വലവുമില്ല. വളപ്പിന്റെ വേലി പൊളിഞ്ഞു കെട്ടാതെ കിടക്കുന്നതുകൊണ്ടു തൊവരമുള്ളകെട്ടിയതും നെല്ലും മിററത്തുകിടക്കുന്നതുകൊണ്ടു പട്ടിയെ കെട്ടിയിടുന്നതിന്നും തരമില്ല. അതുകൊണ്ടു കുറെ ഇല്ലിയും മററും കൊണ്ടുവന്ന് അമ്മായിഅമ്മ കസേരയിൽ വെക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു. കസേര ചരിച്ചുപെച്ചാൽ മതി എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. ഒരുക്കാരും മറുവടി പറയാതെ ഉടനെ ചരിച്ചുവെച്ച് അമ്മായിഅമ്മ പോകയുംചെയ്തു. മുകളിൽചെന്ന് അമ്മാമനോട്.

അമ്മായിഅമ്മ—പട്ടികസേരയിൽ കിടക്കാതിരിക്കാൻ ഒരു പണി ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

അമ്മാമൻ—അസ്സലായി, പട്ടിയെ കെട്ടിയിടാൻ എനിക്കറിഞ്ഞു കൂടാഞ്ഞിട്ടാ? മിററത്തു നെല്ലും തൊവരയും കിടക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഒല്ലു ഒന്നും തരമില്ലാത്തത്. പോയി അഴിച്ചുവിട്ടു. പക്ഷെ കസേരയിൽ കിടന്നോട്ടെ.

അമ്മായിഅമ്മ—പട്ടിയെ കെട്ടിയിട്ടില്ല.

അമ്മാമൻ—പിന്നെ എന്താ ചെയ്യൂത്?

അമ്മായിഅമ്മ—നാളെ കാണരുതെ?

അമ്മാമൻ—വേറെ വഴി ഒന്നും ഞാൻ കണ്ടില്ല. വേണെങ്കിൽ

കസേരയെ ആക്കുകയും കൊടുക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ മുകളിൽ വല്ലതും കേറിവയ്ക്കണം, കാലത്തു മററണം, അമ്മായിഅമ്മ—അതൊന്നുമല്ല ചെയ്യൂത്. നാളെ കാലത്തു നോക്കരുതെ?

അമ്മായിഅമ്മ എന്തെങ്കിലും പറയാതിരുന്നാൽ പിന്നെ അതിനെപ്പറ്റി ചോദിച്ചിട്ടു കായ്മില്ലെന്ന് അമ്മാമൻ തീച്ച ബോദ്ധ്യമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഒന്നു ചോദിച്ചില്ല. പിറേറലിവസം കാലത്തു കസേര ചാരിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന കണ്ട് അമ്മായിഅമ്മയുടെ യുക്തിയെ വളരെ ബഹുമാനിച്ച് പുറത്തേക്കു പോകയും ചെയ്തു.

പിന്നെ ഒരു സംഗതി ഉണ്ടായതെന്തെന്നാൽ അമ്മായിഅമ്മയുടെ പ്രത്യേകബന്ധവസ്തിലിരിക്കുന്ന അലുമറയിൽ വെച്ചിരുന്ന ഗ്ലാസ് ഭരണിയിൽനിന്നു പഞ്ചസാര കളവുപോയി. പൂട്ടു പൂട്ടിയ മാതിരി ഇരിക്കുന്നുണ്ട്, താക്കോൽ അമ്മായിഅമ്മയുടെ കയ്യിൽനിന്നു വിട്ടിട്ടുമില്ല. ഇതു കണ്ടന്ധാളിച്ച് അമ്മാമന്റെ അടുക്കൽ കേസ്സും കൊണ്ടുചെന്നു. അമ്മാമൻ വീട്ടിലുള്ള കുട്ടികളെ എല്ലാം പിടിച്ച് തല്ലുകയും ചെയ്തു. കുട്ടിയൊന്നു പറഞ്ഞു കുട്ടികളെ നോക്കു പറഞ്ഞതിന്നു തല്ലി. അതു കണ്ടപ്പോൾ ചിലർ ഇനി കക്കിപ്പെന്നു പറഞ്ഞ് അധികം തല്ലുകൊള്ളാതെ പോയി. ഇനി കക്കിപ്പെന്നു പറഞ്ഞ കുട്ടികളെല്ലാവരും കൂടി ഈ കളവു ചെയ്തിരിക്കാൻ സംഗതിയില്ലെന്നു തോന്നി ഞാനവരെ വിളിച്ച് ചോദിച്ചപ്പോൾ തല്ലുകൊള്ളാതിരിക്കാനാണെന്നു പറഞ്ഞതാണെന്നു കുട്ടികൾ പറഞ്ഞു. ഒരുത്തനും കളവു ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു പറയുന്നതും ശരിയല്ലെന്നു തോന്നി.

ഞാൻ— അമ്മായി അമ്മ പഞ്ചസാരകളെൻ ചിലവു കൊള്ളുന്നല്ല.

അമ്മാമൻ ഈ കുട്ടികളെ എല്ലാം പിടിച്ച് തല്ലിയതും ശുദ്ധമേതെന്നാണ്. അതുകൊണ്ടു ആ വിരൽപതിഞ്ഞതൊ മറെറു നോക്കി ആരാണെന്നു കണ്ടുപിടിക്കണം.

അമ്മായിഅമ്മ— ഇതുതന്നെ ഞാൻ കാക്കതെ പറഞ്ഞു പോയതാണ്. അതുകൊണ്ടു പാവങ്ങൾക്കു തല്ലുകിട്ടിയതിനുള്ള വേ

ദേന എനിക്കല്ലെ അറിയാൻ പാടുള്ളു? ഇനി അതു കണ്ടുപിടിച്ചു അതിന്നൊരു വകതല്ല്. ആകപ്പാടെ പോയതൊ? ഇത്തിരി പഞ്ചസാര.

ഞാൻ— എന്നാൽ പോകട്ടെ.

കുട്ടികൾക്കു തല്പകൊണ്ട ദിവസം ഞാൻ മദ്രാശിങ്കു പോയി. പിറ്റേ ദിവസം കുറെ പലഹാരം കയ്യാശമുള്ളത് കൊടുക്കാൻ കുട്ടികളെ എല്ലാം അമ്മായിഅമ്മ മുകളിലേക്ക് വിളിച്ചു. കാരോരുത്തരായിട്ടു വാങ്ങിക്കൊണ്ടു പോയി. വീട്ടിൽ പാർക്കുന്ന കുഞ്ചു എന്ന ചെക്കനും പലഹാരത്തിന്ന് കൈകാട്ടിയപ്പോൾ അമ്മായി അമ്മ അവനെപ്പിടിച്ചു. പഞ്ചസാരയിൽപ്പതിഞ്ഞ നാലുവീരലുകളിൽ ഒന്നു (പാമ്പുവീരൽ) സംധാരണയിലധികം ആഴത്തിൽ പൊയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. കുഞ്ചുവിന്റെ പാമ്പുവീരൽ അസാധാരണയായ നീളമുള്ളതായി കണ്ടു. അതാണ് അമ്മായിഅമ്മ പിടിച്ചത്. കുഞ്ചുവിന്റെ വീരലും പഞ്ചസാര ഭരണിയും അമ്മാമനു കാണിച്ചു ഗകാടുത്ത് ബോദ്ധ്യം വരുത്തി. പൂട്ടു തുറക്കതെ കളവു ചെയ്ത് എങ്ങിനെ എന്നു ചോദിച്ചതിൽ തലേദിവസം രണ്ടു കോൽ ഭൂരത്തിരുന്ന അമ്മായിഅമ്മ ചായകൂട്ടുമ്പോൾ അലുമറയുടെ ഇടത്തെ വാതിലിന്റെ ബോൾട്ടു നീക്കിവെച്ചുവെന്നും കടയുടെ വീല് വളച്ച് താക്കോൽപാർത്തിലിട്ടു വലിച്ചപ്പോൾ രണ്ടുവംതിലുംകൂടി ഒപ്പാ തുറന്നുവെന്നും പഞ്ചസാര എടുത്തതിനുശേഷം അതുപോലെ രണ്ടു വാതിലുകളും ഒപ്പാ അടച്ചുവെന്നും പറഞ്ഞു. സംധാരണയായി താക്കോൽപാർമുള്ള വാതിൽ മാത്രമേ അമ്മായി അമ്മ തുറക്കുകയുള്ളൂ. കുഞ്ചുവിന്റെ കളവിനുശേഷം മറ്റൊരാളിൽ തുറന്നില്ലെങ്കിലും ബോൾട്ടു നോക്കിട്ടെ പൂട്ടാറുള്ളു. കുഞ്ചുവിനെ അപ്പോൾതന്നെ ശമ്പളം കൂടാതെ പിരിച്ചയച്ചു. അമ്മാമൻ വളരെ ലജ്ജിച്ചു? 'ആ പൊല്ലീസിൻസ്പെക്ടർ കൊടുക്കുന്ന ശമ്പളം പാറതിക്കാണു കിട്ടേണ്ടത്' എന്നുമാത്രം പറഞ്ഞു.

ഇങ്ങിനെ ദിവസാപ്രതി ഉണ്ടായിട്ടുള്ള സംഭവങ്ങളെക്കൊണ്ട്

വളരെ ബുദ്ധിയും കായ്പ്രാപ്തിയുമുള്ള സ്ത്രീയാണ് തന്റെ ഭാര്യ എ
ന്നും സ്നേഹവും നന്ദിയുംശ്രേഷ്ഠതയുമില്ലാത്ത വകക്കാരാണ് തന്റെ
കുടുംബത്തിലുള്ളവരെന്നും അമ്മാമൻ ധരിച്ചുവശായി.

തൃതീയതന്ത്രം സമാപ്തം.

കാരുട്ട് അച്യുതമേനോൻ, ബി. എ. ബി. എൽ.

അന്തരിക്ഷം

ഉല്പത്തിയും, ഉന്നതിയും.

രൂപരസഗന്ധരഹിതമായും അമൃത്തമായും ഉള്ള ഒരു വസ്തു ന
മ്മുടെ ചുറ്റും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ചലനങ്ങളാൽ മര
ത്രം നാം ഇതിനെ അറിയുന്നു. ഒരിക്കൽ നിശ്ചേഷ്ടങ്ങളായി നില്ക്കു
ന്ന മരങ്ങൾ അടുത്തക്ഷണത്തിൽ അനങ്ങുന്നതും, നമ്മുടെ ദേഹത്തു
എന്തോ തട്ടുന്നതായി നമുക്ക് അനുഭവമാകുന്നതും ഈ വസ്തുവിന്റെ
സാന്നിധ്യത്താലാകുന്നു. വാതകപൂർവ്വമായ ഈ വസ്തുവിനെ നാം
സ്पर्ശത്താലല്ലാതെ, പ്രത്യക്ഷാനുഭവത്താലറിയുന്നില്ല. മേഘങ്ങൾ
സഞ്ചരിക്കുന്നതും, മഴ പെയ്യുന്നതും, മൂടൽമഞ്ഞും മുതലായ പ്രതി
ഭാസങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതും വാതകപൂർവ്വമായ ഈ വായുമണ്ഡലത്തിൽ
ആകുന്നു. ഇപ്രകാരം, അനേകം ആശ്ചര്യപ്രദങ്ങളായ സംഭവ
ങ്ങൾക്കു പാത്രമായിരിക്കുന്നതും, ഭൂഗോളത്തിനു ചുറ്റും പൊതിഞ്ഞു
കിടക്കുന്നതുമായ വായുമണ്ഡലത്തെ ശ്വാസനമണ്ഡലം അഥവാ
അന്തരിക്ഷം എന്നു വിളിച്ചുവരുന്നു. ഇതിന്റെ ഉല്പത്തി എന്ത്?
ഉന്നതി എന്ത്? പ്രകൃതി എന്ത്? ഘടന എന്ത്? സമ്മർദ്ദം എന്ത്?
ഭാരമെന്ത്? ഊഷ്മാവസ്ഥ എന്ത്? ചലനങ്ങൾ എന്ത്? എന്നിങ്ങ
നെ പല ചോദ്യങ്ങൾക്കും ഉത്തരം പറയാൻ നോക്കാം.

നാം ശ്വാസോച്ഛ്വാസം ചെയ്തു ജീവിക്കുന്ന വായുമണ്ഡലം,
വാസ്തവത്തിൽ, നാം അധിവസിക്കുന്ന ഭൂഗോളത്തിന്റെ ഒരു അം
ശമാകുന്നു. നാം അല്പം ചിന്തിച്ചതിനുമേലല്ലാതെ, ഇങ്ങനെയൊരു

വസ്തുനമ്മുടെ ചുറ്റും ഉണ്ടെന്നു ബോധപ്പെടുന്നതല്ല. യാതൊരു വസ്തുവുമില്ലാത്ത കേവലമായ ആകാശമാണ് നമുക്കു ചുറ്റുമുള്ളതെന്നത്രേ നാം ഗണിക്കുന്നത്. എന്നാൽ, കറേനറം വെള്ളത്തിൽ മുക്കിയിട്ടു കിടക്കാം; ഉടൻ, പൊങ്ങിവന്ന് ഈ വായുവിൽ അല്പം ശ്വസിക്കാതെ ജീവിക്കുവാൻ അസാധ്യമെന്നു മനസ്സിലാക്കും. കടുത്ത കാറ്റത്തു വീട്ടിന്റെ മേൽപുറയിലുള്ള കാലകളെ അടിച്ചുപറത്തുന്നതും, കായലിൽ വള്ളങ്ങളെ ഓടിക്കുന്നതും, മരങ്ങളെ വളച്ചുപെട്ടിക്കുന്നതും ഈ വായുവിന്റെ പ്രഭാവമാണെന്നു നമുക്കു എളുപ്പം ബോധപ്പെടുന്നുണ്ടല്ലോ. വായു ഒരു പദാർത്ഥമാണെന്നും, വായു മണ്ഡലം കേവലം ശൂന്യാകാശമല്ലെന്നും ഉള്ള വസ്തുത, ഇതിനാൽ വ്യക്തമാണല്ലോ.

ഘനദ്രവ്യമായ ഈ ഭൂമണ്ഡലത്തെപ്പോലെ, പദാർത്ഥങ്ങളിൽ ഒന്നായ ഈ വായുവിന്റെ ആദിമചരിത്രമെന്താണു? ഭൂമിയുടെ പഴയ ചരിത്രത്തെ ഊഹിച്ചുറിയുവാൻ പല ലക്ഷ്യങ്ങളും നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭൂതലത്തിന്റെ സ്ഥിതിഭേദങ്ങൾ, അന്താരൂപലത്തുള്ള ശിലകളുടെ പടലിതാവസ്ഥ, ചില പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നെടുക്കുന്ന തുൽപേയങ്ങൾ, ചില താഴ്വാരങ്ങളിൽ ഉള്ള വലിയ പാറകളുടെ പുറത്തുകണേപ്പെടുന്ന ദൂരണശ്രേണികൾ—ഈ വിധം പല സംഗതികളും, ഭൂഗോളത്തിന്റെ പുരാതനചരിത്രത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന പ്രമാണങ്ങളാകുന്നു. എന്നാൽ, വായുമണ്ഡലത്തിന്, ഈ വിധം വല്ല ലക്ഷ്യങ്ങളുമുണ്ടോ? സൂര്യഗോളത്തിന്റെ സ്ഥിതിയേയും, വികാരങ്ങളെയും ഗ്രഹിക്കുവാൻ ഇപ്പോൾ നമുക്ക് ഏറെക്കുറെ സാധിക്കുന്നുണ്ട്. അവയോടു സ്വാദശ്ശപ്പെടുത്തി നോക്കിയും, ബ്രഹ്മാണ്ഡകടാഹത്തിന്റെ പ്രകൃതിയെപ്പറ്റിയുള്ള ചരിത്രത്തെ അറിഞ്ഞും, നമുക്കു വായുമണ്ഡലത്തിന്റെ പൂർവ്വസ്ഥിതിയെ പരിഗണിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നു.

സൂര്യൻ, ഗ്രഹങ്ങൾ, നക്ഷത്രങ്ങൾ മുതലായവയുടെ ആദ്യ രൂപം എന്തായിരുന്നു? അവ ഇപ്പോഴുതെന്തെപ്പോലെ ആയിരുന്നില്ല. അവ മേഘങ്ങളുടെ മാതിരിയിൽ, നിയതമായ ഒരു രൂപവുമില്ലാ

ത്ത ജ്യോതിസ്സുകളായിരുന്നു. അവ്യക്തജ്യോതിസ്സ് എന്നാണ് ഇതിനു പേരു പറയുന്നത്. ഇപ്പോൾ ആകാശമണ്ഡലത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന ഗോളങ്ങളെല്ലാം ഈ അവ്യക്തജ്യോതിസ്സിന്റെ രൂപഭേദങ്ങളാണെന്നു ലാപ്ലാസ് (La Place) എന്ന പരശ്ചിന്താ—ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞൻ വളരെക്കാലം മുമ്പേ വാദിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തെ അംഗീകരിക്കുകയും സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു.

മേഘങ്ങളെപ്പോലെ നിയതരൂപമില്ലാതെ ആകാശത്തിൽ കിടന്നിരുന്ന അവ്യക്തജ്യോതിസ്സുകൾ, കാലക്രമത്തിൽ തണുത്തുവന്നു. അവ തമ്മിൽ ആകർഷിക്കയും, ഗരിമാവിഷ്ണുണം എന്ന ഈ ആകർഷണശക്തിയാൽ, അവയുടെ രൂപം ക്രമേണ ഗോളമാവുകയും ചെയ്തു. അവയുടെ അപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥ വിചാരിച്ചാൽ, വളരെ അത്ഭുതകരമായിത്തോന്നും. അനേകം വാതകങ്ങൾ വളരെ വെണ്മയോടുകൂടെ കത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നിരുന്നു. ഇവ ക്രമേണ തണുത്തു, എരിപ്പും കട്ടിയറക്കുവന്നവ, വേഗം തണുത്തു തുടങ്ങി. ഇങ്ങനെ ഏതാനും ഭാഗം ജലംപോലെ ദ്രവമായിത്തീർന്നു. ശേഷം അംശങ്ങൾ വാതകങ്ങളായി ജ്വലിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ ഇരുന്നു. തണുത്തു കട്ടിയായ വസ്തുക്കളുടെ ചുറ്റും വാതകങ്ങൾ കത്തിനില്ക്കുകയും, ഈ വിധം പല സൂര്യഗോളങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു ഗോളമാണ് നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ സൂര്യൻ.

വീണ്ടും തണുപ്പുകൊണ്ട്, ദ്രവസ്ഥിതിയിലുള്ള വസ്തുക്കൾ ഘനസ്ഥിതിയിലായി; വാതകങ്ങളുടെ ജ്വാല ശമിച്ചു. ഘനാവസ്ഥയിൽ ഉള്ള വസ്തു പിണ്ഡത്തിന്റെ ചുറ്റും ഈ വാതകങ്ങൾ ശാന്തമായി നിന്നു. ഇങ്ങനെ ഉണ്ടായ ഒരു ഗോളമാണ് നമ്മുടെ ഭൂമിയും അതിന്നു ചുറ്റുമുള്ള വായുമണ്ഡലവും.

ഈമതിരി സംഭവങ്ങൾ എല്ലാഗ്രഹങ്ങളിലും ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. ചില വസ്തുക്കൾ അതിശീഘ്രം തണുത്തുവെന്നും, മറ്റു ചിലവ മന്ദമായിട്ടേ ഘനീഭവിച്ചുള്ളുവെന്നും, ചില വാതകങ്ങൾ ജ്വലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുതന്നെ ചെയ്യുന്നു എന്നും, മറ്റുചിലവ തണുക്കുകയും, അ

ഗിജപലനം മറി, ഒരു വാതകപൂരമായ സമുദ്രംപോലെ നില്ക്കുന്നുവെന്നും ഉള്ള ഭേദങ്ങളെ നാംഗ്രഹിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഓരോ ഗ്രഹത്തിലും ഈ മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത് ഓരോ രീതിയിലാണെന്നുള്ള വസ്തുത, മറ്റു ഗ്രഹങ്ങളുടെ അവസ്ഥയെ പയ്യംപോലാക്കുമ്പോൾ മനസ്സിലാകുന്നതാണ്.

വ്യാഴം എന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ അവസ്ഥ എന്താണ്? അത് ഇപ്പോഴും വളരെ ചൂടു പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. അതു പൂർണ്ണമായി സ്വയം പ്രകാശിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും, അതിന്റെ ചൂടിന്റെ ആധിക്യത്താൽ, പകുതി വെളിച്ചം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നുണ്ടെന്നു ഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വ്യാഴഗോളത്തിന്റെ ചുറ്റുമുള്ള അന്തരിക്ഷത്തിൽ അനേകം മേഘങ്ങളും ബാഷ്പങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കാനിടയുണ്ട്. ഇവ, ഭൂഗോളത്തിന്റെ വായുമണ്ഡലത്തിലായിരുന്നെങ്കിൽ എത്രയോ കാലാമുമ്പേ, തണുത്തു കുട്ടിയായിട്ടു ഭൂമിയിൽ പതിക്കുമായിരുന്നു. ഭൂദർശി നിയന്ത്രത്തിൽകൂടെ നോക്കിയാൽ, വ്യാഴഗ്രഹത്തിന്റെ അവസ്ഥകളെ അറിയാം. അതിലെ അന്തരിക്ഷത്തിൽ വളരെ നിബിഡമായി മേഘങ്ങൾ നില്ക്കുന്നുണ്ടെന്നു കണ്ടറിയാം. ഈ മേഘങ്ങൾ, ജലം ആവിയിലായപ്പോൾ മാറിനില്ക്കുന്നതിനു ലക്ഷ്യങ്ങളാണെന്നു ഊഹിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വ്യാഴഗ്രഹത്തിൽ, ജലം ദ്രവാവസ്ഥയെ പ്രാപിച്ചിട്ടില്ലെന്നും, ഇങ്ങനെ വരുവാൻ ഹേതു, ആ ഗോളം അത്ര തണുത്തു തണുത്തിട്ടില്ല എന്നുള്ളതാണെന്നും ഊഹിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ക്ഷൗരം, അല്ലെങ്കിൽ ചൊവ്വ എന്ന ഗ്രഹത്തിൽ ജലം ദ്രവാവസ്ഥയിലല്ലാ വർത്തിക്കുന്നത്. ക്ഷൗരഗ്രഹത്തിന്റെ ധ്രുവപ്രദേശങ്ങളിൽ മഞ്ഞുകട്ട ഉണ്ടെങ്കിലും, മറ്റുപ്രദേശങ്ങളിൽ ജലദ്രവമാകട്ടെ, അന്തരിക്ഷത്തിൽ നീരാവിയാകട്ടെ തെല്ലുപോലുമില്ല. ക്ഷൗരഗ്രഹത്തെപ്പറ്റിയ അറിവുകൾ ശേഖരിക്കുവാൻ പ്രത്യേകം ഉത്സാഹിച്ചിരിക്കുന്ന ചില ശാസ്ത്രീയ തത്ത്വപര്യവേഷകന്മാർ ഏകകണ്ഠമായി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത് മേൽപ്രകാരമാകുന്നു. ധ്രുവപ്രദേശങ്ങളിൽ ഹിമകാലത്തുമാത്രമേ ജലഘനം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നുള്ളൂ. ക്ഷൗരന്റെ മദ്ധ്യപ്രദേശങ്ങളിൽ ജലം സംഭരിക്കുന്നതു, തോടുകൾ മുഖേ

നയം എന്നും ഈ തോടുകൾ ധ്രുവദേശങ്ങളിലെത്തുന്നുവെന്നും ഈ ഹിക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ ചന്ദ്രഗോളം എങ്ങനെയുള്ളതാണെന്നു വിചാരണ ചെയ്യാം. ചന്ദ്രഗോളം മുഴുവൻ ഘനവസ്തുവാണ്. ജലാപോലെ ദ്രവപദാർത്ഥമാകട്ടെ, നീരാവിപോലെ ബാഷ്പപദാർത്ഥമാകട്ടെ അവിടെ ഇല്ല. ഭൂമിയിലുള്ള മാതിരി ജന്തുക്കളും ചന്ദ്രഗോളത്തിൽ ഉണ്ടായിരിപ്പാൻ സംഗതി ഇല്ല. ചന്ദ്രഗോളത്തിൽ വല്ല ദ്രവപദാർത്ഥവും ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു ജലമായിരിക്കുമായുള്ളൂ; ഇതുതന്നെയും, ചന്ദ്രന്റെ മറ്റു ഘനവസ്തുക്കളോടുകൂടി ഗ്രഹിക്കപ്പെടുകയാൽ, ദ്രവാവസ്ഥയിൽ കിടക്കുന്നില്ല. ചന്ദ്രഗോളത്തിന് ഒരു ആചരണികയായിട്ട് വായുമണ്ഡലവുമില്ല. വല്ല വാതകങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവ, തണുത്തു കട്ടിയായി, ചന്ദ്രഗോളത്തോടു യോജിച്ചുപോയിരിക്കണം. അഥവാ, ചന്ദ്രന്റെ ആകർഷണശക്തിക്കു അധീനമാകാതെ വേർപെട്ടു പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കണം.

ഇങ്ങനെ നോക്കിയാൽ, ഒരു ഗോളത്തിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി, അതിന്റെ ശീതീഭാവത്തെ അനുസരിച്ചുണ്ടായതാണെന്ന് അനുമാനിക്കാം. വാതകം തണുത്തു ദ്രവമായതും ദ്രവം തണുത്തു ഘനമായതും എത്രയെത്രകാലംകൊണ്ടാണോ അതനുസരിച്ചു കാരോരോ ഗോളങ്ങൾക്കും മാറ്റം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. അധികം വലുതായ ഗോളം തണുക്കുവാൻ അധികം കാലം വേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല.

ആകട്ടെ. കാലക്രമത്തിലുള്ള ഈ ശീതീഭാവംകൊണ്ടു ഗോളങ്ങളുടെ അവസ്ഥ എന്താകും? അവ, ചന്ദ്രനെപ്പോലെ ഘനവസ്തുമാത്രമായും, അന്തരികു ഹിതായുമുള്ള ഒരു ഗോളമായിത്തീരുമോ? അതല്ല, നമ്മുടെ ഭൂഗോളത്തെപ്പോലെ, ഒരു വായുമണ്ഡലവും, ദ്രവപദാർത്ഥപൂരമായ സമുദ്രവും ഉള്ള ഗോളമാകുമോ? ഈ സംഗതിയെ നോക്കിയിരിക്കേണ്ടത് അതതു ഗോളത്തിന്റെ ആകർഷണശക്തിയെ അറിഞ്ഞിട്ടാകുന്നു. വാതകങ്ങളായ അംശങ്ങളെ, വേർപെടുത്തി ഭൂരേഖയോടെ, സ്വാംഗമായി പിടിച്ചു നിറത്തി

കൊള്ളുവാൻ ഒരു ഗോളത്തിന് എത്രമേൽ ആകുഷ്ണശക്തി ഉണ്ടെന്നറിയണം. ഇനി, ആകുഷ്ണശക്തിയുടെ അളവ്, അതുതന്നെ ഗോളത്തിലുള്ള വസ്തുവിന്യെതിരെ അളവിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. അധികം വസ്തുവിന്യെതിരെ ഗോളത്തിന് അധികം ആകുഷ്ണശക്തി ഉണ്ടായിരിക്കും. പിന്നെയും, വസ്തുവിന്യെതിരെ അളവ് അതതു വസ്തുവിന്റെ വലിപ്പത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ സാഗതികളെ ആലോചിച്ചാൽ, നമ്മുടെ ഭൂഗോളത്തിന്റെ വായുമണ്ഡലം നിശ്ശേഷം ഇല്ലാത്തവകയില്ലെന്നു സ്ഥാപിക്കാവുന്നതാണ്. വായുമണ്ഡലത്തിലെ ചില ലഘുതരങ്ങളായ വാതകങ്ങൾ— അബ്ജനകം തുടങ്ങിയവ— ധാരാളമായി വേർപെട്ടു പൊയ്ക്കിട്ടുണ്ടെന്നു ഈ സന്ദർഭത്തിൽ കരുതേണ്ടതാകുന്നു.

നമുക്കു ശ്വാസോച്ഛ്വാസം ചെയ്യുവാൻ തക്കവണ്ണം കൃത്യമായ ഒരു ശ്വാസനമണ്ഡലം നമ്മുടെ ചുറ്റും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതു, നാം അധിവസിക്കുന്ന ഗോളത്തിന്റെ അപ്പോഴത്തെ വലിപ്പംകൊണ്ടു മാത്രമാകുന്നു. ഭൂഗോളത്തിന്റെ വലിപ്പം എപ്പോൾ ചുരുങ്ങുന്നുവോ അപ്പോൾ ശ്വാസനമണ്ഡലത്തിലും, അതു മുഖേന മനുഷ്യജാലത്തിലും അനേകം മറ്റുള്ളവർ ഉണ്ടാകും.

(തുടരും)

ഒരു. രാമകൃഷ്ണപിള്ള.

കാലനില്പാത്തകാലം

(കുഞ്ചൻനമ്പ്യാരുടെ ഒരു തുളു)

യേശു മരിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് ഇല്ലാതിരുന്നാൽ ലോകത്തിന് ഇതിൽപരം അനുഗ്രഹം ഒരു മുണ്ടുകേണ്ടതില്ലെന്നാണല്ലോ നമ്മുടെ സംധാരണ ബോധം. പക്ഷേ കാലനില്പാത്ത ഒരു കാലമുണ്ടായാൽ അനേകകായങ്ങൾ പരങ്ങളിലാവുമെന്നു സരസകവിനായ കുഞ്ചൻ നമ്പിയാരുടെ ചേങ്ങേന്ദ്രോപാഖ്യാനം എന്ന കൃതിയിൽ

നിന്നു തന്റെ ചേർന്ന ഒരു ഭാഗം (ഇന്ദ്രസേനയും ദൈവന്ദ്രനുമായുള്ള സംഭാഷണം) ഭാഗിയായി തെളിയിക്കുന്നുണ്ട്. പഞ്ചേന്ദ്രോപാഖ്യാനം അച്ചടിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ള വിശ്വാസത്താലാണ് ഇതിവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നത്. മഹാഭാരതത്തിലെ വൈയാഹികോപ പദ്യത്തിലുള്ള ഒരുപാഖ്യാനമാകുന്നു പഞ്ചേന്ദ്രോപാഖ്യാനമെന്നു വിശേഷിച്ചു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ”.

വി. കെ. നാരായണപ്പിള്ള ഐ. എ:

‘ഇന്ദ്രനപ്പോളരുപെയ്യു’ കേട്ടുകൊൾകപരമാത്മം
 ഇന്ദ്രനെന്നങ്ങൊരുവനെ കേട്ടറിയുന്നീലയോ, നീ?
 ഇന്ദ്രനിന്ദ്രനെന്നു ലോകപ്രസിദ്ധൻ ഞാൻ മഹാവിരൻ
 ചന്ദ്രബിംബാനന്ദനമ്മഗ്രഹിക്കാതെങ്ങൊരുമില്ല.
 ധാത്രിയിൽ ഞാൻ വരുവാനും കാരണമുണ്ടു തുംചൊല്ലാം
 നേത്രമുഗാഹിയായി നീനോടെന്തിനു ഞാൻ മറയ്ക്കുന്നു.
 മിത്രപുത്രൻ ധർമ്മരാജൻ സത്രമെന്നു സമരംഭി-
 ചെത്രം നാളുണ്ടവൻ ഭീക്ഷിച്ചത്രതന്നെ വസിക്കുന്നു.
 ധാത്രിവംസിജനങ്ങൾക്കു മരണവു നന്നു സ്മിധായി
 പാർത്തുകണ്ടാലെത്ര കഷ്ടം കാലം നതും കൂട്ടമില്ലാം.
 സത്ര ശാലയ്ക്കു കംപുക്കു യാഗവും ചെയ്യിരിക്കുന്നു
 പത്തു നൂറ്റായിരം വർഷമിപ്രകാരം ധർമ്മരാജൻ.
 വൃദ്ധനാണൊരു കൂട്ടം നിറഞ്ഞു ഭൂതലാതന്നിൽ
 ചത്തുകൊൾവരിനേതും കഴിവില്ലാകാലനില്ലാം.
 മുത്തച്ഛൻ മുതക്കൻ മുമ്പത്തച്ഛൻ നിരിക്കുന്നു
 മുത്തച്ഛനവനുള്ള മുത്തച്ഛൻ മരിച്ചിലാ.
 അഞ്ഞൂറുവയസ്സുള്ളൊരു പുപ്പൻ മാരുമിപ്പോൾ
 കഞ്ഞായിട്ടിരിക്കുന്നു അപ്പുപ്പൻ അവർക്കുണ്ട്.
 കഞ്ഞിക്കു വകയില്ലാ വീടുകളില്ലാ രേടത്തും
 കഞ്ഞുങ്ങൾക്കെട്ടു പത്തു പറയരിക്കൊണ്ടു പോരാ.
 പത്തു നൂറു പറവെച്ചാൽ മുതക്കന്മാർക്കുതുകൊണ്ടു-
 ണ്ടത്രമാത്രം രണ്ടു വറുവിളമ്പു നേവാളെത്തുമെല്ലാം.

പത്തുകോടിജനമുണ്ടു പലുപായിട്ടൊരുവീട്ടിൽ
 കുത്തിവച്ചുപാവപോലെതിങ്ങിവിങ്ങിക്കിടക്കുന്നു.
 കണ്ണിലെപ്പൊളകൾക്കുടനൊച്ചുള്ളനരമാക്കു-
 ണ്ടെണ്ണമില്ലിവണ്ണമുള്ളപെണ്ണകൾക്കുമെണ്ണമില്ലാ.
 കണ്ണുകാണാത്തവർപിന്നെ കാതുകേളാത്തവർപിന്നെ
 കിണ്ണനേക്കാൾമിനുപ്പുള്ളകുടലുണ്ടിക്കാരേറെയുണ്ടു്
 അന്ധിയല്ലാതൊരുവസ്തുശരീരത്തേലവക്കില്ലാ
 ഭുജിതീയ്ക്കുംകുറവില്ലാഭുജിതീയ്ക്കുംകുറവില്ലാ.
 പത്തുനാൾഭക്ഷിയൊത്തൊലുചത്തുപോകുന്നതുമില്ലാ
 പത്തനങ്ങുളിടംപോരാഞ്ഞത്രെടുവംമനുഷ്യക്കു.
 ഉന്നതത്തിൽകിടക്കുന്നോരുരുണ്ടുപറമേൽവീഴും
 ഭിന്നമാകുമതുനരംമസ്തകംറസുവുമാകാലം
 ഒന്നുരണ്ടല്ലൊരുലക്ഷാമുതുകുന്മാർപതിക്കുന്നു
 ഒന്നുകൊണ്ടുപ്രാണനാശംവരുന്നീലിന്നൊരുത്തക്കും.
 ഉള്ളതിൽസങ്കടമോത്താൽനാടുവാഴിപ്രഭുക്കൾക്കു
 കള്ളനെക്കൊല്ലുവാൻമേലാവെട്ടിയാൽചാകയില്ലേയ്യം.
 ഉള്ളവസ്തുക്കളെപ്പേരുംകടുതിന്മൊന്നൊരുക്കൂടും
 തള്ളലോടെനടക്കുന്നുതെല്ലുപടിയവക്കില്ല.
 രാജധാനിക്കകംപുക്കുരാജഭണ്ഡധാരവുമാകട്ടെ
 വ്യോജമെന്നപകൽകൂടെതസ്തുരന്മാർനടക്കുന്നു.
 വ്യാജശിക്ഷാകുറഞ്ഞപ്പോളമ്പലത്തിൽപൂജമുട്ടി
 പൂജകൊണ്ടുപുറംമറ്റിത്തിരിച്ചുയെമ്പിറന്നൊരും.
 മന്ത്രികൾക്കുതമ്പുരാനെപ്പേടിയില്ലാതൃണ്ണത്തോളം
 മന്ത്രികളെപ്രജകൾക്കുംശങ്കയില്ലാമനക്കാമ്പിൽ.
 അന്തമില്ലാത്തൊരാൾമുഴുത്തുട്ടുമിയിലെല്ലാം
 അന്തകന്റെയാഗമിപ്പോളനത്ഥത്തിനൊക്കെമൂലം.
 അന്തണക്കുയാഗമില്ലാകർമ്മമില്ലാധർമ്മമില്ലാ-
 ശാന്തിചെയ്യാൻക്ഷേത്രമില്ലാശാന്തരായിട്ടാരുമില്ലാ.
 എന്തുപിന്നെനിന്നയ്ക്കുനഹ്യാകൃതിക്കൊക്കെത്തവണ്ണം

ജന്തുധർമ്മത്തിനാപിന്നെവേണ്ട*യില്ലെന്നായിവന്നു
 ഉത്തമസ്ത്രീകളെപാതിവ്രത്യമെല്ലാമനുഭവിച്ചു
 കത്തവണ്ണംപുരുഷന്മാർസഞ്ചരിപ്പാനൊരുമ്പട്ടു
 ചത്തുപോമെന്നൊരുഭീതിദുഷ്ടനാങ്ങൾക്കില്ലയെന്നും-
 ലിത്തരംകൊടുവാനൊരുമടിക്കില്ലെന്നറിഞ്ഞാലും
 ഉടുപ്പാനുഭജിപ്പാനാകൊടുക്കുന്നപുരുഷന്മാ-
 രടുക്കൻസമ്മതിക്കാതായ് ചമഞ്ഞുവേശ്യമരിപ്പോൾ
 കൊടുക്കുന്നപുരുഷന്മാരുടുക്കുന്നോൾമിടുക്കന്മാർ
 കൊടുക്കുന്നതാഡനാപാരംകടുക്കുന്നദുരപാരം.
 കലികാലത്തിലേക്കൊളംകഷ്ടകാലമായിവന്നു
 ഉലകിൽകാലനില്പാഞ്ഞുവലഞ്ഞുസർപ്പജന്തുക്കൾ
 കലദോഷംവരുത്തുന്നോർകലചെയ്യാൽമരിക്കാഞ്ഞാൽ
 കലഹാനിവരുമെന്നുകലനാചെയ്തനിബാലെ.
 പെറുപെറുവളരുന്നജീവജന്തുക്കൾക്കുപാത്താൽ
 ആററമില്ലാപാരിടത്തിലൊരുദിക്കുമൊഴിവില്ല
 മുറുമാംസഭുജിക്കുന്നജനങ്ങൾക്കുമിതുകാലം
 കൊറുപേരുംനാസ്തിയായിമരിപ്പാനുമെളുതല്ല.
 മെച്ചമോടെപുലിപന്നിസിംഹവൃന്തങ്ങളിൽതന്നെ
 പച്ചമരംസംകടിച്ച്ശുഭജിക്കുന്നസർപ്പകാലം
 കൊച്ചുമത്സ്യങ്ങളെപ്പൊടെവിഴുങ്ങാപോലുംചാമത്സ്യം
 സപ്തമയ്യെററരുപാരുത്തുടേപോരുമവയെല്ലാം.
 ഭുജിക്കുന്നതെളെക്കൊണ്ടുനാറ്റത്തുളുതലമെല്ലാം
 അഷ്ടിമന്ത്രംപോലുമൊക്കൊടുപ്പാനില്ലെന്നുവന്നു
 പട്ടിണിക്കുവഴിവിണുവഴിപോക്കുക്കുത്രകഷ്ടം
 പട്ടണത്തിലെങ്ങുമിപ്പോൾപണവുംകാശുമില്ലാതായ്
 ഉടുതെണ്ടിനടന്നഷ്ടികഴിക്കുംബ്രഹ്മണക്കിപ്പോൾ
 ഉഴിലെങ്ങുംചേരുകിട്ടുപുരുഷന്മാരുത്തിന്റെമൂലം.

ആട്ടമാടിനടക്കുന്നോരട്ടമെല്ലാമുപേക്ഷിച്ചു
 കൂട്ടമൊക്കെപ്പിരിഞ്ഞോരോകോട്ട് ലന്നമിരുന്ന
 പാട്ടുകാക്കുവിശന്നിട്ടുസപരവു ഭർമ്മായി
 നാട്ടിലെങ്ങുമൊരുകാശുലഭിപ്പാനുവകയില്ല
 പാട്ടുകേട്ടാലാക്കുസൗഖ്യം പട്ടിണിയായ്ക്കിടക്കുമ്പോൾ
 ഊട്ടുകേട്ടാൽതലപൊക്കമതു കേൾപ്പൊന്നെങ്ങുമില്ല
 ചേട്ടനെനന്നുതമ്പിയെന്നുതങ്ങളിലുള്ളനരാഗം
 ചേട്ടകൾക്കുനാസ്യിയായികൂട്ടമേറിച്ചമകയാൽ.
 ചേട്ടനെനന്നാലൊന്നുരണ്ടല്ലവതു ഞമഞ്ഞുറ
 കൂട്ടായിപ്പലകൊൾവാന്നെന്തുബന്ധം ചാക്കുമില്ല.
 നാട്ടുവാഴിക്കുകമില്ലാകപ്പലല്ലാചുകമില്ല-
 കാട്ടുവാഴിക്കിപ്പൊൻനല്ല നല്ല ഉത്തിനുപ: ത്തി: ൦൦.
 മോടികൂട്ടിനടക്കുന്നപുരുഷന്മാർനാസ്യിയായി
 നേടിവച്ചുപണംവിറുതിന്നുശേഷം വകയായി.
 കരരിയക്കരനായുണ്ടു കാലകത്തുമാളികമേൽ
 നാരിയെക്കൊണ്ടുപായച്ചുസുഖിച്ചുവണവനിപ്പോൾ
 ആരിയച്ചെട്ടിയെച്ചെന്നുകാൽപിടിച്ചുകിടക്കുന്നു
 കരരിയാരണ്ടുവറെറങ്ങാൻകിടച്ചെങ്കിലതുതന്നെ.
 പാരിലുള്ളവർത്തമൊന്നുകഷ്ടമെന്നേപറയവൂ
 നീരസങ്ങൾവിസ്മരിച്ചിട്ടുതുകായ്നമുക്കിപ്പോൾ.
 കവടിക്കരനായുള്ളഗണിതക്കരനമിപ്പോൾ
 കപടങ്ങൾപറഞ്ഞെന്നുഫലിപ്പിപ്പാനുവകയില്ല.
 ഗണിതഗ്രന്ഥവുംകെട്ടിത്തലയ്ക്കുവച്ചൊരുദിക്കിൽ
 കണിശന്മാർവിശന്നങ്ങുശയിക്കുന്നുപലർകൂടി.
 ഗുണദോഷവിചാരിച്ചുപറഞ്ഞാലെങ്കിലെന്നാലും
 പണംകിട്ടാൻതടവല്ലപണ്ടിതിപ്പേരുളുപമായി
 ഗുണമെന്തു, ദോഷമെന്തു, മരണമില്ലൊരൊക്കും
 ഗണിതംകൊണ്ടുരുചുസ്മിഗ്രഹിപ്പാനില്ലെന്നുവന്നു.
 ചികിത്സക്കരനുംപിന്നെചിലവാനുനാസ്യിയായി

ചികിത്സിപ്പാഞ്ഞെങ്ങമാക്കുംരോഗമില്ലാശരീരത്തേൽ.
 രോഗമെല്ലാമന്തകൻറസചിവന്മരവർപിന്നെ
 യോഗമങ്ങുശ്രവിക്കുന്നനടപ്പാൻകല്പനയില്ല.
 യോഗഗ്രന്ഥവുംനല്ലോരജ്ഞാനഗാഹ്യദയവും
 ആകട്ടെവെയങ്ങുകെട്ടിവച്ചുവെദ്യരെല്ലാം.
 രോഗംകൊണ്ടുഴലുന്നജനത്തിൻറഗൃഹത്തിൽചെ-
 ന്നാകുറുത്തുപിറന്നുകൊതിക്കേണ്ട (മേലിലാൽ.)
 അസനവില്ലാഭിദാഗാമലകാദിയെണ്ണകാച്ചി
 വ്യസനഞ്ചെയ്യാതുകൂടുംകയ്ക്കലാക്കുന്നിനിക്കൂടം.
 രസികച്ചാരെന്നഭാവംനടിച്ചുസഞ്ചിയുമായി-
 ദൃശ്യരന്മാരെന്നപോലെരോഗിവിട്ടിഴ് ചെന്നുകൂടി
 ഗുളികയുംകഷായവുംകൊടുത്തുചാക്കുകക്കേവേരും
 കളവുവല്ലയംചൊല്ലിത്തിരികുംവെദ്യനിക്കാലം
 തരംകെട്ടുതന്നിടേക്കണത്തിന്നവകയില്ലേ-
 ണ്തിരുന്നണ്ടുനടക്കുന്നവിരുന്നെങ്ങമില്ല.
 *ഘനചന്ദനശുണ്ഠിബുപപ്പാശരീരസംധിതം
 മനസ്സിലുണ്ടിവയെല്ലാംപ്രയോഗിപ്പാഞ്ഞെങ്ങമില്ല.
 യമനംവെദ്യനുംതമ്മിൽപ്രാണവിശ്വാസമെന്നാലും
 യമനെക്കൂടാതെകൊൽവാൻവെദ്യനേകനെളുതല്ലം.
 അനന്തംമന്ത്രവാദിക്കുംകനക്കെസംഭവിക്കുന്നു
 സമത്വത്തെങ്ങമെന്തെന്നൊരനന്തംകിടുകയില്ല
 യക്ഷിപീഡം,കക്ഷിപീഡം,ദേവതാപീഡംബ്രഹ്മ-
 രക്ഷസദ്രോഹവുമില്ലകുചനില്ലതൊള്ളനാട്ടിൽ
 സാക്ഷിയായിട്ടിവക്കെല്ലാമീശ്വരനന്തകനെല്ലാ
 ദീക്ഷിതനായതുനേരമിവയെല്ലാമടങ്ങിപ്പോയ്
 മനിക്കാതുളളവാനുള്ളമനുഷ്യക്കുമിതുകാലം
 മനസ്സുമുട്ടിയായിട്ടകപ്പെട്ടവിശപ്പൊട്ടും

സഹിയാത്തവെളിച്ചപ്പൊടൊളിച്ചപ്പാശയിക്കുന്നു
 വഹിയാവാളെടുപ്പാനൊത്തളലേതുംഫലിക്കാത്തത്
 തിടുക്കങ്ങളിവചൊന്നൊലൊടുക്കമില്ലെടൊബൊലെ
 കിടക്കുന്നുപലകൂട്ടംപറവാനിന്നിയുംമേലിൽ
 മുടക്കങ്ങൾപലതുണ്ടുനമുക്കുയോഗമില്ലാഞ്ഞി
 ട്ടൊടുക്കംഞാൻപുറപ്പെട്ടുപത്തുജനമായിനൊക്കെണം.

നന്നൂ-ലെ ഒരു എഴുത്തു*

അരുളിച്ചെയ്യ എത്രയും കീർത്തി ബഹുമാനപ്പെട്ട ബത്താവി
 ലെ ഗൌണ്ണദോര ജനറലിക്ക് എന്നാൽ, ഹൈദർ നവാബു
 ബലത്തോടുകൂടി മലയാളത്തിൽ വന്നു പല രാജാക്കന്മാരുടെ രാജ്യ
 ങ്ങളും ഒരുക്കി നമ്മുടെ രാജ്യവും ഒരുക്കത്തക്കവണ്ണം പാളയം നമ്മു
 ടെ രാജ്യത്തു കടത്തി ഇട്ടതിന്റെശേഷം അക്കാലം കൊച്ചിയിൽ
 കോട്ടയിൽ വാഴുന്ന എതിരേലരമായിട്ടും തുപ്പാപ്പി സ്വരൂപത്തി
 കൽ രാജാവുമായിട്ടും ഈ വന്നിരിക്കുന്ന ഗുണദോഷംകൊണ്ടു വി
 ചാരിച്ചാറെ, ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥക്കു ദ്രവ്യം കൊടുത്തിട്ടും രാജ്യം
 പോകാതെ നിലനില്ക്കണമെന്നും, പിന്നത്തതിൽ വേണ്ടും പ്രകാരം
 വിചാരിച്ചുകൊള്ളാമല്ലോ എന്നും എതിരേലരം തുപ്പാപ്പി സ്വരൂപ
 ത്തുകൽ രാജാവും പറകകൊണ്ടു നവാബായിട്ടും സമാധാനം ചെ
 യ്തു കാലത്താൽ ദ്രവ്യവും കൊടുത്തു നാം നിലനിന്നുവരുന്ന അവ
 സ്ഥയും ബഹുമാനപ്പെട്ട കമ്പഞ്ഞിയുടെ ചേററവം മണപ്പറം
 കോട്ടയും ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന പ്രകാരങ്ങളും ബോധിച്ചല്ലോ ഇരിക്ക
 ന്നു. ഹൈദർ നവാബു മരിച്ചതിന്റെശേഷം അയാളുടെ മഹൻ
 ടിപ്പുസുൽത്താൻ എത്ര രാജ്യം അനുഭവിച്ചു വരുന്നു. ഇപ്പോൾ

* ടിപ്പുവിനെ ജയിപ്പാൻ ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ സ്ഥാനം ചോദിച്ചു നന്നൂ-ൽ കൊ
 ച്ചി രാജാൻ അയച്ച തീട്ടമത്തിന്റെ വകപ്പ്

അദ്ദേഹം ബാഹ്യം എന്ന നാമവും എടുക്കയും ചെയ്തു. ഇക്കഴിഞ്ഞ (൯൬൩) മേടമാസത്തിൽ ടിപ്പുസുൽത്താൻ കൊച്ചി കൊട്ടക്കു വന്നതിന്റെ ശേഷം തന്നെ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നെന്നു മൂന്നു കടലാസ്സ് എഴുതി വന്നതല്ലാതെ ഒട്ടക്കും കടലാസ്സ് എഴുതി ആളുവരികകൊണ്ട് അതിന്റെ ഗുണഭോക്താവിനേയും എതിരേലതും തൃപ്പാപ്പി സ്വരൂപത്തിൽ രാജാവും നാമമായിട്ടു വിചാരിച്ചാറെ ഇപ്പോൾ ചെന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ വേഗത്തിൽ രാജ്യം ഒതുക്കി ഏറിയദോഷം വരുമെന്നും അതുകൊണ്ടു ചെന്നു കാണുക ആവൂ എന്നും തൃപ്പാപ്പിത്തുറവെച്ച തമ്മിൽ കൂടിക്കൂട്ടം ഉണ്ടായതിന്റെശേഷം എതിരേലതും രാജാവും മായിട്ടു വിചാരിച്ചു നിശ്ചയിക്കുകൊണ്ടു ഏകദേശം 14-ാം പാലക്കാട്ടുശ്ശേരിക്കുചെന്ന് 14-ാം, 15-ാം, 16-ാം തിയ്യതിയുമായിട്ടു ടിപ്പുസുൽത്താനുമായിട്ടു കണ്ടു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു 16-ാം നൂ അവിടെനിന്നു ഇങ്ങോട്ടു മടങ്ങിപ്പോകയും ചെയ്തു. കണ്ടു പറഞ്ഞതിന്റെ ശേഷമായിട്ടുള്ള വർത്തമാനങ്ങളും താല്പര്യമായിട്ടു കേട്ട അവസ്ഥയും എതിരേലതേയും തൃപ്പാപ്പി സ്വരൂപത്തിൽ രാജാവിനെയും ബോധിപ്പിച്ചിരിക്കുകൊണ്ടു എതിരേലതേയും രാജാവിന്റെയും കടലാസ്സ് എഴുതി വരുന്നതു കാണുമ്പോൾ ഒക്കെയും അറിയാമല്ലോ. ടിപ്പുബാഹ്യം അറുപതിനായിരം പുരുഷന്മാരോടും ഇങ്ങോട്ടു വന്നതു നെടുങ്കോട്ടകളും കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊട്ടയുടെയും ഉറപ്പുകൾ കാണു് ഇതുതന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു ബാഹ്യം ഗ്രഹിക്കുകൊണ്ടു തിരിച്ചു അങ്ങോട്ടു പോകയും ചെയ്തു. ചേനൽ പിറന്നാൽ ഏറിയ ബലത്തോടും വരുമെന്നും പാലക്കാട്ടുശ്ശേരി നമുക്കു വിശ്വാസമുള്ള ഒരു ആളു പറകയും ചെയ്തു. നാം ബഹുമാനപ്പെട്ട കമ്പത്തിയെ വിശ്വസിച്ചു നടന്നു വരുന്ന അവസ്ഥയും നമുക്കു വന്നിരിക്കുന്ന മേടങ്ങളും വൈഷ്വര്യങ്ങളും പല സംഗതിക്കുലും നാം എഴുതിക്കൊടുത്തു ചിരിക്കുകൊണ്ടു ബോധിച്ചല്ലോ ഇരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ കൊച്ചിക്കോട്ടയിൽ വാഴുന്ന എതിരേലതയുടെ ബുദ്ധിശക്തികൊണ്ടും ഉപായങ്ങൾകൊണ്ടും അവസ്ഥപോലെയുള്ള സഹായങ്ങൾ നമുക്കു ചെയ്തു വരികകൊണ്ടും അത്രെ ഒരു പ്രകാരത്തിൽ നിലനിന്നു കഴി

യന്നത്. ഇപ്പോഴത്തെ ഭാവസ്ഥക്കു ബഹുമാനപ്പെട്ട കുന്ദത്തിന്റെ ബലം തികച്ചിലായിട്ടു വാങ്ങാൽ നിലനിന്നു കഴികയില്ലെന്നത്രെ നമുക്കു തോന്നുന്നത്. എന്നു വരുമ്പോൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട കുന്ദത്തിന്റെ മലയാളത്തിൽ സ്ഥലങ്ങൾ പോകേണ്ടിവരുമല്ലോ. കുന്ദത്തിയുടേതായ സ്വരൂപവും അന്യോന്യം ഗുണഭോജം ഒന്നായിച്ചെന്നു വരികകൊണ്ട് കുന്ദത്തിയുടെ ബലം തികഞ്ഞു എത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ എല്ലാവരുംകൂടി പ്രയത്നം ചെയ്യുമ്പോൾ ശത്രുവിന്റെ അമച്ഛ വരികയും ചെയ്യുമല്ലോ. മലയാളത്തിൽ ശേഷമുള്ള രാജാക്കന്മാർ പല പ്രകാരത്തിലും ബുദ്ധിമുട്ടി സകടങ്ങളും അനുഭവിച്ചിരിക്കുകകൊണ്ട് കുന്ദത്തിയുടേതായ സ്വരൂപവുമായിട്ടുള്ള പ്രയത്നം ചെയ്യുമ്പോൾ അതാടുകൂടി നിന്നിട്ടുള്ള പ്രയത്നം ഒന്നായിട്ടു വരികയും അതുകൊണ്ട് കുന്ദത്തിങ്കലും ചില കായ്കൾക്കും ഉണ്ടാവാനുള്ള സംഗതി ആയിട്ടു വരുന്നു അത്രെ നോം നിരൂപിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ക്കയും നമ്മുടെ ജനറലും വേണ്ടാപ്രകാരം ഗുണഭോജം വിചാരിച്ച് വേണ്ടുന്ന ബലം അയക്കുമെന്നും കുന്ദത്തിയുടേതായ സ്വരൂപവും അന്യോന്യം വിശ്വാസം മേൽക്കുമേൽ വർദ്ധിച്ചു ചെല്ലത്തക്കവണ്ണം വിചാരിച്ചു കൊള്ളുമെന്നും നാം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ജനറലും നാമുമായിട്ടുള്ള അന്യോന്യ വിശ്വാസത്തിന്റെ അടയാളത്തിന്ന് അസാരം ഒരു സൗഹൃദം കൊടുത്തയക്കുന്നതും നല്ല മനസ്സോടുകൂടി കൈക്കൊണ്ട് ഇവിടെ വേണ്ട കായ്കൾക്കും നമ്മുടെ ജനറലും ശരീരസ്വസ്ഥതയോടുകൂടി ഇരിക്കുന്ന പ്രകാരത്തിനും മറുപടി എഴുതി വരികയും വേണം.

പൂമാതിൽപുതുതൈവുണന്നുപുകഴുംപമ്പായിട്ടുനോമന
 പൂമെത്തപ്പറമോിയങ്ങനെമയങ്ങിടുംമറക്കാതലെ!
 ഇതുമട്ടാഴിപ്പുനെന്ത്രഴിയിലെഴുമാച്ചാകളിക്കിന്നിമൽ
 നാമാളല്ലവലഞ്ഞതെല്ലകനിവുണ്ടായിടണംകൊക്കണം.

നടവത്ത് മഹാൻനമ്പൂരി.

കോമുമേനോൻ

(ഉച്ഛ്വ)

ഏറ്ററംനീണ്ടുതടിച്ചുചന്മലകണ-

ക്കുളളുരുമൊട്ടക്കരി.

തുറന്നുതെച്ചുതുടച്ചുക്കത്തിയുമെടു-

തുറന്നുകലന്നിങ്ങിനെ

ചേററുന്നന്മനിനച്ചിടതെവഴിയിൽ

കണ്ണിട്ടുനില്ക്കുന്നതായ്

തെറ്റൊന്നായവർകണ്ടുപോക്കിരിയവൻ

ചേക്കുലിയരണോക്കണം

നന്ന

ഇയ്യരളെന്നാണുതെച്ചിങ്ങിനെതെളുതെളമി-

ന്നീടുമീക്കത്തിനിട്ടി

ത്തിയ്യരളുംകണ്ണരുട്ടി,പ്പെരുവഴിയിലിരി-

ക്കുന്നതോക്കുന്നതെന്നോ?

മെയ്യറകുപ്പാടെനേക്കീട്ടകമിളകിവിറ-

യ്ക്കുന്നു,ചേക്കുലിയെത്തു

ചെയ്യരമെന്നുളളാരളെന്നൊരുനി.നവൊടുമ-

കൂട്ടർമെല്ലെന്നുചെന്നു.

നന്ത

പുത്തൻപുഞ്ചിരി,തുനിലംവിനെതിരായ്

തുക്കീട്ടുമേനോനടു-

തെത്തുന്വേലംവഴിവിട്ടുതാണതൊഴുതാ-

ച്ചേക്കുലിയേതീടിനൻ

തെത്തുന്വേലംവിടത്തിലെക്കുമുതല-

ളന്നുവേണമൊടിയേ-

ടൊത്തുംകൊണ്ടുനടപ്പതെന്നിതുപറ-

ഞ്ഞിടൻകനിഞ്ഞിടണം?

നമ്പു

എന്നീവണ്ണമവൻ പറഞ്ഞമൊഴികേ-
 ട്ടോതിടിനാൻമേനവൻ
 നെന്നീനിന്നുടെകോപ്പുകത്തിയുമെടു-
 ത്താരോടുപോരൊടുവാൻ
 നിന്നീടുന്നു, നിണക്കുവല്ലപണവും
 വേണെങ്കിൽത്താൻതന്നിടാം
 കൊന്നീടേണ്ടചൊടിചൊരളെയുമെടോ
 ചങ്ങാതിമങ്ങേണ്ടനീ'

നന്ദൻ

ചൊല്ലാളുന്നമണൽക്കുഴിക്കുനടകൊ
 ളിയിടുന്നുത്താൻ, ചെങ്കൊടി
 കല്ലൊക്കുന്നൊരുതയുൽതൻപുടമുറി
 ക്കൊക്കുന്നപോകുന്നതും
 വല്ലാത്തുള്ളൊരുമുട്ടുവല്ലതുമെടോ
 ചേക്കുലിയുണ്ടെങ്കിൽത്താ-
 നെല്ലാംതീർത്തതരാം, മടങ്ങിയവിടെ
 ചെന്നിട്ടുവന്നീടുനീ

രാ

ഇതുകേട്ടുപറഞ്ഞുകൂററനപ്പോൾ
 മുതലാളൻവെറുതേകുഴങ്ങേണ്ടോ,
 ഇതനാളടിയന്തരമുടങ്ങാ
 ചതിയൊന്നുണ്ടിതിലെന്നറിഞ്ഞിടേണം

എ

കൊതിയുണ്ടവളിൽക്കുടുങ്ങിനായ-
 ക്കുതിനാലീയടിയന്തരനടക്കു
 ചതിയൊരുമണവാളനെത്തടുക്ക-
 ന്നതിനാണീവഴിയിങ്കൽനില്പതിങ്ങാൻ'

രാ

ഉരചെയ്യുമടിച്ചിടാതെമേനോൻ
 അരുതിപ്പോലിനിണക്കുനല്ലതല്ല

ഒരുവകനുവേണ്ടിനീചൊടിച്ചി
ത്തരമേയ്ക്കൊലയികലേപ്പെടൊല്ലെ

൭൩

ഒരുതൂറുപണംകടുങ്ങി, തന്നാ-
ലിരുത്തറിക്കുറയൊത്തൊൻതരിക്കാം.
ഒരുചെറുകുഴുത്തുരുത്തിടാൻനി
കരുതിടൊല്ലുപെരുത്തതിനയല്ലോ

൭൪

മടിയുണ്ടുകഴുത്തുവെട്ടുവാൻഞാൻ
കുടിയന്നാണവിടുത്തെയെത്തുചെയ്തും
കുടിനന്നിടുമൊപ്പറമ്പൊഴിപ്പി-
ച്ചിടുവാൻനായരൊരുങ്ങിടാമടിച്ചാൽ

൭൫

വിടുവിസ്തൃനിണക്കുവേണ്ടുപാലേ
കുടികെട്ടാണവനുംപറമ്പുനല്ലോ.
തൊടിയൊന്നുതരാം, നടക്കുവാൻഞാൻ
ഉടനേകണ്ടവുമൊട്ടുതന്നിടാമകേൾ.

൭൬

പറയുന്നതുകേൾക്കുവാനൊരുക്കും
കുറയുംമൊപ്പിളയല്ലുഞാൻനിനച്ചാൽ
മുറിനല്ലിടുവാൻതുടങ്ങുമാളം-
രറിയുന്നില്ലവനിങ്ങുവണ്ടൊരോളം

൭൭

ആരായാലെന്നുവേണംപുടമുറിയെ
മുടക്കേണ്ടനീവേണ്ടതെല്ലാം
ധാരാളംതന്നിടാഞ്ഞാൻപലതവണ
പണംതന്നിരിക്കുന്നുവല്ലോ.
നേരായ്നാളെപ്പലച്ചുക്കവിടെവരികനി
കൂത്തുപാടാനടക്കൻ
നേരക്കൊമൊന്നുഞാൻചൊല്ലിടുകിലതു
പിഴക്കില്ലുപായാലുമിപ്പോൾ.

൭൮

അയ്യമ്പതുപണമുണ്ടിപ്പോ-
 ഉമ്പൊടുകയ്ക്കൊണ്ടുനല്ലമേടിപ്പോ
 ഞാൻപോയ്നാളെമടങ്ങി-
 ടുവോളവിടെശ്ശരിക്കുകോണേണം'

൭൯

മുതലാളൻതാനാണോ
 ചിതമാടുമുറിനല്ലിടുന്നൊരാളയ്യോ
 ചതിയൻനായർപറഞ്ഞി-
 ല്ലതിനാളാരെന്നറിഞ്ഞതില്ലൊട്ടും.'

൮൦

എന്നുപറഞ്ഞുപിരിഞ്ഞു
 പോന്നുകയ്ക്കൊണ്ടുമാപ്പിളതെളിഞ്ഞു
 തന്നുകെടിയിലണഞ്ഞു
 നന്നീമുതലാളനെനകമലിഞ്ഞു.

൮൧

അടിയന്തരമതുപരം
 പൊടിപറിനടന്നിതന്നിരവുനേരം
 വടിവൊടുകരളിൽത്താര-
 സ്വടിയംലെഴുമത്തൽതീർത്തിതിരുപേരും.

൮൨

ഉയ്യിരുമുടലുമൊന്നാംമട്ടുകെട്ടിപ്പണൻ-
 കയ്യിൽമൊഴിമുടിമുത്തുംമേനവൻതാനുമേറം
 ഉയരുമൊരുമയോടുംവാണമട്ടായിരംനാ-
 വിയലുമൊരുകരുത്തൻപാവുമോതാൻതൈരുങ്ങും.

൮൩

കുറന്നാരണ്ടുപേരുംപലതുമതുമിതും
 ചെന്നതുംപൂക്കണത്തി
 നീരംതാവുന്നവണ്ണംതെളിവിനൊടുകളി-
 ച്ചുറത്തണുപ്പാൻതുംഞാൻ
 വേറയോരോന്നുമോതുന്നതിനുകരുതിട്ട-
 നില്പുപുവമ്പവമ്പൽ

മാറാതെന്നിച്ചുരവുപകലമവരിരു-
ന്നീടിനാരോടലെന്നേ

പുര

ചേക്കാലിത്തേതിചെച്ചിടിനതൊടികളമാ-
ക്കുതുപാടങ്ങുതാ-

നരക്കുളംകുറോടേകിട്ടവനടയകരൾ

ക്കമ്പിനെക്കടുമേനോൻ

മയ്യണ്ണാളെക്കൊതിച്ചുണിനെപകലിരവു

കോമുമേനോനിൽവായ്ക്കും

വക്കാണ്പൂണ്ടിരുന്നാൻകരളിനവളവേ-

റീടുമൊന്നാടുവാഴി

പുര

ഇക്കമ്പിൻകരപററിടാത്തകരളുംകളളംകളിക്കുന്നൊര-

ച്ചേക്കാലിക്കടയോരുകെട്ടകരളുംതൻനന്മയൊൽമേനവൻ

നില്ലാതിങ്ങിനെപാട്ടിലാക്കിവളരെക്കുറോടിരുന്നീടിനാ

നരക്കമ്പിൽക്കരയറവൻവലയുമാറില്ലോക്തെല്ലെങ്കിലും

ഇന്നിനിനിത്താംവല്ലതു-

മൊന്നിനിയുംചൊല്ലുവാൻതിരക്കേണ്ട

ചെന്നുകിടപ്പിനറക്കം

വനുകഴക്കുന്നകണ്ണുമുട്ടുന്നു

പുര

സമാപ്തം.

പി. ജി. രാമയ്യൻ, ബി. എ. ബി. എൽ.

സുവർണ്ണ

ഭാരതവണ്ഡത്തിന്റെ തെക്കു പടിഞ്ഞാറെ മൂലയിൽ കാലം കഴിച്ചുളളുന്ന കേരളീയർക്ക് അവരവരുടെ വാ.സസ്ഥലത്തിന്നകത്തുള്ള വിശേഷങ്ങളെങ്കിലും നടന്നുകണ്ടു സന്തോഷിക്കുവാൻ സാധി

ക്കുന്നില്ല. പിന്നെയുണ്ടോ അതിന്നപ്പുറമുള്ള കാഴ്ചകൾ അനുഭവിച്ചു രസിപ്പാൻ സംഗതിയാകുന്നു? പരിഷ്ക്കാരം വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടാവുന്ന കൃത്രിമ മോടികൾ അന്യദിക്കുകളിലുള്ളതുപോലെതന്നെ ഒരു കാലത്തല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു കാലത്തു നമ്മുടെ നാട്ടിലും ഉണ്ടായേക്കാം. എന്നാൽ അതിമാനുഷശക്തിയാൽ പ്രയത്നങ്ങളായും അത്യാശ്ചര്യകരങ്ങളായുമുള്ള ചില കാഴ്ചകളുണ്ട്. ആയവ ഒരു കാലത്തും ദേശം പകർന്നുപോകാൻ സാധിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചുകൂട. ശീതയിലുള്ളതുപോലെ നമ്മുടെ പുഴകളുടെ അടിയിൽ കൂടിയും തീവണ്ടി കാടുന്ന കലാ വന്നേക്കാം. സിസിലി രാജ്യത്തുള്ള അഗ്നിപർവ്വതം മദ്ധ്യകേരളത്തിൽ വന്നുപൊങ്ങുമെന്ന കാഴ്ചയും അസംഭവ്യംതന്നെ. ഇമ്മാതിരി അത്ഭുതകാഴ്ചകൾ ഓരോ ദേശങ്ങൾക്കു പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ളവയും അവിടെ ചെന്നു കണ്ടുനോക്കിക്കൊണ്ട് തരമില്ലാത്തപക്ഷം കേട്ടുനോക്കിക്കേണ്ടവയും ആകുന്നു. ആ കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നാണ് പ്രകൃതലോകത്തിന്നു വിഷയമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള 'ധ്രുവദീപ്തി'.

ഭൂഗോളത്തിന്റെ ഉത്തരദക്ഷിണ ധ്രുവങ്ങളിലും അയൽരാജ്യങ്ങളിലും ഉള്ള വായുമണ്ഡലത്തിൽ സാധാരണകണ്ടുവരുന്ന ഒരു മാതിരി പ്രഭാപ്തത്തിന്നാകുന്നു ധ്രുവദീപ്തി എന്നു പറയുന്നത്. അവ സ്ഥാന്തരപോലെ ഈ പ്രകാശത്തിന്നു പല പേരുകളും പറയുന്നുണ്ട്. ദക്ഷിണഗോളാർദ്ധത്തിലെ ദക്ഷിണദേശങ്ങളിലേക്കുപോകാൻ ഉത്തര ഗോളാർദ്ധത്തിലെ ഉത്തരദേശങ്ങളിൽ ഈ പ്രഭയ്ക്കു ദൃശ്യതയും തീക്ഷ്ണതയും കൂടുന്നതുകൊണ്ട് 'ഉത്തരദീപ്തി' എന്നും ചില സമയങ്ങളിൽ അതു കൊടികൂറ്റയുടെ ആകൃതിയിൽ കാണപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടു 'ദീപ്തിപതാക' എന്നും അതിനെ വിളിച്ചുവരുണ്ട്. ഈ ദീപ്തിവിശേഷത്തിന്റെ ആകൃതി പലവിധത്തിലും ഉണ്ട്. ചില സമയങ്ങളിൽ അതിപ്രകാശത്തോടുകൂടിയ അനേകായിരം ഉൽക്കകൾ ഏകോപിച്ച് അർദ്ധഗ്രാകാരേണു ചക്രവാളത്തിൽ വന്നു വീഴുന്നപോലെയും, ചിലപ്പോൾ അച്ചുതണ്ടിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന അരങ്ങളുടെ മാതിരിയിൽ ഭൂവലയത്തിൽനിന്നു ലക്ഷോപിലക്ഷം വാണങ്ങൾ കളത്തിവിട്ടാലത്തെപ്പോലെയും, ചി

ല കാലത്ത് ഉൽക്കകളും വാണങ്ങളും ഇടതൂർന്നു കലർന്നുപോലെയും, അപൂർവ്വ ചിലപ്പോൾ ഭേദത്തിൽനിന്നു ചിന്നിച്ചിതുന്ന രശ്മികളോടുകൂടിയ സ്പർശത്തിന്റെ ആകൃതിയിൽ വളഞ്ഞു പുളഞ്ഞും മറ്റു പലപ്രകാരത്തിലും ഭംഗ്യന്തരേണ കാണാവുന്നതാണ്. അതിന്റെ നിറം സാധാരണ അരുണോദയവണ്ണത്തോടു തുല്യമാകുന്നു. എങ്കിൽ അതിന്നും സമയഭേദംപോലെ അല്പാല്പം വ്യത്യാസം കാണുന്നുണ്ട്. ധ്രുവദീപ്തി പ്രകാശിച്ചുതുടങ്ങുമ്പോൾ ആകാശത്തിന്റെ വടക്കുഭാഗത്തുള്ള ഒരു നേരിയ മേഘമുടലിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന പോലെയാണ് തോന്നുക. മേഘത്തിന്റെ മേലതിര് അല്പം വെളുത്തും കീഴതിര് കറുത്തും കുറുത്തും ഇരിക്കും. ഉപരിഭാഗത്തിൽ കൂടിയാണ് രശ്മികളുടേതും പൊട്ടി പുറപ്പെടുന്നത്. രശ്മികൾക്ക് ഒരു വിറയലും ചിലപ്പോൾ അടുത്തുള്ള വായുമണ്ഡലത്തിൽ പട്ടശീലകൾ തമ്മിൽ ഉരസുമ്പോൾ ഉണ്ടാവുന്ന ശബ്ദംപോലൊരു ശബ്ദവും ഉണ്ടായിരിക്കും. സാധാരണ ആരേഴനാഴിക രാച്ചെല്ലുമ്പോൾ പ്രകാശിക്കുവാൻ തുടങ്ങി ഒന്നരണ്ടു യാമങ്ങളോ ചിലപ്പോൾ രാവുമുഴുവനോ ഈ ദീപ്തി നിലനില്ക്കുന്നുണ്ട്. ശരൽക്കാലത്തും ഹേർത്തു ജതുവന്റെ ആദിയിലും ഇതു കൂടക്കൂടെ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഇതു ഭൂമിയിൽനിന്നു ൨൨ മുതൽ ൪൦ നാഴിക ഉയരത്തിലാണ് കാണുന്നത്*. മുഖ്യമായിട്ടു ഉത്തരഗോളാർദ്ധത്തിന്റെ ഉത്തരാക്ഷങ്ങളിലാടു അപൂർവ്വമായിട്ടു ദക്ഷിണഗോളാർദ്ധത്തിന്റെ ദക്ഷിണാക്ഷങ്ങളിലും അല്പംതെ ക്രാന്തിവലയത്തിൽ† ധ്രുവദീപ്തി കാണുന്നതല്ല. സപിഡൻ, നോർവെ, റഷ്യ എന്നീരാജ്യങ്ങളിൽ ഉത്തരാഷ്ട്രീതീരത്തിൽ ഈ കാഴ്ച അതിവിശേഷമായിരിക്കും. ഒരു ധ്രുവദീപ്തി ഒരു സമയത്തുതന്നെ റഷ്യാരാജ്യത്തിന്റെ പഴയ തലസ്ഥാനമായ മാസ്കോ പട്ടണത്തിലും റോമാവിലും സ്റ്റേനിലെ കാഡീസ് പട്ടണത്തിലും കണ്ടിട്ടുണ്ടത്രെ. ഉത്തരാഷ്ട്രീസമീപത്തിൽ അനേകയോജന വിസ്തൃ

* ദക്ഷിണധ്രുവസമീപത്തിൽ രണ്ടു മൂന്നു നാഴിക അടുത്തും കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

† Latitude

‡ Tropics

രമ്യമുള്ള മരുഭൂമിയിൽനിന്നു നോക്കുമ്പോൾ കാണ്മാന പ്രഭാവവും ആകുന്നു. കൌതുകത്തെയും ആശ്ചര്യത്തെയും തോന്നിക്കത്താൽ? ആരമാസംമുഴുവൻ സൂര്യന്റെ തട്ടാത്ത രാജ്യങ്ങളിൽ ഈ പ്രകാശത്തിന്റെ സഹായമില്ലെങ്കിൽ എങ്ങിനെയാണ് കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നത്?

അയനമൊഴുങ്ങളിൽ ധ്രുവദീപ്തി അപ്രത്യക്ഷമാണെന്നും വിഷുവഭൂതന്തുകളിൽ സുലഭമാണെന്നും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ പതിനൊന്നുകൊല്ലംകൂടുമ്പോഴാണ് ഇതിന്റെ സംഖ്യ ഏറ്റവും വർദ്ധിച്ചു കാണുന്നത്. ഈ പതിനൊന്നുകൊല്ലത്തിനിടക്കു പൂർണ്ണ ഭൂതലിൽ ക്രമത്തിന് ക്ഷയവും ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ വർദ്ധനയും ആകുന്നു. സൂര്യകലയ്ക്കു പുല്ലികളുടെ വർദ്ധനക്കും ഇതുതന്നെയാണ് കാരണം. അതിനുംപുറമെ അറുപതീതവർഷം കൂടുമ്പോൾ ധ്രുവദീപ്തിയുടെ സംഖ്യ അസാമാന്യമായി വർദ്ധിക്കുകയും ഭൂമിയുടെ അയസ്സാത്തഗുണത്തിന്നു ക്ഷോഭം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഒരു കൊല്ലത്തിൽ ഇരുനൂറു ദിവസത്തിനിടക്കു ഏറ്റവും വളരുന്ന ധ്രുവദീപ്തിയുണ്ടായിട്ടുണ്ടത്രെ.

യൂറോപ്പുഖണ്ഡത്തിന്റെ വടക്കു അറ്റത്ത് ലാപ്ലാൻഡ് എന്ന രാജ്യത്തിലെ ബോസിക്ക്കോഫ് എന്ന നഗരത്തിൽ ആയിരത്തി പതിന്നാലാമണ്ടു ധനുരകരം കാലത്തിലുണ്ടായ ഒരു ധ്രുവദീപ്തിയെപറ്റി ഇപ്രകാരം വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. വൈകുന്നേരം നാലുമണികഴിഞ്ഞ് ആറുമണിക്കുമുമ്പ് ബോസിക്ക്കോഫിന്റെ വടക്കുഭാഗത്തു കണ്ടുവരാറുള്ള ധൂമികയുടെ നിറം പകർന്നു ആദ്യം ക്രമമില്ലാതിരുന്ന പ്രഭുക്കുണത്തിൽ ഒരു വില്ലിന്റെ ആകൃതിയായിത്തീർന്നു. വില്ലിന്റെ വളവു ഭൂമിക്ക് അഭിമുഖവും നിറം മങ്ങിയ മഞ്ഞയും അതിന്റെ സ്ഥിതി മദ്ധ്യോഹ്നരേഖയിൽനിന്ന് അല്പം എടത്തോട്ടുമാറി അയസ്സാന്തരേഖയോടു (കാന്തത്തുശി നില്ക്കുന്നരേഖ) സമാന്തരമായ രേഖയിലും ആയിരുന്നു. പ്രഭുക്ക് ആകൃതി ലഭിച്ചതോടുകൂടി വൃത്ത

§ Higher Latitudes

* Fog

ഖണ്ഡത്തിന്റെ ഇടക്കിടെ വരിവരിയായി മഞ്ഞരശ്മികളോട് ഇടകലന്ന് രേഖമാത്രങ്ങളായ നിഴലുകൾ വീഴുകയും ഈ മഞ്ഞരശ്മികളും നിഴലുംകൂടി ഭൂവലയത്തിൽ വന്ന് യോജിച്ച് മദാമ്മമാരുടെ വിശറി നിവർത്തിയൊലത്തെ കൂട്ടത്തിലായി. ആ നിലയിൽ രശ്മികൾ അതിതീക്ഷ്ണമായ ചലനത്തോടുകൂടി തുടരെത്തുടരെ ചക്രവാളത്തിൽനിന്നു മേല്പോട്ടു വലിക്കുകയും ഉടനെ ചോട്ടിൽ തന്നെ വന്നുകൂടുകയും ചെയ്യുകൊണ്ടു കുറെനേരം നിന്നു. അതിന്റെശേഷം ആ പ്രഭാവിശേഷം വിശറിയുടെ ആകൃതിയിൽതന്നെ ആകാശമദ്ധ്യത്തിലേക്കു ക്രമേണയത്ത് ഉയരത്തോറും ചുളിവുകൾ തെളിയുകയും വർധിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. കുറെ ചെന്നപ്പോൾ മട്ടൊക്കെ മാറി രാജകീരീടാകൃതിയിൽ ആകാശത്തു കിടന്നു തിളങ്ങുവാൻ തുടങ്ങി. രശ്മികളുടെ നിറവും പകർന്നു. ഒരു നിമിഷത്തിനിടയിൽ അനേകവിധം വണ്ണങ്ങൾ മാറിമാറി വരുന്ന ലക്ഷം നക്ഷത്രങ്ങൾ ചേർത്തു പതിച്ചുചൊണ്ടാകുന്ന പ്രകാശത്തിൽ ഒട്ടും കുറവല്ല അപ്പഴത്തെ രശ്മികൾക്കുണ്ടായിരുന്ന പ്രകാശം. ഈ കഷ്ട അല്പനേരം മാത്രമേ നിലനിന്നുള്ളൂ. അപ്പഴക്കും പരന്നു കിടന്നിരുന്ന കിരണങ്ങൾ ഒക്കെ അടുത്തുകൂടി കാരുകൊണ്ടാടുന്ന കൊടിക്കൂറയുടെ മാതിരി ആടിക്കൊണ്ടു് അതിവേഗത്തിൽ മേല്പോട്ടു പറന്നു. ഈ ദീപ്തിപതാകയുടെ വാലു ചുക്കുന്നു, നടു പച്ചച്ചു, ബാക്കിക്കൊക്കെ കടുത്തമഞ്ഞയും ആയിരുന്നു. തലക്കു മീതെ എത്തുന്നതിന്നു മുമ്പായി അതിന്റെ വലുപ്പം ചുരുങ്ങി നിറങ്ങൾ മാഞ്ഞ് പ്രകാശം കുറഞ്ഞു ഒടുവിൽ തീരെ കാണാതാവുകയും ചെയ്തു. ഈ ജഗന്മോഹനമായ ദീപ്തിവിശേഷത്തിനുള്ള കാരണത്തെ കുറിച്ച് പലരും പല വിധത്തിലാണ് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. എന്നാൽ ഇതേവരെ പലരും പല പ്രകാരത്തിൽ ചെയ്തു പരീക്ഷകളിൽനിന്ന് വിദ്യുച്ഛക്തിയാണ് ഇതിന്റെ മൂലം എന്നു മക്കൾ തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. വിദ്യുച്ഛക്തി രണ്ടു വിധമുണ്ട്. ഘനശക്തിയെന്നും ക്ഷയശക്തിയെന്നും, ഇതു രണ്ടുംകൂടി യോജിക്കുമ്പോഴാണ് ഇടീ മിന്നൽ ഉണ്ടാകുന്നത്. ചില മേഘങ്ങൾ ഘനശക്തിയോടുകൂടിയതും ചിലത് ക്ഷ

യശക്തിയോടുകൂടിയതും ആയിരിക്കും. ഈ മേഘങ്ങൾ അന്യോന്യം അടുത്തുവരുന്നപോൾ അവയിലുള്ള വിരുദ്ധശക്തികൾക്ക് തമ്മിൽ യോജിക്കുവാനുള്ള വാസനയുള്ളതുകൊണ്ട് അവ തമ്മിൽ ചേർന്ന് പ്രകാശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതുപോലെതന്നെ ഭൂമിയിലുള്ള ക്ഷയവിദ്യുച്ഛക്തി വായുമണ്ഡലത്തിലുള്ള ഘനവിദ്യുച്ഛക്തിയോടുകൂടിയോജിക്കുമ്പോഴാകുന്നു ധ്രുവദീപ്തിയുണ്ടാവുന്നത് എന്നാണ് വെച്ചിട്ടുള്ളത്. ഭൂമിയോടുകൂടി തിരിയുന്ന വായുമണ്ഡലത്തിന്റെ ഗതിയെ അനുസരിച്ച് ധ്രുവദീപ്തിസഞ്ചരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും കറന്റാ തുടങ്ങിയവയെ ശിയിന്മേൽ വിദ്യുച്ഛക്തി പ്രവൃത്തിക്കുന്നതുപോലെ ധ്രുവദീപ്തിയും പ്രവൃത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ടും ഈ ഊഹം അടിസ്ഥാനമില്ലാത്തതല്ല. എന്നാൽ മേഘങ്ങളിലെ വിരുദ്ധവിദ്യുച്ഛക്തികൾ തമ്മിൽ യോജിക്കുമ്പോൾ അന്തരത്തിലുള്ള വായുവ് ന്ന് ക്ഷോഭം തട്ടി പുറപ്പെടുന്ന ഇടിനിനാദം ഈ സംഗതിയിൽ ഉണ്ടാവത്തരുന്നതുള്ള സമാധാനം കണ്ടുപിടിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. സൂര്യനിലുള്ള ഒരു പ്രത്യേകശക്തികൊണ്ട് ഭൂമിയുടെ അയസ്സാന്തഗ്നതയ്ക്കായി ന്ന് ക്ഷോഭം സംഭവിക്കുമ്പോൾ ഭൂമിയിൽ ക്ഷയവിദ്യുച്ഛക്തിയുണ്ടാകുമെന്നും, ആ ശക്തി വായുമണ്ഡലത്തിൽ ലീനമായി കിടക്കുന്ന സംയുക്തവിദ്യുച്ഛക്തിയിൽനിന്ന് ഘനവിദ്യുച്ഛക്തിയെ വേർപെടുത്തുമെന്നും, അപ്രകാരം ധ്രുവദീപ്തിക്കു ഹേതുഭൂതങ്ങളായ വിരുദ്ധവിദ്യുച്ഛക്തികൾ ജനിക്കുന്നു എന്നും, ഒരു വാദം പറയുന്നു. ഈ മതം സ്വീകരിക്കുവാൻ ആലോചിച്ച് വേണമെന്നു മറുചിന്തയും പറയുന്നുണ്ട്. എങ്ങിനെയെങ്കിലും ലോസ്മാറ്റ് എന്നൊരു ശാസ്ത്രജ്ഞൻ ഒരു കുന്നിന്റെ മുകളിൽ ധ്രുവദീപ്തി ഉണ്ടാകുവാൻ ശ്രമിച്ചാത് എന്തെന്നും ഫലിച്ചു എന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ നിരന്ദരം വന്നില്ല.

ആർ. വി.

തിരുനാസിക

(ദേവിസ്തോത്രം).

1. കേട്ടുംകൂടാത്തനിൻനാസികയൊടുപടത-

ല്ലീടുമെള്ളിൻപ്രസൂനം

വെട്ടുംതട്ടിത്തളുന്ദിട്ടവനിയിലഴുക-

റെറാക്കെവീഴുന്നുവെക്കും

നാട്ടിൽസാരംഗ്രഹിക്കുസേകലഭമിഹ

തത്സന്തതിക്കൂട്ടമെല്ലം-

മാട്ടീടുന്നുണ്ടുഹാ, ഹാ, ശിവശിവ, കമലൈ!

നിൻവിരോധംവിരോധം.

2. ചീർന്നുനാഗുണൗഘംകലഭമൊരു

ഭവന്നാസയെഭക്തികണ്ഠാ-

ണ്ടോക്തനോക്കുംകൈവേഗാൽഭവനജനനിയയ്

ന്വേത്തസമ്പത്തശേഷം

മുക്കുന്നുണ്ടെന്നമൂലംകവിവരനികരം

നിൻറനാസകുനനായ്

മുക്കുന്നുള്ളോരുപേരിട്ടിതുസകലഭമ-

മ്മട്ടുതാൻകാട്ടിടുന്നു.

3. നിശ്ചാസോച്ഛാസകമ്ച്ഛലമൊടയിഭവൻ

പ്രാണമക്ഷിണഭാവൻ

വിശ്വാതിശ്രേഷ്ഠസമ്പത്തുകിൽവിലസുവ-

നായ്വരത്തേക്കുവിട്ടും

നിശ്ശേഷാപൽപ്രണാശത്തിനുപരമവയെ

മൃഷണഞ്ചെയ്യെടുത്തും

വിശ്വപത്തേക്കുതൂവിശ്വാഭരമവി.കി
വിശേഷിച്ചശോഭിച്ചിടുന്നു.

4. ചാരുശ്രീപത്മനാഭത്തിരുവടിയുടെ
നല്ലാനനാംഭോരഹത്തിൻ
സൗരഭ്യംപുണ്യലഭ്യജിതമൃഗമദമം-
ലേയകാലേയകാഭ്യോ (പങ്കാ)
പരംപ്രീത്യാലഭിച്ചിട്ടതിവികസി
തമാന്നിന്റെനാസാവിലാസം
ചാരത്തായ്ക്കുണ്ടിടമ്പോൾബതമുകളിത
മാകുന്നുനിന്നേത്രയുഗം.

വടക്കേ ഇളമന നരി
ഉപ്പുണിത്തു

5. കണ്ണത്തിൽകണ്ഡലബെന്തതുപരമരിക
ത്താകയാൽഭംഗിതിങ്ങും
കണ്ണാനേരേറ ടുകല്ലനിശമതുവശം
ലാടൽപൂണ്ടാടിടുന്നു
വണ്ണുതപാവശ്രമമേല്പാത്തമപദനിലയാ-
ലിന്നിനിഞ്ജെന്നിനെന്ന്
വണ്ണംചിന്തിച്ചനിൻനാസികയിതുപടി
നന്നായുയന്നായിഗവാൽ.

6. കല്യാണക്കൗതലായിടിനകടൽമകളെ!
മുഖ്യമാണിക്യരത്നം-
കല്ലാലുള്ളോരനാസാമണിതവനിതരാം
നിന്നുമിന്നുന്നകണ്ടാൽ
വല്ലാതുള്ളനിറത്തുള്ളോരനിരുപമമം
ഭേന്ദ്രാഗംപുറത്തി-
ങ്ങല്ലാസാൽശീതമാന്ദിശ്വപിതഗളിതമായ്-
ന്നിതോയെന്നുതോന്നാം.

7 ക. പ്രാണക്കാതലായിടിനകടൽമകളെ!

മുഖ്യമാമൗക്തികത്താൽ
മെല്ലെത്തിത്തുള്ളനാസാമണിതവ
നിതരാനിന്നമിന്നുന്നകണ്ടാൽ
വല്ലാത്തുള്ളനിറത്തുള്ളതൊരുനാരവധി-
കാനന്ദചന്ദ്രൻപുറത്തി
ങ്ങല്ലാസാൽശീതമംഗിശ്ചാസിതഗളിതമായ് -
നിതൊയെന്നതോന്നാം.

കൊടുങ്ങല്ലൂർ ചെറിയ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ.

കുട്ടിവായന.

പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട മഹാകവിയായ മേപ്പത്തൂർ നാരായണഭട്ടതിരിപ്പാട് നാരായണിയം സുഭദ്രാഹരണം മുതലായ പല പ്രബന്ധങ്ങളുമുണ്ടാക്കി പ്രസിദ്ധി നേടിയതിന്റെശേഷം പൂരടം പിറന്ന പുരുഷൻ എന്നു പേരുനേടിയ അമ്പലപ്പുഴ രാജാവിനെ കാണുവാൻവേണ്ടി അമ്പലപ്പുഴ പോയിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം വന്നിട്ടുള്ളത് രാജാവിന് അറിയാനിടയായതുമില്ല. അവിടെ എത്തിയ ഉടൻ തന്നെ കുളിച്ച് ശ്രീകൃഷ്ണസ്വാമി ക്ഷേത്രത്തിൽച്ചെന്നു ദേവോപാസനയും ചെയ്യുകൊണ്ടുകൂടി. അങ്ങിനെ ജപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു ഹരിക്കാരൻവന്ന് രാജാവു കല്പനയായിരിയ്ക്കുന്നു എന്നുപറഞ്ഞ് ഭട്ടതിരിയെ രാജാവിന്റെ അടുക്കലേയ്ക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. രാജാവിന്നു ഭക്ഷണത്തിന്നു മുമ്പായി ഭാരതം വായിച്ചു കേൾക്കുക പതിവുണ്ട്. അന്നു പതിവു വായനക്കാരൻ ശാസ്ത്രികൾക്കെന്നോ തരമില്ലാതെ വന്നതുകൊണ്ടു തൽക്കാലം അമ്പലത്തിൽ കണ്ട നമ്പൂരിയെ കൊണ്ടുവരുവാൻ കല്പിച്ചതാണ്. ഒരുങ്ങിയ വേഷത്തിൽ സാധുനിലയിലായിട്ടും ബ്രാഹ്മണനെക്കണ്ടപ്പോൾ— നമ്പൂരിയ്ക്കു കൂട്ടിവായിയ്ക്കാനറിയാമോ? എന്നു ഹരിക്കാരനോടെന്നപോലെ രാ

ജാവു ചോദിച്ചു. 'കൂട്ടിവായിച്ചു നോക്കൂ' എന്നുമാത്രം അതിവിനയഭാവത്തിൽ ഭട്ടതിരി പതുക്കെ മറുപടി പറഞ്ഞു. പിന്നെ മുറയ്ക്കു ഭാരതം വായന തുടങ്ങി. കണ്ണുപൂർവ്വമായിരുന്നു വായിച്ചിരുന്നത്. അതിൽ ഭീമസേനന്റെ ഒരു കയറാമായിരുന്നു പ്രകൃതം. അവസാനത്തിൽ

ഭീമസേനഭയത്രസ്താദുയോധനവരൂമിനീ

ശിഖാഖാവാടകസ്യേവകണ്ണമൂലമുപാശ്രിതാ

ഭീമസേനനെപ്പേടിച്ച് ദുയോധനന്റെ സേന കഷണിക്കാരന്റെ കടുമ്മുപാലെ കണ്ണമൂലത്തെ ആശ്രയിച്ചു എന്നാണ് ഈ ശ്ലോകത്തിന്റെ അർത്ഥം. ചെവിയുടെ അടുക്കൽ രണ്ടുഭാഗമത്രം ശേഷിച്ചിട്ടുള്ള രാജാവിന്ന് ഭാരതത്തിലില്ലാത്ത ഈ ശ്ലോകം അദ്ദേഹം ക്ഷണത്തിലുണ്ടാക്കി കൂട്ടിവായിച്ചതാണെന്നു മനസ്സിലായി. എന്നുമാത്രമല്ല, അദ്ദേഹം സാമാന്യക്കാരനല്ലെന്നും തീർച്ചയായി.

മേപ്പത്തൂർ നാരായണഭട്ടതിരി അങ്ങതന്നെയാണ് അല്ലെ എന്നു നിസ്സംശയാ ചോദിപ്പാനാ ധൈര്യം വന്നു. ഇതിന്നു പരിഹാരമായി ഭട്ടതിരി ചേരേ ഒരു ആശീർവാദശ്ലോകവുകൂടിച്ചൊല്ലുകയുണ്ടായി.

അവ്യഞ്ജനസ്മാക്ഷ്യകേതുർത്ഥദാഘടയിഷ്ടി

തത്തേവതുകല്പാന്തരഭവനാരായണപ്രഭോ!

അനിവേദ്യനായ ഗരുഡഭാഷനാണ്ടാക്കുന്ന സ്ഥാനം പ്രളയം വരെ അങ്ങയുണ്ടാവട്ടേ എന്നും, ഹല്ലകൂടാതെയുള്ള താക്ഷ്യകേതു എന്ന ശബ്ദം സന്ധികൂട്ടിയാൽ എതുപദത്തെയാണോ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്നത് അത് (ആയുഃ) അങ്ങയ്ക്കു പ്രളയംവരെ നിലനില്ക്കട്ടേ എന്നുമാണ് ഈ ശ്ലോകത്തിന്റെ അർത്ഥം. ഇതുകേട്ടപ്പോൾ രാജാവ് ഇദ്ദേഹത്തിനെക്കൊണ്ടു വ്യാകരണത്തിൽ ഒരു ഗ്രന്ഥമുണ്ടാക്കിയെന്നു മെനോം തീർച്ചയാക്കി. പിന്നെ അദ്ദേഹത്തിനെ കുറച്ചുകൊണ്ടു അവിടെത്തന്നെ താമസിപ്പിച്ചു. അന്നു ഭട്ടതിരിയെക്കൊണ്ടുണ്ടാക്കിച്ചതാണ് 'പ്രക്രിയാസംസ്കാരം' എന്ന വലിയ വ്യാകരണഗ്രന്ഥം. ഈ ഗ്രന്ഥം അറുപതു ദിവസം കൊണ്ടുണ്ടാക്കിത്തീർത്തതാ

ണെന്ന് ഇതിൽ കെട്ടുത്തിട്ടുള്ള കലിദിനസംഖ്യകൾക്കൊണ്ടറിയാവുന്നതുമാണ്. ഭട്ടതിരിപ്പാട്ടിലേയ്ക്കു പരൽപ്പേരിട്ടിട്ടുവാനുള്ള സാമത്വം പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലും ഉചിതസ്വഭാവത്തെ നന്നെ യേതാഃ ഫലപ്രസൂസ്തംഭം എന്നും മറ്റുമുള്ള കലിസംഖ്യകളുടെ പേരുകൾ കെട്ടുത്തിട്ടുള്ളത് ഇതിന്നൊരു നല്ല ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. ഈ മഹാകവിയുടെ ഭൂതകവനസാമത്വം അനിവചനീയമാണെന്നുള്ളത് രണ്ടുമാസകൊണ്ടു നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള ഈ വലിയ വ്യാകരണശാസ്ത്രഗ്രന്ഥത്തിലെ അനേകം ഉദാഹരണശ്ലോകങ്ങളെക്കൊണ്ടു വെളിപ്പെടുന്നുണ്ട്.

രസവിലാസവിലോലം

സ്മാതമുരരേമനോരമംരൂപം

പ്രകൃതിഷ്ഠയൽപ്രത്യയവൽ

പ്രത്യേകംഗോപികാസുസമ്മിളിതം

ഈ പ്രാരംഭശ്ലോകത്തിന്റെ മധ്യവും ആരാണ് ആസപദിജ്ഞാതത്? ഇതുണ്ടാക്കിയ കവിയെ ആരാണ് ബഹുമാനിക്കാത്തത്?

ചാൻബഹദൂർഖോർവാലാ

(ഒരു പുസ്തകം.)

നേരം മണി പന്ത്രണ്ടിട്ടു. എന്നിട്ടും ഉറക്കം വന്നില്ല. രാമസുബ്ബയ്യൻ ചെല്ലാനുള്ള വിധികടം വക പതിനഞ്ചായിരം ഉപ്പിക നാളെ പതിനൊന്നുമണിക്ക് കോടതിയിൽ കെട്ടാത്തപക്ഷം വലിയപാടാമുതലായ വഹകർ മുഴുവൻ കുറടിക്കു തെറിപ്പോകും. കഷ്ടം! പങ്ങശ്ശമ്മാമന്റെ കാലത്തു ഞങ്ങളുടെ തറവാട്ടിന്റെ സ്ഥിതി എന്നായിരുന്നു. അയ്യമ്പതിനായിരപ്പറമ്പെല്ലു പാട്ടംവരുന്ന നിലയിൽ ആക്കിവെച്ച ആ മഹാൻ പരലോകപ്രാപിച്ചപ്പോൾ ഒരു ശില്പി കടം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പിന്നത്തെ കാരണവരായ ഇട്ടിച്ചാത്തമ്മാമൻ തറവാട്ടിനെ ഈവിധത്തിലാക്കിയെല്ലോ. ആദം

യാ മുഴുവൻ നശിപ്പിച്ചു എന്നുമാത്രമല്ല കണ്ണിൽകണ്ട സേവനം
 ക്കും പാണ്ടിപ്പട്ടന്മാർക്കും ഒക്കെ ആധാരങ്ങൾ എഴുതിക്കൊടുത്ത് കിട
 ക്കാൻ എത്ര വസ്തുക്കളാണ് ലേലാവിളിച്ചു കൊണ്ടുപോയത്. പേ
 ശ്ശു ചത്താലും മോരിലെ പുളി മാറില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ പാലേ ആ
 ഭയം വിശ്വസിച്ചാത്താ ചത്തിട്ടാ ഇതൊരു പാണ്ടിപ്പട്ടം പിന്നെയും
 ശേഷിച്ചു. ഇതിന്നൊക്കെയും പുറമെ ഇട്ടിച്ചാത്താമ്മാമൻ ചേറെ
 യെങ്ങു ദ്രോഹംകൂടി തറവാട്ടെക്കു ചെയ്തു. ഇട്ടിച്ചാത്താമ്മാമന്റെ
 ഭൃത്യവൃത്തികൾകണ്ടു സഹിക്കാൻ വയ്യാതെയും അറിഞ്ഞുവേണ്ടുന്ന
 നവൃത്തി സമ്പാദിപ്പാൻ കയ്യിൽ പണമില്ലാതെയും നന്നെ കഴ
 ണി, കുറെ കഡംബസ്റ്റേണമുണ്ടായിരുന്ന ആ കോതമ്മാമൻ നാടു
 വിട്ടുപോയി. കോതമ്മാമൻ നാടുവിട്ടുപോവാൻ ഇട്ടിച്ചാത്താമ്മാ
 മൻ കാരണമായതുകൊണ്ടു അതും ഇട്ടിച്ചാത്താമ്മാമൻ ചെയ്ത ദ്രോ
 ഹംതന്നെ. എല്ലാം തറവാടിന്റെ സുകൃതക്കയമെന്നല്ലാതെഎന്തു
 പറയട്ടെ. ഒരു കാരണവന്റെ ധൂർത്തും കടക്കാരെ ഭയത്തെയും ക
 ഡംബത്തിന്റെ നിർഭംഗവും എല്ലാ കൂടി ചോറ് ഇപ്പോൾ എ
 ന്ന്റെ തലയിൽ ഇങ്ങിനെയൊരു ഭാഗമായി പരിണമിച്ചുവെല്ലാം.
 സ്വപ്നശബളക്കാരനായ ഞാൻ നിസ്സഹായനായി എത്രമാത്രം പ്ര
 വൃത്തിക്കാം. ഇനി അങ്ങോട്ട് ഒരു വ്യവഹാരത്തിനു വഴിയില്ലെ
 ന്നാണ് വലിയ വക്കീലന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. എന്തായാലും ഞാൻ
 വലിയ കഴക്കത്തിലായി. വലിയപാടം മുതലായ കൃഷികൾ ഈ
 വ്യവഹാരത്തിൽവെച്ചു തട്ടി എടുക്കണമെന്നാണ് ആ കള്ളപ്പട്ടരുടെ
 ഉദ്ദേശം. ഉറക്കമുടക്കുന്ന ഈവക വിചാരങ്ങളും ഞാനുംകൂടിയൊ
 ണ് കിടക്കുമേൽ കിടന്നിരുന്നത്. വളരെനേരം ഈവിധത്തിൽ
 കിടന്നു. ഇങ്ങിനെ കിടക്കുമ്പോൾ എന്റെ വലത്തുഭാഗത്തെ ജ
 നാലയുടെ വാതിലിന്മേൽ 'ടെ', 'ടെ', എന്നു മന്ദമായി രണ്ടു മു
 ട് ആരോ മുട്ടിയതുപോലെ ഒരു ശബ്ദംകേട്ടു. കാരകൊണ്ടായിരി
 ക്കുമെന്നു വിചാരിച്ച് അനങ്ങാതെ കിടന്നു. അല്പം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ
 പിന്നെയും മുട്ടുകേട്ടു. അല്പംകൂടി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മൂന്നാമതും. കറ
 റല്ല, വല്ല കള്ളന്മാരായിരിക്കാം; നാളെ കോടതിയിൽ കെട്ടാനു

ഇ പണം ശേഖരിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കുമെന്നും, അതു തട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുമെന്നും കരുതി വന്നിട്ടുള്ളതായിരിക്കും. അങ്ങിനെയൊന്നെങ്കിൽ കള്ളൻ നല്ല വിധിപാപം. ഭവനഭേദം ചെയ്യാൽ ഉദ്ദേശിച്ച പ്രതിഫലം കിട്ടുന്നതിന് എന്റെ വീട്ടിൽ യാതൊരു രഹസ്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല എന്റെ കയ്യിൽ കിട്ടിയത് അവനെ അത്രവേഗം വിട്ടയക്കുകയും ഇല്ല. എന്താണ് പാപ്പാട് എന്നറികത്തന്നെയെന്നു കരുതി കിടക്കുമ്പോൾ അനങ്ങാതെ കിടന്ന് ക്രൂർ—ർ—ർ, ക്രൂർ—ർ—ർ എന്ന രംഗത്തിൽ (അല്ലെങ്കിൽ സ്വരത്തിൽ) ഞാൻ കുറേക്കൂടി കൂടി വലിച്ചുതുടങ്ങി. പിന്നെയും മൂന്നുനാലുപ്രാവീശ്വാ മുട്ടുന്ന ശബ്ദം കേട്ടു. മുട്ടു കുറേക്കൂടി മുറുകിത്തുടങ്ങി. വല്ല തുരപ്പനാവച്ചു കയ്യോ തലയോ അകത്തേക്കു കടത്തുവാൻ എന്നു നോക്കട്ടെ എന്നു വിചാരിച്ചു കിടക്കയിൽനിന്നു പതുക്കെ എഴുന്നീറ്റു. അപ്പോൾ 'ആവ്', 'ആവ്' എന്നു മന്ദമായി രണ്ടു ശബ്ദം കേട്ടു. രണ്ടു മാജ്ജാരന്മാർ പ്രണയകലഹത്തിന്നു വട്ടംകൂട്ടുകയായിരിക്കുമെന്നാണു അപ്പോൾ എനിക്കു തോന്നിയത്. പിന്നീടും ആവ്, ആവ്. പിന്നെയും ആവ്, ആവ്. ഇതെന്താണ്? പൂച്ചയുടെ ശബ്ദമല്ലല്ലോ! ആക്കോ എന്തൊ കെട്ടുതിപറ്റി വേദനാസൂചകമായി ആവു, ആവു, എന്നു പറയുകയായിത്. ഒരു വേള നമ്മെപ്പറ്റിക്കാൻവേണ്ടി കള്ളന്മാരും ഈതരം ഉപായങ്ങൾ എടുത്ത് ആത്മസ്വപരം പുറപ്പെടുവിക്കും. സാക്ഷാൽ ശ്രീരാമനെ കൂടി അങ്ങിനെ പറിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ, എന്നൊക്കെ എനിക്കു തോന്നി.

ഇറോവ് (ഭയപ്പെടേണ്ട, വേഗം വാ, എനിക്കു പോകാൻ കഠിനമായി, വാ, വാ, എന്നിങ്ങിനെ ഹിന്ദുസ്ഥാനിയിൽ ആണ് പുറത്തുനിന്നുള്ള സന്ദേശം).

എന്താണിത്, ആരാണ്, കുറേക്കൂടി ഹിന്ദുസ്ഥാനി എനിക്കു അറിയാമായിരുന്നതുകൊണ്ട്, ആരോ തിട്ടക്കുമായി ആരെങ്കിലും ഉദ്ദേശിച്ചു പറയുന്നതാണിത് എന്ന് എനിക്കു മനസ്സിലായി. ആരിൽ, കാര്യമെന്ത്, എവിടെനിന്നുവരുന്നു, എന്താണ് കഥ, എ

ന്ന് എനിക്കു വളരെ ആഘോഷിച്ചിട്ടു ഉണ്ടായില്ല. എന്തായാലും ജനാല തുറന്നുനോക്കുകതന്നെയെന്നുകരുതി. വല്ല ആപത്തും വരുന്നണ്ടെങ്കിൽ അതിനെ തടുക്കാൻവേണ്ടി അടുത്ത മുക്കിൽ ചാരി വെച്ചിരുന്ന വടികളിൽ നല്ലതായ ഒന്നെടുത്തു വലത്തുകയ്യിൽ പിടിച്ച് ഇടത്തുകൈകൊണ്ടു ജനാല തുറന്നു.

നീയാർ? സത്യാ പറയണം; ഇല്ലെങ്കിൽ നിന്നെ ഞാനിപ്പോളു വസാനിപ്പിക്കാം. നീയെന്തിന് ഈ അകാലത്തിൽ വന്ന് എന്നെ ഉപദ്രവിച്ചു? വേഗം പറ' എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. എന്നിട്ടാണ് ആൾ ആരെന്നു നോക്കിയത്. ഇരുട്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും തലയിലെ തൊപ്പിയും നീണ്ടുനാച്ച തടിയും മുട്ടുവരെ ഇറങ്ങിയ കുപ്പായവും അഴഞ്ഞ കാലുറയും കയ്യിൽ ഒരു വടിയും ഉള്ള ഒരാൾ ആണ് എന്റെ മുഖിൽ ജനാലയുടെ അപ്പുറത്തു നിന്നിരുന്നത് എന്ന് ഒരു നോട്ടംകൊണ്ടുതന്നെ എനിക്കു മനസ്സിലായി. എന്തോ ഒരു കിഴവൻ പട്ടാണിയാണിവൻ എന്നു ധരിച്ചു. എന്തായാലും സൂക്ഷിക്കണം എന്നും ഉറച്ചു.

ഞാൻ—നീയാർ? പറ വേഗം.

മറേറയാൾ— ഞാൻ നിന്റെ കാരണവൻ കോരുമെന്നാണ്.

ഞാൻ— കോരുമ്മാമൻ മുസൽമാനായിരുന്നില്ലല്ലോ എന്നുതന്നെ യല്ല അദ്ദേഹം മരിച്ചുവെന്നു കേട്ടു ഞങ്ങൾ പുലകളിൽ ശേഷക്രിയ മുതലായതെല്ലാം കഴിക്കുകയുംകൂടി ചെയ്തുവെല്ലാം.

മറേറ— എന്നെ നീ മരിച്ചുവെന്നു കരുതുന്നുവെങ്കിൽ ഞാൻ എന്റെ ചെയ്ത്താണെന്നു വിചാരിച്ചോ.

ഞാൻ—എന്തിന് ഇവിടെ വന്നു?

ചെയ്താൻ—നിന്നെ കാണാൻ.

ഞാൻ—എന്നെ പകൽ കണ്ടുകൂടെ?

ചെയ്താൻ—ഞങ്ങൾ സംധാരണയായി രാത്രി രണ്ടുയാമങ്ങളിൽ മാത്രമേ ശരീരികളായി സഞ്ചരിക്കുകയുള്ളൂ. ബാക്കി സമയങ്ങളിൽ അശരീരികളാണ്.

ഞാൻ—എന്നെ കാണണ്ട ആവശ്യം എന്ത്? ഞാൻ ശ്രാദ്ധാദി

കർമ്മങ്ങൾ ശരിയായി അനുഷ്ഠിച്ചുപോരുന്നുണ്ടല്ലോ.

ചൈ—എനിക്ക് ആവക യാതൊരരക്ഷേപവും ഇല്ല.

ഞാൻ—പിന്നെയെന്താണ് കാര്യം?

ചൈ—നിനക്ക് അല്പദയം വരുത്തണമെന്നാണ് എന്റെ ഉദ്ദേശം.

നിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ കഴക്കങ്ങൾ എല്ലാം എനിക്കറിയാം. അതിനൊക്കെ നിവൃത്തിയുണ്ടാക്കാം. പക്ഷെ നീയൊരുകാര്യം താല്പ്യമായി കരാറുചെയ്യണം. അതു നിനക്കു സമ്മതമാണോ?

ഞാൻ—കേട്ടാൽ പറയാം.

തറവാട്ടുകു വലിയ ആപത്തുകൾ ഉണ്ടാകുന്ന ചില കാലങ്ങളിൽ പണ്ടുശ്ശാമൻ പ്രത്യക്ഷീകരിച്ച നിവൃത്തിമന്ത്രങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു എന്റെ മരിച്ച മുത്തശ്ശി പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കു സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള അത്യാപത്തിനെ തടുക്കുൻവേണ്ടി പണ്ടുശ്ശാമന്റെ നിദേശപ്രകാരം കോരുമ്മൻ മുതലികരിച്ച വന്നിരിക്കയായിരിക്കുമെന്ന് എനിക്കു തോന്നി.

ചൈ—നിനക്ക് എന്നിൽ ദൃഢമായ വിശ്വാസത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതായ കാര്യങ്ങൾ വഴിയെ വരുന്നതുകൊണ്ട് സന്ദേഹംവേണ്ട. അന്യായമായ യാതൊരു കാര്യം നീ ചെയ്യണമെന്നില്ല. സമ്മതമാണോ, സമ്മതിച്ചോ, ഊ, ഭയപ്പെടേണ്ട. (എന്നു പല്ലു കടിച്ചു പറഞ്ഞു.)

ഞാൻ—എല്ലാം അമ്മന്റെ ഇഷ്ടപോലെ.

ചൈ—ഇനിമേലിൽ ഞാൻ പറയാൻ പോകുന്നതും അതിൽനിന്നു നിനക്കുണ്ടാകാൻ പോകുന്നതും ആയ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയൊന്നും ഞാൻ നിന്റെ മുമ്പിൽ ആവിളിച്ചു വിവരമൊ ആരെയും ധരിപ്പിക്കരുത്. എന്തു പറയുന്നു?

ഞാൻ—അങ്ങിനെയൊന്നും അമ്മ.

ചൈ—പ്രത്യേകിച്ചു നിന്നെ ആശ്രയിച്ചു നിൽക്കുന്ന ആ കോറു നായരെ ഒട്ടും അറിയിക്കരുത്.

ഞാൻ — അതെന്തുകൊണ്ടാണ്?

ചൈ — അയാൾ വലിയ മാന്ത്രികനാണ്. മാന്ത്രികനാകെ ഞങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കാനാണ് അധികം താല്പര്യം. എന്നതന്നെയല്ല പണത്തിനുവേണ്ടി അയാൾ എന്തു നീചപ്രവൃത്തിയു ചെയ്യും. ഇതിന്നു പുറമെ കോത്തുനായക്ക് വിഷവൈദ്യം, ജ്യോതിഷം, ഇത്യാദി പല വിദ്യകളും ഉണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അയാളെ വളരെ സൂക്ഷിക്കണം. ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ മത്സരിച്ചാൽ കാര്യം എവിടെയാണ് കലശിക്ക എന്ന് അറിഞ്ഞുകൂട എന്തായാലും അയാളെ അടുപ്പിക്കുന്നത അത്ര ചെടിപ്പില്ല. അയാളെ അകത്തിയെങ്കിലും കാര്യങ്ങൾക്ക് എടുപ്പമുള്ള. അതിനെന്നാണ് ഞങ്ങൾക്കു? (എന്ന പല്ലു കടിച്ചുകൊണ്ടു ചോദിച്ചു)

ഞാൻ — അയാൾ ഒരു അഗതിയാണ്. നല്ല വിദ്വാൻ ആണ്. വിദ്യയും ദാരിദ്ര്യവും പ്രായേണ യേജിച്ചു കാണുന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കാം അയാൾക്കും ദാരിദ്ര്യഭുഖം സാഭവിച്ചിട്ടുള്ളത്. സാധുക്കളെ പാട്ടുള്ളതേതേതും രക്ഷിക്കണമെന്നല്ലെ ശാസ്ത്രം. എന്നതന്നെയല്ല, അമ്മയുടെ ആണ്ടു ശ്രാദ്ധത്തിന് ഞാൻ പത്രം പോയിരുന്നപ്പോൾ അവിടെവെച്ച് വിഷാരിണ്ടി മൂന്നനാലു ദിവസം ശപാസവും ബോധവും ഇല്ലാതെ ശവപ്രായശ്ചി കിടന്ന എന്ന സങ്കാരമുകൾ എടുത്ത് മറവുചെയ്താൻ കൊണ്ടുപോകുന്ന വഴിക്കു ദൈവഗത്യാ ഒരു രീതംവാസിയുടെ വേഷത്തിൽ നടന്നിരുന്ന കോത്തുമാമാണ് എന്തൊക്കെയോ ഭൗഷഡങ്ങൾ തന്നെ ജീവിപ്പിച്ചത്. പിന്നീട് ഞാൻ വളരെയാക്കെ പറഞ്ഞിട്ടാണ് അങ്ങോർ എന്റെ കൂടെ ഇവിടേക്കു പോുന്നത്. ഇപ്പോൾ ഇവിടെ താമസിക്കുന്നതും എന്റെ താല്പര്യപ്രകാരമാണ്. ഇതെല്ലാം മറന്ന് ഒരു നന്ദികേട് അങ്ങോരോട് ഞാൻ എങ്ങിനെ കാട്ടും. അതിലും വിശേഷിച്ച് അങ്ങോർ ഈ വീട്ടിൽവന്നു കൂടിട്ട് ഒരു കൊല്ലത്തിലധികമായി. എന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കും ക്ഷേമത്തിനുവേണ്ടി എന്തുചെയ്യാനും സന്നദ്ധനായ അങ്ങോളുടെ നേരെ ഞാൻ എങ്ങിനെ അവിശ്വാസം കാണിക്കും. നല്ല പ്രയത്നശാലിയാണ്. നമ്മുടെ പഠന മുഴുനും കിളച്ചത് കേന്ദ്രേമ്മമെന്നാണ്, ഒരു

കുറച്ചുകൂടി നിവൃത്തിയുണ്ടെങ്കിൽ കൊടുപ്പിക്കുകയല്ല. എന്തെല്ലാം സന്യാസികളാണ് ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത്. കോത്തുമാമൻ വരുന്നതിനു മുമ്പു ശുദ്ധശുശ്രൂഷാവിധി കിടന്നിരുന്ന പറമ്പുകളെല്ലാം ഇപ്പോൾ എത്ര ശ്രീയായിട്ടു കിടക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം അമ്മാമൻ അറിയാമല്ലോ.

ചൈ— നീ കുറിയായി യാതൊന്നും പ്രവർത്തിക്കണമെന്നില്ല. കാൽപ്പോലോചനകളിൽ അയാളെ പങ്കു കൂട്ടണ്ട. നിന്റെ കൂടെ ഇരിക്കും കാലം വല്ല കഞ്ഞിയോ ചോറോ ഉള്ളതിലോഹരി കൊടുത്തോ. അയാൾ ഇഷ്ടമുള്ള പ്രയത്നങ്ങളും ചെയ്യുകൊള്ളട്ടെ. അതിനു വിരോധമില്ല. കാൽപ്പോലോചനകളെപ്പറ്റി അയാളെ വിശ്വസിക്കേണ്ട എന്നേ ഞാൻ പറയുന്നുള്ളൂ. അതിനെന്താണ് വിഷമം?

ഞാൻ— അങ്ങിനെയാവാം.

ചൈ— സത്യാ?

ഞാൻ— സത്യാ.

ചൈ— എന്നാൽ നിനക്കു നാളെവേണ്ട സാധനം മുത്തങ്ങാ പമ്പിലെ നുപ്പുക്കാട്ടിലുള്ള പലയുടെ ചുവട്ടിൽ വടക്കുഭാഗത്തു മണിയിൽ കിട്ടും. നേരം വൈകുന്നു. ഞാൻ പോട്ടെ. നേരം പുലരുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ പോയി അതു കൈവശപ്പെടുത്തിക്കൊ എന്നു പറഞ്ഞ് എന്റെ മുമ്പിലുണ്ടായിരുന്ന ആൾ പിന്നാക്കം നടന്ന് ഇരുട്ടിൽ ലയിച്ചു.

ഈ സംഭാഷണത്തിൽ ചൈത്താൻ പറഞ്ഞതെല്ലാം ഹിന്തു സ്ഥാനിയിലും ഞാൻ പറഞ്ഞത പാട്ടുള്ളതേതാളാ ഹിന്തുസ്ഥാനിയിലും ബാക്കി മലയാളത്തിലും ആണ്. ചൈത്താന്റെ സംഭാഷണം വളരെ മുട്ടുസൗത്തിൽ ആയിരുന്നു.

ഞാൻ കിടക്കയിനേലെക്കു ചെറിഞ്ഞു. ഈ കണ്ടതും കേട്ടതും സ്വപ്നമോ, മായയോ, മന്മതിഭ്രാന്തയോ, സ്വപ്നപുണ്യസ്വതാവൽ ഫലപ്രാപ്തിയോ എന്നാണ് എനിക്കു തോന്നിയത. ഏയ്, തലച്ചോറിനു ചുട്ടുതട്ടിയാൽ ഇങ്ങിനെയെല്ലാം ഉണ്ടാവാം. അതു വിശ്വസിച്ചു വല്ലതും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയാൽ മറ്റുള്ളവർ എ

ഒന്ന് ഭ്രാന്തനെന്നു വിളിച്ചുതുടങ്ങും. ഇത് വിശ്വാസയോഗ്യമല്ല. ഈ ജനാല എങ്ങിനെ തുറന്നു? ഞാൻ അടച്ചുവെക്കപ്പെട്ടു കിടന്നത്. എന്തോ, ആലോചിച്ചിട്ട് ഒരു വഴിയും കാണുന്നില്ല. അഥവാ ഈശ്വരൻ കടംകൊടുത്ത വല്ല നിക്ഷേപത്തെയും കോരുമാനം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതും ആയിരിക്കാം. എന്തായാലും ആരേയും അറിയിക്കാതെ മുത്തങ്ങാപ്പുറമ്പിലേക്കു പോകതന്നെ. ഒരു നോക്കിവരുന്നതുകൊണ്ടു ദോഷം വരാനില്ല. എന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി ഒരു നാളെയും തീർപ്പുണ്ടായ രണ്ടാംമുണ്ടാ ദേഹരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി ഒരു ടെക്കുവിശ്വാസത്തിലും എടുത്തു സ്വീകരിച്ചു. അവിടെ എത്തി നോക്കുമ്പോൾ ഇലകൾ വീണ് പാലയുടെ ചുവടുമുഴുവൻ മൂടിയതാണ് കിടന്നിരുന്നത്. വടക്കുഭാഗത്തായി മറന്നിട്ടു കിടന്ന ഒരു ചാൺ ചുവട്ടിൽ എത്തിയപ്പോൾ എന്തോ എന്റെ വിരലുകളിൽ തടഞ്ഞു. നോക്കുമ്പോൾ നല്ല പുതിയ പവൻ. എനിക്ക് വിശ്വാസം വന്നില്ല. അത് എന്റെ ആദ്യത്തെ സ്വപ്നത്തിന്റെ വന്ദിതമാണെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചു. ഉണ്ടായിരുന്ന പവൻ മുഴുവൻ അറിയിച്ചു. രണ്ടാംമുണ്ടാ വിരിച്ച് അതിൽ ഇട്ടു എണ്ണിത്തന്നു. ആയിരം പവൻ കൃത്യം. കുറെക്കൂടി ഉണ്ടായിരുന്നാൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു എന്റെ കോരുമാനം എന്ന് എനിക്ക് പറയാൻ തോന്നി. (അതു മനുഷ്യസ്വഭാവമാണല്ലോ). പിന്നെയും കുറെ മറന്നിട്ടു. പവൻ മിക്കതും രണ്ടു മൂന്നു കൊല്ലത്തിലധികം പഴക്കമുള്ളതല്ലായിരുന്നു. മുണ്ടുമാർക്കു അതിർത്തന്നെ കെട്ടി പാലയുടെ ചുവടു പൂർണ്ണമായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ വേഗം മടങ്ങി. മുറിയിൽ എത്തി വാളുകൾ കത്തിച്ചു കെട്ടിയിട്ടു വീണ്ടും പരിശോധിച്ചു. പവൻ തന്നെ. ഉടനെതന്നെ എടുത്തുപെട്ടിയുടെ അകത്താക്കിപ്പൂട്ടി വാതിലുകളും ജനാലകളും ഭദ്രമായി അടച്ചുബന്ധിച്ചു. ഒരു സമയം വല്ല ഇന്ദ്രജാലവും ആണെങ്കിൽ രാവിലെ പെട്ടി തുറന്നു നോക്കുമ്പോൾ വല്ല മാറോടെ കയ്യിൽക്കിട്ടിട്ടുള്ളതായിരിക്കാം. അപ്പോൾ അത് ആരേയും കാണിക്കാതെ വടക്കേതിലെ പട്ടയുടെ പറമ്പിൽ ഇട്ടുകിട്ടിയതും എന്നും ഉറച്ചു. പെട്ടിയെടുത്തു കിടക്കുമേൽത്തന്നെ ഇരുന്ന് അതിനെ പാടിപ്പോട്ടിക്കൊണ്ടുതന്നെ കിടന്നു. എന്റെ മ

നസ്സിൽ എന്തൊക്കെ വിചാരങ്ങളാണ് ഉണ്ടായത് എന്ന് എനിക്ക് പറയാൻ പ്രയാസം. ഞങ്ങളുടെ തറവാട്ടെക്കു ഒരു ഇടിവെട്ടുപോലെ വന്ന് ആ അത്യാപത്തിനു നിവൃത്തിയുണ്ടായല്ലോ എന്ന സന്തോഷത്തിന്റെ ആധിക്യംകൊണ്ട് അന്നത്തെ ഉറക്കം കുന്തത്തിലായിരുന്നു പറഞ്ഞാൽ കഴിഞ്ഞല്ലോ, ആ ജനാലയിന്മേൽ കോരമ്മംമൻ പിന്നേയും മുട്ടുന്നുണ്ടെന്നുതോന്നി. രണ്ടുമൂന്നു പ്രാവീശ്യാ ജനാല വെറുതെ തുറന്നുനോക്കി.

നേരം പുലർന്നു. ജനാല പതുക്കെ തുറന്നുവെച്ചു പെട്ടിയെടുത്തു. തുറന്നു വെളിച്ചത്തിൽ പതുക്കെ കാട്ടി ഒന്നു നോക്കി. പവൻ തന്നെ. ആക്ഷേപമില്ല. ഉടനെയെന്നെ പൂട്ടി. എടുത്ത് അലമാരിയിൽവെച്ച് അതും പൂട്ടി. അകത്തുനിന്നു പുറത്തുപോന്ന് അതും പൂട്ടി. കോറുത്താമനെ അറോപിച്ചപ്പോൾ കണ്ടില്ല. എവിടെ പോയിരുന്നു വീട്ടിൽ ആർക്കും രൂപമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഏതായാലും മൂപ്പരെ കാണിക്കാതെ പവൻ കോടതിയിൽ എത്തിക്കാൻ ഇതുതന്നെ തരമെന്നു കരുതി ഊണു കാലമാവാൻ താമസിക്കാതെ വാലിയക്കാരനെ ഒരു വണ്ടി പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരുവാൻ അയച്ചു. ഈ ഉടുമലപ്പേട്ട അയ്യപ്പപ്പട്ടയുടെ ഹോട്ടലിൽ ആവാമെന്നു എന്നാൽ കോടതിയ്ക്കടുക്കെയായല്ലോ എന്നു സങ്കല്പിച്ചു. ഈ വ്യവഹാരകാഴ്ചയിൽ എന്നുവേണ്ട എനിക്കുണ്ടാവുന്ന സകല ഭുജങ്ങളിലും പകുതിയിൽ അധികം പങ്കുകൊണ്ടു സഹതപിച്ചുപോന്ന സാധു കോറുത്താമനെ സർവ്വമാ സന്തോഷിപ്പിക്കേണ്ട ഈ അവസരത്തിൽ കൂട്ടുകൂടതെ കബളിക്കേണ്ടതായി വന്നതിനെപ്പറ്റി എനിക്കുണ്ടായ നാഷ്വാജമായ പരിതാപത്തിന് അളവുണ്ടായിരുന്നില്ല.

* * * * *

൧൧ മണിക്കു കോടതിയിൽ എത്തി. എന്റെ എത്രകുക്കി ചേരത്തുത്തിനുകടവയറും, വീതുവാനുള്ള കിറപ്പാളത്തട്ടും, പൊളിഞ്ഞീടിനുകട' ഇത്യാദി എണ്ണത്തിൽപ്പെട്ട സകല സംഭാരങ്ങളോടും കൂടി ഏന്നേക്കാൾ നേർത്ത കോടതിയിൽ എത്തി തന്റെ കൂട്ടുകാരനായ വേറെയൊരു പട്ടാരാട് ഏതാണ്ടൊക്കെ പറഞ്ഞു ചിരിച്ചുകൊണ്ടു നിൽക്കുന്നതു കാണുകയും പിന്നിൽകൂടി ചെന്നപ്പോൾ

‘ശ്രോക്ഷേതിമഹൻ ഇൻക്രൈ. തറവാടെ കുട്ടിച്ചോറ ചെയ്യാൻ ഇൻക്രൈ.’ എന്നു പറയുന്നതു കേൾക്കുകയും ഞാൻ ചെയ്തു.

എന്നെക്കണ്ടപ്പോൾ എന്താ മേനവരെ, നമ്മുടെ കുറുപ്പും ഇന്നുള്ള തീക്ഷ്ണഭാവമാ’ എന്ന് എന്നോടും നോക്കട്ടെ’ എന്ന് ഞാൻ അങ്ങാട്ടാ പറഞ്ഞു പിരിഞ്ഞു. ഞാൻ എന്റെ വക്കീലിന്റെ അടുക്കലേക്കു പോയി. ലേലത്തിനു മുമ്പു സംഖ്യ കെട്ടി.

വൈകുന്നേരം കോത്തുമാമനും ഞാനും തമ്മിൽ അല്ലാ ഒന്നു കലഹിച്ചു. ഇതു നടക്കുകയാണ്. സംഖ്യ എങ്ങിനെയുണ്ടായിരുന്നെന്ന് നന്നായി കോത്തുമാമനെയായിരുന്ന രാജ്യവും അറിയിക്കരുതെന്ന് എനിക്കുണ്ടായിരുന്ന ശാസ്ത്രവും ഒരുപോലെ പ്രബലങ്ങൾ ആയിരുന്നു. എന്റെ ശാസ്ത്രമാണ് ജയിച്ചത്. മൂപ്പർ എന്റെ നടപടി നല്ല സുഖമായില്ല എന്ന് എനിക്ക് അങ്ങാടയുടെ മുഖഭാവം കൊണ്ടു വാക്കുകളെക്കൊണ്ടു മനസ്സിലായി. എന്നതന്നെയല്ല സത്യഭംഗം വരുത്താതെയിരിപ്പാൻ വണ്ടി അതിൽപിന്നെ മൂന്നു നാലു സംഗതികളിലും അങ്ങാടം ഞാൻ കായ്കാലോചനകളിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കിയതും അങ്ങാടം അത്ര രസമായില്ല. കോത്തുമാമനോടു ചെയ്ത സത്യത്തിനു ഭംഗംവന്നാലോ എന്നു ഭയപ്പെട്ടിട്ടു മാത്രമാണ് ഞാൻ മേൽപ്രകാരമെല്ലാം പ്രവൃത്തിച്ചത് അല്ലാതെ കോത്തുമാമനെക്കുറിച്ചുള്ള സ്നേഹത്തിനു കുറവു സംഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്നു വായനക്കാർക്ക് അറിയാമല്ലോ. കേളുനെ നമ്പിനാലും കള്ളനെ നമ്പാതെ’ എന്നും പരാന്നം പ്രാണസങ്കടം’ എന്നും ഒരുദിവസം കോത്തുമാമൻ അങ്ങാടോടുതന്നെ പറയുന്നതു യദൃച്ഛയാ കേൾപ്പാൻ എനിക്കു സംഗതിവന്നതുകൊണ്ടു മൂപ്പിലെക്കു ഞാനുമായുള്ള സഹവാസം രീതി സുഖപ്രദമായിരുന്നു എന്ന് എനിക്കു തീർച്ചയായും തോന്നി. അങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോൾ ഒരുദിവസം രാവിലെ അങ്ങാട് വളരെ ഗൗരവഭാവത്തോടുകൂടി എന്റെ അടുക്കൽ വന്ന് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: നോ തമ്മിൽ പിരിയേണ്ട ഘട്ടമായി. ഞാൻ ഇനി പല പുണ്യതീർത്ഥങ്ങളെയും സഞ്ചരിച്ചുകണ്ട് എവിടെയെങ്കിലും വെച്ചു ടുടുവട്ടുയിഷ്ടമായ ഈ ശരീരത്തെ തൃജിക്കാനാണ് ഭാവിച്ചിരിക്കുന്നത്. വളരെ ദിവസം നിങ്ങളുടെ ദയയേയും

കൗദേയത്തേയും സ്വീകരിച്ച ജീവസന്ധാരണം ചെയ്തിട്ടുള്ള എനി
ക്കു നിങ്ങളുടെ നേരെ തോന്നുന്ന നന്ദിയുടെ സൂചകമായും പ്രതി
ഫലമായും വല്ലതു ചെയ്യാൻ സാധ്യമാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എ
ങ്കിലും എന്റെ പെട്ടിയും അതിൽ ഉള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളും മറ്റു ചില
പദാർത്ഥങ്ങളും ഞാൻ നിങ്ങൾക്കായി ഭത്താചെയ്യുന്നു. അല്ലാതെ
വേറെ യാതൊന്നും നിങ്ങൾക്കു തരാൻ എന്റെ പക്കൽ ഇല്ല. എ
ന്നാൽ ആ പെട്ടി എന്റെ പക്കൽനിന്ന് ഇനിയൊരഴുത്തു കിട്ടു
മ്പോഴും അല്ലാത്തപക്ഷം ഞാൻ മരിച്ചതിന്റെശേഷമൊ മറ്റേ
മെ തുറക്കാവൂ. പല മുന്തികളേയും ആ പെട്ടിയുടെ ഉള്ളിൽ ഞാൻ
സംഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഭൂമിയിൽ ദോഷാത്മകമായി യാതൊന്നുണ്ടോ
അതും ഗുണാത്മകമായി യാതൊന്നുണ്ടോ അതും അനവധി കല
പരതകങ്ങൾക്കും ധർമ്മപരകൃത്യങ്ങൾക്കും യാതൊന്നു തന്നെ ഏക
കാരണമായിത്തീരുന്നുണ്ടോ ആയതു ആ പെട്ടിയുടെ ഉള്ളിൽ ഉണ്ട്.
അതുകൊണ്ട് ആ പെട്ടി തുറക്കാൻ വളരെ സൂക്ഷിക്കണം. എ
ന്റെ എഴുത്തു കിട്ടിയതിന്നു ശേഷമൊ എന്റെ മരണശേഷമൊ തു
റക്കുന്നതിന്നു യാതൊരു വിരോധവും ഇല്ല.

കിഴവന്റെ ഈ വാക്കുകൾ കേൾപ്പാൻ ഞാൻ സന്നദ്ധനാ
യിരുന്നില്ല. അഗതിയായ കോത്തുമാമൻ ഗ്രന്ഥങ്ങളും പെട്ടിയും
എന്നിൽ സമർപ്പിച്ച ദേശാടനത്തിന് ഇത്രവേഗം പുറപ്പെട്ടു
ന്നൊ നാട്ടിലില്ലാത്ത കണ്ടാമണ്ടികൾ മുഴുവൻ നിറച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള
ആ പെട്ടി എന്റെ തലയിൽത്തന്നെ കെട്ടിവെക്കുമെന്നോ ഞാൻ
സ്വപ്നേപി വിചാരിച്ചിട്ടില്ല. മൂപ്പരുടെ കാലം കഴിഞ്ഞാൽ ഈ ഗ്ര
ന്ഥങ്ങളും പെട്ടിയും എന്നുവേണ്ട മൂപ്പരുടെവക സകല സാമാന
ങ്ങളും അങ്ങോളക്കൂടെതന്നെ ഇട്ടു ഭരിപ്പിക്കണമെന്നു കരുതിയി
രുന്ന എന്നെ മൂപ്പർ ഇപ്പോൾ പുലിവാലു പിടിപ്പിക്കുകയാണ് ചെ
യ്ക്കുന്നത്. പറഞ്ഞതു കേൾക്കാഞ്ഞാൽ അങ്ങോൾ എന്തൊക്കെ ആപ
ത്തുകളാണ് വരുത്തിക്കൂട്ടുക എന്നതിന്നു ഒരു കണക്കില്ല. എന്നുത
ന്നെയല്ല ഭത്തനായ സാധനം എന്തായാലും സ്വീകരിക്കണമെന്നു
ല്ലെ ശാസ്ത്രം. ആത്മതുഷ്ടികൊണ്ടല്ലെ അങ്ങോൾ എനിക്കു ഈ ഭ
ജനം ചെയ്യുത്. എന്തായാലും സ്വീകരിക്കത്തന്നെ. വല്ല മന്ത്രിക

നമ്മേയും അന്വേഷിച്ചുപിടിച്ച് അവരുടെ തലയിൽ കെട്ടിവെക്കും മെന്നുകരുതി അങ്ങിനെതന്നെ'യെന്നു സഗൽഗദാ ഞാൻ മറുവടി പറഞ്ഞു. പിന്നീട് മൂപ്പർ എന്ന പെട്ടിയുടെ അടുക്കലേക്കു വിളിച്ചുകൊണ്ടുപോയി അതിന്റെ പൂട്ടിന്മേൽ വെച്ചിട്ടുള്ള മുദ്രയെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച് 'ഈ മുദ്ര പൊട്ടിക്കുന്ന സമയം ഈ മന്ത്രം ജപിക്കണമെന്നുപറഞ്ഞ് എന്റെ ഒരുചവി ഒരു കയ്യുകൊണ്ടും അങ്ങോളത്തെ ഒരുചവി മററുകൊണ്ടും പൊത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് എന്റെ തുറന്ന ഒരു ചവിയിൽക്കൂടി ഒരു മന്ത്രം മൂന്നുപ്രാവശ്യം പറഞ്ഞു താക്കോൽതന്നു. ഞാൻ വാങ്ങി. പിന്നീട് ഒട്ടാതെ താമസിക്കാതെ മൂപ്പർ എന്റെ ഭവനംവിട്ടു പോകയുംചെയ്തു. മന്ത്രം മറക്കരുതെന്നു വിചാരിച്ച് അതിനെ ഒരു കടലാസ്സിൽ എഴുതിവെച്ചു. പണ്ടോരിക്കൽ ഒരു മാന്ത്രികൻ വന്ന് ഒരു മന്ത്രം എനിക്കുപദേശിച്ചതു ജപിച്ച് ജപിച്ച് ഹോം- പീക്ക്- പ്രീൻ- ബിസ്കെറ്റ്, സ്വാഹാ' എന്നായി പോയതുകൊണ്ടാണ് ഈ തവണ ഞാൻ എഴുതിവെച്ചത്.

ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞു. രണ്ടുമാസം കഴിഞ്ഞു. കോത്തുമ്മ മന്റെ എഴുത്താവട്ടെ യതൊരു വർത്തമാനമാവട്ടെ ഇല്ല. അങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു ദിവസം നമ്മുടെ തപ്പാൽ ശിപായി ശിവ മൊഹന്തപ്പിള്ള രണ്ടുപുത്തുകൾ എന്റെ കയ്യിൽ തന്നു. ആ എഴുത്തുകളിൽ ഒന്നു മദ്രാസിൽനിന്നും മറേത് ഹരിദ്പാരത്തിൽനിന്നും ആയിരുന്നു. ഹരിദ്പാരത്തിൽനിന്നുള്ള എഴുത്തു കോത്തുമ്മ മന്റെ ആയിരിക്കുമെന്ന് എനിക്കു തോന്നി. അത് ആദ്യം പൊളിച്ചു. 'മന്ത്രംചൊല്ലി ക്രമപ്രകാരം മുദ്ര പൊളിക്കാം. ഗ്രന്ഥങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുകയും മാലധരിക്കുകയും മറ്റു സാധനങ്ങൾ വേണ്ടവിധം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യണം. ചുവട്ടിലത്തെ തട്ടിലുള്ള സാമനങ്ങൾ കെട്ടുവരാതെ സൂക്ഷിക്കുകയും വേണം'.

ഹരിദ്പാരത്തിൽനിന്ന്.

കോത്തുനായർ.

രണ്ടാമത്തെ എഴുത്ത്

ഖാൻബഹദൂർഖോർലാലാ ഹരിദ്പാരത്തിലേക്കു പോകുന്ന

സമയം ഇവിടെവന്നു കണക്കുകൾ നോക്കിപ്പോയപ്രകാരം കഴിഞ്ഞ ഡിസെമ്പ്ര നൂറ്-ാം-നു വരെ അദ്ദേഹത്തിനു ചെല്ലേണ്ട രൂപമൂന്നു ലക്ഷത്തി മുപ്പതിനായിരത്തി അഞ്ഞൂററി അറുപത്തുനാലും അണ എഴും പൈ ഒമ്പതും (൩൩൦൩൩൪- ക. ൭- ണ. ൯. ൪) നിങ്ങൾക്കൊക്കെ ആർക്കൊ കൊടുക്കണമെന്ന് എല്പിച്ചിരിക്കുകൊണ്ടു മേല്പറഞ്ഞ സംഖ്യ എത്രപ്രകാരം ചേണ്ടു എന്ന് ഉടനെ മറുപടി അയച്ചു തരുവാനുപേക്ഷ. കണക്ക് മേലിലും നിലനിൽക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ക്രമപ്രകാരം പാസ്സ് ബുക്കും ചെക്കുബുക്കും അയച്ചു തരികയും ചെയ്യാം.

മദ്രാസിൽനിന്ന്.

(ഒപ്പ്)

മദ്രാസ്സ് ബാങ്ക് സിക്രട്ടേരി.

ഈ എഴുത്ത് എനിക്കല്ല. എനിക്കുവാനു പാടില്ല. എന്നാണ് എനിക്കു തോന്നിയത്. മേൽവിലാസം ഒന്നുകൂടി നോക്കി. ശരി. എനിക്കുതന്നെ. എയ് മേൽവിലാസം മാറിയതായിരിക്കാം. ഇട്ടിച്ചാത്തരമ്മമ്മന്റെ വക വല്ല കടത്തിനേയുംപറ്റി ബാങ്കുകാർ എനിക്കയക്കുവാൻ വെച്ചിരുന്ന നൊട്ടീസ്സ് വേറെ എത്രയെങ്കിലും ഇട്ട് ആക്കോ അയച്ചു മററുക്കോ ഉള്ള ഒരു കത്ത് എനിക്കു എഴുതിവെച്ചിരുന്ന ലക്കോട്ടിലും ഇട്ട് അയച്ചു. എയ് അങ്ങിനെയൊരാൾ പാടില്ല. ഈ എഴുത്തിന്റെ മുകളിലും എന്റെ പേരുതന്നെയുണ്ടല്ലോ ചേർത്തിരിക്കുന്നത്. ഖാൻബഹദൂർഖോർലാലാ, ഇയ്യം ആർ, കോത്തുമ്മനല്ല. കോത്തുമ്മൻ, കാൽകാശിനു വില്പിടിക്കാത്ത കോത്തുമ്മൻ, അങ്ങോർ ഖാൻബഹദൂർഖോർലാലായൊരാൾ തരമില്ല. നല്ല പച്ചമലയാളിയായ കോത്തുമ്മൻ, വായിൽ പല്ലുകൂടി ഇല്ലാത്ത സാധു കോത്തുമ്മൻ, കടയുടെ ഭാഗ പൊളിഞ്ഞപ്പോൾ നല്ല വഴുവള്ളിയിട്ട് കത്തിക്കെട്ടിയ കോത്തുമ്മൻ. ആയാളൊ ലക്ഷപ്രഭു. മദ്രാസ് ബാങ്കായിട്ട് എടുവാട്ടുകാരൻ? എയ്, അതുണ്ടാവാൻ പാടില്ല. ഒരു സമയം പണ്ടു രാത്രി എന്നെ വിളിച്ചുണർത്തി അത്യാപത്തിൽനിന്നു രക്ഷിച്ച കോതമ്മമ്മനായിരിക്കാം. ഖോർലാലാ, ഖോർലാലാ, ഖോർ എന്നത് കേരള എന്നായിരിക്കും. ഇ

തെന്തൊരു മറിമായമാണ് ഈശ്വര! കോത്തുമ്മാമനും ഹരിപാഠത്തിലാണ്. ഏതായാലും കോത്തുമ്മാമന്റെ പെട്ടിതുറന്നു നോക്കുകതന്നെ. അതിൽ എന്തൊക്കെ കണങ്ങളാണ് ഉള്ളത് എന്നു നോക്കാം, എന്നു നിശ്ചയിച്ച് ക്രമപ്രകാരം മന്ത്രംചൊല്ലി മുദ്രപാളിച്ചു. തുറന്നുനോക്കിയപ്പോൾ പെട്ടിയുടെ ഉള്ളിൽ മേൽഭാഗം മുഴുവനും ഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരുന്നു. അവയെ കാരോന്നായി മാറ്റിയപ്പോൾ ചുവട്ടിൽ ഒരു രുദ്രാക്ഷ മാല കിടക്കുന്നതുകണ്ടു. അതെടുത്ത് എന്റെ കഴുത്തിൽ ഇട്ടു. പിന്നത്തെ തട്ടിൽ നാലുവിരൽകനത്തിൽ പലതരം കറൻസിനോട്ടുകളും ആക്ബർ മുതലായവരുടെ കാലത്തെ പലതരം സ്വർണ്ണനാണുങ്ങളും കുറു ഹോളിസിങ്ക്സ് ഉറപ്പികളും മറ്റുമുണ്ടായിരുന്നത്. അവയെല്ലാം എടുത്തുമാറ്റി മൂന്നാമത്തെതട്ടിലേക്കു പ്രവേശിച്ചപ്പോഴാണ് കാഞ്ചം മുഴുവൻ മനസ്സിലായത്. ഒരുഭാഗത്തു ചെറിയ ഒരു പുസ്തകവും ഒരു ഭാഗത്തു ഒരു ചെറിയ പെട്ടിയും ബാക്കിഭാഗത്ത് എന്നെ രാത്രി വിളിച്ചുണർത്തിയ കോത്തുമ്മാമന്റെ തൊപ്പി, കൃത്രിമദന്തങ്ങൾ, മീശ, താടി, കുപ്പായം കാലോറ മുതലായ സാധനങ്ങൾ ആയിരുന്നു കിടന്നിരുന്നത്.

കാഞ്ചം മുഴുവൻ ഒരിടിമിന്നൽപോലെ എന്റെ മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞു. കോത്തുമ്മാമൻ എന്നോടു ഹിന്ദുസ്ഥാനിയിൽ മുദ്രസ്വരത്തിൽ സംസാരിച്ചതിന്റെയും മറ്റും കാരണവും ഇപ്പോൾ എനിക്കു സ്పഷ്ടമായി. ചെറിയ പെട്ടിയിൽ ഹൈദരാബാദ് നൈസാം, മദ്രാസ് ബാങ്ക്സിക്രട്ടെരി, മുതലായവരുടെ പല എഴുത്തുകളും മറ്റുമായിരുന്നു. ചെറിയ ബുക്ക് ഒരു ഡൈറിയായിരുന്നു. അതിൽ കോത്തുമ്മാമൻ ഇട്ടിച്ചാത്തരമ്മാനോടു പിണങ്ങി ഹൈദരാബാദിൽ പോയി നൈസാമിന്റെ സേവനമായതും ഖാൻബഹദൂർഖോർലാലാ എന്ന പേരു സിദ്ധിച്ചതും വലിയ ഒരു ജില്ലയിലെ ഡാഗിർദാർ ആയതും വളരെ പണം സമ്പാദിച്ചതും തന്റെ സ്വത്തുകളിൽ അധികഭാഗത്തേയും അഗതികളായവർക്കു ദാനംചെയ്യതും ശേഷിച്ചതിനെ മദ്രാസ് ബാങ്കിലും തന്റെ കയ്യിലും ഉറപ്പിച്ചതും ഒടുവിൽ തന്റെ ഭവനത്തിൽ കോത്തുനായരായി വന്നതും മറ്റും ആ ഡയറിപുസ്തകത്തിൽ എഴുതിവെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

ഇതെല്ലാം വായിച്ചപ്പോൾ എന്റെ മനസ്സിൽ ഒരു മോഹാലസ്യമുണ്ടായത്. അയ്യോ എന്റെ അമ്മാമനെ ഞാൻ ഒരു അമ്മാമനെപ്പോലെ കണ്ടില്ലല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞ് മാറത്തടിച്ച് ഞാൻ നിലത്തുവീണത് എനിക്ക് ഓർമ്മയുണ്ട്. പിറേറ ദിവസത്തെ വണ്ടിക്കുതന്നെ ഞാൻ ഹരിദപാരത്തിലേക്കു പോയി അമ്മാമനെകണ്ട് സാഷ്ടാംഗമായി പാദങ്ങളിൽ വീണു നമസ്കരിച്ചു അന്നു ഗ്രഹവും വാങ്ങിപ്പോരികയും ചെയ്തു.

പുത്തേഴത്തു ഗോവിന്ദമേനോൻ ബി. എ.

പലവക.

(പുസ്തകപരിശോധന).

കീർത്തിമതിസ്വയംവരം വഞ്ചിപ്പാട്ടു— അക്ഷരക്കണക്കൊപ്പിച്ചു പാദം ചേർത്തുതറായാൽ ഇക്കാലത്തു വല്ല ഗ്രന്ഥം എഴുതിത്തീർത്ത് അച്ചടിപ്പിച്ചില്ലെങ്കിൽ വലിയ പോരായ്മയാണെന്നു വിചാരിച്ചു വരുന്ന ചെറുപ്പക്കാരിൽ ഒരാളാണെന്നു തോന്നുന്നു പ്രകൃതപുസ്തകത്തിന്റെ കർത്താവായ ബ്രഹ്മശ്രീ എച്ച്. ജനാർദ്ദനശർമ്മ അവർകൾ. അതിനാൽ ഈ പുസ്തകത്തെപ്പറ്റി വിസ്മയമായി ഗുണദോഷനിരൂപണം ചെയ്യുന്നതു തീരെ അനുചിതമായിരിക്കും. എങ്കിലും ഇദ്ദേഹത്തോടും ഇദ്ദേഹത്തെപ്പോലെയുള്ള ഇതരകവികളോടും ഞങ്ങൾ ഇത്രമാത്രം ഉപദേശിക്കാം. ആയുഷ്കാലത്തിൽ വില്പനയെറിയ ഒരു ഭാഗം ഈ വക ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണത്തിൽ പരിശ്രമിച്ചാൽ ഇഹലോകം നേരിടുന്നതാണെങ്കിലും മലയാളഭാഷയിൽ സാമാന്യം പാണ്ഡിത്യം സിദ്ധിച്ചതിന്റെശേഷം പരോപകാരം ത്വമമായി വല്ല ഗ്രന്ഥങ്ങളും നിർമ്മിക്കാൻ പുറപ്പെട്ടാൽ പ്രയത്നം ഒരിക്കലും നിഷ്ഫലമായി തീരുകയില്ല.

P. SUBBAROY'S

World renowned and most efficacious Ayurvedic medicines

മരുന്നേ സേവിച്ചതിനു മുമ്പ്.

പി. സുബ്ബരായിയുടെ ലോകപ്രസിദ്ധങ്ങളും ഏറ്റവും ഫലവത്തുക്കളും ആയ ആയുർവ്വേദഔഷധലയം.

൧. ലോകപ്രസിദ്ധമായ ധാതുപുഷ്ടികാമി ധാതു നഷ്ടം, ബലഹീനത, ലക്ഷണമില്ലായ്മ, വിശപ്പില്ലായ്മ, നേത്രം, കൈ, കാൽ മുതലായവയുടെ നീർക്കുരുക്ക്, നീരോഴിവു, മധുമേഹം, കല്ലടപ്പു (മൂത്രപ്പാത) മുതലായ പലവിധ വസ്തിരോഗങ്ങളെ ക്ഷണേന പരിഹരിച്ചു രക്ഷപ്പെടുത്തും.

മരുന്നേ സേവിച്ചതിൽ പിന്നീട്.

ഡപ്പി ഒന്നുക്കു വില രൂപ ൨. തപാൽ ചിലവു വകയ്ക്കു അണ ൭ വേറെ.

൨. പ്രമേഹനിവാർത്തി.

സിരാമേഹം, ഇടുപ്പുവലി, മൂത്രാധികമായും തടഞ്ഞും പേക്കുക, മേന്ത്രം, പുകച്ചൽ, കേതമോഹം മുതലായ വ്യാധികളിൽനിന്നു സ്ത്രീപുരുഷന്മാരും നിയന്ത്രിപ്പിക്കും. ഇതുകാലത്തിൽ കേതം അധികമായി സ്രവിക്കുന്നതിനേയും ശമിപ്പിക്കും. കപ്പി ൧ കു വില രൂപ ൧. മൂന്നു കപ്പികൾ വരെയുള്ള ബക്കിക്കു തപാൽ ചിലവു അണ ൫.

൩. സർവ്വവേദനസംഹാരി.

ഈ തൈലം അല്പം പിരട്ടിയാൽ കൈ കാൽ മുതലായ അംഗങ്ങളിൽ കത്തിനോവുക, വീക്കം, മുടക്കുവാതം, നെഞ്ചുനോവു, തലവേദന, കഷ്ട ഭാഗത്തുണ്ടാകുന്ന ശുല, ഇടുപ്പുവേദന, പാർവ്വവായു, മേഹവായു, തിമിരവായു മുതലായ പല വ്യാധികൾ ഭേദപ്പെടും. കപ്പി ഒന്നുക്കു വില രൂപ ൧. തപാൽ ചിലവു അണ ൫.

൪. മണ്ഡലകഷ്ടസംഹാരി.

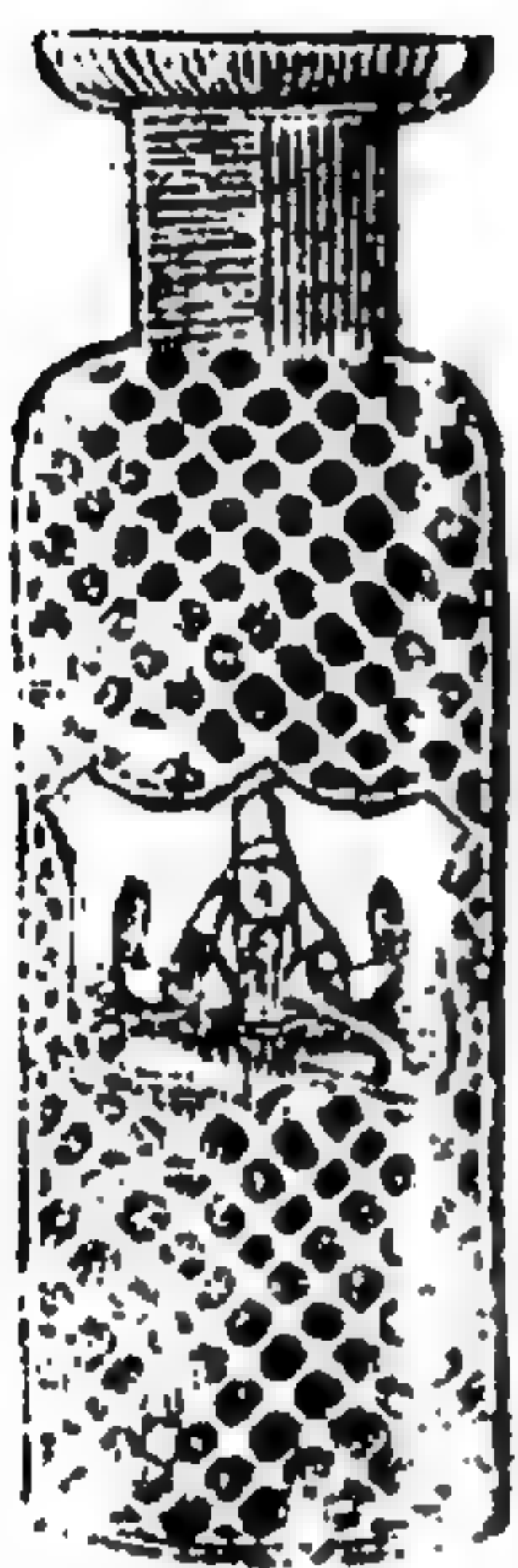
മണ്ഡലകഷ്ടം, പുഴുക്കടി, തഴുതണം, നരങ്ങാണി എന്നീ പേരുകളുള്ള രോഗത്തിനു സിദ്ധൗഷധം. തപാത്രാഗന്ധം പലതരം മാറും. തേമൽ മേഹകഷ്ടം മുതലായവയെ നശിപ്പിക്കും. വില കുറുപ്പി ഒന്നിനു ൪-ണ. തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കപ്പിവരെ ൫ ണ വേറെ.

പി. സുബ്ബരായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആർക്കാട്ട് ജില്ല.

൭. ലക്ഷ്മീകര കസ്തുരിഗുളികകൾ

താമ്രം ഉപയോഗിക്കുന്നവർ ഏപ്പാഴും സമൃദ്ധം ഉപയോഗിക്കേണ്ട വിധയേറിയ സാധനം. ദന്തവേദന, വായ്നാരംഭ അജീർണ്ണം, പിത്തമായു ഇവയെ ശമിപ്പിക്കും.

തനിച്ചൊ താമ്രം ഉപയോഗിക്കുകയും അതോടുകൂടി രണ്ടു ഗുളികകളെ ഉപയോഗിച്ചാൽ ഏതു ഗുരുവൃത്തയും ജീർണ്ണപ്പെടുത്തും. പ്രസവകാലത്തു താമ്രം ഉപയോഗിച്ചാൽ സന്നി അടുക്കയില്ല. അപായകരമായ യാതൊരു ലഹരിസാധനങ്ങളും ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടില്ല. കശ്ശിമീരത്തുനിന്നു വരുന്നതിനെ കസ്തുരി പച്ചക്കുപ്പും മുതലായ അനേകം വിധയേറിയ സംഗനങ്ങൾ ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ചളി, കോസശാസം, ജലം മുതലായ രോഗങ്ങൾ വയസ്സിന്റെ ഏറ്റക്കുറച്ചിൽപോലെ ഒന്നുമുതൽ ൪ വരെ ഗുളികകൾ ദൈനംദിനമായി കൊടുത്താൽ മതി. ൨൦൦ ഗുളികകൾ ഉള്ള കുപ്പി ൧-ക്കു വില ൯ രൂ. ൧ മുതൽ ൧൨ വരെ കുപ്പികൾ അടങ്ങിയ ബക്കി ൧-ക്കു തപാൽകൂലി ൫൯.

൬. ദന്തചൂണ്ണം.

സുഗന്ധമുള്ളതു. എല്ലാമാതിരി ദന്തരോഗങ്ങളെയും നീക്കും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൨-൯. തപാൽ ചിലവു ൨ കുപ്പിവരെ ൫ ൯ വേറെ.

൭. ജലസംഹാരി.

കളിപ്പനി, മരപ്പനി, അതപ്പനി, പിത്തജലം, കഫജലം, അസ്ഥിജലം മുതലായവയ്ക്കു നന്നു. വില ഡപ്പി ഒന്നിനു ൧ ക. തപാൽ ചിലവു ൭ ൯ വേറെ.

൮. ലോകപ്രസിദ്ധമായ സുഗന്ധകുന്തളതൈലം.

ഈ തൈലം പിരട്ടിയാൽ തലമുടി മീശ ഇവ ബഹു പുഷ്പമായും കണ്ണുകൾക്കുമായും കരുപ്പായും വളരും. കണ്ണിനു കളർച്ചയുണ്ടാക്കും. സകല കൺറോവുകളും തലവേദനകളും നീങ്ങും. ചെമ്പിച്ച രോമം കറുക്കും. രോമം പൊഴിയാതിരിക്കും. കണ്ണിനു നല്ല തെളിച്ചമുണ്ടാക്കും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൮ ൯. തപാൽ ചിലവു ൫ ൯ വേറെ.

൯. രോമസംഹാരി.

രോമം ഏവിടെ വേണ്ടതാക്കണമോ അവിടെ ഈ മരുന്നു പിരട്ടിയാൽ യാതൊരു വേദനയുമുണ്ടാക്കാതെ രോമത്തെ നീക്കും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു ൪ ൯ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ ൫ ൯ വേറെ.

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പട്ടേ, തെക്കേ അറക്കോട്ട് ജില്ല.

൧൦. അഗ്നിമാന്യസംഹാരി.

ഹേനമില്ലായ്മ, പുളിച്ചുതികട്ടുക, നെഞ്ചുകലിക്കുക, മൂലബന്ധം, വയറുനേരവു, വായനാരം, അജീണ്ണം, വയറുവീഞ്ഞുകയറുക, നിദ്രാഭംഗം മുതലായ പിത്തോപദ്രവങ്ങളെ നീക്കി സുഖപ്പെടുത്തും. ഡപ്പി ഒന്നു അണ വു. തപാൽകൂലി അണ രൂ വേറെ.

൧൧. കുണ്ഠബിന്ദു.

ചീക്കാര, ചെവികുത്തു, ചെവിയടപ്പ, ഇറച്ചിൽ മുതലായ കുണ്ഠരോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. ത്രവണസൂക്ഷ്മതയുണ്ടാക്കും. വില കുപ്പി ൧൦൦൦ വു ണ. തപാൽ ചിലവ മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ രൂ ണ വേറെ.

൧൨. സുഖഭേദിഗുളികകൾ.

ഭേദി ശരിപ്പെടുത്തും. അജീണ്ണം, പിത്തോപദ്രവങ്ങൾ, വായു, മലം പിടിത്തം, അഗ്നിമാന്ദ്യം, വാതം മുതലായ ചല രോഗങ്ങളെയും ശമിപ്പിക്കും. വില ഡപ്പി ഒന്നു വു ണ. തപാൽ ചിലവ ൧ മുതൽ ൪ വരെ ഡപ്പികൾക്കു രൂ ണ വേറെ.

൧൩. നേത്രബിന്ദു.

കണ്ഠനോവ, കണ്ഠകുത്തു, കൂച്ചം, നീരടപ്പ, മിന്നൽ, മാലക്കണ്ണു, വീളക്കുട്ട, ദശവളച്ചു, പൂവു, ചെറുപ്പ, ഹരിച്ചിൽ, ഇമ, പുറികം ഇവയുടെ വലിവു കൂച്ചിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള രോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. വില കുപ്പി ഒന്നു വു ണ തപാൽ ചിലവ മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ രൂ ണ വേറെ.

൧൪. സ്ഖലിതരക്ഷണി.

ഖലഹീനതയാലും അപ്ലക്ഷ്ണതാലും മറ്റും ഉണ്ടാകുന്ന ഇന്ദ്രിയ സ്ഖലിതത്തെ നീക്കും. വില ഡപ്പി ഒന്നു വു ണ. തപാൽ ചിലവ രൂ വരെ ഡപ്പികൾക്കു രൂ ണ വേറെ.

൧൫. മൃഗകസ്പത്രരി.

കാഷ്ടിരിൽനിന്നും വരുന്നിട്ടുള്ള ഒന്നാന്തരം കസ്തൂരി എപ്പോഴും ആപ്പീസിൽ ഉണ്ട. ത്രവാത്തുക്കത്തിന്നു രവ ക. വില. ഒരു ത്രവാമുതൽക്കുള്ള ഏതു സംഖ്യക്കും ചില്ലറയായിട്ടും കൊടുക്കപ്പെടും. തപാൽച്ചിലവ പരമ, ഏഴുതുക്കത്തുകൾ. ഏല്പാ ഇംഗ്ലീഷിലോ തമിഴിലോ ആയിരിക്കണം.

പി. സുബ്ബറായി, പാങ്കിപ്പേട്ട, തേക്കേ ആഷ്ഫ് ജില്ല.

പിന്ന. തേരവിഷത്തിനു സിദ്ധവേഷധം.

തേരകടിച്ച സ്ഥലത്തു മണ്ടുള്ളി ഒഴിച്ചാൽ പൊട്ടുന്നനെ ആശ്വാസം കാണും. ഒരു കടുബത്തിലേക്കിലും ഈ മരുന്ന ഒരു കപ്പി കരുതി വെക്കാതെ ഇരിക്കരുത. വില കുപ്പി ൧-൯ ൧ ക ൪ ണ. ൧൨ കുപ്പിയിൽ കറയാതെ ഒന്നിച്ചു വഴങ്ങുന്നവർക്ക് ഡസൻ ൧ ക ൨ ക. വു ണ. ഉള്ളിലയിൽ കറച്ചുമാത്രമേ വില ചുമത്തുന്നുള്ളൂ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൫ ണ പുറമേ. ഇൻഡ്യയിലും ഞ്ഞയിലും ൧൨ കുപ്പിവരെ വി. പി. കമ്മീഷൻ ൫ ണ. സിലോൺ ടി ൭ ണ.

പി. പ്രണവീരോപണ തൈലം.

ഈ കഴുവു പിത്തപ്പിണ്ണ മുതലായ എല്ലാവിധ പ്രണങ്ങൾക്കും കൈകൾക്കും ഷഷധമാകുന്നു. ഇതു സകല കൃമികളേയും നശിപ്പിച്ചു എല്ലാ പ്രണങ്ങളേയും വിട്ടു മീകരിച്ചു വളരെ വേഗത്തിൽ ഉണക്കുന്നതാകുന്നു. വില വു ണ. മൂന്നു കുപ്പിവരെ വി. പി. കമ്മീഷൻ ൫ ണ മാത്രം.

പി. കണ്ണശുദ്ധിഗുളിക.

ഈ കണ്ണും തെളിഞ്ഞു ശാഢം നന്നാവുന്നതിന്നു അതി വിശേഷമായ ഷഷധമാകുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചു സാഗീതക്കാർക്കും, പ്രസംഗക്കാർക്കും, പാതിരിമാർക്കും, ശബ്ദാവയവങ്ങൾക്കുണ്ടു അത്യായാസം ചെയ്യേണ്ടവരായ മറ്റൊരാൾക്കും വളരെ ഉപയോഗമുള്ളതുമാകുന്നു. വില വു ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ കുപ്പിവരെ ൩ ണ.

പി. സ്നാനമുണ്ണം.

ഈ പൊടി തേച്ചുകുളിക്കുന്നതിന്നു വിലയേറിയ സോപ്പിനേക്കാൾ വളരെ വിശേഷം. ഇത ഭേദത്തിലെ അഴുക്കും ദുർഗന്ധവും കളഞ്ഞു, മുറ്റുപവും പ്രകാശവും സുഗന്ധവും ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇതിന്നും പുറമേ ഭേദത്തിന്നു ശൈത്യവും സൂര്യവും എപ്പോഴൊഴും തോന്നിക്കും. ഇത ഇന്ത്യയിലുള്ള എല്ലാവർക്കും വേണ്ടതാകുന്നു. വില വു ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ ണ.

൨൦. സഞ്ജീവഗുളിക.

കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്ന പനി, ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം അർശസ്, ഉറക്കമില്ലായ്മ ഇവയ്ക്കും ആന്ത്രവാന്ത്ര മുതലായി എല്ലാ ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും ഈ ഗുളിക വളരെ ഉപയോഗമുള്ള ഷഷധമാകുന്നു. ഇതു മദ്ധ്യവയസ്സുമാർക്കും ഒരു പോലെ ഉപകരിക്കാവുന്നതാകുന്നു. വില ൧൦ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ കുപ്പിവരെ ൫ ണ.

പി. സഞ്ജീവനി, പാകിസ്താൻ, തെക്കേ ആഫ്രിക് ജില്ല.

൨൧. ഒന്നാംതരം ഗോരോചന ഗുളിക.

എച്ചാവിധ ചാനികൾക്കും അതു സംബന്ധമായി പ്ലീറ, കരള ഇതുകളിൽ ഉണ്ടാവുന്ന ഉപദോശങ്ങൾക്കും ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അർശസ്, ഉറക്കമില്ലായ്മ, ആത്മാവു മുതലായ എല്ലാ ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും അതി വിശേഷമായ ഭക്ഷ്യമാകുന്നു. വില ൫ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ സ്കൂപ്പിവാറെ ൫ ണ.

൨൨. തപശ്ശോഗപരിഹാരി.

ഈ ഭക്ഷ്യം കരപ്പൻ, മുണങ്ങ, ചൊരി, പോളൻ, ചുട, പൂക്കടി, താണു, ഒട്ടവട്ട മുതലായ കടിയും ചൊരിയും ഉള്ള എല്ലാ തപശ്ശോഗങ്ങൾക്കും ഏറെയും നല്ല ഭക്ഷ്യമാകുന്നു. ഇതു ദേഹത്തിന്റെ പുറമെ മാത്രമുപയോഗിച്ചാൽ മതി. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൫ ണ.

മേത്തരം ഗോരോചനം തോല ൧-൯ വില ൫ ക. മേത്തരം കുമ്പകേശനം തോല ൧-൯ വില ൧ ക. മേത്തരം പച്ചക്കപ്പൂരം, തോല ൧-൯ വില ൨ ക. മേത്തരം രോജാ അത്തർ, മല്ലിപ്പു അത്തർ, റെട്ടിവേർ, താഴമ്പു, മരിക്കളന്തു, ജാതിമല്ലി, സുഹാഗ, ഹന, മഗിഡമ്പു, അത്തർ മുതലായതുകൾ എല്ലാഴും തയ്യാറുണ്ട്. ഇവ ഒരു തോല. തുക്കത്തിന്നു ക. ൧-൮ തപാൽക്കുലിപ്പുറമെ.

ക. ണ. സ.

ഒന്നാംതരം ഗോരോചനം ത്രുപാതുക്കും				൧-൯	൫	൦	൦
ടി	മത്തരം	ടി	൧-൯	൧	൦	൦	
ടി	പച്ചക്കപ്പൂര	ടി	൧-൯	൧	൦	൦	

മേൽവിലാസം തരിശിലൊ ജാഗ്രീക്കിലൊ വിശദമായി എഴുതണം.

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ അറക്കാട്ട് ജില്ല.

പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ.

പ്രിയവിലാപം—

പള്ളിക്കടം മദ്ധ്യഭാഷാ ഇൻസ്ട്രക്ടർ എം. രാജരാജവർമ്മ എം. എ. തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് രചിക്കപ്പെട്ട പുസ്തകം ഒന്നു വില അണ ൫.

കഥാമഞ്ജരി, കരടകന്റെ വിക്രമങ്ങൾ—

കൊല്ലം ഇംഗ്ലീഷ് ഹൈസ്കൂൾ റേഡമാസ്റ്റർ കെ. പരമപിള്ള എം. എ. അവർകളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതും വളരെ രസകരമായതും ആയ പുതിയ പുസ്തകം ൧൦൦ വില അണ ൧ പൈ ൩.

സാവിത്രി—

ഹജർ ഹേഡമാൻസ്റ്റേറ്റ് കെ. ചിരഞ്ജുവർമ്മ എ. എ. അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട രസകരമായ ഒരു കഥാ പുസ്തകം ൧൦൦ വില അണ ൩.

മധ്യവതിഭരണം—

സക്കർ വൈച്ചൻ പരമേശ്വർ വി. കേശവനാശാണവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട, 'സാ രചനിക' ഭാഷാവ്യാഖ്യാനം. വില രൂപ ൧.

പുതിയ മൂന്നാം പാഠ നോട്ട് മുഴുവൻ—

വി. എൻ. ഗോവിന്ദപിള്ള അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട, (പദാർത്ഥം, ചോദ്യങ്ങൾ, സംശയ ഇവ അടങ്ങിയ) പുസ്തകം ഒന്നിനു വില പണം ൧.

കീർത്തികേസരി—

സി. കൃഷ്ണപിള്ള അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടതും സി. എൻ. എ. രാമസ്വാമി സ്വദീപൻ എ. എ. അവർകളാൽ ചോദ്യങ്ങൾ പരിശോധിക്കപ്പെട്ടതുമായ, ൧-൦ ൦-൦ ഭാഗം അടങ്ങിയ പുസ്തകം ഒന്നു വില അണ ൧൪.

മനോരമ—

പൈലാലാ പാർട്ടി. എ. അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട രസകരമായ ഒരു പുതിയ കഥ വില അണ ൫.

പഴയൊല്ലം—

ടി. യാദവ് ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടത, പുസ്തകം ഒന്നു വില അണ ൫.

ഉദ്യോഗിഷ്ഠനം —

കോതമംഗലം കെ. ആർ. കൃഷ്ണപിള്ളയാൽ എഴുതപ്പെട്ട സംഗീതഭാഷാണാടകം. വില അണ ൨. പൈ ൩.

രസാലാഭൻ കഥ—

ടി. കെ. പി. അവർകൾ എഴുതിയ പുസ്തകം. വില അണ ൨.

സോമസുന്ദരൻ—

മിസ്റ്റർ പത്മനാഭൻ, എഴുതിയ ഒരു കഥാ പുസ്തകം, അണ ൨. പൈ ൩.

മുദ്രാദാനം—

മിസ്റ്റർ വി. മമ്മ എഴുതിയ ഒരു പുതിയ കഥ എന്നു അണ ൫.

ലീലാവതി—

മിസ്റ്റർ ലക്ഷ്മണൻപിള്ള എഴുതിയ അതിവിശേഷമായ നോവൽ വില ൫ ണ.

കൈവല്യശതകം—

മിസ്റ്റർ പരമപിള്ള എഴുതിയത. ൧൦൦൦ അണ ൧.

സന്താനവല്ലി—

മിസ്റ്റർ രാമമേനോൻ എഴുതിയ കഥ ൧൦൦൦ വില അണ ൧.

ശാകരകൃതി—

അ. മുൻസിപ്പായിരുന്ന മിസ്റ്റർ ശങ്കരപ്പിള്ള അദ്ദേഹം ഓരോസമയങ്ങളിൽ ഉണ്ടാക്കിയ കവിതകളെല്ലാം ചേർത്തു സംഗീതമായും ഉള്ളകഥയായും അച്ചടിച്ചിട്ടുള്ളത പുസ്തകം ൧൦൦൦ ൪ അണ.

മിസ്റ്റർ സി.എം. മധവകുമാർ—

മിസ്റ്റർ കേശവക്കുറുപ്പു എഴുതിയ ഒരു ഡിക്റ്ററീവ നോവൽ. വില അണ ൨.

അവതാരത്രയചരിതം—

സൈദ്ധാന്തവതി ഇത്തിക്കാട്ടു ദേവകി അമ്മയാൽ എഴുതപ്പെട്ട പുതിയ പദ്യപുസ്തകം. വില അണ ഒന്നര.

അദ്ധ്യാത്മരാമായണം—

കെ. സാബരവശാസ്ത്രി മഹാപാദ്ധ്യായനവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയത. വായനക്കാരുടെ സൗകര്യത്തിനായി ഓരോ കാന്ധങ്ങൾ പ്രത്യേകമായി അച്ചടിച്ചുവരുന്നു. ഇതിൽ പദങ്ങളുടെ വിവരണമായ അർത്ഥശാഖാ ശീലകളുടേയും സാരം ഇവകൾ അടങ്ങിയിരിക്കാം. പുസ്തകം എല്ലാ കാന്ധങ്ങളും ഒന്നായാ ബന്ധപ്പെട്ട് ചെറിയ വിലയ്ക്കുപെടും.

മയൂരസന്ദേശം മണിപ്രവാളം—

കോളവർ സി. സ്റ്റു. ഐ. എഫ്. എം. എം. യു. എം. ആർ. എ. എസ്സ് എഫ്. ആർ. എച്ച്. എസ്സ്. വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ അവർകളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതു. എം. ആർ. രാജരാജവർമ്മ എം. ഐ. എം ആർ. എ. എസ്സ്. കോയിത്തമ്പുരാൻ അവർകളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട മഞ്ജുലാശ എന്ന വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടി തിരുമനസ്സിലെ അനുവാദം വാങ്ങി അച്ചടിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഉയർന്നതും കടലാസ്സിൽ അച്ചടിച്ചതാണ് ൧൧ ണയും താണതരത്തിലുള്ളതിന്നു വൃണയും വിലയാകുന്നു.

ഭാഷാവിനി—

കോമത്തു കണ്ണപ്പുണിക്കർ അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടത വിലഅണ ൮.

കാൽതവീയോജ്ജ്വനവിജയം തുള്ളകഥ—

മലയാളം ഹൈസ്കൂൾ ഹോഡമാസ്റ്റർ കെ. ജെർ തുളുപ്പിള്ളി ബി. എ അവർകൾ

കളാൽ എഴുതപ്പെട്ട വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയ പുസ്തകം ഒന്നു വില്പ അണ ൨.
താനോപദേശം—

വി. കെ. കേശവനവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട ഒരു പുതിയ മണിപ്രവാളകൃതി.
പുസ്തകം ഒന്നു വില്പ അണ ഒന്നു.

കാനോപദേശം—

തിനവിളവി. രാമൻവൈദ്യ അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടത. വില്പ ൭ പൈ
മനുസൃതി—

കെ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള അവർകളാൽ 'ഭാവപ്രകാശം' എന്ന വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടി
എഴുതപ്പെട്ട പുസ്തകം ഒന്നു വില്പ രൂപ ൨.

വിക്രമാദിത്യൻകഥ—

ടി യാദാൽ എഴുതപ്പെട്ട മൂന്നാം പതിപ്പ് പരിഷ്കരിച്ച വിദ്യാഭിരുചിനി അച്ചു
കൂടത്തിൽ അച്ചടിക്കപ്പെട്ടതു. വില്പ ൧൨ അണ.

മനോകാമരാജൻ കഥ—

ടി യാദാൽ എഴുതപ്പെട്ട, മൂന്നാം പതിപ്പ്. വിദ്യാഭിരുചിനി അച്ചുകൂടത്തിൽ അ
ച്ചടിക്കപ്പെട്ടത. വില്പ ൭ അ. ടി. അബ്ബയിൻ പുസ്തകം ൧൯ വില്പ ൭ അ.

കഥാസരിസാഗരം—

ടി യാദാൽ എഴുതപ്പെട്ട, പുസ്തകം ഒന്നു വില്പ അണ ൭.

സതാരം—

ടി യാദാൽ എഴുതപ്പെട്ട, പുസ്തകം ഒന്നു വില്പ അണ ൪

അത്ഭുതകവിമക—

വി. ജി. ലക്ഷ്മണൻപിള്ള അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട പുതിയ കഥ വില്പ ൪ അ.
വക്ത്രസ്ഥലമാഹാത്മ്യം—

കമ്മമ്പള്ളിരാമൻപിള്ള ആശാനവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടത. വില്പ ൧൦ അ.
എനിക്കുപററിയ അപകടങ്ങൾ.—

വില്പ അണ ൩.

ഭൂലാകു വിനോദ കഥകൾ—

കണ്ടിയൂർ മഹാദേവയ്യവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടത. വില്പ അണ ൫.

ചട്ടമ്പിത്തലവൻ—

കെ. ചിരംബരവാല്യൂർ. ബി. എ അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട, ഒരു വിനോ
ദകഥ. ഒന്നു വില്പ അണ ൪.

ഡയറി—

ബയൻറുചെയ്തതു. ഒന്നു വില്പ അണ ൪

മറ്റും പല പുസ്തകങ്ങൾ ഇവിടെ വില്പാൻ തയ്യാറുണ്ട്. തപാൽകൂലി പുറാമ.

എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളുടേയും പേരും വിലയും അറിഞ്ഞു പുസ്തകങ്ങൾ വരുത്തേ
ണമെന്നു ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ അങ്ങയ്ക്കു സ്വാമ്യ അയക്കണം.

എസ്. റി. റെഡ്യാർ വിദ്യാഭിരുചിനി ഉടമസ്ഥൻ, കോല്ലം, തിരുവിതാംകൂർ.

**മുഖചിത്രം മിസ്സിസ് ആനിബൻറ.
സംഗതിവിവരം.**

---

1. ഒരു മലയാളസമാജം— (മദിരാശിയിൽ ഇതിന്റെ ആവശ്യകത)	515
2. ഹിന്ദുക്കളുടെമൂലവിദ്യാലയം—മിസ്സിസ് ആനിബൻറ	521
3. അമ്മായിപഞ്ചതന്ത്രം— കാരാട്ട അച്ചതമേനോൻ, ബി. എ. ബി. എൽ.	525
4. ആഭരണഭൂമി (ഒരു കഥ)—മുഹമ്മദുള്ളകുമാരൻ	535
5. ഒരു ശിശുരാജ്യഭരണം—സി. എസ്സ്. ഗോപാലപണിക്കർ, ബി. എ.	542
6. പുരന്തര ഭാസൻ—സംഗീതസികൻ	54
7. കണ്ണം— (ദേവീസ്തോത്രം) കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരൻ	550
8. ഒരു കല്പിതസംഭാഷണം—ജി. രാമമേനോൻ, എം. എ.	553
9. അന്തരിക്ഷം—കെ. രാമകൃഷ്ണ പിള്ള	559
10. ഏകാദശിമാഹാത്മ്യം (കൈകൊട്ടിക്കളിപ്പാട്ട്)—മച്ചാട്ട എളയത് (ശാന്തപ്പിള്ളി)	565
11. പലവക	569

പുറംകുറും ഹൃദയം മുതൽ
പണം അടച്ചവരുടെ പേരുവിവരം

മ. രാ. രാ.

അവർകൾ

“	വക്കീൽ കുമാരപ്പിള്ള കൊച്ചി വേ-ലെ	“ 3—0—0
“	പാറയ്ക്കൽ ഗോപാലമേനോൻ റ്റെ-ലെ	“ 3—0—0
“	ചെട്ടിക്കുളങ്ങര വാർവാളാകത്ത പുത്തൻവീ ട്ടിൽ എൻ. രാമൻപിള്ള 78-79	“ 6—0—0
“	കെ. നാരായണമേനോൻ ബി. എ. ബി. എൽ. ജസ്റ്റി റ്റെ-ലെ വരി	“ 3—0—0
“	കൊല്ലം കണിമേച്ചേരിയിൽ മടമ്പിമേച്ചേരി യിൽ സുകുമാരൻ റ്റെ-ലെ വരിവക	“ 2—0—0
“	വി. ആർ. പത്മനാഭൻ, വിദ്യാത്ഥി സത്രം റ്റെ ലെ	“ 1—0—0
പുറം-ലെ വരിസംഖ്യ.		
“	അവണപ്പറമ്പ് അനുജൻനമ്പൂരിപ്പട	“ 3—0—0
“	പി. അമ്മണ്ണിമേനോൻ ബി. എ. ക്ലാസ്സ്	“ 3—0—0
“	അഗസ്ത്യൻ പാപ്പാളി	“ 3—0—0
“	മിസ്സസ് ഇ. ജി. പണിക്കർ	“ 3—0—0
“	കണാരൻനമ്പിയാർ	“ 3—0—0
“	സി. പത്മനാഭപിള്ള	“ 3—0—0
“	ആർ. കേശവപ്പിള്ള	“ 1—0—0
“	എ. ഗോപാലമേനോൻ തിരുവനന്തപുരം	“ 3—0—0
“	വക്കീൽ യോഗിയാപ്പെ	“ 3—0—0
“	സി. ശങ്കരമേനോൻ ബി. എ. ബി. എൽ.	“ 3—0—0
“	പി. മാധവൻ വൈദ്യൻ	“ 3—1—0
“	ഇ. ജെ. ജോൺ ബി. എ. ബി. എൽ.	“ 3—0—0
“	കെ. കൊച്ചുകുഞ്ഞുമാരാർ ബി. എ. ബി. എൽ.	“ 3—0—0

മ. രാ. രാ. അരുമനശ്രീ നാരായണൻതമ്പിഅവർകൾ	3—0—0
“ കെ. ജാനകിഅമ്മ കുടിശ്ശി ഉൾപ്പെടെ	“ 5—0—0
“ എം. പരമേശ്വരൻപിള്ള	“ 3—0—0
“ വി. കെ. കൃഷ്ണപിള്ള	“ 3—0—0
“ എസ്സ്. രാമകൃഷ്ണപിള്ള സ്റ്റാമ്പുഗുരുമസ്ഥൻ	“ 1—8—0
“ ഏവൂർ എൻ. വേലുപ്പിള്ള ചവറ	“ 3—6—0
“ കൊടുങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞിരാമവർമ്മതമ്പുരാൻ	“ 3—6—0
“ എൻ. കുഞ്ഞിശ്ശങ്കരൻനമ്പ്യാർ	3—4—0
“ പി. ടി. രാമൻ കോഴിക്കാട് വാമേടം	
മുതൽ ഒരു കൊല്ലത്തെ	“ 3—0—0
“ മഞ്ചേരിക്കോവിലകത്ത ഉണ്ണിത്തമ്പുരാൻ	“ 3—0—0
“ ജി. കൃഷ്ണമല്ലൻ തലശ്ശേരി	“ 3—0—0
“ ടി. എം. എളയതിരുമുൽപ്പാട്ടിന്ന	
ന്റെ ഉൾപ്പെടെ	“ 6—0—0
“ ബ്രാഹ്മയിൽ ഉണ്ണിയപ്പൻ നായർ (കുടിശ്ശി	
കു ഉൾപ്പെടെ)	“ 4—8—0

MRS. ANNIE BESANT.

മിസ്സിസ് ആനിബെസന്റ്.

പുസ്തകം ൩.

എ ട വ മ ഐ

ലക്കം ൧൦.

മംഗളം.

സമതയോടു സമസുജനത്തിലും
മമതപൂണ്ടു ചിരായ ജയിക്കു നീ
സുമതിസമ്മതമാൻ സമജ്ഞയം
വിമലയാ മലയാളസമാജമേ!

കേരളവർമ്മ വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ സി. എസ്. ഐ,
എഫ്. ആർ. എച്ച്. എസ്സ്, എഫ്, എം, യു.
എം. ആർ. എ. എസ്സ്.

ഒരു മലയാളസമാജം*

(മദിരാശിയിൽ ഇതിന്റെ ആവശ്യകത)

മദിരാശി പ്രസിഡൻസി കോളേജ് മലയാളസമാജത്തിന്റെ

* മദിരാശി പ്രസിഡൻസി കോളേജ് മലയാളസമാജത്തിൽ വായിപ്പാൻ മഹാ
മഹിമയ്ക്കി കേരളവർമ്മവലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ. സി. എസ്. ഐ, എഫ്. ആർ
എച്ച്. എസ്. എഫ്. എം. യു, എം. ആർ. എ. എസ്. തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് അയ
ച്ച കൊടുത്ത ഉപന്യാസം ടി സമാജം സെക്രട്ടറി ഈ മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്
ച്ചുവാൻ ഞങ്ങൾക്ക് അയച്ചുതന്നത്.

ര. ര. പ'

ഒരു യോഗം വരുന്ന മേയ് മാസത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ഉണ്ടാകുമെന്നും ആ അവസരത്തിൽ ഞാൻ സഭയുടെ ആദ്ധ്യക്ഷം വഹിക്കുകയെന്നതിന്നു സൗകര്യമില്ലാത്തപക്ഷം ഒരു ചെറിയ ഉപന്യാസവും ഒന്നുണ്ടു മാഗലാശ്ലാകങ്ങളെക്കുറിച്ചും അയച്ചുകൊടുക്കുകയോ ചെയ്യണമെന്നും കായ്കൾ മിസ്റ്റർ എം. കുഞ്ഞിരാമൻ നായർ ഈയിടെയ്ക്ക് എന്നെ എഴുത്തുമൂലം അറിയിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ വാല്കൃത്തിൽ ദൃഢമായ ഞാൻ ഭേദംകൊണ്ട് രാഷ്ട്രീയ സന്നിഹിതനാക എന്നുള്ളത് അസാധ്യമാകയാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപേക്ഷാത്തരത്തെ എങ്കിലും പൂരിപ്പിക്കണമല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ചു പ്രസ്തുത ലേഖനത്തെ സഭാസമക്ഷം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മദിരാശിപട്ടണത്തിന്റെ അവസ്ഥയ്ക്ക് അവിടെ ഏതാളോടായ ഒരു സമാജത്തിന്റെ നിത്യസാന്നിദ്ധ്യം അവശ്യം അപേക്ഷിതമാകുന്നു എന്നാണ് എന്റെ പൂർണ്ണമായ വിശ്വാസം. കൊല്ലം തോറം കേരളത്തിന്റെ നാഗഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും ആഗലഭാഷാഭ്രാസത്തിനായ്ക്ക് അവിടെ അസംഖ്യമായി കടന്നുകൂടുന്ന യവാക്കന്മാർക്കു മാത്രഭാഷാപരിചയത്തിനുള്ള ഒരു മാഗ്ഗം അത്യന്താവശ്യകമാണെന്ന് ആരുതന്നെയാണ് സമ്മതിക്കത്തത്? ഒന്നാമത്, തമിഴും തെലുങ്കും മാത്രം പ്രചരിക്കുന്ന ഒരു ഭൂമിയിൽ മലയാളഭാഷാ പ്രചാരത്തിനുള്ള സന്ദർഭവും സൗകര്യവും സുലഭമായി വരാൻ പ്രയാസമുണ്ട്. രണ്ടാമത്, ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാഭ്യുതാക്കൾ സ്വഭാവപരമായി അലസന്മാരെന്നുള്ളത് ഒരു ശോചനീയമായ അപവാദമാണ്. സർവ്വലക്ഷണങ്ങൾ ഇവയ്ക്കൊക്കെയും തുല്യപ്രാധാന്യം തന്നെയാണ് കല്പിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നുള്ളത് അവരുടെ നിയമങ്ങളിൽനിന്നു നല്ലതിൻവണ്ണം വിശദമാകുന്നുണ്ടെങ്കിലും, ചോദ്യപത്രങ്ങളിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന വ്യത്യാസങ്ങളൊക്കെ അന്യകാരണങ്ങളാലോ മലയാളവും മറ്റുള്ള ഏതദ്ദേശീയ ഭാഷകളും ഈ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പ്രായേണ നിസ്സാരകളായിട്ടാണ് പരിണമിക്കുന്നതെന്നുള്ള വാസ്തവം ഇവിടെ ഗ്രഹണംചെയ്യാൻ പാടുള്ളതല്ല. വിജയികളായ യവാക്കന്മാരോട് ഈ അപരധം ക്ഷണ

വ്യവസ്ഥയെ ബിരുദാനന്തരസരത്തിൽ പല മറ്റൊന്നാക്കം ഉപദേശം രൂപേണ പ്രസംഗിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ആ പ്രസംഗങ്ങളൊക്കെയും എത്രാവർ പഴുത്താ ഭർത്താവിനെ പറയുന്നതുപോലെ 'അരണ്യകഭിതം കൃതംശവ ശരീരമുപേന്തിതം, സ്ഥലബ്ജമവരോപിതം സുചിന്മുഷ്ണേവഷിതം, ശപചുച്ഛമവനാമിതം, ബധിരകണ്ഠജാപഃ കൃതഃ' എന്ന മട്ടിൽമാത്രം ഫലിക്കുക ചെയ്തിട്ടുള്ളു. ഈ ഗഹനമായ സങ്കടത്തിൽ 'മലയാളസമാജം' പോലെയുള്ള മന്ത്രദോഷപോഷണോദ്യമങ്ങളായ സദസ്സുകൾ ബുദ്ധിമന്തമായ കേരളീയവർക്കുമാരുടെ ഏകസങ്കേതമായ മദിരാശിയിൽ സമുല്പസിക്കുന്നത് അഭിനന്ദനീയമെന്ന് ഒരു തവണ പറഞ്ഞാൽ മതിയാകുന്നതാണോ? എവംവിധങ്ങളായ സമാജങ്ങളിൽനിന്നു വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ലഭിക്കുന്ന ഗുണങ്ങൾ കേവലം അപരിമേയങ്ങളാണെങ്കിലും അവയിൽ പ്രാധാന്യമേറിയ ചിലതിനെമാത്രം ഇവിടെ പ്രത്യേകമായി പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഒരു മലയാളസമാജത്തിൽനിന്ന് അതിലെ അംഗങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്ന സർവ്വാത് കൃഷ്ണമായ ലാഭം മലയാളം വഴിപോലെ സംസാരിക്കുന്നതിനുള്ള സാമർത്ഥ്യംതന്നെയാകുന്നു. വാഗ്മിത്വം പരശ്ചരത്വദോഷപണ്ഡിതന്മാരുടെ ഒരു പ്രത്യേക സ്വത്താണ് ആരെങ്കിലും വിചാരിക്കുന്നു എങ്കിൽ അതിൽപരം അബദ്ധമായി മറ്റൊന്നുതന്നെയില്ല. എത്രദോഷയിലും ശരിയായി പരിശ്രമിക്കുന്നവർക്കു നിരർജ്ജമായ വാഗ്വിലാസം ഉണ്ടാകാവുന്നതാണ്. സദസ്സുകളിൽ പ്രസംഗിച്ചു പരിശീലിക്കുമ്പോൾ കാലക്രമേണ അഭിപ്രായത്തിന്നനുസരിച്ചുള്ള പദങ്ങൾ മുഖസ്മരണമായി വരും. കേവലം ഒരു വിദ്വാനെ വാഗ്മിയായിത്തീർന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹക്കാരമണിയം യഃ കഥയതി നിശ്ചിതം സ ചല വാഗ്മീഃ ബഹുവചനമല്ലസം യഃ കഥയതി വിപ്രലാപീസഃ' എന്നുള്ളത് എല്ലാ യുവാക്കുമാരും സദാസ്മരണീകരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. മിതം ച സംരം ച വചോ ഹി വാഗ്മിതഃ എന്നാണല്ലോ മഹാകവി ശ്രീഹർഷൻറയും മതം. ഈ ഉൽകൃഷ്ട പദത്തെ പ്രാപിക്കുവാൻ അശക്തന്മാരായ സാധാരണന്മാർക്കു തെ

തെളിയാതെയും ആംഗലഭാഷയാട് ജ്ഞപ്പെടാതെയും ഈ മലയാള സമാജംമൂലം അവരുടെ മാതൃഭാഷയെ സംസാരിക്കുന്നതിന് ഇടവരുന്നു എങ്കിൽ അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഇതിന്റെ ഭാരവാഹികൾക്കു ചാരിതാർത്ഥ്യത്തിനവകാശമുണ്ട്. ആധുനികനായ ആംഗലഭാഷാഭ്യേതാക്കളിൽ അധികാപേതാ വിശേഷ്യങ്ങളെ നിശ്ശേഷവും, വിശേഷണങ്ങളെ പ്രായേണയും ഇംഗ്ലീഷാക്കി അതേഭാഷയിലുള്ള ക്രിയകളോടു 'ചെയ്യുന്നു' എന്നോ 'ആകുന്നു', എന്നോ മറ്റോ ഒരു പദം ചേർത്ത് ഒരു വിലക്ഷണമായ ഭാഷാവിശേഷത്തെ സൃഷ്ടിച്ചുണല്ലോ സംധാരണ വ്യവഹാരങ്ങൾപ്പോലും ചെയ്യുന്നത്. 'പറഞ്ഞോടമരൻ' പറഞ്ഞോടിപരിണയകർത്താവിന്റെ മനസ്സിൽമാത്രം അങ്കുരിച്ച ഒരു വ്യക്തിയല്ലെന്നും അതിന്റെ പ്രതിഫലങ്ങൾ നാം ഇപ്പോൾ പോകുന്ന ദിക്കുകളിലൊക്കെയും ദൃശ്യങ്ങളാണെന്നും ഞാൻ ഇവിടെ സമർത്ഥിക്കണമെന്നില്ല. നമ്മുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർ സംസാരിച്ചതുപോലെ സംസാരിക്കുന്നതു ലാഘവമാണെന്നു വിചാരിക്കുന്നവർ കുറയുമെങ്കിലും ഭാഷാപദങ്ങളൊക്കെയും വിസ്തൃതങ്ങളായി പോകുന്നതിനാൽ നിവൃത്തിയില്ലാതെ പലരും ഈ പന്ഥാവിനെ അനുസരിക്കുന്നതായിട്ടാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. അവർ ഏതാദ്യശങ്ങളായ സമാജങ്ങൾ എപ്പോഴുണ്ടായി അവയിൽ അംഗങ്ങളായി ചേർന്ന് യഥാമതി പരിശ്രമിക്കുന്നതായാൽ അചിരേണ ഈ കഷ്ടതയിൽനിന്നു വിമുക്തന്മാരാകുമെന്നുള്ളത് നിസ്സംശയമാണ്.

ഈ സഭസ്സുകളിൽ ഉപന്യാസങ്ങൾ എഴുതി വായിക്കുന്നവർക്ക് തങ്ങളുടെ മാതൃഭാഷയെ തെറ്റുരുട്ടാതെയും ഭാഗിയോടുകൂടിയും ലേഖനങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള പാടവം അചിരേണ ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. ഇത് ഒരു നിസ്സാരമായ ലാഭവുമല്ല. ഇങ്ങനെ കുറെ കാലം കഴിയുമ്പോൾ അവരിൽ ചിലർക്കെങ്കിലും ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണത്തിനുള്ള ശക്തിവരാതെ ഇരിക്കുകയില്ല. കേരളഭാഷാസാഹിത്യ ഇംഗ്ലീഷ്, സാമ്പ്രകൃതം, എന്നീ ഭാഷകളുടെതോ അഥവാ സോദരയായ തമിഴിന്റേതോ പോലെ വിസ്തൃതമല്ലെങ്കിലും അതിന്റെ ഏതാവൽപയുക്തമുള്ള ചരിത്രത്തെ വഴിപോലെ ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളവ

ക്ക് അതിന്റെ വളർച്ചയെപ്പറ്റി ലഭിക്കുന്നതിനോ അനുക്രാശിക്കുന്നതിനോ അശേഷം അവകാശമില്ലാത്തതാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ളവർ, കബാൻ നമ്പ്യാർ, ഉണ്ണായിറായ്ക്കർ, ഇറായിമ്മൻ കുഞ്ചി, അശപതിതിരുനാൾ എളയമഹാരാജാവ്, മദമംഗലം നമ്പൂതിരി, കോട്ടയത്തു രാജാവ്, പുനം നമ്പൂതിരി, ചതുരേണേൽ സബ് ജഡ്ജി, വെണ്മണി നമ്പൂരി, ചാത്തക്കുട്ടിമന്നാടിയാർ മുതലായവരുടെ വാക്കുകളാൽ പോഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഭാഷാസാഹിത്യം കേവലം നിസ്സാരമെന്ന് അജ്ഞാനാർല്ലാതെ ജല്പിക്കയില്ല. ഒരു ഭാഷയിലെ ഗ്രന്ഥസമൃദ്ധ്യം അതു സംസാരിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ സാമ്പ്രദായമായ സമുദായസ്വത്താകുന്നു. അതിൽ അഭിമാനം രോന്നാത്തവർ മനുഷ്യമൃഗങ്ങളെന്ന അഭിധാനത്തിനെ പാത്രീഭവിക്കുന്നുള്ളു. കേരളഭാഷയുടെ ഉദയം ശ്രേയസ്സ് ആംഗലഭാഷാപണ്ഡിതന്മാരായ കേരളീയന്മാരെയാണ് മുഖ്യമായി അവലംബിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്നു സാഹിത്യവിഷയമായും വിശിഷ്ടശാസ്ത്രബന്ധമായും എത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളാണ് തൽക്ഷണംതന്നെ ഭാഷാന്തരീകരിക്കപ്പെട്ടേണ്ടവയായി കിടക്കുന്നത്? അന്യത്ര വിവിധഭാഷകളുടെ പോഷണം ഇദാനീന്തനകാലങ്ങളിൽ പ്രായേണ ഉന്നതപരിഷ്കാവിജയികളാലാണ് ചെയ്യപ്പെടുന്നത്. തമിഴ്, തെലുങ്ക്, കണ്ണാടകം എന്നീ ഭാഷകളിൽനിന്ന് അനവധി പുസ്തകങ്ങൾ ഇതിന്നു മുമ്പുതന്നെ അവരാൽ തർജ്ജിമചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നവസ്സമാത്രം ഉണ്ടെങ്കിൽ ഇതു കേരളീയവർക്കുനോക്കാൻ അസംഭവ്യമല്ല. ഈ വിഷയത്തിൽ സമുദായാംഗങ്ങൾ ഭാസവിശേഷം ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മുൻ വിവരിക്കപ്പെട്ട അല്പഭാഗങ്ങൾക്കൊക്കെയും കാരണഭൂതമായ ഈ മലയാള സമാജത്തിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന വേറെ ഒരു അപ്രധാനമല്ലാത്ത ഗുണം അതിലെ അംഗങ്ങൾക്കൊക്കെയും സ്വദേശികളാണെന്നു ചെയ്യുണ്ടാകുന്ന അന്യോന്യാഭിമാനമാകുന്നു. ഇതു മനുഷ്യകുടുംബത്തിൽ ന്യായമായി വേണ്ടതും ഒരു സദസ്സിന്റെ അഭാവത്തിൽ വഴിപോലെ പ്രവൃദ്ധമാകുവാൻ ഇടയില്ലാത്തതുമാകുന്നു. സം

ഘബലത്തിന്റെ ഗുണങ്ങളെപ്പറ്റി ഇവിടെ എന്തെങ്കിലും പറയുന്നത് വിഷ്ടപേഷണമായിരിക്കുമെങ്കിലും സംഗതിദൂത്രയസേ പുംസാം സ്വകുലൈരല്ലകൈരപി, തുഷണാപി പരിത്യക്തം ന പ്രരോഹന്തി തണ്ഡുലാം' എന്നുള്ളത് ഈ സമാജാംഗങ്ങളുടെ ഓർമ്മയിൽ എന്നും ഇരിക്കേണ്ടതാണ്.

കേവലം ഒരു ലേഖനത്തിന്റെ സമ്പ്രദായത്തിൽ മാത്രം എഴുതണമെന്നുദ്ദേശിച്ചുരണ്ടിച്ചതായ ഈ ഉപന്യാസത്തെ ഇരിലധികം ദീപിപ്പിക്കുന്നില്ല. സഭാ കാർയ്യദർശിയുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള മംഗളശ്ലോകങ്ങളോടും ഈ മലയാളസമാജത്തിന് ഈശ്വരകൃപയാൽ സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള സിദ്ധിക്കണമെന്നുള്ള ആശംസയോടുകൂടി ഈ ചെറിയ പ്രസംഗത്തെ ഇപ്പോൾ ഉപസംഹരിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

വർഷാനന്യ വന്ന ഭുഷുഷിതിപഹതകർതൻ
 ഭുന്യാരഭമെല്ലാം
 പാഴാക്കിബ്ഭാരതക്ഷോണിയെവിരവൊടുര-
 ക്ഷിച്ചുസൂക്ഷിച്ചതരോ
 താഴാതാ മന്ത്രിയരും തൻപ്രസുഖൊടു സമമീ
 യുഴിവഴുന്നൊരൊഡപ.
 വേഴാമൻതൻകളത്രാദികളൊടു സുചിരം
 ചാത്താനായ്വാണിട്ടെ.

മേളിച്ചുകൊണ്ടു മദിരാശിയിലെഗ്ലാസ്റ്റർഷാമൻ
 കോളേജിൽ ഹാച്ചു മലയാളസമാജം! നീ
 പാലിച്ചിടൻ പട്ടവതാം ഭഗവൽപ്രസാദാൽ
 മേലിൽ ചിരം പരിലസിക്കുക പാരിടത്തിൽ.

ഹിന്ദുക്കളുടെ

മൂലവിദ്യാലയം*

ബാലന്മാരുടെ ബുദ്ധിയെ സന്മാർഗ്ഗവിഷയങ്ങളിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചു; അവർ ഈശ്വരവിശ്വാസവും സ്വമതങ്ങളിൽ പ്രതിപത്തിയും ഉണ്ടാകേണ്ടതില്ലാക്കു നവീനവിദ്യാഭ്യാസരീതി ഉപയുക്തമാകുന്നില്ലെന്നുള്ളത് അതിന്റെ പ്രധാനസ്പന്ദനങ്ങളിൽ ഒന്നാകുന്നു. ഈ ദോഷത്തെ ഇല്ലായ്മചെയ്യുന്നതിന്നു സർവ്വകലാശാലാനിയമങ്ങൾക്കു ചില ഭേദഗതികൾ വരുത്തേണ്ടതാണെന്നു പലരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ സർവ്വകലാശാലാക്കാരെക്കൂടാ ഗവണ്മെന്റുകൾക്കുടേയും പരിശ്രമത്താൽ ഈ സ്പന്ദന പരിഹരിക്കപ്പെടാവുന്നതാണെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. നാനാജാതിമതക്കാരുടേയും ഉപയോഗത്തിലേക്കായി എഴുപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വിദ്യാലയങ്ങളിൽ മതസംബന്ധമായ വിദ്യാഭ്യാസം സുലഭമാക്കുവാൻ നിവൃത്തിക്കുന്നതല്ല. ഭിന്നമതക്കാർ അവരുടെ മതങ്ങളിൽ പ്രതിപത്തി ജനിപ്പിക്കുന്നതിന്ന് അതതു യോഗങ്ങൾക്കു പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം വിദ്യാലയങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുകമാത്രമേ ഈ സ്പന്ദനക്കാരെ പരിഹാരമാർഗ്ഗമായി കാണുന്നുള്ളൂ. ഹിന്ദുമതത്തെ സംബന്ധിച്ചുടത്തേണ്ട ഈ ദോഷത്തിന്നു പ്രതിവിധി കാണുവാൻ യോഗമുണ്ടായത് ഇന്ത്യയെക്കുറിച്ച് മാത്രവാത്സല്യമുള്ള മിസ്സിസ് ആനിബസൻ എന്ന സുപ്രസിദ്ധയായ ആംഗ്ലോവിദിക്കാണ്. ഈ വിദിക്കയുടെ അശ്രാന്തപരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലമാണ് കാശിയിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഹിന്ദുക്കളുടെ മൂലവിദ്യാലയം. ഈ വിദ്യാലയത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള സംക്ഷേപമായ ഒരു വിവരണം ഞങ്ങളുടെ പ്രത്യേക അപേക്ഷപ്രകാരം മിസ്സിസ് ബസൻ തന്നെ സദയം അയച്ചുതന്നിട്ടുള്ളത് ഉപകരണയുക്തമായി താഴെ തർജ്ജിമ ചെയ്തു ചേർക്കുന്നു. ര. ര. പ.

ഇക്കഴിഞ്ഞ ൧ പൂർവ്വ-ൽ ബ്രഹ്മവിദ്യാനുയായികളായ ചില മഹാത്മാക്കളുടെ ഒരു ചെറിയ യോഗം (ഇതിൽ രണ്ടു പേരെഴികെ എല്ലാവരും ജനനാൽ ഹിന്ദുക്കളാകുന്നു) ഇന്ത്യാരാജ്യത്തിന്റെ ഗുണോൽക്കർഷത്തിനുവേണ്ടി ഏതദ്ദേശീയരെ സ്വരാജ്യസ്ഥരും, രാജഭക്തി, നന്ദി, സത്യസന്ധത എന്നീ ഗുണങ്ങളോടുകൂടിയവരായും സകലസ്വത്ത് പ്രവൃത്തികളിലും പുരോഗാമികളായും 'ആയുന്മാർ' എന്ന പേരിന്നു സർവ്വപ്രകാരേണയും അർഹന്മാരായും തീരത്തക്കവണ്ണം വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരേണമെന്നുള്ള സദുദ്ദേശത്തോടുകൂടി ആദിപാർത്തിന്നും ഉപരിപാർത്തിന്നും ഓരോ ആലയങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചും ഈ ഫലോദ്ദേശത്തോടുകൂടിത്തന്നെ ഹിന്ദുശാസ്ത്രങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി മതസാബന്ധമായും സന്മാർഗ്ഗചിന്തയുമായും ഉള്ള വിദ്യാഭ്യാസം സാധാരണ പാഠവിഷയങ്ങളോടുകൂടി ചേർക്കുകയും ചെയ്തു. വേണ്ടപോലെയുള്ള വ്യായാമക്രമങ്ങൾക്കും പ്രാധാന്യം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. പാഠശാലാസ്ഥാപകന്മാർ വിദ്യാലയങ്ങളെ നിലനിർത്തേണ്ടതിലക്ക ധനവ്യയവും പ്രതിഫലത്തോടുകൂടാത്ത അദ്ധ്യാപനവും ചെയ്തു തങ്ങളുടെ കൃത്യത്തെ സ്വാർത്ഥരഹിതമാകുവണ്ണം നിർവ്വഹിച്ചു വരികയുമാ ചെയ്തു. ജ്ഞാനത്താൽ നിയമിതമായ സ്വാർത്ഥത്യാഗപരിശീലനംകൊണ്ടുമാത്രമേ ഒരു രാജ്യക്കാർക്ക് 'സ്വാഭാവികമാനം' എന്ന ഗുണം ഉണ്ടാകുവാൻ വഴിയുള്ളൂ എന്നുള്ളതിനെ പ്രവൃത്തിമൂലം തെളിയിച്ചുകൊണ്ട് അതെ മനസ്സോടുകൂടി പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിന്ന് അവരുടെ കൂട്ടത്തിലേക്കു മറ്റുള്ളവരേയും ക്ഷണിച്ചു. ഈ ക്ഷണത്തിന്ന് അനുകൂലമായൊരു ഭാഗനി ഭാരതഖണ്ഡമൊട്ടുക്ക് അതിവേഗത്തിൽ മറ്റൊരാളി കൊള്ളുവാൻ തുടങ്ങി. പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും മഹത്തായ ഈ ഉദ്യമത്തിൽ എപ്പോഴെന്നതു തങ്ങളുടെ കർത്തവ്യകർമ്മങ്ങളിൽ ഒന്നാണെന്നുവെച്ച് അവരെ യഥാശക്തി സഹായിക്കുന്നതിന്ന് ഭരണിപുറപ്പെട്ടു. ഹിന്ദുക്കളുടെ പുണ്യസ്ഥലങ്ങൾക്കു മാത്രം സ്ഥാനം വഹിക്കുന്ന ശ്രീകാശിനഗരത്തിലാണ് ഈ മൂലവിദ്യാലയം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടത്. പൗരാണികമതത്തെ പുനഃജീവിപ്പിക്കുന്നതിന്നും പോഷിപ്പിക്കുന്നതിന്നും ഈ മൂലസ്ഥാനത്തുനിന്നു പു

തായ അനേകം ഉത്സാഹപ്രവാഹങ്ങൾ പല കൈവഴികളായി തിരിയുമെന്നുള്ള പൂണ്ണവിശ്വാസം അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു.

ഈവർണ്ണനാശം മൗനത്തിൽ ഈ വിദ്യാലയം പ്രയോഗസംകലനശാലയോട് ഏകോപിപ്പിച്ചു. വിദ്യാലയത്തിന്റെ ഭാരവാഹകസമാജത്തിൽ ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും പൂജ്യനായ ചില ഹിന്ദുക്കളുടെ പേരുകളും ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ രക്ഷാധികാരികൾ കശി, ജമ്മു, കശ്മീരും, ഭവനഗർ, ബറോഡ, തിരുവിതാംകൂർ, ആറുവാര, എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലെ മഹാരാജാക്കന്മാരും ഫറീദ്കോട്ട, മെർഭരി, ഈ രാജ്യങ്ങളിലെ രാജാക്കന്മാരും ആകുന്നു. ഈവർണ്ണനാശം കശി മഹാരാജാവ് ൫൦,൦൦൦ ക. വിലക്കുള്ള കെട്ടിടങ്ങളും നിലങ്ങളും വിദ്യാലയത്തിന്റെ ആവശ്യത്തിലേക്കായി ഭരണ ചെയ്ത് അതിനെ യഥായോഗ്യം പ്രതിഷ്ഠാപനം ചെയ്തു. അതിന്റെ ആഭ്യർത്ഥനാധികാരിയും ഉപകാരകനും ആയ ആ മാനന്ദ്ര ഹാരാജാവിന്റെ ഒരു എണ്ണച്ചായപ്പടം വിദ്യാശാലയെ അലങ്കരിക്കുന്നുണ്ട്. അതിൽപിന്നെ ഏകദേശം ലക്ഷം ഉറപ്പിക വിലവിലുള്ള അനേകം കെട്ടിടങ്ങൾ പുതുതായി ചേർത്തിരിക്കുന്നു. ബോമ്പൈക്കാരനായ സേതുധരൻസെ മുരാരജിഗോകുലദാസ് സാഹിബ് എന്ന മഹാൻ രസതന്ത്രവിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഉപയോഗത്തിലേക്കായി ഒരു രസസാസ്തരശാല പണിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രകൃതിശാസ്ത്രവിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഉപയോഗത്തിന്നു പ്രത്യേകമായി ഒരു യന്ത്രശാല വേറെ ഒരു ബോമ്പൈക്കാരനായ മാനന്ദ്രനും പണിചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ൧൨൦ കുട്ടികൾക്ക് താമസിക്കാൻ സൗകര്യമുള്ളതായി രണ്ടു നിലയിൽ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിസത്രവും കോളേജ് പണ്ഡിതന്മാർക്ക് താമസിക്കേണ്ടതിന്നുള്ള സ്ഥലങ്ങളും തീർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ പുതുതായി ഒരു വിദ്യാശാല പണിതു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഒരു വായനശാലയും ഒരു കാഴ്ചവകുലാവാനുംകൂടി പ്രത്യേകമായ ഒരു കെട്ടിടം അന്ത്യന്താപേക്ഷിതമാകുന്നു. വിദ്യാലയത്തിന്റെ പരദേവതയായ സരസ്വതിക്ക് കുളിപ്പിക്കേണ്ടുള്ള ഒരു ക്ഷേത്രവും മണ്ഡപത്തിലായി അമ്മറാണി പണിചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കോളേജിന്റെ

അദ്ധ്യക്ഷൻ, ഉപാദ്ധ്യക്ഷൻ, പ്രധാനാദ്ധ്യോപകൻ, വിദ്യാത്ഥിസത്രംസുപ്രധേയൻ, ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് പണ്ഡിതൻ, സിക്രട്ടറി, സഹായസിക്രട്ടറി മുതലായവർ ബ്രഹ്മവിദ്യാസമാജത്തിൽനിന്നും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരാണ്. അവർ ഏല്പാവരം ഇന്ത്യാരാജ്യത്തെയും ഹിന്ദുമതത്തെയും കുറിച്ച് വാസ്യവമായ പ്രതിപത്തി മൂലം പ്രതിഫലമെന്നും കൂടാതെ അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവരാണെന്നുള്ളതിന്നു പുറമെ, ഈ വിദ്യാശാലക്കുവേണ്ടി തീവ്രപരിശ്രമം ചെയ്യുന്നവരും ഏറ്റവും ധനസ്ഹരായും ചെയ്യുന്നവരും ആയ മഹാത്മാരിൽ അനേകംപേർ ഹിന്ദുക്കളും അന്യമതസ്ഥന്മാരായ ബ്രഹ്മവിദ്യാസമാജികന്മാർ തന്നെയാകുന്നു.

പ്രസ്തുതവിദ്യാലയം ഇന്ത്യയിലെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും വിദ്യാത്ഥികളെ ആകർഷിക്കുന്നുണ്ട്. ഇന്ത്യയിൽ സർവ്വകലാശാലകളുള്ള അഞ്ച് സംസ്ഥാനങ്ങളിൽകൂടി, പത്തുപേക്ക് സഹായധനം കൊടുത്തു വരുന്നതുണ്ട്. പതിനായിരം വരികളുള്ള കോളേജ് വക മാസികയിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന ആദായംകൊണ്ടാണ് ഈ സഹായധനത്തിന്നു വക കണ്ടിട്ടുള്ളത്. ചുരുക്കം, മേച്ച് മാസത്തിൽ ഈ കോളേജിൽ ൪൩൭ വിദ്യാത്ഥികളും അതിനോടുചേർന്ന സംസ്കൃതപാഠശാലയിൽ ൮൭൦ ചുരുക്കം വിദ്യാത്ഥികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ ഒട്ടവിൽ പറഞ്ഞ പാഠശാലയോടുചേർന്ന ഒരു ധർമ്മവിദ്യാത്ഥിസത്രവും ഉണ്ട്. പാഠശാലയും അതോടുചേർന്ന വിദ്യാത്ഥിസത്രവും ജമ്മു മഹാരാജാവിന്റേയും മാസംതോറും ഏകദേശം ൧൧൦൦ കയിൽ കുറയാതെ കൊടുത്തു വരുന്ന ഉദ്യോഗാലിനായ കൗശ്ലീരമഹാരാജാവിന്റേയും സഹായത്താലാണ് നിലനിന്നു വരുന്നത്. മതസംബന്ധമായ പരീക്ഷകൾ നടത്തുന്നതിലേക്കു കോളേജിനോടു ചേർന്നു പതിമൂന്നു ഹൈസ്കൂളുകൾ രാജ്യത്തിലെ പല ഭാഗങ്ങളിലായും ഉണ്ട്. വിജയികളായ വിദ്യാത്ഥികൾക്ക് സട്ടിഫിക്കേറ്റ്

* അടിച്ചതു മുഴുവൻ ചിലവായതുകൊണ്ട് കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തിൽ ഈ മാസിക ആവശ്യപ്പെട്ടവയെല്ലാവർക്കും അയച്ചു കൊടുപ്പാൻ സാധിക്കാതെ വന്നു.

രും കൊടുത്തു വരുന്നുണ്ട്. കോളേജിൽനിന്നും അച്ചടിച്ച പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്ന സനാതനധർമ്മപാഠമാലയിലാണ് കുട്ടികൾ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത്. ഹിന്ദുമതത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പാഠപുസ്തകങ്ങൾ ഇന്ത്യാരാജ്യമൊട്ടുക്ക് വലിയ പ്രചാരമുള്ളവയാകുന്നു. ചില സർക്കാർ പള്ളികളുടെയിലും ഈ പുസ്തകങ്ങൾ ഇപ്പോൾ പഠിപ്പിച്ചു വരുന്നുണ്ട്. ഹിന്ദുമതോപദേശാക്കളിൽ പ്രമാണികൾ ഈ പുസ്തകങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ച് പ്രശംസിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനും പുറമെ അത് 'ജനസാമാന്യത്തിന്റെ' ഇടയിൽ ക്രമേണ പ്രചാരം വലിച്ചു വരികയും ചെയ്യുന്നു. കോളേജ് രക്ത സഹായമൂലധനം നാലു ലക്ഷം ഉറപ്പികയിൽ കുറയാതെ ഉണ്ട്. കോളേജിനെ ശാശ്വതമായി നിലനിർത്തേണ്ടതിന് ഈ മൂലധനം പത്തുലക്ഷത്താളം വലിക്കുവാൻ ഇടയാകുമെന്നാണ് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നത്.

ഇക്കൊല്ലം ജനുവരി മാസത്തിൽ പെൺകുട്ടികളുടെ ഉപയോഗത്തിലേക്കായി ഒരു വിദ്യാലയംകൂടി കാശിയിൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത് നല്ല സ്ഥിതിയെ പ്രാപിക്കുവാനുള്ള ലക്ഷ്യങ്ങളും കണ്ടുവരുന്നുണ്ട്.

ശ്രീകാശി
രവു—൪—൧൯൦൭ }

ആനിബസന്റ്.

അമ്മായിപഞ്ചതന്ത്രം.

നാലാംതന്ത്രം

നാരദകീയ

'നാരദകീയ' എന്നാൽ കടിപിടിക്കുകയാണെന്നല്ലാവർക്കുമറിയാമെന്ന വിശ്വാസത്തിന്മേലാണ് തന്ത്രത്തിന്നു നാമകരണം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്.

ഏഷണികൂട്ടംനാരദനെന്നൊരു
ദൃഷണമുണ്ടെന്നമുക്തിഹവണ്ടു?

എന്ന് മഹദ്യുടെ സമ്മതപ്രകാരമദ്വേദത്തെപ്പറ്റി ഒരു ഭൂഷാ പരവാനുണ്ടായിരിക്കെ അദ്വേദത്തിന്റെ പേർ കേൾക്കാത്തവരാരെങ്കിലുമുണ്ടായിരിക്കുമോ എന്നു സംശയിക്കാനിടയില്ലല്ലോ.

ഇരുതല കൊടുത്തുന്നത് അല്ലെങ്കിൽ കടിപിടിച്ചതുന്നത് എഴുപ്പമായ ഭൂഷാപുഞ്ചിയാണെന്നു വല്ലവർ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു ശരിയല്ല. നാരദരും അമ്മായിഅമ്മയും — അല്ല തൊറിപ്പോയി — അമ്മായിഅമ്മയും നാരദരും ചെയ്തപോലെ നമുക്കും ചെയ്യാമെന്നുവിചാരിച്ച് ശീലമില്ലാത്തവർ തുനിഞ്ഞാൽ മയിലാട്ടംകണ്ട് കോഴി ആടിയപോലിരിക്കും. നാരദരക്കാൾ അമ്മായിഅമ്മക്കു അഗ്രഗണ്യതമുണ്ട്. അമ്മായിഅമ്മയുടെ കൈത്തൊഴിൽ കണ്ടെട്ടായി തോന്നുമെന്നുമാത്രമല്ല, കലഹാവരത്തിൽ പീലിക്കെട്ടാക്കി ജാലപ്പെടുത്തുകൊണ്ട് കാണുന്നതാണ് എന്ന് തോന്നിപ്പോകും. ഇതിന്നുപുറമെ വീട്ടിലിരുന്നു നാട്ടിലുള്ളവരെ തമ്മിൽ തല്ലിക്കൊണ്ടു തന്ത്രം നാരദർക്കുവെങ്കിലും എന്നു സംശയമുണ്ട് എന്നു മാത്രമല്ല, തമ്മിൽ തല്ലിക്കൊന്നതിന്നു ചില വിശേഷജ്ഞാനംകൂടി വേണമെന്നുള്ള തത്വം വെളിപ്പെട്ടത്, എന്നെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം പറയുന്നതാണെങ്കിൽ, അമ്മായിഅമ്മയുടെ ചില പൊടിക്കയ്യ് പരിശോധിച്ചതിൽനിന്നാണെന്നുചുപറയാം. ഇപ്പറഞ്ഞ വിശേഷജ്ഞാനം ഒരുമാതിരി മർമ്മജ്ഞാനമാണ്. ജന്തുക്കളുടെ ഇടയിൽ സ്ഥൂലശരീരത്തിലുള്ള മർമ്മങ്ങളെ അറിയുന്നത് എതുപ്രകാരത്തിൽ മേന്മയുള്ള വഴിതുറപ്പിക്കുന്നതോ, അതുപോലെ ഓരോ സ്വഭാവത്തിന്നു ചില മർമ്മങ്ങളുള്ളതിനെ അറിഞ്ഞാൽ ആരേയും പാവപ്പെട്ടി കളിപ്പിക്കാം, ചിരിപ്പിക്കാം, വെറുപ്പിക്കാം, ഭയപ്പെടുത്താം, വേണ്ടതെല്ലാം ചെയ്യിക്കാം.

മുമ്പു പരിചയമില്ലാത്തൊരാളായി വർത്തമാനം പറയുന്നതിന്നമ്മായിഅമ്മക്കിടക്കുട്ടിയാൽ എത്ര വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി പറയിപ്പിക്കുമെന്നു കണക്കുകണ്ടുവരുന്നില്ല. ഒരിക്കലല്ലെങ്കിൽ രണ്ടുതവണ വർത്തമാനം പറയാനികിട്ടിയാലായാളുടെ സ്വഭാവത്തിന്റെ

സർവ്വവും സെററിൽമെണ്ടു, കഴിക്കും, അങ്ങിനെയിരിക്കെ, സദാ സഹവസം ചെയ്യുന്ന അമ്മാമന്റെയും വീട്ടിലുള്ളവരുടേയും കഥ പറയാനുണ്ടോ? അവലം വിടുങ്ങുന്ന പിശാചിനു വാതിൽപലക പറ്റുടമെന്നകൂട്ടത്തിൽ എന്റെ വീട്ടിലുള്ളവരെ തമ്മിലുരക്കുന്നതിന്ന് അമ്മായിഅമ്മക്കു വകൈവേണ്ടിവന്നിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു നേരമുന്നോ ചില്ലാപ്രയോഗങ്ങളെ മാത്രമേ ഇവിടെ എടുത്തുകാണിക്കുന്നുള്ളൂ.

അതിനു മുമ്പായി അവരുടെ ഉദ്ദേശത്തെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാം. സേവനമാകാവുന്നതന്നിട്ടു ഭുജിക്കേണം സുഖമന്ദിരത്തിങ്കൽ വസേവു ചെയ്യിടേണം' എന്നാണ്. ഹോമുടെ വിട്ടുകാക്കിനു മറ്റുനുള്ളൊരു നേട്ടം നെന്മണിശേഷിക്കാതെയടക്കീടെന്ന് മെന്നു രണ്ട്. ചോദിക്കാനുള്ളവർ യോജിക്കരുതെന്നു മൂന്ന്. ജ്ഞശേഷം പോലെ കഡ്യാബസ്തേഹശേഷവും നശിപ്പിക്കേണമെന്നു നാല്. ഇങ്ങിനെ നാനാവിധമാണുദ്ദേശം.

അമ്മാമന്റെ അമ്മയായ പാപ്പിമുത്തശ്ശിക്കു വാല്കുട്രാകൊണ്ടു മുത്തല്ല മുത്തു മുരമ്പിച്ചു വളഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു നിചയ്ക്കുന്നില്ലാൻ ചുരുങ്ങിയത് മൂന്നുകാലു വേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. 'ചൊറിയരവർ' എന്നെല്ലാവരും കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. എകദേശം ഇവരുടെ അഷ്ടിപൂർത്തിയുതൽ ശുശ്രൂണത്തോടു ദുഃഖാക്കുകുടിയും രാമനാഥം കുറഞ്ഞും വരുന്നുണ്ട്. കാട്ടുന്നതോണിക്കൊഴുക്കിന്റെ സഹായമെന്നപോലെ ദുഃഖാക്കു പറയാൻ നിരവധിസന്ദർഭങ്ങൾ അമ്മായിഅമ്മ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതുമാണ്. അതിന്റെ മാതിരി ഒന്നു കാണിക്കാം. ഒരു ദിവസം സന്ധ്യക്ക് എന്റെ വീട്ടിലുള്ള ചില പൂച്ചക്കുട്ടികൾ നടക്കുന്നവരുടെ കാലിലിടഞ്ഞുകൊണ്ടു നാലുകെട്ടിൽ സഞ്ചരിച്ചിരുന്നു. 'ഈ പൂച്ചക്കുട്ടികളെ മുത്തശ്ശിടെ വടികൊണ്ടിരണ്ടു കൊടുക്കൻ കഴിയില്ലെ കുട്ടപ്പാ' എന്നമ്മായിഅമ്മ കുട്ടപ്പൻ എന്ന കുട്ടിയോടു പറഞ്ഞു. കുട്ടപ്പൻ മുത്തശ്ശിയുടെ വടി മോഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു പൂച്ചക്കുട്ടികളുടെ പിന്നാലെ ഓടിത്തുടങ്ങി. മുത്തശ്ശി വടി തപ്പിനോക്കിയപ്പോൾ കണ്ടില്ല. എല്ലാവരേയും ശപിച്ചുതുടങ്ങി. പൂച്ചയെത്ത

ല്ലാൻ കുട്ടപ്പനെടുത്തുകൊണ്ടുപോയി എന്നു വേറെ ഒരു കുട്ടി പറഞ്ഞപ്പോൾ മുത്തശ്ശിക്കു ശുണിമുഴുത്തു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ 'പൂച്ച' 'നായ' മുതലായതുകൾക്ക് സാസ്താതമല്ലാതെ മലയാളം പറയുന്നതത്രയും അശുഭമാണെന്നു മുത്തശ്ശി ചെറുപ്പംമുതൽക്കു ധരിച്ചുവന്നിട്ടുള്ളതാണ്. ഇക്കാലത്തു മുതിരുന്ന കുട്ടികൾക്കതൊരു പരിഹാസവുമാണ്. മുത്തശ്ശീടെ ശാപം കലശലായി തുടങ്ങിയപ്പോൾ കുട്ടികളുടെ അമ്മമാരെത്രത്തു. അവരും മുത്തശ്ശിയും തമ്മിലങ്ങമിങ്ങാ വാക്കേറ്റത്തിന്റെ കൾ. ഇങ്ങിനെ തരംകിട്ടുമ്പോളെല്ലാം മുത്തശ്ശീടെ നാവിനെ ഇളക്കിവിടാറുണ്ട്.

തെമ്മലയുടെ അടിവാരത്തിലുള്ള മലമുട്ടിൽ എന്ന വീട്ടിലാണ് കൃഷ്ണചൂട്ടന്റെ സംബന്ധം. ദേവകി എന്നാണ് ഭാര്യയുടെ പേര്. മലമുട്ടിലുള്ളവക്ക് ഞങ്ങളേക്കാൾ ധനസമൃദ്ധിയുണ്ടെങ്കിലും നാഗരീകസമ്പ്രദായങ്ങളിൽ യാതൊരറിവുമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് കൃഷ്ണചൂട്ടന്റെ മട്ടം തട്ടിപ്പാകുണ്ട് പരിഭ്രമിച്ച് ഇങ്ങോട്ട് കേരണാണെന്നാദിക്കിലുള്ളവരെല്ലാം വിചാരിക്കുന്നുണ്ട്. മലമുട്ടിലുള്ളവരോ ആ നാട്ടിലുള്ളവരോ ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ വന്നാൽ അവരെ സല്ലരിക്കുന്നതിൽ അവർ കൃഷ്ണചൂട്ടനുണ്ടെന്നു വിചാരിക്കുന്ന യോഗ്യതയിൽ താണുപോയൊ എന്ന് കൃഷ്ണചൂട്ടൻ ശങ്കിക്കാറും വീട്ടുകാരോട് പരിഭവിക്കാറുമുണ്ട്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അത്രത്തോളം യോഗ്യത വാസുവത്തിൽ തനിക്കില്ലെന്ന് അവരറിയുന്ന പോലെ ജാളിത കൃഷ്ണചൂട്ടന് മറൊന്നുമില്ല. കൃഷ്ണചൂട്ടന്റെ ഈ മമ്മം അമ്മായിഅമ്മ നോക്കി വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. മലമുട്ടിൽനിന്നു ദേവകിയും ആ പ്രദേശത്തുനിന്ന് അമ്മാമനെ കാണേണ്ടതിലേക്ക് മറ്റു ചിലരൊക്കെ ഒരു ദിവസം ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ വന്നു. അമ്മാമൻ ഒരു കാര്യമായിട്ടു തീവണ്ടി കയറിപ്പോയിട്ട് മടങ്ങി എത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ലാത്തതിനാൽ കാണാൻ വന്നവർ അന്ന് വീട്ടിൽതന്നെ താമസിച്ചു. പിറ്റേ ദിവസം കലത്തു കരുണാകരൻ എന്തൊ കണക്കെഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നതിരിക്കുമായിരുന്നു. വടക്കേതിൽ താമസിക്കുന്ന തൊമ്മന്റെ താറാവുകൾ

ഞങ്ങളെ പടിഞ്ഞാറെ മിററത്തുണ്ടായിരുന്നു. ആ സമയം ദേവകി കളിച്ചു പടിഞ്ഞാറെ പടിപ്പുറ കടന്നു വരുന്നതിനെ അമ്മായി അമ്മ കണ്ടു 'ഇവളെന്തിനു തൊമ്മന്റെ താരവിനെ ഇങ്ങിനെ കളിയാക്കണം?' എന്നു പറഞ്ഞ് അകായിലേക്കുപോയി. കരുണാകരൻ തിരിഞ്ഞ് നോക്കിയതിൽ ദേവകിയേയും താരവിനേയും കണ്ടു കണ്ടു പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു പോയി. താരാവ് നടക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടുള്ളവർ ദേവകി നടക്കുന്നതു കണ്ടാൽ ചിരിവരത്തിരിക്കില്ല. തന്നെപ്പരിഹസിക്കയാണെന്നു ദേവകി മനസ്സിലാക്കി. അവിടുന്ന് പല കഴിഞ്ഞിട്ട് ദേവകിയും അമ്മായിഅമ്മയുമായിട്ടു കുറഞ്ഞൊരുകൂടിക്കാഴ്ചയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കൃഷ്ണാച്യുതൻ രാത്രി വന്നപ്പോൾ ദേവകി സങ്കടം പറഞ്ഞു. പിററെ ദിവസം കരുണാകരന്റെ ചിരിയെന്നിളക്കി വിടേണമെന്നു കരുതി കൃഷ്ണാച്യുതൻ ഉറക്കമുണരുന്നതിനു മുമ്പ് അങ്ങോർ പുതിയ ഗൌരവം നടിച്ചിരിക്കാൻ മാതിരിയിൽ അമ്മായിഅമ്മ കരുണാകരന്റെ സമീപത്തു ചെന്നിരുന്നു. കരുണാകരൻ അപ്പോഴും ചിരിച്ചു. അവിടുന്ന് പല കഴിയുമ്പോഴേക്ക് കൃഷ്ണാച്യുതൻ ഉണർന്നു വന്നു. കണികണ്ടത് കരുണാകരനെയാണ്. കൃഷ്ണാച്യുതന്റെ മുഖത്തു നോക്കിയപ്പോൾ കരുണാകരൻ ചിരിയും കൃഷ്ണാച്യുതൻ ശൂണ്യവും ഒരു സമയത്തുണ്ടായി. കൃഷ്ണാച്യുതൻ കരുണാകരനെ തല്ലി. കരുണാകരൻ കടുത്തപ്പോൾ കൃഷ്ണാച്യുതന്റെ വലത്തു കൈയ്ക്ക് ഉള്ളു പറ്റി. ദേവപ്രസ്താവ് ഭാര്യയേയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടിറങ്ങിപ്പോകയും ചെയ്തു.

കൃഷ്ണാച്യുതൻ ദേവപ്രസ്താവ് പോയ അന്നു കാലത്തുതന്നെ അമ്മാമൻ വണ്ടിയിറങ്ങി വന്നു. വരുന്ന വഴിക്ക് ഞങ്ങളെ വീട്ടിലുള്ളവരെല്ലാവരുംകൂടി മലമുട്ടിലുള്ളവരെ അടിച്ചു പുറത്താക്കി എന്നും അന്യായം കൊടുപ്പാൻ പോയിരിക്കുന്നു എന്നും മറ്റും നാട്ടുവർത്തമാനം കേട്ടവരമ്മാരെക്കണ്ടപ്പോൾ വിവരം പറകയും വളരെ പ്രസന്നത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹം വീടെത്തിയ ഉടനെ കരുണാകരനെ വിളിച്ചുകൊണ്ടുവരാൻ പറഞ്ഞയക്കുകയും ചെയ്തു.

അമ്മാമന്റെ മുഖഭാവം പകർന്നു കണ്ടു പുറത്തല്ലാമോ വ

അന്ന വഴിക്കു കേട്ടിട്ടുണ്ടാകുമെന്നു വിചാരിച്ചു അമ്മായിഅമ്മ ചോദിക്കുകയും അന്ന് കേട്ടു വർത്തമാനം അമ്മാമൻ പറയും ചെയ്തു. 'കൃഷ്ണപ്പണിക്കർ' മലമുട്ടിൽനിന്നു വല്ലവരും വന്നാൽ സാധാരണയുള്ള പോലെ എന്തൊ നിരസം തോന്നി കാരണവസ്ഥാനം നടിച്ചു കരുണാകരനെ തല്ലിയെന്നും അവൻ തടുത്തതു തനിക്കുപൊന്നുമാണെന്നു പറഞ്ഞിറങ്ങിപ്പോയി എന്നും അതല്ലാതെ വേറെ ഒന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും അമ്മായിഅമ്മ പറഞ്ഞു. തത്സമയം കരുണാകരൻ മുകളിലേക്കു വന്നു. കരുണാകരനോട് ചോദിച്ചതിലും കൃഷ്ണച്ചട്ടനാണ് കുറുക്കാരെന്നു മനസ്സിലാക്കി എങ്കിലും, പാഞ്ഞു സമാധാനിപ്പിക്കാമെന്നു കരുതി മലമുട്ടിലേക്ക് ഒരുളെ അയക്കാൻ പറ്റിഞ്ഞു.

അമ്മാമൻ കേട്ടതിലും അധികമായി കുറുളിത്തോട്ടത്തിൽ എളയനായരും വിട്ടിലുണ്ടായ കലശലിന്റെ വർത്തമാനം രാജിയാക്കുന്നുള്ള വിചാരത്തോടുകൂടി മയ്യാദക്കാണു നല്ലൊരു നാട്ടുകാഴ്ചസ്ഥനുമായ ശങ്കു ആശാനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു അന്നേകദേശം മൂന്നുമണിയായപ്പോൾ വന്നു ചേർന്നു. അവർ കേട്ടതെല്ലാം കളവാണെന്നും ഒരു കാരണവൻ അനന്തിരവനെ ഒന്നാം രണ്ടാം തല്ലി എന്നല്ലാതെ യാതൊരു ശബ്ദവും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് അമ്മായിഅമ്മയും മറ്റും പറഞ്ഞു കാപ്പിക്കുള്ള സമയമായതുകൊണ്ടു കാപ്പി കുടിച്ചിട്ടു പോകണമെന്നു കല്യാണിയമ്മയും മറ്റും ശങ്കു ആശാനെ ക്ഷണിക്കുകയും പലഹാരസഹിതം ഇറയത്തു കൊണ്ടുപോയി കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. പലഹാരം കാഴ്ചയിൽ നന്നായിട്ടില്ല എന്ന് എളയനായർ പറയുന്നത് അമ്മായിഅമ്മയും കല്യാണിയമ്മയും അകായിൽനിന്നു കേട്ടു. മിനിഞ്ഞൊന്നത്തെ സുഖിയർ നന്നായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ കൊണ്ടുവരാമെന്ന് എളയനായരോടു പാഞ്ഞു വിരോധമില്ലെങ്കിൽ കൊണ്ടുപോയി കൊടുക്കണമെന്നമ്മായിഅമ്മ കല്യാണിയമ്മയോട് പറഞ്ഞതു കേട്ട് ആ സാധു അമ്മിനെതന്നെ എളയനായരോടു പറഞ്ഞു. ഞങ്ങളുണ്ടാക്കിയ പലഹാരം തിന്നുന്നതിനുള്ള പശ്ചാത്താപവും അത് ശങ്കു ആശാൻ അറിഞ്ഞതിലുള്ള ജാലന്ത്രയുടേടി എ

ഇയനായരുടെ മുഖത്തു തിരിഞ്ഞിരിക്കി പ്രകാശിച്ചു. ഇങ്ങിനെ കുളുമനം തുളുയതുകൊണ്ട് ചുണ്ടു വിറക്കലാണ് കല്യാണിയമ്മയുടെ ചോദ്യത്തിന്നു മറുപടിയുണ്ടാകുന്നത്. ചോദിച്ചത് അബദ്ധമായി എന്നുപോൾ കല്യാണിയമ്മക്കു തോന്നി. ഇങ്ങിനെ പറയാൻ പറഞ്ഞു ചുമ്മായി അമ്മയുടെ നേരെ ദേഷ്യപ്പെട്ടു കത്തേക്കു പോയി. അമ്മായി അമ്മയുടെ കുററു നീങ്ങുന്നതിന്നും കല്യാണിയമ്മയെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു പിന്നെ അബദ്ധം കൂടി പ്രവൃത്തിപ്പിക്കുന്നതിന്നും എളയനായരെ പോരാത്തവനാക്കുന്നതിന്നും ശങ്കു ആശാനു വല്ല സംശയവുമുണ്ടെങ്കിൽ തീരുന്നതിന്നും പെട്ടുണ്ടാക്കിയതല്ലെന്നു നമ്മളാരെങ്കിലും പറഞ്ഞുവോ? അദ്ദേഹം പരുങ്ങിയതിന്നു നമ്മളോ കുററാക്കാൻ? എന്നു സമാധാനം പറഞ്ഞു. ഉടനെ കല്യാണിയമ്മ ഉമ്മറത്തു ചെന്നു പെട്ടുണ്ടാക്കിയതാണ് എന്നു പറഞ്ഞു. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ ശങ്കു ആശാനുണ്ടായ മന്ദസ്ഥിതം മറുക്കാൻ അങ്ങോർ തലയൊന്നു താഴ്ത്തി. ഉടനെതന്നെ എളയനായരും ശങ്കു ആശാനും മടങ്ങിപ്പോയി. എളയനായരും ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ സ്വകാര്യമായി ഊണ് കഴിക്കാറുണ്ടെന്നും മറ്റും അദ്ദേഹത്തിനെക്കൂട്ടിവെച്ചു പ്രസ്താവം ഉണ്ടായി എന്നും അതദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചു എന്നും നാടൊക്കെപ്പറ്റന്നു എന്നു മാത്രമല്ല കഭളിത്തോട്ടത്തിലും കേട്ടു. അന്നു രാത്രിതന്നെ, താനായിട്ടു തറവാട്ടിന്റെ മാനം കളയുമെന്നും മറ്റും സ്രീകളാക്ഷേപിച്ചു എന്ന് എളയനായരും മനസ്സിലായി.

പിറ്റേ ദിവസം കാലത്തു കൃഷ്ണച്ചട്ടനേത്തി. അമ്മാമൻ കരുണാകരനെ വിളിച്ചുകൊണ്ടു വരാൻ പറഞ്ഞ് ഇറയത്തിട്ടിരിക്കുന്ന ചാരുക്കസേവിയിൽ വന്നിരുന്നു. കരുണാകരനും വന്നുനിന്നു. അമ്മാമൻ — (കൃഷ്ണച്ചട്ടനോട്) നീ എന്തിന്നു കരുണാകരനെ തല്ലിയത്? അവൻ തെറ്റായിട്ടു വല്ലതും പ്രവൃത്തിച്ചു എന്നുതന്നെ വിചാരിച്ചോ. എന്നാലും അടിച്ചു വളർത്തേണ്ട കുട്ടിയല്ലേ?

കരുണാകരൻ — ഞാൻ തെറ്റായിട്ട് ഒന്നും പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടില്ല. കൃഷ്ണച്ചട്ടൻ — നിങ്ങളുണവനെക്കൊണ്ടെന്നു തല്ലിച്ചത് എന്നും ആ സംശയം ജനിക്കാതിരിക്കാനാണ് നിങ്ങളിവിടെനിന്നു വ

ണ്ടികയറിപ്പോയത് എന്നും ചിലരെനോട്ടു പറഞ്ഞു. അത് ഞാൻ വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല. ഇപ്പോളെനിക്കു ബോദ്ധ്യമായി. നിങ്ങൾ തല്ലിയാൽ എനിക്കുപമനമില്ല. എനിക്കു തഴയുള്ളവരെക്കൊണ്ടിതു ചെയ്തിച്ചില്ലെ നിങ്ങൾ? നിങ്ങൾക്കും ഇതു തന്നെയാണ് ഗതി.

അമ്മാമൻ— എന്തടാ അസംബന്ധം പറയുന്നത്? എനിക്കു നിന്നെത്തല്ലിച്ചിട്ടു വല്ല കായ്കുമുണ്ടോ? അങ്ങിനെ വേണെങ്കിൽ എനിക്കുതന്നെ ചെയ്യാതേ?

കൃഷ്ണചൂട്ടൻ— കായ്കമില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളെന്തുകൊണ്ടാണെന്നിക്ക് കൃഷി തരാഞ്ഞത്? ഞാൻ നിങ്ങളെ നേരെ വടിയെടുക്കാനാണ് കൃഷി കയ്യുൾപ്പെടുത്തതെന്നീ കള്ളൻ പറഞ്ഞതിനെ കേൾക്കാനല്ല നിങ്ങൾക്കു ബുദ്ധിയുണ്ടായുള്ളൂ.

കരുണാകരൻ— (കൃഷ്ണചൂട്ടനോട്) നിങ്ങൾക്ക് ഭ്രാന്താണ്. നിങ്ങളുടെ മുതലെന്തു കട്ട? ഞാൻ നിങ്ങളെപ്പറ്റി വല്ലതും അമ്മാമനോട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ?

കൃഷ്ണചൂട്ടൻ— കള്ളനാവാതെന്റെ മുതൽ കക്കണോ? അമ്മാമന്റെ പെട്ടിയിൽനിന്നു കട്ടാൽ കളവാകില്ലേയോ? (അമ്മാമനോട്) ഇവനീ തെക്കുപുറത്തുനിന്നു പറയുന്നതു നിങ്ങളല്ലെ കേട്ടുകൊണ്ടു വന്നത്?

കൃഷ്ണചൂട്ടന്റെ ഈ ചോദ്യത്തിൽ അമ്മാമന്റെ മനസ്സിലൊരു വെളിച്ചമുണ്ടായി. അന്നു മറവിൽനിന്നിരുന്നാളിവനാണെന്നു കൃഷ്ണചൂട്ടൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ ശരിയായിരിക്കാമെന്നും കരുണാകരൻ നിശ്ചയിച്ചുപറഞ്ഞതു കളവാണെന്നും തോന്നി. ഇവനായതു കൊണ്ടായിരിക്കാം ഭായ്ക തന്നോടാളെപ്പറഞ്ഞത് എന്നും തോന്നി.

അമ്മാമൻ— അന്നു പാറതിയോടു സംസാരിച്ചതും എന്റെ കച്ച കേട്ടപ്പോൾ ഓടിപ്പോയതും നീയല്ലേ?

കരുണാകരൻ— എനിക്കിതെന്നും മനസ്സിലാകുന്നില്ല. എന്തെല്ലാമൊ നിങ്ങളും കൃഷ്ണമ്മാമനും തെറ്റിധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ ഈ

വയസ്സിലകത്തു കൃഷ്ണമ്മാമനെപ്പറ്റി നിങ്ങളോടു വല്ല ഭൂഷ്യവും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ?

അമ്മാമൻ—നി നേരിട്ടു പറഞ്ഞിട്ടില്ല.—

കൃഷ്ണച്ചട്ടൻ—ഇവനാണെന്നെന്നോട് അമ്മായിഅമ്മയാണ് പറഞ്ഞത്.

കരുണാകരൻ—കൃഷ്ണമ്മാമൻ ശുഭമേ നൊണയാണ് പറഞ്ഞതെ നിപ്പോൾ തെളിയിക്കാം. പ്രാണൻപോകുന്ന കഠിനത്തിൽകൂടി അമ്മായിഅമ്മ ഒരു നൊണ പറയില്ല.

കൃഷ്ണച്ചട്ടൻ—അതുതന്നെയാണ് ഞാനും ഇത്ര തീർച്ചപറയുന്നത്.

കരുണാകരൻ—അവരെ വിളിച്ചിപ്പോൾ ചോദിക്കണം.

അമ്മാമൻ അമ്മായിഅമ്മയെ വിളിച്ചു. അടുത്തുവന്നപ്പോൾ

അമ്മാമൻ—അന്നിവനല്ലെ പാറതി മേൽകഴുക്കൻ പോകുമ്പോൾ

ഇവിടെനിന്നേതാണ്ടോക്കെ പറഞ്ഞിരുന്നത്?

അമ്മായിഅമ്മ—അല്ല.

അമ്മാമൻ—ഇവനാണെന്നു പാറതി കൃഷ്ണനാടു പറഞ്ഞുവൊ?

അമ്മായിഅമ്മ—ഇല്ല.

കൃഷ്ണച്ചട്ടൻ—ആയാളുടെ പേരിന്റെ ആദ്യത്തെ അക്ഷരം കേ എന്നാണെന്നു നിങ്ങൾ പറഞ്ഞില്ലെ?

അമ്മായിഅമ്മ—ഉവ്വ.

കൃഷ്ണച്ചട്ടൻ—തലേദിവസം കൃഷി വേണമെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ ഈ വീട്ടിലുള്ളവരല്ലാതെ വേറെ ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു നമുക്കെല്ലാവർക്കും റിശ്ചയമില്ലെ? ഇവനല്ലെന്ന് അമ്മായിഅമ്മ പറയുന്നത് ഞങ്ങൾ തമ്മിൽതല്ലാതിരിക്കാൻ പറയുന്നതല്ലെ?

കരുണാകരൻ—ഈ കറവെച്ചിട്ടാണ് കൃഷ്ണമ്മാമൻ എന്നു തല്ലിയതെന്നും അതെന്തെല്ലാമൊ തെറ്റിധരിച്ചിട്ടാണെന്നും തെളിഞ്ഞില്ലെ? ഇതുപോലെത്തന്നെയാണ് ഞാൻ കട്ടു എന്നു നിങ്ങൾ വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും.

അമ്മാമൻ—കൃഷ്ണൻ വല്ലതും തെറ്റി ധരിക്കരുത്. കൃഷ്ണനെപ്പറ്റി

അവനെന്നോടൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. പാരതിയൊ ഒന്നും പറയില്ലെല്ലോ. അവനായിരിക്കുമൊ എന്നെന്നിരിക്കിയവരെ സംശയവും തോന്നിട്ടില്ല. കരുണാകുന്ദം തെറ്റിധരിക്കരുത്. കണാഞ്ഞെ രൂപ നീ കട്ടതാണെന്നു വിചാരിച്ചിട്ടല്ല ഞാൻ നിന്റെ കയ്യിൽ താക്കോൽ തരാത്തത്. പല കയ്യായാൽ മരിച്ചിട്ടുവന്നുപോകുമെന്നു വിചാരിച്ചിട്ടാണ്. നിങ്ങൾ തമ്മിൽതല്ലി നമ്മുടെ മനസ്സു കളയരുത്.

കൃഷ്ണാചട്ടൻ— എന്നെ ഇവനപമാനിച്ച് എന്നും ഞാൻ തല്ലിയപ്പോൾ അവന്റെ അനന്തിരവനാണെന്നുള്ള സ്മരണയില്ലാതെ ഇങ്ങോട്ടും തല്ലിയെന്നും നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിട്ട് ഇതുവരെയൊന്നും ചെയ്തില്ല. ഇപ്പോഴും അതിനെപ്പറ്റി ചോദ്യം ചെയ്യാതിരിക്കുമ്പോൾ ഞാനെന്തെന്നാണ് വിചാരിക്കേണ്ടത്?

അമ്മാമൻ—നീ എന്തുവിചാരിച്ചാലും വിരോധമില്ല. കഡ്ഡാബത്തിലിരിക്കുമ്പോൾ മനസ്സു ക്ഷമ നന്നായിരിക്കണം. വക്കളുതപാ പ്രവൃത്തിക്കാൻ ഇത്ര ബദ്ധപ്പാടും വയ്യ.

ആ പാകാ വരുന്നതുവരെ പിള്ളർ തല്ലിയൊക്കെ കൊള്ളുക എന്നല്ലാതെ മരമരുണില്ല. നിങ്ങളങ്ങുമിങ്ങാ ചിലതൊക്കെ ധരിച്ചുവെച്ചതായി കാണുന്നുണ്ട്. കഡ്ഡാബം ചെയ്യ സൂക്തം എന്നല്ലാതെ മറെറാന്നും പറയാൻ കണ്ടില്ല. എന്റെ കാലാവരെ എങ്കിലും പൂർവ്വധിതിയിൽ ഇരുന്നാൽ കൊള്ളാമെന്നു മോഹമുണ്ട്. അതിന്നനുകൂലിക്കാതെ ആദംസപ്രവൃത്തി തുടങ്ങിയാൽ അഷ്ടിക്കുള്ളതുപോകും. കുറച്ചുകാലമായിട്ടീവിട്ടിലുള്ളവരുടെ നടവടി എനിക്കു ബോദ്ധ്യമാകുന്നില്ല. ഒരാൾക്കെങ്കിലും, തമ്മിൽതമ്മിശ്ന സ്നേഹമോ, ആഭിജാത്യമോ, വകതിരുവാ കാണുന്നില്ല. ദുർന്നടപ്പം ഉണ്ടെന്നു ഞാനറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ എല്ലാവരുംകൂടി യോജിച്ചു ചന്തമായിരിക്കിൽ. അല്ലെങ്കിൽ ചെയ്യേണ്ടതെന്തിക്കറിയാം.

ചതുർത്ഥതന്ത്രം സമാപ്തം.

കാരാട്ട് അച്ചതമേനോൻ ബി. എ. ബി എൽ.

ആഭരണഭ്രമം

(ഒരു കഥ)

ബാണനെന്നു നാശപരമെടക്കൊതിവേണ്ടതിക-
 ലെന്നല്ലയൊ സുമുഖി! ചൊന്നതു പണ്ടുതന്നെ
 ഇന്നെതു പിന്നെയുമെപ്പിമിശിട്ടിട്ടന്നേൻ-
 കുന്ദപ്രസൂനസുരഭേ, സുതനോ, സുശീലേ?

മ

വന്നീടുകെന്നരികിൽ നിൻറമനക്കരന്നിക്
 വന്നെത്തിടാനതിരസം, കഥയൊന്നു രക്കാർ
 എന്നായ് യാദവതിതൻറമനസ്സു ചത്തി-
 ലെന്നൊക്കൊതിച്ചു മരുവുന്നവനല്ല യാതൊൻ?

൨

എന്നെൻറ ചാടുമൊഴി: കട്ടുമനസ്സു ലിഞ്ഞി-
 ടുന്നിദ്രാമോദമവളെൻറയടുത്തിരുന്ന
 സൗന്ദര്യധാരിയുടെ നല്ലയൽ വാഴ്ത്തുപ-
 മന്നെൻറ വീഴ്ത്തുകളോദപിഗുണീഭവിച്ചു

൩

പാശോജനേർമിഴിമനസ്സിൽ വളൻ ചുറ്റ-
 മേതാനുമല്ലതിർകവിഞ്ഞൊഴുകും പ്രമോദം,
 ഏതാവതെന്നിലുമുടൻ പ്രസരിക്കുമെന്നോ-
 ത്തൊക്കിലും പരകതന്നെയതെന്നൊച്ചു

൪

കാലം കഴിഞ്ഞു വളരെ, പെരുമാളുവാഴ്ത്തും,
 കാലത്തിലുന്നതാനിടപ്രഭുനായരുണ്ടായ്
 നാലഞ്ചു പത്തി കളമുണ്ടതിൽ ചെച്ചൊരുത്തി
 പാലഞ്ചിടാമൊഴിയവൻറമനസ്സുകട്ടു

൫

ചേതസ്സുരുത്തിയുടെ കൈവശമായി വന്നു-
 ലോകേതണ്ടതില്ലവനവർക്കെക്കൊരുസനായി

ശരതോദരിമണിനിണക്കറിയാമതെല്ലാം-
മേതാണ്ടിവൻറനിലപോലെയതെന്നുവെള്ള ന

വേണുന്നതൊക്കെയുമവർക്കുവേനേകുകൊണ്ടു
കാണുന്നതൊക്കെയിലുമാശമുഴുത്തുവന്നു
ആണുണ്ടേണമിഴിമാർമണികൾക്കുചേരും
നാണംകെട്ടുക്കുവതിനാദ്യഗുരുകുളല്ലോ? റ

അന്നായരത്തരണിമധവിയിൽകൊതിച്ചു
നന്നേക്കഴങ്ങിമരുവുന്നവനെങ്കിലുംകേൾ,
ധന്വേ,മഹാരസികനാണതിധീരനാണു
മാന്വൻവെറുംവഴുതനാവിടനല്ലതെല്ലാം വ

നാളേറയങ്ങിനെകഴിഞ്ഞവരൊത്തുപാരം,
മേളിച്ചുവണതിലിടക്കൊരുനാളുഷ്ണിയിൽ,
കേളോമലൈ,പ്രഭുമാർക്കുകുളിച്ചുരൻറ
നാളികനേത്രയൊടുചുപിരിച്ചുകൊണ്ട് ന്

എന്നോമലൈകുറിയിടൻവഴുകുന്നുചാണ,
ചെന്നിങ്ങെടുത്തുതരണേതരളായതാക്കി!
ധന്വേ!തപദീയകരതരതിനാലരച്ചു-
തന്നേതത്രമലയജംമടവാർമണേനീ ഹ

ഏവംപ്രിയൻറവചനംബതകേട്ടനേരം
ഭാവംപകർന്നിശമോടൊരുനേക്കുനോക്കി
കേരപാവധൂതനുവെടുത്തുവളഞ്ഞിടുംഭൂ-
ചാപത്തിൽനിന്നുകുറിനാസ്രമയച്ചിടുംപോൽ ഫ

ഏന്തോത്തരച്ചിതിദമെന്നൊടുനിങ്ങളിപ്പോ-
ളെന്താണുപേയുപറയുന്നിതുകമ്പമായൊ?

ചെന്താരൊടൊത്തുമുദവാകിയൊരൊൻറകൈകൾ-
ണ്ടെന്നോതിചെയ്തിനു, ചാണയെടുക്കുവാനോ? ൧൨

ഭരംപെരുത്തുപെരുതായേരുകൾക്കയ്യിൽ
പേറുന്നെനിക്കുശിവനേ, കഴിവുള്ളതാണോ?
ചാരുതമുള്ളചെറുമുല്ലയതിന്നുചുട്ട
നീരൊട്ടൊഴിപ്പതിന്നുനിങ്ങൾമടിക്കയില്ല ൧൩

ഇല്ലാതെപോയിതവലജ്ജയൊരല്ലമെന്നോ-
ടല്ലാപറഞ്ഞതുകുന്തെത്തരക്കല്ലെടുപ്പാൻ!
ഇല്ലേഭവാനുദയയിന്നു, ബിസംകണക്കു
സല്ലോലമെൻറതന്നവെന്നുമറന്നുപോയോ? ൧൪

പാരിച്ചുകോപമോട്ടമിങ്ങിനെമംഗലംഗി
നേരിട്ടുകൊണ്ടുപൊടിപാററിപുലഭ്യവഷം
ധീരതപമോട്ടമതുകേട്ടുസഹിച്ചൊടുക്കും,
സാരസ്യമോതിയവനുത്തരമിത്തരംതാൻ ൧൫

അല്ലേസുരംഗ്നഗണംപണിയുന്നചാരു
കല്യാണരൂപമിയലുംമടുവാണിമെഴുലേ,
വല്ലാത്തബലമതുഞാനറിയാതെചെയ്യ-
തെല്ലാംപൊറുക്കുകമുറക്കുമനോഹരംഗി! ൧൬

ഏവംപറഞ്ഞൊടുവിലൊന്നുഹസിച്ച്, ചിത്തം,
വേവുനൊരജ്ഞതരമാംപരിഹാസഹാസം
ആവുന്നനാളിതിനുഞാൻപ്രതിചെയ്തെന്നു
ഭാവത്തിലൊന്നുതലയാട്ടിയിരുന്നുനായർ ൧൭

കുററുള്ളൊരാറുനരംഗസമേതമൊന്നി-
ച്ചേററംസുഖിച്ചമരുവീടിനരണ്ടുപരിൽ;

മറ്റൊരവളപ്പുതിനഹേതുവതായചാണ,
പിറേറ്റിനത്തിലവിടെച്ചുതകണ്ടതില്ലാ ൧൮

അഞ്ചരനാളവിടെവിനകഴിഞ്ഞുവീണ്ടു,
തഞ്ചാരുകാന്തയോടിണങ്ങിവസിച്ചുനായർ
പഞ്ചാരവാണിയൊടുത്തൊരുനാളിരിക്കും
തഞ്ചത്തിലന്നവിടെവന്നൊരുവൻവണങ്ങി ൧൯

ഏണാക്ഷിതൻറസഹവാസസുഖംലഭിച്ചു,
വാണിട്ടുമ്പ്പെഴുതുവന്നവനോടൊരല്ലാ,
കാണിച്ചുകോപ,മരിന്നൊന്നുവണങ്ങിതേട്ടാ
നാ'ണെന്നുരച്ചുവരുമൊന്നടിച്ചപ്പിവിണ്ടും. ൨൦

കുക്കുത്തിലങ്ങിനെപൊതിഞ്ഞുചുരുട്ടിചൊച്ചു,
രക്ഷിച്ചുസാധനമെടുത്തമകുട്ടിച്ചു
സൂക്ഷിച്ചുനാക്കിയതുദമ്പതിമാരതിത,
മക്ഷിക്കുതോക്കുമുളവായിതുണ്ടുപെടും. ൨൧

ഏറ്റൊരവലിപ്പമിയലുന്നപതക്കൊട്ടു
കുറ്റംവെടിഞ്ഞുപണിചെയ്തുതുളുമ്പിലവം,
തെറ്റൊന്നുമാധവിമനേരംറികണ്ടുവേഗ-
മറ്റൊരവെടിഞ്ഞുകുതുകനകുതിച്ചെണ്ണിറു. ൨൨

ചെന്നങ്ങെടുത്തതുതിരിച്ചുതരിച്ചുനോക്കി,
നന്നെന്നുനാട്ടുതൊടുപുഴയിരിയുകിമന്ദം
ഇന്നെന്നതുതന്നെവിലയാകിലുമാശ്ശുവാങ്ങി-
ത്തന്നീടവേണമിതികാന്തനൊടായുരച്ചു. ൨൩

മട്ടൊത്തചാടുമൊഴിയുംവഴിയെപ്പുതക്കും,
കിട്ടുന്നവൾക്കുകൊതിയുംപതിതനുമന്ദം,

ഒട്ടുകയേയ്ക്കുതുപുതുപണ്ടമെടുത്തുകയ്യി-
ലിട്ടാശുതുകിയുരചെയ്തതോടേ.

൨൪

കോയ്മനിനക്കിലിതുനല്ലതുപൊന്നുനന്നി-
തായ്പ്രവൃത്തി, ബഹുഭംഗിയുമുണ്ടുപക്ഷേ,
ഭായ്മനിനക്കുതരമല്ല, കനംപെരുത്തു-
ണ്ടായ്കേ! വഹിക്കുവഹിയോ, വലുതാണ് തേറ്റം

൨൫

ഇതാതിരിക്കുപുനമുള്ളവ, നീയണിഞ്ഞാൽ
പൂമേനിനിന്നുതെളുന്ന്പിളുന്ന്പോകും.
നീമനോഹരി! യിതിൽചെറുതുവൃഥാവിൽ
കാമംനടിക്കരുതു, പൊട്ടെയതങ്ങുപൊട്ടെ.

൨൬

എന്നിങ്ങിനേകണവനോതിയവാക്കുകേട്ടു,
തനപാഗിയേവമവനോടുചിരിച്ചുറച്ചു
നേന്നങ്ങുനല്ലറിവെഴുന്നപുമാനിതിന്നൊ
നന്നെക്കൊപെരുക്കുമെന്നുപറഞ്ഞതിപ്പോൾ?

൨൭

ആഹന്തകഷ്ടമിതിനെത്തുലനം? ഭവാന്റെ
മോഹത്തിരേകമതുപല്ലവതുല്യമേതൽ
ഭോമദീയമിമൈത്തുനിനച്ചുചെന്നും-
രോ, ഹെ! തളുന്ന്പിളുരുന്നൊരുട്ടിയോണാൻ?

൨൮

നെഞ്ഞുകെട്ടിമറയുന്നൊരുപണ്ടമെന്റെ,
നെഞ്ഞിൽധരിച്ചുതരുന്നതിനെത്രനാളായ്!
നെഞ്ഞിൽകൊതിച്ചുതരുന്നതതിന്നുകാമം-
രഞ്ജിച്ചിടംപടിലഭിച്ചതുഭാഗ്യമല്ലെ?'

൨൯

വേണ്ടുവിധംപലതുമേവമുറച്ചുനോക്കി
വണ്ടുറണിക്കഴലിയെങ്കിലുമന്നനായർ

വേണ്ടെന്നതന്നെയൊരുശാസ്ത്രമഹോപദിഷ്ടി-
തുണ്ടായിദുഃഖമതിനാൽമതിനേർമുഖിക്ക്.

൩൦

കാക്കിൽഭവാനിതുതരത്തിലൊരുത്തിവേറെ
യാക്കേക്കൊടുപ്പുതിനുവേണ്ടിനിനച്ചിടുന്നു
തക്കംപറഞ്ഞുഫലമില്ലിഹകാന്തനെന്റെ
നേക്കില്ലതെല്ലായ,യില്ലതിനിങ്ങഭാഗ്യ,

൩൧

ഇത്ഥംപറഞ്ഞുതരുണീമണികണ്ണിൽവെള്ളാ,
വരത്താൾചുകന്നുമുഖ,മക്കൾകൊക്കുതുളി
ധൂത്തല്ലനാസികതുടിച്ചു,കടിച്ചുചുണ്ടു,
തരേന്തന്മൊഴിക്കുചെറുവീപ്പുരുവേഗമായി.

൩൨

ഏവംവിധംവിധുമുഖീമണിയാൾക്കുതന്റെ
ഭാവംപകർന്നുവെന്തതകണ്ടുചെന്നാൻ
ഹേവന്ദനീയഗുണമേററമിണങ്ങിയൊന്നായ്
മേവംസുശീലവതി!തേമതിതേവിഷാദം.

൩൩

പണ്ടംധരിച്ചുതവമാറിനചേർന്നിടാശ്രീ
പണ്ടത്തിനാശുതവമരവിമിത്തമാംശ്രീ
രണ്ടാനിമിത്തമുള്ളവായ്വളരുംപ്രഭാശ്രീ
കണ്ടിട്ടുഞാനധികമാദമിയന്നിടട്ടെ.

൩൪

കല്യാണരൂപിതരസാപരിതാപമെല്ലാം
മെല്ലെക്കളഞ്ഞഥകനത്തപതക്കമേററം
ഉല്ലാസമോടവൾധരിച്ചു;ചിരിച്ചുകാന്ത-
നുള്ളിലെതെല്ലമതിമാനതുകണ്ടനേരം.

൩൫

തട്ടാനൊട്ടുചിരവനിതുപൊട്ടിയെങ്കിൽ
മട്ടോന്മൊഴിക്കുപെരുങ്കുംബഹുഃകാപമെന്നു,

പട്ടാങ്ങുതാറാഥനിനച്ചുകഴിച്ചതെല്ലാം
കാട്ടാതെതന്നുടെവികാരവിശേഷമുണ്ടാകും.

൩൩

കാത്തന്റെകണ്ണിനുകുതുഹലമേകുവാനും
സപാത്തത്തിലുള്ളസുഖമൊട്ടുവളർക്കുവാനും,
അന്തർഭാഗത്തിനോടുനടന്നുകാട്ടി
താത്തന്റെവേദനമറച്ചുവളിച്ചുവേണം.

൩൪

ആയു! നിന്നെക്കുതുവഹിച്ചുനടക്കുവാൻസൗ-
കര്യംപരാപരിചിലുണ്ടുപയോജനമത്രേ!
വീഴുംപെരുത്തരുണീമണി, നീയതാട്ടെ
കായ്നമുക്കുപറയാമതഴിച്ചുവെക്കൂ.

൩൫

എന്നാശ്ചക്തവളഴിച്ചതാഴെവെച്ച
മന്ദസ്തിതപ്രചുരമംഗളമുള്ളൊരാ
എന്നേ! പനംപുനരതെന്നുശപിച്ചചിത്തേ
പൊന്നുശകൊണ്ടുതുറത്തുപറഞ്ഞതില്ല.

൩൬

കേട്ടാലുമെങ്കിലയിസുന്ദരിയെന്നുകണ്ണ
കാട്ടീടിനാനവടെനർയരതാശുകണ്ടു
തട്ടാനെടുത്തതുടനെന്നിജമുട്ടികൊണ്ടു
തട്ടിപ്പൊളിച്ചുപൊളിയല്ലവർമുമ്പിരവെച്ചു.

൩൭

എന്തോതിടേണ്ടതുപൊളിച്ചുവെളിക്കണ്ട-
തെന്താണു? ഹന്തശിവ! നല്ലൊരുചാണയല്ലോ?
കാത്തന്റെവഞ്ചതിയതെന്നവളങ്ങറിഞ്ഞു
കാത്തൻചിരിച്ചുതലയാട്ടിവസിച്ചിതന്നും.

൩൮

കയ്യലേട്ടപ്പതിനോടുകനമുള്ളചാണ
മെയിൽധരിച്ചുനടപ്പതിനില്ലവേദം

ഇയ്യള്ളനിങ്ങളെല്ലാവരും ജനമാനയേയും

പയ്യേവഹിക്കുമതുപൊന്നുപൊതിഞ്ഞതന്നാൽ ൪൨

മുദ്രാഞ്ചിത കഥാരത്നം.

ഒരു ശിശുരാജ്യഭരണം

(ഒരു ഇംഗ്ലീഷുമാസികയിൽനിന്നെടുത്തത്)

അമേരിക്കയിൽ യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സ് എന്ന രാജ്യത്തിലെ ഒരു പ്രധാനസംസ്ഥാനമായ ന്യൂയോർക്കിലേക്ക് ന്യൂപാർട്ട്സ് എന്ന പ്രദേശത്ത് ഒരു പുതുമയോടുകൂടിയ സമ്പ്രദായത്തിൽ നടത്തിവരുന്ന ഒരു സ്കൂൾ ഉണ്ട്. സ്കൂളിന് ന്യൂപാർട്ട്സ് നാർമൽ സ്കൂൾ എന്നാണ് പേര്. ഒരുപതുവയസ്സുതൽ ഇരുപതുവയസ്സുവരെ പ്രായംചെന്ന കുട്ടികൾ ആണുപെണ്ണുമായി അനേകമുള്ള ഈ സ്കൂളിൽ, ലോകത്തിലെ മറ്റു സ്കൂളുകളിൽ സാമാന്യമായി വിദ്യാർത്ഥികളെ പഠിപ്പിക്കാറുള്ള വിഷയങ്ങൾക്കു പുറമെ, രാജ്യഭരണവിഷയമായും സമുദായഭരണവിഷയമായും ഉള്ള കാര്യങ്ങൾ വേണ്ടപോലെ നടത്തുവാനും ആവക വിഷയങ്ങളിൽ തങ്ങളുടെ രാജ്യങ്ങളിൽ അതാതു കാലത്തു നടപ്പുള്ള നിയമങ്ങളും സദാചാരങ്ങളും അനുസരിച്ചു ശരിയായി നടക്കുവാനും വിദ്യാർത്ഥികളെ പഠിപ്പിപ്പിക്കുവാൻ ഒരു പ്രത്യേക ഏപ്പാർട്ട്മെന്റ് പ്രവർത്തകന്മാർ ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്. മേപ്പടി സ്കൂളിനെക്കുറിച്ചു അറിയുവാൻ വളരെ പുതുമയും കൗതുകവും തോന്നിക്കുന്നത്. യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സിലെ രാജ്യഭരണസമ്പ്രദായത്തെ അനുകരിച്ചു മേപ്പടി സ്കൂളിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾ താന്താങ്ങളെ ഭരണമെന്തെന്നും അങ്ങിനെ ഭരണമെന്തെന്ന വിഷയത്തിൽ അവർക്ക് ഒരു പ്രസിഡൻണ്ട്, സെനേറ്റ് എന്നു പറയുന്ന കാർഷാലോചനസഭയിലെ സാമാജികന്മാർ, ജഡ്ജിമാർ, ഗവണ്മെണ്ടു വകീലന്മാർ, പൊലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർമാർ മുതലായി പല ചു

മതലയുള്ള ഓരോരൊ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ഓരോരോ കാലത്ത് ഭൂരി പക്ഷാഭിപ്രായപ്രകാരം തിരഞ്ഞെടുത്ത് അവരവർക്കു ഏല്പിച്ചു തന്നിട്ടുള്ള പ്രവൃത്തികൾ ക്രമപ്രകാരം നടത്തുവാനും വിദ്യാത്മികളെ പരിശീലിപ്പിക്കുവാനും. ഇതിന്റെ സമ്പ്രദായം താഴെ പറയുന്നപോലെ ആകുന്നു.

സ്കൂളിലെ കുട്ടികളെല്ലാം സ്കൂളിനോടുകൂടി ചേർത്തു പണിയിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള കെട്ടിടങ്ങളിൽത്തന്നെ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ മേൽനോട്ടത്തിലാണ് താമസിക്കുന്നത്. ആ കെട്ടിടങ്ങളിൽ അനൗത്തമികൾ നിശ്ചയിച്ച വിദ്യാത്മികളുടെ പാഠ്യപുസ്തകങ്ങളെ അനേകം ഖണ്ഡങ്ങളായി ഭാഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിശ്ചയിച്ച തിയ്യതികളിൽ ഓരോരൊ ഖണ്ഡങ്ങളിലെ വിദ്യാത്മികൾ എല്ലാംകൂടി ഓരോരൊ പ്രതിനിധികളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും പിന്നീട് ആ പ്രതിനിധികളെല്ലാംകൂടി ഒരു മഹാസമാജംകൂടുകയും ആ മഹാസമാജത്തിൽവെച്ചു മുൻപറഞ്ഞ പ്രധാനഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും അതിനുശേഷം ആ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അവരവരുടെ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലെ പണിക്കരോടൊന്നിച്ച് കീഴ്വർദ്ദാധികാരികളായും പെരും. പ്രസിഡണ്ടു മുതൽ ഒരു കൺസ്റ്റബിൾവരെയുള്ള എല്ലാ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും വർഷാരംഭത്തിൽ മേൽപ്രകാരം നിശ്ചയിച്ചതുകഴിഞ്ഞു. ഈ ശിശുരാജ്യത്തിൽ ആൺകുട്ടികൾക്കും പെൺകുട്ടികൾക്കും സകലഭരണകാര്യങ്ങളും അധികാരങ്ങളും ഒരുപോലെയാണ്. തിരഞ്ഞെടുപ്പുകാലത്തു സ്കൂളിലെ ബഹു കാണേണ്ടതാണ്. പ്രസിഡണ്ടു മുതലായ ഉദ്യോഗങ്ങൾ തന്നിക്കുതന്നിക്കു കിട്ടേണമെന്നുള്ള മോഹത്തോടുകൂടി ഓരോരൊ 'കൊച്ചു കുഞ്ഞുങ്ങൾ' താന്താങ്ങളുടെ യോഗ്യതകളെ വെണ്ണിച്ചു തങ്ങൾക്ക് ഇന്നിന്ന ഉദ്യോഗങ്ങൾ കിട്ടുന്നപക്ഷം ഇന്നിന്ന നന്മയായ ഏല്പാടുചെയ്യുമെന്നും മറ്റും പ്രസ്താവിച്ചു കെട്ടിടങ്ങളിലെ ഓരോ മുറികളിലും തുറന്ന പറമ്പിലും മറ്റും ശിശുമഹാജനങ്ങൾ സഭകൂടി പ്രസംഗങ്ങൾ തട്ടിമുളിച്ചു ശിശുസാമാജികന്മാരെ വശീകരിക്കുന്നതും ശിശുസാമാജികന്മാർ ഓരോരുത്തരെക്കുറിച്ചു ഗുണഭോജനിരൂപണം ചെയ്യുന്നതും ഓരോരു

ത്തക്ക് അനുകൂലമായി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതും കൊച്ചുകൊച്ചു പൊല്ലിസ്സുകാർ ലഹളകൾ ഉണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ ജാഗ്രതയോടുകൂടി ഭണ്ഡപാണികളായി അങ്ങമിങ്ങു നടക്കുന്നതും എല്ലാം കാണ്മാനുണ്ടാകുകയാണ്. ആദ്യം പ്രസിദ്ധേയമായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഹിൽ ഡാനസ് എന്ന പത്തുവയസ്സായ ഒരു പെൺകുട്ടി തിരഞ്ഞെടുപ്പുകഴിഞ്ഞ ഉടനെ തന്നെ കായ്യാലോചനാസഭയിലെ സാമാജികന്മാർക്കു ഒരു തീട്ടയച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ തീട്ടിന്റെ ഒരു തജ്ജമ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

അപ്ലയോ സാമാജികന്മാരെ, ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ നമ്മുടെ നിയമനിർമ്മാതാക്കൾ ആകുന്നു. ഞാൻ എന്റെ കർത്തവ്യകർമ്മങ്ങൾ ശരിയായി നടത്തും. നമ്മൾ ഇപ്പോൾ ഒരു പുതിയ ഭാരം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. മഹാജനങ്ങൾ അവർക്കു വേണ്ടുന്ന നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുവാൻ നിങ്ങളെ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇത് ഒരു വലിയ ബഹുമാനംതന്നെ. നിങ്ങൾ ന്യായമായും ബുദ്ധിപൂർവ്വമായും നിയമങ്ങൾ എടുപ്പടുത്തുമെന്ന് അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. നമ്മുടെ പ്രജകളുടെ സഭാചാരങ്ങളും ശ്രേയസ്സും ക്ഷേമവും നിലനില്പുവാൻ തക്കവണ്ണമുള്ള നിയമങ്ങൾ നിങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കണം. വരസുവമായി ആവശ്യമുള്ള നിയമങ്ങൾ മാത്രം നിങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയെടുത്ത് മതി. കുറ്റങ്ങൾ ഇന്നിന്നവയാണെന്നു വിവരിച്ച് അവയ്ക്കു സാമാന്യമായി ശിക്ഷകൾ ഏർപ്പാടു ചെയ്തും കുറ്റങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേകമായ ശിക്ഷകൾ തരുന്നതും പോല കല്പിക്കേണ്ട അധികാരം ജഡ്ജിമാർക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായിരിക്കും ഉത്തമം.

(ഒപ്പ്) ഹിൽഡാനസ്,

പ്രസിദ്ധേയൻ.

ഈ ശിശുഭാജ്യത്തിലെ ജഡ്ജിമാർ ഡിപ്പൂട്ടുമെന്റ് വളരെ പരിഷ്കൃതസ്ഥിതിയിൽ തന്നെയാണ്. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ വാസസ്ഥലങ്ങൾ നാലഞ്ചു നഗരങ്ങളിലായി ഭേദിക്കപ്പെട്ട് ഓരോ നഗരത്തിന്നു ഓരോ ആദ്യകോടതിയും എല്ലാറ്റിന്നുംകൂടി ഒരു അപ്പീൽ കോടതിയും എടുപ്പടുത്തിട്ടുണ്ട്. അപ്പീൽ കോട്ടിലെ ചീഫ് ജഡ്ജി സ്റ്റീളിലെ പ്രധാനാധ്യാപകൻ (പ്രിൻസിപ്പാൾ) ആകുന്നു. ഇ

ങ്ങിനെ ഒരു സംഗതിയിൽ മാത്രമേ സ്കൂളിലെ വിദ്യാർത്ഥികളല്ലാതെ അജ്ഞാപകന്മാർ നമ്മുടെ ശിശുരാജ്യഭരണത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നുള്ളൂ.

ഓരോരോ നഗരത്തിലെ ആദ്യം കോടതിയിൽ അയച്ചു ജഡ്ജിമാർ ഉണ്ട്. അവർ മുമ്മൂന്നു മാസം കൂടുമ്പോൾ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്നവരാണ് കോടതി ചെയ്യുന്നത് ആഴ്ചയിൽ ഒരു തവണ മാത്രമേ ഉള്ളൂ. വല്ല കുറവും നടന്നാൽ പൊല്പീസുകാരൻ ഉടനെ കുറക്കാരന്റെ പേരും കുറത്തിന്റെ സ്വഭാവവും കുറത്തെപ്പറ്റി തെളിവു കൊടുക്കുവാനുള്ള സാക്ഷികളുടെ പേരുകളും മറുവിവരങ്ങളും പൊല്പീസ്സു സൂപ്രണ്ടിനെ അറിയിക്കും. നഗരകോടതി അടുത്തു കൂടുന്ന ദിവസം സൂപ്രണ്ട് കുറക്കാരനെ ചാർജ്ജ് വെക്കും. കോടതിയിൽനിന്നു കുറക്കാരന് ഉടനെ ഒരു സമൻസ് എഴുതാം. സമൻസ് ഒരു പൊല്പീസുകാരൻ കൊണ്ടുപോയി കുറക്കാരന്റെ മുമ്പിൽവെച്ച് അവൻ കേൾക്കാൻ തക്കവണ്ണം വായിക്കും— അങ്ങിനെയാണ് സമൻസ് നടത്തുന്നത്— സമൻസ് പ്രകാരം നടന്നില്ലെങ്കിൽ കുറക്കാരനെ വാറണ്ടിൽ പിടിച്ചു ഹാജരാക്കും. കോടതി അലക്ഷ്യമാക്കുന്ന ഈ വക കുറങ്ങലുകൾക്കുതന്നെ ഈ ശിശുരാജ്യത്തിലെ പീനൽകോഡിൽ ഏറ്റവും കഠിന ശിക്ഷ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളത്.

കുറക്കാക്കു മേലാൽ രാജ്യഭരണകാര്യങ്ങളിൽ പങ്കുകൊള്ളുവാനുള്ള സാധ്യതയെക്കുറിച്ചും അധികാരങ്ങളും റദ്ദാക്കുന്നതാകുന്നു ഈ കഠിന ശിക്ഷ. ഈ ശിശുരാജ്യത്തിലെ കോടതികളിൽ കൊച്ചുകൊച്ചു ജഡ്ജിമാർ ഗൗരവമായിരുന്നു നീതിന്യായം നടത്തുന്നതും ചില കൊച്ചുകൊച്ചുവക്കീലന്മാർ ചില സാക്ഷികളെ എത്ര വിസ്മയം ചെയ്തു തകരാറാക്കുന്നതും ചില വക്കീലന്മാർ അസംബന്ധങ്ങൾ പ്രലപിച്ചു ജഡ്ജിമാരുടെ ശങ്കാരം കേട്ടു വക്കുളംകുന്നതും എല്ലാം നമ്മുടെ കോടതികളിൽ നാം സാധാരണയായി കണ്ടുവരുന്നതുപോലെതന്നെ. എന്നാൽ ഒരു വ്യത്യാസം എന്തെന്നാൽ ശിശുവക്കീലന്മാർ ഫീസ്സുകൂടാതെയാണ് കേസുകളെല്ലാം നടത്തുന്നത്.

‘സമാധാനലംഘനം’ എന്ന കുറ്റമാണത്രെ ശിശുരാജ്യത്ത് അധികവും സംഭവിക്കാറുള്ളത്. ശിശുരാജ്യത്തെ പിന്നൽക്കോഡിൽ ഈ കുറ്റത്തിന്റെ വിവരണം പ്രാപ്തിപ്പെട്ട സമയത്തു സംസാരിക്കുക’ എന്നാണത്രെ. സമാധാനലംഘനം ചെയ്യുന്നതിന്നു പുറമെ, ഗുരുനാഥന്മാരുടെ വല്ല കല്പനകളും തെറ്റി നടക്കുക, ആഭാസമായ വാക്കുകൾ പറക്കയോ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തയോ ചെയ്യുക, കളവു പറക, വൃത്തികേടായ വല്ല പ്രവൃത്തിയും ചെയ്ത മുതലായി അനേക കുറ്റങ്ങൾ പിന്നൽക്കോഡിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ വക കുറ്റങ്ങൾക്കുള്ള ശിക്ഷകൾ കഠിനമായ താക്കീത്, രാജ്യഭരണവിഷയത്തിൽ പങ്കെടുപ്പാനുള്ള ചില അംഗങ്ങൾക്കു മേലും അധികാരികൾക്കുമേലും ക്ലിപ്തമായ ഒരു കാലത്തെക്കു റദ്ദാക്കുക, സ്തുതിപ്പെടുന്ന പന്തുകളിമുതലായ വിനോദങ്ങളിൽ ചേർത്താതിരിക്കുക, ക്ലാസ്സിലാത്ത സമയങ്ങളിൽ ക്ലിപ്തമായ ഒരു കാലത്തെക്കു മറ്റു ആരെയും കാണാതെ ഏകാന്തമായി ഇരുന്നുക, പുസ്തകങ്ങളിൽനിന്നു ചില ഭാഗങ്ങൾ തർജ്ജമ ചെയ്യിക്കുകയോ പകർത്തിക്കയോ, കണക്കുകൾ കൂട്ടിക്കുകയോ ചെയ്യുക, മുതലായതാകുന്നു. ഈ ശിക്ഷകളെല്ലാം കുറ്റങ്ങളുടെ താരതമ്യപോലെ ഏറ്റക്കുറച്ചിലോടുകൂടി ജഡ്ജിമാർ വിധിക്കുന്നതാകുന്നു. ഈ ജഡ്ജി കണ്ഠങ്ങളെപ്പോലെ നിഷ്പക്ഷപാതമായി നീതിന്ത്രായ നടുത്തുന്ന ജഡ്ജിമാർ വേറെ കാണുവാൻ പ്രയാസമാണെന്നാണ് ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. ഒരിക്കൽ ശിശുരാജ്യത്തെ പ്രധാനഗവർണ്മണ്ടു വക്കീൽ ഒരു കുറ്റം ചെയ്യുന്നതിന്ന് ഒരു നഗരക്കോടതിയിലെ ജഡ്ജിമാർ ഒമ്പതു ദിവസത്തെ ഏകാന്തത്തടവു ശിക്ഷകല്പിക്കുകയും, ആ വിധി അപ്പീലിൽ സ്ഥിരപ്പെടുകയും ചെയ്തുവത്രെ.

ഈ പാഠശാലയിലെ മേൽപ്പറഞ്ഞപ്രകാരമുള്ള ഏല്പാടുകളെല്ലാം കേവലം നേരമ്പോക്കിന്റെ മാതിരിയിൽ നിസ്സാരങ്ങളാണെന്ന് ആരും വിചാരിച്ചുപോകരുത്. പക്ഷെ, പുറമെനിന്നു നോക്കുന്ന നമുക്ക് അങ്ങിനെ തോന്നിപ്പോകാൻ എളുപ്പമുള്ളതാണ്. എന്നാൽ, ഇതുപോലെതന്നെയാണ് മിത്യാഭൂതമിദംപ്രപഞ്ചമി

തിലെ ബാഹ്യഭാഗങ്ങൾ നിത്യങ്ങളല്ലിതരം തത്ത്വവിചാരങ്ങളിലുള്ളവയ്ക്ക് വർത്തിച്ചിട്ടും ജ്ഞാനികൾ നാം സാരമാണെന്നു വിചാരിക്കുന്ന സമുദയ പ്രാപഞ്ചികമായ കാഴ്ചകളെയും നിസ്സാരങ്ങളായി വിചാരിക്കുന്നത്. സൂക്ഷ്മത്തിൽ ഈ രണ്ടുവകയായ കാഴ്ചകൾ തമ്മിൽ വലിപ്പവ്യത്യാസമുള്ള ഒരു വ്യത്യാസമല്ലാതെ ആന്തരികമായി യാതൊരു വ്യത്യാസവും ഇല്ല.

സി. എസ്. ഗോപാലചാണിക്കർ, ബി. എ.

പുരന്ദരദാസൻ

പുനാപട്ടണത്തിനു സമീപം 'പുരന്ദരലിംഗം' എന്ന സ്ഥലത്തുള്ള ഒരു ചെറിയ ഗ്രാമത്തിൽ 'തിരുപ്പൻ' എന്ന പേരോടുകൂടിയ ഒരു സ്വാമിജി സ്വാമനായിരുന്നു. സമ്പത്തുകൊണ്ടു കടബദ്ധതയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ഈശ്വരത്വമെന്ന പരോപകാരമെന്നും ഒരു പൈതൃകം ചിലവുചെയ്യുന്നത് പ്രാണശ്വാസം ചെയ്യുന്നതിനു സമമായിട്ടാണ് ഇദ്ദേഹം ഗണിച്ചിരുന്നത്. ബ്രഹ്മണർക്കു ചേരുന്നതായ നാത്യകർമ്മങ്ങളിൽ ഭാഗ്യമില്ലാത്തതായിരുന്നു മന്ത്രം ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പട്ടികയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നതും. വല്ല ബ്രഹ്മണരും തന്നെ ഭക്ഷണമുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതായിരുന്നു എന്നു യോനാഥിത്താ വിശേഷദിവസങ്ങളിലെല്ലാം ഇദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി പോകുമ്പോൾ വിജനസ്ഥലത്തുള്ള ഒരു കടൽക്കരയിലായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ സന്ധ്യയ്ക്ക് വെളിച്ചം വന്നപ്പോൾ ഈ പുണ്യ പരീക്ഷിക്കുന്നതിനായി ഇദ്ദേഹം കളികഴിഞ്ഞു കയറുന്ന അവസരം നോക്കി അടുത്തുചെന്ന് രണ്ടുവകകൊണ്ടും അനുഗ്രഹിച്ചു ഭക്ഷണം കഴിച്ചു. ഒന്നാം അറിഞ്ഞില്ലെന്നു ഭാവിച്ചു 'തിരുപ്പൻ' മണ്ണാണെന്നു. 'വേലൻ' അടുത്തുചെന്നു കരുന്നതുകൂടി ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ശ്രമിച്ചു എങ്കിലും തിരുപ്പന്റെ കൈ ക്രമേണ അല്പമൊന്നുകാരായി വരുന്നതുകണ്ട് പിന്നോക്കം തിരിച്ചുതേയുള്ളു. പിന്നെയും ഒരിക്കൽ

ക്കൽ മഹാവിഷ്ണു ബ്രഹ്മണവേഷത്തെ ധരിച്ച തിമ്മപ്പന്റെ കച്ചവടസ്ഥലത്തുചെന്ന് തന്റെ പുത്രന്റെ ഉപനയനക്രിയ യഥാഭംഗം നടത്തുന്നതിലേക്ക് ആയിരം രൂപ സമ്മാനമായി തന്നാൽ കൊള്ളാമെന്നു വളരെ താൻ അപേക്ഷിച്ചു. സ്വന്തപുത്രന്റെ ഉപനയനത്തിന്നുകൂടി അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു ഒരുക്കാള ചിലവുമാത്രമായില്ലെന്നു താൻ തീർച്ചയാക്കിയിരിക്കെ മറ്റൊരുവന്റെ ആചാര്യത്തിലേക്കു വേണ്ടി ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുപോലു ചെയ്തയില്ലെന്നു തിമ്മപ്പൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. വൃദ്ധബ്രഹ്മണൻ വളരെ മനസ്സാപനാടിച്ച് അവിടന്നുപോയി തിമ്മപ്പന്റെ ഭാര്യസമീപത്തുചെന്നു സാഗതികൾ മുഴുവൻ അവളെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചു. തിമ്മപ്പന്റെ ഭാര്യ പതിവുതയ്ക്കും സുശീലയും ആയ ഒരു നാടിത്തമായിരുന്നു. ബ്രഹ്മണന്റെ ആവലാതികേട്ട് അവളുടെ മനസ്സ് അലിഞ്ഞ് തന്റെ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന വളരെ വിലപിടിച്ച ഒരു മോതിരം അദ്ദേഹത്തിന്നു ദാനം ചെയ്തു. വിഷ്ണുഭഗവാൻ അവളുടെ ബുദ്ധിഗുണത്തെ ഓർത്ത് വളരെ സന്തോഷിച്ചു അവളെ അനുഗ്രഹിച്ച് അവളെന്തിന്നുപോയി. തദനന്തരം ഭഗവാൻ ഒരു യുദ്ധഭടന്റെ രൂപംധരിച്ചു വീണ്ടും തിമ്മപ്പന്റെ പീടികയിൽ ചെന്നു. ഭാര്യയാൽ ഭഞ്ഞമായ മോതിരം അദ്ദേഹത്തെ കാണിച്ച് അതു താൻ ആയിരം രൂപക്കു വില്പാൻ തീർച്ചയാക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. തിമ്മപ്പൻ ആ മോതിരം മേടിച്ചുനോക്കിയതിൽ പല സംശയങ്ങളും ജനിക്കയാൽ തൽക്കാലം മനസ്സിലുണ്ടായ ക്ഷോഭത്തെ അടക്കി ആ മോതിരം തന്നിക്കാവശ്യമുണ്ടെന്നു അതിന്റെ വില പിന്നെ തന്നുകൊള്ളാമെന്നു പറഞ്ഞ് അദ്ദേഹത്തെ അയച്ചു. അതിന്റെശേഷം മോതിരം ഒരു പെട്ടിയ്ക്കുവെക്കി അടച്ച് മുദ്രവെച്ചു ബലപ്പെട്ടു ഗുഹത്തിൽ ചെന്നു. ഭാര്യയെ വിളിച്ച് താൻ തന്ന മോതിരം കാണണമെന്നു പറഞ്ഞു. വാസുദാ പറഞ്ഞാൽ ലുബ്ധനായ ഭർത്താവു തന്റെ കഥതിത്തുകയ്യുമാറുന്ന ഭയപ്പെട്ടു എന്നാണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്നതറിയാതെ ഒന്നു പരഞ്ഞി. ഒടുവിൽ മോതിരം ഇപ്പോൾ കൊണ്ടുവരാമെന്നു പറഞ്ഞു തന്റെ അറക്കുകത്തുചെന്നു ഒരു സ്കാഭംപോലെ കുറെ നേ

രം നിശ്ചേഷ്ടയായിനിന്നു. തന്റെ ഭർത്താവിന്റെ കോപാഗ്നിയിൽ നിന്നും തന്നെ രക്ഷിക്കണേ എന്നു കരുണാദാധിയായ വിഷ്ണുഭഗവാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു. എല്ലാ നിഷ്ഠുലമെന്നു കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം ആത്മഹത്തിക്കൊരുങ്ങി വിഷപാനം ചെയ്യുന്നതിന് ഉദ്ദേശിച്ചപ്പോൾ പാത്രത്തിൽ എന്തൊരു ഒരു വസ്തു തിളങ്ങിക്കിടക്കുന്നതു കണ്ടു എടുത്തുനോക്കി. താൻ അല്പാമുഖനായ ഒരു ബ്രാഹ്മണൻ ഭാനുചെയ്യ മോതിരമാണെന്ന് അറിഞ്ഞപ്പോൾ അവൾക്കുണ്ടായ ആശ്ചര്യവും സന്തോഷവും പറഞ്ഞറിയിപ്പാൻ പ്രയാസം. ഉടനെ അത് എടുത്തു ഭർത്താവിന്റെ കയ്യിൽക്കൊണ്ടു കൊടുത്തു. തിമ്മപ്പൻണ്ടായ ആശ്ചര്യം അതിലധികമായിരുന്നു. പീടികയിൽ ചെന്നുനോക്കിയപ്പോൾ താൻ മുൻപു വെച്ചിരുന്ന മോതിരം കാണുന്നതു മില്ല. ഇതിൽ എന്തൊരു ഒരു മറിമായമുണ്ടെന്നു വിചിന്തിച്ചു ഉണ്ടായ സംഗതികൾ മുഴുവൻ പറയാൻ ഭാര്യയെ നിബ്ബന്ധിച്ചു. ഭാര്യ നടന്ന കാര്യങ്ങളെല്ലാം വിസ്മയിച്ചുപറഞ്ഞതിൽനിന്ന് ഇങ്ങിനെ സംഭവിച്ചതെല്ലാം വിഷ്ണുവിന്റെ മായകൊണ്ടാണെന്നുള്ള ബോധം തിമ്മപ്പനുണ്ടായി. അതിൽ പിന്നെയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിന്നു വലുതായ ഒരു മാറ്റം സംഭവിച്ചത്. നശപരമായ ഐഹികസമ്പത്തിനെ മോഹിച്ചു തന്റെ ജീവകാലത്തിലെ വിലയേറിയ ഒരു ഭാഗം വ്യർത്ഥമാക്കിക്കൊടുത്തുല്ലാ എന്നൊച്ച് കഠിനമായ പശ്ചാത്താപമുണ്ടായി. തന്റെ സ്വത്തു മുഴുവൻ ബ്രഹ്മണർക്കു ഭാഗിച്ചു കൊടുത്തു. പുത്രമിത്രകളത്രാദികളെയെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് അദ്ദേഹം തീർത്ഥയാത്രക്ക് ഒരുങ്ങി. പല പുണ്യസ്ഥലങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ചു. പമ്പാക്ഷേത്രത്തിൽവെച്ചു വേദാന്തവിഷയപ്രസംഗം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന വ്യാസരായ സ്വാമികളെ കണ്ടെത്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കെനിന്ന് സകല ശാസ്ത്രങ്ങളുടെ സാരവും ഗ്രഹിച്ചു. സംഗീതത്തിലും അപരമായ പണ്ഡിത്വം സിദ്ധിച്ചു. അതിന്റെശേഷം ഗുരുവിനോട് അനുമതിവാങ്ങി പിന്നെയും ദേശം

* സ്വാമികളുടെ ഉപദേശപ്രകാരമാണ് ഇദ്ദേഹം മാധ്വമതത്തെ സ്വീകരിച്ചത്.

സഞ്ചാരത്തിന്നു പുറപ്പെട്ടു. ഭാരതഖണ്ഡം മുഴുവൻ ചുറ്റിസഞ്ചരിച്ചതിന്റെശേഷം ഒടുവിൽ ഭീമാ നദിയുടെ വക്കത്തുള്ള പന്ധ്യൻ പാത്തു ചെന്നു സ്ഥിരവാസം തുടങ്ങി. അവിടെ വെച്ചാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാലു ലക്ഷത്തിൽ ചിലപാനാ കൃതികളും ഉണ്ടാക്കിയത്. കൃതികളെല്ലാം തെലുങ്കിലും കണ്ണാടകത്തിലുമാണ് രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. എല്ലാം വേദാന്താധിഷ്ഠിതത്തെ പ്രതി പാദിക്കുന്നവയാണെങ്കിലും ആ ഭാഷകളിൽ പരിചയമുള്ളവർക്ക് സുഗ്രഹവുമാണ്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികൾ നോന്നാത്ത സ്തോത്രപ്രാമുഖ്യമുണ്ടെന്നു എന്നു സംശയമാണ്. എന്നതെന്നെയല്ല, വീടുതോറും സംഗീതവിദ്യാർത്ഥികൾ ബാലപാഠത്തിൽ ചെല്ലേണ്ടതെന്നതും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കീർത്തിക്കുള്ളതാണ്. തൃശ്ശൂരിൽനിന്നു വീണവെങ്കിട്ടരാജൻ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യന്റെ ശിഷ്യനാണെന്നാണ് കേട്ടിട്ടുള്ളത്. 'പുരന്ദരാഭാസൻ' എന്ന പേരു മൂലമാണ് നാം ഇപ്പോൾ ഇദ്ദേഹത്തെ അറിഞ്ഞു വരുന്നത്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രത്തെപ്പറ്റി വിശ്വാസയോഗ്യങ്ങളായ സംഗതികൾ വളരെ ഒന്നും അറിഞ്ഞു കൂടാത്തതു സാഗതി ശോചനീയം തന്നെ.

സംഗീതാസികൻ.

കുഞ്ജൻ
(ദേവീസ്തോത്രം.)

1. പരമവാരാഹജാതേ, ഭഗവതി, സരസം
സേവചെയ്യാർക്കുശേഷം
പാരാസൗഖ്യകൊടുക്കുമുരരിപു ഭഗവ-
ദ്ദിവ്യവാക്യാമൃതത്തെ
ചേരാനെക്കണ്ടെടുപ്പാൻബഹു പടുതപെട്ടു-
രണ്ടുപാത്രങ്ങളുമെന്തെ-

ന്നന്താശങ്കിച്ചിടാനിൻശ്രവണപുടയുഗം
കേടുതിന്തിടണമെ.

2. പാരംയജ്ഞപ്രസാദത്തിനുഭഗവതിനിൻ

കുണ്ഠപ്രഭുപയത്തെ

പൂരിപ്പിച്ചിടുവാനായ്ത്തവപതിഭഗവതിൻ

നന്മയിൽതനുവത്താൽ

തരേണനൈനവെന്നിട്ടുമുതമുതജം

വെന്നതിനാലുപിയേയ്യ.

സൈപരാകജ്ഞാണ്ടുവാക്യച്ഛലമൊടുബഹുഹ-

ഷിച്ചുവഷിച്ചിടുന്നു.

3. വ്യാസൻവാന്മീകിയാണീ പതിയിവർമുതലാം

സൽകവിപ്രൗഢരെല്ലാം

ശ്വാസംവീക്ഷാദൈവഷിച്ചിടുമമിതഗുണ

സ്മോത്രമദ്ധ്യപിരസത്താൽ

ഭാസിക്കുന്നിൻറെകുണ്ഠപ്രഭുപുടമധികം

തിങ്ങിവിങ്ങുന്നതിങ്ക

പ്രാസംമാത്രംപെടുമ്മൽസുവചിതവെരതെ

തന്നെയേധന്യശീലേ!

4. അന്തകുടാതെകണ്ടങ്ങിനെമഹിമയെഴും

യോഗ്യർവഷിച്ചിടുന്നൽ

ചന്തംചിത്തംവചസ്സാമ്മധുരമധുര-

ഞ്ചെന്നുചേരുന്നതെല്ലാം

സന്താനാഖ്യഭൂമകണ്ടതുനിജകസുമ-

ങ്ങൾക്കെടുത്തിടുവാനായ്

സന്തോഷാൽപൂജചക്കൊത്തുകൾതവചൈവയിൽ

കെല്പൊടുപ്പിച്ചിടുന്നു.

5. വല്ലഭതേസർവ്വലോകത്തെ യുദ്ധിഹകരയി-

പ്പിച്ചുകൊളീടുമൊപ-

ഞ്ഞല്ലാമില്ലാത്തയൊക്കെ വിധമതിൽ മുഴുവൻ

ചീത്തവേഗേന ചേപ്പാൻ

ഉല്ലാസമുണ്ടെടുക്കുന്നിതു സതതമഹോ

ഭംഗിയിൽ കണ്ഡലത്തെ

ഏല്പാംഭോജന്തരസേവ! തവഗുരുകർമ്മം

പൂണ്ണമാകുണ്ണയുഗം

6. സംരജതമാർപുകഴ്ത്തുന്ന കേകൾ മുഴുവൻ

ചേന്നിൻ കണ്ണയുഗം-

പോരുകാണുന്ന ചെറുക്കളെ മഖിലനദി-

കാന്തസിമന്തകന്യേ!

പരന്നിൻ വശ്രാഭാവപിപലപഴിയായ്

ത്തിങ്ങിവിങ്ങിട്ടൊലിക്ക-

നേരവാഗ്ദവയത്തിൽ പ്പെട്ടമൊരു ചുഴിയെ-

യെന്നതെന്നെ ചിത്തം.

7. നന്നായ്ക്കുഴപ്പുവണ്ണപ്രകരമവിരതം

നിർക്കവന്നകൊച്ചി-

ടുണുണ്ടല്ലൊനിവാസന്തവജലധിജതൻ

കണ്ണമുലത്തിലല്ലൊ

പുറന്നല്ലൊ, രത്നസൽക്കണ്ഡച, മഹിതതനോ!

നല്ലസദ്യുത്തനയീ-

ടുണുണ്ടല്ലോ വാങ്ങാൻ ഭഗവതിയൊടുതൻ

ചൊല്ലുകെന്നല്ലലല്ലൊ

കൊടുങ്ങല്ലൂർ ചെറിയ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരൻ:

ഒരു കല്പിതസംഭാഷണം.

വിവേകാനന്ദസ്വാമിയെ കണ്ടു സംസാരിക്കണമെന്നു എനിക്കു വളരെ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരുക്കൽ മദ്രാസിൽ വന്നപ്പോൾ ഈ ആഗ്രഹം സംഭവിച്ചു. അപ്പോൾ ഉണ്ടായ സംഭാഷണത്തെ മലയാളത്തിലാക്കി താഴെ ചേർക്കുന്നു—

വിവേകാനന്ദസ്വാമി — നിങ്ങൾ മലയാളത്തിൽനിന്നാണ് അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ—അതെ. അവിടുത്തെ വിലയേറിയ സമയത്തിൽ ഒരു ഭാഗം എനിക്കുവെച്ചു അനുവദിച്ചുതന്നതിന്നു ഞാൻ വളരെ കൃതജ്ഞനായിരിക്കുന്നു.

വിവേ — എന്നോടു സംസാരിക്കാൻ ആഗ്രഹമുള്ളവരോടു സംസാരിക്കുന്നത് എന്റെ ദിനകൃത്യങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്. പ്രത്യേകിച്ചു ചെറുപ്പക്കാരോടു സംസാരിക്കുന്നത് എന്റെ സുഖാനുഭവങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്. അധികം പ്രായമാകാത്തതുകൊണ്ടാണ് ഈ പ്രത്യേകതല്ലെങ്കിലും തോന്നുന്നതെന്നുവരാം. എന്റെ വാക്കുകൾ കൊണ്ടു അധികം ഫലമുണ്ടായിട്ടുള്ളതു ചെറുപ്പക്കാരെ ഇടയിലാണ്. ജീവിതത്തെ ഗൗരവമായി വിചാരിക്കുന്ന ചെറുപ്പക്കാരോടു സംസാരിക്കുന്നതിൽ വളരെ താല്പര്യമുണ്ട്.

ഞാൻ — സാക്രട്ടീസിന്റെ സ്വഭാവവും ഇഷ്ടിനെയായിരുന്നുവല്ലോ. ചെറുപ്പക്കാർക്കു ശക്തിയും ഉത്സാഹവും അധികമുള്ളതുകൊണ്ട്, അവർ കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ, നല്ലതെന്നു തോന്നുന്നവയെ അനുഭവിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു സ്വാഭാവികമാണ്.

മഹത്തുക്കളെ കാണുന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ മനസ്സിനു വലിയ ഗുണമുണ്ടാകാൻ ഇടയുണ്ട്. ലോകത്തിൽ നടക്കേണ്ട രീതിയെ കുറിച്ചു പൊതുവായി ചില ഉപദേശങ്ങൾ അവിടുത്തെ അടുക്കൽനിന്നു കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്ന് ആഗ്രഹമുണ്ട്.

വിവേ — പല ആളുകളും എന്നോട് ഉപദേശങ്ങൾക്കായി ആവ

ശ്ലപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ വല്ല മന്ത്രമോ, ഉപാസനക്രമമോ വേണമെന്നായിരുന്നു അധികാ പേരടേയും ആവശ്യം. ഈ വകക്കാരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ എന്റെ കൈവശം ഒന്നാ ഇല്ലെന്നു പ്രത്യേകം പറയണമെന്നില്ലല്ലോ. നിങ്ങളുടെ ആവശ്യം ഇതിലധികം യുക്തിയുക്തമാണെങ്കിലും എഴുപ്പത്തിൽ സംഗ്രഹിക്കത്തക്കതല്ല. നിങ്ങൾ ഉൽകൃഷ്ടാഭിപ്രായാലാസം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ആളാണല്ലോ. വായിച്ച മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്ന സംഗതികളേക്കാൾ അധികം വിലയേറിയതായി ഒന്നാ ഈ പത്തോ പതിനഞ്ചോ മിനിറ്റിനിടയ്ക്കു പറഞ്ഞു തീർക്കാൻ സാധിക്കുമോയെന്നു സംശയമാണ്. കാർക്കിളൻ എഴുതിട്ടുള്ള സ്കർട്ടാർ റിസാർട്ടസ് വായിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ?

ഞാൻ—ഇല്ല.

വിദ്വ—എന്നാൽ അതു ദിവസവും വായിക്കുന്നതു വളരെ നന്നായിരിക്കുമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഉത്തമമായ സംസ്കൃത ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പഠിച്ച് ഉണ്ടെങ്കിലും ആദ്യം ഈ പുസ്തകം വളരെ ഉപയോഗപ്പെടും. അവനവൻ ചെയ്യേണ്ട ജോലി എന്തായാലും അതിനെ, മുഴുവൻ ശക്തിയുമുപയോഗിച്ചു കഴിയുന്നേടത്തോളം നല്ലവണ്ണം ചെയ്യണമെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാനമായ ഉപദേശം. ഇതിനെപ്പറ്റി കുറച്ച് ആലോചിച്ചാൽ സമുദായാവസ്ഥ, രാഷ്ട്രഭരണക്രമം, മുതലായവകൊണ്ടു നമുക്കുണ്ടാകുന്നുവെന്നു നാം പറയുന്ന പ്രതിബന്ധങ്ങൾ കൃത്യനിഷ്ഠയെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം നിസ്സാരങ്ങളാണെന്നു വ്യക്തമാകും. വലിയ തടസ്സങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. അവയെ എത്രക്കുന്നതിനാ ജയിക്കുന്നതിനാണ് മനുഷ്യർ. നിങ്ങളുടെ നാട്ടിലുള്ളതിൽ എറ്റവും താണജന്മികളിലൊന്നാണല്ലോ പുലയർ. ആ ജാതിയിലുള്ള ഒരുത്തനു പല പ്രതിബന്ധങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലും എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും ഉള്ള ഒരുളോളംതന്നെ കൃത്യനിഷ്ഠയും നന്നായ ബുദ്ധിശക്തിയും അവനു പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ കഴിയും. മനസ്സിന്റെ നിശ്ചയവും ശക്തിയുമാണ് പ്രധാനം. ഇങ്ങളും ശ്ര

മങ്ങളും അകത്തുനിന്നുതന്നെ വരണം. പുറത്തുനിന്ന് അകത്തേക്കു കടത്താമെന്നു വിചാരിക്കുന്നതു മൂഢതപമാണ്. പുറമേയുള്ള വസ്തുക്കൾ മനസ്സിൽനിന്നുതടവിക്കുന്നവയെ സഹായിക്കുന്നുവെന്നു മാത്രമേയുള്ളൂ. അവനവന്റെ ശക്തികൾക്കു ചേരുന്നതും, അവനവന്റെ രാജ്യത്തിന്റേതായൊ, സമുദായത്തിന്റേതായൊ, ലോകത്തിന്റേതായൊ, സ്ഥിതിക്ക് ഏറ്റവും ഗുണകരമായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നതും ആയ ഒരു കായ്ച്ചത്തിൽ കഴിയുന്ന ശ്രമം ചെയ്യുന്നതാണ് ജീവിതത്തെ ഉത്തമമാക്കുന്നതിനുള്ള ശരിയായ മാർഗ്ഗം. ആത്മസംശ്ലേഷം ഇതുതന്നെ ഏറ്റവും നല്ലതു.

ഞാൻ — ജാതിഭേദമാണ് ഭാരതഖണ്ഡത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നത് എന്നാണല്ലോ പലരുടേയും അഭിപ്രായം. ഈ വിഷയത്തിൽ എത്രവിധത്തിലുള്ള പ്രയത്നമാണ് ഫലവത്തായിത്തീരുന്നത്?

വിവേ — ഇപ്പോൾ നടപ്പുള്ള ജാതിഭേദം വളരെ ദോഷകരമായിട്ടുള്ളതുതന്നെയാണ്. അതുകൊണ്ട്, മുമ്പ് എന്തെല്ലാം ഗുണങ്ങളുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും, ഇപ്പോൾ ദോഷം മാത്രമേയുള്ളൂ എന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. എന്നാൽ ജാതിഭേദം മുതലായവയിൽ ഉള്ള അന്ധവിശ്വാസങ്ങളെ നീക്കുന്നതിനു പരമാത്മജ്ഞാനം ഒന്നുമാത്രമേ വഴിയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടു ശരിയായ അറിവു ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പരത്തുകയാണ് ആവശ്യമായിട്ടുള്ളത്. അറിവുള്ള ആളുകൾ തങ്ങളുടെ വിശ്വാസങ്ങളനുസരിച്ചു നടക്കുന്നതിൽ ഡ്രെയ്നും കാണിക്കേണ്ടതാണ്. അവർ സംധാരണ ജനങ്ങളുടെ നടപ്പിന് അടിമകളായിരിക്കരുത്. ശരിയായ ജ്ഞാനത്തേയും നടവടിയേയും പരത്തുന്നതിനു ഇതുപോലെ നല്ല മാർഗ്ഗം വേറെയൊന്നും ഇല്ല. നിങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ അതിവിശേഷമായ ഒരു ആചാരം, ചോവൻ, പുലയൻ മുതലായ ജാതിക്കൾക്കു തീണ്ടലുണ്ടെന്നതാണല്ലോ. ഈ ജാതിയിൽ ആരെങ്കിലും ക്രിസ്ത്യാനിയായാൽ പിന്നെ അവനു തീണ്ടലില്ല. തലമുടിയും കളുത്തു പേരും മാറ്റിയാൽ അശുഭമെല്ലാം പോയെന്നായിരിക്കും

വിചാരം. തീണ്ടൽ ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ മാത്രമേ നടപ്പുള്ളൂ. അറിവുള്ള ആളുകളെല്ലാം ഇതിനെ ധിക്കരിച്ചു നടക്കുകയാണെങ്കിൽ എടുപ്പത്തിൽ ഈ വിസ്ഫോടനം നിന്നുപോകും. ഒരു ചോവനോ മറ്റോ വഴിമാറാൻ ഭാവിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ തന്റെ ജാതിതന്നെ'യെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു മുന്പോട്ടു നടക്കുന്നതു വളരെ രസകരമായിരിക്കും. കൂടെ 'നോട്ടുപ്രമാണികൾ' ആരെങ്കിലുമുള്ളപ്പോഴും ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്ന ഒരു പരിഷ്കാരിയെ കണ്ടാൽ കൊള്ളാമെന്നു എനിക്കു വലിയ ആഗ്രഹമുണ്ട്.

ഞാൻ—എന്റെ നാട്ടിലുള്ള പല കേമന്മാരുടേയും അഭിപ്രായം ഇതിനു വിപരീതമാണ്. സാധാരണനടപ്പുകൾക്കു വിപരീതമായി നടക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഭാഷമേ ഉണ്ടാകാൻ ഇടയുള്ളുവെന്നും പരിഷ്കാരങ്ങൾ കാലാകൊണ്ടു വന്നുകൊള്ളുമെന്നും ആണ് അവരുടെ സമാധാനം.

വിവേ—അതു ഭീരുക്കളുടേയും മടിയാളുടേയും സമാധാനമാണ്. ഇവരുടെ വാക്കുകേട്ടാൽ കാലം എന്നതു ഒരു ആളാണെന്നു തോന്നിപ്പോകും. കാലത്തിനു വല്ലതു ചെയ്യാൻ ശക്തിയുണ്ടോ? എത്ര മാറ്റവും ഒരിക്കൽ പുതുതായിരിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ധർമ്മനിയ്യയും ധൈര്യവും ഉള്ള ചുരുക്കം ചിലർ ആദ്യം ചെയ്തു തുടങ്ങിയിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഒരു പരിഷ്കാരവും നടപ്പിൽ വരികയില്ലായിരുന്നു.

ഞാൻ—സമയംനേരക്കിടവണം എത്രകാര്യവും ചെയ്യാൻ എന്നുള്ളതു സ്ത്രീമല്ലേ? ചുരുമുള്ള സ്ഥിതികൾക്കനുസരിച്ചു പ്രവൃത്തികളാണ് മനുഷ്യർ ചെയ്യേണ്ടത്. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ വലുതായ ഗുണങ്ങൾ സാധിക്കാനായി നമുക്കു ശരിയല്ലെന്നു തോന്നുന്ന ചില പ്രവൃത്തികളേയും ചെയ്യേണ്ടിവന്നേക്കാം.

വിവേ—ഇങ്ങിനെ പൊതുവായി കാരോന്നു പറഞ്ഞാൽ അവയെ കുറിച്ച് ഇപ്പോൾ ഒന്നാ തീരുമാനിക്കാൻ സാധിക്കയില്ല. എങ്കിലും, പിന്നീട് ഗുണങ്ങൾ സാധിക്കാമെന്നുവെച്ചു തല്ക്കാലം അധർമ്മം ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റി കുറച്ച് ആലോചിച്ചുനോക്കാം. ഇ

തിന്ന ഒരു ഉദാഹരണം എടുക്കാം. ഒരു രാജ്യത്തിനു പല ഗുണങ്ങൾ ചെയ്യേണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ഒരാൾ അവിടത്തെ മന്ത്രിയാകാൻ ശ്രമിക്കുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കത്തന്നെ. അധികാരം സിദ്ധിക്കുന്നതിനായി ആയാൾ ഹീനമായ ചില പ്രവൃത്തികളെ ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഈ നല്ലതാണെന്നു നിങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നുണ്ടോ?

ഞാൻ—നല്ലതാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്ന ആളെ ബഹുമാനിക്കാനും പ്രയാസമാണ്. എന്നാൽ ആയോളമെ പ്രവൃത്തി തെറ്റാണെന്നുള്ളതിനു ശരിയായ കാരണമെന്നും എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല.

വിവേ—ആട്ടെ, അതു ഞാൻ പറയാം. അധികാരസിദ്ധിക്കായി ഹീനകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന രാജ്യതന്ത്രജ്ഞനു വരാൻ ഉള്ള ദോഷങ്ങൾ ചിലതുണ്ട്. ജനങ്ങളുടെ ഗുണത്തിനായിട്ടാണ് ഹീന പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നത് എന്നുള്ള വിചാരം സ്വാതന്ത്ര്യപ്രതിപത്തിയുടെ മറ്റെന്തെങ്കിലും മാത്രമായിരിപ്പാൻ ഇടയുണ്ട്. നമ്മുചെയ്യണമെന്ന് ആഗ്രഹമുള്ളവരിൽ ചിലർക്കു ഇങ്ങിനെ തോന്നിയേക്കാമെന്നു വിചാരിക്കാം. ഗുണപ്രതിപത്തിയുള്ളവർക്കും ഹീനവൃത്തിയോടുകൂട്ടി പരിചയം അപായകരമാണ്. ആദ്യം പൊതുജനങ്ങൾക്കായി ദോഷം ചെയ്യുന്നവർ കൂടുതലായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനായി ഹീനതപം കാണിക്കുന്നവനായിത്തീരും. നിത്യപരിചയവും സുഖപ്രതിപത്തിയുടേതും സദൃശ്യത്തിനെ എത്രക്കുകയാണെങ്കിൽ സദൃശ്യത്തിപക്ഷത്തിൽനിന്നു ജയിക്കാൻ ശക്തിയുള്ള മനസ്സുകൾ അത്യന്തം ചുരുക്കമാണ്. അതുകൊണ്ടു, ഗുണം ചെയ്യാനുള്ള സമയം വരുമ്പോൾ ചെയ്യാൻ ഉത്സാഹമുള്ള ആളുകളില്ലെന്നു വന്നേക്കാം. എന്നുമാത്രമല്ല, മനുഷ്യന്റെ മരണം എന്നാണെന്നു തീർച്ചയാക്കുവാൻ അസാധ്യമായ സ്ഥിതിക്കു ദോഷം ചെയ്യുവെന്നും, വിചാരിച്ചു ഗുണം ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പു മരിച്ചുപോയെന്നും വരാം. വലിയ സ്ഥിതിയിലിരിക്കുന്നവർ ചില ദോഷങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിന്റെ ഫലം, പിന്നീടു ചെയ്യാമെന്നു വിചാരിക്കുന്ന ഗു

ണങ്ങളുടെ ഫലംത്തക്കാരും വളരെ അധികമായിത്തീരാനാണ് എഴുപ്പം. വല്ല ഹീനപ്രവൃത്തിയും ചെയ്ത് ഉന്നതിയെ പ്രാപിച്ച ഒരാളുടെ കീഴിലുള്ളവരുടെ നടവടി വേഗത്തിൽ ചീത്തയായി പോകുമെന്നുള്ളതു കണ്ട് അറിയാവുന്ന ഒരു സംഗതിയാണ്. എല്ലാവരും അവനവന്റെ ശേഷിയനുസരിച്ചു നല്ലതുതന്നെ ചെയ്യേണമെന്നുള്ളതിന്റെ പ്രധാനകാരണം ഇതൊന്നുമല്ല. ജീവിതോദ്ദേശ്യം സുഖാനുഭവമല്ല. സുഖം ശരിയായ ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു അടയാളം മാത്രമാകുന്നു. ശരിയായവിധത്തിൽ കാലക്ഷേപം ചെയ്യുന്നവന് ആത്മസന്തുഷ്ടിയും ഒരുവിധം സുഖവും ഉണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ സുഖമായിരിക്കുന്നുവെന്നു വിചാരിക്കുന്നവരെല്ലാവരും സല്ലഭം ചെയ്യുന്നവരാണെന്നു പറയാൻ പാടില്ല. എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഞാൻ നല്ലവസ്തുക്കൾ ധരിച്ചു; സുഖമായിട്ടു ഭക്ഷണംകഴിച്ചു; എന്നുള്ള സംഗതികൾ അത്ര പ്രാധാന്യമുള്ളവയല്ല. അന്നവസ്തുവികളായ ജീവിതസൗകര്യങ്ങളെ നമുക്കായിട്ടോ, മറുപുരുഷന്മാർക്കായിട്ടോ സമ്പാദിക്കുന്നതിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെ നാം കാരണം വേറൊന്നാണ്. ജീവിതസൗകര്യങ്ങൾ സദൃശത്തിലെ സഹായിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് അവയ്ക്കു വേണ്ടി ശ്രമിക്കുന്നതു ഗുണകരമായിരിക്കുന്നത്. ഇവയെ മുഖ്യോദ്ദേശ്യമാക്കുന്നതു ശരിയല്ല. മനസ്സിനു ശക്തിയേയും, നന്മയേയും അധികമാക്കുന്നതാണ് മുഖ്യോദ്ദേശ്യം. സത്വം, ന്യായം ഭയമുതലായ ഗുണങ്ങളെ തന്നിലും മാരകവരിലും ദൃഢമായി ഉറപ്പിക്കാൻ വാക്കുകൊണ്ടു, മനസ്സാകാണ്ടു, പ്രവൃത്തികൊണ്ടു ശ്രമിക്കുന്നതാണ് നമ്മുടെ ധർമ്മം. അധർമ്മത്താൽ എതിരിട്ടു ജയിക്കുന്നതിനായി ഐഹികജീവിതത്തെ ഉപയോഗിക്കുന്നവർ തന്നെയാണ് പരമാനന്ദത്തെ അനുഭവിക്കുന്നത്. ജീവിതോദ്ദേശ്യം ഇതാണെങ്കിൽ, സമുദായഗുണത്തെ കാക്കിക്കുന്ന ഒരാൾ ഹീനതപാകൊണ്ടു തുടങ്ങുന്നതു ഭോഷതപമാണെന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ.

ഞാൻ—ചൊതുജനങ്ങളുടെ ഗുണത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് തങ്ങൾ മന

സ്നാക്ഷിക വിപരീതമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നത് എന്നു പറയുന്നതും ഭീരുത്വത്തിന്റേറയും, സ്വാർത്ഥപ്രതാപത്തിയുടേയും അടയാളമെന്നു എന്നിങ്ങ നിശ്ചയമായി, ഇത്രയും സമയം എന്നിക്കായി വ്യയംചെയ്യതിനു വന്ദനം,

വിവേ—ഞാൻ ഇവിടെനിന്നു പോകുന്നതിനുമുമ്പ് ഇനിയും ചില പ്ലോറോ തമ്മിൽ കാണാമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. എനിക്ക് ഈ മാതിരി സംഭാഷണങ്ങൾ വളരെ സന്തോഷപ്രദങ്ങളാണെന്ന് ആദ്യമെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ.

ഉടൻതന്നെ യാത്രപറഞ്ഞു ഞാൻ പുറപ്പെട്ടു.

ജി. രാമൻദമനോൻ, എം. എം.

അന്തരിക്ഷം

(തുടർച്ച)

ഭൂഗോളം തണുത്തു കട്ടപിടിക്കുന്നതിനുമുമ്പെ, —അനന്തകോടി സംവത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പിൽ—നമ്മുടെ ഭൂഗോളം അഗ്നിമയമായ ഒരു ചെറിയ സൂര്യനായിരുന്നു. അക്കാലത്തെ അന്തരിക്ഷത്തിൽ, ജ്വാലകളായി നിന്നിരുന്ന ഓരോരോ ലോഹങ്ങളുടെ ബാഷ്പങ്ങളും മറ്റു വാതകങ്ങളുമെത്ര ഉണ്ടായിരുന്നത്. അന്തരിക്ഷത്തിൽനിന്നു ലോഹബാഷ്പവഷ്ങ്ങളും അപ്പോപ്പോറോ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഈ വൃഷ്ടിപാതങ്ങളാൽ, അന്തരിക്ഷത്തിലെ ലോഹബാഷ്പപരിമാണം ഗണ്യമായ നിലയിൽ കുറഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഭൂഗോളത്തിന്മേൽ വീണ ലോഹവഷ്ങ്ങൾ, ചൂടുനിമിത്തം തിരികെ വാതകങ്ങളായി പരിണമിച്ചു മേൽ അന്തരിക്ഷത്തിലേക്കു ഉൾഗമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇങ്ങനെ അനേകസംവത്സരങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാറെ, ലോഹബാഷ്പവഷ്ങ്ങൾ തണുപ്പുനിമിത്തം വാതകങ്ങളായി പരിണമിച്ചില്ല. ലോഹങ്ങൾ തണുത്തു ദ്രവങ്ങളായി, പിന്നീട് ഘനവസ്തുക്കളായിത്തീർന്നു, ഭൂതലത്തിൽ കട്ടപിടിച്ചു കിടപ്പായി. ഈ വിധം അനവധികാലം

കഴിഞ്ഞു. ഭൂഗോളം തണുത്തു തണുത്ത് ചെടികളുടേയും, ജന്തുക്കളുടേയും ജീവനത്തിനു യോഗ്യമായി. അന്തരിക്ഷവും, ഗുരുതരങ്ങളായ ലോഹബാഷ്പങ്ങളുടേയും മററും വിട്ടു പിരിഞ്ഞ് ഇപ്പോഴത്തെപ്പോലെ സ്വച്ഛമായിത്തീർന്നു.

വളരെക്കാലം മുമ്പുതന്നെ നമ്മുടെ അന്തരിക്ഷം ഇപ്പോഴുതേപ്പോലെ സ്വച്ഛമായി എന്നുള്ളതിന്നു പൂർണജന്തുക്കളുടെ ചരിതങ്ങൾ സാക്ഷ്യങ്ങളാണ്. അക്കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന സമുദ്രജന്തുക്കളിൽ ഒരു വർഗ്ഗത്തിനു നയനനൂറ്റിയങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നതായ ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ട്. ഭൂമിക്കു സൂര്യനിൽനിന്നു ലഭിച്ചുവരുന്ന പ്രകാശം, അക്കാലത്തും, അന്തരിക്ഷത്തെ കടന്നു സമുദ്രജലത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു, ജന്തുക്കളുടെ നയനങ്ങൾക്കു വിഷയമായിരിക്കണമെന്നുവരുമകിൽ അന്തരിക്ഷം അക്കാലത്തു തേജഃപ്രവശ്യമായിരുന്നിരിക്കണമല്ലോ. അന്തരിക്ഷം അന്നും ഇന്നത്തെപ്പോലെ സ്വച്ഛമായിരുന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അന്ന് അധികം നീരാവിയും ഇംഗാലാജ്ജവാതകവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇംഗാലാജ്ജവാതകത്തിൽ മിക്ക അംശവും, പിൻകലത്തു കല്ലരിപ്പാറകളുടേയും, ചുണ്ണശിലകളുടേയും ആവിർഭാവത്തിന് ഉപകരിക്കപ്പെട്ടുപോയിട്ടുണ്ട് എന്നുള്ളതു മറന്നു കൂടുന്നതല്ല.

ഭൂഗോളം ക്രമേണ തണുത്തു പോയതോടുകൂടി അന്തരിക്ഷത്തിനു ചൂടു കിട്ടുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം വേറെ തേടേണ്ടിവന്നു. വായുമണ്ഡലത്തിന്റെ ഉഷ്ണസ്ഥിതിക്ക് ഏകം വലംബമായിത്തീർന്നു സൂര്യഗോളമായിരുന്നു. ഒമ്പതുകോടിമുപ്പതുലക്ഷം നാഴിക ഭൂരം സഞ്ചരിച്ചുവരുന്ന സൂര്യശ്ലീകളിലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, നമ്മുടെ അന്തരിക്ഷം എത്രയോക്കാലം മുമ്പു ശീതമായിത്തീർന്നു. ഭൂഗോളത്തിൽ നിന്നു ശാസനമണ്ഡലത്തിന്നു ലഭിച്ചുവരുന്ന ചൂടു ആറിലേഴുഭാഗം ഹാരൻഹൈററ് ഡിഗ്രിയോളമേ ഉള്ളൂ. എന്നാൽ, സൂര്യശ്ലീകളിൽ നിന്നാകട്ടെ ൨൦൦ ഡിഗ്രി (൨൦൦൯) ചൂടു കിട്ടുന്നുണ്ട്. ഇതിലായിരുന്നുവെങ്കിൽ നമ്മുടെ അന്തരിക്ഷം എത്രയോ വേഗത്തിൽ തണുത്തുപോവുകയും ഭൂമിയിലുള്ള നാം ശീര.വസ്യം പുതച്ചുവരെപ്പോലെ ആവുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.

നമ്മുടെ ഭൂഗോളത്തെ പൊതിഞ്ഞിരിക്കുന്ന അന്തരിക്ഷം നമ്മുടെ സ്വന്തമായ സ്വത്താണ്; ബ്രഹ്മാണ്ഡകടാഹത്തിലുള്ള ഒരു മഹാന്തരിക്ഷത്തിന്റെ അംശമല്ല. വാസുവത്തിൽ ഇങ്ങനെയൊരു മഹാന്തരിക്ഷം ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ നമ്മുടെ സൂര്യഗോളത്തിനതന്നെ എത്രയോ മഹത്തായ ഒരു വായുമണ്ഡലം ഇതുപോലെ ഉണ്ടായിരിക്കുമായിരുന്നു. സൂര്യഗോളാന്തരിക്ഷത്തിന്റെ വിസ്തൃതി, ശുക്രഗ്രഹത്തിന്റെ സഞ്ചാരമാറ്റത്തെക്കൂടെ അതിലംഘിക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ, വാസുവാ ഇങ്ങനെ അല്ലല്ലോ. സൂര്യന്റെ അന്തരിക്ഷം അഞ്ചുലക്ഷം നാഴികയിലധികം ആഴമുള്ളതല്ല; ഭൂമിയുടെ അന്തരിക്ഷത്തിനാകട്ടെ, കൂടിയപക്ഷം ഒരു ഞരനാഴികയിലധികം ആഴമില്ല.

നമ്മുടെ അന്തരിക്ഷത്തിന്റെ ഉന്നതി എത്രമാത്രമുണ്ടെന്ന് ഇതേവരെ നിരൂപിച്ചിട്ടില്ല. ഭൂതലത്തെ അളന്നു നിർണ്ണയിക്കുന്ന വിധത്തിൽ അന്തരിക്ഷത്തെ അളന്നറിവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ലല്ലോ. വായുമണ്ഡലത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഉന്നതമായ സ്ഥാനത്ത് എത്രവാൻ മനുഷ്യന്റെ സാധ്യതയുണ്ട്. ഒരു പക്ഷം, നമ്മുടെ വളരെ പൊങ്ങിപ്പറക്കുമെന്നിരിക്കിലും, വായുവിന്റെ കാർഷ്യം വിചാരിച്ചാൽ, അത് ഏതേതു സ്ഥാനങ്ങളിൽ വ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു നിർണ്ണയിക്കുവാൻ പ്രയാസമാകുന്നു. എന്നാൽ, വായുവിന് ഒരു ഭാരവും, പ്രതിരോധനശക്തിയും ഉണ്ടെന്ന് എവിടം മുതൽക്കു ലക്ഷ്യം കിട്ടുന്നുവോ, അവിടം തുടങ്ങി, ലക്ഷ്യം കിട്ടാതാകുന്ന സ്ഥാനം വരെ വായു വ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ഗണിക്കാവുന്നതാകുന്നു. നാം മേൽ അന്തരിക്ഷത്തിലേക്കു പൊങ്ങിപ്പോകുമ്പോൾ, വായുവിന്റെ ഭാരവും പ്രതിരോധനവും കുറഞ്ഞു വരുന്നു എന്നു നമുക്ക് അനുഭവമാകുന്നതാണ്. സന്ധ്യാകാലപ്രകാശത്തെയും, കൊള്ളിമീൻ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ പാതത്തെയും, കണ്ടു വായുമണ്ഡലത്തിന്റെ ഉന്നതിയെ നിർണ്ണയിക്കുവാൻ കഴിയും.

ആറ്, കുളം, കായൽ മുതലായ ജലപൂർണ്ണങ്ങളിൽ, അടിവാരത്തുപതുങ്ങി സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ, മേൽ നീന്തി നടക്കുവാൻ കഴി

യത്തേ ചില പുന്തി മത്സ്യങ്ങളുണ്ട്. ഇവയെപ്പോലെ, വായുമണ്ഡലമെന്ന സമുദ്രത്തിന്റെ അടിപാറത്തു സഞ്ചരിക്കുന്ന ജന്തുക്കളാകുന്നു മനുഷ്യർ. തമ്മുടെ തലയ്ക്കു മീതേ ഏതാനും നാഴിക ദൂരം കഴിഞ്ഞാൽ, എന്തൊക്കെയാണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്നുള്ള വിചാരമെന്നും നാം അറിയുന്നതേ ഇല്ല. ഇന്നതെല്ലാമാണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്നു കണ്ടറിയുന്നതിന് അന്തരീക്ഷത്തിൽ പൊങ്ങിപ്പോവാൻ നമുക്കു ശക്തിയുമില്ല.

ഭൂതലത്തിൽനിന്നു പൊങ്ങി നില്ക്കുന്ന ഭാഗങ്ങളായ പർവ്വതങ്ങളുടെ മുകളിൽ തന്നെയും അധികം ആളുകൾ പ്രവേശിച്ചിട്ടില്ല. അക്കാൻകാകപാ' പർവ്വതത്തിന്റെ മുകളിലേക്ക് ഇരുപത്തിനാലായിരം അടിയോളം പൊക്കത്തിൽ, അതവിതു, നാലു നാഴികയിലധികം പൊക്കത്തിൽ ഒരാൾ പ്രവേശിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് ഇതേവരേയുണ്ടായിട്ടുള്ള പർവ്വതധാരാണപ്രവൃത്തിയിൽ മുഖ്യമായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ, ബെർലിൻ പട്ടണത്തിലെ ഡാക്ടർ ബെർസൺ എന്ന ആൾ ചുവർ-മാണ്ടു ആകാശവിമാനത്തിൽ കയറി മുപ്പതിനായിരം അടി പൊക്കത്തിൽ പോയിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ, വായുമണ്ഡലത്തിന്റെ മേൽത്തട്ടുകളെ പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ള ആളുകൾ ഇനിയുമുണ്ട്. ഡാക്ടർ ബെർസൺ തന്റെ വിമാനത്തിനകത്തു സംഭരിച്ചിരുന്ന വായുമാപനയന്ത്രങ്ങളെ നോക്കി, വായുവിന്റെ ഉന്നതിയേയും ഭാരത്തേയും മറ്റും നിണ്ണയിക്കുവാൻ ശക്തനായി ഭവിച്ചിരുന്നു. ഇത് അദ്ദേഹം ചെയ്തിരുന്ന ചില മുൻകരുതലുകളാൽ സാധിച്ചുവെന്നു ഉള്ളു. മേൽ അന്തരീക്ഷത്തിൽ പൊങ്ങിപ്പോകുന്നതോടും വായുവിന്റെ ദ്രവീമയും ഭാരവും കുറയുകയും, ശ്വാസോച്ഛ്വാസക്രിയകൾക്കു നാം ശ്രമപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ശ്വസിക്കുവാൻ വേണ്ടുവാളും വായു ലഭിക്കാതിരുന്നാൽ, മോഹാലസ്യമുണ്ടാവുമെന്നുള്ളതിൽ സന്ദേഹമില്ല. അങ്ങനെ അവശത ഉണ്ടായാൽ വായുമാപനം അസംഭ്യമായ്ത്തീരുകയേ ഉള്ളു. ഡാക്ടർ ബെർസൺ, ഈ ക്ലേശങ്ങൾക്കു സംഗതി വരുത്താതിരിക്കുവാനായി മുൻകൂട്ടി അമ്ലജനകവാതകത്തെ കരുതി വെച്ചിരുന്നു. ഇതു

ശപഥിച്ചുകൊണ്ടു പ്രാണധാരണം ചെയ്തയാൽ അദ്ദേഹത്തിനു മുപ്പതിനായിരം അടിവരെ പൊങ്ങുചാൻ സാധിച്ചു. മ്പുനാമം ണ്ട് ദുര്യവെരാമ്പടൺ എന്ന പ്രദേശത്തുവെച്ചു ഗ്ലേയ്ഷെർ എന്നും കാക്ലൂവെൽ എന്നും രണ്ടുപേർ ആകാശവിമാനത്തിൽ കയറി പറന്നുനോക്കി. ഇരുപത്തൊമ്പതിനായിരം അടി പൊങ്ങിയപ്പോൾ അവർ മൂർച്ഛിച്ചുവീണു. ആകാശവിമാനം പൊങ്ങിപ്പോങ്ങി മുപ്പത്തൊന്നായിരം അടിവരെ എത്തി എന്ന് അവർക്ക് ഊഹമാത്രത്തലേ നിണ്ണയിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളു. ഡാക്ടർ ബെർസൺ ചെയ്യുന്ന മുൻകരുതലിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഊഷ്മാവിനിയേയും, വായുമാപിനിയേയും മറ്റും നോക്കി കണക്കെടുക്കുവാൻ സാധിച്ചു. ഊഷ്മാവിനിയുടെ രസസ്കന്ദം വളരെ താണുപോയി; അതു ('ഫാരെൻഹൈറ്റ്') സുന്നസ്ഥാനത്തുനിന്നു ഒരു ഡിഗ്രി തണുക്കുന്നു. വായുവിന്റെ ഭാരത്തെ അളക്കുന്ന യന്ത്രത്തിലുള്ള രസസ്കന്ദം ൩൦ അംഗുലമായിരുന്നതു താണ്താണ് ഒരു അംഗുലമായി. ഇങ്ങനെ പല മാറ്റങ്ങളും ഡാക്ടർ ബെർസൺ കണ്ടു. വാസ്കവത്തിൽ മനുഷ്യന് ആനന്ദാദികയിലധികം പൊക്കത്തിൽ അന്തരിക്ഷത്തെ പ്രാപിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അതിനപ്പുറം പൊങ്ങിപ്പോവാൻ വളരെ കൃത്രിമോപകരണങ്ങൾകൊണ്ടു സാധിക്കൂ. സാധാരണമായി സമുദ്രനിരപ്പിൽനിന്നു പതിനഞ്ചായിരം അടിക്കു മേൽ പൊക്കമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ മനുഷ്യന്റെ പാക്കുവാൻ പാടില്ല; അങ്ങനെ പാത്താൽ ശ്വാസപ്രവൃത്തിക്കു ക്ലേശവും, തന്മൂലം അനേകം ആപത്തുകളും ഉണ്ടാവും. മനുഷ്യന്റെ നിരന്തരയോഗ്യമായ അന്തരിക്ഷാംശം എത്ര മാത്രമാണെന്നു നോക്കുമ്പോൾ, ഈ ലോകത്തിൽ മനുഷ്യർ ചെയ്യുവരുന്ന അത്ഭുതകർമ്മങ്ങളും, മനുഷ്യർ പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന ബുദ്ധിശക്തിയും മറ്റും അന്തരിക്ഷത്തിന്റെ എത്രയോ ചെറുതായ ഒരു കഷണത്തിനുള്ളിലാണ് കിടന്നു ലഹളകൂട്ടുന്നതെന്നു ബോധപ്പെടുന്നതാകുന്നു. മനുഷ്യന്റെ എത്ര തരം മഹാത്മ്യവും ഈ പ്രപഞ്ചത്തിലുള്ള ഗണനാർഹമായ ക്ഷേത്രത്തിൽ, ഭൂഗോളത്തിന്റെ പുറത്തുനിന്ന് ഒരു മൂന്നു നാഴികയ്ക്കുള്ളിലല്ലാതെ

അതിനപ്പുറം കടക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതു വിചാരിച്ചാൽ, മനുഷ്യൻ എത്രയോ നിസ്സാരമായ ജന്തുവാണെന്നു സ്വതഃസിദ്ധമാകുന്നു.

വായുമണ്ഡലത്തിന്റെ പൊക്കത്തെ അളന്നു തിട്ടപ്പെടുത്താൻ ആകാശവിമാനയാത്രങ്ങളും മറ്റും, വിചാരിക്കുന്നേടത്തോളം പൂർണ്ണമായി ഉപകരിക്കുന്നില്ല. എന്നാലും, വായുവിന്റെ സമ്മർദ്ദം നമുക്ക് ഇക്കാര്യത്തിൽ വളരെ ഉപകാരകമായിരിക്കുന്നുണ്ട്. വായുവിന്റെ സമ്മർദ്ദത്തെ അളന്നു നോക്കിട്ടുള്ളതിൽനിന്നു, വായുമണ്ഡലം, ഗണനാർഹമായ ഭാരത്തോടും പ്രതിരോധനത്തോടുകൂടി എത്ര പൊക്കംവരെ വ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്. വായുഭാരമാപിനിയുടെ രസസൂക്ഷ്മത്തിന്റെ പൊക്കം, മേലുള്ള വായുവിന്റെ സമ്മർദ്ദത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതാണല്ലോ. ഇതിമ്മൂന്നും, അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഒരു മുപ്പത്തെട്ടു നാഴികയോളം നാം പൊങ്ങുന്നപക്ഷം, മേല്പറഞ്ഞ യന്ത്രത്തിലെ രസസൂക്ഷ്മം തീരെ തണുപ്പായിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നതാണ്. ആകയാൽ, നൂറു നാഴികയ്ക്കുമേൽ വായുവിന്റെ ഭാരം ഗണനയ്ക്കു വിഷയമാകാത്ത വിധത്തിലാകുന്നുവെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു. കൊള്ളിമീൻ എരിഞ്ഞു വിഴുന്നതു നോക്കിയാൽ, അതിന് ജപാല ഉണ്ടാകുവാൻ വായുവിനോട് പലപ്പോഴും ചെയ്യണമെങ്കിൽ, വായു ഒരു നൂറു നാഴികയോളം പൊങ്ങിക്കിടക്കണമെന്ന് ഊഹിക്കാം. എന്നാൽ, അത്രപൊക്കത്തിൽ അന്തരീക്ഷവായു തീരെ കൃശതയായിരിക്കുകയുള്ളൂ. സന്ധ്യാകാലത്തിലെ പ്രകാശം ഉണ്ടാകുന്നതു വായുവിൽ, ധൂളികളുടേയും മറ്റും സാന്നിധ്യത്താൽ സൂര്യശക്തികൾ അവയിൽതട്ടി പ്രതിഫലിക്കുകയാണെന്നുള്ളത് നിസർഗ്ഗമാണല്ലോ. ഒരു അമ്പതു നാഴികവരെ പൊക്കത്തിൽ ഈ ധൂളികളും മറ്റും വ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലേ ഈ വിധം ഒരു കാഴ്ച ഉണ്ടാവൂ എന്നു ഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ആലോചിച്ചാൽ, വായുമണ്ഡലത്തിന്റെ ഗണനാർഹമായ ഉന്നതി ഒരു അമ്പതു നാഴിക ആണെന്ന ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇത്രയും ദൂരമേ, വായു അല്പമെങ്കിലും നിബിഡമായി കിടക്കുന്നുള്ളൂ. അതി

നമേൽ, വായു അതികൃശമായും, ഗണനയ്ക്ക് അവിഷയമായും ഇരിക്കുന്നു.

കേ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള.

ഏകാദശിമാഹാത്മ്യം

(കൈകൊട്ടിക്കളിപ്പാട്ട്)

പാരിൽപ്രസിദ്ധമാനല്ലവായിൽ
പാരംവിളങ്ങാമുകന്ദൻതന്റെ
പാദയുഗളമായിടുന്നോര-
പ്പാരിജാതദ്രുമംകൈതൊഴുന്നേൻ.
പാരിച്ചുസംസാരഭുജമാകും
പാരാവാരംതന്നിതനീതിനീന്തി
പാരവശ്യംപൂണ്ടുഴലുന്നോക്ക്
പാരംലഭിപ്പാനുപായംചൊല്ലാം.
പാരാതെന്നോൽക്കേണമേകാദശീ
പാരണാദപാദശീകൊണ്ടുവേണം
പാപങ്ങളെല്ലാംനശിക്കുമെന്നാൽ.
പരമഗുണശാലിയാമംബരീഷൻ
പരിചൊടിയുനോറപ്രകാരങ്ങളും
പരപുരുഷനാകിയമാധവന്റെ
പെരുകിനൊരുഭക്തവാത്സല്യത്തെയും
പറകിലതികൗതുകമുണ്ടാമല്ലോ
പരഗതിയുംവന്നീടുംകേൾപ്പിനെങ്കിൽ.

൨

(‘മോനേലോലോപന’ എന്ന പാലെ)
 നാനാഗുണനിധിവൈവസ്വതൻമന-
 നന്ദനനന്ദനനായിട്ടു
 നാനാഭഗനാംഗപഞ്ചസുതൻപത്മ-
 നാഭന്റെഭക്തനാമംബരീഷൻ
 നാലുവേങ്ങുംശാസ്ത്രങ്ങളുംപിന്നെ
 നല്ലധനോപസാരങ്ങളും
 നന്നായ്ഗ്രാമിച്ചൊരുമന്നവപുഗവൻ
 നന്ദനീയാംഗൻവിനയശീലൻ
 നാരീജനമനോഹാരിസുമനസ്സ്
 നാരായണപ്രസാദൈകപാത്രം.
 നാട്ടിൽപ്രജകൾക്കുതുഷ്ടിവളത്തുടൻ
 നഷ്ടസന്താപാപരിപാലിച്ചു.
 നാഥൻമുക്കുന്റെപാദാംബുജങ്ങളിൽ
 നാൾതോറാവലിച്ചഭക്തിയാടും
 നന്മഹിപാലൻവസിച്ചുവിഭാകര-
 നന്ദിനീതീരമധുവനാൻ,
 നന്മവരവതിനേകാഭശീവ്രതാ
 നന്മറയോരുമായാരംഭിച്ചു
 നലുമാടൊരിക്കൽഭുജിച്ചുഭഗമിനാൾ
 നളിനായതാക്ഷനെച്ചിന്തിച്ചുച്ഛിൽ
 നരപതിപിററന്നാളുപവാസവുംചെയ്തു
 നരകാരിപൂജയുംചെയ്തുഭക്തൻ.
 നവധേനുദാനങ്ങളുനവധിചെയ്തുടൻ
 നുവരൻഭുജിച്ചീടുംപാദശിനാൾ.

൩

(‘പാലംഗി’ എന്നപാലെ)
 നിമ്ബലനാംഭുപാലൻനിശ്ചലനിഞ്ഞിനെപലനാൾ

നിയമിതമൊരുമട്ടിൽനിയമമനുഷ്ടിപ്പേപ്പോൾ
നീരദനീലാകാശൻ നീരജകോമളനയനൻ
നിരപമനാംമധുവൈരിനരവധിമോദംപൂണ്ടു
നിജ്ജിതസുതൃപ്രഭമാനിജചക്രംഘ്രപതിയുടെ
നികടൈകല്പിച്ചുതദാനിഖിലഭയംതിരിപ്പിതിനായ്.

൪

(‘ശ്രോകപുരി’ എന്നുപോലെ)

അവനീശനംബരീഷനവികലംതപസ്സോടും
അധിവസിക്കുന്നതുകേട്ടതിഭീതിപൂണ്ടശക്രൻ
അഴലെല്ലാംദുർഗ്ഗാസംഭവങ്ങളുകോടെയറിയിച്ചു
അകത്തറിൽകനിവേദംഅഖിലതാപസമൗലൈ!
അടിയൻനിന്തിരുമലരടിയീണവണങ്ങുന്നേൻ
അമലനംബരീഷനമിതതപംചെയ്യുന്നു
അവനെനെപോക്കുമിപ്പോളവശനായ്ത്തീർത്തൊന്നും
അതുഭവാൻമുടക്കേണം, അതുലസൽഗുണസിന്ധോ!
അമാനായകൻതന്റെഅഭിലാഷമേവകേട്ടു
അനുവദിച്ചാശുപോന്നുഅലസംതെറ്റുവ്സംസാരവും
അവസരംപാഞ്ഞൊരുനാൾഅരചന്റെവൃതത്തിന്റെ
അവധിയാദപാദശിനാൾഅവിടെക്കുടങ്ങുന്നള്ളി.

൫

(‘എങ്കിലെന്റെവംസുദേവ’ എന്നുപോലെ)

മാമുനിജനമണിയാമൗലിയെക്കണ്ടംബരീഷൻ
മാനസംതെളിഞ്ഞുബഹുമാനിച്ചുവണങ്ങിച്ചെന്നാൻ
മത്സരംകൂടാതെനിന്നെമത്സമീപെകാണുമൂലം
മത്തുതാഴ്ന്നതെജനനംമാമകാസഹലമായി
മാനവേന്ദ്രൻകുണിച്ചപ്പോൾമാന്യനാമുനിയുമോർത്താൻ
മാന്ദ്യംകൊണ്ടുമുട്ടിച്ചിടാമെന്നവന്റെവൃതമിന്നു
മന്ദമേവംനിശ്ചയിച്ചുമജനത്തിന്നെഴുന്നള്ളി.

ന

(മേഘജ്വലാപിമാർ' എന്നപേരേ)

കാലാരിസംഭവനായമുനീന്ദ്രൻ
 കാളിന്ദിയിൽച്ചെന്നിറങ്ങിപതുക്കെ
 കാലുകഴുകിയുംകണ്ണുതുടച്ചും
 കാഷായവസ്ത്രംനനച്ചുപിടിഞ്ഞും
 കാറമൊട്ടേറുകടവാലിരുന്നും
 കാളമാന്തോയത്തിൽമുങ്ങിക്കിടന്നും
 കാലഃ വളരെക്കഴിഞ്ഞാരുശേഷം
 കാണാഞ്ഞുഭൂപനചിന്തതുടങ്ങി
 കണ്ടതില്ലല്ലൊമഹാമുനിതന്നെ
 കാരണമെന്തെന്നറിഞ്ഞതുമില്ല
 കർമ്മസമാപ്തിക്കുകാലമടുത്തു
 കനിവോടുപാർന്നൊചയുണമല്ലൊ
 കഴിവുമാറായല്ലൊപോദശിയിപ്പോൾ
 കഴിവിനിയെന്തെന്റെരുകശവശേഷരേ
 കരുണാംബുധ, കൃഷ്ണ, കാരണമുടൻ
 കരിമുകിൽവണ്ണ്, മുക്കുന, മുരാര
 കരണീയമെന്തിപ്പോളെന്നതുമെന്റെ
 കരളിലുദിപ്പതിനായരുളേണം.

മച്ചുണ്ടിയത് (ശാന്തപ്പിള്ളി).

അജ്ഞാനത്തിൽക്കിടക്കുന്നതതിയെരസം

കൂട്ടിയോരോപ്രകാരം

വിജ്ഞാനക്കൊഴുതുകാട്ടികുമൊട്ടശരിയാ-

മ്മട്ടമേൽപ്പോട്ടുകേററി.

സജ്ജനത്തിങ്കലോളംസരസമൊഴികളാൽ

സൈപ്രമെത്തിയ്ക്കുമേമ്മ!

ചിജ്ഞാനത്തിന്റെകാമ്പ! ഭഗവതി, ശരണം

ഭാരതീ! ബ്രഹ്മനാഥേ!

കൊടുങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ.

പലവക.

കഴിഞ്ഞലക്കം രഞ്ജിനി രവു ൩-ാം ഭാഗത്തിൽ 'നൂറു ലെ ക
രെയ്ത്ത്' എന്ന ലേഖനത്തോടു ചേർന്ന് പാദലിഖിതത്തിൽ 'ബ്രിട്ടീ
ഷ് കാരോട്' എന്നതു 'ഡച്ചുകാരോട്' എന്നു വേണ്ടതാകുന്നു.

* *

*

മനോമോഹനകഥകൾ:—തകശ്ശേരി മനോമോഹനാ' അച്ചു
കൂട്ടത്തിൽനിന്നു മാസംതോറും ഓരോരോ ചെറിയ പുസ്തകങ്ങളായി
അച്ചടിച്ച് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാനുമാകുന്നു മേല്പടി കഥകൾ. ഹേമ
ലത', പത്തു വിനോദകഥകൾ', ചോസർ മഹാകവിയുടെ കഥ
കൾ', 'വീരമാർത്താണ്ഡന്റെ വിക്രമങ്ങൾ' ഇങ്ങിനെ നാലുകഥാപു
സ്തകങ്ങൾ പ്രസാധകൻ കെ. പരമപിള്ള. എം. എ. അവർകൾ
സദയം അയച്ചുതന്നിട്ടുള്ളതു ഞങ്ങൾ നന്ദിപൂർവ്വം കയ്യെടുത്തു
ക്കുന്നു. ഇതിൽ 'വീരമാർത്താണ്ഡന്റെ വിക്രമങ്ങൾ' ജി. രാമൻ
മനോൻ അവർകളുടെ തർജ്ജമയാകുന്നു. ലണ്ടനിലെ റിവ്യൂ
ഫ് റിവ്യൂസ് (Review of Reviews) എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് മാസിക
യുടെ ഉടമസ്ഥനും പത്രാധിപനുമായ ഡബ്ബ്ലി. ടി. സ്റ്റേഡ് എ
ന്ന പ്രസിദ്ധവിദഗ്ദ്ധൻ ഇംഗ്ലീഷുകാരായ കുട്ടികളുടെ അറിവിന്നും
വിനോദത്തിന്നും വേണ്ടി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങളിൽ
ഏതാനും മലയാളഭാഷയിൽ ഖണ്ഡം ഖണ്ഡമായി പ്രസിദ്ധപ്പെ
ടുത്തുവന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ് കെ. പരമപിള്ള അവർ
കളുടെ ഈ ഉദ്യമം എന്ന് ഇതിന്റെ ൧-ാം ലക്കത്തിൽ ചേർത്തിട്ടു
ള്ള പ്രസ്താവനയിൽ കാണുന്നതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ വളരെ സന്തോ
ഷിക്കുന്നു. കുട്ടികളുടെ മനസ്സിന്നു വിനോദവും പ്രായത്തിനനുസ
രിച്ച് അവരുടെ ബുദ്ധിദർശനവും ഉണ്ടാക്കുന്നവയാകുന്നു മി
സ്റ്റർ സ്റ്റേഡിന്റെ കഥകൾ. മലയാളത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന
ഈ കഥകളുടെ പ്രസാധകൻ മലയാളഭാഷയുടെ ഉറ്റ ബന്ധുവും,
പണ്ഡിതനും ആയ കെ. പരമപിള്ള എം. എ. അവർകളുണ്ടെ

ന്നു കേൾക്കുമ്പോൾതന്നെ വായനക്കാർക്കു സമാധാനമായിക്കഴിഞ്ഞു. നമ്മുടെ കുട്ടികൾ ഈ കഥകൾ വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കിയാൽ അത് ഒരു വലിയ കാര്യമാണെന്നു പറയുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു ഒട്ടും സംശയം തോന്നുന്നില്ല. കുട്ടികളെന്നുവേണ്ട പ്രായചെന്നവർക്കുട്ടി ഈ കഥകൾ വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. ആ ശ്രമം കേവലം അറിവിന്നെന്നല്ല രസത്തിന്നും കൈക്കൊള്ളാവുന്നതാകുന്നു.

ലക്ഷ്മീഭായി:—തൃശ്ശിവപേരൂർ ഭാരതചിലാസം അച്ചുകൂടത്തിൽ

* *

*

നിന്നു പ്രസിദ്ധം ചെയ്തുകൂടാത്തതിനിടക്കുന്ന ഈ പുതിയ മാസികയുടെ ഹൃദയം മേടത്തിലേതായപ്പോൾ ലക്ഷം സന്തോഷത്തോടുകൂടി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. മലയാളസ്രീകളുടെ അറിവിന്നും വിനോദത്തിന്നുമായി സഹോദരിയായ ശാരദയോടുകൂടി ലക്ഷ്മീഭായിയും അനശ്വരമായി വളർന്നുവരുന്നവർ ഹൃദയപൂർവ്വം ഞങ്ങൾ ആശംസിക്കുന്നു.

ശ്ലോചാചിത്രാതിചിത്രലാപനിപദപദവീ

ഹൃദ്യമാപദ്യജാലം

ശോഷിക്കുംവെണെ നിക്ഷ്യാസുരമണിഭണിതാ-

കണ്ണനംചെയ്തിട്ടുനേരം

ശോഷിക്കുംതേൻപയസ്സുഗുളമൊടുഗതയം

പഞ്ചതാപഞ്ചസാരം

ശോഷിക്കുംനാമമാത്രംകുളിയുടെകരി-

മ്പിന്നകമ്പവിടിക്കും.

പെരുമ്പിള്ളി ഒരിക്കൽ നമ്പൂരി.

P. SUBBAROY'S

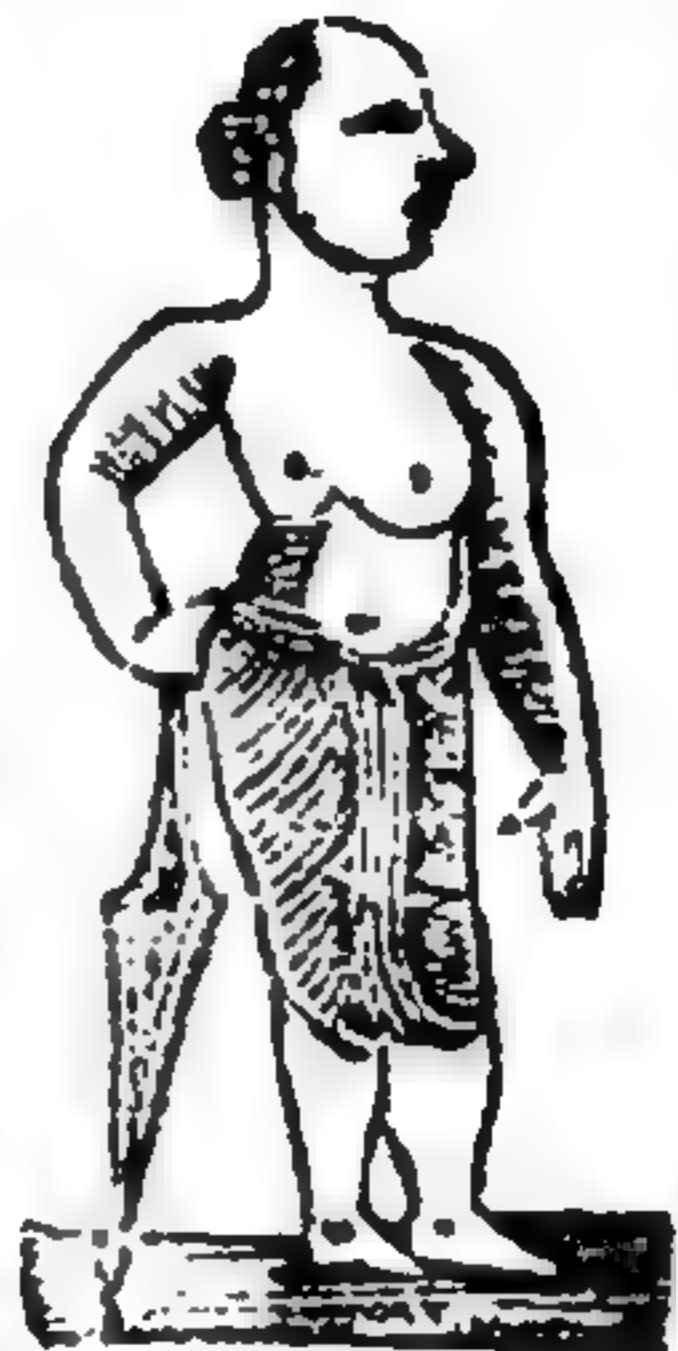
World-renowned and most efficacious Ayurvedic medicines

മരുന്നു സേവിച്ചതിനു മുമ്പ്.

പി. സുബ്ബരായിയുടെ ലോകപ്രസിദ്ധങ്ങളും ഏറ്റവും ഫലവത്തുക്കളും ആയ ആയുർവ്വേദകൗഷധാലയം.

൧. ലോകപ്രസിദ്ധമായധാതുപുഷ്ടികാരി ധാതു നഷ്ടം, ബലഹീനത, ലക്ഷണമില്ലായ്മ, വിശപ്പില്ലായ്മ, നേത്രം, കൈ, കാൽ മുതലായവയുടെ നീറ്റൽ, നീരാഴിവു, മധുമേഹം, കല്പടപ്പു (മൂത്രപ്രവാതം) മുതലായ പലവിധ വസ്തിരോഗങ്ങളെ ക്ഷണേന ചികിത്സിച്ചു രക്ഷപ്പെടുത്തും.

മരുന്നു സേവിച്ചതിനു പിന്നീട്.

ഡപ്പി ഒന്നുക്കു വില രൂപ ൨. തപാൽ ചിലവു വകയ്ക്കു അണ ൭ വേറെ.

൨. പ്രമേഹനിവാരണി.

സിരാമേഹം, ഇടുപ്പുവലി, മൂത്രാധികമായും തടഞ്ഞും പോകുക, മേശ്രം, പുകച്ചൽ, കൗതമേഹം മുതലായ വ്യാധികളിൽനിന്നു സ്രീപുഷ്പകന്ദം നിവർത്തിപ്പിക്കും. ഇതുകാലത്തിൽ കൗതം അധികമായി സ്രവിക്കുന്നതിനേയും ശമിപ്പിക്കും. കപ്പി ൧ ക്കു വില രൂപ ൧. മൂന്നു കപ്പികൾവരെയുള്ള ബക്കിക്കു തപാൽ ചിലവു അണ ൫.

൩. സർവ്വവേദസംഹാരി.

ഈ തൈലം അല്പം പിടിച്ചാൽ കൈ കാൽ മുതലായ അംഗങ്ങളിൽ കത്തിനോവുക, വീക്കം, മുടക്കുവാതം, നെഞ്ചുനോവു, തലവേദന, ഒരു ഭാഗത്തുണ്ടാകുന്ന ശുല, ഇടുപ്പുവേദന, പാർപ്പവായു, മേഹവായു, തിമിരവായു മുതലായ പല വ്യാധികൾ ഭേദപ്പെടും. കപ്പി ഒന്നുക്കു വില രൂപ ൧. തപാൽ ചിലവു അണ ൫.

൪. മണ്ഡലകഷ്ടസാഹാരി.

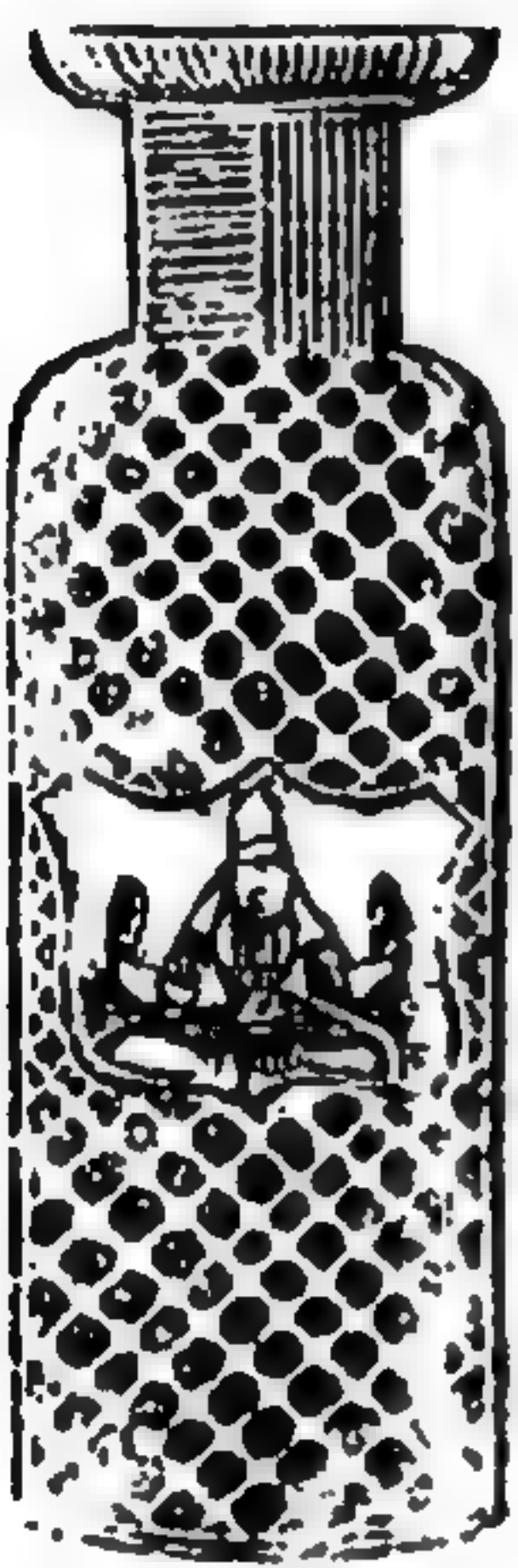
മണ്ഡലകഷ്ടം, പൂഴക്കടി, തഴുതണം, നറുങ്ങാണി എന്നീ പേരുകളുള്ള രോഗത്തിനു സിദ്ധൗഷധം. തപശ്ശോഗങ്ങൾ പലതും മാറും. തേമൽ മേഹകഷ്ടം മുതലായവയെ നശിപ്പിക്കും. വില കപ്പി ഒന്നിനു ൪-ണ. തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കപ്പിവരെ ൫ ണ വേറെ.

പി. സുബ്ബരായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആർക്കാട്ട് ജില്ല.

6. ലക്ഷ്മീകര കസ്തുരിഗുളികകൾ.

താമ്രബലം ഉപയോഗിക്കുന്നവർ ഏഷ്യാറ്റിക് സൗഖ്യം ഉപയോഗിക്കേണ്ട വിപര്യയായ സാധനം. ദന്തവേദന, വായ്നാരോഗ്യം, അജീർണ്ണം, പിത്തവായു ഇവയെ ശമിപ്പിക്കും.

തനിച്ചൊ താമ്രബലത്തോടുകൂടിയൊ ഉപയോഗിക്കാം. ആഹാരത്തോടുകൂടി രണ്ടു ഗുളികകളെ ഉപയോഗിച്ചാൽ ഏതു ഗുരുഭവ്യത്തെയും ജീർണ്ണപ്പെടുത്തും. പ്രസവകാലത്തു താമ്രബലത്തോടുകൂടി ഉപയോഗിച്ചാൽ സന്നി അടുക്കയില്ല. അപായകരമായ യാതൊരു ലഹരിസാധനങ്ങളും ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടില്ല. കാശ്ചീരത്തുനിന്നു വരുത്തിയ കസ്തുരി പച്ചക്കുപ്പും മുതലായ അനേകം വിപര്യയായ സാധനങ്ങൾ ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ചളി, കാസശ്ചംസം, ജ്വരം മുതലായ രോഗങ്ങൾ വയസ്സിന്റെ ഏറ്റക്കുറച്ചിൽപോലെയെന്നു മുതൽ ൪ വരെ ഗുളികകൾ വെററിലച്ചാററിൽ കൊടുത്താൽ മതി. ൨൦൦ ഗുളികകൾ ഉള്ള കുപ്പി ൧-൯ വില ൯ ൪. ൧ മുതൽ ൧൨ വരെ കുപ്പികൾ അടങ്ങിയ ബക്സി ൧-൯ തപാൽകൂലി ഉണ്ട്.

൬. ദന്തചൂണ്ണം.

സുഗന്ധമുള്ളതു. എപ്പോഴായിലി ദന്തരോഗങ്ങളെയും നീക്കും. വിപകുപ്പി ഒന്നിനു ൩-൯. തപാൽ ചിലവു ൨ കുപ്പിവരെ ഉണ്ട് വേറെ.

൭. ജ്വരസംഹാരി.

കുളിപ്പനി, മോപ്പനി, ശാപ്പനി, പിത്തജ്വരം, കഫജ്വരം, അസ്ഥിജ്വരം മുതലായവയ്ക്കു നന്നു. വിപകുപ്പി ഒന്നിനു ൧-൯. തപാൽ ചിലവു ൭ ഉണ്ട് വേറെ.

൮. ലോകപ്രസിദ്ധമായ സുഗന്ധകുന്തളതൈലം.

ഈ തൈലം പിരട്ടിയാൽ തലമുടി മീശ ഇവ ഇവ ഖുളു പൂജായായും തൈക്കുമായും കറുപ്പായും വളരും. കണ്ണിനു കളുന്തളയുണ്ടാക്കും. സകല കൺനോവുകൾ തലവേദനകളും നീക്കും. ചെമ്പിച്ച രോമം കറുക്കും. രോമം പൊഴിയാതിരിക്കും. കണ്ണിനു നല്ല തെളിച്ചമുണ്ടാക്കും. വിപകുപ്പി ഒന്നിനു ൮ ഉണ്ട്. തപാൽ ചിലവു ൭ ഉണ്ട് വേറെ.

൯. രോമസംഹാരി.

രോമം എവിടെ വേണ്ടതാക്കണമോ അവിടെ ഈ മരുന്നു പിരട്ടിയാൽ യാതൊരു വേദനയുമുണ്ടാക്കാതെ രോമത്തെ മററും. വിപകുപ്പി ഒന്നിനു ൪ ഉണ്ട് തപാൽ ചിലവു ൮ ഉണ്ട് കുപ്പികൾവരെ ഉണ്ട് വേറെ.

പി. സുബ്ബരായി, പറങ്കിപ്പട്ടേ, തെക്കേ അറക്കുട്ട് ജില്ല.

ഫം. അഗ്നിമാന്ദ്യസംഹാരി.

ഹേനമില്ലായ്മ, പുളിച്ചുതികട്ടുക, നെയ്യുകലിക്കുക, മൂലബന്ധം, വയറുനേരവു, വായനാരം, അജീണ്ണം, വയറുവീത്തുകയറുക, നിദ്രാഭംഗം മുതലായ പിത്തോപദ്രവങ്ങളെ നീക്കി സുഖപ്പെടുത്തും. ഡപ്പി ഒന്നു അണ വു. തപാൽകൂലി അണ രൂ വേറെ.

ഫഫ. കുണ്ഡബിന്ദു.

ചീക്കാര, ചെവികുത്തു, ചെവിയിടപ്പ, ഇറച്ചിൽ മുതലായ കുണ്ഡരോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. ശ്രവണസൂക്ഷ്മതയുണ്ടാക്കും. വില കുപ്പി ചക്ക വു ണ. തപാൽ ചിലവ മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ രൂ ണ വേറെ.

ഫറ. സുഖഭേദിഗുളികകൾ.

ഭേദി ശ്ലിപ്പെടുത്തും. അജീണ്ണം, പിത്തോപദ്രവങ്ങൾ, വായു, മലം പിടിത്തം, അഗ്നിമാന്ദ്യം, വാതം മുതലായ പല രോഗങ്ങളെയും ശമിപ്പിക്കും. വില ഡപ്പി ഒന്നിനു വു ണ. തപാൽ ചിലവ ച മുതൽ ര വരെ ഡപ്പികൾക്കു രൂ ണ വേറെ.

ഫന. നേത്രബിന്ദു.

കണ്ഠനോവു, കണ്ഠകുത്തു, കൂച്ചം, നീരടപ്പു, മിന്നൽ, മാലക്കണ്ണു, വീളക്കെട്ടു, ദശവളച്ചു, പൂവു, ചെരപ്പു, ഹരിച്ചിൽ, ഇമ, പുരികം ഇവയുടെ വലിവു വകച്ചിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള രോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു വു ണ തപാൽ ചിലവ മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ രൂ ണ വേറെ.

ഫശ. സ്ഖലിതരക്ഷണി.

ബലഹീനതയാലും അസ്വസ്ഥതയാലും മറ്റും ഉണ്ടാകുന്ന ഇന്ദ്രിയ സ്ഖലിതത്തെ നീക്കും. വില ഡപ്പി ഒന്നിനു വു ണ. തപാൽ ചിലവ രൂ വരെ ഡപ്പികൾക്കു രൂ ണ വേറെ.

ഫരു. മൃഗകസ്മൂരി.

കാഷ്ടിരിൽനിന്നു വരുന്നതിട്ടുള്ള ഒന്നാന്തരം കസ്മൂരി എപ്പോഴും ആപ്പിസ്സിൽ ഉണ്ടു. രൂപാന്തരത്തിന്നു ര വു ക. വില. ഒരു രൂപാമുതൽക്കുള്ളി ഏതു സംഖ്യക്കും ചില്ലറയായിട്ടും കൊടുക്കപ്പെടും. തപാൽച്ചിലവു പൂരമെ, ഏഴുതുക്കത്തുകൾ എല്ലാ ഇംഗ്ലീഷിലൊ തമഴിലൊ ആയിരിക്കണം.

പി. സുബ്ബറായി, പാറകിപ്പേട്ട, തേക്കേ ആക്കാട്ട് ജില്ല.

പിന്ന. തേൾവിഷത്തിന്നു സിദ്ധൗഷധം.

തേൾകടിച്ച സ്ഥലത്തു രണ്ടുതുള്ളി ഒഴിച്ചാൽ പൊട്ടുന്നനെ ആശ്വാസം കാണും. ഒരു കുഡുംബത്തിലെങ്കിലും ഈ മരുന്ന ഒരു കുപ്പി കരുതി വെക്കാതെ ഇരിക്കരുത. വില കുപ്പി ൧-൯൫ ൧൦ ക ൪ ണ. ൧൨ കുപ്പിയിൽ കുറയാതെ ഒന്നിച്ചു വാങ്ങുന്നവർക്ക് ഡസൻ ൧൯൫ ൨൦ ക. വു ണ. ഉള്ളിലയിൽ കുറച്ചുമാത്രമേ വില ചുമത്തുന്നുള്ളൂ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ഓ ണ പുറമ. ഇൻഡ്യയിലും ബെംഗളിലും ൧൨ കുപ്പിവരെ വി. പി. കമ്മീഷൻ ഓ ണ. സിലോൺ ടി ണ.

പി. പ്രണവീരോപണ തൈലം.

ഈ കഴമ്പു പിത്തപ്പിണ്ണ മുതലായ എല്ലാവിധ പ്രണങ്ങൾക്കും കൈകണ്ടു കൗഷധമാകുന്നു. ഇതു സകല ക്രമികളേയും നശിപ്പിച്ചു എല്ലാ പ്രണങ്ങളേയും വീഴ്ത്തുകയും വളരെ വേഗത്തിൽ ഉണക്കുന്നതാകുന്നു. വില വു ണ. മൂന്നു കുപ്പിവരെ വി. പി. കമ്മീഷൻ ഓ ണ മാത്രം.

പു. കണ്ണശുദ്ധിഗുളിക.

ഈ കണ്ണം തെളിഞ്ഞു ശാഢീരം നന്നാവുന്നതിന്നു അതി വിശേഷമായ കൗഷധമാകുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചു സാഗീതക്കാർക്കും, പ്രസംഗക്കാർക്കും, പാതിരിമാർക്കും, ശബ്ദാവയവംകൊണ്ടു അത്യായാസം ചെയ്യേണ്ടവരായ മറ്റൊരാൾക്കും വളരെ ഉപയോഗമുള്ളതുമാകുന്നു. വില വു ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ നാലു കുപ്പിവരെ ണ.

പി. സ്നാനചൂണ്ണം.

ഈ പൊടി തേച്ചുകുളിക്കുന്നതിന്നു വിലയേറിയ സോപ്പിനേക്കാൾ വളരെ വിശേഷം. ഇത ദേഹത്തിലെ അഴുക്കും ദുർഗ്ഗന്ധവും കളഞ്ഞു, മുക്തപവും പ്രകാശവും സുഗന്ധവും ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇതിന്നും പുറമേ ദേഹത്തിന്നു ശൈത്യവും സുഖവും എല്ലായ്പ്പോഴും തോന്നിക്കും. ഇതു ഇന്ത്യയിലുള്ള എല്ലാവർക്കും വേണ്ടതാകുന്നു. വില വു ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ ണ.

൨൦. സഞ്ജീവഗുളിക.

കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്ന പനി, ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം അർശസ്സു, ഉറക്കമില്ലായ്മ ഇവയ്ക്കും ആന്ത്രവായു മുതലായി എല്ലാ ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും ഈ ഗുളിക വളരെ ഉപയോഗമുള്ള കൗഷധമാകുന്നു. ഇതു മദ്ധ്യവയസ്സുനാൾക്കും ഒരു പൊലെ ഉപകരിക്കാവുന്നതാകുന്നു. വില ൧൦ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ നാലു കുപ്പിവരെ ഓ ണ.

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആർക്കട് ജില്ല.

൨൧. ഒന്നാംതരം ഗോരോചന ഗുളിക.

എല്ലാവിധ പനികൾക്കും അതു സംബന്ധമായി പ്ലീഹ, കരള ഇതുകളിൽ ഉണ്ടാവുന്ന ഉപരോഗങ്ങൾക്കും ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അൾസ, ഉറക്കമില്ലായ്മ, ആന്ത്രവായു മുതലായ എല്ലാ ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും അതി വിശേഷമായ ഭക്ഷ്യമാകുന്നു. വില ൫ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ന്ന കപ്പിവരെ ൫ ണ.

൨൨. തപശ്ശംഗപരിഹാരി.

ഈ ഭക്ഷ്യം കരപ്പൻ, ചുണങ്ങ, ചൊരി, പോളൻ, ചൂട, പുഴുക്കടി, താണാ, ഒടുവട്ട മുതലായ കടിയും ചൊരിയും ഉള്ള എല്ലാ തപശ്ശംഗങ്ങൾക്കും ഏറ്റവും നല്ല ഭക്ഷ്യമാകുന്നു. ഇതു ദേഹത്തിന്റെ പുറം മാത്രം ഉപയോഗിച്ചാൽ മതി. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൫ ണ.

മേത്തരം ഗോരോചനം തോല ൧-ക്ക വില ൫ ക. മേത്തരം കങ്കമരകന്തരം തോല ൧-ക്ക വില ൧ ക. മേത്തരം പച്ചക്കപ്പൂരം, തോല ൧-ക്ക വില ൨ ക. മേത്തരം രോജാ അത്തർ, മല്ലിപ്പ അത്തർ, വെട്ടിവേർ, താഴവു, മരിക്കളത്തു, തുരിമല്ലി, സുഹാഗ, ഹന, മഗിഡവു, അത്തർ മുതലായതുകൾ എപ്പോഴും തയ്യാറുണ്ട്. ഇവ ഒരു തോല. തുക്കത്തിന്ന ക. ൧-വു തപാൽകൂലിപുറമ.

ക. ണ. സ.

ഒന്നാംതരം ഗോരോചനം രൂപാന്തരം	൧-ക്ക	൫	൦	൦
ടി മഞ്ഞൾ	ടി ൧-ക്ക	൧	൦	൦
ടി പച്ചക്കപ്പൂര	ടി ൧-ക്ക	൧	൦	൦

മേൽവിലാസം തമിഴിലൊ ഇംഗ്ലീഷിലൊ വിശദമായി എഴുതണം.

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആർക്കാട്ട് ജില്ല.

പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ.

പ്രിയവിലാപം—

പള്ളിക്കുടം മദ്ധ്യഭാഗത്തു ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടർ എം. രാജരാജവർമ്മ എം. എ. തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു രചിക്കപ്പെട്ട പുസ്തകം ഒന്നു വില അണ ൫.

കഥാമഞ്ജരി, കർടകന്റെ വിക്രമങ്ങൾ—

കോല്ലം ഇംഗ്ലീഷു ഹൈസ്കൂൾ ഹോഡമാസ്റ്റർ കെ. പരമപിള്ള എം. എ. അവർകളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതും വളരെ രസകരമായതും ആയ പുതിയ പുസ്തകം ൧൦൦ വില അണ ൧ പൈ ൩,

സംവിത്രി—

ഹജർ ഹോഡകാൻസ്റ്റേറ്റ് കെ. ചിരംബാവംബ്യാർ ബി. എ. അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട രസകരമായ ഒരു കഥാ പുസ്തകം ൧൦൦ വില അണ ൩.

മധവനിഭാനം—

സക്കർ വൈദ്യൻ പരവൂർ വി. കേശവനാരായണവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട, 'സ്മരചന്ദ്രിക' ഭാഷാവ്യാഖ്യാനം. വില രൂപ ൧.

പുതിയ മൂന്നാംപാഠ നോട്ടു മുഴുവൻ—

വി. എൻ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട, (പദാന്തരം, ചോദ്യങ്ങൾ, സന്ദർഭം ഇവ അടങ്ങിയ) പുസ്തകം ഒന്നിന് വില പണം ൧.

കീർത്തികേസരി—

സി. കൃഷ്ണപിള്ള അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടതും സി. എൻ. എ. രാമസ്വാമി സ്വദീപൻ ബി. എ. അവർകളാൽ ൧-ാം ഭാഗം പരിശോധിക്കപ്പെട്ടതുമായ, ൧-ാം ഭാഗം അടങ്ങിയ പുസ്തകം ഒന്നു വില അണ ൧൪.

മനോരമ—

പൈലാലാ പാൾ ബി. എ. അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട രസകരമായ ഒരു പുതിയ കഥ വില അണ ൫.

പഴഞ്ചൊല്ലു—

ടി. യാദവ് ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടത, പുസ്തകം ഒന്നു വില അണ ൮.

ഉദ്യോഗിഹൽഗുണം—

കോതമംഗലം കെ. ആർ. കൃഷ്ണപിള്ളയാൽ എഴുതപ്പെട്ട സംഗീതഭാഷാസാക്ഷകം. വില അണ ൨. പൈ ൩.

രസലാഭജൻ കഥ—

റി. കെ. പി. അവർകൾ എഴുതിയ പുസ്തകം. വില അണ ൨.

സോമസുന്ദരൻ—

മിസ്റ്റർ പരമനാഭൻ എഴുതിയ ഒരു കഥ ഒന്നു അണ ൨ പൈ ൩.

ഒരുമുനി—

മിസ്റ്റർ വി. മമ്മു എഴുതിയ ഒരു പുതിയ കഥ ഒന്നു അണ ഉ.

ലീലാവതി—

മിസ്റ്റർ ചക്കുണൻപിള്ള എഴുതിയ അതിവിശേഷമായ നോവൽ വില ഉ ണ.

കൈവല്യശതകം—

മിസ്റ്റർ പാമുപിള്ള എഴുതിയത. പക്ക അണ മ.

സന്താനവല്ലി—

മിസ്റ്റർ രാമമേനോൻ എഴുതിയ കഥ പക്ക വില അണ മ.

ശങ്കരകൃതി—

അ. മുൻസിപ്പായിരുന്ന മിസ്റ്റർ ശങ്കരപ്പിള്ള അദ്ദേഹം ഭാരതസമയങ്ങളിൽ ഉണ്ടാക്കിയ കവിതകളെല്ലാം ചേർത്തു സംഗീതമായും തുള്ളിക്കഥയായും അച്ചടി ചിട്ടുള്ളത പുസ്തകം പക്ക ട് അണ.

മിസ്റ്റർ സി. എം. മാധവക്കുറുപ്പ്—

മിസ്റ്റർ കേശവക്കുറുപ്പ് എഴുതിയ ഒരു ഡിക്റ്ററീവ നോവൽ. വില അണ ൨

അവതാരത്രയചരിതം—

സെങ്കോഗുവതി ഇത്തിക്കാട്ടു ദേവകി അമ്മയാൽ എഴുതപ്പെട്ട പുതിയ പദ്യപുസ്തകം. വില അണ ഒന്നര.

അദ്ധ്യാത്മരത്നമാല—

കെ. സാംബശിവശാസ്ത്രി മഹോപാദ്ധ്യായനവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയത. വായനക്കാരുടെ സൗകര്യത്തോടുകൂടി ഭാരത കാവ്യങ്ങൾ പ്രത്യേകമായി അച്ചടിച്ചുവരുന്നു. ഇതിൽ പദങ്ങളുടെ വിവരണമായ അർത്ഥഭാരതം ശീലുകളുടേയും സാരം ഇവകൾ അടങ്ങിയിരിക്കാം. പുസ്തകം എല്ലാം കാവ്യങ്ങളും ഒന്നായും ബന്ധപ്പെട്ട വില്ലുപെട്ടും.

മയൂരസന്ദേശം മണിപ്രവാളം—

കോളവർ സി. സ്റ്റ. ഐ. എം. എം. യു. എം. ആർ. എ. എസ്സ് എഫ്. ആർ. എച്ച്. എസ്സ്. വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ അവർകളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതു. എം. ആർ. രാജരാജവർമ്മ എം. ഏ. എം ആർ. എ. എസ്സ്. കോയിത്തമ്പുരാൻ അവർകളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട മമ്മപ്രകാശം എന്ന വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടി തിരുമനസ്സിലെ അനുവാദം വാങ്ങി അച്ചടിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഉയർന്നതരം കടലാസ്സിൽ അച്ചടിച്ചതെന്നു' മ. പണയും താണതരത്തിലുള്ളതിന്നു വണയും വിലയാകുന്നു.

ദാക്ഷാിണി—

കോമത്തു കഞ്ഞുപ്പണിക്കർ അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടത വിലഅണ ൮.

കാൽവീഴ്ചാജ്ഞാപിജയം തുള്ളിക്കഥ—

മലയാളം ഹൈസ്കൂൾ ഫോഡമാസ്റ്റർ കെ. ആർ. കൃഷ്ണപിള്ള ബി. എ. അവർ

കളാൽ എഴുതപ്പെട്ട വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയ പുസ്തകം ഒന്നുക്കു വില അണ ൨.
താതോപദേശം—

വി. കെ. കേശവനവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട ഒരു പുതിയ മണിപ്രവാളകൃതി.
പുസ്തകം ഒന്നുക്കു വില അണ ഒന്നു.

കുറുത്തോപദേശം—

തിനവിളവി. ഭാമൻകവിയുടെ അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടത. വില ൭ പൈ
മനുസ്രി—

കെ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള അവർകളാൽ 'ഭാവപ്രകാശം' എന്ന വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടി
എഴുതപ്പെട്ട പുസ്തകം ഒന്നുക്കു വില രൂപ ൨.

വിക്രമാദിത്യൻകഥ—

ടി യാദാൽ എഴുതപ്പെട്ട മൂന്നാം പതിപ്പു പരിഷ്കരിച്ച വിദ്യാഭിമുഖിനി അച്ചു
കൂടത്തിൽ അച്ചടിക്കപ്പെട്ടതു. വില ൧൨ അണ.

മദനകാമരഞ്ജൻ കഥ—

ടി യാദാൽ എഴുതപ്പെട്ട, മൂന്നാം പതിപ്പു. വിദ്യാഭിമുഖിനി അച്ചുകൂടത്തിൽ അ
ച്ചടിക്കപ്പെട്ടത. വില ൭ അ. ടി. അബയിൻ പുസ്തകം ൧൯ വില ൮ അ.

കഥാസരിത്സാഗരം—

ടി യാദാൽ എഴുതപ്പെട്ട, പുസ്തകം ഒന്നുക്കു വില അണ ൭.

സതാരം—

ടി യാദാൽ എഴുതപ്പെട്ട, പുസ്തകം ഒന്നുക്കു വില അണ ൪.

അത്തുതകവിമക—

വി. ജി. ലക്ഷ്മണൻപിള്ള അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട പുതിയ കഥ വില ൪ അ.

വക്ത്രസ്ഥലമാഹാത്മ്യം—

കമ്മവള്ളിൽരാമൻപിള്ള ആശാനവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടത. വില ൧൦ അ.

എന്നിങ്ങപററിയ അപകടങ്ങൾ—

വില അണ ൩.

ഭൂലോക വിനോദ കഥകൾ—

കണ്ടിയൂർ മഹാദേവയ്യവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടത. വില അണ ൫.

ചട്ടമ്പിത്തലവൻ—

കെ. ചിദാണുവാലൂർ. ബി. എ. അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട, ഒരു വിനോ
ദകഥ. ഒന്നുക്കു വില അണ ൪.

ഡയറി—

ബയൻറചെയ്യതു. ഒന്നുക്കു വില അണ ൪

മറ്റും പല പുസ്തകങ്ങൾ ഇവിടെ വില്പാൻ തയ്യാറുണ്ട്. തചൽകൂലി പുറമെ.
എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളുടേയും പേരും വിലയും അറിഞ്ഞു പുസ്തകങ്ങൾ വരുത്തേ
ണമെന്നു ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ അങ്ങനെയ്താരു അയക്കണം.

എസ്. റി. റെഡ്ഡർ വിദ്യാഭിമുഖിനി ഉടമസ്ഥൻ, കൊല്ലം, തിരുവിതാംകൂർ.

സംഗ്രഹവിവരം

1. കാളിദാസരുടെ കാവ്യദാഷം—കെ. രാമപിഷാരോടി...	571
2. നമ്മുടെവ്യോമമണ്ഡലം—എം. രാജരാജവർമ്മ, എം.എ, ബി. എൽ. 575	
3. ആഴിയുടെ അടിത്തട്ട്—എ. രാമപ്പള്ളുവാൾ, ബി. എ.	581
4. ലക്ഷ്മിസുഖം—ഒരവകാശ നിലകൾ നന്നുരി (രജാ)	586
5. അമ്മായി പഞ്ചതന്ത്രം—കാഴ്ച അച്യുതമേനോൻ, ബി. എ, ബി. എൽ 590	
6. ആകാശഗമനം—സി. എസ്. ഗോപാലപ്പണിക്കർ, ബി. എ. 598	
7. തായുമാനവർ—സി. കെ. ഹരിഹരയ്യർ. 610	
8. കൊച്ചി വലിയതമ്പുരാൻ തിരുനസ്സിലെ തൃപ്പാങ്ങുകളിൽ ചമ്പത്തിൽ ചത്തുകുട്ടി മന്നാടിയാർ സമർപ്പിച്ച മംഗ ളപത്രങ്ങൾ, ... 614	
9. ബോധംവന്നഭൂതം—എം. രത്നം, ബി. എ. 615	
10. പലവക 621	

പരസ്യം.

വരിക്കാർക്കു പ്രത്യേകം

ഈ മാസികയുടെ തൽക്കാലാമാനജരായി പാലാട്ടമംത്തിൽ എസ്സ. രാമനാഥയ്യൻ അവർക്കുള്ള നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു.

രസികരഞ്ജിനി ഉടമസ്ഥൻ.

രഞ്ജിനി പരിസംഖ്യ ബാക്കി നിർത്തിട്ടുള്ളവർ വരുന്ന കർഷകം ഫു-ാം ന-കു മുഖ്യ രഞ്ജിനി ആപ്പീസിൽ കിട്ടത്തക്കവണ്ണം അവരവരുടെ സംഖ്യ അയച്ചുതരാനുപേക്ഷ. അല്ലാത്തപക്ഷം കർഷകത്തിലെ പ്രതി കുടിശ്ശിക ചുമത്തി വി. പി. ആയി അയക്കുന്നതാകുന്നു. ഫുവും അവസാനത്തോടുകൂടി ഞങ്ങളുടെ സകല കണക്കുകളും തീർത്തു വെടിപ്പാക്കേണ്ടതുകൊണ്ട് കൊല്ലത്തിന്റെ ഇടക്കു വരിക്കാരായി ചേർന്നിട്ടുള്ളവർ കർഷകംവരെ തീക്കേണ്ട സംഖ്യ കുടിശ്ശികയായി വിചാരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ര. ര. മാനേജർ.

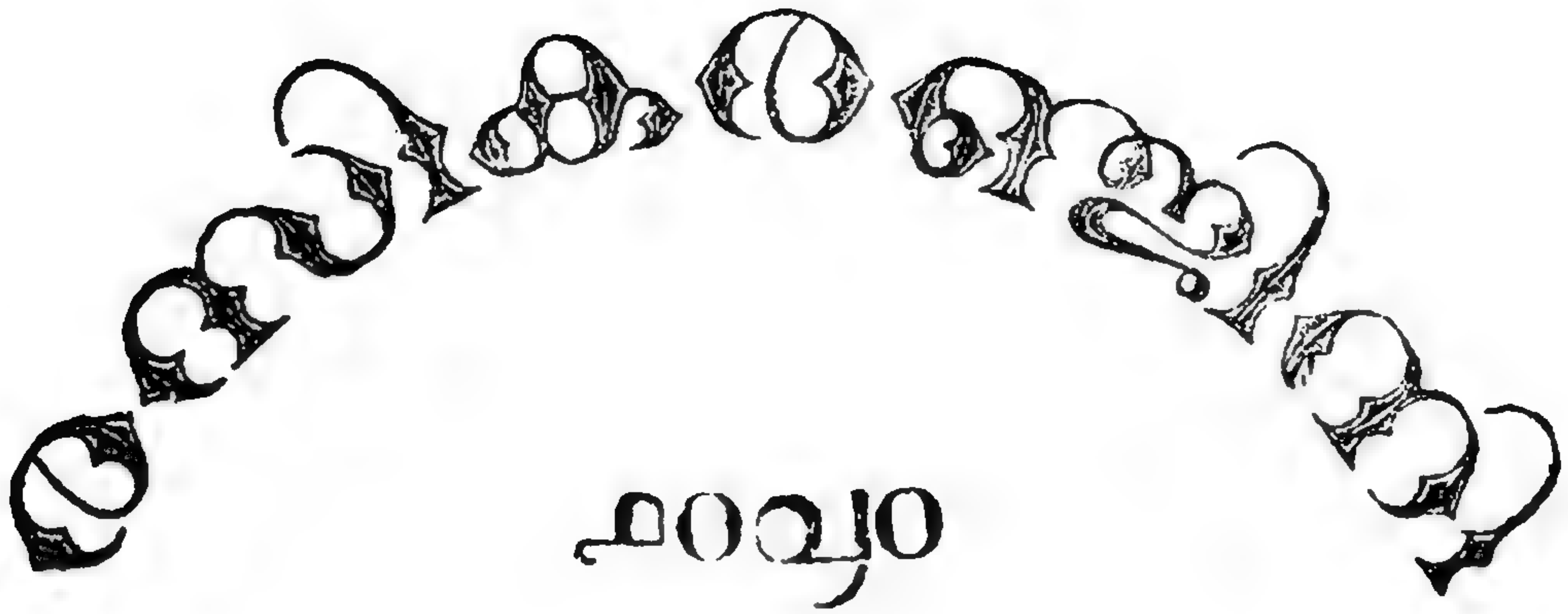

ചമ്പത്തിൽ ചാത്തുക്കുട്ടി മന്നാടിയാർ.

[1032 മിനം 5-ാംനു ജനിച്ചു—1080 വൃശ്ചികം 14-ാംനു മരിച്ചു].

ചിത്രമഴുത്ത മാധവവായ്പുരവർകൾ 1080 തുലാമാസത്തിൽ
തൃശ്ശിവപേരൂരവച്ച എട്ടുതാൾക്കായയിൽ നിന്ന.

പുസ്തകം ന.

മിഥുനമംസം

ലക്കം ൧൧.

മംഗളം.

ഐല്യാരംസമരതികുവതിനടവടിപാടില്ലഭോക്താക്കൾ ചുട്ടം
കല്ലായാലെന്നു കണ്ണിൽക്കനൽകൊടിയവിഷക്കാപ്പിത്താൽമുണ്ടിറങ്ങും
വല്ലാതുള്ളാരമട്ടായ് ചുട്ടമൊരു ചുടലക്കാട്ടുവിടാഞ്ഞിടത്തും
നല്ലോപെണ്ണമല്ലാതൊരുനിലകലരതമ്പുരാനെത്തൊഴുന്നേൽ.

കണ്ടൂർ നാരായണമനോൻ, ബി. എ.

കർളിദാസരുടെ

കാവ്യഭോഷം (ഒരു മറവടി)

കഴിഞ്ഞ മേടമാസത്തിലെ 'രസികരഞ്ജിനി'യി
ലുള്ള 'കാവ്യഭോഷം' എന്ന വിഷയത്തെ വിശേ
ഷിച്ചു ഞാൻ വായിച്ചു. ഇതിൽ വിക്രമോദ്യ
ശീയം നാടകത്തിലെ നായകനായ രാജാവിനു
'തപപ്രഭാജ്ഞാനാഭാവം', 'തപസ്വിനിനന്ദനം'
ഇത്യാദികളായ ചില ഭോഷങ്ങൾ ഗമ്യങ്ങളാ
ണെന്നും തന്നിമിത്തം കാവ്യത്തിന്നും കവിയ്ക്കും ഭോഷമുണ്ടെന്നും
ചറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഗുണഭോഷവിവേചനത്തിന്നെ ഭോഷാധാര

ത്തിന്നൊ ഞാൻ ശക്തനല്ലെങ്കിലും മഹാകവി സാവ്ജേയപദത്തിന്നു മുഖ്യാസ്ഥമായ ശ്രീകാളിദാസരെപ്പറ്റിയുള്ള ബഹുമാനാതിശയത്താൽ പ്രേരിതനായിട്ട് അല്പമൊന്നു പറയുന്നു.

പ്രകൃതനാടകത്തിൽ നായികാനായകന്മാരുടെ പരസ്പരതിപരിപോഷത്തെ ക്രമേണ വർത്തിച്ച് ഈ നാടകത്തിൽ പ്രധാനമായ ശൃംഗാരരസത്തിന്റെ പരിപൂഷ്ടിയെ പ്രദർശിപ്പാൻ ആഗ്രഹത്തോടുകൂടിയ മഹാകവി ഉദ്ദേശിരൂപദർശനംകൊണ്ട് അങ്കുരിതയായിരിക്കുന്ന നായകന്റെ രതിയുടെ പരമോചിന്ത്യത്തെയും പൂഷ്ടിയെയും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ആ നായകരതിയുടെ ആലംബനമായ ഉദ്ദേശിരൂപത്തിന്റെ ഗുണോൽക്കർഷ്ഠത്തെ കാണിക്കുന്നതിന്നു പ്രസംഗം വരുത്തി അഥവാ ഇവളോരു തപസ്വി സൃഷ്ടിച്ചതാവാൻ പാടില്ല' ഭംഗ്യാഭാസുഗാത്രി' ഇത്യാദി വിചാരത്തെ നായകനു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ വിചാരത്തിന്റെ മൂലം പ്രായേണ ജന്യജനകങ്ങൾക്കുള്ള സമാനഗുണതപത്തിന്റെ കോർച്ചം നിദാനാഭിഗുണാനധീതെ' ഇത്യാദി വചനസിദ്ധമായ ലോകാനുഭവമൊകുന്നു. മക്കളുടെ ആകൃതിയും പ്രകൃതിയും സാധാരണ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ ആകൃതിയെയും പ്രകൃതിയെയും അനുസരിച്ചാണെല്ലോ കാണുന്നത്. പ്രകൃതശ്ലോകത്തിൽ പൂർവാഭാംകൊണ്ട് ലാവണ്യാദിഗുണങ്ങളായ ഹേതുക്കളാൽ ഇവയുടെ സൃഷ്ടികർത്താവ് കർമ്മാദികളോ എന്നു സംശയിക്കുകയും ഉത്തരാഭാംകൊണ്ട് മുനിയുടെയും ഉദ്ദേശിരൂപത്തിന്റെയും വിശേഷണങ്ങളാൽ തദ്ദൈവലക്ഷണത്തെ പ്രദർശിപ്പിച്ച് ഈവിധമുള്ള രൂപത്തെ ജനിപ്പിക്കുവാൻ ഈ മുനിക്കു സംമത്സ്യമില്ലെന്നു നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇവിടെ പൂർവാഭാംകൊണ്ടു ബോധിതമായ സംശയവും ഈ മുനിക്ക് ഉദ്ദേശിരൂപസൃഷ്ടിസംമത്സ്യം ഇല്ലെന്ന് ഉത്തരാഭാംകൊണ്ടു ഗമ്യമായ നിശ്ചയവും ആഹ്വായ്'മൊകുന്നു. ഓരോരൊന്നല്ലെന്നോ ഒന്നിൽ മറ്റൊന്നില്ലെന്നോ ഉള്ള ബോധനിശ്ചയം' ഉള്ളപ്പോൾ അതു മറ്റൊരാണെന്നോ അതിൽ മറ്റൊരുണ്ടെന്നോ ഉള്ള ബുദ്ധി ഇച്ഛകൊണ്ടുണ്ടകേന്ദ്രോൾ അതിനെ ആഹ്വായ്' എന്നു പറയുന്നു. എങ്ങി

നെയെന്നാൽ മുഖം ചന്ദ്രനല്ല എന്നു നിശ്ചയമുള്ളപ്പോൾ മുഖം ചന്ദ്രനാണ് എന്തുള്ള ജ്ഞാനം ജനിക്കുന്നതെന്ന ഇച്ഛകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന മുഖം ചന്ദ്രനാണ് എന്നുള്ള മാനസികജ്ഞാനം ആഹ്വായ്ക്കുമാകുന്നു. കല്പനാദി പദങ്ങളെക്കൊണ്ടു വ്യവഹരിക്കുന്നതും ഇതുതന്നെയാകുന്നു.

പ്രകൃതത്തിൽ രാജാവിന്റെ ഈ നിശ്ചയം ആഹ്വായ്ക്കുമാകുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് 'മുനിക്കു' രൂപനിർമ്മാണപാശംബന്ധം വസ്തുതയുള്ളപ്പോൾ തദസംബന്ധകല്പനാരൂപമായ അസംബന്ധാതിശയോക്തിയെന്ന അലങ്കാരം ഉത്തരാർത്തിലുണ്ടാകുന്നത്. അതിശയോക്തിയുടെ സാമാന്യലക്ഷണം ആഹ്വായ്നിശ്ചയഘടിതമാണെന്ന് ചന്ദ്രികാദിഗ്രന്ഥകൊണ്ടു സ്പഷ്ടമാണ്. പ്രകൃതഘോകത്തിന്റെ ഉത്തരാർത്തിൽ അസംബന്ധാതിശയോക്തിയെന്ന അലങ്കാരമുണ്ടെന്നുള്ളത് 'ചിത്രമീമാംസ'യിലും 'സോഹിത്യദർപ്പണ'ത്തിലും ഈ ശ്ലോകത്തെ ഈ അലങ്കാരത്തിന്നു ദൃഷ്ടാന്തമായി കൊടുത്തിട്ടുള്ളതിൽനിന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ. രാജാവിന്റെ കവികല്പിതമായ ഈ നിശ്ചയം ആഹ്വായ്തന്നെ വരുമ്പോൾ തപഃപ്രഭാവജ്ഞാനം ഇല്ലെന്നും മറ്റും എങ്ങിനെ സിദ്ധിക്കുന്നു. നേരെമറിച്ചു മുനിക്കു തദ്രൂപനിർമ്മാണസാമർത്ഥ്യവും തന്മൂലമായ തപഃപ്രഭാവവും ഉണ്ടെന്നല്ലെ സിദ്ധിക്കുന്നത്? മുഖാലങ്കാരകളിൽ ചന്ദ്രാദ്യൈകകല്പനകൊണ്ടു കവികൾക്കു മുഖചന്ദ്രാദികളുടെ വാസ്തവഭേദബുദ്ധിയില്ലെന്നും, പരമാർത്ഥജ്ഞാനമില്ലെന്നും വരുന്നതാണോ? മുഖം ചന്ദ്രനല്ലെന്നുള്ള പരമാർത്ഥജ്ഞാനത്തോടുകൂടി അതിനെ ചന്ദ്രനാക്കിക്കല്പിക്കുമ്പോൾ മന്ത്രമെ അലങ്കാരമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞുകൂട്ട.

ഇനി പ്രകാരാന്തരേണ രൂപത്തെ വർണ്ണിക്കരുതെ എന്ന ചോദ്യത്തിന്ന് 'ഉപായാന്തരസ്യ ഉപായാന്തരാ ഭൂഷകത്വം' എന്നു മന്ത്രം ഇപ്പോൾ സമാധാനം പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. തപഃപ്രഭാവജ്ഞാനഭാവം എന്ന ഭാഷാ രാജാവിന്ന് ഇല്ലെന്നു വരുമ്പോൾ തപഃപ്രഭാവജ്ഞാനം 'എന്ന ഭാഷത്തിന്നും അവകാശമില്ലല്ലോ. ഭാഗ്യഭാഗ്യസംഗ്രഹം' എന്നതിന്റെ മൂലശ്ലോകത്തിലെ 'വേദാഭ്യാസജ

ഡഃ' വിഷയവ്യവൃത്തകൗതൂഹലഃ' എന്നുള്ള വിശേഷണപദങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേതിന്നു വേദങ്ങളുടെ അഭ്യാസംകൊണ്ടു ജഡൻ, ഇതരലൗകിക വിഷയങ്ങളുടെ അനുഭവമില്ലാത്തവൻ എന്നും, രണ്ടാമത്തേതിന്ന് ആ വിഷയങ്ങളിൽ ഇച്ഛയില്ലാത്തവൻ എന്നും, അർത്ഥമാകുന്നു. ഇതുകൊണ്ട് ഈ വിധമുള്ള ഉദ്ദേശിരൂപസൃഷ്ടിയിൽ മഹഷിയുടെ മനസ്സ് പ്രവൃത്തിക്കുന്നതല്ലെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു. 'മുനി'യെന്നതിന്നു മനനശീലൻ എന്നർത്ഥമാകയാൽ മറ്റൊന്നിങ്കൽ മനസ്സ് ചെല്ലുന്നില്ലെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. 'പുരാണഃ' എന്നതുകൊണ്ട് ഈ അവസ്ഥ താല്ക്കാലികയല്ലെന്നു സൂചിക്കുന്നു. 'മുനി'യെന്ന പദംകൊണ്ട് സ്വാഭാവികമായ വൈരൂപ്യത്തേയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇതിൽനിന്നു ലോകരീത്യാ ആലോചിക്കുമ്പോൾ ഉദ്ദേശിരൂപത്തിന്നും മഹഷിക്കും ജന്മജനകഭാവം വരുവാൻ തരമില്ലെന്നല്ലാത്തതപഃപ്രഭാവംകൊണ്ട് മഹഷിക്ക് ഈ രൂപസൃഷ്ടിസാമത്ത്വമില്ലെന്നു രാജാവ് നിശ്ചയിക്കുന്നില്ല. അതിനാൽ രാജാവിന്നു വേദപ്രഭാവജ്ഞാനം ഇല്ലെന്നു വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമില്ല.

പറഞ്ഞ മാതിരി ദോഷങ്ങൾ ഒന്നും ഇല്ലെന്നു വരുമ്പോൾ രാജാവിന്റെ ഈ ദോഷങ്ങൾ താല്ക്കാലികങ്ങളാകയാൽ സല്പക്ഷതപത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ള ചിലരുടെ സമാധാനത്തെ ഊഹിക്കുവാനും അതിനോടു മുക്കാലും യോജിക്കുവാനും ഉള്ള ഭാരവും ഇല്ലല്ലോ. ഇനി അനാവശ്യമായ അധികലേഖനംകൊണ്ട് രസികരഞ്ജിനിക്ക് സാർത്ഥഹാനി വരുത്താതെ തല്ക്കാലം ഈ മന്ദവി അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

കെ. രാമവിഷ്ണുദി.

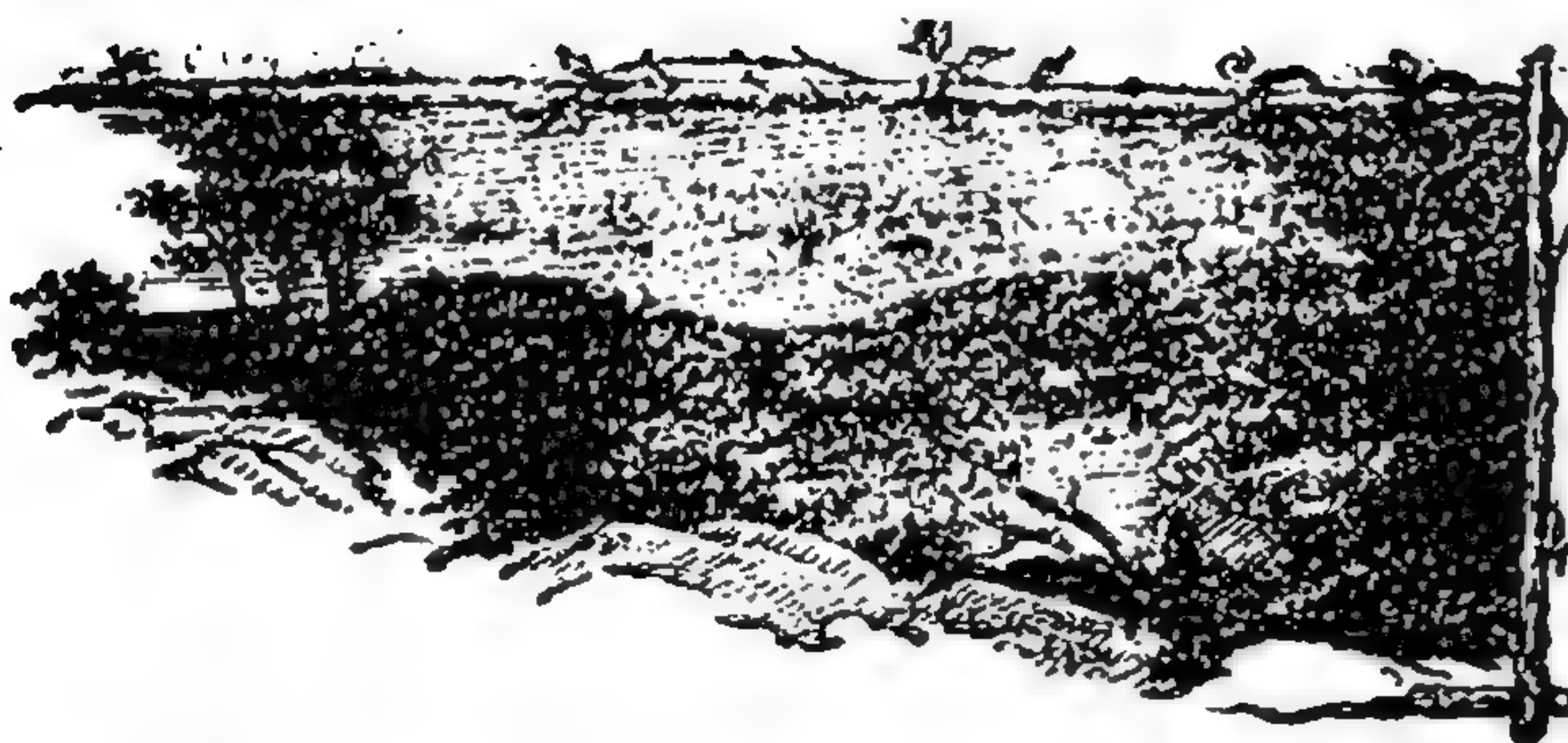
വേരോടന്യഗുണംവലിച്ചുകുളവാൻസാരോപദേശങ്ങൾപോലോരോന്നാത്മഗുണംകൊതിച്ചുചിലരുടേപ്പോരോടനുജീടിലും നേരോക്കാതെമുലമായ്മുക്കികയില്ലാത്തമെന്നുള്ളസൽപേരോജസ്സുവളത്തുവൻനൃപമണനീരോട്ടമാകുന്നുതേ.

ചമ്പത്തിൽ ചാത്തുക്കുട്ടിമന്നംടിയാർ.

നമ്മുടെ

വ്യോമമണ്ഡലം

നാം ശ്വസിക്കുകയും ജീവിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വായുമണ്ഡലം നാം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഭൂഗോളത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമാകുന്നു.

നല്ലവണ്ണം ആലോചിക്കാത്തവർക്ക് നാം കേവലം ശൂന്യാകാശത്താൽ ആവൃതന്മാരാണെന്നു ബോധമുണ്ടായേക്കാം. എന്നാൽ അല്പനേരം വെള്ളത്തിൽ മുക്കിക്കിടന്നു കഴിയുമ്പോൾ ശ്വാസം മുട്ടുന്നത് കൊണ്ടുതന്നെ വായുമണ്ഡലത്തിന്റെ സ്ഥാനിയ്യവും ജീവസന്ധാരണത്തിനുള്ള അതിന്റെ ആവശ്യകതയും സിദ്ധമാകുന്നു. പാകെട്ടിയ കപ്പലുകൾ ഓടുന്നതും വായുസംഘർഷത്താൽ ചക്രങ്ങൾ തിരിയുന്നതും കൊടുംകാറ്റിൽ വൃക്ഷങ്ങൾ പിടയുന്നതും പൂർണ്ണത്തെ കാലകൾ പറിയുന്നതും കാണുമ്പോൾ ഭൂഗോളത്തിനു ആവരണമായിരിക്കുന്ന ഈ വായുമണ്ഡലം ഒരു പദാർത്ഥമാണെന്നു വ്യക്തമാകും.

ഇതിന്റെ പൂർവ്വചരിത്രം ഘനപദാർത്ഥങ്ങളുടേതിൽനിന്നും വ്യതിരിക്തമാകുന്നു. ഭൂഗർഭസ്ഥലങ്ങളായ ഓരോ പാറത്തറകളേയും നഷ്ടജന്തുക്കളുടെ അവശേഷിപ്പുകളേയും പരീക്ഷിച്ചു ഭൂഗോളത്തിന്റെ പുരാതനസ്ഥിതിയെ അനുമാനിക്കാം. വ്യോമമണ്ഡലത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇത് അസാധ്യമത്രെ. ഇപ്പോൾ സൂര്യമണ്ഡലത്തിൽ സംഭവിക്കുന്ന സ്ഥിതിഭേദങ്ങളെ കണ്ടറിഞ്ഞ് പ്രപഞ്ചസൃഷ്ടിതത്ത്വത്തെ മനസ്സിലാക്കി ആ ന്യായത്തെ അനുവർത്തിച്ചു നിശ്ചയിക്കുകയല്ലാതെ മാഗ്നാത്താമില്ല.

പ്രസിദ്ധനായ ലാപ്ലേസ് (La Place) എന്ന പാർക്കിജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞൻ പറയ് ഇദ്ദേഹപ്രഥമമായി നിരൂപണം ചെയ്തതും ആ

ധൂനികവിഭാഗമാരുടെ പരീക്ഷണങ്ങളാൽ ഒന്നുകൂടി ഉറപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുമായ 'തൈജസസിദ്ധാന്ത'ത്തെ സ്വീകരിക്കുന്ന പക്ഷം ഇപ്പോൾ കാണുന്ന സൂര്യഗ്രഹങ്ങൾ, നക്ഷത്രങ്ങൾ, ഇവ എല്ലാം അനാദിയായി സർവ്വവിധമായ തേജഃപുഞ്ജങ്ങളിൽനിന്നും ക്രമേണ ഉൽഭൂതങ്ങളാകുന്നു. തേജോമയങ്ങളായ ഈ പദാർത്ഥങ്ങളുടെ പരസ്പരകർഷണം നിമിത്തം അവ അഗ്നിമയമായ വാതകരൂപത്തെ അവലംബിച്ചിരുന്നു. ക്രമേണ തണുത്തു തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഗോളാകൃതിയായ ഖണ്ഡങ്ങൾ അവയിൽനിന്നു പൊട്ടിപിരിഞ്ഞ് ജലരൂപങ്ങളായ പിണ്ഡങ്ങളായിത്തീർന്നു. ഇവയിൽ ഒന്നാണ് നമ്മുടെ സൂര്യൻ. ഘനക്കുറവുകൊണ്ടു പിണ്ഡാകൃതിയെ പ്രാപിക്കുന്നതിനു കഴിയാത്ത തേജോമയമായ വാതകം ഈ സൂര്യവിംബങ്ങളെ ആവേഷ്യണം ചെയ്യുന്നു. ജലരൂപങ്ങളായ ഈ ഗോളങ്ങൾ ചൂടിനെ വെടിയുന്ന ക്രമത്തിനു മേൽപാട് ഒരു പാട്പോലെ ഘനമായും ഉൾവശം ചൂടുള്ളതായും തീരുന്നതുകൂടാതെ ഉപരി വാതകരൂപമായി നേർത്ത ആകാശമണ്ഡലം ഉണ്ടാകുന്നു. ഈ ആകാശമണ്ഡലം ചൂടിനേയും വെളിച്ചത്തേയും ഗ്രാപിക്കുകയും ജീവികളെ സംസ്കാരണം ചെയ്യുന്നതിനു ശക്തമാകുകയും ചെയ്യുന്നു. നമ്മുടെ ഭൂമിയുടെ അവസ്ഥ ഇതാകുന്നു.

മറുഭൂത ഗ്രഹങ്ങളുടെയും ഇദാനീന്തനസ്ഥിതി ഇതാണെന്നു ഭൂമിക്കുരുത്. കരോന്നിന്റെയും അവസ്ഥാഭേദങ്ങൾ ഭിന്നങ്ങളാകുന്നു. വ്യാഴത്തിനു ഇപ്പൊഴും ഭൂമിയേക്കാൾ ചൂട് ഏറുകയാൽ ഏതാനും സ്വയം പ്രകാശതപമുണ്ടെന്നും അതന്റെ വ്യാപ്തമണ്ഡലത്തിൽ പദാർത്ഥങ്ങൾ വാതകരൂപമായിരിക്കുന്നു എന്നും അനന്തമായിരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഭൂമിയുടെ വ്യാപ്തമണ്ഡലത്തിൽ ഇവ ഘനീഭവിച്ച് ഘനമായും ജലമായുമുള്ള പദാർത്ഥങ്ങളാകത്തക്കവണ്ണം ചൂടുകുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കഴൽക്കണ്ണാടിയിൽകൂടി വ്യാഴത്തെ നോക്കിയാൽ അതു ഘനാഘനങ്ങളാൽ ആവൃതമായി കാണപ്പെടുന്നു. അതിലുള്ള ജലം മിക്കവാറും ആവിയായിരിക്കുന്നതായി ഗണിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നേരെമറിച്ച് ചൊവ്വായിൽ ജലാംശം വളരെ കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

വർഷകാലങ്ങളിൽ അതിന്റെ ധ്രുവദേശങ്ങളിൽ മഞ്ഞു ഉറയുന്നതിനും മാത്രം ഉണ്ടായിരിക്കാം. അതിന്റെ നിഴലുകളായ മദ്ധ്യപ്രദേശങ്ങൾ ധ്രുവദേശങ്ങളിൽനിന്നും ചില തോടുകളാൽ നനയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി മിസ്റ്റർ ലൌവ് മുമ്പായ പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. നമ്മുടെ ചന്ദ്രവിംബം ഒരു ചെറിയ ഗോളത്തിന്നു എത്താവുന്ന അവസ്ഥയുടെ പരമകാഴ്ചയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിൽ വാതകാശമാകട്ടെ ജലാശമാകട്ടെ ഇല്ലാ; എല്ലാം ഘനവദാത്മ്യമായിരിക്കുന്നു. അതിനുമുമ്പായിരുന്ന ജലാശമെല്ലാം സ്വഭാവകൃതിയായ അതിന്റെ വിംബത്തിൽ വലിഞ്ഞുപോകയും വാതകരൂപമായിരുന്നതെല്ലാം ആകാശശക്തിക്ക് അഗോചരമാകത്തക്കവിധം ശൂന്യാകാശത്തിൽ സംക്രമിച്ചുപോകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഓരോ ഗോളത്തിന്റെയും താൽക്കാലികാവസ്ഥ, അതിലുള്ള വാതകങ്ങൾ ആദ്യം ഏതാനും വാതകരൂപകമായും ഏതാനും ജലരൂപമായും, ഏതാനും ഘനരൂപമായും പരിണമിക്കുന്ന ക്രമത്തെ അനുസരിച്ചിരിക്കും. ഓരോഗോളവും തണുക്കുന്നക്രമത്തിന് ഈ ഭേദഗതികൾ ഉണ്ടാകും. ഒരു ഗോളം എത്രയും വലുതാകുന്നു, തണുക്കുന്നതിന് അത് അത്രയും താമസിക്കും. ഒരു ഗോളം ചന്ദ്രമണ്ഡലത്തെപ്പോലെ വാതകമയമായും ജലമയമുള്ള ആവരണത്തെ നിശ്ശേഷം തൃജിക്കയും നമ്മുടെ ഭൂഗോളത്തെപ്പോലെ അവയെ സംഗ്രഹിക്കയും ചെയ്യുന്നത് അതിലുള്ള വാതകമയങ്ങളായ അണുക്കളെ ആകർഷണത്താൽ സംഭരിക്കുന്നതിന് അതിനുള്ള ശക്തിക്ക് അനുരൂപമായിരിക്കും. ഈ ആകർഷണശക്തി ആ ഗോളത്തിന്റെ വലുപ്പത്തെ അപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ ഭൂഗോളത്തിന്നു വ്യോമമണ്ഡലമായ ആവരണം നിശ്ശേഷം നശിച്ചുപോകയില്ല. അതിലുള്ള ഹൈഡ്രജൻ (ജലജനകവാതകം) മുമ്പായ ഘനംകുറഞ്ഞ വാതകങ്ങൾ ക്രമേണ ശൂന്യാകാശത്തിൽ സംക്രമിച്ചുപോയേക്കാം.

നമ്മുടെ വ്യോമമണ്ഡലം ശാസ്ത്രോപാസത്തിന് അനുരൂപമായിരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ആശ്ചര്യം തോന്നാമെങ്കിലും അതു ഭൂ

ഗോളത്തിന്റെ വലിപ്പത്തിന്റെ അനിവാര്യമായ ഫലമാണെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു. ഭൂഗോളചരിത്രത്തിന്റെ പ്രാക്തനകാലങ്ങളിൽ നാം സഞ്ചരിക്കുന്ന പക്ഷം, അന്ന് അത് ഒരു ചെറിയ സൂര്യബിംബം തന്നെയായിരുന്നു എന്നും, അതിന്റെ വ്യോമമണ്ഡലം ഉഷ്ണവും അഗ്നിമയമായ ലോഹവാതകങ്ങളാൽ നിബിഡമായിരുന്നു എന്നും ഈ വാതകം ക്രമേണ ഘനീഭവിച്ചു ലോഹവർഷങ്ങൾ ഉണ്ടാകയും ആ ലോഹശകലങ്ങൾ ഉഷ്ണമായ ഭൂതലത്തിൽ വീണ ഉടൻ പുനശ്ച വാതകമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുവന്നിരുന്നു എന്നും കാണുമായിരുന്നു. ഭൂതലത്തിനു ചുറ്റു കുറഞ്ഞ ക്രമത്തിന് ഈ ലോഹങ്ങൾ ഘനീഭവിച്ചു തറയിൽതന്നെ അടിഞ്ഞുകിടക്കുകയും, വൃക്ഷങ്ങൾക്കും ജന്തുക്കൾക്കും ജീവസന്ധാരണം ചെയ്യത്തക്കവിധം ആയിത്തീരുകയും ചെയ്തു എന്നും ഭൂഗർഭശാസ്ത്രം പ്രതിപാദിക്കുന്നു. അക്കാലംമുതൽ ഈ വ്യോമമണ്ഡലത്തിന് ഇപ്പൊഴത്തെപ്പോലെ തെളിവും നൈർമ്മല്യവുമുണ്ടായിരിക്കണം. ഇതിനു ലക്ഷ്യം ശാസ്ത്രീയദൃഷ്ട്യ ഏറ്റവും പുരാതനമായ സൈലൂറിയൻ കാലത്തു കണ്ണുള്ള ഒരുമാതിരി മത്സ്യം (Tricobites) ജീവിച്ചിരുന്നതായി കാണുന്നതാകുന്നു. അപ്പോൾ ഇപ്പൊഴത്തെപ്പോലെ ചെളിച്ചും സമുദ്രങ്ങളിൽ കൂടി പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നതായി ഊഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വ്യോമമണ്ഡലത്തിന് ഇപ്പൊഴത്തെ തെളിവുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അത് അസാദ്ധ്യമത്രെ. ഇപ്പൊഴത്തേതിൽ കൂടുതലായി ആവിയും ഊഹാലാളുവുമുണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം. ഈ ഊഹാലാളും തന്നെയായിരിക്കണം പിന്നീടുള്ള കാലങ്ങളിൽ ഘനീഭവിച്ചു കല്ലുരിചനികളിലും ചുണ്ണാമ്പു പാറകളിലും അടിഞ്ഞുകിടക്കുന്നത്.

ആദികാലങ്ങളിൽ ഭൂഗോളം പഴുത്തിരുന്നതുകൊണ്ട് അതിന്റെ ചുറ്റുമുള്ള വ്യോമമണ്ഡലം ചൂടുപിടിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും പിന്നെ പിന്നെ തറയ്ക്കു ചൂടുകുറഞ്ഞ് ഇപ്പോൾ ഒമ്പതു കോടി മുപ്പതു ലക്ഷം നാഴിക ദൂരത്തിലിരിക്കുന്ന നൂറുന്റെ കിരണങ്ങളിൽനിന്ന് ഉഷ്ണം സമ്പാദിക്കേണ്ടതായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. സൂര്യരശ്മികൊണ്ടു വ്യോമമണ്ഡലം ഇപ്പോൾ ചുറ്റുമുള്ള ശൂന്യാകാശത്തേക്കാൾ ൫൦൦

ഡിഗ്രി (ഫാറൻഹീറ്റ്) ചൂടു കൂടിയതാകുന്നു. ഭൂമിയിൽനിന്നു മുങ്ങുന്ന ചൂടിനു അതിനെ $\frac{1}{1000}$ ഡിഗ്രി ഉഷ്ണമാക്കുന്നതിനേ കുറിയുന്നുള്ളൂ.

ഭൂമിയുടെ വ്യോമമണ്ഡലം അതിന്റെ സ്വന്തസ്വഭാവമാകുന്നു. ബ്രഹ്മാണ്ഡം ഒട്ടു വ്യാപിച്ചു കിടക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമല്ല. അല്ലാതെ ബ്രഹ്മാണ്ഡം ഒട്ടു കറേ വ്യോമമണ്ഡലമായിരുന്നെങ്കിൽ ഭൂമിയോടൊരം വലിപ്പത്തിൽ പത്തുലക്ഷം മടങ്ങും അകത്തുണ്ടാകുന്നതിൽ ഇരുപത്തി ഏഴു മടങ്ങും കൂടുന്ന സൂര്യന്റെ വ്യോമമണ്ഡലം തന്നെ ശുക്രമണ്ഡലത്തോളം വ്യാപിച്ചിരുന്നേനെ. വാസുവത്തിൽ സൂര്യന്റെ ചുറ്റും ൭,൦൦,൦൦൦ നാഴിക ഘനത്തിൽ മാത്രമേ അതിന്റെ വ്യോമമണ്ഡലം വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നുള്ളൂ. നമ്മുടെ വ്യോമമണ്ഡലത്തിനു ആനാഴികയിലധികം പെരുകമില്ല.

ഭൂതലത്തെ അളക്കുന്നതുപോലെ വ്യോമമണ്ഡലത്തിന്റെ പെരുകും അളക്കുന്നതു അസാധ്യമത്രെ. ഒന്നാമത് അതിന്റെ ഉപരിഭാഗത്തിൽ എത്തുന്നത് അശക്തമാകുന്നു. രണ്ടാമത് അങ്ങിനെ എത്താമെന്നിരുന്നാലും മേലോട്ടു പോകുന്നേരം വായു നേർത്തു നേർത്തു വരുന്നതിനാൽ വ്യോമമണ്ഡലത്തിന്റേയും ശൂന്യാകാശമണ്ഡലത്തിന്റേയും പരിധി നിർണ്ണയിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. പിന്നെ അതിനെ നിർണ്ണയിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ മേലോട്ടു പോകുന്നോരുള്ള വായുവിന്റെ ഘനക്കുറവിനെ കണക്കാക്കുകയും, പ്രഭാതത്തിൽ ഉദിക്കുന്നതിനു മുമ്പും സായംകാലത്തിൽ അസ്തമിച്ചതിൽ പിന്നീടും എത്ര നേരം വെളിച്ചം നില്ക്കുന്നു എന്നു പരിഗണിച്ചും നക്ഷത്രങ്ങൾ പൊഴിയുമ്പോൾ എത്ര ദൂരംവരെ അവ ദൃശ്യങ്ങളാകുന്നു എന്നു നോക്കി അറിഞ്ഞുമാകുന്നു.

മത്സ്യങ്ങൾ സമുദ്രത്തിൽ എങ്ങിനെയോ അതുപോലെ നാം വ്യോമമണ്ഡലത്തിന്റെ ഏറ്റവും അടിയിൽ പാർക്കുന്നവരാകുകയാണ് അതിന്റെ ഉപരിഭാഗങ്ങളിലെ സ്ഥിതി അറിയുന്നില്ല. പവ്

തങ്ങൾ വഴിയായി ഏറ്റവും ഉയർന്നുപോയിട്ടുള്ളതു രാജാജാതിയടി എന്നുവെച്ചാൽ നാലു മയിലിനു അല്പം കൂടുതൽമാത്രം ആകുന്നു. ബെല്ലിൻകാരനായ ഡാക്ടർ ബെർഡൻ എന്നയാൾ വിമാനത്തിൽ ൩൦,൦൦൦ ജാതിയടി പൊക്കത്തിൽ പോയി. അവന്റെ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന ഉഷ്ണാപനായന്ത്രം അപ്പോൾ ശൂന്യരവയിൽനിന്നും ൫൪ (ഫോറൻ) ഡിഗ്രി താണു, ഖമാനയന്ത്രത്തിലെ രസം ൩൦-ൽനിന്നും ൯ അംഗുലംവരെ താണു. മനുഷ്യനു ജീവനോടെ കൂടുതൽ ആരമയിൽ പൊക്കംവരെ പോകാമായിരിക്കാം. അതിനുമേൽ യന്ത്രങ്ങളുടെ ശക്തികൊണ്ടു ഒരുറോള ജീവസന്ധാരണം ചെയ്യാമായിരിക്കാം. സൂചമായിരിക്കണമെങ്കിൽ ൧൫൦൦൦ അടി പൊക്കത്തിനുമേൽപോയിക്കൂട. അതിനാൽ ഈ വ്യോമമണ്ഡലത്തിന്റെ എത്ര ചുരുങ്ങിയ ഒരു ഭാഗത്തിൽ മാത്രമേ മനുഷ്യർ കാലക്ഷേപം ചെയ്യുന്നുള്ളൂ എന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ടല്ലോ. ഈ പരിഷ്കാരങ്ങളും മനുഷ്യന്റെ അഹഭാവങ്ങളുണ്ടെല്ലാം എത്ര പരിമിതമായ സ്ഥലത്തിനുള്ളിൽ കിടക്കുന്നതേയുള്ളൂ എന്നും എറുമ്പിനു ഒഴുതുളി വെള്ളം സമുദ്രം എന്നു തോന്നുന്നതുപോലെ നമ്മുടെ അധിവാസഭൂമി നമുക്കു വിശാലയായി തോന്നിക്കുന്നതാണെന്നും കാർഷ്വന്മാർ ലോകനിയന്താവിന്റെ വൈഭവത്തെയും മാഹാത്മ്യത്തെയും നാം ചിന്തിക്കതെ ഇരിക്കയില്ല.

വായുവിനു കീഴോട്ടുവരുന്തോറും ഘനം കൂടുമെന്നും മേലോട്ടു പോകുന്നതോറും ഘനം കുറയുമെന്നും മുമ്പിൽ പറഞ്ഞെല്ലോ. ഖമാനയന്ത്രംകൊണ്ടു നോക്കിയാൽ നവ്യ മയിലിനുമേൽ വ്യോമമണ്ഡലത്തിന്റെ ഘനം അതിനെ സ്സ്പർശിക്കുന്നില്ല. നക്ഷത്രങ്ങൾ പൊഴിയുമ്പോൾ അവയുടെ ഗതിഭ്രമംകൊണ്ടു അതിനെ സ്സ്പർശിക്കുന്ന അണക്കൾ സംഘർഷത്താൽ അഗ്നിമയങ്ങളായി പ്രകാശിക്കുന്നു. ഈ പ്രകാശം കാണുന്ന ഭൂതാവരെ കണക്കാക്കിനോക്കിയാൽ ഭൂമിയിൽനിന്നും ൧൦൦ മൈലോളം വ്യോമമണ്ഡലമുണ്ടെന്നു പറയാം. സന്ധ്യാകാലങ്ങളിലെ വെളിച്ചത്തിൽനിന്നും ൫൦ മൈൽ ഉണ്ടെന്നു ഊഹിക്കാം. എല്ലാംകൂടി ആലോചിക്കുമ്പോൾ ഭൂമിയിൽനിന്നും

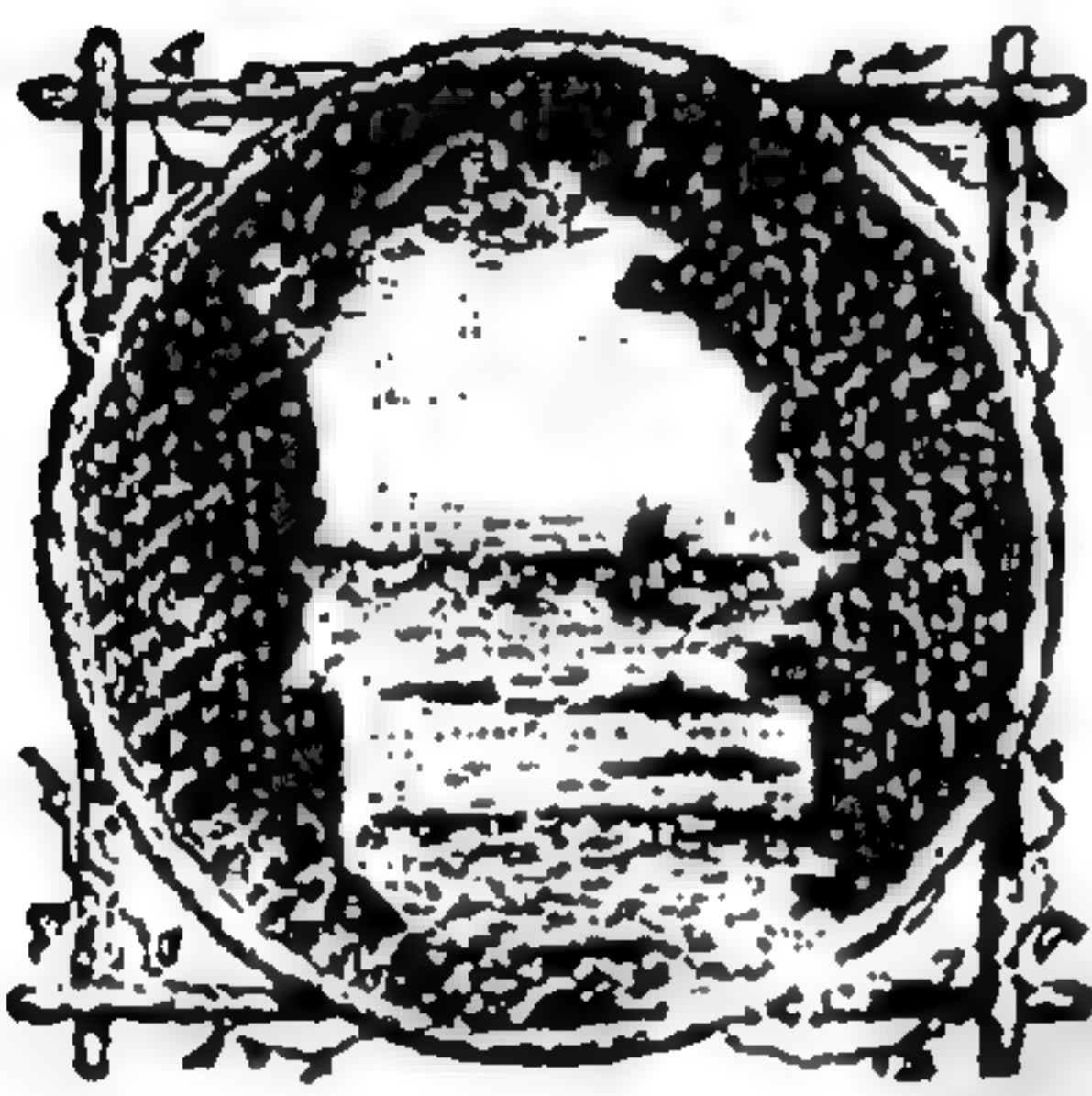

ഈ മൈൽ പൊക്കംവരെ വ്യോമമണ്ഡലം സാമാന്യമായി വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നതായി നമുക്കു നിസ്സംശയിക്കാം.

(തുടരും)

എം. രാജരാജവർമ്മ, എം. എ., ബി. എൽ.

ആഴിയുടെ അടിത്തട്ട്

സമുദ്രത്തിന്റെ അടിവാരം അറിവിൽ പെട്ടേടത്തേളും കരയോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തിനോക്കുമ്പോൾ വളരെ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നുള്ള സൂക്ഷ്മ ഇക്കാലത്തെ ശാസ്ത്രീയപരീക്ഷകൾക്കൊണ്ട് അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വായു, മഴ, മഞ്ഞു ഇവയെക്കൊണ്ടും, നദി, പുഴ മൂലമായിട്ടും, ഏപ്പോഴോ ഏറ്റക്കുറച്ചിലുണ്ടാവാനിടയുള്ള ശീതോഷ്ണസ്വഭാവംകൊണ്ടും, കടലോരത്തു തിര വന്നടിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, ഭൂമിയുടെ കരപ്രദേശങ്ങൾ വിവിധമാക്കിച്ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ കടലിന്റെ അടിവാരത്ത് ഇപ്രകാരമുള്ള കൃത്യങ്ങൾ യാതൊന്നും നടന്നുവരുന്നില്ല. അതിനാൽ ആ പ്രദേശങ്ങൾ പ്രായേണ ഭേദഗതിയുള്ളതായും കാണുന്നില്ല. സമുദ്രത്തിന്റെ അടിത്തട്ടു വിസ്തീർണ്ണമായ സമഭൂമിയായും, താഴ്വരകളായും, അങ്ങമിങ്ങും കൂടകൂടെ ഉയന്നുവരുന്ന ശിഖരങ്ങളുള്ള പർവ്വതനിരകളോടുകൂടിയതാണ് നൂലിട്ടുനോക്കിയപ്പോൾ കണ്ടിരിക്കുന്നത്. അടുത്തകാലത്ത് ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ഏറ്റവും സൂക്ഷ്മമായ അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തുവാനായി എപ്പെട്ടത്തപ്പെട്ടവർ ബങ്കാൾ ഉൾക്കടൽ പരിശോധിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ അതിന്റെ അധഃഭാഗങ്ങൾ ഏകദേശം ആയിരംനാഴിക വിസ്താരമുള്ള സമനിലമായും, ആൻറമൻദ്വീപെന്ന സ്വലത്തു മാത്രം മേല്പോട്ടുപൊങ്ങിവരുന്ന പർവ്വതനിരകളോടുകൂടിയതായും കണ്ടറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സർവ്വത അപരിമിതമായും, ഏകരൂപമായും, ഏകാന്തമായുമാണ് കിടക്കുന്നത്, വിവിധമാക്കിത്തീർക്കുവുന്ന ശക്തി

കളൊ, ശീതേരണ്ണുപുത്യാസമൊ, വായുസഞ്ചാരമൊ, ഒഴുക്കെ യാതൊന്നും ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ തീരെ ഇല്ല. ഇതിന്നും പുറമെ കടൽ സസ്യങ്ങളെന്നുവേണ്ടാ സസ്യങ്ങൾ വളരുവാൻ അത്യാവശ്യമായ സൂര്യപ്രകാശമെങ്കിലും അവിടെക്കു സൂരിക്കുന്നതുമില്ല.

അഗാധമായ സമുദ്രങ്ങളുടെ അടിത്തട്ട് ഇപ്രകാരം സൂര്യകിരണങ്ങൾ തട്ടാത്തവിധത്തിൽ ജലസമൂഹത്താൽ മറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വായുമണ്ഡലത്തിൽ ഘനം കുറഞ്ഞ കാർബോണിക് ഓക്സൈഡ് നിറയുമ്പോൾ കൂടി ലോകമാസകലം മൂടൽ പിടിച്ചു സൂര്യകിരണങ്ങൾ മങ്ങി, ഉഷ്ണാധിക്യം ശമിച്ചുവരുന്നതു നമുക്കു പ്രത്യക്ഷമാണല്ലോ. ഈ ഫലം സമുദ്രത്തിന്റെ അന്തർഭാഗത്ത് ഏറ്റവും അധികിച്ചാണ് കാണുന്നത്. എങ്ങിനെയെന്നാൽ, ഒന്നാം രണ്ടാം ദിവസമാത്രം നില്ക്കുന്ന വായുപ്രായമായ മേഘത്തിനു പകരം, വളരെ നാഴിക ആഴമുള്ളതും ചിരകാലം കിടക്കുന്നതുമായ ജലരാശി കൊണ്ടാകുന്നു അടിവാരങ്ങൾ മറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഏകദേശം തൊണ്ണൂറടിയോളം ആഴത്തിൽ ചെല്ലുമ്പോൾതന്നെ പ്രകാശം മങ്ങി മൂടൽപിടിച്ചു നിലാവുപോലെയിരിക്കുന്നു. എന്നുമാത്രമല്ല ൩൦ അടിയിലധികം കീഴോട്ടു സൂര്യരശ്മി പ്രവേശിക്കത്തന്നെയില്ല എന്നു പരീക്ഷിച്ചു നിർണ്ണയിച്ചിരിക്കുന്നു. പുറകടലുകളിലും പ്രകാശം ഘോരമായുള്ള അയനപ്രദേശങ്ങളിലും (Tropics) ഏകദേശം ൧൨൦൦ അടികുപ്പോൾ കിരണങ്ങൾ ചെല്ലുന്നില്ല. ഇതിന്നും കിഴെ അന്ധകാരംതന്നെ.

ഇതേപ്രകാരംതന്നെ സൂര്യരശ്മി എന്നു വേണ്ടാ സൂര്യന്റെ ഉഷ്ണവും ഈ പ്രദേശത്തെ ബാധിക്കുന്നില്ല. ബങ്കാൾ ഉൾക്കടലിൽ അടിയിലേക്കു ചെല്ലുമ്പോൾ ൩൦ അടികു ഒരു ഡിഗ്രി (1 degree Fahr) വീതം ഉഷ്ണം കുറഞ്ഞുവരുന്നു. ൧൨൦൦ അടിയോളം ആഴത്തിൽ എല്ലാ സമയത്തും എത്രതെക്കാലത്തും ഒരു ഡിഗ്രി (Fahr) യിൽ ഒട്ടും അധികം ഉഷ്ണമുണ്ടായിക്കൊണ്ടുനില്ക്കില്ല. ൧൨,൦൦൦ അടി കീഴോട്ടുചെന്നാൽ വെള്ളം കുട്ടിപിടിക്കുന്ന പ്രായമായി (35 deg. Fr.)

ആശ്ചര്യമായ ഒരു സംഗതി എന്തെന്നാൽ, വായുമണ്ഡലത്തിൽ ഉയരത്തോടും ഇപ്രകാരം ശൈത്യം കണ്ടുവരുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് ആകാശമാഗ്ഗത്തിൽ പെങ്ങുമ്പോഴും സമുദ്രത്തിൽ കീഴോട്ട് ഇറങ്ങുമ്പോഴും തണുപ്പു ക്രമേണ വർദ്ധിച്ചു വരുന്നു. ഖനികളിൽ ഇതിന്നു വിപരീതമായിട്ട് അടിയിലേക്കു പോകുമ്പോൾ ഉഷ്ണ ക്രമേണ വർദ്ധിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

കരയിൽ സമൃദ്ധിയായി കണ്ടുവരുന്ന സസ്യവർഗ്ഗം സമുദ്രത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ തീരെ ഇല്ല എന്നാണ് തോന്നുന്നത്. എന്നുകൊണ്ടെന്നാൽ സസ്യങ്ങൾ വളരുന്നതിന്നു സൂര്യരശ്മി അത്യാവശ്യമാണ്. അതുകൊണ്ട് അപാരമായി അന്ധകാരം സ്വരൂപിച്ചു നില്ക്കുന്ന ഈ താഴ്വരകളും സമുദ്രികളും സമ്പ്രദികളെ സംബന്ധിച്ചുടത്തോളം കേവലം നിഷ്ജീവപ്രദേശങ്ങളെന്നു തന്നെ വിചാരിക്കണം. ഭയങ്കരമായ ഈ ശൂന്യസ്ഥലങ്ങളിൽ യാതൊരു പ്രകാശമുള്ള ജീവജാലങ്ങൾ വസിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കുകടി പ്രയാസം. എന്നാൽ ഈ പ്രദേശത്തെ സമ്പ്രദായങ്ങളെപ്പറ്റി ഇരുപതു കൊല്ലത്തോളം പരിശോധന നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നതിൽ മൃഗബാഹുല്യം പെരുത്തു കോടാനുകോടി ജീവികളുടെ ആവാസസ്ഥലമായിട്ടാണ് കണ്ടത്. കടലിന്നുപരിസ്ഥിതിമായിരിക്കുന്ന വായുവിന്റെ ഭാരമാത്രമേ വെള്ളത്തിന്റെ മേൽഭാഗത്തുള്ളൂ. ഇത് ഒരു ഇഞ്ച് സമചതുരത്തിൽ പതിനഞ്ചു റാത്തലോളം പോകും. എന്നാൽ വെള്ളത്തിന്നു വായുവിനേക്കാൾ തുലോം ഘനം കൂടുമല്ലോ. മുപ്പത്തിമൂന്നു അടിയോളം പൊക്കമുള്ള ഒരു ജലാശി നാല്പത്തഞ്ചു നാഴികയോളം മേല്പോട്ടുയർന്നുകിടക്കുന്ന വായുവിനേടു സമമായ ഭാരത്തെ പ്രയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഏകദേശം ൧൨,൦൦൦ അടിയോളം ആഴത്തിലുള്ള ജലാശയം ഒരു ഇഞ്ച് സമചതുരത്തിലുള്ള സ്ഥലത്ത് രണ്ടര ടൺ (൧ ടൺ = ൨൨൪൦ റാത്തൽ) ഭാരം പ്രയോഗിക്കുന്നുണ്ടെന്നു കണക്കുകൊണ്ടറിയാമല്ലോ. ഈ ഭാരവും, പതിനഞ്ചു റാത്തൽ ഘനവും ഏകദേശം താരതമ്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുവന്നതാണ്.

ഇങ്ങിനെ സ്ഥലാവസ്ഥ അനുസരിച്ചുമാത്രമേ കടലിന്റെ അടിയിൽ ജന്തുക്കൾക്കു ജീവിപ്പാൻ പാടുള്ളൂ. ഈ ജലജീവികളുടെ മേൽഭാഗത്തുള്ള വെള്ളം അവയുടെമേൽ അതികഠിനമായ ഭാരം ഏല്പിക്കുന്നുണ്ട്. വെള്ളം കുട്ടിപിടിക്കുന്ന പ്രായത്തിലുള്ള ശൈത്യപ്രദേശത്താണ് ഇവയുടെ

ആവാസം. അവിടെ അവയ്ക്കു പോഷണദ്രവ്യങ്ങളായി സസ്യാദികൾ തീരെ വളരുന്നില്ലാത്തതിനാൽ അവയെ കേവലം മാംസഭോജികളായി അപഹരണസ്വഭാവികളായിത്തന്നെ വിചാരിക്കണം. ടാറിഡെഡിഡിയം (Taredo phidium) എന്ന് പദാത്ഥവിജ്ഞാനികൾ പറയുന്ന മത്സ്യത്തെ ദുഷ്ടാന്തത്തിനായി എടുത്തു നോക്കുമ്പോൾ മേൽപറഞ്ഞ സാഗതികൾ പ്രത്യേകിച്ചും വെളിപ്പെട്ടു കാണാം. ഈ മത്സ്യത്തിന്നു കാഴ്ചയില്ല. തൊലിയുടെ അകത്തായി കണ്ണുകളെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ചില ചാടുകൾ മാത്രമേയുള്ളൂ. വേറെ ഞണ്ടു വഗ്ഗങ്ങളിൽപ്പെട്ട ചില ജീവികളെ നോക്കുമ്പോൾ അവയ്ക്കും തീരെ കാഴ്ചയില്ലാതെയാണ് കണ്ടുവരുന്നത്. കണ്ണുകളെ വഹിക്കുന്ന ചില മാംസശകലങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലും ഇവയുടെ അഗ്രഭാഗത്തു കാഴ്ചക്കുള്ള അവയവങ്ങൾ തീരെയില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഇവയ്ക്കും വാസുവത്തിൽ കണ്ണുകൊണ്ടുപകാരമില്ലെന്നു ധരിക്കാം.

എന്നാൽ വേറെ ചില ജീവികൾ അവയ്ക്കു വേണ്ടുന്ന വെളിച്ചം തങ്ങൾതന്നെ നിർമ്മിക്കുന്നുണ്ടത്രെ. മിന്നാമിനുക്കുകളെപ്പോലെ ശരീരഭാഗങ്ങളിൽനിന്നു സദാദി സ്രവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നാക്ടിലൂസിൻ (Noctilucine) എന്ന വസ്തുവിന്നു പ്രകാശംകൊടുപ്പാനുള്ള ശക്തിയുണ്ട്. ഈ തരം ജന്തുക്കളുടെ കണ്ണുകൾ സൂക്ഷ്മമുള്ള

വയായും അസാധാരണ വലിപ്പമുള്ളവയായും, രക്തക്കുഴലുകളിലും, നാഡികളിലും നല്ലവണ്ണം പേർഷിക്കപ്പെട്ടവയായും ഇരിക്കുന്നു.

കരയിൽ ജന്തുക്കൾ ശ്വസിക്കുന്ന വായു, അവയ്ക്കു സസ്യങ്ങളിൽ നിന്നാകുന്നു കിട്ടുന്നതെന്നും, പകരമായിട്ട് ആ ജന്തുക്കൾ അംഗാരമാകുന്ന വായു സസ്യങ്ങൾക്കു കൊടുക്കുന്നുണ്ടെന്നും നമുക്കറിയാമല്ലോ. സകല ജന്തുക്കളും നേരിട്ടാ, സഹായവഴിക്കെ, ഭക്ഷണദ്രവ്യം സമ്പാദിക്കുന്നതു സസ്യങ്ങളിൽനിന്നാകുന്നു. മാംസഭോജികൾ സസ്യഭുക്കുകളെ തിന്നാണ് ഉപജീവിക്കുന്നത്. സമുദ്രത്തിൽ അഗാധമായിക്കിടക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽ സമ്പാദികൾ ഇല്ലാതിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് ഈ ജലജന്തുക്കൾക്കു ഭക്ഷണവും പ്രാണവായുവും എവിടെനിന്നാണ് കിട്ടുന്നത്? ഈ നിയമവിരോധം വളരെ ഊഹങ്ങൾക്കിടയാകയും, ഇതിനെ സ്പഷ്ടമാക്കുവാൻ ഇപ്രകാരം ഒരു കാരണം പറകയും ചെയ്യുന്നു. സമുദ്രത്തിന്റെ മേൽ ഭാഗത്തു വലിയ ജന്തുക്കളും, കടൽസസ്യങ്ങളും ഉള്ളതിന്നും പുറമെ സൂക്ഷ്മവിഗ്രഹികളായ മറ്റും അസംഖ്യം ജീവികൾ വസിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നുമാത്രമല്ല, ഇവ സദാദി കീഴ്പ്പോട്ടു വീഴുന്നതുകൊണ്ട് കടലിന്റെ അടിവാരത്തെക്കൂടി മഴ ചൊരിയുന്നപോലെ ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ പൊഴിയുന്നുണ്ട്. നദികളും അറകളും സമുദ്രത്തിൽ ചെന്നുചേരുന്നതോടുകൂടി അസംഖ്യം സസ്യവൃക്ഷങ്ങളെ വഹിച്ചെടുത്തു സമുദ്രാഴ്ങ്ങളിലേക്കു തള്ളുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ സമുദ്രത്തിന്റെ അധോഭാഗത്തു സംഭരിച്ചിരിക്കുന്ന പദാർത്ഥങ്ങളിൽനിന്നാണ് ഈ കീടങ്ങൾക്ക് അവയുടെ ഭക്ഷണം കിട്ടുന്നത്. മുതിർന്ന പ്രബലനായ വലിയ ജന്തുക്കൾ ഈ കീടങ്ങളെ തിന്നും കാലം കഴിച്ചു വരുന്നു. ചില ജാതി മത്സ്യങ്ങൾ നീചസ്വഭാവികളാണ്. അവയ്ക്കു വലിയ പല്ലുകൾ ഉണ്ട്. അവയുടെ വായ അസാധാരണ വലിപ്പത്തിൽ തുറക്കുവാനാ കഴിയും. പ്രായേണ ഈ ജന്തുക്കൾ അവയുടെ വാസസ്ഥലത്തിന്നനുരൂപമായി ഏകപ്രകാരേണ ശ്യാമവണ്ണമുള്ളവയായും ഇരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ നിറം സാധാരണയാണ്. എ

നാൽ ചിലപ്പോൾ ധൂമ്രവണ്ണമുള്ളതായും അപൂർവ്വമായി രക്തവണ്ണമുള്ളതായും കാണാം.

ഇവിടെ നാം ഏറക്കുറെ ദൃഷ്ടിഗോചരങ്ങളായ ജലജന്തുക്കളെ പറ്റി മാത്രമെ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ സമുദ്രത്തിൽ സ്ഥിരവംസംചെയ്ത് മരണശേഷം അടിയിലുള്ള ചളിയിലേക്കു താണുപോകുന്നവയായി അത്യാശ്ചര്യകരങ്ങളായ അനവധി മറ്റു ജന്തുക്കളെയും ഭൂതക്കണ്ണാടികൂലം കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ജീവികൾ ചത്തുവീഴുന്നതുകൊണ്ട് ഇവയുടെ കക്കുകൾ സ്വരൂപിച്ച സമുദ്രത്തിന്റെ അടിയിൽ ഒരുമാതിരി പാറനിലം (Sedimentary rock) ഉണ്ടാകുന്നു. ഇതു കാലക്രമേണ സമുദ്രങ്ങളിൽനിന്ന് ഉയർന്നു ഭാവിയിലെ കരപ്രദേശമായിത്തീരുന്നതെന്നു ഭൂതത്വപണ്ഡിതന്മാർ പറയുന്നു.

എ. രാമപ്പുതുവാൾ, ബി. എ.

(മെഡിക്കൽ കോളേജ്).

പക്ഷിസുഖം

൧. തിയിൽക്കായുന്നതകത്തകിടിനൊടുതടം

തല്ലിടുംനല്ലുപെയ്പൂ

മെയിൽക്കാളുന്നകാന്തിപ്രകാശഹരിയാൽ

ചാരുനീരാളമെന്യേ

ശയ്യാഗാരംവിതാനിച്ചഹിശയനനൈഴം

മാറിപ്പേറിക്കളി ഒരം

നിശ്ശേഷകാരുണ്യശീലമഗതിജലധി-

പ്പെരുലേഖകൈതൊഴുതേൻ

൨. അമ്മേനിന്നെസ്തുതിക്കുന്നതിനുകൊതിപെരു-
 തുദ്യംചെയ്യിടുന്നു
 നിന്നാഹാര്യ-ഗ്രാഹിക്കാഞ്ഞലമവശതയം-
 പിന്തിരിക്കുന്നു പിന്നെ
 ഇമ്മട്ടെന്നുള്ളഴിഞ്ഞാൽപടികയറിയമ-
 ട്വസ്ഥവിട്ടാടിടുന്നു
 നിൻമുഷ്ടാകാരചെഷ്ടാകഥകളിലതിനെ-
 തുഷ്ടിയാൽക്കെട്ടിയാലും

൩. എന്നുണ്ടായെങ്ങനെന്നുതടവമെവിടെയിരി-
 പ്പെത്തുനിത്യാപ്രവൃത്തി-
 കുന്നതജാത്യാഭിജാത്യാദികളുടെകഥയെ-
 ന്നെപ്രകാരംശരീരം
 ഒന്നാന്നിൻചാൽതയംതൾലൊരുവനുമറിവി-
 ല്ലസ്ഥിതിക്കെത്തുവച്ചേം
 മനംഞാനോതിടുന്നതവഗുണഗണമി-
 കാലമുൽക്കണ്ഠമെ

൪. അത്യന്തംസൂക്ഷ്മമാനെന്നുതെരിയുടലും
 സ്വപ്നമാംദേഹവൃംക-
 ണ്ടെത്തുന്നില്ലെൻറകണ്ണുലടിയനതിരുമൈ
 കണ്ടിടാഞ്ഞിണ്ടലമ്മേ
 വൃത്യാനിന്മേനികുണന്നതിനൊരുമിഴിയേ
 കന്യഥാമുന്നിലെത്തി
 പ്രത്യക്ഷാപ്രപ്തരിപ്പിച്ചരുളുകനിഖിലാ-
 നഗ്രഹംവിഗ്രഹത്തേ

൫. കസ്തൂരിപ്പൊട്ടുകത്തുകനകമണികലം-
 പങ്ങുത്വന്തഗുത്തം

തത്താമുക്കുത്തിമുശുസ്തിതമധുരമുഖം
 ഹസ്തപത്മമാത്തപത്മം
 ഉത്താഗോരോജഭാരാകലസിചരമതി-
 ഘോഷകൗസുമാഭംസ-
 സ്തിത്ഥംഗാഗാരവേഷാതടാധിതവമെയ്
 കാണവൻകൗതുകംമേ

ന. നിന്മുലംനിഞ്ചോഴിഞ്ഞിലുപരമൊരുസഖാ-
 വുണ്ടതത്യന്തശുദ്ധ-
 ബ്രഹ്മതന്മേനനേനസുലഭമതുവശാൽ
 പേരനീപേരിടുന്നു
 തന്മുലംസർവ്വലോകോദനമഖിലജഗ-
 ത്തിന്നുമൊരമേനീ.
 ജനേഷാലമ്മയായ്നില്ലൊരുചരിതമറി-
 ണ്ണൊന്നറിഞ്ഞൊന്നശേഷം

റ. ലോകേശക്കുട്ടിബാലക്കളികളിലധികം
 സകതനായ്നന്നകാല-
 ത്താകാശാവായുതേജസ്സദകമവനിയെ-
 നുള്ളഭൂതങ്ങളെപ്പോ
 മാല്യോതേതകൽനിന്നാത്തിരുമകനതകി-
 ത്തൽക്കളിത്തുണ്ടുള്ളതിൽ
 സാക്ഷാതാനോക്കിനിൽക്കുംഭവതിയെമറയിൽ
 കണ്ടവൻകണ്ടവൻപോൽ

വ. വാനേൻവരശിവാന്യോഷ്ഠിദനജകലം
 മന്ദരവാസുകിപ്പാ-
 വാനന്ദാലിപ്പറഞ്ഞുള്ളവർതവതനക-
 ണെങ്കിലുംകണ്ടതില്ല

തന്നാശ്ശൈനാചിന്തിച്ചതിനടൈപരമം-
 ത്തംവരൈക്കണ്ടവിദ്രാൻ
 താനാകുന്നജഗത്തിൽജനനിഭവതിയെ-
 കണ്ടവൻകർമ്മവേലി

൯. *മുലോസ്തീയാനജാലന്ധരസമനിയമം
 ചെയ്യുമെല്ലെന്നുണത്തി-
 ച്ചാലേമേപ്പേറ്റുയർത്തിച്ചതുരതകലഭം
 ചക്രമാറുകടത്തി
 മേലേതേജസ്സുടാഭാസപരകമലവനം-
 തന്നിലമ്മറിക്കത്തി-
 പ്പാലംഴിപ്രാതിവിത്തേഭവതിയെന്നിനവിൽ
 കാണവോനാണമേശൻ

൧൦. തന്നേനിക്കുള്ളിലായിട്ടെഴുമെഴുനിലമം-
 ടത്തിലേഴുംനിലയ്ക്കൽ
 കർമ്മംപ്രാഹ്ലാദഹികുംമഹസിതവപിസ-
 ഹായമായുള്ളകായം
 സമ്മേളിപ്പിച്ചിടുന്നോറലകമുതൊലിവാ-
 ലാകമനംനനച്ചി-
 ട്തുമേഷാൽവാണിടുന്നവിഗളിതയമരാ-
 ജധികാരപ്രചാരം

ഒറവകര നീലകണ്ഠൻ നമ്പൂരി (൧൦൫൦).

---

* മുലോസ്തീയാനജാലന്ധരങ്ങൾ=മുലാധാരമണിപൂരവിത്തുകൾ

അമ്മായി പഞ്ചതന്ത്രം

അഞ്ചാംപുറക്കണ്ണിവാറം.

വൈരതയ്ക്കു ചേതസിമുളച്ചുമവളൻ
സൈപരമതുപൂത്തുകസുമങ്ങളുതിരുന്നെ'.

കലഹബീജം നട്ടു വളർത്തുന്നതിന്നു മരുമക്ക
ത്തായം ആചരിച്ചു വരുന്നവരുടെ സ്വപ്നാനു
ല്ലവിളഭ്യമാണ്. അങ്ങമിങ്ങു തുറന്നു സംസാ
രിക്കുകയോ നല്ലവർക്കു പറകയോ ചെയ്യാൽ
സംധാരണ മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ കൃത്രിമവൈ
രാ മിക്കതും നശിച്ചുപോകും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഭിന്നിച്ചു കല
ഹിക്കുന്നതിനേക്കാൾ രഞ്ജിപ്പോടു കൂടിയിരിക്കുന്നത് മനുഷ്യസ്വഭാ
വത്തിന്ന് അധികം രുചിയുള്ളതാണ്. അതുതന്നെയാണ് ക്ഷേമ
ത്തിന്നും അനുകൂലിച്ചിട്ടുള്ളത്. തുറന്നു പറയാതെ ഉള്ളിലൊതുക്കുന്ന
ത് പ്രകൃതിയുടെ ഗതിക്കു വിരുദ്ധവും ആപല്ക്കരവുമാണ്. ശരീര
ക്ഷേമത്തിന്നു വിരോധം ചെയ്യുന്ന വിഷങ്ങളും മറ്റും ശരീരത്തിന്നു
കത്തു കടന്നു കൂടിയാൽ ശരീരത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലുമൊരു ഭാഗത്ത്
നീരു കെട്ടി വളഞ്ഞ് പുറത്തേക്കു മുഖാവെച്ച് ആ വിഷത്തിനെ പു
റത്തു കളയത്തക്കവണ്ണം ഏല്പാടു ചെയ്യിരിക്കുന്ന പ്രകൃതിക്കു മനു
സ്സിന്നു കേടായിട്ടുള്ളതകത്തു കടക്കുമ്പോൾ അത് പറഞ്ഞും മറ്റും
കളയാതെ ഒതുക്കി വലുപ്പിക്കുന്നത് പ്രായേണ വിരോധമായിരി
ക്കുമെന്നല്ലെ വിചാരിക്കേണ്ടത്? മലയമേത്തിലൊഴിച്ച് ലോകം മു
ഴുവനും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടെങ്കിലും പ്രകൃതിയാണെന്നു വി
ചാരിക്കാവുന്ന മക്കത്തായത്തിനെ വിട്ട് മരുമക്കത്തായം ആചരി
ക്കുന്നവരുടെ മനസ്സിലുള്ളത് പുറത്തു പറയാൻ നല്ല തരമില്ലാ
ത്ത വിധത്തിലാണ് മരുമക്കത്തായംപരം എന്നുള്ളതും ചേരുന്ന
പടി ചേർത്തിട്ടുള്ളതായിരിക്കാം. എന്നാൽ അനന്തിവനഃരോട്

തുറന്നു സംസാരിക്കുന്നതു ഗൌരവക്കുറവാണെന്നു കരണവന്മാരും അങ്ങിനെ അപൂർവ്വമായി സംസാരിക്കുമ്പോൾ നിഷ്ഠുരന്മാരും മൗനമായിരിക്കുന്നതോ വാക്കിൽ പിശിക്കി മറുപടി പറയുന്നതിനെക്കൂടി വായ പൊത്തിത്തടയുന്നതോ ആണ് കരുണി വളർച്ചയുടെ ചിഹ്നമെന്നു നന്ദിരവന്മാരും വിചാരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു പരിഭവങ്ങൾ പറഞ്ഞു തീരാതെ ഉറയൊഴിച്ചു പാൽ തൈരാകുന്നതുപോലെ കേവലം ശത്രുതയായി പരിണമിക്കുന്നുണ്ട്. മറുക്കുവനെപ്പറ്റി വല്ല കേടും അകത്തു കടന്നു കൂടിയാൽ ആരെങ്കിലും ചെയ്യേ ഭയപ്പെടുത്തിയെ അവന്റെ തലക്കുവെച്ചു കൊട്ടുന്നതു പ്രവൃത്തികളിൽ അവന്നു വാസ്തവത്തിലില്ലാത്ത ദുഷ്ടവിചാരം ഉണ്ടെന്നു വിചാരിക്കുന്നതും മനുഷ്യാവലോചനമാണെന്നറിയുന്നവർ കൂടി തന്റെ ഉൾക്കെടുവകക്കു കിഴിവു തള്ളാതെ ഓരോരുത്തരെപ്പറ്റി തെറ്റി ധരിക്കുമ്പോൾ,

പ്രേരോപദേശപാണ്ഡിത്യം

സർവ്വേഷാംസുകരംഗുണാം

ധർമ്മസ്ഥിതമനുഷ്ഠനം

കന്യചിത്തമന്ദമതഃ'

എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് എത്രയും സത്യമാണെന്നു ബോദ്ധ്യമാകുന്നുണ്ട്.

അമ്മമനം കൃഷ്ണച്ചുട്ടനും കരുണാകരനുമായി കൂടിച്ചുട്ടി പിരിഞ്ഞപ്പോൾ അവരുടെ മനസ്സിൽ പരസ്പരമുള്ളതായി കണ്ട സുഖവിരോധം അല്പകാലംകൊണ്ട് ഗണിക്കത്തക്ക ഹേതുക്കൂടാതെ വെറും ശത്രുതയായി പരിണമിച്ചു. അമ്മമന്റെ അകാരണദോഷത്തിന്നു ദുഷ്ടശങ്കകൊണ്ടു പാത്രമായി തീർന്നു പാടേങ്ങെന്നു പകരം വിട്ടുന്നതിന്നു കയ്യടക്കുകൾ ഉദിച്ചു തുടങ്ങി. അവനെ ഊക്കുമുണർത്തി പ്രഹരിച്ചതിന്ന് അമ്മമനേയും അതിന്നു വിരോധം പറയാതെ മരംപോലെ കണ്ടുനിന്ന ദുഷ്ടമാഹാവിഭോയും നിദ്രാഭംഗംകൊണ്ടു തന്നെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിന്നുദേശിച്ചു അവർ കിടക്കുന്ന കിടക്കയിലും മറു പഞ്ചസാര വിതറി ഉറവാറിനെ ക്ഷണിച്ചു കൂടി കൂട്ടിച്ചു. പരത്തിറങ്ങുമ്പോൾ കളിശരിക്കിക്കൊന്നും പെരുമയ്ക്കും അമ്മമൻ ധരി

ചുങ്കൊണ്ടുപോകാറുള്ള കപ്പായം ചുമരിൽ തൂക്കിയിരുന്നപ്പോൾ
 അതിനുള്ളിൽ ഒരു കമ്പിളിപ്പഴവിനെ പിടിച്ചിട്ടതിനാലുള്ള ചൊരി
 കൊണ്ട് അമ്മാമൻ ഒരു ദിവസം വളരെ പ്രാകൃതം കാണിച്ചു. ഇ
 തു രണ്ടും ശത്രുത നിമിത്തം ഉണ്ടായതാണെന്നാക്കും ഊഹം ചെന്നി
 ല്ല. ഒരു ദിവസം അമ്മാമനെക്കാണാൻ വന്നിരുന്ന ചിലരോട്
 വലിപ്പത്തോടെ കാര്യം പറയുന്നതിന്ന് അദ്ദേഹം ചാരു കസേരി
 യിൽ വന്നിരുന്നപ്പോൾ ചൂരൽ മടഞ്ഞിരുന്നതറ്റ് ഉള്ളിലേക്കു വീ
 ണ. വീഴ്ചയേക്കാൾ വേദന മററുള്ളവർ കണ്ടതിലും ദേഹത്തിനേ
 കൾ പരക്കു് ഗംഭീർജ്ജത്തിന്നുമാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. വീ
 ഴനുള്ള കാരണം നോക്കിയതിൽ ചൂരൽ മടഞ്ഞിട്ടുള്ളതിന്റെ രണ്ടോ
 മൂന്നോ ഇഴയൊഴിച്ച് ബാക്കിയുള്ളതെല്ലാം പേനക്കത്തി കൊണ്ടു
 ത്തു വെച്ചതായി കണ്ടു. ഈ ചതി ചെയ്യൽ അനന്തിരവന്മാരോ
 ണെന്നപ്പോൾ രീച്ചയാക്കി. ഉറപ്പു കടിച്ചതിന്നും ചൊരിഞ്ഞതി
 ന്നും ഹേതു കിട്ടി. മുന്പാരികൾ തന്നെ പട്ടിയേക്കാൾ കടകെ
 ടത്താക്കിവെച്ച് തല്ലുകൊള്ളിച്ച കഃസരിക്കും തല്ലിയ മനുഷ്യനും പ
 രങ്ങോടൻ കല്പിച്ച ശിക്ഷാധിധിയാണിതെന്നാക്കും ആലോചന
 ചെന്നില്ല. അനന്തിരവന്മാർ ചെയ്യതായിരിക്കുമെന്നമ്മാമൻ പ
 റഞ്ഞപ്പോൾ അതുറപ്പിക്കുന്നതു വഴികളെ നിർമ്മിച്ചും ചൂണ്ടിക്കാ
 ണിച്ചും കാമപ്പെടുത്തിയും അമ്മായിഅമ്മ പ്രയോഗിച്ചും തുടങ്ങി.
 നാലുകെട്ടിൽനിന്നു പിരിച്ച് അഞ്ചാംപുര കെട്ടിക്കാൻ കല്പിടുന്ന
 തിന്ന് ഇത്ര നല്ല മുഹൂർത്തം കിട്ടിട്ട് അമ്മായിഅമ്മ അതിനെ വി
 ടുകളയുമോ? അന്നു മുതൽക്കു് ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിലുണ്ടാക്കുന്ന പദാർത്ഥങ്ങ
 ലിൽ ഉപ്പൊ മുകളെ വളരെ അധികരിച്ചു കണ്ടുതുടങ്ങി. കുല്ലും
 മണലും വേവായില്ല. അധികം വിശപ്പോടുകൂടി ഊണിന്നിരിക്ക
 സ്ഥാൾ ലേശം പോലും ഉണ്ണാൻ പാടില്ലാത്ത വിധം ശുണിപിടി
 ക്കുമ്പോൾ ചൊറ്റിലൊരു തലനാരുതൂടി. പിറ്റേ ദിവസം ഉപ്പും
 മുളകും നന്നെക്കുറഞ്ഞു. എല്ലാവരുംകൂടി ശ്രദ്ധവെച്ച് പദാർത്ഥങ്ങ
 ലുണ്ടാക്കിയപ്പോൾ മണ്ണണ്ണയുടെ ഗന്ധം!

അമ്മാമൻ ഉണ്ണതെ ദേഷ്യപ്പെടുപോയി ഒരു പട്ടയുടെ മറ

ത്തിൽ ഉണ്ടാക്കി. കൃഷിസ്ഥലത്തിന്നു സമീപത്ത് ഒരു പുര പണിയിച്ചു വേറെ വെച്ചുണ്ടു താമസിക്കുന്നതിന്നു നിശ്ചയിച്ച് വേണ്ടുന്ന സംഖ്യ തറവാടുവസ്തു പണയമെഴുതി കുടവുവാങ്ങി കല്ലും മരവും ശേഖരിച്ചു പുറപ്പെട്ടു തുടങ്ങി. കർഷാബക്കാക്ഷ ചിലവിന്നു കൊടുക്കാതായി. പട്ടിണിതുടങ്ങിയപ്പോൾ വളരെ മനോവേദനയോടുകൂടി കായ്കങ്ങൾ ചെറു വ്യാക്കിത്തരുന്നതിന്നു ഞങ്ങളെ കുലഭാഗവത്തിന്നു വഴിവാട്ട്നേൺ കരഞ്ഞുകൊണ്ടു കല്യാണിഅമ്മ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് നില്ക്കുമ്പോൾ — ആശ്ചര്യം! ഒരു നിലവിലിയോടുകൂടി ശ്രാമ്പിയിലെ കോണിപ്പടിയുടെ മുകളിൽനിന്ന് ആരോ വീണു. ഞങ്ങളെക്കൊള്ളി കാടിച്ചെന്നുനോക്കിയപ്പോൾ അമ്മായിഅമ്മ കോണിപ്പടിയുടെ ചുവട്ടിൽ വീണു കയ്യോടിത്തു ബോധംകെട്ടുകിടക്കുന്നു. പുരപണിയിക്കുന്ന സ്ഥലത്തുപോയി അമ്മാമനേയും അതിന്നടുത്തുള്ള ആസ്ത്രിയിൽപോയി പാത്തിക്കിരിയെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുന്നതിന്നു ഞങ്ങളെ അയച്ചു. എനിക്കറിവുള്ളവിധം അമ്മായിഅമ്മയുടെ കയ്യിനെ ഒരുവിധം ചൊവ്വാക്കിവെച്ചു തുണികൊണ്ടുകെട്ടി. മുഖത്ത് കുറെ വെള്ളം തളിച്ച് കുറച്ചുനേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ബോധമുണ്ടായി. അമ്മാമനും പാത്തിക്കിരിയും എത്തി. വീണതെങ്ങിനെയാണെന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ കോണിയിറങ്ങുമ്പോൾ തന്നെ ആരോ മുകളിൽനിന്നു പിടിച്ചതള്ളി എന്നു പറഞ്ഞു. അമ്മാമൻ കൃഷ്ണചുട്ടന്റേയും കരുണാകരന്റേയും മുഖത്ത് ഓരോ നോട്ടംനോക്കി. 'ജെയിൽ കാണിച്ചുതന്നിട്ടിനി' എന്നു പറഞ്ഞമ്മാമൻ എഴുന്നേറ്റു. പൊല്ലീസ്സ്റ്റേഷനിൽ അറിവുകൊടുക്കുന്നതിന്നയക്കാനുദ്ദേശിച്ച് അമ്മാമൻ ഞങ്ങളെ വിളിച്ചു. ഞാൻ കെട്ടിയ കെട്ടഴിച്ചു പാത്തിക്കിരി അമ്മായിഅമ്മയുടെ കൈ ശരിയാക്കിവെച്ച് കെട്ടി പോകയുംചെയ്തു.

അമ്മാമൻ മുക്കിത്തുപോയ മുതല്ല് എന്റെ റെഡയത്തിൽ എന്തെല്ലാമൊ കിടന്നു പുഴങ്ങുന്നതുകൊണ്ട് വാക്കുകൾക്ക് പുറത്തേക്കു വരുന്നതു വഴി മുട്ടിയപ്പോലെ എന്തൊ ഒരു മൗനം എന്നെ ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അമ്മാമൻ പൊല്ലീസ്സിലേക്കറിവു കൊ

പ്പൊൻ പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ ഞാനറിയാതെയും ആലോചിക്കാതെയും ദൈവശിക്ഷയാണിത്' എന്നു പറഞ്ഞുപോയി. എല്ലാവരും വിശേഷിച്ച് അമ്മാമനും എന്റെ മുഖത്തുനോക്കി.

ഞാൻ— അമ്മാമൻ ഇപ്പോളെന്തിനാ പുറപ്പെടുന്നത്?

അമ്മാമൻ— ഇത്ര ഓച്ചുത ചെയ്യാതെ ജേയിൽ കാണിക്കാതിരിക്കുമൊ ഞാൻ?

ഞാൻ— ആർ ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നു വിചാരിച്ചിട്ടാണീ പറയുന്നത്?

അമ്മാമൻ— ആരാണെന്നുടനെ അറിയാം.

ഞാൻ— ഇനിയെങ്കിലും കുറെ അറിയിക്കണമെന്നാണിനിക്കും തോന്നുന്നത്. ഞാനിങ്ങിനെ പറഞ്ഞപ്പോൾ എന്റെ വിചാരത്തെത്തീരെ തെറ്റിപ്പരിച്ചു ആ ധരിച്ചതിൽ വിശ്വാസം തികയാതെയും എന്നെ ഒന്നു നോക്കുകയാണദ്ദേഹം ചെയ്തത്. എങ്കിലും അദ്ദേഹം ഇടിവീണ് മരിച്ചുപോയൊ എന്നെന്നിരിക്കുതോന്നി.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്പോർട്ടിങ്ങ് കാരണമുണ്ട്. എത്രയും സ്നേഹത്തോടുകൂടിയാണദ്ദേഹം എന്നെ ഇംഗ്ലീഷും മറ്റും പഠിപ്പിച്ചുനന്നാക്കിപ്പുള്ളത്. അദ്ദേഹത്തിന് വിരോധമായി ഒരു വാക്കുംകൂടി ഞാൻ പറയില്ലെന്ന് എന്റെ നടപടികൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിനെ ഞാൻ വിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ട്. അങ്ങിനെയിരിക്കെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഓച്ചുനാരായ ബാക്കിയുള്ളനന്തിരവനാരടെ കൂട്ടത്തിൽ ഞാനുംകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരെ വടിയെടുക്കുന്നതിന്നൊരങ്ങിയ മാതിരിയിൽ പറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് ജീവഹാനി വരുത്തക്കു മനോഹരനായുണ്ടായതിൽ ആശ്ചര്യമില്ല. നന്ദികേടുപോലെ കൂത്തശരം അതല്ലാതെ മറ്റെന്താണ്? തെറ്റിപ്പരിച്ചിട്ടാണദ്ദേഹത്തിനിങ്ങിനെ സുഖപ്പെടുണ്ടായതെന്നു ഞാനറിഞ്ഞ ഉടനെ അറുപ്തതമായി പറഞ്ഞതിനേൾ പശ്ചാത്താപം തോന്നി ഞാൻ ബദ്ധപ്പെട്ടിങ്ങിനെ പറഞ്ഞു.

ഞാൻ— ഇവിടുന്നറിയാത്തതും ഞാനാഞ്ഞിട്ടുള്ളതുമായ ചില സംഗതികളെപ്പറ്റിയാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞത്. കുറച്ചു മുമ്പുതന്നെ

ഞാനതു പറയേണ്ടതായിരുന്നു. അതു ചെയ്യാഞ്ഞത് എന്റെ ആലോചനക്കുറവാണ്.

അമ്മാമന്റെ മുഖത്ത് രക്തപ്രസാദമുണ്ടായി.

അമ്മാമൻ— അതെന്താ?

ഞാൻ— അമ്മായിഅമ്മയെ ഈ വീട്ടിലുള്ളവരാരെങ്കിലും പിടിച്ചു തള്ളിയിരിക്കുമെന്നല്ലെ. ഇവിടുന്നു വിശ്വസ്ത ചിലിക്കുന്നത്?

അമ്മാമൻ—പാറതി പറഞ്ഞതു നീ കേട്ടില്ലേ?

ഞാൻ—കേട്ടു എന്തൊ ചിത്തഭ്രമംകൊണ്ടു പറയുന്നതാണ്.

അമ്മാമൻ—ചിത്തഭ്രമം! പാറതി പറഞ്ഞാൽ മനസ്സിലാക്കാൻ ബുദ്ധിയുള്ളവർ ഈ വീട്ടിനുള്ളിൽ ജനിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

ഞാൻ— അത്രുത്താളാ കേൾപ്പണ്ടെന്നിവിടുന്നു ധരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ എനിക്കു പകുതി യത്നം ലഭമായി.

അമ്മാമൻ—ഒരസത്യാ പറഞ്ഞതായി നീ കേട്ടിട്ടുണ്ടോ?

ഞാൻ— അസത്യാ പറയില്ലെന്നു ധരിപ്പിക്കാൻ സാമത്വമുണ്ടെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിട്ടുണ്ട്.

ഞാനല്ല വേറെ വല്ലവരുമാണിങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ അമ്മാമൻ അവരെ ആട്ടിപ്പറത്താക്കുമായിരുന്നു. വീണ കയ്യൊടി ഞ്ഞു കിടക്കുന്ന മൃത്യുത്തിൽ ലേശംപോലും ദയതോന്നാത്ത മാതിരിയിൽ രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽ എന്റെ അമ്മായിഅമ്മയായവരെപ്പറ്റി ഞാനിങ്ങിനെ പറഞ്ഞപ്പോൾ വീട്ടുകാജ്ഞാലും എത്രയും ശ്രദ്ധയോടുകൂടി കേട്ടുകൊണ്ടു നിന്നിരുന്നു. അമ്മായിഅമ്മയെപ്പറ്റി എവിടെ നല്ലഭിപ്രായമല്ലെന്നിതുവരെ ആരും ഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ല. ഞാൻ പറഞ്ഞതിൽ അമ്മാമനു നിരസം കലശലായി എങ്കിലും ഞാൻ പറയുന്നതു കേട്ടാൽ കൊള്ളാമെന്നും കേട്ടതിനുശേഷം എന്നെ പറഞ്ഞു ബോദ്ധ്യം വരുത്തി എന്റെ അഭിപ്രായം മാറ്റിക്കണമെന്നും ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു എന്നു തോന്നുന്നുണ്ട്. വല്ലവരും കേൾക്കുന്ന ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു നോക്കുന്നതിന്നോ ഞാൻ പറയുന്നതിനെ മറുക്കുവാൻ വിശ്വസ്തപ്പെടുത്തക്കവണ്ണം ഉള്ളേടത്തോ

ളം സ്ഥംഗതികളെ ചേർത്തു പറയേണമെന്നാകുന്നു. ആലോചിക്കാൻ വസരമില്ലാതെ തിപ്പൊരിയച്ചിൽപ്പെട്ട വെടിമരുന്നുപാലെ എന്റെ ഹൃദയം ഘോഷമായി പൊട്ടിത്തുറന്നു. കാരറിനോടു സംസാരിച്ച ആളാണെന്നമ്മാനെ ധരിപ്പിച്ചതു, അതു കരുണാകരനാണെന്നു കൃഷ്ണാർച്ചനെയെ ധരിപ്പിച്ചതും കരുണാകരനെന്നൊക്കെ കൃഷ്ണാർച്ചന്റെ ഭായ്യയെ പരിചരിപ്പിച്ചതു തമ്മിൽ തല്ലിച്ചതും തലക്കെണ്ണ കാച്ചാനുള്ള നെയ്യിനെ വാരിയക്കുരുന് കൃഷ്ണൻനായരെക്കൊണ്ട് മാറിവെപ്പിച്ചു കല്യാണിയമ്മയെ കുറ്റം ചുമത്തിപ്പിച്ചതു ഉപ്പും മുളകും വാരിയിട്ടു കൂട്ടാൻ വഷളാക്കിയതും എല്ലാം പറഞ്ഞ് വലുതായ മഴ പെയ്തു തോരുംപോലെ അവസാനിച്ചു.

കുറെ നേരത്തിന് യാതൊരു ശബ്ദവുമില്ല.

കല്യാണിയമ്മ— ആ കൃഷ്ണൻനായർ നമ്മുടെ ചോരതിന്നു തടിച്ചിട്ടിങ്ങിനെയാണോ ചെയ്യുന്നത്?

ഞാൻ— (കല്യാണിയമ്മയോട്) മേലേ! ആയാളെ കുറ്റം പറയരുത്. ആയാൾ ഒന്നാ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഭരണികൊണ്ടുവന്നിറയത്തുവെച്ചിരിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്കെത്തുകടക്കാൻ പാടില്ലായിരുന്നു. മുറക്കാൻ അടയ്ക്കയില്ലെന്നു പറഞ്ഞ് ശ്രാമ്പിയുടെ മുകളിൽ അടയ്ക്കയില്ലാത്ത സ്ഥലത്തു അടയ്ക്കയുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞ് എടുത്തുകൊണ്ടുവരാൻ കൃഷ്ണൻനായരെ പറഞ്ഞയച്ചു. കിട്ടാതായപ്പോൾ ഈ ഭൂട്ടാതു മുകളിലേക്കുപോയി. അടയ്ക്ക ഞാനെടുത്തുകൊടുക്കാൻ താൻ പോയി കല്യാണിയമ്മയോട് കലമറത്താക്കാൻ വാങ്ങിക്കൊണ്ടുവന്ന് ഭരണികൊണ്ടുപോയി ഒരു മുകളിൽ ഒളിച്ചുവെക്കുക. വെറും ഭരണി വെക്കരുതേ. കുറെ നെയ്യാഴിച്ചുവെക്കുക എന്നു പറഞ്ഞായാളെ അയച്ചു. ആയാൾ അതുപോലെ ചെയ്തു. അന്നുതന്നെ ആയാളോട് ശബ്ദമായി ശബ്ദം കൊടുത്തു പിരിച്ചയക്കയും ചെയ്തു. എന്നിട്ട് നിങ്ങളെയാണ് കുറ്റപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

കല്യാണിയമ്മ—ശിവ! ശിവ! ഈ വീട്ടിനുള്ളിൽ ചില ദൈവങ്ങളുണ്ട്. ഇതല്ല ശിക്ഷ. ഇനിയും ഉടനെ കണാം.

അമ്മാമൻ —മരുമകൻ പറയുന്നത് പാറതി കേട്ടില്ലേ?

അമ്മായി അമ്മക്കു പിടന്നായാ മോഹാലാപ്യം വന്നത് അമ്മാമനറിഞ്ഞില്ല. ചോദ്യത്തിന്നു മറുപടി കിട്ടാതായപ്പോൾ അടുത്തു ചെന്നിരുന്നു. പാത്തിക്കിടക്ക രണ്ടാമതും ആളയച്ചു. ഞാൻ പറഞ്ഞതൊന്നും അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ലെന്നറിച്ച് തോന്നി. നന്ദിയും ദയയുൾക്കാതെ മററൊന്നും പ്രബലപ്പെടാത്ത ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഞാനിതു പറഞ്ഞത് ആലോചനക്കുറവായി എന്നു പിന്നെ എനിക്കു തോന്നി.

അവസരരഹിതമാണി

ഗുണഗണസഹിതാനശോഭതേപുംസാം’.

എന്നു ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും തരാനോക്കിപ്പറയാൻ തക്കവണ്ണം ക്ഷമയില്ലാത്തതുകൊണ്ട് എന്റെ അറിവുകൊണ്ടു എനിക്കു ഫലമുണ്ടായില്ല. എന്നാത്രമല്ല എത്രയും പരിശുദ്ധയായ കൊച്ചുനാരായണിയെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും മറ്റൊപറയാൻ മറന്നുപോയി. പിന്നീടു പറയാഞ്ഞത് ഉചിതമായി എന്നുതോന്നി. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സംശയം തീർക്കാൻ പറയുന്നതിനെ സംശയത്തിന്നടിസ്ഥാനമാക്കുന്നതാണ് ലോകസ്വഭാവം.

പുരപണിയിക്കുന്നസ്ഥലം ആസ്ത്രീക്കടുത്തുകയാൽ ചികിത്സക്കു സൗകര്യമുണ്ടെന്നുപറഞ്ഞ് അന്നുതന്നെ അമ്മായിഅമ്മയെ കൊണ്ടുപോയി അവിടെയുള്ള നെടുമ്പുഴയിൽ താമസിപ്പിച്ചു. ശുശ്രൂഷക്കു മകളും പോയി.

പിററൊന്നാൾ കൃഷ്ണാചട്ടനേയും എന്നേയും കരണാകരനേയും പ്രതിചേർത്ത് അമ്മായിഅമ്മയുടെ ഒരു ക്രിമിയാൽ വ്യവഹാരം. ഭക്ഷണച്ചിലവിന്നു ഞങ്ങളുടെ ഒരു സിവിൽ വ്യവഹാരം. ഒരു കൈകാര്യവ്യവഹാരം. പുരപ്പണിയവശ്യത്തിന്ന് അമ്മാമൻ എ

ശൃതിക്കൊടുത്ത പണയം ഭുഞ്ചലപ്പെടുത്താൻ ഒരു വ്യവഹാരം. അവിടുന്ന് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തറവാട്ടിന്റെ മേൽ കടക്കരുടെ രണ്ടു മൂന്നു വ്യവഹാരം. കല്യാണിയമ്മയുടെ അച്ഛൻ കൊടുത്ത ഒരു വസ്തു തറവാട്ടുവകയാണെന്നു പറഞ്ഞ് ഒഴിപ്പിപ്പാൻ അമ്മാമന്റെ ഒരു വ്യവഹാരം, മേങ്ങിലവിന്നു കൃഷ്ണച്ചട്ടന്റെ ഒരു പ്രത്യേകവ്യവഹാരം. തറവാട്ടിൽ ഭദ്രം.

പഞ്ചമതന്ത്രം സമാപ്തം.

കാരാട്ട് അച്ചുതമേനോൻ, ബി. എ. ബി. എൽ.

ആകാശഗമനം

ആകാശത്തിൽ ഉഷ്ണാപാലസഞ്ചരിപ്പാനുള്ള ശക്തി അഷ്ടസിദ്ധികളിൽപ്പെട്ട ഒന്നാണെന്നു അത് അനേകക്കാലം തിവ്രമായ യോഗാഭ്യാസവും മറ്റും ചെയ്തു നമ്മുടെ സ്ഥൂലശരീരത്തെ ലുപ്തമാക്കിത്തീർത്ത് ആ ലോഹിമയുടെ ഫലമായി സാധിക്കാവുന്നതാണെന്നും ആകാശമല്ലോ നമ്മുടെ ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പറയുന്നത്. അതുകൊണ്ട് മേൽപ്രകാരം ഈ ശക്തി സമ്പാദിപ്പാൻ എല്ലാവരും സാധിക്കുന്നതല്ലെന്നു പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ല. നമ്മുടെ പുരാണങ്ങളിൽ ചോദ്യിക്കുന്നപ്രകാരം ദേവകൾ ഗന്ധർവ്വന്മാർ മുതലായവരുടെ ആകാശയന്ത്രകളും പുഷ്പകവിമാനത്തിന്റെ സഞ്ചാരങ്ങളും മറ്റും പ്രകൃതിയെക്കൊണ്ടു എന്തോ ചില ഗുഹശക്തികളുടെ പ്രഭാവത്താൽ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളതോ സംഭവിക്കാവുന്നതോ ആണെന്ന് ആവക സംഭവങ്ങളിൽ വിശ്വാസമുള്ളവർ വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നു

ല്ലാതെ അറിഞ്ഞേത്തോളം ഉള്ള പ്രകൃതിനിയമങ്ങളെ അതീസ്മര നമാക്കി കാഴ്ചകാരണ വ്യവഹാരം ചെയ്യുവാൻ തരമുള്ളവയല്ല.

മനുഷ്യന് ആകാശത്തിൽ സഞ്ചരിപ്പാനുള്ള മോഹവും അതിന്നു വേണ്ടുന്ന ഉപകരണ, ഇന്നതാണെന്നുള്ള ഒരു ഊഹവും ആദികാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായത് പക്ഷികൾ മുതലായ സത്വങ്ങൾ പറക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടായിരിക്കണം. അതിനാൽ വളരെ പുരാതനകാലങ്ങളിൽതന്നെ കാരോരുത്തർ കൃത്രിമപക്ഷങ്ങൾ കൈകളിൽവെച്ചു കെട്ടി പറന്നതായും മറ്റും പ്രസ്താവിരുന്ന അനേകകഥകൾ ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാജാതിക്കാരുടെ ഇടയിലും നടപ്പുണ്ട്. ഈ വക കഥകളെല്ലാം വിശ്വാസയോഗ്യങ്ങൾ എന്നു പറയുവാൻ പ്രയാസംതന്നെ; എങ്കിലും ക്രിസ്താബ്ദത്തിന്നു ഏകദേശം ഇരുനൂറു സംവത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പു യവനരാജ്യത്തിൽ ആ കാലത്ത് ഒരു വലിയ മന്ത്രികനാണെന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടുവന്നിരുന്ന ഒരൾ കൃത്രിമപക്ഷങ്ങൾ വെച്ചുകെട്ടി ഒരു വലിയ തടാകം പറന്നു കടന്നതായും ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പതിനൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദികാലത്ത് ഇംഗ്ലീഷുകാരനായ ഒരു പാതിരിയും ഇറ്റാലി രാജ്യക്കാരനായ വേറെരുത്തനും ചിറകുകൾ വെച്ചുകെട്ടി കുറെ കാലം അവിടവിടെ പറ

നടക്കുകയും ഒട്ടനേകം വീണ്ടു കാലം കയ്യും ഒടിക്കുകയും ചെയ്തതായും വിശ്വാസയോഗ്യമായ ആ കാലത്തെ ചില ഗ്രന്ഥകർത്താക്കന്മാർ എഴുതിവെച്ചിട്ടുള്ള റിപ്പോർട്ടുകൾകൊണ്ടു കാണുന്നുണ്ട്. അത് എങ്ങിനെയെങ്കിലും ആകട്ടെ തക്കതായ വലിപ്പമുള്ള കൃത്രിമപക്ഷങ്ങൾ ശരീരത്തിൽ വെച്ചുകെട്ടി കയ്യുകൾകൊണ്ടു പ്രവൃത്തിച്ച് അധികനേരം ആകാശത്തിൽ പറന്നു നില്ക്കത്തക്കവണ്ണം നമ്മുടെ ശരീരത്തിന്നു ലാഘവവും മാംസപേശികൾക്കു ശക്തിയും ഇല്ലെന്നു തജ്ഞന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതിന്നു പുറമെ നമുക്കുതന്നെ ഊഷ്മിച്ഛിയാവുന്നതു, ആകാം. വിശേഷിച്ചു കൃത്രിമപക്ഷങ്ങളെ ആവി, വിദ്യുത്ത് ഈ ശക്തികൾകൊണ്ടു പ്രവൃത്തിപ്പിച്ചു നടത്താവുന്നതായി പല സമ്പ്രദായത്തിലുമുള്ള വിമാനയന്ത്രങ്ങൾ യൂറോപ്പു അമേരിക്ക മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിൽ പരാത്ഥവിജ്ഞന്മാരായ

ചില പണ്ഡിതന്മാർ അടുത്ത കാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇവയിൽ പ്രാധാന്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളത് അമേരിക്കക്കാരനായ സർ ഹൈറം മാക്സി, എന്ന ഒരു ഇഞ്ചിനീയർ ഉണ്ടാക്കിയ പത്രിയന്ത്രത്തിന്നാണ്. എന്നാൽ ഈ പത്രിയന്ത്രം മതിയായ വലിപ്പമുള്ള ഒരു ആവിയന്ത്രത്തെ താങ്ങേണ്ടതായ ശക്തിക്കനുസരിച്ചുള്ള വലിപ്പത്തോടുകൂടിയും ആ വലിപ്പം നിമിത്തമുള്ള ഘനത്തിനെ താങ്ങി പറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുവാൻ പറ്റാത്ത ചിറകുകളോടുകൂടിയും പണിചെയ്യേണ്ടതായി വന്നതുകൊണ്ട് ചിറകുകൾക്കു കേടുപറ്റാതിരിക്കുന്ന പക്ഷം ഏകദേശം മൂപ്പത് ആളുകളോടുകൂടി കൂടെ അധികനേരം ആകാശത്തിൽ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായിരുന്നു എങ്കിലും മേല്പോട്ടു പറപ്പിക്കുവാനും സംവധാനത്തിൽ കിഴ്ക്കാട്ടിറക്കുവാനും പ്രയാസമായതുകൊണ്ട് ഹൈറം മാക്സിയിന്നുതന്നെ ഇപ്പോൾ ഹോവാർഡ് ഉണ്ടായത്. കേവലം പക്ഷികളുടെ സഹായം കൊണ്ടുമാത്രം മറ്റൊരാളെങ്കിലും വലുതല്ലാത്ത ആകാശത്തിൽ ഒരു ഘനമുള്ള യന്ത്രത്തിലിരുന്നു സഞ്ചരിക്കുന്നത് ആവക യന്ത്രങ്ങൾ എത്രതന്നെ പരിഷ്കരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നാലും, അനുകമ്പിതമായ അപകടങ്ങൾക്കു കാരണമായി തീരാവുന്നതുകൊണ്ട് ആവക വിമാനങ്ങളും അധികം ഉപയോഗത്തിൽ വരുവാൻ എളുപ്പമുള്ളതായി കാണുന്നില്ല. എത്രതന്നെ പരിഷ്കരിച്ചിട്ടുണ്ടാലും അധികം നേരം ആകാശത്തിൽ പറന്നു സഞ്ചരിക്കാൻ തക്കവിധം മേൽപ്രകാരമുള്ള ഒരു പത്രിയന്ത്രം ഉണ്ടാക്കുന്നതുതന്നെ പ്രയാസമെന്നാണ് നവീനപണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായവും.

എന്നാൽ പക്ഷികൾക്കു പുറമെ നാം ശ്രവിക്കുന്ന വായുവിനേക്കാൾ ലഘുവായുള്ള മറ്റൊരു ചില വാതകങ്ങളുടെ സഹായത്തോടുകൂടി അപേക്ഷിച്ച് ആവിയന്ത്രം വിദ്യുദ്യന്ത്രംകൊണ്ടു പക്ഷികളെ പ്രവൃത്തിപ്പിച്ചു അമരം വിടിച്ചു ആകാശത്തിൽ അധികനേരവും, ഇഷ്ടാപോലെയും നടത്താവുന്ന ചില വിമാനങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇവയിൽ തെക്കേ അമേരിക്കയിലെ ബ്രസീൽ എന്ന രാജ്യക്കാരനായ സാണ്ടാസ് ഡ്യൂമാണ്ട് എന്ന വി

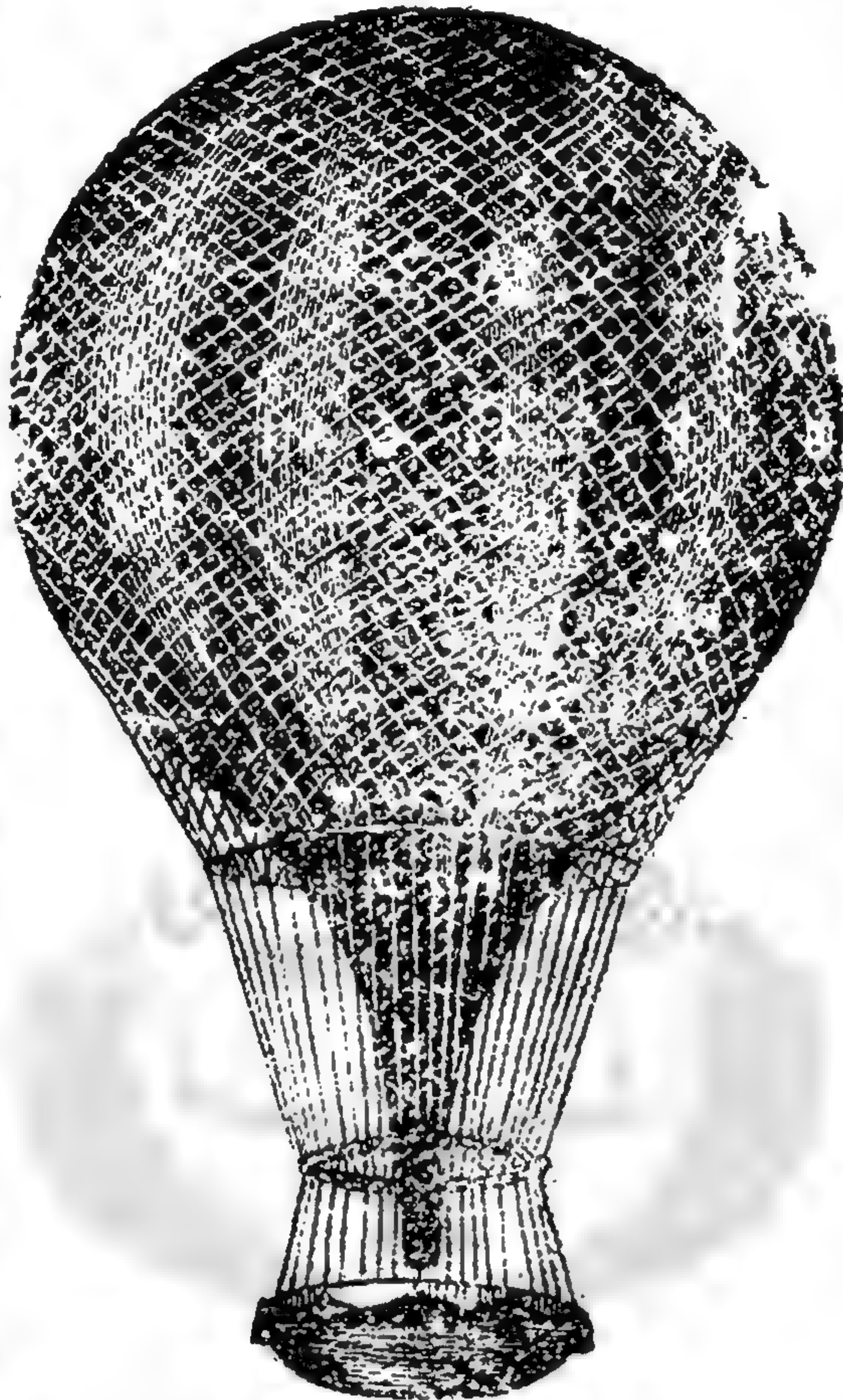

പോൻ ഉണ്ടാക്കി കിൻററ-ത്തിലെ പാരിസ്സ് പ്രദർശനത്തിൽവെച്ച് 'ഔഷൽടവർ' എന്ന കെട്ടിടത്തെ മൂന്നു തവണ പ്രദക്ഷിണം വെപ്പിച്ചതും കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം അമേരിക്കയിലെ സെൻറ് ലൂയി പ്രദർശനത്തിൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട പല വഴിക്കും നടത്തി കാണിച്ചതും ആയ 'ആകാശക്കപ്പൽ' എന്നു പേർ പറയുന്ന ഒരു വിമാനത്തെ കുറിച്ച് പ്രത്യേകിച്ചു പറയാനുള്ളതാകുന്നു. ഈ ആകാശക്കപ്പലിനെപ്പറ്റി വിസ്മരിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പായി ആകാശഗമനത്തിന്റെ ചരിത്രം ചുരുക്കത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത് ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു.

വെള്ളത്തിന്റെ ആവി മേല്പോട്ടുയരുന്നതും മേഘങ്ങൾ വായുവിന്റെ ഉപരിഭാഗങ്ങളിൽ തങ്ങി നില്ക്കുന്നതും കണ്ടിട്ട് പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ—അതായത് ക്രൈസ്തവചക്രം ൧൨-ാമതിൽ ജോസഫ് മൺഗോഫർ എന്നു പേരായ ഒരു പരന്ത്രിസ്സുകാരനും ആവി ഘനം കുറഞ്ഞ ഒരു സഞ്ചിയിലാക്കി വിട്ടാൽ അതു സ്വതന്ത്രമേല്പോട്ടുയരും പോകുവാൻ സംഗതിയുണ്ടെന്നു ഒരു ഊഹം തോന്നി. ആദ്യം അയാൾ കടലാസ്സുകൊണ്ട് സാമാന്യം വലുതായി കടംപോലെ ഒരു കൂട്ടുണ്ടാക്കി. ആ കൂട്ടിനുള്ളിൽ തിരുകുത്തിച്ച് ആവിയുണ്ടാക്കിയപ്പോൾ അത് ആകാശത്തേക്ക് ഉയരുന്നതായി കണ്ടു. ഇതു തന്നെയാണ് ചില ഉത്സവങ്ങൾക്കും മറ്റുമുള്ള വെടിക്കെട്ടുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആകാശത്തിലേക്കു കയറ്റി വിടുന്നതായി നാം കണ്ടാറുള്ള 'തീക്കൂട്' എന്ന സ്ഥാനം. മൺഗോഫർ കണ്ടു പിടിച്ച ഈ തീക്കൂടിന്റെ ശ്രുതി അതിവേഗത്തിൽ നാടൊക്കെ പരന്നു. ആകാശത്ത് പരന്ത്രിസ്സാജ്ഞാ വാണിരുന്ന പതിനാറാമത്തെ ലൂയി മൊറാജാവ് ആ രഹസ്യം അറിഞ്ഞു തനിക്കു തന്റെ മന്ത്രിമാർക്കു പ്രദർശനാർക്കും മൺഗോഫറുടെ വിദ്യ കാണുവാൻ വേണ്ടി ആയാളെ വരുത്തി അനേകം തീക്കൂടുകൾ ഉണ്ടാക്കിച്ചു വിട്ടുവിട്ടു. ഇതിനെ ആഗോഷവിമാനം എന്ന് ആ കാലത്തു വിളിച്ചു വന്നു. ഒരിക്കൽ ലൂയിയുടെ കല്പന പ്രകാരം വളരെ വലുതായ ഒരു ആഗോഷവിമാനം മൺഗോഫർ ഉണ്ടാക്കി. അതിന്റെ കുടം കടലാസ്സുകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്നതിന്നു പകരം ഘനം കുറഞ്ഞ മരംകൊണ്ടു

ബലമായി ഒരു ചട്ടം കൂട്ടി കുപ്പപ്പയകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞ് കുപ്പപ്പം
യയുടെ സൂചി
ആവി പുറത്തു
തെളിയിക്കത്ത
യായി വാങ്ങി
കടത്തിനെബ
ലകൊണ്ട് മൂ
യുടെ തൂവുക
മോതിരക്കണ്ണി
കൂടിവലിച്ചെടു
ണ്ടുണ്ടാകിയ
തിന്റെ ചോ
യു: ആണ് ആ
ണി ചെയ്യത്.
കുക) ഈ സ
ഉണ്ടാക്കുന്നവി
ണ് ബലുൺ

രണ്ടളിൽ കൂടി
കു പോക
ക്കൊണ്ണാ കട്ടി
യ്ക്ക് ഇട്ടാ, ആ
ലയുള്ള ഒരു വ
ടിക്കെട്ടി വല
ളെല്ലാം ഒരു
യുടെ ഉള്ളിൽ
ത്തുച്ചാൽകൊ
ർത്ത തൊട്ടി അ
ടെ കെട്ടിതൂക്കി
വിമാനം പ
(ചിത്രം നോ
വ്രദായത്തിൽ
മാനത്തിന്നാ
എന്നു പോപ

റയുന്നത്. മേൽപ്രകാരം പണി ചെയ്ത ബലുണിന്റെ തൊട്ടി
യിൽ ലൂയിയുടെ കല്പനപ്രകാരം ഒരു കോഴിയെയും, ഒരു തറാവി
നേയും, ഒരു ആടിയേയും പിടിച്ചു വിട്ട് ആവി കൂട്ടി അതിനെ ആ
കാശത്തിലേക്കു വിട്ടു. ബലുൺ മോല്പാട്ടു പാടി കാരാടിച്ചു ര
ണ്ടു നാഴിക വഴി അകലെ പോയപ്പോൾ ആവി തണുത്ത് ഒരു കാ
ട്ടിൽ പീണു. നമ്മുടെ പ്രഥമവിമാനയന്ത്രക്കാരായ കോഴിക്കും
തറാവിന്നും ആടിന്നും യാതൊരു കേടും പറ്റിയില്ല. ഇതു കണ്ട
പ്പോൾ ലൂയിമഹാരാജാവിന്നു വേറൊരു ആലോചനയുണ്ടായി.
മേൽപ്രകാരംതന്നെ കരകൂടി വലിപ്പത്തിൽ വേറൊരു ആഗ്നയ
വിമാനം ഉണ്ടാക്കിച്ചു. അന്നു പാരിസ്സിലെ ഹൈകോട്ടിൽനിന്നു
കലക്കുറത്തിന്നു മരണശിക്ഷ വിധിക്കപ്പെട്ട വിധി നടത്താതെ

ഇരുന്നിരുന്ന മൂന്നു പുളികളെ അതിൽ കയറി അയക്കുവാൻ ലൂയി കല്പിച്ചു. പെട്ടെന്ന് അക്ടോബർ മാസം ൧൭-ാം നു ഈ അപൂർവ്വകാഴ്ച കാണുവാൻ പാറിസ്സ് പട്ടണത്തിലെ ഒരു വലിയ മൈതാനത്തിൽ അനേകായിരം ജനങ്ങൾ നിറഞ്ഞു നില്ക്കുന്നു. അവിടെ ഒരു ഭാഗത്ത് ലൂയിമഹാരാജാവും പരിവാരങ്ങളും, മന്ത്രിമാരും, പ്രഭുക്കന്മാരും അവരവരുള്ള സ്ഥാനങ്ങളിൽ ആസന്നാത്രസ്ഥന്മാരായിരിക്കുന്നു. മൈതാനത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ ജനങ്ങൾ കടക്കാതിരിപ്പാൻ വൃത്താകാരമായി വളച്ചുകെട്ടിയ ഒരു സ്ഥലത്ത് മെർഗോഫറാ തന്റെ ഭാര്യയും തന്റെ അനുജനാകൂടി അത്യുത്സാഹത്തോടുകൂടി ഒരു വലിയ ബലൂണിനെ കൊട്ടും പിടിച്ചും സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയും അതിൽ എന്തൊക്കെയോ പ്രവൃത്തിച്ചുകൊണ്ട് അതിന്റെ നാലുപുറവും നടക്കുകയും ആ ബലൂണിന്റെ കടത്തിനുള്ളിലുള്ള തിര്യനിനെ കൂടെക്കൂടെ ജപലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കടത്തിലെ വായുവിന്നു ചൂടുപിടിച്ചു ലഘുലയം കൂടിക്കൂടിവരുന്തോറും നിലത്തു നാലുഭാഗത്തും കുററിതറച്ചു നാലു കയറുകൊണ്ടു ബലമായി ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആ ബലൂൺ തന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിന്നു തടസ്സം ചെയ്യുന്ന ആ കയറുകളെ പൊട്ടിക്കുടയെന്നോ എന്നു തോന്നുമാറ് കുററിക്കുറവോളംകളയും കുടഞ്ഞുപിടഞ്ഞുകൊണ്ടു മേല്പോട്ടെക്കു വലിയുന്നു. തന്നെ അപ്രകാരം ബന്ധിച്ചവരുടെ നേരെ കോപിക്കുകയോ എന്നു തോന്നുംവണ്ണം അതു കൂടെക്കൂടെ ചീറുകയും ചെയ്യുന്നു. നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സമയത്തു നിർഭാഗ്യം മൂർത്തിമത്തായി ജനിച്ചവരായ മൂന്നു കുലപാതകികളായ മനുഷ്യാധമന്മാരെ രാജഭടന്മാർ ആ ജനമദ്ധ്യത്തിൽ കൊണ്ടുവന്ന് ആ ബലൂണിന്റെ ചേട്ടിൽ ആടിത്തൂങ്ങിനില്ക്കുന്ന ചുരൽത്തൊട്ടിയിൽ പിടിച്ചിടുന്നു. ശിവ ശിവ! ആ സമയത്ത് ആ ജനങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ എന്തൊരു കോലാഹലമാണ്. സമുദ്രപോലെ പരന്നു നില്ക്കുന്ന ആ ജനസമൂഹത്തിന്റെ ഇടയിൽകൂടി ആളുകളെ തിരിക്കിത്തിരക്കി തള്ളിയിട്ടും കൊണ്ടു ബലൂൺ നില്ക്കുന്ന ആ ഒഴിഞ്ഞ സ്ഥലത്തു ചെറുപ്പക്കരനായ ഒരു പരന്ത്രിസ്സുകാരൻ കിതച്ചു ചാടിവീഴുന്നു. സകല ജനങ്ങളെ

ളും സുഭിച്ചുനില്ലെ ലുയിയുടെനേരെ നേക്കി ഇപ്രകാരം ഒരു പ്രസംഗം: മഹാരാജാവെ! ഈ പ്രവൃത്തി ഒട്ടാ ഉചിതമല്ല. ചിറകില്ലാത്ത വക്ക് അസാദ്ധ്യമായ ആകാശസഞ്ചാരം ഇതാ മനുഷ്യന്റെ സുസാദ്ധ്യമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. അഭൂതപൂർവ്വമായ ഒരു മഹൽക്കാര്യമാണ് ഇപ്പോൾ ഇവിടെ ഉണ്ടായാൻ പോകുന്നത്. ഈ കാഴ്ചത്തിൽ പ്രഥമപ്രവർത്തകനാകട്ടെ ശ്രേഷ്ഠനും ഈ കലപാതകികളായ മനുഷ്യാധമന്മാരെയൊന്നോ പാത്രമാക്കുവാൻ മഹാരാജാവ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്? എന്നാൽ ഇതു മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ മുഴുവൻ അപമാനിക്കുന്ന ഒരു പ്രവൃത്തിയായി തീരും. അതുകൊണ്ട് ഈ വിമാനത്തിൽ കേറി സഞ്ചരിച്ചവരുവാൻ എന്നെ കല്പിച്ചയപ്പാനുപേക്ഷ. ഈ പ്രസംഗം കഴിയുമ്പോഴേക്കു ജനങ്ങൾ എല്ലാവരും കൂടി ആത്മവിളിച്ചു. ലുയിമഹാരാജാവു സന്തോഷാശ്ചഞ്ചലഹൃദയനാകലനായി പ്രാകാശിപൈലറർഡ്വേറോസിനെ എന്നുപേരായ ആ യുവാവിന്റെ അപേക്ഷ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു. ഡെറോസിനെ ധൈര്യസമേതം വിമാനത്തിന്റെ ഫലത്തിൽ കയറിയിരുന്നു കയറുകൾ മുറിച്ചുവിടുവാൻ പറഞ്ഞു. കയറുകൾ മുറിച്ചുവിട്ടപ്പോൾ ഒരു തോക്കിന്റെ ഉണ്ടു പറയുന്ന വേഗത്തിൽ മേല്പോട്ടു പൊങ്ങി നീലമായ മായ ആകാശത്തിൽ ഒരു ചെറിയപുളിയായി തോന്നത്തക്കവണ്ണം ആ വിമാനം അത്രപാക്കത്തിൽ പോകയും കാരാടിച്ചു പാരിസ്സ് പട്ടണത്തിൽനിന്നു മൂന്നുനാഴിക പുറത്തു ഒരു പറമ്പിൽ വീഴുകയും ചെയ്തു. ജനങ്ങളുടെ സന്തോഷം ഇന്നപ്രകാരമായിരുന്നു എന്നു പറവൻ പ്രയാസം. ബലൂൺ പോയവഴിക്കു ജനങ്ങളെക്കൊണ്ടു ആത്മവിളിച്ചുപോകയും യാതൊരുപകടവും കൂടാതെ ഭൂമിയിൽ പതിച്ചു ആ യുവാവിനെ അവർ വാട്ടുപോഷങ്ങളോടുകൂടി ആത്മവിളിച്ചു പട്ടണത്തിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തു. പിന്നീടു ഡെറോസിനെ താൻ തനിച്ചു, മൺഗോഫർ, മൺഗോഫറുടെ ഭാര്യ, അനുജൻ, ഇവരോടുകൂടിയും അനേക ബലൂൺയാത്രകൾ ചെയ്തു. ഒരിക്കൽ പതിനാറാളുകൾക്കിരിക്കത്തക്കവണ്ണം വലിയ ഒരു ബലൂൺ പണിയിച്ചു, ലുയിമഹാരാജാവും ചില പ്രഭുക്കന്മാരുംകൂടി പുറ

പ്പെട്ട് ആകാശത്തിൽ വെച്ചു ഭക്ഷണം കഴിച്ച് ഭൂമിയിലിറങ്ങി. ഈ മാതിരി വിനോദം ജനങ്ങളുടെ മനസ്സിനെ ബലമായി ആകർഷിച്ചു. അതു നിമിത്തം അതു കഴിഞ്ഞ് രണ്ടുമൂന്നു കൊല്ലങ്ങളിലകത്തു യൂറോപ്പ്, ഇംഗ്ലണ്ട്, അമേരിക്ക ഈ പ്രദേശങ്ങളിൽ കൂടി രണ്ടായിരത്തിലധികം ബലൂൺയാത്രകൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടത്രെ. ഈ കാലത്തിന്നു കുറച്ചു മുമ്പുതന്നെ അതായത് ൧൭൭൩-ൽ ജലത്തിന്റെ ഒരു ബീജപദാർത്ഥമായ അബ്ജനകം (Hydrogen) എന്ന വാതകം കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ മേൽപ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട വിമാനങ്ങളിൽ ചിലതിൽ ആ വാതകത്തേയും ഓരോരുത്തർ ആവിഷ്കരണ പകരം ഉപയോഗിച്ചുതുടങ്ങി. അബ്ജനകം നാം ശ്വാസിക്കുന്ന വായുവിനേക്കാൾ പതിന്നാലരൂറ്റി ഘനം കുറഞ്ഞതും ആവിയെപ്പോലെ തണുത്തുപൊങ്ങുവാനുള്ള ശക്തിക്കു ഹാനി വരുന്നതല്ലാത്തതും ആകകൊണ്ട് അത് ആകാശഗമനവിഷയത്തിൽ അനേകസൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ആഗേതവിമാനത്തിന്നു പകരം വാതകവിമാനം നടപ്പായിവരികയും ചെയ്തു. പ്രോഫസർ ചാൾസ് എന്ന ഒരു ഇംഗ്ലീഷുകാരനാണ് അബ്ജനകം ആദ്യം ഉപയോഗിച്ച് ഒരു വാതകവിമാനം ഉണ്ടാക്കിയത്. ആയാൾ വിമാനത്തെ കുന്നുകൂടി പരീക്ഷിച്ച് ഇഷ്ടപോലെ വേണ്ടടത്തോളം പൊക്കവാനും താഴ്ന്നു വാനും ഒരു വിദ്യകൂടി അതിൽ ചെയ്തു. വായുവിനേക്കാൾ ഘനം കുറഞ്ഞ ഒരു വാതകം സ്വതന്ത്രതന്നെ മേൽപ്പോട്ടു പൊങ്ങുന്നതിനാൽ അതിനെ ഒരു പാത്രത്തിൽ നിറയ്ക്കണമെങ്കിൽ പാത്രത്തിന്റെ വായ കീഴോട്ടാക്കി നിർത്തിടുവണമെന്നു പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ലല്ലോ. ചാൾസ് ഉണ്ടാക്കിയ വിമാനത്തിന്റെ കടത്തിന്റെ മുകളിൽ മരച്ചുട്ടത്തോടു സാബുധിച്ച ഒരു ചെറിയ പോര ഉണ്ടാക്കി ആ പോരം സ്വതന്ത്രതന്നെ എപ്പോഴും ഭൂമായി അടഞ്ഞിരിക്കത്തക്കവണ്ണവും, എന്നാൽ ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ ആ കടത്തിന്റെ ഉള്ളിൽനിന്നു അതിന്റെ വായിൽ കൂടി കടത്തി ആൾ ഇരിക്കുന്ന രഥത്തിലേക്കു ഇറക്കിവിട്ടിട്ടുള്ള ഒരു കയറുപിടിച്ചു വലിച്ചാൽ തുറക്കത്തക്കവണ്ണവും ആയി ഒരു വില്ലവെ

ച്ച വാതൽ പണിചെയ്തു. മേല്പടിവിമാനത്തിൽ മണൽ നിറച്ചു കറേ സഞ്ചികൾകൂടി ശേഖരിച്ചുവെച്ചു. താനും പൊക്കത്തിൽ പോകുമ്പോൾ കയറ പിടിച്ചുവലിച്ച് വേണ്ടടത്തോളം വാതകം കളഞ്ഞുകീഴ്ത്തേണ്ടതായും വേണ്ടടത്തോളം മണൽസഞ്ചികൾ അഴിച്ചുചൊരിഞ്ഞു വിമാനത്തിന്റെ ചെന്നു കുറയുന്നതിന്റെ അവസ്ഥപോലെ മേല്പോട്ടുകയറുകയും ചെയ്യാമെന്നു കണ്ടുപിടിച്ചു. മേല്പോട്ടുപോകയും കീഴ്ത്തേണ്ട വരികയും ചെയ്യുന്നതു മേൽപ്രകാരം കരുവിധം നിയമിതപ്പെടുത്താമെങ്കിലും മറുഭിക്കുകളിലേക്കു പോകുന്നതിന്നു കാരറിന്റെ ഇഷ്ടപോലെയല്ലാതെ സാധ്യമല്ലായിരുന്നു. മേൽപ്രകാരം പരിഷ്കരിക്കപ്പെട്ട ബലുണാണ് പിന്നീട് എല്ലാവരും ഉപയോഗിച്ചു തുടങ്ങിയത്. മേൽപ്രസ്താവിച്ച രണ്ടായിരത്തിൽ ചിൽവാനം വിമാനയാത്രകളിൽകൂടി വളരെ പേർ വീണമരിക്കുകയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഈ മരിച്ചവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ നമ്മുടെ പ്രഥമ വിമാനയാത്രക്കാരനായ ഡെറോസിയേയും മരിച്ചു എന്നു വ്യസനപൂർവ്വം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 'വെറുംവിനോദാത്മമാശിട്ടാണ്' ഈ വിമാനയാത്രകളിൽ അധികപക്ഷവും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. 'ഹവ്വേഴ്-ലാണ്' പ്രോഫസർ ചാറൽസ് ആദ്യമായി അഞ്ജനകം നിറച്ച വിമാനത്തിൽ യാത്ര ചെയ്തത്. ആ വിമാനത്തിൽ കയറി രണ്ടുനാഴിക പൊക്കത്തിൽ പോയി രണ്ടുനാഴിക വഴിയകലം സഞ്ചരിച്ചു ചാറൽസ് കീഴ്പോട്ടേക്കു വന്നു. വിനോദാത്മമായി ഏതൽക്കലപയ്ക്കത്താ വിമാനയാത്രകൾ ചെയ്തിട്ടുള്ള കൂട്ടത്തിൽ ചാറൽസഗ്രീൻ എന്ന വേറൊരു ഇംഗ്ലീഷുകാരനെപ്പറ്റിയും പ്രത്യേകിച്ചു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇദ്ദേഹം ഹവ്വേഴ്-ൽ തുടങ്ങി തന്റെ മരിച്ചുകൊല്ലമായ ഹവ്വേഴ്-വരെ ഒരു വിമാന യാത്രകൾ ചെയ്തു. ഇതിൽ ഒമ്പതു യാത്രകളിൽ ഇംഗ്ലാണ്ടു ദ്വീപിന്റേയും യൂറോപ്പിന്റേയും മദ്ധ്യത്തുള്ള ഇംഗ്ലീഷു ചാനൽ എന്ന കടൽ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും പറന്നു കടക്കുകയും നാലുപ്രാവശ്യം വിമാനം പോളിഞ്ഞു കടലിൽ വീഴുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഹവ്വേഴ്-ൽ ഗ്രീൻ സബ്ബ് തന്റെ രണ്ടു സ്നേഹിതന്മാരോടുകൂടി ലണ്ടനിൽനിന്നു പു

റപ്പെട്ട പരിന്തെട്ട മണിക്കൂറുകൊണ്ട് അഞ്ഞൂറനാഴിക വഴിയകല
ത്തുള്ള ജർമ്മനിയിലെ വിന്റ ബഗ്ഗ് എന്ന പട്ടണത്തിൽ ചെന്നിറ
ങ്ങി. ചുവർ-ൽ അമരിക്കയിൽ വൈസ് എന്ന ഒരു സർവ്വ് ഇരു
പതുമണിക്കൂറിൽ ൧൧൫൦ നാഴിക വഴി ആകാശഗമനംചെയ്തു. ഉ
പരിഭാഗങ്ങളിലുള്ള വായുവിന്റെ തത്വങ്ങളെക്കുറിച്ച് അറിയുന്ന
തിന്നും ഓരോരുത്തർ അനേകവിമാനയാത്രകൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇ
തിൽ ഫ്ലെയിഷർ എന്ന ഒരു ഇംഗ്ലീഷുകാരനെ കുറിച്ചാണ് പ്രത്യേ
കിച്ചു പറയാനുള്ളത്. ഫ്ലെയിഷർ ഇരുപത്തെട്ടു യാത്രകൾ ചെയ്ത
യും വായുവിന്റെ അനേകതത്വങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചു വെളിപ്പെടുത്തു
കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇയ്യംലും ഇംഗ്ലാണ്ടിൽവെച്ചു ചെയ്ത ഒരു വി
മാനയാത്രയിൽ (൧൮൬൨ സപ്തംബർ ൨൦-ാം ന്) ഏഴുനാഴിക
പൊക്കത്തിൽ മേല്പാട്ടു പൊങ്ങിയത്രെ. ഇതിന്നു മുമ്പും പിമ്പും
ഈ പൊക്കത്തിൽ ആരുംതന്നെ എത്തിട്ടില്ല. ഏകദേശം ആറു
നാഴിക പൊക്കത്തിലെത്തുമ്പോഴേക്കു ഫ്ലെയിഷർ ശ്വാസോച്ഛവാ
സത്തിന്നു വായു മതിയാകാതെ ബോധംകെട്ടുവീണു. തന്റെ സ
ഹായിയായ കാക്ലവെൽ എന്ന സാമ്പിന്റെ ഡെയ്ജിനിമിത്തം
ഒരുവിധം രണ്ടുപേരും ചാക്കതെ തിരിയെ പോന്നു. കാക്ലവെൽ
തനിക്കും ബോധക്ഷയം വരുന്നു എന്നു മനസ്സിലായി തുടങ്ങിയ
പ്പോൾ ബലൂണിന്റെ ഭാരം തുറന്നു കുറെ വാതകം കളവാൻ
വേണ്ടി കയറു പിടിച്ചു വലിപ്പാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ തണുപ്പുകൊ
ണ്ടു കയ്യു വിറങ്ങലിച്ചു ചേഷിക്കാൻ ശക്തിയില്ലാതെ കണ്ടു. ബ
ലൂൺ പിന്നെയും മേല്പോട്ടേക്കു തന്നെ വായുവിന്റെ പൊക്കം
അറിയാനുള്ള ഭാരമാത്രായത്രത്തെ* (Barometer) കാക്ലവെൽ
നോക്കിയപ്പോൾ ഏകദേശം ഏഴു നാഴിക പൊക്കം ചെന്നു കുഴി
ഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കാക്ലവെൽ പല്ലുകൊണ്ട് ആ കയറ് കടിച്ചു തു
ങ്ങി കായ്ക നിവൃത്തിച്ചു. പെട്ടെന്നു ബലൂൺ രണ്ടു മൂന്നു നാഴിക
കൊണ്ടു കീഴ്പ്പാട്ടിറങ്ങി ഫ്ലെയിഷർക്ക് ക്രമേണ ബോധം വരികയും

* ഭാരമാത്രായത്രാകൊണ്ടു വായുവിന്റെ അമച്ചുകണ്ട് അതിൽനിന്നു വായു മ
ണ്ഡലത്തിന്റെ ഓരോരോ ഘട്ടത്തിലുള്ള ഉയരം കണക്കാക്കുന്നു.

അപകടം കൂടാതെ രണ്ടുപേരും ഭൂമിയിലേക്കിറങ്ങുകയും ചെയ്തു. ചിലന്റെ ഭ്രാതൃപതി മഠം ൧൧-ാം നം ഉത്തരധ്രുവാ കണ്ടുപിടിച്ചുവരണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ആൻദ്രി എന്ന ഒരു നാർവെ രാജ്യക്കാരനും രണ്ടു സ്നേഹിതന്മാരുംകൂടി പുറപ്പെട്ടു പോയിട്ടുണ്ട്. ഇതുവരെ അവരുടെ വർത്തമാനമൊന്നുമില്ല. അവർ എന്തൊ അപകടം പറ്റി മരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് ഇപ്പോൾ തീർച്ചപ്പെടുത്താം. രസകരങ്ങളായി വേറേയും അനേകവിമാന യാത്രകൾ ഓരോത്തർ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു മുഴുവനും പ്രസ്താവിക്കുവാൻ സ്ഥലം മതിയാകുന്നതല്ല.

ഇനി മുൻ പ്രസ്താവിച്ച സാണ്ടാസ്സ് ഡൂമണ്ടിന്റെ ആകാശപ്പെരുപ്പം എന്ന വിമാനത്തെപ്പറ്റി ചുരുക്കത്തിൽ 'വിവരിച്ച്' ഈ ലേഖനം അവസാനിപ്പിക്കാം. ഈ വിമാനം ആകാശത്തിൽ സ്വപ്ന നില്ക്കുവാനുള്ള താങ്ങിലിന്നു അഞ്ചനകവാതകവും സഞ്ചരിക്കുവാനും ആവശ്യംപോലെ തിരിയുവാനുംവേണ്ടി ചിറകുകളും അമരവും യോജിപ്പിച്ചു പണി ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നു മുന്പുതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. മദ്ധ്യത്തിൽ വലിയ വയറോടുകൂടി രണ്ടുതലയും കൂത്തു തുററിൽ ചിലപാനം അടി നീളമുള്ളതാകുന്നു അതിന്റെ വാതകാശയമായ കടം. ഈ കടത്തോടു സംബന്ധിപ്പിച്ച് ഇരിമ്പുകമ്പികളിൽ മുളയും ചുരലും കൊണ്ടുണ്ടാക്കി കെട്ടിത്തൂക്കിയിട്ടുള്ളതാണ് അതിന്റെ രഥം. ഈ രഥത്തിൽ മണ്ണെണ്ണ കുത്തിക്കുന്ന ഒരു എഞ്ചിൻ വെച്ചാണ് അതിന്റെ ചിറകുകളും അമരവും പ്രവൃത്തിക്കുന്നത്. ഈ വിമാനം കററിന്നു അഭിമുഖമായിക്കൂടി സാണ്ടാസ്സ് ഡൂമണ്ടി പാരിസ്സ് പ്രദേശത്തിൽ നടത്തി കാണിച്ചു. എത്ര ദിവസമെങ്കിലും ഭൂമിയിലിറങ്ങാതെത്തന്നെ ഇങ്ങനെയൊരു സഞ്ചരിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം ഇനിയും ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ ആയാൾ അതിൽ ചെയ്തു വരുന്നുണ്ട്. ഈ വിമാനത്തിൽ ഇരുന്ന് ഈ കൊല്ലത്തെ വേനൽക്ക് (ജൂൺ, ജൂലായി, ആഗസ്റ്റ് ഈ മാസങ്ങൾ) സാണ്ടാസ്സ് ഡൂമണ്ടി യൂറോപ്പു മുഴുവൻ ഒരു മഠകാലം ഭൂമിയിൽ ഇറങ്ങാതെത്തന്നെ ആകാശത്തിൽകൂടി സഞ്ചരിച്ചു കാണുവാൻ തീർച്ചയാക്കിയിട്ടുണ്ടത്രെ. ഈ യാത്രക്കുവേണ്ടി താൻ ഇപ്പോൾ ഒരുക്കം

ചെയ്തു വരുന്ന വിമാനത്തെപ്പറ്റി കഴിഞ്ഞ ഫെബ്രുവരിമാസത്തെ ഫോട്ടോനെറ്റ് ലിറിവു എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് മാസികയിൽ സണ്ടേസ് ഡ്യൂമൺ തന്നെ എഴുതിയിരിക്കുന്ന ഒരു ലേഖനത്തിൽ താൻ ചെയ്താൻ പോകുന്ന സഞ്ചാരത്തെ സംകല്പം ചെയ്ത് ഇപ്രകാരം വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു.

എന്റെ വിമാനത്തിന്റെ വരതകാശയം പൊതിയുവാനുള്ള ശീല തുണിവരുന്നു. . അതിന്റെ രഥം പണിതു കഴിഞ്ഞു. അതിന്റെ ആവിഷ്കാരി പണി തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ബാക്കി യന്ത്രങ്ങളെല്ലാം തയ്യാറായിക്കഴിഞ്ഞു. രഥം ഒരു ചെറിയ ബെങ്കളുവു പോലെ തോന്നും. അതിൽ നാലു പുറവും വ്രാന്തയും ഇഞ്ചിൻ നട്ടതുവാനും, കാല്യകാണാനും, കിടന്നുറങ്ങുവാനും, വിശാലമായ ജനലുകൾവെച്ചു ഒരോ മുറികളും ഉണ്ട്. ഞാനും എന്റെ സ്റ്റേഫി തനാവും ഇഷ്ടമുള്ള പൊക്കത്തിൽ യൂറോപ്പു മുഴുവനും പറന്നു സഞ്ചരിച്ചുകാണും. അതിലിരുന്ന് ഞങ്ങൾ സുസ്ഥിരമായി കഴിക്കും. സുഖമായി കിടന്നുറങ്ങും, ഞങ്ങൾ സൂര്യചന്ദ്രന്മാരേയും നക്ഷത്രങ്ങളേയും ഉദയാസ്തമനങ്ങൾ കാണും. ഒരു ദിവസം ഇങ്ങനെ കഴിഞ്ഞാൽ പിറ്റേ ദിവസവും അങ്ങിനെതന്നെ. ഇതാ ഞങ്ങൾ റഷ്യാരാജ്യത്തിന്റെ മുകളിലാണ്. ആസ്ട്രിയ ഹംഗറി ഈ രാജ്യങ്ങളുടെ മുകളിൽകൂടി പോകട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു വിമാനം തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതാ ഞങ്ങളുടെ കാലിൻചുവട്ടിൽ വിയന്നാപട്ടണം കാണുന്നു. ശരി! ആവി ഒന്നുകൂടെ മുറുക്കി വേഗതകൂട്ടട്ടെ. ഞങ്ങൾ ഇതാ ഒരു കരറിന്റെ മാറ്റത്തിൽ ചെന്നു കൂടുന്നു. കരറിന്റെ സഹായമുള്ളതുകൊണ്ട് ആവി ചുരുക്കുന്നു. ആ കരറിന്റെ വഴിക്ക് ഞങ്ങൾ ബെൽഗ്രേഡ് പട്ടണത്തിലേക്കു പോകുന്നു. പിന്നെയും നേരം പുലരുന്നു. അതാ മറ്റൊരു കരറിന്റെ വഴിയിൽ ഞങ്ങൾ കൂടുന്നു. ആ കരറിൻ പുറത്തു സവാരി ചെയ്യുകൊണ്ട് ഇതാ കൺസ്റ്റാൻടിനോപ്പിൾ നഗരത്തിൽ എത്തുന്നു. ഇങ്ങനെ അനേകലിക്കുകളിൽ സഞ്ചരിച്ച് തിരിയെ പരിസ്റ്റ് പട്ടണത്തിൽ എത്തി ഭൂസ്തംഗം ചെയ്യുന്നു. ഒരു മാസക്കാലം

ഭൂമിയെ തെടില്ല തീച്ചതന്നെ'. എന്റെ പ്രിയവായനക്കരെ ഈ അവസ്ഥക്ക് നമുക്കല്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ അനന്തിരവന്മാരിൽ ആർക്കെങ്കിലും ഒരു കാലത്തു—പക്ഷെ ആ കഷ്ടം ഭൂരപ്പെട്ടതായിരിക്കാം—കൊച്ചിതിരുവിതാംകൂർ വിമാനക്കമ്പനിക്കാരെക്കൂടെ എറണാകുളം വിമാനാപ്റ്റിസ്സിൽനിന്നു ഒരു ടിക്കറ്റൊരു വാങ്ങി തിരുവനന്തപുരത്തേക്കും മറ്റൊരു ആകാശത്തുകൂടി പോകുവാൻ സംഗതിവരുന്നതാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു തെറ്റായിവരുവാൻ ന്യായം കാണുന്നില്ല.

സി. എസ്സ്. ഗോപാലപ്പണിക്കർ, ബി. എ.

തായുമാനവർ

പുണ്യഭൂമിയായിരിക്കുന്ന ഈ ഭാരതവംശത്തിൽ തെക്കൻ നാടുകൾ അനേകം ഉള്ളതിൽ ശ്രേഷ്ഠമായും ദിവ്യക്ഷേത്രങ്ങൾകൊണ്ടു നിറഞ്ഞതും ആയ ചേട്ടമണ്ഡലത്തിൽ വേദാർണ്യം എന്നുകൂടി പേരുള്ള തിരുമറക്കാട് എന്ന പുണ്യസ്ഥലത്തിൽ ഏകദേശം ൨൦൦ സംവത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പു വെള്ളാളൻ വംശത്തിൽ പുണ്യവാനാരോടുള്ള ഭക്തിയിൽ അർപ്പിതമായി കേടിളിയപ്പുള്ള എന്ന ഒരു പുരമുൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം തിരുമറക്കാട്ടിലെ ശിവക്ഷേത്രത്തിൽ കാര്യാന്വേഷണം നടത്തിവന്നിരുന്നു. ആ കാലത്തിൽ നീരിശിരപുരത്തിലെ

രാജാവായ വിജയരഘുനാഥശൈലിംഗനായകർ കേടിളിയപ്പുള്ളയുടെ സൽഗുണങ്ങളും കണക്കിൽ ഉള്ള നൈപുണ്യത്തേയും പറ്റി കേട്ടു. അദ്ദേഹത്തെ വരുത്തി പരീക്ഷിച്ചു തന്റെ അരമനയിൽ വലിയ സമ്പ്രതി ഉദ്യോഗം കൊടുത്തു. ആ കാലത്തു കേടിളിയപ്പുള്ള അപ്രസവനായ തന്റെ ജ്യേഷ്ഠഭ്രാതാവിനെ ആന

സിപ്പിഷ്യാനായി തന്റെ ഏകപുത്രനായ ശിവചിദംബരൻപിള്ളയെ ഭേദിക്കുകയുണ്ടായു.

പിന്നീട് തന്റെ വംശം നിലനിർത്തുന്നതിനായി തനിക്ക് ഇനിയും സന്തതി ഉണ്ടാവേണ്ടതും ഈശ്വരപ്രകാരമല്ല, ഉണ്ടാവാനുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതും തിരിച്ചറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആ തിരിച്ചറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ശിവക്ഷേത്രത്തിൽ ഭക്തി നോക്കിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം തന്റെ അനുഭവം ദിനപ്രതി ദിനം പ്രതി പ്രാർത്ഥിച്ചു വന്നിരുന്നു. കേരളം കഴിഞ്ഞശേഷം ഭഗവൽ കൃപയ്ക്കു കൈ പുറത്ത് ജാതനായി. അതുകണ്ട് അദ്ദേഹം അതത് സന്തുഷ്ടനായി ആ ക്ഷേത്രത്തിൽ അനേകം വഴിപാടുകൾ കഴിപ്പിച്ചു. പുത്രൻ 'തായുമാനവർ' എന്നു പേർ കൊടുത്തു. തായുമാനവർ സംസ്കൃതം, തമിഴ്, മുതലായി അനേകം ഭാഷകൾ അഭ്യസിച്ചു, പഠിപ്പിച്ചു. അതിൽ വളരെ സംതൃപ്തിയെ സമ്പാദിച്ചു. സത്യാ, സ്തോത്രം, ക്ഷമ, താഴ്മ, ദയ, ശിവഭക്തി, ഇത്യാദി സർവ്വഗുണങ്ങൾ എല്ലാം ആ ദേവന്മാരുടെ കരുമിച്ചു വളർന്നു വന്നു.

ഇങ്ങിനെ ഇരിക്കുന്ന കാലത്ത് ഒരു ദിവസം തിരുമുലനായ നാരുടെ' വാശജാതനായ 'മൌനദേശികർ' എന്ന ഒരു യോഗിയും തായുമാനവരുമായി തമ്മിൽ കാണാനിടയായി. തായുമാനവരുടെ മനസ്സിന്റെ അനന്യസാധാരണയായ പക്ഷപതയെകണ്ടു വളരെ അതിശയിച്ച് വേദാഗമങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മതപങ്ങളെ അദ്ദേഹം തായുമാനവക്ക് ഉപദേശിച്ചു. അന്നു മുതൽ തായുമാനവർ തന്റെ ഗുരുവിന്റെ അടുക്കൽ അത്യന്തം ഭക്തിയോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശത്തെ മനനം ചെയ്തു ദിവസംപ്രതി ദക്ഷിണാമൂർത്തിക്ഷേത്രത്തിൽ ഭജിച്ചുകൊണ്ടു വന്നു. കുറെ നാൾ ചെന്നപ്പോൾ തന്റെ പിതാവായ കേടിലിയപ്പപ്പിള്ള പരലോകത്തെ പ്രാപിച്ചു. അതിൽ പിന്നെ തായുമാനവർ തന്റെ പിതാവിന്റെ ലൌകികത്തൊഴിലിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിൽ തനിക്ക് അശേഷം താല്പര്യമില്ലാതിരുന്നെങ്കിലും രാജാവിന്റെ പ്രേരണയാൽ ആ ജോലി താൻ വഹിക്കേണ്ടതായി വന്നു. രാജാവ് ആദിയിൽ ഈദ്രഹത്തിനെ ഒരു ജ്ഞാനിയെന്നെന്ന് അറിഞ്ഞില്ല. പിന്നീട് കേടിലിയപ്പപ്പിള്ളയെ

ക്കാൾ ഇദ്ദേഹം യോഗ്യനാണെന്ന് അറിഞ്ഞപ്പോൾ രാജാവ് അദ്ദേഹത്തെ വളരെ ആദരവോടെ വെച്ചിരുന്നു.

തായുമാനവരുടെ മനസ്സു പരബ്രഹ്മത്തിലും പ്രവൃത്തി ലൗകികത്തിലും വെക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇങ്ങനെ കുറെ നാൾ ചെന്നപ്പോൾ വളരെ വിവേകിയായ രാജാവ് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ അപൂർവ്വമായ പ്രകൃതിയെക്കണ്ടു ലജ്ജയോടും സ്തോഭത്തോടും കൂടിയവനായി തായുമാനവരെ വരുത്തി സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുത്തി വളരെ പൂജിച്ച് സ്വപ്രാർത്ഥി! അങ്ങേക്ക് ഉഴിയാ ചെയ്യത്തക്കവെന്നായ അടിയൻ ഇതുവരെയും അങ്ങയുടെ മാഹാത്മ്യത്തെ കണ്ടറിയുവാൻ ശക്തിയില്ലാത്തവനായി അങ്ങയെ എന്റെ ഉഴിയത്തിൽ വെച്ചിരുന്ന പെരുകുററത്തെ കൃപാമൂർത്തിയായ ഇവിടുന്നു ക്ഷമിച്ച് ഇന്നു മുതൽ അടിയനാൽ കഴിയുന്നവയെല്ലാം അടിയനെക്കൊണ്ടു ചെയ്യിച്ചുകൊണ്ട് ഇവിടുത്തെ നിഷ്കുല കുറവുവരത്തെ ഇരുന്നരുളണമെ' എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. അതുകേട്ടു സന്തോഷിച്ച തായുമാനവർ അളവററ ജ്ഞാനയോഗത്തിൽ മനസ്സിടുന്ന നിരന്തര ജ്ഞാനാചാര്യരായ ഭക്തി ബാമൂർത്തിയെ ശ്രദ്ധാർഹനായ മധുരമായ തമിഴ് പാട്ടുകളാൽ സ്തുതി ചെയ്തുകൊണ്ടു വാണു.

ഇങ്ങനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ ആ രാജാവും ശിവപദത്തെ പ്രാപിച്ചു. പിന്നീടു രാജാവിന്റെ പത്നി തായുമാനവരുടെ സൗഭാഗ്യത്തെപ്പറ്റി പലതും പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിനെ വരുത്തി നേത്രത്തിന് തൃപ്തിയാകുവണ്ണം നോക്കി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അംഗസൗഭാഗ്യം കേൾവിപ്പെട്ടതിലധികം ഉള്ളതായി കണ്ട് മനം മയങ്ങി, രാജ്യഭാരം അദ്ദേഹത്തിനെ ഏല്പിച്ചതന്റെ അഭിലാഷത്തെ സാധിപ്പിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു കരുതി തന്റെ അഭിപ്രായത്തെ അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു. . തായുമാനവർ ഇതുകേട്ട ഉടനെ ഒരു ഉപായമായ തന്ത്രത്താൽ അവിടെനിന്നു പിരിഞ്ഞ് അമ്മാഗ്ഗമേ ആ രാജ്യത്തിന്റെ അതൃത്തി കടന്നു രാമനാഥപുരത്ത് എത്തി അവിടെ എഴുന്നരുളി ഇരുന്നു. ഈ സംഗതികൾ

ശിവചിദംബരപ്പിള്ള ക്ഷേത്ര തൽക്കുണം തന്നും തന്റെ എളയമ്മയുടെ പുത്രനായ അരുളെയപ്പിള്ളയും തായുമാനവരെ അന്വേഷിച്ചു കണ്ടെത്തി. തന്റെ വാശം നിലനിർത്തണമെന്നും അതുകൊണ്ടു തിരുക്കല്യാണം ചെയ്യണമെന്നും അദ്ദേഹത്തിനോടു വളരെ അപേക്ഷിച്ചു പറഞ്ഞു. തായുമാനസ്വാമികൾക്ക് ആ വിഷയത്തിൽ അശേഷംപോലും തിരുപ്പുള്ളാ ഇല്ലാതിരുന്നാ ജ്യേഷ്ഠ ഭ്രാതാവിന്റെ നിബ്ബന്ധത്തെ അനുസരിച്ചു. ചില സംവത്സരങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ് പതിനെട്ടു പുത്രനെ പ്രസവിച്ചു മരണം പ്രാപിച്ചു. ആ പുത്രന് കേനകസഭാപതി എന്നു പേരും വിളിച്ചു.

അതുമുതൽക്കു തായുമാനസ്വാമികൾ കൗപീനമാത്രധാരിയായി പുണ്യസ്ഥലങ്ങൾതോറും സഞ്ചരിച്ചു ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാ ജനങ്ങളും അജ്ഞാനമാകുന്ന ഇരുട്ടിൽനിന്നു നീങ്ങി നേരായ ജ്ഞാനത്തെ സമ്പാദിച്ചു ക്ഷേമം പ്രാപിക്കുവാനായി പലവിധമായ ഭിക്ഷുഗൃഹങ്ങളെ നിർമ്മിച്ചു. അരുളെയപ്പിള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു തത്ത്വപാഠഭാഗം വാങ്ങി ഒരു സമയത്തും സമീപത്തിൽനിന്നു പിരിയാതെ അദ്ദേഹത്തിന്നു പാദശുശ്രൂഷ ചെയ്യുവന്നു. തായുമാനസ്വാമികൾ അഖണ്ഡപരിപൂർണ്ണസച്ചിദാനന്ദസ്വരൂപമായ ശിവ'ത്തിൽ ലയിച്ചുതിന്നശേഷം അരുളെയസ്വാമികൾ ചിരകാലം ശിവയോഗത്തിൽ ഇരുന്നു തന്റെ പിൻകാലം യോഗരായി വരാവുന്ന ജനങ്ങളെ അനുഗ്രഹിപ്പാനായി കേനകസഭാപതി'പ്പിള്ളക്ക് അഭിഷേകംചെയ്ത് അദ്ദേഹവും ശിവപദത്തെ പ്രാപിച്ചു.

അമൃതമധുരങ്ങളായ പദങ്ങളും വേദാന്തസാരഗദ്യമായ അഭിപ്രായങ്ങളും കത്തിനിറച്ചു തായുമാനസ്വാമികൾ കല്പിച്ചിട്ടുള്ള ഭക്തിരസനിഷ്പന്നികളായ പദ്യങ്ങളെ നല്ല സംഗീതവിഭവന്മാർ പാടിക്കേട്ടാൽ അനുഭവമാകുന്ന ആ പരമാനന്ദം ഇന്നപ്രകാരമുള്ളതാണെന്ന് അറിഞ്ഞവർക്കുമാത്രം അറിയും. സ്ഥലച്ചുരുക്കത്താൽ ഒരു പാട്ടുമാത്രം ഇവിടെ ചേർക്കും.

തുളുമ്പിയൊമനതുപലികൊട്ടത്തേൻകുടും
 തുട്ടതേവതൈകളില്ലെ
 തുരിയനിരൈചൊത്തതേവനൈയൊമാക്കേ-
 തൊഴുവനൻപപിഷേകനീർ
 ഉള്ളരെയിലെന്നാവിനൈവേത്തിയംപ്രാണ
 നോക്കുമതിരൂപതിപം
 കൈകാലമൻറിയചതാകാലപൂചൈയം-
 പൊപ്പവിത്തേൻകുരുണൈകൂർ.

തെളിമരൈവടിയിട്ടവമുതപ്പിഴമ്പേ-
 തെളിത്തതേനേചീനിയേ
 തിപ്പുംചായവുംതിരണ്ടൊഴുകുപാകേ-
 തെവിട്ടതൊവാന്നതമേ
 കുളനറിവുടുമേമെളളമെളവെളിയായി
 കലക്കവരനല്ലപുറവേ
 കരുതറിയചിപ്പുപയിലാനന്തനിൽത്തമിടും
 കരുണാകരക്കടവുളേ!

സി. കെ. ഹരിഹരയ്യർ.

കൊച്ചിവലിയതമ്പുരാൻ
 തിരുമനസ്സിലെ തൃപ്പാദങ്ങളിൽ ചമ്പത്തിൽ
 ചാത്തുക്കുട്ടിമന്നാടിയൻ സൗപ്പിച്ചു

മംഗളപദ്യങ്ങൾ

നൂപലകൃപാരസാമൃതതരംഗിണീകുലുയര
 രമംവരസമാശ്രിതേവിഹിതജന്മസംഫലുയര
 സരോജഹദരോല്ലസന്നവദളൈരുചാതുല്യയാ
 പദാശ്രിതമിദംദശാസമനഗൃഹ്യതരംകുലുയര

രാവർമ്മനാപതാവകകീർത്തി-
 സ്തോമസംവൃതമിദംവിശദി-
 പുണ്യരീകശശിമണ്ഡലമദ്ധ്യ
 പ്രോല്ലസൽഭ്രമരലാഞ്ചനസാമ്യം

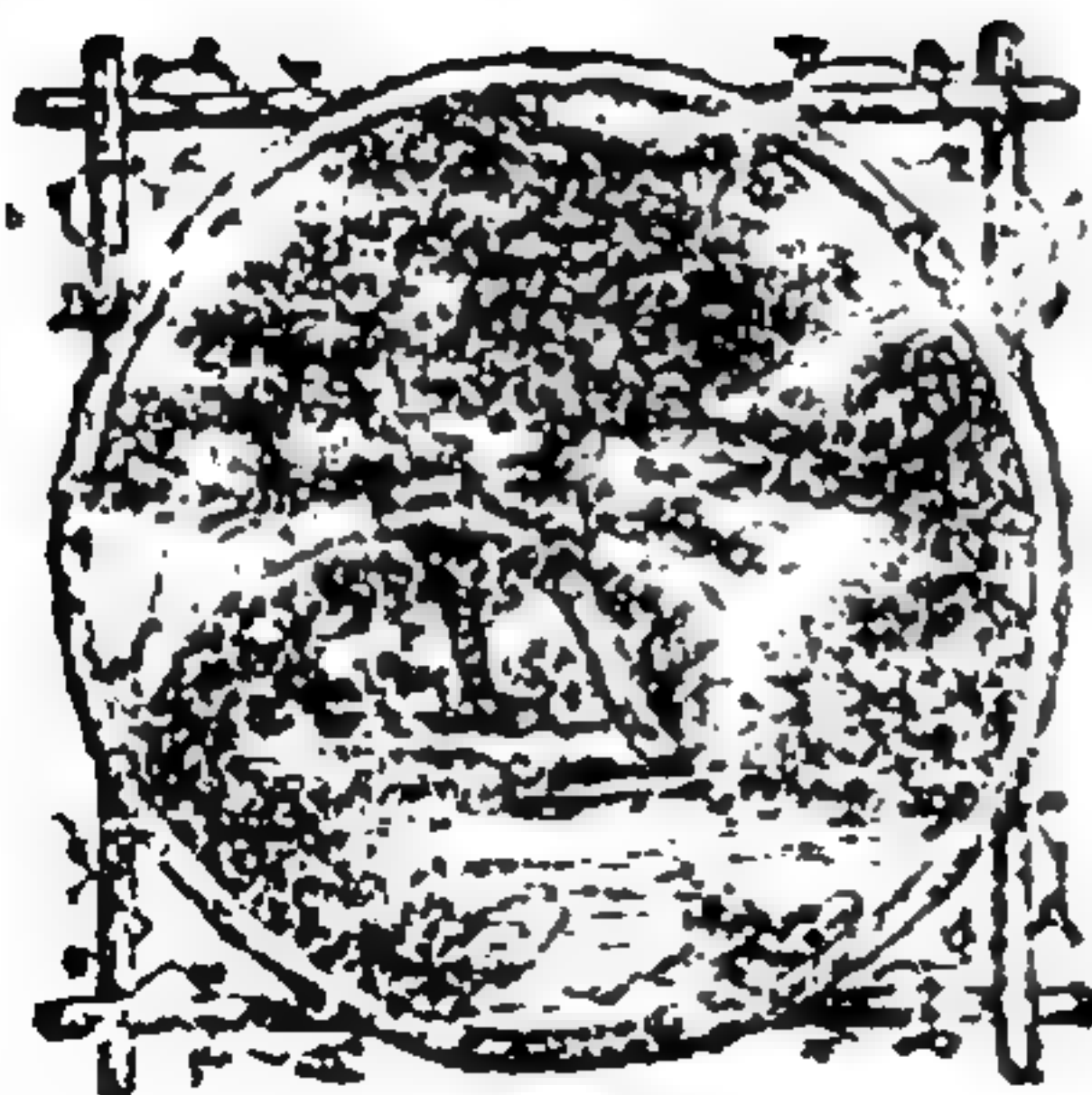
രാജാപുനതയാതഥാകവലയാഃമാദ്രുദതേപനച
 തപൽകീർത്തുലയന്തിഹന്തകവയസ്സാംകൌമുദീംകേചന
 നക്ഷത്രശഭവാനമേന്ദസവിധാലകാരദൃതാപുന
 നാന്യംഗാദകരീതിയാനാപമയാത്യാപുരാദൃതഃ

ധീരശ്രീനാപതേഭവാൻറഗുണമാലംബിച്ചുകൊണ്ടാശയാം
 വാരസ്മിതൈരഭ്യയായിവിലസാസൽക്കീർത്തിനന്മുത്തിനെ
 ഊരുന്നചിലർക്കുലാഭവതിനായാർക്കുംലഭിക്കില്ലതിൻ
 സാരംഞാൻപറയാംഗുണത്തിന്നവിഭോതമ്പില്ലവർക്കുംതഥാ

* * * * *

ഇല്യദഷ്ടിവിഭോഭവാനിതിചൊല്ലുകൾപ്പതുസത്യമാ-
 മില്ലഭമരിയ്ക്കുമാശ്രിതനായവന്നമഹോതവ
 ഇല്ലമുണ്ടവസിക്കുവാനരിയില്ലപാലൊരുകാലവും
 നല്ലകംപടിമുററമഞ്ചലുമുണ്ടമാമഹീപതേ

ബോധംവന്നഭൂതം

അമ്മ! അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഥ ഇക്കുറിയും
 പഴഞ്ചലാണെന്നു തോന്നുന്നു. കടലാസ്സിൽ
 പേരു കാണുന്നില്ല. ഇനി അച്ഛൻ പണമയ
 കുന്ന കായ്ക്കും സംശയത്തിലാണ്. മൂന്നാമത്തെ
 കുറിയും തേറ്റു എന്ന് ഞാൻ എങ്ങിനെ പ
 റയും? കഷ്ടമായി.

അമ്മ—വിട്ടിന്നും നാട്ടിന്നും നന്നല്ലാത്തവൻ മരുന്നാട്ടിൽ ചെന്നു
ലും സ്രേസ്മിര' എന്നു ഞാനെന്നതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടില്ലെ പ
ണമയക്കുഞ്ഞാൽ ഒരു തെറ്റുമില്ല. എന്തൊരു ചിലവാണ്?

മകൾ—മതിരാശിയിൽ 'ടീപ്പാട്ടി'യും മറ്റും വേണ്ടിവരും. അതു
കൊണ്ടു ചിലവു കുറെ കൂടുതൽ വന്നേക്കാം.

അമ്മ—പോടി! ആരും അറിയാത്ത ചിലവല്ല അത്. തീപ്പെട്ടി
മൂന്നുശല്യിക്കു രണ്ടെണ്ണം ഇവിടെത്തന്നെ കിട്ടും, അതൊക്കെയു
ണോ അധികച്ചിലവ്?

മകൾ—തീപ്പെട്ടിയല്ല 'ഗോഡ്സ് പാട്ടി'

അമ്മ—എന്നാൽ ശരി. അവനെ ഇവിടെ പലഹാരം തീറ്റി മുടി
ച്ചത് ആച്ചുപ്പാട്ടിയായിരുന്നു. അവിടെ മറ്റൊരു പാട്ടിയായി.
ഈ മൊട്ടച്ചികളില്ലാത്ത ദിക്കില്ലെന്നുണ്ടോ! ചേട്ടകൾ പറന്നു
ത്തന്ന വകയായിരിക്കും. അതാണ് ഗരുഡൻ, കൂമൻ, എന്നൊ
ക്കെ പേരിടുന്നത്.

മകൾ—അനാവശ്യമായി വല്ലവരേയുട. ചീത്ത പറയരുത്, അതു
ഒരു പെട്ടിയും പാട്ടിയുമല്ല, സ്റ്റേജിതന്മാരെ സല്ലരിക്കുവാനുള്ള
ഒരു യോഗമാണ്.

അമ്മ—നല്ലയോഗം! മുടിഞ്ഞു തീർപ്പുതന്നുള്ള യോഗമാണ്, പല
ഹാരത്തിറിക്കുള്ള യോഗം കേമമുട്ട'തന്നെ. ഈ യോഗമുള്ളതു
കൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹത്തിനു കണ്ടുകൂടാത്തത്. ഗംഗാസ്നാനം
ചെയ്യാലും അതു വിട്ടുപോകുന്നതല്ല. പിന്നെ നിത്യേന്തിനാ
തലകാഞ്ഞു ബുദ്ധിമുട്ടുന്നത്. അഥവാ നേരെയായാൽതന്നെ
നിന്റെ മോഹം ഞാനുള്ളകാലം സാധിക്കില്ല. അതിനു
ഞാൻതന്നെയാണ് ബ്രഹ്മാവ്.

മകൾ—എന്നാൽ എന്നെ സരസ്വതിയാക്കിയാൽ ഞാൻ ലോക
ത്തിലുള്ള സ്ത്രീകളെ മുഴുവൻ ബി. എ. പാസ്സാക്കുമായിരുന്നു.

അമ്മ—നിന്റെ കണ്ടുകൂടിയെ നിത്യേന്താക്കാം?

മകൾ—അമ്മക്കു ഭ്രാന്തുണ്ടോ? ഇനിക്കു തോന്നിയതാക്കാം.

അമ്മ—അതുതന്നെയാണ് ഞാൻ സമ്മതിക്കില്ലെന്നു പറഞ്ഞത്.

അമ്മയും മകളാകൂടി കണ്ടുകൂട്ടി പരീക്ഷയിൽ തോറ്റതിനെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ പുറത്തളത്തിൽനിന്നു 'ആനന്ദാ' എന്നു വിളിക്കുന്നതുകൂട്ടു മകൾ ബദ്ധപ്പെട്ട് അവിടെ ചെന്നു. 'ഒരു കമ്പിയുണ്ട്; എന്താണെന്നു നോക്കൂ' എന്നു പറഞ്ഞ് ആനന്ദത്തിന്റെ അച്ഛൻമുത്താർ കമ്പി മകളുടെകയ്യിൽ കൊടുത്തു. ആനന്ദാ കമ്പി പൊട്ടിച്ചുനോക്കി ബുദ്ധിക്ഷയത്തോടുകൂടി 'അച്ഛാ! പരീക്ഷയുടെ കാര്യംതന്നെയാണ് പക്ഷെ ഞാൻ ജയിച്ചു എന്നാണ്'.

മുത്താർ—അതിനു രണ്ടുദിവസംമുമ്പു കമ്പിയുണ്ടായിരുന്നില്ലേ?

ആനന്ദം—ആദ്യം അയച്ചത് അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞില്ലായിരിക്കാം.

മുത്താർ—കണ്ടന്റെകഥ എന്താ? തോറ്റ അല്ലേ?

ആനന്ദം—അതിനെപ്പറ്റി ഒന്നും ഇല്ല.

മുത്താർ— വളരെ എഴുതിക്കൂട്ടിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. പിന്നെന്താ വിശേഷം? (ആനന്ദം ഒന്നും പറയാതെ കുറച്ചുനേരം നിന്നു.) പരീക്ഷ ജയിച്ചപ്പോൾ വായിക്കാൻ വശമില്ലാതെ ആയോ?

ആനന്ദം—അച്ഛൻ ദേഷ്യപ്പെടുമെന്നു വിചാരിച്ചിട്ടാണ്. മതിരശിയിൽ അദ്ദേഹത്തെ പാപ്പിക്കുന്നവരെല്ലാം വിരോധികളാണ്. ഇനി കല്ല്യാവിലേക്കു പോകുന്നതിന്ന് 500 ക. ഇന്നുതന്നെ കമ്പിവഴി അയക്കേണമെന്നുകൂടി എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

മുത്താർ— എത്ര കുട്ടേലെങ്കിലും പോകട്ടെ. എന്റെ നേരെ കാണരുത്. ഇനി ഒരു കാശ്ശാ ഞാനയക്കാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഇതുവരെ 4000 ക. മുടിഞ്ഞു. അതുമതി.

എന്നു മുത്താർ ഒരു മുപ്പിച്ചു പറയുന്നതുകൂട്ട് ഭായ്ക്കു അവിടെ എത്തി. 'എന്നുവെച്ചാൽ പോര. ഇനി പണമയക്കേണമെങ്കിൽ ഇതുവരെ അയച്ച പണത്തിന്ന് എന്റെ പേക്കു ശീട്ടെഴുതി വാങ്ങിട്ടുവേണം. അപ്പോൾ ചൂടുപിടിക്കും'.

മുത്താർ—ശരിയാണ് ഈ വിവരം അവനെ അറിവിച്ചേക്കു. എഴുത്തുമതി. കമ്പിവേണ്ട.

ആനന്ദം ഇതുകേട്ടു ബുദ്ധിക്ഷയത്തോടുകൂടി അവരുടെ മുമ്പിൽനിന്നുപോയി.

ബാല്യത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസം ഒരു ശിക്ഷാവിധി അനുഭവിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നുണ്ടെങ്കിലും കാലക്രമംകൊണ്ട് അദ്ധ്യയനക്കളുടെ പരിശ്രമം ഏതെങ്കിലും ഒരു ഉദ്ദേശസിലിക്കുകയായിട്ടാണ് സാധാരണ കണ്ടുവരുന്നത്. വാസനാവിഷ്കരണകൊണ്ടുമാത്രം വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യുന്ന യുവാക്കന്മാരുണ്ടെങ്കിൽ അതിൽ മൂത്തരുടെ മരുമകൻ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ലോകതത്വങ്ങളെ ആരാഞ്ഞറിഞ്ഞു ബുദ്ധിക്കു വിഷയകവും വിസ്താരവും ഉണ്ടാകുവാനായി പഠിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ കണ്ടുകൂടാത്തതാരില്ല. യശസ്സും പ്രശസ്തവും വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തു സമ്പാദിക്കുവാൻ വിചാരിക്കുന്നവർ കുട്ടിമുത്തരുടെ സ്നേഹിതന്മാരല്ല. കുടുംബഭരണം കാര്യസ്ഥന്മാരെ ചുമതലപ്പെടുത്താവുന്നതുകൊണ്ടു കാര്യപ്രാപ്തിക്കുവേണ്ടി പുസ്തകം തുറക്കുന്നത് ഇഷ്ടമല്ലെങ്കിലും ഉള്ളവരല്ല. തറവാട്ടുസ്വത്തു മക്കൾ വഴിയും മരുമക്കൾ വഴിയും തന്നെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യുന്നതിന്നു നിശ്ചയിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് ഉദ്യോഗഭ്രമം നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥിയെ ബാധിച്ചിട്ടില്ല. കക്ഷിപിടിച്ചു തക്കിപ്പും ഫലിതം പറഞ്ഞ് മറുക്കുവരെ തോല്പിച്ചും കള്ളക്കണക്കു പറഞ്ഞു കാരണവരോട് പണം വാങ്ങി ബീഡി, സിഗററ്റ്, ചുരുട്ട്, ലമണേഡ് സോഡ തുടങ്ങിയ അല്പാനന്ദപ്രദങ്ങളായ ധൂമപാനീയങ്ങളെ സഹൃദയന്മാരെന്നിച്ച് ശീലിച്ച് അത്യാനന്ദകരങ്ങളായ കറുപ്പ്, കഞ്ചാവ്, വയിൻ, ബ്രാണ്ടി, വിസ്കി മുതലായവയെ സദസ്സിൽ സപത്നീകനായി യഥാവിധി പെരുമാറുവാനുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയിരിക്കുന്നു നമ്മുടെ കുട്ടിമുത്തരുടെ വിദ്യാഭ്യാസം. ബാല്യത്തിൽ സഹപഠിയായിരുന്ന ആനന്ദത്തിന്റെ യൗവ്വനദശാരംഭമോ വലിയമുത്തരുടെ ചരമഗതിയോ തന്റെ ശനിദശയുടെ അപഹരണമായിത്തീരുമെന്നും കുട്ടിമുത്തർ ഗണിച്ചു വെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഒന്നരപന്തി രണ്ടുകാലം വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തിട്ട് പേരിന്റെ അവസാനം രണ്ടു ബാജാക്കരം കുറിക്കുവാനുള്ള അവകാശം സർവ്വകലാശാലകൾ ക

ട്ടിമുത്താക്കു കൊടുക്കതിന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു രണ്ടുവകക്കും ജടയും ദോഷമുണ്ടായിപ്പോയി. തന്റെ ഗുണിതം വിഴിച്ചുവെക്കുക കട്ടിമുത്താക്കു മനസ്സിലായത് അയച്ച കമ്പിക്കു കിട്ടിയ മറുപടി കണ്ടിട്ടാണ്.

കമ്പി അയച്ചതിനാലേയും കട്ടിമുത്താക്കും ചങ്ങാതിയാക്കും കമ്പിയാപ്പീസ്റ്റ് വിട്ടുപിടിക്കുന്നില്ല. മൂന്നാദിവസമാണ് ആനന്ദത്തിന്റെ എഴുത്തു കിട്ടിയത്.

അയച്ച കമ്പികിട്ടി. വിവാഹം അച്ഛനെ ധരിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്നു വളരെ കണ്ണിത്തവു, കോപവുമുണ്ട്. ഇനി പണം അയക്കുകയില്ലെന്നു രീച്ചയായി. മാനാപമാനങ്ങളെ വേർതിരിച്ചുവിടുന്ന കാലം അധികൃതി ചിട്ട, അറിഞ്ഞായി ശ്രമിക്കേണ്ട പാലം ചെല്ലത്തൊട്ടൊരു ഭാവിയ്ക്കൽ ഇനിക്കും ഇനി സംഭവിക്കുവാൻ താമിപ്പെന്നു ബാക്കി പൊട്ടിക്കുമ്പോൾ ബോദ്ധ്യംവരും. ബി. എ. പാസ്സാവാതെ നാട്ടിലേക്കു മടങ്ങുന്നതായാൽ രണ്ടുപേർക്കും ഇച്ഛാഭാഗത്തിന്നിടയാണ്.

* * *

എഴുത്തുമുഴുവൻ വായിക്കുവാൻ വിദ്യാർത്ഥികൾ ക്ഷമയുണ്ടായില്ല. വായിച്ചുടത്തോളം സ ഗതികളെക്കൊണ്ട് ആനന്ദത്തിന്റെ അഹംഭാവം ഒന്നമന്ത്രിയെന്നു മുത്താൽ നിശ്ചയിച്ചു. ബാക്കി പൊട്ടിച്ചപ്പോൾ അതിൽ ആനന്ദത്തിന്റെ വിലപിടിപ്പു പണ്ടുള്ളതായിരുന്നു.

പിറ്റേദിവസം കാലത്തു തല്ലാലം വന്നുചേർന്നിട്ടുള്ള കടക്കം ഒരുവിധം സമധാനപ്പെടുത്തി വിദ്യാർത്ഥി കല്ലടാവിലേക്കു വണ്ടികയറി. ൧൦൦ ക്ലസ്സിലാണെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

കാവിവസ്ത്രാചുറ്റി, ബ്ലൗൗഴി, തുറക്കാധരിച്ച് രീതിയൊരുകൾ പുറപ്പെടുന്നവർ വേഷപ്രകൃതനന്മാരെന്ന സമ്പ്രദായം ചിലർക്ക് ആക്ഷേപകരമല്ലെങ്കിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി സ്വദേശം വിട്ടുപോകുന്ന ബാലന്മാർ മുണ്ടും മുടിയുംകുളുഞ്ഞ് ഉടുപ്പം തൊപ്പിയും ധരിക്കുന്നതു മറുചിലർക്കു ഭൂഷണമാണെന്നു സമ്മതിക്കേണ്ടതെങ്കിലും. എ

ന്നാൽ ദേശമനുസരണമല്ലാ വേഷം പകരുന്ന കണ്ടുകുടങ്ങിയെ അനുകരിക്കുന്നവരും ഇല്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൂട.

വണ്ടിയിൽ വെച്ചുള്ള തന്റെ ഗാഢാലോചനകൊണ്ടു കുട്ടിമുത്താക്കു പേരുകൂടി പരിഷ്കരിക്കുവാൻ സാധിച്ചു. ഈ ഉദ്യമത്തിൽ നമ്മുടെ വിദ്യാത്മിക്ക് വിലപിടിച്ച രണ്ടു ബിജുക്കൾക്കും അനായാസേന സ്വായത്തമായി പ്രകാശിച്ചു.

കല്ല്യാവിഭാഷാദി കരക വാങ്ങിയ വിദ്യാത്മി എടക്കുവെച്ചു കറുപ്പിപ്പുറത്തു ഒരു വലിയ നാടകയോഗം വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു കേട്ടു യാത്ര അവിടേക്കു തിരിച്ചു. കണ്ട കുടങ്ങി കറുപ്പിപ്പുറം സ്റ്റേഷനിലെത്തിയപ്പോൾ ആപ്പീസ്സിന്റെ ഭിത്തിയിനേരം പതിച്ചിട്ടുള്ള വിചിത്ര തരമായ ഒരു നൊട്ടീസ്സിൽ തന്റെ ദൃഷ്ടി പതിഞ്ഞു. അടുത്തുചെന്നു നൊട്ടീസ്സുവായിച്ചുതുടങ്ങി.

അവിചാരികമായി അന്യരായ സന്ദർശകന്മാരിൽനിന്നും അറിയാതെ നില്ക്കുന്നവർക്കു നേടുവാനുള്ള നഷ്ടം തടയാൻ എന്തു ചെയ്യേണ്ടതു വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കണ്ടുകുടങ്ങിക്കു കാൽമണിക്കൂറു സമയം വേണ്ടിവന്നു. പിന്നീടാണ് നിരക്കു വായിച്ചത്. മോന്ത്യസ്സന്റെ പെററുകൊൾകവേണ്ടിയ ഘനവാക്കൾ നൂ മണിക്കൂറുന്ന വിധം മാനുഷരെ തെരിയപ്പെടുത്തവേണ്ടിയത് എന്നു നിർദ്ദേശിക്കുന്നതിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ളതു വായിച്ചു ഉടനെ വെച്ചു വലിച്ചെടുത്തു നോക്കി. മണി നൂ കഴിഞ്ഞു ഹിമിതിട്ടായി. ഹിമ ക്ലാസുകാർക്കു വിശ്രമിക്കുവാനുള്ള മുറിയിൽ ചെല്ലാതെ പോകുന്നത് അവസ്ഥയെ കുറവാണെന്നു കുട്ടിമുത്താർ ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ബദ്ധപ്പെട്ടു മുറിയിലേക്കു കടന്നു. അവിടെ ഇരുന്നിരുന്ന ഒരു യുവാവ് നോട്ടു കണാമതായി ചോദിച്ചതു നാടകത്തിൽ മോന്ത്യസ്സനാ കിട്ടുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം ഉണ്ടോയെന്നായിരുന്നു. യുവാവ് എല്ലാം എഴുപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുമെന്നും താനും നാടകക്കാരിൽ ഒരുവനാണെന്നും പറഞ്ഞു. ഇങ്ങിനെ സ്ഥലംചെയ്തു ഒരാളെ കുട്ടിമു

ത്താരുടെ ഒന്നമേഞ്ഞ സ്റ്റോറിതനായി വിചാരിക്കാതിരിക്കയില്ലല്ലോ. പിന്നീടുള്ള സംസാരംകൊണ്ടു മുത്താർ കാര്യം തുറന്നു പറഞ്ഞു. ടിക്കറ്റാ വാങ്ങുന്നതിന്നു ഒരു മോതിരം ഉൾക്കൊടുത്തു തന്റെ പേരവിവരവും പറഞ്ഞു. നാടകത്തിൽ വന്നു മോതിരം തിരിയെ വാങ്ങിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു പറഞ്ഞു വിദ്യാത്മി അടുത്തുള്ള സത്രത്തിലേക്കു വന്നുകയറി. പിന്നാലെതന്നെ രു കതിരുകളെ പൂട്ടിപ്പൂട്ടിയ ഒരു വണ്ടിയിൽ ആ യുവാവ് കയറി തന്നെ മുമ്പിട്ടുപോകുന്നതും മുത്താർ കണ്ടു.

* * * *

അന്തിപ്പിച്ചു തെണ്ടി അത്താഴം കഴിച്ചു നടക്കുന്ന ചിലമ്പാണ്ടികളിലൊരുവൻ അനന്തൻമുത്താരുടെ വീട്ടിൽ ഒരു ദിവസം രാത്രി വിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. വളരെ നേരം നിലവിളിച്ചിട്ടും ആരും പുറത്തു വരുന്നില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ വിച്ചുകൊണ്ടു പടിക്കലിരുന്നു പറഞ്ഞു. വാസനക്കാരനായ് വിച്ചുകൊണ്ടുന്റെ പാട്ടു മേളികയിൽ വായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആനന്ദത്തിന്നു വളരെ സുഖപ്രദമായിത്തോന്നി. ആനന്ദം വായന നിർത്തി പാട്ടിൽ മനസ്സുവെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. നല്ല കണ്ണാ, അതിവാസന, താളം ലേശം പിഴക്കുന്നില്ല. ഒരു വിച്ചുകൊണ്ടു ഇങ്ങിനെ പാടുന്നതുള്ളതാതന്നെ എന്നു തന്നെത്താൻ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ജനാലയുടെ അടുത്തു ചെന്നു നിന്നു. വിച്ചുകൊണ്ടുന്റെ ഒരേ പാട്ടു അവസാനിക്കുന്നത്, ആനന്ദത്തകമനസ്സുപ്രഭുക്കും അഗ്രഹിയം പരേത്തു വന്ദിക്കുന്നേൻ എന്നായിരുന്നു. എന്തിനേറെപ്പറയുന്നു, കണ്ടാകട്ടെങ്ങിനത്താരു കാഞ്ചീപുരത്ത് ഒരു നാടകക്കൊത്തിയെ കണ്ടു ഭ്രമിച്ചു കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന പണ്ടങ്ങളെല്ലാം അവർക്കു കൊടുത്തു പൂർണ്ണമായിട്ടു അവളുടെ ഭാഗനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു എന്നാണ് പാടിയതിന്റെ ആകർഷകയുള്ള താല്പര്യം. പാട്ടിന്റെ സാരവും, രസികതപരവും ആനന്ദത്തിന് ഉള്ളിൽത്തട്ടി. വിച്ചുകൊണ്ടുനോട് ഈ പാട്ടിന്റെ കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് ചിലതെല്ലാം ചോദിക്കുവാനായി ആനന്ദം ഒരു മെഴുതിരിവിളക്കുകൊണ്ടു ചോട്ടിൽവന്നു കതകു തുറന്നു. വിച്ചുകൊണ്ടു

രൻ, മേഘാലക്ഷ്മി! പിച്ഛകൊടുക്കുതായെ' എന്നു പറഞ്ഞു വിളക്കു കണ്ടപ്പോൾ അടുത്തുചെന്നു.

കീറിപ്പറിഞ്ഞു നാറിപ്പളിച്ചു തുണികൊണ്ടുള്ള വലിയ വളു സത്തുലക്കട്ടാ, നാലാക്കി മടക്കിച്ചുമലിയിട്ടുള്ള കമ്പിലിയും, ലക്ഷോപിലക്ഷ തുണലുള്ള തോൾ സഞ്ചിയും അരയിൽ ചുറ്റിയ മലി നവസ്രവു, പൊണ്ണൻ വടിയും, കഞ്ചാവുകുടുകയും കണ്ടപ്പോൾ ആനന്ദത്തിന്നു പിച്ഛക്കാരനാടൊന്നും ചോദിപ്പാൻ മനസ്സു വന്നില്ല. ഇതിനിടയിൽ പിച്ഛക്കാരൻ ആനന്ദത്തിനെ ഒരു നോക്കു കണ്ടു. ആയാൾ സഞ്ചിയിൽനിന്ന് ഒരു പൊതിയെടുത്തുപിച്ഛകൊണ്ട് മേഘാലക്ഷ്മി, അന്നു ഭീപത്തെ ചിത്തെ. അങ്ക വയ്യുകൊ' എന്നു പറഞ്ഞു.

ആനന്ദാ: ഇല്ല. ഇവിടെനിന്നു കഞ്ചാവു വലിപ്പാൻ പാടില്ല. നിനക്കു പിച്ഛ തന്നെക്കാ' എന്നു പറഞ്ഞ് ആനന്ദം അകത്തേക്കു കടക്കുന്നതുകണ്ട് പിച്ഛക്കാരൻ തോയെ, ഒരു ഉതവിയാനതു ശെയ്യുകൊ. നേക്കു അനന്തൻ മുത്താരുടെ ഊടാനതു ശൊല്ലിക്കൊടുത്താൽ പോരാ. പിച്ഛവേണ്ടാം.

ആനന്ദം—എന്തിനാണത്? ഇതുതന്നെയാണു് വീട.

പിച്ഛക്കാരൻ—ആനാൽ ആനന്ദം എത്ര സുഖീല ഇശപാധിനം പൊറക്കൊണ്ടിരിക്കത്തനിരക്കിനാരാ.

ആനന്ദം മറുപടി പറയുന്നതിന്നു മുമ്പ് ഒരു കതകു തുറക്കുന്നതിന്റെ കറ കാ ശബ്ദവും റട്ടു റട്ടു! ജോടിയൊപ്പിച്ച് ആട്ടാ കേട്ടു. മുത്തീയുടെ രൂപം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

മുത്തി—എട കോമട്ടി! ആനന്ദം പൊറക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നു. എട വടുക! പെണ്ണങ്ങൾ ഭർത്താക്കന്മാരില്ലാതെ പ്രസവിക്കുന്നതു നിങ്ങളുടെ ഇടയിലാണ്. അധികപ്രസംഗം പറഞ്ഞാൽ ആട്ടി കണ്ണുപൊട്ടിക്കും. കടക്ക് പടിപുറത്ത!

ഇങ്ങിനെ ഇടിയും മഴയുംപൊലെ ആ മുത്തീയുടെ ആട്ടാ ശകാരവും കേട്ടു പുറത്തെടുത്തിട്ടുള്ള ഡാമാനങ്ങൾ പ്പിളുമിച്ചു വാരി സഞ്ചിയിലിട്ടു പിച്ഛക്കാരൻ ജീവനും കൊണ്ടു പട്ടി കടന്നു. നീക്കം

ചോരയുമുള്ള കഠലത്ത് ആടിചാരക്കുഴികളുടെ മുമ്പിൽ ഒരു പെണ്ണു തനിച്ച് അസമയത്തു ചെന്നുനിന്നതു കരമ്പല്ലെ. നിന്റെ ഇങ്കിരീസും, പരന്തിപീസും ഒന്നാം അവരോടടുക്കിപ്പ് എന്നു മുത്തി ആനന്ദത്തിന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു.

ആനന്ദം— എന്നാൽ ഇനിക്കു ഭയപ്പെടേണ്ടില്ലല്ലോ. സാധു പി ചു കിട്ടിയില്ലെങ്കിലും പട്ടി കടിക്കാഞ്ഞാൽ മതിയെന്ന മാതിരി യിലായി. പരിഭ്രമംകൊണ്ട് ആയാൾ സാമാന്യനെന്ന മുഴുവ നും കൊണ്ടുപോയില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. അതാ ഒരു മോതിരം.

എന്നു പറഞ്ഞ് അവിടെക്കിടക്കുന്ന ഒരു മോതിരം ആനന്ദം എ ടുത്തുനോക്കി അന്ധാളിച്ചു നില്ക്കുന്നതുകണ്ട് വെല്ല ഭ്രമമുത്തികളേയും ജപിച്ചു കേറീട്ടുള്ളതായിരിക്കും. തൊടരുത് എന്നു മുത്തിപറഞ്ഞ തിനെ കേൾക്കാതെ ആനന്ദം മോതിരവുമാകാൻ പടിക്കലേക്കു ന ടന്നു. അയ്യോ! ചരിച്ചെല്ലൊ മഹാപാപി! കാടിവരണെ! എ ന് മുത്തി എടുവിടാതെ നിലവിളിക്കുന്നതു കേട്ടു മൂത്താൽ വാ ലിയക്കാരനും ഉണർന്നുചെന്നു. ആനന്ദത്തിനെ മന്ത്രവാദി വശീക രിച്ചുകൊണ്ടുപോയിരിക്കുന്നു എന്നു കേട്ട് അവർ പടിക്കലേക്ക് കാ ടി. ആനന്ദം പിടിക്കാരനെ നോക്കിക്കൊണ്ടു പടിക്കു പുറത്തു നി ല്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

മൂത്താർ—മകളേ, ഇതെന്തൊരു സാഹസമാണ്? നിനക്കെന്തുപി ണഞ്ഞു? വര. അകത്തുപോയിട്ടു വർത്തമാനം പറഞ്ഞാൽ മതി.

ആനന്ദം— അച്ഛൻ പരിഭ്രമിക്കരുത്. എന്നെ ആരും ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. അമ്മ ഇത്രയൊക്കെ ലാഘവ കൂട്ടുവാനായി ഇവി ടെ ഒന്നും ഉണ്ടായിട്ടും ഇല്ല. ഒരു പിടിക്കാരൻ അസാധാര ണയായി പാടുന്നതുകേട്ട് ആയാൾ ആരാണെന്നു നോക്കുവാനാ യി ഞാൻ പുറത്തു വന്നു. ആയാളെ ഞാനറികയില്ലെങ്കിലും നമ്മളെ ആയാൾ അറിഞ്ഞെന്നു തോന്നുന്നുണ്ട്. ഒന്നരണ്ടു വാ ക്കു സംസാരിക്കുമ്പോഴെങ്കിലും അമ്മവന്നു ചീത്ത പറഞ്ഞ് ആട്ടി യോടിച്ചു. ആയാൾ ഒരു മോതിരം മറന്നിട്ടു കൊണ്ടുപോയി. അത് ആയാളെ വിളിച്ചു കൊടുക്കുവാനായി ഞാൻ ഇത്രത്തോളം

വന്നു. ഇതിനാണ് ആഭിചാര മന്ത്രവാദം എന്നൊക്കെ അമ്മ പറയുന്നത്. എന്നാൽ ഇങ്ങിനെ ഒരു മോതിരം ആയാൾക്കു കിട്ടിയ വഴികൂടി അറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാമെന്ന് ഇനിക്കു മോഹമുണ്ട്.

മുത്താർ—(മോതിരം വാങ്ങി തിരിച്ചു മറിച്ചു നോക്കിട്ട്.) അതുകൊണ്ട് ഇതിൽ ആനന്ദത്തിന്റേയും ഒരു പുരുഷന്റേയും മരയ ഉള്ളിൽ വച്ചുകെട്ടിയിട്ടുണ്ട്. രത്നവും വില പിടിച്ചതുതന്നെ.

മുത്തി—ഭൂമുത്തറകളെ ജപിച്ചു കേറിക്കിട്ടുണ്ടെന്ന് ഇപ്പോൾ ബോദ്ധ്യമായില്ലെ. കണ്ടൻ പറിച്ച പണിയണിത്.

ആനന്ദം—അമ്മ! അസംബന്ധം പറയാതിരിക്കൂ. അച്ഛാ! ആയാളെ ഒന്നു നോക്കിക്കൊണ്ടു.

മുത്താർ—ആളെ നോക്കും വെളുത്തു. നീ തന്നെ മോളിൽപ്പോയിക്കണ്ടേ. ഞങ്ങളൊന്നിച്ചു കിടന്നാൽ മതി. മുത്താർ, മുത്തിയും, ആനന്ദവും കിടന്നതിന്റെ ശേഷം മുത്തി പിടിക്കാതെ പിരവിക്കൊണ്ടു ആനന്ദം പിടിക്കാതെയും മേതിലേക്കു പറ്റി ആലോചിച്ചുകൊണ്ടു കുറെ നേരം കിടന്നു. മുത്താരുടെ ചെറിയ കൂക്കം കേട്ടുതുടങ്ങി. മണ് 4 അടിക്കുന്നതും ആനന്ദം കേട്ടു. പിന്നീട് കുറച്ചൊന്നു മയങ്ങിയപ്പോൾ അയ്യോ! ആയ്യ! ഇതിനുള്ള കളയില്ലെ? ഭാഷ്യത കാട്ടില്ലെ! എന്നു മുത്തി ഉറക്കെ വിളിച്ചുപറയുന്നതു കേട്ടു ഉണർന്നു. ആനന്ദത്തിന്റെ ആലോചനാസമൂഹത്തിൽ ഇതും ഒരു അംഗമായിച്ചെന്നു.

കാലത്തു മുത്താർ പിടിക്കാതെ അനേകമായി പുറപ്പെട്ടു എങ്ങും കാണാതെ ഉച്ചയോട്ടുകൂടി വീട്ടിൽ മടങ്ങിയെത്തിയപ്പോൾ ഒരു കമ്പി കിട്ടി. ആനന്ദം കമ്പി പെട്ടിച്ചു വായിച്ചിട്ട് കമ്പി കാഴ്ചിച്ചു. ഇതിന്നു സ്റ്റോറിൽ മുത്താർ മുതലിയാർ അയച്ചതാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂട്ടി ശത്രുക്കൾ കെ. രാത്ന എന്നും. എ. ക. കല്യാണം കഴിപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുകൊണ്ട് നമ്മളെല്ലാവരും നാളത്തെ മെയിൽ വണ്ടിക്കു പുറപ്പെടണമെന്ന് എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

മുത്താർ— ആര്? മുത്തുരത്നമുതലാളിയോ? അദ്ദേഹത്തെ. ഈശ്വരൻ കടാക്ഷിക്കട്ടെ. എന്നെ മറന്നില്ലല്ലോ.

ആനന്ദം— അച്ഛാ! രത്നം എന്ന സുശീലക്ക് പ്രായം എന്തായി? മുത്തി— മകളെ! നിയ്യം ഇതുപോലെയുള്ള ഒരു ഭർത്താവിനോടു ചേർന്നു കണ്ടാൽ കൊള്ളാമെന്നു വളരെ മോഹമുണ്ട്.

മുത്താർ— രത്നം മകളല്ല. മകനാണ്. രത്നത്തിന്നു ഒരു ചയസ്സു പ്രായമുള്ളപ്പോഴാണ് ഞാൻ മുതലാളിയെ വിട്ടു പിരിഞ്ഞത്.

ആനന്ദം— എന്നാൽ രത്നം എം. എ. അതിലും ചെറുപ്പമായിരിക്കുമല്ലോ. ഇത്ര ചെറുപ്പത്തിൽ എം. എ. പാസ്സായ ഒരു യുവതിയുടെ ബുദ്ധിവിശേഷം ആശ്ചര്യം തന്നെ! ഇവിടം ആ യുവതിയെ കാണാൻ വൈകി. ഇവർ ദമ്പതിമാരാവുന്നതിൽ വേണ്ടുന്ന അല്പദയമെല്ലാം ഈശ്വരൻ അവർക്കു കൊടുക്കട്ടെ.

* * * * *

മെയിൽവണ്ടി കാഞ്ചീപുർത്ത് സ്റ്റേഷനിലെത്തിയപ്പോൾ മുത്തുരത്നമുതലിയാർ വിരുന്നുകാരെ എതിരേല്ക്കുവാൻ സ്റ്റേഷനിൽ ഹജറണ്ടായിരുന്നു. കശലപ്പ്രശ്നംകഴിഞ്ഞ് മുത്താരായി കുറഞ്ഞൊരു ഗ്രന്ഥലോചന കഴിഞ്ഞതിനാലും മുതലിയാരും വിരുന്നുകാരും സ്റ്റേഷനിൽനിന്നും അധികം അകലമില്ലാത്ത ബങ്കളാവിലെത്തി. കല്യാണത്തിന്ന് ആഭരണങ്ങളെല്ലാം അണിഞ്ഞു പുറപ്പെടണമെന്നു മുത്തി വളരെ നിബ്ബന്ധിച്ചിട്ടും ആനന്ദം സമ്മതിച്ചില്ലെന്നു മാത്രമല്ല പെട്ടി ഒന്നിച്ചു കൊണ്ടുപോകുന്നതിന്നു താക്കോൽ കുറവു പറഞ്ഞ് ഒഴിഞ്ഞു നിന്നതുകൊണ്ടുണ്ടായിരുന്ന മുത്തിയുടെ മകുറുവീറ്റ് അപ്പോഴും തീരെ വിട്ടുപോയിട്ടില്ല.

അനന്ദവും ധാരാളമുള്ള കല്പവൃക്ഷങ്ങൾ വെട്ടി വെളുപ്പിച്ചു വളപ്പടച്ച് നെടുമ്പുറയും പന്തലുമാിട്ട് ഇയ്യപ്പണികൊണ്ടു വിതാനത്തട്ടാ ചായ്ക്കുമുണ്ടാക്കി കലാവൈദഗ്ദ്ധ്യലേശമില്ലാത്ത ചിത്രകാരന്മാരാൽ ബീഭത്സാകൃതിയാക്കി കുറിക്കപ്പെട്ട പുരാണകഥാപുരുഷന്മാരുടെ ചിത്രങ്ങളെക്കൊണ്ട് ആവൃതമായും മുന്നേറും അന്തേറും ശാഖകളുള്ള സ്തംഭികവിളക്കുകളും പല വണ്ണത്തിലുള്ള ഗുളോപ്പകളും തൂക്കിയും

രത്നകന്മളം പൊതിഞ്ഞു കസുവുകര പിടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള തൂണുകളി-
ന്മേൽ ഏരട്ടപ്പഴക്കലവാഴ കെട്ടിയും മറ്റുമുള്ള കശവിശമോടിക
ഉണ്ടാം ആ സ്ഥലത്തുണ്ടായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും ശില്പിവാന്മാരുടെ
തൈപ്പൂമ്പാസർവ്വത്ര പ്രകാശിക്കുന്ന സ്ഥലമായ് ആ ബകളാവ് ശ്രീ
ഭഗവതിയുടെ വാസസ്ഥലമാണെന്ന് ആനന്ദത്തിന്നു തോന്നി. ആ
കുളം അവിടെ അധികമുണ്ടായിരുന്നില്ല. മുതലിയാരും വിര-
ന്നകാരും കൂടാതെ രണ്ടുമൂന്നു സ്ത്രീകൾ മാത്രമേയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.
വിരന്നകാരിൾ സ്ത്രീകളെ സ്ത്രീകളും, മൂത്താരെ മുതലിയോരും യഥാ-
യോഗ്യം സല്ക്കരിച്ചതിന്റെ ശേഷം മുതലിയാരും വിരന്നകാരുംകൂടി
മേളികയിലേക്കു പോയി.

മുതലിയാർ— ആനന്ദൻ ഇവിടം വിട്ടിട്ട് കറുപ്പാ വളരെയായി.

മൂത്താർ— ഉച്ചം രത്നത്തിന്റെ വയസ്സാണ് കണക്ക്.

മുത്തി— കല്യാണത്തിന്റെ വട്ടങ്ങളൊന്നും കാണുന്നില്ലല്ലോ. അ-
ടിയന്തരം ഇവിടെവെച്ചല്ലെന്നുണ്ടോ.

മുതലിയാർ— അല്ല, അവിടെ തിരക്കായതുകൊണ്ടു സമയത്തി-
നെത്തുന്നതായിരിക്കാം സൗകര്യം.

മുത്തിയുടെ ചോദ്യം ആനന്ദത്തിന്ന് രസിച്ചിട്ടില്ലെന്നു മുത-
ലിയാർ മുഖഭാവം കണ്ട് മനസ്സിലാക്കിട്ട് ആനന്ദത്തിനോട് 'മൂ-
ത്താരും ഞാനും വേറെയാണെന്നു വിചാരിക്കരുത്'

ആനന്ദം— കണ്ടേടുകൊണ്ട് ആ വിചാരം ഇറക്കിപ്പു.

മുതലി—എത്ര പരീക്ഷിക്കാണ് പഠിക്കുന്നതീ?

മുത്തി— പെണ്ണിന്റെ നാണം! പർവതത്തെ?

ആനന്ദം— അമ്മയുടെ ക്ഷമയില്ലാത്ത എല്ലാ ദിക്കിലും പ്രത്യക്ഷമാ-
ക്കണമെന്നുണ്ടോ?

മുതലിയാർ മൂത്താരുടെ മുഖത്തു നോക്കി ചിരിച്ചുകൊണ്ട്,
ആനന്ദത്തിനോട്, ഇതെന്റെ ചോദ്യത്തിന്നു മറുപടിയായില്ലെന്നു
പറഞ്ഞു.

ആനന്ദം— എഫ്. എ. ഇക്കുറി ജയിച്ചു.

മുതലി—എന്റെ മകൻ രത്നം ഇക്കുറി ബി. എ. പാസ്സായി.

മുത്തി— ഇപ്പോൾ വിവാഹം ചെയ്യാൻ പോകുന്ന ആളല്ലേ?

ആനന്ദം— എം. എ. പാസ്സായ ആ യുവതി എവിടെയാണ് ഇ നിക്ക് കാണാൻ പെടുകി.

മുത്താർ— രാത്രി എം. എ. യുവതിയല്ല. യുവാവാണ്.

മുത്തി— രത്നം മകനാണെന്നല്ല പറഞ്ഞത്?

മുതലി — ഇനിക്ക് മകനും ഭാര്യയും രത്നംതന്നെ. കുട്ടികൾ വരുന്നുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. വണ്ടി വരുന്ന ശബ്ദം കേൾപ്പോടെ എ ന്നു പറഞ്ഞ് മുത്താർ മുതലിയായുംകൂടി പാവട്ടിൽ പൂമുഖത്തെത്തിയപ്പോൾ വണ്ടിയിൽനിന്നു എറങ്ങിയതന്നെ ഒരു ഭാസി അവരെ ഉപചരിച്ചു മാളികയിലേക്കു കയറിപ്പോയി. ആനന്ദത്തേക്കുമാത്രം അരമാറ് സൗന്ദര്യം ആ സ്ത്രീക്കുണ്ടെന്നു മുത്തിക്കു തന്നെ തോന്നി. ആനന്ദം ഇരുന്നേടത്തുനിന്നു എഴുന്നീൽക്കുന്നതു കണ്ട്, ഭാസി, അതി വിനയം മതി. ആനന്ദത്തിന്റെ വാർത്തയും അച്ഛൻ പറഞ്ഞുധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മേണ്ടവിധം സല്ലിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കാത്തതിനെപ്പറ്റി വ്യസനിക്കുന്നു.

ആനന്ദം— അച്ഛൻ ഇങ്ങിനെ ചില പണയം ചെയ്യപ്പെട്ടുണ്ടെന്ന് ഇതുവരെ എന്തോട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിട്ടില്ലല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ചിട്ട് ഇനിക്കും വ്യസനമുണ്ട്. പക്ഷെ എന്റെ വ്യസനം ഇപ്പോൾതീർന്നു.

ഭാസി— അച്ഛൻ ആഭാസമായ ഒരു വിവാഹത്തിന്നു വട്ടാകൂട്ടിക്കഴിഞ്ഞു. അതു ഭാഗിയാക്കി കല്യാണപ്പെടുത്തേണ്ടത് ആനന്ദമാണ്. ഇനി നമ്മൾ രണ്ടാണെന്നു വിചാരിക്കരുത്. അച്ഛന്റെ അത്യാഗ്രഹത്തോടുകൂടിയ്ക്കു എന്റെ അപേക്ഷ സ്വീകരിച്ചതിൽ ഇനിക്കു വളരെ സന്തോഷമുണ്ട്. വാർത്തയും ഇനി സാധാരണത്തിൽ പറയാം. നേരവുമായി അതുകൊണ്ടു കല്യാണപ്പെടാലിൽ കയറുവാനുള്ള കോപ്പുള്ളുകയല്ലേ?

മുത്തി— അതുമാത്രം പറഞ്ഞാൽ നടക്കുന്ന കാര്യമല്ല. ഈ അമ്മിഞ്ഞിട്ടുള്ള ആഭരണങ്ങൾതന്നെ അധികമാണത്രെ. പലതരത്തിലായിട്ടു പെണ്ണിന്നുവേണ്ടുന്ന പണ്ടങ്ങളുവർക്കുണ്ട്. പക്ഷെ കെട്ടിക്കാണാൻ യോഗം മനുഷ്യക്കൾക്കുമുണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

രത്നം— ഇ ഗ്ലീഷ് മോടിക്കു് ആഭരണം വിരോധമെന്നെന്നായിരിക്കാം. ഞാനാ ഇ ഗ്ലീഷ് പഠിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ പണ്ടം വേണ്ടെന്നായിട്ടില്ല. ആഭരണം അധികം വേണമെന്നാഗ്രഹമുള്ളവർ അതു കേട്ടാൽ മടിക്കുന്നതു പിശുക്കമാണെന്നു പറയാം.

ആനന്ദം— പരിഹാസം നന്നായി. എന്നാൽ അമ്മ പറയുന്നതു പോലെ അത്രവളരെ ഒന്നാ ഇനിക്കില്ല. ഉള്ളതു ഞാൻ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുമില്ല.

ദാസി— കുറികഴിവു നന്നായില്ല. പണ്ടങ്ങൾ ഇവിടെയുണ്ട് എന്നു പറഞ്ഞു ഒരു ചെറിയ പെട്ടി ആനന്ദത്തിന്റെ മുറിയിൽവെച്ചു അതിലുള്ള ആഭരണങ്ങൾ പുറത്തുകെടുത്തു.

മുത്തി— ഇതെന്തൊരുത്തര! ഇതെല്ലാം. ആനന്ദത്തിന്റെ ആഭരണമെന്നെന്നതന്നെ തോന്നാം.

ബക്കി വഴിയായി കണ്ടുകെടുത്തിക്കയച്ച പണ്ടങ്ങളും പെട്ടിയും കണ്ടുപ്പാൾ ആനന്ദം ദാസിയുടെ മുഖത്തുകൂടെ പ്രത്യക്ഷമായിത്തീർന്നു. മുതിർന്നവരുടെ മകളല്ലെന്ന് എന്നു ചോദിച്ചു.

ദാസി— അതു വളരെ വിസ്മയിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. പോവാനും വൈകി. തന്നെപ്പോലും എന്നെ ഒരു ദാസിയെന്നെന്നാമത്രം കരുതിയാൽ മതി.

പിച്ചുകാരന്റെ പാട്ടു ആനന്ദത്തിനോട് വന്നു. ആഭരണത്തിന്റെകാര്യം അമ്മ അറിയാതെ കഴിപ്പാൻ വണ്ടി ദാസിയിൽനിന്നു വന്നു. അമ്മയെപ്പറ്റി മുതിർന്നവർക്കു് ഒന്നും പറയാതെ കഴിപ്പാനായി അമ്മയെപ്പറ്റി എന്നു ചോദിച്ചു താഴ്മയോടെ. പണ്ടങ്ങളെയും കൊണ്ടു പിന്നാലെ മുതിർന്നവർക്കു് പുറപ്പെട്ടു. തളത്തിൽ മുതിർന്നവർക്കു് മുതിർന്നവർക്കു് പിന്നാലെ മുതിർന്നവർക്കു് പുറപ്പെട്ടു. തളത്തിൽ മുതിർന്നവർക്കു് മുതിർന്നവർക്കു് പിന്നാലെ മുതിർന്നവർക്കു് പുറപ്പെട്ടു. തളത്തിൽ മുതിർന്നവർക്കു് മുതിർന്നവർക്കു് പിന്നാലെ മുതിർന്നവർക്കു് പുറപ്പെട്ടു.

മുതിർന്നവർ— എന്നാ മുതിർന്നവർക്കു് പിന്നാലെ മുതിർന്നവർക്കു് പുറപ്പെട്ടു. തളത്തിൽ മുതിർന്നവർക്കു് മുതിർന്നവർക്കു് പിന്നാലെ മുതിർന്നവർക്കു് പുറപ്പെട്ടു. തളത്തിൽ മുതിർന്നവർക്കു് മുതിർന്നവർക്കു് പിന്നാലെ മുതിർന്നവർക്കു് പുറപ്പെട്ടു.

ണ്ടിയും വന്നു. രണ്ടായാലും ഇനി താമസിക്കേണ്ട.

ആനന്ദത്തിനാകപ്പാടെ മനസ്സിനു സുഖക്കേടു തുടങ്ങി. പണ്ടത്തിന്റെ സാശയം തീർച്ചയാണായി മുത്തി ഓരോരുത്തരോടു പ്രത്യേകം ചോദിച്ചുതുടങ്ങി. രാജവീഥികളിലുള്ള മേടകളെപ്പറ്റി വണ്ണിച്ച് ആനന്ദത്തിന്റെ കണ്ണിന് കളവാൻ മുതലിയൻ ശ്രമിച്ചുതുടങ്ങി. പാതക്കിടയ്ക്കുവെച്ചു വരിവരിയായി കിടക്കുന്ന വണ്ടികൾ കണ്ടുതുടങ്ങി. ദീപാവലി അടുത്തടുത്തു പ്രകാശിച്ചുതുടങ്ങി. ജനങ്ങൾ ടിക്കററു കിട്ടാതെ നാടകക്കാർ ചീത്തപറഞ്ഞു മടങ്ങിത്തുടങ്ങി. നാടകശാലയുടെ പുരോഭാഗം കണ്ടുതുടങ്ങി. മുതലിയരേയും മറ്റും ഉപചരിച്ചു വണ്ടിയിൽനിന്നു ഇറക്കി കോണ്ടുപോയിത്തുടങ്ങി. ആനന്ദത്തകമനസ്സുപ്രഭുക്കു അംഗുലീയംവിട്ടു വന്ദിക്കുന്നേൻ' എന്നുള്ള മധുരസ്വരം ആനന്ദം കേട്ടുതുടങ്ങി. ഒരു പിച്ച്ക്കരന്റെ വേഷം രംഗത്തിൽ കണ്ടുതുടങ്ങി. നാടകശാലയിൽ ചെന്നപ്പോൾ കഥയും വെളിപ്പെട്ടുതുടങ്ങി.

പിച്ച്ക്കരന്റെ പാട്ടും പാട്ടും നിന്തി. കല്യാണപ്പിച്ചു കൊടുക്കൊ മഹാജനകളെ' എന്നു പറഞ്ഞു ഓരോരുത്തരോടു സമ്മാനം വാങ്ങി ആനന്ദത്തിന്റെ അരികെ ചെന്നുനിന്നു. മഹാലക്ഷ്മി! അന്തമോതിരത്തെ തിരുമ്പിക്കൊടുത്ത് ആനന്ദത്തകമായിരുകൊ' എന്നു പറഞ്ഞു കൈനീട്ടി, ഇവനാണ് പിച്ച്ക്കരനെങ്കിൽ ആ മോതിരം തിരിയെ കൊടുത്തേക്കു' എന്നു മുതലിയൻ പറഞ്ഞതിനെ മുത്താക്കം സമ്മതിച്ചു. ഗ്രഹപ്പിഴ തീരട്ടെ മോതിരം മേടിച്ചൊ' എന്നു മുത്തിയും അനുചരിച്ചു. പെരിയമ്മാൾ നരിയമ്മ, ചെറിയമ്മ ചിരിയമ്മ' എന്നു തുളുച്ചിട്ടു മോതിരവും കൊണ്ടു പിച്ച്ക്കരൻ പോയി.

നാടകം ക്രമേണ കൊഴുത്തു തുടങ്ങി. ആനന്ദത്തിനു പണ്ടങ്ങൾ കൈടുത്ത ഭാസി പാടിമൊണ്ടു രംഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. മുതലിയൻ ചെന്ന ഭാസിയെ അരികിലിരുത്തി നിന്തിക്കൊണ്ടു മഹാപ്രഭു കെ. രാജ് മു. എം. എ. അവർകൾ എന്റെ ഈ കുട്ടിയെ പഠിപ്പിക്കണം. ചെമ്പാൻ നിശ്ചയിക്കുകയും, ആ മംഗളകർമ്മം ഈ മു

പ്രാർത്ഥനയിൽ ഇവിടെ വെച്ചതന്നെ കഴിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാമെന്ന് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു മഹാജനങ്ങൾ മാംഗളം ശംസ ചെയ്യാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു' എന്നു വിളിച്ചറിയിച്ച് മന്ത്രിയായ നത്തലകാട്ടുതന്നായ രാത്ന എന്നും എ. അവർകളെ എതിർക്കുകയുണ്ടു പോയി രംഗത്തിൽനിന്നി. ആളെ വെളിച്ചത്തു കണ്ടപ്പോൾ,

മുത്തീ—അതു കണ്ടുകൂടിയല്ലേ?

മുത്താർ—ഓഹോ! ആണോ പെണ്ണുമാരിയെത്ത ആ ശപ്പൻതന്നെ, ആനന്ദം കഷ്ടം! മനുഷ്യരായാൽ മനവും നാനവും വേണം.

കണ്ടുകൂടി ദാസിയുടെ വലത്തു കൈ തൊട്ടപ്പോൾ അവൾ മറ്റേ കൈകൊണ്ടു തന്റെ കയ്യാൽ ഒരു തലോടിയതു കണ്ട് കണ്ണും കരയും കാണാതെ കണ്ടൻ ഒരു ഗാഢശ്ലേഷം ചെയ്തു തുടനെ വിട്ടു പിന്നാക്കം മാറി. കുട്ടിമുത്താർ തന്റെ മാറിൽ തൊച്ചിട്ടുള്ള പ്രിയതമയുടെ മുലമോട്ടു വലിച്ചെടുത്തു. മോശ ധാരയാഞ്ഞൊഴുകുന്നതു സദസ്യർ കണ്ടു.

ദാസി മുല കഴിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു റെക്കു വലിച്ചു കീറി. മുലക്കിണ്ണു രണ്ടു താഴെ വീണു. തല തട്ടിക്കൊടുത്തപ്പോൾ വാർ മുടിയും മൂഡാമണിയും ഭൂതാഞ്ഞിരിച്ചു. ആനന്ദത്തകമനസ്സു വെട്ടം അഗ്രഹിയം പാർത്തു വന്നിരിക്കുന്നത് എന്നു പാടി സദസ്യരെ തൊട്ടു തിരിഞ്ഞുവന്നു ശ്ലേഷത്തിൽ വെച്ചതന്നെ മോതിരത്തിന്റെ കണക്കു പറഞ്ഞു തിരിച്ചുവെന്നു ഇവനെ വിട്ടയക്കാൻ എന്നു ദാസിയും പിള്ളക്കാരനായ മുതലിയാരുടെ മകൻ രത്നം ബി. എ. കീഴടങ്ങാൻ തയ്യാറായിട്ടു. കണ്ടുകൂടിയെന്നുംകൊണ്ട് മുതലിയാരുടെ മകൻ രത്നവും മുത്താരുടെ മറുപടിയിൽനിന്നു തിരിച്ചുവന്നു. ആനന്ദത്തിന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടും തീർത്തവനായി മുത്താർ ഒരു കഥ പറഞ്ഞു.

ഒരു മുതലാളിയുടെ ശമ്പളക്കാരൻ രത്നവ്യാപാരം ചെയ്തു വന്നു വഴി ഒരു ദിവസം രാത്രി ഒരു വിശാലമായ പാട്ടുകുട്ടിയെ കണ്ടപ്പോൾ ഭാവിക്കുന്നതു കണ്ടു ലഹളപ്പെട്ടു. അയ്യോ! ഭൂതം എന്നു നി

ലവിളിച്ചു പിശാചു കുട്ടിയെ വിട്ടോടി. അയാൾ അതിനെ എടുത്തു വളർത്തി. ആ കുട്ടിയുണ് കണ്ടുകുടങ്ങി. ആ ഭൂതമാണ് ഞാൻ. ആ രത്നാപ്തപാരിയാണ് മുതലിയാർ. എന്നാൽ പിശാചിൽ ആനന്ദത്തെപ്പോലെ ഒരു പുത്രി ജനിച്ചതാണ് എന്റെ ഭാഗ്യം.

പിന്നീട് ആനന്ദം രത്നത്തിന്റെ ഭാര്യയായിത്തീർന്നു അച്ഛനനു പ്രത്യുപകാരം ചെയ്തു.

എം. രത്നം ബി. എ.

പലവക

പുതിയ മാസികകൾ—പി. ജി. രാമയ്യർ അവർകൾ ബി. എ. ബി. എൽ. കണ്ണമ്പറ കുഞ്ഞുണ്ണിനായർ അവർകൾ ബി. എ. ബി. എൽ. മന്നത്തു നാരായണൻ നായർ അവർകൾ ഇവർ പത്രാധിപന്മാരായി പാലക്കാട്ടുനിന്ന് 1080-മേടം മുതൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന 'സോരബോധിനി' എന്ന മാസികയുടെ 1-ാം ലക്കവും കെ. രാമകൃഷ്ണപ്പിള്ള അവർകളുടെ പത്രാധിപത്വത്തിൽ തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നു പ്രസിദ്ധംചെയ്യുന്ന 'കേരളൻ' എന്ന മാസികയുടെ ആദ്യലക്കമായ മേടം പ്രതിയും സസന്തോഷം കയ്യറിച്ചിരിക്കുന്നു. ആതനസഹജീവികൾ എന്നും നിലനില്ക്കട്ടെ.

കഴിഞ്ഞ ഇടവമാസം 22-ാംനു- അസൂമിച്ച 11 മണിക്കു ഞങ്ങളുടെ മാനേജർ കരിങ്ങാലിപ്പാഴ് കട്ടമശ്ശേരി വിജ്ഞാനപുരിപ്പാട് പരലോകം പ്രാപിച്ചു വ്യസനവർത്തമാനം വായനക്കാരെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അദ്ദേഹം രഞ്ജിനിക്കുവേണ്ടി പ്രയത്നിച്ചിട്ടുള്ള വിചാരിക്കുമ്പോൾ രഞ്ജിനി എത്രമാത്രമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്നു കടപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് എന്നു പറഞ്ഞാൽ തീരുന്നതല്ല.

പണം അടച്ചവരുടെ പേരു വിവരം.

മ. രാ. രാ..	ടി. കെ. നായർ റെഗിപ്പാട്	അവർകൾ	പ	രൂ	0
ടി	കെ. കൊച്ചുഗോവിന്ദമേനോൻ	ടി	0	0	0
ടി	കരിമ്പാർ അച്ചുതമേനോൻ, ബി. എ. ബി. എൽ.	ടി	൩	0	0
ടി	സി. രാമണ്ണിമേനോൻ, എൽ. എം. എസ്.	ടി	൩	0	0
ടി	പി. അച്ചുതമേനോൻ കുടിശ്ശിക ഉൾപ്പെടെ	ടി	൨	൭	0
ടി	മണ്ണത്ത കൃഷ്ണമേനോൻ, ബി. എ. ബി. എൽ.	ടി	൩	0	0
ടി	മാനായിൽ കൃഷ്ണമേനോൻ ബി. എ	ടി	൩	0	0
ടി	ചൊടക്കാട്ട കണ്ടണ്ണിമേനോൻ	ടി	൩	0	0
ടി	വി. കെ. രാജാവാസുദേവരാജാ കുടിശ്ശിക ഉൾപ്പെടെ	ടി	൬	0	0
ടി	മുക്കുമാത്ത കിട്ടണ്ണി	ടി	൧	൮	0
ടി	തലശ്ശേരി എഡ്വർഡ് കൊറനേഷൻ റീഡിംഗ് റൂം സി കൂട്ടേരി	ടി	൧	0	0
ടി	ചോഴിയത്ത മാധവൻ നമ്പൂരി	ടി	൩	0	0
ടി	പി. എം. ഗോവിന്ദൻ വൈദ്യൻ അഞ്ചുതങ്ങി കുടിശ്ശിക ഉൾപ്പെടെ	ടി	൫	0	0
ടി	നാഗർകോവിൽ അമ്മവീട്	ടി	൩	0	0
ടി	കെ. അച്ചുതൻപിള്ള	ടി	൩	0	0
ടി	ചെമ്മങ്ങാട്ട കുട്ടികൃഷ്ണനായർ	ടി	൩	0	0
ടി	ശ്രീവിശ്വഭാരമവർമ്മ വായനശാല സി കൂട്ടേരി ഏവൂർ				
	എൻ. പദ്മപ്പണിക്കർ കുടിശ്ശിക വകയിൽ	ടി	൩	0	0
ടി	മുടവക്കാട്ട ശങ്കണ്ണിമേനോൻ	ടി	൩	൦	0
ടി	മാണിക്കത്ത ശങ്കരമേനോൻ	ടി	൩	0	0
ടി	കെ. കരുണാകരപിഷാരടി കുടിശ്ശിക ഉൾപ്പെടെ	ടി	൩	0	0
ടി	എസ്. വെങ്കിട്ടരാമയ്യൻ	ടി	൧	൧൦	0
ടി	പാലിയത്ത വലിയ അച്ചൻ	ടി	൧	0	0
ടി	പാലിയത്ത ചെറിയ അച്ചൻ	ടി	൩	0	0
ടി	പാലിയത്ത വലിയ കുഞ്ഞണ്ണി അച്ചൻ	ടി	൩	0	0
ടി	പാലിയത്ത ചെറിയ കുഞ്ഞണ്ണി അച്ചൻ	ടി	൩	0	0
ടി	തെക്കേടത്ത മനക്കൽ ശങ്കരൻ നമ്പൂരി	ടി	൩	0	0
ടി	പൊപ്പമ്പ്രവ്വൽ കുഞ്ഞികൃഷ്ണൻ നമ്പ്യാർ	ടി	൩	0	0
ടി	തയ്ക്കാട്ട നാരായണൻ മുസ്സ റെൻ. ചെ	ടി	൩	0	0
ടി	വി. കെ. നാരായണമേനോൻ പടക്കാഞ്ചേരി റെൻ. ചെ	ടി	൩	0	0
ടി	പൊഴങ്കര കൃഷ്ണമേനോൻ റെൻ. ചെ	ടി	൩	0	0
ടി	കിടങ്ങിഴിയത്ത വിജ്ഞാനമ്പൂരി	ടി	൩	0	0
ടി	ടി. സി. അച്ചുതമേനോൻ	ടി	൩	0	0
ടി	തണ്ടാശ്ശേരി കുഞ്ഞയ്യപ്പൻ	ടി	൨	0	0
ടി	എം. എ. ചാക്കോ	ടി	൩	0	0
ടി	വി. കെ. നാലാകട്ടിൽ നാരായണമേനോൻ	ടി	൩	0	0
ടി	പടിപ്പുറക്കൽ കണ്ടണ്ണിമേനോൻ	ടി	൩	0	0
ടി	എൻ. ശങ്കണ്ണിവാലിയർ	ടി	൩	0	0
ടി	മാഞ്ചേരി ശങ്കണ്ണിമേനോൻ റെൻ. ചെ	ടി	൩	0	0

പ്രത്യേകചരംഗം.
 ഹിന്ദു മിഥുനം ക്ഷമയ്ക്കൽ ഞെരുക്കം.

പ്രതികരണങ്ങൾ

എന്നാകട്ടെ

രാജ്യഭരണവിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി
 മറ്റു സകല വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റിയും
 യോഗ്യനായ ലേഖകന്മാർ എഴുതുന്ന
 അനേകലേഖനങ്ങളുള്ള ഒരു മാസിക.

ഒരു ലക്കത്തെ വരിസംഖ്യ (മുൻകൂറ) ക. 3

ഉദാഹരണം—കൊച്ചി 15-ാം കൂറ തമ്പുരാൻ
 തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്
 10 രൂപ വീതം—കൊടുങ്ങല്ലൂർ ക്ഷാതി കുട്ടൻ
 തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്

പ്രത്യേകപരസ്യം.

1000 വരിക്കാർ—200 ക. സമ്മാനം.

1081-ാമാണ്ടത്തെ രസികരഞ്ജിനിക്കുള്ള മുഴുവൻ വരിസംഖ്യ മുൻപറപ്പികയും ഇക്കാര്യം കർമ്മം 31-ാം നമ്പർ മാന്ദ്യം കിട്ടത്തക്കവണ്ണം അയക്കുന്നവർക്കു ഇതിനുമുമ്പുതന്നെ 1081-ലെ മുഴുവൻ വരിസംഖ്യ അടച്ചിട്ടുള്ളവർക്കു ആയ വരിക്കാരുടെ പേരുകൾ നറക്കിപ്പെടുത്തു കിട്ടുന്നക്രമപോലെ താഴെ പറയുന്ന സമ്മാനങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതാകുന്നു.

50 കയിൽ ഒരു സമ്മാനത്തിന്ന്	...	...	ക. 50
30 കയിൽ	..	..	ക. 30
15 കയിൽ രണ്ടു	..	..	ക. 30
10 കയിൽ മൂന്നു	..	..	ക. 30
5 കയിൽ ആറു	..	..	ക. 30
3 കയിൽ പത്തു	..	..	ക. 50

2. വരിക്കാരുടെ സംഖ്യ അനുസരിച്ച് സമ്മാനസംഖ്യക്ക് ഏറ്റക്കുറച്ചിൽ നിശ്ചയിക്കുന്നതാകുന്നു.
3. 1081-ലെ വരിസംഖ്യ എന്താനും മാത്രം അടച്ചിട്ടുള്ളവർ മുൻപറഞ്ഞ അവധിക്ക് തികച്ചും അടക്കാത്ത പക്ഷം അവരെ നറക്കിൽ ചേർക്കുന്നതല്ല.
4. വരിക്കാരെ ഉണ്ടാക്കി അയക്കുന്നവർക്കു അഞ്ചു വരിക്കാരുടെ ഒരു കൊല്ലത്തെ വരിസംഖ്യയായ 15- കയിൽ കുറയാത്ത ഒരോ സംഖ്യക്ക് ഒരോ ടിക്കറ്റ് സൗജന്യമായി കൊടുക്കുന്നതാകുന്നു.
5. മേൽപ്രകാരം, പത്തു വരിക്കാരെ ഉണ്ടാക്കി "സംഖ്യ അയക്കുന്നവർക്കു" ഒരോ മുപ്പതുരൂപികൾ രണ്ടു സൗജന്യ ടിക്കറ്റിന്നു പുറമെ 1081-ാമാണ്ടത്തെ രഞ്ജിനി, വരി കൂടാതെ അയക്കുന്നതുമാകുന്നു.
6. 1081 ചിങ്ങം 5-ാം നമ്പർ ഞായറാഴ്ച നറക്കു ഏടുക്കുന്നതാകുന്നു.
7. 1081 ചിങ്ങത്തിലെ രഞ്ജിനിയിൽ നറക്കപ്പെട്ട വിവരങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതാകുന്നു.

എറണാകുളം, കോവിലകം
 ചേരമിഥുനം 26-ാം നമ്പർ

രസികരഞ്ജിനി മാന്ദ്യം.

 ഇനിയത്തെ ഭാഗം പ്രത്യേകം മനസ്സിൽ വായിക്കുക.

അഭിപ്രായങ്ങൾ

൧. രസികരഞ്ജിനിക്കു പ്രായത്തിന്നു തക്കവണ്ണം പ്രൗഢതയും ആസ്വാദ്യതയും വളർച്ച വരുന്നതായി കാണുന്നതിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു.

മലയാളമനോരമ.

൨. ക്രമത്തിലും യോഗ്യതയിലും നടക്കുന്ന ഈ മാസിക കേരളകുടുംബത്തിലെ സമുദായസ്വത്തായിട്ടു തീരുമെന്നും വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാനങ്ങളുടെ സഹായംകൊണ്ട് ഈ മാസിക യഥാർത്ഥത്തിൽ രസികരഞ്ജിനിയാകുമെന്നു വളരമെന്നും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു.

കേരളസഞ്ചാരി.

൩. വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും രാജാവിന്നും ന്യായാധിപനും ഗൃഹസ്ഥനും കവിതകാരനും എന്നുവേണ്ട അനുസികരസികന്മാർക്കെല്ലാവർക്കും വായിച്ചു രസിക്കേണ്ട മാസിക ഇത്തരം മറ്റൊരു ഉള്ളു . . . ഉൽകൃഷ്ട പരീക്ഷാവിജയികളായി കേരളത്തിലുള്ള എല്ലാ മാനുഷന്മാരും ഇതിലേക്ക് ലേഖനസഹായം ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു വളരെ ആശ്വാസജനകമാകുന്നു. ഭാരോ ലക്കങ്ങളും ഒന്നിനോടൊന്നു കിടപിടിക്കുവാനെന്നു തോന്നുവണ്ണം മേന്മയായ പ്രാപിച്ചുവരുന്നതുപോലെതന്നെ ഭാരോ ലക്കങ്ങളിലും ചേർത്തുവരുന്ന വിഷയങ്ങളും അഹമറ്റമികയാ കണ്ടുവരുന്നത് ഈ മാസികക്കുള്ള പ്രത്യേക ഭര വിശേഷഗുണമാകുന്നു.

വിദ്യാഭിവാദ്യം.

൪. ഇതു ക്രമേണ തന്റെ നാമധേയത്തെ ഉത്തരോത്തരം അനപത്ഥമാക്കി വരുന്നതിൽ ഞങ്ങൾ വളരെ സന്തോഷിക്കുന്നു . . . 'രസികരഞ്ജിനി' രസികരഞ്ജിനിയാകുന്നതാണ് പ്രകാശിക്കുന്നത്.

സുഭാഷിണി.

൫. വായിച്ചു ഗ്രഹിക്കത്തക്കതും രസിക്കത്തക്കതും ആയ അനവധി ഉപന്യാസങ്ങൾ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തുവരുന്ന മാസിക 'രസികരഞ്ജിനി'യാണെന്ന് ഉറപ്പായി പറയുന്നതിൽ ഞങ്ങൾ മടിക്കുന്നില്ല.

സത്യവാദി.

൬. നല്ല ഏഴുത്തുകാർ സ്വന്തായിക്കൊണ്ടുണ്ടെങ്കിൽ പത്രത്തെയോ മാസികയെയോ നന്നാക്കാനെന്താ പ്രയാസം?

സുജനാനന്ദിനി.

൭. രസികരഞ്ജിനി പ്രായം ചെല്ലാതോറും നല്ല സ്ഥിതിയെ പ്രാപിച്ചുവരുന്നതായി കാണുന്നതിന്മേൽ ഞങ്ങൾ സന്തോഷിക്കുന്നു.

കേരളമിത്രം.

൮. ഇതു പ്രൗഢങ്ങളായ ഗദ്യപദ്യകൃതികളെക്കൊണ്ട് ഉപയുക്ത വിജയപദത്തെ പ്രാപിച്ചു കാണുന്നതിൽ ഞങ്ങൾക്കു നിവ്വൃത്തിയായ സന്തോഷമാണുള്ളത്.

സത്യനാഭം.

രസികരഞ്ജിനിയുടെ ചില ലേഖകന്മാർ..

എ. ആർ. രാജരാജ
വർമ്മ, എം. എ.

എം. രവിവർമ്മരാജ
എം. എ. ബി.
എൽ.

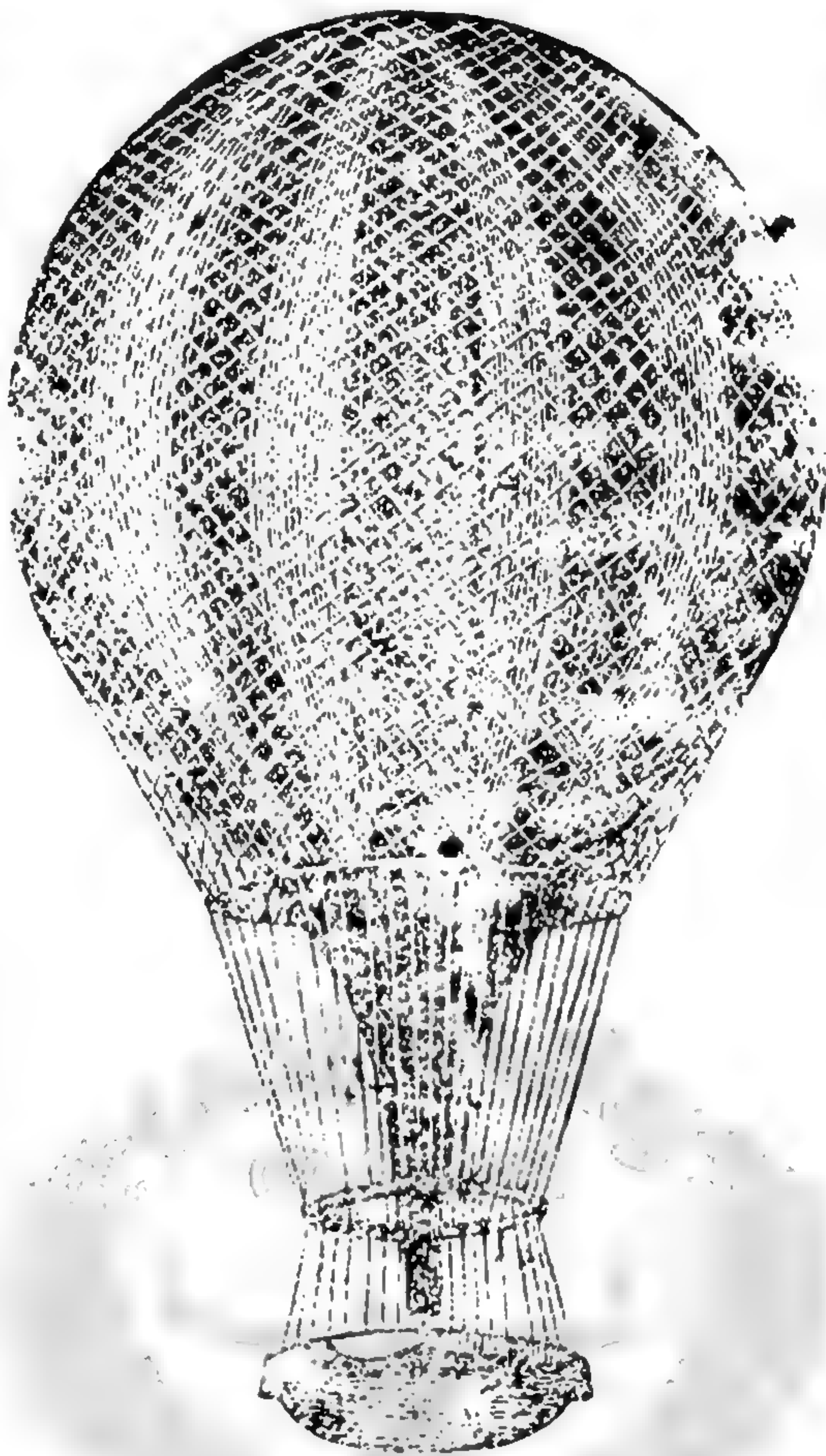
എം. രാജരാജവർമ്മ
എം. എ. ബി.
എൽ.

ഉദ്യോഗ എസ്സ്. പര
മേശ്വരൻ എം.
എ. ബി. എൽ.

എം. ശേഷഗിരിപ്ര
ഭു എം. എ.

സി. അനന്തപ്രാ
ബി. എ.

കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്ക
രൻ

(മലയാള രസികരഞ്ജിനിയുടെ ഒരു ചിത്രം)

അപേക്ഷിക്കേണ്ട രീതി

കെട്ടുണ്ടുപ്രകാരമു
ണ്ണി രസികരഞ്ജി

കണ്ടു നാരായണമേ
നോൻ ബി. എ.

പി. ജി. രാമയ്യർ ബി.
എ. ബി. എൽ.

കാരാട്ട് അച്ഛൻ
നോൻ ബി. എ.
ബി. എൽ.

കവകര നിപാണ
ൻ നമ്പൂരി

നടുവത്തു നമ്പൂതിരി
മാർ

കെ. പരമേശ്വരൻ
എം. എ.

വേദവേദ അനന്ത
കേശവൻ ലേഖക
മാർ

രസികരഞ്ജിനി മാസേജർ അവർകൾക്കു

എറണാകുളം.

1081-ലെ രഞ്ജിനി' ഒരു പ്രതിഭയുള്ള വാരിസംബ്ര ടി ക. ഇന്നെ
ന്നിച്ച് മണ: ആർഡർ ആയി അയക്കുന്നു. പത്രം ക്രമമായി അയ
ച്ചുതരുവാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

പേര് _____

മേൽവിലാസം

ഫസ്റ്റ്

മാസം

നം

ഒപ്പ്

P. SUBBAROY'S

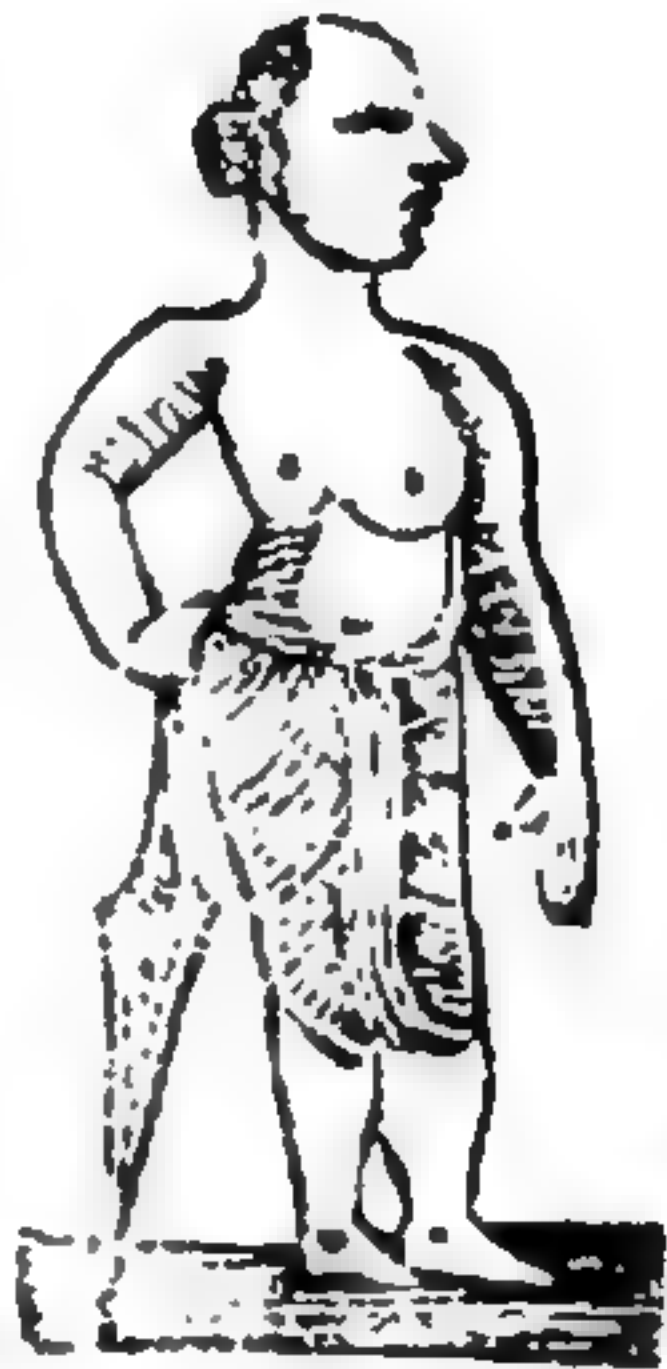
World-renowned and most efficacious Ayurvedic medicines

മനുഷ്യ സേവിച്ചതിനു മുമ്പ്.

പി. സുബ്ബരായിയുടെ ലോകപ്രസിദ്ധങ്ങളായ ഏറ്റവും ഫലവത്തുള്ളതും ആയ ആയുർവ്വേദകൗശലധാരയം.

൧. ലോകപ്രസിദ്ധമായ ധാതുപുഷ്ടികാരി ധാതു നഷ്ടം, ബലഹീനത, ലക്ഷണമില്ലായ്മ, വിശപ്പില്ലായ്മ, നേത്രം, കൈ, കാൽ മുതലായവയുടെ നീറ്റൽ, നിറംകുറവ്, ഭയമേറും, കല്പമു (മൂത്രപ്രവാഹം) മുതലായ പലവിധ വസ്തിരോഗങ്ങളെ ക്ഷണേന ഹരിച്ചു രക്ഷപ്പെടുത്തും.

മനുഷ്യ സേവിച്ചതിൽ പിന്നീട്.

ഡപ്പി ഒന്നു വില്പന വില രൂപ ൨. തപാൽ ചിലവു വകയ്ക്കു അണ ൭ വേറെ.

൨. പ്രമേഹനിവാരണി.

സിരാമേഹം, ഇടുപ്പുവേദി, മുതലായവയുടെ തടയുവാൻ ലോകക, മേശ്രം, പുകച്ചൽ, കൗശലമേഹം മുതലായ വ്യാധികളിൽനിന്നു സ്രീപുരഷന്മാരെ നിവർത്തിപ്പിക്കും. ഇതുപ്രകാരത്തിൽ കൗശലം അധികമായി സ്രവിക്കുന്നതിനേയും ശമിപ്പിക്കും. കപ്പി ൧ ക വില്പന വില രൂപ ൧. മൂന്നു കപ്പികൾ വരെയുള്ള ബന്ധിത തപാൽ ചിലവു അണ ൭.

൩. സർവ്വവേദസംഹാരി.

ഈ തൈലം അല്പം പിടിച്ചാൽ കൈ കാൽ മുതലായ അംഗങ്ങളിൽ കത്തിനോവുക, വീക്കം, മുടക്കുവാതം, നെഞ്ചുനോവ്, തലവേദന, ഒരു ഭാഗത്തുണ്ടാകുന്ന ശുല, ഇടുപ്പുവേദന, പാർവ്വായ, മേഹവായ, തിമിരവായ മുതലായ പല വ്യാധികൾ ഭേദപ്പെടും. കപ്പി ഒന്നു വില്പന വില രൂപ ൧. തപാൽ ചിലവു അണ ൭.

൪. മണ്ഡലകഷ്ടസാഹാരി.

മണ്ഡലകഷ്ടം, പൂക്കടി, തഴുതണം, നരങ്ങാണി എന്നീ പേരുകളുള്ള രോഗത്തിനു സിദ്ധൗഷധം. തപശ്ശാഗങ്ങൾ പലതും മാറും. തേമൽ മേഹകഷ്ടം മുതലായവയെ നശിപ്പിക്കും. വില്പന കപ്പി ഒന്നിനു ൪-ണ. തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കപ്പിവരെ ൭ ണ വേറെ.

പി. സുബ്ബരായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആർക്കാട്ട് ജില്ല.

6. ലക്ഷ്മീകര കസ്തുരിഗുളികകൾ

താമ്രബലം ഉപയോഗിക്കുന്നവർ ഏപ്പാഴും സമൃദ്ധം ഉപയോഗിക്കേണ്ട വിലയേറിയ സാധനം. ഭന്തവേദന, വായ്നാരോഗം, അജീർണ്ണം, പിത്തവായു ഇവയെ ശമിപ്പിക്കും.

തനിച്ചൊ താമ്രബലത്തോടുകൂടിയൊ ഉപയോഗിക്കാം. ആഹാരത്തോടുകൂടി രണ്ടു ഗുളികകളെ ഉപയോഗിച്ചാൽ ഏതു ഗുരുവൃത്തിയും ജീർണ്ണപ്പെടുത്തും. പ്രസവകാലത്തു താമ്രബലത്തോടുകൂടി ഉപയോഗിച്ചാൽ സന്നി അടുക്കയില്ല. അപായകരമായ യാതൊരു ലഹരിസാധനങ്ങളും ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടില്ല. കാശ് മീരത്തുനിന്നു വരുന്നതിയ കസ്തുരി പച്ചക്കല്ല് മുതലായ അനേകം വിലയേറിയ സാധനങ്ങൾ ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ചളി, കാസഗാസം, ജപര മുതലായ രോഗങ്ങൾ വയസ്സിന്റെ ഏറ്റക്കുറച്ചിൽപോല ഒന്നുമുതൽ ൪ വരെ ഗുളികകൾ വെററിലച്ചാററിൽ കൊടുത്താൽ മതി. ൨൦൦ ഗുളികകൾ ഉള്ള കപ്പി ൧൨൦൦ വില ൪. ൧ മുതൽ ൧൨ വരെ കപ്പികൾ അടങ്ങിയ ബക്സി ൧൨൦൦ തപാൽകൂലി ൫൯.

൬. ദന്തചൂണ്ണം.

സുഗന്ധമായുള്ളതു. എപ്പാമാതിരി ഭന്തരോഗങ്ങളേയും നീക്കം. വില കപ്പി ഒന്നിനു ൩-൯. തപാൽ ചിലവു ൨ കപ്പിവരെ ൫൯ വേറെ.

൭. ജപരസംഹാരി.

കളിപ്പനി, മുറുപ്പനി, താതപ്പനി, പിത്തജപരം, കഫജപരം, അസ്ഥിജപരം മുതലായവയ്ക്കു നന്നു. വില ഡപ്പി ഒന്നിനു ൧൫. തപാൽ ചിലവു ൭൯. വേറെ.

൮. ലോകപ്രസിദ്ധമായ സുഗന്ധകുന്തളതൈലം.

ഈ തൈലം പിരട്ടിയാൽ തലമുടി മീശ ഇവ ബാഹ്യ പുഷ്പായായും ഞെരുക്കമായും കറുപ്പായും വളരും. കണ്ണിന്നു കളുത്തുണ്ടാക്കും. സകല കൺനോവുകൾ തലവേദനകളും നീങ്ങും. ചെമ്പിട്ടു രോമം കറുക്കും. രോമം പൊഴിയാതിരിക്കും. കണ്ണിന്നു നല്ല തെളിച്ചമുണ്ടാക്കും. വില കപ്പി ഒന്നിനു ൮൯. തപാൽ ചിലവു ൫൯ വേറെ.

൯. രോമസംഹാരി.

രോമം എവിടെ വേണ്ടതാക്കണമോ അവിടെ ഈ മരുന്നു പിരട്ടിയാൽ യാതൊരു വേദനയുമുണ്ടാക്കാതെ രോമത്തെ നീക്കും. വില കപ്പി ഒന്നിനു ൪൯ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കപ്പികൾവരെ ൫൯ വേറെ.

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പുട്ടേ, തെക്കേ അറക്കുട് ജില്ല.

൧൬. തേൾവിഷത്തിന്നു സിദ്ധൗഷധം.

തേൾകടിച്ച സ്ഥലത്തു രണ്ടുതുള്ളി ഒഴിച്ചാൽ പൊട്ടുന്നനെ ആശ്വാസം കാണും. ഒരു കഡംബത്തിലേക്കിലും ഈ മരുന്ന ഒരു കുപ്പി കരുതി വെക്കാരത ഇരിക്കരുത. വില കുപ്പി ൧-൯ ൧ ക ൪ ണ. ൧൨ കുപ്പിയിൽ കുറയ്ക്കതെ ഒന്നിച്ചു വാങ്ങുന്നവർക്ക് ഡസൻ ൧ ൯ ൨ ക. വു ണ. ഉള്ളിലയിൽ കുറച്ചുമാത്രമേ വില ചുമത്തുന്നുള്ളൂ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ഓ ണ പുറമേ. ഇൻഡ്യയിലും ബെംഗളിലും ൧൨ കുപ്പിവരെ വി. പി. കമ്മീഷൻ ഓ ണ. സിലോൺ ടി ണ.

൧൭. വ്രണവിരോധണ തൈലം.

ഈ കഴുവു പിത്തപ്പിണ്ണു മുതലായ എല്ലാവിധ വ്രണങ്ങൾക്കും കൈകൾക്കും ഔഷധമാകുന്നു. ഇതു സകല കൃമികളേയും നശിപ്പിച്ചു എല്ലാ വ്രണങ്ങളേയും വീട്ടു മ്പിരിക്കിച്ചു വളരെ വേഗത്തിൽ ഉണക്കുന്നതാകുന്നു. വില വു ണ. മൂന്നു കുപ്പിവരെ വി. പി. കമ്മീഷൻ ഓ ണ മാത്രം.

൧൮. കണ്ണശുദ്ധിഗുളിക.

ഈ കണ്ണം തെളിഞ്ഞു ശാഠീരം നന്നാവുന്നതിന്നു അതി വിശേഷമായ ഔഷധമാകുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചു സാഗീതക്കാക്കും, പ്രസംഗക്കാക്കും, പാതിരിമാക്കും, ശബ്ദാവയവംകൊണ്ടു അത്യായാസം ചെയ്യേണ്ടവരായ മറ്റൊരാളാവക്കും വളരെ ഉപയോഗമുള്ളതുമാകുന്നു. വില വു ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ന്ന കുപ്പിവരെ ന്ന ണ.

൧൯. സ്നാനചൂണ്ണം.

ഈ പൊടി തേച്ചുകുളിക്കുന്നതിന്നു വിലയേറിയ സോപ്പിനേക്കാൾ വളരെ വിശേഷം. ഇത ഭേദത്തിലെ അഴുക്കും ദുഷ്ടസ്യവും കളഞ്ഞു, മുട്ടുതപവുട. പ്രകാശവും സുഗന്ധവും ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇതിന്നും പുറമേ ഭേദത്തിന്നു ശൈത്യവും സുഖവും എല്ലായ്പ്പോഴും തോന്നിക്കും. ഇത ഇന്ത്യയിലുള്ള എല്ലാവർക്കും വേണ്ടതാകുന്നു. വില വു ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൩ ണ.

൨൦. സഞ്ജീവഗുളിക.

കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്ന പനി, ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം അർശസ്, ഉറക്കമില്ലായ്മ ഇവയ്ക്കും ആന്ത്രവായു മുതലായി എല്ലാ ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും ഈ ഗുളിക വളരെ ഉപയോഗമുള്ള ഔഷധമാകുന്നു. ഇതു മദ്ധ്യവയസ്സുമാർക്കും ഒരു പോലെ ഉപകരിക്കാവുന്നതാകുന്നു. വില ൧൦ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ന്ന കുപ്പിവരെ ഓ ണ.

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആർക്കട് ജില്ല.

൨൧. ഒന്നാംതരം ഗോരോചന ഗുളിക.

എല്ലാവിധ പനികൾക്കും അതു സംബന്ധമായി പ്ലീഹ, കരള ഇതുകളിൽ ഉണ്ടാവുന്ന ഉപരോഗങ്ങൾക്കും ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അഗസ്ത, ഉറക്കമില്ലായ്മ, ആന്ത്രവായു മുതലായ എല്ലാ ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും അതി വിശേഷമായ ഭക്ഷ്യമാകുന്നു. വില ൫ ണ. വി. പി. കമ്മീഷൻ ന്ന കുപ്പിവരെ ൫ ണ.

൨൨. തപഗ്രാഗപരിഹാരി.

ഈ ഭക്ഷ്യം കരപ്പൻ, ചുണങ്ങ, ചൊരി, പോളൻ, ചൂട, പൂക്കുടി, താരണാ, ഒടുവട്ട മുതലായ കടിയും ചൊരിയും ഉള്ള എല്ലാ തപഗ്രാഗങ്ങൾക്കും ഏറെയും നല്ല ഭക്ഷ്യമാകുന്നു. ഇതു ഭേദത്തിന്റെ പുറമെ മാത്രം ഉപയോഗിച്ചാൽ മതി. വി. പി. കമ്മീഷൻ ൫ ണ.

മേത്തരം ഗോരോചനം തോല ൧-ക്കു വില ൫ ക. മേത്തരം കർമ്മകന്യാരം തോല ൧-ക്കു വില ൧ ക. മേത്തരം പച്ചക്കുപ്പൂരം, തോല ൧-ക്കു വില ൨ ക. മേത്തരം രോജാ അത്തർ, മല്ലിപ്പ അത്തർ, വെട്ടിവേർ, താഴമ്പു, മരിക്കുളത്തു, താതിമല്ലി, സുഹാഗ, ഹന, മഗിഡമ്പു, അത്തർ മുതലായതുകൾ എപ്പോഴും തയ്യാറുണ്ട്. ഇവ ഒരു തോല. തൂക്കത്തിന്നു ക. ൧-വു തപാൽക്കൂലിവുറാമ.

ക. ണ. സ.

ഒന്നാംതരം ഗോരോചനം രൂപത്തൂക്കം				൧-ക്കു	൫	൦	൦
ടി	മഞ്ഞൾ	ടി	൧-ക്കു	൧	൦	൦	
ടി	പച്ചക്കുപ്പൂര	ടി	൧-ക്കു	൧	൦	൦	

മേൽവിലാസം തമിഴിലൊ ഇംഗ്ലീഷിലൊ വിശദമായി എഴുതണം.

പി. സുബ്ബരായി, പാറകിപ്പേട്ട, തെക്കേ ആർക്കാട്ട് ജില്ല.

പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ.

പ്രിയവിലാപം—

പള്ളിക്കടം മദ്ധ്യഭാഷാ ഇൻസ്ട്രക്ടർ എം. രാജരാജവർമ്മ എം. എ. തമ്പുരാൻ കിരമനസ്സുകൊണ്ടു രചിക്കപ്പെട്ട പുസ്തകം ഒന്നു വില അണ ൫.

കുമാരജ്ഞനി, കുരടകന്റെ വിക്രമങ്ങൾ —

കോല്ലം ഇംഗ്ലീഷ് ഹൈസ്കൂൾ ഹേഡ്മാസ്റ്റർ കെ. പരമപിള്ള എം. എ. അവർകളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതും വളരെ രസകരമായതും ആയ പുതിയ പുസ്തകം ൧൦൦ വില അണ ൧ പൈ ൩,

സംവിത്രി—

ഹജർ ഹേഡ്മാൻസ്റ്റേറ്റ് കെ. ചിദംബരവർമ്മാജി ബി. എ. അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട രസകരമായ ഒരു കുമാ പുസ്തകം ൧൦൦ വില അണ ൩.

മധ്യവനിഭാനം—

സക്കർ വൈദ്യൻ പരമേശ്വർ വി. കേശവനാരായണവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട, 'സംരചനിക' രാജവ്യാഖ്യാനം. വില രൂപ ൧.

പുതിയ മൂന്നാം പാഠ നോട്ട് മുഴുവൻ—

വി. എൻ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട, (പദാർത്ഥം, ചോദ്യങ്ങൾ, സംശയ ഇവ അടങ്ങിയ) പുസ്തകം ഒന്നിനു വില പണം ൧.

കീർത്തികേസരി—

സി. കൃഷ്ണപിള്ള അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടതും സി. എൻ. എ. രാമയ്ക്കു ശാസ്ത്രികൾ ബി. എ. അവർകളാൽ ൧-ാം ഭാഗം പരിശോധിക്കപ്പെട്ടതുമായ, ൧-ാം ഭാഗം അടങ്ങിയ പുസ്തകം ഒന്നു വില അണ ൧൪.

മനോരമ—

പൈലാ പാൾ ബി. എ. അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട രസകരമായ ഒരു പുതിയ കഥ വില അണ ൫.

പഴഞ്ചൊല്ലു—

ടി. യാദവ് ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടത, പുസ്തകം ഒന്നു വില അണ ൮.

ഉദ്യോഗിഫൽഗുണം —

കോതമംഗലം കെ. ആർ. കൃഷ്ണപിള്ളയാർ എഴുതപ്പെട്ട സംഗീതഭാഷാഭാഷാ ക. വില അണ ൨. പൈ ൩.

രസാലാഭൻ കുമാ—

സി. കെ. പി. അവർകൾ എഴുതിയ പുസ്തകം. വില അണ ൨.

സോമസുന്ദരൻ—

മിസ്റ്റർ പരമേശ്വർ എഴുതിയ ഒരു കഥ ഒന്നു അണ ൨ പൈ ൩.

ഭക്തമുനി—

മിസ്റ്റർ വി. മമ്മു ഏഴുതിയ ഒരു പുതിയ കഥ ഒന്നാക്കു അണ ഓ.

ലീലാവതി—

മിസ്റ്റർ ചക്കുണ്ണൻപിള്ള ഏഴുതിയ അതിവിശേഷമായ നോവൽ വില ഓണ.
കൈവല്യശതകം—

മിസ്റ്റർ പരമുപിള്ള ഏഴുതിയത. ൧൯൦൯ അണ ൧.

സന്താനവല്ലി—

മിസ്റ്റർ രാമമേനോൻ ഏഴുതിയ കഥ ൧൯൦൯ വില അണ ൧.

ശങ്കരകൃതി—

അ. മുൻസിപ്പായിരുന്ന മിസ്റ്റർ ശങ്കരപ്പിള്ള അദ്ദേഹം ഭാരതസമയങ്ങളിൽ ഉണ്ടാക്കിയ കവിതകളെല്ലാം ചേർത്തു സംഗീതമായും തുള്ളിക്കഥയായും അച്ചടി ചിട്ടുള്ളത പുസ്തകം ൧-൯൯ ര അണ.

മിസ്റ്റർ സി. എം. മാധവക്കുറുപ്പ്—

മിസ്റ്റർ കേശവക്കുറുപ്പ് ഏഴുതിയ ഒരു ഡിക്റ്ററീവ നോവൽ. വില അണ ൨.
അവതാരത്രയചരിതം—

സെജാഗൃവതി ഇത്തിക്കാട്ടു ദേവകി അമ്മയാൽ ഏഴുതപ്പെട്ട പുതിയ പദ്യപുസ്തകം. വില അണ ഒന്നര.

അദ്ധ്യാത്മരത്നമാല—

കെ. സംബശിവശാസ്ത്രി മഹോപാദ്ധ്യായനവർകളാൽ ഏഴുതപ്പെട്ട വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയത. വായനക്കാരുടെ സൗകര്യത്തോടുകൂടി ഭാരതം കാണ്ഡങ്ങൾ പ്രത്യേകമായി അച്ചടിച്ചുവരുന്നു. ഇതിൽ പദങ്ങളുടെ വിവരണമായ അർത്ഥഭാരതം ശീലുകളുടേയും സാരം ഇവകൾ അടങ്ങിയിരിക്കാം. പുസ്തകം എല്ലാം കാണ്ഡങ്ങളും ഒന്നായും ബന്ധപ്പെട്ടു വില്ക്കപ്പെടും.

മയൂരസന്ദേശം മണിപ്രവാളം—

കോളവർമ്മ സി. സ്റ്റു. ഐ. എം. എം. യു. എം. ആർ. എ. എസ്സ് എഫ്. ആർ. എച്ച്. എസ്സ്. വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ അവർകളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതു. എം. ആർ. രാജരാജവർമ്മ എം. ഏ. എം ആർ. എ. എസ്സ്. കോയിത്തമ്പുരാൻ അവർകളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട മമ്മപ്രകാശം എന്ന വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടി തിരുമനസ്സിലെ അനുവാദം വാങ്ങി അച്ചടിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഉയർന്നതരം കടലാസ്സിൽ അച്ചടിച്ചതെന്ന ൧൧൦൯ ഏയും താണതരത്തിലുള്ളതിന്നു വേണ്ടയും വിലയാകുന്നു.

ദാക്ഷാിണി—

കോമത്തു കുഞ്ഞുപ്പണിക്കർ അവർകളാൽ ഏഴുതപ്പെട്ടത വിലഅണ ൮.

കാൽവീര്യംജനവിജയം തുള്ളിക്കഥ—

മലയാളം ഹൈസ്കൂൾ ഫോഡമാസ്റ്റർ കെ. ആർ. കൃഷ്ണപിള്ള ഐ. എ അവർ

കളാൽ ഏഴുതപ്പെട്ട വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയ പുസ്തകം ഒന്നുക്കു വില അണ ൨.
താതോപദേശം—

വി. കെ. കേശവനവർകളാൽ ഏഴുതപ്പെട്ട ഒരു പുതിയ മണിപ്രവാളകൃതി.
പുസ്തകം ഒന്നുക്കു വില അണ ഒന്നു.

കാണോപദേശം—

തിനവിളവി. ദാമൻദൈവപുരുഷ അവർകളാൽ ഏഴുതപ്പെട്ടത. വില ൭ പൈ
മനുസ്സതി—

കെ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള അവർകളാൽ 'ഭാവപ്രകാശം' എന്ന വ്യാഖ്യാനത്തോടു
കൂടി ഏഴുതപ്പെട്ട പുസ്തകം ഒന്നുക്കു വില രൂപ ൨.

വിക്രമാദിത്യൻകഥ—

ടി യാശാൽ ഏഴുതപ്പെട്ട മൂന്നാം പതിപ്പു പരിഷ്കരിച്ച വിദ്യാഭിമുഖിനി അച്ചു
കൂടത്തിൽ അച്ചടിക്കപ്പെട്ടതു. വില ൧൨ അണ.

മനോകാമരാജൻ കഥ—

ടി യാശാൽ ഏഴുതപ്പെട്ട, മൂന്നാം പതിപ്പു. വിദ്യാഭിമുഖിനി അച്ചുകൂടത്തിൽ അ
ച്ചടിക്കപ്പെട്ടത. വില ൭ അ. ടി. അബയിൻ പുസ്തകം ൧ക്കു വില ൧൦ അ.

കഥാസരിസാഗരം—

ടി യാശാൽ ഏഴുതപ്പെട്ട, പുസ്തകം ഒന്നുക്കു വില അണ ൭.

സതാരം—

ടി യാശാൽ ഏഴുതപ്പെട്ട, പുസ്തകം ഒന്നുക്കു വില അണ ൪.

അത്തുതകവിമക—

വി. ജി. ലക്ഷ്മണൻപിള്ള അവർകളാൽ ഏഴുതപ്പെട്ട പുതിയ കഥ വില ൪ അ.
വക്ത്രസ്ഥലമാഹാരത്വം—

കണ്ണമ്പള്ളിൽരാമൻപിള്ള ആശാനവർകളാൽ ഏഴുതപ്പെട്ടത. വില ൧൦ അ.

എനിക്കുപററിയ അപകടങ്ങൾ—

വില അണ ൩.

ഭൂലോക വിനോദ കഥകൾ—

കണ്ടിയൂർ മഹാദേവയ്യവർകളാൽ ഏഴുതപ്പെട്ടത. വില അണ ൩.

ചട്ടമ്പിത്തലവൻ—

കെ. ചിങ്ങമ്പറവാലൂർ. ബി. എ. അവർകളാൽ ഏഴുതപ്പെട്ട, ഒരു വിനോ
ദകഥ. ഒന്നുക്കു വില അണ ൪.

ഡയറി—

ബയൻറുചെയ്തതു. ഒന്നുക്കു വില അണ ൪

മറ്റും പല പുസ്തകങ്ങൾ ഇവിടെ വില്പാൻ തയ്യാറുണ്ട്. തപാൽക്കൂലി പൂർവ്വം
എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളുടേയും പേരും വിലയും അറിഞ്ഞു പുസ്തകങ്ങൾ വരുത്തേ
ണമെന്നു ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ അറിയേണ്ട സ്വാമ്യ അയക്കണം.

എസ്. റി. റെഡ്ഡർ വിദ്യാഭിമുഖിനി ഉടമസ്ഥൻ, കൊല്ലം, തിരുവിതാംകൂർ.

സംഗതിവിവരം.

1. ജപ്പാൻകാരും അവരുടെ ചക്രവർത്തിയും— സി. എസ്സ.	
ഗോപാലപ്പണിർ, ബി. എ.	633
2. റായിബഹദൂർ ക. ചതുർമനോൻ	642
3. മലയാളികളുടെ വിവാഹം— എം. രാമൻതമ്പി, ബി.	
എ. എം. എൽ.	645
4. ഇന്ദ്രജാലം	652
5. സാമൂരിപ്പാടും പറങ്കിത്തൊഴിലും തമ്മിലുണ്ടായ ആദ്യത്തെ	
കൂടിക്കാഴ്ച— പി. ഗോവിന്ദമനോൻ, ബി. എ. ...	656
6. സംഭാഷണം— കാരാട്ടു അച്ചുതമനോൻ, ബി. എ.	
ബി. എൽ.	663
7. ഏകാദശിമഹത്തമം— മച്ചാട്ടിയന്ത(ശാന്തപ്പിള്ള) ...	670
8. മനുഷ്യർ വാനരന്മാരുടെ സന്തതികളാകുന്നുവോ?— സി.	
ശാന്തപ്പായി, ബി. എ.	675
9. ചണ്ഡാളൻ— കെ. കുഞ്ഞുണ്ണിനായർ, ബി. എ.	
ബി. എൽ.	679
10. പലവക	671

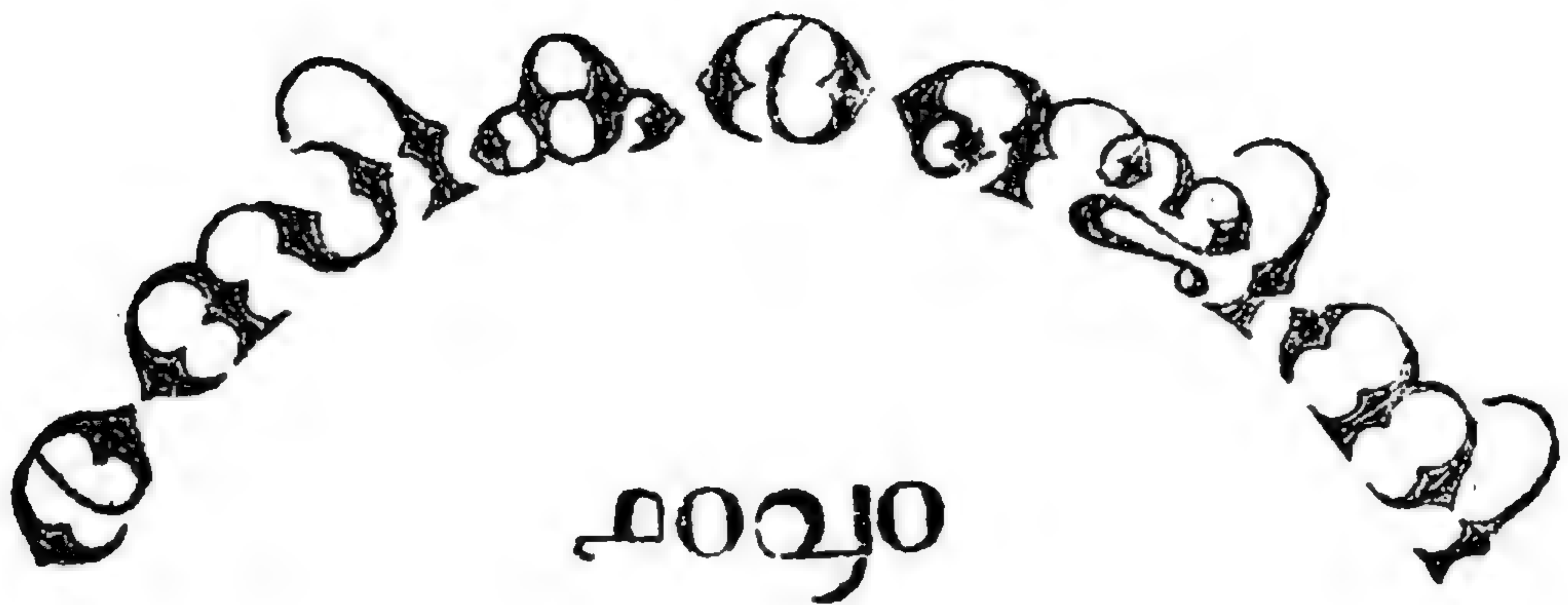

കയ്യോരത്തു ചാതുരമനോൻ

[1021 ധനു 9-ാംനാൾ ജനിച്ചു—1075 ചിങ്ങം 23-ാംനാൾ മരിച്ചു]

(രസിക രാജിനി)

പുസ്തകം ന.

ക ക്കി ട ക മ ാ സ ാ

ലക്കം ൪൨.

മ ാ ഗ ഉ ാ.

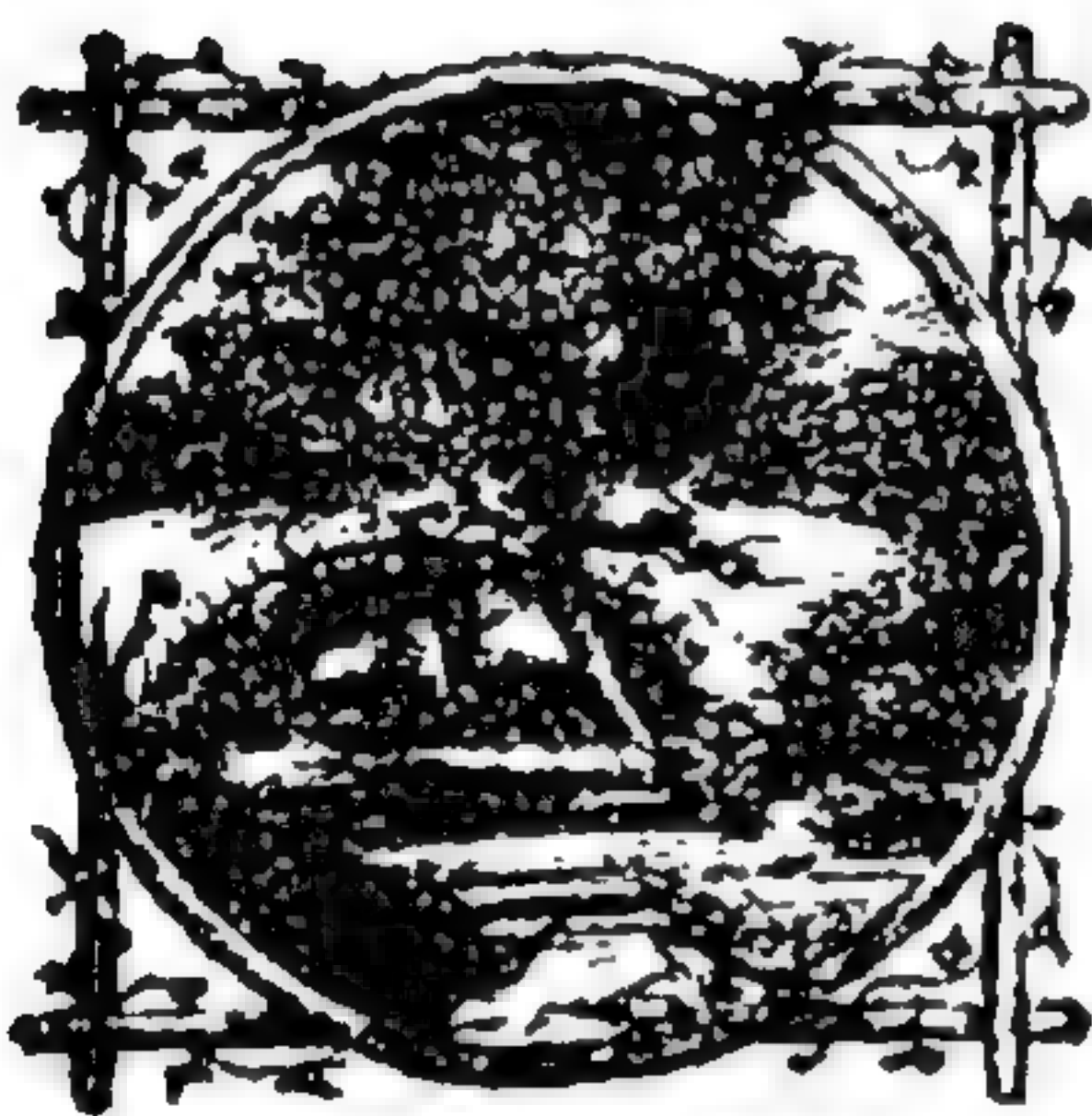
പാത്രം പാത്രം പാത്രം
പാത്രം പാത്രം പാത്രം

ഭവിചക്രവർത്തിയാണെ-
ന്നവികലമൊരുപേരുകേട്ടബലിയേയും
കവിയാഴ്ന്നയെന്നമകും
ത്രിവിക്രമൻവരമനർജയിക്കട്ടേ.

ജപാനകാരം

അ വ ര ട

ചക്രവർത്തിയും.

കഴിഞ്ഞ മൂപ്പതിൽചിലപാനം സംവത്സരങ്ങളായ ചുരുങ്ങിയ ഒരു കാലത്തിനകത്ത് രാജ്യതന്ത്രവിഷയങ്ങളിലാകട്ടെ, വിദ്യാഭ്യാസവിഷയങ്ങളിലാകട്ടെ, വ്യവസായവിഷയങ്ങളിലാകട്ടെ, വേറെ ഏതെങ്കിലും വിഷയങ്ങളിലാകട്ടെ, സകല ജനങ്ങളേയും വിസ്മയബഹുമാനാകലചിത്തമൊരാക്കത്തക്കവണ്ണമായി ലോകത്തിലെ മറ്റു യാതൊരു ജാതിക്കാരനേതിലും

തന്നെനില്ക്കുന്നതായ ഒരു മഹോൽക്കർഷം സമ്പാദിക്കുകയും, വിശേഷിച്ചു യുദ്ധവിഷയത്തിൽ ലോകത്തിലെ സാമാന്യരാജ്യക്കാരെയെല്ലാം കീഴോതുകയും നികുതിയും കപ്പവുംവാങ്ങി അവരെല്ലാം മേൽകേൾക്കുകയായി വന്നിട്ടു പോരുന്ന പരമബലികളായ യുദ്ധോപന്മഹാകായകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അമിതബലിയെന്നെ പേർകേട്ടു തങ്ങളോടുകൂടി ഇടയ്ക്കുന്ന കായ്ക്കത്തിൽ മറയ്ക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ലപയ്ക്കുന്ന ഭയാക്രാന്തന്മാരോടൊന്നിച്ച് ഭൂമി നിർത്തിവെച്ചിരുന്ന ആ രാജ്യൻകേൾക്കായ കൂസൽകൂടാതെ കടന്നുപിടിച്ചു യുദ്ധത്തിൽ വലിച്ചുറക്കി ഈ കഴിഞ്ഞ പതിനെട്ടുമാസമായി നടത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നതും, ഇപ്പോഴും അവസാനിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുമായ ഭയങ്കരസമരത്തിൽ, കഴിഞ്ഞേടത്തോളംകൊണ്ടുനോക്കിയാൽ, ഒരു രണാങ്കണത്തിലെങ്കിലും പരാജിതന്മാരാകാതെതന്നെ ശത്രുക്കളുടെ കാലാഹുതപട പകരിയിലാലികവും നാമികസൈന്യം മുഴുവനും ഹോടിഭസ്മമാക്കി ആ ശത്രുക്കേൾക്കായ മുക്തികുത്തിക്കൊണ്ടുവെണ്ണമായി സകല ജാതിക്കാരെയും അശിശയിക്കുന്നതായ ആ അത്യന്തതബലവീര്യപരാക്രമങ്ങളുടെ ഒരു മഹിമയെ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു ലോകമുഴുവനും ഹോൽകാരണ വശീകരിച്ച സകലജനങ്ങളെയും അപരഗതചിന്തവൃത്തികളാക്കി ചെയ്തിരിക്കുന്നവരും, പൂർവ്വസ്ഥിതിയുടെ വടക്കുഭാഗത്തുകിടക്കുന്ന ആ ദ്വീപാന്തരനിവാസികളും, വിഷ്ണുചിന്തൻ ഒരു അപരാമമാണെന്ന് നമ്മുടെ പുരാണങ്ങൾ ലോചിക്കുന്ന ശ്രീബുദ്ധമഹാചിന്തയുടെ മരാനന്ദയായികളും ആയ ആ ചെറിയ ജാതിക്കാരെയും, അവരുടെ കൂട്ടത്തിലുള്ള ഭോജനം, ഭയാമ, കുറോക്കി, ഓക്ക, നേംഗി, റൊസു മുതലായ ആ മാന്ദാഗമന്മാരെയും, പുത്രന്മാരിലെ നമ്പോലെ തന്റെ പ്രജകളിൽ തനിക്കുള്ള നിഷ്ഠളകവാത്സല്യത്താലും പിതാവിനെപ്പോലെ തന്നിൽ തന്റെ പ്രജകൾക്കുള്ള നിഷ്ഠാജ്ഞതിസ്സേവബഹുമാനങ്ങളാലും സർവ്വം ശോഭിച്ചുകൊണ്ടു സർവ്വം മഹാബലി എന്ന പേരിന്നു മതിയായ യോഗ്യത സമ്പാദിച്ച മഹാപുരുഷനായ ആ മിക്കാഡോ' ചക്രവർത്തിയേയും ഇക്കാലത്തു ദിവസേന ഒരു പ്രാവശ്യമെങ്കിലും ഓർക്കാത്തവർ ആരാകുന്നു?

എന്നാൽ പ്രത്യേകിച്ചു ആ ജാതിക്കാരുടെ വിസ്തൃതജനകളായ അനേക ഗുണങ്ങളിൽവെച്ചു ആ അവസരത്തിൽ ജനങ്ങളുടെ അഭ്യുത്ഥനയായ പ്രശംസക്ക് അവരെ പാത്രമാക്കിരീക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം പുറത്തേക്കു പ്രകാശിച്ച് ഒരു വിശേഷഗുണം അവരുടെ സദാചാരപരിപാടിയാകുന്നു. ഈ ഗുണമാണ് അവരെക്കുറിച്ചു യൂറോപ്യന്മാർക്കു തോന്നുന്ന ഒരു ബഹുമാനത്തോടുകൂടിക്കലാണ് അസൂയയ്ക്കു അല്പം ശക്തിപ്പെടുവാൻ ഇടയാക്കിത്തീർത്തിട്ടുള്ളത്. യുദ്ധത്തിൽ തങ്ങളുടെ ന്യായമായ കാര്യങ്ങൾക്കു തീരുമാനമുണ്ടാക്കി ഏല്പിക്കു തീർപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളും അപ്രകൃത്യങ്ങളും അല്ലാതെ മറ്റു യാതൊരു ഭോഷവും യുദ്ധനടക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളിലെ നിവാസികൾക്കെന്നുവേണ്ട, ശത്രുക്കൾക്കുകൂടി ചെയ്യുവാനുതകുന്ന നഷ്ടങ്ങളോടുകൂടി അവർ ഈ രാജാക്കന്മാർക്കു നടുത്തിരുന്ന് സമ്പ്രദായവും, എന്നാൽ ശത്രുക്കളെ അമർച്ചചെയ്യുന്ന വിഷയത്തിൽ അവരെ കൂട്ടുകൂട്ടമായി യുദ്ധങ്ങളിൽവെച്ചു നശിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി അതിന്നുമാത്രം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതും സർവ്വാർത്ഥമായ കർത്തവ്യകർമ്മജ്ഞാനത്തിൽനിന്നു ജനിക്കുന്നതും ആയ ആ നിർദ്ദക്ഷിണ്യവും അതിനോടു സർവ്വമായ യോജ്യമായവിധത്തിൽ മേൽ പ്രകാരമുള്ള കർത്തവ്യകർമ്മജ്ഞാനത്തിൽനിന്നുതന്നെ ജനിക്കുന്ന വേറെ ഒരു ഗുണമായ അമാനുഷധർമ്മത്തിന്റെ ഒരു വകഭേദമായി പറയേണ്ടതായ ആത്മനാശത്തിലുള്ള ആ അനാദരവും, നാശകരപണ്തിന്റെയും പരിച്ഛേദസമ്പ്രദായങ്ങളുടേയും പരമകാഷ്ടയെ പ്രാപിച്ചുനില്ക്കുന്നവരെന്നു മിഥ്യം ഗാർവ്വം വെക്കുന്നവരായ യൂറോപ്യന്മാരെ എത്രത്തോളം ലജ്ജിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാൻ പ്രയാസം. രാജ്യപ്പരപ്പുകൊണ്ടും ജനബഹുല്യതയ്ക്കൊണ്ടും മുതലൊട്ടുപറ്റുകൊണ്ടും തങ്ങളെക്കാൾ എത്രയോ ഇരട്ടിവിരിപ്പുമുള്ള ഒരു കേരളത്തോടു യുദ്ധം നടത്തി സകലരണങ്ങളിലും പ്രശംസാർഹമായ വിജയപരമ്പരകൾ നേടിക്കൊണ്ടുപോന്ന ഇവർ കഴിഞ്ഞ മേൽനാശാവസ്ഥയിൽനിന്നു കൊറിയൻ ഇടക്കുവെച്ചു റഷ്യൻകോട്ടയുടെ നാവികബലം മുഴുവനും അഡ്മിറൽ ഷോവാക്കു കൊടുത്ത് നാമവേദശേഷമാക്കിയ വർഷം

മനം അറിഞ്ഞിട്ടുകൂടി വിജയോന്മാദത്താൽ മനുഷ്യാചാര്യസൂചകമായ വല്ല നാട്യവും പുറത്തേക്കു കാണിക്കുകയോ മേൽപ്രകാരമുള്ള വല്ല വാക്കും പറയുകയോ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു വരുമ്പോൾ അവർക്കുള്ള ബുദ്ധിയുടെ വിശാലതയും തത്പരബോധത്തിന്റെ ദൃഢതയും, മനസ്സിന്റെ പക്വതയും എന്തുനിലയിലെത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു ബുദ്ധിശക്തിയുള്ളവർ ഊഹിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

ഒരു രാജ്യത്തിലുള്ള ജനങ്ങളെ ആകപ്പാടെ മേൽപ്രകാരം എല്ലാ വിധത്തിലും അഭിനന്ദിക്കത്തക്കതായ ഒരു ഉത്തമനിലയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതു പ്രയാസമാണെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. എന്നാൽ ഭരണകർത്താക്കന്മാർ മിക്കാഡൊ ചക്രവർത്തിയെപ്പോലെയും റഷ്യാ ചക്രവർത്തിയെപ്പോലെയല്ലാതെയും ബുദ്ധിപൂർവ്വകമായും പ്രജകളിൽ സ്നേഹവാത്സല്യത്തോടുകൂടിയും, രാജ്യപരിപാലനം ചെയ്യുന്നതായാൽ അത് അത്ര പ്രയാസമുള്ളതാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

തന്റെ പ്രജകളിൽ വേണ്ടത്തക്ക വിശിഷ്ടഗുണങ്ങളെ പരിപാലിച്ച് നിലനിർത്തേണ്ടുന്നതിനുവേണ്ടി മിക്കാഡൊ ചക്രവർത്തി അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ കാര്യമായി മനസ്സുവെക്കുന്നുണ്ട്. താനും തന്റെ പ്രജകളും ഒന്നാണെന്ന നിർവ്വാജഭാവനയോടുകൂടി താൻ ചെയ്യുന്ന സകലഏല്പാടിലും നീതിന്യായത്തെ അനുവർത്തിച്ചു നടക്കുന്നുണ്ട്. ജനപ്രതിനിധികളുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ ആലോചിച്ചു നിഷ്കളങ്കമായ ഉപദേശം ചെയ്യാൻ യോഗ്യതയുള്ള മന്ത്രിമാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി ബുദ്ധിപൂർവ്വകമായ പ്രവൃത്തികൾ മാത്രമെ അദ്ദേഹം ചെയ്യുകയുള്ളൂ. അഭിപ്രായഭേദങ്ങൾ ഉണ്ടാകാവുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ അഭിപ്രായഭേദങ്ങൾ ഉള്ളവരെ ന്യായങ്ങൾ സ്നേഹബുദ്ധി പരഞ്ഞ മനസ്സിലാക്കി അവർക്ക് ദോഷമുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ കൂടിയും അവർ ഒത്താശ ചെയ്യത്തക്കവണ്ണം അവരുടെ ആനുകൂല്യം സമ്പാദിക്കും. സ്വാർത്ഥപരതയും ഭൂഭിമാനവും മിഥ്യാഗദ്യം ഇല്ലാത്ത എല്ലാ ഭരണകർത്താക്കന്മാർക്കും മേൽപ്രകാരം ന്യായമായ കാര്യങ്ങൾ സംധിക്കാവുന്നതാണെന്നു സൂക്ഷ്മ ആലോചി

ച്ചാൽ എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതും ആകുന്നു. രാജാവ് മേൽപ്രകാരമുള്ള ഒരു നീതിന്യായവിത്തും ധർമ്മപുരനും ആയിരിക്കുമ്പോൾ യേശു രാജാ തഥാ 'പ്രജ' എന്ന ആപ്തവാക്യത്തിൽ അടങ്ങിയ തത്വത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം മിക്കവാറും ചക്രവർത്തിയുടെ പ്രജകളിൽനിന്നു അന്യരജ്യക്കാർ നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഇടയായിട്ടുള്ളതിൽ ഏതാണ് അതുകൊണ്ട് തന്റെ പ്രജകളിൽ സകലവർഗ്ഗക്കാരും പരിശീലനം ചെയ്യുന്ന സദാചാരങ്ങളെല്ലാം ചക്രവർത്തിയുടെ തീട്ടുർങ്ങൾ മൂലം ഓരോ വർഗ്ഗക്കാരും അനുസരിക്കേണ്ടതാണെന്ന് ആജ്ഞാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയാണ്. ജനനം മൃതം മരണംവരെ ഓരോരുത്തർക്കും അവരവരുടെ കർമ്മവൃക്ഷങ്ങൾ ഇന്നിന്നവയാണെന്നു ഓരോ തീട്ടുർങ്ങൾ മൂലം ചക്രവർത്തി ചെയ്തിട്ടുള്ളതും ചെയ്യുന്നതും ആയ ആജ്ഞാപനങ്ങളുടെ ധ്വനി എത്രകാലത്തും എവിടയും അവരുടെ ചെവിയിൽ പരിയത്തക്കവണ്ണം എല്ലാത്തരം വിദ്യാഭ്യാസവിഷയങ്ങളിലും തദനുരൂപങ്ങളായ എപ്പാടുകൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യുന്ന കുട്ടികൾക്കും ഉയർന്നതരം വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യുന്ന യുവാക്കൾക്കും, വ്യവസായകന്മാർക്കും, രാജ്യത്തിലുള്ള എല്ലാത്തരം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും, പടയാളികൾക്കും, വിദഗ്ദ്ധമാതൃഭ്രാതൃപുത്രകളത്രാദികൾക്കും എന്നുവേണ്ട പ്രജകളിൽ ഉള്ള എല്ലാത്തരം ആളുകൾക്കും അവർവർ എഴുപ്തുന്ന വിഷയങ്ങളിൽ ഉത്തമസ്ഥാനം സമ്പാദിച്ച് ഓരോരുത്തർക്കും അനുയോജ്യങ്ങളായ പൗരസ്ത്യഗുണങ്ങൾ പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം മേൽപറഞ്ഞ രാജശാസനങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി സാദാചാരപദേശങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന പുസ്തകങ്ങളും പത്രികകളും പ്രസംഗങ്ങളും ജപ്പാൻ രാജ്യത്ത് എത്ര പ്രദേശത്തുപോയാലും കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്യാവുന്നതാണത്രെ. കൂടെക്കൂടെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഈ വക ആജ്ഞാപനങ്ങളുടെ സ്വഭാവം അറിവാൻ വേണ്ടി അനേക തീട്ടുർങ്ങളുള്ളതിൽ പൊതുജനങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചും തന്റെ സൈന്യങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചും ചക്രവർത്തി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള രണ്ടു തീട്ടുർങ്ങളുടെ രാജ്ജിമ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

(1)*

നമ്മുടെ പ്രജകൾക്കു

നമ്മുടെ പ്രജകൾ എല്ലാവരും അവരുടെ മാതാപിതാക്കളോട് അനുസരണശീലമുള്ളവരായും അവരുടെ സഹോദരസഹോദരിമാരോടു സ്നേഹമുള്ളവരായും ഇരിക്കേണമെന്നാകുന്നു നമ്മുടെ ആഗ്രഹം. ഭാര്യഭർത്താക്കൾ അന്യോന്യം പ്രണയമുള്ളവരായിരിക്കേണം. സ്നേഹിതന്മാർ പരസ്പരവിശ്വാസത്തോടുകൂടിയിരിക്കേണം. എല്ലാവരും ആത്മസായമനവും സത്യസന്ധതയും പരിശീലിക്കേണം. ബഹുജനക്ഷേമതല്പാത എല്ലാവർക്കും വേണം. എല്ലാവരും ജ്ഞാനം വർദ്ധിപ്പിച്ചും, വൃത്തികളെ ക്രമപ്പെടുത്തിയും, ബുദ്ധിശക്തികളെ പോഷിപ്പിച്ചും മനുഷ്യനു സത്തായും ഉപകാരപ്രദങ്ങളായും ഉള്ള ഗുണങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചു വെക്കേണം. ബഹുജനക്ഷേമം വർദ്ധിപ്പിപ്പാനും ജനസമുദായത്തിന്നു ഗുണപ്രദങ്ങളായ പ്രവൃത്തികളെ ചെയ്തു ലോകം മുഴുക്കു പ്രകാശമുണ്ടാക്കുവാനും നിങ്ങൾ ശ്രമിക്കേണം. രാജ്യഭരണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം ഇളകാതെ സ്നേഹപുരസ്സരം സൂക്ഷിക്കുകയും രാജ്യത്തിലെ നിയമങ്ങളെ ബഹുമാനപുരസ്സരം അനുസരിക്കുകയും വേണം. ഏതവസരത്തിലും പൊതുജനക്ഷേമത്തിനായി കഴിയുന്നതെല്ലാം പ്രവൃത്തിക്കുകയും നീതിന്യായം നിലനിർത്തുന്ന കാഴ്ചത്തിൽ സേവനമായി നിങ്ങളുടെ പൗരജനവും ചെയ്യും പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ആകാശവും ഭൂമിയും ഉള്ളകാലം നിലനില്ക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ രാജവാശത്തെ നിലനിർത്തി ക്ഷേമാഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാക്കുകയും വേണം. മേൽപ്രകാരം ചെയ്യാം നിങ്ങൾ രാജഭക്തിയുള്ളവരും ഉത്തമഗുണവാന്മാരും ആയ പ്രജകളായിത്തീരുന്നതിന്നു പുറമെ നിങ്ങളുടെ ഗുരുക്കാരണവ

*Nineteenth Century and After എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് മാസികയിൽ ജപ്പാനിലെ ഒരു പ്രമുഖരായ Baron Suyematsu എന്ന വിദ്വാൻ ജപ്പാൻ ചക്രവർത്തിയായ പാരിഷ്വതിട്ടുള്ള ഒരു ലേഖനത്തിൽനിന്നാണ് ഈ തീട്ടുങ്ങൾ എടുത്തിരിക്കുന്നത്.

നാരുടെ അതിപ്രശോഭിതങ്ങളും അത്യന്തമങ്ങളും ആയ ഗുണങ്ങളുടെ ഇരിപ്പിടങ്ങളായിത്തീരുന്നതുമാകുന്നു.

(2)

നമ്മുടെ സൈന്യങ്ങൾക്കു

യോദ്ധാക്കളായ നിങ്ങളുടെ പരമാധികാരമുള്ള നായകൻ നാമാകുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കുക. നമ്മുടെ കൈകളും കാലുകളും നിങ്ങളാകുന്നു എന്നു നാം വിശ്വസിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങളുടെ കഴുത്തും തലയും നിങ്ങളുടെ ചക്രവർത്തിയായ നാം ആകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ വിചാരിക്കണം. എന്നാൽ നമ്മൾക്കു പരസ്പരം ഉള്ള സ്നേഹത്തിന്നു മതിയായ അംശം ഉണ്ടാകുന്നതാകുന്നു. പരമോൽകൃഷ്ടമായ ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹം മിഥ്യയാകാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണവും നമ്മുടെ അതിവിശിഷ്ടനായ ഗുരുകാരണവന്മാർ നമുക്കു ചെയ്തിട്ടുള്ള അമിതഗുണങ്ങൾക്കു തക്ക പ്രതിഫലം ചെയ്ത് നാം സൽപാത്രമായി തീരത്തക്കവണ്ണവും നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ പരിപാലനം ചെയ്യാൻ നാം ശക്തനാണോ അല്ലയോ എന്ന സംഗതിയോദ്ധാക്കളായ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കർത്തൃകർമ്മം ശരിയായി നടത്തുമോ ഇല്ലയോ എന്ന സാഗതിയെ ആശ്രയിച്ചാണ് നില്ക്കുന്നത്. നമ്മുടെ സംഗ്രാജ്യത്തിന്റെ ശ്രേയസ്സിനു വല്ല ഹാനിയും സംഭവിക്കുന്നപക്ഷം അതിനാൽ ഉണ്ടാകുന്ന മനോവേദനയിൽ നമ്മോടു കൂടി നിങ്ങൾ പങ്കുകൊള്ളുവാനുള്ളതും, നിങ്ങളുടെ ബലവിജ്യാപനം ക്രമങ്ങൾക്കൊണ്ടു ലോകം മുഴുവനും ശോഭിക്കുന്നപക്ഷം അതിനാലുണ്ടാകുന്ന ശ്രേയസ്സിൽ നിങ്ങളോടു കൂടി നാം പങ്കുകൊള്ളുവാനുള്ളതും ആകുന്നു. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കർത്തൃകർമ്മം ശരിയായി ചെയ്തും നമ്മോടു കൂടി ഏകമനസ്സായിനിന്നു രാജ്യം കൈമാറുന്നതിനിങ്ങളുടെ ശക്തി ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്താൽ നമ്മുടെ സംഗ്രാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങൾ എന്നനേക്കും സമധാനവും ഭാഗ്യവും ഉള്ളവരായിരിക്കുകയും നമ്മുടെ സംഗ്രാജ്യത്തിന്റെ ശോഭ വർദ്ധിക്കുകയും ആ ശോഭ ലോകത്തിന്നു സമ്പാദ്യദർശനിയായ ഒരു വിളക്കായി പരിണമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാകുന്നു. നമ്മുടെ പടയാളികളേ! നി

ങ്ങളെപ്പറ്റി നാം അമിതമായി ആശപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് നിങ്ങളോടു പ്രത്യേകമായി ഇനിയും ചില ആജ്ഞാപനങ്ങൾ ചെയ്യാനാണ്. നിങ്ങൾ താഴെ പറയുന്ന അഞ്ചുവക ഗുണങ്ങൾ പരിശീലിക്കണം: (1) രാജഭക്തിയും സ്വരാജ്യാഭിമാനവും (2) മയ്യോദയം ദയയും (3) ധൈര്യവും വീര്യവും (4) വിശ്വാസവും ഉറപ്പും (5) മിതവൃത്തിയും അനഹങ്കാരവും.

* * * *

മേലുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെനേരെ ഗവേഷകുടി വർത്തിക്കരുത്. എല്ലാ കാര്യങ്ങളും സമഗ്രമായും സദയമായും ആലോചിച്ചു തീർച്ചപ്പെടുത്തണം. എല്ലാപ്രവൃത്തികൾക്കും നിസർഗ്ഗ സിദ്ധമായ അടിസ്ഥാനം ദയയാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് മേലുദ്യോഗസ്ഥനും കീഴുദ്യോഗസ്ഥനും ഏകമനസ്സായിനിന്നാൽ സാമ്രാജ്യവിഷയകാര്യങ്ങളെ തൃപ്തികരമാകുംവണ്ണം നടത്തുവാൻ കഴിയും.

മേൽപ്പടി തീട്ടങ്ങളിലെ ആജ്ഞാപനങ്ങളുടെ സമഗ്രമായും രീതിയും നോക്കിയാൽ അവ ഒരു പിതാവു തനിക്ക് പ്രാണസ്നേഹമുള്ള പുത്രന്മാരോടു വാത്സല്യപൂർവ്വം ചെയ്യുന്ന ഉപദേശങ്ങളെന്നല്ലാതെ റഷ്ട്രാചക്രവർത്തിയെപ്പോലുള്ള രാജാക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ കാലിന്റെ അടിയിൽ ഇട്ടു ചവിട്ടേണ്ടവരാണെന്നു വിചാരിക്കുന്ന പ്രജകളെപ്പോലുള്ളവർക്കു ഒരു ചക്രവർത്തി ആത്മാധികാരപ്രകടനത്തിനുവേണ്ടി മാത്രം കൊടുക്കുന്ന കല്പനകളാണെന്നു ആരെങ്കിലും വിചാരിക്കുമോ? രാജാവും പ്രജകളും തമ്മിലുള്ള ഈ ആന്തരികമായ ഏകമത്വമാണ് ജപ്പാൻ രാജ്യത്തെ മറ്റു സകലരാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നും വേറിട്ടുള്ളതായ ഇപ്പോഴത്തെ ഒരു ഉയർന്നിലായി കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളത് എന്നാണ് സൂക്ഷ്മജ്ഞന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. രാജാവ് പ്രജകളുടേയും രാജ്യത്തിന്റേയും ക്ഷേമത്തിനുവേണ്ടി രാ

മേൽപ്രകാരം ജോടിചേർന്ന് പോകുന്ന ഭാരോപക ഗുണങ്ങളുടെ പരിശീലനം കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന നന്മകളെ തീട്ടരത്തിൽ സചിസ്തരമായി പ്രസംഗിക്കുന്നു. ആ ഭാഗമാണ് ഇവിടെ വിട്ടിരിക്കുന്നത്.

ജ്യോരും ഏറ്റിരിക്കുന്നു. പ്രജകൾ രാജ്യത്തിന്റേയും രാജാവിന്റേയും ശ്രേയസ്സിനുവേണ്ടി ജീവിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെയാണ് അവരുടെ ഭാഗം. ചുരുക്കി പറയുന്നതായാൽ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ വേരോട്ടം ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികൾകൊണ്ടല്ലാതെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽനിന്നു ജനിക്കുന്ന ദോഷബുദ്ധ്യോ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികൾകൊണ്ടു രാജാക്കന്മാർ പ്രജകളെ ക്ഷേമകരമാക്കുവാൻ പരിപാലിപ്പാനോ, മേൽധികാരികൾക്കു കീഴടങ്ങാൻ തക്കതരമാക്കുവാൻ പണിയെടുപ്പിപ്പാനോ, പടനായകന്മാർക്കു പടയാളികളെ അനുസരണമുള്ള വിരന്മാരാക്കിത്തീർപ്പാനോ, പിതാക്കൾക്കു പുത്രന്മാരെ ഉത്തമഗുണവാന്മാരാക്കിത്തീർപ്പാനോ, എന്നിവയോ ഒരു രാജ്യത്തിലെ രാജാവുക്കുള്ള സകലജനങ്ങളും ഏകമനസ്സോടു കൂടി അവരവരുടെ കർത്തവ്യകർമ്മങ്ങൾ ഉത്തമരീതിയാ നടത്തി രാജ്യം പുഷ്ടിയെ പ്രാപിക്കത്തക്കവണ്ണം അതിൽ പരസ്പരം വിരോധങ്ങളായി തോന്നാവുന്ന അനേകമായ ശക്തികളെ എല്ലാകൂട്ടി ഇണക്കി ആ രാജ്യത്തെ ഉപയുക്തമായി ശ്രേയസ്സരമായ മാർഗ്ഗത്തിൽ കൂടി നയിപ്പിക്കുവാനാവശ്യമായ ആ സംയോജ്യതയുണ്ടാക്കുവാനോ സാധിക്കുന്നതല്ലെന്നു ഈ അവസരത്തിൽ കണ്ണും ചെവിയും ഉള്ള സകലജനങ്ങളും കണ്ടും കേട്ടും പഠിക്കുവാൻവേണ്ടി ജപ്പാൻകാർ ലോകാമുഴുവനും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന പത്രികകളാകുന്നു ഇപ്പോൾ നടക്കുന്ന യുദ്ധത്തിൽ അവർ സമ്പാദിക്കുന്ന എല്ലാ വിജയങ്ങളും.

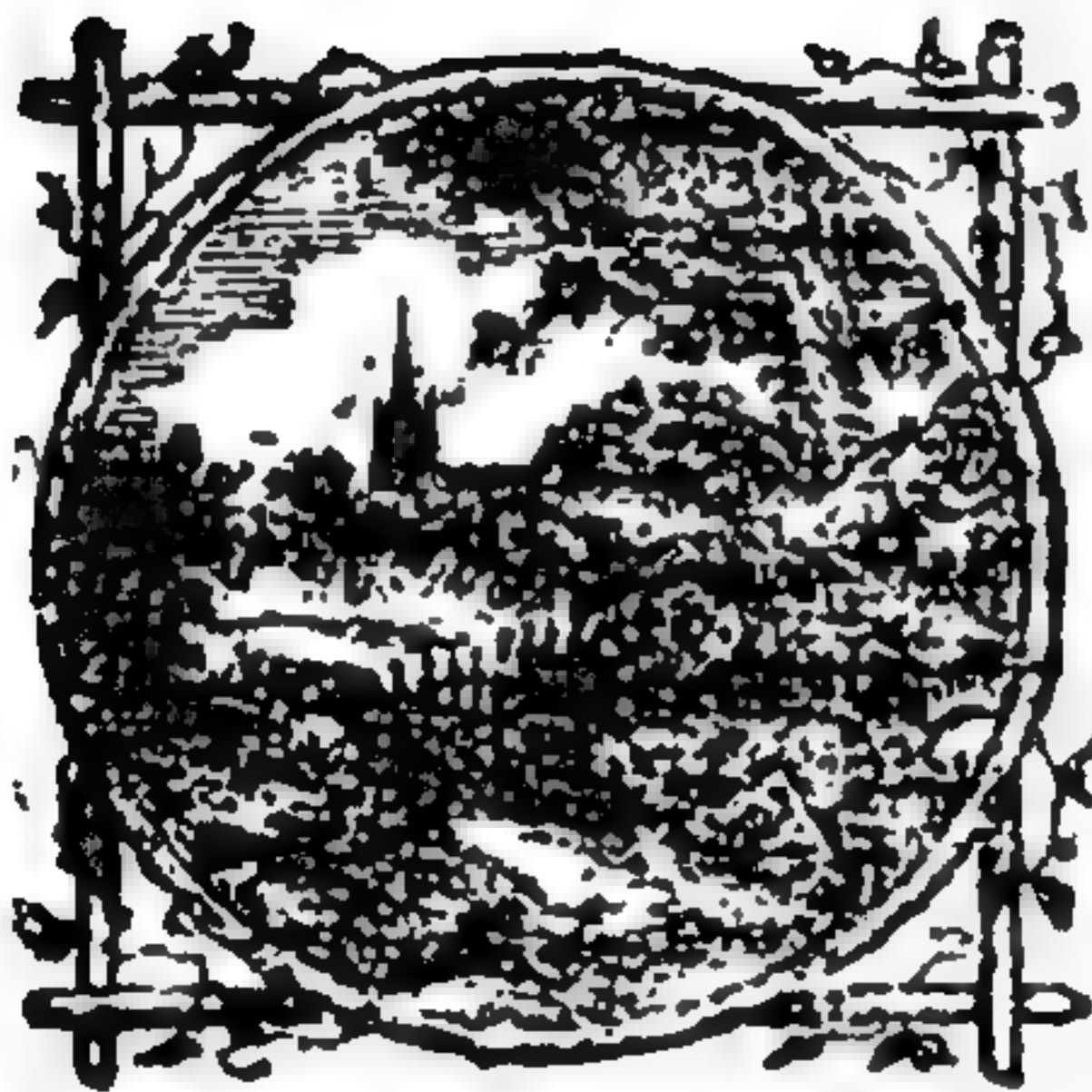
സി. എസ്സ് ഗോപാലപ്പണിക്കർ, ബി. എ.

ഭൂലോകമാസകലമുണ്ടുതസാഗരത്തി
ലാലോലമൊന്നിളകിപ്പടിവൈഭവത്താൽ
മാലോകരൊത്തുമതിയായൊരുചക്രവർത്തി
മേലോട്ടുയർന്നുമാരനാടുജയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

റായിബഹദൂർ

ഒ. ചതുർമനോൻ.

ഈ മഹാപുരുഷൻ കേരളത്തിലൊട്ടുക്കുന്നല്ല പരദേശത്തു ഇത്രയും പ്രസിദ്ധനാവാനുള്ള കടന്നു മയ്ക്കുക എന്നതായ ഒരു മലയാളിയുണ്ടെന്നു, കൈക്കൂലി, ശിപാശി മുതലായ ഉദ്യോഗമാലിന്യങ്ങളുടെ സ്പർശപോലും എടുക്കാതെ പലതാലൂക്കുകളിലുള്ള ജനസാമാന്യത്തിന്റെ യോഗക്ഷേമത്തെ ആർക്കു അപ്രീതിയും അനിഷ്ടവു കൂടാതെ രക്ഷിച്ചു വളരെക്കാലം സർക്കാർ വേലയിൽ നിവ്വാജം യത്തിച്ചു മേലധികാരികളുടെ പ്രീതി സമ്പാദിച്ചു സഞ്ജയിജി ഉദ്യോഗാവരം ഉയർന്നുണ്ടെന്നും, റായിബഹദൂർ സ്ഥാനത്തിന്ന് അഹ് നായിട്ടുണ്ടെന്നും, ഉദാരശീലനാണെന്നും, സാഹിത്യരസികനാണെന്നും, വിദഗ്ദ്ധപ്രിയനാണെന്നും, പരിഹാസവിദഗ്ദ്ധനാണെന്നും, പരമശുദ്ധനാണെന്നും, ഉഷ്ണസ്വഭാവമുള്ളതാണെന്നും തോന്നുന്നില്ല. മലയാളം ഇംഗ്ലീഷ് സാസ്കൃതം മുതലായ ഭാഷകളിലുള്ള പണ്ഡിതാകാണുമാത്രം ചതുർമനവനുള്ള പ്രസിദ്ധി മറ്റൊരാൾക്കു കിട്ടുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. കറകളത്തെ ചെറുപ്പത്തിന്റെയും ലോകസ്വരൂപജ്ഞാനത്തിന്റെയും സ്വഭാവോദ്യോഗശാലിത്തയുടേയും നിർമ്മാണസമ്മുദാനത്തിൽനിന്നുണ്ടായ ഇന്ദുലോലാശാഭം എന്ന രണ്ടു സന്താനങ്ങളാണ് ചതുർമനവന്റെ യശസ്സിലും ഇന്നും രക്ഷിച്ചു പോരുന്നത്.

പദ്യകൃത്തുകളിൽ വിദഗ്ദ്ധരായി ഭാഷാന്തരീകരണത്തിൽ മാന്യസ്ഥാനം പരേതനായ സി. ചാത്തുർമുഖിമന്നാടിയാർക്കു കൊടുക്കാമെങ്കിൽ ഗദ്യകൃത്തുകളിൽ വിദഗ്ദ്ധരായി ഹാസ്യാരസപ്രയോഗവിഷയത്തിൽ ഉത്തമസ്ഥാനം ചതുർമനവനും കൊടുക്കേണ്ടതാണ്. പദ്യകാവ്യമുണ്ടാക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഗദ്യകാവ്യമുണ്ടാക്കുന്നതിന്നു പ്രയാ

സം കുറയുമെന്നു വല്ലവരും വിചാരിക്കുന്നുണ്ടാകിൽ ആ വിചാരം തെറ്റാണ്. പദ്യകാവ്യത്തിൽ വൃത്തരചനാവൈചിത്ര്യംകൊണ്ടും രസങ്ങൾക്കനുരൂപമായ പദഘടനാപാടവംകൊണ്ടും രസസ്സുത്തി പൂർത്തീയാവാൻ ഘട്ടങ്ങളിലും വായനക്കാരെ വശീകരിക്കുവാൻ സംഗീതവെന്നുവരാം. ഗദ്യകാവ്യത്തിൽ ആ വക മായാപ്രയോഗങ്ങൾ ഒന്നും തരമുണ്ടെന്നല്ല. ആട്ടും മുതൽ അവാസരന്മാരും രസപ്രാപ്തിക്കു എടുമുറിയാതെ ഉണ്ടായിരിക്കണം. നാടകാദിദൃശ്യകാവ്യങ്ങളിലെന്നപോലെ പാത്രങ്ങളെ ആകൃതിക്കും പ്രകൃതിക്കും അനുരൂപമായി വകതിരിച്ചു വായനക്കാരന്റെ മനസ്സിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചുകൊടുക്കണം. യുക്തിഭംഗങ്ങളും അനാവശ്യപ്രസംഗങ്ങളും അല്ലെങ്കിലും വന്നുപോയാൽ അതു പദ്യകാവ്യങ്ങളിലെന്നപോലെ ശബ്ദഭംഗിയിൽ മുങ്ങിപ്പോകുന്നതല്ല. പേട്ടുപോലെ താഴ്ന്നിടത്തും താഴ്ന്നിടത്തും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ പെറുക്കിക്കിടക്കുകയേ ഉള്ളൂ. സൂക്ഷ്മമായ ലോകപരിചയമില്ലെങ്കിൽ ഈവക ദോഷങ്ങൾ പറ്റിപ്പോകാതിരിപ്പാനും പ്രയാസമാണ്. വണ്ണിക്കണ്ടിവരുന്ന ഘട്ടങ്ങളിലും കഥയിൽ ദേശകാലങ്ങൾ മറ്റൊന്നായിരുന്ന വിഷയങ്ങളിലും അല്ലാതെ കവിചാപകാ പ്രയോഗിച്ചാൽ അഭംഗിയാകിത്തീരുന്നതാണ് എഴുപ്പം. സംഭാഷണങ്ങളിൽ ആളുതരവുമറിഞ്ഞു പേരുമാറാത്താൽ അലൗകികമാവും. രസക്കുയവും വന്നുതുടും. കരതലാമലകമ്പോലെ ലോകം കണ്ടുകാണ്ടല്ലാതെ ഒരക്ഷരാപേരും ശബ്ദിച്ചുപോയാൽ അതിന്റെ കോട്ടം വാക്കുകളെക്കൊണ്ടു മിനുക്കിയാൽ മായുന്നതല്ല. ഈവക ദോഷങ്ങളും വൈഷമ്യങ്ങളും ഒഴിക്കുന്നതിലാണ് ചതുരമേനോൻ സാമർത്ഥ്യം കാണിച്ചിട്ടുള്ളത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിചിത്രങ്ങളുള്ള ഹേതുവും ഇതുതന്നെയാണ്.

ഈ ചതുരമേനോനപ്പോലും പയ്യോലാചിപ്പിക്കാതെ മധ്യവനെക്കൊണ്ടു പെട്ടെന്നു ദേശയാത്ര ചെയ്തിട്ടുള്ളതും മതാധാരവുമായ വാഗ്വാദം അസ്ഥാനത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചതിലും കുറച്ചൊരു നോട്ടക്കുറവ് ഇന്ദുലേഖയിൽ പറ്റിപ്പോയത് പറ്റിപ്പോയതുതന്നെ. പല ജീവകാലങ്ങളിലും പേരുമാറട്ടും വഴി ശാലയിൽ അരങ്ങേ

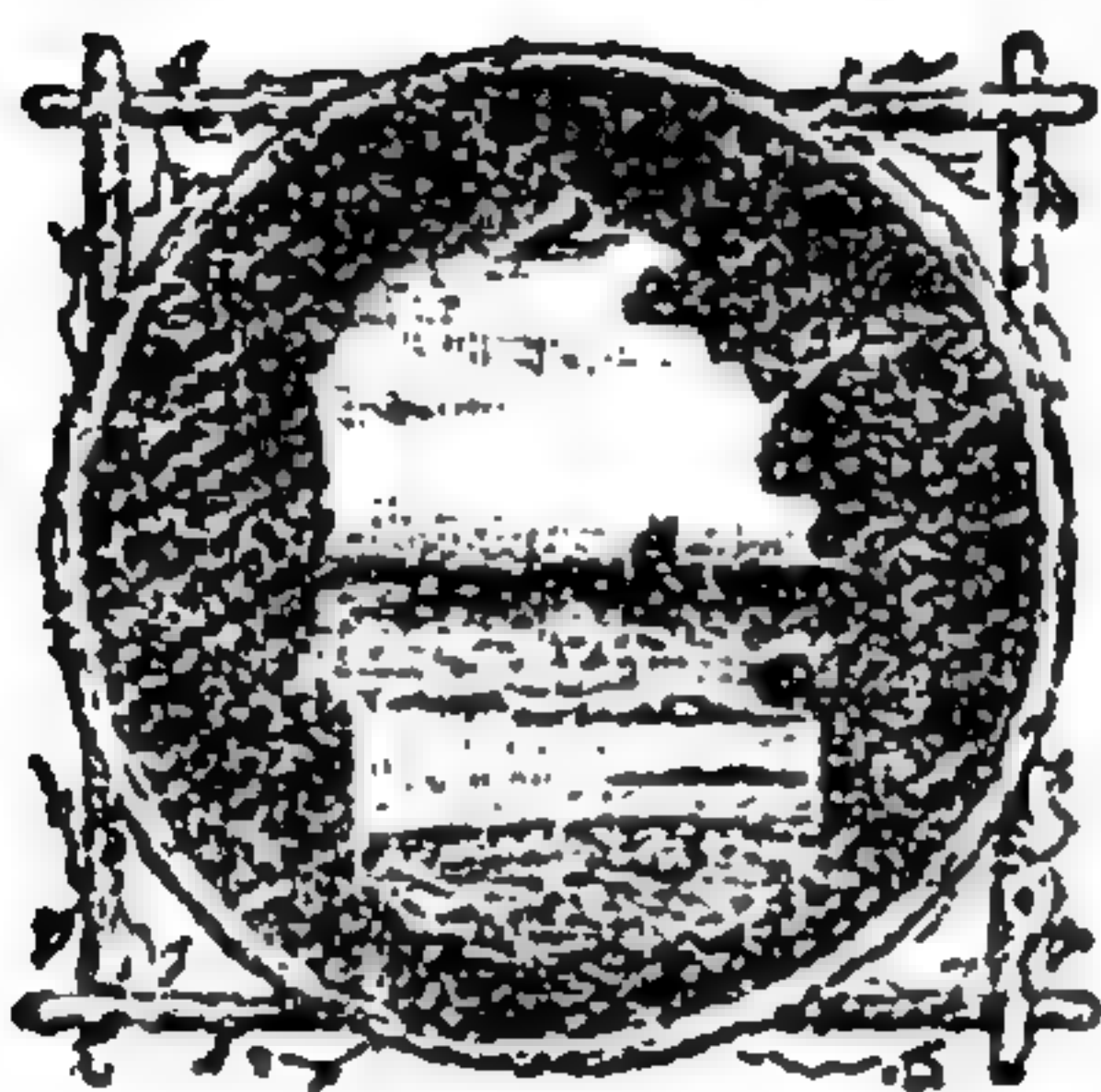
ററാ കഴിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു വായനക്കാർക്കു പൊതുവിൽ പൂർത്തിയായ രസം ഉണ്ടാവുന്നതല്ലെന്നു ചിലർ ആക്ഷേപിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ആ പാത്രങ്ങളുടെ മാതൃകകളായിട്ടു പരിചയമുള്ളവർക്ക് അധികരസമുണ്ടെന്നല്ലാതെ പരിചയമില്ലാത്തവർക്കു നോവലിനെ സംബന്ധിച്ചുടത്തോളം രസത്തിന്നു യാതൊരു കുറവുമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞുകൂട. അതിന്നു പുറമെ നോവലിലുള്ള പാത്രങ്ങൾക്കു നേരപകർപ്പുകളായ ജീവൽപാത്രങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നും ഞങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നില്ല. പല ജീവൽപാത്രങ്ങളുടേയും ഗുണദോഷങ്ങളെ അങ്ങമിങ്ങാ നിന്നെടുത്തു കൂട്ടിച്ചേർത്തിണക്കി ലോകരീതിക്കനുസരിച്ചു ഒരു പാത്രം കവി സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതുതന്നെയാണ് കവിധർമ്മം. ഇന്ദുലേഖയിലെ സുരിനമ്പൂരിപ്പാടും ശാരദയിലെ വൈത്തിപ്പട്ടരും കണ്ടൻമേനോനും ഏതുമതിരി ഹാസ്യരസം പുറപ്പെടുവാപ്പിക്കുന്നതിന്നും ചന്തു് മനോവനം ബഹു സാമർത്ഥ്യമാണെന്നു വിളിച്ചുപറയുന്നുണ്ട്. കണ്ണിയാർപണിക്കൻ എടുത്തിലച്ചൻ കഴകക്കാൻ വാരിയർ മുതലായവർ ലോകസ്വഭാവം പ്രതിബിംബിക്കുന്ന ഭൂപ്രണങ്ങളാണെന്നുതന്നെ പറയാം. അറിയേണ്ടതായ പല തത്വങ്ങളും സരസമായി പാത്രമുഖേന വായനക്കാരുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഉറപ്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിന്നു ചന്തു് മനോവന്റെ സഹജമായ സംമർത്ഥം സർവ്വതോ മുഖമായിത്തന്നെ കാണുന്നുണ്ട്.

ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രഥമകൃതിയായ ഇന്ദുലേഖയുടെ പുറപ്പാടുകണ്ടു ഭൂമിച്ചു ഗദ്യകാവ്യനിർമ്മാണംകൊണ്ടു പ്രസിദ്ധി നേടുവാൻ എഴുപ്പത്തിൽ സാധിക്കുമെന്നു കരുതി വികൃതനോവലുകൾ എഴുതിക്കൂട്ടി സമ്പാദിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു പേർകളുണ്ണു ഭുഷ്യരു സമ്പാദിച്ചവർ ഒന്നുണ്ടോ? ചന്തു് മനോവന്റെ പാതുടച്ചുകൊരായി മലയാളഭാഷക്ക് അനന്യമായ ധനം സമ്പാദിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള ആഖ്യായികാകാരന്മാർ ഒന്നോ രണ്ടോ!

വിഷമമുടൽമുറിച്ചും ശാരദേശ്വരസ്ഥിചന്ദ്രനും
വിഷമനയനനായേരീന്ദുലേഖാപതാസൻ
വിഷവികൃതികൾ മണിച്ചീടിലും ഇലസതപൻ
വിഷയസുഖവഴിയ്ക്കു ഹൃദയം തുറന്നു മുണ്ടാക്കിടാട്ടു

മലയാളികളുടെ വിവാഹം

കുറഞ്ഞൊരു കാലമായിട്ടു നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഉള്ള വിവാഹബന്ധത്തിന്റെ നിരർത്ഥകത്വത്തെയും അസ്ഥിരത്വത്തെയും പറ്റി നിരൂപണം ചെയ്യുന്ന ആളുകളുടെ സംഖ്യ വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. ഇതിലേയ്ക്കുള്ള ഹേതുക്കളെന്തെന്നും, ഇപ്പോൾ വല്ല ന്യായങ്ങളും ഉള്ള പക്ഷം അവരെ പരിഹരിക്കുവാൻ മാർഗ്ഗങ്ങളെന്തെന്നും ആലോചിച്ചറയ്ക്കേണ്ട സന്ദർഭം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു.

വിവാഹത്തിന്റെ ഉപകരണങ്ങളേയും വിവാഹനടപ്പിനേയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മനുഷ്യവർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഒരു കാലത്തും ഏകരൂപം ഉള്ളതായി വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ ശൈശവാവസ്ഥയിൽ ക്ലിപ്തമായ വിവാഹബന്ധം ഉണ്ടായിരുന്നിരിപ്പാൻ ഇടയില്ല. ഏകദർശനപരവും ഏകഭാഗ്യാപരവും ഉൽകൃഷ്ടാവസ്ഥയെ പ്രാപിച്ച ജനങ്ങളുടെ മുഖ്യലക്ഷണങ്ങളാണ്. ആദ്യകാലത്തു യഥേഷ്ടമായി സ്രീപുരുഷന്മാർ പരസ്പരസംസർഗ്ഗം ചെയ്തുവന്നിരുന്നു എന്നുള്ളതിലേയ്ക്ക് ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഉണ്ട്. ക്രമാകെണ്ട്, ഈ വിധമുള്ള വ്യവസ്ഥ കെട്ടു സഹവാസം ആപൽകരവും, നാശഹേതുക്കളും ആണെന്നു വെളിപ്പെട്ടു തുടങ്ങി. സ്രീപുരുഷസംസർഗ്ഗത്തിനു ചില നിബന്ധനകൾ എപ്പോഴത്തുവാൻ ഇടയായത് ഈ ദോഷങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ബോധമാണ്. രക്തസംബന്ധംകൊണ്ടുള്ള സാമീപ്യം ഭാര്യഭർത്തൃബന്ധത്തിനു നിഷിദ്ധമായിത്തീർന്നതും ഇപ്രകാരമാണ്. എന്നിട്ടും സഹോദരീപുത്രിയെ ഭാര്യയാക്കുന്നത് അശാസ്ത്രീയമല്ലെന്നു വിചാരിക്കുന്ന ബ്രാഹ്മണർപോലും ഇക്കാര്യത്തുണ്ടല്ലോ. ഹിന്ദുക്കളുടെ ഇടയിൽ സഹോദരന്റെ വിധവയിൽ പുത്രാൽപാദനംചെയ്യുന്ന നല്ല ഒരു കാലത്തു സർവ്വസമ്മതമായിരുന്നു. അന്യന് ജനിച്ച പുത്രൻ സ്വന്തമകനാണെന്നു സമ്മതി

ക്കപ്പെട്ടിരുന്ന കാലവും ഹിന്ദുക്കളുടെ പൂർവ്വകന്മാർക്ക് അപരിചിതമല്ലെന്നു കേരസക്ഷേത്രജ്ഞെയാ' എന്നുള്ള ലിസ്റ്റിൽനിന്നു ഊഹിക്കപ്പെടാം. വിവാഹബന്ധത്തിന് അയവില്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ അവനവന് ജനിജ്ഞാത്ത മകൻ അവനവന്റെ മകനാകുന്നതെങ്ങനെ?

മുൻ പറഞ്ഞതുപോലെ ക്രമേണ വിവാഹബന്ധത്തിനു സ്ഥിരതയും ദീർഘതയും വേണമെന്നുള്ള ആവശ്യം മനുഷ്യസമുദായം മനസ്സിലാക്കി. എന്നാൽ ചില വ്യക്തവും ബഹുഭയോത്ഥം അനുവദിക്കുകയും, ചിലർ ഏകഭർത്തൃത്വവും ഏകഭാര്യോത്ഥവും ഏറ്റെടുത്തുകയും ചെയ്തു. സ്രീസ്വാതന്ത്ര്യം പുരുഷിയ സമുദയങ്ങളിലാണ് ആദ്യം പറഞ്ഞ ഏറ്റെടുത്ത നടപ്പിൽ വന്നത്. ഉണ്ണിമഖലയ്ക്കു സമീപം വസിക്കുന്ന ആളുകളുടെ ഇടയിൽ സ്രീകൾക്കു യൗവ്വനാരംഭവും യൗവ്വനനാശവും എടുപ്പത്തിൽ സാഭവിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടും, പുരുഷന്മാർക്കു വിഷയസൗകര്യം അധികം ഉള്ളതുകൊണ്ടും, അനേകഭാര്യോത്ഥം സൗകര്യപ്രദമായും തീർന്നു. ലൗകികാവശ്യങ്ങൾക്കായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടതായ ഈ ഏറ്റെടുത്ത് നിലനിൽപ്പാൻ മതസ്ഥാപകന്മാരും ജനഹിതം അനുസരിച്ചു പ്രയത്നിച്ചു. പുത്രനില്ലാത്ത പുരുഷൻ നരകത്തിൽ പതിക്കുമെന്നും ഈ പരിണാമത്തെ തടയുവാൻവേണ്ടി പുത്രോൽപാദനം ചെയ്യാൻ ഒന്നിലധികം ഭാര്യമാരാകാമെന്നും വാദിക്കുന്നതു പ്രയാസമല്ലല്ലോ. എന്നാൽ പുത്രനില്ലാത്ത സ്രീയ്ക്ക് ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിക്കപ്പെട്ടില്ല.

വിവാഹം ലൗകികമായ ഏറ്റെടുപ്പായിട്ടാണ് തുടങ്ങിയത്. അതിന് ആത്മീയമായ അർത്ഥം സംകല്പിക്കപ്പെട്ടതു പിന്നീടാണ്.

റോമന്മാരുടെ ഇടയിൽ വിവാഹം തുടങ്ങുന്നതിനും പിരിയുന്നതിനും മതസംബന്ധമായിട്ടു യാതൊരു ക്രിയയും വേണമെന്നു നിബന്ധനമുണ്ടായിരുന്നില്ല. വേദം, സഹചാരസംകൊണ്ടുമാത്രം ദാഹപത്ര്യാ സമാപിക്കപ്പെട്ടു വന്നു. വിവാഹബന്ധം ഭഞ്ജിക്കുന്നതും സുഖസാദ്ധ്യമായിരുന്നു. സ്കോട്ട്ലാൻഡിൽ അദ്വൈതം, ഇപ്രകാരമുള്ള വിവാഹബന്ധം സംഭവിക്കുന്നു. ഒരു പുരുഷനും സ്രീയും ത

മ്മിൽ സംസ്കൃത ചെമ്പുതരിശിൽ വെച്ച ഒരു പുത്രനുണ്ടായിപ്പോയൊരു വളരെക്കാലം കഴിഞ്ഞശേഷം അവർ വിവാഹം ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ ഈ പുത്രൻ ന്യായമായ അവകാശം സിദ്ധിക്കുന്നുവെന്നാണ് സ്ത്രീകൾ ഓർമ്മപ്പെടുത്തിയത്. ഇംഗ്ലാൻഡിൽ വിവാഹത്തിന് മുമ്പു സ്ത്രീ ഗർഭം ധരിച്ചിരുന്നാലും, വിവാഹശേഷം പുത്രൻ ജനിച്ചു എന്നുള്ള ഏകസംഗതികൊണ്ടു, അവൻ പൂർണ്ണാവകാശങ്ങൾ കിട്ടുന്നു. വിവാഹത്തിൽ ഉൾപെടുന്നതായ പുത്രൻ തുല്യമായ സ്ഥാനം അന്യരായ ജനിച്ചവനും കൊടുക്കുന്നതിലേക്കുള്ള സാധനങ്ങൾ വെറും വെറും അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു പുരുഷനെന്ന അമ്മമാനെന്നും അമ്മയെന്നും ഉള്ള സ്ഥാനം വഹിക്കുന്നതു നായനാരുടേയും മറ്റും ഇടയിൽ ഇന്നും ഉള്ള നട്ടപ്പാണ്. മഹമ്മദീയന്മാരുടെ ഇടയിൽ വിവാഹബന്ധം വേർപെടുത്തുന്നത് സുകരമാണ്.

അതുമാത്രമല്ല, ക്രിസ്ത്യന്മാരും ഹിന്ദുബ്രാഹ്മണരും വിവാഹം ആത്മീയമായ ബന്ധം ആണെന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നുവെങ്കിലും, നട്ടപ്പ മറ്റൊരധിപതിലാണ്. ദൈവം യോജിപ്പിച്ചതിനെ മനുഷ്യൻ വേർപെടുത്താതിരിക്കട്ടേ എന്നുള്ള വചനം പള്ളിയിൽ വെച്ചു പട്ടക്കാരനും ഏന്റെ സകലവിധമായ ലൗകികസ്വത്തും ഞാൻ നിനക്കായി അർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള വചനം മണവാളനും ചൊല്ലിക്കൊണ്ടാണ് ക്രിസ്ത്യന്മാർ വിവാഹം നടത്തുന്നത്. എന്നാൽ ഇംഗ്ലാണ്ടിലെ വിവാഹമാചനക്കേസുകളുടെ സംഖ്യ പ്രതിവർഷം വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതു നോക്കുമ്പോൾ ഈ വചനങ്ങൾ എത്രത്തോളം അർത്ഥപൂർണ്ണവുമാണെന്ന് അനുമാനിക്കാം. ഹിന്ദുക്കളുടെ ഇടയിൽ ഒരു പുരുഷൻ ഒന്നിലധികം ഭാര്യമാരാകുന്നുവെങ്കിലും അതിനെക്കൊണ്ട് അവർ ഇത് ഒരു ലൗകികബന്ധമല്ലെന്നു വിചാരിക്കുന്നതായി പറയുന്നത് അവാസ്തവമാണ്. ഭാര്യത്തന്നെ യാലവന്നരികേ ശുശ്രൂഷിപ്പാനൊരുത്ത വേണമെന്നുവെളണ്ടെന്നിരിക്കട്ടെ എന്നു ഏകപത്നിവ്രതനായ ശ്രീരാമൻ സീതയെ ഉദ്ദേശിച്ചു പറഞ്ഞ വാക്ക് ഓർമ്മിച്ചാൽ വാസ്തവം ഏറ്റക്കുറവെങ്കിലും വെളിപ്പെടുന്നതും, ഇപ്പോൾ ഉള്ളവർ പഴയീശ്ശേണ്ടിവരുന്നതും ആണ്. സഹ

ധർമ്മചാരിണിയായ ഏകപത്നിയ ആകവു എന്നുള്ള വ്രതം ഹിന്ദുക്കൾ വിസ്മരിച്ചതുകൊണ്ട് അവർക്കുണ്ടായിരിക്കുന്ന ദോഷങ്ങൾ അപരിമിതങ്ങളാണ്.

ഓരോ മതവിശ്വാസങ്ങളുടെ പ്രചാരംകൊണ്ട് എറപ്പുത്തതിയിട്ടുള്ള സിദ്ധാന്തങ്ങൾ കാലാന്തരംകൊണ്ടു അത്ഥശ്രുത്യങ്ങളായി ഭവിക്കുന്നു എന്നു മേൽപറഞ്ഞ ഉദാഹരണങ്ങൾകൊണ്ടു വ്യക്തമാകുന്നു. യൂറോപ്പിൽ ക്രിസ്തുമതവും ഇൻഡ്യയിൽ ഹിന്ദുമതം എന്നു നവീനമായ അഭിധാനം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള പരസ്പരവിരുദ്ധങ്ങളായ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുടെ ബഹുലതയും ജനാചാരങ്ങളെ വശീകരിക്കുകയും, അഥവാ ഭുഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാതെ ഇരുന്നവെങ്കിൽ, വിവാഹബന്ധത്തിന്നു കല്പിതാത്മം ഒരു വിധത്തിലും അതിന്റെ നടപ്പു വിപരീതമായും, പരിണമിക്കുമായിരുന്നില്ല. ക്രിസ്തുമതം ധികാരികളും ബ്രാഹ്മണരും, യഥാശക്തി ഭുവ്വയാചെയ്തു ഉത്സാഹത്തിന്റെ ഫലമാണ് ഇപ്പോഴുള്ളവർ അനുഭവിക്കുന്നത്.

ഒരു പുരുഷനും സ്ത്രീയും തമ്മിൽ അന്യന്മാരെ ഉൾപ്പെടുത്താതെ, ആജീവനാന്തം ചേർന്നിരിക്കുവാൻ ഉപകരിക്കുന്ന കെട്ടുപാടാണ് വിവാഹം. ഈ ഉദ്ദേശത്തെ എത്രത്തോളം സംശ്ലേഷമാക്കുവാൻ കഴിയുമോ, അത്രത്തോളം പ്രാബല്യം വിവാഹബന്ധത്തിനുണ്ട്.

എന്നാൽ വിവാഹം ഒരു വെറും ഖരാർ മാത്രമാണോ എന്നു ലോചിക്കാം. ഞാൻ ഒരു ഭൃത്യനെ നിയമിക്കുന്നതു ഖരാറാണ്. അവൻ എന്നെ അനുസരിക്കണമെന്നു അവനും, അത്രയുംകാലം അവനു ശമ്പളംകൊടുക്കണമെന്നു ഞാനും, വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. എന്നെ അനുസരിക്കാത്താൽ അവനെ മാരാവാൻ എനിക്കും ശമ്പളം കിട്ടാത്താൽ മറുവാൻ അവനും, സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. അഥവാ കാരണമെന്തെന്നു പറയാതെ അവനെ നീക്കുവാൻ എനിക്കും കാരണം ഒന്നുംകൂടാതെ മറുവാൻ അവനും അവകാശമുണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ അങ്ങനെ ആണെങ്കിൽ പരസ്പരം നഷ്ടപരിഹാ

രം ചെയ്യേണ്ടിവന്നേയ്ക്കാം. വിവാഹം ഇപ്രകാരമുള്ള ബന്ധമേ ആകുന്നുള്ളൂ?

ഇപ്പോഴുള്ള പരിഷ്കൃതജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വിവാഹം വേറും വരാറല്ല. വധുവരന്മാർ പല അവകാശങ്ങളും വിവാഹബന്ധം കൊണ്ടു ഉണ്ടാകുന്നു. ശ്രീപരമേശ്വരൻ ദേഹത്തിൽ പകുതി ശ്രീ പാവ്തിയ്ക്കു പങ്കുവെച്ചുകൊടുത്തു എന്നു പറയുന്നത് എത്രയോ അർത്ഥവത്താണ്. ഐഹികസുഖദുഃഖങ്ങളിലും, സംപദപിപത്തുകളിലും, വധുവരന്മാർ പങ്കുകാരാകുന്നു. രാജാവിനേയും പട്ടമഹിഷിയേയും ഒന്നിച്ചു അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നതിന്റെ ഗ്രന്ധാത്മം ഇതുതന്നെയാണ്. ശ്രീരാമന്റെ വനവാസത്തിലും സീത പിരിയാതിരുന്നതു എന്തുകൊണ്ടാണ്? 'കേടുംബിനി' 'ഗൃഹിണി' എന്നീവാക്കുകൾ ഭാര്യയ്ക്കുള്ള സ്ഥാനത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നില്ലേ? 'വീട്ടുകാരി' എന്നു നാടന്മാർ പറയുന്നതും ഈ അർത്ഥത്തെ സ്വാഭാവികമായി കാണിക്കുന്നതുകൊണ്ടല്ലേ?

റോമന്മാരുടെ ഇടയിൽ; കേടുംബത്തിലെ പ്രമാണിയ്ക്കു 'കേടുംബ പിതാവ്' എന്നും അയാളുടെ കളത്രത്തിനു 'കേടുംബമതാവ്' എന്നും ഉള്ള സ്ഥാനങ്ങൾ സിദ്ധിച്ചിരുന്നു. ഭാര്യഭർത്താക്കന്മാർ ഭേദംകൊണ്ടു രണ്ടാണെങ്കിലും; മറുവിഷയങ്ങളിലെല്ലാം എകീഭവിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നാണ് സിദ്ധാന്തം. ഭാര്യ പുത്രോൽപാദനത്തെ മന്ത്രമാണെന്ന് ഇപ്പോഴുള്ള ചില യോഗ്യന്മാർക്കു തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, അവൾക്കും അവളിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന സന്താനങ്ങൾക്കും പുരുഷന്റെ സ്വത്തിന്മേലവകാശമുള്ളതായി മിക്ക പരിഷ്കൃതവർഗ്ഗക്കാരും സമ്മതിക്കുന്നു.

വിവാഹം വേറും ഉടമ്പടിയല്ല, ഭാര്യഭർത്താക്കന്മാർക്കും അവരുടെ കുട്ടികൾക്കും ചില അവകാശങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതും വിവാഹബന്ധമാണ്, എന്നുള്ള വസ്തുത പ്രായേണ സമ്മതിക്കപ്പെടുന്നതാണ്.

എന്നാൽ മലയാളികളുടെ വിവാഹത്തെ ഈ തോതുവെച്ചു പരിശോധിച്ചുനോക്കാം.

നന്മൂരിമാരുടെ വിവാഹത്തിന് ഈ ലക്ഷണം ചേരുന്നുണ്ട്. ഒരു നന്മൂരിയുടെ വിവാഹത്തിനുശേഷം ഭാര്യ ഭർത്താക്കുടുംബത്തിലെ കരംഗമായിത്തീരുന്നു.

മതമക്കത്തായ അനുസരിക്കുന്ന മലയാളികളുടെ വിവാഹത്തിന് ഈ ലക്ഷണം പൂർത്തിയായിട്ടോ ഏകദേശമോ ഉണ്ടോ എന്നു ആലോചിക്കാം.

ഒരു മതമക്കത്തായ മലയാളിയ്ക്കു ഭാര്യയെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം എന്തെല്ലാം അവകാശങ്ങളും ബാല്യതകളുമാണുള്ളത്?

യഥേഷ്ടം വിവാഹബന്ധം പിരിയുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഭവതിമാർക്കുണ്ട്. പൂർവ്വകാലങ്ങളിൽ റോമന്മാർക്കു ഈ ദൃശ്യമായ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോഴും മഹമ്മദീയനായ ഒരു ഭർത്താവിനു ഏകദേശം ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ട്. ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു സകാരണമായും നീതിന്യായകോട്ടു മുഖേനയും വിവാഹമോചനത്തിനുള്ള അവകാശമുണ്ട്. വിവാഹമോചനം ഒന്നുകൊണ്ടും പാടില്ല എന്നുള്ള നിബന്ധന വിദേശീയനായ ഹിന്ദുക്കൾക്കും എല്ലാ ബ്രഹ്മണർക്കും മാത്രമേ ഉള്ളൂ. വിവാഹം പിരിയുവാൻ പുരുഷനാ സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ളതുപോലെ സ്ത്രീകൾക്കുംകൂടി അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും, പക്ഷേ അത് ഇപ്പോഴുള്ള ഇതരവർഗ്ഗക്കാർക്കൊരോൾ സ്വല്പം കൂടുതലാണെന്നും മാത്രമേ നമ്മുടെമേൽ ദോഷാരോപണം ചെയ്യേണ്ടിവരുന്നുള്ളൂ. ഇതുകൊണ്ടു വിവാഹത്തിന്റെ മുഖ്യമായ ഒരു ഉപകരണം നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഇല്ലെന്നു വാദിച്ചുകൂടാം. റോമന്മാരുടെ കീഴ് നടപ്പുതന്നെ നമുക്ക് അനുകൂലമായിരിക്കുന്നു.

പുനർവിവാഹം ആകാണുള്ള ഏറ്റവും ഹിന്ദുസ്ത്രീകൾക്കൊഴികെ മറ്റൊല്ലാവർക്കും സമ്മതിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാകയാൽ ആയതു നമുക്ക് ഒരു സ്ത്രീനതയാണെന്നു പറഞ്ഞുകൂട.

എന്നാൽ നമുക്കുള്ള കുറവു മേൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ വിവാഹം വെറും ഖാഹറിന്റെ സ്വഭാവത്തെ വഹിക്കുന്നു. വിവാഹംകൊണ്ടു വധുവരന്മാരുടെ അവകാശങ്ങൾക്കും ബാല്യാത

കൾക്കും പറയത്തക്ക പകർച്ചകൾ ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ഭർത്താവിന്റെ സ്വത്ത് അവന്റെയും ഭാര്യയുടെ സ്വത്ത് അവളുടേയും അധീനത്തിൽനിന്നു വിടുന്നില്ല. പുത്രന്മാർക്കു പിതൃസ്വത്തിനേൽ അവകാശം കിട്ടുന്നില്ല.

റോമന്മാരുടെ ഇടയിൽ വിവാഹംകൊണ്ടു ഭർതൃസ്വത്തിനേൽ ഭാര്യക്കും ഭാര്യാസ്വത്തിനേൽ ഭർത്താവിനും സ്വസ്വാധാരണമായി അവകാശം സിദ്ധിച്ചിരുന്നില്ല. ഭർത്താവിന്റെ അധികാരത്തിൽ പെടാതെ ഭാര്യ സ്വതന്ത്രയായാരിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ ഒരുവക വിവാഹം റോമന്മാർ അംഗീകരിച്ചിരുന്നു. എങ്കിലും ഈ വിവാഹത്തിനു യാതൊരു നീചതപചാ കല്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ പ്രചാരത്തോടുകൂടി ഈ മാതിരി വിവാഹം ക്രമേണ നിഷിദ്ധമായിത്തീർന്നുവെന്നുവുളളു. ഇതു നോക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ വിവാഹത്തിനുള്ള ഈ സ്പൃന്തതയ്ക്കു അഭൂതപൂർവ്വതാ കല്പിച്ചുകൂട.

ഈ സ്പൃന്തതയ്ക്കു പ്രത്യേകമായി ഹേതുക്കളില്ലാതില്ല. മതമക്കത്തായംകൊണ്ടു, ഭാര്യയ്ക്കു ജനനകര്യംബത്തിനേലവകാശമുള്ളതിനാൽ ഭർതൃസ്വത്തിനേൽ അവകാശം അനുവദിക്കേണ്ട സന്ദർഭം പൂർവ്വകാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പുത്രന്മാരുടെ നിലയും അപ്രകാരംതന്നെ. എന്നാൽ കാലാന്തരംകൊണ്ടു, മതമക്കത്തായത്തറവാടുകൾ കാരണവന്റെ പൂർണ്ണാധികാരത്തിൽ വന്നുപെടുകയും, ഭാര്യഭർത്താക്കന്മാരുടെ സഹവാസത്തിന്നു സ്വൈര്യവും ദാർശ്വ്യവുമില്ലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ, വിവാഹബന്ധത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയ്ക്കു അത്യാവശ്യമായി വേണ്ടിയിരിക്കുന്ന ഈ ഉപകരണംകൂടി ആഗ്രഹണയുമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. നാഞ്ചിനാടു വെള്ളാളന്മാരും തിരുവിതാംകൂർ സാമ്പ്രാനത്തു ചില പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള ഈഴവരും ഈ വസ്തുത ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളവരാകയാൽ, അവരുടെ ഇടയിൽ ഭാര്യയ്ക്കും പുത്രന്മാർക്കും എന്താനും അവകാശങ്ങൾ അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ ആചാരത്തിന്റെ പ്രാബല്യം നീതിന്ത്യായക്കോട്ടുകാരും ശ്രദ്ധിച്ചുവരുന്നു. മതമക്കത്തായക്കാരായ ഇതരവർഗ്ഗക്കാർക്കും ഈ വിധമെന്തെങ്കിലും ഒരുവകാശം നിയമപ്രകാരം സിദ്ധിക്കുന്നപക്ഷം

നമ്മുടെ വിചാരത്തിനുള്ള മുഖ്യസ്തനത പരിഹരിക്കപ്പെടുമെന്നാ
ണ് തോന്നുന്നത്.

എം. രാമൻതമ്പി, ബി. എ. എം. എൽ.

ഇന്ദ്രജാലം

1. ക്ഷതിയറ്റൊരാളെകൊച്ചിനാടുശരിത-
ക്ഷിതിനാഥൻമാറ്റേപാലെക്കാത്തകാലം
അതിചിത്രമൊരിന്ദ്രജാലമുണ്ടാ-
യതിനെപ്പറ്റിയൊതുകിയോതിടുന്നേൻ.
2. പാദേശിപാഠപുകൾന്നപീതാം-
ബാനയൻ, പട്ടവിന്ദ്രജാലശാസ്ത്രി
സരസംമലയാളനാടുചുറ്റി-
പ്പരമാശ്ചമുതിത്തുമിക്കവർക്കും.
3. ഒരുനാളിറങ്ങാകളത്തുനിന്നി-
ട്ടരചൻകൊച്ചിയിലേയ്ക്കുപോയിടമ്പോൾ
പരമാക്കടലൊത്തകായൽമദ്ധ്യ-
ത്തിരയിൽക്കണ്ടിതുചന്തവാണിഭത്തെ.
4. പലപട്ടുകൾപാവപാത്രജാലം
വിലയേറുംചിലരതാഭൂഷണങ്ങൾ
വിലസുന്നവിരിപ്പിലിപ്രകാരം
പലതുംവെച്ചൊരുപട്ടങ്ങൾരിപ്പു.
5. ഇതുവരങ്ങുവിനെനെടുത്തുകാട്ടു-
ന്നിതുവെണ്ണുന്നു, പകിട്ടചൊല്ലിടുന്നു
അതുകണ്ടുരചൻതരിഞ്ഞുമ്പോട്ടിൽ
മുള്ളമന്ദസ്തിരമാക്കാരാളെന്നോക്കി.

6. ഏഴുനേരമരച്ചെരിപ്പുകാണി-
 ടെഴുമായാളമബോട്ടിൽനിന്നിറങ്ങി
 അഴകിൽപ്പരദേശിപിടുകാട്ടാ
 പുഴയിൽക്കരയ്ക്കുനടയ്ക്കുന്നതെന്നു.
7. അടിയെന്നവന്തുനിയെച്ചിട്ടുന്മാ
 ഉദിജന്തുചിപകഴുതാണിട്ടുന്തു
 വടിവോടവനെത്തായപ്പൊഴു
 പിടികിട്ടാപ്പടിവണിങ്ങുരുമുങ്ങി.
8. ഒടുവിൽപ്പൊഴുകായലികൾ
 കുടുമത്തുവുവരെയ്ക്കുമാണ്ടുപോയി
 പടുവാപരനപ്പൊഴുതുകാട്ടു-
 പ്പെടുമാബ്രാഹ്മണനെപ്പിടിച്ചുചൊക്കി.
9. കരയുദപിജനക്കുനിഞ്ഞുപിന്നെ-
 കരയെത്തിപ്പുരിനശുബോട്ടുകേററി
 പരദേശിയെയാദരിച്ചുവീണ്ടു
 ധരണീശൻനലമോട്ടാപൽക്കരിച്ചു.
10. തരമോടമകൊച്ചുപുക്കിറങ്ങി-
 ടുരചൻവരണിതുരജധാനിയികൽ
 നരനായകനാദരിച്ചുപിതാം-
 ബരനയൻപരിതൃഷ്ണിപൂണ്ടിരുന്നതു.
11. ബഹുധംഭിയിലിന്ദ്രജാലശാസ്ത്രം
 ബഹുലാശ്ചന്ദ്രമിതെന്നശാസ്ത്രിയാഴ്ന്നി
 ബഹുധാബഹുഭാവചിത്രമെന്നയ്-
 ബഹുമാനിച്ചുരുചെയ്യതന്മുരുന്നാം.

12. ഇവനെന്നുടനടുക്കാരനൊട്ടോ-
 ട്തിവശീലിച്ചവനെനിഃത്തനോക്കി
 അവനീപതിചൊന്നവാദകോപി-
 ല്ലിവനെനാൻവിനയത്തൊടാമനുഷ്ഠൻ.
13. അഥവല്ലമൊന്നുകാട്ടുകൊന്നയ്
 പ്രഥമാനഭിജ്ഞാഗ്രഹിച്ചുരയ്ക്ക
 പ്രഥമംഗുപനോടുചൊന്നവാക്കുൽ
 ഗ്രഥനംചെയ്തുപറഞ്ഞെഴിഞ്ഞുവിചാൻ
14. പകരുന്നിതനേരമന്തിയാവും
 പകലുണ്ടിട്ടടനക്കരയ്ക്കുപോണം
 സകലംദൃതമായിട്ടെയെന്നാൻ
 സകലംപ്രഭുമാടഭൂമണാളൻ
15. അമരത്തുകഴിഞ്ഞുകൂടെയുള്ളോ-
 രമരതാഴ്ന്നുളളിച്ചമാന്തമെന്നേ
 കമരൻമുതലായബോട്ടുകൾക്കു
 ക്രമമായപ്പിങ്കൊട്ടത്തുയ്ക്കിയൊക്കി
16. ചെറുതിങ്ങിനെതാമസിച്ചവാരേ
 കരകാർവന്നുനിറഞ്ഞിടംബരത്തിൽ
 മുറകീകട്ടുകാറുകാതുമണ്ണു
 മരമട്ടാമിടിമിന്നലുതകത്തു.
17. മഴപെയ്ത്തുകോരമായ്ത്തടങ്ങി
 പുഴപൊങ്ങികടലുംകലങ്ങിവിങ്ങി
 അഴികയലുമൊന്നുപോലിണങ്ങി
 വഴിമുങ്ങിപുരപാടവപുഴങ്ങി.

18. കരകായലിലാണ്ടുപോയിമുറന്നു
തിരയായ്കോവിലകത്തിനുള്ളമുറന്നു
അരചൻമരുവുന്നസൗധചീമി
നിരവതിൽപടിയോളമായിവെള്ളം.
19. പ്രളയംഗമമോ,നമുക്കുജീവൻ
കുളയാനുള്ളൊരു കാലമായിത്തേന്തോളം
ഇളകുകരളുടിവണ്ണമോത്താ-
നിളകുരുപ്പാൻപിറകിന്ദ്രജാലശാസ്ത്രി.
20. കുമരൻമുതലായബോട്ടുകാര-
ക്രമമായ്കണ്ടമഹാജലാഗമത്തിൽ
ക്കുമവിട്ടവലിച്ചുകേറ്റിമാട-
ക്കുമകുരുപ്പാൻറെടുത്തുബോട്ടണച്ചു.
21. അതിലേയ്ക്കുപട്ടർമുവുകുക-
നതിനായിട്ടുജനംലവാതിലുടേ-
ശ്ശതിയോടുകടന്നുചാടിചോടേ
പതിയൊതപ്പൊഴെരൊളന്നെത്താങ്ങി.
22. ഇതിലൊന്നുകുറച്ചുതമ്പുരാനും
മതിമോഹംപിണയമതിനുമുന്വ
ശ്ശതികൊണ്ടുനന്നുസിലായികൊയ്ക്കും
ശ്ശതികൂട്ടിലതുകൊണ്ടുമാടരാജൻ.
23. ജവമോടിഹപട്ടരെപ്പിടിച്ചു-
ജവനെപ്പൊതുതിരിച്ചറിഞ്ഞുവിപ്രൻ
അവനുമറിമായമുഖ്യകത്താ-
വവനാകുന്നമൊച്ചരിപ്പുകാരൻ.

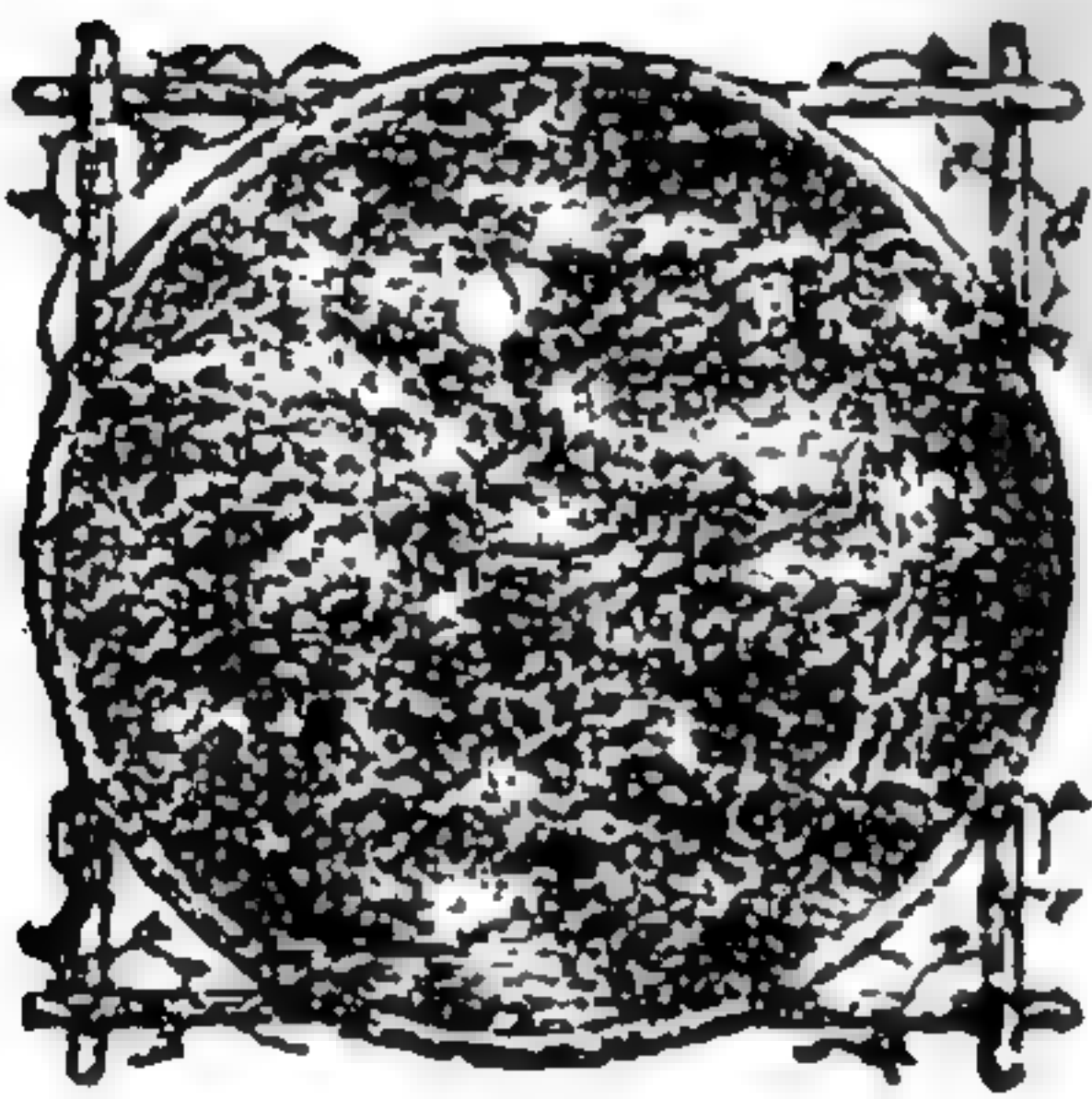

24. മഴയില്ലൊരുക്കാറുമില്ലകുറി-
 ല്ലഴലറുന്നിടയില്ലമിന്നലില്ല
 ചുഴ്പൊങ്ങലുമില്ലബോട്ടുമില്ല-
 പ്പൊഴുഹോരുകേവലമിനൃജാലമെല്ലാം.

25. ചേരാനല്ലൂർക്കുഞ്ചു കത്തം-
 വാരാണെന്നതറിഞ്ഞീടാതേ
 പോരയ്ക്കുഴക്കുപ്പുട്ടേനെനോ-
 ത്താരാൽനാണിഷ്ടാടിവിപ്രൻ.

സാമൂതിരിപ്പാടും പറങ്കിത്തമരവും
 തമ്മിലുണ്ടായ

അദ്വൈതകുടികാപ്പ

ക്രിസ്താബ്ദം 1492-ാമണ്ട മേയ്മാസം 19-ാംനു-
 യാകുന്നു വാസ്കോഡിഗാമയെന്നു പ്രസിദ്ധനാ-
 യ പറങ്കിത്തമരൻ കോഴിക്കോട്ടു തുറമുഖത്തെ
 ത്തിയത്. ഇൻഡ്യയിലെ രാജാക്കന്മാർക്കു മേൽ
 വിഭാസംവെച്ചതായും പോർഗലിലെ രാജാവ്
 എഴുതിട്ടുള്ളതായും ഉള്ള എഴുത്തുകളാകൊണ്ടായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ
 വാക്ക്. എത്തിയ ദിവസം കരയ്ക്കിറങ്ങിയില്ല. മരണശിക്ഷ വിധിക്ക-
 പ്പെട്ടവരിൽ ചിലരെ പോർഗലിൽനിന്നു വാസ്കോഡിഗാമ കൂടെ
 കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവരിൽ ഒരാളെ കാര്യങ്ങൾ
 അറിഞ്ഞുവരുവാൻ വണ്ടി പിറേറദിവസം കരയ്ക്കുവിട്ടു. മരണശിക്ഷ
 വിധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഇവർ ആദ്യം കരയ്ക്കുകയും ചെയ്തതായും വരാവുന്ന വല്ല ഉദ്യമ-
 ങ്ങളും നിറുത്തുന്നതിനായി ഇവർക്കു മാപ്പുകൊടുക്കുമെന്നത്രെ പോർ-
 ഗൽഗവണ്മണ്ട നിശ്ചയം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. കരയ്ക്കിറങ്ങിയപ്പോൾതന്നെ
 അവന്റെ വികൃതവേഷം കാണാനായി നാട്ടുകാർചെന്നു പോ-

തിഞ്ഞുതുടങ്ങി. ഒടുവിൽ പൂണിസ്സിലെ രണ്ടു കച്ചവടക്കാരിൽ ഒരാൾ അവനെ കണ്ട് സ്വെയിൻ രാജ്യക്കാരനാണെന്നു ധരിച്ചു. സ്വെയിനിലെ ഏതുപ്രദേശത്തുനിന്നു വരുന്നു എന്നു സ്റ്റാനിങ്ങ് ഭാഷയിൽ ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ താൻ പറകിയാണെന്ന് അവൻ പറഞ്ഞതുകേട്ട് അവനെ അയാൾ തന്റെ വീട്ടിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി സ്വർഗ്ഗരിക്കുകയും മറു ചെയ്തു. പിന്നീട് ആയാളുടെ കൂടെ പറകി കപ്പലുകളിലേക്കു പോയി അമരാലിനെ കണ്ടു. കോഴിക്കോട്ടു രാജ്യത്തു പ്രധാനമന്ത്രിയെപ്പോലെയുള്ള കടൽച്ചുരുപ്പം വായതുകൊണ്ടു രാജാവിന്നു പറകികളുടെ വരവു സന്തോഷകരമായിരിക്കുമെന്നു മറു അറിയിച്ചു. പിന്നെ അമരാൽ തന്റെ ആൾക്കാരിൽ രണ്ടു പേരെ ഈ കച്ചവടക്കാന്റെ കൂടെ കയറ്റിച്ചു. കച്ചവടക്കാരന്റെ പേർ മോൻസെയ്റ്റ് എന്നാണ്. കോഴിക്കോട്ടു രാജാവിന്റെ യശസ്സുമൂലിയെപ്പറ്റി കേട്ടു സന്തോഷിച്ചു പറകിരാജാവ് അനന്യസൗഹൃദത്തയും ഐക്യത്തെയും ഇട്ടുപിച്ച് തന്റെ കപ്പിത്താനിൽ ഒരാളെ അയച്ചിരിക്കയാണെന്നു പറവാൻ അമരാൽ അവരോടു ശ്രമംകെട്ടിയിരുന്നു. സാമൂതിരിപ്പാട് അവരെ വഴിപോലെ സ്വർഗ്ഗരിക്കയും ആ കാലത്തു കോഴിക്കോട്ടു തുറമുഖത്തു കപ്പലുകൾ നിർത്തുന്നതിന്നു രക്ഷയില്ലാത്തതുകൊണ്ടു താൻ താമസിപ്പിരുന്ന പന്തലായിനിർമ്മിക്കുവാൻ കപ്പലുകൾ കൊണ്ടുവരവാൻ അമരാലോടു താല്പര്യപ്പെടുകയും തന്റെ മാലുമാകളിൽ ഒരാളെ പറകികൾക്കു വഴികാണിച്ചുകൊടുപ്പാൻവേണ്ടി അയച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അതിൽപിന്നെ സാമൂതിരിപ്പാട് അമരാരെ തന്റെ മുമ്പാകെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരവാൻ വേണ്ടി ഒരു കൊത്തുവാളെ അയച്ചു. കൊത്തുവാൾ ആ കാലത്തു മജിസ്ട്രേട്ടുദ്യോഗം ഭരിച്ചിരുന്ന ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്നു.

പറകികൾ കയറ്റിക്കൊണ്ടുപോകാൻ അവരെ കയറ്റിക്കൊണ്ടു പോകുവാൻ പല്ലക്കുകൾ തയ്യാർ. അകമ്പടിക്കു നായന്മാരായ പട്ടാളക്കാർ തയ്യാർ. അവരെ മുഖ്യമായ ഒരു ക്ഷേത്രത്തിന്റെ സ

* കൊല്ലം, കൊയിലാണ്ടി.

മീപത്തിലേക്കാണ് ആദ്യം കൊണ്ടുപോയത്. അമ്പലത്തിന്റെ മാതിരിയും അവിടുത്തെ ചില കൊത്തുപണികളും രൂപങ്ങളും മറ്റും കണ്ടപ്പോൾ അത് ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പള്ളിയെന്നെന്ന് അമ്മരൽ അന്ധാളിച്ചുപോയി. പൊക്കിളിന്റെ മേൽഭാഗംവരെ നന്നായും പട്ടുത്തവരായും പുണന്തൽ ഉള്ളവരായും നല്ലുപർഗോപുരപോരത്തിൽ നിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അവർ പറങ്കികളെ പുണുവാൻ തളിക്കുകയും, എന്താ മധുരമുള്ള പെടികൾ അവർക്കു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അമ്പലത്തിന്റെ ചുമരുകളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ചിത്രമെഴുത്തുകളും ശ്രീകോവിലും അതിന്റെ വീതികറഞ്ഞ പിള്ളുവാതിലുകളും സേരപാനവും പറങ്കികൾക്കു കൗതൂഹലത്തെ ജനിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ ശ്രീകോവിലുകളുള്ള ഇരുട്ടുകൊണ്ട് അവർക്കു വിഗ്രഹം തിരിച്ചറിവാൻ പാടില്ലായിരുന്നു. അകത്തുകടന്ന് നോക്കുവാൻ അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അതു ശാന്തിക്കൾക്കു മന്ത്രമെ പറയുമ്പോഴാണ് അവരെ വിലക്കി. ശാന്തിക്കാർ വന്ന ആരംഭനായുടെ ഇടക്ക് 'മഹാദേവ' എന്നു പറഞ്ഞതു യേശുവിന്റെ മാതാവായ 'മെറായ' എന്നു പറങ്കികൾ തെറ്റിദ്ധരിച്ചു. മാതാവിന്റെ കുടുംബനായാണ് നടക്കുന്നതെന്നു വിശ്വസിച്ച ക്രിസ്ത്യാനീതിയിൽ അവർ ദേവാഭിവാന്ദനവും ചെയ്തു. അവിടെനിന്നു മറ്റൊരു ക്ഷേത്രത്തിലേക്കും ആവഴി രാജധാനിയിലേക്കുമാണ് പറങ്കികൾ പിന്നെ പോയത്. പോകാവഴിക്കെല്ലാം വാദ്യരേഖാക്കങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അകമ്പടിക്കാരായ നായന്മാർ വാളുകൊണ്ടു വഴിവിലക്കി പുരക്കാരെത്തു കയറ്റിയിരുന്നില്ലെങ്കിൽ പറങ്കികൾക്കും കൂട്ടുകാർക്കും കടന്നു പോകാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത വിധത്തിൽ തിരക്കും ഉണ്ടായിരുന്നു. കോവിലകത്തിന്റെ പടിക്കൽ ധരിക്കാൻമാർ എതിരേല്ലാവാൻ ഹാജരായിരുന്നു. അകത്തു കടന്ന് പള്ളിയറയുടെ സമീപത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ കഴുത്തു മുതൽ മുട്ടുവരെ പട്ടു ധരിച്ചൊരു വൃദ്ധൻ പുറത്തുവന്നു ഗാമയെ ഗാഡാശ്ശേയ്യ ചെയ്തു. ഈ വയോധികൻ ബ്രാഹ്മണരിൽ മുഖ്യനായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം ഗാമയുടെ കയ്യു പിടിച്ചു ഒപ്പം നടന്നു. പിന്നെ ചെന്നത് സാമൂരിപ്പാട്ടിലെ തിരു

മുഖിലേക്കാണ്. പള്ളിയറ വിശാലമായ ഒരു മുറിയിരുന്നു. അവിടെ ഇരിക്കാനുള്ള ബെഞ്ചുകൾ ഒരു നിരയായിട്ടാണ് ഇട്ടിരുന്നത്. നില്ക്കുന്നവർ പട്ടു വിരിച്ചിരുന്നു. എന്നു മാത്രമല്ല, ചുമരുകളിലെല്ലാം നീരാളാകൊണ്ടു വിതരണിച്ചിരുന്നു. രത്നഖചിതമായ ഒരു ചെറിയ കിരീടം സാമൂതിരിപ്പാട് ശിരസ്സിൽ ധരിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കപ്പായ പട്ടാ വളരെ സ്വർണ്ണക്കൂടിക്കുകൾ ഉള്ളതും ആയിരുന്നു. കാതിൽ വളരെ വിലപിടിച്ച കല്ലുവച്ച കടുക്കനും വിരലുകളിൽ കല്ലുവെച്ച മോതിരങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ദീപകരായനും സുമുഖനും ഗംഭീരനും ആയിരുന്നു. ഗാമ അദ്ദേഹത്തെ നാട്ടാചാര്യപ്രകാരം അഭിഷേകിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപേക്ഷപ്രകാരം സ്ഥിരപ്പെട്ട ഒരു ആസനത്തിന്മേൽ ഇരുന്നു. മറ്റുള്ളവർക്കിടയിലും ഇരുന്നു. പിന്നീട് അവരുടെ കൈകൾ കഴുകുവാൻ വെള്ളവും അവർക്ക് ഭക്ഷിപ്പാൻ പലതരം പഴങ്ങളും അവരുടെ മുമ്പിൽ കൊണ്ടുപോയി വച്ചു. അതിന്റെ ശേഷം വന്നുകാരും പറവാനായി ഗാമയോട് സാമൂതിരിപ്പാടു ചോദ്യം ചെയ്തു. എന്നാറെ തന്റെ പാട്ടിൽ ഈ വക കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി പരസ്യമായി സംസാരിക്കുന്നത് പതിവില്ലെന്നും സ്വകാര്യമായി രാജാവിനോടോ മന്ത്രിമാരോടോ പറഞ്ഞുകൊള്ളാമെന്നും ഗാമ മറുപടി പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ രാജാവ് കരകളടി കൗതുകമുള്ള ഒരു മുറിയിലേക്ക് എഴുന്നള്ളുകയും ഗാമ അവിടെച്ചെന്നു തന്റെ യജമാനനായ ഇമാനുവൽ രാജാവ് കോഴിക്കോട്ട് രാജാവിന്റെ പ്രസിദ്ധമായ പ്രാബല്യത്തെയും ഇന്ത്യയിലുള്ള അപൂർവ്വപദാർത്ഥങ്ങളെയുംപറ്റി കേട്ടു സ്നേഹസഹായങ്ങളെ കാണിച്ചു മാനത്തിനും ലാഭത്തിനും ഹേതുമാകുവണ്ണം രണ്ടു നാട്ടുകാരും പരസ്പരസംസർഗ്ഗം തുടങ്ങുവാനുള്ള അഭിലാഷത്തോടുകൂടിയും വിവരങ്ങൾ എഴുതിട്ടുള്ള എഴുത്തുകുളോടുകൂടിയും വന്നിരിക്കുകയാണ് എന്നു രാജാവിനെ അറിയിച്ചു. 'ഐ രാജാവ് വളരെ സന്തോഷത്തോടുകൂടി അവസ്ഥകൾ ധരിക്കുകയും പറങ്കിരാജാവിനെ തന്റെ സഹോദരനെപ്പോലെ വിചാരിക്കുന്നതാണെന്ന് അരുളിച്ചെയ്തും ചെയ്തു. എന്നിട്ട് അയാൾക്കുവേണ്ടി ശട്ടം കെട്ടിട്ടുള്ള

നീലമേന്മയെ കൂടിക്കൊണ്ടു പോകുവാൻ കൈത്തുവാൾക്കു കല്പനയും കൊടുത്തു. പട്ടണം വലുതായിരുന്നുവെന്നും വീടുകൾക്കു മേൽത്തോട്ടങ്ങളിലായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഒന്നോടൊന്ന് തൊട്ടവ അല്ലായിരുന്നുവെന്നും അവ ആകുപ്പാടെ കേൾക്കുകയായിരുന്നുവെന്നും രാജാവിന്റെ രാജധാനികൾ മാത്രമേ കല്പിക്കൂടെ പണി ചെയ്യിക്കുവാൻ അനുവദിച്ചിരുന്നുള്ളുവെന്നും ധനപുഷ്ടിക്കൊണ്ടു അധികാരംകൊണ്ടു കോഴിക്കൂട്ട് രാജാവു അയൽ രാജാക്കന്മാരോടൊന്നു പ്രബലനായിരുന്നുവെന്നും ഗാമതന്നെ കോഴിക്കൂട്ടിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്.

മൂന്നുദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തിരുമുൽക്കുടയോട്ടകൂടി പറകിരരാജാവിന്റെ എഴുത്ത് ഗാമ നന്മൂരിപ്പാട്ടിലേക്കു സമർപ്പിച്ചു. തിരുമുൽക്കുട രാജാവിനു തൃപ്തിയായില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ കപ്പലോട്ടത്തിൽ പല വിചാരങ്ങളും ഉണ്ടാവാൻ ഇടയുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് അധികമാനും കരുതിക്കൊണ്ടു വന്നിട്ടില്ലെന്നും പറകിരരാജാവിന്റെ സ്നേഹത്തിന് അടുത്ത തിരുമുൽക്കുട യാത്രത്തന്നെ ഇല്ലെന്നും ആദായത്തെ ഇച്ഛിക്കുന്ന പക്ഷം പറകിരരാജ്യത്തു നിന്നു കൊല്ലത്തോളം ചാലുകൾ കേററിവരുന്ന കപ്പലുകളിൽനിന്ന് ആയതു ലഭ്യമാണെന്നും ഗാമ രാജാവിനെ ധരിപ്പിച്ചു. എന്നു തന്നെയുമല്ല തന്റെ രാജാവിന്റെ എഴുത്തു മഹമ്മദീയരെക്കൊണ്ടു വായിപ്പിക്കുവാൻ ഇരിക്കണമെന്നും എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവർ തന്റെ വിരോധികളാണെന്ന് മൻസൂർ തനിക്ക് അറിവുതന്നിട്ടുണ്ടെന്നും ഗാമ രാജാവിനോടു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ എഴുത്തു തജ്ജമ ചെയ്യാൻ മൻസൂർ തന്നെ തന്നെ രാജാവ് ഏല്പിക്കുകയും മഹമ്മദീയരുടെ വഞ്ചനകളെ കരുത്തുനിർത്തി തിനെപ്പറ്റി രാജാവ് അയാളെ ദേഷ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പറകിരരാജാവിന്റെ നാശം വരുത്തുവാൻ വേണ്ടി മഹമ്മദീയർ രാജസേവനം കോഴിക്കൂട്ടത്തു സഹധീനത്തിൽവെച്ചു ഗാമ വണിഗേഹം കെട്ടി നടക്കുന്ന ഒരു കടൽക്കുളത്തുവെക്കുന്ന ചാരപുരപ്പുറംവെക്കുന്ന പാറത്തുണ്ടാക്കി. ക്രിസ്ത്യാനികളോടുള്ള ദോഷത്താലും പറകിരരാജാവിന്റെ

ടെ വരവു നിമിത്തം തങ്ങളുടെ കച്ചവടത്തിന്ന് ഊന്നു വന്നെങ്കിലും എന്ന ഭയത്താലും ആകുന്നു ഇവർ ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നത്. മഹമ്മദീയരുടെ ശാസ്ത്രം സഹിക്കവയ്ക്കാതെകണ്ടാ അവരിൽനിന്നു വസൂൽ ചെയ്തിരുന്ന ചുങ്കങ്ങൾ പൊയ്ക്കൊണ്ടുവെങ്കിലും എന്നുള്ള ഭയംകൊണ്ടാ സ്റ്റേഷൻ നാട്ടുകാർ കീഴടക്കുക നിമിത്തം ആപ്രിക്കയിലുള്ള മഹമ്മദീയർക്കും കോപ്പറികൾക്കും സംഭവിച്ച അനന്തരങ്ങളെ കാത്തു ഭയപ്പെട്ട് പരകിരജാവു കൊടുത്തയച്ച നിസ്സാരമായ കാഴ്ചയാൽ ചെളിപ്പെട്ട വിച്ചത്താഞ്ഞ വിചാരിച്ചു പരകിരപ്പെലുകൾ കൊണ്ടുവന്ന ചാക്കുകളുടെ ദ്രൗല്യ്യത്തെക്കണ്ടാ മറ്റു വല്ല രാജാക്കന്മാരുടേയും അടുക്കൽ പോകുമെന്നുള്ള മഹമ്മദീയരുടെ ഭീഷണികളെ കേട്ടാ, അങ്ങിനെയായാൽ അവരുടെ കച്ചവടത്തിൽ നിന്നു തനിക്കു കിട്ടിവന്നിരുന്ന ലാഭം ഇല്ലാതായിപ്പോകുമെന്നു വിചാരിച്ചു സാമൂതിരിപ്പാട് ഒടുവിൽ ഇളകിവശായി, സ്റ്റേഷനാക്കുകൾ പറഞ്ഞു കപ്പലുകൾ കിരക്കൂടി അടുപ്പിക്കുകയും കപ്പലായകൾ ജാഗ്രതയായി വാങ്ങുകയും ചെയ്യാൻ ശ്രമംകെട്ടി കൊത്തുവാളെ ഗാമയുടെ അടുക്കലേക്ക് അയക്കുകയും ചെയ്തു. തന്നെ അധികകാലം സാമൂതിരിപ്പാട് താമസിപ്പിക്കുന്ന പക്ഷം കപ്പലുകൾ തിരിയെയുറപ്പിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകാൻ ഗാമ കപ്പലിലുണ്ടായിരുന്ന അയാളുടെ അനുജനോട് എപ്പോഴും ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും ഒട്ടേറെ വാഗ്വാദം കഴിച്ചതിൽ പിന്നെ ചാക്കുകൾ എറക്കുമെന്നും അവകൾ വില്ലാൻ ആളുകളെ അയക്കുമെന്നും സമ്മതിച്ചു കപ്പലിലേക്കുതന്നെ മടങ്ങിപ്പോയി. കൊത്തുവാളുടെ നടവടി തൃപ്തികരമല്ലായിരുന്നുവെന്നും മറ്റും ഗാമ ആവലാധി പറഞ്ഞതിന്നു രാജാവു നല്ല ഭംഗിയായ വാക്കുകൾ പറയുകയും അഴിവ് അധികം കോഴിക്കോട്ടാണെന്നു ഭാവിച്ചു ചാക്കുകൾ അവിടെക്കയക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും ആണ് ചെയ്യുന്നത്.

ഗാമ തടസ്സമൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. പക്ഷെ അയാൾ ദിവസേന രണ്ടു മൂന്നും ആളുകളെ അയച്ചു നഗരത്തിലെ സമാരംഭങ്ങൾ അറിയാറുണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ വിശേഷിച്ചു ഒന്നും ഉണ്ടാവാ

റില്ല. തന്റെ വകയായിട്ട് ഒരു എജണ്ടിനെ സ്ഥിരമായി കോഴി
 ക്കോട്ടു നിർത്തുവാൻ ഗാമ രാജാവിനോട് അനുവാദം ചോദിച്ചു.
 അപ്പോൾ രാജാവ് കപിതനായി ഗാമയുടെ ആറക്കരയിൽ രണ്ടുപേ
 റെ ബന്തോവസ്യിൽ നിൽക്കുന്ന പാകികളുടെ ചാക്കുകൾ എല്ലാം
 ഒതുക്കുവാനും കല്പിച്ചു. അവർ പറഞ്ഞിട്ടാ തന്റെ ആറക്കര
 വിട്ടയക്കുന്നില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ പുറകുകൾക്കുള്ളിൽനിന്നു ചാക്കു ക
 യറി വന്നിരുന്ന നാട്ടുകപ്പലുകളിൽ ഉടനെ വന്നതായ ഒന്നിനെ
 എത്രത് അതിൽനിന്നു പ്രധാനികളായ ആളുകളെ പിടിച്ചു
 പുറകടലിൽപോയി കിടക്കുകയും ചെയ്തു. ഇമ്മന്യുവൽ രാജാവി
 ന് ഒരു എഴുത്ത് എഴുതുന്നതുവരെ മാത്രമേ താൻ പിടിച്ച പാകി
 കളെ നിർത്തുകയുള്ളുവെന്നും അമരാൽ തന്റെ ഭൃത്യന്മാരെ പിടിച്ചു
 തു.വളരെ ആശ്ചര്യം തന്നെയെന്നും രാജാവ് ഗാമയെ അറിയിച്ചു.
 അപ്രകാരംതന്നെ പിറെ ദിവസം പിടിച്ച രണ്ടു പാകികളെ ഒരു
 എഴുത്തോടുകൂടി കപ്പലിലേക്ക് പറഞ്ഞയച്ചു. ചാക്കുകൾ വിട്ടു
 കൊടുത്തതും ഇല്ല. അവ അമരാൽ നോശിച്ചുകൊണ്ട് പോകുന്ന എ
 ജണ്ടിനു വില്ലാനായി വെച്ചിരിക്കുകയാണെന്നായിരുന്നു എഴുത്തിൽ എ
 ഴുതിയിരുന്നത്. താൻ എജണ്ടിനെ നിശ്ചയിപ്പാൻ ഭാവിച്ചിട്ടില്ല
 എന്നും ചാക്കുകൾ വിട്ടുകിട്ടുന്നവരെ താൻ പിടിച്ച ആളുകളെ വിട്ട
 യക്കുന്നതെല്ലെന്നും ഗാമ മറുപടി പറഞ്ഞു. പാകികൾ നിമിത്തം
 തനിക്കു പ്രാണഹാനി വരുമെന്നും അതുകൊണ്ടു തന്നെക്കൂടി പേരട്ടു
 ഗലിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകേണമെന്നും പിറെ ദിവസം മെൻസെ
 യ്ക്ക് കപ്പലിൽ വന്ന് അമരാലോടു യാചിച്ചു. പാകികൾ സമ്മതി
 ച്ചു. അതിൽ റിന്നെ ചാക്കുകൾ എല്ലാം എഴു വള്ളങ്ങളിൽ ആയി
 കേറ്റി രാജാവ് പാകികൾക്ക് അയച്ചു കൊടുത്തുവെങ്കിലും ഗാമ
 അവയെ കൈക്കൊണ്ടില്ലെന്നു മാത്രമല്ല കോഴിക്കോട്ടു രാജാവ് ര
 ന്നോടു കാണിച്ച അപമയ്ക്കോടുണ്ടു സാക്ഷികളായി മലയാളികളെ
 പേരട്ടുഗലിലേക്കു കൊണ്ടുപോകയാണെന്നും പറഞ്ഞു. പീരകികളെ
 കൊണ്ടു വള്ളങ്ങൾ വെടിവെച്ച് കാടിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

മലയാളതീരത്തുള്ള മറ്റൊരു തുറമുഖത്തുനിന്നു രാജാവിനു അ

ല്ല വാക്കുകളുള്ള ക്ഷേത്രം പിന്നീട് ഗ്രാമ എഴുതി നായച്ച് അഞ്ചു ഭിപിളകളും അവിടെനിന്നു യൂറോപ്പിലേക്കും തിരിച്ചു.

പുത്തേഴുത്ത് ഗോവിന്ദമേനോൻ, ഡി. എ.

സംഭാഷണം

ജിഹ്വഗ്രോവർത്തതലക്ഷ്മി

ജ്ജിഹ്വഗ്രോമിത്രബാധവാഃ

ജിഹ്വഗ്രോബാധനപ്രാപ്തി

ജ്ജിഹ്വഗ്രോമരണംഘ്രവം.

നോനലമെന്നനലനുടെമെയന്നലം

യാനലത്തുള്ളതുളമൻറ

ആക്കുമാ? കടുമതനാൽ വരുവതാ

കാത്താമ്പൽ ശൊല്ലിൻ കറുശ്ശേവ്

അടവിമഴുകൊണ്ടുവെട്ടിയലകച്ചീടം

കറിയൊച്ചാട്ടി ചുറ്റിച്ചാലകച്ചീടം.

കുട്ടുതിപിടിപെട്ടുഹിച്ച്ചിലാവനാ

വാട്ടുമെന്നിയേചിരൽതളിക്ടമസ. ശയം

ഭൃഷ്ടപാക്കിനാൽദശാമയതുതളിക്ടല്ല

ഒട്ടേറെക്കാലംകഴിഞ്ഞാലുമെന്നറിയേണം.

സംസ്കൃതം, തമിഴ്, മലയാളം, എന്നീഭാഷകളിൽ മന്ത്രമല്ല; സാമാന്യം എല്ലാഭാഷകളിലും വാക്കിന്റെ വൈഭവത്തെപ്പറ്റി പഠിക്കേണ്ടതാണ്. ഹിന്ദുക്കളായ നാം വാക്കിനു ദേവതാ കൊടുത്ത രൂപം സങ്കല്പിച്ച് ആരാധിക്കുന്നതും കൂടിയുണ്ട്. അനുഭവം കൊണ്ടു അളവറ ശക്തി വാക്കിനുണ്ടെന്നു പറയാൻ തരമുള്ളു. ഞാണിന്റെ വലിവു പരീക്ഷിക്കുന്നതിനു വെറുതെ ഉലിച്ചുവിടുന്ന ശരം വിചാരിക്കാത്ത ലക്ഷ്യത്തിൽ കൊള്ളുകയും കൊല്ലുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ നമ്മുടെ മുമ്പിൽനിന്നു ചോദ്യംപാകുന്ന വാ

കുറുകൾ ചിലപ്പോൾ വാചാരികാത്ത കരാളുടെ ഹൃദയത്തിലേറു പുണ്യാടുന്നില്ലെ? കഠിനമായ മനോവേദനകൊണ്ടുള്ളതുകി മുഖ പ്രസാദത്തിന്റെ മുരട്ട കത്തിയിരിക്കുമ്പോൾ വചനാമൃതം കൊണ്ടു നനച്ചു തണുപ്പിച്ചും തളിപ്പിക്കുന്നില്ലെ? അതിവിദഗ്ദ്ധന്മാർ പ്രായേണ കണ്ടുവരുന്ന ദാർദ്ദ്രാദിദുഃഖങ്ങൾ അവരുടെ ഉള്ളിൽ തട്ടാതെ കഴിച്ചു കൂട്ടുന്നതു കാളിദാസാദിമഹാകവികളുടെ സൃഷ്ടികളിൽ ലയിക്കുന്നതുകൊണ്ടല്ലെ? വാക്കിന്റെ വൈഭവം പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയാൽ അവസാനമില്ല.

വാക്കിന്നും അതിന്റെ പ്രയാഗത്തിന്നും ഇത്രയും പ്രഭാവമുള്ളതുകൊണ്ടു സംഭാഷണത്തിൽ നാമെത്രാത്രം മനസ്സികത്തേണമെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. ആളുകൾ ഒത്തൊരുമിച്ച് ഓരോരുത്തരുടെ ആലോചനകൾ മറുഭാവങ്ങളുടെ ആലോചനകളായി 'ഉത്തമാരുന്നതു' കൊണ്ടു പരസ്പരമുണ്ടാകുന്ന ഉൽകഷ്ഠം വിനോദവുമാണ് സംഭാഷണത്തിൽനിന്നു മുഖ്യമായി നമുക്കു കിട്ടുന്ന ഫലം. ഈ ഫലപ്രദമായോടുകൂടി നാമെല്ലാവരും സംഭാഷണത്തിന്നു തുനിഞ്ഞാൽ എത്രാവഗത്തിലാറിവു യോഗ്യതയും വർദ്ധിക്കുമെന്ന് അനുഭവിച്ചു അറിഞ്ഞുകൂട്ട. നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഇപ്പോൾ നടക്കുന്ന സംഭാഷണങ്ങൾ ചിക്കതും ഉദ്ദേശമില്ലാതെയാണ്. ഇതു ചെയ്യരുതെന്നു പുരാതനന്മാർ നിഷേധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

‘ശൃംഖലൈരംവിവാദഞ്ച
നകയ്ക്കൽകേനചിത്സാര
പരിഹാസേവ്യനൗചിത്വം
സ്വപ്നേപ്യന്യവധൂരതിഃ’

പണ്ഡിതന്മാർ ഈ ഉപദേശത്തെപ്പറ്റി അറിവില്ലാത്തവരല്ലെങ്കിലും അവരെപ്പോലെ ശൃംഖലാദോ ചെയ്യുന്നവരായില്ലെന്നാണ് അനുഭവംകൊണ്ടു കാണുന്നത്. ഇങ്ങിനെ വരുന്നതു ജനസമുദായത്തിന്റെ ദുർദ്ദശാപരിപാകമെന്നല്ലാതെ മറ്റൊരു പറയാം; എന്തുചെയ്യാം? അപൂർവ്വമായി ഒന്നോ രണ്ടോ സംഭാഷണങ്ങൾ ഉ

ദേശമുള്ളതായി കാണാറുണ്ട്. എന്നാൽ ഉദ്ദേശം പരപരിഹാസമായിരിക്കും. ഇതിനേക്കാൾ ശോചനീയമായിട്ട് എന്താണുള്ളത്?

സദാലാപസാമത്വം അദ്വൈതം കൊണ്ടു ലഭിക്കാത്തതായ ഒരു സഹജഗുണമൊ അദ്വൈതം ആവശ്യമില്ലാത്ത ഒരു നിസ്സാരകായ്മമൊ ആണെന്നു വിചാരിച്ചു മറുത്തു വിദ്യകളിൽ ചെയ്യുവാനു പരിശ്രമം അതിലും ചെയ്യുവാനാണത് അബദ്ധം. സംഭാഷണമാകുന്ന കാര്യേണവിനേക്കറന്നു പാലേടുക്കേണമെങ്കിൽ പഴക്കവും ശീലവുമുള്ളവർതന്നെ വേണം. ഇതു രണ്ടുപിറ്റാത്തവനാണെങ്കിൽ പാലിന്നു പകരം കുത്തു ചവിട്ടു സുലഭമായി കിട്ടും. ഇപ്പറഞ്ഞതിന്റെ താല്പര്യം ഒരു പാഠശാലയോ ആശാണോ വേണമെന്നല്ല. വിദ്യകൊണ്ടോ, സ്ഥാനമാനംകൊണ്ടോ, വയസ്സുകൊണ്ടോ, ധനംകൊണ്ടോ, പ്രമാണിത്വമുള്ളവർ വേണ്ടവിധം സംഭാഷണം ചെയ്തു തുടങ്ങിയാൽ ലോകം അവരെ അനുവർത്തിച്ചുകൊള്ളും.

യേദൃദാചരതിഃശ്രേഷ്ഠസുതദേവതദോജനഃ

സയൽപ്രാണൈരുകരുതേദേരചസുദേവതൈര്യ.

ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി സംഭാഷണം ചെയ്യുമ്പോൾ ദുഷ്ടിവർക്കുണ്ടായ കായ്മങ്ങൾ അനവധിയുണ്ട്. അതുകളിൽ പ്രധാനമായിട്ടുള്ളവകളെ ആൾ, അവസരം, വിഷയം, വിധി, എന്നിങ്ങിനെ നാലുചിരിവായി പിരിക്കാം.

ആളെ അറിഞ്ഞു സംഭാഷണം ചെയ്യുക എന്നുള്ളത് വളരെ പ്രയത്നമായിട്ടുള്ളതാണ്. ഇതിനെപ്പറ്റി ഒരിംഗ്ലീഷുഗ്രന്ഥകർത്താവു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് എല്ലാവരും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്. രണ്ടുളകൾ തമ്മിൽ സംസാരിക്കുമ്പോൾ അവിടെ ആറാളുകളുണ്ടെന്നാണിദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം. അതെങ്ങിനെയാണെന്ന് രാമനും കൃഷ്ണനുംകൂടി സംസാരിക്കുന്നു എന്നു വിചാരിക്കുക. അവിടെ ബ്രഹ്മസൃഷ്ടിപ്പടിക്കുള്ള രാമനും രാമന്റെ നാട്ടുപ്രകാരമുള്ള രാമനും രാമൻ ഇന്നതരക്കാരനാണെന്നു കൃഷ്ണൻ വിചാരിക്കുന്ന രാമനുംകൂടി മൂന്നു രാമന്മാരും അതുപോലെ മൂന്നു കൃഷ്ണന്മാരുംകൂടി ആണ്. ഇദ്ദേഹം പറഞ്ഞ കണക്കിലും ചിലപ്പോൾ കൂടിക്കാണാം. താൻ ഇന്നു

തരക്കാരനാണെന്നു കൃഷ്ണനെ മാറി വിശ്വസിപ്പിക്കാൻ രാമൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഒരു രാമനെക്കൂടി രാമന്റെ കണക്കിലും അതുപോലെ ഒരു കൃഷ്ണനെക്കൂടി കൃഷ്ണന്റെ കണക്കിലും ചേക്കാം. അപ്പോൾ ആകെ ആൾ എട്ടായി. ഈ എട്ടു മനുഷ്യരാണ്. അതിൽ സിംഹം, പുലി, പൂച്ച, കറുക്കൻ, വാലട്ടിപ്പട്ടി മുതലായ നാല്ക്കാലിവകളേടേയും, പഞ്ചപക്ഷികളും ദൃഷ്ടിലേക്കുമാത്രം ദൃഷ്ടിയുള്ള അട്ട മുതലായ ജലജന്തുക്കളുമുണ്ട്. ഇതെല്ലാമറിഞ്ഞാൽ മാത്രമെ ആളെ അറിഞ്ഞ സംഭാഷണമാകയുള്ളൂ.

ആളെ അറിഞ്ഞാലും പോരാ, അവസരമറിഞ്ഞു സംസാരിക്കണം. അവസരം തെറ്റിപ്പറഞ്ഞാൽ കളി കാര്യമായും കാര്യം കളിയായും രണ്ടും പതിരായും പോകുന്നതു നമുക്കെല്ലാം നിത്യംനുഭവമാണ്.

അനവസരേയൽപരിതാ
സുഭാഷിതമപിവതിഹാസായ
രഹസിപ്രൗഢവധൂനാം
രതികലേവേദപാഠുവ'

അവസരമറിഞ്ഞു സംഭാഷണം ചെയ്യാനുള്ള മിടുക്കിനെയാണ് കൗചിത്ര്യമെന്നും പാണ്ഡിത്യമെന്നും പറയുന്നത്.

പ്രസൂപസദൃശംവാക്യം
സ്വഭാവസദൃശീംക്രിയാ
ആത്മശക്തിസമംകോപം
യോജാനാതിസപണ്ഡിതഃ'

ഇതറിയാത്തവനെ അപണ്ഡിതൻ എന്നു പറഞ്ഞാൽ മതിയാകയില്ല. അസദ്യൻ എന്നുതന്നെ പറയണം.

പിന്നെ നോക്കേണ്ടതു സംഭാഷണത്തിന്നു തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ട വിഷയത്തെപ്പറ്റിയാണ്. തുടന്ന് സംഭാഷണത്തിൽ ഭാവനാസാഹചര്യംകൊണ്ടു വിഷയത്തിൽനിന്നു വിഷയാന്തരത്തിലേക്കു പോകുന്നതു മനുഷ്യബുദ്ധിയുടെ സ്വഭാവമാണ്. ഒരു വിധത്തിലും സംബന്ധമില്ലെങ്കിലും മണ്ഡൂകപ്ലുതരീത്വം വിഷയം മാറി മാറി സംസാ

രിക്കുന്ന ചിലരുണ്ട്. പ്രകൃതികൊണ്ടോ പ്രത്യേക വികൃതികൾ
 ണ്ടോ സംഭാഷണത്തിന്നിദശവന്നുകൂടി വിഷയം ആകെങ്കിലും വി
 രസമായി കലാശിച്ചാൽ മുടക്കംപറഞ്ഞു മുഖപ്രസന്നതകൊടുക്കു
 തെത്തന്ന വിദഗ്ദ്ധതയോടുകൂടി തട്ടിത്തിരിച്ച് ആ വിഷയത്തെ മറ
 റന്നതു കേട്ടുനില്ക്കുന്നവരുടെ മുറയാണ്. അതിന്നു വശമില്ലാ
 ണ്തിട്ടോ, ഇനിക്കെന്തുചതു'മെന്നു വിചാരിച്ച ശ്രമിക്കരുതിരുന്നി
 ട്ടോ, നാവിന്നു ലഗാതില്ലാത്ത ചിലരെ എന്തെങ്കിലും തൊള്ളയിൽ
 തോന്നിയതു പറയാൻ വിടുന്നതുകൊണ്ടുള്ള ഭൂഷ്യം പറഞ്ഞാലൊഴ
 ണ്ടില്ല. ലേശം താമസിയാതെ ദൂരാലാപം തിരിച്ചു സദാചര്യ
 ണ്തിൽ അറിയതെ ചാടിക്കുന്നവനാണ് സ്നേഹിതൻ. അവനാ
 ണ് ബന്ധു. അവനാണ് ഗുരിക്കന്മാരുടെ ഗുരു. ആകെങ്കിലും
 പരക്കുപററാമെന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ട് അതൊരു മിടുക്കനെന്നു വി
 ചാരിച്ച് അതിനെത്തന്നെ പറയാൻ കിരകിരപ്പുണ്ടാകുന്ന നാക്കി
 നെ അമർത്തണം. അങ്ങിനെ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ നമുക്കു വിവേകം
 കൊണ്ടെന്തുഫലം?

ഹീനാംഗാനതിരികതാംഗൻ
 വിദ്വാഹീനൻവയോധികൻ
 രൂപദ്രവ്യവിഹീനശ്ച
 ജാതിഹീനശ്ചനാക്ഷിപേൽ'

എന്ന ധർമ്മപദേശത്തെ സദാകാലവും അനുഷ്ഠിക്കുന്നതി
 ന്നമത്രാ നിശ്ചയബുദ്ധിയില്ലാത്തവൻ വന്ദ്യനാവാൻ പ്രയാസം.

എങ്ങിനെ സംഭാഷണം ചെയ്യണമെന്നു പറയുന്നതാണ് സം
 ഭാഷണവിധി എന്നു മുൻ പറഞ്ഞത്.

സേത്യാശ്ച യാൽപ്രിയംഋയാൽ
 നഋയാൽ സത്യമപ്രിയം.
 പ്രിയഞ്ചനഃ ഹൃതഃഋതഃ
 ദേഷ്യധർമ്മഃ സനാതനഃ'

വിത്തിന്നുള്ളിൽ വൃക്ഷമെന്ന പോലെ ഈ വിധിയിൽ അനേ
 ക സംഗതികൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഇതാണ് പാദമധുരം. ഇതാണ്

ലോചനമൃതം. എങ്കിലും ഈ വിധിയുടെ സാരം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനേക്കാൾ അതിന്റെ അർത്ഥാനന്തിനാണ് പ്രയാസം. നമ്മുടെ വാക്കുകളും കർമ്മങ്ങളും വിവേകത്തിനെ അവലംബിച്ചു നില്ക്കുന്നതാണെങ്കിൽ ശരിയായ നടപടിക്ക് ഗുണദോഷജ്ഞാനം മാത്രമേ വേണ്ടൂ. വാല്മീകി നിമിത്തം മനോവികാരങ്ങൾക്കു തരിച്ചു പോയിരിക്കുന്ന കിഴവന്മാരും ഇന്ദ്രിയജയം വന്നിട്ടുള്ള യതികളും ഒഴികെ മനുഷ്യരുടെ വാക്കും കർമ്മവും പ്രായേണ രാഗദോഷാദി മനോവികാരങ്ങളെ അവലംബിച്ചു വരുന്നതായിട്ടാണ് നാം കാണുന്നത്. ആ വക വികാരങ്ങൾ അനൃതജനകങ്ങളാണെന്നു ധരിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഒരു സാമ്യത്തിലുള്ളവരേക്കാൾ വിദ്വേഗിയെല്ലാം ധനത്തിലോ എന്തെങ്കിലുമൊരു സാഗതിയിൽ മെച്ചമുണ്ടായാൽ കൊള്ളാമെന്നാഗ്രഹം ഇല്ലാത്ത മനുഷ്യനുണ്ടോ എന്നുതന്നെ സംശയമാണ്. ഈ ആഗ്രഹം പ്രാരഭത്തിൽ ഒരു സർഗ്ഗമാണെങ്കിലും അതിന്റെ വളച്ചുയിൽ അല്പം നോട്ടക്കുറവുവന്നു പോയെങ്കിൽ മിഥുനം, പാണ്ഡിത്യവും എന്നീ ഭൂതങ്ങളായി കലാശിക്കാം. ആ രണ്ടു ഭൂതങ്ങളുമുള്ള ചക്രം സത്യം, യുദ്ധാദിത്യാദി വിധിയെ ലാഘിക്കാതിരിപ്പാൻ വളരെ പ്രയാസമുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ അസത്യം പറയിക്കുന്നതിന് അനവധി പ്രോത്സാഹകന്മാർ നമ്മുടെ ഉള്ളിൽതന്നെ ഉണ്ടാകാമെങ്കിലും സത്യമേ പറയാവൂ.

സേത്യാർക്കു കൈത്തൊടാമ്കം

ശാസ്ത്രത്തിൽക്കണ്മതില്ലനാം'

അങ്ങിനെ യതിച്ചും സത്യം പറയുന്നത് അനൃതജനകങ്ങളായ ഭൂതങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുന്നതിന്നു മതിയാകുന്നതാണ്.

നീരിനാൽശുദ്ധമാംദേഹം

നേരിനാൽശുദ്ധമാംമതം'

മേൽപറഞ്ഞതുകൊണ്ട് സത്യം പറയുന്നത് തനിക്കു ഗുണമാണെന്നും പറയാതിരിക്കുന്നത് തനിക്ക് ദോഷമാണെന്നും മാത്രമേ സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളൂ. തനിക്കുണ്ടാകുന്ന ഗുണദോഷത്തേക്കാൾ അനൃതവരുന്ന ദോഷത്തെ പ്രധാനമാക്കിയാണ് തിരുവള്ളവനായി

നാർ സത്യഭാഷിതത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ

അന്യർക്കുദോഷംചെയ്യാത്ത
വാക്കുതാൻസത്യഭാഷിതം'
അതുകൊണ്ടാണ്
കുറമറഗുണംനൾകിൽ
പെരിയംസത്യവക്ത്രമാം'
എന്നുദ്ദേഹത്തിന്ന് പറയേണ്ടിവുന്നത്.

സംഭാഷണത്തിൽ പ്രിയം പറയുന്നതും അപ്രിയം പറയതിരിക്കുന്നതും ഒരു ജനസംഘത്തിന്റെ ജീവനായ ഐകമത്യത്തിനും നമുക്കുതന്നെ സൈപരത്തിനും അത്യാവശ്യമാകുന്നു. ധർമ്മമായ വഴിയിൽനിന്ന് പതറാതെ അന്യനെ സന്തോഷിപ്പിക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ അപ്രകാരം ചെയ്യേണ്ടത് നമ്മുടെ മുറയാണ്. എങ്കിലും പ്രഭുത്വം, അധികാരവലിപ്പം, ത്രാൻ പ്രമാണിത്വം മുതലായ ചിത്തരോഗം പിടിപെട്ടവരും, പലേ കാരണത്താലും മറ്റുള്ളവർക്ക് പ്രിയമോ അപ്രിയമോ എന്നു നോക്കുന്നതിൽ ശ്രദ്ധവെക്കത്തക്കവരും വിപരീതവഴി കാണിച്ചുതരുമ്പോൾ അവരെ അനുവർത്തിച്ചുപജീവിക്കേണ്ടിവരുന്ന ഭൂരിപക്ഷക്കാർക്ക് ഈ വിധിയെ ലാഘിക്കാനാണ് അധികം തരമുള്ളത്. ;

ഒരു സംഗതികൂടി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച് അവസാനിക്കാം. നാമുച്ചരിക്കുന്ന ഓരോ വാക്കുകളും നമ്മുടെ ഹൃദയം മറയ്ക്കുവെന്ന് കാണുന്നതിനായി നീട്ടിക്കൊടുക്കുന്ന ഓരോ ചിന്തകണ്ണാടിയെന്ന റിത്തിരിക്കേണ്ടതാണ്. ചില ആളുകളായി നാം പരിചയം തുടങ്ങുമ്പോൾ അവർ നമുക്കു ചെയ്യുന്ന ആചാരപരമ്പരകൾ കൂടിയും കുറഞ്ഞും വരുന്നുണ്ടല്ലോ. ഇതിനുള്ള കാരണം നമ്മുടെ വാക്കിൽകൂടി അവർ നമ്മുടെ ഉള്ളറിയുന്നതുകൊണ്ടാണ്. വാചാലനെന്ന പേർ സമ്പാദിക്കാൻ കൊതിയോടുകൂടി വേണ്ടതും വേണ്ടാത്തതും പറയുന്നവർക്ക് ഇങ്ങിനെ ഒരുപകടം സാധാരണ പറ്റാറുണ്ട്.

ശരിയായ സംഭാഷണത്തിന്നു വേണ്ടതായ അറിവും അതിന്നു

ഈ ഭാഗങ്ങളും നോക്കുമ്പോൾ മൗനംതന്നെ നല്ലത്. എന്നല്ല മൗനത്തിന്നു ഒരു മെച്ചം കൂടിയുണ്ട്. മൗനിക്കു വാസ്യവത്തിൽ ഗുണമില്ലെങ്കിലും ഉണ്ടെന്നുറോപിക്കുന്നതിന് ലോകസ്വഭാവമാണ്. കൂകുന്നതുവരെ കറക്ക കയിലാണെന്നു നടിക്കുന്നതിന്നു വിരോധമില്ല. ജനങ്ങൾ കയിലാണെന്നു വിചാരിക്കുകയോ ചെയ്യാം. നല്ല കപ്പായവും തലപ്പായവും മറ്റും ധരിച്ചു സഭയിൽ പോയാൽ ആരും എന്നു ശങ്ക ജനിപ്പിച്ചു ആളുകളെ അകറ്റാം.

കോയംസുവസനഃവഷ്ടിത-

മായാൽമുഖൻ സമത്ഥനഃയോന്നൊ

വായതുറന്നുരിയാടു-

നായവസരമാഭ്രമത്തിനതിരെല്ലാം .

കാരാട്ട് അച്ചുതമേനോൻ, ബി. എ. ബി. എൽ.

ഏകാദശമാഹാത്മ്യം

(സ്രീഭദ്രാക്ഷാ'പേരല)

സാരസാക്ഷൻറകാരണ്യത്താലെ
സരഭാന്നപ്തംതോന്നിട്ടു പദം
സാധുഭക്ഷിച്ചവന്നുമില്ലെല്ലം
സാധിക്കുംജലപാനചെല്ലിയാ
സംഭരമതുവേദത്തിങ്കലാ
സമ്മതമെന്നൊച്ചാനസ
സർവ്വതോമുഖംകൊണ്ടുപാരണാ
സാർവ്വഭൗമൻകഴിച്ചാനന്നേരം
സതപരമതറിഞ്ഞുമാമുനി
സത്തമനപ്പോൾദിവ്യദൃഷ്ടിയാൽ
സാഹസത്തോടെഭൂമിപാലനെ

സംഹരിപ്പാനായിവന്നുവേഗത്തിൽ
സംഗ്രാഹകാപമണഞ്ഞവനോടു
സാധിക്ഷേപാപറഞ്ഞുതപസൻ

(അഞ്ചടി' പോലെ)

ഭൂപാലധമകുറിനകശൂലകേരം
ഭൂലാകമതിൽനിന്നെക്കണക്കെയില്ലാരുവൻ
ഭൂതിക്കുഷ്ഠണിമുനൈകളിച്ചുഞാൻവരുമ്പോൾ
ഭൂജിച്ചുനീസുഖിച്ചുങ്ങുചന്ദിച്ചതുംവിചിത്രം
ഭൂരികൊണ്ടിഹനമ്മധിക്കരിച്ചതിനാലെ
ഭൂതിയാക്കുവൻനിന്നെനരവരകുമതേ
ഭൂരികോപമോടേവംപറഞ്ഞുമാമുനിയും
ഭൂമിയിൽജടവലിച്ചുടിച്ചപ്പോളടനെ
ഭൂതലമതിൽനിന്നുപുറപ്പെട്ടുതരസം
ഭൂവനൈകഭയങ്കരിയായുദവതയും
ഭൂതഹമതുപോലെനെടുതായോഷ്ടലും
ഭൂകുടിഭീഷണംമുഖമെരിയുകണ്ണുമായി
ഭൂജമതിലൊരുവാളുമിളക്കിക്കൊണ്ടുപരി
ഭൂപതിയുടെനേരെയടുത്തപ്പോളടനെ
ഭൂതശാച്ഛിതൻചതുർഭുജനജനമലൻ
ഭൂഷണലസിതനാദിദേവനജിതൻ
ഭൂതങ്ങളുകുതാരിൽമരുവുമംബുജാക്ഷൻ
ഭൂതപഞ്ചകുരൂപൻഭവഭയശമനൻ
ഭൂജഗേന്ദ്രശയനനാഭഗവാനെന്നിനച്ചു
ഭൂസുരപ്രിയൻനൃപതിഇളകാതെവന്ദിച്ചു.

(ചാരത്തുവന്ന' എന്നുപോലെ)

താത്ക്കാരിൽവല്ലഭൻറതുചക്രമതുനേരം
താഴ്ന്നുടനതെപുറപ്പെട്ടുവേഗാൽ

തരണഭംഗസ്തംബിംബമൊക്കത്തറായിരംകോടി
 തരസാവന്നൊരുമിച്ചുണ്ടുദിച്ചുപോലെ
 തളളിവന്നെഴുന്നീടുജപാലാമലകളോടും
 തുളളിവന്നടുക്കുന്നനേർത്തിങ്കൽ
 തത്രവന്നെതിരിട്ടുകൃത്യയുമാത്തിയേടെ
 കത്തിയങ്ങരിഞ്ഞുപോയ്പററുപോലെ
 തമ്പുരൻമാധവന്റെവസ്ത്രംചക്രംമുനി
 തൻപിമ്പതുടൻകൊണ്ടടുക്കുന്നേരം
 താടിയുമാടിപ്പാരിൽപേട്ടിച്ചുണ്ടാടിയോടി
 തടിയൊക്കെവിയന്തോറംവിവശനായി
 താൻചെയ്യുകമ്മെല്ലാംതാനനുഭവിച്ചീടും
 തനിക്കുതൻപോന്നോരുമുനിയെന്നാലും
 തരണിചംശജനായധരണീനാഥനെയെന്നും
 തരംകെട്ടുപുതിനായിത്തുടന്നുമൂലം
 തടിനിയിലൊളിച്ചാലുംകടലിൽപ്പോയ്കിടന്നാലും
 തടവില്ലസുദർശനമവിടെച്ചല്ലും
 തദനുമാമുനിതന്റെസദനമങ്ങകൾപൂക്കു
 ത്രിദശനാഥനെയിളിച്ചിവണ്ണുചൊന്നാൻ.

(ശ്രേഞ്ചിതകേളി' എന്നുപോലെ)

വാസവത്താൻതചവരക്കുകൾകേട്ടിഹ
 വെറുതെവലയുമാറായല്ലോ
 വാട്ടമകുന്നസുദർശനമെന്നുടെ
 വഴിയെവരുന്നിതതിശോഭാരം
 വല്ലഭാചെയ്യുമകറുക
 വലിയൊരുവലമഥനാൻ
 വസതികളുതിശോഭാരമാകും
 വന്ധിയലുന്നസുദർശനലംഘനം
 വഹിയായെന്നവരചെയ്യൂ

വരുകകളിങ്ങിനെകേടുസുരവരൻ
 വിരവൊടുവളരവണങ്ങി
 വാച്ചതപോധനനിന്തിരുവടിസുര-
 വരപുരമിദമെരികൊല്ല
 വന്ദനമമ്പൊടുചെയ്തുപുരാസുര-
 വൈരിചരണയുഗമിപ്പോൾ
 വാസവൻചൊന്നതുകട്ടമഹാമുനി
 വിവശതയൊടുടനോടി
 വാരുരമൊമുനിശങ്കരൻരുനേരട്ട
 പരവശതകളുണർത്തിപ്പാൻ
 വരണവൈരിവണങ്ങിമുകുന്ദനെ
 പരമവനോടിദമുച
 വൈകുണ്ഠൻതന്നുടെചക്രമിതേരക്കുന്തി
 വൈകുന്തയ്ക്കേടെപോക.

(സുന്ദരിമർമ്മണി' എന്നു പേരുള്ള)

ശങ്കരൻതന്നുടെവചാ-മുനി
 ശങ്കവെടിഞ്ഞുനടന്നു
 ശാങ്ഗായുധന്റെസമീപം-പൂക്കു
 ശാന്തനായേവംപറഞ്ഞു.
 ശൗരമുകുന്ദമുരാരെ-ജയ
 ശൗയ്യാംബുധമുകിതവണ്ണ
 ശരൂകലാന്തകവില്ലോ-തവ
 ശത്രുഗ്നിതന്നിൽത്തേനിപ്പോൾ
 ശല്യസമാനമെരിയം-മുമ്പ
 ശാശ്വതപരഹിതപരലോ
 ശക്തിക്കുയംപൂണ്ടിവണ്ണം-മുനി
 ശരതവെടിഞ്ഞുരചെയ്തു
 ശാച്ഛംശസംഭവൻതന്നോ-ടപ്പോൾ

ശതമഖസോദരന്തച
 ശരണാഗമിച്ചാലുവേഗ-മെന്നെ
 വെടിഞ്ഞബരീഷനെത്തന്നെ.
 ശക്തനവൻമമഭക്തൻ-തവ
 ശ്രമമിതശേഷമകററാ
 ശക്തനാഭൂപന്റെദാസൻ-ഞാനും
 ശമദമഭക്തികളേറ്റത്താൽ

(‘മേട്ടോലുംമൊഴി’ എന്നുപോലെ)

രാജീവനയനൻതന്റെറവാക്കുകേട്ടുമുനി
 രാജകുലപുംഗവന്റെറകാൽപിടിച്ചു
 രഭസതരമവനുംമുനിയ്ക്കഭയംനൾകിയപ്പോൾ
 രചിതകുപംചക്രവർത്തിയല്ലോ
 രാജമൗഖിമാമുനാവരുവാളവുമുന്വ
 രാപ്പകൽഭജിച്ചീടതെവാണാനല്ലോ
 രചിതാനന്ദമിരിവരുമായ്ഭക്തിചെയ്തുപിന്നെ
 രസമിയന്നുമാമുനിയരുളിച്ചെയ്തു
 രാകേരുചന്ദനാഭൂപനിന്നെപ്പോലെനിഴ്ജ-
 രാരിവൈരിഭക്തൻമരണരാരുമില്ല
 രമണിമാരുംരമയുഷ്മയുൾക്കൊത്താലിന്ന
 രമണദ്രുമിണാദികളുമിത്രപ്രിയമല്ലല്ലോ
 രാക്ഷസകലാരിതന്നെചിന്തിച്ചുള്ളിൽഭൂമി
 രക്ഷിച്ചുവസിക്കുന്നീസുചിരംവിര
 രാജരാജതുല്യനുംബരീഷൻതന്നോടേവം
 രഞ്ജിച്ചരുൾചെയ്തുപോയിടുപ്പംസംവം
 രമണീയംഗൻകമലാകാന്തൻനെല്ലുവായിൽമേവു
 രതിരമണജനകദേവകൈതൊഴുന്നൻ.

മച്ചാട്ടിളയത് (ശാന്തപ്പിള്ളി).

മനുഷ്യർ വാനരന്മാരുടെ

സന്തതികളാകുന്നുവോ?

പടക്കെ ഇളന്തൻ ഹരി

തൃപ്പൂണിത്തുറ

ഇംഗ്ലീഷുഭാഷ പഠിക്കുന്നതോടുകൂടി അനേകം പുതിയമതങ്ങളെ അറിയുവാൻ നമുക്കിടവരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഏറ്റവും പരിഷ്കൃതന്മാരായാൽ അവരുടെ മതങ്ങൾ ശരിയായിരിക്കണമെന്ന് ഈ നാട്ടിലെ വിദ്വാന്മാർക്കു പലപ്പോഴും തോന്നാറുണ്ട്. ഈ തോന്നൽ എത്രതന്നെ സ്വഭാവികമായിരുന്നാലും അതിൽ മറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന അബദ്ധത്തെയും അതിനാലുണ്ടായേക്കാവുന്ന ദോഷങ്ങളെയും വിദ്വാന്മാരുടെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നതു ഒരു നല്ല കാര്യമാകുന്നു. ഏതെങ്കിലും ഒരു മതത്തിന്റെ ആതനാത അത് സത്യമാണെന്നു തെളിയിക്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ ഇതുവരെയുള്ള അറിവിന്നോ വിശ്വാസങ്ങൾക്കോ എതിരായ മതങ്ങളെയോ വാദങ്ങളെയോ കുറിച്ചു നാം വായിക്കുകയോ കേൾക്കുകയോ ചെയ്താൽ, പഴയവിശ്വാസങ്ങളെ പരിത്യജിക്കുവാൻ മതിയായ ന്യായമുണ്ടെന്നു കാണാത്തപക്ഷം, പുതിയ വിശ്വാസങ്ങളെയോ വാദങ്ങളെയോ അറിഞ്ഞു എന്നുള്ളതോളംമാത്രമേ നമ്മുടെ മനസ്സിൽ റിക്കാട്ടാക്കാവൂ. ഇത് അത്ര വിശേഷിച്ചു പറയേണ്ടുന്ന ഒരു കാര്യമാണോ, സ്വതസിദ്ധമായ വചനമല്ല, എന്നു പക്ഷെ ചോദിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ ഈ നാട്ടിലെ ഇംഗ്ലീഷുവിദ്വാന്മാരുടെ ഇടയിൽ മേൽപറഞ്ഞ തത്വബോധത്തിന്റെ അഭാവനിമിത്തം ചിലപ്പോൾ വലിയ ദോഷങ്ങൾക്ക് ഇടവരുന്നുണ്ടെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. ഇംഗ്ലീഷു കുറെ പഠിക്കുമ്പോൾ തങ്ങളുടെ പൂർവ്വികവിശ്വാസങ്ങളും മതങ്ങളും തെറ്റായിട്ടുള്ളവയാണെന്നും ഇംഗ്ലീഷുഭാഷയിൽ തങ്ങൾ വായിക്കുന്ന പുതിയമതങ്ങളല്ലെ ശരിയെന്നും വിദ്വാന്മാർ ധരിച്ച് അബദ്ധമാകുന്നത് അസാധാരണമല്ല. ന

ല്ല ബലമായി ഇന്ദ്രിരി ഇട്ട ഷെട്ട് ധരിച്ച്, കോട്ട് തൽക്കാലത്തേക്കു നീക്കിവെച്ച്, അരയിൽ ഒരു ചുവന്ന സാഷ് മുറുക്കി ചുറ്റിക്കെട്ടി, കയ്യിൽ ബാററംപിടിച്ച് ഇടക്കിടെക്കു ഓരോ ഇംഗ്ലീഷുവരക്കു കളി വിളിച്ചു പറഞ്ഞ്, ചിലപ്പോൾ ചില ചെറുപ്രായക്കാർ ഒരു നിസ്കളിസ്ഥലത്തു നിൽക്കുന്നതു കണ്ടാൽ, ഇപ്പോൾ ഓരോമാതിരി സമ്പ്രദായങ്ങളും വിശ്വാസങ്ങളും നമ്മുടെ ഇടയിൽ നടപ്പില്ലെല്ല, അവയെന്നും അങ്ങിനെയല്ല വേറെവിധമാണ് വേണ്ടത് എന്ന് അവരുടെ ആകുപ്പയുള്ള ഭാവംകൊണ്ട് അവർ പറയുന്ന പ്രകാരം തോന്നിപ്പോകും. ഈ വിധമുള്ള കാഴ്ചകൾ കാണുമ്പോൾ

വേനവശ്രേഷ്ഠനക്കൈവെടിഞ്ഞീടൊലാ

മാനവൽകാരണം ചാരുചന്ദ്രാനന്ദേ

എന്നു നളരാജാവ് ഭംഗിയോടുപദേശിച്ചത് ഞാൻ സന്ധിതം കാക്കുക ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

ഇംഗ്ലീഷുഭാഷ പഠിക്കുന്നതോടുകൂടെ സിദ്ധിക്കുവാൻ എഴുപ്തമുള്ള മുഖ്യ മതങ്ങളിൽ ഒന്നു പരിണാമവാദം (Theory of Evolution) ആകുന്നു. അനേകം യുവാക്കന്മാർ ഈ വാദം ശരിയാണെന്നു ധരിച്ചു വെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ധാരണയുടെ ആബദ്ധ്യത്തെ കാണിക്കുവാൻവേണ്ടി, മനുഷ്യരും മൃഗങ്ങളും തമ്മിലുള്ള സംബന്ധത്തെക്കുറിച്ച് പരിണാമവാദികൾ പറയുന്ന ന്യായങ്ങളെ ഇവിടെ പരിശോധന ചെയ്യാം. മനുഷ്യർ വാനരന്മാരുടെ സന്തതികളാകുന്നുവെന്നാണ് അവരുടെ സിദ്ധാന്തം. ഇതിന്നു തെളിവായി, മനുഷ്യരുടേയും കരങ്ങന്മാരുടേയും ചരായകൾക്കു മദ്ധ്യേയുള്ള ചരായയോടു കൂടിയ ചിമ്പാൻസി (chimpanzee) ഗിബൺ (gibbon) ഗോറിലാ (gorilla) ഊറഗുടാങ്ങ് (orang outang) മുതലായ മൃഗങ്ങളുടേതെന്നും അത്യന്താ പഴക്കമുള്ളതെന്നും ഭാവികുന്ന ചില തലയോടുകൾ എടുത്തു കാണിച്ച്, അവ മനുഷ്യർ ഇപ്പോഴേതേക്കാൾ ഹീനസ്ഥിതിയിൽ ഇരുന്നു കലുത്തുണ്ടായിരുന്ന കപാലങ്ങളാണെന്നു പരിണാമവാദികൾ പറയുന്നു. ഈ വാദം ഒരു വെറും ഊഹമെന്നല്ലാതെ, അപ്രതിവാക് പ്രസരം സമ്മതിക്കേ

ണ്ടതായ ന്യായങ്ങളാൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണെന്നു പറഞ്ഞു കൂട. ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി സവിസ്കരം വണ്ണിക്കുവാൻ ഇവിടെ തരമില്ല. എങ്കിലും പരിണാമവാദത്തിന്റെ പ്രധാനസ്പന്ദനതകളെ സംക്ഷേപിച്ച് ഇവിടെ പറയാം.

൧. മനുഷ്യന്റേയും കുരങ്ങിന്റേയും അസ്ഥികളുടെ ആകാരങ്ങൾ തമ്മിൽ വളരെ സാമ്യമുണ്ടെങ്കിലും, മറ്റനേകം സ.ശതകളിൽ അവർ തമ്മിൽ ഏറ്റവും സാരവത്തുള്ളതായ ഭേദങ്ങൾ ഉണ്ട്. മനുഷ്യൻ നിവിൻ നടക്കുന്നു. കുരങ്ങു നാല്പാലിയും മരഞ്ചാടിയും ആകുന്നു. ഹോറിലം എന്ന മൃഗത്തിന് അല്പനേരം മാത്രമേ നിവിൻ നില്ക്കുവാൻ കഴികയുള്ളൂ. ഇതിന്നു പുറമെ, കാലിന്റെ അടികളും, കൈകളും തലച്ചോറിന്റെ വളിച്ചയും രൂപവും, ചവ്ണത്തിനുള്ള കരണങ്ങളും, മറ്റും നോക്കിയാൽ മനുഷ്യനും കുരങ്ങും തമ്മിലുള്ള പ്രകൃതിസിദ്ധമായ ഭേദങ്ങൾ സ്പഷ്ടമാകുന്നതാണ്. കുരങ്ങിനുള്ളപോലെ മനുഷ്യനു ശരീരത്തിൽ രോമങ്ങൾ ഇല്ലെന്നു വാലേസ് (Wallace) എന്ന പണ്ഡിതൻ കാണിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുള്ള ആക്ഷേപത്തെ യുക്തിപൂർവ്വമായ ന്യായങ്ങളാൽ നേരിടാൻ ഡാവിൻ മുതലായ പരിണാമവാദികൾക്ക് ഇതുവരെ സംധിച്ചിട്ടില്ല. അസ്ഥികളുടെ സംയുക്ത ആധാരപ്പെടുത്തി സർവ്വസാധാരണമായ സ്വഭാവങ്ങളെ അനുമാനം ചെയ്യുന്നപക്ഷം, മനുഷ്യരേയും മറ്റും സഭിക്കുകയായ സിംഹം കുടുവ മുതലായവയുടേയും പാചകരണങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സാമ്യം കണ്ട്, നാം പരിപൂർണ്ണത പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ള സിംഹങ്ങളോ കുടുവകളോ ആണെന്നു പറഞ്ഞുകൂടെ?

൨. മനുഷ്യനുള്ളതും മൃഗത്തിനില്ലാത്തതും ആയ ആദ്ധ്യാത്മികമാകുന്ന തത്വത്തെ ഈ വാദം തീരെ വിസ്മരിക്കുന്നു. മനുഷ്യനു കുരങ്ങിനുള്ളതിൽ കവിഞ്ഞുള്ള ശ്രേഷ്ഠതപം ലഭിക്കുന്നതു തന്റെ അസ്ഥികൂടംകൊണ്ടല്ല, പിന്നെയും, വിശേഷജ്ഞാനവും, സ്വതഃശ്രദ്ധയുമുള്ള തന്റെ ആത്മാവുകൊണ്ടും, ഗുണദോഷങ്ങളെ തിരിച്ചറിയുന്നതിനുള്ള ശക്തികൊണ്ടും, ദൈവഭക്തിയുള്ള പ്രകൃതികൊണ്ടും,

ആകുന്നു. ഇതു സാരവത്തായ ഒരു ഭേദമാകുന്നു. കേവലപരിണാമാകൊണ്ടുള്ള ഭേദമല്ല.

൩. മനുഷ്യനുമത്രമെ യുക്തിയുക്തമായി വ്യവഹരിക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തിയുള്ളു. മൃഗത്തിനതെന്ന തന്നെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവില്ല. ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ വഴിയായി ലഭിക്കുന്ന അറിവിൽനിന്നു യുക്തിവാദം ചെയ്തു സർവ്വാധാരണമായൊ നിത്യമായൊ വിഭിന്നമായൊ ഉള്ള തത്വങ്ങളെ ഗ്രഹിക്കുവാൻ മൃഗങ്ങൾക്കു കഴിയുന്നില്ല.

൪. മനുഷ്യനുമത്രമെ സാസാരിപ്പാനുള്ള ശക്തിയുള്ളു. മൃഗഭാഷയെപ്പറ്റി എന്തെല്ലാം ഊഹങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നിരുന്നാലും, തന്റെ വിചാരങ്ങളെ അന്യരെ അറിയിക്കണമെന്നുള്ള വ്യക്തവും നിയമനിഷ്ഠയുമുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി മനുഷ്യൻ മാത്രമേ സംസാരിക്കുന്നുള്ളു.

൫. മനുഷ്യനുമത്രമേ പരിപൂർണ്ണതയെ പ്രാപിക്കുവാനും പുതയകാഴ്ചകളെ നിരൂപിച്ചുണ്ടാക്കുവാനുമുള്ള ശക്തിയുള്ളു. മൃഗങ്ങളുടെ വാസനാബലം പരിഷ്കാരിയല്ല. 'സ്വഭാവങ്ങളായ ശക്തികളെപ്പോലെ' മാത്രമെ അവയ്ക്ക് വിചാരിച്ചുകൂട്ടൂ. രണ്ടായിരം സാവത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പെ കൂടുകൂട്ടിയതുപോലെതന്നെയൊക്കുന്നു തേനീച്ചകളും പക്ഷികളും ഇപ്പോഴും കൂടുകൂട്ടുന്നത്. ആരിസ്റ്റോട്ടിൾ (Aristotle) എന്ന തത്വജ്ഞാനി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ അഭിവൃദ്ധിക്കു ചാന്ത, അനുമാനശക്തി, ഭാവന, സയുക്തികമായ പൂർവ്വകരണം, ഇവ അവശ്യം വേണ്ടതാകുന്നു.

എന്നറവും സാമൂഹ്യങ്ങളായ ജീവൻപറഞ്ഞ ഭേദങ്ങളാൽ മനുഷ്യനും മൃഗവും തമ്മിൽ ഉള്ള അധസ്ഥ ആലോചിച്ചാൽ പരിണാമവാദത്തിന്റെ ബലഹീനത സ്പഷ്ടമായിത്തീരുന്നു. ആ വാദം കേവലം ഒരു ഊഹമെന്നേ പറഞ്ഞുകൂട്ടൂ. എത്ര ശതബ്ദങ്ങളെങ്കിലും പുറകോട്ടുപോയൊലും മനുഷ്യരുടെതന്നെ തീർച്ചയോടുകൂടി അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ശിലാഭവങ്ങൾ ഇക്കലത്തെ മനുഷ്യരുടെ ശരീരാംശങ്ങളോടു സമമായ രൂപം ഉള്ളതായി കാണുന്നു. ഇക്കലംവരെ കണ്ടു കിട്ടിട്ടുള്ള മനുഷ്വശിലാഭവങ്ങളുടെ തുകയേയും അവ തമ്മിലുള്ള ഭേ

ദണ്ഡം നോക്കിയാൽ, ഇപ്പോൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ കാണുന്ന ശരീരസംബന്ധമായ വ്യത്യാസങ്ങൾ മേൽപറഞ്ഞ ശിലാഭവങ്ങളിൽ കാണുന്നതിനേക്കാൾ വളരെ അധികമാണെന്നു വീർചെ (Virchow) എന്ന വിദ്വാൻ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഹക്സ്ലി (Huxley) എന്ന പരിണാമവാദി ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: മനുഷ്യനും കരണ്ടു തമ്മിൽ ഉള്ളതായി ഇപ്പോൾ കാണുന്ന ശരീരകൃതിസംബന്ധമായ ഭേദങ്ങൾ സ്വല്പമൊന്നിസ്സാമെന്നു അല്ല. എന്നുമാത്രമല്ല, ഇതുവരെ കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടുള്ള മനുഷ്യശിലാഭവങ്ങൾ മനുഷ്യവംശപര്യന്തരം ഒരുവിധത്തിലും അടങ്ങുന്നതായി കാണുന്നില്ല.

പരിണാമവാദത്തോപ്പോലെ കേവലസങ്കല്പങ്ങളും ഉപദ്രവങ്ങളായ അനേകം മതങ്ങൾ ഇപ്പോഴും ഭാരതപരമ്പരാരം നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് അറിയാൻ ഇടയുള്ളതാണെങ്കിലും, അവയുടെ ആന്തരിക കാരണത്താൽ അവർ വിചാരിച്ച് ആവക മതങ്ങൾ ശരിയെന്നു വിശ്വസിച്ചുപോകാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

സി. അന്തപ്പായി. ബി. എ.

ചണ്ഡാളൻ

മൂന്നാം അദ്ധ്യായം.

പറയന്റെ വാസസ്ഥലത്തുനിന്നു ഒരു നാഴിക ദൂരത്തു യകൃൽകുളംകിരായ ഒരു മന്ത്രവാദിനി താമസിച്ചിരുന്നു. ഇവൾക്കു ഭാവിസംഭവങ്ങളെല്ലാം മുൻകൂട്ടി പറയൻ കഴിയുമെന്നു സമീപസ്ഥന്മാരെല്ലാവരും വിശ്വസിച്ചുപോന്നു.

ഇങ്ങിനെ ഉള്ളവരെപ്പറ്റി, ആ ബുദ്ധിമുട്ടൻ, അയ്യപ്പൻകുളത്തിൽ താഴെ പറയുന്നപ്രകാരം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. 'ഇവർ ആഭിമാനംകൊണ്ടും നോട്ടംകൊണ്ടും മറ്റൊരുവന്റെ യകൃത്തിനെ ആകുലപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയുന്നതാണത്രെ. ഒരു നോട്ടംകൊണ്ടു മറ്റൊരുവനെ മുക്തിനാക്കുകയും അതിനുശേഷം ആയാളുടെ ഭേദത്തിൽനിന്നു മാതൃകപ്രകാരം ബീജംപോലെയുള്ള ഒരു സംഗ്രഹമെടുത്തു തന്റെ

കാലിന്റെ വണ്ണയിൽ ആക്കുവാൻ ഈ വിധക്കാർ കഴിയുമെന്നു കഥകളിൽ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരു മന്ത്രവാദി, കാരണപ്പെടുത്തു തീയിലിട്ടു പൊരിച്ച് മലരക്കി അരിനെ തന്റെ കൂട്ടാളികൾക്കു ഭക്ഷിക്കാൻ കൊടുക്കുന്നു. അവർ അതു ഭക്ഷിച്ച ഉടനെ, ആ ഭിക്ഷാഗ്രസ്തനായ ആൾ മരിച്ചുപോവുമത്രെ. ഈ വകക്കാർ പക്കൽനിന്ന ചില മന്ത്രവാദരും ഗുരിക്കയും, അവർ നൽകുന്ന യാതൊരു കാരണത്തെയും അപ്പാത്ത ഭക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും, വേറെ ചിലർ ഇവരുടേപ്പോലാകുന്ന മാന്ത്രികന്മാരായിത്തീരുന്നു. മന്ത്രവാദിയുടെ കാലിന്റെ വണ്ണ വിളന്ന് അതിൽ നിന്നിറങ്ങിയ ഭംഗിമീമ്പി ഇപ്പോലെയുള്ള സാധനത്തെ എടുത്ത്, ആഭിചാരഗ്രസ്തനായതിനാൽ കൊടുത്താൽ ആയാളുടെ ഭിന്ന ഉടനെ മാറുന്നതാണ്. ഈ വകക്കാരിൽ അധികപേരും സ്ത്രീകളാണ്. വളരെ ഭരതദർശനത്തിൽ നടക്കുന്ന സംഭവങ്ങളെ ക്ഷണനേരംകൊണ്ട് ഇവർ അറിയിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നും അവരുടെ കഴുത്തിൽ കല്പാകട്ടി വെള്ളത്തിലിട്ടാലും ഇവർ വെള്ളത്തിൽ തണുപ്പാകുന്നതല്ലെന്നും ഇവരെപ്പറ്റി പറയപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഒരു മാന്ത്രികൻ നിഷ്കൾക്കുതിയെ നശിപ്പിക്കണമെന്ന് ഇവർക്കു തോന്നിയാൽ അവർ അവന്റെ നെറ്റിയിലും സകല അവയ പങ്ങളുടെ സന്ധ്യക്കളിലും മുട്ടാവക്കുകയും ആയാളുടെ കണ്ണിൽ ഉപ്പു നിറക്കുകയും ഭൂമിത്തട്ടുമായ ഒരു ഗുഹയിൽ നാല്പതുദിവസം ആയാളെ കെട്ടിത്തൂങ്ങി ചില മന്ത്രങ്ങൾ ജപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെ ചെയ്യാൽ പാന്ന അവനെ മാരാത്താളുടെ യാത്ര നശിപ്പിക്കാനുള്ള ശക്തി ഇല്ലാതാകുന്നു. എങ്കിലും മാരായ മാന്ത്രികനെ കണ്ടുപിടിക്കാനുള്ള സാമർത്ഥ്യം അവൻ ഇല്ലാതാകുന്നില്ല, മന്ത്രവാദികളുടെ സഹായം വേണ്ടുന്നവർക്ക് ഇവർ വളരെ ഉപയോഗമുള്ളവനാണ്. ചില പേരായശ്ശധങ്ങൾക്കും ചില മന്ത്രങ്ങൾക്കും ഈ വകക്കാർ വളരെ രോഗങ്ങൾ മാറ്റാൻ കഴിയുമത്രെ. ഇവരെപ്പറ്റി വേറെയും പല വിചിത്ര കഥകളും പറയപ്പെടുന്നുണ്ട്.

യാഹില മുൻപറഞ്ഞ അസാമാന്യമായ മന്ത്രവാദിനിയെ ഭരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും അവളെക്കുറിച്ചു വളരെ കഥകൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ദുർന്നിവാദമായ ആഗ്രഹത്താൽ പ്രമാദിതയായിട്ട് യാഹില, ഈ മന്ത്രവാദിനിയെ ചെന്നുകാണാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ഇവൾക്കു ഭവിക്കുപാത്തകളെ മുൻകൂട്ടിപ്പറയാനുള്ള ഒരു അസാധാരണ ശക്തി ഉണ്ടെന്നും വളരെക്കാലം കഴിഞ്ഞു സംഭവിച്ചതായ ചില സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇവൾ വളരെ മുമ്പുതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും ആ ഭിക്ഷാലോക്ക പ്രസിദ്ധമായിരുന്നു. ഇവളുടെ വേറെ ചില പ്രൗഢികൾ ഇത്രതന്നെ നിദ്ദോഷകളായിരുന്നില്ല. ഇവൾ ഒന്നിലധികം ആളുകളുടെ മണത്തിന്നു കാരണമായിരുന്നുവെന്ന്. എന്നാൽ മനങ്ങൾക്ക് ഇവളിലുള്ള കഠിനഭയം നിമിത്തം ആരും അവളെ ഉപദ്രവിച്ചില്ല. ഉഗ്രമായ ഒരു കൊടുങ്കാറ്റുവീശിയാൽ അത് ഈ മന്ത്രവാദിനിന്റെ പണിയാണുപോൽ, നാട്ടിലൊക്കെ ക്ഷാമം ഉണ്ടായാൽ അതും ഇവളുടെ പണിയാണത്രെ. എന്നുവേണ്ട, ഗൗരവമായ ഏതങ്കിലും ഒരു ആകസ്മികവിപത്ത് ഉണ്ടായാൽ, അതിന്റെ കാരണം ഇവൾതന്നെയാണെന്ന് എല്ലാവരും വിശ്വസിച്ചുപോന്നു.

ഇതുനിമിത്തം ഭവിക്കുമല്ലോ. അതുകൊണ്ടുപോലും അവരുടെ സമ്പദ് കഴിയുന്നതും പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യും.

അതിനാൽ ഉച്ചയ്ക്കു യാദൃച്ഛികം ഈ ഭവിക്കുമല്ലോ എന്നുള്ള വസ്തിയിലേക്കു പോയി. അവരുടെ വാസം ഒരു പർവ്വതത്തിന്റെ താഴ്വരയിലുള്ള ഒരു ഗാഢമായ ഗുഹയിലായിരുന്നു. അതിനടുത്ത് എങ്കിലും മനുഷ്യർ താമസിച്ചിരുന്നില്ല. പർവ്വതത്തിന്റെ വടക്കുഭാഗത്തായിരുന്നതിനാൽ ഈ ഗുഹയിലേക്കു സൂര്യകിരണങ്ങൾ പ്രവേശനമാർഗ്ഗം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ ഭൂമിയിൽനിന്നു ആകാശത്തോടു നിക്ഷിപ്തമാകുന്ന ഒരു നേരത്തോളം തുറന്നിരിക്കുന്ന ഗുഹയിലേക്കു വരുന്നതുകൊണ്ട് ഗുഹയുടെ വടക്കുഭാഗം വികിർണ്ണമായിരുന്നു. ഗുഹയിൽനിന്നു അമ്പതുനൂറ്റാണ്ടു ഭൂമിയിൽനിന്നു വരുന്നതുകൊണ്ട് ഗുഹയുടെ വടക്കുഭാഗം മുളച്ചിരുന്നില്ല. ഈ സ്ഥലത്ത് ചാത്തുകൾ പാറകളിൽ അടിച്ചു കയറ്റുന്നതും, പാറകളുടെ അകൽക്കൽ കിടന്നിരുന്ന പാറകൾ, മനുഷ്യന്റെ പാദസ്പർശത്തെ കേട്ട് അവയുടെ മടകളിലേക്കു പോകുന്നതും കാണാം. ഈ സ്ഥലം മുഴുവനും ശുദ്ധം ബാധിച്ചതുപോലെയാണെന്നും. കരകാലത്തിനിപ്പോൾ യാദൃച്ഛികമായി വന്നു വരുന്ന ആരും ആ സ്ഥലത്തു കടന്നിട്ടില്ല. യാദൃച്ഛികമായി വന്നു വരുന്ന ആരും ഭവിക്കുമല്ലോ എന്നുള്ള വസ്തിയിലേക്കു പോയി. ഗുഹയുടെ നേരെ ഉള്ളതുകൊണ്ടായിരുന്നു ഒരു ശിലാശാലത്തിനേൽ മന്ത്രവാദിനി ഉപവേശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവരുടെ മടിയിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുകയോ കണ്ണുകൾക്കു വെട്ടിയോ വികൃതമായിരുന്ന ഒരു ശാപം കിടന്നിരുന്നു. മേണിയായ യാദൃച്ഛിക സമീപത്തായിരുന്നപ്പോൾ ആ കൃത്യമായിരുന്ന ചതുര കണ്ണുകൾക്കു വെട്ടിയോ കരകൾക്കു വെട്ടിയോ. കര നേരം കരച്ചതിന്റെ ശബ്ദം അതു മന്ത്രവാദിനിയിൽ കാൽ നക്കിത്തുടങ്ങി. ഈ വാസസ്ഥലത്തിൽനിന്നു വന്നു വരുന്നതും അതു വരുടെ ഉച്ചത്തിൽ കാലിയിട്ടുവാൻ തുടങ്ങി.

യാദൃച്ഛികമായി വന്നു വരുന്ന അവരുടെ സമീപത്തായിരുന്നു. എന്നാൽ, അവരുടെ ആകൃതിയെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മനിരൂപണം ചെയ്യുവാൻ യാദൃച്ഛികമായി വന്നു വരുന്ന ഒരു സമീപം ഉണ്ടായി. ഇങ്ങനെ വികൃതമായ ഒരു മനുഷ്യന്റെ അംശം ഇതിനു മുമ്പു കാണിയിട്ടില്ല. അവരുടെ പ്രായം ഇന്നുതന്നെ പാറവാൻ അസാധ്യമായിരുന്നു. ആവേശത്തിൽ കരവില്ല എന്നു ഖണ്ഡിച്ചു പറയാം. ജാബ്ബാന്റെപ്പോലെ, ഇവർ ഭൂമിയെക്കുറിച്ചു അധികം പ്രായം വന്നുവളായിരുന്നു എന്നു തോന്നും. അവരുടെ മുഖം മനുഷ്യന്റെപ്പോലെ ഭവിക്കുമല്ലോ എന്നുള്ളതായിരുന്നു. ആവേശത്തോടെ ശിലയുടെ അഗ്രഭാഗത്തിൽനിന്നു ഇങ്ങനെ കിടന്നു വരുന്നതുകൊണ്ടു അവരുടെ മടിയിലും ഗുഹയുടെ വടക്കുഭാഗം കേൾപ്പാൻ വികിർണ്ണമായ അവരുടെ സ്പന്ധങ്ങളിൽ വിശദീകരിക്കുന്നു. ഒരു സൂചി പഴുതിനുകൂടി ഈ വികൃതവിധത്തിൽ അവർക്കു ചുളികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. കപോലാലമത്തോടു പാലാത്തായ ചർമ്മം, പ്രാപ്തനായ സൂക്ഷ്മതയോടുകൂടെ അവരുടെ ഉള്ളമായ വടനവിലേക്കു നല്ലവണ്ണം പ്രവേശിച്ചു. മൂക്കു അവർക്കു ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എങ്കിലും അതിന്റെ അവശേഷമായ ഒരു സ്വല്പമായ ചിഹ്നം, ഇങ്ങനെ അവരുടെ അടുത്തായി മുഖത്തിൽ പാഞ്ഞു.

രിക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നതിനെ സൂചിപ്പിച്ചു. അവളുടെ കണ്ണുകൾ നന്നേ കണ്ടിൽപോകയും പോകുകൾ നന്നേ അടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ, പിറവിയ്ക്കും ഉഗ്ര മഹനവുമായ അവളുടെ കൃഷ്ണമണികളാണാൻ വളരെ തെളക്കമായിരുന്നു.

മന്ത്രവാദിനി ഉപവേശിച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്ത് എത്തിയപ്പോൾ യാഹില ഒരു സുവർണ്ണനാണുറ്റം എടുത്ത് 'അമ്മ നിങ്ങളോടു ഞാൻ ഒരു വരൻ യാചിക്കുന്നു' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട്, അതിനെ അവളുടെ മടിയിലേക്ക് ഇട്ടു.

മന്ത്രവാദിനി പറഞ്ഞു: നിനക്ക് ഇഷ്ടമായ വരൻ തരാം. ഒരു വരത്തെ യാചിക്കാൻ നിനക്കു നല്ലവണ്ണം അറിയാം. നീ എന്താണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്.

'അമ്മ നിങ്ങളുടെ മന്ദപ്രഭമായ ഭൃഷ്ടിക്കു ഗോചരീഭൂതമായ ഭാവിവർത്തമാനത്തെ അറിവാൻ ഞാൻ കാംക്ഷിക്കുന്നു'.

ഒരു ശുശ്രൂഷനമദ്ധ്യേയുള്ള ഗിരിശിഖരത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്ത് ഉപരിഭാഗത്ത്, അഗാധവും അവിച്ഛിന്നവുമായ ഗഗനാഭോഗത്തേയും അധോഭാഗത്തു, ശുശ്രൂഷമായ വനവുമായും വിക്ഷിക്കുന്ന ഒരു വൻറതുപോലെയാണ് ഏന്റെ സ്ഥിതി.

മകളേ! ഇത്ര സ്വപ്നമായ പ്രതിഫലംകൊണ്ട് ഭവിയ്യുദപാതകൾ അറിവാൻ നശിക്കുന്നതല്ല.

ഇതുകേട്ട യാഹില ഒരു സുവർണ്ണനാണുറ്റവുമൂടി ആ പൂലയുടെ മടിയിലിട്ടു കൊടുത്തു.

നീ ഒരു ഉദാശീല തന്നെയാണ്. നിനക്കു ഇഹത്തിലും പരത്തിലും ഗുണംവരുന്നതാണ്. ഏന്റെ പിന്നാലെ വന്നാൽ നിനക്കു വേണ്ടതെല്ലാം ഞാൻ പറഞ്ഞുതരാം എന്നു പറഞ്ഞു. ആ പൂല ഗുഹയുടെ ഉള്ളിലേക്കു കടന്നു. ഗുഹാദവാരം വിസ്താരം ചുരുങ്ങിയതായിരുന്നതുകൊണ്ടു, ഒരർക്കമാത്രം അതിൽ കൂടെ കടപ്പാൻ പാടുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. യാഹില, ഭയാക്രാന്ത, അവളുടെ പിന്നാലൊലുന്നു; എന്നാൽ ഗുഹയുടെ ഉള്ളിൽ കടന്നപ്പോൾ, യാഹിലക്കു അല്പം ഭയംതോന്നി. അന്ധകാരംകൊണ്ടു നിറയപ്പെട്ട ആ ഗുഹയുടെ ഉള്ളിലുള്ള വസ്തുക്കളെ കാണാൻ പ്രയാസമായിരുന്നു. മന്ത്രവാദിനിയെ കാണാൻ യാഹിലക്കു തെളക്കമായിരുന്നു. എന്നാൽ തത്തോന്നതങ്ങളായ ഗുഹയുടെ പാർപ്പങ്ങളാൽ പ്രതിധാപനമായ അവളുടെ രൂക്ഷവും അപസ്മരവും ആയ ക്ഷുഭകേടു യാഹിലത്തെട്ടി, പരവശമായി വിഴാൻ ഭാവിച്ചു. അവൾ ഒരു നേടുവീപ്പിട്ടു, നെരറിയിൽ സഞ്ചാരമായ സേവനം ഞങ്ങളെ തുടച്ചു, ക്ഷണനേരംകൊണ്ടു തന്റെ മനസ്സിൽ ഉള്ള ഭയാത്ത അകാറി, ധൈര്യത്തെ അവലംബിക്കുകയും ചെയ്തു.

'നിനക്കു മുഖ്യമായി അറിയേണ്ടത എന്താണെന്നു ഇനി പറഞ്ഞാലും' എന്നു പൂല പറഞ്ഞു.

അമ്മ! ഞാൻ ഒരു പറച്ചിലാണ്.—'അതു നീ പരയാരെതന്നെ എനിക്കു അറിയാം എന്നുമാത്രമല്ല നിന്റെ അച്ഛൻ എങ്ങിനെയാണ് ധനികനായ്' എന്നും എന്ന

ക്കുറിയാ. ലോകാന്തരങ്ങളിൽ നടക്കുന്ന സംഭവങ്ങളെ അറിവാൻ കഴിയുന്ന എ
നിക്കു ഇഹലോകസംഭവങ്ങളെ അറിവാൻ തെളക്കമില്ലല്ലോ’.

എന്റെ മനോരമങ്ങൾ എന്താണെന്നു നിങ്ങൾക്കു പറയാൻ സാധിക്കുമോ?
ഓഹോ! നീ ശ്രേഷ്ഠജാതിയിലുള്ള ഭവനെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു
എന്നാൽ അതു കഠിന തെളക്കമായിട്ടുള്ളതാണ്. എങ്കിലും നീ വേളികഴിക്കുകയും
ചെയ്യും.

ഒരിക്കലുമില്ല, ഞാൻ മരിച്ചാലും ഒരു പറയനെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതല്ല.
മരിക്കാതെ വേളികഴിച്ചു സുഖമായിരിപ്പാൻ നിനക്കു യോഗം ഉണ്ട്. ഇതു മ
നോഹരമായ സൃഷ്ടിയെ ധാരാളം വ്യക്തമായി നശിപ്പിച്ചു കളയുന്നതല്ല. നീ കോമ
ളസന്താനങ്ങളുടെ ജനയിത്രിയായി ഭവിക്കുന്നതാണ്. എങ്കിലും നിന്റെ ഭാവി സു
ക്ഷ്മമായി ഗണിച്ചു പറയാൻ എനിക്കു നിന്റെ മുഖരേഖകൾക്കുടി നോക്കണം. അതു
കൂടാതെ ഗുഹങ്ങളുടെ ഗതിയേയുംകൂടി നോക്കണം. അതു രാത്രികാലത്തേ സാധിക്ക
ള്ളു. അതിനാൽ നാളെ ഈ നേരത്തു ഇവിടെ വന്നാൽ നിന്റെ ഭവീഷ്യഭവസ്ഥ
യെ ഞാൻ ശരിയായി പറഞ്ഞുതരാം നീ സുഖമായി ഉറങ്ങിക്കൊൾക; ഇപ്പോഴത്തെ
ലക്ഷണങ്ങളെല്ലാം നിനക്കു ശുഭമായിട്ടുള്ളതാണ്. ‘പാവ്തി, യാഹിലക്കു പുറത്തേ
ക്കു വഴികാണിച്ചുകൊടുക്ക’ എന്നു വൃദ്ധ തന്റെ ശ്വാവിനോടു പറഞ്ഞു. അതു ഗുഹയു
ടെ ഉള്ളിൽനിന്നു പുറത്തേക്കുപോയി, ഒന്നു കേൾച്ചു. അതു കേട്ടു വൃദ്ധ പറഞ്ഞു ‘ഏ
ന്നാൽ നീ പൊക്കുപ്പാൾക്കു നാളെ നിനക്കു ഇതിലും അധികം വിവരങ്ങൾ ഞാൻ
പറഞ്ഞുതരാം. ഭവീഷ്യഭവാൻകൾ മുഴുവനും ക്ഷണത്തിൽ പറയാൻ സാധിക്കുന്നത
ല്ല. നാളെ വരുമ്പോൾ സുവർണ്ണനാണു കൊണ്ടുവരാൻ മറക്കരുത. ഭാവിയിൽ അ
ന്തർദ്വാരങ്ങളായ രഹസ്യങ്ങളെ അറിവാൻ കാര്യമുള്ളതല്ല നീ അതിന്നു തക്കതായ പ്ര
തിഫലം കൊടുക്കേണ്ടതാണ്.

മന്ത്രവാദിനിയുടെ ആത്മാഗ്രഹത്തെക്കുറിച്ചു യാഹിലക്കു വളരെ വൈമനസ്സു
തോന്നി എങ്കിലും തന്റെ ഭാവിവാർത്തകളെ അറിവാനുള്ള ഉൽകണ്ഠയുടെ ആധിക്യം
കൊണ്ടു മന്ത്രവാദിനി ചോദിച്ചു ധനം കൊടുക്കാൻ അവൾ ഉറച്ചു. നവവും രമ്യ
വുമായ ചിത്തോദ്വേഗത്തോടുകൂടി യാഹില അവളുടെ വീട്ടിലേക്കു പോയി. പ്രകൃ
ത്യാ ബുദ്ധിശാലനിയായിരുന്നു എങ്കിലും, തന്റെ സ്വജാതീയാരപ്പോലെ ചില മൃഗ
വിശ്വാസങ്ങൾ അവളേറ്റും ബാധിച്ചിരുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ യാഹില വിശ്വസിച്ചിര
ുന്ന മതാധിപാന്തരങ്ങളിൽനിന്നു മൃഗവിശ്വാസം അവിഭേദ്യമായിരുന്നു. രണ്ടുപ്രാവ
ശ്യം കഠിനമായ മരണത്തിൽനിന്നും തനിക്കുണ്ടായ അത്ഭുതകരമായ മോചനം, മേ
ലിൽ അവൾക്കു വരാൻചോക്കുന്ന അനന്യസാധാരണമായ ഭാഗ്യത്തിന്റെ സൂചക
മാണെന്ന് അവൾ ദൃഢമായി വിശ്വസിച്ചു. തന്റെ വിശ്വാസങ്ങളെ വൃദ്ധയുടെ
ആപ്തവാചനംകൊണ്ടു ദൃഢീകരിപ്പാൻവേണ്ടി യാഹില പിറേറ്റിവിടാൻ വരൻ ക്ഷമ
യില്ലാതെ കാത്തിരുന്നു. മകളുടെ അന്നത്തെ അസാധാരണയായ ഉത്സാഹം കണ്ട്

അവളുടെ അല്പനമ്മമാർ വളരെ സന്തോഷിച്ചു ആ ദിവസം ഭാഗ്യവതിവസം എന്നപോലെ അവർ കൊണ്ടാടി.

പിറ്റേദിവസം ഉച്ചക്കു യാദില പിന്നെയും മന്ത്രവാദിനിയുടെ ഗുഹയിലേക്കു പോയി. അവൾ മന്ത്രവാദിനിയുടെ സമീപത്തുനിൽക്കുമ്പോൾ ആ വൃദ്ധ കൈനീട്ടി കാണിച്ചു. യാദില ഒരു സ്വർണ്ണനാണു അവളുടെ കയ്യിൽ വെച്ചുകൊടുത്തു, എന്നാൽ ഇതുകൊണ്ടു വൃദ്ധക്ക് ഒട്ടുംതന്നെ തൃപ്തിയായില്ല. അതിനാൽ യാദില ഒരു സ്വർണ്ണ നാണുവെക്കുക അവളുടെ കയ്യിലിട്ടുകൊടുത്തു. അപ്പോൾ വൃദ്ധയുടെ മുഖം പ്രസന്നമായി. അവൾ അവിടെനിന്ന് എഴുന്നിറ്റു, യാദിലയോടു പിന്നാലെ ചെല്ലുവാൻ പറഞ്ഞു ഗുഹയുടെ ഉള്ളിലേക്കുപോയി. യാദിലയും ഗുഹയുടെ ഉള്ളിലേക്കു കടന്നുചെന്നു കുറച്ചുനേരത്തിന്നു ഗുഹയുടെ ഉള്ളിൽ നിശ്ശബ്ദമായി. ഒടുക്കം വൃദ്ധയുടെ ശബ്ദം കേൾക്കുവാനായി. നിന്റെ ഭാഗ്യവസ്ഥയെപ്പറ്റി എന്നിങ്ങനെ പൂർണ്ണമായ അറിവു കിട്ടിയില്ല, ഇന്നുരാത്രികൂടി ചില ഗുഹങ്ങളുടെ സ്ഥിതിനോക്കിയപ്പോൾ കാര്യം മഴുവന്നു മനസ്സിലാവുമുള്ളു. അതിന്നുശേഷം വിനോദ കാര്യംമഴുവന്നു പറയാനാകെ ഇതന്നേരത്ത് ഇവിടെ വന്നാൽ നീ ഇല്ലാത്തതായ കാര്യം ശരിയായിട്ടു പറഞ്ഞുതരാം. ഇതു കേട്ടു യാദില വളരെ ആശങ്കയോടെത്തോടുകൂടി ഗുഹയിൽനിന്നു പുറത്തേക്കു പോന്നു.

ഇങ്ങിനെ വളരെ ദിവസം ഭാരത ഭരികളുടെവഴിയിൽ, ആ മന്ത്രവാദിനി, യാദിലയോടു കൂടെ വന്നു കൈക്കൊണ്ടു. ഒടുക്കം, യാദിലക്കു തീരെ ക്ഷമായില്ലാത്തതിന്നു കണ്ടിട്ടു പറഞ്ഞാൽ രണ്ടു സ്വർണ്ണ നാണു കൊടുത്തുവെങ്കിലും, യാദിലയുടെ കാര്യം തീർച്ചയായും പറയാമെന്നു വൃദ്ധ സാഗരവം വാഴാനു ചെന്നു.

പിറ്റേദിവസം ഉച്ചക്കു യാദില, വൃദ്ധയുടെ ഗുഹയിൽ റോജമായി. ൧. രാവുപോലെ വൃദ്ധ ഗുഹയുടെ ഉമ്മരത്ത് ഇരിക്കുന്നു. യാദില അവളുടെ കയ്യിൽ പത്തു സ്വർണ്ണനാണു ഇട്ടുകൊടുത്തു വൃദ്ധ, മന്ത്രവാദിത്തോടുകൂടെ, അവളെ സ്വാഗതം ചെയ്തു. അവളുടെ മടിയിൽനിന്നു ഒരു പാമ്പിനെ. എടുത്ത് അതിന്റെ കഴുത്തിൽപിടിച്ച് അവൾ നല്ലവണ്ണം കലുക്കിയപ്പോൾ, പാമ്പു കുറിയുമായി ചീറി, പിന്നെ എന്തൊ ചിലതു പിറുചിറുത്തു, യാദിലയോടു തന്റെ പിന്നാലെ വരൻ പറഞ്ഞു അവൾ ഗുഹയുടെ ഉള്ളിലേക്കു പോയി. യാദില പാല പ്രാവിശ്വവും ഗുഹയുടെ ഉള്ളിൽ കടന്നുപോയി മന്നുതാഴെ, ഇപ്പോൾ യാതൊരു ഭയവുമുണ്ടാതെ അതിന്റെ ഉള്ളിലേക്കു കടന്നു ചെന്നു. തന്റെ ഭാവി അറിവൊള്ള ഉൽകണ്ഠാശയം നിമിത്തം ഗുഹയുടെ ഉള്ളിൽ കടന്നുചെന്നുവെങ്കിലും വൈഷമ്യംതോന്നി അവിടെ ചിന്തിച്ചതായില്ല.

യാദില ഗുഹയിൽകടന്നു കുറച്ചുനേരം കഴിയുന്നതിനിടയിൽ സ്പ്പം ചീരുന്നതും നായ കുളിയിടുന്നതും കേട്ടു ഉടനതന്നെ ഗുഹയുടെ അന്ധകാരത്തിൽ ഒരു പ്രകാശം സ്പ്പിക്കയും നിലത്തിൽനിന്നു നീലവർണ്ണമായ ഒരു വെളിച്ചം കാണപ്പെടുകയും ചെയ്തു. മന്ത്രവാദിനി വെളിച്ചത്തിന്റെ പിൻഭാഗത്തുനിന്നിറങ്ങുന്നു. ഇതു വെളിച്ച

ത്താൽ സ്വതവേതന്നെ ചോരമായ അവളുടെ ആകൃതി, മുഖിലത്തേക്കുപോ പതിക്കു ടങ്ങു ബീഭത്സമായി കാണപ്പെട്ടു. പാമ്പ്, അവളുടെ കഴുത്തിൽ ചുറ്റിക്കിടന്നിരുന്ന നായ അവളുടെ കാലിന്റെ ചുമട്ടിൽ കിടന്നിരുന്നു. ഈ ഭീഷണാകൃതി കണ്ടിട്ടും യാഹിലയുടെ മനസ്സിന്നു അശേഷം കലുക്കം ഉണ്ടായില്ല.

വൃദ്ധ പറഞ്ഞു: 'യാഹിലെ നിന്റെ ഭാവി മുഴുവനും എനിക്കു മനസ്സിലായി. നിനക്കു ഒരു ഉന്നതപദവിയിലിരിക്കാനുള്ള യോഗം കണ്ടെന്നുണ്ട്. നിനക്കു യോഗ്യനായ ഒരാളുടെ ഭാര്യയായിരിക്കാൻ സംഗതിവരും. നിനക്കു ഇനി അധികകാലം ഒരു കന്യകയായി ഇരിക്കേണ്ടിവരുന്നതല്ല. നീ മുഗൽസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനത്തേക്കു പോയ്ക്കൊൾക. അവിടെ പോയാൽ നിന്റെ അഭിഷാ സംധിക്കുന്നതാണ്; അതു ചെയ്യാതെ നീ ഇവിടെതന്നെ താമസിക്കുന്നതായാൽ, ഈ ജന്മം മുഴുവനും പരിതപ്യായിട്ടുതന്നെ ഇരിക്കേണ്ടിവരും. ഇനീ നീ പോയ്ക്കൊൾക'.

ഗുഹയിലുണ്ടായിരുന്ന വെളിച്ചം ക്രമേണ മങ്ങി ഒടുവിൽ ഗുഹ അന്ധകരഗ്രസ്തമാകയും ചെയ്തു. യാഹില ഗുഹയിൽനിന്നു വിട്ടിലേക്കു മടങ്ങി. യാഹില ഈ മന്ത്രവാദിനിയുടെ വാക്കു വേദവാക്യം എന്നുപോലെ ദൃഢമായി വിശ്വസിച്ചു അവളുടെ ഏകയാ ആനന്ദഭരിതമായി. കുറെ ദിവസത്തിന്നു യാഹിലയുടെ മനസ്സിന്നു അതിയായ ഉല്പാസം ഉണ്ടായി. ഇതു കണ്ടിട്ടു അവളുടെ മാതാപിതാക്കളോടുകൂടി അവർ അന്ധസ്ഥ്യം ഉണ്ടായി; എന്നാൽ യാഹിലയുടെ ഈ ചിത്തോദ്വേഗം ക്രമേണ ശമിച്ചു അവളുടെ മനസ്സു നിർവൃത്തിയെ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതു കണ്ടിട്ടു, യാഹിലയുടെ അച്ഛനമ്മമാർ വളരെ സന്തോഷമുണ്ടായി.

നാലാം അദ്ധ്യായം.

ഒരു ദിവസം യാഹില പറഞ്ഞു: അച്ഛാ, എനിക്കു മുകുളസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനം കണ്ടെന്ന് വളരെ ആഗ്രഹമുണ്ട്.

മകളെ എന്തു കാണാണ് എന്ന് അച്ഛൻ ചോദിച്ചു.

എന്തു കാണുന്നാൽ, മുസല്ലാമാർക്കു പറയരുത്, ഏതെങ്കിലും ജാതിക്കാരുടേതല്ലാത്തതായിരിക്കണമെന്നുള്ളതു നമ്മുടെ ജാതി. നീനത നിമിത്തം അവർക്കു നമ്മളിൽ ബഹുമാനം ഉണ്ടായില്ലെങ്കിലും നമ്മുടെ ദൈവം നിമിത്തം നാം അവരുടെ ബഹുമാനത്തിന്നു പാത്രമാവുന്നതാണ്.

നീ പറയുന്നതു ശരിതന്നെയാണ്. നമ്മുടെ ദൈവം മുകുള തലസ്ഥാനത്തേക്കു മാറുന്നതിന്നു ഞാൻ യാതൊരു വിരോധവും കണ്ടെന്നില്ല. ഞാൻ മുഖവാദികൾ ചക്രവർത്തിയുടെ ജീവനെ കെണ്ടിച്ചതു നിനക്കു അറിവുണ്ടല്ലോ. അദ്ദേഹം കാരാക്കാരോടും ശാന്തരങ്ങളിൽ അലഞ്ഞു നടന്നു. അതിന്നു രോഷം വൈവാരികപോലാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്നു ചക്രവർത്തി പറ്റാ തിരിച്ചു. ലഭിക്കുകയും രാജ്യം നീതിസ്ത്രയത്തോടുകൂടിയുമാകയും പരിപാലിച്ചു വരികയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു നന്മയും അദ്ദേഹം ഈ നിമിത്തം

യ എന്ന കാമിക്കാരനുമതി. ലക്ഷ്യ 'രജകുന്യാണി മേഘവൽ' എന്നുള്ള വചന പ്രകാരം രാജാക്കന്മാരുടെ കയ്യുണ്ടാക്കപ്പറ്റി ഒന്നു തീർച്ച പറയാൻ പാടുള്ളതല്ല. എപ്പോഴും അടുത്തു ചെന്നു വായും മൂക്കും പൊത്തി കാൽക്കുന്നിമുനിന്നു 'ഇന്ദ്രനോടൊക്കും സപാതി ചന്ദ്രനോടൊക്കും ഭവാൻ' എന്നും മറ്റും സേവപരഞ്ഞാൽ, ഒരു സമയം കാമയുണ്ടായേക്കാം. രണ്ടു ദിവസം ഒന്നിച്ചു കാണാനിരുന്നാൽ തീരെ മറക്കുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങിനായാണ് മിക്കരാജാക്കന്മാരുടേയും അവസ്ഥ. അത് എങ്ങിനെ എങ്കിലുമാവാട്ട, നമുക്കു ഡെൽഹിയിലേക്കു പോകാം. ഈ മാറ്റംചെയ്ത നമുക്കു ഇണയുണ്ടാകട്ടെ അതും വരുന്നതല്ല. എന്നു മാത്രമല്ല ഡെൽഹിയിൽ കച്ചവടത്തിന്നുള്ള സൗകര്യം വളരെ ഉണ്ടാവുന്നതാണ്.

എപ്പോഴായിരുന്നിലും ഭർത്താവിന്റെ ചെൽപടി കേട്ടു നടന്നുവന്നിരുന്ന പറയന്റെ ഭാര്യയും ഈ മാറ്റത്തിന്നു യാതൊരു തടസ്സവും പഠഞ്ഞില്ല. അതിനാൽ താമസിയാതെ പറയൻ കുഡുംബസഹിതം ഡെൽഹിയിൽ ചെന്നു താമസം തുടങ്ങി. ഇത്ര ജനബാഹുല്യമുള്ള നഗരത്തിൽ, സർവ്വജനമനോഹരമായ യഹൂദിയുടെ രൂപലാവണ്യം ജനങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെടാതിരിപ്പാൻ ഞ്ഞെരുക്കമാണല്ലോ. അവളുടെ സൗന്ദര്യോദിഗയത്തെപ്പറ്റി സർവ്വജനങ്ങളും പ്രശംസിച്ചു. ഏറെ താമസിയാതെ ഡെൽഹി പട്ടണം മുഴുവനും ഇവളുടെ പ്രസിദ്ധി പരന്നു. അവൾ പുറത്തിറങ്ങുമ്പോഴൊക്കെയും ജനങ്ങൾ അവളുടെ രൂപലാവണ്യാത്തക്കുറിച്ച് പ്രശംസിച്ചു കാണിക്കുകയുടെ 'അഹിമേഷരളായ നേത്രപംക്തികൾ' അവളിൽതന്നെ പതിഞ്ഞു.

ഒരു ദിവസം രാവിലെ യഹൂദിയ ജനസങ്കുചമായ അങ്ങിയിൽകൂടെ ചോക്കമ്പോൾ ഒരു പല്ലക്കിന്റെ തണ്ട് അവളുടെ മേലിൽതട്ടി, അവൾ നിലത്തുവീണു സമീപമുണ്ടായിരുന്ന ജനങ്ങളുടെ നിചവിളിമേട്ട, പല്ലക്കി ചീകുന്നിരുന്ന ആൾ ഈ അവയത്തെ അറികയും ഉടനെതന്നെ പല്ലക്കു നിർത്താൻ പറഞ്ഞു, യഹൂദിയായ സഹായിപ്പാറായി ആൾ പല്ലക്കിൽനിന്നിറങ്ങി, അവളുടെ സമീപത്തുചെന്നു അവളെ പല്ലക്കിൽ കയറ്റുവാൻ കല്പന ചെയ്തത്, അവളുടെ വീടു എവിടെയാണെന്നു അന്വേഷിച്ചിറങ്ങു, യഹൂദിയായ പല്ലക്കിൽ കയറ്റി, താൻ പല്ലക്കിന്റെ ഒപ്പംനടന്നു, അവളെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയി ആക്കുകയും ചെയ്തു.

തന്റെ വീട്ടിൽ ഉള്ളതുള്ള ഒരു പല്ലക്കും അതിന്റെ ഒന്നിച്ചു വളരെ ആളുകൾക്കും കണ്ടപ്പോൾ പറയൻതന്നെ കേൾവിപ്പെട്ടു തന്റെ മകൾ പല്ലക്കിൽ കിടക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ ആൾ കടന്നുവരികായി വിചാരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. എന്നാൽ യഹൂദിയ ഉടനെതന്നെ പല്ലക്കിൽനിന്നു ഇറങ്ങി വന്നു തന്റെ അടുത്തുപോയവരും പറ്റിയിട്ടില്ലെന്നും, തന്റെ മോഹലബ്ധാഭൗതിക ഉണ്ടായി എന്നതു തീരെ മാറി എന്നും പറഞ്ഞപ്പോൾ, പറയനും സമാധാനമായി. പറയൻ ആ അപരിചിതനെ തന്റെ വീട്ടിന്നകത്തു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി, കയ്പാൻ തീർത്തുവെക്കി, നല്ല ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ ആയാൽ കൈമാറ്റം ചെയ്തു ആയാൽ അതിനെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്തതിൽ ഒരു ഇടവൻ പറവിട്ടിട്ടുള്ള മുസല്ലിനായിരുന്ന, കാണിക്കൽ വന്നി.

കുപ്പട്ടവനായ ഈ യോഗ്യപുരുഷൻ, കേവലം നികൃഷ്ടനായ തന്റെ ഒന്നിച്ചു ഭക്ഷണം കഴിച്ച നിമിത്തം പറയന്റെ സന്തോഷം അതിവിലാസത്തായിരുന്നു. കുപ്പട്ടനും കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അപരിചിതൻ താൻ കൂടെക്കൂടെ വന്നുകൊള്ളാമെന്ന് പറഞ്ഞു പുറപ്പെടാൻ ഉത്സാഹിച്ചു. തങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ കൂടെക്കൂടെ വരുന്നതു വളരെ സന്തോഷമാണെന്നു യാഹിലയുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർ ആയാളോടു പറഞ്ഞു. യാഹിലയും, വാക്കുകളേക്കാൾ ഏതായാ വ്യക്തമായും സുദൃഢമായും തന്റെ ഏൽഗതത്തെ അറിയിക്കുന്ന കടാക്ഷവിക്ഷണങ്ങൾക്കാണ്, ആയാളെ ക്ഷണിച്ചു.

ഈ സുശീലനായ മുസല്ലാൻ ചക്രവർത്തിയുടെ പ്രധാനമന്ത്രിയായ ബെനാമിന്റെ പുത്രനായിരുന്നു. മേൽപറഞ്ഞ സംഭവത്തിന്ശേഷം പറയന്റെ കരുംബവും മന്ത്രിയുടെ പുത്രനും തമ്മിൽ നല്ല പരിചയമായി. യാഹിലയുടെ രൂപലാവണ്യം കണ്ട്, ഈയാൾ മോഹിതനായി. മുസല്ലാൻ യൗവനയുക്തനും സുഭഗനും വളരെ ഭൗഭാസ്യമുള്ളവനും ആയിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഈയാളുടെ ഭൗഭാസ്യത്തിന്റെ ആധിക്യം കൊണ്ട് ആയാൾ ചില അവിവേകങ്ങളാലും കൂടി പ്രാപ്തിപ്പെട്ടു. ചക്രവർത്തിയുടെ അനുമതിയില്ലാത്ത പ്രഭുക്കന്മാരുടെ കമ്പുകൾ ഈയാളെ കാക്കച്ചുടാനും എങ്കിലും അവരിൽ ഒരാളിലും ഈയാളുടെ പ്രേരം സ്ഥായിയായി പതിഞ്ഞില്ല. സുകദായായ യാഹിലയെ കണ്ടപ്പോൾ, അവരിലുള്ള പ്രേരം കേവലം ശിഥിലമാകുകയും, അവളിൽ ആയാൾക്കു ദൃഢമായ അനുരാഗം ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്തു. യാഹിലയുടെ സർപ്പാതിരികതമായ ലാവണ്യം ആയാൾ കണ്ട യാതൊരു മനോഹരിയെ സ്ത്രീകൾക്കും ഉല്പാദിച്ചു, അതിനാൽ, അവരെല്ലാം വിട്ടു, യാഹിലയെത്തന്നെ താൻ പ്രേമഭാജനമാക്കാൻ ആയാൾ തീർച്ചയാക്കി. നേരിപ്രഭുവും സാറക്കാരെയും വൃക്ഷന്മാരും കാക്കച്ചിപ്പാൻ പദമേറ്റി' (നല്ലവണ്ണം പൂത്തു നില്ക്കുന്ന തേൻ മാവിനെ പ്രാപിച്ച വണ്ടുകൾ, പിന്നെ വേറെ ഒരു വൃക്ഷത്തെ കാക്കച്ചിക്കുന്നില്ലല്ലോ). എന്നാൽ, സൂക്ഷ്മമായി ആലോചന ചെയ്തപ്പോൾ യാഹിലയിലുള്ള പ്രേരം തനിക്കു വ്യസനത്തിന്നു ചേരുന്നതായി തീരുന്നതാണെന്ന് ആയാൾക്കു വ്യക്തമായി തോന്നി. ഏതെന്നാൽ പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ പുത്രൻ, ജാതിഹീനനായ ഒരുവന്റെ പുത്രിയെ ചേരുകുന്നത് ഒരിക്കലും യുക്തമാവുന്നതല്ല. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു വിവാഹത്തിന്നു, താൻ അച്ഛനമ്മമാർ ഒരിക്കലും സമ്മതിക്കുന്നതല്ലെന്നു ആയാൾക്കു നല്ലറസ്സാ അറിവുണ്ടായിരുന്നു. തങ്ങൾ തമ്മിൽ വിവാഹത്തിന്നു നിർവാഹമില്ലാതെ, യാഹിലയെ തന്റെ ഉപാധത്തിയാക്കി വെക്കാനാണ് ആയാൾ വിചാരിച്ചു. തങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള അവിസ്ഥാപനംകൊണ്ടും യാഹിലയെ തന്നിലുള്ള പ്രേരംകൊണ്ടും, ഈ മാതിരിയിലുള്ള ബന്ധത്തിന്നു യാഹില പ്രിയപ്പെട്ട പരയുമെന്ന് ആയാൾ സ്വപ്നവിചിന്തിച്ചിരുന്നില്ല. നോട്ടങ്ങൾക്കുണ്ടു രണ്ടുപേരും അന്യോന്യം തങ്ങളുടെ ഏൽഗതത്തെ അറിയിച്ചിരുന്നു ഏകദേശം ചിതാറ്റിനെ ഭയപ്പെട്ടു, തന്റെ ഏൽഗതത്തെ വെളിവാക്കാൻ ആയാൾ സന്നദ്ധനായി.

യാഹിലയുടെ അച്ഛനമ്മമാർ, പുത്രിയുടെ മന്ത്രിയുടെ പുത്രനുള്ള പരയെ

അന്നരാഗത്തെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞിരുന്നു. പുത്രിയുടെ സകല കൃത്യങ്ങളിലും ഉള്ള ധർമ്മപരായണതയെ അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ട്, അവർ മുസൽമാന്റെ ഭാര്യയായിരിപ്പാൻ സമ്മതിക്കുമെന്നു അവർ വിചാരിച്ചു.

ഈ ദിവസം പറയൻ മകളെ വാത്സല്യത്തോടുകൂടി ആശ്ലേഷിച്ചുകൊണ്ടുപറഞ്ഞു. മകളെ നീ ഏന്റെ വംശപ്രതിഷ്ഠക്കു കാരണമായി തീരുന്നെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. സദ്യുത്തനായ ഒരാളുടെ പ്രേമത്തിന്നു നീ പരമമായിരിക്കുന്നു.

അച്ഛൻ ആരെപ്പറ്റിയാണു പറയുന്നതു എന്നു മകൾ ചകിരഹൃദയമായിട്ടു ചോദിച്ചു.

പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ മകനെപ്പറ്റിയാണു .

അദ്ദേഹം തന്റെ അന്നരാഗത്തെപ്പറ്റിനേം സ്പഷ്ടമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ലെല്ലോ.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളെക്കൊണ്ടു ഏറ്റവും വെളിപ്പെട്ടതായ അന്നരാഗത്തെ വാക്കുകൾകൊണ്ടു പറഞ്ഞറിയിക്കാതെത്തന്നെ എപ്പോഴും അറിയാവുന്നതാണ്. ഈ വെളിത്തവാവിനുള്ളിൽ ആയാളുടെ ഭാര്യയായിരിപ്പാൻ നിന്നോടു ആയാൾ ആവശ്യപ്പെട്ടാമെന്നാണ് എന്നിങ്ങു തോന്നുന്നത. യാഹിലേ, നീ ആയാളെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു ഏതെന്നു പറഞ്ഞാലും.

അച്ഛാ, ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടു.

നിനക്കു ആയാളെ വേറൊരാൾ മനസ്സാണോ?

എനിക്കു വേളികഴിക്കാൻ മനസ്സില്ലാത്ത ആളെ ഞാൻ ഒരിക്കലും സ്നേഹിക്കുകയോ ഞാൻ സ്നേഹിക്കാത്ത ഒരാളെ വേറൊരാളെയോ ചെയ്യുന്നതല്ല.

എന്നാൽ എനിക്കു തൃപ്തിയായി.

യാഹിലയുടെ അച്ഛനമ്മമാർ കഠിന കാലം കാത്തിരുന്നിട്ടും മുസൽമാൻ യാഹിലയെ വേളികഴിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ഒന്നും ചെയ്യുകണ്ടില്ല. ആയാൾ യാഹിലയെ ശാശ്വതമായി സ്നേഹിച്ചിരുന്നു എന്നുള്ളതു നിരാക്ഷേപമായിരുന്നു. എന്നിട്ടും ആയാൾ തന്റെ അന്നരാഗത്തെ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യാത്തതുകൊണ്ട് യാഹിലയുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർ ക്ഷമയില്ലാതായി.

മന്ത്രികുമാരൻ ദിവസേന പറയന്റെ വീട്ടിൽ പോയിരുന്നു. യാഹിലയായിട്ടുള്ള പരിചയം വളിക്കത്തോറും ആയാൾക്കു അവളുടെമേൽ പ്രേമവും വളിച്ചുപറന്നു. യാഹിലയെക്കുറിച്ചു പറയത്തക്കതായ വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടു അവൾക്ക് അസാധാരണമായ ബുദ്ധിശക്തി ഉണ്ടെന്നു മുസൽമാൻ ഗ്രഹിച്ചു. അവർ ഒരു ഹിനജാതിയിലുള്ളവളായിരുന്നതുകൊണ്ട്, അവളുടെ ബുദ്ധിശക്തിക്കുതക്ക വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിക്കാൻ വഴിയില്ലാതെ വന്നു എങ്കിലും അവൾ കഴിയുന്ന അറിവു നമ്പാദിപ്പാൻ ശ്രമിച്ചുവന്നു. അവളുടെ ജാതിഹീനത നിമിത്തം ഗ്രാമപ്പള്ളിക്കൂടത്തിൽ ചേർന്നു പഠിക്കാൻ അവൾക്കു സാധിച്ചില്ല. എങ്കിലും തന്റെ അച്ഛന്റെ വീട്ടിന്നു സമീപത്തു താമസിച്ചിരുന്ന ഒരു മുഹമ്മദീയ പണ്ഡിതന്റെ സഹായത്താൽ, സ്വന്തം പ്രവർത്തനത്തിലും സാഹിത്യത്തിലും ഒരു മാർഗ്ഗം കണ്ടുപിടിച്ചു അവൾക്കു സിദ്ധിച്ചു.

ആയാൾക്ക് പഠിപ്പിക്കാൻ കഴിയാത്തതായ വിഷയങ്ങളാകട്ടെ, തന്റെ ഗൃഹണപടുതം കൊണ്ട്, അവർ ഗ്രഹിക്കയും ചെയ്യൂ.

പ്രസ്തുത കഥയുടെ കാലത്ത്, രാജശാസനപ്രകാരം ഹിന്ദുക്കളുടെ ഇടയിൽ വിദ്യാഭ്യാസം ഒരു അവശ്യകൃത്യമായിരുന്നു. എല്ലാ പിതാക്കന്മാരും തങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിപ്പിക്കണമെന്നായിരുന്നു രാജശാസനം. ആ കാലത്തു വായിക്കാൻ അറിയാത്തവർ നടന്ന ചുമക്കുമായിരുന്നു. ഇപ്പോഴൊഴാ, വായിക്കാൻ അറിയുന്നവർ നടന്ന ചുമക്കുമായിത്തുടങ്ങി. ഭോജരാജാവിന്റെ കാലത്തു വിദ്യയില്ലാത്തവൻ ഒരു ധനികനായാലോ വേണ്ടില്ല ആയാളെ ആരും തുണമാത്രം വെക്കമാനില്ലായിരുന്നു. ഭോജരാജാവിന്റെ കതിരക്കൊക്കട്ടെ സംസ്കൃതഭാഷയിൽ വളരെ നൈപുണ്യമുള്ളവരായിരുന്നു എന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. വാല്മീകിയിൽ, ആ കാലത്തിന്നു ശേഷം ഹിന്ദു സമുദായത്തിന്റെ എപ്പാടിന്നു തീരാ വലുതായ ഒരു മാറ്റം സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ലോകം മുഴുവനും വ്യാപിച്ചിട്ടുള്ളതായ നാഗരികരൂപത്തിന്റെയും അറിവിന്റെയും ശാസ്ത്രങ്ങളുടെയും ഉല്പത്തിസ്ഥാനമായ യൂറോപ്പു ചണ്ഡാള മുഴുവനും അജ്ഞാനാധിപത്തിൽപ്പെട്ട കിടന്നിരുന്ന കാലങ്ങളിൽ ഹിന്ദുസ്ഥാനം വളരെ പരിഷ്കൃതസ്ഥിതിയിൽ ആവുകയും പ്രാപഞ്ചത്തിലെ തത്വങ്ങളെ സൂക്ഷ്മനിരൂപണം ചെയ്തു അവയെ നല്ലവണ്ണം ഗ്രഹിച്ചു അനേകം തത്വചിന്തകളാൽ നിറയപ്പെട്ടാ ഇരുന്നു. പരിഷ്കാരഹിതന്മാരും നിഷ്പ്രഭന്മാരും ആയ ഇതര ജാതിക്കാർ ഹിന്ദുസ്ഥാനത്തെ ആകർഷിച്ചു പിടിച്ചടക്കുകയും, അതിലെ ജനങ്ങൾ അവർക്കു കീഴടങ്ങി വളരെക്കാലം ഇരുന്നതുകൊണ്ടു അവരുടെ ഉത്സാഹശക്തി, ജ്ഞാനരംഗം, സാമ്രാജ്യം മുതലായതു നിഷ്ഠേഷാ നശിക്കുകയും ചെയ്തില്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ, ഗ്രീസ്, റോമ, മുതലായ രാജ്യങ്ങളെപ്പോലെ, ഹിന്ദുസ്ഥാനവും വളരെ പരിഷ്കൃതസ്ഥിതിയിലുണ്ടെന്നതപരദിയിലും വരുമായിരുന്നു എന്നുള്ളതു നിർദ്വിവാദമാണ്. വളരെ പുരോഹിതന്മാരും മുതൽക്കൂട്ടുന്ന ഹിന്ദുരാജാക്കന്മാർ പ്രജകളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പറ്റി വളരെ നിഷ്ഠയുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ രാജ്യഭരണത്തിൽ കീഴിലുള്ള എല്ലാ ഗ്രാമങ്ങളിലും പ്രത്യേകം പാഠശാലകളും അതുകുളിലേക്കു പ്രത്യേകം ഉപാദ്ധ്യായന്മാരും നിയമിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഈ മാതൃകയുള്ള വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ സുഗമത, സുലഭത, കാർഷ്വസിദ്ധിക്ഷമത, മുതലായ ഗുണങ്ങൾ ഹേതുവായിട്ട്, ഈ രീതി, ഇംഗ്ലണ്ടിലും അവിടെനിന്നു മറ്റുള്ള യൂറോപ്യ രാജ്യങ്ങളിലും നടപ്പായിവന്നു. തങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കുന്നതു വളരെ ശൈശവമായ കൃത്യമായിട്ടാണ് എല്ലാ പിതാക്കന്മാരും വിചാരിച്ചു പോന്നത്, കുട്ടികൾക്കു അഞ്ചു വയസ്സായ ഉടനെ അവരെ പാഠശാലയിലേക്കു അയക്കുക പതിവായിരുന്നു. കുട്ടികളെ എഴുത്തിന്നുവെക്കുമ്പോൾ ഗണപതിപൂജയും ഉണ്ടാവും. കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസം നിർവ്വിഘ്നമായി കലാശിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് വിശ്വേശ്വരപൂജ ചെയ്യുന്നത്.

ഒരു ദിവസം യാഹിലയും മുസല്ലാഹും ഉടൽ യാഹിലയുടെ ചീട്ടിന്റെ പിൻഭാഗത്തുണ്ടായിരുന്ന പ്രാంతയിലിരുന്നു. സംസാരിക്കുമ്പോൾ മുസല്ലാഹ് പറഞ്ഞു: യാഹിലെ

നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളാൽ വിട്ടുപിരിയുന്നതിൽ നിങ്ങൾക്കു വ്യസനമുണ്ടാവുമോ.

ഉപ്പ്. എനിക്കു അവസരമായി ചിരിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതായ ഒരു അവസ്ഥ വരുമെന്നു ഭയപ്പെടുന്നു.

നിങ്ങൾ കളിപറകയല്ലല്ലോ.

അപ്പ. ഞാൻ വാസ്തവമാണ് പറയുന്നത്. ഞാൻ എന്തിനാണ് അവരെ വിട്ടുപിരിയുന്നത്.

നിങ്ങൾക്കു ഒരു ഭർത്താവുണ്ടായാലോ.

ഭർത്താവുണ്ടായാലും അവർക്ക് ഞാൻ ഒന്നിച്ചു താമസിക്കാമല്ലോ.

നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവിന്ന് അവരെ ഇഷ്ടപ്പെടുകിലും അവരെ സ്നേഹിക്കാത്തതും എന്നായും സ്നേഹിക്കില്ല. വാസ്തവത്തിൽ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കു തങ്ങളുടെ പ്രേമം ജനനമായ ജനനം സ്നേഹിക്കുന്നവരുടെ നേരേയും ഒരു തോന്നാൻ തീർക്കുകയില്ല. അങ്ങനെയൊരു തോന്നാത്തവർ കേവലം ശൂന്യമായ നാശം പരമാവധി.

നിങ്ങളുടെ അച്ഛനമ്മമാർക്കു നിങ്ങളുടെ ഒന്നിച്ചു താമസിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു വിധത്തിലുള്ള വേറെ ബന്ധങ്ങൾ ഉണ്ടല്ലോ.

ആ വക ബന്ധങ്ങൾ എന്താണെന്നു ഞാൻ അറിയുന്നില്ല.

വിവാഹബന്ധം കൂടാതെ, ഗാഢസൗഹൃദത്താൽ ബദ്ധയായി, നിങ്ങളുടെ ഏതെങ്കിലും കാര്യം ഒന്നിച്ചു നിങ്ങൾ താമസിക്കുകയാണുണ്ടാകാമോ?

ഞാൻ ഒരിക്കലും അങ്ങനെയുള്ള സ്ഥിതിയിൽ ഇരിക്കുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ടു, നിങ്ങളുടെ ഉൾ വാടം വിലയില്ലാത്തതാണ്.

യാദാദി, വിവാഹം നിമിത്തം എന്തെല്ലാം ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ നേരിടുന്നു. രണ്ടുപേരടേയും സമതന്ത്രം നശിക്കുന്നു. ജനസമുദായത്താൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വിവാഹസംബന്ധമായ നിബന്ധനകൾ താഴ്മയോടെ പരസ്പരസൗഹൃദത്തിന്നു ഭംഗമായിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, വിവാഹബന്ധം കൂടാതെ നിങ്ങളുടെ ജീവനും മറ്റുവരും ഞാനുമായി കഴിപ്പാൻ നിങ്ങൾ സമ്മതിക്കില്ലേ?

നിങ്ങൾ പറയുന്ന ഭോഷങ്ങൾ വിവാഹത്തിന് ഉണ്ടായിരിക്കാം എന്നാൽ ഈ ഭോഷങ്ങൾ, അതിന്റെ ഗുണങ്ങളോടു കൂടി കട്ടിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ വളരെ ലഭ്യമാകുന്നു. ഒരു മുസല്ലമാൻ പ്രഭുവിന്റെ ഉപപത്നിയായിരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ തുല്യം നല്ലത് ഒരു പറയാന്റെ ഭാര്യയായിരിക്കുന്നതാണ്.

നിങ്ങൾ ഒരു പറയാനെ വേൾക്കില്ലെന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നത്. നിങ്ങളുടെ അച്ഛനും അങ്ങനെയൊരാളാണ് എന്ന് പറഞ്ഞത്.

അച്ഛൻ പരമാർത്ഥമാണ് പറഞ്ഞത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഞാൻ ഒരിക്കലും ഒരു മുസല്ലമാൻ പ്രഭുവിന്റെ ഉപപത്നിയായിരിക്കുകയില്ലെന്നു വരുമെന്നല്ലല്ലോ.

മന്ത്രികുമാരൻ പറഞ്ഞു: യാദാദി, ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ; എന്നാൽ എത്ര ആസക്തിയോടുകൂടിയാണ് ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നതെന്നു പറയാം.

ത് എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല. ഞാൻ സ്നേഹിക്കുന്നപോലെയൊന്നു നിങ്ങൾ എന്നെയും സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടോ? നിങ്ങൾ വാസ്തവം പറഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം.

പ്രഭോ, ഞാൻ ലോകപരിചയം കുറഞ്ഞവളാണ്. ഈ ലോകത്തിലുള്ള കൃതി മങ്ങാളപ്പറ്റി എനിക്കു വളരെ കാഴ്ച അറിവുള്ളു. അതിനാൽ നിങ്ങളുടെ ആമരവോടു കൂടിയുള്ള എന്റെ നേരെയുള്ള അഭിനിവേശം എന്റെ മനസ്സിൽ ദൃഢമായി പതിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്ന സംഗതിയെ നിങ്ങളിൽനിന്നു മറച്ചു വെക്കുന്നതിന്നു ഞാൻ യാതൊരു കഷണവും കണ്ടുനില്പു എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ അഭിനിവേശം എപ്പോൾ ആമരനീനമായി ഭവിക്കുന്നുവാ, ആ ക്ഷണംതന്നെ എനിക്കു നിങ്ങളിലുള്ള ബഹു മതിയും ഇല്ലാതാവുന്നതാണെന്നു ഞാൻ തീർച്ചയായും പറയുന്നു. ബഹുമാനിയോടുകൂടിയതായ ഒരു സ്ത്രീയുടെ പ്രേമം നിസ്സാരമായിട്ടുള്ളതാണല്ലോ.

യാഹിലേ, എന്റെ പ്രേമഭംജനമായ ഒരുവളെ ഞാൻ മാനിക്കില്ലെന്നു നിങ്ങൾക്കു വിചാരിക്കാൻ വഴിയില്ല. എനിക്കു നിങ്ങളിലുള്ള ഗാഢമാനരംഗത്തിന്നു എന്റെ ജീവഹാനി വരെയും ഒരു കുറച്ചിൽ വരുന്നതല്ല. എന്നാൽ സമുദായകല്പിതങ്ങളായ ചില പ്രതിബന്ധംനിമിത്തം—എന്നു പറഞ്ഞു പിന്നെ പറവാൻ ആരോൾ സംഗതിയല്ല. കോമളയായ യാഹിലയുടെ മുഖം കേൾപ്പാൻനിമിത്തം ചുകന്ന

യാഹില പറഞ്ഞു: പറയാനുള്ളതു മുഴുവൻ ഓരത്താലും എന്തിന്നു സംഭവിക്കുന്നു, നിങ്ങൾക്കു പറയാനുള്ളതു മുഴുവൻ ഞാൻ കേൾക്കാട്ടു. നമ്മൾ തമ്മിലുള്ള അനുരാഗത്തെ പ്രകടിപ്പിച്ചതിന്റെശേഷം നാം അന്യോന്യം യാതൊരു കാര്യവും മറച്ചു വെക്കുന്നതു യോഗ്യമല്ല.

യാഹിലേ, നിങ്ങൾ ന്യായരഹിതമായി പറയുകയില്ലെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. നിവ്യാജമായ പരസ്പരാനുരാഗപ്രഭവനശേഷം നമ്മൾ തമ്മിൽ അവിശ്വാസം ഉണ്ടാകരുത്. നിങ്ങൾ പറയുന്നതിയിൽ കൂറിച്ചുവളാണ് എന്നുള്ള ഏകസംഗതി കൊണ്ടുതന്നെ എനിക്കു നിങ്ങളെ എന്റെ ഭര്ത്താക്കാരൻ നിർവ്വഹമില്ലെന്നു, മഹാമനസ്സനായ നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ പറയാതെത്തന്നെ അറിയാവുന്നതാണല്ലോ. ഞാൻ അങ്ങിനെ ചെയ്യരുത് എന്റെ സ്വാഭാവികനമർ എന്നു തവമാനിക്കാം. നിങ്ങൾ, അറിയുടെ ഭർത്താക്കാരനെയും പുത്രികളുടേയും പരിഹാസത്തിന്നും പാത്രമാവും. ഇത്ര പലം ലളിക്കരമെന്നാൽകൂടി നിങ്ങൾക്കു അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു അവമാനത്തിന്നു ഞാൻ എടുവകുത്തുന്നതല്ല. ലോകപരിസമ്പ്രദായപ്രകാരമുള്ള ബന്ധംകൂടാതെ, നമ്മുടെ ഹൃദയനന്ദമേളനത്തിന്നു യാതൊരു തടസ്സവുമില്ലല്ലോ. ഈ വിധമാണങ്കിൽ, നമുക്കു അന്യോന്യം പ്രേമത്തോടുകൂടെ ഒന്നിച്ചു താമസിക്കാം നമ്മുടെ പ്രേമത്തിന്നു കെല്പുപറ്റിക്കൊണ്ടു യാതൊരു ഹാനിയും വരുന്നതല്ല. അതിനാൽ ഞാൻ പറയുന്നതിന് എന്തെന്നാൽ, നമ്മൾ തമ്മിൽ ലൗകികപാപപ്രകാരം വിവരണം ചെയ്യാൻ പാടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു, നിങ്ങൾ എന്റെ ഉപപത്നിയായിരിക്കേണമെന്നാണ്.

ഇതെല്ലാം യാഹില മൌനമായിട്ടു കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. അവളുടെ മുഖത്തു ഒരു ഉള്ളി ചോരപോലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവളുടെ അധരഭവങ്ങൾ പണ്ഡിതന്മാർ

മാകയും, കോപാവേശത്താൽ സ്റ്റുറിക്കുകയും ചെയ്തു; എങ്കിലും വളരെ സാവധാനത്തിലും ശാന്തതയോടുകൂടി അവൾ ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

പ്രാഭാ, നിങ്ങളുടെ ഉന്നതസ്ഥിതിനിമിത്തം നിങ്ങൾക്കു ഒരു പറയജാതിയിലുള്ളവളെ അവമാനിക്കാൻ അധികാരമുണ്ടായിരിക്കാം. എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഒരു പുരുഷനാണ്; പുരുഷന്റെ നിലയിൽ നിങ്ങൾ ഒരു അബദ്ധമായ സ്ത്രീയെ അവമാനിക്കുന്നതു കേവലം അനാചിതമാണ്. ഒരു സ്ത്രീയുടെ ചാരിത്രശുദ്ധിയുടെ മാഹാത്മ്യം കേവലം അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത ഒരു പുരുഷന്റെ ഹിതത്തിനുവേണ്ടി ഞാൻ ഏന്റെ പാതിപ്രത്യഭംഗം ചെയ്യുമെന്നു, നിങ്ങൾക്കു വിചാരിക്കത്തക്കതായ ഏന്തായ കൃത്യമാണ്, നമ്മൾ തമ്മിൽ പരിചയമായിട്ടുള്ളതിന്റെ ദാശയും, ഞാൻ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഏന്റെ സാദശീയർ എന്ന പരിതായന്നു വിചാരിച്ചുവരുന്നു എങ്കിലും ഞാൻ, ഒരു നിർബന്ധപ്പെട്ട. ഏന്റെ വീട്ടിൽ എനിക്കു സുഖമായിട്ടു കഴിയാൻള്ള മുതലുണ്ട്. ഇഹലോകത്തിലുള്ള സകല സമാനുഭവങ്ങൾക്കു വേണ്ടുന്ന ധനവും എനിക്കുണ്ട്. പിന്നെ എന്തു കൊണ്ടാണ് ഈ മൃഗമനുഷ്യൻ പ്രഭുവിന്റെ നീചമായ കാമത്തിനുവേണ്ടി ഏന്റെ ചാരിത്രശുദ്ധിയെ ഞാൻ ഉപേക്ഷിക്കുമെന്നു നിങ്ങൾക്കു വിചാരിക്കാൻ വഴിയുള്ളത്. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ പ്രേമത്തെ തിരസ്കരിക്കുകയും നിങ്ങളുമായിട്ടുള്ള സമ്പർക്കം നിരാകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈക്ഷണംമുതൽക്കു നാം തമ്മിൽ കേവലം അപരിചിതന്മാരാണ്.

തന്റെ കാമുകന്റെ ഉത്തരം കേൾക്കുവാൻ താമസിക്കാതെ യാദില, പ്രന്തയിൽ നിന്നു പോകയും ചെയ്തു.

യാദിലയുടെ ഭ്രമണീയമായ മുഖത്തിൽ ഉണ്ടായ മാറ്റത്തെ കണ്ട് അവളുടെ അച്ഛനമ്മമാർ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. അവളുടെ പ്രസന്നമായ മുഖത്തു വിളയാടിക്കൊണ്ടിരുന്ന മന്ദഹാസം കാണാതായി. അവളുടെ കവിൾത്തടം പാണ്ഡുരണ്ണമായി. അവൾക്കു ഒന്നിലും ഉന്മേഷം ഇല്ലാതായി. മന്ത്രികന്മാർ പതിവുപോലെ യാദിലയെ കാണാൻ വന്നു എങ്കിലും അവൾ ആയോളം കാണാൻ സമ്മതിച്ചില്ല. തന്റെ വിരക്തിക്കുള്ള കണ്ണാത്ത അവൾ അച്ഛനെ ധിച്ഛിച്ചു മകളുടെ തീപ്പിന്നെ അച്ഛനും അഭിനയിച്ചു. മൃഗപ്രഭു തന്റെ വീട്ടിൽ കടക്കുവരുന്ന പറയൻ താക്കീതു ചെയ്തു. പറയന്റെ വീട്ടിലേക്കു കടന്നു ചെല്ലാൻ മന്ത്രികന്മാർ പലപ്പോഴും ശ്രമിച്ചു എങ്കിലും ആ ശ്രമങ്ങളെല്ലാം നിഷ്പ്രയോജനമായി ഭവിച്ചു. ആയാൾ യാദിലക്കു എഴുത്തുകൾ അയച്ചു. അതുകൾ തുറക്കാതെത്തന്നെ മടക്കി അയക്കപ്പെട്ടു. ആയാളുടെ കരമം അതിന്നു തടസ്സമാ നേരിട്ടതോടും, വലിച്ചുപോയുള്ള. 'അസാധിനേ കാമഃ' എന്നുണ്ടല്ലോ. തന്റെ മനസ്സിനെ ബലമായി ആകർഷിച്ചു വശീകരണം ചെയ്തു യാദിലയെ ഏതു വിധത്തിലാക്കിലും കാരണമെന്നു ആയാൾ നിശ്ചയിച്ചു. ആയാൾ അവളുടെ അച്ഛനോട് ഈ കാര്യത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു. താൻ സമ്മതിക്കുന്നതല്ലെന്ന് പറയൻ പറഞ്ഞു. യാദിലയുടെ അമ്മയോടു പറഞ്ഞിട്ടും മന്ത്രികന്മാരന്റെ മനോഭാവം അലിഞ്ഞില്ല. മന്ത്രികന്മാർ അവരെ ഭിക്ഷണിപ്പെടുത്തി. എങ്കിലും പറയ

ന്ന് അശേഷം കലക്കുമുണ്ടായില്ല. യാദില മന്ത്രികമാനനെയും, ആയാളുടെ ആൾക്കാരെയും തന്റെ മുമ്പാകെ വരുവാൻ സമ്മതിച്ചില്ല.

ഭഗവാനായ യാദിലയുടെ കാമുകനായ അവളുടെ മേലിലുള്ള പ്രേമത്തിന്നു ഭക്താകരുണയായില്ല. ഏതു വിധത്തിലും യാദിലയെ ലഭിക്കണമെന്ന ഷുകവിചാരം മാത്രമേ മന്ത്രികമാനൻ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

യാദില പലപ്പോഴും തന്റെ ഭാസിയോടുകൂടി നഗരരോപകണ്ഠങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കുക പതിവുണ്ടായിരുന്നു. സാധാരണ, ഹിന്ദുസ്ത്രീകൾ വെളിയിലിറങ്ങി നടക്കുന്നതു പതിവില്ല; എന്നാൽ ഈ പ്രതിബദ്ധം യാദിലയെ ബാധിച്ചിരുന്നില്ല. യാദില നഗരത്തിലെ പല സ്ഥലങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ചിരുന്നു എങ്കിലും തന്നാൽ തിരസ്കൃതനായ മന്ത്രികമാനനെ ഒരിടത്തുവെച്ചു കണ്ടില്ല. മന്ത്രികമാനന്റെ വശഭകൾക്കൊണ്ടുണ്ടായ ആശങ്കയും അവളുടെ ഉദ്ധതമായ മനസ്സിന്റെ ഗർവ്വിനെ രമിപ്പിച്ചു. എപ്പോഴെങ്കിലും ആയാളു വഴിക്കു കാണാൻ സാഗതി വന്നാൽ, കഠിനമായ നിന്ദയോടുകൂടി ആയാളെ ഭാവിക്കണമെന്ന അവൾ ഉറച്ചു. എന്നാൽ തൽക്കാലം തന്റെ കോപപ്രകടനക്കു അവൾക്കു സാഗതി വന്നില്ല.

ഒരു ദിവസം രാവിനാലു അവൾ പതിവുപോലെ പുറത്തേക്കു പോയി എന്നാൽ സാധാരണ മടങ്ങി വരാനുള്ള സമയത്തു അവൾ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങി വന്നില്ല. കറച്ചുനന്നും താമസിപ്പിച്ചും അവളെ കാണാഞ്ഞിട്ടു, അവളുടെ അച്ഛനമ്മമാർക്കു സമം ധാനമുണ്ടായില്ല. നേരം സന്ധ്യയായിട്ടും യാദിലയായാട്ടു, അവളുടെ ഭാസിയായ ഒരു തിരികെ വന്നില്ല. അഞ്ചു നാഴിക വേദാർച്ചിട്ടും മകളുടെ വാറു കാണാതെ, മാതാപിതാക്കന്മാർ വളരെ വ്യസനിച്ചു. പിന്നെ ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടും, അവൾ മടങ്ങി വന്നില്ല. അവൾ നടക്കാൻ പോയപ്പോൾ, മന്ത്രികമാനന്റെ അധീനത്തിൽപ്പെട്ടുകയും, ആയാൾ ബലാത്കരമായിട്ടു അവളെ എവിടെയെങ്കിലും ഗുഹയായി താമസിപ്പിച്ചിരിക്കാമെന്നും അവർക്കു ഒരു സംശയം ജനിച്ചു.

ആ മുസപ്പാന്റെ നീചമായ ഉദ്ദേശത്തു വാമിലീകരിക്കാൻ ഒരു വഴിമാത്രമേ ഉള്ളൂ എന്നു ചന്ദ്രൻ തന്റെ ദുഃഖത്തായ ഭാഗ്യത്തോടു പറഞ്ഞു. ചക്രവർത്തിയായ ശാണും പ്രാപിച്ചു, പുത്രിയെ മടക്കി തന്നുവാൻ കഴിയാത്തതാണെന്നു ഞാൻ യാചിക്കും. ചക്രവർത്തി ശാന്തനും ഭയംകൂടിയും ആയ ഒരാളാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭയത്തെ അതിശയിക്കുന്നതായിട്ടു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദീപിതമാത്രമേ ഉള്ളൂ. ഞാൻ ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവാനു രക്ഷിച്ചതു കണ്ടു അദ്ദേഹം മന്ത്രികമാനനോടു എന്റെ മകളെ വിട്ടു തന്നുവാൻ കല്പിക്കും.

കഷ്ടം! രാജാക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ പ്രമുഖന്മാരുടെ ദുഃഖങ്ങളെപ്പറ്റി അത്ര ഗൗരവമായി വിചാരിക്കുന്നതല്ല. ദീനനാതിക്കാരായ നമ്മുടെ പുത്രിയെ ബലാത്കാരമായി കൊണ്ടുപോയതു ഒരു വലിയ കരളായിട്ടു ചക്രവർത്തി വിചാരിക്കുമോ എന്നു സംശയമാണ് എന്നു ചന്ദ്രന്റെ ഭാഗ്യ പറഞ്ഞു.

ചന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു; ആ പത്താകുന്ന കളിയിൽ കളയാതെ അല്ലാതില്ല ചക്രവ

ത്തി, നീതിന്യായം ചെയ്യുമെന്നു എനിക്കു നല്ല വിശ്വാസം ഉണ്ടു. ചക്രവർത്തിപദത്തിൽനിന്നും ഭൂഷ്ടനായി വളരെക്കാലം അന്യരാജ്യങ്ങളിൽ അലഞ്ഞുനടന്നു വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടു അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്നു ദുഃഖാനുഭവം ഇന്നതാണെന്നു തന്റെ സ്വാനുഭവംകൊണ്ടു നല്ലവണ്ണം അറിവുണ്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്നു ചക്രവർത്തിപദം തിരികെ ലഭിച്ചതിന്റെശേഷം അദ്ദേഹം വളരെ നീതിന്യായത്തോടുകൂടി രാജ്യാഭിമുഖ്യമുണ്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണാർത്ഥത്തോടുകൂടി എന്റെ സ്വാനുഭവംകൊണ്ടുതന്നെ എനിക്കു നല്ലവണ്ണം അറിവുണ്ടു. യിട്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നീതിന്യായത്തോടുകൂടി എല്ലാവരും അഭിനന്ദിക്കുന്നതു കേട്ടിട്ടും ഞാൻ എന്തിനാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നീതിയെപ്പറ്റി ശങ്കിക്കുന്നത്.

എന്നാൽ നിങ്ങൾ എങ്ങിനെയാണ് ചക്രവർത്തിയുടെ സമക്ഷത്തിലേക്കു ചെല്ലുന്നത്?

ജനങ്ങളുടെ സങ്കടങ്ങൾ കേൾക്കാൻ ചക്രവർത്തി ന്യായസഭയിൽ വരുമ്പോൾ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാദങ്ങളിൽ സാഷ്ടാംഗം നമസ്കരിച്ചു എന്റെ മകളെ തിരിയെ തരച്ചിപ്പിക്കാൻ സവിനയം അപേക്ഷിക്കും. സർവ്വജനഹിതകാരിയായ ചക്രവർത്തിയുടെ ജീവരക്ഷക്കുവേണ്ടി തന്റെ വിലയില്ലാത്തതായ ജീവനെ ത്യജിക്കാൻ സന്നദ്ധനായ എനിക്കു ഈ ഒരു ഉപകാരം അദ്ദേഹം ചെയ്യാതിരിക്കില്ല. പറയന്റെ ഈ അഭിപ്രായത്തിന്നു നല്ല അടിസ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നു. മഹാനായ ആളുകൾ എപ്പോഴും പരോപകാരം ചെയ്യാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നവരാണ്. അവർ യാതൊരു ഹലവും ഇച്ഛിച്ചിട്ടല്ല പരോപകാരം ചെയ്യുന്നതു. അതു അവരുടെ സ്വഭാവമാണു. കിംചിദ്ദൂരം പ്രശ്നപകാരമില്ലായ കരോതിഗോളിഃ കമഭാവബോധനം സ്വഭാവ ഏകോന്നതഃചതസാം സതാം പരാപകാപ്യസനം ഹി ജീവിതം (ചന്ദ്രൻ എന്തൊരു പ്രശ്നപകാരത്തെ കാംക്ഷിച്ചിട്ടാണ് തന്റെ ശത്രികളെക്കൊണ്ടു, ആമ്പൽപ്പൂക്കളെ വികസിപ്പിക്കുന്നത്? ഒരു പ്രശ്നപകാരവും ഇച്ഛിച്ചിട്ടല്ല. ഇതു മഹാനായ സജ്ജനങ്ങളുടെ സ്വഭാവമാണു. അവരുടെ ജീവകാലം പരോപകാരം ചെയ്യാൻവേണ്ടി ഉഴിഞ്ഞുവെച്ചിട്ടുള്ളതാണു). വളരെ ദിവസം യാതൊരു ഭക്ഷണവും ലഭിക്കാതെ കണ്ണുഗതപ്രാണയായ പുലിയുടെ ജീവരക്ഷക്കുവേണ്ടി തന്റെ ദേഹത്യാഗം ചെയ്തു ആ യോസിന്ധവായ ബുദ്ധമനി, എന്നൊരു പ്രശ്നപകാരം കാംക്ഷിച്ചിട്ടാണ് അങ്ങിനെ ചെയ്തതു. പോക്കുളത്തിൽ മുറിയേറു വീണു മരിക്കാറായപ്പോൾ, കുറച്ചു വെള്ളം ഓഹാ പൊറുക്കാൻ കിട്ടിയാൽ വേണ്ടിപ്പറ്റുന്നു പറക്കയും, വെള്ളം കൊണ്ടുവന്നു കുടിക്കാനായി പാത്രം ചുണ്ടിൽവെക്കുമ്പോഴേക്കു സമീപത്തുനിന്നു 'ഓളളംരരണ്ണ' എന്നുള്ള വേദം ഒരു യോദ്ധാവിന്റെ ദീനസ്വരംകേട്ടു താൻ കയ്തുളളി വെള്ളംപോലും കുടിക്കാതെ, ആ ജലം മുഴുവനും മറ്റൊരു യോദ്ധാവിന്നു കൊടുത്ത രന്തിഭേവമഹാ രാജാവു എന്തു പ്രതിഫലത്തെ ഇച്ഛിച്ചിട്ടാണ് അങ്ങിനെ ചെയ്തത്! രന്തിഭേവൻ ആ സമയത്തിൽ ചെയ്ത പ്രാർത്ഥന വായനക്കാർ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്.

നേ കാമയേഹം ഗതിമീശപാൽ പരമേഷ്ഠിയുക്താമപുനർവം വാ ആത്തിര

പ്രാപ്യേവിലഭോജനമനുസ്മരിതാ യേന ഭവന്ത്യ ദുഃഖാഃ (ഈശ്വരങ്കൽനിന്നു ഞാൻ അഷ്ടോപശ്ചസിലിയെ കാംക്ഷിക്കുന്നില്ല. മോക്ഷത്തേയും ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. നകല ശരീരകളുടേയും ഉള്ളിൽ ഇരുന്നു അവരുടെ ദുഃഖത്തെ നീക്കി, സുഖികളാക്കി ചെയ്യാനുള്ള ശക്തിയെ തരവാനാണു ഞാൻ ഈശ്വരനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് എന്നർത്ഥം.) യോഗ്യമായ വായനക്കാരെ പ്രസ്തുതകഥയിൽനിന്നുള്ള ഈ ദീപ്തമായ വ്യതിയാനത്തെ നിങ്ങൾ ക്ഷമിച്ചു കൊള്ളണം.

ഒട്ടും താമസിയാതെ ചക്രവർത്തിയുടെ തിരുമുമ്പാകെ ചെന്നു സങ്കടങ്ങളെ ഉണർത്തിപ്പാൻ പറയൻ തീർച്ചയാക്കി. അദ്ദേഹം തന്റെ സങ്കടനിവൃത്തിക്കു ഒരു വഴി ഉണ്ടാക്കിത്തരമെന്നു വിശ്വസിച്ചു പറയൻ സമാധാനിച്ചു.

അഞ്ചാം അദ്ധ്യായം.

ജനങ്ങളുടെ സങ്കടങ്ങളെ കേൾക്കാൻ ചക്രവർത്തി ഏഴന്നുള്ളിയിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തേക്കു നമ്മുടെ പറയൻ ചെന്നു. അതിന്റെ അകത്തു കടന്നു നോക്കിയപ്പോൾ, അതിന്റെ അനതിശയമായ മന്ദിരയെക്കണ്ടിട്ടു പറയൻ വളരെ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. ചക്രവർത്തിയുടെ അമൂല്യമായ സിംഹാസനം കാണികളുടെ വിസ്മയത്തെ ജനിപ്പിക്കത്തക്ക ഒരു അത്ഭുതവസ്തുവായിരുന്നു. അതിന്റെ ആകൃതി, പീലിപരത്തിപ്പിടിച്ച ഒരു മയിലിന്റെതുപോലെ ആയിരുന്നു. അതു വൈരം മരതകം മുതലായ രത്നങ്ങളാൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതും ഏഴുകോടി ഉറപ്പിക വിലക്കുള്ളതും ആയിരുന്നു. ആ ദർശനശാല മുഴുവനും വെണ്ണുതല്ലുകാണു് ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതും വളരെ വിരോധമായ കൊത്ത് പണികുറുത്തു കൂടിയതും ആയിരുന്നു ശാലയിലുള്ള വൃത്തവന്ധങ്ങളുടെ മേൽഭാഗങ്ങളിൽ വളരെ മിനുസമായ കൃഷ്ണശിലകളിനാൽ രജതഖചിതമായ പേഷ്യലിപിയിൽ താഴെ പറയുംപ്രകാരം എഴുതിട്ടുണ്ടായിരുന്നു, 'ഭൂമിയിൽ സ്വർഗ്ഗം ഉണ്ടെങ്കിൽ, അതു ഇവിടെ തന്നെയാണു്'. ഈ ശാലയിൽ സിംഹാസനത്തിന്നു പുറമെ, ചക്രവർത്തിക്കു മന്ത്രിമാനോടുകൂടി സ്വകാര്യമായി ആശ്വാചന ചെയ്യുമ്പോൾ ഇരിക്കുവാനുള്ള വളരെ വലുതായ സ്തൂപികം കൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ട ഒരു ഇരിപ്പിടവും ഉണ്ടായിരുന്നു.

പറയൻ ആ ശാലയുടെ ഉള്ളിൽ കടന്നപ്പോൾ അതു ജനങ്ങളെക്കൊണ്ടു നിറയപ്പെട്ടിരുന്നു. അവൻ ചക്രവർത്തിയുടെ തിരുമുമ്പാകെ ചെല്ലാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ ഒരു ദാസപാലൻ അവനെ തടഞ്ഞു നിൽക്കി. 'നി ആരെയാണു അന്വേഷിക്കുന്നതു എന്നു ചോദിച്ചു. ചക്രവർത്തിയെ ആണു് എന്നു പറയൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

രാജ്യകാര്യങ്ങളുപ്പറ്റി ആശ്ചര്യപ്പെടുന്ന സമയത്തു ചക്രവർത്തി വേറെ ആരെ യും കണ്ടെന്നുതല്ല

പറയൻ പറഞ്ഞു: ചക്രവർത്തി നല്ല അറിവുള്ളവനാ നീതിമന്ത്രം ആണെന്നാണു കേൾവി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ തിരുമുമ്പാകെ ഒരു സങ്കടം ബോധിപ്പിച്ചാണെന്നു ഞാൻ വന്നതു്. അതിന്നു നിങ്ങൾ മടക്കമയ്യുന്ന പക്ഷം സകല ജനങ്ങൾക്കും നീ

തിന്മയായ്ക്കു ചെയ്യുന്ന ചക്രവർത്തിയുടെ നേരെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുകമ്പയ്ക്കു അർഹമായ എന്റെ നേരെയും നിങ്ങൾ ഒരു തെറ്റുകാരനാവുന്നതാണ്.

നീ കയ്ക്കു പറയുന്നല്ലോ?

എന്നാലാണോ? പറയുന്നതുതന്നെയാണ് ദൈവസ്തുതിക്കുതക്ക നുകലു ജനങ്ങൾക്കും സർവ്വസാധാരണമായ അധികാരങ്ങൾക്കും അവകാശങ്ങൾക്കും ഞാൻ അധികാരിയാണെന്നാണ് മനസ്സിലാക്കി പറയുന്ന നിങ്ങളോടുകൂടി വിചാരിക്കുന്നവല്ല. അതിലും പ്രത്യേകിച്ചു നിങ്ങളുടെ ചക്രവർത്തിക്കുവേണ്ടിയും നിന്ദിക്കുന്നവനല്ല. നിനക്കു ചക്രവർത്തിയുടെ തിരുമുമ്പാകെ പോവാൻ പാടില്ല.

എന്തു കാരണം?

ഈ സ്ഥലത്തു ചക്രവർത്തി രാജ്യരാജ്യങ്ങളെപ്പറ്റി മാത്രമേ കേൾക്കുകയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടു നനയ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തെ കാരണാൽ പാടില്ല. വേണമെങ്കിൽ ഒരു ഹർജി കയ്യെടുക്കുക.

യോദ്ധാവേ, എന്തിനു ചക്രവർത്തിയെക്കാരണമാത്രം കഴിയുന്നതല്ല. നിങ്ങൾ തന്നെ ചെയ്യാൻ ആവുന്നിടത്തു ആചരണം കാരണമാണ്.

നീ കോട്ടി മുന്നോട്ടു വെച്ചാൽ ഞാൻ നിന്റെ തലാവട്ടും.

എന്നാൽ വെട്ടിക്കൊല്ലുക. എന്തു പറഞ്ഞാൽ കാരണം? ധൈര്യമുണ്ടോ? നടുക്കു പടയോട്ടി പറയുന്ന വെട്ടാൻ ഭയം; എങ്കിലും പറയൽ ബലാപ്തമല്ല നടുക്കുതിനാൽ വെട്ടു അവന്റെ മേൽ തട്ടിയില്ല.

'മുഗ്ദ്ധ ചക്രവർത്തി നീതിന്മയായ്ക്കു ചെയ്യുന്നു' എന്നു പറയൽ വളരെ ഉച്ചത്തിൽ പറഞ്ഞു.

ആരാണ് നീതിന്മയായ്ക്കു ചെയ്യുന്നു എന്നു പറയുന്നതു എന്നു ചക്രവർത്തി അന്തരമുള്ള മോശിച്ചു; അയാൾ അടുത്തു വന്നു.

• പറയൽ ഉടനെ ചക്രവർത്തിയുടെ തിരുമുമ്പാകെ ചെന്നു സമീപം നമസ്കരിച്ചു.

എന്നിട്ടു നിനക്കു ബോധിപ്പിക്കാനുള്ള സങ്കടങ്ങളെ പറഞ്ഞാലും എന്നു ചക്രവർത്തി ചോദിച്ചു.

പറയാൻ എന്നിട്ടു ഉടനെ ചക്രവർത്തി അപമാനം അറിഞ്ഞു. എന്ത! ബലവീരനോ—എന്താ ജീവനുള്ളതിന്നാൽ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആളായാണല്ലോ ഞാൻ മുഖിൽ കാണുന്നത്! എന്നു പറഞ്ഞു ചക്രവർത്തി ഹിംസാസേനയിൽനിന്നു ഉറങ്ങി പറയുന്ന ആലിംഗനം ചെയ്യുക കണ്ട് ആ സദസ്സിലുണ്ടായിരുന്നവരല്ലാം വളരെ വിസ്മയിച്ചു.

ചക്രവർത്തി പറഞ്ഞു: പ്രളയമാണു ഹിന്ദുക്കളാൽ പരിതാപനം വിചാരിക്കപ്പെട്ട ഇടയാകുന്നു എന്റെ ജീവനെ രക്ഷിച്ചതു എന്റെ രാജ്യം പിടിച്ചടക്കിയവന്റെ അനുജനാണ് എന്നു എല്ലാദിക്കിലും പിന്തുടന്നു എന്നിരിക്കെ ഒരിക്കലും രക്ഷപ്പെടാൻ ശിശുത്തിയില്ലാത്തായപ്പോൾ ഞാൻ ഒരു പുഴയിൽ ചാടി. ഉടനെ മുങ്ങുവാൻ

തുടങ്ങി. ഒഴോത്തുയർന്നുനായ ഇഴയാരുക പട്ടിണികൊണ്ടു എണ്ണി അൻകൂടി വയ്യാതിരുന്നു എങ്കിലും ഇഴയാരും ഏൻറ അപകടസ്ഥിതി കണ്ടു പുഴയിൽചാടി എന്ന കരയിലേക്കു കൊണ്ടുപോന്നു. ഇഴയാരുടെ കടിൽ എറിക്ക ഒരു കൊട്ടാരംപോലെ ആയിരുന്നു. എറിക്ക പണിപിടിച്ച സുബോധം ഇല്ലാതിരുന്നപ്പോൾ ഇഴയാരും എന്ന സഭയം ശുശ്രൂഷിച്ചു ഏൻറ ഭീനം മാറി. ഏൻറ രാജ്യംമുഴുവനും കൊട്ടത്താലും എറിക്ക ഇഴയാരും ചെയ്തതിന്നു ഒരു പ്രത്യുപകാരമുണ്ടെന്നതല്ല.

മഹാപ്രഭാ, ഞാൻ ചെയ്ത ഇല്ലായ്മയെ ഉപകാരത്തിന്നു അവിടുന്നു ചതിയടങ്ങു പ്രത്യുപകാരം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവിടുന്നു അന്നു കനിഞ്ഞുതന്ന രണ്ടായിരം ഉറപ്പി കയ്യാണു ഏൻറ ഇപ്പോഴത്തെ ഐശ്വര്യത്തിന്റെ മൂലകാരണം. ഏൻറ ഐശ്വര്യത്തോളം ഒരു പ്രളയിനകൂടി ഉണ്ടോ എന്നു സംശയമാണു. എങ്കിലും ഏൻറ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി വളരെ കഷ്ടമായിട്ടുള്ളതാണു.

ബലവീരനോടു സ്റ്റികംകൊണ്ടുള്ള ആസനത്തിന്മേൽ ഇരിക്കാൻ പറഞ്ഞു ചക്രവർത്തി സിംഹാസനത്തിലേറി ഇരുന്നു അയാളുടെ സങ്കടങ്ങളെ ബോധിപ്പിക്കാൻ പറഞ്ഞു. ബലവീരൻ നിലം തൊട്ടു തലയിൽവെച്ചു താഴെ പറയുംപ്രകാരം പറഞ്ഞു.

മഹാപ്രഭാ! എറിക്ക ഒരു മകളുണ്ടു. അവളെ, അവിടുത്തെ തൃക്കയ്യുകൊണ്ടു തന്നെ എടുത്തു അവിടുന്നു ലാഭിച്ചിട്ടുണ്ടു. അവൾക്കു സ്ത്രീകൾക്കുവേണ്ട സകലഗുണവും തികഞ്ഞിട്ടുണ്ടു. അവൾ ഏൻറ ജീവനാണു. എറിക്ക ഒരു നിമിഷംപോലും അവളെ കാണാതെ, ഇരിക്കാൻ വയ്യാ. അവളെ കട്ടുകൊണ്ടു പോയിരിക്കുന്നു.

ചക്രവർത്തി പറഞ്ഞു: എറിക്ക നിങ്ങളുടെ പുത്രിയെക്കണ്ടിട്ടുള്ള കാമയുദ്ധം. ഞാൻ കാണാമ്പോലാതെന്ന അവൾ നല്ല കട്ടിയായിരുന്നു. എന്നാൽ ആരാണ് അവളെ കട്ടുകൊണ്ടു പോയത് എന്നു നിങ്ങൾ അറിവു തന്നാൽ, ആയാരും ഏൻറ രാജ്യത്തിൽ എവിടെയായാലും വേണ്ടില്ല. ആയാളെ വരുത്തി തക്കതായ ശിക്ഷ ഞാൻ ചെയ്തുകൊള്ളാം.

മകളെ കട്ടുകൊണ്ടു പോയതു അവിടുത്തെ പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ പുത്രനാണെന്നു ഞാൻ ഏൻറ പൂണ്ണവിശ്വാസം.

ചക്രവർത്തി മന്ത്രികുമാരനോടു ചോദിച്ചു. നിങ്ങൾക്കു ഇഴയാരും പറയുന്നതിന്നു ഏതിനായിട്ടു ഏന്താണു പറയാനുള്ളതു? മന്ത്രികുമാരൻ ഒന്നു മിണ്ടാതെ നിന്നു.

നിങ്ങളുടെ മെനേജർമാരിന്നു ഞാൻ എന്താണ് ഉപദിക്കേണ്ടതു എന്നു ചക്രവർത്തി പരോക്ഷമായി ചോദിച്ചു.

മന്ത്രികുമാരൻ പറഞ്ഞു: ഞാൻ കുറെത്തേ സമ്മതിക്കുന്നു. എറിക്ക അവിടുത്തെ കഷണയല്ലാതെ വേറെ ശ്രമണമാണുമില്ല.

ബലവീരന്റെ ശ്ലോകിട്ടനോക്കി—ചക്രവർത്തി പറഞ്ഞു: ഞാൻ നിങ്ങളുടെ സങ്കടത്തിന്നു നിയുത്തി വരുത്താം. മകളെ തിരിയെ തരുവിപ്പിക്കാം.

ചക്രവർത്തി ഉടനതന്നെ മന്ത്രികുമാരനെ ബന്ധുവസ്ത്രം കെട്ടി ഏൻറ പാദം

യോ അന്നു രാത്രിതന്നെ യാദിലായ അവളുടെ അച്ഛന്റെ വീട്ടിലേക്കു അയക്കുക യോ ചെയ്യും-

പിറേറ ദിവസം ചക്രവർത്തിയുടെ തിരുമുഖാകെ ചെല്ലാനായി ബലവീരൻ ഉത്തരവു വന്നു- ആയാൾ കല്പനക്കനുസരിച്ചു രാജധാനിയിലേക്കുപോയി-

ചക്രവർത്തി പറഞ്ഞു:— സ്നേഹിതാ, നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ വിശ്വപാപിക്കുന്ന മരത്തിൽനിന്നു നിങ്ങൾക്കു ഒട്ടും ആശ്വാസം കിട്ടുന്നില്ലെന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു- ആ മരത്തിന്മേൽ നിങ്ങൾക്കു വളരെ ആസക്തിയില്ലെന്നും ഞാൻ അറിയുന്നു- നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ മതത്തെ സ്വീകരിക്കുന്ന പക്ഷം ഞാൻ നിങ്ങളെ ഒരു പ്രഭുവാക്കുവാൻ വിചാരിക്കുന്നു- നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ മതത്തെ സ്വീകരിക്കുന്നതോടുകൂടി നിങ്ങളുടെ ക്ഷൗരവും ഞങ്ങളുടെ മതത്തെ വിശ്വസിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു- കൂറെ ആ ലോചിച്ചതിന്റെ ശേഷം പറയൻ ചക്രവർത്തിയുടെ അഭിപ്രായത്തെ അംഗീകരിച്ചു, അതിന്റെ പിറേറ ദിവസംതന്നെ ചക്രവർത്തി ബലവീരന്റെ പ്രഭുവാക്കി- ആ സ്ഥാനത്തു് അന്നത്രപമായ ഭൂപ്രവും ഭണ്ഡാരത്തിൽനിന്നു കൊടുപ്പാൻ കല്പിച്ചു. ബലവീരന്റെ ഭാര്യയും മകളും മറ്റൊരു മതത്തെ സ്വീകരിച്ചു. ഹീനജാതിയിൽനിന്നു മുക്തയായ യാദിലു് ഗുഹണം കഴിഞ്ഞു കാണാപ്പടുന്ന ചന്ദ്രാനപ്പോലെയായി വിളങ്ങി. ഞാൻ ഒരു ഉൽകൃഷ്ടസ്ഥിതിയിലായല്ലോ എന്നു കാത്തു യാദിലയുടെ ഏടയം ആനന്ദഭരിതമായി- തന്നെ ബലാൽകാരേണു പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോയ മന്ത്രികുമാരന്റെ നേരെക്കുളു മോചം ക്രമേണ ശാന്തമായി തുടങ്ങി- മന്ത്രികുമാരൻ യദിലായ ബന്തം വസ്സിൽ വെച്ചിട്ടു എങ്കിലും അവളുടെ നോക്കു ബലാൽകാരം ഒന്നും ഉപയോഗിച്ചില്ല- ആയാൾ അവളുടെ പാതിവ്രത്യഭംഗം ചെയ്താൻ ശ്രമിച്ചില്ല- തന്റെ പ്രേമാത്മകരയ്ക്കുള്ളെന്നാമെന്നു യാചിച്ചതേയുള്ളു- യാദില ആയാളുടെ അനുരോഗത്തെ കോപത്തോടുകൂടി തിരസ്കരിച്ചു എങ്കിലും ആയാൾ അവളെ ബഹുമാനത്തോടു കൂടെതന്നെ ഉപചരിച്ചു പോന്നു- ആയാളുടെ ഈ നടവടിയെ കാത്തു യാദിലക്കു ആയാളുടെ പേരിൽ ഭയം തോന്നി മന്ത്രികുമാരനെ ബന്താവസ്സിൽനിന്നു വിടുത്തുവാൻ ചക്രവർത്തിയോടുകൂടി ചർച്ചിക്കേണമെന്നു അവൾ അച്ഛനോടു പറഞ്ഞു-

മകളെ ആലിംഗനം ചെയ്തുകൊണ്ടു് അച്ഛൻ പറഞ്ഞു: നിന്റെ സകല അഭീഷ്ടങ്ങളെയും സാധിപ്പിക്കാൻ ഞാൻ എപ്പോഴും സന്നദ്ധനാണെന്നു നിനക്കു അറിയാമൊല്ലോ. എന്നാൽ ഈ കാഴ്ചത്തിൽ നിന്റെ ഇഷ്ടം സാധിപ്പിക്കുന്നതിൽ എനിക്കു കൂറെ ശക്തിയുണ്ടു്- ആ മന്ത്രികുമാരൻ ഇനിയും ബലാൽകാരം ഉപയോഗിക്കാമെന്നു ഞാൻ സുശയിക്കുന്നു-

യാദില ചിരിച്ചുകൊണ്ടുപറഞ്ഞു: അച്ഛാ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധീനത്തിലായിരുന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം എന്റെ നേരെ യാതൊരു അക്രമവും കാണിച്ചിട്ടില്ല- ആ സ്ഥിതിക്കു നാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവിരോധകത്വത്തെ ക്ഷമിക്കേണ്ടതാണു്.

എന്നാലോ ഒരു പിതാവിന്റെ അധീനത്വത്തിൽനിന്നു മകളെ ബലാൽകാരേണു തുറന്നുപോയ ആളെ ഭയപ്പെടാണ്ടു്?

മന്ത്രികുമാരൻ എന്ന സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നു എനിക്ക് നല്ല ഉറപ്പുണ്ട്. ഞാൻ ചെന്നുചെല്ലാതിരിക്കാൻ അദ്ദേഹം എന്ന വിവരം ചെല്ലാൻ മരിച്ചു എങ്കിലും ഞാൻ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിക്ക് എന്ന വിവരം ചെല്ലാൻ അദ്ദേഹം മരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അല്ല, ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെയും സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ട്. മേലിൽ എപ്പോഴെങ്കിലും ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ കാണാനിടവന്നാൽ അതു മാനുഷമായ വധുവന്മയുടെ നിലയിലോ അതല്ലാത്തവർക്കും കേവലം അപരിചിതന്മാരുടെ നിലയോ ആയിരിക്കും. ഏതുവിധത്തിലും ഞാൻ ഹേതുവായിട്ടു ഇനി അദ്ദേഹം ബന്തോവസ്സിൽ ഇരിക്കും.

ചക്രവർത്തിയെക്കണ്ട ഞാൻ നിന്റെ അഭിലാഷത്തെ അദ്ദേഹത്തിന്നു മനസ്സിലാക്കാം.

അപ്പോൾ ഞാൻ പറയുന്നതു കേൾക്കണം. ഞാൻ ഭാര്യവസ്ത്രം മുൻകൂട്ടി ചെയ്തപ്പോൾ ഞാൻ ജനിച്ചപ്പോൾ ദിക്കിൽനിന്നു ഉവിടേക്കുവരുന്നതിന്നു മുമ്പായിട്ടു അവിടത്തുണ്ടായിരുന്ന മന്ത്രവാദിനിയുടെ അടുക്കെ പോകുകയുണ്ടായി. അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ മിക്കതും ശിശുവായിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ യോഗ്യനായ ഒരു കുട്ടിയെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. അദ്ദേഹം അവിടെ പഠിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ വാക്കു താമസിയാതെ സംഭവമാവുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ആകട്ടെ, എന്നാൽ ഞാൻ ഉടനെത്തന്നെ നിന്റെ അഭിലാഷത്തെ ചക്രവർത്തിയെ അറിയിക്കാം' എന്നു പറഞ്ഞു ആയാൾ ചക്രവർത്തിയുടെ തരുമന്മാരെ ചെന്നു.

എന്താ മഹമ്മദുമാൻ വന്നത (ഇങ്ങിനെയാണു ചാർജൻ മഹമ്മദുമാർക്കു ചേർന്നതിന്റെ ശേഷം വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതു) എന്നു ചക്രവർത്തി ചോദിച്ചു.

മന്ത്രികുമാരെ തടവിൽനിന്നു വിട്ടാൽ കൊള്ളാമെന്നുള്ള ഞാൻ പുത്രിയുടെ പ്രാർത്ഥനയെ അവിടുത്തോടു തിരുമനസ്സറിയിക്കാനാണു ഞാൻ വന്നതു.

നിങ്ങളുടെ മകളെ ആ യാൾ അവമനിച്ചതിന്നു തക്കതായ പ്രതിഫലം ചെയ്യുന്നതുവരെ ആയാളെ ഞാൻ തടവിൽനിന്നു വിടുന്നതല്ല. നിയമവിരോധം ചെയ്യേൽ ഏതു യോഗ്യനായിരുന്നാലും തക്കതായ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടതാണ്. അങ്ങിനെ അപ്പോഴത്താൽ സാധുക്കളായ കുറേക്കാൾ എന്തു ന്യായപ്രകാരമാണു ശിക്ഷിക്കേണ്ടതെന്നു ചോദിച്ചു.

പുത്രിയെ ഞാൻ അധീനത്തിൽനിന്നു ബാൽക്കാരണ കൊണ്ടുപോയതു ഒഴിച്ചു വേറെ ഒഴുവിധത്തിലും മന്ത്രികുമാരൻ ഞാൻ മകളെ അവമനിച്ചിട്ടില്ല. അവൾ അദ്ദേഹത്തിന്നു മാപ്പാകാത്തതിന്നു.

ഒരു പിതാവിന്റെ അധീനത്തിൽനിന്നു ആയാളുടെ പുത്രിയെ ബാൽക്കാരണ കൊണ്ടുപോയതിലധികം വലുതായ മറ്റൊരു ലംഘനം ഉണ്ടോ? മോക്ഷശ്വാശ്വകം നിശ്ചയിക്കുന്ന വിരോധമായി പ്രവൃത്തിച്ചവർ അതിന്നു നല്ല ശിക്ഷക്കു അർഹനാണി. ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു ചക്രവർത്തി മന്ത്രികുമാരെ ഞാൻ മുമ്പാകെ കൊണ്ടുപോൻ കല്പിച്ചു. മന്ത്രികുമാരൻ മുമ്പിൽനിന്നു ചക്രവർത്തി ആയാളെ കിന്ദരമായി അവശേഷിപ്പിച്ചു. അതിന്നുശേഷം യാദിച്ചുടന്നുവന്ന പ്രവൃത്തി ചക്രവർത്തിന്നു അറിയാം.

കുനിഷ്ഠയം ചെയ്യാൻ ഭയക്കുമെന്നോ എന്നു ചക്രവർത്തിമന്ത്രികൾക്കുനോടു ചോദിച്ചു. ഞാൻ അവളുടെനേരെ കേണിച്ചു അക്രമത്തിന്നു അവളെ വിവാഹംചെയ്യുന്നതു ഒരു പ്രതിഫലമാവുമെങ്കിൽ അങ്ങിനെ ചെയ്യാൻ ഞാൻ ഭയക്കമാണ.

തനിക്കു കഠിനമായ അവമാനത്തെ ചെയ്തു ആളെ വിവാഹംചെയ്യാൻ എന്റെ മകൾ സമ്മതിക്കുമോ എന്നു സംശയമെന്നു എങ്കിലും നിങ്ങൾ ഏൻറെ കേണിച്ചു വിട്ടിലേക്കു വന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു യാദിലയോടു ഈ കാർഷ്വത്തപ്പറ്റി സംസാരിക്കാം എന്നു മഹമ്മദാബാദ് പറഞ്ഞു.

യാദിലയെ മന്ത്രികൾക്കു വിവാഹം ചെയ്യുന്നപക്ഷം ഞാൻ ആയാൾക്കു സ്വാതന്ത്ര്യംകൊടുക്കാം അതു ചെയ്യാത്തപക്ഷം ആയാൾക്കു ജീവപര്യന്തം തടവാണ് എന്നു ചക്രവർത്തി പറഞ്ഞു.

മന്ത്രികൾക്കുനോടുകൂടി മഹമ്മദാബാദ് വീട്ടിലേക്കുപോയി. ആയാളെ യാദിലയുടെ അടുക്കലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. യാദില ഭട്ടംതന്നെ ആയാളെ ആദരിച്ചില്ല. മന്ത്രികൾക്കു അവളുടെ പാദങ്ങളിൽ വീണു നമസ്കരിച്ചു സംസാരം യാദിലയോടു പറഞ്ഞു. ഞാൻ നിങ്ങളുടെനേരെ ചെയ്തതു വളരെ അവിവേകമായിപ്പോയി. ഞാൻ നിങ്ങളെ കഠിനമായി അവമാനിച്ചു. എന്റെ ഹൃദയഭയിരയായ നിങ്ങളെ ഞാൻ ഏൻറെ ധർമ്മപത്നിയെക്കുറിച്ച് ഞാൻ നിങ്ങളുടെനേരെ ചെയ്ത കഠിനത്തിന്നു പ്രതിഷ്ഠിച്ചു ചെയ്തുകാക്കൂ. നിങ്ങൾക്കു ഒരു രാജപത്നിയായിരിപ്പാനുള്ള യോഗ്യതയുണ്ടു. നിങ്ങൾ ഏൻറെ പത്നിയായിരിക്കുമോ?

നിങ്ങളെ എന്നിക്കു വിശ്വസിക്കാൻ മാർഗ്ഗമുണ്ടെന്നു നിങ്ങൾ വിചരിക്കുന്നുണ്ടോ?

ഉവ്വ്. ഞാൻ ഇങ്ങിനെ ചെയ്യരുതല്ലോ ഭവതിയുടെ മേലുള്ള അനന്തരം കൊണ്ടാണ്. ഭവതിയിങ്കൽ എന്നിക്കു പ്രേമമില്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ ഞാൻ ഈ വിധമെന്നും പ്രവൃത്തിക്കില്ലായിരുന്നു. നിങ്ങൾ ഒരു സ്ത്രീയാണെങ്കിൽ ഞാൻ ചെയ്ത കേറ്റിനെ ക്ഷമിക്കുമെന്നാണ് ഏൻറെ വിശ്വാസം

യാദില ഇതുകേട്ടു മന്ദഹാസം ചെയ്തു. മന്ത്രികൾക്കു എന്റെ യാദിലയെ തന്റെ മാറോടണച്ചു ഗൗരവമായി ആലിംഗനം ചെയ്തു പറഞ്ഞു. ഇനി ഏന്നെന്നു കേൾ നിങ്ങൾ ഏൻറെ ഭാർഗ്വയാണ്. ഇന്നുതന്നെ നമ്മുടെ വിവാഹം നടത്തണം. ചക്രവർത്തി ഏന്നു ബന്ധനത്തിൽനിന്നു വിട്ടിച്ചു ഉടാനതന്നെ എന്നിക്കു ഭവതിയുടെ ഭജലതാബന്ധനസുഖം അനുഭവിക്കാനായല്ലോ.

മഹമ്മദാബാദിന്റെ ഭവനത്തിൽ അന്നു ഭരതവഴിവസമായിരുന്നു. യാദിലയുടെയും മന്ത്രികൾക്കുനേരെയും വിവാഹം ചേരുന്നതായി കഴിഞ്ഞു. അന്നത്രപനായ നോട്ട കൂടിയ യാദില, ചന്ദ്രനോടുകൂടിയ ഹോരണി എന്നപോലെ ശോഭിച്ചു. അവരുടെ വിവാഹസമയത്തു മുക്കിയ ചക്രവർത്തിയും വന്നിരുന്നു. അദ്ദേഹം ബേസിമംറെ തലത്തോട്ടു അനുകൂലിച്ചു. ഇപ്രകാരം മന്ത്രിവർഗ്ഗത്തിയുടെ വാക്കു സമ്മേലനമായി ചർച്ചയും ചെയ്തു.

കെ. കുഞ്ഞുണ്ണിനായർ, ബി. എ. ബി. എൽ.

പലവക

(ബ്രഹ്മഗീത)

ഈ ഗീത സൂതസംഹിതയിലെ യജ്ഞവൈദ്യവചസ്യത്തിലുള്ളതാണ്. സൂതസംഹിത എന്നു പറയുന്നത് പതിനെട്ടു പുരാണത്തിൽ ഒന്നായ സ്തോത്രപുരാണത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണ്. ബ്രഹ്മഗീതയിലെ വിഷയം പതിനൊന്ന് ഉപനിഷത്തുകളും അതുകളെല്ലാം റിന്റേറയും കൂടിയുള്ള സാരവുമാണ്.

മലയാളഭാഷയ്ക്ക് കൃഷ്ണനെബ്രഹ്മാന്തിരി അവർകൾ തന്നിട്ടുള്ള ഈ സമ്മാനം ലഘുവല്ലെന്നു ആരോടും പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ല. ഏഴുത്തശ്ശന്റേറയും മന്നാടിയാരുടേയും കിളിപ്പാട്ടിനോടു കിടപിടിക്കാൻ മതിയാകില്ലെങ്കിലും വിഷയകാരിയും നോക്കുമ്പോൾ കൃഷ്ണനെബ്രഹ്മാന്തിരിയുടെ കവിതയ്ക്കു വളരെ ഭൂഷണം പറവാൻ വഴിയുള്ളതല്ല. പരിഭാഷയിൽ സംസ്കൃതപദങ്ങളൊട്ടുംതന്നെ ഇല്ലാതിരിക്കുന്നതാണ് നല്ലതെന്നും പച്ചമലയാളത്തിലുള്ള കവിതയാണധികം രുചിയുള്ളതെന്നും ഇയ്യടിയിൽ ചില മലയാളകവികൾ വിചാരിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. അവരുണ്ടാക്കുന്ന പച്ച മലയാളപദ്യങ്ങൾക്കു വളരെ മധ്യയ്ക്കു ചുമണ്ട്. എന്നാലതിന്നിടയിൽകൂടി പച്ചമലയാളവാക്കുകൾ കിട്ടാതെ കവികൾ കഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളതു് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണുന്നുണ്ട്. കുട്ടികൾക്കു മുത്തിമാർ പറഞ്ഞു കൊടുക്കുന്ന കഥകളിലെ വിഷയങ്ങളെ പദ്യത്തിൽ പറയുമ്പോളിത്രത്തോളം തെരുക്കുമുണ്ടായാൽ ഉപനിഷത്തുകളുടെ സാരം പറയുന്നതിൽ എത്രത്തോളം പച്ചമലയാളപദങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാമെന്ന് അല്ലാ ആലോചിച്ചാൽ എബ്രഹ്മാന്തിരി ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള സംസ്കൃതപദങ്ങളുടെ ആധികൃത്തിന്നു സമാന്യം സമാധാനമായി. പരിഭാഷയും വ്യാഖ്യാനവും ഒന്നുതന്നെയാണെന്നു വിചാരിക്കുന്നവർക്കുകൂടി ബ്രഹ്മഗീതയിൽ ചിലേടത്ത് എബ്രഹ്മാന്തിരിയെ സമ്മതിച്ചു തലകലുക്കാതെ കഴികയില്ല. അതല്ലാത്ത ദിക്കിൽ കാണുന്നു പരകാരിന്റേത്തിന്നു സമാധാനം ബ്രഹ്മഗീതയിൽനിന്നുതന്നെ കിട്ടുന്നുണ്ട്.

ഭക്തിയുഷ്ടവരിതു പഠിക്കാം ശ്രദ്ധദികൾ-
 ഭിന്നതാ ശ്രുതിവാക്യമുരച്ചിടരുതത്രേ'
 ശ്രദ്ധയുഗിതികളെ ഭക്തിയുമുളളനേററം
 ശ്രദ്ധയുമിതുചൊല്ലാം മറുളളാക്കരുതത്രേ'

എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു കേവലം പരിചാരകവൃത്തികൊണ്ടു പജീവിക്കുന്നവർക്കു താഴ്ന്നതരം പ്രവൃത്തികളിൽ മനസ്സിനെ ഉദ്യോഗിച്ചു ശീലിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഉയർന്ന തരം ഉപദേശങ്ങളെ ഗ്രഹിപ്പാൻ വയ്യെന്നെയും അഥവാ മനസ്സിലാക്കാൻ ബുദ്ധിശക്തിയുണ്ടെങ്കിൽതന്നെ അതിൽ അഭിരുചിയില്ലാത്തെയും ഇരിക്കുന്നവർക്ക് ഈ ഹിത പഠിക്കാനധികാരമില്ലെന്നു വരുന്നുണ്ട്. അങ്ങിനെയുള്ളവർക്ക് ഈ മാതിരി ഉപദേശങ്ങൾ കൊടുത്താൽ വില കേടാണ് ഫലമെന്നു പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. അതും അധികരിക്കളായി ഗണിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ പച്ച മലയാളം ചെലുത്താൽ യത്നിച്ചവിയർക്കിട്ടു ഫലമെന്താ?

ഈ പുസ്തകത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഒന്നുകൂടി പറയാൻ ഉദ്ദേശം തോന്നുന്നുണ്ട്. മലയാളത്തിലുള്ള വിപരമ്പാരങ്ങളെ ഭാരിദ്ര്യവും വിദ്യയിൽ മലയാളിക്കുള്ള ചെറുപ്പവും കുറഞ്ഞു വരുന്നുണ്ടെന്നു ഈ പുസ്തകംകൊണ്ടറിയാം. അല്പകാലം മുമ്പു വരെ എത്ര സാരമായ ഗ്രന്ഥമായാലും കഠിന എത്ര തന്നെ നന്നായാലും പകത്തു നോക്കിയാൽ ആ ഭാഗത്തിന്റെ അടിയിൽ ഒന്നുണ്ടു കടലാസ്സിലെ താല്പര്യ കൂടി മനസ്സിലാക്കത്തക്കവണ്ണം കടലാസ്സിനു നേർമുണ്ടായാൽ മാത്രമേ അച്ചടിച്ചു വില്ക്കുന്നവന്നു കയ്യോഴ നഷ്ടം കൂടാതിരിക്കാൻ തരമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അതു പോയി ഒരു വിധം തടിച്ച കടലാസ്സിലായാലും നഷ്ടം കൂടാതെ കഴിക്കുമെന്നു ഭാരതവിലാസം അച്ചുളുട്ടത്തിലേക്കു ഡ്രെയ്നും വന്നതായി ഈ പുസ്തകംകൊണ്ടു കണ്ടെത്തുന്നതിൽ സന്തോഷിക്കേണ്ടതാണ്. ഇപ്പോൾ ഭാഗം വരുത്താതിരിക്കാൻ നാട്ടുകാർതന്നെ വിചാരിക്കണം.

വർദ്ധനവുണ്ടാക്കുന്നതിലേ സാഹിത്യ വിവരപ്പട്ടിക വരുന്ന ചിങ്ങം പക്ഷേത്തൊന്നിച്ചു അയക്കുന്നതാണ്.

പ്രത്യേകപരസ്യം.
കുറുപ്പും മിഥുനം ലക്ഷത്തിന്റെ അവശേഷം.

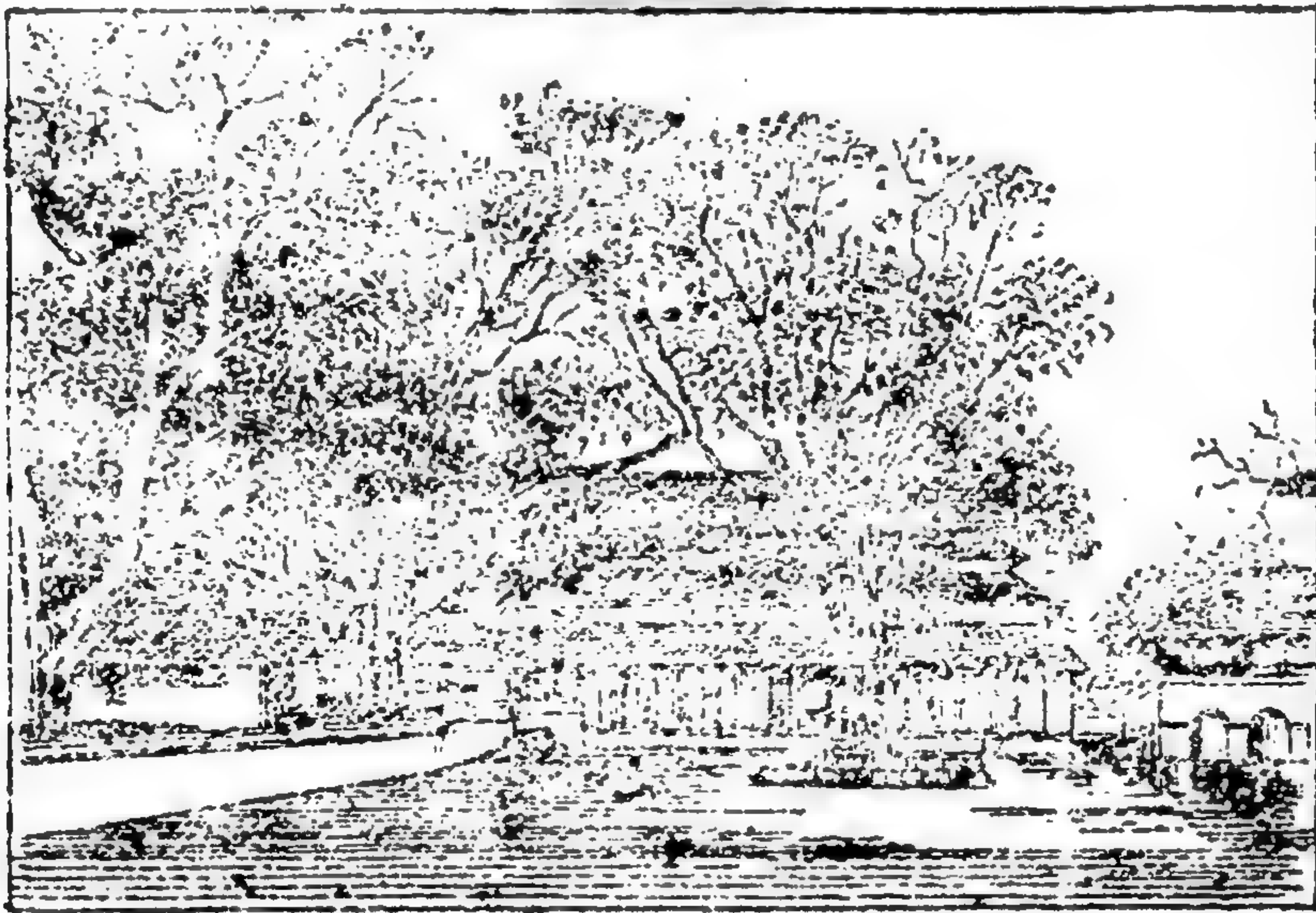
അവികാരശൈലി

എറണാകുളം

രാജ്യഭരണവിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി
മറ്റു സകല വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റിയും
യോഗ്യന്മാർക്ക് പേപകന്മാർ എഴുതുന്ന
അനേകപേപ്പറങ്ങളുള്ള ഒരു മാസിക.

പ്രവർത്തനം വരിസംഖ്യ (മുൻകൂറ) ക. 3

ഉടമസ്ഥൻ—കെ.ജി. 15-ാം കൂറ തമ്പുരാൻ
തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്
ച. രാ. ധി. പർ—ഉ. കു. ടു. ഞ. പ്ലർ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ
തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്

പ്രത്യേകപരസ്യം.

1000 വരിക്കാർ — 200 ക. സമ്മാനം.

1081-മാണ്ടത്തെ രസികരഞ്ജിനിക്കുള്ള മുഴുവൻ വരിസംഖ്യ മുൻപറപ്പികയും ഇക്കൊല്ലം കർഷികാ ദിനം 31-ാം ന-കൊ മാനേജർ കിട്ടത്തക്കവണ്ണം അയക്കുന്നവരും ഇതിനുമുമ്പുതന്നെ 1081-ലെ മുഴുവൻ വരിസംഖ്യ അടച്ചിട്ടുള്ളവരും ആയ വരിക്കാരുടെ പേരുകൾ നറക്കിപ്പെടുത്തുകയും കിട്ടുന്നക്രമപോലെ താഴെ പറയുന്ന സമ്മാനങ്ങൾ കൊടുക്കുന്നതാകുന്നു.

50 കയിൽ ഒരു സമ്മാനത്തിന് ...	...	...	ക. 50
30 കയിൽ ,, ,, ...	...	...	ക. 30
15 കയിൽ രണ്ടു ,, ...	...	...	ക. 30
10 കയിൽ മൂന്നു ,, ...	...	...	ക. 30
5 കയിൽ ആറു ,, ...	...	...	ക. 30
3 കയിൽ പത്തു ,, ...	...	...	ക. 50

2. വരിക്കാരുടെ സംഖ്യ അനുസരിച്ച് സമ്മാനസംഖ്യയ്ക്ക് എററക്കുറച്ചിൽ നിശ്ചയിക്കുന്നതാകുന്നു.
3. 1081-ലെ വരിസംഖ്യ ഏതാനും മാത്രം അടച്ചിട്ടുള്ളവർ മുൻപറഞ്ഞ അവധിക്ക് തികച്ചു അടക്കാത്ത പക്ഷം അവരെ നറക്കിൽ ചേർക്കുന്നതല്ല.
4. വരിക്കാരെ ഉണ്ടാക്കി അയക്കുന്നവർക്ക് അഞ്ചു വരിക്കാരുടെ ഒരു കെല്ലത്തെ വരിസംഖ്യയായ 15 കയിൽ കുറയാത്ത ഓരോ സംഖ്യയ്ക്ക് ഓരോ ടിക്കറ്റ് സൗജന്യമായി കൊടുക്കുന്നതാകുന്നു.
5. മേൽപ്രകാരം, പത്തു വരിക്കാരെ ഉണ്ടാക്കി സംഖ്യ അയക്കുന്നവർക്ക് ഓരോ മുപ്പതുരൂപ്പിക്കു രണ്ടു സൗജന്യ ടിക്കറ്റിനു പുറമെ 1081-മാണ്ടത്തെ രഞ്ജിനി, വരി കൂടാതെ അയക്കുന്നതുമാകുന്നു.
6. 1081 ചിങ്ങം 5-ാം ന- ഞായറാഴ്ച നറക്കു എടുക്കുന്നതാകുന്നു.
7. 1081 ചിങ്ങത്തിലെ രഞ്ജിനിയിൽ നറക്കെടുത്ത വിവരങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതാകുന്നു.

എറണാകുളം, കേരവിലകം
 4000 മിഥുനം 40-ാം ന-

രസികരഞ്ജിനി മാനേജർ.

 ഇനിയത്തെ ഭാഗം പ്രത്യേകം മനസ്സിൽ വായിക്കുക.

അഭിപ്രായങ്ങൾ

മ. രസികരഞ്ജിനിക്ക് പ്രായത്തിന് തക്കവണ്ണം പ്രേമപരതയും ആസ്വാദ്യതയും വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതായി കണ്ടെന്നതിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു.

മലയാളമനോരമ.

റ. ക്രമത്തിലും ഘോഷ്യതയിലും നടക്കുന്ന ഈ മാസിക കേരളകടുംബത്തിലെ സമുദായസ്വത്തായിട്ടു തീരുമെന്നും വിദ്യാസമ്പന്നന്മാരുടെ സഹായംകൊണ്ട് ഈ മാസിക യഥാർത്ഥത്തിൽ രസികരഞ്ജിനിയായിത്തീരുന്ന വളരുന്നതും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു.

കേരളസഞ്ചാരി.

ര. വിദ്യാത്മികർക്കും രാജാവിനും ന്യായധിപനും ഗുഹസ്വമനും കവിതക്കാരനും എന്താവേണ്ട രസികരസികന്മാർക്കെല്ലാവർക്കും വായിച്ചു രസിക്കേണ്ട മാസിക ഇതാണെന്നു മാത്രമുള്ള . . . ഉൽകൃഷ്ട പരീക്ഷാവിജയികളായി കേരളത്തിലുള്ള എല്ലാ മന്ത്രിന്മാരും ഇതിലേക്ക് ലേഖനസഹായം ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു വളരെ ആശ്വാസജനകമാണ്. ഭാരതം ലക്കങ്ങളും ഒന്നിനോടൊന്നു കിടപിടിക്കുവാനെന്നു തോന്നുവണ്ണംമേന്മയെ പ്രാപിച്ചുവരുന്നതുപോലെതന്നെ ഭാരതം ലക്കങ്ങളിലും ചേർത്തുവരുന്ന റഷ്യങ്ങളും അഹമ്മദാബാദ് കണ്ടുവരുന്നത് ഈ മാസികയ്ക്കുള്ള പ്രത്യേകം ഒരു വിശേഷഗുണമാകുന്നു.

വിദ്യാഭിവാദിനി.

മ. ഇതു ക്രമേണ തന്റെ നാമധേയത്തെ ഉത്തരോത്തരം അനപത്ഥമാക്കി വരുന്നതിൽ ഞങ്ങൾ വളരെ സന്തോഷിക്കുന്നു . . . 'രസികരഞ്ജിനി' രസികരഞ്ജിനിയായിത്തീർന്നുവെന്നാണ് പ്രകാശിക്കുന്നത്.

സുഭാഷിണി.

ഒ. വായിച്ചു ഗ്രഹിക്കത്തക്കതും രസിക്കത്തക്കതും ആയ അനവധി ഉപന്യാസങ്ങൾ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുവരുന്ന മാസിക 'രസികരഞ്ജിനി'യാണെന്ന് ഉറപ്പായി പറയുന്നതിൽ ഞങ്ങൾ മടിക്കുന്നില്ല.

സത്യവാദി.

ന. നല്ല എഴുത്തുകാർ സഹായിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ പത്രത്തെയും മാസികയെയും നന്നാക്കാനും പ്രയാസം?

സുജനാനന്ദിനി.

ക. രസികരഞ്ജിനി പ്രായം ചെല്ലുതോറും നല്ല സ്ഥിതിയെ പ്രാപിച്ചുവരുന്നതായി കണ്ടെന്നതിൽ ഞങ്ങൾ സന്തോഷിക്കുന്നു.

കേരളമിത്രം.

ച. ഇതു പ്രേമപരതയായ ഗദ്യപദ്യകൃതികളെക്കൊണ്ട് ഉപയുക്ത വിജയപദത്തെ പ്രാപിച്ചു കാണുന്നതിൽ ഞങ്ങൾക്കു നിവ്യാജമായ സന്തോഷമാണുള്ളത്.

സത്യനാദം.

രസികരഞ്ജിനിയുടെ ചില ലേഖകന്മാർ.

എ. ആർ. രാജരാജ
വർമ്മ, എം. എ.

എം. രവിവർമ്മരാജ
എം. എ. ബി.
എൽ.

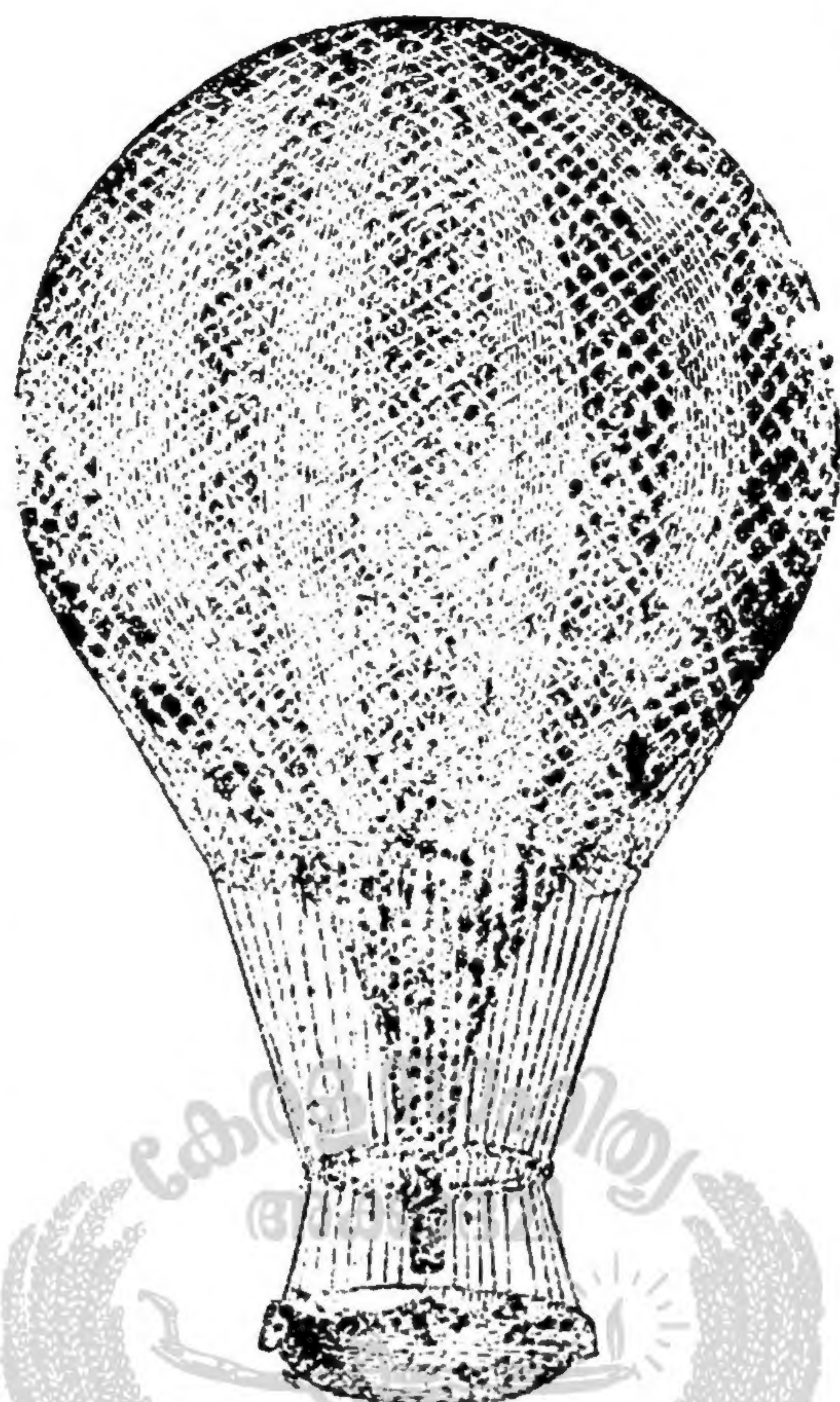
എം. രാജരാജവർമ്മരാ
ജ എം. എ. ബി.
എൽ.

ഉള്ളൂർ എസ്. പൂർ
മേശ്വരൻ എം.
എ. ബി. എൽ.

എം. ശേഷഗിരി പ്ര
ഭു എം. എ.

സി അനന്തപ്പായി
ബി. എ.

കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്ക
ണ്ണി

(മിഥുന രഞ്ജിനിയിലെ ഒരു ചിത്രം)

അപേക്ഷിക്കട്ടെ ഫാനം

കൊട്ടങ്ങല്ലൂർകൊച്ചു
ണ്ണി തമ്പുരാൻ

കുണ്ടൂർ നാരായണമേ
നോൻ ബി. എ.

പി. ജി. രാമയ്യർ ബി.
എ. ബി. എൽ.

കാരാട്ട് അച്യുതമേ
നോൻ ബി. എ.
ബി. എൽ.

കാമക്കര നീലകണ്ഠ
നമ്പൂരി

നടുപത്തു നമ്പൂതിരി
മൻ

കെ. പരമചിട്ട
ലാ. എ.

വരേയും അനേ
കശാസ്ത്ര ലേഖക
ന്മാർ

രസികരഞ്ജിനി മാനേജർ അവർകൾക്കു

പുറത്തുകൊടുക്കുക.

1081-ലെ 'രഞ്ജിനി' ഒരു പ്രതിക്കുള്ള വരിസംഖ്യ 3 ക. ഇതൊന്നിച്ച് മണ്ണുത്തൂർ ഡർ ആയി അയക്കുന്നു. പത്രം ക്രമമായി അയച്ചുതരുവാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

പേര് _____

മേൽവിലാസം

